

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. február

1. szám

Kedves Testvérek!

Nagy megtiszteltetés ért, és egyben nagy felelősséget helyezett rám egyházközségünk, hogy a képviselő testületbe, illetve annak világi elnökévé választott! Eddigi életemben kerültem a vezetői pozíciókat, most úgy érzem, nem térhettem ki.

Amit eddig próbáltam végezni közösségünk hitéletének fellendítéséért, sokan elismerőleg visszajelezték, -és talán ez okozta, hogy sokan megbíznak bennem, szeretnének számítani rám. Ez a bizalom nagy kihívás és nagy felelősség számomra. Mikor elvállaltam a világi elnöki tisztséget, jeleztem, hogy leginkább hitéletünk fejlesztésével, közösségépítéssel szeretném szolgálni a Szent Anna egyházközséget.

A bekövetkezett sajnálatos változások - elment János atya és Lajos atya - és az átadással, átszervezéssel kapcsolatos ügyek sok-sok egyéb teendőt zúdítottak rám.

Antal atyával megbeszéltem, hogy közösségünket időszakosan tájékoztatni fogjuk a fontosabb eseményekről, a testület munkájáról, terveiről.

Amit most a kezében tart a kedves Olvasó, ezen plébániai értesítő első száma. Mindig meg fog jelenni, ha közösségünket érintő fontosabb esemény, fejlemény vagy megosztandó gondolatok ezt indokoltá teszik.

Az értesítő névválasztásáról:

János atya egyik homíliája erősítette meg a bennem motoszkáló gondolatot: a világ, az Egyház, a közösségeink nem tudnak, nem fognak megújulni, ha a jó szándékú, Istenre alapozott értékrendű, hiteles emberek közösségének élő hitű szigetei, sejtjei, kisközösségei nem kezdenek működni. Be kell látnunk, megújulást kívülről nem várhatunk. Ez csak belülről indulhat, - persze élő hit és kegyelem kell hozzá!

Az én elgondolásom, tervem, vágyam, hogy egyházközségünk egy ilyen „élő sziget”, tartóra tett mécses legyen. Tudom, hogy ez nem megy varázsszóra, de eddigi tapasztalataim reményre adnak okot. Kérem és várom minden közösségünkért felelősséget érző és tenni akaró Testvérünk támogatását, közreműködését ebben!

Ezen első szám írását teljes egészében felvállaltam, mert helyzetemből adódóan nálam összegződött sok közérdekű információ. Papjaink távozásáról már karácsony után tudomást szereztem, azóta sok időt töltöttem ügyeink áttekintésével. A túloldalon részletesebben beszámolok a helyzetünkről. Természetesen a későbbiekben a testületünk tagjai, bizottságai, a már működő csoportjaink képviselői fognak írni a közösségünket érintő dolgokról.

Egerben jártunk...

Antal atya hívására már második alkalommal vettem részt az Országos Lelkipásztori Napokon Egerben - vele, Takács Erzsébettel és két plébániai képviselővel a belvárosból. A három nap mindannyiunkban mély nyomot hagyott, ahogy hazafele jövet a kocsiban összegeztük tapasztalatainkat, élményeinket.

Eleve jó együtt lennünk olyan emberekkel, akik az igazságot keresik, igaz ember módjára próbálnak élni értékzavaros világunkban. Főleg jó, ha ezen „gyülekezet” Krisztust, az Ő igéjét próbálja élete középpontjába állítani, élete vezérfonalául választani. A mintegy 90 pap és 160 világi résztvevő lelkesen együtt dolgozott, együtt gondolkodott a szervezők által jól átgondolt, gondosan előkészített program alapján. Jó volt megtapasztalni, hogy nem csak az egyházi vezetés - jelen lévő főpásztoraink által is reprezentálva-, de a papok és a világiak is hasonlóképpen látják a jelenkor bajait, ami az egyházra is sötét árnyékot vet, és sürgős, de megfontolt lépéseket követel. Jó volt látni, hogy lassan reagáló egyházunk, jelenlegi egyházképünk helyett a „proaktív”, a jövőt tervező gondolkodás egyre sürgetőbb igény. Ennek bizonyítékai nem csak a meghívott neves előadók gondolatai, hanem a kiscsoportos és folyosói beszélgetéseink, valamint a plénumok tapasztalatai is.

A papság számának fogyása, a hivatások gyérülése világtendencia (ez nekünk, esztergomi híveknek sovány vigasz). Ezért is hallgattuk nagy érdeklődéssel Spányi Antal püspök úr beszámolóját az egyházmegyéjében kialakult nehéz helyzetről, kitörési elképzeléseiről, meghozott intézkedéseiről. Világosan látszik, hogy plébániai segítők, elkötelezett világiak nélkül pár év múlva megszűnhetnek egyházközségek, be lehet zárni a templomokat, mint a „művelt nyugaton” már gyakori.

Kiscsoportomban megdöbbenéssel fogadták beszámolómat, hogy a Magyar Sion egyik plébániáján, a Szent Annában egy indonéz misszionárius látja el a papi szolgálat nagyobbik részét...

A „Bibliai remény a XXI. sz. társadalmában” c. záró előadás összegezte számunkra a három nap tapasztalatait: keresztény reményünk alapja a Biblia, a megtestesült Ige, az egész kinyilatkoztatás. Ha életünket, közösségeinket, egyházunkat az ősforrásra alapozva kezdjük megújítani, akkor van okunk a reményre.

A Biblia évében, a Bibliára alapozva, minden nap megtérve közelebb kerülhetünk Krisztushoz, meg ahhoz az emberhez, akit rólunk az Úr elgondolt...

>>>>>>>>

Ez a három tartalmas nap sok szép közösségi és igazi egyházélménnyel gazdagított bennünket, sok megvalósítható ötletet adott, eddigi tevékenységem, zseni közösségépítő kezdeményezéseim visszaigazolását is jelentette. Az is örömmel tölt el, hogy mi is adhattunk, tölem, tőlünk is „lopkodtak” ötleteket.

Testületi, plébániai hírek, tervek

Az elmúlt két hónap plébániai eseményei, a testületi választás és papjaink elmenetele sokunkban keltett érzelmi hullámozást. Az új helyzet elfogadása mindig feszültségekkel jár, bizonytalan várakozás van sokunkban. Antal atya lendülete segített kizökkenteni hezitálásunkból. Sok szép dolog történt e rövid idő alatt is, és mára már sok konkrét tervvel rendelkezünk (l.: nagybőjti menetrendünk), sikerült áttekinteni a felújítások helyzetét, elkészült idejű költségvetésünk, a Főegyházmegyétől kiegészítő támogatást kértünk fejlesztéseinkhez. A városhoz is benyújtottuk kérvényünket támogatásért. Hogy honnan, mennyit kapunk, ezt még nem tudjuk.

Új plébániánk építése folyik, ígéretünk van, hogy nyárra elkészül, birtokba vehetjük. A kiegészítő támogatást az igényeinknek jobban megfelelő áttekintésre, az e szerinti kivitelezés plusz költségeire, új közműbekötésekre és a szomszédos épületek statikai megerősítésére kellett kérnünk. Testületünkben Kósa Lászlót bíztuk meg az építkezés „figyelésével”. Kapcsolatban vagyunk az egyházmegye főépítészével, Marosi Gábor úrral is. „Felmelegítettük” templomunk világításának és elektromos hálózatának felújítását is. Személyesen egyeztettem a tervezéssel megbízott Megawatt Kft. munkatársaival a tervezés jelenlegi állapotáról és a KÖH (Kulturális Örökségvédő Hivatal) elvárásairól. Febr. 1-jén újabb helyszíni egyeztetést tartottunk a templomban, konkrét műszaki részletekről. Sajnos, a KÖH előírásainak is megfelelő kivitelezés jóval drágább (6,5 millió Ft) lesz, mint az előzetes becslés. Ez a terv tartalmazza a teljes elektromos hálózat felújítását, az új világítást és a hangosítás vezetékeztését.

A világítás és az elektromos hálózat felújításának terve és teljes költségvetése elkészül a közeljövőben, viszont a kivitelezés az elnyert támogatások függvénye. Megítélésünk szerint e célra gyűjtést is kell majd szerveznünk.

A fűtés átalakítása egy következő beruházás lesz, amit még hosszasan egyeztetnünk kell a KÖH-hel és a Főegyházmegyével, ill. a tervezőkkel. De a jelenlegi fejlesztés tartalmazza a leendő fűtéshez az elektromos kiállításokat a mellékoltároknál.

Fizikai épületeink mellett nagy hangsúlyt szeretnék fektetni lelki építkezéseinkre, egész közösségünk, kisebb-nagyobb csapataink, plébániánk minden tagjának a hitéletbe való intenzívebb bekapcsolására.

Különösen fontos a fiataljainkkal való törődés, és a közép korosztály megszólítása.

Testületi üléseinken, - aminek a jegyzőkönyveit mindig kiteszük a hirdetőtáblára- sok jó ötlet hangzott el, de nem véletlen, hogy legfontosabb, legelső igényként a karitászcsoport újrászervezése merült fel. Ennek fontosságáról az egri lelkipásztori napokon is sokat hallottunk. Mindannyian tudjuk, mennyi rászoruló, odafigyelést igénylő ember van körülöttünk. Általában nem a ruhasomagra van szükség, anyagiakra lehet, de jó szóra, szeretetre, beszélgetésre bizonyosan. Testületünkben Takács Erzsébet vállalta a csapat felállítását, irányítását. Ő is és testületünk többi csoportjának irányítói is kérik, keresik a kedves Testvérek segítségét. A szekér úgy megy jobban, ha együtt és lehetőleg egy irányba toljuk! Mindenkire szükség van, Krisztus MINDENKIT meghívott. Szent Pál szavaival - amit Krisztusról és az Ő Egyházáról írt - buzdítom közösségünk minden tagját keresztény hitünk egységben történő megélésére: „A test ugyan egy, de sok tagja van, a testnek ez a sok tagja mégis egy test.” /1.Kor. 12.12./

Nagybőjti programjaink:

A nagybőjtben minden **pénteken 5 órakor keresztutat** végzünk templomunkban, a különböző csoportjaink szervezésében. Ennek sorrendje:

Febr. 8-án az **imacsoport**, a ferences diákok közreműködésével.

Febr. 15-én a **nyugdíjas klub**

Febr. 22-én a **képviselőtestület**

Febr. 29-én a **hittanosok, ministránsok**

Márc. 7-én a **felolvasók és középiskolások**

Márc. 14-én az **ifjúsági énekkar**, fiataljaink

A nagybőjti **triduumunkat** március 3-4-5-én tartjuk, Hollai atya lesz a vendégünk.

Virágvasárnap, márc. 16-án **élőképes keresztút** lesz fiataljaink közreműködésével.

A **Pléhkrisztushoz** indulunk márc. 18-án, kedden délután 3 órakor a templom elől.

Szent József ünnepén délután 5 órakor köszöntjük az édesapákat, nagypapákat.

Nagycsütörtökön este 9-től az imacsoport, 10-től az ifjúsági énekkar vezetésével virrasztunk.

Nagypénteken este 9 órától gyertyás keresztutat végzünk a Szentháromság szobortól indulva a Kálvária kápolnáig, -együtt a város más plébániáival.

Úgy gondolom, a rendszeres találkozásainkon túl e bőséges lelki program mindenkinek lehetőséget biztosít egy kis megújulásra, a **közösségbe való bekapcsolódásra**.

Nyitrai László

A sokszorosításban segített: Romanek Etelka

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. március

2. szám

Örömmel vesszük, hogy Székely János atya, eleget téve felkérésünknek, ezúton is szól hozzánk:

Nem betű, hanem Lélek és élet

A Biblia az élet könyve. Mindenekelőtt élni tanítja az embert. Mi keresztények hisszük és tudjuk, hogy ez a világ nem csak úgy magától keletkezett a semmiből. Nem csak úgy magától burjánzott elő évmilliárdokkal ezelőtt az élettelenből az élet, az élők közül az ember. Isten csodája a világ és az életünk. Ötöle jöttünk, és Hozzá térünk haza. Isten pedig nem csak megalkotta az embert, hanem szeretéből teremtette, a maga életét akarja megosztani velünk. Az ember az egyetlen lény a Földön, aki képes legalább egy kicsit felfogni, befogadni az Ő jóságát. Isten közel akart jönni az emberhez, közölni akarta velünk önmagát.

A történelemnek voltak nagyszerű, kitüntetett pillanatai, amikor Isten belépett a mi véges világunkba, „átvérezte a történelem szövetét” (Pilinszky). Voltak emberek, akik megérezték és befogadták az Ő közeledését, akik engedték, hogy az életükbe betörjön, és ott sok mindent felforgasson. Olyan emberek, akik megtapasztalták, hogy a végtelen, örök Isten őket szólítja, és boldogan mindent kiejtettek a kezükből, követték Őt. A Biblia írói ezt a tüzet, ezt az isteni jelenlétet akarták beleírni a soraikba. Akkor értjük ezt a könyvet, ha érezzük ezt a tüzet a sorok között, ha magunkon érezzük Isten tekintetét, ha rádöbbenünk, hogy most minket szólít.

A Biblia nem kényelmes könyv. Nem lehet a fotelben ülve lapozgatva megérteni. Csak az életünkkel érthetjük meg. Csak az értheti meg igazán, aki beengedi az életébe. Aki felkel, mint valaha Máté, a vámasztaltól, és megbabonázza mindent otthagy, aki felkiált a kereszt alatt álló századossal: Ez valóban Isten Fia volt.

Tizennégy éves lehettem, amikor a ferences Gordos Gáspár atya hatására egy nyáron végigolvastam szinte az egész Ószövetséget. Hatalmas élmény volt, pedig alig érttem a részleteket, a neveket, a történelmi eseményeket, amelyekre utaltak a Biblia könyvei. A Könyv lényegét azonban azt hiszem nagyon is értettem. Máig előttem van a kép, ahogyan hasalok a fűben a Balaton közelében levő kis ház kertjében, nézem a felhőket, a szélről hajladozó hatalmas jegenyéket, és valahogyan úgy érzem, odaátról jönnek, áradnak a szavak. Az Isteni Szó nagyságát, erejét, fenségét éreztem, és magamba szívtam. Igen gyakran egy-két óra olvasás után kezdett igazán hatni rám a szöveg. Mintha idő kellett volna ahhoz, hogy ráhangolódjak, hogy belépjek Isten tágas, hatalmas világába.

Kis Szent Teréz írta, hogy ha ő pap lehetett volna, akkor biztos, hogy azonnal megtanult volna héberül. Érezni, ismerni akarta az eredeti kifejezések ízét, erejét. Valahogyan én is így voltam ezzel. Már a katonai szolgálat alatt a laktanyában elkezdtem héberül tanulni egy református lelkész-növendéktől. Ennek a „hadi egyetemnek” aztán lett is következménye: engem és egy másik kispapot, valamint a könyveinket rejtegető nagyon szimpatikus cigány társunkat - aki az egyetlen zárható

helyiség, a zeneterem felelőse volt – fogdába tettek. A cigány fiú rendkívül büszkén jött velünk a fogdába. Azt mondogatta, hogy ő a papok könyvtárosa.

A Biblia nem betű, hanem Lélek és élet. Az élet könyve, a Teremtő által adott szavak, melyek tanítanak, a helyes, a teljes és emberhez méltó élet útjára. A mai ember nemigen veszi komolyan az ilyesfajta üzenet lehetőségét. Esetleg mint kultúrtörténeti érdekességet, múzeumi tárgyként, történelmi halott dokumentumként kutatja a Bibliát. A mai nyugati ember igen gyakran azt gondolja, hogy a maga erejéből megoldja, beteljesíti a saját életét. Csak lassan döbben rá arra, hogy a boldogságot, a beteljesedést nem tudja izzadságosan megalkotni. Ahogyan Gyökössy Endre mondta: A lejtőn nem lehet megállni, csak letérdelni. Az ember előbb-utóbb vagy leborul, vagy kiborul.

A Biblia olyan embereknek szól, akik már eljutottak erre a bölcsességre és alázatra, hogy nem maguk egyedül akarják az életüket és a világ dolgait megoldani. Akik tudják, hogy a világmindenségnek nem mi szabunk törvényeket, ez nem a „mi országunk”, ahol a dolgokkal azt tehetünk, amit akarunk. A világmindenségnek a Teremtő szabott törvényt, és nekünk ezt kell alázattal felismernünk, ebbe a harmóniába kell belesimulnunk.

A Bibliát akkor kezdjük érteni, ha Isten élő szavát beengedjük az életünkbe, engedjük, hogy alakítson minket, ha létté válik bennünk. Így leszünk mi is élő Bibliává. Egy mai imádság végén olvastam: „Mi vagyunk az egyetlen Biblia, amelyet a világ még olvas. Mi vagyunk az Isten élő Üzenete, úgy ahogyan azt tetteinkkel és szavainkkal megírjuk”. Szép volna, ha a Szent Anna plébánia közössége is egyre inkább egy ilyen élő Bibliává válna. Szép lenne, ha az életünk jó hírré, evangéliummá lenne a szegények, az idősek, a fogyatékosok, a volt „Makarenkó” lakói, a családtagjaink számára. **A Biblia évében tegyünk azért, hogy a Szent Anna plébánia egyre inkább nyitott Könyv lehessen, amelyet mindenki megért.**

Sz.J.

Ministránsaink...

Lajos atya elmenetele óta a ministráns foglalkozások a templomban átmenetileg szünetelnek, de örömteli tény, hogy Lajos atya, Zsigárdi János és a ministránsok szüleinek bevonásával próbálja összetartani e lelkes kis csapatot. Februárban a Rám-szakadékhöz, március 9-én a Sátorköpusztai barlangba kirándultak, a szülőkkel együtt. Következő túrájuk ápr. 20-án, az elsőáldozási mise után lesz. Nagyon biztató, hogy az oltár körüli szolgálattevők próbálnak közösségként működni. Még nagyobb lenne az öröm, ha a vasárnapi/ünnepi miséinken mindig lenne ministráns...

Megalakult a **karitás csoportunk** Takács Erzsébet vezetésével. Első lépésként a plébánia területén élő rá-szorulókat felderítését kezdték meg, amihez kérjük a testvérek segítségét is!

Zarándoklatot szervezünk Mátraverebély- Szentkútra ápr. 12-én. Az utazás és az ebéd költsége 2600 Ft/fő. Velünk jön János atya és Antal atya is. Az ottani lelki programot P. Peregrin ferences szerzetes vállalta. Jelentkezni lehet Nyitraiéknál, tel.: **315-047**.

Keresztútjaink

A finisbe érkezett nagybőjti időszakunk. Kereshettünk, lophattunk magunknak egy-egy csendes órát, amikor a belső történésekre figyeltünk. Tekintsünk most vissza keresztútjainkra, amiket a nagybőjtben együtt átélméltünk, vagy a nagyhéten még megjárunk. Jézus tanításának, Isten-emberként köztünk töltött idejének csúcspontja ez a történés, a Golgota botránya. A szeretet eme nagyszerű megnyilvánulását alig-alig tudjuk eszünkkel felfogni. Megpróbáljuk hitünkkel befogadni. Ezért is szükséges újra meg újra végiggondolnunk. Nagybőjti keresztútjaink, közös elmékedéseink, együttimádkozásaink talán közelebb vittek - visznek Jézus titkához. Nagy öröm, hogy az eddigi hagyománnyal szakítva, - mikor is csak néhány kedves nagymama imádkoztatott együtt,- most megmozdulni látszik egyházközségünk. Nem gondolom, hogy csak a jobb „reklámozás” eredménye az, hogy egy-egy pénteken legalább 50-100-an összejöttünk. **Az együttimádkozás, az együttgondolkodás közösségteremtő erő: ahol ketten, hárman...**

Az egyes alkalmakkor szolgáló kisebb csoportjaink más-más megközelítésben adtak szempontokat a gondolkodáshoz,- gazdagítva látásmódunkat. Nem biztos, hogy minden megközelítés mindenkinek tetszett. Talán a legmeghökentőbb a képviselőtestület által olvasott Jézus-monológ volt. Az Ő szájába adott szavakban, az Őt körülvevő kortársak Jézus-megítélésében nagyon is magunkra ismerhettünk. Hányszor árultuk el az Urat Júdással, ítéltük el Pilátussal, a csöcseléssel együtt csalódva küldtük a keresztre, vagy csak gyáván elfutottunk, mint a tanítványok. Sajnos van miről elmékednünk, számot vetnünk! És a keresztutaknak talán az a lényege, hogy én hol is vagyok ezen a keresztúti drámáról festett képen. Hogyan reagálok a nekem jutott keresztekre? Irtózva kerülöm, lázadok, háborgok, gyáván elbújok, vagy Jézus szavai és valóságos tette nyomán felvállalom, megkeresem az értelmét és célját? És bár botladozva, de Jézus nyomába szegődöm, hogy ahova Ő eljutott, én is oda igyekezzek. Jézussal nap mint nap találkozunk- a szentmisén túl is. Belsőnkben imáink, elmékedéseink által, de kívülről is: embertársainkban, különösen a szükségét szenvedőkben. Az a kérdés, felismerem-e mindennapjaimban a keresztjét hordozó Jézust, mellé állok-e, meghallom-e a szavát? Maradok-e elméleti, langyos keresztény, vagy komolyan is gondolom, amit hiszek, és tettekre is akarom váltani?

A feltámadt Krisztus kegyelme segítse közösségünket mind jobban megérteni és megélni a kereszt titkát, hogy majdan elfoglalhassuk Isten országában a számunkra készített helyet. *Ny. L.*

Építkezünk...

Látványosan növekszik új plébániánk épülete. A gyorsan felhúzott falakra elkészült a monolit födémzet, a tetőhöz szükséges térfalakra rákerül a betonkoszorú, a technológiai szünet bevétele után megkezdik a tető építését. Közben belül már a villanszerelők is dolgoznak, még a vakolás előtt helyükre kerülnek a csövek, a kábelek. A közművek (villany, telefon, kábel-tv) visszakapcsolásához az egyeztetések folyamatban vannak, a gáz-bekötést még ezután kezdjük intézni.

Milyen is lesz az új plébániánk? A mindenkori papunkat egy 71 négyzetméteres szép lakás várja az udvar belső részén, hátul egy kis terasszal, kerttel.

Az utcafronton lesz az iroda, valamint egy 40 férőhelyes hittan (közösségi) terem. Köztük két vendégszoba, közös teakonyhával, vizesblokk, valamint feljáró a padlástérbe, ahol majdan turista szálláshelyeket lehet kialakítani.

A főegyházmegye szóbeli tájékoztatása alapján megkapjuk az igényelt - a befejezéshez szükséges- plusz támogatást, minden reményünk megvan, hogy az új plébánosunkat „el tudjuk szállásolni”.

Viszont szomorú hír, hogy a tervezési fázis befejezéséhez közeledő templomi elektromos felújításunkhoz a Főegyházmegye az idén nem tud hozzájárulni. A tervek - reményeink szerint - hamarosan elkészülnek (510 000 Ft-). Az Örökségvédelmi Hivatal által előírt típusú és számú lámpára is megjött az árajánlat, de a plébánia befejezéséig ebben az ügyben nem tudunk továbblépni. Szerény megtakarításunkból először a plébániát kell majd berendezni.

Forrásteremtéshez két úton is elindulunk: egyrészt gyűjtést szervezünk, amihez egy feliratozott perselyt helyezünk ki, másrészt alapítványt fogunk létrehozni, amiből a templomunk állagmegővését és felújítását kívánjuk finanszírozni.

Apróbb felújítások folyamatosan történnek a templomban, ami leginkább Erdős Péter templomatya szorgalmas és lelkes munkájának, szervezésének az eredménye (hirdető vitrinjeink felújítása, gyertyatartók, stációk, - valamint a mozgássérültek közlekedését segítő feljáróval kapcsolatos intézkedések megkezdése, a falak vizesedésének felmérése, ...). **A templom a mi közös házunk, ahol Jézus vár ránk...**

Nagyheti programjaink:

Márc.16. virágvasárnap:

- 11 ó nagymise, passió - énekkar
- 17 ó élőképes keresztút - fiataljaink

Márc. 18. kedd 15 ó plébániai keresztút a felújított Pléhkrisztushoz. Indulás a templom elől.

Márc. 20. nagycsütörtök

- 19 ó az utolsó vacsora emlékünnepe
- 20 ó szentóra János atya vezetésével
- 20:30 ó virrasztás: imaóra - imacsoport
- 21:30 ó virrasztás - ifjúság

Márc. 21. nagypéntek

- 19 ó csonka mise, passió - énekkar
- 21 ó városi keresztút, gyülekezés a Széchenyi téri Szentháromság szobornál

Márc. 22. nagyszombat

- 19 ó feltámadási szertartás kezdete
- kb.20:30 ó feltámadási körmenet

Márc. 23. húsvét vasárnap

- 11 ó nagymise - énekkar

Harmadnapon

És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrücki fák.
És megérzik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszűnhettek dobogni szíve -
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die. /Pilinszky János/

A sokszorosításban segített: N. T. Esztergomi Hittudományi Főiskola

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. április

3. szám

Én vagyok a juhok kapuja

Kedves Testvérek!

Húsvét 4. vasárnapja a Jó Pásztor vasárnapja. Ilyenkor a papi és szerzetesi hivatásokért imádkozunk. Április 2-án két főpapra is emlékeztünk. Egyfelől Prohászka Ottokárra, aki Székesfehérvár püspöke lett, s egykor az esztergomi belvárosi plébánián kezdte meg papi szolgálatát. Másfelől II. János Pál pápára, aki három évvel ezelőtt hunyt el. Érdekes ez a két egyházi személy, s különösen érdekes az is, hogy egy napon emlékeztünk meg róluk. Azt hiszem Prohászka Ottokár valódi küldetését még nem igazán ismertük fel. II. János Pál pápában sokan felismerték azt a pástort, aki jó. De milyennek is ismertük meg őt?

„...előttük halad...” Mindenképp olyanak, aki életét adta juhaiért. Halála és egész élete ennek bizonyítéka. Megfogyatkozott életereje, de végig hordozta saját keresztjét, szenvedésében is erő sugárzott belőle.

„...a juhok hallgatnak szavára” Mindenképp olyanak, aki utána ment az elveszetteknek. Megannyi lekipásztori út, „kiszabadulva” a szokások korlátaiból, szerte a Földön nagy szeretettel és megbecsüléssel várták. Sok kilométer, mind-megannyi találkozás és szentbeszéd, melyek sokak meg erősítésére szolgáltak.

„Nevükön szólítja juhait...” Mindenképp olyanak, aki örömmel tett tanúságot a Feltámadotról. Állandó derű, mosoly jellemezte. A fiatalok, a gyerekek tekintetét kereste mindenhol a világban. Életem nagy ajándéka volt, hogy első magyarországi látogatásakor személyesen neki szolgálhattam az étkezési asztalnál. Ajándék volt az is, amikor diakónusként, az esztergomi szentelendőket pápai magánkihallgatáson fogadta. Itt lehetőség nyílt arra, hogy meghívjam a papszentelésre és az első szentmisémre. Öröm volt, hogy minderre levélben is válaszolt. Sokakban megfogalmazódik ma is, mennyire hiányzik az Ő személye.

„Én vagyok az ajtó: aki rajtam keresztül megy be, az üdvözülni...” Annak idején, amikor meghalt, a fiatalok azt skandálták: azonnal szentté! Azt hiszem, hálásak lehetünk a Jóistennek azért, hogy életünkben egy élő szentet láthattunk, hallhattunk. Hálásak lehetünk a tanításáért, hálásak egész életéért, és hálásak azért is, hogy a vasfüggöny mögül jött és egy szabadabb Európába vezetett minket.

„Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bőségben legyen.” II. János Pál pápa élete és munkássága még hosszú időt igényel, hogy évek távlatából visszatekintve feldolgozott legyen. Több kötet enciklika, írások, levelek, nem is szólva írói tevékenységéről, mely több verset, színdarabot is tartalmaz. Megannyi filmfelvétel, riportok, újságcikkek, amit a világ különböző országában adott. Életének és munkásságának feldolgozása mindannyiunk közös kincse és feladata is. Kincse, mert még a nem hívők is úgy beszéltek róla, hogy igaz ember. Kincse, mert még a dalai láma is egy szentnek, egy Istentől jövőnek ismerte fel. Kincse, mert sokan nekik köszönhetik lelki elindulásukat. Feladata, mert nemcsak nekünk papoknak, de a híveknek is van tartozása vele kapcsolatban. Feladata, mert életét, talán a most bemutatott film kapcsán ismertük fel. Feladata, mert munkássága, teológiája annyira gazdag, hogy alig merjük egységben olvasni.

A Jó Pásztor vasárnapja adjon számunkra indíttatást, hogy merjünk közelebb lépni hozzá. Vegyünk erőt magunkon,

és szemléljük Őt magát! Hallgassunk szavára, tanítására és még ma is zöld legelőre vezet minket!

Michels Antal atya

Taizé – 30. európai találkozó Genfben

2007. december 28. és 2008. január 1. között rendezték Genfben a „Bizalom zárandokútja” 30. találkozóját. A mozgalmat Roger testvér, a Taizé közösség alapítója indította el 1978-ban, azóta minden évben valamelyik európai nagyvárosban rendezik a hagyományos év végi találkozót.

A Szent Anna Plébániáról öten - Aletta, Dóri, Laci, Gergő és jómagam -, középiskolás hittanosok indultunk útnak Lajos atya vezetésével. A találkozóra Magyarországról több százan mentünk, és mire az 1200 km-t megtettük – másfél nap alatt – megismerhettük a velünk egy buszon utazókat.

A fásztó utazás után 28-án délelőtt érkezünk meg Genfbe, ahol a találkozó gyakorlati tudnivalóit osztották meg velünk a szervezők. Hatalmas élmény volt, amikor megpillantottuk az 'Isten Hozott!' feliratot a több tucat különböző nyelvű üdvözlés között. Óriási kavalkád és utazótáskák rengetege között kaptuk meg az eligazodáshoz szükséges térképeket, az utazási és étkezési jegyeket, valamint ekkor osztottak be minket a fogadó egyházközségekhez. Mi a Genftől 50 km-re lévő Bière-be kerültünk, a szállásunk egy párszáz fős kis faluban, Bussy de Chardonnay-ben volt.

Az első napot a velünk egy közösségbe kerültekkel és a fogadó családdal való ismerkedéssel kezdtük, majd este Genfbe, a Geneva Palexpo vásárközpont hatalmas csarnokaiba mentünk a közös vacsorára, és az utána következő imaórára.

A találkozó napjai közös imával kezdődtek az egyházközségekben, utána pedig kiscsoportos beszélgetések következtek, melyekhez a „Cochabambai Levél” nyújtott alapot. Ez a levél a 2007. októberi Bolíviai előtalálkozó alkalmával született, fő témája: „Milyen utakat nyithatunk manapság, amelyek a remény útjai?”. Az elmékedések tízfős csoportokban zajlottak, többnyire angol nyelven.

Minden nap különvonat vitt minket a genfi Palexpoba, ahol a közös ebéd és az ima után számtalan kulturális és lelki program közül választhattunk. Arra is volt lehetőségünk, hogy idegenvezető kalauzolásával Genf nevezetességeit is megismerhessük.

Estére visszatértünk a csarnokba, ahol a vacsora után a nap fő eseménye, az esti imaóra következett, melyen a találkozó összes résztvevője jelen volt. Bár ezt már Zágrábban is átéltük, mégis hatalmas élmény, amikor több tízezer ember imádkozik együtt!

Vasárnap este olvasták fel a résztvevőknek XVI. Benedek pápa, Bartholomaiosz konstantinápolyi pátriárka, II. Alexis Moszkvai Pátriárka, Dr. Rowan Williams Canterbury érseke, az ENSZ főtitkára és az Európai Bizottság elnöke találkozóra írt üzeneteit, valamint bejelentették, hogy a következő találkozó helyszíne Brüsszel lesz.

Szilveszter estjén, az esti imaórát virrasztás követte az egyházközségek templomaiban éjfélig, majd ezután, - immáron az új évben - elkezdődött a Népek Ünnepe, melynek során a jelenlévők párperces műsorral adtak ízelítőt nemzetük kultúrájából. Január elsején a reggeli ima és a közös ebéd után indultunk haza, fáradtan bár, de élményekkel gazdagon és lelkileg feltöltödvé.

>>>>>>>>

Genfi emlékeimet XVI. Benedek szavaival zárom:
„Miközben mentek, hogy találkozzatok Isten népével, aki befogad benneteket, és miközben imádkoztok és részt vesztek a találkozókon, arra hívunk benneteket, hogy nyissátok meg a remény új útjait Isten Igéjéből és a Krisztussal való közösségből erőt merítve.”

Borz Gergely

Imakonferencia: Tiszta házasság és házasságra készület

Esztergomból közel húszan vettünk részt hétvégén (márc. 28-30.) azon a konferencián, melyet azért rendeztek, hogy országos összefogás alakuljon ki a tiszta házasságra való készületért. Mindenki boldog családról, szerető házastársról és gyermekekről álmodik, de sajnos túl kevesen vannak, akik elérik céljukat. Lehet valamit tenni abban az erőterben, ami a szexuális szabadosságot hirdeti és tekinti normálisnak? A konferencián tanúságot tevő fiatal házasság- és jegyespárok egészen más utat vázoltak fel, mint ami a világban megszokott: a radikális tisztaság útját. Nehéznek tűnhet, de az eredmény: stabil családok, több gyermek vállalása, harmonikus kommunikáció a házastársak között az évtizedek múlásával is. A konferencián résztvevő hittanosok nagy örömmel számoltak be társaiknak a főiskolán, ahová már korábban is több alkalommal meghívtunk fiatal párokat e témában. Bízunk benne, hogy ha olyan közösséget alakítunk ki a fiatalokkal, ahol érték a radikális tisztaság, ennek gyümölcsei láthatóak lesznek, és mások számára is vonzóvá válnak.

Fehérvári Lajos atya

Pléhkrisztus

Esztergom határában sok kereszt, feszület található. Nekünk, szentannai híveknek talán a Pléhkrisztushoz van legtöbb közünk, személyes kapcsolódásunk.

Elődeink, szüleink, nagyszüleink hite mélyebb, természetesebb volt, szerették magukon érezni a keresztről rájuk néző Krisztus tekintetét a határban végzett munkájuk közben is. A kereszt előtt elhaladva el nem mulasztották volna a tiszteletadást: kalapemelést, keresztvetést, vagy a hangos „dicsértessék” köszöntést, egy-egy fohászt, rövid imát.

A mi fakeresztünk a lemezből készült korpusszal még a rendszerváltás környékén került felállításra. Nagybőjtben évenként közösen is felmentünk, hogy keresztutat imádkozzunk. Sajnos, a korpuszt „fémhulladék gyűjtők” elvitték, a kereszt tövét pedig egy túl közel hagyott méceses elégette. Közösségünkben néhányan összefogtunk, helyre állítottuk, így nagyhét keddjén már a felújított, környezetében is megszépített keresztet mehetünk.

A korpusz pótlását Zsigárdi János vállalta. Amikor „méretet vett” a keresztről, az kidőlt. Ekkor derült ki, hogy elégett a töve. A javításhoz, a gerenda toldásához leszállítottuk Erdős Péterhez, aki szakszerűen hozzáillesztette a földbe kerülő akác rönköt. Közben a lemezből kivágott korpuszt Szakmári Piroska szépen, művészién kifestette.

Az esős idő miatt csak virágvásárnap szombatján tudtuk felállítani nem kis erőfeszítés árán – bár négyen voltunk – a három darabból összeszerelt keresztet. A korpusz felcsavarozása már nem jelentett problémát, - sőt, lelki élmény volt újra egyben látnunk ezt a szép feszületet!

Virágvásárnap kora délelőtt jöttek a „lányok”, a kereszt környezetét szépen rendbe rakták, virágokat ültettek.

Nagyhét keddjén Éli atya vezetésével lelkes kis csapatunk nagy örömmel érkezett keresztutunk tizennegyedik állomásához: felejthetetlen élmény volt megpillantanunk utunk végén a bokrok közül előbukkanó, a nap sugaraitól még aranyabb színben tündöklő Jézust. Éli atya megáldotta felújított zarándokhelyünket, a Pléhkrisztust. A keresztút befejezése után még hosszú percekig énekeltünk, imádkoztunk, beszélgettünk Jézus jelenlétében.

Csak bizakodni tudunk, hogy e megszentelt helyre még hosszú évekig elzarándokolhatunk, és őseink hitével fordulhatunk városunkat e rejtekből figyelő Krisztushoz!

Közösségünk hálásan köszöni a helyreállításban közreműködők áldozatos munkáját!

Az útszéli feszületek Sík Sándort is meghílették, álljon itt az a verse, amelynek sorai sokszor eszembe jutnak, ha kereszttel találkozok járva határt, vagy más vidékeket: */Ny.L./*

Fakereszt

Kékre mázolt deszkabódé, Benne durva feszület, Adj ma is, mint annyi másszor, Áhítatot, ihletet. Kontár ujjak faragáltak, De nem kontár áhítat, Mely az erdőmélybe plántált És örökre itt maradt.	Üldögélek elmerülve A csöpp deszkaszámolyon, Míg a hegyi legelőkről A kolompszó ráborong. S a rigóval, a kakukkal Egyetértve, mint iker, Dúdolom a dallamocskát, Mely szívemben csiripel.
--	--

Ózikék rátarti népe Hajnalonta erre húz. Rigó surran, harkály koppan, Hogyha szól az Angelus. Reggel-este jő a hangya, (Fürge kolduló-barát) És lerakja lábaidnál Izzadása zálogát.	Ó ha versbe kottázhatnám Ezt a szótalán imát, A térdeplő természetnek Ős gregóriánumát. Bár ezt búgná béna szívem Akkor is, ha meghalok, Mint a nyíló felhők szélén Felkőnyöklő angyalok.
--	--

Építkezés

Plébániánk építése szépen halad, készül a tető, a villanszerelés belső csövezése az ezután építendő gipszkarton válaszfalak kivételével elkészült. A villany végleges, földkábeles bekötése a közeljövőben várható, ez nagyon kívánatos, a jelenlegi ideiglenes bekötés akadályozza a tető befejezését. A gázbekötés megtörtént, hamarosan indulhatnak a belső munkálatok is.

Elkészült templomunk elektromos felújításának terve, benyújtottuk a Főegyházmegyéhez,ők engedélyeztetik az Örökségvédelmi Hivatallal. A terv költségét a Főegyházmegyétől tavaly igényelt és jóváhagyott összegből finanszírozzuk. A kivitelezést a plébánia befejezéséig semmiképpen nem lehet elkezdni, mert nem tudjuk, mennyi pénzünk marad.

A templom vizesedését előzetesen felbecsülte egy erre szakosodott vállalkozás, ennek megszüntetésére szintén tervet kell készíteni konkrét mérésekre alapozva. A templom teljes műemléki felújítását csak a vizesedés megszüntetése után lehet/érdemes majd kezdeményezni. Ismerve országunk, egyházunk és a saját anyagi helyzetünket, a teljes felújítás távoli célnak tűnik jelenleg.

Testületünk elkezdett dolgozni egy közhasznú alapítvány létrehozásán, optimális esetben a következő ülésünkön dönthetünk is erről. A célja a templom állagmegóvása, felújítása.

A templomunk körül sok apróbb-nagyobb javítás, építés van folyamatban, amihez az anyagiakat saját erőből biztosítjuk, a munka oroslánrészét pedig Erdős Péter templomatya végzi, köszönet érte! Két nagyobb volumenű tervünk is van: mozgásérülteknek rámpa készül az akadálymentes feljáráshoz, és a sekrestyei WC felújítása is elkezdődik.

Karitás csoportunk megkezdte működését. Fogadóórájukat a plébánia irodájában **keddenként 10-12 óráig** tartják.

Köszönjük fiataljaink aktív részvételét a nagyheti szertartásokon, és mindazok segítségét, akik szebbé tették az ünnepet! Köszönjük János atya és az énekkar szolgálatát!

*A sokszorosításban segített: N. T.
Esztergomi Hittudományi Főiskola
A megjelenést támogatta: Nánási Erzsébet*

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. május

4. szám

A Lélek az, ami éltet minket! Pünkösöd körül miről másról is szólhatna az életünk...

Pünkösöd ünnepére

Nagy örömmel vettem kézbe az *Élő Sziget* eddig megjelent számain, hiszen minden plébániának szüksége van olyan kiadványra, amelyből értesülhetünk az aktuális eseményekről, a képviselő-testület munkájáról, a különböző csoportok életéről. Köszönjük a szerkesztők munkáját!

Húsvét után eltelt 7x7 nap: Pünkösöd ünnepe van. A Szentlélek eljövetele Húsvét titkát teszi teljessé: a Lélek kiáradása Jézus kereszthalálának a gyümölcse. „A Szentlélek Pünkösödkor, az Egyház születésnapján minden népre kiárasztotta az istenismeret fényét, és a sok különböző nyelvű embert az egy közös hit megvallásában egyesítette” – imádkozzuk a szentmise prefációjában. A Szentháromság dinamikus belső életének, szeretet-egységének köteléke a Szentlélek. Ez az isteni szeretet a kölcsönös odaadásban, az önmagát „elfelejtő”, kiürítő befogadásban jelenik meg a Szentháromság személyei között, és ad mintát Krisztus Misztikus Testének, az egyházi közösség életének.

A Szentlélek a világban és a történelem folyamán úgy jelenik meg, mint az „önzésünkön való kilépés” Lelke. Az Egyház és az emberiség minden önmagán való túllépése, minden igazi megújulása a Szentlélek által történik.

Erre a „kilépésre” lehet kis példa középiskolásaink mostani kezdeményezése, amiről már a szentmiséken hallhattunk.

Mindannyian emlékszünk arra a bizonyos szégyventeljes december 5-ére, amikor úgy tűnt, győzött a kishitűség, a szüklátóköriúség. Tudjuk, milyen lehangozó üzenete van ennek a határon túl élő magyarok felé. A testvéri szeretet azt diktálja, hogy - a mellettünk élő más népek tiszteletben tartásával forduljunk nemzetünk azon tagjai felé, akik nálunk nehezebb helyzetben vannak, azaz ellensúlyozzuk a történeteket pozitív üzenetekkel. Nem lehet a mai nemzedéket teljes mértékben hibáztatni a népszavazás eredménytelenségéért, hiszen csak akkor értjük meg a magyar kisebbségek helyzetét, ha saját szemünkkel látjuk életüket. Így teljes értelemben valósulhat meg a „caritas”, azaz az ajándékozó szeretet: nemcsak lehajlunk segíteni a rászorulóknak, hanem megnyílunk feléjük, sőt, mi gazdagodunk lelki értékeiken.

Ezek a gondolatok vezettek bennünket, amikor a főiskolás hittanosokkal összefogva augusztus 17-23-ig hittanos tábor szervezünk Deményházán (Marosvásárhely közelében) erdélyi gyerekek számára, támogatva egy közeli árvaházat is. Ebben az évben, amikor **plébániánkon új életre lendül a Karitászcsoport**, ez is egy kifejeződése lehet a közösség segítő szándékának. Köszönjük a támogatásokat, és elsősorban a testvérek imáját kérjük, hogy ez a tábor elérje a kívánt célt!

Aldott ünnepet kívánva mindenkinek:

Lajos atya

Bibliórak a gyermekotthonban

Úgy kezdődött, hogy Székely János atya hallott rólunk, és mindenképp be akart jönni hozzánk, behozni a bérmlásra készülő fiatalokat, hogy együtt játsszunk, imádkozzunk. Misét is tartott benn az intézetben, ugyanígy Fehérvári Lajos atya is. Nagyon sok lány vett részt a miséken, különösen a gyónás, a lelki beszélgetés fogott meg minket.

Szeptembertől pedig már bibliórak is voltak. János atya beszélt a bibliai történetekről, - mi nagyon sokat kérdezősködtünk, mert hiszünk Istenben, de keveset tudunk róla... Az órákon sokat énekelünk, volt olyan lány, akit gitározni is tanított János atya. Előfordult, hogy kezdtem feladni céljaimat, de amikor biblióránk volt, és beszéltem János atyával, akkor rájöttem, hogy erősnek kell lennem, véghez kell vinni elhatározásomat,

csak erő és akarat kell, hisz Isten lát és hall minket. és segít rajtunk! Most már tudom, hogy Istenem akarta azt a sok bajt, ami velem történt. (Isten néha megpróbálja azokat, akiket kiválasztott, akikkel valami terve van... szerk. megj.)

Aztán püspök lett János atya, és mi nagyon örültünk, hogy továbbra is időt szakít ránk, pedig láttuk, hogy rengeteg dolga van! Mostanában Éli atya is segít neki, akitől szintén nagyon sokat tanulunk.

Misére kezdtünk járni, voltunk egy szép keresztelésen, elsőáldozáson, - most minden lány szeretne elsőáldozó lenni! Gál Bernadett és Májer-Kránitz László segített, hogy el tudjunk menni a Szent Anna templomba. Jó volt ott lenni, mert ott igazán jó emberek vannak, akik hisznek Istenben, testvériesek voltak velem is, örültek, amikor felolvastam a misén. Úgy éreztem magam, mint egy családban, és Isten jelenlétében.

Én júniusban végleg elmegyek az esztergomi intézetből, de szeretném folytatni a keresztyén életet. Kérem az egész közösséget, hogy imádkozzanak értem, meg a társaimért! Köszönünk mindent!

Szirtesi Brigitta

Uram, köszönöm!

Amikor a fiam egy szavalóversenyre készülve először olvasta fel ezt a verset, megdöbbentem. József Attilát sok éve kedvelem, verseit magam is szavaltam, de ezzel a költeménnyel még nem találkoztam: Csöndes estéli zsolttár.

Ami leginkább megfogott, az, amire tán sohasse gondolunk imáink során, de így igaz: „Mert mást nem tudunk, csak könyörögni, meg alázkodni, meg kérni...”

És valóban, könyörgünk, kérünk, fohászunk - szinte csak az imádság végén mondunk hálát, és csak ritkán ejtjük ki azt, hogy *köszönöm*.

Talán ez a vers is segített abban, hogy imáimat ma már mindig köszönettel kezdem, és hálát adok minden megélt napért.

Teszem ezt azért, mert nagy vargabetűt leírva visszatérhettem a keresztyén közösségbe. Bár a kezdeti egyház és ahova befogadtak nem ugyanaz, a kettő együtt alkot kerek egészet. Én gyermekként az újpesti baptista gyülekezetben ismerkedtem meg a keresztyén hitvilággal, és nagy kitérő után itt a Szent Anna Plébánia közösségében térhettem vissza Krisztus közelségébe.

Tizenöt esztendő, a családom szeretete, türelme, irányítása, Esztergom legnemesebb lelkipásztorainak segítségével elvezetett a keresztséghez.

Tudom, ha nincsenek a plébánián rendszeres imaórák, ahol magam is szót kaphattam, ha nem kérnek fel, hogy a miséken felolvassak, akkor csak egy jó szándékú, templomba járó ember maradok, de nem válok egy közösség részévé.

Sokáig azt gondoltam, elég ha hiszek, elég ha templomba járok, elég ha magamban imádkozom, akkor én már keresztyén vagyok. Egy véletlen - tán inkább a Gondviselés - hozott olyan helyzetbe, hogy rádöbbenjek: ez mind kevés. Kívülállóként, a keresztség nélkül csak olyan vagyok, mint egy jól megfogalmazott mondat - helyesírási hibákkal. Hálát adok Istennek, hogy megkaptam azt a kegyelmet, hogy felnőttem, érett, öszülő fejjel, tudatosan vállalhattam a keresztséget. Köszönet mindazoknak, akik ezen az úton szeretettel, bizalommal vezettek! *Uram, köszönöm!*

N.S.P.

Máriát dicsérni zárandokoltunk el április 12-én Mátraverebély-Szentkútra. Lelki vezetőnk Székely János püspök atya volt. Az odaút a közös imákkal, a rózsafüzérrel, énekekkel, versekkel gyorsan eltelt. János atya ismertette a kegyhely történetét, és annak lelki vonatkozásaival segített ráhangolódni az előttünk álló szép napra. Hamar megérkeztünk, zúgtak a harangok, és nagy szeretettel, mosolyogva fogadott minket, szívélyesen üdvözölt az Esztergomban is szolgált P. Peregrin ferences atya. >>>>>>>

Énekszóval vonultunk be a kegytemplomba, Peregrin atya köszöntése, tájékoztató szavai után felkészülhettünk a szentmisére. Előtte gyónási lehetőséget is kaptunk. Köszönet a kántor úrnak is, aki régi szép Mária énekekkel és egy itteni magyar honvéd-kántor által szerzett népi könyörgő énekkel tette még emlékezetesebbé a misét és az azt követő percek. Ezen dallamokat hallgatva-énekelve tettük le bűnkát-bánatunkat, hálás köszönetünket, örömeinket az oltár mögötti kegyeszobornál, - égi Anyánk figyelmébe és szeretetébe ajánlván azokat.

A templomból mindenki meghatódva, sokan könnyes szemmel, de mindenképpen hívőbb lélekkel távozott, éreztük, van kihez fordulunk, bajainkban „Nagyasszonyunk, hazánk reménye” megsegít!

A zarándokházban terített asztal és finom ebéd várt. Itt köszöntöttük Kovács Sándort és kedves feleségét, Ancikát, akik a 39. házassági évfordulójukat épp e napon ünnepelték. Koccintottunk és kívánjuk, hogy még számos évet éljenek együtt szeretetben! Kevés házaspárnak adatik meg, hogy ilyen csodálatos, megszentelt helyen ünnepelhesse.

A kellemes időben Peregrin atya a gyóntató udvaron tartott egy tanúságtévesre buzdító visszaemlékezést a 40-50-es években vértanúságot szenvedett ferences atyákról, akiknek boldoggá avatási ügyét már kezdeményezték.

Ezután a bátrabbak felmentek a hegyre a Remete-barlangokhoz, a kevésbé mozgékonyak a Szent László-forráshoz sétáltak.

A sziklakápolmánál litánia eléneklésével köszöntük meg a szép napot, a kapott kegyelmeket, majd indultunk haza. Útközben megálltunk Patakon, egyik zarándoktársunk „fatornyos” hazájában, akinek a családja örömmel és fűtött templommal várt. Jó volt hallgatni, milyen szeretettel veszik körül idős plébánosukat, és a hitéletüket segítő akolitus munkálódását. Kiderült, hogy János atya két hetes „újonc” korában itt tartotta első lelkigyakorlatos beszédeit...

Az út hátralévő részét vidám énekléssel töltöttük, esti imánkat már a Bazilikát is megpillantva mondtuk.

Köszönet a szervező Nyitrai házaspárnak, János atyának, a vendéglátó Peregrin atyának. A Jóisten áldja meg őket! Szeretnénk még sok ilyen szép zarándoklatot megélni, ami a zaklatott hétköznapijainkhoz erőt ad!

Ezen beszámoló Nusserné Mária, Nánási Zsóka és Vigné Marika írásaiból állt össze.

Közösségünk néhány fiatal tagja szép elképzelés megvalósításába kezdett. Össze szeretnék gyűjteni a területünkön élő, még nem házas, de már nem is diák fiatalokat egy Isten-Krisztus középpontú, a hitet aktívan gyakorló csapatba. Zászlajukra a keresztény értékrendet tűzik, ebben szeretnénk elmélyülni, szeretnék megmutatni, hogy így értelmes az életünk. Hitünket közösségben megélni nagyon nagy erőforrás - talán ezt egyházközségünk tagjainak nem kell magyarázni... Bemutatkozásuk és elképzeléseik a faliújságon, ill. a honlapunkon (www.szentanna.extra.hu) is olvashatók. Szeretettel hívnak és várnak minden érdeklődőt!

Készülget plébániánk internetes **honlapja**. Ennek „értelmes” tartalommal való feltöltése komoly feladat, és nagyon sok munka. Az anyagok összegyűjtése, rendszerezése, szerkesztése sok időbe telik. Várjuk mindenki (megvalósítható) ötleteit, segítségét - főleg a fiatalabb korosztályokét, akikhez ez a közlési forma talán közelebb áll. A kezdőlapon látható néhány - még jobbára üres rovat várja a munkatársakat. Életünkről, éledező közösségeinkről akarunk hírt adni, ezúton is tanúságot tenni - ajánljuk bátran ismerőseinknek, barátainknak! Az elérhetősége: www.szentanna.extra.hu

Építkezünk...

A plébánia építésének „látványos” része befejeződött, azt mondják, ha tető kerül a házra, akkor van félig készen. A belső munkálatokból a villanyszelvény, kábelezés készült el nagyobb részben, a válaszfalak, épületgépészet, nyílászárók, vakolatok, festés, burkolatok majd csak ezután. Még sok munka van hátra, de a jelenlegi technológiák alkalmazásával gyorsan halad a munka. Az új plébánosunkat minden bizonnyal az elkészült új épület fogadhatja.

Jó hír, hogy templomunk világítás felújításához a város 5 millió Ft-tal hozzájárul. A szükséges igazolások beszerzése után a szerződés kötés a közeljövőben várható.

Halad a **Rozália kápolna** felújítása is, Kósa László a belső festést végzi, és szerveződik a tető kijavításának az előkészítése.

Karitás csoportunk

Megalakulásunk óta feladatunknak tekintjük, hogy feltérképezzük a plébánia területén élő rászorultak körét. A karácsonyi és húsvéti időben apró ajándékokkal próbáltunk örömet szerezni néhány idősebb, illetve beteg embernek, akiket otthonukban vagy a kórházban látogattunk meg. Az Esztergom-budapesti Egyházmegye akciójához kapcsolódva egy-két különösen nehéz helyzetben élő testvérünk gyógyszerköltségein enyhítettünk. Tevékenységünk megszervezésében és az önkéntes segítők felkészítésében az Országos Karitás Központ aktívan vesz részt. Előadást tartott körünkben Adányi László, a Magyar Karitás világi elnöke. A Szent Adalbert Központban közösen hallgattuk meg Felföldi doktornőt és Janig Péter kórházlelkészt. Köszönjük eddigi adományozóink pénzbeli és tárgyi hozzájárulását, melyekkel munkánkat segítik. Minden kedves érdeklődőt biztatunk, hogy csatlakozzon hozzánk, vegye ki részét a rászorulóknak testi-lelki támogatásában! „Amíg tehát időnk van, tegyünk jót mindenkivel, főképpen hittestvéreinkkel” (Gal 6.10.) Minden kedden 10-12 óra között fogadóórát tartunk plébániánk irodájában.

Takács Erzsébet, a csoport vezetője (Tel.: 403-577)

Felhívás!

Templomunk búcsújának ünnepén szeretnénk köszönetet mondani jubiláló házaspárokat, akik nálunk esküdtek 5-10-15-20-25... éve! Kérjük az érintettek jelentkezését a plébánia irodájában, vagy akik tudnak környezetükben ilyen párokról, szintén jelezzék irodánkban!

Április 20-án 32 hittanosunk **elsőáldozáshoz** járult, idősebb hittanosaink **bérmálkoznak** pünkösd vasárnap a Bazilikában, nálunk pedig pünkösd hétfőn bérmál Regnumos ifjakat János atya a 11 órai misén. Imádkozunk fiataljaink hitbeli fejlődéséért!

Gratulálunk!

Verhóczy Ádám, középiskolás hittanosunk, ministránsunk grafikáiból és képeiből nyílt kiállítás a Bajor Ágost Művelődési Házban (Imaház u. 2/a)

Esztergomból hívta szolgálatára az Úr Koronkai Zoltánt, aki jezsuita szerzetes lesz. **Újmiséjét** június 22-én 11 órakor tartja templomunkban, amelyre mindenkit szeretettel vár.

Örvendek, hogy Lajos atya Zsigárdi János és néhány lelkes szülő segítségével igyekszik összetartani **ministránsainkat!** Április 20-án a környékbeli hegyekben kirándultak, következő túrájuk május 18-án lesz. Az ifjúsággal való foglalkozásuk a keresztény jövő építése...

János atya **zarándoklatot** vezet július 1-6-ig Erdélybe, Székelyföldre. Még lehet jelentkezni, részletek a faliújságon.

Felnőtt **énekkarunk** szerepel a pünködsi misén (vasárnap 11 ó.), pünkösd hétfőn a 17 órakor kezdődő misén az Orbán-kápolnánál, ahol János atya szolgál, valamint május 18-án Dunabogdányban a búcsú misén, ahova meghívást kaptunk. Aki énekel, kétszeresen imádkozik... Szeretettel várunk énekkarunkba új tagokat!

Vendég énekkarok fellépését szervezzük templomunkban. Terveink szerint június 8-án a budapesti fiatalokból álló Volucres kamarakórus énekel nálunk, Lajos atya „hozza” őket. 10 órától koncertet adnak, és szolgálnak a 11 órai szentmisén is. Az ingyenes fellépésükön összegyűlt adományokat fiataljaink és az erdélyi gyerekek közös táborozásához szánják. Várjuk a dunabogdányi énekkart is egy kora nyári időpontban.

Május 23-án, pénteken fél hatkor **imaórát** tartunk templomunkban, a Szűzanya-tisztelet jegyében. Imacsoportunk mindenkit szeretettel hív erre az együtt imádkozásra.

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit pünkösd hétfőn a 17 órakor kezdődő búcsú szentmisére az Orbán-kápolnához!

*A sokszorosításban segített:
a Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Vitéz János Kara*

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. június

5. szám

Éli atya szolgálati ideje lassan lejár nálunk, elmenetele előtt megkértük, szóljon hozzánk:

Tanulni jöttem, és tanítottatok

Gyorsan múlik az idő, pontosan 2008. június 5-én volt, hogy hat éve vagyok Magyarországon.

A Budapesten töltött öt év tanulás után el kellett jönnöm Esztergomba. Megint új helyre és új emberek közé kerültem. Emlékszem, mielőtt ide jöttem, mint újmisési pap nagyon aggódtam és félttem. Gondoltam, olyan nehéz lesz, mint ahogy Jézus mondta: „menj, elküldelek téged, mint a bárányt a farkasok közé”. De a helyzet teljesen más. Nem a „farkasok” közé kerültem, hanem csupa szelíd, kedves, vendégszerető és jó szívű „bárány” közé, akik nagy szeretettel befogadtak, nevemen szólítottak, rám mosolyognak, és meghallgattak engem. Nagyon örülök ennek. Észre lehet venni, hogy az esztergomiak mások, mint a budapestiek. Például egy nap lehet kétszer vagy háromszor találkozni ugyanazzal az ismerőssel az utcán. Gyakran messziről integetünk egymásnak, köszöntjük egymást, és megállunk beszélgetni. A hangulat itt teljesen más, és ezt nagyon szeretem. Nagyon gyorsan otthon éreztem magam. Itt van élő egyház. Ez kincs, melyet meg kell tartani és őrizni. Nagyon szeretem az itenieket és a várost. Az első három hónapban a Szent István kápolnában segítettem Pál atyát. Januártól júniusig pedig a Szent Anna templomban. Mondhatnám, hogy teljesen megéltem a missziós életet Esztergomban. Mert helyileg a belvárosi plébánián lakom, és hozzá tartozom, de gyakorlatilag minden nap más plébániai templomban misézek. Tehát ez az év számomra nemcsak lelkipásztori gyakorló év, hanem a missziós képzés éve is. Egy év alatt három helyen voltam. Örömmel odamentem, és könnyen el is mentem onnan. Ez a missziós élet.

Az első naptól kezdve a plébánosom, Michels Antal atya a „mély vízbe” dobott, de nem veszélybe süllyedtem, hanem a „szerelem óceánjába” kerültem. Mint külföldi és újmisési pap természetesen nem volt könnyű az elején. Sokat kellett küzdenem és szenvednem, hiszen minden feladat új volt. Ennek ellenére Isten szeretete és kegyelme - amit kaptam az embereken keresztül - sokkal nagyobb, és ez tartja életemet. Mindig mondtam magamnak: „Nem uralkodni jöttem, hanem tanulni. Tanulok ember lenni: a gyerekek között gyerek lenni, a fiatalok között fiatal lenni, felnőttek között felnőtt lenni, és az idősek között idős lenni. Tanulok a hívők között jó hívő lenni, és a nem hívők között hívő lenni. Tanulok misszionárius és pap lenni. Tanulok másokkal és másokért élni. És ami nagyon fontos, hogy minden nap tanulok magyar ember lenni. Számomra vége már az egyetemi időszaknak, de csak most kezdődik az igazi iskola és az igazi vizsgaidőszak. Minden nap tanulok, vizsgázok, és mindazok, akikkel találkoztam és beszélgettem, azok a tanáram”.

Lassan véget ér a plébániai gyakorlati év. Mint misszionárius pedig tovább kell mennem más helyre, mert ott is kell hirdetnem az evangéliumot. Nem szabad ragaszkodni se egy helyhez, se egy népcsoporthoz. Ennek ellenére minden embert és helyet feltétlenül szeretek.

Nekem a missziós hivatás Isten nagy ajándéka. Hiszem, hogy nem én választottam ezt az utat, hanem Isten adta, ezért biztos vagyok benne, hogy erőt és bátorságot is ad, hogy a nehézségeket el tudjam viselni.

Nem gondoltam, hogy papságom első évében ennyi szép tapasztalatom lesz. Nagyon hálás vagyok Istennek, plébánosomnak: Michels Antal atyának és az esztergomi híveknek, hogy nagy szeretettel befogadtak és támogattak engem. Mindenkinél köszönöm a szeretetet, a figyelmet, buzdítást, bátorítást, megértést, biztatást, dicséretet, kritikát, figyelmeztetést és tanítást. Köszönöm a mosolyt, tapsot, testvéri beszélgetést, a

bizalmat, kicsi és nagy ajándékokat. Ezek által engem neveltek, tanítottak. Úgy érzem, hogy mindent elhagytam, de most százannyit kaptam vissza. Isten fizesse meg! Elmegyek, de nem megyek el, elmegyek, de mindig veletek leszek, mert magammal hordozlak titeket a szívemben, imáimban és mindennapi misémben. Isten áldjon meg benneteket, minden terveteket, és őrizze meg lépteiteket!

P. Ohoiledwarin Elias, SVD

Nyugdíjas közösségünk a múlt szombaton tartotta a nyári szünet előtti utolsó összejövetelét. Vidáman készültünk az évadzáróra. A nagy apropó Éli atya búcsúztatása volt. Nagyon szívünkhez nőtt közvetlen, kedves egyénisége. Az eddigi összejöveteleinken gyorsan múlt az idő, amikor gitárral kísért dalaival, vagy filmvetítésével közöttünk volt. Köszönjük szeretetét, ami felénk sugárzott nemcsak szombat délutánoként, hanem a miséken prédikációi által is. Kívánjuk, a jó Isten áldása kísérje élete útján! Amikor munkája engedi, sok szeretettel várjuk vissza, a Szent Anna Plébánia nyugdíjasai.
Nusserné Mária

Egyházközségünk június 28-án az esti szentmisén búcsúzik el Éli atyától.

Tolle, lege - Vedd és olvasd!

Több mint három éve havonta egyszer összejövünk egy másik házaspárral, hogy hitünk kérdéseiről, a párkapcsolat megélt örömeiről és buktatóiról beszéljünk, együtt imádkozunk. Ebben az idén két változás is történt. Egyrészt bővültünk egy harmadik házaspárral, másrészt a Biblia éve kapcsán - az egi Lelekipásztori Napokon kapott indíttatás alapján - közös Biblia olvasás lett a tematikánk. A Szt. Jeromos Társulat gondozásában megjelent könyv többféle módszert ismertetve ajánlja a közösségben történő Szentírás olvasást.

2008 a Biblia éve. Fontos, hogy gyakrabban, komolyabban foglalkozunk Isten üzenetével. Hívó házaspárokról lévén szó, természetesen eddig is olvastuk a Bibliát - egyénileg. De közös tapasztalatunk, örömet adó élményünk, hogy egy-egy kiválasztott szép részlet ilyen feldolgozása, megbeszélése mennyi mélységet feltár, Isten üzenetének mennyire köze van a mindennapi életünkhöz.

Egyikünk sem bibliakutató, teológus vagy filozófus, de minden összejövetelünk megerősít bennünket abban, hogy csak Isten szavának a megélése által, a jézusi mérce szerint tudunk értelmes, Isten-szeretetébe ágyazott életet élni.

Szeretném, ha közösségünkben a mienkhez hasonló kis csoportok alakulnának, akik Isten üzenetével ilyen formában is akarnak találkozni. Tapasztalatainkkal nagy örömmel segítjük a bátor kezdeményezőket, és **buzdítunk mindenkit a hitbéli előrehaladás eme formájára!**
Ny. L.

Úrnapja

Amikor Jézust kivisszük az utcára ünnepi körmenetben, Sík Sándor sorai jutnak eszembe, amit úgyan a feltámadási körmenet ihletett, de a lényeget fogalmazza meg:

Szeretem a hívőket.

Amikor mennek a körmenetben

A méltóságos baldachin után,

És férfi, asszony, lány, gyerek

A tavaszi ég alatt egy szívvel énekle a himnuszt:

„Föltámadt Krisztus e napon!”

És a kislány megrázza a csengőt

És minden fej egyszerre lehajlik

A titokzatos Szentkenyér előtt.

És köztük, köztük az Isten. /Hívők és hitetlenek/

>>>>>

Igen, köztünk az Isten. Mindig köztünk van, akár tudomást veszünk róla, akár nem. Örömmel töltött el, hogy az idén is szép számmal jártuk végig a szokott útvonalat, s három kapualjba is betérhetett az Úr az Oltáriszentségben, ha csak néhány percre is. Keresztény életünknek itt a lényege - beengedjük-e házukba, szívünkbe, életünkbe az ajtónkon zörgető Krisztust?

Imaóra - lelki béke

„...Az emberszívben sok a holtpon, és sokszor hasztalanul keresünk hatékony érzéseket, amelyek túllendítenek rajtuk. Jellemünk gátlásai lelassítanak, mint kereket a sűrlődás. Hiányzik az öröm, az életkedv, az átszellemülés nemes lendülete...” írta Prohászka Ottokár egyik könyvében. Részemre ezt a nemes átszellemülést hozta meg az imaórákon való részvétel. Először csak hallgatóként, aztán egy napon megkérdezték, felolvasnék-e egy verset. Igent mondtam, de rettenetesen izgultam. Még sohasem szerepeltem nyilvánosság előtt, főleg nem mikrofonnal a kezemben. Azóta eltelt három és fél év. Nagyon várom az imaórákat. Jó érzés, amikor jönnek a fiatalok is, és őszinte átéléssel felolvasnak, szavalnak. Egyre több a résztvevő, akik velünk – felolvasókkal - együtt énekelnek, imádkoznak. Jó látni az imaóra utáni mosolygós, néha kicsit könnyes arcokat. Kérem a jó Istent, sokáig tartson ez a szép kezdeményezés, és adjon erőt Nyitrai Lacinak, aki oly nagy szeretettel és jó érzéssel válogatja össze az imaórák anyagát.

a 86 éves Pusztainé Zsuzsa néni

Nemcsak a tanév fejeződik be júniusban, de a plébániai, felnőtteknek szóló **bibliáórák** is. Reméljük, hogy csak nyári szünet lesz és ősszel tovább fog folytatódni a hitoktatás ezen formája.

Az idei a Biblia éve. A Szentírás Isten üzenete, egyedülálló érték, hisszük, hogy Isten sugalmazott szavát tartalmazza, és nemcsak a múltra vonatkozik. A Biblia élő, minden kor minden emberének szól, megértése a saját világunk megértésében is segít.

Dr. Székely János püspök atya előadásait nagy érdeklődéssel hallgattuk, magyarázatai közelebb hozták, érthetőbbé tették a szent szöveget. A összejöveteleink végén lehetőség volt arra, hogy a Szentírással kapcsolatos saját élményeinket, tapasztalatainkat, örömeinket egymással megosszuk.

A „tanévet” jó hangulatú kerti összejövettel zártuk, ahol kötetlen beszélgetés után János atya gitározása kísérte közös énekeinket. **Köszönjük János atya az együtt töltött szép órákat!**

K.M.

Énekkari hírek

Május 18-án vendégszereplés Dunabogdányban - jött a jó hír. Kíváncsiságunknál csak lelkesedésünk volt nagyobb. Szorgalmasan és kitartóan gyakoroltunk.

A meghívás a falu ünnepi búcsú miséjére szólt, Nepumuki Szent János napjára. Ezen a vasárnapon a latin kereszt szerkezetű, neoromán plébániatemplom déli harangszava hívott minket, együtt a helybeliekkel dicsérni az Istent.

Lelkesen és áhitattal énekeltünk. Igyekeztünk szépen megszólaltatni a nekünk is oly kedves, szép darabokat, melyekkel reményeink szerint a Kerek templom híveinek is sikerült már néhányszor örömet szerezniük.

A szentmise után őszinte szeretettel köszöntött minket az ottani énekkar, finomságokkal vendégelt meg, majd közösen daloltunk. Ezután megcsodáltuk a tornácos plébánia Egyháztörténeti Múzeumát, ahol 20. századi házi oltárokat, olajfestményeket, szentképeket és egyéb kegytárgyakat gyűjtötték össze.

Remekül éreztük magunkat: jól sikerült a szereplésünk és kedves embereket ismerhettünk meg. Pillanatok alatt barátság alakult ki a két énekkar között. Meghívásunkat elfogadták, szeptemberben várjuk őket. Köszönjük ezt a szép napot a szervező Nyitrai Lacinak, Hunyadi karnagy úrnak és vendéglátóinknak.

Bajáné Marika és Szakmáry Piroska

A muzsika fiatal hangjai tették széppé a múlt vasárnapunkat, és igazán meghitté a 11 órás szentmisét. A Kodály Kórusiskola volt és jelenlegi diákjaiból alakult **Volucres együttes** előadásáról csak a legnagyobb dicsérettel szólhatunk. Öröm volt hallgatni és látni a lelkes fiatalokat. Köszönjük és őszre visszavárjuk őket!

Erdélyi gyerekek táboroztatására indítottak gyűjtés templomunkban középiskolásaink. A vasárnapi koncert bevételével együtt összesen 121.200 Ft érkezett e célra. Kaptunk adományt tábori eszközökre is. Ebből és a főiskolások által máshol gyűjtött adományokból összegyűlt az 50-60-fős gyerektáborra szükséges pénz. **Köszönet az felajánlóknak!**

Karitás csoportunk újra ülést tartott, amelyen Fehérvári Lajos atya - **Isten nem személyválogató** - című tanulságos előadása után megbeszéltük a közeljövő feladatait. Célul tűztük ki, hogy híveink és a keresők mind szélesebb rétegei számára tudjunk csoportokat, közösségeket kialakítani, ahol rendszeresen tartalmas, érdekes előadások és foglalkozások várják az érdeklődőket. Néhány témában már folyik is a szervezés.

Takács Erzsébet

Karitás csoportunk és a Vaszary Kolos Kórház Onkológiai Rehabilitációs Osztálya előadást szervez 2008. június 18-án 17 órakor

Fájdalomcsillapítás az onkológiában címmel.

Előadó: Dr. Telekes András PhD, az Országos Onkológiai Intézet főorvosa.

Helyszín: a kórház Onkológiai Rehabilitációs Osztálya

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Építkezés, fejlesztések, felújítások, alapítvány

-Plébániánk építése a befejezéshez közeledik. A pótmunkákra kötött szerződés jún. 20-át jelöli meg átadási határidőnek, de bizonyára marad még munka azutánra is.

-A várostól megkaptuk az öt millió Ft-ot, már a számlánkon van, amit még az idén el kell költenünk a világítás feltűjtésére. A beadott tervünket azonban sajnos még mindig nem hagyták jóvá. Amint ez megtörténik, azonnal beszerezzük a kiépítéshez szükséges lámpatesteket, kábeleket, szerelvényeket, és talán még az idén elkezdhetjük a konkrét kivitelezést is.

- A templomba való bejutást megkönnyítő rámpa már majdnem teljesen elkészült. A rászorulók nagy örömmel azonnal „felavatták”.

- A sekrestyei WC felújítása is elkezdődött.

- Folytatódik a Rozália kápolna renoválása. A kápolna történetét, amit Kövecses-Varga Etelka foglalt össze, olvashatjuk honlapunkon.

- Némi megtorpanás után jól halad **alapítványunk** ügye. A legutóbbi testületi ülésen dönteni tudtunk a kuratórium elnökéről, tagjairól, és első, az alapító okiratot pontosító összejövetelünket már meg is tartottuk. A kuratórium elnökségét Romanek Etelka vállalta, aki aktív közreműködője volt a Határtalan Szív Alapítvány létrehozásának, és jelenleg is a kuratórium tagja. Ott szerzett tapasztalata nagy hasznára válik a mi alapítványunknak, aminek a neve: Kerektemplom Alapítvány. A kuratórium tagjai: a mindenkor plébános, a képviselő-testület világi elnöke: Nyitrai László, a templomatyja: Erdős Péter, és a testületből választott Németh Tünde.

Az alapítvány bejegyzésével megvárjuk új plébánosunkat.

Plébániánk honlapja folyamatosan bővül, felkerült újabb információk is olvashatók, letölthetők:

- Heti hirdetéseink- a régiak is visszakereshetők

- Képviselő-testületi hírek, üléseink jegyzőkönyvei

- Imaórák hanganyaga

- A Rozália kápolna története

- A Volucres kamarakórus fellépésének hanganyaga

Továbbra is várjuk az ötleteket, anyagokat, amik közösségünk és a külvilág számára információval, példával szolgálhatnak!

Esztergomból hívta szolgálatára az Úr Koronkai Zoltánt, aki jezsuita szerzetes lesz. **Újmiséjét** június 22-én 11 órakor tartja templomunkban, amelyre mindenkit szeretettel vár.

A tanév befejeztével a **miserend** a következőképpen alakul templomunkban: hétfő, szerda, péntek 7 óra, kedd, csütörtök, szombat 19 óra, vasárnap 7, 9, és 11 óra. **A vasárnap esti szentmise tehát a nyáron elmarad.**

*A sokszorosításban segített:
a Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium
Kedves Ilona*

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. július

6. szám

Június 22-én tartotta templomunkban újmiséjét Koronkai Zoltán. Mivel kevesen ismerjük közelebbről, megkértük, írjon magáról:

Emlékeim a Szent Anna plébániával kapcsolatban

A papszenteléshez közeledve többször alkalmam volt arra, hogy végiggondoljam azt az utat, amit eddig bejártam. A Szent Anna plébánia bizony fontos szerepet játszott abban, hogy ezt a hivatást választhattam.

Gyerekkorom vallásos tapasztalatai ugyan nem elsősorban Esztergomhoz kötődtek, mert a nyári vakációk során nagyszüleimnél, a Balaton parti Alsóörsön voltam hittanos és elsőáldozó. Első esztergomi templomi élményeim viszont a Kerek templomhoz kapcsolódnak, ahova édesanyámmal jártam. Olyan jó érzéssel emlékszem most is a szombat esti misék hangulatára és Cserpes Jenő atya prédikációira. Azt már persze nem tudom felidézni, hogy mit is mondott a jó Jenő atya, de azt igen, hogy hogyan beszélt. Úgy emlékszem rá mint, aki lelkesen, csillogó szemmel tudott Istenről beszélni.

Serdülőkoromban viszont néhány évig felhagytam a vallásgyakorlással. A vallást ugyanis túl szentimentális dolognak tartottam, aminek nincsenek „tudományos” alapjai. Úgy gondoltam akkor, hogy az értelmek gondolkodást nagyra értékelő ember nem lehet vallásos. Sok-sok kérdésem volt a hittel kapcsolatban, amire nem találtam megfelelő választ. Az is közrejátszott hitkrízisemben, hogy nem ismertem egyetlen fiatal sem a környezetemben, aki templomba járt volna. Néhány évig tartott ez a kételkedő korszak, amikor egyik tanárom egy érdekes könyvre hívta fel a figyelmemet. Víz László a Torinói halotti lepéről szóló művét ajánlotta, amit egyetlen éjszaka elolvastam, és ez a könyv fordulatot hozott az életembe. Felfedeztem, hogy a hitnek vannak értelmi alapjai is, a hit nem pusztán egy kegyes mítosz, komoly tudós emberek is hisznek Jézus Krisztusban. Ekkor édesanyám biztatására elmentem Kiss-Rigó László atyához, aki káplán volt akkoriban, és egy nyár folyamán rendszeresen beszélgetett velem a keresztény hitről és megválaszolta kérdéseimet. A nyár végén aztán László atya meghívott, hogy csatlakozzam az ifjúsági hittanocsoporthoz. Ez nagy újdonságot jelentett számomra, mert azután, hogy felfedezhettem, hogy a hit az egy értelmes dolog, megismerhettem hívő fiatalokat is. Addig ugyanis vallásos fiatalal alig-alig találkoztam, hisz a szombat esti misékre inkább idősebbek jártak. László atya, a vagány fiatal pap, és az ifjúsági csoport tagjainak példája nagy hatással voltak rám. Az ifjúsági csoport a gitáros énekekkel, a kirándulások, a karácsonyi és húsvéti misztériumjátékok, a csütörtök esti hittanok és az azt követő csocsózás rengeteg új élménnyel gazdagítottak és egy felnőtt keresztyén hithez segítettek. Az érettségi után Budapesten, a Műszaki Egyetemen tanultam tovább. Vasárnaponként továbbra is jártam a Kerek templomi ifjúsági misékre és a gitáros énekkarnak is tagja lettem. A padovai Szent István plébániával közösen szervezett nyári ifjúsági táborok, a „Campo Scuola”, mély közösségi és lelki élmények forrása volt számomra.

Amióta viszont kispap lettem (1996) egyre kevésbé vehettem részt a plébánia életében. A hosszú, gyakran külföldön végzett tanulmányok alatt csak nagyon rövid ideig voltam Esztergomban, így előfordult, hogy évente csak egyszer a Kerek templomban, de amikor itthon jártam, mégis igyekeztem legalább egyszer eljutni az emlékekkel teli, kupolás Isten házába.

Most, immár papként hálával és örömmel gondolok a plébánia híveire, hittanos társaimra és a templomban szolgáló atyákra. Különösen hálás vagyok azokért a többnyire idős testvérekért, akik imádságukkal kísérték hosszú felkészülésemet. Mindezek nélkül aligha lehetnék újmiséjés jezsuita szerzetes pap.

Koronkai Zoltán SJ

Zoltán atyáról, hivatásáról, tevékenységéről a rendjük honlapján lehet bővebben olvasni: www.jezsuita.hu/hivatas

Visszatekintés

Az ember életében vannak nyugalmas periódusok és vannak mozgalmasabb időszakok, amikor sok minden történik, ráadásul fontos, az eddigiekhez képest egészen más, a megszokottat fölkeverő történéseket élünk meg. Plébániánk, közösségünk életében az elmúlt bő félév mindenképpen ilyen volt.

Igen nagy jelentőségű esemény, hogy a mi egyházközségünk plébánosát püspöki szolgálatra emelték ki. Bár ebben közösségünknek semmi érdeme, mégis a Gondviselés, a Kegyelem jele, hogy rövid idő alatt már a második papunkból lesz püspök - akit ilyen formán plébánosi minőségében fokozatosan el is veszítünk.

János atya plébánosi szolgálata, majd püspöki kinevezése utáni „szellemi” jelenléte közösségünk és sokunk egyéni hitéletében is meghatározó. Általa olyan jelet kaptunk, amit nem lehetett nem észrevenni!

Lajos atya a két leendő, majd ténylegesen is kinevezett püspökünk mellett szolgált, hátán hordozva, felvállalva közösségünk emberi gyengeségeiből fakadó feszültségeit. Aki a káplánunk közösségért végzett lelkes munkáját, jó szándékát megkérdőjelezné, valamit nem értett meg, vagy félreértett. Köszönjük Lajos atya fáradozását, különösen fiataljainkkal való törődését!

Antal atya és a jelenlegi képviselő-testület is új szintet hozott. Antal atya hozzánk átmeneti időre történt kinevezése, sok feladata, lendülete és biztatása tovább erősítette egyházközségünk önszerveződési folyamatait. Sok minden történt az elmúlt félévben. Nemcsak fizikai épületeink gyarapodtak, közösségünk lelkiekben is fejlődik. A több nálunk szolgáló atya más-más stílusa is figyelmeztető lehet, hogy nincs egy fix recept hitünk megélésére, és hitünk fejlődését nem várhatjuk csak a papoktól. Nekünk magunknak is aktívan kell ezért tennünk! Szerencsés, ha ezt közösségben tesszük, tehetjük.

Bízom benne, hogy ezen „átmeneti” időszak után nyugalmasabb időköt élhetünk, és ez a nyugalom hitünk és a közösségi szellem további megerősödését hozza!

Köszönjük papjaink lelkes szolgálatát, Isten áldását kérjük életükre, munkájukra új állomáshelyükön is!

Ny. L.

Éli atya búcsúztatója

Alig több mint fél éve, hogy Éli atyát köszönthettük templomukban. Kedves, nyitott, derűs egyénisége közrejátszott abban, hogy mindnyájan azonnal szívünkbe zártuk. Kelet-Indonéziából jött közénk, és néhány hónap múlva már úgy tekintettünk rá, mintha évek óta ismernénk őt. Verbita szerzetesként viszont küldetése máshova szólítja, ezért az elmúlt szombaton az esti mise keretében került sor búcsúztatására. Nyitrai László kedves szavakkal és egy ősi ír áldással köszönte meg az elmúlt néhány hónapot és adta át közösségünk ajándékait és jókívánságait, amit Éli atya megilletődve fogadott. A mise végén megköszönte, hogy nyílt szívvel befogadtuk őt „jószívű báránnyá”, így ő is otthon érezhette közöttünk magát.

Kedves gesztus volt a hívek közreműködésével a templom előtt rendezett rövid agape „szeretetvendégség”, ahol a finom sütemények és borok mellett Éli atya a jelenlévőktől személyesen is búcsút tudott venni. Itt megtapasztalhattuk az önzetlen szeretet nyilvánítását és közös megélését. Megható volt együtt énekelni az „Erdő mellett estvéledtem...” gyönyörű népdalt, majd Éli atyát hallgatni, amint saját népe dalaival ajándékozott meg minket, melyet mindnyájan vastapossal köszöntünk meg. Még az időjárás is kegyes volt hozzánk, aranyaló naplemente tette még melegebbé ezt a bensőséges ünneplést. Feledhetetlen élmény volt mindnyájunknak ez az este, köszönjük a szervezőknek és mindenkinek előtt Éli atyának!

R. E.

2008. augusztus 3-án a 19 órai szentmisében köszöntjük **új plébánosunkat, Pokriva László** atyát, aki Dorogon született 1969. aug. 30-án, Esztergomban pappá szentelték 2000. jún. 17-én, 2000-2003-ig káplán volt Budapesten, 2003-tól pedig plébános Pilismaróton és Dömösön.

*Középiskolás csoportunkkal minden félévben igyekszünk eljutni **Ipolytölgyesre**. Romanek Etelka és Szabó Éda segített a szállításban, és egy Amerikában élő, sérültekkel foglalkozó ismerős is csatlakozott hozzánk. Hogy ilyenkor milyen gondolatokkal indulunk, és hogy alakul át ez bennünk, jól kiűnik Adam alábbi sorából, aki először járt ott. (Lajos atya)*

Plébániánk hittanos csoportjával június 16-án a fogyatékosok ipolytölgyesi otthonában voltunk. Úgy gondoltuk, jó lesz kicsit ezzel is készülni az erdélyi tábor/lelkigyakorlat előtt. Eleinte azt hittem, hogy majd ijesztő lesz a sérült emberek közt lenni. Féltem ettől a találkozástól. Érkezésük után az otthon kápolnájában gazdagodtunk néhány tudnivalóval. Ezután átmentünk egy kisebb szobába, ahol az otthonban élőkkel találkozhattunk. Kirobbanó örömmel fogadtak minket, bemutatkoztak, kezét ráztak velünk. Elkezdtünk közösen énekelni, zenélni. Közben a mellettem ülőket figyeltem. Először ijesztő volt látni a kacska karokat, a kifordult bokákat, a nem mozgó végtagokat, a torzult arcokat, valamint hallani gügyögő, értelmetlenek tűnő, de örömteli szavakat. Azt hiszem rengeteg dolog van, amit ők jobban tudnak nálunk. Egészen fantasztikus boldog világban élhetnek. Fel sem merül bennük az a gondolat, hogy mást bántsanak, vagy ártsanak a másoknak. Szinte már az volt az érzésem, hogy iskolában kéne tanítani, milyen az ő szemszögükből a világ. Sok ember tanulhatna tőlük! Egy órás séta következett, és már búcsúztunk is. Visszanézve nem sajnálatot éreztem, hogy ők olyanok amilyenek, hanem azt sajnáltam, hogy én nem tudom azt, amit ők tudnak...

Verhőczki Ádám

Szent Ferenc imája

Évekkel ezelőtt egy december végi reggelen postaládánkban találtuk ezt az imát. Egyik ismerősünk ajándéka volt. „Kezdjük ezzel az új évet!” - ajánlotta szeretettel. Megörültünk neki, szívesen mondogatjuk azóta is.

Iskolámban minden órát imával kezdjük. A hetes dönti el melyikkel, és kiért ajánljuk fel. Igen kedvelt ez a Szent Ferenc-i könyörgés is. Szeretjük, szívesen és sokszor választjuk gondolat-ébresztőnek - természetesen ott németül.

Négy évvel ezelőtt egy MÉCS lelkigyakorlaton is találkoztunk ezzel a fohással. Minden résztvevő házaspárt megérintettek a szép gondolatok, minket is újra.

Idén januártól a Kerek templom legtöbb miséjén közösen imádkozzuk, már ha van a padunkon. Gondolom sokakat megragadott ez az ima, többen magukkal viszik haza is. Mások összegyűrik, esetleg kidobják, megint mások már kívülről tudják. A napokban férjem egyik nem vallásos kolléganője egy ismerősnek tűnő kis papírlappal a kezében mondta: „A piacon ajánlotta figyelmembe az az idős úr, akinél többször vásárolok. Szívhez szóló gondolatok ezek. Most elhoztam neked is, biztos vagyok benne, hogy tetszeni fog...”

Úgy érzem, ha ilyen szépen és ilyen széles körben terjednek Szent Ferenc gondolatai, akkor van okunk a bizakodásra. Ny. M.

ÉNEKELJETEK AZ ÚRNAK

Szent Pál apostol így biztat: „...énekeljete hálás szívvel zsolnárt, himnuszt és szent dalokat Istennek”. Ezen igyekezik templomunk énekkara, melynek története a múlt század ötvenes éveinek elejére nyúlik vissza. A Zárda növendékeiből álló gyermekkórus zengett Krisztus király ünnepén, a Szívigárda avatás alkalmával és karácsonykor. Magam is hamarosan tag lettem. (Néhány alapító társammal a mai napig is azok vagyunk.) A Mária kongregáció lányai között többször szerepelhettünk a karácsonyi és húsvéti ünnepkörben. Jutalomként szabadidős programokon vehettünk részt. Felejthetetlen, szép napok: hajókirándulás, teadélutánok, fagyizás. Felnövekedtünk. Megváltozott a kórus összetétele. Húsvétkor a passió énekléséhez férfihangokra is szükség volt. Komoly, felnőtt tagjai lettek az énekkarnak. Az évenként ismétlődő szerepeket egy kialakult, állandó tagság énekelte, akik közül már sokan nem énekelnek velünk. Szeretném megemlíteni dr. Szarvas Tibor nevét, aki 25 éven keresztül vállalta az evangelista szerepét - még Budapestre költözése után is. A mai napig is szeretettel üdvözlö a régi, ismerős tagokat. Isten áldja meg áldozatos munkájáért!

Kórusunk igazi virágkorát az 1980-90-es években élte Tégla József kántor úr vezetésével. Létszámunk ekkor 25-30 fő volt. Számos alkalommal szerepeltünk: karácsony, húsvét, pünkösd, jeles évfordulók, vendégek fogadása, egyik szentmise rádiófelvétele, esküvők, temetések. Emlékezetesek maradtak a közös ünneplések is, a családi kirándulások, névnapok, a pünkösd hétfői eszem-iszom, a jókedvű nótázások.

A 90-es évek végétől mintha csillapodott volna az éneklés iránti lelkesedés. Kevesebben lettünk. Ennek oka lehetett az is, hogy Józsi bácsi halála után nem volt, aki vállalja a kórusvezetést. Azonban a megmaradt lelkes kis magban olyannyira rögzült már az éneklés szeretete, hogy vezető nélkül is gyakoroltunk, igyekeztünk, most is szívből dicsértük az Istent.

A törzstagoknak sikerült megtartaniuk az énekkart. Azután rövidebb - hosszabb ideig utunkat újból karnagyok egyengették: Nádasi Mihály, Kutai Annamária majd Hey Lóránt, akinek irányításával 2005-ben részt vettünk a XI. Piliscsabai Egyházzenei Napokon is. Elismerő emlékérmeket kaptunk, biztatásul a jövőre.

Jelenleg is aktív a kórus, vezetője Hunyadi Zoltán tanár úr. Töretlen kedvvel, fáradságot nem kímélve járunk a próbákra meg a város legtávolabbi pontjairól is. Szívesen jövőnk, mert énekelni jó, szép és léleképítő. Aki énekel, kétszeresen imádkozik. **Szeretettel várjuk új tagok jelentkezését!** *Bajákné Marika*

Főpásztorunk, Erdő Péter bíboros úr engedélyezte, hogy akik 2008. június 29-én, 2009. június 29-én, vagy a **szentévb**en vasárnap vagy kötelező ünnepnapon, az előírt feltételekkel (szentgyónás, szentáldozás és a Szentatya szándékára végzett ima) és szívből minden bűnös kívánságot kizárva elzarándokolnak az alábbi templomok valamelyikébe, **teljes búcsút** nyerhetnek saját maguk, vagy elhunytjaik számára: Esztergom-Főszékesegyház és Esztergom Szent Péter és Pál Plébánia (Belváros)

Templomunk búcsújának ünnepi programjai:

Július 26. szombat

18 óra: Szentmise, nagymamák köszöntése, Antal atya és Lajos atya búcsúztatása

19 óra: Rövid ünnepi köszöntő műsor a templomban

20 óra: Plébániai közösségi vacsora a Mindszenty iskola udvarán

Július 27. vasárnap

11 óra: Ünnepi búcsúi szentmise keretében Székely János püspök atya megáldja a jubiláló házaspárokat

17 óra: A Chanterelle Ensemble együttes koncertje a templomban

Ünnepeljünk együtt, mindenkit szeretettel várunk!

A **közösségi vacsorához** – a várható létszámot is regisztrálandó – **részvételi jegyeket** árusítunk. Ezek ára felnőtteknek 500, gyerekeknek és nyugdíjasoknak 250 Ft, kaphatóak a sekrestyében, a plébánia irodájában, valamint Pozsonyiné Editnél és Takács Erzsébetnél július 20-ig.

Várjuk levelünkre a **visszajelzéseket** azon **házaspároktól**, akiket a jubileumuk megünneplésére hívtunk a 27-i búcsúi szentmisére!

A **marista testvérek** az általuk működtetett közösségi házban 3 hetes napköziotthonos tábort tartanak július 7-től óvodások, alsó és felső tagozatosok számára külön csoportokban. Az alsóok ezen kívül Balatonakaliban voltak június 16-tól 22-ig, a felsősöknek pedig július 23-tól szintén a Balatonnál szerveznek programot.

A Mindszenty iskolába járó **hittanosaink** június végén és július elején 3 csoportban Kővágóórsón nyaraltak, ahol Antal atya is meglátogatta őket.

Ministránsaink sok játékkal és lelki programmal tarkított csillagtúrát szerveztek a Pilis és a Börzsöny szépségeit felfedezve.

Középiskolás hittanosaink a korábban már ismertetett erdélyi táborozásra mennek augusztus 18-tól.

Plébániánk átadása a közeljövőben várható, Pokriva atya már az új épületbe költözhet be.

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

*A sokszorosításban segített:
a Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Vitéz János Kara*

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. augusztus

7. szám

Július vége, augusztus eleje újra mozgalmas időszak plébániai közösségünk életében. Augusztus 3-án szélesebb körben, legalább néhány bemutatózó szó és az agapé hangulatában eltöltött rövid idő által benyomásokot kaptunk új plébánosunkról, Pokriva László atyáról, akit nagy szeretettel fogadunk. Fel is kértük, mondjon magáról, szolgálatáról, terveiről néhány szót:

"Az öröm a szeretet hálója, amellyel lelkeket foghatok!"

Papszentelésem előtt sokat gondolkodtam azon, vajon mi legyen papi jelmondatom? Aztán kezembe került egy szentkép, amelyen Teréz anya egyik mondása állt: "Az öröm a szeretet hálója, amellyel lelkeket foghatok!" Úgy gondoltam, hogy ez a mondat fejezi ki leginkább az én elképzelésemet a papi életről. Szeretet és öröm. Mindkettő áthatotta az egész életemet. Az Isten szeretetét mutatja, hogy 39 évvel ezelőtt megszülettem Dorogon. Gyermekkorom nagyon szép volt. Sokat köszönhetek édesanyámnak és nagy szeretettel emlékezem édesapámra is, aki 1995-ben halt meg. Három leánytestvérem van, akikkel nagyon szeretjük egymást. Általános iskolámat és a gimnáziumot egyaránt Dorogon végeztem, majd a dorogi postához kerültem. Ott dolgoztam évekig, mint rendszeres helyettesítő. Amikor Dorog és Esztergom postai vonalon kettévált, akkor én Esztergomhoz kerültem és ott folytattam tovább a munkámat. Közben polgári szolgálatos voltam itt a kórházban. Vallásos életem kialakulását elsősorban plébánosomnak, Rozsályi Zoltán atyának köszönhetem. Ő mellette nőttek fel és az ő szép papi élete példakép volt számomra. 1993-ban hallottam meg az Isten hívó szavát, de biztos, ami biztos, vártam még egy évet, és így 1994-ben jelentkeztem az esztergomi szemináriumba. Életem egyik legszebb 6 évét töltöttem itt el, készülve a papi hivatásra. Közben Dorogon plébános-váltás volt. Zoli bácsit (mert mi így neveztük) nyugdíjba helyezték és helyette Szerencsés Zsolt atya jött. Vele is hamar sikerült nagyon jó, baráti kapcsolatot kialakítani, amely a mai napig is tart. Sokat köszönhetek neki is papi hivatásom fejlődésében. Diakónusi szolgálatomat Békásmegyeren Forgács Alajos plébános vezetésével végeztem. 2000-ben a jubileumi szentévbén szentelt pappá Dr. Paskai László bíboros. Első állomáshelyem Budapesten volt, a VI. kerületi Szent Család Plébánián, mint káplán. Az ottani plébánosom Gyulai Oszkár nagy szeretettel fogadott és sokat segített papi életem kialakulásában. Három évvel később 2003-ban Pilismarótra és Dömösre kerültem plébánosként. Nagyon szép öt évet töltöttem el ezekben a falvakban, és bizony nagyon nehéz volt megválni tőlük. De hiszem, hogy az Úristen egyengeti az utamat, és éppen ezért nagy szeretettel jöttem ebbe az egyházközségbe. Bizom abban, hogy a szeretet és az öröm járja át majd papi szolgálatomat, és így egy közösségbe összeroharva hirdethetjük Krisztus evangéliumát és kérhetjük mindig Szent Anna közbenjárását. A feladat nagy, és éppen ezért kérem a kedves testvéreket, imádkozzanak értem, hogy jó pásztorra legyek az egyházközségnek, és tanúságot tudjak tenni a feltámadt Krisztusról!

Pokriva László plébános

Ünnepeltünk...

Egy közösségről sokat elárul, vannak-e ünnepei, hogyan ünnepel, az egyes emberek mennyire érzik magukénak az ünnepet, a közösséget. Nagy lelkesedéssel készültünk Szent Anna búcsújának előkészítésére. Több verzió meghiúsult még az ötletbörze szintjén, de ahogy időben egyre közeledtünk, annál konkrétabbá vált a program is. Több eseményről rövid írásokban a testvérek számolnak be (nagy örömmre). Én a történetek felidézése mellett az előkészítés szépségeiről szólok. A szombat esti szentmisen köszöntöttük a nagymamákat (nagy szülőket). Köszönet Újpesti Gizella tanítónőnek, hogy a szép műsrot összeállította, és az unokák közreműködésével megalapozhattuk az est hangulatát. Sokunknak szomorúságot okozott, hogy Antal és Lajos atyától épp ekkor kellett elbúcsúznunk. Köszönjük, hogy a fiatal és a felnőtt énekkarunk segítette lelkünk ünnepre hangolódását. Nagy köszönettel tartozunk Szontagh Juditnak és Gyurácz N. Lászlónak, hogy rövid ünnepi műsorunkat muzsikájukkal olyan meghitté tették. Azután jött közösségi vacsoránk, másnap a jubileumukat tartó házaspárok ünnepi miséje, majd délután a koncert.

Mindenkinek mindent köszönünk - bár nem ezért segítettek. Ahogy a bűn magában hordozza büntetést, a jótett, a közösségért végzett önzetlen munka, szolgálat, ugyanúgy magában hordozza a megnyilvánuló szeretetet, örömet. Ezt én megtapasztaltam, többekkel beszélgetve visszaigazolódott, hogy nagyon sokan így éreznek. Sajnálom azokat, akik ezt az igaz örömet még nem élhették át.

Minden segítőt nem említhetek név szerint, hisz egyre többen vannak, akiknek ez a közösség jelent valamit, és hajlandók is tenni érte (adatok feladatokat, mit segíthetnék, milyen sütit süssek, hoztam egy kis papírt...), de mindenképpen ki kell emelnem Lajos atya által „vezényelt” fiataljainkat. Zsigárdi János irányításával nekik volt oroszlánrészük a vacsora helyszínének előkészítésében, berendezésében, a felszolgálásban. Nagyon szépen beilleszkednek a közösségi életbe. Én még nem tudtam olyat kérni tőlük, amit ne vállaltak volna el, és köszönő szavaimra a válaszuk: nagyon szívesen, szóljunk bármikor, ha segítségre volna szükség. Én valahogy így gondolom közösségünk építését, hitünk közösségben, ünnepeinkben való megélését. Nagy öröm számomra, hogy erre egyre nagyobb az igény!
Nyitrai László

Plébániánk búcsúja

Ünnepelni közösségben lehet. Plébániánk Szent Anna napi búcsúját szép, közös ünneppé tettük. Köszöntöttünk és búcsúztunk.

Köszöntöttük a Nagymamákat, akik Anna asszony példáját követik: szeretettel és hittel tanítanak. Az idén is a Mindszenty iskola diákjai mondtak üdvözlőt Máriaéhoz hasonló, jó tanítványként, - természetesen a nagypapákról sem feledkeztek el.

Azután búcsúztunk. Plébániai közösségünk január óta sokat búcsúzik, ami egyáltalán nem könnyű. Úgy szeretnénk megtartani, akit megkedveltünk. De nem lehet. Jön egy új hívás, egy új feladat és menni kell tovább: János atya, Éli atya, Lajos atya, Antal atya. Antal atya azt hiszem sokunknak segített, amikor szentbeszédében utalt rá: a plébánia közössége él, ha élnek belső kis közösségei, ha egymásra figyelve aktivizálja magát a plébánia minden tagja.

Ünnepünk középpontja természetesen a szentmise volt. Sok éve hűségesen kitartó, mindig fejlődő kórusunk nagyon bensőségesen énekelte. Ők is a mi egyik közösségünk. A gitáros ifjúsági énekkar hangját ezúttal is a szárnyaló fuvolaszó színesítette.

A záró áldás még nem fejezte be a találkozást. Mint egy hosszan, méltósággal zengő akkord, úgy illeszkedett a szentmisehez az ünnepi koncert. Szontagh Judit pompás, gazdag színekben vibráló hangja betöltötte a templomot. Meglepve ücsörögtünk a helyünkön, aztán hagytuk emelkedni a lelkünket. Az egyes dalok közti irodalmi részletek hol humorral, hol lírai egyszerűséggel, vagy kedves pátosszal szóltak a nőiség, a (nagy)anyaság titkárol.

Majd az agapé. Egyre többször szakít időt ez a közösség, hogy egy kicsit együtt falatozzon, egy pohár ital mellett ismerkedjen a másikkal, „... áldd meg, amit adtál nekünk”- szól az ételre mondott régi ima. Nem csak a táplálékot köszönjük, de mindent, amit adtál és adsz nekünk, Istenünk. Új plébánost várunk és egyre növekvő önbizalommal készülünk, hogy megkezdődjön mindannyiunk közreműködésével plébániánk életének új fejezete. Új tömlöket nyitunk, és új bort töltünk bele. Reményünk alapja, hogy van miből tölteni és töltekezni ebben az egyre gazdagodó közösségben.
K.B.

Búcsúznak Lajos atyától

Amikor 2004-ben megérkezett közénk Lajos atya, még nem tudtuk milyen „ereje” van. Barátságával lassan, de megnyert minket, és közösséggé formálta a csoportot. Pozitív gondolkodását és lendületét sokan irigyeltük. Megteremtette közösségünkben a csoportunkra azóta is jellemző családias, fiatalos, Istenhez közel álló légkört.

Hivatali tevékenységei mellett még jutott ideje arra is, hogy szabadtéri programokat szervezzen nekünk. Olyanokat, amelyeken nem csak szórakoztunk, hanem közösségünk hite és összetartása is erősödött.

Például Ipolytólgyesen is többször jártunk, a Szent Erzsébet Otthonban, ahol testi és szellemi sérültekkel találkozhattunk. Ezek a kirándulások nekünk is sokat jelentettek, rengeteget tanultunk az ott élők >>>>

életszemléletéről és megismertük a pozitív hozzáállásukat a saját helyzetükhöz és a többi emberhez.

A Nagymarosi Ifjúsági Találkozón is nagy örömmel vettünk részt, melyet egy közös biciklitúrával kötöttünk össze, így nem csak a lelkünk, de a testünk is edződött. Hasonló élményekkel gyarapodtunk a Taizéi találkozó két állomásán, először Zágrábban másodszor Genfben.

Reméljük, néhány alkalommal még fogunk találkozni az atyával rendezvényeken, és Esztergomba is visszavárjuk!

Ezúton szeretnénk megköszönni Lajos atya eddigi értünk végzett áldozatos munkáját. Kérjük Isten áldását további szolgálatára.

Csoportunk lelkesedését a továbbiakban is szeretnénk megőrizni, és az eddigi szép programokat most már új plébánosunkkal, Pokriva atyával folytatni, akit szeretettel köszöntünk. Isten hozta!

A középiskolás hittanecsoporthoz nevében:

Dinnyés Bettina és Aletta, Adorján Fanni, Lőrincz László, Pongrácz Dóra

Nagymamaként nagyon jó érzés, hogy Lajos atya meglátta a ministrálásra készülő gyerekekben a szándékot, foglalkozott velük, felkészítette őket a vizsgára, így segítette, hogy eljuthassanak az oltár körüli szolgálatra. Akarta, hogy ez a kis csapat összekovácsolódjék. Színes programokat is szervezett nekik. Sokat játszottak, bejárták a környező hegyeket, megismerték az együtt egymásért fontosságát. Hallgattak rá a fiúk és szerették. Én meg sokszor meghatódva, olykor büszkén néztem, nézem a szentmisén az egyre ügyesebben ministrálókat, köztük az unokámat is.

Bízunk benne, hogy ez a kis mag tovább erősödik, amihez kérjük az új plébános atya segítségét.

D.P-né

„ Amit Isten egybekötött... ”

Nyár elején meglepetésként ért egy kedves meghívás házasságkötésünk 25. évfordulója alkalmából, egy ünnepi misére, egy olyan templomba, ahová már több mint tíz éve nem járunk.

Székely püspök atya és segítői olyan szeretettel fogadtak minket, mintha mindig idejárnánk. A felemelő és bensőséges prédikációt mindnyájan áhitattal hallgattuk és szívünkbe zártuk.

Sokunknak könnybe lábadt a szeme, amikor páronként áldást kaptunk. Jó volt nézni az 50.- 40.- 30. házassági évfordulójukat ünneplőket, hiszen példaként szolgálhatnak nekünk, fiatalabb házaspároknak, hogy hitben, szeretetben mi is megélhetünk együtt ilyen sok évet.

A mise utáni sütemények kínálása és a gratulációk sora még családasabbá tette ezt a délelőttöt. Mi szeptember végén szívesen gondolunk majd vissza erre a szép napra.

Holop Árpád és Melinda

... Szeretett férjemet sajnos elvesztettem súlyos betegsége után. Nyolc év múlva újra házasságot kötöttem, újra itt a Kerek templomban - tizenöt évvel ezelőtt.

Mikor júniusban a postaládánkban megtaláltam a kedves meghívót a jubiláló házaspárok köszöntésére, nagy öröm ért. Még nem voltam biztos benne, hogy súlyos mozgáskorlátozott férjem vállalkozik-e erre az ünnepi misére, ahol megáldanak bennünket. Végül is lánya és unokája segítségével sikerült eljőnnie.

Nagyon megható volt János atya beszéde. Bevallom kicsordult a könnyem. Elgondolkoztam, vajon a jó Isten meddig lesz kegyes hozzánk, hogy együtt maradassunk a férjemmel?

Köszönet azért a figyelmisségért, kezdeményezésért, hogy a plébánia közössége köszöntötte az ünneplő házaspárokat. Kedves ajándék a CD borítóján található Szent Anna templom képe. A hátlapon lévő idézettel szeretnék elköszönni. „ Akit párodul melléd rendelt az ég, becsüld meg, szorítsd meg a kezét. És ha minden álmod valósággá válik, akkor se feledd el, légy hű mindhalálig.” Még egyszer köszönjük ezt a felemelő, szép és megható ünnepelést.

Bajákné Zsuzsa

Június 26-27. önmagában is nagy ünnepe egyházközségünknek. Most mégis mintha lelkesebben várta volna családunk, hiszen a jubiláló párok között ott szerepeltek nagyszüleim is. 40 év telt el azóta, hogy ők ketten örök hűséget fogadtak egymásnak.

Csendesen üldögéltem templomunkban, és néztem, ahogy az emberek megtöltik a padokat. Sok ismerős arcon lázas várakozás látszott. Megszólalt a kisharang, elkezdődött a búcsú mise, ahol Szent Annával és Joachimmal együtt ünnepeltük a házastársi, a szülői és a közösségi szeretetet. Megható volt látni a jubiláló házaspárok szemében csillogó fényt, ahogy áldásra gyülekeztek az oltár elé. Leghátul a mamámék, mögöttük 40 év jó-rossz, egészség-betegség, gyerekek, unokák, álmok. Az ünnepi áldás és a szép ének mintha egybeolvadt volna, és könnyesebb formájában jelent meg sokak szemében. Szinte tapintani lehetett a hálát, a békességet és a szeretet. Ezek azok a napok, melyek meghatározóak életünkben, melyeket megőrzünk emlékezetünkben, melyekre oly jó visszagondolni.

Csupaszív közösségbe tartozunk, mint egy nagy család, melyet pár önzetlen, lelkes kéz összefog. Köszönet érte!

Locskai Anikó

A muzsika hangjai

2008. július 27-én, vasárnap 17 órakor a Szent Anna templomba látogatók a Reneszánstól a barokkig- zenei utazás c. kamarazene hangversenyen vehettek részt. Méltó zárása volt ez a koncert a templom búcsúja alkalmából rendezett ünnepségsorozatnak.

A forró vasárnap délután a templom csendjében szóltak a muzsika hangjai. A fiatal művészek játéka és az együtttest vezető Barta Miklós oboaművész virtuozitása nagy hatással volt a közönségre. A Svájcban élő művész fiatal erdélyi tehetségekből alakított különleges hangszer-összeállítású kamarazenekara - a 2 oboa, csembaló és cselló összjátéka valósággal elvarázsolta mindenkit. Nagy siker volt, három ráadást is játszottak. A Chanterelle Ensemble nem első alkalommal szerepelt templomunkban. Tavaly hasonló zenei élményben volt részünk, reméljük, találkozunk hamarosan és hallgathatjuk csodálatos muzsikájukat.

Köszönet a főszervezőknek, és mindenkinek, aki bármi módon hozzájárult a templombúcsú alkalmából rendezett ünnepségsorozat sikeréhez.

Béres Zsuzsa

Kedves Zenekedvelő Társaim!

Budapestről kaptam a hírt, hogy egy Svájcban élő matematika-fizika szakos évfolyamtársunk (40 éve végeztünk) férje Esztergomban, a Kerek templomban hangversenyt ad. Oboán játszik. Ó nem más, mint Barta művész úr. Négyen jöttünk össze a hangverseny és kicsit egymás örömeire. Csodálkoztunk, hogy ilyen kicsi a világ. Pesti kollégáimat lenyűgözte a templom előtti kedves, szívélyes elő-és utófogadás és természetesen a szép zene a fiatal tehetségekkel. Gratulálok a szervezőknek, köszönet érte!

Posch Istvánné

Karitás hírek

A daganatos betegeket és hozzátartozóikat segítő programunk keretében felvettük a kapcsolatot a Vaszary Kolos Kórház Onkológiai osztályával. *Dr. Dani Árpád* főorvos úr örömmel fogadta kezdeményezésünket, így vele egyetértésben alakítottuk ki az elkövetkezendő hónapokra vonatkozó munkatervünket. Mindenek előtt 20 darab összecukható székét vásároltunk a hiányosan felszerelt osztály számára.

Június 18-án megtartottuk az első rendezvényt. Az érdeklődők, betegek, hozzátartozók, orvosok megtöltötték az osztály fedett teraszát. A kezelés alatt álló betegek részvételét is biztosítani tudták. Ennek fontosságát és országos viszonylatban is egyedülálló voltát a főorvos úr bevezetőjében külön kiemelte. *Dr. Telekes András* az Országos Onkológiai Intézet főorvosa a fájdalomcsillapításról tartott értékes és közérthető előadást. *Tallós Mónika* osztályos nővér az osztály tevékenységéről, a daganatos betegek rehabilitációjáról tájékoztatót.

Ezúton mondunk köszönetet a körünkben megjelent *dr. Vasváry Artúrné* elnök asszonynak és munkatársának Strommer Szilviának, akik a Magyar Rákellenes Liga képviselőjében vettek részt a programunkon. Biztató szavakkal, tanácsaikkal, szóróanyagok átadásával támogatták az újonnan létrejött csoportunk munkáját. Az ismert országos szervezettel a jövőben is kapcsolatban maradunk.

Köszönjük a kórház dolgozóinak szervező munkáját, valamint külső támogatóink (Holop Kertészet, Keresztény Múzeum, Baranyai Péter) értékes segítségét.

Takács Erzsébet

- Augusztus 10-én megtartottuk első képviselő-testületi ülésünket Pokriva László atyával, ahol a kölcsönös bemutatkozás után a legsürgősebb teendőket tekintettük át. Üléseink jegyzőkönyveit továbbra is kitesszük a hirdetőtáblára, valamint a honlapunkon is lehet olvasni. Új plébánosunk szeretne minden közösséggel közelebről is megismerkedni, a felnőtt énekkarral szeptember 3-án találkozik, amikor a rövid nyári szünet után újra összejön kórusunk az első őszi próbára.

- Pokriva atya ugyan beköltözött a plébániai épületébe, de még a műszaki átadás, a lakhatási engedély elintézése ezután következik. Jelenleg nincs még gáz, nincs bekötve a csatorna, a bejáró elkészítése, a járda visszajavitása is hátra van.

- A plébánia irodája augusztus 19-től az új épületben lesz elérhető, a Karitás csoport egyelőre marad az eddigi helyén.

-Aug. 20-án, Szent István ünnepén templomunkban este 7 órakor lesz szentmise.

-25-én, hétfőn szentségimádást tartunk, 10 órakor szentségkítétel, 18 órakor szentóra, 19-kor szentmise. Aznapi reggeli szentmise elmarad.

-30-án, szombaton 17 órakor Dr. Székely János püspök atya vár bennünket a Szent Adalbert Központban megrendezett Biblia kiállításra. Találkozunk az épület Bazilika felőli bejáratnál. A biblia csoport szeretettel hív minden érdeklődőt!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: N. T.

Esztergomi Hittudományi Főiskola

A megjelenést támogatta: Kovács Sándor és felesége

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. szeptember

8. szám

A fiatalokat – gyermekeinket – mi felnőttek szoktuk nevelni, tanítani, de lehet, hogy az ő példájuk, hitük olykor nekünk tart tükör, lehet, hogy olykor nekünk kellene tőlük tanulni...

Hittantábor Deményháza - esztergomi módra

Augusztus 18-án hajnalban 20 fős csapattal indultunk el, hogy rászoruló erdélyi gyerekeknek tartsunk hittanos tábort. A legjobb tudásuk szerint igyekeztünk segíteni, hogy ez a néhány nap közelebb hozhassa Istent a gyerekekhez. Fehérvári Lajos atyát kérdeztük, hogy a tábor helyszínéül miért pont Deményháza esett a választása?

Az volt a cél, hogy a mi fiataljaink megismerjék a határon túli magyarok helyzetét, miközben saját megélt hitünket is ajándékozzuk. Ezáltal megtapasztalhattuk, hogy vissza is kapjuk ezt a szeretetet, ezt a hitet. Olyan helyet szeretnénk volna választani, ahol valóban szükség van a segítségre. Ötven napközis gyerek táboroztatására készültünk és gyűjtöttünk, de fölment a létszám hetven före, így az összlétszám a segítőkkel együtt megközelítette a száz főt. A gyermekek étkeztetését fedező háromszázezer forintot (ennek része volt a plébániánkon összegyűlt 121.200 Ft is) és százezer forint értékű tárgyi adományt (tábori eszközök) a Domus Familiaris Alapítványnak adtuk át. Az alapítvány egy árvaházat tart fenn és napközis otthonokat működtet. Nagy szükség van a működésére és segítségére, mert pl. a napközibe járó gyerekek 35%-a elégtelenül táplálkozik, sokan pedig a továbbtanuláshoz kapnak nélkülözhetetlen segítséget a nem anyanyelvű környezetben.

A játékosan előadott, eljárásztó öszövetségi és újszövetségi témák átszőtték a napi programot. Célunk volt, hogy ez a lelki program megjelenjen a játékban, sportban, és ne felejtjük el pl. étkezés vagy kézműves foglalkozás közben sem. Ehhez segítségül a „szeretet dobókockát” választottuk, ami a szeretet pontjaira emlékeztetett bennünket, és amivel reggelente csoportonként dobtunk (pl. elsőként szeressek, meglássam a jót a másokban, szeressem az ellenségem, mindenkét szeressek, stb.) Esténként közösen adtunk hálát mindazokért a jótettekért /ezekből és a gyerekek lelkesedéséből nem volt hiány/, amelyeket Isten rajtunk keresztül végbevitt.

Megkérdeztünk néhány csoportvezetőt, hogyan élték meg a táboroztatást.

Reni: *Amikor a gyerekek vidámak voltak és jól megcsinálták a feladatokat, kicsit úgy éreztem, hogy a Mennország itt van közöttünk.*

Orsi: *A gyerekek nem tudják elrejtteni az érzelmeiket, ezért mindig új és új erőre kaptam a boldogságuktól, hiába voltam fűradt.*

Ádám: *Én még a gyerekeknél is jobban élveztem a tábort!*

Kriszti: *Ami a Jóistenen múltott, az mind sikerült! A csoportvezetők mindent megtettek, hogy a lehető legjobban érezzék magukat a gyerekek.*

Zsuzsa: *Mindenki úgy érezte, hogy apukává és anyukává váltunk erre az időre, ahogy Lajos atya is ezt kérte a tábor elején, hogy felelősségteljesen gondoskodjunk a csemetékről. Egyszerre voltunk vezetők és társak a gyerekek számára, ezzel megvalósult közöttünk, amit Jézus mondott a lábmosás történetében.*

Gergő (gitárosunk): *A családvállalás gondolata nem állt távol tőlem eddig sem – persze nem ilyen fiatalon –, de most már az is megfogalmazódott bennem, hogy ilyen gyerekeket szeretnék.*

Holda: *Sokfelé kellett alkalmazkodni, de meg tudtuk valósítani, hogy a több helyről érkezett gyerekek megismerhessék egymást. A hasonló létszámú táborokban elég nehéz töretlenül megtartani a békét a csoportvezetők, illetve felnőttek és gyermekek között, itt pedig minden várakozásunkat felülmúlva sikerült. Ezt a légkört kellene máshol is megvalósítani.*

A hozzászólások végén Lajos atya azt a következtetést vonta le, hogy: *azért tudtuk ezt megcsinálni, mert a szervezők között lelki egység, kölcsönös szeretet-kapcsolat volt. Mindehhez Jézus adott nekünk erőt. Nem a jó barátságoktól, a szép énekektől, az aprólékos*

szervezéstől volt jó ez a tábor, hanem azért mert minden cél előtt az állt, hogy mi szeressük egymást. Ez pedig az élő Egyház titka.

Szeretnénk megköszönni Istennek, hogy sok testvéri segítséggel létrejöhett ez a hittanos tábor, melynek búcsúestjén alig akart elengedni bennünket a sok síró gyerek, és ami után többen elhatároztuk, hogy máskor is vállalunk hasonló szolgálatot.

A Vitéz János kar és plébániánk középiskolás hittanosai

„Út a csillagok alatt”

Augusztusban a Mária Iskolatestvérek Szerzetesrend hívására egy 17 fős, túlnyomórészt esztergomiakból álló közösség zarándokutat tett Spanyolországba, Szt. Jakab apostol sírjához. Lassan egy éve, hogy az utat tervezzük. Havonta szerveztünk találkozókat, melynek célja lelkünk felkészítése erre a csodálatos, közös felfedezőútra, az El Camino-ra.

A „Camino”, vagyis az „Út”, Spanyolország északi részén áthaladó, a Pireneusok lábánál fekvő Roncesvalles-tól Santiago de Compostela végállomásig tartó, majd nyolcszáz kilométeres zarándokút, Jeruzsálem és Róma mellett a világ leggyakrabban felkeresett zarándokhelye, több mint ezer éve. A majd nyolcszáz kilométeres zarándokutat kerékpárral tettük meg 12 nap alatt.

Az emberiség mindig is tisztában volt vele, hogy bizonyos helyszínek szokatlan spirituális erővel rendelkeznek, amely magával ragadja az odalátogatókat, megtisztítja a tudatukat, a "hely szellemének" köszönhetően egy magasztosabb világ közvetlen irányítása alá kerülhetnek. Felismerték azt is, hogy az Istenhez vezető legbiztosabb út, az ilyen energia-forrásokot érintő zarándoklat, melynek során a külső körülmények, és a belső változások hatására megérinthezik, szóra bírhatják a Teremtőt, személyes üdvözülést nyerhetnek.

Minden zarándoklatban egyszerre van benne az elszakadás és a visszatérés fizikai és lelki értelemben egyaránt. Eltávolodom rossz szokásaimtól, tulajdonságaimtól, visszatérve pedig egészen új szemmel láthatom a dolgaimat, tisztul a kép a magam és a környezetem jövőjéről. Mindnyájunknak nagy szüksége van erre a friss látásra.

Keressük életünket és önmagunkat, kutatjuk a jelenségek legmélyét. De, hogy ezekkel a dolgokkal foglalkozhassunk, más körülményekre van szükségünk, mint a napi rohanás. Ezt adja a zarándoklat. Az út hív, hogy szakadjunk el a mindennapoktól, hagyjuk ott megszokott foglalatosságainkat és induljunk el. Keressük és találjuk meg a fáradozásban a lélek emelkedettségét.

Abban a reményben vállalkoztunk a kemény útra, hogy közelebb kerüljünk Istenhez, s hogy végigélmélkedjük az öröm, a világosság és a fájdalom titkait.

Zarándoklatunk célja volt imádkozni, lemondást vállalni magunkért, másokért, mindenkiért.

A fizikai nehézségek, erőfeszítések (nehéz terepviszonyok, időjárás viszontagságai, kisebb sérülések) ellenére minden nap, mindnyájunk számára életreszóló élmény volt. Az úton nyomom lehetett követni az emberiség kultúráját, a természet, a román kori, a gótikus művészet és építészet remekeit, a régmúlt kelta hagyomány mondáit. Megtapasztalhattuk, hogy a zarándokot (peregrinót) milyen nagy tisztelet övezi az út során.

Ezúton is köszönjük a marista szerzetestestvéreknek, hogy részesei lehettünk ennek a csodának.

Romanek Etelka

Rozália kápolna felújítása, búcsú szentmise

Az Esztergomi Polgári Körök lelkes csapata elhatározta, hogy az 1730-as években, feltehetően a pestis járvánnyal kapcsolatban épült Rozália kápolnát rendbe hozza. A munkálatok 2007-ben indultak, még Székely János atya plébánossága alatt és anyagi támogatásával. A felgyülemlett évtizedes szemét elhordása után került sor az épület külső- és belső tatarozására. Ehhez már a Szent Anna Plébánia közösségének önkéntesei is csatlakoztak: Horváth György, Kovács Ferenc, Kósa László, Pánczél Attila, Sölétormos Ottó, >>>>

Szenczi István. A kápolna belső szobrai magánszemély restauráltatta, a tabernákulumot Pánczél Attila újította fel. A munkálatok utolsó fázisa még látványnak is felemelő volt. Sólétormos Ottó festette a torony sisakját és a rajta lévő keresztet, Kósa László irányításával. Ezzel egyidőben Szenczi István a nyeregteret cserélte a kúpcserépeket.

A sok jó szándékú, segítőkész ember szeretetét tettekre váltotta, s ennek eredménye a szépen felújított kápolna. Megáldása a búcsúi szentmise keretében történt, ahova sokan eljöttünk szeptember 3-án, szerdán 17 órakor. A szentmise után jó hangulatú agapé várta a jelenlévőket, majd a legtöbbet segítőköt finom vacsorával vendégelte meg Pokriva László atya. Szép ünnepünkről a képek hamarosan felkerülnek honlapunkra, a kápolna története is ott olvasható.

Takács Erzsébet

Az áldozatkészség, a közösségért végzett munka, az anyagiakban is megmutatózó nagylelkűség szép példája a Rozália kápolna felújítása. Bár a segítők – a megnevezettek és még sokan mások – nem a köszönetért tették, mégis, a plébánia közössége nevében megköszönjük mindenkinek a közreműködését! Különös köszönet Takács Erzsébetnek, aki az egész folyamatot koordinálta, megkereste és megtalálta az aktuálisan szükséges segítőköt és maga is sok fizikai munkát végzett!

(Szerk.)

Lelkigyakorlaton vettünk részt Leányfalun. Témavezetőnk, Varga László atya a Szűzanya életútján keresztül mutatta be a hit, a lélek erejét, a gyógyító megbocsátást. Lukács Magnificat-jában árad Máriából a szeretet, az önzetlenség, az alázatosság. Élete beteljesedett, hiszen boldogság tölti el szívét: „boldognak hirdet minden nemzedék”.

Zaklatott, felgyorsult világunkban észre kell vennünk, hogy el kellene jutnunk a belső CSEND megvalósításáig! A szentségimádás fontosságát hangsúlyozta Varga atya. A mélyen átélt hittel mondott ima hidat képez Isten és ember között. A csend rávezet, hogy egyé váljunk Istennel. Életünkben jelen van a bűn, ezért szükségünk van bűnbocsánatra. A bűn, a harag, a keserűség idővel tönkreteszti testünket, lelkünket. Ha valakiben hiányzik a készség a megbocsátásra, ellenszegül Isten parancsának. A meg nem vallott bűnök, az el nem rendezett kapcsolatok súlyosan megterhelik az embert. Azzal, ha megbocsátok, hidat építek a másik ember felé. Ha a másik ember rálép erre a hídra, akkor lehetséges az igazi megbékélés. Egy valamit azonban le kell szögezni: még ha a másik nem is jön át a hidon, nekem akkor is kötelességem megépíteni azt a hidat! A harag levezetését meg kell tanulni! Hogyan is? Elismerem a bűnt, lemondok a bosszúról, megbocsátok. (A megbocsátás nem azonos a feledéssel.) Lemondok mindenfajta elégtételről, megtorlásról, mert szeretni akarok. „Mindazt, amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük.” (Mt 7,12)

Áldást kérek. Az áldás épít, az átok rombol.

Az isteni megbocsátás teszi lehetővé a hívó ember számára, hogy ugyanezen elv szerint bocsásson meg felebarátjának: előre és feltétel nélkül.

„És amikor felálltok imádkozni, megbocsássatok annak, aki ellen dolgotok vagyon, hogy a ti mennyei atyátok is megbocsássa nektek a ti vétkeiteket. Mert ha ti meg nem bocsátotok, a ti mennyei atyátok is nem bocsátja meg a ti vétkeiteket.” (Márk 11, 25-26)

Emelkedett lélekkel tértünk haza.

T.E. / Sz.P.

A Szent Anna Plébánia Biblia csoportja szervezésében közel ötvenen látogatták meg a Keresztény Múzeum **Liber Librorum** - a Biblia mint a keresztény hit, a teológia és a művészet forrása c. kiállítását. A zárás előtti napon, augusztus 30-án Székely János püspök atya szakszerű naplatvezetésével tekinthettek be az érdeklődők a Biblia keletkezésének, valamint a különféle eredeti nyelveknek és fordításoknak történetébe. Megsodálhatták a könyv alakú kézzel írott, a nyomtatott, illusztrált és díszesen kötött példányokat. A falakon ó-és újszövetségi történeteket ábrázoló évszázados falikárpitok, rézmetszetek, rajzok és festmények segítették Isten üzenetének megértését.

Kontsek Ildikó

Felnőtt **énekkarunk** szept. elsején kezdte újra a próbáit, ahova László atya is eljött. A kölcsönös bemutatkozás után – amelyben kiderült, mennyire fontosnak tartjuk mindannyian e közösség létezését és szolgálatát – „beénekelünk” a következő, immár munkásabb időszakra.

Karitás hírek

- Karitás csoportunk aug. 28-i összejövetelét meglátogatta plébánosunk, Pokriva atya. Assisi Szent Ferenc gondolatával köszöntött minket: „Ne sokat tégy, de azt jól!”, majd Szent Erzsébet életére utalva az alázatosság és az ima fontosságát hangsúlyozta.

Nagy örömmel mutatkoztunk be mi is, szólunk terveinkről. Szeretettel várjuk máskor is az atyát, és kérjük, kövesse figyelemmel munkálkodásunkat.

- A daganatos betegeket és hozzátartozóikat segítő programunk következő **előadása** 2008. szept. 17-én 14 órakor lesz a kórház Onkológiai osztályán, melyre minden érdeklődőt hívunk és várunk.

- **FELHÍVÁS:** Plébániánk Karitás csoportja várja azon kézimunkázni szeretők jelentkezését, akik bekapcsolódnának a karitatív munkába, és csoportunk által összegyűjtött fonalakból otthon szívesen készítenének takarókat. Megbeszélés keddenként 10-12 óra között a Karitás irodában, ill. a 06-30-469-4836-os telefonon.

...Nincs maradandó lakásunk e földön...

Meghalt **Varga Lajos** atya, a szentgyörgymezői plébános. Sokan ismertük, hiszen tíz évet szolgált városunkban. Többször járt nálunk is a Kerek templomi szertartásokon, rendezvényeken. Szeretettel megőrizzük emlékeztünkben és a szentgyörgymezői egyházközség világi elnökének, Könözsy Bélának beszédéből vett szavaival búcsúozunk Tőle mi is:

„Kedves Lajos atya! ... Nagy lelkesedéssel vállaltad a sokrétű munkát, az egyre több feladatot. Plébánosságod alatt megújult templomunk külsőleg és belsőleg is... Szívesen vettél részt városrészi hagyományos ünnepeinken... De most búcsúzni jöttünk, nem dicsérni. Az Örök Bíró előtt a mi dicséretünk már nem döntő, csak imáinkkal segíthetünk. Imádkozunk azért, hogy lelked mielőbb jusson el Isten látására. **Az irgalmas Jézus adjon örök nyugodalmat!**”

Templomunk **villamos felújításához** megkaptuk a teljes kivitelezés árajánlatát (anyagok, munkadíj): 8 450 000 Ft. Mint már írtuk, a várostól kaptunk 5 milliót, a Főegyházmegyétől még Székely János atya idejében kapott keretünkben van 1,9 millió, a maradékot saját erőből kell összeszednünk. A beadott terveinket információink szerint a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal jóváhagyta, de hivatalos értesítést még nem kaptunk róla. A munkát még ez évben szeretnénk elvégezni.

Hirdetések

-**Új miserend** van templomunkban: hétfő, kedd, szerda reggel 7 óra, csütörtök, péntek, szombat este 6 óra, vasárnap 7, 9 (diákmise), 11 és 18 óra.

-Minden hónap **első péntekén** egésznapos **szentségimádást** tartunk, 10 órától az esti szentmiséig.

-**Csütörtök** esténként a szentmise után félórás szentségimádás lesz, a **péntek** esti szentmisék után pedig a vesperást mondjuk.

-Irodánk **fogadóórái** a plébánián: hétfő, szerda, csütörtök, péntek 10-12 óráig, kedden 16-18 óráig. Karitás csoportunk a régi helyén, a Mindszenty iskolában, kedden 10-12 óráig tart fogadóórát.

-Plébániánk új telefonszáma: 312-291

-Szeptember 9-én, **kedden** este 18 órakor tartjuk a következő **imaórákat** templomunkban, ahova mindenkit szeretettel várunk.

-Szeptember 20-án, szombaton 15 órakor lesz a **nyugdíjas klub** első őszi összejövetele az új plébánián. Szeretettel várjuk régi és újabb tagjainkat.

-Biblia csoportunk első találkozója várhatóan október 7-én, kedden lesz, a pontos időpontot/helyet még hirdetni fogjuk. Székely János atya vállalt el minket, kéthetente lesz bibliaóra.

- **Szeretettel köszöntjük a Mindszenty Iskola új igazgatóját, Espasa-Sancho Ramont!**

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

*A sokszorosításban segített: Kedves Ilona
Temesvári P. Ferences Gimnázium*

A megjelenést támogatta: özv. Ormándy Imréné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. szeptember /2

9. szám

Szeptemberben immár másodszor jelenik meg értesítőnk, hála a Testvérek, a közösségeink aktivitásának. Az itt leírt beszámolók működő csoportjaink életéről, tevékenységéről már hosszabb idő óta várakoznak, most e külön számban, aktualizálva közre adjuk – természetesen a friss információkkal együtt.

Nyugdíjas klubunk

Kis közösségünk - a Szent Anna plébánia nyugdíjasai - 1995. szeptemberében kezdte meg működését Kiss-Rigó László atya kezdeményezésére, Sinkáné Vera vezetésével. Havonta egyszer találkoztunk, szombat délután. Sok szép helyre zárandokoltunk: Pannonhalmára, Máriabesnyőre, Máriaremetére... Szilárdfy Zoltán atya vezetésével a Parlamentben a Szent Koronát tekintettük meg. Majd később László atya, a plébánosunk vette át a vezetést. Ő kéthetenkénti találkozást ajánlott, szombatoként a Mindszenty iskola hittantermében. Vetítések és meghívott kedves vendégek tették színesebbé összejöveteleinket. Abban a megtiszteltetésben volt része közösségünknek, hogy egy-egy délutánt velünk töltött Paskai bíboros úr és Ladocsi püspök úr is. Szép szokást vezetett be László atya, a közös ádventi koszorúkötést. Már évek óta együtt készítjük a koszorúkat imádkozva, énekelve. Igazán meghitt percek, amint az első gyertya lángra lobban, amit legtöbbször Fehérvári Lajos atya gyújtott meg. Karácsonyainkat megszépíti Meggyes Tamás polgármester úr adománya, amit ezúton is köszönünk. Régi szokást elevenített fel a Nyitrai házaspár : „Szállást keres a Szent Család”. Nálunk, nyugdíjasoknál kezdtek a múlt évben, mindnyájunk örömére.

Farsangi multságainkat vidámmá teszi Baják Béla éneke és játéka. Minden évben többen öltözködünk be maskarába és mondókákkal szórakoztatjuk egymást. Egyik alkalommal felvezető őrvezető volt László atya, a következő évben Lajos atya mint a nagymamák megmentője a fővadászt alakította a Piroska és a farkas jelenetben. János atya mint varázsló volt közöttünk. Éli atya gitárjátékával tette színesebbé a délutánt. Jó visszaemlékezni! Köszönet minden szereplőnek, akik kedves jelenlétükkel megnevettették a társaságot. A fényképek beszélnek helyettünk vidám hangulatunkról, amit Anyistik Katink unokája készít minden évben. Ne feledkezzem el a sok házi sós és édes finomságról sem, ami az asztalokra kerül. Az idén vendégeink is voltak, Péter testvér védeneci fergeteges táncbemutatót tartottak. De nemcsak a multságban, a munkában is megálljuk helyünket. Anyistik Kati vezetésével és korelnökünk Meszesné Anci buzgóságával a templom takarításában is részt vehetünk. Ezt azért írom így, mert szerintem nagyon megtisztelő feladat. A templomi szép oltárterítők tisztasága Kissné Icának köszönhető.

Őszi összejöveteleinket, ha lehet időszaki kiállítás megtekintésével kezdjük a Keresztény Múzeumban. Az esztergomi kisvonattal tesszük meg az utat. Októberben a Mindszenty iskola kis diákjai kedves műsorral köszöntenek mindnyájunkat.

Visszatérve kirándulásainkra és zárandoklatainkra, Kiss-Rigó László atyával Egerbe látogattunk, majd a következő évben Szombathely műemlékeit tekintettük meg, és Reisz Pál atya látott vendégül a ferences rendházban. Felejthetetlen Barsi Balázs atya litániája és orgonajátéka a sümegi templomban. Voltunk a pesti Bazilikában és az új Nemzeti Színházban is.

Székely János atyával a Felvidék nevezetességeit néztük meg több alkalommal. Székesfehérváron a Szent Imre emlékkiállítást, és a püspöki palotában fogadott Spányi Antal püspök úr is, nagy szeretettel.

Itt szeretném megköszönni László és János püspök atyáknak, Lajos és Éli atyáknak a sok-sok szeretetet, amit az idők folyamán kaptunk tőlük. Antal atyának pedig, hogy sok munkája mellett is gondja volt ránk. A jó Isten áldja meg őket.

Az idén a tavaszi összejöveteleink a Munkácsy kiállítás megtekintésével értek véget. A nyári szünet után szeptember 20-án találkozunk ismét egymással, és ebben a körben először új plébánosunkkal, László atyával. Szívből örülök, hogy ilyen vidám, összetartó közösséghez tartozom.

Nusserné Mária

Bemutatkozik a nyár elején megalakult felnőtt ifjúsági csoport

A közösséghez való tartozás különösen nekünk keresztényeknek nagyon fontos dolog, amit talán nem szükséges részletezni. Nekünk, fiataloknak -

azt gondolom - nemcsak fontos, de szükséges is. Családi kötelekeinkből többünk régóta kiszakadt. Jórészt továbbtanulásunk idején (vagy több munkahelyváltás során) sem voltunk itthon, s közben igyekeztünk keresni saját családunkat illetve hivatásunkat...

Nem könnyű a mindennapokban hasonló korú, gondolkodású emberekkel megismerkedni, még úgy sem, ha szülővárosunk Esztergom, és főképp azoknak, akik máshonnan jöttek ide lakni, dolgozni, tanulni. Közösségünk azonban mégse kíván valamiféle prevenció vagy terápiás csoport lenni, semmiképpen sem! Nem is valamiféle szerelemben csalódott, önsajnáló-köldöknézők „csináljunk valamit” klubja, vagy jól álcázott pusztán társkeresők társasága.

Éppen kereszténységünknel fogva ennél jóval többet szeretnénk. Többet, mégpedig egymás közösségében katolikus hitünkben a jó Istennel való találkozást megélni. Egymás segítségével és imaival fölsírnunk önmagunkban azt a tervet, amire Krisztus hívott minket. Közösségen túlnöve pedig adni kifelé, a mi lehetőségeinkhez és képességeinkhez mértén sugározni Krisztus szeretetét a világnak. Ezt csak úgy lehet, ha életünk középpontja Jézus. Erre törekszünk, ebből próbálunk táplálkozni, ezt szeretnénk megvalósítani.

Mikor hazaköltöztem Gödöllőről, már felmerült bennem az ötlet, hogy hátha vannak fiatalok rajtam kívül is, akiknek hasonló igényei lennének keresztény közösségre, mint nekem. Angellával, a lakótársammal már régóta beszélgettünk erről, aztán amikor talákoztam Holdával, úgy éreztük, most jött el a pillanat, hogy másokat is meghívjunk. Magunk definíciója szerint még nem házaspár, már dolgozó fiatalokat szeretnénk megszólítani. Nemcsak a Szent Anna plébánia fiataljait hívtuk meg, hanem egész Esztergom ifjúságát, mégis szerettem volna a Szent Anna plébániához kapcsolódni - bár nem volt plébános, illetve olyan lelkiatya, akinek rendszeresen ideje lett volna kísérni a közösség életét. Úgy éreztem, hogy kedves és nyitott emberek járnak ide, akik nagy szeretettel fogadtak és fogadnak. Tudtuk és tudjuk, hogy a meghívást könnyű megtenni, válaszolni azonban nehezebb rá. Nem számítottunk nagy tömegekre, hiszen előzetes közösségi élmény vagy ismeretség híján sokkal nehezebb egy ilyenre vállalkozni.

Miután május végén és június elején minden vasárnapi és szombat esti misén meghirdettük, öten gyűltünk össze az első alkalomra megbeszélni, mit is szeretnénk. De legalább ennyi érdeklődő is volt és van. A lelkesedés a küszöbön álló nyár ellenére is nagy volt, így abban maradtunk, hogy amíg lehet, hetente találkozunk. A közösségi alkalmakkor többször beszélgettünk hitünkéről, illetve Asztrik atya egy másik közösségnek tartott hittanjabá kapcsolódtunk be. De voltak sportos, filmnézős és pizzázós találkozók is.

Most szeptember elején újra találkoztunk, új helyen, a plébánián és megismerkedtünk új plébánosunkkal, Laci atyával. Beszélgetés közben kiderült, hogy nemcsak elképzelései hasonlatosak a miénkhez, hanem vezetésünket is szívesen vállalná, amit nagy örömmel fogadtuk. Közösségünk továbbra is nyitott és az is szeretne maradni, és szeretettel vár minden érdeklődőt a vasárnapi esti mise utáni találkozásainkra. *G.B.*

Karitás hírek

Csoportunk és a Vaszary Kolos Kórház Onkológiai Osztálya meghívására Cséfalvay Pál atya, a Keresztény Múzeum igazgatója Nicolas Regnier Vanitas (a mulandóság allegóriája) című képeről tartott **előadást**. A XVII. sz-ból származó világhírű képet Simor János hercegprímás 1878-ban vásárolta meg egy olasz gyűjteményből. A kompozíció fő alakja egy fiatal nő, aki láthatóan mellrákban szenved. Körülötte a múlt időre, a halálra, az élet hiábavalóságára utaló szimbólumok sorakoznak. Erről a Keresztény Múzeum tulajdonában lévő képről készült fotót, keretbe foglalva - egy a nevét elhallgatott csoporttársunk adományából - az Onkológiai Osztály kapta meg. Az Osztály hospice házi gondozásáról Cseh Gyöngyvér hospice koordinátor beszélt. Rámutatott arra, hogy az otthonápolás célja: csökkenteni a család megterhelését, támaszt nyújtani a betegeknek, a családtagoknak és megőrizni az emberi méltóságot. Mindkét előadót kb. 50 fő kísérte figyelemmel. *Előadásunkat támogatta: Mudrák Attila és a Keresztény Múzeum.*

A soron **következő programunk** 2008.szeptember 17-én Lakatos Anikó onkológiai szakápoló, az emlőműtét utáni rehabilitációról szóló előadásával kezdődött. A műtét testi és lelki következményeiről beszélt>>

dr. Tóth Lászlóné, az Anita Hungaria Kft. szakmai üzletvezetője. Az önbizalom és életöröm visszaszerzésének útján az első fontos lépés a külső megjelenés. A renthagyó divatbemutatóval is ezt igyekeztek elősegíteni. A gyógyászati segédeszközök bemutatását öt olyan nőtárs vállalta, akik már átérték az újrakezdés nehézségeit. Saját példájukkal igazolták, hogy a mellműtét után is lehet teljes életet élni. A bemutató meghatóan szép volt, hatása önmagáért beszélt. A programot követően megtekinttük az előadókkal a Keresztény Múzeumot. T.E.

Még egyszer az agapéről – az agapé mint közösségteremtő esemény

Egyházközségünk már néhányszor rendezett a templom előcsarnokában, legutóbb pedig a Rozália kápolna előtt agapét. Látva az egyre több résztvevőt, remélem mondhatjuk, sikerrel. Talán érdemes néhány szót ejteni ezen közösségi alkalom eredetéről, hogy az esetleg kételkedők is egyértelműen láthassák, mennyire szorosan a hitünkhöz kapcsolódó dolog ez.

Eredete az első keresztények közös étkezéseire utal, melyeket az egyházközséget összekötő szeretet kinyilvánítására és megélésére tartottak, s az úrvacsora ünnepével fejeztek be, vagy azzal kezdtek. A görög eredetű szó jelentése szeretet, vendégség. A magyar szóhasználatban szeretetvendégségnek mondjuk. A szó átvitt értelmű jelentése pedig a háromfajta szeretet (erosz, filia, agapé) közül a legmagasabb rendű: önzetlen, önfeláldozó.

Különösen aktuálisnak tartom most is szólni róla, hiszen szept. 15-19. között Esztergomban is missziós hét volt. Mindnyájan tudjuk, óriási szükség van ma a misszióra. Sokszor fölmerült már bennem a kérdés, nem lehet-e az agapé is egy kis lökés ebbe az irányba? Dehogynem. Egészen biztos!

Gyerekkorom óta a Kerek templomba járok misére, rendszeresen, így plébániánk jó néhány tagját ismerem. Azonban igen sok ismerős arcú emberrel találkoztam/találkozom itt az évek során, akikkel akár egymás mellett is ülünk a padban, de még egy szót sem váltottunk soha. Többükkel üdvözljük egymást az utcán, de bizony vannak olyanok is, akikkel még ezt sem tesszük. (Gondolom, nem egyedül problémám ez.) Természetesen azt is tudom, nem lehet mindenkit ismerni. Éledező egyházközségünkben szerencsére a csak „látásból ismerem”-ek közül többieket sikerült már megszólítanom - kölcsönös örömről! - mert kerestem, találtam rá alkalmat, és nem azért, mert olyan bátor lennék. Talán akadnak még hozzám hasonlóan nem elég bátrak a másik, a templomi társunk megszólítására, és ebben segíthet az agapé is. A másikhoz való közeledés, ismeretség, jó kapcsolat, későbbi barátság kiinduló pontját jelentheti a szeretetvendégség, hiszen alkalom, ahol a sütemény kínálása, fogyasztása, egy pohár bor, üdítő elindít(hat)ja a régen várt beszélgetést, kicsit közelebb kerülhetünk egymáshoz. Úgy gondolom, mindannyiunk feladata a saját helyén megtenni azt a kicsit, ami előbbre visz, a másikhoz közelebb visz, s ezáltal a Jóistenhez is, - és „alkalmi csoportosulásunk” a külvilág, a távolból nézelődők számára is jel lehet. Mi ez, ha nem misszió... Természetesen az agapéra nem lehet és nem is akarunk senkit kényszeríteni. Sokan vagyunk, sokfélék vagyunk, van aki erről teljesen másképp vélekedik. Tiszteletben tartom ezt a nézetet is. De filemben most sokkal inkább azok a kedves, ismerkedő, jókedvű beszélgetések, apró örömök csengenek, melyekkel plébániánk eddigi szeretetvendégségei sokunkat gazdagítottak. Ny.M.

Hétfőn ismét, immár hagyománynak tekinthetően, **missziós hét** kezdődött Esztergomban. Az érdeklődők a Belvárosi, a Vízivárosi, és a Szent Anna plébánia önkéntes szervezői által, változatos helyszínekre meghirdetett programokon vehettek részt. A tavalyi rendezvényt Erdő Péter bíboros atyával folytatott kávéházi beszélgetés nyitotta meg. Ezt a tradíciót folytatva került sor idén is egy kötetlen beszélgetésre a Szamos Cukrászdában Pokriva László, Harmai Gábor és Lak Gábor atyákkal. Amellett, hogy a téma elsősorban - természetesen - az idei missziós évről, a misszionálás fontosságáról, valamint a katolikus egyház helyzetéről szólt, sor került rövid bemutatkozásra és rövid, személyes emlékek felidézésére a nemrég Esztergomba helyezett új plébánosok, és a káplán atya részéről. A közel egy óras beszélgetés végén, melyre mindhárom plébánia hívei közül érkeztek hallgatók, a szervezők nevében Lesták Zoltán rövid tájékoztatást tartott a programokról. B.V.

Két fontos gondolatot emelnék ki a beszélgetésből, ami nekem szólt:

A magam misszionálása, előbbre jutni, elmélyülni a hitben.

A misszió azon formája, hogy jelle lenni a világban, az adott szűkebb/tágabb környezetben, krisztushordozóvá lenni, itt és most, ahol vagyok. Szerk.

ÉLŐ SZIGET – a plébániai közösség-megújítás egyik modellje

Egy közösségi lap, plébániai újság van a szemem előtt (a számítógép-képmézőn), s kezemben. Az esztergomi Szent Anna Plébánia igazán

korszerű internetes újsággal lepte meg a híveit. A korszerűséget - meglepő módon - nemcsak az internetes megjelenésre értem - bár az sem piskóta, hogy egy közösség ilyen színvonalas módon „felteszi magát a cyber-térbe, az éterbe”. Ám ehhez hasonlóan korszerű az a mód, ahogyan nyelvet talált a közösség tagjaihoz az újság.

Nézzük hát sorjában a honlap, majd az újság és a megjelenítés értékeit:

A honlap (www.szentanna.extra.hu) fotóval és térképpel mutatja be a plébánia lelkes csapatát és a helyet magát. Megtudhatunk sok mindent, ami a Szent Anna templomot s a hívek aktivitását jellemzi. A képviselő-testületi munka, a templomépület, az aktualitások, az alapítványuk, építkezés, karitászmunka, s a leglényegesebbek a ministránsokról és a közösségekről. Ehhez járul lelki desszertként a napi evangéliumi idézet és elmélkedés, melyet rendszeresen, minden nap megújulva nemcsak frissítenek, hanem amely maga válik az olvasó frissítőjévé.

Az újság címe: ÉLŐ SZIGET. Aki ismeri az esztergomi folyóágot, s az ősi település földrajzi titkait, az egyszerre gondolhat a dunai szigetre és a „lelki sziget” jelképes értelmére. Szókták a vallásos emberek orra alá dörgölni a szociológiai felmérések hideg látletét a vallásukat gyakorlók csekély számáról – ilyen értelemben kétségkívül sziget minden hitvalló közösség a közömbösök, a háttat-fordítók és a „hasuk-istenét-imádók”, a karrier-vallást-gyakorlók széles tengerében. De a jelző, az „ÉLŐ” jelző bizonyosan nem véletlen. A „szentannások” közössége láthatóan nemcsak templom-házban óhajta imádni az Istent, hanem (ahogy a Mester mondta a számariai asszonyoknak) – lélekben és igazságban. No, ilyen közösség képét mutatja az újság.

Rokonszenves benne az a fajta beszámoló pl. a hittan-táborról, amelyben nemcsak valamely okos hitoktató (Istenem, micsoda rémes kifejezés ez a vallásánár, vagy közösségvezető helyett...) bölcselkedése olvasható, hanem a hittanos kölykök maguk szólalnak meg. Igazi élmény olvasni Orsi, Reni, Kriszti, Ádám, Zsuzsa, Gergő (a gitáros...) vagy Holda élményeit. És persze megszólal a közösséggel táborot építő pap, Lajos atya is, aki röviden és vonzóan vázolja a tábortábor munka keretét.

A CAMINO, azaz a spanyolországi zarándokút leírása bravúrosan élményszerű – és (újra le kell írnom, hogy ez mekkora érték...) rövid! Valószínű, hogy sokaknak felkelti kedvét hasonló zarándokutak megtételére (hát még azokra, amelyeket valóban gyalogosan tesznek meg).

Fontos része minden helyi közösségnek a saját aktivitás és a saját feladatok bemutatása. A kápolna felújítása, a lelki gyakorlat élménye, az énekkar, a Karitás, az imaszolgálat mellett teljesen természetesnek tartom a templom elektromos felújításának a leírását is, vagy az új iskolaigazgató köszöntését.

Ha megkérdeznék, melyek azok a hírek, amelyeket egy ilyen helyi közösségi újságban még szívesen olvasnák (olvasnának a hívek) – akkor a következőket említeném:

Olyan rovatokat indítanék, amelyek tovább mozdítják a fiatalokat. Tehát életkori csoportonként (ahogy azt például a Regnum Marianum közösségei is csinálják régóta) megszólaltatnám a kölyköket, kamaszokat, és az ifjú felnőtteket, az adolescenseket. Hogy hallassák a hangjukat, erősítsék az identitásukat.

Befejezésül: csak köszönni tudom az Élő Szigetnek, hogy VAN – és nem engedi belemosni magát a közöny álló- (?) vagy folyó vizébe. Kedves Élő Sziget, modell vagy a léteddel.

Szeretettel és nagyrabecsüléssel:

Deme Tamás PhD, főiskolai docens (PPKE, VJK)

Templomunk **villamos felújításának** munkálatai várhatóan októberben elkezdődnek, és még az idén befejeződnek. A kivitelezéshez szükséges keretünk kiegészítéséhez október-november folyamán gyűjtést kell majd szerveznünk.

Hirdetések, tervezett programjaink

<p>-Biblia csoportunk első találkozója várhatóan október 7-én, kedden lesz. -Okt. 11-én 16 órakor énekkarunk a táti Musik Land Utazási Iroda szervezésében templomi kórusok találkozásán énekel a tokodi templomban. -Okt. 14-én, kedden tartjuk következő imaórákat. -Okt. 25-én, szombaton a Biblia éve kapcsán lelki napot szervezünk. -Október egyik vasárnapján vendégünk lesz a dunabogdányi templom kórusa. A pontos időpontot hirdetni fogjuk. -Folyamatosan frissített honlapunkról letölthetők, ill. hallgathatók és nézhetőek a közösségi eseményeinkről készített felvételek (Szent Anna búcsú, imaóra, erdélyi tábor,...)</p>
--

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

*A sokszorosításban segített és a kiadást támogatta:
Romanek Etelka*

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. október

10. szám

Mikor elkezdjük tervezetn plébániánk életéről szóló kis lapunkat – még János atya és Lajos atya biztatására, nem tudtuk, vajon életképes lesz-e vállalkozásunk, lesz-e igény rá. Most immár a tizedik szám készült el, példányszámunk a kezdeti 160-ról 300-ra nőtt, hisz a város más templomaiban is keresik... Bizom benne, hogy közösségünk építésében, egymás hitéből, tanúságtételéből erősödve továbbra is lesz egymásnak mondanivalónk – ezen a fórumon is!

Szűz Mária „igenje” a szeretet szolgálatában (Lk 1,38)

Az angyali üdvözlés történetéből sok mindent megtudunk Máriáról. Megtudtuk azt, hogy Mária tiszta életű szűz volt, Józsefnek a jegyese, akinek a neve annyit jelent Istent szerető, vagy akit az Isten szeret. Megtudtuk azt is, hogy Máriának különleges szerepet szánt az Isten az üdvösség tervében, és azt is megtudtuk, hogy Mária erre a feladatra igent mondott. Tudta, hogy ez az igen meg fogja változtatni az egész életét. Azt is tudta, hogy ha már egyszer kimondta az igent, akkor később ezt már nem változtathatja meg. Ez az IGEN egy életre szóló igen volt. És ezzel az igennel kezdődött meg az Ő igazi szolgáló szeretete.

Nézzük meg ezt a szolgáló szeretetet kicsit közelebről. Mária egész életében arra törekedett, hogy az Istent szolgálja, az Isten akarata teljesedjék be egész életében. A gyermekségtörténetben sok példát találhatunk erre. Mária úgy gondolja, hogy Názáretben fogja majd világra hozni a Messiást. De az Isten másképpen dönt. Szinte az utolsó pillanatban kell újra kelniük, egy császári parancsra Betlehembe. Gondoljuk csak el milyen hosszú és fáradtságos út lehetett ez, hiszen akkor még nem voltak különféle járművek, de Mária nem kérdezősködött, nem értetlenkedett, hanem tette, amit tennie kellett. Megérte, hogy nem fogadták be őket, nem kellett senkinek. Barlangban, állatok közt, szegényesen szülte meg a világ Megváltóját. De meglátta ebben is az Isten akaratát. És ez még tovább fokozódott, hiszen tovább kellett menniük egy idegen országba Egyiptomba, idegen emberek közé, hiszen itt a gyermek életére törtek. Nem tudta, meddig lesznek ott. Azt sem tudta, hogy mi vár rájuk, de bízott az Istenben. Milyen szeretet volt Máriában az Isten iránt, hogy mindezt szó nélkül tudta megtenni. Gondoljuk csak el, ha nekünk kellett volna mindezt végig csinálnunk. Mikor mi már sokkal kisebb dolgokért is nyavalygunk.

Mária minden körülmény között, a legnyomorúságosabb időkben is azt tette, amit az Isten mondott neki. Újra és újra megfogalmazta magában azt az igent, amit Gábor angyalnak kimondott.

A gyermekség evangéliuma után már kevesebbet hallunk Máriáról, de ugyanakkor egy óriási változást is észrevehetünk benne. Az édesanyából tanítvány lett. Ő maga is tanul Jézustól. Ott van, amikor Jézus az első csodáját megteszi. Azon a bizonyos menyegzőn, melyen azt mondta a szolgálóknak: „Tegyétek, amit mond!” Ott van a kereszttúton, kíséri szent Fiát a halálba. Ott van a keresztt alatt. Nem hagyja el az ő Jézusát. Jézus pedig újra felszólítja őt a szeretet szolgálatára. „Íme a te fiad!” - mondja neki János apostolra nézve. De Jánossal együtt ránk is mutat Jézus. Mi is a fiai vagyunk Máriának. Mária új feladata, hogy nekünk is anyánk legyen. Bennünket is segítsen és vezessen el Krisztushoz. Hogyan?

Először is nem szabad elfeledkeznünk arról a tényről, hogy Mária az Isten anyja. Ő a szíve alatt hordozta a Megváltót. Krisztushordozó ember volt. És bennünket is Krisztushordozó emberekké akar formálni. Ehhez azonban arra van szükség, hogy mi is Máriához hasonlóan Krisztus útján járjunk. Csak akkor tudunk hatékonyan segíteni másoknak, ha mi Krisztus szeretetében élünk. Ezért van elsősorban olyan hitre, olyan szilárd hitre szükségünk, mint amilyen az Ő hite volt. Nekünk kell elsősorban ragaszkodnunk a tanításhoz, mindahhoz, amit Jézustól hallottunk. Gyakran akarunk másokat Jézushoz vezetni, csak éppen azt felejtjük el a nagy igyekezetünkben, hogy mi is Jézus felé menjünk. Pedig ez is nagyon fontos. Mit kell tehát tennünk? Mária úgy járt Jézus nyomában, mint valami árnyék. Jézus nyomában járni nagyszerű dolog. Találkozni vele a Szentírásban, az imádságban, a szentmisében. Ennél nagyobb kincsre nincs is szükségünk. El kell mélyednünk az Ő végtelen kegyelmében, és ebből a kegyelemből kell erőt meríteni, hogy mi is igent tudjunk mondani mindennap.

Pokriya László atya

Rózsafüzérek

Családunk Szűzanyája három rózsafüzérdarabkát tart a kezében. A nagy szemű barna az uram dédapjéé volt. Az egyszerű parasztember tiszta,

mély hitével de sokszor morzsolgatta ezt az olvasót: köszönve szép családját, a jó termést, az életet, és kérve Mária oltalmát. A másik két szakadt kis gyöngyfűzért lányaink kicsi ujjai forgatták nyári délutánokon - immáron több, mint húsz éve - amikor közösen imádkoztunk el velük egy-egy részt, s ők lelkesen, egymást leelözve kezdték az Üdvözlégyet.

Azóta több rózsafüzér került hozzánk: egyszerűek is, díszesebbek is. De forgatjuk-e eleget őket? A szándék, az elhatározás megvan. Férjemenl többször imádkozunk együtt, hangosan egy-két tizedet, azonban majd mindig olvasó nélkül. Volt egy szép szakasza az elmúlt éveknek, amikor egyik kedves barátómmal este hét órakor megálltunk pár percre, s ki-ki a saját otthonában, de mégis közösen mondtunk egy tizedet gyerekeinkért - az ujjunkon számolgatva.

Sokszor elszégyellem magam, amikor szüleim generációjának hitét, buzgóságát és imában való kitartását látom. Nem keresnek kifogásokat, hanem otthon vagy/és a templomban naponta köszöntik a kezükre tekert szentolvasó elmondásával (is) a Szűzanyát. Mostanában nagy segítséget nyújtanak a katolikus adók. Olykor én is bekapcsolom valamelyiket, s magam is mormolom - netán házimunkák közben - a rózsafüzért, ezt a monotonnak tűnő, de szívet-lelket felemelő imát.

Újra október van. Rózsafüzér-hónap. Esténként elmegyek a közös Szűzanya-dicséretre, mint oly sok októberben már, de most igyekszem magammal vinni a templomba azt az olvasót, amit ebben az évben kaptam az anyukámtól.

NY.M.

A pilisi szép hegyek karéjában

Szeptember 14-én kesztölci barátaink, lelki társaink meghívására az Esztergomi Polgári Körök tagjai - legtöbbször a Szent Anna templom közösségének híve - Kesztölcere utazott. 10 óra tájban gyülekeztünk az ottani plébánián, hogy a helybeliek mellett komáromi, piliscsévi, dorogi barátainkkal együtt - nagyon kedves fogadtatás után - induljunk tovább Klastrompusztára, a csodálatosan megújult egykori pálos kolostor romjaihoz, a déli szentmisére. Ezen a napon, Szent Kereszt felmagasztalása ünnepén együtt emlékeztek meg a lengyel és magyar pálos szerzetesek a Remete Szent Pálról elnevezett, egyetlen magyar alapítású szerzetesrend létrejöttének 700. évfordulójáról. Boldog Özséb gyűjtötte össze a Pilis különböző barlangjaiban hazájukért, népükért imádkozó remetéket, és Szent Pál nevével hívta őket közös munkálkodásra. Így épült fel itt a hegyekben több pálos kolostor, feltehetően elsőként a klastrompusztai, melynek megmaradt és feltárt falmaradványai - sok-sok mai ember áldozatos munkája és anyagi hozzájárulása segítségével - hirdetik és őrzik a magyar múltat. Mi pedig imádságban elmélyült lélekkel egyre nagyobb számban vártuk a szentmise kezdetét. Megható és felemelő volt látni a pálosok hagyományos fehér ruhájában bevonuló sok fiatal lengyel és magyar szerzetest, előjáróik kíséretében, majd az Európai Borlovagrend tagjait díszes ruhájukban, és a közreműködő kórust magyar és lengyel zászlók kíséretében. A szertartás során megszentelték és megáldották a megújult emlékhelyet. A liturgia többször hangzott latin nyelven is, s a legrégebb gregorián énekek dallamával még inkább átélhettük az elmúlt időt. A szentmise végén körmenettel vonultunk lejjebb a völgybe, ahol a hatalmas ősi tölgyfa törzsén és néhány ágán míves faragás örökíti meg a pálos szerzetesi élet egy-egy jelenetét. Lélekben feltöltődve indultunk vissza a faluba, ahol kedves meghívóink Simonek Antal és lelkes csapata már finom ebéddel és itallal várt bennünket. A kora délutáni órákban Tarnóczi Ferenc atyával, a helyi plébánossal az élen a Szent Orbán szobornál a szülő megszentelésére került sor, oltalmat kérve az eredményes szüretre. Közelgő 79. születésnapja alkalmából felköszöntöttük Tarnóczi atyát.

Hálásan köszönjük a Jóistennek ezt a csodálatos napot, kesztölci barátainknak a nagyszerű szervezést, vendéglátást. *Mézsné Marika*

Egyházzenei fesztiválra, **kórustalálkozóra** kapott meghívást felnőtt énekarunk október 11-re. A tokodi templomban hat kórus énekelte el erre az alkalomra összeállított rövid műsorát egymás és a templomot megtöltő közönség örömeire. Csapatunk szépen helytállt, jól sikerült a szereplés. A hangverseny után a szervező Musik Land Utazási Iroda a tati művelődési házban svédasztalos fogadással várta a mintegy 150 énekest, ahol vidám

zeneszó, éneklés, táncolás feledtette velünk pár órára mindennapi gondjainkat.

E szép napot megbeszélve megerősödött bennünk néhány, már eddig is tudott dolog. Például az, hogy az együtt éneklés, az együtt muzsikálás nagy közösségformáló erő. Az egymásra oda nem figyelés azonnal visszaüt. Ezt minden résztvevő rögtön megtapasztalja, ehhez nem kell semmiféle tekintélyre, törvényre, parancsra, Istenre hivatkozni. A másik dolog, hogy Isten szépségéből valamit megérteni, megérezni, ezért „dolgozni”, ezt másokkal megosztani nagy lendületet ad kórusunknak. Ha magunkon kívül másoknak is örömet, néha talán élményt is tudunk nyújtani, akkor érdemes gyakorolnunk. Úgy gondolom, a zeneszerető, a zenét művelő ember kicsit más is talán, mint az átlag.

Azon az estén kortól, nemzetiségétől függetlenül tudtunk együtt örülni, énekelni, táncolni, a szó legpozitívabb értelmében mulatni. Különösen a déltiroli fiatalok lelkesedése, harmonikásuk játékaival kísért énekük, táncuk, lendületük ragadott magával mindenkit. Sajnos a mi fiataljaink, vagy akár a felnőttek között ritkán tapasztalunk ilyet. Ennek két fő oka lehet: nemzetünk erkölcsi és anyagi lezüll(eszt)ése és a zenei, művészeti nevelés elsorvasztása.

Fedezzük fel újra és ápolgassuk azokat az értékeinket, amelyek közelebb visznek minket egymáshoz és Istenhez!
Ny.L.

Az **Életút Egyesület** azért alakult, hogy segítséget nyújtson értelmileg sérült fiataloknak: gondozást, ellátást és foglalkoztatást adjon nekik. 2001 óta működtetünk Nyergesújfalun egy lakó-és egy napközi otthont, 2008 óta Esztergomban a Dobogókői úton, a Szent Anna plébánia területén egy napközi otthont 16 középsúlyos és súlyos értelmileg sérült ember részére. A foglalkoztatás és különféle szabadidős programok mellett igyekszünk hangsúlyt fektetni fiataljaink lelki gondozására, fejlődésére, fejlesztésére. Ebbe beletartozik a hit, az Istennel való kapcsolat kialakításának segítése is, amihez Székely János atya megkeresésünkre azonnal igent mondott. Több, mint egy éve jár otthonainkba, ahol hittanórákat tart. Ezek a találkozások nemcsak fiataljainknak fontosak. „Jó, hogy idejár az atya. Szeretem, ahogy énekel.”(F. Betti) „Mindig gitározik, mesél és imádkozunk”(V. Feri) „Aranyos, mert mindig megkérdezi, hogy vagyunk.”(G. Gábor) „Sok jóra tanít minket”(Sz. Attila)

A segítőkre is igen nagy hatással van János atya jelenléte, gondolatai, tanítása: „Szavai mindig mélyen megérintenek, a szívemig hatolnak, pedig addig nehéz eljutni...”(B. Erika) „A hittani ismereteket fiataljaink szintjén játékosan, sok történettel, képekkel magyarázza. Azon emberek lelkét is ápolja, akik nem járnak templomba.(K. B. Betti)

Fél évvel ezelőtt János atya fölkészítette egyik sérült fiatal lányunkat a keresztségre. A Kerek templomban gyűltünk össze az odajáró hívekkel együtt erre a szép ünnepre, a vasárnapi 11 órai szentmise keretében. Óriási élmény volt nekünk, s bizonyára az egyházközségnek is. Utána a Szent Adalbert Központba kapott meghívást egy finom ebédre nemcsak az ünnepelt, hanem az otthon valamennyi fiatalja, azok szülei és gondozói.

Decemberben - reményeink szerint - több fiatalunk és egyik segítők is szentáldozáshoz fog járulni. Ennek előkészületei most folynak.

Székely János atya akkor is mellettünk állt, amikor egyik sérült fiatalunk hosszas betegség után kórházba került, s onnan költözött át a mennyországba. Ott volt Viktor halálós ágyánál, majd felejthetetlen szentmise keretében búcsúztatta el őt, segítve fiataljainknak és Viktor szüleinek abban, hogy a halálban ne az elmúlást lássák, és megbirkózzanak azzal, hogy kis időre el kellett búcsúznunk Viktortól.

Számos dolgot mesélhetnék még el. Egy mondatban szeretném összefoglalni, hogy János atya ajándék nekünk, hálások vagyunk érte a Jóistennek.
Szabó Éda

Marista Testvérek

Lassan tíz éve végzik szocio-karitatív missziós tevékenységüket a Katolikus Egyházon belül működő Mária Iskolatestvérek Szerzetesrend tagjai az esztergomi cigánytelepen. Munkájuk minden teleti családot érint, a szerzetesek a roma családokkal sorsközösséget vállalva, közöttük élnek. A legfontosabb segítség, hogy abban tudják támogatni a rászorult gyermeket, családokat, hogy hátrányos helyzetük, korlátozottságuk ellenére be tudjanak illeszkedni a közösségi életbe, a társadalomba. A Maristák célja a hátrányos helyzetű fiatalok és rajtuk keresztül a szülők, családok életvitelének formálása, kapcsolatteremtésük elősegítése, a tanulás, továbbtanulás, a munkavállalás fontosságának tudatosítása. Ennek érdekében végzik a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek és fiatalok oktatását-, nevelését, a szociális tevékenységet, családsegítést, a közösséget fejlesztő, erősítő rendezvények, szabadidős, ismeretterjesztő programok szervezését. Munkájukat azok körében végzik, akik nagy szükségét szenvedik az életben a biztos eligazodásnak és annak, hogy értelmet találjanak és adjanak életüknek.

A Marista rendet Marcellin Champagnat Atya alapította 1817-ben, s napjainkban a Marista testvérek a világ 76 országában, öt kontinensen

végzik küldetésüket. A Marista szerzetesek jelképe a három szál ibolya, melyek az egyszerűség, szerénység és alázatosság szimbólumai. A Szerzetestestvérek egyszerűségben, mások iránti odaadásban élnek, különösen a legszegényebbekkel és a Szűzanya iránti szeretetben. Tevékenységük jórészt a rejtett mindennapokban folyik " a jót csendben cselekszik". Elvük, hogy együtt kell működni az egyszerűségben, a világot Isten felé irányítani és testvéries kapcsolatot teremteni a kölcsönös szolgálatban. Közösségben élve, a rászorulóknak szolgálatában, Mária nyomdokain tesznek fogadalmat a Marista Testvérek Krisztus követésére. „Mindent Jézusnak Mária által, mindent Máriának Jézusért”.

Az Egy szív - Egy misszió Nemzetközi Marista találkozó után fogalmazódott meg az a gondolat, hogy a Testvérek missziójának segítésére laikus önkéntesekből Marista Testvéri Közösséget hozunk létre Esztergomban. A közösségbe hívunk és várunk minden érdeklődőt, akinek van hite, szeretete, reménysege és szabad ideje. Ezzel a mozgalommal szeretnénk segítő kezet nyújtani, megszólíthatóvá válni és lehetőséget adni mindenkinek a szeretet gyakorlására.

Romanek Etelka

Nyugdíjas közösségünk két hetente találkozik a felújított plébánia hittantermében. Jó volna, ha a kishitű tervező látná, amint megtelik a terem és lábunk kilóg a Rudnay térre. A mondás: sok jó ember kis helyen is elfér - itt igaz! Így gyűltünk össze október 4-én, várva a Mindszenty iskola második nebulóit Galambosi Andrea tanítónő vezetésével, a nyugdíjasok köszöntésére. Remek műsort kaptunk: versek, ének-és zenei betétek, táncok. Izgalommal teli kis szívükkel adták elő mindezt a gyerekek. Nagy sikerrel. Köszönjük. Itt köszöntötték a gyémánt diplomás tanítónőt, Nelhiebelné Julinkát is. Ezúton is kívánunk neki hosszú életet, egészséget a jó Isten segítségével. A finom süteményeket Korompainé Katinak köszönjük.

Megemlékeztünk október 6-ról is, fejet hajtva az aradi vértanúk előtt, és nem felejtkezve el Magyarországról. Kívánom, hogy sok ilyen szép, bensőséges délutánt töltsünk el együtt.
Nusserné Mária

Karitás

-A fogadóóra a plébánia új irodájában, változatlanul keddenként 10-12 óra között van.

-**APRÓKKAL A RÁSZORULÓKÉRT!** címen az egy és kétforintos érmék gyűjtéséből 15.950 forint jött össze, mellyel a rászorulóknak gyógyszer-költségeihez járultunk hozzá.

-Köszönjük az újabb adományozók pénzbeli hozzájárulását, amellyel munkánkat segítik. A Szent Erzsébet szobor mellé kihelyeztük a „lemondások perselyét”, amelybe e célra várjuk a testvérek adományait.

Október 13-án **testületi ülést** tartottunk, ahol László atya beszámolt eddigi tapasztalatairól, az elvégzett és előttünk álló feladatokról, lezajlott és tervezett programjainkról, változásokról. Az ülés jegyzőkönyve – a szokott módon – olvasható a templomi hirdetőtáblán, valamint a honlapunkon. Itt két dolgot emelek ki: minden plébániai közösségünk „átköltözött” a plébániára, a máris kicsinek bizonyult új hittanterembe. A másik dolog, hogy templomunk **villamos felújításának** munkálatai a szerződés szerint november 5-én kezdődnek, és január 15-e lesz a végső átadási határidő. A kivitelezéshez szükséges keretünk kiegészítéséhez november folyamán gyűjtést fogunk szervezni.

Beindultak az iskolai és plébániai **hittanórák** az általános iskolásoknak, az időpontok a hirdetőtáblán olvashatók. A Babits Iskolának szeptember 23-án volt a tanévnyitó szentmiséje templomunkban. Mint ismeretes, hitoktatás szempontjából ez az iskola is hozzánk tartozik.

Hirdetések, tervezett programjaink

-Okt. 21-én 17 órakor a Rozália kápolnában misét mond dr. Székely János püspök atya – egy régi hagyományt szeretnénk felújítani. A mise után agapé a kápolna előtt, majd kb. 18.45-től felnőtteknek bibliaóra a plébánián.

-Okt. 22-én 14 órakor karitás csoportunk rendezésében előadások lesznek a kórház onkológiai osztályán, téma a diétás kezelés. Erről bővebben a faliújságunkon, vagy a honlapunkon. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

-Okt. 23-án, csütörtökön plébániai zárandoklatra megyünk Mária-besnyőre, gyülekezés 7.45-kor a Tati úti parkolóban.

-Okt. 25-én, szombaton a Biblia éve kapcsán lelki napot szervezünk, ami 15 órakor kezdődik, és az esti szentmisével zárul. Székely János atya nevében is szeretettel hívjuk a Testvéreket erre a programunkra.

-Folyamatosan frissített honlapunkról letölthető, ill. hallgathatók és nézhetőek a közösségi eseményeinkről készített felvételek.

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

*A sokszorosítás a plébánia új másolójával történt
A kiadást támogatta: a Tuschinger család*

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. november

11. szám

Az elmúlt hónap megint bővelkedett eseményekben plébániánk életében. László atya biztatására talán válasz, talán a lehetőségek felkínálása, hogy ki-ki keresse meg a helyét kisebb-nagyobb közösségeinkben. Jelen számban ezen eseményekről számolunk be, élményeinket osztjuk meg, biztatván mindenkit az aktívabb hit- és közösségi életre. ....Ajtód előtt állok és zörgetek...” Lehet, hogy Jézus egy-egy ilyen közösségi esemény kapcsán tud - számomra is hallhatóan - zörgetni...

Szent Anna gyermekeéhez, Máriához **zarándokoltunk** nemzeti ünnepünkön, október 23-án Máriabesnyőre. Szemerkélő esőben indultunk, de verőfényes lélekkel - így látta 48 fős csapatunkat plébános atyánk. Az úton a buszban elmondtuk a reggeli imát, majd szentmisén vettünk részt a gyönyörű kegytemplomban, amely 2008. szeptember 7-én basilica minor címet kapott XVI. Benedek pápától Beer Miklós váci püspök úr közbenjárására. A szentbeszédben megemlékezett László atya az 1956-os eseményekről, az áldozatokról, szólt országunk jelenlegi szeretethiányos helyzetéről, és hangsúlyozta a hazánkért való közös imádkozás fontosságát a Boldogságos Szűzhöz, a magyarok Nagyasszonyához.

A szentmise után egy igen kedves és lelkes idegenvezető, Morzsányi László bemutatta az 1761-1771 között barokk stílusban épült bazilikát és a kapucinus kolostort. Hosszasan méltatta gróf Grassalkovich Antal és felesége nagylelkűségét, akik támogatásával épült fel az alsó és felső templom, azaz a kétszintes bazilika. Itt találjuk az ország legkisebb Mária kegyszobrát, amit Ferenc József aranygyűrű-adományával ezüst ereklyetartóba foglaltak és helyezték el a fából készült főoltáron. A mellékoltárok kepei és a rokokó gyóntatófülkék teszik még csodálatosabbá ezt a zarándokhelyet. Nagyon szépek a templom élénk színű freskói is. Megilletődve érintettük meg az ősi miseruhák gyönyörű himzéseit.

Az atleplomból - ahol a mennyezet festményei, az alkotó ügyessége folytán minden irányból ránk néznek - nyílik Grassalkovich Antal gróf családi kriptája. A templom kertjében van a Mária Múzeum, amelyben a hazai Mária tisztelet tárgyi emlékei láthatók.

Délben a Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Házban finom gulyásleves kaptunk, ami igen jólesett a kissé átfázott társaságnak. Egyik zarándoktársunk jó bort hozott, mások ízletes pogácsát, süteményeket kínáltak körbe. Most már nemcsak lélekben, de testben is átmelegedtünk. Az ebédli bejáratánál szellemes feliratot fogadott: "Az ételt enni kell és nem szeretni. Az embereket kell szeretni és nem megenni."

Ebéd után imaórára gyűltünk össze a ház kápolnájában. Az imaóra mindig felemelő érzés. Most is sokan felolvastunk, közösen énekeltünk. Volt aki a magával hozott kis verssel köszönte meg a Szűzanyának a mai napot, mások rövid elmélkedéssel kértek, könyörögtek, adtak hálát, illetve hazánkért, sorsunk jobbra fordulásáért imádkoztak: „Vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a Föld”.

Búcsúzáskor fotóval is megörökítettük együttlétünket. Amikor elindultunk a buszhoz, akkor vettem észre az úton egy kis oszlopon üveg alatt egy nagyon szép Mária szobrot a Kisdéddel. Közlebb menve láttam a feliratot: a meg nem született gyermekek védőszentje. Sok friss virág volt körülötte. Most is megállt egy autó, kiszállt belőle egy hölgy egy szál virággal a kezében. Nagyon megható volt.

Jó lett volna a parkban több időt eltölteni, ám sajnos eleredt az eső, de azért néhányan megkóstoltuk a kútból folyó finom vizet.

Hazafelé elmondtuk az örvendetes rózsafüzért és az esti imát, majd népdalokat énekelve zártuk utunkat.

Mi is történt velünk ma? Eljöttünk a Szűzanyához. Fohászkodtunk hozzá, sokan könnyes szemmel kértük a segítségét és mondtunk köszönetet. Letettük elé terhünket, gondunkat, bánatunkat, megosztottuk Vele örömminket. Kicsit előbbre akartunk lépni a hitünkben. S mindezt a nemzeti ünnepünkön...

Reméljük, hogy a mai napon nemcsak a Szűzanyával és általa a Jóistennel való kapcsolatunk erősödött egy kicsit, hanem - éppen ezáltal - talán közelebb is került egymáshoz ez a kis csapat. A másik megszólítása, meghallgatása, zarándoktársaim egy-egy kedves mondata, vagy akár az elérzékenyülés, a meghatódottság, a közös beszélgetések mind az egymásra figyelés apró vagy nagyobb jelei. Szeretettel gondoltunk azokra is, akik nem tudtak eljönni velünk Besnyőre. Észre tudtuk venni egymásban a jót, tudtunk együtt mosolyogni, örülni, de rányílt szemünk a másik könnyeire

is. Talán elmondhatjuk, hogy ma ránk is igaz volt az ebédli bejáratánál lévő felirat, és talán Ady verssora is: „...áldással (Mária), hogy ma találkoztam veled”.

Jó volt együtt lenni. Köszönet a szervező Nyitrai házaspárnak és László atyának. Isten áldja meg őket!

Dajcsné Lia, Erdősék, Kovácsné Szilvi, Szendróné Erzsike

Évek óta elmegyek szeptember 4-én a **Rozália kápolnába** a szentmisére, nagymamára emlékezve, akit Rozának hívtak. Most is ott voltam. Az idei őszön még egyszer lehetőségünk adódott e kicsi kápolnában - és előtte a járdán - együtt imádkozni, október 21-én. A felújítást szervező és végző lelkes csapat nagyon szíven viseli e hely sorsát, s úgy gondolták, fölélesztik azt a szép hagyományt, miszerint szüret tájékán a szőlősgazdák hálát adni összejöttek ide, egy ferences atya miséjére. Azonban a világ nagyot változott. Egyre kevesebb a szőlősgazda, a földet művelő szorgos parasztember. De akadnak még borospincék - talán divatjuk is van - és hála Isten vannak még hagyományt tisztelő esztergomiak. Sokan gyűltünk össze. A misét most egy ferences diákból lett pap, Székely János püspök atya celebrálta, plébánosunkkal, László atyával együtt. A forgalmas utca, az autók, buszok, motorok zaja - ami bizony sokukat gyakran bosszant, bánt - egyáltalán nem zavart. Észre sem vettük. Tudtunk ebben a nyüzsgésben megállni, kicsit befelé hallgatni, az Istenre figyelni, imádkozni.

Nagy Sándor elmondta az előhegyi remete, Babits két szép, szürethez kapcsolódó versét, majd jó hangulatú agapé következett süteményekkel és öborral. Köszönet a szervezőknek: Takács Erzsébetnek és Szakmáry Piroskának.

Ny. M.

Halottak napja környékén két rokonom is megkapta a „behívót” az Örök Atyától. A temetéseken - a bűn által megboszt emberségünk folytán - önzésünk, önsajnálattunk miatt óhatatlanul saját halálunkra is gondolunk, és félelemmel tekintünk a ránk is váró elkerülhetetlen órákra.

A temetéseken találkozunk azokkal a rokonokkal, barátokkal, akikkel egyébként talán évekig, akár évtizedekig sem, és az elvesztett hozzártározók túl nagyon sajnáljuk az elvesztegetett időt, amit vissza nem hozhatunk. De szeretett halottunk ajándéka, hogy összehoz minket, lehetőséget adva a régi emlékek, a régi-örök rokoni, baráti kapcsolatok felújítására, a szeretet, az egymásra utaltság tudatosítására, a kapcsolatok felújítására. Hogy az ember nem magányos farkas, hanem szeretetre éhes közösségi lény - így gondolt el minket a Teremtő - erre figyelmeztetett, tanított Jézus földi működése során.

Külön kegyelem számomra, hogy egyik, hosszú ideje nem látott, sokáig szociális otthonban élő unokatestvéremmel találkozhattam, akit fogyatékos léte ellenére a testvére magához vett, visszahozott a családi szeretet légkörébe. Megszégyenülve, pironkodva, de hálával gondolok ezen régi-új rokonaimra, akiknek nem ismerem vallási meggyőződését, de látom az eredményt: egy családba visszakerült fogyatékos ember boldogságát, az őt körülvevő három generációs család szerető elfogadását, gondozását. Ilyenkor rám szakad Jézus kérdése: én mit tettem testvéreimért, „ellen-segéimért”?

Ny. L.

Ki ne élt volna már át **gyászt**, veszteséget. Ennek olykor igen nehéz lelki terheit segít feldolgozni Budapest és vonzáskörében a Szent Gellért Plébánia egy csoportja, Tegzes Katalin nővér segítségével. Évente két alkalommal tartanak három napos lelki napot Tahiban a Szív Lelkiségi Központban, amelyen ketten megfigyelőként vettünk részt. Tapasztalatokat gyűjtöttünk a plébániánkon szerveződő gyászpásztorációs csoportok szervezéséhez. A lelki napok fő témaköre ezúttal a kiengesztelődés és megbocsátás volt. A kiengesztelődés önmagunkkal kétségtelenül a legnehezebb feladat. Küszködünk önmagunkkal, a bennünk levő ellentétes törekvésekkel. Megbocsátani annyi, mint elindítani egy folyamatot, amelyben gyógyulást keresek. Hogy a megbocsátásnak mekkora jelentősége van a hívó életében, azt Jézus a Miatyánk kérésében mutatja meg: "bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek".

A felemelő három nap után mindenki lélekben gazdagodva térhetett vissza hétköznapi életébe.

Karitás csoportunkból: T. E. és K. T. G.

A **Jézus Szíve Családok** mozgalmába, melynek célja az, hogy **megszakítatlan imádság** szálljon fel Urunkhoz, plébániánk is bekapcsolódott. Egy-egy család 14 tagból áll. Minden tag évente három kijelölt időpontban kilencedet végez az imafüzetéből (3x9x14=378). Tehát az év minden napján imádkozik valaki a családból, akár többen is. Közösen szentórát végzünk évente háromszor: az Isteni Irgalmasság napján, Jézus Szíve ünnepén és Krisztus Királykor, melyek megtartására utasítást ad országos vezetőnk, Miklós Dezső atya (Körlevél Krisztus Király ünnepe plébániánk honlapján olvasható).

Közös imáinkban bárki részt vehet, ha nem is családtag. Legyünk minél többen a Szent Szív tisztelői! Templomunkban minden első pénteken 3-kor tartunk szentórát. Krisztus Király ünnepe alkalmával **nov. 22-én**, szombaton az esti szentmise előtt **fél 6-kor** közös imával és énekkel dicsőítjük a Szeretet Királyát. Hozzuk magunkkal P. Mateo: Egy óra a szentségi Jézussal c. imakönyvét. Mindenkit szeretettel várunk!

Bajáné Marika

Jó volt látni, megtapasztalni a mostani elsőpénteken e kis közösségünk együtt-imádkozását. Öröm, hogy van még néhány ember – sajnos, csak néhány – akinek az engesztelő imádság még fontos. Úgy gondolom, van miért, kiért engesztelni mindannyiunknak!

Örömteli az is, hogy imaóráink látogatottsága kicsit talán jobb, 60-80 ember hajlandó egy-egy órát „áldozni” havonta az együtt imádkozásra, a közösségben megélt hit építgetésére, a lelkiekkel való foglalkozásra - ilyen módon is.

Az viszont szomorú, hogy az okt. 25-i lelki napra (délutánra) mindössze 25-en voltunk kíváncsiak... Székely János atya neve sem volt most elég vonzerő a más „fontos” programok, az érdektelenség, a lustaság legyőzéséhez. Pedig tapasztalatból tudjuk, hogy őt érdemes hallgatni, mert mindig kapunk valami új szempontot, választ vagy éppen kérdést hitünk erősítéséhez.

A beszéde utáni csoportbeszélgetés is bebizonyította, mennyire szükségünk van arra, hogy egymásnak elmondhassuk gondjainkat, bánatunkat, örömeinket, és gyakorolhattuk az egymásra odafigyelés, a meghallgatás erényét is. János atya előadása és a szentmise homíliája letölthető honlapunkról (Programok menüből).

Szerk.

Karitás előadás-sorozat

A Vaszary Kolos Kórház Onkológiai Rehabilitációs Osztályával október 22-én közösen szerveztünk előadást. Gáspár Györgyi és Meskó Ibolya ápolók tájékoztatást adtak hospice-gondozás néhány fontos eleméről. A hospice szeretetteljes ápolást és gondozást biztosít olyan betegek számára, akiknek betegsége előrehaladott. A gondozás célja, hogy a beteg panaszmentesen éljen élete utolsó percéig - családja, barátai és gondozói szeretetével körülveve - tisztelben tartva a beteg vallásos meggyőződését is. Befejezésképpen elhangzott egy apácától származó vers, **Az idősek himnusza**: „...Boldogok, akik elnézik nekem, hogy lábam botladozik és suta./ Boldogok, akik megértik, hogy meg kell erőltetnem a fületem, hogy meghalljak mindent, amit mondanak nekem./ Boldogok, akik tudják, hogy szemem elhomályosult, gondolataim pedig elnehezdednek./ Boldogok, akik barátságosan rám mosolyognak, és egy kicsit elbeszélgetnek velem./ Boldogok, akik sohasem mondják: Ma már harmadszor hallom Öntől ezt a történetet./ Boldogok, akik fel tudják bennem idézni a múlt emlékeit./ Boldogok, akik jóságukkal megkönnyítik napjaimat, amelyek még hátra vannak az örök hazába vivő úton...”

A diétás szolgálat főnövére Bognár Erika előadásában beszélt a betegek gyógyulását elősegítő étrend kialakításáról. A dietetikus a beteg állapotának és igényének megfelelő étrendet állít össze, az orvossal együttműködve.

Október 31-én reggel indultunk **kirándulni középiskolás hittan csoportunkkal** és legújabb plébánosunkkal, Pokriva László atyával a pilisi Rám-szakadékhoz. Az atyát már volt alkalmunk megismerni, hiszen a hittan szeptemberben elkezdődött. Az őszi szünetben nekem rettentő feladat volt felkelni 8 óra felé, hogy a fél kilences találkozót elérjem - habár ez még mindig kényelmesebb, mint az iskolai hétköznapi 6.20-as kelése. Kiérve a buszmegállóhoz úgy tűnt, nemcsak én voltam így vele. Kis várakozás után azért befutott pár ember, így heten indultunk neki a túrának. (A Rám-szakadékot korábban már Lajos atyával többször felkerestük.) Dömösen leszálltunk, még kissé álmosan, de nagyon jó volt látni a gyönyörű tájat. Sétánk érintette azt az erdei zárandokhelyet, ahol korábban már Szűzanya-jelenés is volt (a helyi legenda szerint */szerk./*). Itt imádkoztunk, s adtunk hálát többek között a legtökéletesebb kiránduló-időért is. Ezután következett túránk „húzó” része. Remek érzés volt látni a néhol szálguldozó tiszta vízű patakot, megmászni az extrém hatást nyújtó, korlátokkal és belépőkkel tarkított sziklákat, és beszívni az őszi erdő súlyos, levélszagú illatát. A csúcsra felérve elfogyasztottuk a magunkkal vitt elemzősiát, majd egy kis pihenő után elindultunk hazafelé. Szép napot töltöttünk együtt.

Verhócki Ádám

Szállást keres a Szent Család. Szekularizálódott világunkban valóban keresi a szállást, mert ahogy 2000 éve Betlehemben, most sem akarózik megnyílni ajtónk/szívünk az Isten(gyermek), a rászorulók előtt...

Három évvel ezelőtt próbálkoztunk először plébániánkon megújítani ezt a régi, szép – szüleink, nagyszüleink korosztályának még természetes – kedves hagyományt. Akkor kudarcot vallottunk, akkor még nem akadtak vállalkozó kedvűek. Viszont tavalyelőtt és tavaly már igen.

Mi is ez a „mozgalom”? Szenteste előtt 10 nappal elindul a rorátén megáldott, Szent Családot ábrázoló kép egy családhoz – akár többgenerációs családhoz, kibővíve ismerősökkel, szomszédokkal, barátokkal, egyedül élőkkel – és egy másik családdal együtt rövid imádkozás, éneklés keretében, lelkiekben közösen készülünk az Istengyermek születésére. Az este aztán agapéval, jó hangulatú beszélgetéssel folytatódik – ahogy erről a bekapcsolódó családok nagy örömmel beszámoltak. A befogadó család másnapra a képet tovább vivővé válik, egy következő családhoz. A nálunk egy napig tartózkodó képet fő helyre téve napközben többször is elmélkedünk, imádkozunk, próbáljuk felfogni Isten hozzánk hajló megtestesült szeretetét.

A résztvevő 10 család (bokor) és a plébánia közössége azután 23-án este a templomban köszönti imaóra keretében a Szent Családot az otthonainkat körbejáró kép kihelyezése mellett. Szép lenne, ha nem csak egy bokor alakulna, hanem legalább kettő ebben az adventben...

Szeretettel buzdítjuk a testvéreket, hogy kapcsolódjanak be ebbe a hitünket erősítő, lelkiünket melegenítő, közösségünket építő mozgalomba!

Ezt az „élő láncot” decemberben kezdjük szervezni, addig is lehet érdeklődni a résztvevő családoknál, vagy a szervezőknél:

Nyitraiéknaál

Amikor az ember úgy érzi, túl sok van a szürke hétköznapiakból, és ezzel telik meg a lélek, fél, hogy üressé válik - akkor, mint egy reménysugár jött a meghívás az **ifjúsági lelki napokra**. Megnyugvásra és lelki feltöltődésre vágyó „utazóként”, tele megválaszolatlan kérdésekkel indultunk el november 7-én Perőcsénybe. A válaszadásban nagy segítség volt Székely János atya, aki szívesen kísért el minket.

Ez a három nap, bár rövid idő, arra azonban pont elég volt, hogy le tudjuk tenni vállunkról a terheket, megtaláljuk magunkban a csendességet, közelebb kerüljünk egymáshoz, de legfőképp Istenhez.

A napok imával és énekkel átítatva teltek, érintve a fájdalmat, a szeretet és a hit témaköreit. Este a jól megérdemelt, laktató vacsora után jutott idő feloldódásra, játékra, sok-sok nevetésre, egymás még jobb megismerésére is. Az utolsó közös estén a vámosmikolai templomban vettünk részt János atya miséjén, az ottaniakkal együtt, akiket a püspök atya jelenléte nagy örömmel töltött el. A prédikáció e mondat köré épült: „Mi magunk vagyunk Isten templomai.”

Másnap körbeültük kis asztalunkat és mindenki hálát adott azért, hogy ott lehetünk, együtt lehetünk, és olyan ajándékot kaptunk, mely csordultig feltöltött minket, ami szint visz a hétköznapiakba, és amit remélhetőleg tovább tudunk ajándékozni embertársainknak.

Tartalmas volt ez a lelki gyakorlat. Van aki ugyan nem sokat várt tőle, de annál többet kapott. Van aki kérdések nélkül indult el, és mégis kapott válaszokat az élet különböző területeire vonatkozóan. Tudjuk, hogy mindenki nevében köszönetet mondhatunk János atyának és a szervező Gál Bernadettnek. Reméljük, hogy legközelebb többen el tudnak jönni velünk, hogy megtapasztalhassák mindazt, ami bennünk részeseültünk.

Lócskai Anikó és Pongrácz Dóra

Sok-sok egyeztetés, hivatali ügyintézés után nov. 17-én elkezdődnek templomunk villamos felújításának munkálatai. Az átmeneti „rendetlenséget” annak reményében viseljük türelemmel, hogy egy sokkal világosabb templomban köszönhetjük a várva-várt Megváltó születését!

Hirdetések, tervezett programjaink

- Nov. 16-án az esti szentmise után felnőtteknek bibliaóra lesz, Székely János atya vezetésével.
- Nov. 18-án 17 órakor tartjuk következő imaórákat. Témánk: elmélkedés a halálról, halottainkért való imádkozás.
- Nov. 19-én az esti szentmise után Szent Erzsébet jócselekedeteire, a rózsacsodára emlékezvén kenyeret osztunk.
- Nov. 23 Krisztus Király ünnepe. A 11 órai misén felnőtt énekkarunk énekel. Előestéjén, 22-én fél 6-kor a Jézus Szíve Család összejövetele.
- Advent minden szombatján a városi közös betlehemmel a Széchenyi téren gyertyagyújtási ünnep lesz. Székely János atya és a többi plébánia után a mi közösségünk dec. 20-án kerül sorra, László atya vezetésével, felnőtt énekkarunk közreműködésével.
- Folyamatosan frissített honlapunkról letölthetők, ill. hallgathatók és nézhető a közösségi eseményeinkről készített felvételek.

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

*A sokszorosításban segített: Esztergomi Hitudományi Főiskola, N.T.
A kiadást támogatta: Dr. Báthory Dénesné*

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. december

12. szám

Újra advent van, hamarosan vége a polgári évnek. Ilyentéjt **számvetést szoktunk készíteni**: mi történt az elmúlt évben, mit várunk az elkövetkezőben.

Már egy éve, hogy felállt az új képviselő-testületünk. A számvetést most a plébánia közössége szempontjából, a saját meglátásaim alapján próbálom összegezni. Nem biztos, hogy mindenre kiterjed, lehet vele vitázni is, mindenki a maga számára úgyis kiegészíti a neki fontos dolgokkal.

A mögöttünk álló év nagyon mozgalmasra sikerült, ami sok feszültséget is hordozott. Tavaly ilyentéjt megtudtuk, hogy János atyát püspökké szentelik. Ez már előre vetítette a plébános-váltás valószínűségét. Kevesen és keveset tudtunk János illetve Lajos atya körüli feszültségekről, amik miatt János atya itteni szolgálatából való felmentése után Lajos atya is áthelyezését kérte. Ilyen körülmények között történt a testület megválasztása. A hívek is változást vártak, így a testület nagyobb része most először kapott bizalmat. Az új testületnek hirtelen sok dolga lett az ünnepek, a plébános-váltás körül. Antal atya lendülete felrázta még az eddigi, évi egy-két testületi üléshez szokott „régiek” életét is. Havonta összejöttünk, és mindig volt előkészíteni, megbeszélni, megszervezni való...

Mikor kiderült, hogy engem választanak világi elnöknek, úgy vállaltam, hogy a lelkiekkel, a hitbeli építkezéssel szeretnék foglalkozni. Mivel azonban nyakig benne voltunk ekkortájt a plébánia építésében, a templom villamos felújítása is - legalább is tervezés szintjén - folyamatban volt, így a fizikai építkezésből is bőven kijutott. Úgy gondolom, hogy a fizikai építkezés mellett lelki építkezésünk is folyamatos, és talán fontosabb is! Az idei évben sok szép programot rendeztünk, szerveztünk, ami közelebb hozta egymáshoz és Istenhez az erre nyitott, a hitükben előre haladni, a közösségbe bekapcsolódni akaró testvéreket. Csak emlékeztetőül néhány alkalom: lelki napok, búcsúünnepünk, jubiláló házaspárok miséje, imaórák, zarándoklatok, Rozália- és Orbán kápolnai misék, karitás rendezvényeink, koncertek, agapék... A város és a világ felé is nyitottunk, fontosabb rendezvényeinkre rendszeresen hívjuk más közösségek tagjait is, az ETV-t, honlapunkon pedig - ha kis késéssel is - plébániánk élete nyomon követhető.

Az elmúlt időszakban többféle papi mentalitással találkozhattunk. A változások feszültségének, izgalmanak azért volt pozitív hozadéka is: sokan ráébredtünk, hogy az egyház mi vagyunk, és így nemcsak „szolgáltatást” várunk papjainktól, hanem mi is tevékenyen részt veszünk talentumaink, élethelyzetünk szerint Krisztus titokzatos testének építésében. Nagy öröm számomra, hogy egyre többen megértik ezt! Sok visszajelzést kapunk egy-egy program kapcsán, hogy milyen sokat jelentett az az óra, a beszélgetés, egyáltalán a megtapasztalt jó érzés. Sokan megmaradnak ezen a szinten - persze már ez is nagyszerű, hogy hagyja valaki a lelkét megérinteni - de örömteli módon szaporodik azok száma, akik tovább lépnek, bekapcsolódnak valamelyik kisebb közösségünkbe. László atya biztatásával nagyon is egyet értek, hogy mindenki keresse meg a helyét a plébánia nagy családjának valamelyik - akár több - kisebb közösségében!

Azt mondják egy közösség akkor működik jól, ha nem kevés ember csinál sokat, hanem sokan kevesebbet. Ezen a téren van még javítanivalónk...

Plébániánk újsága, az Élő Sziget, aminek 12. számát tartja kezében az Olvasó, szintén szép bizonyítéka fejlődő hitéletünknek, közösségünk épülésének. Minden eddigi számban erről számoltak be a testvérek. Bizom benne, hogy továbbra is lesz miről hírt adni... Bizom benne, és szerény lehetőségeim szerint azon dolgozom, hogy az első számban változ „élő sziget” vízióhoz egyre közelebb kerüljön plébániánk!

Úgy gondolom egyházközségünk jó páasztort kapott Pokriya László atya személyében. A már működő dolgokra „ráerősített”, sőt, sok újat is hozott, aminek hatása jól látható: gyarapszik a gyónók, misére járók száma, különösen elmondható ez a diákmiséről, illetve várakozáson felüli a róratén résztvevők száma. Amire nekem kevésbé volt alkalmam és lehetőségem, ő nagy szeretettel és hozzáértéssel tud fiataljainkkal foglalkozni. A közép generáció, ugyan gyarapodó számmal vesz részt a szentmiséken, a közösségi életbe még kevésbé kapcsolódik be. Az ő

megszólításuk, értékeink feléjük való felmutatása továbbra is fontos feladat egyházközségünkben.

A sekrestyési feladatot, a plébániai irodai munkát, a takarítást önkénteseink végzik, köszönet érte. Ezek megoldásán - állandó alkalmazottal - gondolkodunk, egyelőre nem találtunk alkalmas személy(ek)e)t.

Működik karitás csoportunk, újul-szépül templomunk - a templomatya gondos odafigyelésével - s eleve kinőttük közösségi termünket... Azt azért nem mondhatjuk, hogy „megállhatunk, mert itt van már a kánaán”, de azt talán igen, „...bízást, mi benne vagyunk a fősodorban... vásznunk dagad, hajónk előre megy...” Köszönet és hála ezért Istennek, papjainknak és a testvéreknek!

A Testület nevében továbbra is kérem a testvérek támogatását, imáit, ötleteit, hogy hajónk valóban jó irányba mehessen, hogy plébániánk valóban Élő Sziget lehessen, amire mindannyian büszkék lehetünk!

Plébános atyánk és a Testület nevében kívánok **Mindenkinék** további **szép és igaz adventi készülést, és kegyelmekben gazdag karácsonyt!**
Nyitrai László

Templomatyai egy éves működésem alatt a lehetőségekhez képest (anyagi és fizikai) igyekeztem helytállni „munkakörömben”. Nem időben, inkább a kályhától való indulás sorrendjében a következők történtek: „restauráltam” a sekrestye udvari ajtaját, rendbe hoztam a miseruhás szekrényt. Elkészült a WC és a mosdószekrény felújítása. A templom fali gyertyatartóit - restaurátor útbaigazítása alapján - felújítottam: a felület levédése után remélhetőleg jóval később fognak oxidálódni. A templom és a plébánia hirdetőtábláit felújítottam, illetve újakat csináltam. Ahogy hallottam, sokaknak örömet szerezünk azzal, hogy a kerekesszékesek részére elkészült a rámpa, és a lépcső mellé korlát is került. Az új plébánia „üzemeléséhez” sok apró dolog kell még, de néhány már az idén elkészült: az udvar termőfölddel való betakarása (tavasszal jön a füvesítés), az irodába faliszekrényt készítettem az elektromos vezetékek eltakarására, egy rövidke korlátot tettem a lépcső mellé, s nem utolsó sorban a plébánia névtáblája is átkerült az iskola faláról. A most folyó és 2009-re áthúzódó villanszerelés felügyeletét is igyekszem legjobb tudásom szerint ellátni. Jövő évi költségvetésünkben szerepel a templom vízszigetelési munkáinak előkészítése és elkezdése. Tervezünk egy beépített tároló szekrényt a sekrestyébe, így az ide-oda rakogatott dolgok a helyükre fognak kerülni. Szeretnénk továbbá a kórust tartó két oszlopot is megtisztítani. Ez elsősorban mind pénzkérdés. Sok apróság adódik, egyik hozza a másikat, pl. a sekrestye többi szekrényének rendbe hozatala, vagy a hálát adó táblák rendezett elhelyezése - mindez az idő függvénye. Köszönet a munkámat közvetlenül segítő Kósa Lacinak, Patkó Ferinek, Prohászka Rezsőnek és Merész Tibornak.
Erdős Péter

Rendkívüli képviselő-testületi ülés

A mostani ülés rendkívüliségét adta, hogy képviselő-testületünk ezt az alkalmat Vácra tett kirándulás keretében, egy kellemes szombati napot közösen eltöltve tartotta meg. A közös kirándulás célja egymás jobb megismerése, testület egységének erősítése a hatékony együttműködés, plébániáért való felelősségvállalásunk, az egyházközség ránk ruházott megbízásának felelős képvisellete érdekében. Ezt segítette az az imádságos háttér, ami napunkat átszötte: a képviselő-testületért és plébániánk lelki megújulásáért végzett közös rózsafüzér és a szentmise.

Első utunk Vácra a Hétfájdalmas kápolnához vezetett, ahol László atya gondolataival átélméltük a rózsafüzér 15 titkát, amelynek képei a kápolnához vezető út mellett találhatók.

Ezt követően a Váci Főszékesegyházhoz látogattunk meg, majd pedig a piarista templomba térünk be, ahol rövid szentségimádáson vettünk részt. Napunkat szentmisével koronáztuk meg, amelynek helyszíne a Főtérre nyíló kórház kápolna volt.

A délután egy hangulatos vendéglőben finom ebéd elfogyasztásával kezdtük. Utána a domonkosok (fehérek) templomába látogattunk, majd onnan utolsó állomásunkra, a püspöki palotába mentünk. Itt házigazdánk, Beer Miklós püspök atya megérkezéséig rövid sétát tettünk a kertben és az épületben. Amikor megjött Miklós atya, meleg szeretettel

fogadott bennünket. Néhány gondolati lelki buzdítást kaptunk tőle a köztünk lévő egység fontosságára, a megbocsátásra és a kiengesztelődésre vonatkozóan.

A püspöki áldást követően hazautaztunk. Azt hiszem, elmondhatjuk, hogy hálások voltunk az Istennek, hogy megadta, és László atyának, hogy megszervezte, hogy ilyen szép napot tölthetünk együtt.

Gál Bernadett

Pici dolgokon múlik a boldogság, mint például együtt nézni a hőesét, közösen imádkozni, vagy egy új közösséghez tartozni. A **Fiatallétfel-
nőttek hittanos csoportja** új közösség, még alakulóban van, nemrég nyílt lehetőségem tagja lenni. Emlékszem az első órára... Néha olyan nehéz kinyitni egy ajtót. Félünk, mert nem tudjuk mi vár ránk mögötte. Én is féltem átlépni a küszöböt, megtenni az első lépést. Csak most kezdem felismerni, milyen nagyon fontos dolog életünkben a közösségbe tartozás. Fantasztikus érzés, ha az ember nincs egyedül a világban, ha van akinek számít a családján kívül is. Ma már alig várom, hogy elteljen egy hét, és a kis szobában összegyűljünk. Ez egy olyan hely, ami egy kicsit távol van a külvilágtól, ahol nem kell megfelelni, mert úgy fogadnak el, olyannak fogadnak el, amilyen vagy. Ezek az együttlétek, a csoportos programok és maga a hittanóra is nem csupán arról szól, hogy ismereteket szerezzünk Jézus tanításáról. Itt olyan problémákat, kérdéseket tudunk megosztani és megbeszélni egymással, melyek mindennapjaink részei. Ezek az összejövetelek segítenek átlépni akadályokat, tisztázni jót, rosszat. Emberekkel ismerkedünk, sorsokkal, önmagunkkal. Mennyire fontos egy megértő rád-figyelés, meghallgatás, egy-egy kedves szó, egy boldog mosoly. Szerencsére egyre több fiatal csatlakozik hozzánk, és Laci atya is próbál minél több időt szentelni nekünk, amit mi nagy szeretettel fogadunk. Így november 23-án egy egész napot együtt tudunk tölteni: közös ebéd, ima, szentmise és természetesen rengeteg játék, jókedv és nevetés jellemezte ezt a szombatot. Amikor a hittan után, este a sötétben bandukol az ember hazafelé, valami megfogalmazhatatlan jó érzés tölti el. Köszönjük Laci atyának a lehetőséget, hogy kis csapatunk útját egyengeti, és remélni szeretném, hogy rengeteg alkalom lesz még, amit közösen tölthetünk.

Lócskai Anikó

2008. január elsején kezdte segítő működését a Magyar Máltai Szeretetszolgálat **Gondviselés Háza** fenntartásában álló Családok Átmeneti Otthona, a Baross Gábor u. Bartók Béla út sarkán álló, felújított, korábban hajléktalan melegedőként funkcionáló épületben. Az Otthon 8-9 hajléktalanná váló, de kisebb - nagyobb segítséggel önálló életvitelre képes családot fogad be. Feladatunk, hogy, az itt eltölthető egy év alatt felkészítsük őket arra, hogy egyedül is boldoguljanak a mindennapokban.

Az intézményben szociális munkások, szakgondozók - máltai szellemiségben - „A hit védelmében, a szegények szolgálatában” segítik az Otthonba bekerülő családok életét. Munkánk során kapcsolatot tartunk a hatóságokkal, szakmabeliekkel és civil szervezetekkel, többek között a Szent Anna plébánia karitászcsoportjával.

Az Otthonban élő családok többsége katolikus hitben megkeresztelt ember. Vágyunk a szeretetre, elfogadásra, legtöbbször otthon imádkozni, keresni az Istennel való kapcsolatot.

Szent Erzsébet ünnepén anyákkal és gyermekekkel együtt vettünk részt a Kerek templomban szentmisén. Megtekintettük Szent Erzsébet szobrát. A gyerekek visszaidéztek a prédikációból László atya szavait Erzsébet rózsáival kapcsolatban.

Kifelé menet a templomból az egyik édesanya megjegyezte: „Kezünkben Szent Erzsébet kenyere, feladatunk van, szeretetet kell adnunk!” Plébános úr meghívására átmentünk a plébániára közös agapéra.

Lakóink nagy szeretettel meséltek hazafelé arról, hogy milyen kedves emberekkel találkoztak, milyen barátságosak voltak velük, megköszönték László atyának a szívükhöz szóló prédikációt.

Intézményünk szívesen fogad adományokat (ruhák, játékok, bútor, tartós élelmiszer, ágynemű).

Tittmann Lászlóné Dankó Katalin otthonvezető

Gyermekkoromra emlékezve, több évtizeddel ezelőtt, hajnalok hajnalán igyekeztünk a **rorátéra**. Megtelt a templom. Most is fülemben cseng egy nagykendőbe bújt néni hangja az utolsó padban, ahogy túlharsogta a többieket: „Ó, fényességes szép hajnal, kit így köszöntött az angyal...” Lassacskán azonban csökkent a lelkesedés. Egyre kevesebben vették a fáradságot, hogy korán keljenek.

Időközben felnőtünk. A rohanó mindennapok során lélekben is. Mély álomból ébredünk, rájövünk, hogy nem csupán nosztalgia, nem régi, szép szokások emlékeztetnek arra, hogy ismét korai órában hívjon misére a harangszó. A sötétségben érezzük (átéljük), hogy bűneinkben

valóban sötétségben élünk, de várjuk a fényt a gyermek Jézus eljöveteleiben.

Az idén nálunk is újra hatkor van a rorate. Megható élmény a sötétben elimádkozott Úrangyala. Ezután kigyulladnak a fények, s így folytatódik az áhitat. A prédikáció olyan gondolatokat ébreszt bennünk, ami egész napra utóvalól, útmutatásul szolgál. A mise után a plébános úr szeretettel hív és vár az új plébánia hittantermébe mindenkit, akik elfogadják a jó szívvel kínált reggelit, amit szorgos kezek készítenek: zsíros, vajjas kenyeret lila hagymával. Aki édesre vágyik, annak jut lekvár is. A minap egy tányér fánk is volt a finom forró tea mellé. Jó hangulatban teázunk.

Egymás derűs köszöntése, kínálása, egy-egy kedves mondat a napunk szebbé tételét is szolgálja. Közösségteremtő ereje van ennek a főlórának. Köszönjük Pokriwa László atyának azt a szeretetteljes gondoskodást, amivel plébániánk életét megpezsztíti, hiszen a hajnali szentmisén minden nap eddig nem tapasztalt létszámmal veszünk részt. Isten áldja meg értünk való fáradozásáért!

Bajánkné, Bátoriné, Nelhiebelné

Adventi imaóra

Esti áhitatra gyülekeztünk kedden a templomban. Érdemes volt! Karácsonyra hangoló gondolatok szólaltak meg az elmondott versekben. Pálmai Árpád orgonajátékával és társával, Gyurác N. Lászlóval (mindketten a ferences gimnázium tanárai) előadott igazán szép énekek, meghitt hangulatot varázsoltak a lelkünkbe. Köszönjük. *(Az imaóra hangfelvétele letölthető honlapunkról /szerk.)*

Nusserné Mária

MEGHÍVÓ

Szent Anna Plébánia Karitászcsoportja és az esztergomi Vaszary Kolos Kórház Onkológiai Rehabilitációs Osztálya tisztelettel meghívja Önt **karácsonyi rendezvényére.**

Nagy Éva zenetanár, „*A zene szerepe a betegek gyógyításában*” címmel tart előadást.

Durzak Anna verset mond,

„**Hogyan élem meg?**” - beszélgetés a betegekkel.

Helyszín: Vaszary Kolos Kórház Onkológiai Rehabilitációs Osztálya

Időpont: 2008. december 18. (csütörtök) 14 óra

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Karitászcsoport

Templomunk villamos felújításához nem áll rendelkezésünkre a teljes anyagi fedezet, ezért **gyűjtést** szervezünk. A templomba kihelyezett perselybe, az irodába, vagy a sekrestyébe várjuk az adományokat. A munka teljes befejezése januárban várható.

Hirdetések, tervezett programjaink

- Dec. 15-én 19 órakor tartjuk a következő testületi ülésünket a hittanteremben.
- Dec. 16-án az este 7 órakor felnőtteknek bibliaóra lesz, Székely János atya vezetésével.
- Dec. 19-én templomtakarítást szervezünk, reggel 8 órától várjuk a segíteni tudó testvéreket az építkezés utáni, ünnepek előtti alapos takarításhoz!
- Dec. 20-án 15 órakor találkoznak nyugdíjasaink a hittanteremben.
- Dec. 20-án 17.30-kor **bíboros atyánk** megáldja az új plébániát, majd 18 órakor szentmisét mond templomunkban. Nagy ünnepünkre hívjuk és várjuk a híveket!
- Dec. 23-án 17 órakor a szállást kereső Szent Család „megérkezik” a templomba, **imaórával** köszöntjük az érkező Emberfiát. Szeretettel várunk mindenkit! Utána az imaórák felolvasóinak összejövetele lesz a plébánia hittantermében.
- Dec. 24-én 15 órakor lesz a szokásos betlehemes játék templomunkban a Mindszenty iskolások közreműködésével.

Ünnepi miserend:

Dec. 24-én utolsó rorate reggel 6 óra, és éjféle mise.

Dec. 25-én karácsony, teljes vasárnapi miserend, 10.45-től felnőtt énekkarunk rövid koncerttel segít az ünnepre hangolódni.

Dec. 26-án karácsony másnapja, **11 és 18 óra**. A további hétköznapokon visszaáll az évközi miserend.

Dec. 31-én 18 óra, év végi hálaadás, a reggeli szentmise elmarad.

Jan. 1-jén Újév napja. **11 és 18 óra**

Jan. 4-én Vízkereszt (teljes vasárnapi miserend) a 11 órai szentmisén lesz a keresztvíz megáldása.

Folyamatosan frissített honlapunkról letölthetők, ill. hallgathatók és nézhetőek a közösségi eseményeinkről készített felvételek.

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Esztergomi Hittudományi Főiskola, N.T.

A kiadást támogatta: Meszesné és Dajcsné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2009. január
II/1. szám

Az ünnepek elmúltával a történekekből két fontos gondolatot emelek ki:
-Lelkipásztoraink jelenléte közösségünk életében. A bíboros úr személyesen akarta megáldani új plébániánkat, szentmisét mondott nálunk, és egész este sugárzott róla irántunk érzett jóindulata, szeretete. Nagy bizalmára talán rá se szolgáltunk, miszerint élő közösségnek lát bennünket...(Képek és a szentmise hangfelvétele honlapunkról letölthető.) Székely János atya szenteste meglátogatta az Átmeneti Otthon lakóit, a szilveszter estét a mi fiataljainkkal töltötte. Plébánosunk szenteste vendégül látta a belvárosi atyákat, együtt ünnepeltek, és szilveszterkor ő is a fiataljainkkal volt. Kegyelmi időket élünk...

-A család fontosságának tudatosulása életünkben. A plébánia nagyobb családja, közösségeink családja, a Szent Család által összehozott alkalmi – de újra felfedezett összetartozások, szűkebb családjaink, benne a velünk „élő” eltávozott szeretteink... A Testvérek által írt beszámolóik tényleg élő közösségekről, vagy legalább is ennek égető szűkségéről árulkodnak... **Kegyelmi időket élünk, hát éljünk vele...** /szerk./

Decemberben sokszor magunk elé idéztük a Szent Család képét. Tettük ezt a szentszalád-járásban, a betlehemi jászolnál és Szent Család ünnepén is. Most az új esztendő elején tekintünk úgy a Szent Családra, mint aki védi egyházunk nagy "családját". Igen, mert mi is egy család vagyunk. Egy olyan család, amelynek össze kell tartania, és amelyben mindenkinek meg van a sajátos feladata. Nehéz esztendő áll mögöttünk. Egy olyan év, ami igazán próbára tette egyházunkat. Volt benne 3 plébános-váltás, plébániaépítés, templomfelújítás. Mindezek ellenére egyházunk folyamatosan fejlődik. Számomra nagy öröm, hogy vannak jól működő közösségeink, vannak lelkes segítők, és talán a legtöbben vannak azok, akik folyamatosan imádkoznak egyházunk lelki megújulásáért.

Az idejű esztendőben tovább szeretnénk építeni "családunkat". Természetesen elsősorban a lelki életben, de a közösségi programokon keresztül is. Érdemes lesz figyelni újságunkat, honlapunkat és hirdetésünket.

Örülünk annak is, ha egyre többen találják meg helyüket családjukban. Kapcsolódjunk bele a programokba személyes részvételünkkel, ötleteinkkel, javaslatainkkal. Vegyünk rész szívvel-lélekkel egyházunk megújulásában!

Van egy régi mondás, amely így szól: **„Az imádkozó család együtt marad!”**. Legyen vezérünk ez a mondat ebben az évben, hogy lélekben megújulva egyházunk lelki családja mindig együtt maradjon. Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindenkinek békés és Istentől megáldott új esztendőt!

Szent Család, könyörögj érettünk!

/László atya/

Szállást keresett nálunk a Szent Család

(Az idén már 2 bokr indult: 16 család, Péter testvér és a gyermek otthon kapcsolódott be.)

Örömmel kapcsolódunk be az immár hagyományossá váló, karácsonyi előkészítő, meghitt családlátogatásba, együtt imádkozásba.

Hozzánk Dajcsné Lia néni és Pusztai Zsuzsa néni érkezett a Kiss J. utcából. Ez nekem azért volt jó érzés, mert abban az utcában nőttem fel. Megelevenedtek gyermekkorom, ifjúságom kedves élményei, és nem utolsósorban elhunyt szüleim emléke is. Vendégünk volt még a Prohászka házaspár, akikkel évekként elölte össze is jártunk. A kedves, imádkozós, elmélkedős, beszélgetős együttléte a mákos bejgli, az apró sütemények és Rezső finom bora tette még családiasabbá.

Mi Flórával másnap Béres Zsuzsáékhoz vittük a Szent Család képét, egy kis várakozással, ugyanis Zsuzsa nekem is a lányomnak is tanára volt. Szeretettel fogadtak bennünket. Itt Sík Sándor és Radványi Kálmán verseket olvastunk fel, imádkoztunk, majd meghallgattuk Szabó Gy. színművész előadásában Ady Karácsonyi regéjét. Ezután pogácsa és forralt bor mellett felidéztek a régi tanár-diák kapcsolat emlékeit - nosztalgiztunk. Örültünk annak is, hogy jobban megismertük Zsuzsa férjét és fiát is.

Úgy gondolom, hogy ez a szeretetben, áhitattal eltöltött két hangulatos este méltó zárása volt egy évnek, egyben új lendületet ad az új esztendőnek. Köszönet a szervezőknek! */Budavári Mária/*

Nagy örömet okozott számunkra, hogy bekapcsolódhattunk a SZENT CSALÁD-ot fogadó közösségébe. Külön ajándék volt, hogy olyan ismerősök hozták a gyönyörű képet, akik valamikor szomszédaink voltak - s akiket nagyon szerettünk. A szülők már sajnos nem élnek, s a mi családunk sem teljes, éppen ezért nagy boldogság volt számunkra a találkozás, így közösen tudunk emlékezni a szeretett, már elment hozzátartozóinkra is. Felelevenítettünk több évtizedes közös, szép emlékeket, jó hangulatú beszélgetéssel, közös imádkozással, együtt éltük meg az adventi várakozás pillanatait, majd lelkiükben feltöltődve köszöntünk el egymástól ezen a kedves napon. */Romanek család/*

Szívem mélyén örültem, de legalább annyira szorongtam is: mi lesz, hogyan sikerül, ha nálunk a gyermekotthonban is „*Szállást keres a Szent Család?*” Másfél éve már újra van nálunk biblióra, több növendékünk hűségesen érdeklődik, de az új, szokatlan könnyen megriaszthatja őket. Az itt maradó gyerekeknek amúgy is keserves a téli szünet. Maradniuk kell az otthonban, mert még nagyon keveset fejlődtek, sok veszélynek lennének kitéve, vagy egyszerűen és fájdalmasan nincs hová elengedni őket.

Megkezdtek az előkészületeket. Először elmeséltem a „szentszalád-járás” történetét, aztán felosztottuk a tennivalókat. Fruzszi lelkesen jelentkezett, hogy ő szívesen feldíszíti az asztalt, ahová majd a szentszalád-kép kerül, Zsanett a gyertyákat szerette volna meggyújtani, Noémi és Edina szívesen vállaltak felolvasást a közös imádságban.

Végre eljött a nagy nap, és mi készen álltunk. Nagy meglepetésünkre a képet egy egész kis család hozta, majdnem teljes létszámban: Gál Bernadett, vele a nővére Éva, és Évi két kisgyermek. Azt hiszem a lányokat leginkább ez fogta meg. Pillovga figyelték, ahogy a Berni ölébe fészkelődött unokahúgocskája nagy komolyan imádkozik, ahogy Éva szelíden összekulcsolja kislánya kezét. A lányok könnyen feloldódtak, csendes figyelemmel elmondtuk a közös imát.

Ezután szinte alig akartuk elengedni a vendégeket. Annyira ment a barátkozás, hogy lányaink saját szobájukba invitálták Éviéket, és bemutatták nekik a szilveszteri mulatságra készülő új, közös táncukat. Megnyugodhattam: most valóban szállást talált, ha csak rövid időre is a Szent Család - jó közvetítőkön keresztül - a mi sokszor teljesen otthonatlan, saját családjuktól szorongatóan messzire szakadt, menekült gyermekeink körében. Köszönet azoknak, akik elhozták, elküldték nekünk ezt a vigasztaló örömet! */K.B./*

Az ember rövid földi léte több szakaszra tagolódik. Az egyik ilyen állomás, amikor gyermekei elengedik a kezét, felnőnek, a saját útjukat járják. Fizikai távollétük még akkor is űrt hagy maga után, ha a lelki kapocs megmarad. A szülő is kénytelen ekkor üresen maradt kezével valami más, értelmes dologba fogni. Számomra a festés jelentette a hiánypótlást, a pótcselekvést. Ugyanezen okból, öregedő fejjel csatlakoztam az Astra bábcsoporthoz, ahol Vízvári Laci bácsi */piarista paptanár, nekem is tanárom volt: szerk./* vezetésével a „Fiú születik” templomi bábjátékot tanultuk és adtuk elő advent idején. Jártuk a templomokat /Esztergomban, a Belvárosi templomban is voltunk/, játszottunk és töltöttünk a játék izgalmától, örömetől. A paraván mögötti kis csapat is „szállást keresett” ennek a szép karácsonyi történetnek. Ez olyan hatással volt rám, hogy festésre ösztönzött. Amúgy tájképeket, csendéleteket festettem, a vallásos témákhoz bátorralanul nyúlok, nem vagyok én festőművész, de ez az esemény megihletett. Sajnos azóta halálesetek sora megfosztott a bábozás örömetől, de annak nagyon örülök, hogy ez az egyszerű kép sok ember lelki épüléséhez segítségül szolgált. Köszönet érte, hiszen a rám nehezedő újabb sorcsapás elviselésében segít, hogy valahol valakik ezt a képet felhasználva készülhetnek a karácsonyi megünneplésére. Köszönöm testvéremnek Lacinak, hogy - bár közvetve - egy újabb közösséghez tartozhatok így ismeretlenül is. */özv. Nádasné Nyitrai Margit/*

Nyugdíjas közösségünk karácsonyi összejövetele

A kis Jézus születését várva gyűltünk össze decemberben. Feldíszítettük termünket fenyőgallyakkal. Szébbnél szébb versek hangzottak el. Sok régi dal csendült fel ajkunkon. Minden hétköznapi bajunkat elfelejtve énekeltük a karácsonyi énekeket. Igazi meghitt hangulatban gyűjtött

meg László atya az adventi koszorú gyertyáit, és felhívta a figyelmünket, hogy amire lélekben is készülünk, az a szeretet ünnepe, nemcsak az ajándékozásé. Egy kedves vendégünk is volt: plébánosunk édesanyja. Összejövetelünket polgármester urunk adománya tette gazdagabbá. Ezúton is köszönjük! Társainknak, akik nem tudtak eljönni, eljuttattuk a csomagokat. Áldott karácsonyi ünnepeket kívánva koccintottunk és váltunk el egymástól.

/Nusserné Mária/

A Karitás decemberi hírei

-A daganatos betegeket és hozzátartozóikat segítő programunk **karácsonyi rendezvényét** december 18-án a városi kórház Onkológiai osztályán tartottuk. A bensőséges ünnepséget dr. Dani Árpád osztályvezető főorvos szavai vezették be. Nagy Éva zenetanár énekelt, szavalt és gyógyító hatású muzsikát játszott le a résztvevőknek. Durzák Anna tanárnő mély átéléssel olvasta fel Juhász Gyula és Babits Mihály karácsonyi költeményeit. Az osztályon kezelt két beteg és egyikük férje megható őszinteséggel számolt be arról, hogy minden fájdalmuk, nehézségeik ellenére bíznak a Mindenható segítségében és hisznek a gyógyulásban. Megköszönték az osztály dolgozóinak áldozatos segítségét, türelmét. Befejezésül kötetlen beszélgetés mellett közösen elfogyasztottuk a Karitás csoport tagjai által készített aprósüteményeket. Az Onkológiai osztály karácsonyi feldíszítését, a karácsonyfa állítását, az ajándékokat Kerekes Sándor és a Holop Virágüzlet támogatásával tudtuk biztosítani.

-December 13-án a Máltai Szeretetszolgálat által a plébániánk területén működtetett **Családok Átmeneti Otthonának lakóit** hívta meg a Karitás csoport a Keresztény Múzeumba. A Régi Képtárban Kontsek Ildikó művészettörténész a karácsonyi ünnepek képeit mutatta be. A résztvevő hittanos gyermekek és szülei örömmel kapcsolódtak be a középkori festményekről kialakult beszélgetésbe. A művészet segítségével mindannyian mélyebben átélhették Jézus megtestesülését üzenetét.

Az otthon lakóit Pokriva László plébános atya december 17-én látogatta meg a Karitás csoport tagjainak társaságában. Biztató szavaival az adventi, előkészületi időszak jelentőségét emelte ki.

Az ünnep előtti napokban adakozásból származó játékokat és édességet adtunk át az Otthon vezetőségének, hogy belátásuk szerint osszák szét a gyermekek között.

December 28-án örömteli esemény részesei lehettünk, amikor az Otthon egyik 10 esztendős lakóját keresztelte meg templomunkban a plébános atya. A szertartást követően a hittanteremben agapén láttuk vendégül hozzátartozóival együtt.

-Az **adventi időszakban** 35 idős, beteg és rászoruló testvérünknek adtunk élelmiszercsomagot, a két ünnep között 3 családnak gyümölcsöt, cukrot, süteményt vittünk. Adakozóink jóvoltából gyógyszer-támogatásban 4 főt részesíthettünk.

Az év utolsó napján az ember sok mindent átgondol, mérlegel, összeveti az eltelt időszak történéseit. Az **Ifjú Felnőttek Hittanos Csoportja** is készült erre a napra. Véletlenül jött az ötlet, hogy töltsük együtt 2008 utolsó perceit. Aztán egyre többet foglalkoztunk a gondolattal, majd ezt tettek követték. Még a karácsonyi forgatagban sikerült beszereznünk az alapvető hozzávalókat, a virslit és a pezsgőt is.

A hálaadó misén közösen vettünk részt. Hálát adtunk mindenért, legfőképpen a sok segítségért. Visszatekintve hatalmas akadályokat is láthatunk utólag picinek. Sokszor érezzük, hogy nem sikerült volna egyedül, Isten nélkül elboldogulnunk. A háttérben volt mindig egy erős váll, amire támaszkodhattunk, átölelhattük, vagy sírhattunk, rajta- mert mindig mellettünk volt/van.

A szilveszteri meghívók többé-kevésbé célt értek, végül 8-fős kis csapatunk búcsúztatta az óévet Laci atya jóvoltából a plébánián. Az ismert, vidám játékok újra előkerültek a finom szendvicsek mellett.

Éjfél előtt a hideg kis kápolnába igyekeztünk, melyet melegséggel mi magunk töltöttünk meg. Míg mások a városban a trombitákat fújták és tűzijátékokat gyújtottak, mi imával és énekléssel kezdtük az új évet.

Köszönöm mindazoknak, akikkel együtt tölthettem az esztendő fordulóját. Bár kicsit tartottunk tőle, milyen is lesz, egyszerűen fantasztikusan sikerült. Ha igaz a mondás, hogy január első napja hatással van a többire, akkor bátran mondhatom, szép évünk lesz.

/Lócskai Anikó/

2009-ben (is) természetes, hogy bekapcsolom a számítógépet, megnézem a leveleimet, zenét, verset hallgatok, egy-egy témáról „érdeklődöm”. Nem vagyok megszállottja, de ha számomra új, érdekes dolgokat találak az interneten, akkor megdicsérem magamat: ügyes vagy Mari. (Gondolatban így szólítom magamat!) Most is ez történt, amikor **plébániánk honlapját** megnéztem.

Nehéz megfogalmazni azt az érzést, amelyet a templom és a két kápolna látványa okozott. Azt éreztem, hogy a templom misztikus homályában

várom az esküvőmet, fiam keresztelőjét, de itt búcsúzom szeretteimtől is. Számptalan érzés kavargott bennem: a Rozália kápolna az ősz idézi, az Orbán kápolna pedig a nyárelőt, és pünkösdi üzenetét. Persze ez túl szubjektív. Egy honlapnak nem ez a feladata. Közeli ismerőssel történő találkozások is, először az érzelmek törnek fel, és csak az után nézem meg, hogy milyen. - Akkor nézzük: milyen a www.szentanna.extra.hu ?

1. Attekinthető. Ez nekem azért nagyon fontos, mert én csak használok a számítógépet, de nem értem. Ugye ezzel nem vagyok egyedül?

2. Információi, adatai gondosan megválasztottak. Fontos és aktuális közléseivel objektív, és példaértékűen nyitott.

3. Külső megjelenése vendégmarasztaló.

A legfeltűnőbb a Hirdetéseink címszó. Itt minden nagyon fontos: a plébániai ügvelet, a miserend, az éppen időszerű, de a régebbi események is megtalálhatók.

A baloldalon megjelenő pontokra kattintva megismerhetem templomunk történetét, az újságot, az imaórák tartalmát, programokat, aktuális eseményeket, a plébánia építészeti megújulását, a karitás működését, a közösségeket. Alatta hasznos helyekre kattinthatok: a napi evangéliumra, a Bibliára, a Főegyházmegyére, a Mária rádióra... Én naponta azért használok a honlapot, mert megtalálom rajta az aznapi evangéliumot, a hozzá kapcsolódó elmélkedést és imát. Jó érzés ezzel indítani mindennapjaimat. Középen, a város térképén, a honlap vendégei megtekinthetik templomunk földrajzi helyét. Jobb oldalon a templom és a két kápolna képe látható. A Rozália kápolnáról Kövecses-Varga Etelka szakavatott szavait olvashatom.

Miért szeretem plébániánk honlapját?

Azért, mert az Élő Sziget időszakos plébániai újságot 2008. februárjától (indulásától) visszakereshetem.

Azért, mert betegségeim miatt nem volt lehetőségem a tematikus imaórákon részt venni, itt pedig az élmény részese lehetek. Lehet-e megindultság nélkül hallgatni Nyitrai Lászlót, ahogy Pusztai Sándor versét mondja? Én is hallom az angyalok szárnyainak suhogását, a felemelő, a belső elmélyedésre okot adó gondolatok és például Pálmai Árpád éneke alatt.

Mennyire kedvelem a Programok szó alatt lévő tartalmat! Az itt lévő kép és hanganyag igazi csemege. A közösségi hitélet eseményeit képekben látva megjelenik előttem Zoltán atya, ahogy első miséjén átöleli édesanyját. A jubiláló házaspárok között jólesik látnom ismerőseimet: Ancikát, Editet, Árpit, Erzsikét, Pétert....

Tudom, hogy Éli atya, Lajos atya, Antal atya nemcsak a képeken van velünk. Részese lehetek a máriabesnyői zárandoklatnak is.

Tessék nekem megmondani, hogy kinek a munkáját kell a honlap létrejöttéért megköszönnöm? KÖSZÖNÖM Nyitrai Laci!

/Pazsiczky Mariann/

Az ökumenikus imahét városunkban (esténként 18.00 óra)

Jan. 18, vasárnap	Bazilika	Ágoston Csaba református lelkipásztor
Jan. 19, hétfő	Görög-katolikus templom	Pokriva László plébános
Jan. 20, kedd	Evangélikus templom	Dr. Cselényi István paróchus
Jan. 21, szerda	Belvárosi templom	Dr. Erdő Péter prímás, Dr. Márkus Mihály és Steinbach József református püspökök, Ittész János evangélikus püspök
Jan. 22, csütörtök	Szent Anna (Kerek) templom	Ágostonné Apáti Gabriella református lelkipásztor
Jan. 23, péntek	Református templom	Dr. Harmai Gábor plébános
Jan. 24, szombat	Szentgyörgymezői templom	Klimentné Ferenczy Andrea evangélikus lelkész
Jan. 25, vasárnap	Vizivárosi templom	Lak Gábor káplán

Hirdetések, tervezett programjaink

- Következő imaóránk jan. 27-én 17 órakor lesz, témánk: az öröm
- Az elmúlt év eseményeiről készült felvételekről (CD,DVD) másolat rendelhető a plébánia irodájában.
- Plébániai farsang tervezett időpontja: febr. 13. 19 óra, a Mindszenty csarnokban. Mindenkit szeretettel várunk a „batyubálra”!
- Folyamatosan frissített honlapunkról letölthetők, ill. hallgathatók és nézhető a közösségi eseményeinkről készített felvételek.

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

*A sokszorosításban segített: Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium
Kedves Ilona.*

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2009. február
II/2. szám

A farsang a keresztények életében is a vidámság, az öröm ideje. Ilyentájt talán még jobban tudatosodik bennünk, hogy minket Krisztus öröme hívott. Élete, tanítása - az evangélium is örömhírt jelent. Talán nem véletlen, hogy első csodáját egy menyegzőn tette, édesanyja kérésére. Bár akkor azt mondta, még nem jött el ennek az ideje, de mégis „kisegítette” a megszorult házigazdát. Nem hagyta, hogy az örömben ürom vegyüljön azon az estén.

Bármilyen zavaros is körülöttünk a világ, ha hitünket komolyan tudjuk venni, Krisztus minket is „kisegít”, csak figyeljünk az ÖRÖMHÍRRE, a tanításra. Figyeljünk életünk eseményeire, találkozásainkra, közösségeinkre, és akkor biztosan felfedezhetünk egy csomó örömteli dolgot. Amire más oda se figyel - mi az evangélium nyomán bizton felfedezzük az igazi öröm forrását, amit aztán megoszthatunk, szétoszthatunk.

Az idej farsang - közösségeink révén - tartogatott egyházközségünk tagjainak lehetőségeket, eseményeket, ahol egymásból merítve, töltekezve néhány órára letehetjük mindennapi gondjainkat, és egymásnak, egymás közt örülhetünk. Én csak biztatni tudok mindenkit, hogy önsajnálunkat levette, keressük ezt az ellopott időt! Ezen órák, percek visznek közelebb minket egymáshoz, és az igazi öröm forrásához: Krisztushoz. Februári számunkban ezekről a vidám, kedves eseményekről, találkozásokról, örömeikről számolnak be a Testvérek. */Ny. L./*

Január 30-án a Szent Anna templom **felnőtt kórusa** remek hangulatú farsangi batyus bált rendezett, amelyre meghívták a tagok házasársait is. Így volt szerencsém részt venni nekem is ezen a rendezvényen. Hunyadi Zoltán karnagy úr vezetésével, énekkari próbával kezdődött az este, készülve az egyházközségi farsangon (febr. 13.) való szereplésre. Mi - meghívott feleségek és férjek - nagyon jól szórakoztunk a vidám kórusműveken és a tanár úr humorán. A próba végeztével előkerültek a finomságok: szendvicsek, édes és sós sütemények, gyümölcsök, a saját művelésű szőlők fehér és vörös nedűi. Kifogyhatatlanok voltunk a nótából. A zenei kíséretet harmonikán Nagyvári Lajos biztosította nekünk. A jó zenére táncra perdültünk. Barátok és kedves ismerősök között könnyű volt a beszélgetéshez közös témát találni. Főiskolai zenetanárommal - az énekkar karnagyával - jólesett az évtizedekkel ezelőtti közös emlékek felidézése. Körünkben üdvözölhetjük plébánosunkat, László atyát is, aki osztozott vidámságunkban. Örültünk, hogy vele együtt énekelhettük kedvenc nótáját. Késő este a jövőbeli folytatás reményével váltunk el egymástól. */Tuschingerné Marikal*

Itt a farsang, áll a bál! Plébániánk farsangi bálja febr. 13. péntek

Feljethetetlen multság részesei lehetek mindazok, akik az elmúlt hét végén részt vettek plébániánk farsangi bálján. Nem volt túl magas a létszám (vagy a terem volt túlságosan nagy), de a jelenlévők biztosan nem bánták meg, hogy ott voltak. László atya köszöntője után kezdetét vette a szórakozás. Nyitrai Ági nyitótáncával, vérpezsdítő, kecses mozgásával, ragyogó mosolyával mindenkit elvarázsolt, és felébresztette a táncos kedvet. Ezután vidám jelenetek fokozták a hangulatot, a fiatalok kedves, mulattató előadása nevette meg a közönséget. Az est fénypontja a beígért MEGLEPETÉS, egy ősz hajú, öreg anyóka volt Pilismarótról. Remek monológjában beszámolt volt papjukról, aki most már a mi plébánosunk lett. Igazán sikerült meglepni minket. Ezzel még jobban megismerhettük László atyát közvetlen, egyszerű humoráról is. A másik nagy sikert a tánc ház aratta. Megmozgatta ványadt izmainkat. Fáradhatatlan lendülettel apróztuk a lépéseket a jó népi muzsikára. Javasoljuk, hogy a jövőben ezt egyetlen mulatságból sem szabad kihagyni! Volt még vidám, örömteli nótázás, tombola, jókedvű játék, szünni nem akoró klasszikus tánc, pezsgő, eszem-iszom - minden, ami egy bálhoz illik. Ezt a hagyományt őrizni fogjuk! Kell a vigasság, a jókedv! Mindenféle gondunkat jólesett erre az estére félretenni, egymást megismerni vidámabb oldaláról is. Öröm volt a hétköznapi rohanás után ismerőseinkkel, barátainkkal összejönni, csevegni, dalolgatni.

Köszönjük jó plébánosunknak, László atyának a bál ötletét, a lelkes szervezők odaadó, fáradhatatlan munkáját, ami lehetővé tette, hogy ilyen nagyszerűen szórakozhattunk. Megígérjük, hogy jövőre is eljövünk a hagyományörző farsangi bálra!!! */Bajákné Marikal*

Amikor László atya először hirdette meg közös plébániai farsangunkat, nagy izgalommal vártam a további fejleményeket, hiszen ilyen összejövetelre azelőtt nem volt példa. Ehhez az estéhez nekünk, a Fiatal Felnőttek Hittanos Csoportjának is hozzá kellett adnunk egy kis szeletet. Úgy gondoltuk, egy vidám jelenettel rukkolunk elő. A Mellékhatás címűt választottuk. Lázás szorgalommal készültünk már hetekkel a nagy nap előtt.

A farsangi bált természetesen László atya szavai nyitották meg. Az este hangulatát tökéletesen vezette be a flamenco tánc, majd a középiskolás hittanosok humoros versolvasása, aztán a felnőtt énekkar csodás énekei következtek, majd vidám próza. Mi kis színdarabunkkal igyekeztünk fokozni a jó kedvet. Az ínycsiklandozó finom ételek és italok mellett, Piroska és Farkas várta a tombola-vásárlókat. A meglepetés: „Mariska néni Pilismarótról” volt (plébánosunk beöltözve :-), aki találó beszámolójával nagyon jól szórakoztatta a közönséget. A bál tánc házzal és különféle ötletes vetélkedőkkel folytatódott. A hangulat szuper volt, ebben segített a harmonika és az énekkar tagjainak vidám nótázása, amibe szinte mindenki bekapcsolódott. Lázás várakozással figyeltük, mikor üti el az óra a 11-et, ugyanis akkor vette kezdetét a tombolahúzás. Szébbnél szebb ajándékok gyűltek össze (köszönet érte!), melyek kisebb-nagyobb szerencsével gazdát találtak.

Ha rajtunk múlik, reggelig sem ért volna véget a tánc és a szórakozás. Hajnali fél 2 felé gitáros ének és az Erdő mellett estvéledtem gyönyörű sorai próbálták jelezni, hogy vége van a mulatozásnak. Pakolás közben - nagyon jó zene mellett - páran visszatértünk a parkettra, ropni még néhány utolsót. Remek volt.

Azt hiszem, ezt az estét még sokáig fogjuk emlegetni. Remélem, hogy kis beszámolóinkat olvasva, mások is kedvet kapnak, és jövőre még többen tisztelik meg jelenlétükkel a farsangi összejövetelt. Ezúton köszönjük mindazoknak, akik összehozták ezt a fantasztikus estét! Remélhetőleg a jövőben egyre több ilyen esemény aranyozza majd be a Szent Anna egyházközség hétköznapiját. */Lócskai Anikó/*

Nagyon örülök, hogy részt vehettem a Szent Anna plébánia farsangi multságán a felnőtt énekkar tagjaként. Úgy érzem kórusunk szentmiséken való szolgálata egyre színesebb, ám ezúttal jó volt megmutatni, hogy nemcsak egyházi, de világi műveket is szívesen énekelünk. Vidám hangulatú, jókedvű volt az egész este - hála a szervezőknek, akik pezsgő, változatos műsort állítottak össze!

Számomra legnagyobb élményt Németh Kálmán magyar tánc háza adta. A magyar ember, ha meghallja ezeket a ritmusokat, bizony táncra kell perdülnie. Így tettünk mi is. Idősebbek és fiatalabbak egyaránt próbáltuk Kálmán könnyed mozdulatait utánozni. Még László atyát is megizzasztotta, de hősiesen végigtáncolta az ugrós és csárdás lépéseket, ebben is példát mutatva a kedves híveknek.

Úgy gondolom, nagyon fontosak a plébánia komoly lelki programjai, közös imádságai, melyeken igen szép számmal veszünk részt, de szükséges az is, hogy tudjunk együtt énekelni, táncolni, vidámnak lenni.

/Hengánné Gabi/

Még sohasem vettem részt „batyus bálon”, ezért várakozással tekintetem az este elé. Családom többi tagjával tizenkilenc óra tájban felkerekedtünk, hogy időben érkezzünk, és ha kell, segítsünk az asztalok, székek elrendezésében. Miután kialakultak az asztaltársaságok és a sok finom étel-ital elrendezésre került, megkezdődött a műsor.

Elsőként egy forró, spanyol táncban, a flamencóban gyönyörködtünk. A fiatalok és a fiatal felnőttek műsora után Nyitrai Laci bácsi vidám prózát adott elő, Nagy Sándor pedig a „rímhányó” Romhányi versével szórakoztatott bennünket. Mivel édesapám is tagja az énekkarnak, vártam már a produkciójukat, a vidám kórusműveket. „Mariska néni”- azaz László atya- improvizációja fergeteges vastapsot kapott. Közeledett a tombolahúzás ideje. A plébánia Karitás csoportja által izlésesen becsomagolva egy asztalon sorakoztak a hasznosabbnál hasznosabb ajándékok. Köszönet értük a felajánlóknak!

Bajákné Marika néni irányította a fakanalas és a luftballonos táncot, amit látva még az oldalam is fájt a sok nevetéstől. A tánc házat Németh

Kálmán néptáncos vezette. Fiatalok és idősebbek együtt roptuk fáradhatatlanul. Még az atyát is ott láttam a táncolók között. A nótázás, a harmonikaszó, a tánc, László atya kifogyhatatlan jókedve... Ezek a képek tolnak elém az éjfél utáni hangulatból. Felejthetetlen este volt! Még mondja valaki, hogy félni kell a péntek tizenháromtól!

Ilf.Tuschinger László

Farsangi bálunk tombola-nyereményei híveink adományából jöttek össze. Szervezőkor felmerült az ötlet, hogy a tombola bevételét használjuk fel helyi karitászcélokra. Így az eladott jegyekből befolyt 38400 Ft-ot egyházközségünk rászoruló tagjainak segítésére fordítjuk. Köszönet a tombola nyereményeket felajánlóknak, és a lelkes „nyerni vágyó” támogatóinknak!

Közös ünneplés a megszentelt élet napján

Február 2-án a Ferences Szegénygondozó Nővérek közössége is meghívást kapott a Szent Anna templom esti szentmiséjére, melyen a szerzeteskért, szerzetesnőkért és a hivatásokért imádkoztunk. „Az evangéliumi tanácsok vállalásával megszentelt élet az az életforma, mellyel a hívők a Szentlélek munkálkodása folytán Krisztust szorosabban követve, teljesen a mindenkifőlött szeretett Istennek szentelik magukat, hogy az Ő dicsőségére, az egyház épülésére és a világ üdvösségére új és különös címen elkötelezve, Isten Országának szolgálatában törekedjenek a szeretet tökéletességére és jelle válva az egyházban, a mennyei dicsőséget előre hirdessék.” (573. kánon)

Paskai bíboros úr homíliájában hangsúlyozta, hogy a házasság és szerzetesség életállapota egyaránt fontos az egyházban. Ki-ki a saját hivatásában kapott lehetőséget arra, hogy Istent szolgálja. Mindnyájunk feladata, hogy hitelesen éljünk és imádkozzunk igaz hivatásokért.

A szentmisét követően együtt vacsoráztunk a bíboros úrral, a plébános úrral és az egyházközség néhány képviselőjével. Ennek keretében rövid műsorral kedveskedtünk nekik. */Felvételek erről a honlapunkon találhatóak - szerk./* Köszönjük, hogy megtapasztalhattuk a plébánia közösségének nyitottságát, szolgálatkészségét, és azt, hogy együtt ünnepelhettünk. */Ferences Szegénygondozó Nővérek közösségel*

Két megjegyzés:

- Örömmünkbe egy kis bosszúság vegyült az esti szentmise végén... Valaki(k) elfelejtették, hogy nem hoztak gyertyát a szentelésre, és „véletlenül” másokét vitték el. Nem volt szép cselekedet...

- A plébániai vacsora utáni műsor nagyon tetszett a jelenlévőknek, így a következő imaóránkra meghívtuk a nővéreket, és a jelölteket, akik zenéjükkel hozzájárulnak esténk lelkületéhez, hangulatához. */szerk./*

Házszentelés 2009

Kedves plébánosunk, László atya hétről-hétre hirdette a szentmiséken, hogy aki igényli, oda szívesen elmegy ház- vagy lakásszentelésre. Gondolom, ez mindenki számára örömteli hír volt. Mi is éltünk a lehetőséggel, és elhívtuk őt otthonunkba. A néhány perces szertartás lélekemelő volt. A látogatás egyben arra is szolgált, hogy egy kellemes eszmecsere keretében közelebb kerüljünk, jobban megismerjük egymást. Köszönjük, hogy sok munkája mellett még erre is tudott az atya időt szakítani. Kérjük a Jóistent, segítse további szolgálatában!

/Lovas és Szöllösi család

Az idei Vízkereszt ünnepén családjunkban megszületett az elhatározás, egy régi, szép esemény, a házszentelés hagyományának újjáélesztésére. Örömmel vegyes izgalommal készülődtünk a találkozáshoz, hiszen Jézus szolgálja tiszteli meg hajlékunkat jelenlétével. Január 25-én déli 12 órakor megérkezett László atya reverendájában, mosolyogva, közvetlen természetességgel, s az addigi gyomorszorító feszültség egyszerűen semmivé lett.

A bemutatkozás után kezdetét vette a házszentelés szertartása. Megható és lélekemelő volt, ahogy plébánosunkkal együtt imádkoztuk a könyörgést, az Úr imádságát és az Üdvözleget Máriaat. Ezután László atya házuk minden helyiségét megszentelte, Isten áldását kérve otthonunkra, és családjunk minden egyes tagjára.

A közösen elfogyasztott ebéd után, a fehér asztal mellett jót beszélgettünk, ezzel megtéve az első lépést egymás kölcsönös megismerésére. Úgy gondoljuk, nagy szükség van ilyen, és ehhez hasonló alkalmakra, talán még a házszentelés szertartásától függetlenül is.

Atyánk jelenlététől az a vasárnap több, tartalmasabb, bensőségebb, hangulatosabb volt, s lelkileg mindannyian épültünk, gazdagodtunk. Köszönet érte!

/Szenczi család

Nyugdíjas közösségünknek kedves vendége volt januári összejövetelén. Első hívásunkra szívesen jött vissza közénk Fehérvári Lajos atya. A téma, amit hozott, mindnyájunkat érdekelt: a tv-csatornákon feltűnt egy úgy mond Júdás evangélium. Az atya azt ismertette, hogy a médiából ezzel kapcsolatban milyen félrevezető magyarázat árad. Bár a tekercs és a rajta lévő részben olvashatatlan, vagy fél szavak tényleg régi időből származnak, kb. Kr.u. 300 körülről, de a szavak és mondatok ki-egészítése a mai időkből való. Hiteltelen az egész! A média azonban úgy tárja elénk, mint valós szöveget. Az igazság az, hogy nekünk továbbra is csak négy evangéliumunk van: Máté, Márk, Lukács és János.

Miután farsangi időben volt köztünk Lajos atya, emlékeztünk az elmúlt évekbéli vidám, maskarás összejöveteleinkre. Az idén is készülünk! Megtudtuk, hogy jó szokását sem hagyta el, Soroksáron is sokat kirándul a fiatalokkal. Mindnyáján jó egészséget kívánunk áldásos további munkájához. */Nusserné Mária*

Nyugdíjas közösségünk saját farsangi összejövetele febr. 21-én lesz.

Fiataljaink sikerei

Plébániánk két középiskolás hittanosa, ministránsa nyílt kiállításra a Dobó Galériában. **Ezúton is szeretettel gratulálunk nekik!**

Január 12-én fotókiállítás nyílt meg **Lőrincz László** munkáiból „**Világom**” címmel. Lacinak ez az első szárnypróbálgatása. Képeivel egyéni útját tárja elénk: mindennapi kis csodákat, Esztergomnak és környékének egy-egy szegmensét, épített és természeti szépségeit mutatja be az ő egyéni meglátásában. Feszültséggel, ugyanakkor derűs energiával teli képei a szépség iránti érzékenységét fejezik ki.

Laci fotóival nemcsak a helyszínen alkot. Az utómunkálatok során fejlett digitális technikák eszköztárát használja a drámaibb hatás fokozása érdekében.

Szeretettel ajánlom az érdeklődők figyelmébe a fotókat, melyek mostantól már plébániánk honlapján is megtekinthetők.

/Kovács Zoltán Pál, Laci első fotószakkörös tanára

Verhóczki Ádám grafikáiból rendezett kiállítás még most is látható a Dobó Galériában. A megnyitón mondott beszédből, amit egykori rajztanára, **Földes Vilmos** tartott, kiemelünk most néhány gondolatot: „...Kettős öröm ez a kiállítás, hiszen egy fiatal, tehetséges rajzoló jelentkezett képeivel, akit egy közösség támogat, segít, szeretetével irányítja a sorsát...; Ádám művei a karikatúra és a plakát műfajából adódóan erőteljes, határozott kompozíciók...; A tárlat meghívóján a **Második lépés** cím szerepel. Ezen az úton lépkedtek és lépkednek olyan nagy külföldi (pl. Honoré Daumier/19.sz.) és magyar mesterek, mint városunk szülőtte Faragó József, akinek tehetsége Amerikában bontakozott ki, vagy az esztergomi kötődésű Szűr Szabó József, a Ludas Matyi c. újság népszerű rajzolója...; Az úton, amelyen elindult Verhóczki Ádám, legyenek ők az útítársak, mi pedig sok szerencsét kívánunk hozzá!”...

Segítsünk együtt - Rád is várunk!

A Szent Anna Plébánia Karitászcsoportja felkérésére Lukács Anikó és Tamásné Kollár Magdolna, az Esztergomi Otthon Segítünk Alapítvány munkatársai 4 héten keresztül, heti 2 órában, karitászmunkára felkészítő foglalkozást tartanak.

Várjuk azok csatlakozását is, akik a karitászonkénteseivel szívesen részt vennének a rászoruló testi-lelki támogatásában. Az első foglalkozás 2009. március 3-án, kedden 16-órakor lesz a plébánia hittantermében.

/Karitászcsoport

Hirdetések, tervezett programjaink

-Következő imaóránk febr. 24-én, húshagyó kedden 17 órakor lesz, témánk: a család. Vendégeink: a Ferences Szegénygondozó Nővérek. 19 órakor pedig bibliaóra lesz Székely János atya vezetésével.

-Hamvazószerdán (febr.25.) 18 órakor szentmisével kezdjük az idei nagybőjti időszakot, aznap a reggeli szentmise elmarad.

-Nagybőjti pénteken az esti szentmise előtt fél 6-kor keresztutat végzünk templomunkban, amit közösségeink vezetnek.

-A nagybőjti triduumunk március 8-9-10-én lesz, Tóth Tamás bicskei plébános vezetésével.

- Idén is felmegyünk közösen a Pléhkrisztushoz, és esti gyertyás menettel a kálváriára. Ezen keresztutak időpontját később hirdetjük.

Mindegyik lelki programunkra várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Esztergomi Hittudományi Főiskola, N.T.

A kiadást támogatta: özv. Meszes B. Jánosné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2009. március
II/3. szám

A nagybőjti időszak az elcsöndesedésre, a magunkba nézésre, az Istennel, emberekkel való kapcsolatunk újraértelmezésére, „rendezésére” szolgál. Jelen számunk beszámolóit – más-más aspektusból – erről adnak hírt.

Agapé – barátság – hit – szolgálat

A keresztény elköteleződés nagyon fontos dolog, és óriási lépés életünkben, ha ezt felismertük és tudatosan vállaljuk. Ehhez az elköteleződéshez a címbeli négy fogalom, illetve ezeknek a gyakorlása, megvalósítása életünkben alapvető feladat.

Barátsággal olyan emberek iránt viseltetünk, akiknek a mienkhez hasonló az értékrendje, életszemlélete. Nagy öröm számomra, hogy több ilyen kör is kialakult körülöttem, (kegyelem, nem az én érdemem) és ezt a barátságot a hit, a szolgálat szellemében az agapé eredeti értelme alapján is módomban van gyakorolni.

Az egyik ilyen kör természetesen a családom. Itt most csak a szolgálatot emelem ki. „Plébániai működésem” elsőszámú segítője természetesen a feleségem. Több tevékenység, ami valamiféleképpen hozzánk kapcsolódik, az ő segítségével valósul meg: szervezések, emberek megszólítása, lektorálás, folyamatos párbeszédünk a dolgok jobbá tételéért.

A másik fontos kör, ami a plébános atya és testületünk néhány aktívabb tagjának munkakapcsolatából épülget, szintén hordozza a címbeli négy fogalom jellemzőit. Mindig adódik alkalom, hogy időről-időre összegyűljünk, és munkáról, hitről, vagy bármi másról beszéljünk, megbeszéljük az éppen aktuális dolgainkat - egy szerény vacsoraasztal körül. Nagyon fontosak ezek a találkozások. Egymást megerősítve, biztatva, vagy éppen kritizálva új lendületet vehet szolgálatunk.

Számomra nagyon fontos az a néhány házaspár, akikkel évek óta havonta egyszer összegyűnünk hitünkéről beszélgetni, abban előbbre jutni. Most a Biblia éve és a Szent Pál év szellemében Szent Pál leveleinek egy-egy részét elmélkedjük át, természetesen alkalmazva azt saját élethelyzetünkre. Bár mindannyian olvastuk már e részeket, ez a fajta közös feldolgozás sok új szempontot is ad egyéni hitünknek. A másik hite az enyémet erősíti...

Énekarunk több válságot élt már át (több mint 20 éve vagyok a tagja), de a barátság, a szeretet, a szolgálatunk újra és újra összehoz bennünket, még ha a tagság időnként cserélődik is. A **közösség megtartó ereje** itt mindenképpen megmutatkozik.

Csak hálással köszönni tudom egyházközségünk azon tagjainak a megnyilvánulásait, akik a szolgáló szeretet szellemében barátsággal felajánlják segítségüket, hiszen megértették, hogy közösségünk akkor alakulhat, fejlődhet, erősödhet, ha mindenki hozzáteszi a saját részét. Így épülhet bennünk és általunk Isten országa, amitől mindannyian többek leszünk.
INyitrai László

Kedves Barátnóm! (E-mail a lelkigyakorlatról)

Már több mint 30 éve nem élsz Esztergomban, de a jeles ünnepek haza szólnak. Hamarosan húsvét lesz, újra találkozunk. Ismerlek, ezért tudom, hogy a bőjtöt Te is felhasználod arra, hogy hited elmélyüljön. Március 8-10-ig plébániánk a belvárosiakkal közösen szervezett lelkigyakorlatot, amin én is részt vettem. Megerősítést nyertem abban, hogy „az éj nem teljes soha, mindig nyitva a remény világos ablaka...” (Paul Éluard) Ezt az ablakot Tóth Tamás bicskei plébános úr nyitotta meg homíliáival. Képzeld, esztergomi kötődése is van, 10 évig tanult városunkban.

Vasárnap összefoglalta gondolatainak lényegét: Isten és ember csodálatos találkozásáról, a húsvét örömről fog beszélni. Ezen a napon szavaival megjelenítette – a jeruzsálemi Olajfák hegyén épült templom fényjátékát felidézve – sötétlila fényben megjelenő Isten-képünket. Vajon nekem is a bűntető, a teljesítményt értékelő, netán a könyvelő Isten jut eszembe? Talán az életet adó, a jó pásztor, vagy a megbocsátó? Drámai volt igaz története, amely Rudolf Hessről szólt. Találkozásunkkor el fogom mondani Neked. Szeretnék én is olyan tiszta hittel közeledni Istenhez, ahogy a plébános úr említette, kicsi hittanosi gyermekien őszinte szavait: azért akarok jó lenni, hogy Isten barátjának mondhassam magam, hogy büszke lehessen rám, mert Ő nem rugdal engem, nem rosszkodik, nem csúfolódik.

Második nap az ember volt a középpontban. Izgalmasnak fogod találni, amikor beszéllek neked az amerikai megbocsátó központokról, a jó és rossz jelenségek szervezetünkre gyakorolt hatásáról, és arról a takarító némiről, aki figyelmességével, szerető, odafigyelő viselkedésével gyógyított. Plébános úrnak az volt az üzenete, hogy felejtjük el az idegesítő, „mérgező” dolgokat, legyünk megbocsátók, és jótékonyak, jók.

Talán a harmadik napról fogok a legtöbbet mesélni Neked. Kicsit megkésve érkeztem a misére. Ülőhelyet már alig találtam, de ahogy Tamás plébános úrra néztem, mosolyogtam belülről is és kívülről is. Milyen jó, hogy megismerhettem! Vajon ma milyen gondolatokkal fog meglepni? Nem csalódtam. Az Isten és ember találkozását, a feltámadt, velünk együtt élő Istent vászonra kívánczó elevenséggel jelentette meg. A humor sem hiányzott az agapéra ételt szállító fiatalokat megállító rendőr történetéből.

Azután a homília legdrámaibb része következett: egy beteg gyógyulásának a története, amelyben azért lett sikeres a gyógyító, mert teljesen azonosult betegével. Plébános úr feltette a nagyon komoly kérdést: hogy kell élnem, ha Isten mindig velem van, mindig lát, tudja a gondolataimat? Kedves barátnóm Te mit válaszolnál? Találkozásunkkor ugye elmondod nekem! Az én válaszem ez: keresztényi felelősséggel szeretnék élni, mert ugyan „rémit a közelgő éj / de a csillagfényben / csendes derűvel / megyek a virradat elé.” (Szabó Ferenc)

Remélem nem fárasztottalak túlságosan a levelemmel. Szerettem volna, hogy Te is részese legyél ennek a három gondolatokban gazdag estének. – De azért Te is meghallgathatod a homíliákat, hiszen plébániánk honlapján máris fenn van, én már többször meghallgattam! Húsvétkor szeretettel várlak:
Mariann barátnóm

Ui: Azt nagyon sajnálom, hogy személyesen nem tudtam megköszönni Tóth Tamás plébános úrnak ezeket, az estéket...

Gyermekmisék templomunkban

Jézus leintette tanítványait: „Hagyjátok, hadd jöjjenek hozzám a gyermekek...” Nem véletlen, hogy leírták a Szent Írók ezt az esetet, s így 2000 év távlatából mi is értesülhetünk róla a Szentírásból. A gyermekek lelkületét példaként állítja elénk.

Ők még teljes lényükkel el tudják hinni, hogy Jézus valóságosan itt van közöttünk, ők még hiszik a csodákat, hiszik, hogy valóban megtörténhetnek és nem kezdenek okoskodni, földi okokat keresni, megmagyarázni, tudják, hogy az Isten megteheti és meg is teszi. Ez a gyermeki hit amire Jézus figyelmezteti az „okos” felnőtteket: „aki Isten országát nem fogadja úgy, mint a gyermek, nem megy be oda.”

Jézust követve László atya is fontosnak tartja a gyermekek hitét. A Szent Anna templomban ezért szól a 9 órai szentmisében különösen is a gyermekekhez. Ezért készül egész héten át, gyűjt ötleteket, eszközöket ahhoz, hogy minél foghatóbban át tudja adni nekik az evangélium üzenetét és élménnyé váljék bennük.

A szentmisén a gyermekek részesei lesznek a történeteknek, megjelenítik bábokkal a mondanivalót vagy eljátsszák szereplőként az evangéliumot. Átélik milyen vakként másokra hagyatkozva járnak, keldő, hordágyon betegként vagy éppen békéni gyógyulást kérni Jézustól, kérdésekre válaszolva maguk is megfogalmazzák, mit szeretne mondani Jézus nekik azon a vasárnapon, s lelki tarisznyájukat így megtöltve vághatnak bele a következő hét gyermeki küzdelmeibe, kalandjaiba. A fiatalok hangszeres kórusa énekével segíti az imádságos bekapcsolódást a szentmisébe.

Jézushoz engedve az Úr imádságát a gyermekek gyűrűje együtt imádkozza az oltár körül kézen fogva, az áldoztatás után pedig, ahogy Jézus „rájuk tette a kezét” és imádkozott, László atya megszentelt kezeivel megáldja egyesével a gyermekeket.

A szentmise végén „taki” (találd ki) rejtvény nyerteseinek sorsolása tartja izgalomban az apró népet. Az előző vasárnap kiosztott rejtvény és a kisebbeknek szóló rajzfeladat az evangélium üzenetét mélyítette tovább bennük, s hogy érdeklődésük ne lankadjon, kis jutalom talál gazdára a szerencsés megfejtők között. Olyan élményeket kapnak ezekben a szentmisékben, amely pozitív érzelmekkel kötik őket az egyházhöz és az egyházban Jézus Krisztushoz.

A gyermekmisen sokan jönnek össze, akik a hétköznapiakban is gyakran együtt vannak, ovis társak, iskolai osztálytársak, így nem a mindennapi életüktől független, elszigetelt magánügy lesz a szentmise, hanem a közös élmények közös hitté, a hétköznapi természetes részévé is tesszük keresztyény voltukat.

Ilyen szempontból is különösen fontos, hogy sok szülő nem csak engedi gyermekeit Jézushoz a szentmisére, hanem velük is megy, s részese lesz a közös élményeknek, s egyben tanúságot tesz gyermekei előtt saját hitéről. A szülői példát semmi nem tudja pótolni. Isten velünk együttműködve teremtett kicsi embereket és ránk bízta, hogy ismerjessük meg velük a világot, s Őt magát.

Ezen munkálkodik László atya, ebben segít felnőtt értelmünk, s gyermeki hitünk, s így tudunk a gyermekeinkkel együtt Istenhez fordulni:
Mi Atyánk... *Juhász András!*

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK - TAIZE

Mi volt február 28-án este a templomban?

Akik február 28-án, a szombat esti mise után maradtak vagy ellátogattak templomunkba, különleges imaórán vehettek részt. Az oltár előtt a középpontban egy nagy kereszt mécsesekkel megvilágítva, a templomban félhomály. A fuvalák lágy hangja, az énekek lassú ismétlődő ritmusa szelíden visszhangzott a falak között. A padokban fiatalok és idősek, ki bátrabban, ki bátortalanabban igyekezett felvenni a dallamot. Majd az énekek közötti isteni Ige szavaira figyelt, vajon válaszol-e bennünk vagy vár még a csendre? Találkozásunk az Úrral a rövid csend után a közösség előtt kimondott és ki nem mondott kéréseinkkel mélyült, azzal a hittel, hogy Ő velünk van és meghallgat.

Így volt ez minálunk is, ahogy a világ minden táján zajlik a keresztyények egységéért, népek békéjéért. Mindez egy kis franciaországi faluból, Taizéből indult útjára a második világháború után egy lelkes fiatalember, Roger testvér, és közössége hatására.

Volt-e taizéi imaóra korábban templomunkban?

Taizéi imaóra nem az első templomunkban, hiszen tavaly Lajos atya a középiskolás hittanosok részére már vezetett egy imaórát, amelyben segítségem kérte. Innen jött az ötlet Pongrácz Dóritól, hogy mi lenne, ha idén is szerveznénk? Kapóra jött, hogy kis csoportunk is idén azt tervezte, hogy látogassuk meg esztergomi templomainkat, hogy jobban megismerkedjünk minden plébániái közösséggel, és hogy megismertessük egy kicsit a taizéi lelkesítést, így adta magát, hogy kössük össze a kettőt. László atya kérésünket örömmel fogadta, mi több, jelenlétével is megtisztelte az imaórát, amelyre szép számmal összegyűltünk.

Kik szervezik az imaórát? Hogy indult a helyi közösség?

Az esztergomi taizéi közösség akkor jött létre, amikor 2006 tavaszán regionális találkozót szerveztünk városunkban. A találkozó központi szervezése a Belvárosi plébánián futott össze, de sok önkéntesre volt szükség, így mintegy 30 esztergomi és környékbeli fiatal által közel 400 magyarországi, szlovákiai, erdélyi, és kárpátaljai fiatal részvételét sikerült megszervezni. A program sikere, a közös munka, közös ima minket, önkénteseket is nagyon összehozott, így elhatároztuk, hogy folytatjuk, amit bennünk megkezdett a kegyelem, és havi rendszerességgel találkozunk egy imaórán. Minden ilyen alkalmat rendszeresen követte egy kis teázás, beszélgetés, ismerkedés, társasozás is. Ez azóta is tart, kisebb-nagyobb zökkenőkkel, de mindig nagy lelkesedéssel készülünk az imaórára, amelyet felváltva vezetünk. Lelkes zenészeink hetente próbálnak. Az idén több újítást is bevezettünk. Plakátokat készítettünk, amelyet kiteszünk a város templomaiba, főiskolára, ahol a következő imaórák helyéről és idejéről, továbbá a programokról lehet tájékozódni. Kevesen tudják, hogy imaóráink nyitottak felekezetre, korra való tekintet nélkül, mindenkit szeretettel várunk.

Mikor és hol lesz legközelebb?

Legközelebbi imaóra március 21-én, szombaton 17 órakor lesz szintén templomunkban, melyen vendégünk lesz Francesco testvér Taizéből. Az indonéz származású testvér szintén három éve volt itt Magyarországon, az esztergomi regionális találkozón. Idei tavaszi körútjának célja a fentiek túl az ősszel, október 23-26-án, Pécssett megrendezésre kerülő regionális találkozóra való meghívás is.
I Gál Bernadett!

Segítsünk együtt - Rád is várunk! – címmel meghirdetett karitászmunkára felkészítő foglalkozások 2 hete elkezdődtek a plébánián, melyeket Tamásné Kollár Magdolnával közösen vezetünk. Egy nagyon lelkes, ötletekben gazdag, segíteni kész, vidám és összetartó közösséget ismertünk meg.

Az első két foglalkozás célja az volt, hogy együtt áttekintsük, milyen helyzetekben, hogyan tudtak segíteni, melyek azok a rászoruló csoportok akikhez még nem jutottak el, de a jövőben még tervezik elérésüket.

Idős, beteg, magányos embereket látogatnak, akiknek nagy segítséget jelent a gyógyszerek kiváltása, amihez a rászorulóknak anyagi támogatást is kapnak, a gyógyászati segédeszközök beszerzése, a bevásárlás, de sokszor egy jó beszélgetés is fontos. Ezeknek az embereknek az életében a karitás összekötő kapocs lehet a külvilággal és a plébániai közösséggel is. Nagy öröm, ha segítő kíséretével eljuthatnak a vasárnapi misére.

A kórházi előadások szervezése, a Családok Átmeneti Otthonában a gyermekprogramok, a családi beszélgetések lebonyolítása, a Roráté misék utáni vendéglátás mind, mind örömteli feladatok. A programokra készített házi süteményeikkel az otthon melegét, meghittségét viszik a résztvevők közé. Ezek az alkalmakon tetteikkel tesznek hitükről tanúbizonyságot a karitásosok, és bízunk benne, hogy értő szemekre, fülekre, szívekre találunk.

Bár most is sok a munkájuk, úgy látják, tennivaló még akadna bőven. A terveik között szerepel a jelenlegi nehéz gazdasági körülmények miatt kilátástalan helyzetbe került családok megsegítése, a mozgáskorlátozottak támogatása, a gyászolók lelki segítése.

Az új feladatokhoz most közösen keressük a lehetőségeket, új utakat, ehhez várjuk a plébániai közösségének a segítségét is, a jó ötleteket és a segítő kezeket is.

Lukács Anikó, az Otthon Segítünk Alapítvány munkatársa!

„Hallgassatok a szavamra...”

„Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevében, ott vagyok közöttük”. Jézus buzdítására minden hónapban előbb kettő, majd három házaspár, most pedig már négy alkotja kis keresztyény csoportunkat. A Szentírás egy-egy részletét beszéljük meg eddigi tudásunk és saját benső élményeink tükrében, keressük együtt Isten nekünk szóló üzenetét itt és most. Közös imádság után egyikünk felolvass egy előre kiválasztott részt, idén Szt. Pál éve lévén az Ő leveleiből majd több körben mindenki megosztja, mit jelent neki egy-egy gondolat, mondat vagy szó a régről hozzánk küldött, ma is aktuális üzenetből. Legutóbbi alkalommal László atya is eljött közénk. A mindennapok nehéz helyzeteivel kapcsolatban különösen is felhívta a figyelmet a bérnalás szentségében kapott kegyelemre, a Szentlélek Úr Isten működésére bennünk. Mindig kérnünk kell Tőle a bölcsességet, hogy jól lássuk a világot, és amikor elbizonytalanodunk, az Ő segítségével helyes döntést tudjunk hozni!

Ezek a testvéri közösségekben Istennel töltött, bensőséges idők kihatnak további napjainkra, erősítenek küzdelmeinkben és segítenek mind jobban észrevennünk, hogy Jézus – sokak elhomályosult szeme elől rejtve – minden pillanatban velünk VAN!
Juhász András és Anett!

Hirdetések, tervezett programjaink

- Március 23-án, hétfőn 18 órakor a Mindszenty iskolások köszöntik az édesapákat. Utána agapé az iskola aulájában.

-Következő imaóránk március 24-én, kedden 17 órakor lesz. Vendégeink: Szontagh Judit és Pálmai Árpád.

- A kórházi előadás-sorozat következő rendezvénye március 25-én, szerdán 14 órakor lesz a karitás csoportunk szervezésében.

Keresztútjaink: - Minden pénteken 17.30-kor a templomban.

- Március 27-én, pénteken 20 órakor a kálvárián. Gyülekezés a Jó Pásztor kápolnánál.

- Március 31-én, kedden 15 órakor a Pléhkrisztushoz. Gyülekezés a templom előtt.

- Április 5-én, virágvasárnap 17 órakor élőképes keresztút a templomban.

- Április 10-én, nagypénteken 15 órakor a templomban.

Nagvheti menetrendünk:

Nagyszűtörtök: 18 ó. szentmise, 21 ó. imaóra (virrasztás)

Nagypéntek: 15 ó. keresztút, 18 ó. „csonka” mise, 21 ó. szentóra

Nagyszombat: 10-12, 15-19 ó. szentsír látogatás, 19 ó. feltámadás vizsgálója.

Húsvét vasárnap: 9 ó. feltámadási körmenet, majd ünnepi szentmise.

(*Aznap csak ez az egy szentmise lesz!*) A szentmise után a húsvéti sonka (étel) megáldása, majd a gyermekeknek tojáskeresés.

Húsvét hétfő: csak este 18 órakor lesz szentmise.

Mindegyik lelki programunkra várjuk a Testvéreket!

Színházlátogatást szervezünk április 19-én, vasárnap délutáni előadásra a Magyar Színházba, a Liliomfi c. darabot fogjuk megnézni. Jelentkezni Nyitraiérknál lehet. (Tel. 315-047)

Programjainkról készült CD-DVD felvételek rendelhetők az irodánkban (imaórák, farsang, triduum,...).

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Esztergomi Hittudományi Főiskola, N.T.

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2009. április
II/4. szám

És fölúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrücki fák.
És megérik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány
zsoldosok,
és megszűnhetett dobogni szíve –
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.

!Pilinszky János: Harmadnapon!

Feltámadott!

Valóban feltámadott. De vajon bennem feltámadt-e? És közösségünkben? És nemzetünkben?

Még fülünkben, szívünkben visszhangoznak nagyböjti, nagyheti, húsvéti történéseink, szertartásaink, összefüggéseink gondolatai, képei. Bátran állíthatjuk, hogy ilyen szép ünnepünk nem volt mostanában.

Ez az időszak annyiban szölt nekünk, rólunk, amennyiben részt akartunk venni, jelen akartunk lenni. Örömteli, hogy sokan jelen voltunk. Jézus kegyelme segítsen, hogy folyamatos megújulásunk töretlen lehessen egészen a beteljesedésünkig!

Isteni Irgalmasság vasárnapjára

Szentatyánk II. János Pál pápa 2000. áprilisában hivatalosan is megerősítette, hogy húsvét második vasárnapját, mint az Isteni Irgalmasság vasárnapját kell megünnepelni az egész világon. Ez az ünnep 1938-ra megy vissza, amikor is Jézus egy látomásban azt mondta a most már szentté avatott Fausztina nővérnek:

„Rajzoldj egy képet rólam, úgy, ahogy most látasz engem, a következő felirattal: Bizom benned Jézus! Azt akarom, hogy az egész világon lássák ezt a képet az emberek. A szívemből kiáradó sugarak azt a vért és vizet jelképezik, amelyek keresztfeszítésem napján ömlöttek. A világos sugár jelenti a vizet, mely megtisztítja a lelkeket. A vörös sugár a vér, mely életet ad nekik. Ígérem, hogy aki látja ezt a képet, nem veszik el. Már itt a földön győzelmet ígérek neki az ellenség felett, különösen a halála órájában. Én magam védem meg őt, mint dicsőségemet.”

Azóta ez a kép bejárta már a világot és egyre több templomban található meg.

Húsvét II. vasárnapján az evangélium szavaiból is ez az irgalmasság mutatkozik meg. Jézus húsvétvasárnap este megjelenik az apostoloknak, küldetést ad nekik, mégpedig a bűnbocsánat szentségét. A bűnbocsánatban tapasztalhatjuk meg leginkább az Isten irgalmasságát. Ő végtelenül szeret bennünket, hiszen még a keresztföldözöt is vállalta. Ez mutatkozik meg az Isteni Irgalmasság képen is.

Tamás apostol ekkor nincs velük és talán el tudjuk fogadni a kételkedését, hiszen mi is gyakran csak annak hiszünk, amit látunk. De Jézus végtelen szeretetét mutatja az is, hogy eljön Tamáshoz, és megengedi neki a fizikai tapasztalást. Mert Jézusnak gondja van mindenkire. Ez is az Ő irgalmasságát mutatja. Mert nem akar senkit kétségek között hagyni. Neki fontos Tamás apostol és ő hite is. Erre a szeretetre Tamás nem tud másképp válaszolni, minthogy megvallja Jézust Urának és Istenének: Én Uram, én Istenem!

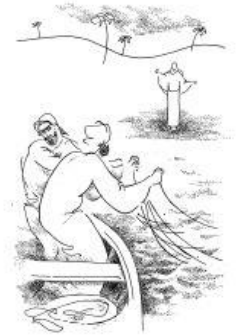

Jézus ezt válaszolja Tamás apostolnak: Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek. Jézus itt ránk gondol, és bennünket nevez boldognak, mert a hit sokkal fontosabb, mint a testi látás. Ez is az ő irgalmassága. Nemcsak apostolai részesülhetnek a látás örömeiben, hanem mi, késői keresztények is. Boldognak nevez bennünket Jézus, és azt akarja, hogy valóban azok is legyünk. Részesíteni akar irgalmas szeretetében és jóságában, hogy mindig vele együtt lehessünk.

Köszönjük meg Jézusnak ezt a nagy szeretetet, és kérjük az ő húsvéti kegyelmét, hogy egyre inkább merítsünk irgalmasságából, és így Tamás apostollal együtt őszintén, tiszta szívvel tudjuk mi is mindig kimondani: **Én Uram, én Istenem!**

!László atyál

László atya előretekingése után egy kicsit időzzünk az elmúlt időszak történései mellett. Korántsem teljes a felsorolásunk. A sok szép élmény nem fért bele a szokásos terjedelemben, így most először dupla számmal jelentkezünk.

„Uram, jó nekünk itt lennünk....”

Valóban, a Szent Anna templomban sokszor érzem a fenti mondatnak az erejét.

Jó itt lennem minden misén, amikor a megszokott helyemre leülök. Látom a nekem kedves arcokat, Meszes néni mosolyát, Piroskát, Sándort, Zsuzsát, Marikát, Lacit, ... rokonaimat. Vannak „csak” templomi ismerőseim, akikkel még egy-két kedves szót is váltunk.

Jó volt itt lennem március 19-én. Beléptem a templom félhomályába, és meglepetten láttam, hogy mindenki a Szent József oltár oldalára ült. A melléköltár, most főoltárrá változott (ilyen eddig még nem volt...). Plébános úr prédikációjában hangsúlyozta Szent József számunkra példát adó alázatát, csendes áldozatvállalásait. Majd a közösen mondott litánia szavai kísérték hazáig, a még téli esztén.

Jó volt itt lennem a nagyböjti keresztutakon. „Menni előre, hogy az Úrhoz érjünk”- ennek a mondatnak a jelentését erősítette az elmélkedő keresztutak gondolatisága.

Jó volt itt lennem a március 24-i imaórán, amelyet a már 5 éve működő imacsoport tagjai tartottak. Talán a végén kezdeném. Ágival hazafelé tartunk, egymás szavába vágva nem győzzük sorolni ennek az estének az élményeit. Érezted, hallottad, hogy milyen vihar volt az imaóra alatt? Láttad, hogy a feszületre, Jézusunk szenvedő arcára egy idő múlva rá-sütött a nap? Láttad az előkerülő zsebkezdőket - a könnyeinket? Láttad, hogy Pálmai Árpí édesanyja és édesapja is velünk volt? Szontagh Judit hozzátartozóit is láttam. Olyan jó, hogy ilyen sokan jelen lehettünk.

Többször meghallgattam azóta az imaóra felvételét. Nem győzők csodálkozni Pálmai Árpád alázatos zenei kíséretén, a felcsendülő tiszta, nemes, érzelmekkel teli hangon, amely egy kis törékeny hölgy, Szontagh Judit sajátja. Mint visszatérő vendégek mindig magas színvonalú „műsorokkal” ajándékoznak meg bennünket: „Híven a széphez, az igazhoz, jóhoz /Állhatatosan az Isteni Szóhoz”. Köszönjük!

A Sík Sándor költeményének részleteit felolvasók nagy hitelességgel azonosultak és közvetítettek. Nagy Sándor a keresztút első állomását olvasva, olyan gondolatokat tárt elénk, amelyek ma még aktuálisabbak, mint valaha. „Rend és törvény”...., a szomszédom üres tányérja, „Mindenkéért mindenki felelős”....

„Terhe alatt a fának”, a mi bűneink miatt esett el Jézus. Hengánné Gabi tolmácsolásában megelevenedett a harmadik állomás: „Az én bűneim ülnek a kereszten.” Mindennapi bűneink miatt: „Azért kell buknod, hogy én el ne essem.”

Béres Zsuzsanna, általam tisztelt és szeretett volt kolléganőm, nagyon meghatóan olvasta fel Jézus és Mária találkozását. Minden szerető anyai érzelem: vágyakozás, féltés, aggodás megjelent a hangjában. Utolsó mondata ma is a fülemben cseng: „Krisztus Anyja, légy a mi anyánk is.”

Nyitrai László a hetedik állomással érzékeltette az újra és újra elesésünket. Azt az emberi magatartásunkat, hogy sem Mária, sem Cirenei Simon, sem Veronika útját nem választjuk, hanem sokszor csak háttal állunk... Csak esni tudunk, nem sietünk Jézus felé. „Krisztus állíts fel másodszer is engem”- fejezte be Laci az imaórát. Erre csak ennyit tudunk mondani: Köszönjük!

A nyári időszámításra való átállás megzavart. Emiatt a diákmisére mentem. Öröm volt látni a zsúfolásig teli padokat. És a szentbeszéd: a roma fiatalok táncjátéka elvarázsolt. Tehetséges, fegyelmezett fiatalokat láthattam, no és köztük, volt tanítványomat is. Ugye most már mindenki elhiszi, hogy **jó volt nekem itt lennem.** */Pasziczky Mariann/*

„Táncolj az Úrnak, dicsérjed nevét ... !

Nem is olyan rég beszéltem a különböző felekezetek missziós munkájáról, ki milyen eredményt tudott elérni például a cigányság körében. Beszélgetőtársam kicsit cinikusan és számon kérően kérdezte: „Hol vannak a környéken lakó cigányemberek a Szent Anna templomból? Nem látom őket a vasárnapi mise után elégedetten kirajzó hívek között.” A kérdés félig-meddig jogos, és további kérdéseket szül: törődünk-e igazán, krisztusi módon a mellettünk élő cigányokkal? Vagyis, igyekszünk-e igazán megismerni őket és elfogadni, szeretni úgy, ahogy Isten? Jó példát kaptunk erre a cselekvő, imádságos szeretetre a Mária Iskola-testvérektől. Már 10 éve él egy kis marista szerzetesközösség Esztergomban, nagyon csendes és nagyon hatékonyan dolgozva a város határában, a Töltés utcában.

Lassan a második generáció nő fel gondoskodásuk erőterében.

Nagybőjt 5. vasárnapján, az ifjúsági misén az ő növendékeik misszionáltak minket. Lenyűgöző erővel, táncal és szóval prédikáltak a Tékozló fiú történetét. Az oltár előtt szilaj méltósággal táncban vetelkedett egymással a két fiú (Horváth György és Németh Gábor) apjuk (Horváth Sándor) gyönyörködő szeme előtt. Aztán a tékozló, a kisebbik fiú búcsút intett és belevetette magát a város fényes, hangos zürzavarába: jöttek is a lányok aprózó léptekkel, indiai templomi táncosnőket idéző, finoman kigyózó karmozdulatokkal. Zúdultak a legkisebb gyerekek is játékosan cifrázva, amit a nagyobbaktól lestek el. Szólt a Kárpát-medence olvasztóegységében kikevert hazai, idegenül is ismerős gyönyörű cigány népzene. „Örülünk, hogy megszületél...” – hangzott fel az ének, amikor visszatért a tékozló, bűnbánó fiú, és az Atya felemelte, magához vonta az Örök Visszatérőt.

Méltán zúgott fel a taps ezután a hitvalló prédikáció után. Sok-sok cigányember volt aznap a Szent Anna templomban, és mise után ki-ki meghatottan mondott köszönetet apróbbaknak és nagyobbaknak, maristáknak és munkatársaiknak. Jó volna, ha ez a szép, közös ünnep nem válna egyszerű, kiemelkedő alkalommá, hanem valami egészen új kezdetévé. Isten ezt már a maristák és növendékeik segítségével előkészítette számunkra, csak nekünk, az egyházközség régi tagjainak kell élnünk a lehetőséggel. */K. B./*

➤ Április 27-én, pénteken plébániánk tagjai, fiatalok és idősebbek **gyertyás kereszttúton** vettünk részt László atya vezetésével. Este 8 órakor gyülekeztünk a Jó Pásztor kápolnájánál. Az állomások szövegeit felosztottuk egymás között, majd a plébános atya bevezető szavai után közös imádsággal, énekekkel indultunk, lélekben Krisztussal együtt, a kálváriára.

Ezt a kereszttutat egyházközségünk lelki megújulásáért ajánlottuk fel, hiszen csak akkor tudunk egy nagy családdá és így az Anyaszentegyház tagjaivá válni, ha képesek vagyunk magunkba tekinteni, és újra meg újra felismerni, hogy mindig kell még tennünk annak érdekében, hogy teljesen eggyé tudjunk válni Jézussal, így a szenvedésben is. Ő vállalta értünk, a mi bűneinkért ezt a megaláztatást és szörnyű gyötrelmet - az egész világért és személyesen értem is.

Egy kereszttút közös megtétele mindig tud valami újat, új felismerést hozni, amely segít, hogy ezt a nagy titkot, szent misztériumot minél teljesebben, tiszta szívvel tudjuk megélni. Fontos végiggondolnunk, hogy vajon mi milyen módon éljük meg Krisztus kereszthalálát és feltámadását. Életünkben sokszor adódik olyan helyzet, amikor bizony ember-társaink ellen vagyunk, és így az isteni törvénnyel szemben állunk, ahelyett hogy segítenénk a rengeteg szenvedés enyhítésében.

Hiszem, hogy ez a kereszttút, melynek bensőségeit a kezünkben tartott gyertyák lángjai, és az alatt elterülő szép városunk esti fényei csak fokozták, valamennyiünket segített őszintén elgondolkodni, kicsit magunkba nézni, buzdított a bűnbánatra. Mikor Jézusra tekintünk a kereszten, soha ne feledjük el, hogy milyen nagy és felfoghatatlan áldozatot vállalt értünk, és ezért nekünk is, egész életünkkel áldozatot kell vállalnunk másokért, Isten nagyobb dicsőségére. */Dimnyés Aletta/*

➤ Plébániánk egyik hagyománya, az **állóképes kereszttút**, mint mindig, most is virágvasárnap került megrendezésre templomunkban, mely élethűen tárja elénk Krisztus Urunk szenvedésének, halálának és feltámadásának történetét.

Általános iskolás korom óta más színdarabokban általában én játszottam az előadás negatív figuráját. Ezzel ellentétben most a történelem és életünk legpozitívabb szereplőjét kellett megjelenítenem. A próbák idején nemigen érzékeltem, hogy mit is jelentett Ő lenni, hogy hogyan gondolkodott, hogyan érzett, mit láthatott azon a bizonyos napon. Azt hiszem hatalmas bátorság és akarat erő kellett ahhoz, hogy kiigya a kelyhet, amit az Atya adott neki. Két állomást emelnék ki a darabból. Az első: Jézus harmadszor esik el a kereszttel. Ez volt számomra az egyik legmeghatóbb jelenet, ahol is olyat láttam, amit a nézők vagy a többi szereplő nem láthatott. A templom dobogóján feküdtem, bal kezem ernyedten hevert a mellém esett kereszt felé mutatva, testemet bíborköpeny burkolta be, ziháltam az esés miatt, és a csalén álló töviskorona sértette fejemet. A földről fölnézve képpé dermedt katona „barátaimat” Csabit és Ádámot láttam. Itt tudatosult bennem, hogy milyen borzasztó nehéz volt a keresztet megalázva, agyonverten, komoly vérvesztéssel vonszolni a Golgota felé, majd a súlya alatt esni egy hatalmasat (és nem is egyet), utána újra felállni, újra felvenni a keresztet és újra elindulni, hogy közben köpködhessenek, és jól oldalba sózzanak. A másik jelenetben, amit megemlítek, a következőket éreztem: két oldalról egy-egy pár erős kar nyúlt a hónom alá, majd lassan fektetett a keresztre. Kezeimet széthúzva kezdték kalapálni a szögeket. A kalapácsolás rezgése megremegtette a keresztet, ezáltal fejemben éreztem az újabb és újabb ütések robbanását. Önkéntelenül is pislogtam az ijesztő csapásoktól, közben a kupola belsőterét és a freskókat szemléltem. Arra gondoltam, hogy milyen is lehetett az ég akkor, abban a pillanatban.

Mikor elkészültek, nehézkesen felállították a keresztet, s rajta engem. Megint csak átéltem, milyen érzés ennyi ember láttára három szegen lógni. Jézus Urunk szenvedésével példát is mutatott nekünk, hogy életünk kereszttjeivel újra fel kell állnunk, segítséggel vagy anélkül, és tovább kell mennünk a saját kis Golgotánk felé...

Ezúton szeretném megjegyezni, hogy Újpesti Gizi néni fáradtságos munkája nélkül előadásunk kevésbé lett volna az eseményhez méltó, valamint szeretnék gratulálni az apostoloknak, a síró asszonyoknak, Máriának, a katonáknak és az összes szereplőnek és segítőnek, hogy ilyen nagyszerű összpontosítással végezték feladatukat!

/Verhóczy Ádám/

➤ Az **első gyónásra** való felkészülés örömteli izgalmat jelentett a gyerekeknek és a családoknak. Amikor fiaink és lányaink először hagyták el a gyónatószéket, nehezen megfogalmazható volt a boldogságuk. Örömköztünk az ünnepi szentmisén teljesedett be, ahol mindenki őket ünnepelte, mégis érezhettük és az első gyónók is hitték, vallották, hogy a történetek középpontjában Jézus áll.

Ezen mai napi események egy teljesebb Isten-kapcsolat kezdetét hozták, nekünk szülőknek pedig segítettek átélni felelősségünket gyermekeinkért. A legjobban talán ez a dalszöveg fejezi ki érzéseinket:

Nincs vége: ez az élet kezdete volt!
Várnak rád új feladatok...
Ne feledd örökre kaptad hited,
De neked kell örökre megőrizned.

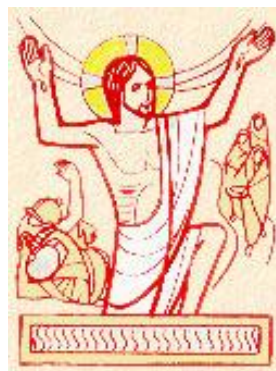
Nincs vége, várnak új áldozatok!
Ne nézd azt, hogy más mit kapott!
Ne félj, a remény sosem hagy el,
Legyen bár vidám nap vagy borús éjjel!

Nincs vége, pihenés sohasem vár,
Jutalmad megkapod a célnál!
Szeretet nélkül el nem jutsz oda,
Nem segít rajtad semmilyen csoda!

Nincs vége, tovább, tovább előre!
Ha félnél, majd nézz fel az égre!
Egy kezet fogsz látni a fejed felett,
Mely áldást ad reád, és örök életet...

Nincs vége, nincs vége!

/Balassa Géza/

➤ **Ünnepelni** sokféleképpen lehet: kirakatszerűen, hangosan, csendben, szolidan, közösségben, családban, egyedül, barátokkal, templomban, otthon, szórakozóhelyen és még sorolhatnám. Úgy gondolom azonban, a legfontosabb az, hogy az ünnep a lelkekben, a lelkünkben szülessen meg.

A nagybőjti időszak és a nagyhét bőven kínált egyházközségünkben szép és meghitt templomi alkalmakat az elcsendesedésre, a magunkban nézésre, szemünk látóvá tételére, hitünk erősítésére, szívünk-lelkünk kitárására, az ünneplésre.

Az ünnepet - legyen az bármilyen is- „külsőségek” is kísérik, amik hozzásegíthetnek annak szépségéhez, méltóságához. Emelhetik, fokozhatják azt. A szertartások során részünk volt ezekből is, melyek még bensőségesebbé tették húsvét-várásunkat, húsvétunkat: a frissen kitakarított és szépen feldíszített templom, a barka-kapuk, a lila lepellel takart keresztetek, az egyszerűségben is gyönyörű szentsír, amit bíborosunk is meglátogatott és megdicsért, a tömjénfüst a szertartásokon, a szenteltvízzel való meghintés, a sok gyertya, a szöszékből való prédikálás, a feltámadási körmenet ünnepélyessége, a gyermekek tojáskeresése a templomkertben, ...

Kiemelni most a ministránsokat szeretném. Hőfőhér ruhás sokaságuknak már a látványa is megható volt. Fegyelmezetttségük, szeretetteljes segítkezősük mindnyájunkra igen pozitív hatott. Nem volt, ami a kisebbeknél pedig természetes lehetne, csetlés-botlás, ásitózás, kicsit unatkozás. Volt viszont összeszedettség, látszott, hogy mindegyik örömmel, a lehető legjobban igyekezett elvégezni a rábízott feladatot. Élmény volt látni nemcsak a legkisebbeket, hanem természetesen a nagyobbakat is. Jó érzés, hogy vannak gyerekek, fiatalok, akik szüleikkel, nagyszüleikkel együtt fontosnak tartják ilyen módon is szolgálni az Urat. Csak sejtteni tudom annak a családnak az örömét, ahol az édesapa elsős kisfiával együtt ministrált most is, mint a szentmiséken gyakran.

Köszönet ennek az oltár körül szolgáló lelkes csapatnak, és összefogójuknak, az útjukat egyengető, őket felkészítő plébános atyának!

/Ny. M./

IKedden este a ministránsokat vacsorára hívta a plébános atya, megköszönte az ünnepi szolgálatukat, bízta őket a további aktív ministráns és keresztény életre. - Szerk./

➤ A húsvéti ünnepekre együtt készült a **Fiatalfelnőttek Közössége**, köztük én is. A hittanórai beszélgetések, közös keresztutunk, együttes imádkozásaink segítettek átérezni a nagybőjt misztériumát. A nagyheti szentmisék és szertartások, az imaóra, a virrasztás, majd a feltámadás öröme és az ünnepi körmenet hitet, erőt és békességet hozott életünkbe.

Az idei húsvét hétfő szép új szokással jelentkezett egyházközségünkben: plébános atyánk is megemlékezett a locsolkodási hagyományról, és a szentmise végén az oltár előtt szentelt vízzel megáldotta (meglocsolta) a lányokat, asszonyokat.

A 40 napos bőjti időszak után, ha az ember azt tényleg komolyan átélte, fogadalmait betartotta, akkor nagyon jól esik, hogy elérkezett a húsvétal az öröm, a jókedv. Kis közösségünk már előre megbeszélte, hogy a 13-i estét együtt tölti. Hagyományos húsvéti étkekkel (sonka, tojás, kalács, süti) mentünk át a miséről a plébániára. Kilencen jöttünk össze László atya szerény hajlékában. Az inycsiklandozó vacsora után kellemes volt körben ücsörögni, beszélgetni. Szokás szerint előkerültek a játékok, melyek egymás jobb megismerését segítik, s azt, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz. Nagyon jól éreztük magunkat.

Örülök annak, hogy a kis létszámmal indult hittanosoportunk egyre bővül, egyre többen leszünk, és rendszeresen tudunk olyan közös programokat szervezni, amik összekovácsolnak minket.

/Lócskai Anikó/

A napokban a postaládánkban egy kedves levelet találtunk, melyből néhány sort szívesen megosztunk a Testvérekkel:

... Nem tudtam ellenállni a „kísértésnek”, hogy tollat ragadjak. Igazából most tudatosult bennem, hogy valójában mit is jelent az időszakosan megjelenő plébániai értesítő elnevezése, „Élő Sziget”.

Mint tudjuk, a sziget minden oldalról vízzel körülvett szárazföld. A víz hol nyugodt, hol háborog, de a sziget belsejében békesség, nyugalom uralkodik. Ilyen szigetté vált a Szent Anna plébánia is. Ezt különösen most a nagybőjti időszakban éreztem. Krisztus szenvedésének, keresztahalálának és feltámadásának misztériumát a plébániai közösség minden korosztálya örömmel és nagy odaadással fogadta szívébe.

A nagybőjti triduum, a keresztúti ájtatosságok, az imaórák, a virrasztások mind-mind lehetőséget adtak lelki megújulásunknak. Érezhetően növekedett az egyívé tartozás és felelősség tudat érzése.

Az ünnep fényét emelte a templom felnőtt kórusának színvonalas közreműködése. A virágvasárnapi passió meglevenítését vendég kórus is segítette, a tokodi Gardellaca kórus. Ez számomra még többet jelentett, hiszen elhozták elhunyt szeretteim (szüleim, testvérem) üzenetét is. Szívem, lelkem csordultig megtelt hálával. Jézus valóban élet. A legteljesebben vett élet, amely nemcsak e világra vonatkozik, hanem az odaírt léte is...

Tudom, milyen sok munka van a közösségért vállalt szolgálatban, ezért kérem a Jóisten áldását mindazokra, akik az egyházközségért tevékenykednek. Kívánom, hogy töretlen hittel munkálkodjunk minél többen közösségünkért, az „Élő Szigetért”.

Szeretettel: Kuruczné Ilike

Daloltunk az Úrnak

Énekkarunk szorgalmasan, kemény igyekezettel készül mindig a következő „szereplésre”. Mivel a csapatból - karnagyunkon kívül - senkinek sincs zenei végzettsége, csak lelkesedése, meg egy kevés hangja, így néha bizony kemény munkát jelent egy-egy új darab megtanulása. Nagy öröm, ha sikerül, és szolgálatunkkal a szertartások közben segíteni tudjuk a lelki elmélyülést.

Hunyadi Zoltán karnagy úr áldásos tevékenysége meglátszik a kóruson, jóleső érzéssel, örömmel vesszük a hívek visszajelzéseit, köszönetét – ez további munkára ösztönöz bennünket.

A nagybőjti, húsvéti időszak különösen „húzó” volt. A virágvasárnapi Márk passió teljesen új volt számunkra. A karnagy úr ötlete nyomán meghívtuk a tokodi Gardellaca kórust így a két énekkar – néhány külön- és egy közös próba után – önmagát felülmúlva, szépen, hitelesen tudta megleveníteni a nagyheti történéseket. Ki kell emelni a tokodiak szölistáját az evangélista szerepében (nagyapénteken is): Kolbert Sándornak hívják. Köszönjük felemelő énekét, szolgálatát!

Köszönjük szölistáinknak is a passióban való hiteles, szép „megszólalásokat”. A nagyapénteki János passióban – az evangélistán kívül – két új, fiatal hangot is hallhattunk: Jézust Gyurác Németh László (imaóráinkról ismerjük, a Ferenceseknél tanít), Pilátust Fenyvesi Jácint (egyházközségünk tagja) énekelte. Mindketten kiválóan, köszönjük!

Ha már éneklésről van szó, itt kell felemlíteni és megköszönni a nagyheti és húsvéti szertartásokon felhangzó gyönyörű dallamokat, zsoltárokat, szekvenciákat Pálmai Árpád és Gyurác Németh László tolmácsolásában. Irigykedve hallgattuk ezeket a szép, tisztán csengő hangokat...

„Belülről” hallva is szép élmény volt az elmúlt időszak, és sokaktól hallottunk elismerő, köszönő szavakat. Erre csak azt tudtam mondani: gyere te is, legyél részese ennek a „baráti társaságnak”, azaz énekkarunknak!

Ezúton is biztatom a jobb hallású és hangú testvéreket, hogy jöjjenek közénk, tapasztalják meg az együtt éneklés örömét!

Szerdánként este 7-9-ig tartjuk próbáinkat a plébánián.

/Egy régi énekkaros/

Karitás hírek

2009. **március 15 - 18-ig** a Szent Erzsébet Karitászközpont szervezésében Máriabesnyőn, nagybőjti lelki gyakorlaton plébániánk Karitászközpontját 2 fő képviselte. A megnyitó szentmisét dr. Udvardy György püspök atya celebrálta. Ezt követően előadásában beszámolt a XII. Püspöki Szinódusról, melyen ő is részt vett. A 2008. októberében Rómában megtartott összejeövetel témája volt: Isten szava az Egyház életében és küldetésében. A püspök atya nekünk most azt emelte ki, hogy mit tud tenni a karitás ezekben a kérdésekben. Feladatként kaptuk, hogy minél több Bibliát vigyünk a betegekhez, hiszen ezzel nekik mi a legdrágábbat tudjuk adni. De a Biblia értelmezésében is elkel a segítség. Jézus tanítását akkor értjük igazán jól, ha elkezdjük szolgálni a szegényeket.

A Püspökkari Konferencia „Felelősségünk a teremtett világért” című körlevelével kapcsolatban a püspök úr rámutatott arra, hogy micsoda érték a teremtett világ, s benne a legnagyobb érték az ember. Az ezzel kapcsolatos egyházi tanítás nem újkeletű, mindig is jelen volt. Olyan kiadványok is megjelentek, amelyekben gyakorlati ötletek találhatók a tekintetben, hogy a plébániai közösségek, családok mit tehetnek a teremtett világ védelmében. A természethez vallásos szemlélettel kell fordulnunk: megkaptuk, éljünk hát helyesen vele, benne.

A lelki elmélyülést Hollay Antal atya biztosította.

Milyen a jó lelki gyakorlat? - erre a választ Teréz anya szavai adták, aki egész életét a legszegényebbek szolgálatára szentelte:

Adj időt a gondolatnak	- Erőd forrása ez.
Adj időt az imának	- A legnagyobb erő a Földön ez.
Adj időt a mosolynak	- A lélek zenéje ez.
Adj időt a játéknak	- Az örök ifjúság titka ez.
Adj időt a szeretetnek s légy szeretett	- Isten adománya ez.
Adj időt az adakozásnak	- Önzésre nem juthat idő.
Adj időt az olvasásnak	- A bölcsesség kútja ez.
Adj időt a barátságának	- A boldogság útja ez.
Adj időt a munkának	- A siker ára ez.
Adj időt a szeretetnek	- A Mennyek kulcsa ez.
A csend gyümölcse az ima	- Az ima gyümölcse a hit.
A hit gyümölcse a szeretet	- A szeretet gyümölcse a béke.

➤ 2009. március 25-én az Esztergomi Vaszary Kolos Kórház Onkológiai Rehabilitációs Osztályán szervezett programunkon „Bőrápolás jelentősége az onkológiai és a hospice ellátásban” címmel dr. Mrázik Krisztina bőrgyógyász főorvos tartott előadást, melyben különösen felhívta figyelmünket a száraz, vízhiányos bőr ápolására.

Tallós Mónika onkológiai szakápoló a trombózis megelőzésével kapcsolatban, az alábbi vénás trombózisra hajlamosító tényezőket emelte ki (talán nem haszontalan itt is felsorolni, hisz testünk a bennünk élő Szentlélek temploma, amit karbantartani kötelességünk):

- hosszú ideig tartó ülés	- huzamosabb ágynyugalom
- sérülés vagy műtét	- öröklött véralvadás zavar
- terhesség	- szívelégtelenség
- fogamzásgátló tabletták	- elhízás, kövéréség
- dohányzás	- malignus betegségek
- rosszindulatú daganatok	

Az osztályukon mindent megtesznek annak érdekében, hogy ne alakuljon ki mélyvénás trombózis.

Az előadások után Pálmai József tanár úr az elmondott szép versekkel és énekével a szeretetet sugározta felénk.

➤ Nagyszombaton délután a Családok Átmeneti Otthonának lakóival közösen a Keresztény Múzeumban megtekintettük a Jézus szenvedéstörténetét ábrázoló középkori táblalépeket. /Sz.P. és T.E./

Látogatás Várhegyi atyánál

Március 19-én férjemmel reggel ötkor indultunk autóbusszal Székesfehérvárra, hogy a Papi Otthonban meglátogassuk gyóntatómat és lelki vezetőmet, Várhegyi István atyát, aki 24 évig szolgált a Kerek templomban.

A két és félórás úton felidéződött bennem az 1958-as esztendő, amikor kilencéves kislányként először álltam István atya gyóntatószéke előtt, szorongva, mindenként magam elé engedve, hogy minél később kerüljek sorra. Hősiesen bevallom, féltem. De az atya jóságos, kedves szavaival minden félelmemet eloszlatott. A plébános úr határozott, szigorú, kemény, de igazságos és melegszívű lelkipásztorunk volt. Az a huszonnégy esztendő, amit itt töltött, sok mindent magába foglalt: ő kötötte át stólával a kezünket, ő részesítette a keresztség szentségében három gyermekünket, járt hozzánk házszenelésre, családlátogatásra. Ezt a kapcsolatot ápoltuk később is, látogattuk Budapesten a Krisztina városi templomban, majd 2002. februárjától itt Esztergomban, a Simor Papi Otthonban.

Idáig jutottam emlékezéseimben, amikor megérkeztünk Székesfehérvárra. Az atyát ez év január 21-én szállították ide Esztergomból. Izgalommal vártam, milyen állapotban találjuk őt. Elégé lefogyott, megtört, nem volt túl jó hangulatban. Infúziós kezelést kapott. Rövid ideig maradtunk, úgy éreztük, farsasztja őt jelenlétünk. De mivel a buszunk csak későn indult haza, gondoltuk, kora délután újra bejövünk hozzá. Ekkor kellemes meglepetésben volt részünk. István atyát mintha kicserélték volna! Nyugodt volt, jó kedvű, vonásai kisimultak, nyoma sem volt korábbi rossz hangulatának. Sokat beszélt, mondta, hogy mennyire szerette Esztergomot és az esztergomi híveket. Megható volt, ahogy egyik kezével a férjem kezét, másikkal az enyémet szorongatta: „Kedves Anni és István, köszönöm, hogy meglátogattatok, s elhoztatok nekem egy kicsit az esztergomi hívek szeretetéből.” Könnyeket csalt szemünkbe azzal a mondatával, hogy hálát ad a Mindenható Isten szeretetéért, segítségéért, az eltelt 85 év minden kegyelméért, s várja a nagy találkozást Teremtőjével, készülő utolsó útjára. Nyughelye az esztergomi Bazilika altemploma lesz majd.

Úgy gondoljuk, szép lenne, ha mindazok, akik tiszteltük, becsültük és szeretettük István atyát, s valamilyen kedves emléket őrzünk róla, naponta

legalább egy Üdvözlőgyeget elimádkoznánk érte, hogy ez az imalánc segítse élete utolsó stációjában.

Egy hét múlva újra eljutottam Székesfehérvárra, Camilla nővérrel a Zárdából. István atya most az otthon folyosóján ült, ott beszélgettünk. Majd meglepődve tapasztaltam, hogy járókeret segítségével, de önállóan ment vissza az ágyához. Ott voltam még, amikor delet harangoztak, így megadatott számomra az öröm, hogy együtt mondhattuk az Úrangyalát. Ezután elkészítettünk. Áldását és üdvözlését küldte az otthoniainknak. Kérte, imádkozzunk, hogy majd az örök hazában is találkozassunk.

Úgy legyen!

/Szencziné Ancikal

Taizéi szerzetes Esztergomban

Március 22-én, szombaton érkezett Francesco testvér városunkba. A taizéi szerzetesek minden évben elutaznak abba az országba, amelyért felelősek, és végiglátogatják a nagyobb városokat és közösségeket. Többek között ezen apropóból üdvözölhettük Esztergomban Francesco testvért, akit sok ember és élmény köt ide.

Este a Szent Anna templomban taizéi imaóra keretében együtt imádkozhattunk vele, majd egy kis agapéval fogadtuk, s mint régi jó barátot köszöntöttük. Azzal este a Tamás család volt a szállásadója. Másnap a vízvárosi templomban, a 9 órai misét követően ismét lehetőség adódott egy kicsit beszélgetni, ismerkedni vele. Itt is hirdette az idén jubileumát üülő magyarországi regionális találkozót, ami októberben lesz **Pécsett**. Ezen a vasárnapon a mi családunk látta őt vendégül ebédre. Kedves, kellemes találkozás volt!

Fájó szívvel engedjük útjára, bár tudtuk, hogy este már Miskolcon várták legalább olyan nagy szeretettel, mint mi esztergomiak.

/Penyigei Kriszti és Lacil

Néhány szó a **pécsi találkozóról**: Arra biztatjuk a fiatalokat, hogy készüljenek a találkozóra: **A bizalom zárandokútjára**. Legyünk minél többen, imádkozzunk együtt protestánsok és katolikusok, (hiszen ez ökumenikus lelkiség), anyaországi és határainkon túl élő fiatalok. Szolgáljuk a megbékélést és a kiengesztelődést a Kárpát-medencei más nemzetiségű fiatalokkal. Aki jelentkezni akar, számoljon azzal, hogy pécsi regisztrációja után családokhoz, esetleg közösségi szállásra osztják be. Így válósul meg az egymás iránti (befogadó/befogadott) bizalom, mint fontos keresztény érték. Reggel (énekes) imaóra, utána kiscsoportos beszélgetés, majd az ebéd után ismét imádság, délután esetleg szabadon választható programok következnek. A közös vacsorát esti imádság követi majd. Így érvényesül az egyszerűség.

Szeretet köti össze a résztvevőket, megéljük, elérjük a szív békéjét, erősítjük egymást hitünkben. Egyszerűség, bizalom, megbékélés, imádság, kiengesztelődés, ökumené, szeretet és a szív békéje, mint a taizéi lelkiség alapértékei, mind érvényesülni tudnak egy ilyen találkozón. Kiki a saját hitében erősödik, hogy azután visszatérve otthoni közösségébe dolgozhasson saját felekezeteiben. Akinek kedve van, jöjjön el havi imaóra alkalmainkra, illetve az idei pécsi találkozóra, amely október 23-26. között kerül megrendezésre. További információk a plébániákon kihelyezett plakátokon találhatók. */Grób Lajos/*

Köszönetet mondunk mindenkinek, aki az ünnepeink széppé, bensőségessé tételében bármilyen módon is közreműködött!

Köszönöm mindenkinek, akik újságunk hasábjain megosztották élményeiket mindannyiunk épülésére! */Szerk./*

Hirdetések, tervezett programjaink

- A színházlátogatásra jelentkezett testvérekkel 19-én, vasárnap 13 órakor találkozunk a Táti úti parkolóban.
- Búzaszentelő szentmise lesz április 25-én, szombaton 10.30-kor a Szentgyörgymezői templomban, amelyet plébánosunk mond.
- A következő bibliaóránk április 28-án, kedden este 7 órakor lesz, amelyet Székely János atya tart.
- Az elsőáldozás templomunkban május 17-én a 9 órai szentmise keretében lesz.

Programjainkról készült CD-DVD felvételek rendelhetők az irodánkban (imaórák, farsang, triduum, virrasztás...).

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Esztergomi Hittudományi Főiskola, N.T. A kiadást támogatta: Dr. Bátori Dénesné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2009. május
II/5. szám

Isten útjai kifürkészhetetlenek. Nem tudjuk, nem is sejtjük, mit tud kihozni belőlünk. Tőlünk „csak” hitet, gyermeki bizalmat, ráhagyatkozást kér, Ő majd ad lehetőségeket, helyzeteket, erőt. Járjunk az Ő nyomán, és figyeljünk üzeneteire, jeleire!

Most újabb jelet, megerősítést kapott közösségünk Mandalov Balázs káplán atya hozzánk történt kinevezésével. Szeretettel és nagy örömmel köszöntjük! Megkértük, röviden mutatkozzon be:

1984. január 22-én születtem Budapesten, és itt is nőttem fel. 2002-ben érettségiztem a Budapesti Piarista Gimnáziumban. Helyileg a Rákosszentmihályi Szent Mihály plébániához tartoztam, de sokáig a rákosszentmihályi Szent Imre templomba jártam. Az akkori templomigazgató, aki egyben béрмаapám is, Ormai Imre atya volt, ő indított el hivatásom útján. Hat éves koromban kezdtem el ministrálni, és hivatásomat ettől az időtől kezdtem el érezni, de csak később, érettségi előtt döntöttem el, hogy a Jóistent szeretném szolgálni, és a reám bízottakat elvezetni Hozzá.

Diakónusként Szentendrén, majd káplánként a Felső-Krisztinavárosban szolgáltam. Mindkét közösséghez nagyon szép élmények kötnek, és szívesen emlékezem vissza az ott eltöltött időre. Ide Esztergomba is örömmel érkeztem, hiszen hat évig itt jártam szemináriumba. Szeretem ezt a várost, az itteni nyugalmat és az emberek kedvességét.

Szüleimnek sokat köszönhetek, akik mindig is nagy szeretettel gondoskodnak rólam mind a mai napig. Köszönet nagyszüleimnek is, akik a hitre és a vallásos életre neveltek. Hálás vagyok az Úr Jézusnak, hogy eljuthattam idáig és köszönöm mindazok fohászait, segítségét, akik mellettem álltak és támogattak.

Ezúton is szeretném kérni Krisztus kegyelmét és a kedves hívek imáit, hogy itt a Szent Anna Plébánián is Jézust, a Jó pásztor példáját tudjam majd követni, és Szent Pál apostollal együtt bátran megvalljam: „Isten Fiának hitében élek, aki szeretett engem, és odaadta értem önmagát” (Gal. 2,20.)

Balázs atya

A május 10-i 11 órás szentmise elején László atya felolvasta a kinevezési dispoziációt, majd a hívek nevében Nyitrai László eképpen köszöntötte új káplánunkat:

Kedves Balázs Atya!

Életkorunk szerint talán anakronizmus, hogy atyának szólítalak, de mivel mindannyiunk közös Atyját képviseled körünkben, így tisztelettel és szeretettel mondom, hogy Balázs atya!

Egyházközségünk nevében nagy örömmel és szeretettel köszöntelek!
Valahogy úgy vagyunk, mint Ábrahám és Sára. Emberileg ők sem számíthattak utódra, és lám az ő megsokasodott utódaikból kaptuk a Megváltót. Emberileg mi sem számítottunk arra, hogy László atya káplánt kap, és lám itt vagy köztünk. Ahogy Ábrahám imája, hűsége meghallgatásra talált, úgy tűnik a miénk is, amikor papokért imádkozunk. Meg is köszönjük a Mindenható Istennek, - meg a Bíboros úrnak is, hogy közénk rendelt. Észre kell vennünk, hogy kegyelmi időket élünk. Megpróbálunk élni is vele!

Sejtjük, hogy nem innen fogsz nyugdíjba vonulni, de amíg együtt lehetünk, igyekszünk élni az általad is közvetített kegyelemmel, jelenléted nyújtotta lehetőségekkel. Őszinte szeretettel igyekszünk körbevenni. Felajánljuk segítségünket, ha úgy gondold, hogy pont valamelyikünk személyes odafordulására lenne szükséged.

Bízom benne - sőt ebben biztos is vagyok, hogy közösségünkben őszinte barátokra is találsz majd. Ismerj meg bennünket, az egyházközséget, és szolgálattal segíts közelebb jutnunk az Úrhoz. Segítsd László atyát lelkileg is gyarapodó egyházközségünk további megerősítésében!

Különösen fiataljainkat ajánljuk figyelmedbe, akikhez talán az életkorod miatt is hamarabb megtalálod az utat, a kulcsot. De azért ránk, idősebbekre is érdemes odafigyelned, hisz közösségünk derékhadát ez a korosztály képviseli.

Érezd otthon magad köztünk! Mi már az elmúlt egy hét alatt megszerettünk. Bízom benne, hogy te is így leszel velünk.

ISTEN HOZOTT!

Emlékszem még, milyen lázas várakozás előzte meg plébánosunk jöttét, és milyen szeretettel fogadtuk körünkben. Hasonlóképpen, bár kicsit váratlanabban kaptuk a hírt, hogy káplán atya érkezik hozzánk. Lelkesedés és hála töltötte el szívünket, hisz sokszor imádkoztunk papjainkért, és most még egyet kaptunk...

Balázs atya érkezésének a híre gondolkodóba ejtett minket, a fiatal felnőttek csoportját. Hogyan tudnánk kedveskedni, segíteni őt a beilleszkedésében, plébániai közösségeink megismerésében, hiszen ő a mi korosztályunkhoz áll a legközelebb. Szombat este öten összejöttünk a hittanteremben Balázs atya köré. Örömmel fokozta, hogy nem csak ő, hanem László atya is szakított ránk időt és csatlakozott hozzánk. A beszélgetős játékunk (UNGAME) során rengeteg kérdéssel bombáztuk Balázs atyát, amire kitartóan és szívesen felelt.

Ez az este nemcsak nekünk segített, hogy az első lépést megtegyük a megismerkedés útján, remélhetőleg a két atya közt is mélyítette a kapcsolatot, ami fontos ahhoz, hogy együtt tudják vezetni egyházközségünket a lelki megújulás útján. Ezt az első alkalmat – reményeink szerint – még sok hasonló, tartalmas, mindannyiunkat előbbre vivő beszélgetés követi majd!

Lócskai Anikó

A templomszentelés évfordulójának megünneplése új, hagyományteremtő ünnepe közösségünknek. László atya visszatekint és buzdít:

1902. április 27-e nagy nap volt egyházközségünk életében. Ekkor szentelte fel Kohl Medárd püspök a templomunkat. Igaz a templom sokkal régebbi, de valamilyen oknál fogva a szentelésre csak ekkor került sor.

Idén - talán először - megünneplétük ezt a napot. Hiszen egy plébánia életének két sajátos ünnepe van: a templombúcsú és a templom felszentelésének napja. Mindkettő az adott egyházközségben főünnep.

De mit is ünneplünk ilyenkor? Természetesen magát a templomot.

Ünnepeljük, hogy van egy hely, ahol összegyűlhetünk imádni az Istent. Ahol együtt lehetünk és megérezhetjük, amit Jézus is mond: Ahol ketten, hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok én is. (Mt. 18,20.) Mennyi sóhaj és ima szállt fel a mi templomunkból is az Istenhez. Mennyi könyörgés talált meghallgatásra. Mennyi öröm és mennyi sírás volt a falai között. De ugyanakkor mennyi kegyelem is áradt a boldog vagy éppen gondokkal terhelt emberekre. A templomszentelési évfordulón mindezekért köszönetet kell mondanunk a mi Urunknak. De köszönettel tartozunk a templomunk építőinek, támogatóinak is. Természetesen nemcsak a régi időkre gondolva. Hiszen ma is sokan vállalnak áldozatokat: sekrestyések, takarítók, énekkarok, kántor, imacsoportok, virágözők, és lehetne tovább sorolni. De ezen a napon meg kell emlékeznünk arról is, hogy a templom jelképe a mi testünk templomának is. Nemcsak a kőtemplomnak kell szépek, dekoratívnak lenni, hanem a lelkünknek is. A templomszentelés figyelmeztet bennünket, hogy vigyázzunk magunkra, hiszen az Isten bennünk is élni akar, mint templomban. Erre hívtuk fel a figyelmet e jeles napon és ezt fogjuk minden esztendőben ezen a napon ünnepelni.

Szép színfoltja volt az eseménynek, hogy a szentmise után a templom előcsarnokában, fehér asztal mellett tovább ünnepeltünk. Jó volt együtt lenni, beszélgetni, építeni közösségünk nagy "templomát" is.

László atya

„A Szűzanya jelenései három földrészén” c. könyvet olvastam, szerzője Molnár Gyula diakónus, mariológus. Hozzánk esztergomiakhoz a legközelebbi Mária jelenési hely DECHTICE (1920 előtt Dejte) 140 km-re van Szlovákiában. A szerző könyvében hét oldalon írja le ezt a csodálatos helyet. A falu feletti fenyőerdőske dombján a keresztút utolsó állomásánál a tisztáson egy magas keresztet állítottak fel hálából Dehtice lakói az 50-es években.

A jelenések 1994. december 4-én kezdődtek, először három, később még négy gyermeknek. Fiúk, lányok, akik 1979 és 1981 közt születtek. A Szűzanya 1995. aug. 15-én zárandoklat szervezését kéri a Kereszthez. Ezen a napon tárja fel magát az emberek előtt: Ő a Szent Szűz, a Segítség Királynője. Kéri, hogy ezt a napot, a megjelenés évfordulóját ünnepeljék meg (!!! Aug. 15. !!!) Főbb üzenetei, kérései: Isten, ima, megtérés, szeretet, béke, nyugalom, megbékélés, bűnbánat. A látnokok

közül néhányan látták a poklot, a mennyet, a tisztítótüzet. Hetente háromszor bőjtölnek: hétfőn, szerdán és pénteken, ilyenkor csak kenyeret és vizet vesznek magukhoz. A Szűzanya három leánynak 10-10 titkot, a többieknek 5-5 titkot mond. Megjelenik nekik a templomban, és otthonaikban. Minden hónap első péntekét követő vasárnap megjelenik nekik, az említett dombon a kereszt fölött látják a Szűzanyákat. A jelenés idejét nem lehet kiszámítani (14.00, 13.45, ...) A látókok könyörgő imákat és a rózsafüzért imádkozták a hívekkel. A jelenések kezdetén a látókok térdre esnek, egyszerre vetnek keresztet, és velük együtt mindannyian. Megdermed a levegő... Mária úgy köszönti a látókat, hogy „ő Isten küldötte”.

Láttam, hogy némán válaszolnak Máriának, és mintegy negyed óráig is mereven nézték Őt, a szemük sem rebtent. Két lány elpirosodott, és folytak a könnyeik. Amikor a Szűzanya elbúcsúzott tőlük, keresztvetéssel köszöntek el tőle. Láthatóan visszatértek köznél, és lazák lettek, zsebkendőért nyúltak, letörölték könnyeiket. A hálaíma befejeztével az emberek körbefogták őket, beszélgettek velünk és a Szűzanya áldását osztották ránk (keresztet tettek a homlokunkra).

A Szűzanya a forrás vizét megáldotta, a falu terére csöveken levezették, több ágon folyik. 1997-ben három alkalommal Rafael arkangyal is megjelent a látóknak. A kerestől pár méterre a jelenés helyén nagy fehér szobrot állítottak.

/Szerk. megj.: Legutóbbi imaórámon is szó volt Mária üzeneteiről, a magánkinyilatkoztatásról, csupán „véletlen”, hogy a jelenésekről írt könyvről és saját élményeiről most számolt be V.Z.-né Anna

Április 18-án került megrendezésre hazánkban először az **Isteni Irgalmasság konferenciája**. 2000-ben II. János Pál pápa szentté avatta Maria Kowalska lengyel apácát, akinek Jézus megjelent és az Isten irgalmasságáról, minden kegyelem forrásáról beszélt. A pápa az Irgalmas Istennek ajánlotta fel az egész világot. Ennek további hatása lett többek között, hogy húsvét második vasárnapját az Isteni Irgalmasságnak szentelték a világegyházban. Schönborn bíboros 2008. április 2-6. között Rómában szervezte meg az Irgalmasság I. Apostoli Világkongresszusát, amelynek célja nemzeti szinten is terjeszteni az Isteni irgalmasság ismeretét az előadások, tanúságtételek által, megtapasztalását a szentségek által, az irgalom megélését embertársaink között, és továbbadását, hirdetését a világban. Ennek fényében és mintájára zajlott Magyarországon első alkalommal ez a rendezvény a budai Szent Imre templomban, amely már a nap kezdetén zsúfolásig megtelt. Az egész napos rendezvényen előadásokat és tanúságtételeket hallhattunk neves előadóktól az isteni irgalom megjelenéséről a bibliában (Székely János püspök), II. János Pál pápáról, az irgalmasság szolgájáról (Patrice Chocholski lengyel atya, a Világkongresszus Főtitkára), az irgalomról a szovjet gulagon (Olofsson Placid atya), továbbá tanúságtételeket a kórházban és a nyomorban élők között jelen lévő irgalmas Jézusról (Janig Péter atya), és egy gyönyörű elmélkedést kiengesztelődésről és bizalomról, ami a felebaráti irgalom megjelenése (Beer Miklós püspök). Délután az Oltárszentségben találkozhattunk az Úrral, míg az irgalmassággal az egész nap folyamán a bűnbánat szentségében is részesülhettek a jelenlevők. A nap sokunk számára a szentmisével zárult, melyet Juliusz Janusz apostoli nuncius úr mutatott be magyarul(!). A program a nap végéig folytatódott közbenjáró személyes imával a szívek sebeinek gyógyulásáért. A nagyszabású rendezvény fővédnöke Erdő Péter bíboros érsek, védnöke TERNYÁK Csaba érsek atyák voltak, a szervezés pedig Katona István püspök atya irányítása alatt folyt. Isten adjon erőt az elhangzottak megvalósításához, kegyelmet az ő irgalmas szeretetében való mind mélyebb elmerülésében, és elég lelkesedést és kitartást az ő irgalmasságáról való hiteles tanúságtételhez! Istennek legyen hála!

/G.B./

Karitás hírek

Befejeződött az Otthon Segítünk Alapítvány munkatársainak irányításával megtartott felkészítő foglalkozás. Magdika és Anikó segítségével megszerveztük a már felvállalt és a tervezett feladatainkat is.

Naponta szembesülünk a gazdasági válság által gerjesztett, mind sürgetőbb feladatokkal is, mint például villanyórák kikapcsolása, hajléktalanná válás, hitelátütemezés következtében való elszegényedés, gyógyszerárak emelkedése, stb. Az utolsó összejövetel alatt is érkezett újabb segítségkérő. Egyre sürgetőbb az összefogás és maroknyi csoportunk bővítése. Szeretettel **hívunk és várunk** minden kedves Szent Anna Plébániái hívót ill. segítőkész szimpatizánsokat is, akár friss nyugdíjas, akár még aktív és komolyan veszi a Szentírás szavait. Tett nélkül a hit nem él.

Testvéreim, mit használ, ha valaki azt állítja, hogy van hite, tettei azonban nincsenek? Üdvözítheti a hite? /Jn.2,14./

Köszönet az Adakozóknak:

Nagybőjtben a „Lemondások Perselyé”-ben 57.000 forint gyűlt össze, az egyéni adományok összege 43.000 forint volt. Ebből és a karitás rendelkezésére álló korábbi bevételekből a nehéz helyzetben élők gyógyszerköltségeit támogattuk, a napi gondokkal küszködő családok részére élelmiszert vásároltunk és 60 db jelképes húsvéti csomagot adtunk át. Ezen felül egyéni felajánlásból származó étkezési utalványokat továbbítottunk.

A válság mélyülésevel egyre növekszik a segélykérők száma.

"A jótékonyaságról és az adakozásról ne feledkezett meg, mert az ilyen áldozat kedves Istennek" /Zsid.13,16./

Pünkösdi imaahíd – plébániánk felhívása

Erdős Péter templomatyá ötletét felkarolva egyházközségünk – László atya támogatásával – a következő „akció” megszervezésébe kezdett: Felhívást tettünk közzé keresztény közösségek, plébániák számára, hogy a csíksomlyói nagymisével egyidőben, vagyis május 30-án, szombaton 11.30 órakor tartsunk szentmisét, imaórát. A somlyói zarándokokkal együtt engeszteljünk hazánkért, kérjük Mária hathatós pártfogását, minél többen, minél több helyen – egyszerre. Felhívásunkat először is plébániánk honlapjára tettük fel, majd katolikus webportálokra, levelező listákra. A Katolikus- és a Mária Rádióban is elhangzott egy-egy riport erről. Az Új Ember máj. 24-i számában is megjelenik felhívásunk. Kértük, hogy jelezzék vissza nekünk a bekapcsolódási szándékot, eddig mindössze tízen vagyunk... Bízunk benne, hogy visszajelzés nélkül is sokan be fognak kapcsolódni ebbe a lelki együttlétebe, hisz látjuk, mekkora a baj, honnan várhatnánk segítséget, zaklatott lelkünknek, életünknek megnyugvást, ha nem Nagyasszonyunktól.

Találkozunk tehát pünkösdi szombatján 11.30-kor templomunkban személyesen közösségünk tagjaival, lélekben pedig sok ezer magyar testvérünkkel!

Az építkezés folytatódik...

Templomunk vízszigetelésével 2008 tavasza óta foglalkoztunk, legalább is a tervezés szintjén. Akkor – a plébánia épület építésének a finisében – Marosi Gábor, azóta elhunyt főépítész leállított bennünket, hogy most ezzel ne foglalkozzunk, a plébánia befejezésére kell koncentrálni (az anyagiakat is). Az idén – főegyházmegyei támogatásból – már elkészítettük a szigetelési tervet, és már a műemlékesek foglalkoznak vele.

Balázs atya érkezésével új helyzet adódott. El tudtuk szállásolni a vendégszobában, de konkrétan elkezdtünk foglalkozni a tetőtérben kialakítandó káplán-lakás, valamint közösségi tér kialakításának a tervezésével. Mivel a vízszigetelési munkákra igényelt (főegyházmegyei) támogatásból talán maradni fog valamennyi, a Polgármesteri Hivataltól is ígértek némi támogatást, így belefogunk... Szükség lesz helyi gyűjtésre, és fizikális támogatásra is, amint el tudjuk kezdeni az építkezést. Ehhez már előre kérjük a Testvérek támogatását! Ha együtt toljuk a szekeret – és egy irányba – akkor haladni fog. „Ha az Úr nem építi a házat, az építő hasztalan fárad...” Nálunk építi, szálljunk be mi is!

/Nyitrai László/

Hirdetések, tervezett programjaink

- Karitás csoportunk szervezésében a következő kórházi előadás május 20-án, szerdán 13.30-kor lesz az onkológiai osztályon. Előadók: Dr. Székely János püspök atya és Pálkás Rita vezető gyógytornász. Várjuk az érdeklődőket!
- Taize-i imaórát tartanak a vizivárosi templomban május 23-án, szombaton 18 órakor.
- A következő bibliaóránk május 26-án, kedden este 7 órakor lesz, amelyet Székely János atya tart. Ezen sorozat befejező alkalma pedig június 9-e, aminek helyét és idejét 26-án beszéljük meg.
- Pünkösdi szombaton (máj. 30.) felhívásunknak megfelelően 11.30 órakor engesztelő szentmisét tartunk templomunkban hazánkért, a csíksomlyói nagymisével egyidőben.
- Pünkösdi vasárnap a bazilikában Dr. Erdő Péter bíboros atya a 10.30-kor kezdődő szentmisében bérmálja az erre felkészülteket, köztük a mi egyházközségünk fiataljait is.
- Pünkösdi hétfőn 18 órakor - helyi hagyományainknak megfelelően - az Orbán kápolnában szentmise lesz, amelyet Dr. Székely János püspök atya mutat be.
- Énekkarunk meghívást kapott a kesztölci plébános atyától, Tarnóczi Ferenctől, június 7-én a 9 órai misén ott fognak szolgálni.

Minden lelki programunkra szeretettel várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

*A sokszorosításban segített: Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium
Kedves Ilona*

A kiadást támogatta: özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2009. június
II/6. szám

„Áradj szét, Lélek, áradj szét,
áradj szét, töltsd be minden hívő szívét!” /DAX/

Már Úrnapja van e szám megjelenésekor, körmenetünkkel a külvilág felé is demonstráljuk, hogy mi Krisztushoz szeretnénk tartozni – most mégis tekintsünk egy kicsit vissza a Lélek kiáradásának idejére, az Egyház születésének ünnepére. A sok lelki élmény – hál’ Istennek – megint nem fért bele a szokásos terjedelembé...

Pünkösöd

Mindenki magásra, egyre magasabbra akar törni. Természetes vágya ez az embernek. De úgy akarunk sokszor fölemelkedni, hogy megelégedünk arról, hogy nem vagyunk urai ennek a világnak, csupán gondozói, felelősei. Ósrégi bibliai példázat a bábéli toronyépítés: az emberek fölemelkedésének, kiemelkedésének, nagyra törésének örök példázata, akik így szóltak: „Rajta, építsünk várost és tornyot, amelynek teteje az égig ér.” (Ter 11,4) Az eddig egy nyelvű, egymást értő emberek nyelve megzavarodik, amikor megelégednek arról, hol van az ő helyük ebben a világban.

A Lélek kiáradása az apostolokra mintegy ellentéte a bábéli nyelvzavarnak. Apostolokról, tanítványokról van szó, akik Jézus tanítását hallgatták, megismerték. Olyan emberekről van szó, akik Jézus életének tanúi voltak, de reményeik szertefoszlottak. Ezek az emberek találkoztak Jézussal a kereszthalál után: megtapasztalták, hogy Jézus él, - de gyengék voltak ahhoz, hogy kimenjenek az emberek közé, és elmondják mindazt, amit láttak és hallottak. Jézus húsvét hajnala után többször megszólítja őket, amikor találkozik velük, és bátorítja őket: Békesség, ne féljete!

Pünkösöd ünnepén az eddig bátortalan, félénk, nagyon emberi módon viselkedő tanítványok megkapják a Lélek erejét. Bátran az emberek közé mennek, beszélnek, - és mindenki, - és soknyelvű világ érti őket, mindenki a saját nyelvén. (ApCsel 2,8)

Egy összezavarodott, egymást nem értő, sőt sokszor érteni sem akaró világban élünk. Annyi minden foglalkoztat bennünket: s amikor saját érdekeinket minden áron képviselve ki akarunk törni a többiek közül, megzavarodik a nyelvünk, érzéketlenné, értetlenné válunk. S amikor az igazságot kellene képviselnünk a nyilvánosság előtt, bátortalanok, félénkek, szorongók vagyunk.

Egy lélektelen, darabjaira hulló világban Lélekre, egységre van szükségünk. Egy megfélemlített, szorongó világban bátorságra, erőre van szükségünk. Sokat mondó Jézus biztató szava: Békesség! Ne féljete! Mert szeretnénk mi is kitárni a szívünket az erőt adó Lélek előtt, az egység Lelke előtt, aki elvezet minket a teljes igazságra.

/Balázs atya/

Gondolatok – Pünkösöd körül

Körülöttünk, közösségünkben folyamatosan történnek olyan lélekemelő dolgok, amik előbbre vihetnek bennünket, már ha hajlandók vagyunk bekapcsolódni, és előbbre akarunk jutni lelkületünkben, hitünkben. Tudom, hogy nem a létszámok, a „tömeg” jelenti a „sikert”. A Lélek az, ami életet, ezt kell valahogy „közvetítenünk” a szokás-keresztények és a közömbösök felé.

- **Pünkösöd szombati** kezdeményezésünkre - bár lehetőségeink szerint sok emberhez, közösséghez eljuttattuk a felhívást - összesen tíz közösség jelezte, hogy építeni fogja azt a lelki hidat, ami Márián keresztül összehozza egy órára nemzetünk lelki szétszórtságban élő tagjait. Örömteli, hogy plébániánk hívei és városunk más közösségeiből is többen fontosnak találták ezt az állandóan aktuális és szükséges „akció”: imádkozást hazánk lelki megújulásáért. Ebből a válságból magunktól nem tudunk kimászni, csak az Isten segítségével, Mária

pártfogásával, ahogy László atya is idézte Püspökünk egyik megnyilatkozását.

- Múltunk ismerete, hagyományaink ápolása jövőépítő, megtartó erő. Plébániánk egyik fontos ünnepe a **pünkösödihétfő**. Az ember természeti lény, teremtett - Isten által teremtett világnak a része. Erről a mai ember elfelejtkezni látszik. A technika, a tudás fejlődésével már azt hisszük, hogy az uralmunk alá rendelt Földdel bármit megtehetünk. A világ vezetése a pénz istenére, a haszonra és nem a tudósok jelzéseire, a már napjainkban is megtapasztalható, - talán már visszafordíthatatlan környezeti károsodásra figyel. Amikor Szent Orbán közbenjárását kérjük, nem csak szőlőnkre gondolunk, nem csak a fagykára, hanem hazánk tönkretett mezőgazdaságáért, Földünk veszélyeztetett biológiai életteréért is imádkozunk. Ebben minden egyes embernek, minden kereszténynek megvan a saját felelőssége - ahogy a szőlőhegyen Székely János püspök atya külön kihangsúlyozta ezt.

Sajátos hagyománya Esztergomnak, hogy ezt a szentmisét főpásztor (bíboros, püspök) szokta mondani. Az is szép, közösségépítő hagyomány, hogy a mise után a rokoni, baráti társaságok a borospincéknél folytatják az ünneplést. Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy László és Balázs atya mellett Székely János atya is elfogadta meghívásunkat, és csatlakozott vendégeinkhez. Jelenlétük megerősítette, hogy emberségünkben a „szent és profán” elválaszthatatlanul együtt van, és a maga helyén mindkettő fontos és erőforrás (Kánai menyegző, Jézus első csodája... Szerk.: a képes beszámoló hamarosan felkerül honlapunkra).

- Szentháromság vasárnapjára meghívást kapott **felnőtt kórusunk Kesztyűlcre**, ahogy énekeljük a szentmisén. Örömmel mentünk, az éneklés is szépen sikerült a gyönyörűen felújított templomban. Megcsodáltuk az örök ifjú (80 éves) Tarnóczy Ferenc atya lendületét, buzgóságát. Megértettük elsomorodását, hiszen - sajnos - mi is többször átéltük, hogy amikor egy-egy rendezvényünkre, ünnepünkre vendéget hívunk, helyi közösségünk tagjai meg érdektelenség miatt, vagy egyéb elfoglaltságra hivatkozva „kihagyják” ezen ünnepi alkalmakat...

- Az ünnepek, ünnepeink teszik élhetővé, elviselhetővé a mindennapi robotban megfáradt testünket, lelkünket. A közösségben egymásra figyelünk, egymásra hangolódunk, ezáltal Istenhez is közelebb jutunk. Ne hagyjuk ki ezen lehetőségeket!

/NY.L./

Emlékezés Jenő atyára

Dr. Cserpes Jenő plébános urunkat **55 évvel ezelőtt**, 1954. június 20-án szentelték pappá Esztergomban. Első kápláni szolgálata Budapesten, a III. kerületi Segítő Szűz Mária Kápolnában volt, majd 1955-56-ban az Esztergomi Primási Palotában volt hivatalban. 1956-64-ig teológiai tanárként dolgozott városunkban, a Papnevelő Intézetben. 1964-80-ig plébánosa volt a Vizivárosi egyházközségnek. 1980-81-ben misézni járt a Kerek templomba, majd Várhegyi István plébános úr Bp. Krisztina városba történő kinevezése után, 1982. január elsejétől ő vette át plébániánk vezetését egészen nyugdíjba vonulásáig, 1997. március elsejéig. (Nyugdíjba vonulása súlyos cukorbetegsége miatt történt.) Plébánosi ideje alatt Jenő atya nagy gondot fordított hívei lelki gondozására, a gyermekek hitre nevelésére, az idős betegek segítésére. A rászorulókat mindenben segítette. Mindenkit türelmesen hallgatott meg. Időt szentelt ránk.

Idekerülése utáni első nagy fizikai feladat a templom kupolájának átépítése volt. Az ehhez szükséges pénz gyűjtését már Várhegyi atya elkezdte. A munkálatok elején, a bontáskor azonban kiderült, hogy a faanyagot is ki kell cserélni, ami újabb komoly költséget jelentett.

Összesen 3 millió 800 ezer Ft-ba került akkor ez a felújítás. A hívek és az Érsekség adományából még villámhárító is jutott a toronyra, és a templom külső renoválása is megtörtént.

Ezután a Rozália és az Orbán kápolnák felújítása következett, majd később a szent Vendel szoboré.

A plébánia épülete 1945 óta nem volt renoválva, így ezt is elvégeztette a plébános úr, s egyúttal az udvart is parkosította.

Dr. Kiss-Rigó László atya káplánként 1985-ben érkezett hozzánk, aki ebben a minőségében Jenő atyát 1997-ig segítette munkájában. Elkezdődött az egyházi ingatlanok visszaadási folyamata, az iskolaalapítás, építkezések. Jenő atya plébánosként ebben a munkában is tevékenyen részt vett, de ezen folyamat igazi szervezője, plébánosságában utódja, László atya volt.

Amíg egészsége engedte elvitte híveit Rómába, Máriazellbe, Münchenbe, az európai „Ezüst Sirály” találkozóra, és igen sok magyarországi Mária-kegyhelyre.

Plébános urunk 1982. jan.1. - 1997. márc.1. között megkeresztelt 894 gyermeket, megeskettett 197 párt, eltemetett 1253 testvérünket.

Pappá szentelése óta - a naplója szerint - 19.506 szentmisét mondott el híveitért.

1997. márc. 1-től a Székesfehérvári Papi Otthonba költözött és ott is halt meg 1997. május 24-én. Cserpes atyát Esztergomban temették el a belvárosi temetőben, szülei mellé. A gyász-szertartást Dékány Vilmos püspök úr végezte. Az egyházközség nevében én búcsúztattam el a koporsójánál Jenő atyát, akinek a legközelebbi munkatársa voltam a plébánián.

Fáradtságos papi munkájáért a jó Isten jutalmazza meg, fogadja őt olyan szeretettel a szívére, mint ő szolgálta Urát, Istenét életén át. Nyugodjék békében, imádkozzunk érte, ne feledjük el!

lőzv. Kovács Jenőné sz. Fehérvári Editl

Jenő atyát 55 évvel ezelőtt szentelték pappá, ennek évfordulóján, **június 20-án 17 órakor** a sírjánál (a belvárosi temető kápolnájánál) összejövünk, és rövid emlékezéssel, imával köszönjük meg Istennek az Ő itteni szolgálatát. **Szeretettel várjuk a testvéreket**, akik ismerték, szerették, akiket itteni lelkes szolgálata segített az Istenhez vezető úton!
A megemlékezést Cséfalvay atya vezeti.

Csiksomlyó 2009

Üdvözlégy Csiksomlyói Szentséges Szűz Mária, keresztény híveidnek segítő Anyja!

Irgalmas jó Anyám, hallgasd meg buzgó kérésemet, segíts meg minden ügyemben, vigasztalj szenvedésemben és bánatomban, oltalmaz a veszélyben, ments meg a bűnre vezető kísértésektől, légy betegségemben ápolóm és halálomkor vigasztalóm.
Amen.

A Szent Anna Plébánia közösségének farsangi bálján nagy meglepetésünkre férjem nyerte meg a Pataki István utazási irodája által felajánlott, 1 főre szóló erdélyi utat. Az út különlegesnek ígérkezett, mivel a csúcspontja a pünkösdszombati, csiksomlyói búcsú volt. Bár családjunk több tagja is járt már korábban Erdélyben, a búcsú miatt úgy döntöttünk, hogy hárman is utazunk.

A szerencsés megérkezés után két napig ismerkedhettünk a Székelyföld nevezetességeivel. Szejkefürdőn megnéztük a „legnagyobb székely”, Orbán Balázs, Farkaslakán pedig az Abel-trilógia írója, Tamási Áron síremlékét. Korondon a népművészet neves mestereitől vásároltunk szép kerámiákat. Sétáltunk a felszín alatt 120 méterrel a parajdi sóbánya hatalmas termeiben, ahol a kápolna oltárát és Nepomuki Szent János szobrát is egy-egy sötömből faragták ki. Székelyudvarhely – a székely főváros – rengeteg látványt tartogatott: jártunk a Márton Áron püspökről elnevezett gimnázium és a Benedek Elek nevet viselő tanítóképző patinás épületeiben, a Vasszékely-szobornál, a Városháza dísztermében és az erdélyi történelem nagy magyar alakjait bemutató

szoborparkban. Örömmel nyugtáztuk, hogy még most is mindenhol magyar szót hallani; itt még 97% a magyarság aránya.

A bögyözi református lelkész szarkasztikus humorral átítatott rövid előadásában ismerkedtünk meg a 13. században gótikus stílusban épített, egyedülálló freskókkal és kazettás mennyezettel díszített templom történetével. A székelykeresztúri múzeumban álló, a paraszti élet minden kellékével (vetett ágyak, faragott bölcso, búbos kemence) teljesen berendezett régi lakó- és gazdasági épületek a csoport tagjai közül sokunk gyermekkorát idézték. Ugyanitt a Gyárfás kúria vén körtefájáról azt tartják, hogy alatta írta Petőfi Sándor az utolsó versét. Bár a régi fa már kiszáradt, a gyökereiből új, életerős fa nőtt ki... Fehéregyházán, az 1849-es segesvári csatában elesett hősöknek állít emléket a turulmadaras obelisz. Az itt található emlékparkban áll Petőfi szobra és az életét bemutató emlékház is.

Az egykori szász vidék felé tovább haladva Berethalom községben körbejártuk a háromszoros fallal övezett erődtemplomot. Segesváron, az egykori Szász-szék központjában, a történelmi belvárosban sétáltunk néhány órát, felkeresve többek között báró Apor Vilmos vértanú püspök szülőházát, az óratornyot és az ún. Diáklépcsőt, melynek 178 fedett lépcsőfoka vezet a belső várba.

Este szállásadónk, Máttyás Gábor, a zetevájáljai „kacagó pap” misét celebrált, így lélekben is felkészültünk a várva-várt szombati búcsúra.

Másnap korán reggel indultunk Csíkszeredára. Megérkezve kibontottuk a nemzetiszín zászlót és a magunkkal hozott „Esztergom” tábla mögött nekivágtunk a kegytemplomhoz és azon túl Somlyó-hegyre vezető útnak, melyen már akkor rengeteg zarándokcsoport haladt énekelve, imádkozva.

A színes, többszázezer fős, de lélekben egységes tömeg a hegyoldalban végeláthatatlanul kanyarogva menetelt felfelé. Még most is emlékszem a nyárszentlőrinciek ősi Mária-énekeire, a többszáz székelyudvarhelyi fiatalra, a csángók jellegzetes fejkendőire, a pannonthalmáról biciklivel hatalmas utat megtevő diákokra, a hosszú út két oldalán sorakozó, székely ruhába öltözött leányokra és legényekre. Fent, a Kis- és a Nagy-Somlyó közti nyeregben már vártak ránk azok, akik egész éjszaka ott virrasztottak. Miután elfoglaltuk a helyünket, még vagy másfél órán át csak jöttek és jöttek a keresztalják a csík-, kászón- és gyergyóvidéki falvakból, az elszakított területek minden zugából, Csonka-Magyarországról és még a tengerentúlról is. Jöttek emlékezni, hogy 1567-ben itt imádkoztak a székely asszonyok a „Napba Öltözött Asszonyhoz”, „Babba Mariá”-hoz, hogy segítse meg a Tolvajostetőn ősi hitük védelmében harcolni kész férfiakat. Szűz Mária akkor segített, ami reményt ad a mai magyaroknak is a megmaradásra (az ünnep jelmondata szerint) „Krisztussal Ezer Ezerestendeig”.

Akárhogy is szakadt az eső, a kettős ünnepet nem tudta elrontani. 2009-ben ünnepeljük a gyulafehérvári püspökség megalapításának 1000-ik és a ferences rend fennállásának 800-ik évfordulóját – emlékeztetett mindenkit a mise főcelebránsa, Bábel Balázs kalocsai érsek. A szertartás alatt a Szűzanya elé terjesztettük kéréseinket családtagjainkért, egyházközségünk otthon velünk imádkozó tagjaiért és nemzetünkért. A gyermek, bárhol is éljen, mindig vágyódik édesanyjához. Mária a mi égi édesanyánk. Minket rábízta a Boldog-asszonyra, ezért nem engedhetjük el a kezét. Ha ezt végre minden magyar testvérünk megérti, akkor hazánk nem vész el, hanem megmarad kereszténynek és magyarnak. Adja Isten, hogy így legyen!

I Tuschinger Lászlónél

Pünkösdi zarándoklaton **Csiksomlyón** még nem jártam. Aktív részese ott a helyszínen még nem voltam annak a különleges és hatalmas élménynek, amelyről mesélni már sokakat hallottam.

Tavaly illyentájt egy CD-t kaptunk a búcsúból hazajött Klárikétől. Sokszor meghallgattam. A gyönyörű Mária-énekek és imák nem hagyják érintetlenül a lelkünket.

Az idén tudatosan készültem pünkösdszombatjára, hiszen itthonról a mi plébániánk is belekapcsolódott a csiksomlyói közös ünneplésbe. Kezdeményezésünkre velünk együtt néhány magyarországi egyházközség az erdélyi szentmisével egyidőben közösen imádkozott hazánkért, nemzetünkért.

Egész héten szölkak lakásunkban a csiksomlyói Szűzanyát dicsérő, hozzá fohászkozó énekek, imák. A szombati Kerek templomi mise kezdete előtt röviddel egy sms-t kaptunk: „Most értünk fel a Somlyó-nyeregbe, rátok gondolunk” - írták Marikáék. Kicsordultak a könnyeim...

Tele voltunk várakozással, izgalommal. Vajon hányan jönnek el ma a mi templomunkba egyházközségünkéből, a városból, hogy hazánkért, nemzetünkért együtt fohászkozzunk? Szép számmal voltunk, s nem

csak idősebbek, hanem ott voltak a babakocsis anyukák, a fiatalok is. Előtte az első padban - igaz a szülei nélkül- egy elsős forma kisfiú imádkozott. Van remény!

László atya prédikációjában a hazaszeretetre buzdított, és hangsúlyozta valamennyiünk felelősségét hazánk, nemzetünk sorsáért. Szép és meghatározó ünnepet ültünk. Ebben az órában különösen jó volt magyarnak lenni, és lélekben sok-sok magyarral - határon innen és túl - együtt imádkozni.

/Ny.M./

Május

Édesanyám kárpátaljai görög katolikusként nemcsak a nevében, de a szívében is viselte a „titokzatos szép róza”, Mária tiszteletét. A májusi esték litániái nélküle nem kezdődhetek el.

Nekem mi is jelent a május? **Mária áhítatos tisztelete, anyák napja, gyöngyvirág, cseresznye...** és mostantól kezdve **Nagymaros...**

Régi májusok:

Gyöngyvirág illatozott a kertünkben, édesapám kedvenc virága. Májusi születésnapján édesanyám mindig gyöngyvirágcsokorral köszöntötte, ami azután az éjjeliszekrényére került. 1985-ben is, édesapám utolsó májusán.

Fiam gyermekkorának tavaszát az jelentette, amikor édesanyám fáradtan a kerti munkától, de kipirult arccal, mosolyogva megjelent egy ággal, amelynek zöldjéből elővillant a **májusi cseresznye**. Halála óta több év eltelt. Május elején, a piacon jártamban megláttam a könnyeimet előcsaló cseresznyét. Otthon megkérdeztem a fiamtól, hogy emlékszik-e még... Megnyugtató, emlékszik. Aznap, kora délután barátnőmmel a szobában ültünk, amikor fiam megjelent egy tál korai, májusi cseresznyével.

Május, ami ezután válik emlékké:

Május 23-ra barátnőim közös programot szerveztek. Klára gondolata az volt, hogy csak tömegközlekedési eszközök segítségével, no meg gyalog, jussunk el Királyrétre. Az időpont véletlen volt. Indulásunk előtti napokban megtudtam, hogy akkor van a **Nagymarosi Ifjúsági Találkozó**, ami ugyan 1973-tól rendszeresen várja a fiatalokat, de én még sosem jártam ott. Rokonaimtól sokat hallottam róla, mindig kiemelték, hogy mekkora hitéleti élményt jelentett nekik a találkozó. Klárának szóltam, szervezzük úgy meg az utat, hogy barátainknak meglepetést szerezve vegyünk részt a találkozó zárómiséjén, amelyet dr. Beer Miklós váci püspök úr fog tartani. Jó ötletnek tartotta, most már csak arra kellett vigyázni, hogy megőrizzük titkunkat. Hatan: Marika, Zsuzsa, Gabi, Jutka, Klára és én, nevetésben, elmélyült beszélgetésben, csodálatos májusi kék ég alatt, kis vagányságokat is megengedve töltöttük a napot, no és többször húszévesen. Délután elmondtuk a többieknek, hogy Nagymaroson meglepetés vár rájuk. Izgatottak lettek, találgattak... 16 óra Nagymaros... Zúgnak a harangok..., bemegyünk a templomkertbe..., püspök úr először az ipolytölgyesi sérültekhez lép, aztán az oltárhoz. Csoda, nem mindennapi csoda történet velünk. A fiatalok látványa, Sillye Jenőék gitáros áhítatai, a szívükben fiatal papok lelkes éneke, a püspök úr prédikációja... Gondolatisága, a fiatalokhoz szóló közvetlen üzenete választ ad sok kérdésre. Csak sorozat az ár, vagy céloz van? Célba csak az érhet, aki el is indul. Az útelágazásoknál jól választunk? Saul és a damaszkuszi út történetét említette példának.

A mise végén a Gyermekmaros résztvevői, a 4-16 éves fiatalok, csak jöttek, jöttek... Meghatározó volt őket látni. Beer püspök úr az áldás után újra odament a sérült fiatalokhoz.

Este 8 óra körül értünk haza. Mindannyian, hitünkben megerősödvé, életre szóló élménnyel gazdagodva, többször 20 évesen arra kérünk benneteket, főleg a fiatalokat, október 3-án találkozzunk Nagymaroson!

/Pasziczky Mariann/

Karitás hírek - Felhívás

A Szent Anna Plébánia Karitás csoportja csatlakozik Váci Egyházmegye - Beer Miklós püspök atya által meghirdetett és országosan is ajánlott **„Segíts legalább egy rászoruló családon”** válságkezelő programjához. Kérünk tehát mi is minden magát elkötelezett hívőnek valló keresztény testvérünket, hogy nézzen körül szűkebb ill. tágabb családjá, munkatársai, barátai és szomszédai körében, és próbáljon szeretettel, megértő szívvel, tapintatosan, a lehetőségeihez mérten segíteni legalább egy családon. Ehhez nem okvetlen pénz szükséges. Ha valakinek lehetősége van rá segíthet pl. kifizetni 1-1 rászoruló elmaradt közüzemi számláját vagy egyéb esetleg a számára előrejutási lehetőséget nyújtó költségét (mint például egy továbbképzés költségét vagy részletét), ezzel segítve kijutását a válságból. Aki

viszont anyagilag maga sem rendelkezik ennyi felesleggel, de egy - egy étkezésre elegendő nyersanyagot tud juttatni vagy 1-1 tál főtt ételre tudja meghívni a rászorulókat - ez is nagy segítség lehet számára - vagy csak vasárnapi délutáni kirándulásra, beszélgetésre, közös játékokra hívjuk meg, ezáltal sikerül kicsit kizökkenteni a kilátástalannak tűnő nehéz helyzetükből. Nem is gondolnánk mennyit segíthetünk rajta és önértékelését is visszaadhatjuk, miközben saját személyiségünket is gazdagítja, közösségi elköteleződésünket is erősíti. Jót tenni nemcsak, hogy jó, de üdvösségünk útján is egy-egy lépcsőfok lehet. „Bizony mondom nektek, amit a legkisebb testvéreim közül egygyel is tettetek, velem tettétek.”/Mt 25,40/

2009. május 16-án Janig Péter budapesti kórházlelkész „A beteg szerető jelenlétére vágyik...” címmel tartott előadását, a Máltai Szeretetszolgálat Kossuth utcai házában, csoportunk is meghallgatta.

Péter atya beszélt Jézusról a betegek között, a kórházi beteglátogatás szépségeiről és nehézségeiről, megosztotta velünk tapasztalatait, tanácsokat és sok hasznos lelki útmutatást adott. Nagy megerősítés volt ez sok önkéntes beteglátogatónak, de azoknak is, akik csak meghallgatni jöttek el, mivel az atya sugárzó személyisége a betegek iránti nagy odaadása és önfeláldozása többet jelentett minden szónál.

A daganatos betegeket és hozzátartozóikat segítő programunk keretén belül május 20-án, az előadást a jó időnek köszönhetően az un. Onko-Teraszon tarthattuk meg. Dr. Székely János püspök atya „Isten nevel a szenvedéseken keresztül is” címmel tartott előadásáról az Új Ember május 31-i számában, „Szívünkben legyen béke!” cím alatt jelent meg cikk. /Szerk.: Honlapunkon is olvasható/

Pálinkás Rita vezető gyógytornász a gyógytorna szerepéről beszélt az onkológiai és hospice ellátásban.

A daganatos betegek rehabilitációja mindig kétirányú: testi és lelki, és ezt a két folyamatot nem lehet egymástól elválasztani, mivel kölcsönösen feltételezik és kiegészítik egymást.

A gyógytorna a daganatos betegek számára egyénre szabottan, reális célkitűzéssel megtervezett mozgásprogram, amely figyelembe veszi a beteg aktuális állapotát, a felmerülő beavatkozásokat, társbetegségeket, a családi és szociális hátteret és az aktivitáshoz szükséges segéd-eszközöket.

A páciens orvosi javaslatra, beutalóval érkezik a gyógytornászhoz, aki megtervezi a beteg rehabilitációs mozgásprogramját. A megfelelő mozgásgyakorlatok csökkenthetik a beteg feszültségét, szorongását, rossz közérzetét és fájdalmát. A jól kiválasztott zene könnyítheti a beteg mozgását.

Örömmel láttuk az Osztályon, hogy a könyvespolc megtelt könyvekkel! Ezúton köszönjük meg a polc elkészítését Sölétormos Ottónak, aki áldozatos munkájával rendszeresen támogatja csoportunkat.

/T.E./

Természetesen templomunk védőszentjének, **Szent Annának ünnepét** az idén is szeretnénk méltóképpen megszervezni. Körvonalazódik a program, amit a következőképpen tervezünk:

- Július 19-én, vasárnap 17 órakor a táti Music Land Utazási Iroda szervezésében egy olasz kórus (Coro Clemente Rebora di Omegna) ad hangversenyt, ahol templomunk énekkara is közreműködik. Aznap az esti szentmise kivételesen 19 órakor kezdődik.

- Július 24-én, pénteken az esti szentmise után „Anna Bál” a Mindszenty csarnokban. A szokásos gulyás vacsorához jegyeket fogunk árusítani (a pontos árat még nem tudjuk, várhatólag 500Ft/fő lesz), a bort és egyéb italokat „összedobjuk”, a süteményt pedig a résztvevők hozzák asztaltársaságuknak. Az esti műsort közösségeink adják, lesz tánc, éneklés is.

- Július 25-én az esti szentmise után a Margaréta Napközi Otthon fiataljai adnak műsort.

- Július 26-án az esti szentmisét Dr. Paskai László bíboros atya mutatja be, ez lesz a főmise, ezzel zárul a búcsú ünnepkörünk.

Ahogy az előző számban jeleztük, szeretnénk a plébánia tetőterében káplán-lakást kialakítani, ennek a tervezése folyamatban van. Természetesen a káplánunk illetménye is megjelent a költségvetésünkben. Ez azt is jelenti, hogy szerény bevételeinkkel még körültekintőbben kell gazdálkodnunk. Emiatt vagyunk kénytelenek pl. az Anna-báli gulyást önköltségi áron, előzetesen vásárolt belépőjeggyel finanszírozni.

Kérjük a Testvérek megértését és támogatását.

Idén márciusban XVI. Benedek pápa bejelentette, hogy június 19-től meghirdeti a **papság évét** egészen 2010. június 19-ig. Mindezt tette azért, hogy a papok és a hívek együtt elmélkedjenek a papság szentségéről. Ennek jegyében városunkban a papok és szerzetesek szentségimádásra gyűltünk össze május utolsó péntekén a Szent Anna Templomban, hogy papi és szerzetesi hivatásokért együtt imádkozzunk. Terveink szerint minden hónapban más templom adna helyet ennek a közös imának. Fontos, hogy ne csak híveinket buzdítsuk erre a „feladatra”, hanem mi magunk is vegyük ki részünket a közös imádságból.

Egyébként templomunkban is megnyitjuk a papság évét június 19-én este 6 órakor ünnepi szentmisével. Az év folyamán szeretnénk rajzversenyt hirdetni gyermekeknek és fiataloknak, filmklubot indítani, a régi plébánosokról kiállítás rendezni. Ennek jegyében lenne szeptemberben az egyházközségi kirándulásunk is, melynek során elzarándokolnánk Győrbe Apor Vilmos püspök sírházához. A szentmisék végén pedig mindig imádkozni fogunk papi és szerzetesi hivatásokért. Minden programról, amit a papság évében szervezünk folyamatosan tájékoztatást adunk a heti hirdetésekben, az Élő Szigetben és honlapunkon is. Természetesen akinek van még valami ötlete vagy javaslata a papság évével kapcsolatban, az kérem szíveskedjen megkeresni.

/László atya

Bibliórák János atyával

Egyik kedves esztergomi ismerősünk értesített, hogy a Szent Anna plébánián bibliakör működik Székely János atya vezetésével. Mivel Pilisvörösvárról többen is hallgatói voltak a püspök atyának, hamar elterjedt a híre, és összeverbuvalódott egy mikrobusznyi kis csapat. A bibliórák témája a néhányunk által kevésbé ismert Ószövetség volt. Egy-egy alkalom közös énekléssel kezdődött, majd János atya felolvasott egy általa kiválasztott verset vagy novellát, és elmondta az ezzel kapcsolatos gondolatait. Ezután a soron következő bibliai részről tartott előadást a tőle megszokott közvetlen stílusban. A „fejtágítás” után felvetett egy témát, amivel kapcsolatban mindenki hozzászólhatott, akinek erre késztetése volt, majd elimádkoztuk a Mi-atyánkat, és az esti himnusszal búcsúztunk. Számunkra különösen az jelent sokat, hogy János atya mindig a valós életből vesz példát, és nem elvont dolgokról beszél. Közvetlen stílusával, aktuális mondanivalójával mindig ébren tartotta a figyelmünket. Ráébredtünk, hogy a mai ember számára is mennyi üzenete van az Ószövetségnek. Nagyon reméljük, hogy ebben a kellemes és hasznos együtt létben ösztönlő újra részesülhetünk!

/Fetter Mária, Pilisvörösvár

Az a felejthetetlen kedd este!

Minden biblióra nagy élmény volt számunkra ezért is vártuk az utolsó kedd estét, mégegyeszer együtt lehetünk a nyári szünet előtt. Negyed hatkor indultunk Pilisvörösvárról, az előzőleg kapott térkép szerint hamar odataláltunk. Elindultunk egy ösvényen felfelé és egy romantikus kis házhoz értünk, ahol a házigazdák nagy szeretettel fogadtak minket, a gyönyörű kertben. Gyümölcsseitől pirosuló cseresznyefa alatt hosszú asztalnál ismerős arcú emberek ültek. Egy pohár frissítő ital elfogyasztása után elindultunk felfelé a meredeken. Többször visszapillantottunk, mert gyönyörű tájkép tárult elénk Isten teremtett világának szépségéből.

Az út vége egy pincelejárát, lementünk a lépcsőkön és eljutottunk egy kápolnához - meglátó volt, hogy itt a pince mélyén valaki kialakított egy Istennel találkozó helyet. Székely János atya miseruhába öltözve már várt minket. Ott a mélyben a nagy csöndben a kapott tanítás egy életre szóló élmény marad. A szentmise végén elmondtuk a Jézus Szíve litániát, majd közösen imádkoztunk papjainkért, gondolva a hamarosan induló papság évére. Ezután a pincekápolna gazdáinak kedvességében, szeretetében részesültünk. Köszönet mindeztért!

Visszamentünk a kertbe, ahol sok sok finomság várt ránk. Ételt-italt elfogyasztva beszélgettünk közelebről is ismerkedtünk egymással. Egy gyönyörű hangú fiatal lány vezetésével népdalokat tanultunk, énekeltek. János atya, ha már annyit magyarázott nekünk a bibliórakon, kíváncsi volt rá mi maradt meg bennünk. Tollat, tesztlapot osztott ki, vizsga következett. (Én már egy életre megjegyeztem, hogy Ozeás próféta feleségét Gómernek hívják...) A vizsgán senki nem bukkott meg, csak jutalomkönyvek találtak gazdára. Beszótédedt, a szünyogok is abbahagyták a csipkedést. Közkívánatra János atya elővette gitárját, az énekek pedig az egekig, és a szívekig hatoltak. Csak azt sajnáltuk, hogy

az óra mutatója már a 10 órát is elhaladta, mennünk kellett. Köszönjük esztergomi katolikus testvéreinknek a szerető befogadást. János atyának köszönjük, hogy egyre közelebb visz minket Istenhez, tanításaival, szelíd jóságával, mosolyával.

/Győrfiné Kati, Pilisvörösvár

Minden együtt volt...

Kapaszkodtunk fel Esztergom domboldalain, egy kedves házaspárral néztük, milyen szép ez a város.

Aztán megérkeztünk egy csodálatos helyre, egy pincekápolnához. 2007-ben kezdte el a beomlott pince feltárását és kijavítását az akkori tulajdonos, H. István. A II. világháború óta elzárt pincerész végén, mélyen benn a hegy alatt egy réges-régi kápolna nyomaira bukkant. Élete utolsó nagy munkájaként helyreállította a pince ezen részét is, és kápolnát rendezett be azon a helyen, ahol valószínűleg korábban is kápolna lehetett... Őreá sajnós, már csak szeretettel emlékezhetünk, hiszen 2008. június 5-én az örök hazába távozott. A János atya celebrálta szentmisén imádkoztunk lelki üdvéért.

Nekünk új volt minden, hiszen most ismerkedtünk a pincekápolnával és a családdal. Ez a nagyszerű esemény egyben záróünnepsége is volt az év során Székely János atya által tartott bibliaóráknak. A felemelő, meghitt, bensőséges hangulathoz ragyogóan kapcsolódott Nyitraiék kertjében a már vidámabb agapé. A bibliaóra tagjai, tiszta szívvel köszöntöttük János atyát születésnapja alkalmából. Jól sikerült meglepetés volt a biblia alakú marcipán-torta, görög nyelvű felirattal. *(Szerk.: a szeretethimnusz záró sorai: „Addig megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet.”)* A köszöntés után egy vidám záróvizsgára, felelésre került sor. Az összejövetel még sokáig folytatódott népdalokkal, János atya által gitárzenével kísért énekléssel, vidám beszélgetéssel. Elmondhatjuk az estéről: minden együtt volt. *(Szerk.: a képes beszámoló hamarosan felkerül honlapunkra)*

Köszönjük mindenkinek, akik munkájukkal és szeretetükkel hozzájárultak az est sikeréhez.

/Béres Zsuzsa

Elkezdődnek a szóbeli érettségi vizsgák, egyházközségünkben is több fiatal áll eme megpróbáltatás előtt. Szeretettel gondolunk rájuk, imádkozunk értük, hogy ne csak a tudásuk, hanem keresztény életük is sikeresen „érjen be”!

Hirdetések, tervezett programjaink

- Június 19-én a papság évének megnyitójára az esti szentmise keretében lesz egyházközségünkben.
- Június 20-án 17 órakor a belvárosi temetőben megemlékezünk Dr. Cserpes Jenő atyáról pappá szentelésének évfordulóján. Az imát vezeti Dr. Cséfalvay Pál atya.
- Június 29-től július 4-ig hittantábor lesz Dunabogdányban a bejelentkezett hittanosainknak.

A Szent Anna búcsú tervezett programjai:

- Július 19. vasárnap 17 órakor énekkari koncert templomunkban. Az esti szentmise aznap 19 órakor kezdődik.
- Július 24. az esti szentmise után (19 órakor) a Mindszenty csarnokban „Anna bál”. A gulyás vacsora után változatos programmal ünnepel plébániánk közössége. A részvételhez jegyeket fogunk árúsítani, - ennek részleteit később hirdetjük.
- Július 25-én szintén az esti szentmise után a templomban a Margaréta Napközi Otthon fiataljai adnak műsort.
- 26-án, vasárnap az esti szentmise zárja az ünnepünket, amire Dr. Paskai László bíboros atyát hívtuk meg.

Minden lelki programunkra szeretettel várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Esztergomi Hittudományi Főiskola, N.T.

A kiadást támogatta: özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2009. július
II/7. szám

Főpásztoraink, papjaink sokat fáradoznak lelki megújulásunk érdekében. Véget ért a Szent Pál év, máris elkezdődött a papság éve. Az idén papjainkra akarunk figyelni, a papi, szerzetesi szolgálat felbecsülhetetlen jelentőségéről gondolkodunk, és természetesen értük imádkozunk, új hivatásokért fohászunk. Jelen számunk – az aktualitásokon túl – átvezet bennünket ebbe az újabb gondolatkörbe.

Véget ért a Szent Pál év

Szent Pál apostolt jobban ismerjük, mint bárkit az Újszövetség alakjai közül. Elsősorban a levelei és az Apostolok cselekedeteiből ismerhetjük meg személyiségét. Amit megtanulhatunk írásaiból és életéből az a fajta Krisztus központúság, ami meghatározza egész életét, gondolkodását. Szent Pál minden gyaroltsága és hibája ellenére is megpróbált krisztusi maradni, Istenhez tartozni.

A híres itáliai költő, Dante, az Isteni színjáték című művében így ír Szent Pálról: „Aztán e tájra szállt még, hogy bizalmat adjon, a Választott Edény, a hitre, amely az üdvnek útján első harmat.” Dante egyszerűen „választott edénynek” nevezi Pált, ami azt jelenti: Isten által választott eszköz. Pál vállalta azt – a szó pozitív értelmében –, hogy Isten eszközé váljon. Engedte, hogy az Úr rajta keresztül szóljon és cselekedjen, hogy az ő emberi életén keresztül, az ő személyes megnyilvánulásai és tettei által elvezesse a reábizottakat az igazi cél felé, magához az Istenhez. Vagy ahogyan az egyházatyák írják az apostolról: „Pál az Isten hangszere volt, akin keresztül az Úr zenéje szólt.”

De nemcsak Szent Pálon, hanem rajtunk keresztül is tud szólni, cselekedni a Jóisten, ha hagyjuk, megengedjük neki. Mi is apostolokká válhatunk, Isten küldöttjei, hírnökei lehetünk, ha ráhagyatkozunk az Úrra, ha merünk bízni Benne, ha merünk Neki himni. Pál hozzásegít ahhoz, hogy megértsük a hit teljesen alapvető és semmivel nem helyettesíthető értékét.

Mert az ember a hit által, a Jézus Krisztusba vetett hit által válik igazzá – olvashatjuk a nagy páli levelekben (vö. Róm 3,28; Gal 2,16). A megigazulás Szent Pál tanításának középpontja és egyben életprogramja, célja is. „Megigazultnak lenni annyit jelent, mint igazzá válni, vagyis Isten irgalmas igazsága által befogadottnak lenni, vele közösségbe lépni, és ennek következtében minden egyes testvérrel sokkal hitelesebb kapcsolatot létrehozni.” – írja XVI. Benedek pápa.

És hogy hogyan tudjuk mindezt megvalósítani? A választ Szent Pál adja meg nekünk: „Legyetek egymáshoz jószágosak, irgalmasak, bocsásatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek Krisztusban. Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, és éljete szeretetben, ahogyan Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk” (Ef 4,32-5,2).

Éljünk tehát mi is abban a szeretetben, amivel Krisztus fordult felénk, és próbáljuk meg mindig, nap mint nap, újra és újra odaajándékozni neki egész életünket, hogy rajtunk keresztül is meg tudjon valósulni Isten irgalmas szeretete. Ne csüggedjünk hát, hanem bátorítsuk egymást Szent Pál szavaival, hogy senki és semmi „nem szakíthat el bennünket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van” (Róm 8,39).

Legyen a mi életünk bizonyág Isten végtelen és irgalmas szeretetéről, hogy Szent Pál apostollal együtt mi is mindig meg tudjuk vallani Krisztusba vetett hitünket, és szeretetcselekedeteinkben tanúságot tudjunk tenni arról, hogy valóban Isten Fiának hitében élünk, aki szeret minket, és odaadta értünk önmagát (vö. Gal 2,20).
/Balázs atya

Gondolatok...

Úr napja

- Szépen folyik a „fő mise”. A fiatalok és a felnőtt kórus énekeibe ki-ki a saját, megszokott, ismert, kedves dallamaiba bekapcsolódik. Együtt vagyunk most fiatalabbak és idősebbek. Indulunk szokásos útvonalunkon tanúságot tenni „kifele” is Krisztusról, hozzá tartozásunkról. Ez ugyanis nem csak magánügy - parancsot is kaptunk rá, mintegy 2000 éve...

- Tehát indul a körmenet. Minden előkészítve, hogy ez valóban szép és lelki élményt jelentő lehessen. Az ismert énekek sokszorosítása, kiosztva. Sokunk lelki élményét - mint utólag megbeszéltük - lelembolta néhány

„apróság”, ami talán szervezési hiányosságokból is adódhatott, de inkább a résztvevőkön múltott.

Hangosítás segítségével, Gyurácz László szép hangjával vezette az éneket, már aki énekelni akart, és nem inkább az alkalmi együttlétet kihasználva, egy jót beszélgetni. Ez is fontos lehet, mondjuk a szentmisék után. Ne rohanjunk el akkor pánikszerűen, hanem, ahogy egyre többen tesszük, váltsunk pár baráti szót, a templom előtt. De az úrnapi körmenet nem ez az alkalom! A beszélgetők a többiek lelki jelenlétét is zavarták...

- A visszafelé úton egyik szemem sírt, a másik nevetett, mikor a következő jelenetet láttam. A virágszirmot hintő elsőáldozó kislányt várták fiatal szülei a templomkert bejáratánál. (A kislány hófehérben, szülei strandra öltözve...) Elvéve tőle az üres kosarat, ki-ki ment a „dolgára”: a gyerek vissza a templomba, szülei meg valahova máshova...

- Örömteli, hogy a gyermekek eljutnak az elsőáldozásig, hogy megismerkedhetnek Krisztussal. Szomorú, hogy sok szülő csak küldi őket, maguk nem kívánnak részt venni lányaik, fiaik vallásos nevelésében. Persze a Lélek ott fű, ahol akar. Lehet, hogy ezek a gyerekek fogják szüleiket megtéríteni? Adja Isten, hogy úgy legyen!

A papság évében

Már egy éve imádkozzuk a misék végén Szent Ferenc imáját. Most a papság évében a Prohászka Imaszövetség imájával adunk hálát papjainkért, szerzeteseinkért, és kérjük az égiek segítségét, közbenjárását új hivatások érlelődéséért. Talán nem véletlen, hogy amikor első alkalommal mondtuk ezt az imát, éppen korábbi plébánosunkért, Várhegyi István atyáért ajánlottuk föl a szentmisét, halála után néhány órával... Ajánljuk őt az Úr irgalmába, és imádkozzunk kitartóan, hogy minél több követője legyen a lelkek szolgálatára!
/Nyitrai László

Adj Uram örök nyugalmat nekí!

1923. december 18-án Szentendrén született **Várhegyi István** egykori plébánosunk, aki 2009. július 12-én a székesfehérvári Papi Otthonban visszaadta lelkét Teremtőjének.

1946. június 10-én szentelték pappá Esztergomban, és 1958-1982-ig volt plébános nálunk. Szeretettel és tisztelettel emlékezünk rá.

Itteni működése során a hívek lelki gondozása mellett a templom kétértelmű külső renoválása (vakolása), bádoggjának festése, a fűtés beszerelése, a sekrestye átalakítása (raktár és külső ajtó készítése), a világítás rekonstrukciója, a harangok villamosítása, szembemiséző oltár létesítése, az orgona felújítása, a templom rézlemezének anyagi fedezete és a plébánia felújítása fűződik nevéhez.

Tisztségei: 1961-től érseki főszentszéki bíró, 1977-től primási főszentszéki bíró, 1980-tól tb. kanonok, 1988-tól protonotárius kanonok.

Július 23-án, csütörtökön 10.30-kor veszünk Tőle végső búcsút a Bazilikában, a gyászmisét Dr. Paskai László bíboros atya mondja.

/Patkó Ferenc

* Egész nap szakadt az eső június 20-án, délután öt felé meg különösen. Talán ezért is álltunk kevesen néhai plébánosunk, **Jenő atya** sírja körül. Rá emlékezni, szolgálatát megköszönni jöttünk össze, pappá szentelésének 55. évfordulóján, a papság éve megnyitásának másnapján. Remélem azonban gondolatban, lélekben sokkal többen voltunk együtt ezekben a percekben.

Cséfalvy Pál atya, az egykori diáktárs idézte fel az együtt töltött éveket. Kiemelte Jenő atya tehetségét, szilárd hitét, szerénységét, irodalom-, és sportszeretét, képeket villantott fel papi életéből, összefoglalta életútját. Ezután László atya vezetésével imádkoztunk érte, majd a szeretet virágait letettük a sírja, köztük egy cirmos szegfűs koszorút is. (Ez volt Cserpes atya kedvenc virága.)

Rövid emlékezésünk során elhangzott Sik Sándor Angyal szövege belőle című verse is. **Nyugodjék békében!**
/Ny. M/

* A szürke hétköznapok között, mikor mi, **fiatalok** a tanév végére vártunk, mások pedig egy kis szabadnapra, mikor a megszokás malom-

kerete öröl minket, jólesik és fellelkesíti az embert egy olyan e-mail, ami egy közös vasárnapi kirándulás ötletét találja elénk. Így aztán az amúgy is csodaszép ünnepen, Urnapján, nem sokkal a közös mise és körmenet után, felpakolva rengeteg finomsággal, együtt indultunk neki a Vaskapunak. 8 főből álló kis csapatunk, élén természetesen plébánosunkkal, fardatságot nem ismerve, az erdön keresztül haladt felfelé a nagy melegben, olykor megállva visszatekinteni a gyönyörű panorámára. A Vaskapuhoz érve, a régi, megkopott faasztalra előkerült a táskából a sütéshez nélkülözhetetlen szalonna, hagyma, kolbász. Míg mi lányok az étellel foglalatostkodtunk, a fiúk próbálták megrakni a táborfüzetet, melyet aztán olyan jó volt körbeülni. A vacsoránál leckét kaptunk arról, mennyi mindenre lehet használni egy faágat, jutott idő kisebb-nagyobb beszélgetésekre is. Sötétedés után szedelődzködtünk, magunk mögött hagyván ezt a szép napot: a kirándulást, a közös szalonnasütést és nekivágtunk az éjszakai túrának.

Remélem mindenki számára nemcsak kellemes, hanem építő jellegű is volt a közös együttlét. Már izgatottan várom a következőt, mert lesz! ☺

Lócskai Anikó

Az első plébániai hittantábor László atyával

Július első hetét László atya jóvoltából táborozással tölthették el hittanosaink. A kis- és nagyiskolásokból álló csoport hétfőn délre érkezett meg a szálláshelyül és a programok zömének helyszínül szolgáló dunabogdányi plébániára. A csapatot gyorsan összecsiszolta a sok közös feladat és a játék.

Már az első este vidám hangulatban, nyílt szívekkel és szeretettel ültük körül a táborfüzetet, hogy hitoktató néinkkel együtt énekeljük a szép dalokat. Természetesen nemcsak játékkal teltek a napok. A gyermekek megismerkedtek az ószövetségi József történetével, és sok-sok olyan feladatot oldottak meg, amin keresztül a történet igazi üzenetét is megértették. Az Istenhez való hűség, a szeretet, és a megbocsátás lényegét igyekeztek megvilágítani a közös feladatok.

Minden nap szentmisével és rövid elmélkedéssel zárult. Este mindenki beszámolhatott arról, hogy milyen jó cselekedetet sikerült aznap végbevinnie. Így az utolsó napokban már hosszasan percekig tölthettünk el egymás jócselekedetét hallgatva, mert az apró, szívből fakadó tettek szépen gyarapodtak.

Persze voltak váratlan dolgok is: egyik kirándulásunk alkalmával a turista útvonalon lezárt területbe ütköztünk, így új uticélt kellett kiötlőnünk. Bár órákon át baktattunk a hegyre, és itt-ott küzdöttünk a növényekkel is, nagy meglepetésünkre csak a település széléig jutottunk - ennek ellenére nekem ez tetszett a legjobban - mondta egyik táborosunk. Gyurcinak az esti szentmisék a legemlékezetesebbek, míg mások a sorversenyben és egyéb feladatokban találták fel magukat.

Sajnos a Szabadtéri Néprajzi Múzeumba Szentendrén nem sikerült eljutni, így a Közlekedési Múzeumba látogattunk - sopánkodott az egyik gyerek, hozzáfűzve, hogy a szentendrei katolikus templom mégis rabul ejtett minket, ahol csodálkozva figyeltük a szobrokat és a freskókat, amikről László és Balázs atya magyarázott nekünk.

Végül a gyerekek nevében szeretnék köszönetet mondani László atyának, hogy fáradhatatlanul, minden nap újult erővel vezette a táborot és a programokat. Bízunk benne, hogy hittanosaink szívben és lélekben gazdagodva sok szép emlékekkel tértek haza a táborból, és jövőre ismét találkozhatunk velük.

IA felnőt看 segítők nevében: Pintér László

Pénteken délután találkozott a **Fiatal Felnöttek Közösségének** négy tagja és vezetőjük, László atya a plébánián, majd autóval mentünk Pilisszenteresztre, ahol a falu egyik hosszú, kanyargós utcájának végén leltük meg szállásunkat, az úszómedencével ellátott, falusi turizmus gyöngyszemét. Az első utunk az egyik helyi étterembe vezetett. Itt mindnyájan ettünk, ittunk, jól laktunk. Olyannyira, hogy sétával igyekeztünk csillapítani jóllakottságunkat, mialatt az utolsó láncszem, Zoli is megérkezett. Az este hátralevő része kártyázással telt el, ami egyben amolyan lelki ráhangolódás volt a következő nap kihívásaira. Reggel ugyanis korán, még a hajnali napsütésben, gyalogosan elindultunk Dobogókőről, hogy végigkapaszkodjunk magunkat a Rám szakadék mélységein. Ehhez persze először jócskán le kellett ereszkedni a hegytetőkről, veszélyes, kidőlt fákon át és patakok mellett. Mikor úgy láttuk, hogy lejjebb már nem kell mennünk, megálltunk, és megebédeltünk. A júliusi forróságban pulóverben falatoztunk egy napos mezőn, majd megújult erővel tértünk vissza oda, ahonnan elindultunk. A felfelé vezető szakadék gyönyörű tája elkápráztatott mindenkit, bár volt, aki kifogásolta a „puhánynak” felszerelt fém kapaszkodókat. A nap szalonnasütéssel, kártyázással és jókedvvel zárult. Vasárnapra már csak az összekapcsolás maradt. Pilisszenteresztől a mára már elhíresült Mária forrásnál búcsúztunk el, majd Pilisszentléleken misén vettünk részt. Így zárult közösségünk sikeres programsorozatának első része.

IPali és Csengel

Énekkarunknak három László nevű tagja is van, akiket immár a hagyományokhoz híven az egyik ünnepelt pincéjénél köszöntünk. A cseresznye árnyékában, a hosszú asztal mellett vártak minket a házigazdák: Laci és Marika. A bogracsban illatozott a gulyásleves, az asztalon sütemények, italok. A köszöntők elhangzása után két énekkarosunk: Kálmán és Gabi csodaszép néptáncal lepték meg nemcsak a névnaposokat, hanem valamennyiünket. Azt mondták, lesz folytatás is. Talán mi is ropjuk az ének mellett? Majd meglátjuk. Netán már Szent Anna búcsúján? A táncosok mindenesetre felajánlották segítségüket a lépések elsajátításához, ami szerintem érdekesnek ígérkezik.

A finom leves után beszélgettünk, kóstolgtattuk a kórus nőtagjainak jobbnál jobb pogácsait, süteményeit, majd szokásunkhoz híven dalolni kezdtünk. Karnagyunk itt sem hagyta ki a lehetőséget, kánonban is énekeltek néhány művet. Később házigazdánk gitározott, és így fakadtunk dalra. Vidám, kellemes összefüggéssel.

Amikor a csillagok már világítottak a fejünk felett, Kodály Esti dalával búcsúztunk: „Adjon Isten jó éjszakát.”

ISchleerné Angéla

Karitás hírek

Csoportunk szervezésében, 2009. június 8-án, a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola aulájában dr. Kornides Ágnes „Hogyan csökkentjük a rák kialakulásának kockázatát?” címmel tartott előadást.

Mit tehetünk, hogy a rákbetegség felett győzzünk? - ez nem csak orvosi feladat. Fel kell ismernünk saját felelősségünket egészségünk megőrzésében és a rákos betegségek megelőzésében!

A doktornő az alábbi tényezőkre hívta fel a figyelmünket:

Dohányzás - a rosszindulatú daganatok miatti halálozás mintegy harmadért tehető felelőssé a dohányzás, a passzív dohányzás is okozhat tüdőrákot a nemdohányzóknak.

Táplálkozás - alacsony zsírtartalma, rostban, gyümölcsben, zöldségben és teljes értékű gabonafélékben gazdag táplálkozás sok ráktípus kialakulásának kockázatát csökkenti. (Fedezzük fel újra a főzelékféléket és a gyümölcsöt, zöldséget, csökkentjük a cukor- és sófogyasztást, kerüljük a mértéktelen italozást.)

Testmozgás - a kellő testmozgás csökkentheti a méh és az emlőrák és továbbá ráktípusok kockázatát. (Legalább 30 percet mozogjunk naponta.)

Továbbá - a szakértők szerint a vastagbél, az emlő, a méh, és a nyelőlőrák kapcsolatban áll az elhízással.

Napvédelem - a legtöbb bőrrák a napfény direkt hatásának következménye. A gyermekkorban elszenvedett napégés különösen káros, így a szülők felelőssége felbecsülhetetlen. (A déli órákat - 11 és 15 óra között - töltsük árnyékban.)

Bármilyen elváltozást észlelünk, forduljunk orvoshoz! A daganatos betegségek gyógyulási esélyei annál jobbak, minél korábbi stádiumban fedezik fel és kezdik gyógyítani.

A Kossuth Rádióban (MRI) július 26-án az esti órákban fog elhangzani az a beszélgetés, amit Esztergomról készítettek. A felvétel vendége volt László atya is. Adás után a műsort feltesszük a honlapunkra, hogy később is hallgatható legyen.

Hirdetések, tervezett programjaink

- Július 19. vasárnap 17 órakor énekkari koncert templomunkban. Az esti szentmise aznap 19 órakor kezdődik.
- Július 23. fél 11 órakor veszünk végső búcsút Várhegyi István atyától a Bazilikában.
- Július 24. az esti szentmise után (19 órakor) a Mindszenty csarnokban „Anna bál”: gulyás vacsorával és változatos programmal plébániánk közössége.
- Július 25. az esti szentmisén a Cecei Egyházközség kórusa énekel, utána a templomban a Margaréta Napközi Otthon fiataljainak műsorával köszöntjük a nagymamákat. Ezután a templom előtt agapé.
- Július 26. vasárnap az esti szentmise zárja ünnepünket, melyre Dr. Paskai László bíboros atyát hívtuk meg.

- Augusztus 4. Vianney Szent János („ars-i plébános”) a papok védősztjének ünnepe, halálának 150. évfordulóján. Az esti szentmisére meghívtuk az esperesi kerület papjait. A mise után a templom előtt agapé közben köszönhetjük őket.

A közösségi vacsorára, az agapéra szívesen fogadjuk a sütemény és ital felajánlásokat, amivel – vendégeinken túl – egymást tiszteljük meg, közösségünk összetartozását is erősítjük.

Minden programunkra szeretettel várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: N. T.

Esztergomi Hittudományi Főiskola

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2009. augusztus
II/8. szám

Elkezdődött a Papság Éve, Szent Annát ünnepeltük, egyház-községünk életében az elmúlt időszak megint mozgalmas volt. Sok szép programot elterveztünk, és meg is valósítottunk. A szervezőknek talán sok is volt a „pörgésből”, de látva a sok derűs embert, hallva az elismerő, biztató, köszönő szavakat, bátran mondhatjuk, hogy megérte!

Tekintsünk vissza egy kicsit. A szép élményeket szívesen felidézi az ember - ezt most a Testvérek beszámolóival tesszük. Köszönjük, hogy megint sokan megosztották velünk gondolataikat, szigetünk élni látszik, így újra dupla terjedelemben jelentkezünk!

Papság Éve

A lezárult jubileumi évben Szent Pál apostol volt a vonatkoztatási pont, a Papság Évében mindenekelőtt Vianney Szent Jánosra fordította a figyelmet XVI. Benedek pápa, ahogy azt a papoknak írt levelében jelezte: „mind jobban ragyogjon az oltár ezen alázatos szolgájának a léte, vagyis teljes azonosulása a küldetésével”. Az arsi plébános szerint: „a jó pásztor az Isten szíve szerinti jó pásztor, a lehető legnagyobb ajándék, amit Isten adhat egy plébániának”.

Krisztus, az igazi Jó Pásztor kell, hogy a papok követendő példaképe legyen. A papoknak olyan lelkipásztorokká kell válni, akik valóban ismerik övéiket, a rájuk bízott nyáját, és valóban képesek egész életüket odaadni értük, és azt a Jó Istennek és a hívek szolgálatára szentelni. Azonban a Jó Pásztor alakja nemcsak a papok követendő példaképe kell, hogy legyen, hanem a híveké is, akiknek a saját családjukban szülőként, nagyszülőként valóban a Jó Pásztor szeretetével kell gondoskodniuk gyermekeikről.

Jézus, a Jó Pásztor, arra hív minket, hogy imádkozzunk mennyei Atyánkhoz, imádkozzunk egyenként és kitartóan, hogy küldjön hivatásokat a közösségi egyház szolgálatába. Mert a papságra, és a többi szolgálatra való hivatás Isten népében ott bontakozik ki, ahol az egyénekben Krisztus mutatkozik meg Igéjén keresztül, a szentségekben és főleg az Eucharisziában.

/Balázs atya/

Az arsi plébános, Vianney Szent János születésének 150. évfordulója alkalmából Benedek pápa a Papság Évét hirdette meg az egész világon. A papok védőszentje egy egyszerű plébános bácsi, aki nem nagy teológiai tudással rendelkezett, de hatalmas hittel, szeretettel, és a hívek iránti mindeneket megelőző odaadással végezte a feladatát.

Mikor Jánost felszentelték, misézéshez igen, de a gyóntatáshoz nem kapott engedélyt, ezt csak később kapta meg. Élete vége felé mesélik, hogy naponta 12-18 órát gyóntatott a kis templom gyóntatószékében. Ahogy a gyónásban a hívők lelke megtisztul, úgy a gyóntató pap lelke is megérzi, hogy eszköz Isten kezében, az Ő kegyelmét közvetíti a megtérő felé. Vianney Szent János jó eszköz volt Isten kezében.

Amikor kinevezték a kis falu plébánosává, nem találta a plébániát. Egy gyereket kért meg, hogy mutassa meg neki az utat. A plébániához érve megköszönte a gyerekeknek az útbaigazítást, és megígérte neki, hogy cserébe megmutatja a mennyország felé vezető utat.

A szent plébánosra emlékezve gyűltünk össze a Szent Anna templomban augusztus 5-én, hogy együtt imádkozzunk a Papság Évében. Kalász István esperes atya tartotta az ünnepi szentmisét, melyen jelen volt esperesi kerületünk papsága: a házigazdák Pokriva László valamint Mandalov Balázs atya, a belvárosi plébániáról Harmai Gábor, és Lak Gábor atya, a bazilika plébánosa Németh János atya, Szentgyörgymező új plébánosa Fehérvári Lajos atya, a

kertvárosi templom plébánosa Kis-Maly László, Szeifert Ferenc csolnoki, valamint Kálmán Antal pilismaróti plébános atya.

Imádkoznunk kell a papokért, hisz papság nélkül nincs eucharisztia, e nélkül pedig nincs egyház. Válságban vannak a családok, hisz egyre kevesebb házasságot kötnek, egyre kevesebb gyerek születik, válságban vannak a hivatások is, nemcsak az orvosi, vagy tanári, hanem a papi hivatások is. Szükség van rá, hogy támogassuk őket imádságainkkal, segítségünkkel, hogy Isten országának tudják szentelni egész életüket.

/Kálmán Antal atya, Pilismaróti/

A jó Isten segítségével megéltam a 97-ik születésnapom! Akkor hallottam, nagy örömmel újságolták, hogy **Fehérvári Lajos atya** újra Esztergomban van.

Szeretettel gondolok Rá, mert sok első péntekemet tette szép imádságossá, hogy kijött hozzám, az Oltáriszentséget elhozva.

Kívánom, hogy az új egyházközösségében is oly szeretettel legyen az idősök felé, mint itt a Kerek templomban tette. Imádkozom Érte.

/Bene Jánosné a nyugdíjas közösség tagja/

Gondolatok

- Szent Anna búcsújának estéjén, az ünnepi szentmise után testületünk együtt vacsorázott Paskai bíboros úrral.

László atya köszöntő szavaiban nekem is megköszönte az aktív közreműködést. Jól esett. Valóban sokat nyűzsögtem. De ezt a köszönetet én továbbítom, tovább adom, méghozzá azoknak, akik nekem, nekünk segítettek! Nagyon jó érzés, hogy a közösség érdekében megmozdulnak az emberek! Bármi feladat adódik, fel tudok hívni néhány embert, és máris jön, segít.

A mindennapi munkát többnyire megélhetésünkért végezzük. A közösségért, másokért végzett szolgálat pedig kiemel bennünket mindennapi küzdelmeinkből, önzésünkéből, igazi értelmet ad életünknek.

- Az elmúlt másfél évben sokakkal beszélgettem, kerültem közelebbi kapcsolatba. Többször előfordult, több testvér bizalmasabb megnyilatkozásából kiderült, hogy közösségünk egyik-másik tagjával nem tud megbékélni, őszintén kiengesztelődni, mert ismeri a „múltját”. Én is elgondolkodtam ezen a problémán, hisz én magam is sok olyan embert ismerek, akinek régebbi viselt dolgaival nem tudok mit kezdeni... Azután feltettem Jézus „szemüvegét”, végiggondoltam, Ő mit is kezdett a bűnös emberekkel (velünk), és ilyen mondatok ugrottak be: „hited meggyógyított téged”, és „ hol vannak a vádlóid?” meg „ menj, de többé ne vétkezzél”... Én ezt a magam, meg az engemet bizalmukkal megtisztelők számára úgy fordítanám le: nem az a fontos(abb), honnan jöttél, hanem az, hogy hova mész...

Ha nem tudunk szeretettel közelíteni a másik ember felé, valamit félreértettünk. Charles de Foucauld gondolata jutott eszembe:

Szeretni valakit...

Szeretni valakit azt jelenti, hogy mindig reménykedem benne. Attól a pillanattól kezdve, amikor megértétek, korlátoztuk iránta bizalmunkat, egyenlővé tettük és azonosítottuk azzal, amit tudunk róla, és felhagytunk azzal, hogy szeressük. Éppen emiatt aztán már nem is lesz képes jobbá és nagyobbá válni, hiszen bezártuk őt.

Minden jót fel kell tételeznünk a másiktól,
és mernünk kell
a szeretetnek lenni ebben a világban,
amely már képtelen szeretni.

- Loyolai Szent Ignác ünnepén a vízivárosi templom búcsúja alkalmával megszervezett esti agapéra László atyával együtt meghívást kaptunk és elmentünk. Sok ismerőssel találkoztunk, beszélgettünk. Irigykedve néztem a sok fiatal, - meg a sok gyereket, amint kipirulva, otthonosan szaladgáltak a plébánia udvarán, kertjében az idősebbek között.

Örömteli diákmiséink népszerűsége, ott már nálunk is nagy a „nyüzgés”, de közösségi összejöveteleinken a közép és fiatalabb generáció még nem igazán van jelen, így elvárhatjuk-e ide a gyermekeket ... Sokat gondolkodom, hogy mit kellene (jobban) tennem, tennünk, hogy ezen generációk is rátaláljanak a krisztusi értékrendre, a kereszteni közösségekben rejlő hatalmas erőre...

- Vianney Szent János ünnepén együtt misézett esperesi kerületünk papsága, utána agapé, majd vacsora a plébánián. Jó kezdeményezés, hogy együtt láthatjuk szűkebb pátriánk papságát, és szót is válthatunk velük. A vacsora végén Kalász atya tovább maradt, így tudtunk egy kicsit beszélgetni, eszmét cserélni egyházunk, egyházközseink jelen állapotáról. Számomra ez nagyon hasznos volt, most csak egy gondolatot emelnék ki. Kalász atya Ratzinger bíboros (ma már XVI. Benedek pápa) egyik korábbi megnyilatkozását említette, miszerint az elkövetkező idő egyházát – legalább is kontinensünkön – nem a tömegek fogják jellemezni, hanem a krisztusi tanítást komolyan vevő, azt megélt kisebb-nagyobb közösségek... Talán jó úton indultunk...

- Ünnepi szentmiséink lelkületét emelte László atya új kezdeményezése, ötlete - megidézve ünnepelt szentjeink fizikai jelenlétét - ereklyéket kért kölcsön. Így Szent Anna ereklyéje a búcsúnk három napján, Vianney Szent Jánosé pedig halálának évfordulója emlékünnepe volt jelen templomunkban. A szertartások külsőségei képi módon terelik figyelmünket a lényegre, az Úr jelenlétére, az ereklyék pedig szentjeink fizikai jelenlétén túl a lelki jelenlétükre figyelmeztetnek – felajánlva közbenjárásukat értünk, amennyiben ezt kérjük Tőlük...

(Nyitrai László)

Szavak nélkül

Az énekkar számára a nyár közepe még a szokásosnál is mozgalmasabban alakult. A búcsúmisén való éneklésen kívül most először készültünk komplett műsorról a Szent Anna bábra, egy héttel korábban pedig közös koncertet adtunk az omegnai Coro Clemente Rebora kórossal.

Vasárnap délután a templomban, a főpróbán találkozott először a két énekkar. Az olaszok – ami a temperamentumukat illeti – már az előkészületek során sem okoztak csalódást. Ennek ellenére, hogy szorított bennünket az idő, távol állt tőlük mindenfajta aggodalmaskodás. Kórusvezetőjük szívesen átadta a közös darabok vezénylését Hunyadi Zoltán karnagyunknak, ő inkább az együtt éneklés örömét választotta.

A koncert kezdetére szép számú közönség gyűlt össze. A Musik Land utazási iroda képviselője hivatásos tolmács segítségével köszöntötte a két kórust és a közönséget, és ő konferálta fel a műsorszámokat. Őt hallgatva az járt a fejemben: vajon miért csinálja? A remélt – valószínűleg nem csillagászati – haszon kívül mi visz rá egy utazási irodát arra, hogy – legyünk reálisak – egymás számára Isten háta mögötti kórusok találkozáját szervezze? Ez a délután és ez az este meghozta a választ a kérdésemre.

A koncertet a mi énekkarunk kezdte Beethoven: Isten dicsősége című művével. Ezután Lotti: Regina coelije, Schubert Sanctusa és Halmos: Minden földek című darabja következett. A Szent Anna kórus két blokkja között hangzott el az olaszok műsora. Az omegnai női és vegyes kari darabokat énekeltek, melyek közül az előbbieket karnagyunk – találoan – „helyel-közzel profi”-nak minősítette. A mi második blokkunkban Petri: Inter vestibulum című műve, Mozart: Ave veruma és Charpentier: Te Deum hangzott el.

A koncert három záró számát (Kodály: Pange lingua, Arcadelt: Ave Maria, Liszt: O salutaris hostia) a két kórus közösen énekelte. Büszkének lehetünk rá, hogy van két olyan magyar zeneszerzőnk, akiktől

választhatunk méltó közös darabot. A záró darab alatt megtörtént az, ami miatt úgy érezhettük, művészi szempontból is megérte találkozót szervezni a két kórusnak. Talán ezért is választhatta Hunyadi Zoltán ráadásnak is Liszt O salutarisát.

A koncert után László atya is köszöntötte az olasz kórust, majd az olaszok meghívására mindannyian a Szalma csárdába mentünk közös vacsorára. Bár lélekben készültünk egy esti közös éneklésre, a vacsora végéig a két kórus külön asztalnál beszélgetett és úgy tűnt, csak prózában fogjuk megköszönni egymásnak az együttléteket. Ekkor azonban előkerült Nagyvári Lajos tangó harmonikája, és ő játszani kezdett magyar és olasz dalokat felváltva. Innentől kezdve nem volt szükség tolmácsokra, sorra jöttek az ötletek, hogy még mit énekeljünk. Kálmán és Gabi meglepetésként néptáncoltak a vendégeinknek, utána pedig folytatódott a közös éneklés, és innentől kezdve alig akartunk hazamenni.

Hogy lesz-e folytatás? Talán rossz a kérdés. Címet cseréltünk, a képeket el tudjuk egymáshoz juttatni, a koncert hangzóanyaga fent van a plébánia honlapján. Próbálunk valamit felidézni abból az egyszeri csodából, aminek közösen a részesei lehettünk.

(Gyurác N. László)

Július 15-én sms-t, illetve telefonhívást is kaptam Marikától. Szeretettel invitált templomunkba, a vasárnapi (júl. 19-i) **énekkari koncertre**. Tudtam, hogy ekkor lesz egy olasz és a Szt. Anna templom kórusának fellépése, de nem szándékoztam elmenni, mert erre a napra rengeteg teendőm volt. Ezt a kedves meghívást azonban nem tudtam visszautasítani. Hiszen mindenkinek arra van ideje, amire nagyon akarja. Így hát részt vettem. Ahogy beléptem a templomba, meglepődve láttam, hogy tömve van. Alig találtam ülőhelyet. Nemsokára, a vendégek köszöntése után el is kezdődött a műsor.

Elsőnek a vendéglátó kórus éneke csendült föl. Gyönyörűen hangzott. Láttam új tagokat is az énekkarban. Hunyadi Zoltán karnagy úr vezényletével most hallottam először a mieinket énekelni. A tanár úr nem csak külsőleg nem változott, de karvezetői nagysága is a régi. (Több mint 40 éve tanárom volt a főiskolán...)

Majd az olaszok műsora következett. Nagyon szép volt. Különösen megható volt a végén a két kórus közös éneke. Óriási tapsot kaptak. A közönség a tetszését a visszatasolással fejezte ki, ráadást kért. Lelki felüdülés volt hallgatni ezt a csodálatos koncertet, melynek közösségformáló ereje is van. Örülök, hogy ott voltam.

(Héderné Ágí)

(Megérkezett az olasz kórus visszajelzése. Magyarországi kirándulásuk esztergomi része, különösen a közös éneklés számukra is nagy élmény volt. Hálaosan köszönik, és szeretettel üdvözlök az esztergomiakat. A koncert felvétele hallgatható-nézhető a honlapunkon. Szerk.)

A közös étkezés (lakoma), éneklés, zene, tánc, egy kis bohókás mulattatás ösidők óta hozzátartozik nekünk, embereknek közösségi ünneplésünkhöz. Így volt ez a plébánia „**Anna-bál**”-ján is. Az esti szentmise után a Mindszenty csarnokban László atya megnyitó szavaival vette kezdetét az ünneplés. Fölhívta a figyelmet a pihenésre, arra a pihenésre, ami nem a semmittevés, hanem Isten jelenlétében ténykedés... Az ember lelke úgy pihen, hogy az Isten jelenlétében van. A bevezető szavak és közös imádság után kezdődött a lakoma. Volt kenyér és bor, csodálatos gulyás leves és kosarakban hozott sütemények, - mindenki jóllakhatott kedvére. A lakomához zene is jár. A plébánia kórusa ismét megmutatta, hogy nem csak egyházi művekkel jeleskednek, hanem a könnyebb, vidámabb műfajban is megörvendeztetik a szíveket. A repertoárban olyan kórusmű is szerepelt, melynek szövegét maguk írták. A teljes kórust a három tenor László követte. Két művet, köztük az ismert „Éljen minden bájos szép nő” címűt adták elő nagy sikerrel. A taps elültével az atyáknak ismét új oldalukat ismerhettük meg. Balázs atya magára öltötte Csipkerózsikának, László atya pedig nem kisebb előkelőségnek, mint az anyakirálynénak jelmezét, és a plébánia fiatal felnőtteivel szípkázó előadással örvendeztették meg a nagyérdeműt. A kacagás és a siker nem maradt el.

A lakoma előadásainak sorát három Koncz Zsuzsa dal zárta Hengánné Gabi előadásában Gyurác Laci és Nyitrai Laci kíséretével.

Akiknek esetleg elgémberedtek a tagjai, most kezdetűt bemelegíteni, mert Nyitrai Ágí és Tóth János nyitótáncával kezdetűt vette a táncos mulatság. Volt talp alá való időseknek-fiataloknak egyaránt. Ismét táncolhattunk Németh Kálmánnal magyar táncokat, de a modern táncok ismerői is megrázhatták magukat. Volt Zorba tánca és vonatozás, kicsit tovább színevezve a közös mozgást.

Nem hiányzott a nótás füzet sem. A táncban megfáradt lábakat megpihentetve az éneklés vette át a szerepet, és a közös tánc közös nótázásba csapott át.

De a nótázásnak is egyszer vége lett, s haza ment az ünnepi sereglet. Magunkkal vittük az élményeket. Ha valaki nem jött el, bánhatja. A következőt ki ne hagyja, - mert reményeink szerint folytatódik a hagyomány, és egyre többen leszünk a plébánia együtt ünneplő, szívet vidámító, összekovácsoló sokadalomában.

/Juhász András/

Első „bálozóként” vettünk részt a **Szent Anna napi bál**on. Elsősorban az énekkar szereplése révén gondoltuk hűgömmal, hogy nem csak énekelünk egy jót a Kerek templom kórusával, hanem szívesen eljövünk az ünnepségre is. Az este közös sütizéssel, majd Chalupáné Rozika (Hévíz étterem) igen ízletes gulyáslevesének elfogyasztásával kezdődött. Ezután a plébánia kisebb-nagyobb közösségei mutatták be műsorukat. Elsőként Hunyadi Zoltán karnagy úr vezetésével a templom kórusa szerepelt. A megszokottól eltérően nem egyházi, hanem vidám, játékos, világi művekkel, amelyeket mi énekesek különösen élveztünk, s lelkesen tanultunk. Ezután a fiatalokból szerveződött színjátszó csoport lépett porondra Csipkerózsika történetének parádés bemutatásával: plébános atya mint Csipkerózsika édesanyja, Balázs atya mint Csipkerózsika. Már ebből sejthető, hogy mennyire fokozódott a hangulat a csarnokban. A kamaracsoportok, a táncosok, a zenészek szereplése tette még színesebbé az éjszakát. Sokat énekelhettünk és táncolhattunk, igazán jól érezhettük magunkat!

A szervezőknek, a szereplőknek, a segítőknek a munkáját külön köszönet illesse, és a Jóisten áldása legyen rajta!

/Gönczi Mária/

Július 26. kinek a születésnapja, a névnapja, vagy valamilyen évforduló, ami az ember szívét izgalomban tartja. A plébánia közösségének a templomi búcsú ideje.

Szent Anna ünnepe alkalmából ismét vigadalomra gyűlhetünk össze. Első bálozóként felve, tipegve csatlakoztam a már ismerős emberek asztaltársaságához. Végigtekintve a termen senki sem szomorkodott. Beszélgetések, baráti hangulat és koccintások tették családiassá az összejövetelt.

A nyári forróság nem kímélt senkit, de erre is volt megoldás: hűtött italok és tánc, legyen még melegebb! Mindez feledésbe merült, mikor az alkalmi színpad benépesült László és Balázs atya és a fiatalok játékaival. Kíváncsiság motoszált bennem, hiszen sajnos a farsangi mulatságot elszalasztottam. Azt hiszem most kárpótoltak humoros előadásukkal. Őszintén mondom, sajnálhatják, akik kihagyták! Nem lehetett más a jutalom, mint vastaps.

Az éjszaka közeledtével már nemcsak a gyerekek kergetőztek a táncparketten. Sokan késztetést éreztek, hogy megmutassák tánc tudásukat. Gyakorlat teszi a mestert, szokták mondani, de sokkal könnyebb, ha tanítják is! Válogathattunk a magyar néptánc és a standard táncok között. Ajánlom mindenkinek. Csodálatos utazás volt! Együtt repülhettünk Görögország tengerpartjára és a naplementét szemlélve lépegettük Zorba táncát.

Ahogy a percek peregtek, úgy fogyatkoztunk, de ez a kedvünkre nem volt igaz. Laci bácsi jóvóltából gitáros énekléssel pezsdítettük magunkat. Az éjszaka közepén már menni készültem, de László atya szeme mindent lát, gyorsan lebeszél róla. Még most is hallom és ajánlom mindenkinek, aki a legközelebbi bálon részt vesz.
„Maradj még, minek mennél. Jó helyed van itt!”

/Szenczi Gábor/

Szent Anna kitüntetett tiszteletét jelzi, hogy városunk két templomának is védőszentjéül választották elődeink. (Ferencesek temploma, Kerek templom). Templomunk búcsújához kapcsolódóan július 24-én kezdetét vette a 3 napos program.

Az esti szentmise után közösségi vacsora, műsor, majd Szent Anna bál következett. Mindez rendkívül sok munkát, szervezést igényelt, különösen a képviselőtestület világi elnöke - Nyitrai László - részéről. A férfiak 5 fős csapata berendezte a Mindszenty csarnokot, majd szombat délelőtt, a bál után, fiatalokkal kibővítve összepakoltak. Önkéntes szorgos asszonykezek elvégezték a plébánián a nagytakarítást. Ne feledkezzünk el a templomdíszítő (Adorjáné Gitka) és a templomtakarítók áldozatos munkájáról sem. Az énekkar tagjai és a fiatal hittanosok lelkesen próbálták az estre, hogy a plébánia életében az egyik legnagyobb közösségformáló eseményen mindenki jól érezze magát, jól szórakozzon.

A nyári fülledt meleg ellenére megtelt a csarnok. Az egészen kicsi gyerekektől kezdve az idősebbekig minden korosztály képviseltette magát. Örömmel üdvözöltem barátaimat: Zsuzsiékat, Marikáékat, sok kedves ismerősömet. Nicsak, ott látom Editkét, fiatalabbik fiunk egykori óvodai dadáját, Jucikát, akivel együtt imádkoztunk 2006 őszén esténként a bazilikánál, Bori nénit, régi teleshíradóinkat, volt kollégáimat, Juti nénit, Piroskát...és még sorolhatnám. De hol vannak Kláriék, Marikák? Kérdezősködöm. Megnyugtatnak, nincs baj, nyaralnak, vagy más dolog közbejött. Fellelegzem. Akkor jó! Bemutatnak egy kedves fiatalembernek. Férjemnek osztálytársa volt az édesapja. Örömmel tölt el, hogy tudunk beszélgetni egymással, szintúgy a mellettem ülő fiatal, háromgyermekes házaspárral. Nézem a törekeny, kicsi asszonyt, akinek a szeme is mosolyog, amikor elmondja, hogy milyen régen mozdultak ki hazuról, milyen régen táncoltak a férjével, és mennyire jól érzik itt magukat.

Erzsikéék asztalához indulok. Bemutatnak egy ősz hajú hölgynek. Az első benyomás róla: karakán és határozott. Hát igen, hogyan tudott volna enélkül négy gyereket felnevelni! Igen, ő Pirokska néni, László atya édesanyja. Az atya hozzá lép, táncra kéri. Meghatódom...de már mosolygok is, mert eszembe jut, hogy az este folyamán a legnagyobb derűtséget az okozta, amikor László atyát láttuk királyasszony jelmezben. Később láttuk őt kicsi gyerekekkel táncolni, részt vett a néptáncban és a latin tánc tanulásában is. De ugyanilyen fáradhatatlanul ropják a többiek is; Gabi, Ancsi, Tibor, Krisztina...

Lerogyok egy székre. Éjfél már jócskán elmúlt. Na, engem már hiába biztatnak a táncra. Talán majd jövőre, ha Isten éltet.

/Tuschingerné Marikal

Szép hagyomány egyházközségünkben templomunk névadójának Szent Annának ünnepén a **nagymamák köszöntése**. Így volt most is 25-én, szombaton. Az esti szentmisére bizony sok nagymama eljött együtt imádkozni. Az ünnepélyességet még emelte az oltárra tett Szent Anna ereklye és a cecei kórus szép éneke. Ottlétüket László atyának köszönhetjük.

A mise után kedves kis műsort kaptunk a felnőtt és gyermek szereplőktől. Jó volt elbeszélgetni a templom oszlopcsarnokánál a „terülj-terülj asztalkám” körül, kóstolva a sok finom süteményt. Köszönet mindazoknak, akik részt vettek a szép este megszervezésében.

/Nusserné Mária/

Búcsúünnepi szentmisénkkel egyidőben hangzott el az MR1-Kossuth Rádióban az a **beszélgetés**, ami Esztergomról, Szent Annáról, Babitsról, városunk kulturális életéről szólt. Erre László atyát is meghívták. A hangfelvétel a Rádió archívumában, ill. honlapunkon is megtalálható, hallgatható.

/Szerk./

Mozgalmas napokat élünk mi fiatalok a plébánián, minden alkalmat megragadva, hogy együtt legyünk, és a nyár melegében felfrissüljünk egymás társaságában. A Szent Anna napok remek alapul szolgáltak arra, hogy közösségeink még jobban összekovácsolódjanak. Nagy lelkesedéssel terveztük az újabb közös programot: 29-én szalonnasütés. Szerda este, mikor kissé csitult a perzselő forróság, felpakolva érkezett mindenki: rengeteg szalonna, zöldség és a sütéshez elengedhetetlen kellékek. Mivel előttünk még nem volt effajta kezdeményezés a plébánián, minket ért a megtiszteltetés, hogy fölavathattuk az udvart. A precízen megtervezett és kialakított átmeneti tűzrakóhoz lassan odakuporodott mindenki, nyársakat fogva, hogy később jól lakhassunk. László és Balázs atyával együtt 11-en remek hangulatban töltöttük az estét, amit feldobott az élménybeszámoló sokasága, a pillecukor sütése, és a sok kis apróság. Ránk esteledve tele hassal gyönyörködtünk a parázs mellett az égbolt megannyi csillagán. Szép este volt! Köszönöm!

/Lócskai Anikó/

2009. július 31. péntek

Megróbálom szavakba önteni, miért is volt ez a nap olyan különleges számomra: templomunk énekkarának záróünnepét tartottuk, egy Anna nevű kedves énekes társunk névnapjához köszöntésével egybekötve. Már az indulás is emlékezetes marad, ugyanis a panoráma kis vonattal "szárguldottunk" végig a városon, harmonika- és lelkes énekes kísérettel. Utunk szívet, lelket gyönyörködtető tájon vezetett a Búbánat-völgy felé. Megérkezésünkkor egy romantikus környezetben lévő nyaraló tárult szemünk elé, ahol terített asztal várt bennünket. Ízelítőt kaptunk a néptánc világból, majd a közös tánc hatására a hangulat csak fokozódott. Ennek ellenére nekem az est fénypontja mégis egy kicsi

lányka, aki megpróbálta majdnem tökéletesen lemásolni táncoló apukája és anyukája minden mozdulatát. Szenzációs volt.

Úgy gondolom, hogy ilyen összejövetelekre, kikapcsolódásra igen nagy szüksége lenne valamennyiünknek ebben a rohanó világban, ahol sokszor csak elsuhanunk embertársaink mellett, észre sem véve őket...

Ez a nap legyen példaértékű mindannyiunk számára, ahol barátságok szövődtek, és szeretettel, odafigyeléssel fordultunk egymás felé.

Köszönet Ancikáéknak a finom ételekért, a jól megszervezett kirándulásért!

Hiszem, hogy lelkünk feltöltődése után, kicsit elgondolkozva, holnaptól másképp folytatjuk az Úr által kijelölt utunkat.

/Szilágyiné Erika/

Anna napi multság, kórusos módra

Mint kezdő énekes a Szent Anna plébánia kórusának, igazi megtiszteltetésnek érzem, hogy felülhitem a „vonatra”, amire a „jegyet” Ancika adta, egy közvetlen meghívással.

(A meghívást az Úr ránk bízta, hogy szólítsuk meg embertársainkat, Krisztusban testvéreinket. Jean Vanier ezt a gondolatot így fogalmazta meg: „Jézus egyszer csak megszólít minket: Jöjj, kövess engem.

Máskor meg azt mondja: Ma a te házában kell megszállnom.

Minden hívás személyes találkozással, személyes megszólítással kezdődik. Aztán Jézus összeismertet minket olyan emberekkel, akiket szintén meghívott. Teljesen különbözőek vagyunk, egyetlen közös vonásunk, hogy Jézus hívott minket.

Így születik a közösség.” Szerk.)

Felnőtt megtérőként mindig igyekeztem elképzelni, hogy a Mennyek országa milyen lehet (nehezebb elképzelni, mint gyermekként), s vajon mi az, amit szívesen magammal vinnék oda, ami itt a Földön is igazi üdvösségélményt nyújtott nekem. A kórusban töltött két hónap után biztosan állíthatom, hogy az Urat dicséző éneklést és annak élményét felírnám a listára, mint kérést ...

Erre a két hónapos élménysorozatra Koósne Ancikát köszöntő névnap i összejövétel tette fel a koronát. Ez volt egyben évadzáró ünnepségünk is, amit a Búbánat völgyben rendezett meg nekünk egy két lábon járó tündér, a maga szerénységével, szeretetteljes meghívásával.

Szóval, felszálltunk a kisvonatra (a turistákkal gyakran száguldozó csodajárgányra), s Lajos testvérünk harmonika kíséretével, valamint a járőrök aranyos mosolyával kitüntetve elzakatoltunk a helyszínre.

A szenzációs pörkölt elfogyasztása után, elkezdődött a véget nem érő együttéklés és tánc, ami oly természetes ebben a csapatban.

A népi tánc sem maradt el, ami Kálmán testvérünk remek tudásának és Gabika kitartásának is köszönhető. (Szeptembertől indít Kálmán egy népi tánc – terápiás foglalkozást, amit mindenkinek ajánlunk; helyszín: Szent Erzsébet Óvoda tornaterme.) Vanessa (Kálmán leánya) tüneményes kiegészítő műsora mindenkinek megnyitotta a szívét, s kissé odavarázsolta egy hihetetlenül tiszta világba, amit csakis egy ilyen kis teremtmény tud nekünk megmutatni itt a Földön. Ő a legfiatalabb kórustag – jelölt, 2 esztendő.

Áldom az Urat, hogy megtapasztalhattam e remek társaság közvetlenségét és szeretetét, a maga egyszerűségével és természetességével együtt, valamint dicsérem minden gyümölcsét az Úr szeretetének, ami körülveszi e közösséget, illetve átítatja mindennapjait.

Hiszem, hogy a Szent Anna Plébánia kórusa az örök házában együtt fog „fellépni” és énekelni a jobbnál - jobb kórusokkal és egyéb zenészekkel, az angyalokról nem is beszélve...

Addig is kívánom, hogy mindenki hamar felismerje azt az utat, amin járnia kell, hogy eljuthasson a mennyei „Előadó Terembe”.

/Ónódy Sándor/

Gyermek – lélek – építés

Egy évvel ezelőtt olyan hittantábort szerveztünk, ahol a gyermekek saját környezetükben nyaralhattak és töltekeztek a Szentlélekkel, az esztergomi főiskolai lelkész - Fehérvári Lajos atya (a Kerek templom káplánja volt), hallgatók és fiatalok közreműködésével. A tavalyi csapat egy része új tagokkal kiegészülve, idén is szívvel-lélekkel segédkezett a deményházi hittantábor előkészületeiben, Mazgon Gábor, kari lelkész vezetésével. A 19 fős csoportunk (köztük 3 Kerek templomi fiatal: Gál Krisztina hitoktató, Pongrácz Dóra, Lőrincz László) július első napján indult Deményházára, egy erdélyi kis faluba, ahol színes virágcsokrokkal vártak a gyerekek. Vendéglátónk – Deményháza plébánosa, – Rózsa Gáspár atya is nagy szeretettel fogadott, és 70 környékbeli gyereket bízott ránk. Gábor atya azt tűzte ki a tábor céljául, hogy a gyerekek

érezzék Isten szeretetét, ami nemcsak a táborban valósul meg, hanem elvihetik magukkal útravalóul. A négy nap alatt a közös éneklések, elmélkedések és Szentmisék mellett kézműves foglalkozások és szabadtéri játékok is változatosabbá tették a programot. Az utolsó napon a gyerekek meghívhatták szüleiket, rokonaikat és barátaikat egy előadásra, közös vacsorára és tábornévre. Tanos Péter szervező társam szerint „A gyerekek meglepően érettek voltak. Furcsa volt, hogy nem kellett őket fegyelmezni, és, hogy mennyire érettek lelki téren.”. A társakkal való játékok, a közös csapatmunka köteleességtudatra, egymás tiszteletére ösztönözték a gyerekeket. Leveletem Gáspár atya szavaival zárom: „A gyermekek nevében nagyon köszönöm, hogy áldoztak, és hogy megadományoztak minket”
/Gergely Csilla Edina/

Barta Miklós és Ott Rezső hangversenyére gyűltünk össze múlt csütörtökön - úgy ötvenen - a templomban. Kevés-e ez a létszám, vagy elegendő? Nem tudom. Mindenesetre örömteli, hogy egy hétköznapi este ennyien Bach, Vivaldi, Telemann és Geminiani remekműveinek meghallgatásával akartunk kicsit megpihenni, kikapcsolódni, felfrissülni. Valamennyiünket elvarázsolt az oboa- és orgonajáték. Az egyik oldalpadban ültem, s mikor nem a szememet becsukva hallgattam a zenét, láttam, kit hogyan ragadott meg az előadás: voltak mosolygós arcok, meg átszellemültek, Piroska feje a zene ritmusára hajlongott, egyik férfi az ütemet ujaival ütötte...

A mindössze bő félórás muzsikálás egy röpké pillanatnak tűnt. Nagyon jól éreztük magunkat. Valószínű a zenészek is. Barta urat, a Svájci Olasz Rádió első oboistáját három évvel ezelőtt hívtuk meg templomunkba, azóta már harmadszor jött, - most már különösebb hívás nélkül. Jól tette, nagy örömet okozva nekünk. Mindkét művésznek köszönjük az este szép élményét!
/Ny. M./

(Aznapi Urunk színévváltozását ünnepeltük, Péter apostol szavait, László atya homíliáját megerősítette, megértette velünk ez a szép koncert: Uram, jó nekünk itt lenni... Szerk.)

Karitás hírek

Csoportunk a kórház Onkológiai Osztályával közösen szervezett júniusi előadása újra az " Onkotereszon" került megrendezésre 2009. július 8-án. A vendéglelőadó - dr. Kismarton Judit- a Magyar Rákellenes Liga betegjogi képviselője volt, aki nemcsak nagy tudású szakorvos, hanem képzett szakjogász is. Előadásában kifejtette a betegek jogait, és mellette kihangsúlyozta, hogy vannak köteleességei is a betegeknek ahhoz, hogy a gyógyulásuk eredményes legyen - minimum az orvos utasításait kötelesek többek között betartani. Bár a jogok és köteleességek listáját elérhető helyre kell minden osztályon kitenni, mégis kevesen tudnak róluk. Kifejtette: az orvosoknak – azért, hogy minden kockázati tényezőről tájékozottassák a betegeket, és elkerüljék a kellemetlen betegjogi panaszokat - beleegyező nyilatkozatok tucatjait kell aláírniuk a betegekkel. Például: a betegnek fontos tudnia, hogy a kezeléseket joga van visszautasítani, kivéve az életveszély elhárítását. A betegnek további joga pl. az, hogy meghatározza, ki jogosult hozzájutni a róla készült diagnosztikához, azok eredményeihez, ill. ki a kapcsolattartó. Mindezek az adatvédelmi törvényben találhatók meg.

Hallgatói kérdés alapján kitért az előadó arra, hogy pszichiátriai esetekre még további, szigorúbb jogszabályok is vonatkoznak. Az előadás második részében az Osztály vezető főorvosa, dr. Dani Árpád arról beszélt, hogy a kórházi személyzet számára is meghatározták mind a jogokat mind a köteleességeket, de mekkora anomália az, hogy míg a jogok néhány sort tesznek ki - és azok is szinte csak köteleességeket rejtenek magukban - addig a kötelezettségek sora jóval hosszabb. Nagyon nehéz körülmények között dolgoznak főleg a nővérek, akik elismerésre sem igen számíthatnak.

Hirdetések, tervezett programjaink

A Papság Éve kapcsán egyházközségi **zarándoklatot** szervezünk Boldog Apor Vilmos sírjához szeptember 26-án, szombaton. Az egész napos győri kirándulásra plébániánk irodájában lehet majd jelentkezni, a részleteket később fogja László atya hirdetni, ahogy összeállt az egész program.

A július 19-i koncert és az Anna bál DVD felvétele megrendelhető az irodánkban.

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

*A sokszorosításban segített és a kiadást támogatta:
Szeneci Gábor*

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2009. szeptember
II/9. szám

A nyári szünet után a tanévkezdéssel együtt talán új lendületet vesz egyházközségünk közösségi élete is... Sok tervünk van még ez évre, aminek csak nyitánya volt a Rozália kápolnánkban tartott első ideai szentmise. (Mert lesz még egy...)

Rozália

Palermói Szent Rozália Szicília szigetén a XII. században született. Grófi családból származott, így került Margit királynő szolgálatába, ahol udvarhölgye lett. Szülei nemesi házasságot szántak Rozáliának, s ő kezdetben ezt nem is ellenezte. A hagyomány szerint azonban, egy látomás alapján másképpen döntött. Azon a napon, amikor a számára választott lovaggal kellett volna találkoznia, a tükörben a saját képe helyett a töviskoronás Jézus arcát látta meg. Ez a látomás készítette arra, hogy döntsön: Krisztus jegyese akar lenni egész életében. Elhagyta tehát a királyi palotát, és a szerzetesi életformát választotta, azon belül is a remeteséget. Egy közeli barlangba vonult vissza, ahol egész életét Istennek szentelte. 1166. szeptember 4-én halt meg.

Sírhjának pontos helyét 1624-ig nem is tudták. Ebben az évben ugyanis pestisjárvány tört ki Palermóban. A város lakói egy litániában Szent Rozáliát hívták segítségül. Az imádságra Rozália megjelent egy vadásznak, akinek megmutatta barlangját és elrejtett sírját. A palermóiak megtalálták a szent csontjait, és ünnepélyesen a városba vitték, melynek következtében megszűnt a pestisjárvány. Szent Rókussal és Szent Sebestyénnel együtt a járványok ellen hívják segítségül.

A remeték élete első látásra bizony furcsának tűnik, mintha valamiféle „csodabogarak” lennének. Azonban ez nem így van. Őket is Isten hívja meg erre a különös, nem mindennapi életre, akiknek persze megadja a kegyelmet, hogy ebben az életformában is megtalálják az örömet, a boldogságot. Lehet, hogy látszólag magányosnak tűnnek a remeték, de valójában nem azok, mert az imádságban és a böjttben Krisztussal töltik az időt, az Ő társaságát élvezik. Szent tevékenységük ránézésre feleslegnek látszik, hiszen semmi közhasznú munkát nem végeznek a társadalom javára, amivel a közösséget építhetnék. Állhatatos fohászukkal azonban pont a legtöbbet teszik az emberekért, mivel ezáltal tudnak igazán közbenjárni Jézusnál azokért, akik a civilizációban élnek, azaz értünk.

Szent Rozália példája arra tanít meg bennünket, hogy legyünk mi is az imádságban állhatatosak, hogy rendszeresen beszéljünk Istennel. Mert mi is tulajdonképpen az imádság? Nem más, mint párbeszéd Istennel. Ez lehet kötött (pl. Mi Atyánk, Üdvözlégy) vagy kötetlen (saját szavainkkal). Nyilván az imádkozást is tanulni kell, mint ahogyan bármi mást. Valahol ezt is el kell kezdeni. A lényeg, hogy rendszeresen imádkozzunk. Tűzzük ki, hogy reggel, amikor felkelünk, elmondunk egy fohászt. Nem kell, hogy hosszú legyen, csak gondoljuk komolyan azt, amit mondunk. „Jézusom, segíts meg engem!” vagy „Köszönöm, Uram, hogy ma is felkelhettem.” Az imádságnak nem a mennyisége, hanem sokkal inkább a minősége számít. Aztán ha majd este lefekszünk, még elalvás előtt gondoljuk végig öt-tíz percen a napunkat, s ami bánt minket, azért kérjünk bocsánatot, ami öröm ért bennünket, azért meg adjunk hálát. Ennyi az egész, csak egy kis gyakorlás, és a többi majd adja magát. Mert ha hallgatunk Jézus szavára, és kérjük a Szentlelket, hogy tanítson meg imádkozni, akkor előbb-utóbb meg is fogunk tanulni imádkozni.

És hogy az imának ereje van, arra példa a palermóiak esete. Vagy az esztergomiaké, akik a XVIII. században, szintén azért építették a Szent Rozália kápolnát és kérték a szent közbenjárását, hogy

elmúljon a pestisjárvány. Három egyszerű polgár: egy pék, egy fazekas és mézeskalácsárus összefogott, és felépítette ezt a kápolnát. Valóban, amiben hittek, az meg is valósult. Merjünk tehát mi is, ne csak egyénileg, hanem közösségleg is imádkozni egyházközségünkben egymással, egymásért. „Mert ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok én is.” - mondja nekünk Jézus. És ahol Isten jelen van, ott bizony mindig megtapasztalható az Ő végtelen irtalma és gondviselő szeretete.

/Balázs atya/

Szentségi előkészítés

Egyre gyakrabban találkozom olyan felnőttekkel - elsősorban szülőkkel - akik valamilyen oknál fogva nincsenek megkeresztelve, vagy nem voltak elsőáldozók ill. bérmálkozók. Így ebben az esztendőben indítunk egy olyan tanfolyamot, amelyen ezeket a hiányzó szentségeket lehet bepótolni. De vajon miért szükséges mindez? Talán ezek nélkül nem lehet élni? De igen. Azonban keresztény éltünk azáltal lesz teljessé, hogy mindhárom beavató szentséget felvesszük. Hiszen a keresztség által leszünk Isten gyermekeivé és válunk az Egyház tagjaivá. Az Oltárszentségben a kenyér színe alatt magával Jézussal találkozunk, aki ezáltal bennünk él és irányítja életünket. A bérmálkozás alkalmával a Szentlélek száll a szívünkbe, hogy megerősítsen minket hittünk megélésében és megvallásában.

Ezek a szentségek tehát elengedhetetlenek mindennapi keresztény életünk megvalósításához. Most tehát itt a lehetőség, hogy bepótoljuk, ha valamelyik szentség hiányzik. Ha mi már „birtokoljuk” ezeket a beavató szentségeket, akkor pedig hívjuk fel családtagjaink, munkatársaink, barátaink, ismerőseink figyelmét. Nagy lehetőség ez arra, hogy apostolkodjunk. Ezt kéri tőlünk Jézus és ezt kéri az Egyház. Vezessünk ezáltal is egyre több embert a feltámadt Üdvözítőhöz, aki létrehozta és nekünk adta a szentségeket.

Várjuk tehát a jelentkezőket! (Jelentkezni az irodában vagy a sekrestyében lehet szeptember végéig.)

Házashittan

Évek óta próbálkozom házashittan létrehozásával azokon a plébániákon, ahol eddig szolgáltam, de szinte mindig ugyanabba a falba ütköztem. Ez a fal pedig valószínűleg a közömbösség fala volt.

Pedig nagy lehetőség egy ilyen állandó találkozás arra, hogy elmélyítsük a hitünket. Beszéljünk a Szentírásról és arról, hogyan lehet a Szentírás mondatait életre váltani családi körben. Hiszen sokan küszködnek különböző problémákkal, amik időnként nagyon nehéznek is tűnnek. Mennyire jó dolog, ha ezeket meg tudom osztani másokkal, ha együtt gondolkodhatunk a megoldásokon, ha rádöbbenek arra, hogy a gondjaimmal nem vagyok egyedül. A házashittan egy nagyszerű lehetőség arra, hogy az ember megtalálja a közösségben rejlő örömet, az együtt mondott ima értékét és az egymás iránti szeretetet. Jó megtapasztalni azt az érzést, ami a rendszeres összejövetelek által jön bennünk létre.

Idén újra megpróbálom. Várom tehát a fiatal házashittanok és szülők jelentkezését! Döntsük le a falat, ami elválaszt bennünket egymástól, és merjünk együtt gondolkodni Jézus Krisztussal.

/László atya/

(Csak buzdítani tudok mindenkit, hogy próbálja ki ezt a lehetőséget! Sokat adhatunk és kaphatunk is egymástól-egymásnak. Egy ilyen kisebb közösség már 5. éve működik, egy kicsit idősebb párokkal. Erről itt is beszámoltunk már, legutóbb a márciusi számban. Tapasztalatainkat szívesen megosztjuk induló közösségekkel. Szerk.)

Gondolatok tanévkezdés idején

Szűkebb-tágabb családom sok tagja dolgozik pedagógusként. Magam is hosszú ideje (ki)szolgálom az oktatást. Sok rokonunk, barátunk szintén a jövő nemzedékének nevelésével, oktatásával foglalkozik.

Ilyentájt beszélgetéseink (nálunk még vannak ...) témája a „saját” iskolánk helyzete, örömei, nehézségei. Egyre kevesebb az öröm, egyre több a nehézség, - ahogy ezt mindenfelé tapasztaljuk. Most nemcsak az anyagi megbecsülésre gondolok, - hiszen ezen a pályán jobbra csak a „megszállottak” maradtak. Közös tapasztalatunkat erősítette meg Pálkás József, az MTA elnöke tanévnyitó beszédében. Az erkölcsi alapok nélküli oktatás, bármilyen magas színvonalú is egy iskola, sok időzített bombát - önző, nihilista, zavaros értékrendű embert bocsájthat ki. Olyanokat, akik esetleg a megszerzett tudásukkal az önmegvalósítás zászlaját lobogtatva minden lelkiismeretfurdalás nélkül, szinte bármire képesek céljaik eléréseért. Elég csak bármelyik rádió vagy tv híradóját, illetve dokumentum műsorát értő szemmel/füllel követni.

Az ember sokszor tehetetlennek érzi magát. Tenné a jót lelkiismerete szerint, de vagy nem engedik a helyi vagy az általános szabályok, utasítások, törvények, vagy az erős, viharos ellenszélben mi magunk is elbizonytalanodunk, elbátortalanodunk...

Beszélgetéseink közös tapasztalata, hogy sok szülő az iskolától várja rakoncátlan, időnként kezelhetetlen gyermeke megnevelését, mégis támadja a nevelőket, inkább gyermeke rövid távú érdekeit védi. Nem gondol bele, mennyit árt gyermekének, ha a helyes értékrendet nem tudja és nem is akarja megismertetni vele. (És itt a hitet, Istent még nem is említettem.) Ez az időzített bomba pár év alatt felrobban: a felnövő gyerek azután nem ért szót a szüleivel, ellenük támad, nem találja helyét a világban... Senkinek sem mentség, hogy ilyen a korszellem, hogy az egyéni érvényesülés céljából manapság mindent fel lehet/szabad rúgni.

Mit tehetünk akár pedagógusként, akár szülőként az utánunk jövőkért?

Először is Istenbe kapaszkodunk, Istennek ajánljuk őket. Rendszeresen imádkozunk értük - mind e világ ellen. Sokszor eszembe jutnak Sík Sándor sorai egy háború alatt írt verséből (lelki értelemben most is háború van):

*„Meddig győzöd egymagadban:
Emberesre mosdani
Képedet a mostani
Szennyektől a csepp patakban,*

*Az imádság patakában!
Az sem a szép régi már:
Zavaros is, el-eláll,
(Dögöt görget mostanában)...” /Győződ-e még?/*

Példánk, helytállásunk, Istenre alapozott értékrendünk nem biztos, hogy evilági sikereket produkál, de legalább lelkiismeretünk nem vádol, ha megtettük jó szándékkal a tőlünk telhető fiaink, lányaink nevelésében is.

Isten kegyelme segítsen bennünket ebben a tanévben is, hogy magyar és keresztény jövőnk zálogát, a felnövekvő ifjúságot bölcsen, szerényen - de céltudatos határozottsággal, és legfőképpen nagy szeretettel tudjuk terelgetni az emberi tudás és az Istenhit párhuzamos és egyirányú útjain!

/Nyitrai László/

A papság évéről - néhány keresztkérdés

Az Egyház egyik fájó sebe az a távolság, ami a papok illetve szerzetesek, és a világi hívők élményvilága között van. Ennek a sebnak a gyógyulásában nagy segítségünkre lehet az, hogy XVI. Benedek pápa meghirdette a papság évét.

Már az elnevezés is kétféle megközelítést takarhat. A „papok évé”-vel szemben talán szerencsésebb a „papság éve” kifejezést használnunk. Nem arról van ugyanis szó, hogy az Egyház vezető rétege lefoglalta volna magának ezt az évet, és különböző

rendezvényekkel ünnepli és ünnepelteti magát. Sokkal inkább arról, hogy az egész Egyház közössége kezdjen el jobban odafigyelni arra a titokra, amit a papságban, mint szentségben ajándékba kapott, illetve személyesen azokra, akik ezt hordozzák, és akik ennek a kiemelt évnek a keretében nyitottságunkat és **segítségünket** is kéri. Igen, azt gondolom, nem túlzás itt a **segítségkérés** szót használnunk.

Gyakran keveredünk olyan beszélgetésbe, ahol az „Egyház” (értsd természetesen: nem az egész, csak a papok!) hibái kerülnek terítékre. Szívesen feltennék az ilyen „egyházkritikusoknak” egy-két keresztkérdést. Az első az lenne, hogy eléggé biztos vagy-e a saját véleményedben, vagy esetleg hajlandó vagy meghallgatni azt is, amire Jézus tanít az Egyház kritizálásával kapcsolatban? Amikor a farizeusokról beszél tanítványainak, az első mondata ez: „Mózes székében az írástudók és farizeusok ülnek.” PONT. Annál, hogy „lepontozzuk” őket, Jézus szerint tehát előrébbvaló az a tény, hogy az Isten akaratából irányítják az ő népét. Ő tud róluk és a hibáikról is, és az első, amit ezzel a kijelentő mondatral kér tőled, az az, hogy fogadd el alázattal ezt a helyzetet. Megtetted már?

A második mondat: „Ezért mindazt, amit mondanak nektek, tegyétek meg!” Vagyis: ők az Isten tanítását közvetítik számunkra, semmi nem akadályozhat meg abban, hogy azt követve eljuss az üdvösségre. És ezzel hogy állsz?

És itt még egy fontos keresztkérdésre kell tudnunk válaszolni. A pap (még ha „farizeus” is) Jézus szavai szerint alkalmas arra, hogy a tanításával az üdvösség felé vezessen. Ha pusztán csak a kötelességét végzi, akkor is a te üdvösségedért is dolgozik. Ő minden nap az egész Egyházért végzi a zsolozsmát, értünk mutat be misét, vállalja a magányt. Látom, foglalkoztat az ő helyzetük. Te mit teszel az ő lelki üdvükért?

Egy barátom Medugorjében mezítláb ment fel a sziklás Križeváca, hogy ott a magyar papokat lélekben a kereszt elé tegye. És ő vállalta azokat a lelki harcokat, amiket a papokért való bőjtölésért és vezeklésért el kellett viselnie. Azt tanácsolta nekem, hogy csak közösségben imádkozzok papokért. A Sátánnak ugyanis legnagyobb ellenfele a pap, aki megtörheti Isten erejével a hatalmát. Fogalmunk sincs arról, hogy mit vállal az, aki a lelkek üdvösségéért szenteli magát. A Te közösséged, családod hány papot hordoz az imáiban?

Szemléletbeli váltásra van szükségünk, amire jó alkalom lehet ez a kiemelt év. Gondoljuk bele magunkat többet az ő helyzetükbe, közeledjünk feléjük a hétköznapiakban is és hordozzuk őket közösségileg imáinkban! */Gyurác Németh László/*

A Papság Éve indulásakor „lecsertültük” a szentmisék végén mondott Szent Ferenc imánkat. Helyette most papjainkért imádkozunk a Prohászka Imaszövetség ajánlása szerint. Hogy otthon is kéznél legyen ez az ima, itt is közöljük. Mondjuk pásztorainkért minél gyakrabban, akár ezt, akár más fohászt!

Istenünk!

Köszönjük papjainkat, akik feléd vezetnek, segítenek bennünket életünk útjain.

Szenteld meg őket, hogy szentek legyenek, és szentül szolgálhassák ki szentségeidet!

Óvd meg őket a veszélyektől és adj nekik sok neked tetsző örömet bennünk, Téged szolgáló életükben!

Adj új papi és szerzetesi hivatásokat!

Hívj szolgálatodba fiatal fiúkat és lányokat, hívj az én családomból is, hogy ők magukat neked adva, a világról lemondva neked tetsző, boldog életet éljenek!

Szűz Mária, az Egyház és a papok Édesanyja, könyörögj érettünk!

Amen.

A Papság Évében a következőket tervezzük megvalósítani:

Szeptember:

Zarándoklatot szervezünk boldog Apor Vilmos sírjához szeptember 26-án. Még vannak szabad helyek, kérjük a híveket, jelentkezzenek erre a szép lelki programra!

A zarándoklat menetrendje:

- 7 óra - indulás a Táti úti parkolóból
- 10 óra - szentmise Győrben, a székesegyházban
- 11 óra - az Apor Vilmos kiállítás és a székesegyház megtekintése, ima a könnyező Szűzanya képnél és a Szent László herma előtt
- 12.30 óra - látogatás a papi szemináriumban
- 13.30 óra - ebéd (saját csomag), szabadidő
- 15 óra - indulás Tét-Szentkútra
- 15.30 óra - litánia és rövid ima a kegytemplomban
- 18 óra - vacsora Téten a Kukorica csárdában
- 20 óra - indulás haza
- 22 óra - Esztergomba érkezés

Jelentkezni a sekrestyében vagy az irodában lehet . A zarándokút költsége: 2.700 ft/fő, a vacsorával együtt.

Október: Filmklub indul havi rendszerességgel, filmek szent életű papokról

Október 13. kedd: Imaóra papjainkért

November: Ünnepi gyászmise elhunyt plébánosainkért
Temetőlátogatás: lelkipásztoraink sírjainak felkeresése

További terveink:

- Nagybójtji lelkiprágyakorlat a papság éve jegyében

- Kiállítás az egyházközségünkben szolgáló atyákról, melyhez **kérjük a testvérek segítségét: fényképeket, felvételeket, írott anyagokat, ill. bármilyen emléket, ötletet**

- Tavasszal emléktábla-állítás a Kerek templom egykori lelkipásztorai tiszteletére

Egyházközségünk minden tagjának további megvalósítható, hasznos ötletét szívesen várjuk és fogadjuk. Örömmel veszünk minden segítőkész közreműködést a reális tervek, elképzelések minél szebb megvalósításában.

„Nyilvánosságra hozták **Meszlényi Zoltán vértanú**, esztergomi segédpüspök boldoggáavatásának dátumát. A boldoggáavatásra **október 31-én**, szombaton a fél 11-kor kezdődő ünnepi szentmise keretében kerül sor az esztergomi bazilikában. Az eseménnyel kapcsolatban Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek a Magyar Katolikus Rádiónak nyilatkozott:

A boldoggáavatás jelentőségéről Erdő Péter bíboros elmondta: Magyarországon Meszlényi Zoltán lesz az első vértanú, aki a kommunizmus áldozatai közül eljut a boldogok sorába. Magyarországon eddig inkább a háború áldozatait és a korábbi időszakok tanúságtevőit avatták boldoggá. A környező országokban számos vértanút és hitvallót avattak már boldoggá, sőt szentté, azok közül, akik a sztálinista korszak börtöneiben és lágereiben vesztették az életüket. Most hazánkban is egy vértanú püspököt avathatunk boldoggá.”

/Magyar Kurír/

A PPKE Vitéz János Karának évnnyitóján Dr. Erdő Péter bíboros úr is jelen volt, ünnepi gondolataiból a boldoggáavatásról mondott szavai elgondolkodtattak. A szentek/boldogok köztünk élnek, nem távoli, megközelíthetetlen, elvarázsolt emberek. Krisztus arcának ragyogása egyszerű emberek tekintetéből is sugározhat...

Az idősebb generációk még személyesen ismerhették Esztergom újkori „boldogját”. Talán vértanúságot nem kell vállalnunk, de Meszlényi Zoltán hitvalló helytállásának példája, és saját „boldogunk” égi pártfogása nekünk is segít megmaradni Krisztus útján!

Az **első esztergomi boldoggáavatási szertartáson** bizonyára sokan leszünk, és dicsőíthetjük Istent, hogy ilyen példaképeket adott nekünk!

/Szerk./

Augusztus 30-án a 11 órás szentmisében köszöntöttük plébánosunkat születésnapja alkalmából:

Kedves László atya!

Az itt egybegyűlt hívek nevében nagy szeretettel köszöntelek születésnapodon. A 40 - szép kerek szám. Úgyis mondják, hogy egy emberöltő, életünk dereka. Mindenesetre egy olyan domb, ahol érdemes megállni, visszanézni, előretekinteni. Bizonyára ezt te is megtetted, honnan vezetett az utad idáig, hova tartasz, milyen úton szeretnél továbbmenni színeváltozásod hegycsúcsáig, ahol majd az Úrral találkozhatasz, találkozhatunk mindannyian.

Én - mi - az életednek csak egy rövid szakaszát ismerjük. Hálát adunk Istennek, hogy közénk küldött.

A Papság Évében általad a többi papra is gondolva Sík Sándor Kenet című versével köszöntelek és buzdítalak lelkipásztori szolgálatod kiteljesítésére:

Csitt, nyugtalan szív, légy szerény!

Öröködet te magad választottad:

A legkisebbet és a legnagyobbat

A föld színén.

Te választottál: jó neked!

Jól járt fölötted sorsvető-fonálad:

Hát simogasd, ahol előtálad,

A lelkeket.

Nézd, nézd, fönt, lent: özőnlenek!

Szívkön száz seb láthatatlan lángol.

Kell, hogy te lásd: azért kaptál a Lángtól

Lámpás szemet!

Lámpás szemet, orvos kezét,

Szívet, mely ég, mint Mózes csipkebokra:

Eredj és légy ütődött homlokokra

Zsongó kenet!

Ez a virág jelképezze közösségünket, amelyet gondjaidra bízunk. Ha kedvező helyre teszed, gondozod, ápolod, öntözöd, virulni fog, tán még újabb virágokat is hoz.

Születésnap virágcsokrod (híveid) is várja a további gondozást, és lelki virulásával hálálja meg fáradozásodat. A szentmise után mindnyájan személyesen is köszöntünk a templom előtt egy kis agapé keretében.

Isten éltesen sokáig erőben, egészségben, derűben!

Az Úr kegyelme kíséren életed útján!

Házaszentelés - születésnap köszöntéssel

Az idei nyár utolsó napján, a felnőtt fiatalok csoportjának házaspárja, Csenge és Pali meghívták László atyát piliscsabai otthonukba, hogy áldást adjon a házra és lakóira.

Felmerült az ötlet, hogy mivel László atya augusztus 30-án ünnepli a szülinapját, ez a délután-este jó alkalom lenne arra, hogy mi fiatalok is köszöntsük 40 esztendő plébánosunkat.

Augusztus 31-én délután, Balázs atyával együtt, négyen indultunk Esztergomból, hogy mire László atya odaér, mi már meglepetésként várhassuk őt. Csengéék nagyon készültek, mindent gondosan előkészítettek. Nemsokára meg is érkezett az atya, persze nem

sejtve ottlétünket. Először közös énekekkel kedveskedtünk neki, ezután következett az ünnepélyes házszentelés.

Együtt megtekintettük a hangulatos és ötletes családi fészket, majd a ház kertjéből gyönyörködhattunk a nem mindennapi panorámában. Igazán szívmenelgető látvány volt.

Elérkezett a vacsora ideje, a szorgos háziasszony nagyon finom ételt készített. László atyát megleptük néhány praktikus ajándékkal, és egy kis játékkal zártuk családias esténket. Jó hangulatban búcsúztunk el egymástól, megköszönve Csengének ezt a kellemes együttlétet. Kérjük Isten áldását a fiatal pár közös jövőjére, hogy mindig tartsa meg őket szeretetében. Természetesen László atyáért is imádkozunk, hogy mindig örömmel tudjon szolgálni az Egyházban, így a mi egyházközségünkben is.

/Dinyés Aletta/

Amikor egy héttel ezelőtt a misén kihirdették, hogy **nyárzáró partit** szerveznek a plébánián, úgy voltam vele: hm, jó kis programnak ígérkezik...

Aztán eljött a szép napsütéses szombati nap, mikor a Máriákat ünnepeljük. Nehezen indultam el otthonról, ott is van még dolog, és kényelmesebb lenne utána ledőlni a tv elé. De fülemben csengett, amit atya mondott, hogy halljuk meg az Úr szavát, - lehet ez éppen egy ilyen közösségbe hívó invitálás is - mondjunk rá bátran igent. Mikor kicsit késve beléptem a kapun, a plébánia udvarán két asztal körül ismert kedves arcok, családias hangulat. Mama kosarából lassan előkerülnek a finomságok, és kb. 20-an, akik összejöttünk, nekiállunk a nagy lakomának.

A sötét eget időnként egy-egy villám változtatta világossá, ami kis aggodalomra is okot adott, néhányan hamar hazamentek. Aki maradtunk, a fáklyák homályos fényében folytattuk a kellemes társalgást. Volt szerencsénk közelebről megismerni Zoltán atyát (László atya barátját), akit remélhetőleg minél gyakrabban látunk körünkben.

Ez volt az első plébániai nyárbúcsúztató. Azok, akik nem voltak, kérdeznék: milyen volt?... Jó társaságban, kellemes hangulatban, meghitt volt és családias. Egy közösségnek nagyon fontos az együtt eltöltött idő, mely szép emlékké válik. Isten mellett ez lesz, ami összetart bennünket.

/Lócskai Anikó/

A tavaly felújított **régi hagyományunkat** az idén is folytatjuk: október 6-án, kedden 17 órakor Székely János atya szentmisét mutat be Rozália kápolnánkban.

„... Az 1755. évi egyházlátogatási jegyzőkönyv szerint a Szent Rozália tiszteletére épült kápolna mellett szüret idején egy ferences atya misét szokott celebrálni...”

A szentmisére szeretettel hívjuk és várjuk egyházközségünk híveit és városunk más közösségének a tagjait is, különösen a környékbeli szőlősgazdákat! A mise után egy kis agapé keretében megköstöljük a magunkkal hozott borokat, mustokat, süteményeket.

Karitás hírek

- 2009. szeptember 8-án az Onko-Teraszon a soron következő előadást, "Mit kell tudni a táplálék-kiegészítőkről" címmel dr. Telekes András PhD, a Fővárosi Bajcsy-Zsilinszky Kórház Onkológiai Osztályának osztályvezető főorvosa tartotta. Sokan szednek rákmegelőző szerként, sőt a kialakult betegségből való gyógyulás reményében a különböző étrend-kiegészítőket. Főorvos úr azt járta körül, hol van a helyük a táplálkozásban ezeknek, mire kell odafigyelni a vásárlásuknál, illetve, hogy milyen hatásuk lehet. A betegtájékoztatón kötelező feltüntetni bizonyos információkat, amik segítenek eldönteni, érdemes-e szedni az adott készítményt. Csak a klinikai eredmény ismeretében döntsünk az étrend-kiegészítők alkalmazásáról.

- A XXIII. János Pápa Szeretetotthon Emmausz Háza meghívására Szakmáry Pirokska és Takács Erzsébet szeptember 6-án részt vett a Máriaremetei Kisboldogasszony Bazilika búcsúján. A szabadtéri szentmise főcelebránsa dr. Cserháti Ferenc a határon túli magyarok püspöke volt.

Beindult a hitoktatás a hozzánk tartozó iskolákban (Mindszenty, Babits, Montagh), László atya a bérnálókorosztályt, Balázs atya pedig az elsőáldozásra készülöket készíti fel. Középiskolásaink, és a fiatal felnőttek szintén rendszeresen találkoznak. Elkezdődnek a ministráns foglalkozások is.

Babits Mihály Általános Iskolában már kialakult a hittanórák rendje:

1-2. osztály	péntek	11.55	iskola „Kuckó”
3. osztály	hétfő	12.45	iskola „Kuckó”
4-5. osztály	csütörtök	12.45	iskola „Kuckó”
6-7-8. osztály	szerda	15.00	plébánia hittanterem

Székely János atya az idén is folytatja a felnőtteknek a bibliaórákat, kéthetente találkozunk (mindig hirdetjük a következő alkalmat), idei témánk: az evangéliumok.

Újra indult a nyugdíjasok klubja, felnőtt énekarunk is rendszeresen gyakorol, karitás csoportunk is dolgozik, szóval elindult a „lelki tanév” is...

A **szakrális művészetek hete** alkalmából két közeli eseményre kaptunk meghívást:

- Győri zárandoklatunk napján, 26-án 17 órakor Székely János atya nyitja meg a Szent Adalbert Központban a Hittudományi Főiskola könyvtárában a „Gregorián dallamok az Esztergomi Hittudományi Főiskola könyvtárában pálos kéziratokban” című rendezvényt. Gilányi Gabriella előadásán közreműködik a Scola Hungarica együttes.

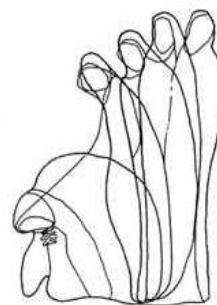
- „A Makulátlan” címmel kiállítás nyílt a Keresztény Múzeumban, melynek témája: a szeplőtelen fogantatás tisztelete a középkortól napjainkig. Petrás Mária keramikumművész és Szekeres Erzsébet textilművész alkotásait szept. 27-én 16 órakor Kontsek Ildikó művészettörténész tárlatvezetés keretében mutatja be.

Egyházközségünk csoportosan okt. 3-án, szombaton 15 órakor látogatja meg ezt a kiállítást. Találkozunk a múzeum előtt. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Hirdetések, tervezett programjaink

- Szept. 22-én, kedden 19 órakor felnőtt bibliaóra Székely János atya vezetésével a hittanteremben.
- 24-én, csütörtökön 16 órakor karitás összejövetel.
- 26-án, szombaton plébániai zárandoklat Győrbe. Indulás 7 órakor a Táti úti parkolóból.
- Okt. 3-án 15 órakor közösen megtekintjük a Keresztény Múzeum kiállítását (A Makulátlan).
- Okt. 6-án, kedden 17 órakor szentmise a Rozália kápolnában.
- Okt. 13. 18 óra: Imaóra – papjainkért.
- Októberben esténként (hétfőtől péntekig) 17.30-tól rózsafüzért imádkozunk templomunkban.

Minden lelki programunkra hívjuk és várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített : Hittudományi Főiskola N.T.

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2009. október
II/10. szám

Felbolydult, értékesített, hitetlen korunkban kapaszkodókat, példaképeket keresünk. Jelen számunkban szent életű papokra tekintünk, közbenjárásukat kérjük közösségi eseményeinken, egyéni imádságainkban.

Mária - papok édesanyja, boldog Apor Vilmos és Meszlényi Zoltán püspökök, boldog Guanella Lajos, járjatok közben értünk, közösségeinkért, egyházközségünkért!

Rózsafüzér Királynője

Október - Szűz Mária hónapja, melyben az egyházi hagyomány szerint szentolvasót imádkozunk. A rózsafüzér már a középkorban is közkedvelt imádság volt, nemcsak az egyszerű emberek, hanem az uralkodók körében is. Szent László királyunk például minden csata előtt imádkozta a szentolvasót, sőt, az ütközeteket megelőzően kardjának markolatjára tekerte rózsafüzérét, és így kérte Jézus Krisztus megsegítő kegyelmét és a Boldogságos Szűz Mária hathatós közbenjárását. Rózsafüzér Királynőjének ünnepe szintén egy háborús ütközethez kötődik. Szent V. Piusz pápa rendelte el 1571-ben a Lepantónál kivívott tengeri győzelem emlékére, amelyet a rózsafüzér imádkozása révén az Istenszülő segítségével tulajdonítottak.

Az imádságnak mindig ereje van, nemcsak háborús korszakokban, hanem béke idején is. Tudjuk, hogy II. János Pál pápa a 2002/2003-as esztendő a Rózsafüzér évének szentelte, sőt még új titkokkal (a világosság titkai) egészítette ki, hogy az imádság révén még jobban el tudjunk mélyedni Jézus Krisztus életében. „A rózsafüzér mondása nem más, mint Krisztus arcának szemlélése Máriával.” – írta a Szentatya a Rosarium Virginis Mariae kezdetű apostoli levelében a szent rózsafüzérről. (RVM 3.)

A rózsafüzér imádság talán elsősorban egyszerűnek és monotonnak tűnik a XXI. század emberének. Bizony ez a probléma minden imádkozó ember életében előfordul, még talán a legelmélyültebb főházkodás közben is gondolataink olykor el-elkalandoznak. A szemináriumban kispapként többször is kérdeztük a „nagyapokat”, hogyan is kell jól, helyesen imádkozni a rózsafüzéért. Az elmélkedésben és imádságban már járatos és tapasztalt atyák erre azt felelték, hogy válasszunk ki mindig egy titkot, amire odafigyelünk, és közben azon gondolkodjunk, hogy mit is jelent Jézusnak ez az üdvhozó tette nekünk, a mi saját életünkben. Érdemes ilyenkor a legnagyobb üdv történeti eseményekkel kezdeni az elmélkedést, azaz Krisztus születésének, halálának és feltámadásának titkával. Persze ezt a fajta imádságot is tanulni kell, és nagyon sok idő és türelem kell hozzá. Saját bevallásuk szerint még a legnagyobb lelki mesterek is csak két-három tizedet tudnak úgy elimádkozni, hogy tényleg arra figyeljenek és ne másra. Úgyhogy ne ijedjünk meg, ha imádság közben olykor eltévednek a gondolataink, hanem lelkiükben próbáljuk meg összeszedni magunkat, és szemléljük tovább Krisztus arcát.

Mi is tulajdonképpen a rózsafüzér imádság? Nem más, mint egy „útikalauz”, amely segít bennünket abban, hogy a Boldogságos Szűz Mária vezetésével egyre jobban megismerjük és megértsük Jézus Krisztus személyét, és egyedüli módon részeseivé váljunk az Ő isteni életének. Azt is mondhatnánk, hogy a rózsafüzér az „Evangélium kicsiben”. Hiszen aki imádkozza, az valahol Jézus útját járja végig: születésétől kezdve, halálán át egészen a feltámadásáig. S ez az életút az, amelyre Isten mindannyiunkat meghív, hogy az Ő Fiával együtt végigjárjuk, hogy eljussunk a nekünk előre elkészített örök üdvösségre és boldogságra.

/Balázs atya/

Az egyházközség élete kívülről szemlélve

A Szent Anna plébánia életébe egy éve kapcsolódtam bele László atyán keresztül, akit tizennégy éve ismerem. A plébánia életét László atyával történő beszélgetések alapján követem, és amikor tudok, részt veszek egy-egy eseményen. Számomra a szentmisék lelkileg felemelőek, mert figyelő, érdeklődő arccal találkozom. Örömmel látom, hogy a 9 órai diákmisszen sok gyerek vesz részt szüleikkel együtt. Úgy tapasztalom, hogy a programok terén is szervezett a plébánia élete. Minden korosztály megszólításra kerül: gyerekek, fiatalok, fiatal családok és idősek. *(Az már más kérdés, hogy ezt a megszólítást egy-egy lelki programunkra hányan hallják meg... Szerk.)*

Vannak lelki események és vannak kulturális és szórakoztató, vidám programok is. László atya lendületét ismerve, mindent megtesz azért, hogy mindenki otthon érezze magát az egyházközségben, lelki békét és szeretetet kapjon vasárnapról vasárnapra. Jó látnom, hogy a kedves hívek is összetartanak, ismerik egymást, fontosnak tartják, hogy érdeklődjenek egymás iránt. Mindez a lelki megújulásnak is köszönhető.

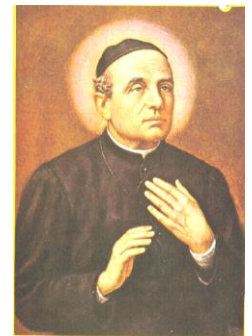
Azt kívánom a Szent Anna plébánia közösségének, hogy Isten kegyelmével és László atya segítségével továbbra is maradjon meg bennük ez a lendület, lelki megújulásra törekvés, hogy tökéletesebben meg tudják valósítani Jézus Krisztus utolsó vacsorai imádságát: „Legyenek mindnyájan egyek” (Jn 17,21). */Radnics Zoltán Sch.P./*

Régóta nézegetjük a sekrestye ajtó melletti képet, ami egy papot ábrázol. Annyit sokan tudunk róla, hogy padovai testvérplébániáról „jött”, de hogy kit is ábrázol, azt talán csak néhány ember. László atya nyomozásba kezdett, kiderítette, ki is ez a rejtélyes pap, sőt, még csont ereklyét is talált tőle. Az interneten meg rábukkant a mi képünk mására...

Boldog Guanella Lajos (1842-1915)

Emléknapja: október 24.

A 19. századbeli nagy három torinói szenthez (Cafasso, Cottolengo, Don Bosco) csatlakozik negyediknek Boldog Guanella Lajos. Az előző háromhoz hasonlóan, mielőtt megalapította saját szerzetes-kongregációját, tagja volt Szent Ferenc III. Rendjének.

Szüleinek 13 gyermeke közül ő volt a kilencedik. A Como-i egyházmegye egy kis falujában született. 1866-ban szentelték egyházmegyes pappá. 1875-1878-ig Don Bosco társa és a szalézi közösség tagja volt, de amikor ideiglenes fogadalmat lejt, püspöke kérésére visszatért saját egyházmegyéje szolgálatába, Comoba. Miután több helyen, mint segédlelkész működött, Comoban megalapította a „Gondviselés Háza” elnevezésű intézménye első házát. 1908-ban alapította meg a Szeretet Szolgái nevezetű saját szerzetes-kongregációját. Szent Ferenc és annak III. rendje iránt megmaradt érdeklődése. Rövid Szent Ferenc életrajtot írt, ebben ismertette a III. Rendet s annak szerepét. Társ-alapítója lett egy szerzetesnői kongregációnak is, a Gondviselésről nevezett Szűz Mária Leányai kongregációnak. 1886-ban Comoba telepítette át a nővéreket s ezzel megszilárdította az intézményt. Később Szent X. Piusz pápa buzdítására és anyagi támogatásával Rómában is alapított egy Gondviselés-házat, Szent Józsefnek, a haldoklók védőszentjének tiszteletére (1902). Női szerzetét 1912-13-ban Chicagóban telepítette le. Washingtonban megcsodálta a ferences atyák kolostorát a Szentföld helyeinek másolataival. Hazatérve Olaszországba, hasonló másolatokat épített Comoban a megnagyobbított Szent Szív templomban.

Életcélját így összegezte 1886-ban: „Össze akarom valahova gyűjteni az árvákat, aggodat, süketeket, a szellemi fogyatékosokat, a társadalom kivetettjeit. Lelki fiai és leányai ezeknek gondozását végzik a világ különböző részein. Lajos atya 1915. okt. 24-én halt meg 73 éves korában.

VI. Pál pápa 1964-ben, Guanella atya boldoggá avatásakor mondta: „Bosco Szent János az újonnan boldoggá avatott nagy barátja és tanítómestere volt. Az ő tanítása és példája segítette Guanella atyát szerzetesalapító hivatásának kifejlesztésében.”

Imádság: Istenünk, te Boldog Lajost arra indítottad, hogy több karitatív intézményt alapítson a szegények, fogyatékosok felkarolására. Segíts, hogy példáját követve gyakoroljuk az irtalmas szeretet tetteit, és eljussunk szentjeid közé, akiket egykor majd áldottan nevezel.

A mi Urunk Jézus Krisztus által.

Október 24-én, emléknapiján ünnepeljük Boldog Lajost az esti (18 órai) szentmisében, ünnepélyesen elhelyezzük az ereklyéjét és képét. A betegek szentségének a kiszolgáltatásával is az ő életművére emlékezünk, pártfogását kérjük.

Gondolatok egy kiállítás apropóján

Egyházközségünkben érdeklődő, lelkes kis csoport ellátogatott a Keresztény Múzeumba, ahol Kontsek Ildikó művészettörténész szakzerű és lelki élményt nyújtó vezetésével megnézte „A Makulátlan” c. kiállítást. A tárlat mindkét része nagyon szép, érdemes rászálni egy-két órát. A jól összeválogatott, nagyszerűen elrendezett anyag a Szeplőtelen Fogantatás dogmáját, annak történelmi alakulását tárja elénk, és ez a gondolat jelenik meg a két kortárs művész gyönyörű alkotásaiban is.

Engem különösen szíven ütött **Petrás Mária** énekes, keramikus művész **hitvallása**. (Valószínűleg László atyát is, mert másnap homíliájában felolvasta és méltatta ...):

„A moldvai Diószénben születtem. Nálunk, a faluban imádságos harangozással kezdődött a nap, és azzal is ért véget. A családok gazdagságát 8-10-12 gyermek jelentette. Az ötévestől a legöregebbekig, mindenkinek nélkülözhetetlen szerepe volt. Hétköznap azért dolgozott az ember erővel és szorgalommal, mert előtte állt egy-egy ünnep. Az emberek kitisztították a lelküket, életüket, házaikat, istállóikat, óljaikat, kertjeiket, falujukat. Megbocsátottak egymásnak, misére mentek szép, ünneplő ruhában, és délután felkeresték egymást. Az ünnepek nagy örömben teltek. Mindent meg tudtak teremteni maguknak, úgy, hogy nem voltak senkinek a szolgálai. Tudták, hogy mi a rendje a világnak, mert a nap, a hold, a csillagok, az idő járása és a mélységes Isten-hitük útbaigazította őket. Akármit nem cselekedtek, akármit nem ejtettek ki a szájukon. Névtelen szentek között nőttem fel, akik a seregnyi gyermekkel körülveve tudtak énekelve fenni, szőni, gyönyörűen hímezni. Varázslatossá tudták tenni azt a nehéz világot. Bőjtöl és imádsággal, Szűz Mária erejével elmesszítették a testi-lelki bajokat. Az ő képüket szeretném példaként a világ elé tárni.”

Én is falun nőttem föl, ahol az egyszerű parasztemberek őszintén éltek, hitüket gyakorolták, papjaikat tisztelték, ahol az adott szó szent volt. Ha valamire kezet adtak (kezet ráztak), az többet jelentett számukra, mint bármilyen szerződés. Kevés kivétellel így éltek. Aki meg eljátszotta a becsületét, vagyis az emberbe Isten által írott erkölcsi törvények ellen vétett, az a közbizalmat nehezen, hosszú évek alatt tudta csak visszaszerezni. Éppen ezért a becsületére mindenki nagyon ügyelt.

Édesapám is ezen egyszerű, becsületos, szorgalmas parasztemberek közé tartozott. Mély, de nem bigott hitéről, Petrás Mária hitvallása nyomán újból eszembe jutott egy mozzanat vele kapcsolatban. Amikor már nem tudott idős kora és általános legyengülése miatt eljárni a szentmisére, akkor már napközben is sokat feküdt. Azonban minden vasárnap délelőtt, abban az időben, mint korábban, amikor a misére készülődött, összeszedte minden erejét, felkelt, megmosakodott, megborotválkozott. Nem mondta, miért éppen ekkor teszi és nem akkor, amikor esetleg jobban van. Én megértettem az üzenetét...

Én vajon tudok-e ilyen nyomokat hagyni hitemmel kapcsolatban gyermekeimben, környezetemben?

Nem gondolom, hogy Petrás Mária nosztalgiazik (velem együtt), amikor egy emberibb világról vall. A mai világ az igazi értékek ellen, Isten ellen működik, ezért nekem mindig nagy megerősítés, ha olyan emberekkel, művészettel találkozom, akik apáink megélt értékrendjét, hitét képviselik. Sokáig talán ösztönös ragaszkodásom ezen gyökereimhez immár egyre tudatosabb. Igyekszem tárgyi és lelki környezetemet ezen egyszerű, világos módon átszervezni. /Nyitrai László/

„Mi bennük keressük jóságos arcod”- imaóra a papi hivatásokért

Becsukom a szememet. Testben nem, de lélekben a Szent Anna templom közösségével vagyok az októberi imaórán. Újra és újra ámulatba ejt, hogy milyen tudatosan felépített, és a közös imákkal, énekekkel minden hívőhöz utat talál. Most is így történik.

Plébános úr összefoglaló visszatekintése, amely a Papság Éve eddigi eseményeiről szól, előre is mutat. A híveknek is van feladata: közös imáinkban emlékezzünk meg papjainkról.

Nyitrai László, aki szerkesztette az összeállítást, megemlíti, hogy már minden mise végén elmondjuk a Prohászka imaszövegség papokért szóló imáját. Megjelennek előttem papjaink alakjai: erőteljes alkatú, zengő hangú, néha igen szigorú. A másik törékeny, halk szavú, intellektuális. Ők ketten már nincsenek köztünk.... Focirajongó, gyors,

pergő beszédű, több nyelven is jól tudó, iskolaalapító. Most püspökként szolgál, akárcsak a prédikációival megríkató, nagy tudású, gitározó, szépen éneklő. Folytathatnám a sort....

Majd felhangzik a *közös imádság* Erdő Péter bíboros úr sorai, amelyek nekem azt sugallják, hogy én is tehetek papjainkért. Imával, tettekkel, életem példájával.

Az első kérdés: ki is a pap? Rögtön választ kapunk az első felolvasásból. Egy átlag ember, akit rendkívüli szolgálatra hívtak, nem karrier, egy életet eltölt azzal, hogy mások „lábaikat mossza”. *Mit várunk el papjainktól?* A következő szöveg szerint, ne legyenek papjaink olyanok, mint mi, ne uralkodni, hanem szolgálni akarjanak, legyenek tapintatosak, magukról hallgatók, velünk együtt járják a göröngyös utat. Isten tanítását hirdessék, és akaratát kutassák.

Közös énekként Máriát dicsérik a hívek: a papok és mindannyiunk égi édesanyját.

Richard Thalmann rövid elmélkedése sok gondolatot ébreszt. *Az Úr a mi pásztorunk, mi - a Te nyájad - milyenek vagyunk?* Hallgatunk Rád? Otthon, munkahelyen, ha emberek szolgálatára hívsz, pásztorként vagy béresként viselkedünk? „Te életedet adtad értünk, mit adok én?” Súlyos kérdés.

Majd *II. János Pál Pápa 2005-ös Hivatások Világnapjára* készült imáját mondják a hívek együtt, amelyben a meghívott fiatalokért, a családok nagylelkű válaszáért szól a könyörgés.

Az új gondolat a hivatás felismeréséről szól. Minden embernek Isten megszabta a feladatát. Lehet, hogy családósként, de lehet, hogy család nélkül, lelkek vezetésével, vagy kétkézi nehéz munkával találja meg a helyes utat. Egy fiatalember szájából hangzik el a kérés: légy számomra az út, a világosság. Vezess engem a helyes úton, adj erőt, bátorságot, hogy tántoríthatatlanul kövessem azt!

A Jézusi szeretet megélése segít abban, hogy jobbá, Krisztushoz hasonlóvá váljunk. Köszönettel kezdődik az a nagy ívű írás, amelyet érdemes többször végiggondolnunk. Köszönet azért, mert Isten a szeretet, és fiát is feláldozta értünk. Szívünket templomává tette, köszönet az életért, a szabadságért, az értelemért, az akaratért. Egy fogadalom: mindenkinek a mindene akarok lenni, a mércét egyre magasabbra kívánom tenni. Ehhez azonban segítség kell, Istenőtl kérem.

A Salve Regina gyönyörű megszólaltatása újra Máriához terel bennünket. Ezután a 2009. aug. 25-i medjugorjei jelenés üzenete a megtérésre, az imádkozásra buzdít. Váljunk mások számára Isten szeretetének jelvé.

Loyolai Szent Ignác imáját együtt mondják, majd közösen éneklük a hívek a „Te vagy földi éltünk...” kezdetű Máriát dicséző éneket.

Karl Rahner gondolatai a kiválasztottaknak ajándékért fohászkodnak: *„Imádság a papnövédekért”*. Bölcsességet, értelmet, tudást, jámborságot, erősséget, szívós kitaratást, áldozatot, bátorságot kér. Azzal a bizalommal fordulunk Istenhez, hogy a kiválasztottak céljukhoz érnek.

Wass Albert története a hittel építkező sikeréről szól. A szél nem, de az ember lerombolja a homokból épült oszlopot. Az építkező újra kezd, és áll a hittel épült oszlop. Ez a fajta kitaratás szükséges nekünk is.

A latinul felhangzó ének után *II. János Pál pápa 2002-es* imáját halljuk: *”Küldj szőlődbe szent munkásokat”*- kérjük a pápával együtt. *Közös ima* következik a pápa *2004-es* üzenetéből: Urunk, bizalommal fordulunk hozzád, Mária segítségét is kérve ahhoz, hogy segíts azokat a testvéreinket, akik igent mondtak meghívásodra. Add, hogy életük napról napra megújuljon, élő evangéliummá váljanak.

„Jézus bacilusról” szóló vidám „egészségügyi jelentés” oldottan zárja az eddigi elhangzottakat. Ezt a „bacilust” én is szeretném tovább adni.

A szentségbetétellel és a pápai himnusz hangjaival fejeződik be az októberi imaóra....., de a felvetett gondolatok bennem tovább élnek. *(Bizom benne, hogy másokban is! Szerk.)* /Miskolczi Mariann/

Zarándoklat Győrbe a Papság Évében

Szeptember 26-án reggel gyerekes izgalommal mentünk a Tati úti parkolóba, ahol meglepődve láttuk, milyen kevesen várokozunk. Megérkezett László és Balázs atya is, mondták, hogy kis busszal megyünk, mert kicsi volt az érdeklődés.

A jelen lévők egymásnak örülve, a jó Isten segítségét kérve, napsütéses, szép időben elindultunk. 9 órára megérkeztünk a győri székesegyházba. Belépve a templomba, gyönyörködve néztünk körül. Nagyon szép. Idegenvezetőnk (a sekrestyés) szeretettel mesélt el a zarándokhely történetét, s megmutatta a kiemelkedő nevezetességeket: a háromszáz évvel ezelőtti három órán keresztül vérel könnyező Szűzanya képet, Szent László királyunk hermáját, boldog Apor Vilmos püspök úr szarkofágját és a fatimai Szűz Mária kápolnáját. Mindezeket

megcsodálva, meghatódottan vettünk részt a könnyező Szűzanya kápolnájában atyáink által mondott szentmisén.

Lélekben feltöltődve sétáltunk át az Apor kiállításra, melynek első terme az a helyiség, ahol a püspök atya a halálos lövéseket kapta hívei védelmezése miatt. Körbejártuk az óvhelyet, ahol sok leányt, asszonyt, gyereket bújtatott, próbált menteni a támadók elől. Láttuk a két benzines hordóból összerakott oltárt, miséző kelyhével, bibliájával és az 1944-es húsvéti gyertyát. Itt mutatta be a szentmisét Apor Vilmos a menekültjeinek. Végigjárva a rendkívül modernül rendezett, nagyon hatásos, lenyűgöző kiállítást, átélhettük a második világháború borzalmait. Valamennyiünket mélyen megérintettek a látottak-hallottak, a püspök úr önfeláldozó, példamutató élete, végtelen jósága.

Ezután kint, az őszi napsütésben beszélgettünk, elfogyasztottuk a magunkkal hozott ebédet, majd zárandoklatunk következő helyszínére sétáltunk, az „új” - 100 éves papneveldebe. Tamás atya, a szeminárium spirituális fogadott minket, elmondta történetüket, a szépen felújított kápolnába vitt, ahol jó szívvel imádkoztunk az ottani kispapokért, papjainkért és mindnyájunkért.

Tét-Szentkút búcsújáróhely volt lelki programunk zárása. Az ottani plébános atya bemutatta a kegyhelyet. Ezután László atyával litániát imádkoztunk, majd útitársaim szép versekkel, imákkal tették még bensőségesebbé a hangulatot.

Megnéztük a főoltár mögötti, csodás módon 5 éve újra bővízű kutat. A templom mögötti csapnál ittunk belőle, megtöltöttük üres üvegeinket, majd a téti Kukorica csárdába mentünk, ahol finom étellel, itallal vártak ránk.

A vacsora után buszra szálltunk, útközben szép Mária énekeket és a szokásos népdalokat, nótákat énekeltünk. A Kerek templomi esti mise végére mi is hazaértünk.

Köszönjük atyáinknak ezt a szép napot, kérjük szervezzenek máskor is ilyen zárandoklatot, még ha kevesen vagyunk is. Sajnálhatják, akik itthon maradtak!

/Kővyrényé Marika/

Apor Vilmos püspök utolsó szavai:

„Még egyszer üdvözlöm papságomat. Legyenek hűek az Egyházhoz! Hirdessék bátran az evangéliumot! Segítsenek romjaiból felépíteni szerencsétlen magyar hazánkat! Vezessék vissza az igaz útra szegény félrevezetett népünket! Felajánlom összes szenvedéseimet engesztelésül a saját bűneimért, de felajánlom papjaimért, híveimért, az ország vezető embereiért és ellenségeimért. Kérem Istent, ne tulajdonítsa nekik bűnül azt, amit elvakultságukban az egyház ellen tesznek. Felajánlom szenvedéseimet az édes magyar hazáért és az egész világért. Szent István, könyörögj szegény magyarokért! Istenem, Atyám, a te kezded ajánlom testemet, lelkemet! Jézus, Mária, Szent József, legyetek énvelem most és halálom óráján! Jézus szentséges szíve, bízom benned!”

Rozália

2009. október 6-án délután hálaadásra gyülekeztünk a Dobogókői úton álló Rozália kápolna előtt. Ebben a kis kápolnában 2008-ig évente egyszer, Szent Rozália névünnepe (szeptember 4.) mutattak be szentmisét.

„ Az 1755. évi egyházlátogatási jegyzőkönyv szerint, a Szent Rozália tiszteletére épült kápolna mellett szüret idején egy Ferences atya misét szokott celebrálni...”

2008-ban a Szent Anna plébánia közössége ezt a kedves hagyományt élesztette újjá, s az idején esztendőben is folytatta.

Szép számmal gyűltünk egybe, kesztölci barátaink is eljöttek néhányan. A szentmise kezdete előtt a hívek mécsések gyújtásával emlékeztek az Aradi Vértanukra, akiknek szintén október 6-án van az emlékünnepük.

17 órakor elkezdődött a szentmise áldozat, melyet Székely János püspök atya mutatott be Mandalov Balázs káplán atyával együtt. Püspök atya homíliájában először arról beszélt, hálát adunk a föld terméséért, és az emberi munka gyümölcséért, melyből az oltáron Krisztus teste és vére lesz. Ennél szentebb dolog nem történhet a búzából lett kenyérral, s a szőlőből lett borral...!

A szentbeszéd további részében Vianney Szent János életéről hallhattunk.

Nem véletlen, hogy a Szent Ars-i plébános lett a papok védőszentje.

Minden korban szükség volt példaképekre, de a jelen kor fiataljainak különösen fontos, hogy legyenek, akik megmutatják számukra a helyes utat, s az igazi értékeket!

A szentmise végén kedves szeretetlakomára invitálták a megjelent híveket. Édes és sós sütemények, tavalyi bor, idején must és gyümölcsök: szőlő, alma, körte, dió, füge kerültek az asztalra.

Jó hangulatban telt el egy óra beszélgetéssel, emlékezéssel...

A mustot kortyolgatva emlékeztem én is... Eszembe jutottak szívemhez közel álló rokonaim, dédszüleim, nagyszüleim, édesapám, keresztapám, anyósom, apósom, Annus néni, akik életükben mindannyian sokat dolgoztak, hiszen a szőlőtermesztés rengeteg munkát igényel. Ők már az Örök hazában vannak, de hiszem, hogy ezen a szentmisén jelen voltak ott a kápolnánál – ahogy régen személyesen is, s együtt imádkoztak velünk és értünk, akik folytatjuk mindazt, amit örökségül reánk hagytak...!

Isten áldja meg azokat, akik ezt a szép hagyományt újjáélesztették!

Adja a Mindenható, hogy 2010 októberében ismét együtt lehessünk mindannyian ott a Rozália kápolnánál. */Szencziné Gerendás Anna/*

Együtt kirándultunk...

Ministránsaink és az ifjúsági énekkar tagjai, kisebbek és nagyobbak, közösen mentünk kirándulni szeptember 19-én a közeli hegyekre. Reggel 9 órakor találkoztunk a templom előtt. Körülbelül 20 főből álló kis csapatunk, természetesen László atyával, Balázs atyával és az énekkarvezetőnkkel, Hajnival, vidáman vágott neki a jónak ígérkező gyalogtúrának. Pilismarótig mentünk busszal. Utunkat imádsággal kezdtük az ottani templomban, majd utána indult a tényleges fizikai próba. Nagyon szép idő volt, a nap szikrázóan sütött.

Úti célunk a Szakó-hegy volt. Miután elértük a hegytetőt, megpihentünk, elfogyasztottuk ebédünket. Ezután újult energiával ereszkedtünk le a Szakó-nyergén keresztül Dömösre.

Ott megtekintettük a Prépostság romjait, és beszélgettünk, játszottunk, pihentünk. Késő délután indultunk haza, kicsit fáradtan, de annál inkább élményekkel gazdagodva, örömmel a szívünkben.

Az egész napos program alatt bőven volt időnk egymással beszélgetni, játszani, gyönyörködni a páratlan szépségű tájban és az erdő élővilágában. Ugyanakkor ez egyben kitűnő alkalom volt arra is, hogy a ministránsok és az énekkaros gyerekek közelebbi kapcsolatba kerülhettek egymással, és persze az újjakkal is, így a tanév kezdetén. Mindkét közösség templomunkban szolgál a diákmiséken, így elengedhetetlen hogy bensőségesebb módon is ismerjük egymást, ne pedig csak „ismeretlen ismerősként.” Remélem nemsokára ugyanilyen kellemes és vidám hangulatban tölthetünk el újra egy napot.

/Dinnyés Aletta/

Nyugdíjas közösségünk - Itt van az ősz, itt van újra...

Szeptember

Nyári szünet után újra együtt! Örültünk egymásnak, Balázs atya volt velünk. Régi szokásunk, hogy ilyenkor emlékezünk meg születésnapjainkról. Hál Istennek, már kevésnek tűnnek kertünk virágai a köszöntéshez, így egy nagy sütemény szeleteivel és mondókával ünnepeltünk. Itt szeretném említeni, hogy László atya segítségével megjelentetünk egy SÜTEMÉNYES KÖNYVET, mindnyájunk örömeire, kipróbált finomságokkal. Megvásárolható még ez évben. Karácsonyi ajándéknak is jó. A bevételt a templom renoválására szánjuk.

Október

Szép, meleg délután gyűltünk össze október elején, szombaton. László atyának köszönhetően a plébánia udvarán, az eresz alatti székeken vártuk a Mindszenty iskola 4. osztályosainak műsorát - tanítójuk, Maier-Kránitz Ági néni vezetésével - az Idősek Napján. Kedves kis jelenetekkel, táncal, énekekkel szórakoztattak. Köszönjük, nagyon jól éreztük magunkat. Ő, el ne felejtsem megemlíteni a szép ajándékot: „...Mikor elhagytak/ Mikor a lelkem roskadozva vittem/ Csöndesen és váratlanul/ Átölelt az Isten.” (Egy papírból kivágott virágon kaptuk.)

Így telnek összejöveteleink.

/Nusserné Mária/

Október 10-én este szüreti mulatságot rendeztek a Vízivárosi plébánia lelkes hívei, ahová sok szeretettel meghívták a **Kerek templom felnőtt énekkarát** is. Örömmel vettük a meghívást, és az alkalomhoz illő, vidám kórusművekkel készültünk a jeles eseményre.

A mulatságra az Árpád-házi Szent Erzsébet Középségi iskola megújult, hangulatos dísztermében került sor, amit ügyes kezek díszítettek fel apró virágokkal, szőlőfürtökkel. A kedves vendégek megérkezése után az asztalok megteltek jó borokkal, finom ételekkel.

Cséfalvai Pál atya köszöntője után nyitótánc, majd kórusunk műsora következett. Úgy gondolom, énekkarunk ismét szépen szerepelt, lendületes, derűs kis koncerttel örvendeztette meg a közönséget. Köszönet Hunyadi Zoltán karnagy úrnak, aki nagy szakértelemmel és még nagyobb türelemmel tanítgat minket, illetve Gyurácz Lászlónak, aki művészi zongorajátékával színesítette énekünket.

Később aztán még voltak játékos csapatversenyek, pogácsa-kóstolás és sok-sok tánc, Német Kálmán vezetésével.

Jól éreztük magunkat. Köszönjük Deák Ferinek és Juditnak a szervezést, a meghívást és a kellemes estét!

*/Hengánné Gogola Gabriella/
(A nyitótáncot Hengánné Gabi ropta Német Kálmánnal, akik énekarunk tagjai. Fergeteges sikert arattak. Szerk.)*

Rövid történeteim

Októberi napok. Nagymamám rég volt birsalmasajtjának édes íze. A dió, az alma, a szőlő, az avar illata. A nap még melegen süt, de fénye már fáradt... Abba a korba értem, amikor az életem az októberi napokhoz hasonlít. Már nem a fiatalos harsogás, a nagy lendület hajt, hanem apránként begyűjtöm múltam gyümölcseit is. Úgy tűnik több benne az egészséges. Szégyellnivalóm ember léteimből fakad.

Októberi esték. A templom homálya, a rózsafüzérem, amelyet II. János Pál pápa esztergomi látogatásának emlékére kaptam, az akkor még Rudnay bíboros nevét viselő iskolában. Hirtelen döntöttem. Biztos, jó munkahelyemet hagytam el abban bízva, hogy nekem az újonnan alakuló katolikus iskolában van a helyem. Ott már nem kell majd titkolni érzéseimet, őszintén beszélhetek. Voltak évek amikor csak rejtőzködve merem templomba menni.

1979. Leányvár. Az igazgatói iroda.

- Mariann, maga hisz Istenben? - kérdezte az igazgató. Kérdése meglepett, mert ha a templomba járásomról kérdezett volna, akkor meg volt a válaszom. Beteg édesanyámat kísérem. De így?

- Igen.

- Kérem ne higgye azt, hogy ezért most kevesebb lett előttem. De arra kérem, ne a 9 óraker kezdődő misére menjen, és ne a Kerek templomba. Van Esztergomban sok mise és sok templom.

1983. Pedagógus nap. A Kossuth L. Áll. Ált. Iskolában szóban elismerik a munkámat, nagy dolog volt a MIM pályán megrendezni egyedül egy sporttáncot...Jutalmat nem kaphatok, mert a Leányvárról hozott minősítésemben ez szerepel: katolikus vallását gyakorolja.

Októberi napok. 8 éves vagyok. Nagyon boldog, mert megszületett az öcsém. Azt gondoltam ez az én ügyességem. Állandóan nyafogtam, mikor lesz már testvérem? Egy október eleji napon apukám azt mondta, hogy gyűjtsék piros kukoricát a gólyának és akkor lesz. Hetek óta pirosított konyhánk ablaka, és október 17-én felsírt a testvérem. 47 éves korában életéből elrabolta július első napja. Jelenlétét, illatát ma is érzem. Mondatait hallom.

Ezek a gondolatok plébánosunk csütörtöki prédikációja után kavargotak bennem. Pál apostol levelében a túlvilágról írt. Plébános úr pedig figyelmeztet is, de biztat is. Nemcsak a harácsolás, a földi dolgok szerzésével kell foglalkoznunk. A lélek táplálása legalább olyan fontos. Vajon én megteszek ezért mindent?

„Azért imádkozom, Uram, hogy rostáld ki a pelyvát szívemből, hogy olyan legyek, mint a tiszta búza, ami méltó arra, hogy betakarítsák a csűrbe.”(Kínai ima)

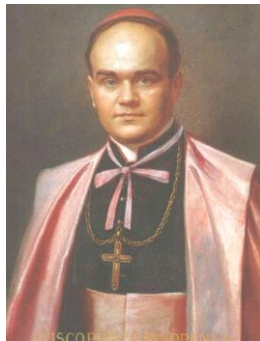
/Miskolcziné Mariann/

Meszlényi Zoltán püspök boldoggá avatási szertartása - az első esztergomi ilyen ünnep – október 31-én 10.30 kor lesz a bazilikában. Hálát adunk Istennek „saját” boldogunkért! Különösen nagy ünnep ez azoknak, akik személyesen is ismerték.

Rövid életrajza

Bencés gimnáziumot végzett Esztergomban. A gimnáziumi érettségi után pártfogója, Vaszary Kolos bíboros-hercegeprímás, esztergomi érsek (1892–1912) Rómába küldte továbbtanulni. Teológiát végzett a Collegium Germanico-Hungaricumban. 1915. október 28-án került sor pappá szentelésére.

Amikor visszatért Esztergomba, a Primási Palotában kezdett el dolgozni. 1917-ben Csernoch János bíboros-hercegeprímás (1912–1927) Meszlényi Zoltánt központi irodai szolgálatra irányította a Primási Palotába. 1931-ben lett a főkáptalan tagja, nógrádi és honti főesperes, majd a káptalan helynöke. XI. Piusz pápa kinevezése nyomán, 1937. október 28-án Serédi Jusztinián bíboros-hercegeprímás, Breyer István győri megyéspüspök (1933–1940) és Kriston Endre püspök, az egri székesfőkáptalan nagyprépostja koncelebrálásával, Sinope címzetes

püspökévé szentelte. Ettől a pillanattól a mindenkori hercegeprímás-esztergomi érsek segédpüspöke volt.

Amikor az állambiztonsági szervek Mindszenty József bíboros-hercegeprímást 1948. december 26-án letartóztatták, majd koncepció perben elítélték, a kinevezett érseki helynököt, Drahos Jánost pedig megölték, ő lett az esztergomi érseki helynök. Helynöki székfoglalójában szinte ígéretet tesz: „Krisztus hű pásztoraiként a hitet és Egyházunk iránti hűséget nem tagadom soha! Isten engem úgy segéljen.” Meszlényi Zoltán püspököt 1950. június 29-én 17 óra 30 perckor hurcolták el esztergomi lakásáról az állambiztonsági szervek emberei. A kistarcsai internálótáborba került, ahol elkülönítve őrizték és kínozták. Több szemtanú egybehangzó állítása szerint, télen nyitott ablaknál kénytelen volt éjjel-nappal tartózkodni.

A kínzások, ütlegetések és végkimerülés következtében, 1953. január 11-én halt meg. Legalábbis ezt a dátumot jegyezték fel elrablói és kínzói. Hamvait a rákoskeresztúri Új Köztemető területén helyezték örök nyugalomra, de 1966. június 24-én a földi maradványait exhumálták, átszállították Esztergomba, és örök nyugalomra helyezték az esztergomi bazilikában.

/Internet: Wikipedia/

A Szent Anna Plébánia Karitászcsoportja és az Esztergomi Vaszary Kolos Kórház Onkológiai Rehabilitációs Osztálya két előadást szervez az alábbi témákban:

Gyógyszerszedési szokások

Előadó: Dr. Nemeskéry Edvin főgyógyyszerész

Szinergiák a gyógyászatban

Előadó: Dr. Dani Árpád főorvos

Helyszín:

a Vaszary Kolos Kórház Onkológiai Rehabilitációs Osztálya

Időpont: 2009. október 28. szerda, 14 óra

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Hirdetések, tervezett programjaink

- Októberben esténként (hétfőtől péntekig) 17.30-tól rózsafüzért imádkozunk templomunkban.
  - Okt. 20-án 18 óraker filmklub indul a hittanteremben. A Papság Évében szent életű papokról szóló filmeket fogunk megnézni, ezekről beszélgetni.
  - 23-án, pénteken, nemzeti ünnepünkön az esti szentmisét Héray András az MKPK irodaigazgatója mondja.
  - 24-én, szombaton Boldog Guanella Lajos ünnepe. Az esti szentmisében, ahol felnőtt énekarunk is szolgál, a betegek szentségét is kiszolgáltadjuk az előre bejelentkezetteknek.
  - 25-én a 11 órai szentmisén vendég énekar, a recski Mátrai Visszhangok vegyeskar fog énekelni, utána rövid koncertet adnak.
  - 27-én, kedden 19 óraker felnőtt bibliaóra Székely János atya vezetésével a hittanteremben.
  - 28-án 14 óraker karitászcsoportunk szervezésében lesz a következő előadás a Vaszary Kolos Kórház Onkológiai Osztályán.
  - 31-én 10.30-kor a bazilikában Meszlényi Zoltán püspök boldoggá avatási szentmiséje, az első ilyen esztergomi ünnep.
  - Nov. 1-én, a 11 órai szentmisén fiataljainkból alakult vegyeskar (Corde Voto) énekel. Mindenszentek ünnepén az esti szentmisében megemlékezünk az elhunytakról.
  - 2-án halottak napja, az esti szentmisén, ahol felnőtt énekarunk is szolgál, szintén halottainkért imádkozunk.
  - 7-én képviselő-testületünk kirándulást szervez Székesfehérvárra.
  - Elhunyt plébánosainkra emlékezünk egy szentmisében november első felében. Az időpontját hirdetni fogjuk.
  - Következő imaóránkon halottainkra gondolva leszünk együtt, ennek időpontját is hirdetni fogjuk.
  - Az okt. 13-i imaóránk hangfelvétele hallgatható lesz a honlapunkon, ill. CD-n megrendelhető irodánkban.
- Minden lelki programunkra hívjuk és várjuk a Testvéreket!**

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített : Hittudományi Főiskola N.T.

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2009. november
II/11. szám

Utak, útjaink, zárandoklataink... Életünk útjai – fizikai és lelki – hol sötét szurdokokon, hol napfényes tájakon vezetnek. Ezeket többnyire mi választjuk, ám időnként nem értjük, hogy ahol éppen vagyunk, oda milyen út vezetett, miért éppen erre terelt az Úr. Néha csak kényelmesen sétálgatunk, néha meg terheket cipelve, görnyedve haladunk...

Zárandoklataink önként vállalt lelki és fizikai utak, ahol tudatosan felvállaljuk az esetleges megpróbáltatásokat, ahol a fizikai megterhelés segít a lelkiekre figyelniük.

Novemberi számunkban néhány ilyen fizikai és lelki utazásról is olvashatunk, közösségünk tagjai osztják meg élményeiket...

Árpád-házi Szent Erzsébetre emlékezünk

A 2006/2007-es évet a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Árpád-házi Szent Erzsébet évének szentelte, akinek élete és példája ma is követendő és aktuális itt a XXI. század elején.

Erzsébet egész élete egy áhitatos imádság volt: amikor dolgozott, amikor segített a szegényeken vagy a családjával törődött. Azt a vágyódást, amit érzett lelkében, csak Isten tudta betölteni. Erzsébet megengedte, hogy szívébe költözzék az Úr és megszentelje őt.

Szent Erzsébet mindig is a földön járt, az emberek között élt és engedte, hogy a mennyből alászálló Isten rajta keresztül működjék, és felemelje magához a többi embert. Istenbe vetett hite megmutatkozott minden szeretetcselkedetében, amit akár a szegényekkel, akár a családjával tett.

Szeretett férjét minden csata előtt elkísérte az ország határáig és többször is megcsókolta, mert tudta, érezte, hogy egyik ilyen elválás a földi létben utolsó lehet, és majd csak a mennyi hazában fog vele újra találkozni. – Amikor Lajos ögróf elment a keresztes háborúba, onnan már holtan hozták haza Erzsébethez.

Erzsébet ezután kolostorba vonult, és hátralévő életét csak a szegények szolgálatára szentelte. Fiatalon, 24 éves korában hunyt el. Mikor meghalt körülbelül annyi idős lehetett, mint amennyi én most vagyok. Bizony gyakran én is elgondolkodom azon, ha ennyi idősen most magához szólítana az Úr, vajon én képes lennék-e felmutatni mindazt, amit Erzsébet ennyi idősen elért, megtett az életében?

Vajon mi, keresztény hívők, készen állunk-e arra, hogy szemtől szembe találkozhassunk a mi Urunkkal, Istenünkkel, hogy színről színre láthassuk Őt? Készek vagyunk-e arra, hogy halálunk óráján számot adjunk Jézus Krisztusnak földi életünkéről? Vajon tudunk-e abban hinni, hogy a halál csupán az örök élet kapuja?

Szent Erzsébet szembe tudod nézni azzal, hogy férje egyszer el is eshet a csatában, ami be is következett. De nemcsak a férje halálával, hanem a sajátjával is szembe tudott nézni. El tudott számolni földi életével Istennél, mert hitt abban, hogy a halál után ismét találkozhat szeretett férjével az örök életben.

Középkori történetírója úgy nevezte őt, mint e világ ködében fölragyogó hajnalcsillag. Legyen számunkra is fölragyogó hajnalcsillag Árpád-házi Szent Erzsébet példája. Bátran merjünk hinni abban, hogy jószágos Istenünk a halálunk után nem a pusztulásra, hanem az örök életre szánt bennünket.

Az egyházi év végéhez közeledve, ha megfigyeljük a szentmise olvasmányait, észrevehetjük, hogy azok mind-mind Jézus Krisztus második eljövételéről szólnak, és arra szólítanak fel bennünket, hogy

legyünk mi is mindig készek a nagy találkozásra. Akkor majd személyesen is találkozhatunk az eljövendő Emberfiával, és persze legyünk készek arra is, hogy majd el tudjunk előtte számolni földi életünkkel.

Engedjük hát, hogy Isten itt a földi életünkben rajtunk keresztül tudjon működni, hogy tudjon minket, és általunk másokat is felemelni magához. Legyen tehát számunkra e világ ködében fölragyogó hajnalcsillag a remény csillaga, ami örökké tündököl, és csodálatos fényével hirdeti nekünk, hogyha Krisztust tudjuk követni, ahogyan azt Szent Erzsébet is tette, akkor megérdemlhetjük az örök élet jutalmát és elnyerhetjük az örök üdvösség ajándékát.

/Balázs atya/

Gondolatok – ünnepeink méltósága

Mókuskerék-pergető, hajsolt napjainkban igen nagy szükségünk van időnként egy kis megállásra. A Teremtéstörténet leírásában is olvashatjuk a szimbolikus időbeosztást: az Úr is megpihent a 7. napon. Ez a 7-napos ciklus fennáll mióta ember az ember – bár halovány kísérletek voltak ennek módosítására – legutóbb talán a kommunizmus elindulásának környékén – de nem vált be...

Jézus idejében a zsidók ezt annyira komolyan vették – mármint a 7. nap megtartását – hogy az ünnep, a pihenés öntörvényű, emberi elgondolások alapján szerkesztett szabályrendszer betartását követelte meg tőlük. A lényegről megfeledkeztek: a fizikai-szellemi pihenésen túl ez a nap az Istenre-figyelés, lelkünk felemelésének ideje. Korholta is őket Jézus: „A szombat van az emberért, nem az ember a szombatért.”

A mai világban, napjainkban hogyan is állunk ezzel mi? Megpihenünk néha, kikapcsolódunk, szórakozunk, vagy ünnepelni is tudunk?

Jézus tanítása nyomán egyházunk törvénye előírja a vasárnapi szentmisén való részvételt, lehetőséget biztosítva az Úrral való találkozásra. Ezen ünnepünk azonban könnyen megszokássá válhat, egyszerű kötelességteljesítéssé alacsonyodhat. Fáradt, elcsigázott testünk, lelkünk felrisszúlhatna időről-időre az élő világ forrásánál:

„Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, és terheket hordoztok. Én felüldítelek benneteket.” Ehelyett sokan kipipálják, hogy a vasárnapi feladat is megoldva...

Sokan vannak, akiknek ennyi elég is az egyházból, a közösségből. Pedig egyházközösségünkben vannak szép ünnepek, még ünnepibbé tett szentmisék, amiket jó előre hirdetni is szoktunk. Hogy csak az október 23-i hétvégét idézzem: nemzeti ünnepünkön – igaz, hétköznap este voltunk – alig voltunk a szentmisén, amit Hérai András atya, a MKPK irodaigazgatója mondott.

24-én, szombat este már többen összejöttünk Boldog Lajos emléknapjának megünneplésére.

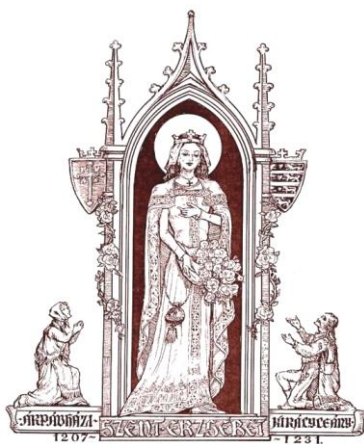
A vasárnapi vendégkörust nagy örömmel és szép számban hallgattuk a szentmisén, de koncertjükre, amit közvetlenül a szentmise után adtak, már sokan nem voltak kíváncsiak...

Ünnepeink méltósága számunkra itt belül dől el. Felfogom-e, hogy értem (is) történi? Annyira lesz az enyém, amennyire részt akarok venni benne, amennyire hagyom, hogy a lelkemet megérintse – még ha ezt nem is vallja be magának az ember.

Az ünnep közösségi esemény, élmény. Ilyenkor nem csak egymással találkozunk, hanem egymás által az Úrral is. Az ember nem magányos farkas. Igenis szüksége van a másik emberre, a közösségre. Petrás Mária hitvallásából (előző számunkban olvasható) újra idézek egy gondolatot, amit én is átélhettem szülőfalumban: vasárnap délután az emberek felkeresték egymást, beszélgettek, meghányták-vetették a világ (a falu) dolgait. Örömben, békében töltötték az időt, erőt gyűjtöttek a következő hét, sokszor igen kemény munkájához.

Urunk, segíts, hogy egyházközösségünkben minél többen tudjunk igazán ünnepelni. Különösen segítse kegyelmed azokat a testvéreket, akik a közösség javára, ünnepeink széppé tételében bármilyen módon is közreműködnek!

/Nyitrai László/

A Lélek ott fú, ahol akar...

Október vége felé egyik este meglátogatott kedves rokonom. Sok mindenről beszélgettünk. Szó került a világ dolgairól, közös ismerőseinkről is, így egyik általam csak felületesen ismertről is, akivel köszöntünk egymásnak, ha találkozunk, s olykor néhány mondatot váltottunk - semleges dolgokról. Azonban jó ideje már nem láttam ezt az asszonyt. Persze, hogy nem látod, hiszen a télen beteg lett, s rövid időn belül meg is halt - mondta a rokonom. Aztán elmesélte, hogyan tudta meg mindezt az asszony leányától, aki egy életrevaló, pörgős, igen jó módú fiatalasszony. Hitetlen, - az egész család az.

Íme a történet: „Anyu a kórházban volt. Sokszor meglátogattam. Sajnos egyre gyengébb, erőtlenebb lett. Egyik nap valami különösen furcsa, szorongó érzéssel siettem be hozzá. Jaj, csak még élve találjam! Annyira szeretném megölelni, s megmondani neki, hogy mennyire szeretem! De már nem élt. Megsemmisültem. Mit tudtam tenni? Hitlenként is csak az Istent kérni, valahogy adja meg, hogy megmondhassam az anyunak, mennyire szerettem. S egyik éjjel álmomban sikerült mindez... Mikor fölbredtem, még akkor is éreztem anyukám ölelését. Hitetlen vagyok, de mégis lehet valami/valaki odafönt....”

Lehetne mindez hatásvadász kitalálás, talán annak is tűnhet, de ez igaz, megtörtént eset.

Hallgatva rokonomat, ő is, én is könnyeztünk. Sajnálunk a halottat, akit alig ismertünk, vagy sokkal inkább a fiatalasszony viselkedése, kétségbeesett kapaszkodása a bajban, hitetlenül is hinni akarása volt megindító számunkra? Mindenesetre férjem sokszor kimondott meggyőződése, - hogy az emberbe bele van kódolva az Isten utáni vágy - most is bizonyosságot nyert.

/Ny. M./

Székesfehérvárott jártunk...

Az ideai képviselőtestületi kirándulás úti célja Székesfehérvár volt. A múlt hónapi, plébániai győri zárandoklathoz hasonlóan ezúttal is igaz volt ránk a székesegyház plébánosa által idézett mondás: „**Vándor, állj meg, hősökön taposol.**” És ugyanúgy, ahogy Győrben, itt is bebizonyosodott, hogy egy ilyen zárandoklat „sikere” legnagyobb részt a minket fogadók lelkiületén, személyiségén múlik. Erre - akárcsak Győrben - itt sem lehetett panaszunk.

Délelőtt Spányi Antal püspök atya fogadott bennünket. A püspöki palota régi püspököket ábrázoló barokkos, rideg festményei az ő szavai nyomán megelevenedtek. Sorra, ihletetten idézte föl az egyházmegye történetének jelentősebb alakjait, közöttük az antiszemizmussal vádolt, valójában sok zsidót megmentő **Prohászka Ottokárt**. Nem sajnálta ránk az időt, bevezetett az épület mások elől elzárt részeibe, többek között a püspök saját kápolnájába is. Az egyházmegye életéről szólva az ő szájából is hallhattuk a sokak által ismert tény: a székesfehérvári egyházmegye papnövédekének száma a Prohászka-ima-mozgalom elindítása nyomán (amelynek a papok évében a mi plébániánk is részese lett) egy év alatt öttel növekedett.

Dél körül a Kerek templomunkhoz külsőleg nagyon hasonló **Prohászka-templomba** mentünk. Itt szentmise után rövid képviselőtestületi ülést tartottunk, majd két boldoggá avatásra váró magyar, Prohászka Ottokár és a mindössze 19 évet élt Kaszap István sírja fölött imádkoztunk. Hogy mit „használhat” nekünk az ő tiszteletük? Prohászkaótól - ahogy a művei gyűjteményét tartalmazó kötet, a „Modern katolicizmus” címe is jelzi - a ma is aktuális kérdésekre való felelős reflektálást és az Egyházzal szembeni engedelmisséget tanulhatjuk meg. Kész volt az Egyház egységének megóvása érdekében visszavonni a saját korában még meg nem értett tanításait.

A fiatalon meghalt **Kaszap István** alakja példa arra, hogy lehet normálisan, szentül kamaszkodni, és hogy rövid idő alatt, életkortól függetlenül el lehet jutni az életszentségre.

Délután látogatást tettünk a Boryvárbán. Ez a mesebeli kastélyhoz hasonló épület Bory Jenő építész negyven éves munkájának gyümölcse, amelyet a feleségének épített és rendezett be a saját, valamint kortársainak képzőművészeti alkotásaival. A több száz szobrot illetve festményt kiállító várban talán aránylag kevés időt töltöttünk, már várt bennünket a Székesegyház.

A minket beengedő atya (Horváth Imre kanonok) 80 év körüli, katonás, de a váratlan helyzethez (nem készült rá, hogy jövünk) maximálisan alkalmazkodni akaró ember volt. A templomot bemutató szavainak az elején még érződött, hogy váratlanul találta meg az idegenvezetői feladat, de nem akarta egyszerűen csak letudni ezt a kötelességet. Ahogy a mesélésben gondolatban a szentély felé közeledett, azzal párhuzamosan egyre oldottabbá vált és egyre ihletettebben beszélt mind a templomról, mind a saját élményeiről.

A kirándulást a Castrum Lovagi étteremben elfogyasztott vacsorával zártuk le, és - bár a magunkkal hozott házi bort csak hazafelé fogyaszthattuk el - ha visszagondolunk erre a napra, talán nem marad hiányérzet bennünk.

/Gyurác N. László/

Zárandoklat Kárpátalján dr. Székely János püspök atyával

2009. október 8-11.

Első állomásunk: Máriapócs volt.

*Téged jöttünk köszönten, méltóztassál meghallgatni,
Ó pócsi templom csillaga, üdvözlégy szép Szűz Mária!*

A hét hónapi távolét után szeptemberben, az Isten szülő kegyképét visszahelyezték a bazilika felújított kegyoltárára. Így csoportunk a Magyarok Nagyasszonya ünnepi szentmisét a pócsi Szűzanya csodatevő kegyképe előtt imádkozta.

Szatmárcsekén a csónak alakú, fejfás temetőben megkoszorúztuk Kőlcsey Ferenc sírját. Szállásunk vendégszerető magyar családoknál, egy Beregszász közelében lévő faluban, Mezőváriban volt. Innen csillagtúráltunk. A második napon Munkács határában megjelent a vár szép látványa. A várban máig fennmaradt hét épület, három különböző magasságú teraszon álló palota, védőbástyák, várbörtön - itt raboskodott Kazinczy Ferenc is. Petőfi Sándor 1847 júliusában, látogatásának emlékére írta "A munkácsi várban" című versét:

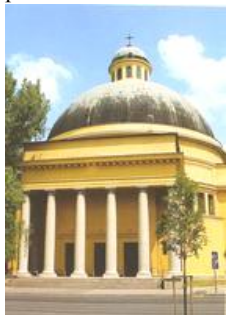
*„Itt tűz é föl piros zászlóját a / Szabadságnak Zrínyi Ilona?
A szabadság hősinek tanyája / Íme, íme most rabok hona.”*

A honfoglalás millenniumára a munkácsi várhegyen emlékoszlopot emeltek. Az obeliszk tetejét turulmadár ékesítette, melyet 1924 decemberében a cseh hatóságok levetettek, a szovjet bevonulást követően pedig feldaraboltak. Szülővárosa iránti tiszteletből Pákh Sándor az eredeti helyén újjáépítette az emlékművet. A bronz turulmadarat 2008-ban helikopter segítségével emelték a helyére. 841m magasságban a Vereckei-hágón átérezhettük azt, amit honfoglaló őseink érezhettek a haza földjére érve:

*„Ez hát a hon....Ez irdatlan / hegyek közé szorult katlan.
S az út... kigyó vedlett bőre. / Hány népet vitt temetőre.
S hozott engem, ezer éve, / Árpád török szava, vére
bélyegével homlokomon...”* (Kovács Vilmos: Verecke)

Az 1896-ban emelt millenniumi obeliszket a szovjet csapatok lerombolták, az új emlékmű építése 2008-ban fejeződött be. A hét honfoglaló törzset jelképező, hét tömbből álló, kápolna alakú emlékjel előtt tartott misét a püspök atya. Nemzetünk nagyjaiként idézte Apur Vilmost és Mindszenty Józsefet. Rajtunk a sor: amit elődeink felépítettek, mi őrizzük meg.

Szolyván gyertyát gyújtottunk a sztálini rendszer itt elpusztított 12 ezer áldozatának nevét őrző siratófal márvány táblái előtt. (1944 őszétől 1945 tavaszáig az itt kialakított gyűjtőtáborban tartották a „málenkij robot”-ra elhurcolt magyar és német 18 és 50 év közötti férfiakat.)

Tettünk sétát Beregszász belvárosában is, megnéztük a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Főiskola épületét, majd a Beregvidéki Múzeumot. Itt megkaptuk Katzián Rudolf Ahogy szavaztál 2004. december 5-én írt versét:...

„Mert ki elfeledi, megtagadja népét, / Aki elveszejtí vér szerint testvérét, / Nincsen rongyabb annál! / Mentsége nem lehet! / Ahogy szavaztál, úgy bánjanak veled!”

Huszt várának romjaitól gyönyörű kilátás nyílt a környékre. (Kölcey Huszt c. epigrammája jutott mindannyiunk eszébe...)

Az utolsó napon visszatértünk Munkácsra, ahol Székely János és Majnek Antal püspök atyák közösen mutattak be szentmisét. János atya lélekemelő szentbeszédében 2004. dec. 5-ével kapcsolatban Tőkés Lászlót idézte: a magyar választók a zsebükben kotorásznak, miközben a szívük üres. Hozzátette: a szavazás nekünk is ártott, nem tudtunk igent mondani testvéreinkre. (Fájdalmunkban együtt könnyezünk a helybeliekkel.) A mise után Majnek Antal püspök atya fogadott minket, visszaemlékezett a Kárpátalján 20 éve kezdődött ferences misszióra. Tevékenységét annak idején ő Nagyszőlősen kezdte meg, ahol az emberek nagy szeretettel és örömmel fogadták.

Az említetteken kívül megnéztük Ungvár, Nagyszőlős, Csetfalva nevezetességeit is.

/Takács Erzsébet/

A Kárpátalján tett négy napos utunk valódi zárandoklat volt, nem csupán vallási turizmus. Ez alatt a négy nap alatt sikerült - János püspök atya irányításával - hitünket elmélyíteni, lelkileg megújulni. Megtapasztalhattuk Isten jelenlétét életünkben, átélhettük életünk zárandok jellegét. A mindennapi szentmisék, a közös rózsafüzér imádságok, közös énekek, a János atya által felolvasott gyönyörű versek, elmélkedések, mind lelki megújulásunkat szolgálta. Magunkkal hoztuk a szent helyek lelkületét és lélekben megtisztulva, megváltozott szívvel tértünk haza. A zárandoklat lelki élményei sokáig kísérik fogják mindennapjainkat.

/Kérené Marikal/

Harmateppek a Szentföldről

Ha valaki korábban nekem a Szentföldet említette, akkor a messi, vallási és etnikai zavargásoktól híres ország, a keresztes lovagok és középkori szentek vágyálmái, az elérhetetlen édenkert jutott az eszembe. Hogy Az, Aki a világot teremtette, ott élt e földön, hogy újjáteremtse a világot, az az evangélium és a biblia évezredes békéjével egy külön helyen, konkrét helyszínekhez kötődik a lelkemben. Názáret, Kafarnaum, Jeruzsálem, Genezáreti-tó, Getszemáni kert. Eszembe se jutott, hogy eljussak oda. Nekem a zárandoklat Lourdesnél véget ért. Én nem gondoltam arra, hogy erre valaha is méltó leszek, én, a legkisebb... Amikor papoknak, szerzeteseknek, sőt, sok szentnek nem adatott meg, bár forró vágy hajtotta őket oda... Ki vagyok én? Bevallom, ezen azóta sem sikerült egészen túltennem magam...

Zárandoklatra nem úgy megy az ember, mint kirándulni, vagy üdülni, hogy megszervezi, összecsomagol és ott van. Zárandoklatra úgy megy, ha meg van hívva. Én legalábbis így hiszem.

A meghívás váratlanul ért, a lelki felkészülési idő ezúttal sajnos rövid volt.

Személyes készülésem során átgondoltam azt is, kiért is, miért is ajánljam fel. Természetes volt, hogy egyéni, személyes felajánlásaim mellett a Szent Anna egyházközségben élők minden kimondatlan kérését, szándékát elvigram, éppúgy, mint ahogy felajánlottam ezt Szentgyörgymező fiataljaiért.

A lelkivezetőnk, Bárány Béla atya, akiben elképesztő profi szervezőt és lelkiatyát ismerhettünk meg, a gyakorlati és lelki felkészítést illetően mindent megtett: indulás előtt háromszor találkoztunk és átbeszéltek az egész egy hetes programot.

Semmilyen más utazással kapcsolatban nem igényelném, de a Szentföldre szükséges a részletes program előismerete. Enélkül nem szabad elindulni, ezt tudtam. Így is sok minden lesz, ami elvonja a figyelmünk a lényegtől. A negyven fős csoportból heten mentünk Esztergomból, mind a heten tudtuk, hogy nagyon sűrű program vár ránk, amik akár mély lelki élmények lehetőségei, kincsei lehetnek, ha sikerül jól felkészülnünk.

Ott kinn, elég nagy volt a kísértés: a legtöbb helyszín, ami képezeletben kétezer évvel ezelőtti képekben jelent meg eddig minden bibliaolvasásnál, keveredett az elmúlt korok vésetével, és jelenkori

élettel, muzulmánok, zsidók, keresztények egymásnak feszült pengevékony békéjével. Zajos, forgalmas utcák, utcai árusok, mint nálunk, s mint kétezer éve, nyári meleg, turisták tömege, datolyapálma, gyönyörű, színes bougainvilleák az út mentén, mind mind kísértett, hogy turistaútnak vegyük, engedjük el magunkat, csekély összeszedettségünk szanaszét gurult, s nehéz volt újra összeszedni és felfűzni. Ami megmaradt, az az induláskor tett ígéretünk volt, amit tapasztalatom szerint végig mindnyájan be is tartottunk, hogy odafigyelünk egymásra, és arra figyelünk, ami jó, ami ajándék, ami a másiktól jön kedvesség, ezt adjuk tovább és ezeket az emlékeket hozzuk haza. Ez a figyelmesség nagyot lendített a mi kapcsolatunkon és a csoporttal való kapcsolatainkon is. - Amennyire nem sikerült megtartani, annyiban szegényebbek lettünk.

A helyszínek utunk során valóban gyorsan követték egymást, lelkileg nem is mindig tudtam követni.

Csak a Genezáreti-tó volt ugyanaz. Megadott az a kegyelem is, hogy áthajóztunk az Úr nyomán a kenyérszaporítás hegyétől Kafarnaumba. Mennyi minden kötődik ehhez a tóhoz! Ó, Áldott Tó, ki méltó voltál az alvó Urat hordozni, és engedted benső törvényeidnek ellenállva a Teremtőt felszíneden járnod! Te voltál, aki engedelmeskedtél szavának, hogy nekünk, elhomályosodott szeműeknek és kicsinyhitűeknek nagyszerű tanúságot tegyen Arról, aki megalkotott. Az apostolok az Úr parancsára mélyedből fognak sok halat, mely képe lesz az örömhír terjedésének, az Egyház épülésének, a nagy misszióknak, és ezáltal a mi megtérésünknek is. Tehettem volna mást, mint végigsírni a hajó orrában az átkelést?

Sorolhatnék helyszíneket, élményeket, bár mind apró darabokra esnek ebben az élménycentrikus világban, ez újság hasábjain is, és lényegük ellillan, mint a reggeli harmat.

Hiszen, a zárandokút számomra az a hely volt Jézus keresztségének lábánál, ott, ahol „a Templom függőnye kettéhasadt, fölülről egészen az aljáig” és nyitottá vált a Szentek szentje, Isten szívének titkai. Megváltásomnak ettől a pillanatától egész életemben nem választ el más, csak egy függöny, egy fátyol, a térnek és időnek a függőnye. Ezt én nem szakíthatom szét, de Ó volt olyan jóságos, és megtette: eltépte a tér és az idő függönyét, hogy övéi között mindig részesedhessek Belőle akkor is, ha már nem lesz látható alakban közöttünk és ott is, ahol földi élete során nem járt. Ez a csoda, amit kiíraszt ránk minden szentmisében. Megmarad a hit függőnye, ami szemünk jótékonyan takarja, nehogy belehaljunk a mélységes Titokba és Szeretetbe, amelyet az Úr minden szentmisében kínál fel számunkra nap mint nap. Adja meg jóságosan a mi Urunk, hogy minél többször részesedhessünk abban a kegyelemben, hogy egyre jobban átéljük ezt a Titkot, befogadjuk ezt az ajándékot, a Szentföld Legnagyobb Ajándékát!

/G.B./

December 17-én 19 órakor e szentföldi zárandoklatról képes beszámoló lesz a hittanteremben. Segítse ez is adventi készülletünket!

Nyugdíjas közösségünk szombaton, 7-én gyülekezett a plébánián. Az atyák elutaztak, így magunkra maradtunk. Műszaki hiba következtében sötétbe borult a terem. Oh, még ez is! - gondoltuk. Gyorsan mécsest, gyertyákat kerestünk, és egy gyertyafényes teadélután teremtettünk. Asztalunkat mint mindig, most is Jucink virágcsokra díszítette. „Egy kis édes félhomályban” nagyon jól elbeszélgettünk, mivel témánk bőven van. Három hét múlva, november 28-án, szombaton találkozunk, adventra készülés jegyében.

/Nusserné Mária/

Október 28-án a **Karitás** csoport és az Onkológiai Rehabilitációs Osztály szervezésében két értékes **előadást** hallgattunk.

Először dr. Nemeskéry Edvin főgyógyász beszélt „jó és rossz” gyógyszereszedési szokásainkról. Őszintén szölt a gyógyszerpiac szétveréséről, a liberalizált gyógyszerészekről, akiknél a pénz ural mindent. Szerencsére az etikus gyógyszerészek vannak többségben, akik tényleg a betegek érdekeit tartják szem előtt. Felhívta figyelmünket arra is, hogy a hamis gyógyszerek száma megnövekedett. Kitért a média szerepére is. A „nagyhatalmú” média: újság, rádió, televízió gyakran megvezeti – főleg az idős embereket.

Hasznos tanácsokat kaptunk a helyes életmódról is. Figyeljünk a helyes táplálkozásra: sok zöldség, gyümölcs és mozgás. Mozgás mindenképp! A gyógyszerek mellett nagyon fontos a hit, ami nagyban segíti a gyógyulást.

A másik előadó dr. Dani Árpád főorvos úr Szinergiák a gyógyulásban című előadása arra hívta fel figyelmünket, hogy a szinergia, ami együttműködést, együttműködést jelent, mindenütt jelen van az orvos-

tudományban és az élet minden területén. A kórházban is teamek gyógyítanak. A főgyógyász úr előadására utalva elmondta, hogy a különböző gyógyszerek egymás hatását erősítik. A vallásban a szinergia jelentése az, hogy az emberek megtéréséhez az isteni malaszt mellett önmaga is kell!

A főorvos úr a szinergia szép példájaként említette a Karitász és az Onkológiai Osztály együttműködését.

Kivánjuk, hogy ez az együttműködés a jövőben is hatékony legyen mindnyájunk épülésére ebben az „ember embernek farkasa” világban! Fogadjuk meg Arany János szavait: *"Az ember tiszte, hogy legyen békében, harcban ember."*

/Recska Valéria/

Október 24-én az esti szentmisében – emléknapijában – megemlékeztünk **Boldog Guanella Lajos**ról. Képét és ereklyéjét ünnepélyesen elhelyeztük templomunkban a fájdalom Szűzanya szobra mellé. A kialakult „szent sarokban” imádkozhatunk - a Papság Évében különösen – pápi, szerzetesi hivatásokért a szentéletű paphoz, és a papok édesanyjához. Elhatároztuk, hogy minden évben megemlékezünk róla, új hagyományt teremtve. Ahogy bizonyára új magyar boldogunkat, Meszlényi Zoltánt is minden évben ünnepelni fogjuk, és az ő közbenjárását is kérjük. *(Boldog Lajosról előző számunkban bővebben írtunk. Szerk.)*

Október 25-én vasárnap plébániánk vendége volt a **recski Mátrai Visszhangok** nevet viselő **vegyeskar**. A kórus tizenegy éve alakult, hagyományörző céllal. Mára már kinőtte magát, fiatalokkal bővült. Részt vettek a 11 órás szentmisénken, ahol Gounod C-dúr miséjét énekelték. Közreműködésükkel még szebbé, teljesebbé tették a liturgiát.

A szentmise után hangversenyt adtak a híveknek, érdeklődőknek. Hallottunk Palestrina, Händl, Mozart, Liszt, Kodály műveket és Wolf Péter Ave Maria-ját is.

A kórus szép hangzása, a szólisták felcsendülő tiszta, nemes érzelmekkel teli hangja, a trombitaszó és az orgona (zongora) kíséret simogatták a lelkünket. A karvezető Vajk Zsuzsanna nagy lendülettel és odaadással irányítja az énekkar munkáját.

Lelkes, igényes zenéjükkel, énekükkel azt teszik, amit Urunk ránk, tanítványaira bízott: békét, reménységet, örömet sugároznak.

Köszönjük a szép lelki élményt! A Mennyei Atya áldja meg fáradozásukat.

/Kurucz Lórántné Ilike/

Képviselő-testületünk tagja volt Péter testvér a Töltés utcából. Az ő áthelyezése után az új vezető, Pau testvért kérte fel László atya, hogy vegyen részt testületünk munkájában, mivel egyházközségünk területén működik rendjük. Az ő szolgálatukról keveset tudunk, pedig nagyon fontos ügyet vállaltak fel, amire mi – egyelőre legalább is – kevésbé vagyunk képesek...

Testületi kirándulásunkon már velünk volt Pau testvér, megkértem, hogy írjon munkájukról, szolgálatukról. /Szerk./

A MI HÁZUNK

Mindegyikünk lakik valahol, és azt a helyet úgy emlegetjük, hogy a „mi házunk” vagy az „én házam. Létezik egy „A MI HÁZUNK” is, így csupa nagybetűvel, ami sok rászoruló ember számára ugyanazt jelenti, az ő házat, de mégsem az otthonát. Mi ez? Egy misszió.

A Mária Iskolatestvérek Szerzetesrend tagjai végzik a Határtalan Szív Alapítvány munkatársaival együtt, már 10 éve.

Színhely a Töltés utca, Esztergom legeldugottabb, talán legszegényebb része, ahol kb. 30 család él, illetve nyomorog. Valóban nagy itt a szegénység, a hiány - minden tekintetben. A misszió az embertelen körülményeken enyhít valamit. Sokan ismerik Péter testvért, aki A MI HÁZUNK vezetője volt. Most máshol kapott feladatot. Nyár óta Pau testvér vezeti a Házat, akinek a munkájával egyre inkább találkozhat a közvélemény. Délutánonként rendszeresen kb. 60 gyerekkel tanulnak, mert otthon nincs nyugalom, sem hely. Hétfőig is foglalkozások vannak. A családoknak mindenféle ügyintézésben segítenek, mert onnerejükkel nem képesek rá. A Ház átvállalta a lakásfunkciók egy részét is, mert az otthonokban nem adottak ezek a körülmények. Ilyen például, hogy fürdésre, mosásra nálunk van lehetőségük, amivel az emberek szívesen élnek is.

Könnyen belátható, hogy nemcsak az utca embereinek méltóságát támogatják, hanem az egész társadalomnak segítséget, ha nem kell az elmaradottság terheit megtapasztalniuk. Nagy feladat...

Ha valaki úgy gondolja, szívesen részt venne ebben a tevékenységben és felajánlaná önkéntes munkáját, ezzel nagyon sok emberen segíthetne.

/Pau Tristany/

Az idei adventben is szervezzük a **Szállást keres a Szent Család** „akciónkat”. December 15-én a rorátén megáldott kép elindul család-jainkhoz. Egy-egy este 2-2 család (esetleg bővítte szomszédokkal, rokonokkal, barátokkal) imádkozik együtt, beszélget, énekel – hangolja lelkét az úrjövetre. Ezek az együttlétek sokat ad(hat)nak a résztvevőknek, közösségi érzésünk megerősítői (vagy akár megalapozói?) lehetnek. A 2009. januári számunkban több testvérünk is beszámolt élményeiről (honlapunkon elérhetők a régebbi számok), ebből idézem az egyik visszaemlékezést:

Nagy örömet okozott számunkra, hogy bekapcsolódhattunk a SZENT CSALÁD-ot fogadók közösségébe. Külön ajándék volt, hogy olyan ismerősök hozták a gyönyörű képet, akik valamikor szomszédaink voltak - s akiket nagyon szeretünk. A szülők már sajnos nem élnek, s a mi családunk sem teljes, éppen ezért nagy boldogság volt számunkra a találkozás, így közösen tudtunk emlékezni a szeretett, már elment hozzátartozóinkra is. Felelevenítettünk több évtizedes közös, szép emlékeket, jó hangulatú beszélgetéssel, közös imádkozással, együtt éltük meg az adventi várakozás pillanatait, majd lelkiekből feltöltődve köszöntünk el egymástól ezen a kedves napon. /Romanek család/

Még van idő érdeklődni, tájékozódni, beszélgetni erről. Csak biztatni tudok mindenkit, hogy hitünk, közösségbe tartozásunk ezen élményét ne hagyja ki! Az „akció” a dec. 23-i imaórával zárul, ahova megérkezik a családjainkon „átvonuló” kép, és együtt örvendezünk a megtestesülés nagy titka felett.

Bejelentkezéshez Nyitraiakat kérjük megkeresni!

Egyházunk, plébániánk anyagi támogatása erkölcsi kötelességünk. Kérjük, aki még nem tette meg, a 2009 évi egyházi adóját legyen szíves befizetni. Templomunk, plébániánk fenntartása, fejlesztése a testvérek nagylelkű felajánlásaiból történik. Köszönjük!

Hirdetések, tervezett programjaink

November

- 17-én, kedden 19 órakor lesz a következő bibliaóra Székely János atyával.

- 19-én, Szent Erzsébet emléknapijában öt ünnepeljük az esti szentmisében. Utána rövid műsor, majd a kenyerek megáldása és kiosztása.

- 20-án az esti szentmisében elhunyt papjainkra emlékezünk, értük imádkozunk.

- 22-e Krisztus Király vasárnapja. A 11 órás szentmisén felnőtt kórusunk énekel, és a jubiláló házaspárok megáldása történik.

- 24-én, kedden 18 órakor folytatódik a Papság Évéhez kapcsolódó filmklubunk, a II. János Pál pápáról szóló film második részét nézzük meg közösen.

- 28-án 15 órakor nyugdíjas közösségünk következő összejövetele – adventi koszorú készítés. Az esti szentmisében az adventi koszorúink megáldása és az első adventi gyertya ünnepélyes meggyújtása.

- Adventben reggelente 6 órakor roráté szentmisék lesznek templomunkban hétfőtől péntekig. Utána a plébánián közös reggeli a szentmise résztvevőinek.

December

- A Mindszenty iskolások Szent Miklóst köszöntik templomunkban, ennek időpontját hirdetni fogjuk.

- 8-án 18 órakor a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén imaórával köszöntjük Szűz Máriát.

- 15-én a rorátén László atya megáldja a Szent Család képeket, amelyek elindulnak szállást keresni közösségünk családjainál és szívünkben.

- 17-én 19 órakor képes beszámoló a szentföldi zarándoklatról a hittanteremben.

- 19-én, szombaton 17 órakor a Széchenyi téren a negyedik adventi gyertyát közösségünk gyújtja meg.

- 23-án 17 órakor imaóra a Szent Család tiszteletére.

- 24-én lesz az idei utolsó roráté szentmisénk.

Nyugdíjasaink legjobb, bevált receptjeiből gyűjteményt állítottunk össze, amely könyv formájában - reményeink szerint - advent elején fog megjelenni. Szeretettel ajánljuk karácsonyi ajándékként!

Minden lelki programunkra hívjuk és várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített : Hittudományi Főiskola N.T.

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2009. december
II/12. szám

Ünnepre készülünk. Lelkünket az Úr érkezésére hangoljuk. A sok mindennapi teendő mellett időt próbálunk lopni, amit Vele tölthetünk...

A télbe fordult harsány nyári természet is segít az elcsendesedésünkben. Hívó közösségeink lelki programokkal buzdítanak az Úrra figyelésre. Testvéreink által Ő maga hív a lelki találkozásra...

Adventi gondolat

Advent a várakozás, az Úr eljövételének az ideje. Talán mindannyiunk számára kedves ez a különleges kegyelmi időszak, amikor is hitünk egyik legnagyobb ünnepére készülünk, azaz a mi Urunk, Jézus Krisztus első eljövételére, földi születésnapjára.

Az Anyaszentegyház két ajtatóssági gyakorlatot ajánl, amik segíthetnek bennünket a lelki készületben karácsony szent ünnepére. Nevezetesen az imádságot és a jócselekedeteket, szeretet-tettek gyakorlását.

Az imádság elengedhetetlen

része, lételeme az emberi életnek. Mert mi is tulajdonképpen az imádság? Nem más, mint Istennel való párbeszéd, dialógus. Nyilván, nem úgy kommunikálunk Istennel, mint ember az emberrel. De az ember az egyetlen teremtett lény, aki képes megnyilvánulni Isten felé, és aki képes meghallani Isten szavát.

Fontos tehát, hogy meglegyen az Úrral való napi kapcsolat, ugyanis ezen áll vagy bukik egész embertársi kapcsolatrendszerünk, sőt egész emberi életünk. Isten nélkül semmit sem tehetünk, hiszen Ő az, aki minden élet forrása, aki életet adott nekünk, és aki nélkül nem is tudnánk létezni. Hálával és köszönettel tartozunk neki, amiért megteremtett bennünket, és ajándékba kaptuk tőle legdrágább kincsünket, az életünket.

Isten azonban nem csak megteremtette és megváltotta ezt a világot, hanem most is gondoskodik kegyelmével, segítő erejével, de különösen is irgalmas szeretetével, hogy teremtményei ne vesszenek el, hanem mindig az Ő végtelen és boldog életében részesülhessenek.

Mi emberek azonban képtelenek vagyunk arra, hogy megháláljuk Istennek mindazt a jóságot, amit kaptunk tőle. Jézus Krisztus, Isten egyszülött Fia megtestesült, és vállalva szenvedést és halált, megszabadított minket a bűn és halál hatalmától, majd föltámadva halottaiból megmutatta Isten végtelen dicsőségét, a szeretet győzelmét mindenképp fölt.

Természetesen válaszolhatunk Isten szeretetére. A szeretetre csak szeretettel lehet felelni: jótettekkel, szeretet-cselekedetekkel.

Minden egyes jótett valahol ajándék. Mi nem tudunk olyan kincseket letenni a betlehemi jászol elé, amit a három királyok vittek: aranyat, tömjént és mirhát. Viszont jóval nagyobb ajándékot tudunk adni Krisztusnak: saját magunkat, ahogyan Ő is saját magát adta oda értünk, a mi lelki üdvünkért a kereszten, sőt már akkor, amikor megtestesült. Minden ajándék mögött az ajándékozó áll, aki valahol saját magát ajándékozza oda a másiknak. Így lehetnek a mi jócselekedeteink, szeretet-tetteink, ajándékok Jézusnak, amikkel valójában saját magunkat ajándékozzuk oda Isten Fiának. Saját magunkat, legföltettebb drágakincsünket: a saját életünket adjuk oda Jézus Krisztusnak.

Kérjük tehát, a mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelemét, megsegítő erejét, hogy tanítson meg bennünket helyesen imádkozni, hogy az

Istennel való kapcsolatunk elmélyüljön és a szeretet-cselekedeteket, jótettek által még jobban kifejezzük és megerősítjük a vele való szeretet-közösségünket.

Végezetül ezúton is szeretném kívánni minden egyes testvéremnek, hogy kegyelmekben gazdag legyen az adventi időszaka. Igyekezzünk megtalálni azokat a lehetőségeket, amikkel lelkünket közelebb emelhetjük a Jóistenhez, hogy majd karácsony szent éjszakáján a mi szívünkben is megszülessen az Ő egyszülött Fia, a mi Urunk Jézus Krisztus, aki üdvösséget és megváltást hoz mindannyiunk számára. Az Ő békéje és szeretete ragyogja be majd az elkövetkezendő újesztendőt is.

/Balázs atya/

Az Úr közel...

Valóban közel van, már amennyire hajlandó vagyok ezt észrevenni. Az egyházi liturgia-rend, a roráték, az időszak szentírási olvasmányai ezt próbálják tudatosítani bennünk. Ha lustaságunkat legyőzve, vagy álmatlanul ágyban forgolódásunkat lecsérelve, a nappal előre megtoldva elmegyünk e korai órák Jézussal (meg közösségünk tagjaival) találkozni, ez a gondolat vigasztal napról-napra.

Erre a vigaszra nagy szükségünk van, azt is állíthatjuk, hogy az Úr jelenléte nélkül értelmét veszti minden földi tevékenységünk, főleg küszködésünk, szenvedéseink. Nézzünk csak körül a világban, országunkban. De talán elég, ha a családjában nézünk szét. Az újkori pogányság, a mérhetetlen – a következményekkel mit sem törődő – önzés, az értékek, az erkölcs és igazság relativizálódása emberi kapcsolatainkat, viszonyainkat mára már annyira tönkretette, hogy emberi logikával innen nincs kiút...

Sokszor eszembe jutnak édesapám szavai, amit azon emberekre mondott, akik bedőlve a korszellemnek, vagy egyszerűen butaságból – rosszabb esetben gonosziságból görbe, mondhatni istentelen utakon jártak – megbotránkoztatva a jobb érzésű vagy hívő embereket: „ezeket nem látja az Isten”. Vagyis ezek azt hiszik, hogy őket nem látja az Úr (aki szerintük nem is létezik), így szabadon tehetnek bármit, „nem kell senki előtt szégyenkezniük”. Fájó, mennyire aktuálisak ezek a gyermekkoromban hallott egyszerű szülői szavak...

Minket azonban lát az Úr, mi több, figyel ránk! Aggodalommal várja, hogy szerető figyelmére mi reagálunk-e. Modernnek mondott világunk (talán a sátán a fő mozgatója, általa megszállt, félrevezetett embereken keresztül) mindent megtesz a lelkiismeret elaltatása, vagy inkább elkábítása érdekében. Az emberek nagy többsége be is dől, a keresztényeknek is nagyon észnél kell lenni, hogy Isten mellett tudjanak dönteni nap mint nap.

Az Úr annyira közel jött, hogy emberi testbe öltözve végigjárta emberségünk minden nyomorúságát, a betlehemi pólyarongyos jászoltól egészen a golgotai keresztségig. Útközben azonban Isten országáról, a szeretet útján keresztül annak földi megvalósulásáról tanította a kortársait és minden kor emberét. A minket látó Isten jelenlétében nekünk is ez a feladatunk: tanúságot tenni Róla, megélni az Ő tanítását, és így élve - bizalommal várhatjuk a majdani személyes találkozást.

Addig is, ha tudjuk, hogy minket „lát az Isten”, nem tehetünk bármit, tudatosan nem sérthetjük meg! A kisgyermek sem teszi a rosszat, ha tudja, hogy a szülők a látókörben vannak.

Köszönjük Urunk, hogy közel jöttél hozzánk, annyira közel, hogy szívünkben akarsz szállást venni! Kegyelmed segítse jó szándékunkat, hogy méltóak is legyünk erre a mostani ünnepi időben és egész életünkben!

/Nyitrai László/

Ádventi gondolatok 2009

Sötét volt még amikor elindultam reggel a rorátéra. Emberek siettek, az autók egymás után zúgtak el mellettem. Némelyikből dübörgött a zene. Egy-két ablakban giccses figurák csillogtak-villogtak. Mindenre lehetett gondolni, csak arra nem, hogy advent van, a csendes várakozás ideje.

De amikor beléptem a templomba nyugalom és békeesség szállt a szívembe. Jó itt lenni!

Aztán felhangzott a „Harmatozzatok égi magasok...” Ekkor már csak az oltárt láttam és tudtam, ott nem változott semmi.

Az adventi időben Jézust várjuk, s várjuk eljöttét majd a világ végén is. Prohászka püspök rövid fohásza jut ilyentájt sokszor az eszembe: „Hiszek a szent szívben és szeretetében./ Hiszek a híveknek szent közösségében./ Hiszek a szeretet végső győzelmében. Ámen.”

IPusztainé Zsuzsa néni!

Adventi ráhangolódás

A lélek szomjazik a jóra, szépre. Különösen, ha ez az adventi, vagy nagybőjti időszakra esik. Adventben ugyanis mindenki várakozik, és készíti a szívét a Messiás érkezésére. Ugyanakkor óhatatlan, hogy családunként adventi, karácsony előtti időben eluralkodjék a vásárlási láz, idegeskedés, s felverjen bennünket a világ túl nagy zaja. Éreztük ezt mi is, ezért plébániánk felnőtt hittanosai elvonultunk egy hosszú napra a csendbe, távol a rohanástól, és igyekeztünk, hogy szívünket csak a szeretet és a közelgő ünnep áhítata töltsse be.

A lelki napunkat László atya vezette, december 5-én, Pilismaróton. Nagy lelkesedéssel készültem s indultam útnak... Reggel 8 óra körül érkezünk a plébániára, ami nagy meglepetés volt, mivel egy nagyon szép, jól felszerelt hely fogadott minket, mely tökéletesen megfelel ilyen alkalmakra vagy hittanos csoportoknak. Miután elfoglaltuk szálláshelyünket az emeleten (szép, tetőtéri szobákban), közösen megreggeliztünk, s kicsit ismerkedtünk a „vendégekkel”.

Ekkor László atya elmondta a nap programtervezetét, és nekiláttunk lelki életünk ápolásának.

Az első elmélkedés december 8-ára hangolva, a Szűzanya szep-lőtelen fogantatásának ünnepe kapcsán, a Szentlélekről, az Ő működéséről szólt. Sok hasznos információt, ígét ismertünk meg, amik valóban a Szentlélekről tanúsodnak akár az Ő-, akár az Újszövetséget nézi az ember...

A csendes fél óra után, amit magunkban töltöttünk, a második elmélkedést hallgattuk meg, amely most nem a Szentlélekre, hanem magunkra irányult: Ki vagyok én? címmel.

Egészen kreatív ötletekkel tarkított, érdekes, önismereti jellegű és egyben elgondolkodtató feladatokat hajtottunk végre az elmélkedés elején. Ez segített abban, hogy igazán magunkba tudjunk nézni, tudjuk látni magunkat olyannak, amilyenek valójában vagyunk: hibáinkkal és erényeinkkel együtt, hogy ne egy hamis önkép tulajdonosai legyünk és ne önámításban éljünk, hanem saját magunkat jól ismerve, ajándék lehessünk embertársaink, barátaink számára.

A finom ebéd után felsétáltunk a kálváriára, mely igazi kis Golgota. Nagyon szép élmény volt. Majd az utolsó elmélkedés következett: az adventről, a készülődésről, a várakozásról.

Nem maradt el az imádság sem: zsolozsmáztunk, rózsafüzért imádkoztunk, gyertyagyújtáson és szentmisén is részt vettünk, kicsiny kórusunk, a Corde Voto pedig énekkel próbálta szebbé tenni az eleve emelkedett hangulatot. A vacsora után teret kapott a nevetés, a felszabadult jókedv, a játék is.

A napot egyfajta „mozi klubbal” zártuk, mely szépen előkészít az adventre és a karácsonyra egyaránt. A film címe: Születés, mely a Megváltó születése körüli időpontot tárta elénk teljes valójában.

Mindent egybe véve nagyon jól sikerült a lelki napunk, és állíthatom, hogy lelkileg feltöltődve, ünnepi lélekkel térhettünk haza Pilismarótról, amit László atyának és a Szentlélek vezetésének köszönök minden résztvevő nevében.

ITakács Gyöngyi!

Imaóra képekben

Az idei advent különleges. December 8-án még az udvarunkban nyíló rózsákban gyönyörködhetek. A reggelek tavasziasak, és ezen az estén sincs hideg. A templomba sietek, ahol ma imaóra lesz, a büntelenül született Szűz Mária tiszteletére.

Az imaóra alatt képek jelennek meg előttem. Barlangszobát látok, angyallal. Mária inget mond az örömhírre, Jézus születésére, nem

sejtve a ráváró szenvedéseket, amelyet majd átél. Most csak alázatos és várakozó.

Újabb kép: 1531. december 9. Mexikó. Egy indiánnak nahuatl nyelven: Beszélő Sasnak jelenik meg Mária, s a hitetlen püspökkel együtt én is látom a hírhozó köpenyén lévő Mária-képet. Azóta szent helyként tisztelik a guadalupui kegyhelyet.

Most Máriát dicsőítő gregorián dallamok töltik be a templomot, miután látom a párizsi csodás érmet, amely 1832-ben segített a Máriához bizalommal fordulónak, és azóta is megszámlálhatatlanul sokaknak.

Megjelenik előttem az a kép, ahogy egy téli estén földi édesanyám ölébe hajtom fejemet, még bizakodó gyermekként. Most pedig Sík Sándor soraival, a már sokat megélt felnőtt kéri égi édesanyja ölelő segítségét.

Hallgatom Gabi énekét, és újra gyermek leszek. Nagymamám Nyergesről minden alkalommal beutazott Esztergomba, hogy a Ferences templomban lehessen a Lourdes-i jelenések tiszteletére tartott litániákon. Áhítattal nézek fel rá a körmenet imbolgó gyertyafényében, hallok az énekét: áve, áve, áve Mária....

A végső idők képe is megjelenik előttem. Borzongató kép, de eszembe jut plébánosunk szava: van kihez fordulunk, hiszen Mária szószólónk az Istennél. Ez a bizalom tölt el akkor is, amikor az igazi Máriáról szól a vers.

Az én életemet is sok Mária határozta meg. Nagymamám, akit legtöbbször imára kulcsolt kézzel láttam. Édesanyám, aki igyekezett életével példát mutatni nekem. Mária nevű tanárnőm, aki miatt a kémia szerelme lettem. Marika kolléganőm, aki történelemképével hatott rám. A szomszéd Marika néni, akinek aranyszíve volt. Marika, aki ma már két felnőtt lányáért aggódik, mindig tudta, hogy mikor kell egy mosolyt, egy kedves szót küldeni felém.

Köszönöm ezt az estét, amely a képeken túl sok tényszerű információval is gazdagított. Legyen minden közreműködőnek áldott szép karácsonya és Mária égi édesanyánk oltalmazza őket.

IPazsicky Mariann!

Andrea Schwarz:

Észrevétlenül

Legtöbbször
nagyon halkan megy végbe,
hogy Isten emberré lesz.

Az angyalok
nem énekelnek,
a királyok továbbmennek,
a pásztorok
nyájaiknál maradnak.

Legtöbbször
nagyon halkan megy végbe,
hogy Isten emberré lesz.

A nyilvánosság
nem veszi észre,
az emberek
nem ismerik fel.

Egy szűk kétszobás lakásban,
egy hajléktalanszállón,
egy betegszobában,
az éjszaka kételyei között,
a magány órájában,
a szerelmes örömeiben,

legtöbbször
nagyon halkan megy végbe,
hogy Isten emberré lesz,

hogy emberek
emberré válnak.

Nyugdíjas hírek

Ádventi gyertyagyújtásra készültünk a plébánián. Igaz, először el kellett készítenünk a koszorúkat. Köszönjük a segítséget, amit ehhez kaptunk – Háromszeginé Ancink családjának, akik évek óta biztosítják a szép fenyőgallyakat, és Ányistik Lajosnak a kis tuskéket, amivel a fenyőt és a gyertyát rögzítjük a koszorúhoz.

Mire elkészültünk már sötétedett. László atya megáldotta, és az első gyertyákat meggyújtotta. Felemelő érzés volt együtt énekelni: Harmatozzatok égi magasok! Téged vár epedve a halandók lelke. Jöjj el édes Üdvözítőnk!

Még egy örömnünk volt, kézhez vettük süteményes könyvünket. Azt hiszem mindnyájan jó érzéssel mentünk haza – szép munka volt.

A következő karácsonyi összejevetelünk december 19-én lesz.

/Nusserné Mária/

Szeretek sütögetni, szeretem megkóstolni a jó süteményeket. Gondolom, ezzel nem vagyok egyedül. Szívesen lapozgatok **receptes könyveket** is. Sokszor már ekkor a számban érzem az édes és sós finomságok ízét.

November utolsó nyugdíjas összejeveteléről anyukám egy igen tetszetős süteményes könyvecskével jött haza. Boldogan mutatta, én meg nagy örömmel és kíváncsisággal lapoztam át. Először anyu receptjeit kerestem meg benne. (Emlékszem, milyen izgalommal és szeretettel válogatta ki a nyár elején ezeket, hogy a megbeszélte határidőre le tudja adni.)

Aztán komótosan sorra vettem valamennyit. Most azonban nem a sütemények ízét éreztem a számban, hanem a „szerzők” kedves arca, mosolya jelent meg előttem, hiszen szinte valamennyiüket ismerem. Milyen különleges érzés ez egy süteményes könyv kapcsán! Nekem ezért különösen is értékes ez a gyűjtemény!

Aztán anyukámmal átbeszéltük, hogy melyik tésztát ismerjük, kóstoltuk, illetve sütöttük már. Nekem bőven akadt újdonság köztük. El is határoztam, az újévben valamennyit kipróbálok. Illetve néhányat még az idén, az év utolsó pár napjában. Családunk szép szokása, hogy néhány kedves rokonunkat, keresztyurekeinket, barátainkat magunk készítette sütiével lepjük meg – karácsonyt várva. Az idén újdonságokkal rukkolok elő. Plébániánk Nyugdíjas közösségének finom ízeit viszem/adom tovább: kinek sütemény, kinek könyv formájában.

Köszönet a kiváló kezdeményezésért és az ötlet kézzel fogható megvalósításáért!

/Ny.M./

Karitás hírek

- November 14-én a Mindszenty iskolában a hátrányos helyzetű családoknak és idős embereknek osztottak élelmiszersomagot a Magyar Élelmiszerbank és a Belvárosi Plébánia szervezésében. A segítség az Európai Unió élelmiszersegély programja keretében érkezett.

Az osztásban a Karitás 10 munkatársa is segédkezett. Fiatalok is részt vettek a csomagok kihordásában: azoknak vitték el, akik betegek, idősek, mozgásukban korlátozottak. Munkájukra a jövőben is számítunk, jobban szeretnénk őket bekapcsolni tevékenységünkbe.

Köszönet azoknak, akik felvállalták a szervezés nagy munkáját, hogy így segítsék a rászoruló embereket.

(Ami a novemberi szállítmányból kimaradt, megérkezett, a plébánián készült egységcsomagokat karitás csoportunk önkéntesei már ki is osztották a rászorulóknak. Szerk.)

- November 19-én - Erzsébet napon - ünnepi szentmisén emlékeztünk meg egyik legnagyobb szentünkről, Árpád-házi Szent Erzsébetről.

László atya méltatta életét: Erzsébet mások megsegítéséért élt, menedékhelyet alapított árva gyermekeknek, segédkezett a betegápolásban, gondoskodott a szegényekről.

A mise végén rövid kis műsorral igyekeztünk még szebbé tenni ezt a napot. Dr. Hetényi Bálintné egy csodálatos Szent Erzsébet himnuszt mondott, majd a szegedi Szent Erzsébet Karitás hitvallását idézte fel. Udvardyné Pásztor Ágnes és Dávid Zsuzsanna fuvolajátéka, Szegő Domonkos gitármuzsikája méltó volt Szent Erzsébet emlékéhez, aki nemcsak Magyarország, hanem „Thüringia dicsősége” is. Utána az atya megáldotta a „mindennapi kenyerünket”, amit mi tiszta szívvel osztottunk ki a híveknek.

/Recska Valéria/

Egyházközségünk tavaly elhatározta, hogy szentmise keretében, illetve utána kis agapéval köszönti a jubiláns házaspárokat. Az ünneplés nagyon jól sikerült.

Úgy gondoltuk, hagyományt teremtünk ezzel, így ez a szép esemény az idén is megismétlődött. Két házaspár számol most be az idei megemlékezésről.

November 22-én a szokásosnál nagyobb izgalommal készültünk a szentmisére. Krisztus Király vasárnapján tizenegy házaspár megerősítette házassági fogadalmát a feltámadt Krisztus előtt.

László atya köszöntőjében beszélt a házasságról, mint szentségről. Megköszönte a pároknak, hogy hűségesek voltak az Úrhoz és kitartottak egymás mellett.

A közös imádság, a szentáldozás, a házassági fogadalom megerősítése és a plébános atya áldása tette igazán felemelővé ezt a szentmisét. A családtagok jelenléte fokozta a meghittséget.

Ezután Pokriva atya kötetlen beszélgetésre és agapéra hívta az ünnepeltek a plébániára. Minden házaspár kapott ajándékba egy szentképet, valamint egy Rómából való rózsafüzért. Ezek a tárgyak is erre a szép napra fognak emlékeztetni minket.

/Egy jubiláló házaspár/

Egyik vasárnap kihirdették, hogy november 22-én a 11 órai mise keretében köszöntik a jubiláló házaspárokat. Szeretettel várják azokat, akik 10, 15, 20 vagy annál több éve Isten előtt egymásnak hűséget esküdtek. Ebből adódott az elhatározásunk, hogy mi is jelentkezzünk erre a közös ünneplésre, hiszen az idén tartottuk házasságkötésünk 50. évfordulóját - éppen november hónapban.

Azt hiszem, hogy a szentmise mindnyájunk számára felemelő és hitben erősítő volt, amit László atya megszívlelendő szentbeszéde, templomunk felnőtt kórusának szereplése, valamint a házaspárok hűségfogadalmá tett teljessé.

Ezután meghívást kaptunk egy agapéra, amit a plébános úr köszöntő beszéde nyitott meg, majd a jubilánsokat egy kicsi - de annál kedvesebb - ajándékkal lepelt meg: egy Rómából származó, rózsafából készült, rózsá illatú szentolvasóval. Ezután fehér asztalnál, jó hangulatban elbeszélgettünk. Megköszöntük a szívélyes és kedves fogadtatást, majd haza indultunk - szívünkben örömmel, békével és hálaadással.

/Németh László és felesége/

A bécsi kirándulás

November 28-án, szombaton reggel 6 órakor elindultunk Bécs városába. Egy-két ministráns társunk még a reggeli felkelés nyomait viselte, míg mások már túl sok energiával rendelkezve szórakoztatták a többieket. Jó hangulatunk egy cseppet sem lankadt a kirándulás során.

Kicsivel több, mint 3 óra utazás után megérkeztünk Ausztria fővárosába. Balázs atya meglepett minket egy feladatsorral, melyet két csoportban kellett megoldanunk a nap folyamán. Bécsi túránk elején megtekintettük a Szent István székesegyházat (Stephansdom). Itt sajnos nem mindent tudtunk megnézni, mivel koncerteztek, ezért a dóm nagy részét lezárták. Ezután megmásztuk a templom tornyát (Stefl), aminek a tetejéből a város csodálatos panorámája tárult elénk.

Szent Péter temploma (Peterskirche) volt a következő állomásunk, ahol nagyobb sikerrel jártunk, az egészet megnézhettük. Ezután elmentünk a császári palota (Hofburg) előtti parkba. Itt elfogyasztottuk ebédünket, majd tovább folytattuk utunkat.

A Károly-templom (Karlskirche) következett. Itt a templom belsőjében egy liftet építettek, ami felvitt bennünket egy darabig. Onnan továbbyalogoltunk a kupolába, ahol megint csak Bécs városának pompázatos látképében gyönyörködhattunk.

Ezután a Természettudományi Múzeumba vitt az utunk, ahol kicsivel több, mint másfél órát nézelődöttünk. Megcsodáltuk a kiállítás minden darabját, a különböző színű és alakú kristályoktól kezdve a dinoszauruszokon át az emberi test és az állatvilág különböző részleteig. Végül elérkeztünk a bécsi adventi-karácsonyi vásárra (Christkindl-Markt), ahol körülbelül egy órát töltöttünk el.

Ahogy az minden kiránduláson - annak rendje és módja szerint - lenni szokott, a vásárból visszafelé haladva eltévedtünk, de Isten kegyelméből végül is megtaláltuk a kisbuszunkat. Felszálltunk, és egy kicsit kalandos úton ugyan, de sikeresen és épségben hazaértünk Esztergomba.

Ezúton szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik lehetővé tették nekünk, ministránsoknak ezt az élményekben gazdag és egyszerű kirándulást!

/Varga Ádám/

A bizalom zárandokútja Pécssett

Fiatalok gyűltünk össze Pécssett 2009. október 23-25. között nemcsak Magyarország különböző részeiről, hanem a szomszédos országokból is, azért, hogy a kiengesztelődés és a béke jelei legyünk, együtt imádkozzunk, együtt kezdjük járni a „*Bizalom zárandokútját a Földön.*”

Mintegy 3000 résztvevő között, városunkból is többen voltak a találkozón, főként az esztergomi Taizé-i imacsoport fiataljai.

Nemzeti ünnepünkön, október 23-án indultunk útnak, s a délelőtt folyamán meg is érkeztünk Pécs városába. Kíváncsian közeledtünk a központi fogadóhely felé, ahol hamarosan megkaptuk a szükséges információkat a gyakorlati tudnivalókról. Ezt követően a vendégül látó helyi egyházközség, majd két szlovén lány társaságában, szállásunk felé vettük utunkat. Nagyon kedvesen, megható örömmel fogadtak bennünket. Örültek nekünk, és hasonlóképpen mi is szeretettel köszöntöttük a befogadó „családunkat”. Délután érdekes műhelyfoglalkozásokon vehettünk részt a város különböző pontjain. Mi egy helytörténeti előadást hallgattunk meg. Az este közeledtével, a városi felfedezőútra után, megéhezve igyekeztünk a közös vacsorára. Majd következhetett a nap főprogramja: az esti imádság a városi sportcsarnokban. Nagy élmény volt a nap fáradtsági után végre elcsendesedni, kicsit befelé fordulni, s a Lélek hangjára figyelni. Miközben több ezer fiatal együtt imádkozik, különös hangsúlyt kapnak a rövid, ismétlődő énekek, amelyek mindinkább segítenek elmélyülni, elmélkedni a tanításon, és a bibliai olvasmányok mondanivalóján. Az ima vége felé mindenki letérdelhetett a csarnok elején földre fektetett kereszt elé, és csöndben imádkozhatott tovább. Miután az ima véget ért, visszatértünk a családokhoz. Másnap délelőtt az egyházközségeknél közös elmélkedő imádsággal hangolódunk a napi programokra. A délelőtt folyamán kiscsoportokra oszlottunk, és arról a témáról beszélgettünk, hogyan tudunk barátokként élni. Megoszthattuk egymással tapasztalatainkat, véleményünket. Délben közösen imádkoztunk a csarnokban, majd az ebédsztás következett. Délután ismét műhelyfoglalkozásokra igyekeztünk: a teremtés-velem egyre sürgető, gyakorlati kötelességeiről kaptunk útmutatást, rádobentve arra, hogy ez mindenkinek nagy feladata. Keresztény voltunkból fakadóan, még inkább szem előtt kell tartanunk mindennapjaink, és egész életünk során. Este, a vacsoraosztás után, siettünk a közös imára, melynek második felében Mayer Mihály pécsi megyéspüspök atya köszöntő szavait hallgattuk meg, majd Alois testvér (a Taizé-i közösség vezetője) rövid elmélkedése következett. Ezután folytatódott az imádság a kereszt körül. Vasárnap délelőtt a fogadó egyházközségnél mi református Istentiszteleten vettünk részt. Délben az ebédet is itt fogyasztottuk el. Ezután a találkozó utolsó pontjaként a Pécsi Székesezegyházban került sor közös imaórára, melyen gyertyát is gyújtottunk, jelezve: több ezer ember mély csöndje, valamint a kis lángok, összeadódva hatalmas erőt jelentenek. Búcsúzóul Alois testvér arra kért minden résztvevőt, hogy ne új mozgalmat akarjunk alapítani, hanem az első tanítványokhoz hasonlóan térjünk haza, s otthonukban találjuk meg a ránk váró feltámadt Krisztust. Elérkezett a búcsúzás pillanata. Nagyon hálásan, szeretettel és békével a szívünkben indultunk haza, magunkkal hozva azt az örömet és egységet, amelyet a találkozó ideje alatt megtapasztalhattunk.

Jó volt találkozunk a fiatal egyházzal, és a „*világegyházzal*”. Igazi öröm volt átélni, hogy sokan vagyunk. Jó volt érezni azt a gondoskodást, amit a szervezők, az egyházközségek és nem utolsósorban a családok adtak nekünk. Hálát adunk ezért a mi Urunknak, hogy az Ő nevében lehettünk együtt.

Dinnyés Aletta

Advent harmadik vasárnapján már másodszer hallhattunk egy fiataljainkból alakult kis kórust. **Corde Voto**-nak hívják magukat, a névnek megfelelően az Úrnak ajánlott/átadott szívből énekelnek. Örömteli, hogy nálunk is akadnak fiatalok, akik zsűfolt napjaikban időt szakítanak ilyen nemes cél érdekében. Aki énekel, kétszeresen imádkozik, olvashatjuk templomaink kórusain, az orgona közelében. Isten kegyelme segítse minden nemes törekvésükben fiataljainkat! Mivel kevesen vannak, ezúton is kéri énekelni tudó kortársait, hogy csatlakozzanak! Plakátjuk hamarosan megjelenik a hirdető-táblánkon.

Vízkereszt napjával elkezdődik a **házszentelések időszaka**. Aznap legelőször a plébánián lesz házszentelés, majd otthonainkat áldják

meg papjaink a farsang ideje alatt. Erre jelentkezni kell, és időpontot egyeztetni László és Balázs atyával. Használjuk ki ezt a lehetőséget! A házszentelés egyben jó alkalom arra, hogy közelebbi kapcsolatba kerüljünk papjainkkal, kölcsönösen jobban megismerjük egymást!

Egyházunk, plébániánk anyagi támogatása erkölcsi kötelességünk. Kérjük, aki még nem tette meg, a 2009. évi egyházi adóját legyen szíves befizetni. Templomunk, plébániánk fenntartása, fejlesztése a testvérek nagylelkű felajánlásaiból történik. *Köszönjük!*

Hirdetések, tervezett programjaink

- 22-én, kedden 18 órakor filmklubunk keretében Isten szónokáról, Páduai Szent Antalról nézünk filmet.

- 23-án a szállást kereső Szent Családot köszöntjük 17 órakor a templomban. A résztvevő családok által hozott versekkel, imákkal, énekekkel örvendezünk az Úr érkezésének.

- 24-én 15 órakor pástorjáték lesz a templomban a Mindszenty iskolások közreműködésével.

Ünnepi miserend:

- 24-én, szentestén ünnepélyes éjféle mise, előtte 23.45-től a felnőtt énekkarunk rövid koncertet ad.

- 25-e karácsony napja, Jézus Krisztus születésének főünnep. Ünnepi szentmisék 10 és 18 órakor lesznek. 9.45-től felnőtt kórusunk énekel.

- 26-a, szombat: Szent István első vértanú ünnepe, szentmisék 10 és 18 órakor.

- 27-e Szent Család vasárnapja. A szokásos vasárnapi miserend: 7, 9, 11, és 18 óra. A 11 órás szentmisében Szent János tiszteletére és emlékezetére bormegáldást végzünk.

- 31-e, csütörtök, 18 órakor év-végi hálaadó szentmise. 23.30-tól szentségimádság, éjfélkor áldás, himnuszok éneklése.

- Január 1. Szűz Mária, Isten Anyja főünnep, szentmisék 11 és 18 órakor.

- 3-án Vízkereszt ünnepe, szokásos vasárnapi miserenddel. A 11 órás szentmise után plébániai házszentelés a képviselő-testületi tagok jelenlétével.

- 5-én, kedden 19 órakor lesz a következő bibliaóra Székely János atyával.

Ökumenikus imahét január 17-24-ig lesz, részletes programját később hirdetjük.

Minden Kedves Testvérünknek kegyelmekben gazdag ünnepet, és Isten-áldotta boldog újévet kívánunk!

László atya

Balázs atya

Képviselő-testület

Minden lelki programunkra hívjuk és elvárjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített : Hittudományi Főiskola N.T.

A megjelenést támogatta: özv. Kovács Jenőné, Edit néni

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2010. január
III/1. szám

Sok víz lefolyt a vén Dunán, amióta újságunkat havonta kézbe vehetik a testvérek, és egymás írásaiból, hitbéli élményeiből, talán nem szerénytelenség, ha azt mondjuk, hogy tanúságtételeiből magunk is épülhetünk. Nagy öröm, hogy van mondanivalónk egymás számára, tehát odafigyelünk a másokra, érdekel bennünket közösségeink élete...

A Kedves Olvasó értesítőnk harmadik évfolyamának első számát tartja kezében. 2008. februárban indultunk. Az akkori célkitűzésünket mostanra mind terjedelemben, mind példányszámban megdupláztuk. Újságunk felét, 300-ból 150-et a város többi plébániájára is eljuttatjuk. Honlapunkon az összes régebbi szám is elérhető, az új pedig a nyomtatottal egy időben. Sok pozitív visszajelzést kapunk, ez biztatás a jövőre nézve úgy a szerkesztőknek, mint a tollat (számítógépet) ragadó testvéreknek!

Köszönet az „újságíróinknak”, a kiadást támogatóinknak, és legfőképpen Istennek, hogy egyházközségünk ezen a fórumon is megélheti az összetartozás, az Istenhez tartozás élményét!

László atya év-végi beszámolója:

Kedves Testvérek!

Az ember életében többször is vannak olyan állomások, amikor megáll egy kicsit, visszatekint és megnézi honnan indult és hová tart. Ilyen állomás minden esztendő vége is. Visszatekinünk és elgondolkodunk. A szilveszter napi szentleckében Szent Pál apostol arra hívja fel a figyelmünket: „Itt az utolsó óra!”

Ami megfogalmazódik ilyenkor az ember szívében: az a **HÁLA**.

Hálát kell adnunk az Isten sok kegyelméért, melyet egyéni életünkben, de a közösségi életünkben is megtapasztalhattunk. Gondolok most itt a szentségi kegyelemre, arra a **37** gyermekre, akik ebben az esztendőben nyerték el a keresztséget. Házasság szentségében idén **10** jegyespár részesült. Sajnos a keresztelek száma csökkent ebben az esztendőben a tavalyihoz képest. Viszont a házasságkötések száma a duplájára nőtt. Így tehát bizakodóak vagyunk. **32**-en részesültek 2009-ben először az Oltáriszentségben és **12**-en pedig a bérmálás szentségében. Ezek mellett sokan kérték a betegek szentségét is, illetve a rendszeres gyóntatásnak köszönhetően a Bűnbocsánat szentségét is.

Bár a temetés nem szentség, de mégis fontos, hogy keresztyén testvéreinket elkísérjük utolsó útjukra. Ebben az esztendőben **66** katolikust temettünk, melyből **21** részesült szentségekben is a halála előtt. Láthatjuk, hogy itt még van feladat. Egyébként jelenleg **8** beteghez járunk elsöpéntekenként, ami nagyon kevés.

A hála azonban nemcsak a szentségekre terjed ki, hanem a templomra és a plébániára is. Ebben az esztendőben sikerült befejezni az új villanyhálózatot. Elkészültek a templom szigetelésére vonatkozó vizsgálatok is, amit idén szeretnénk megvalósítani. A plébánián komolyabb beruházás nem történt.

Inkább csak szépítettük az irodát és a hittantermet új bútorokkal, székekkel.

Egyházközségünk lelki megújulását továbbra is fontosnak tartottam. Ennek jegyében rendeztünk zárandoklatot Győrbe, a képviselőtestülettel kirándultunk Székesfehérvárra, farsangoltunk, megünnepeltük Szent Annát, tartottunk betegek miséjét, jubiláns házások miséjét, találkoztam minden csoporttal, ami a plébánián működik, sőt sikerült szinte minden csoporttal valami közös együttléteket is szervezni stb. Mindezért most hálát adunk a fölséges Istennek. Persze itt is még sok feladat áll előttünk. A közösség a keresztyén élet legfontosabb közege. És mi ezt a közösséget akarjuk tovább is építeni.

Végére hagytam az anyagi beszámoló néhány fontosabb tételét: Bevételek:

egyházi adó:	1.024.600,-
perselybevétel:	3.758.050,-
	(kevesebb, mint tavaly)
különféle adományok:	1.335.760,-
összes bevétel:	11.028.561,- forint.

Kiadások:

irodafenntartás:	322.373,-
közütemi díjak:	1.640.000,-
	(1 millióval több, mint tavaly)
Összes kiadás:	12.164.448,- forint.

Ennek az évnek a maradványa közel 3 millió forint.

Végezetül szeretném megköszönni elsősorban káplánunknak, Balázs atyának a szeretetteljes munkáját, a képviselő-testület egész éves munkáját, különösen is az elnöknek, Nyitrai Lászlónak és a templomgondnoknak, Erdős Péternek. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban a sekrestyéseknek: Kati néniem és Ilonkának, Lacinak az áldozatos munkáját, Béla bácsinak a kántorizálást. Köszönöm a takarító csoport tagjainak a munkáját, a szentsegimádók segítségét. Köszönöm a karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak. Köszönöm a felnőtt és a gitáros énekkar ill. a kamarakórus énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat Köszönöm a hitoktatók munkáját, köszönöm a ministránsok egész éves segítségét. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodai munkákban segítenek nekem. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorososan.

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna pedig könyörögjön értünk. Ámen.

Karitás beszámoló az elmúlt évről

2009. évben volt személyi változás, de továbbra is 14 fő vállalt aktívan munkát a csoportban. A fogadóórát változatlanul minden 10-12 óráig tartjuk, ekkor 2-3 fő fogadja a rászorulókat. Az aktuális feladatokat, problémákat is megbeszéljük, de ezen felül közös találkozókat is tartunk. 4-5 fő rendszeresen látogatja az idős, beteg embereket. Erre a célra edességet, gyümölcsöt vásárolunk.

Március 3-án kezdődött „Segítünk együtt - Rád is várunk!” címmel az Esztergomi Otthon Segítünk Alapítvány 2 munkatársa által vezetett foglalkozás, 4 héten keresztül heti 2 alkalommal.

lommal. Ez a foglalkozás segített abban, hogy szakszerűbben tegyünk jót.

A daganatos betegeket és hozzátartozóikat segítő programunk keretében ebben az évben 7 előadást szerveztünk. Nagyszombaton délután a Családok Átmeneti Otthonának néhány lakójával és vezetőjével közösen megtekintettük a Jézus szenvedéstörténetét ábrázoló táblaképeket a Keresztény Múzeumban. November 14-én 56 hátrányos helyzetű családnak és idős embereknek továbbítottuk az étel-miszer-csomagokat a Magyar Élelmiszerbank programja keretében. Városunkban az osztást Lak Gábor atya szervezte meg. November 19-én ünnepi szentmisén emlékeztünk meg Szent Erzsébetről, a mise végén rövid műsorral igyekeztünk szebbé tenni ezt a napot. Plébános atya 100 db kenyert süttetett, melyet egy szentképpel együtt adtunk át a megjelenteknek. Ádventi időszakban 24 idős, beteg testvérünket látogattuk meg jelképes csomaggal. Rászoruló családoknak étel-miszer csomagot adtunk és adakozásból származó étkezési utalványt továbbítottunk nekik.

Az ádventi roráté-misék utáni reggelik elkészítését csoportunk szervezte. A Családok Átmeneti Otthonának karácsonyi ünnepére csoportunk meghívást kapott. Az a 2 fő, aki elment, adakozásból származó játékokat, édességet és gyümölcsöt vitt ajándékba.

A szorosan vett karitás munkán kívül a plébánia életében is aktívan részt veszünk.

Egyéni adakozásból (2009-ben: 206.500,- forint) és az egyéb bevételekből a nehéz helyzetben lévők gyógyszerköltségeit támogattuk, és a napi gondokkal küszködő családoknak étel-miszert vásároltunk.

Köszönjük a nagylelkű adakozóknak, hogy **segítettek segíteni**. „Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.”(Mt.25,40)

/Takács Erzsébet/

Gondolatok karácsony körül - Ki is az én rokonom?

Amíg beszélt a néphez, megálltak kint anyja és rokonai, s beszélni akartak vele. Valaki szólt neki: „Anyád és rokonaid kint állnak és beszélni szeretnének veled.” De ő megkérdezte azt, aki szólt neki: „Ki az anyám s kik a rokonaim?” Aztán kitérta tanítványai felé karját, s így szólt: „Ezek az anyám és testvéreim! Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az nekem mind testvérem, nővérem és anyám.” (IMt. 12,46-50)

Ez az idézet többször is eszembe jutott az elmúlt ünnepek alatt a szokásos rokonlátogatások alkalmával. Elég nagy a rokoni, baráti körünk. Mindenki nem is találkozottunk, akivel szeretnénk volna, akivel szívesen együtt lettünk volna. Viszont un. protokoll-látogatásban is volt részünk, kötelező programként, ami nem hagyott jó élményt bennünk. Ahhoz, hogy most erről írjak, egyik nálunk járt kedves rokonunk szavai adták a lökést, amikor azt mondta „nekem ti vagytok az igazi rokonaim, nem az...”

Térjünk csak vissza Jézus szavaihoz: „Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az nekem mind testvérem, nővérem és anyám...”

Sajnos egy-két közeli, illetve kicsit távolabbi rokonunkkal - mai szóval élve - nem vagyunk egy hullámhosszon. Más

értékrend alapján működünk. Ha véletlenül, vagy „ünnepi protokoll” szerint találkozunk, nincs miről beszélgetnünk néhány általános, felszínes, semmitmondó dologon túl. Viszont sok olyan ember van körülöttünk - köztük természetesen kedves rokonaink is - akikkel nagyon szívesen vagyunk együtt, jól el tudunk beszélgetni, még vitatkozni is minden hátsó szándékot őszintén mellőzve. Meg tudjuk osztani egymással örömeinket, bánatainkat, gyermekeinkkel kapcsolatos félelmeinket, hittünk-ről vallott nézeteinket. Azt hiszem, őket hívják barátoknak...

Talán elég koros vagyok ahhoz, hogy felmérjem, a rám kiszabott idő (is) véges, és nagyon sajnálom az üresjáratban – jobb esetben haszontalannak érzett, rosszabb esetben kívül mosolyogva, belül dohogva elpocsékolott órákat.

Hát ezért jutottak többször eszembe a fenti szavai Jézusnak az ünnepek alatt – szerencsére most a pozitív találkozások miatt. Így Jézus szavait kicsit profanizálva – magamra vonatkoztatva – örömmel állapíthatom meg, hogy sok „testvérem, nővérem és anyám” van, és talán néhányan rólam is ezt gondolják...

/Nyitrai László/

.....Ülök a szobámban és a **régmúlt karácsonyokra** gondolok. Az évek múlásával sok minden kitörlődik az ember emlékezetéből, de a karácsonyok emléke megmarad.

Karácsonyok jönnek és mennek egymás után, de örökké megmarad a vágyakozás arra a nyugtalanságra, amely régen is eltöltötte a szívünket.

Ebben az emlékezetben benne van a frissen kitakarított lakás illata, a verandára dermedni kített kocsonya íze, az ünnep semmihez sem hasonlítható hangulata. Mély áhítattal vártuk a Kisjézus eljövételét. Igen, a várakozás...

- Fejem kidugva a dunyha alól látom, amint Nagyanyám és Anyám a hajnali rorátéra indul.

- Látom, amint Apám szalmát tesz a konyhaasztal alá, szállást készít a Kisjézusnak.

- Látom, amint Nagyanyám berliner nagykendőben, Nagypapám bekecsben, kucsmában indul a templomba.

- Hallom a betlehemesek énekét, amint elhozták karácsony örömhírét.

Gyermekkorunkban Édesanyánk hosszasan mesélte öcsémnek és nekem, hogy majd eljön a Jézuska, megszületik egy szegényes, hideg istállóban. Arra biztatott minket, hogy írjunk levelet neki, amiben mindent leírhatunk, amire csak vágyunk.

Számoltuk a napokat, órákat, sőt még a perceket is, amelyek elválasztanak attól a csodálatos, hön áhított, szent éjszakától.

Az éjféltől miséről hazatérve kitarult a szoba ajtaja: ott állt a karácsonyfa, az ajándékok. Boldogan imádkoztunk, énekel-tünk.

Igen, a karácsony – mindig ezek voltak az év legmeghittebb órái. Még most is milyen boldog vagyok, hogy visszagondolhatok rájuk!

..... Lassan besötétedett, meggyújtom a gyertyákat. A szoba megtelt, a fa körül ott állnak szeretteim, akik már az örök hazába költöztek, de most velem énekelnek: Mennyből az angyal...

Hová lettek a karácsonyi vágyak, álmok, ajándékok? Úgy elszálltak mind, oly gyorsan, akár egy fényes álom. Isten veled lélekbemerkolóan kedves emlékezés!

Egy azonban megmaradt: a Kisjézus – a szeretet, a világosság, a béke, a boldogság gyermeke. Téged a szívembe zártalak! Gazdag vagyok általad, és ezt a gazdagságot szeretném átadni három gyönyörű unokámnak, hogy mindannyian együtt énekeljünk:

**Dicsőség a magasságban Istennek,
békesség a földön a jóakarátú embereknek!**

/Kurucz Lórántné Ilike/

Nyugdíjas hírek

Karácsonyi ünnepünkre gyűltünk össze. Szépen fel-díszítettük a termet, hogy az ünnephez méltó legyen. Erzsi hozta a fenyőcsokrokat, Kati és Ica helyezte el a kis Jézust szalmára az asztal közepén, frissen vasalt ingecskéjében. László atya meggyújtotta az ádventi koszorú negyedik gyertyáját. Összejövetelünket megtisztelte részvételével Német József alpolgármester, alapító és Silye József elnök a Királyi Város Városrészért Alapítványtól. Ez úton is szeretnénk megköszönni adományukat, amivel gazdagabbá tették az ünnepet, és örömet szereztek a szép csomagokkal. Köszönetképpen az általunk készített süteményes könyvet adtuk át. Az eseményt megörökítette az ETV. *(A híradó ezen részlete megnézhető a honlapunkon. Szerk.)*

Egy kis műsorral készültünk: karácsonyi versek és énekek csendültek fel. Most jöttünk rá, hogy mennyi szép éneket tudunk. Volt, aki a verseket könnyes szemmel mondta el, és mi is megkönnyeztük. „...Nem volna csak ennyi: imádni az Istent és egymást szeretni... Karácsonyi rege, ha valóra válna, igazi boldogság szállna a világra...”

2010-ben az első találkozásunk január 9-én délután volt. László atyával nagy vonalakban megbeszéltük az évi programot. Itt szeretném leírni új tervünket, amit júliusban, Szent Anna ünnepére szeretnénk kivitelezni: egy **új könyvet**. Címe: Hagyományok és szokások a Szent Anna plébánia közösségében. Szeretnénk összegyűjteni az ünnepekhez kapcsolt szokásokat és hagyományokat a családban, valamint itt az egyház-köztségben. Természetesen névvel kérjük a visszaemlékezések leírását, amit a plébánián, vagy a templomban gyűjtenénk. Előre is köszönjük mindenki közreműködését a siker jegyében.

/Nusserné Mária/

Szállást keres a Szent Család

Jelen egyházi évünk kezdetén ismét szállást keresett a Szent Család itt, a Szent Anna templom környékén lakók otthonában, így nálunk is. A véletlen, (vagy Nyitrai Marika) úgy alakította, hogy húgom, Berni hozta el Ágival a Családot ábrázoló képet. Ezek az esték a korábbi években is különleges élmények voltak. Akkor is, mikor egy számunkra kevésbé ismert családdal mondhattuk el együtt az imát családjainkért, és így is, hogy Berniékkel. Mindig arra figyelmeztetett, hogy az ajándékvásárlások, takarítások, év végi ügyintézkedések, stb. közepette ne felejtsük, merre is tartunk, mire is készülünk.

A másik ajándék az volt, hogy ismét ellátogathattunk a leánynevelő intézetbe. Ők voltak u.i. a szálláskeresés utolsó állomása.

Eleve öröm volt, hogy ismét ide jöhettünk, mert újra átélhettük azt a vendégszeretetet, amiben már tavaly is részünk volt, mikor húgom kísértük el. A másik nagy öröm az volt, hogy a munkabeosztása miatt egyébként sok programból kimaradó férjem is el tudott jönni, valamint négy gyermekem is, akiken a bárányhimlő csak pár napra rá jelentkezett.

Az épületben Kamrada Berni kísért a lányokhoz, akik már az izléseken ünnepívé varázsolt asztal körül ültek. Barátságos volt a fogadtatás, mindegyikünk, a gyerekek is, kaptak egy kedves, érdeklődő kérdést. Ima előtt kölcsönösen bemutatkoztunk, mert amennyire a mi számunkra ismeretlen volt az ő világuk, úgy éreztük, ők is érdeklődtek a mi életünk felől, már amennyi néhány mondatba sűrítendő. Ezt a nyitottságot a családdal mondott ima közben és utána is folyamatosan megtapasztaltuk, pedig néhányuknak még kétséges volt, hogy otthon töltheti-e a karácsonyt. Gyöngyi, aki mellettem ült, ennek többször szomorúan hangot is adott. De nemcsak az ő bánatát oldotta az utána következő kalácsozás, majd tánc. Szédületes ügyességgel

táncoltak kedvenc zenéjükre Kamrada Berni biztató, lelkesítő szavai mellett. Emlékszem, tavaly is láthattunk egy látványos táncot a szilveszteri Ki mit tud?-ról. Ezután búcsúztunk el és adtuk át a teret az ünnepi vacsorának.

Nagy békesség volt a szívünkben, mikor haza indultunk.

/Marek család/

Gyerekkoromban minden évben hozzánk is jöttek a betlehemesek. Vártuk őket, kíváncsian néztük végig a pásztorjátékot, az előadás után együtt énekelünk, majd süteménnyel, teával kínáltuk a vendégeket. Jó érzés volt várni őket, ez is fontos részét képezte a szokásos karácsonyi előkészületeknek, az ünnepre történő ráhangolódásnak.

December elején kíváncsian mondtunk igent a Szállást keres a Szent Család programban történő részvételre. Nem tudtuk pontosan mire vállalkoztunk, de bennem valahogy a régi betlehemezés hangulatát idézte: várunk valakit, akik elhozzák hozzánk a Szent Család képét, majd mi visszük tovább a következő családdhoz, közösen készülünk az ünnepre.

Mikor eljött a mi esténk, épp egy elég mozgalmas és fárasztó munkanapon voltunk túl, gyorsan és kapkodva készültünk az érkezők fogadására. Kicsit már ismertük őket, így szerencsés helyzetben voltunk, nyugodtan hagyatkoztunk jártasabb vendégeinkre, persze igyekeztünk aktívan részt venni az imádságokban.

Másnap mi vittük tovább a képet, ekkor már a tapasztalatokra építve magabiztosabbak voltunk. Nagyon jó érzés volt közelebről megismerni embereket, akiket ezelőtt arcról talán ismertünk, viszont semmit sem tudtunk róluk. Ott és akkor csak arra figyeltünk, hogy minél többet megtudjunk a másiktól, hogy odafigyeljünk egymásra, hogy szeretettel tudjuk megtölteni azt az otthont, azt az estét.

December 23-án este a program lezárásaként az összes résztvevő család közös imaórára gyűlt össze a templomban. Amikor elindultunk otthonról, az járt a fejemben, hogy mennyi mindent kellene még csinálnom, ez sincs még meg, az sincs még meg, és holnap már karácsony, nem érek rá, jobb lesz, ha jövőre inkább nem fogunk részt venni ebben. De a templomban megváltozott minden. Megnyugodtunk, helyükre kerültek bennünk a dolgok, rájöttünk, hogy ha nincs ez az egy óra, akkor talán hamarabb végzünk néhány feladattal, végigrohanjuk az egész napot, – de attól nem lettünk volna boldogabbak.

Sokan voltunk, szép idézeteket és történeteket hallottunk, együtt imádkoztunk, énekelünk, néhányan külön előadással készültek, csak azért, hogy széppé és meghitté tegyék ezt az estét, a kis Jézusnak és nekünk. Hogy is lehetne erre bármikor nemet mondani?

/Szenci Bernadett és Gábor/

Öröndetes, hogy az idén (is) fogadták a Szent Családot olyan helyeken, közösségekben, ahol valamiképpen éppen a család, a családi otthon, a befogadás különös jelentőségű az emberek életében. Örömmel mentünk a Családok Átmeneti Otthonába, és még nagyobb öröm, hogy a „lakói” teljes létszámmal megjelentek a dec. 23-i ünnepünkön, ahol plébániánk nagy családja az Érkezőt és családját köszöntötte. Szerk.

„Szitoközön, ütnek-vágnak,
egy ellen jön három,
rémisztő az embersötét,
lobbants fényt, Karácsony!” /Balogh József/

December hónap a karácsonyvárás jegyében telt a **Karitás** életében.

Az ádventi orátékat zsíros kenyeres, teázós reggelik követték, amik még emlékezetesebbé tették a korai össze-
jöveteleket.

57 családnak az Unio-s élelmiszer program keretében sikerült még tésztát és zsemlemorzst osztani.

17-én a kórház Onkológiai Rehabilitációs Osztályán tartottunk karácsonyi ünnepséget, ahol Dr. Hetényiné csodálatos karácsonyi versekkel, Szegő Domonkos pedig gitárjátékával emelte az ünnep fényét. Dr. Székely János püspök atya karácsonyi üzenetét hozta el számunkra. Saját életéből hozott példákat arra, hogy mire képes a hit, hogyan képes megváltoztatni az embereket. Az ünnepség egybeesett Dr. Dani Árpád főorvos úr búcsúztatásával, aki máshol folytatja gyógyító tevékenységét. János atya áldást kért további munkájára.

- A püspök atyával még egyszer találkoztunk. December 24-én meglátogatta a Családok Átmeneti Otthonát, ahol a szépen felöltözött szülők és gyermekeik rövid műsorral kedveskedtek a lelküket is szépen felöltöztették, ami könnyeket csalt a szemünkbe. Utána az ebédlőben énekeltünk. János atya gitárjátékával minden kisgyerek szívébe belopta magát. Kedvesége, egyszerűsége, természetessége mindnyájunk előtt példamutató lehet. Nagyon örültünk, hogy velünk volt „ma itt fehérek közt egy európai”, aki mindig szakít időt arra, hogy elhozza Krisztus szeretetét, fényt gyűjtsen az arra rászoruló szívében.

Balogh József Fohász című verséből vett sorokkal kíván karitás csoportunk boldog új esztendőt.

*Istenem, jaj szeress minket,
jobban annál, amint illet.*

...

*Aki jó, még higgyél annak,
Jókból talán többen vannak.
Önmagunkra rátaláljunk,
Béke-hajlék legyen nálunk.
Békítsd össze népeinket,
Jaj, Istenem, segíts minket!*

/Recska Valéria/

Karitás csoportunk újabb területeken próbálkozik segíteni a rászorulókon. Ennek is a fő iránya a lelki, szellemi segítségnyújtás (anyagi lehetőségeink amúgy is szerények), de óriási lehetőséget kínál fel a nehéz élethelyzetben küszködőknek. Például azt, hogy bajaival nincs egyedül, van aki figyel rá, meghallgatja, lehetőséget kínál más hasonló helyzetben élőkkel találkozni, esetleg még tanácsot is tudnak adni...

**„Sorstárs-önsegítő csoportot” indítunk,
alkoholisták hozzátartozói részére.**

Első alkalom: 2010. január 25-e, hétfő 18 óra.

Helyszín: Szent Anna Plébánia hittanterme.

**„Meggzélődül a gyász okozta bánat” címmel
előadás és beszélgetés a gyászról.**

Szeretettel hívjuk és várjuk azokat, akik elhunyt szeretteiket gyászolják, akár nemrégiben, akár korábban érte őket a veszteség.

Időpont: 2010. január 29-e, péntek 17 óra.

Helyszín: Szent Anna Plébánia hittanterme.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk és kérjük a kedves Testvéreket, hogy az ismeretségi körükben is segítsenek a hírterjesztésében, az érintettek megszólításában!

Röviden...

Mozgalmas volt az elmúlt adventi, karácsonyi időszakunk, a „külvilág” is (fel)figyelt ránk:

- Az ETV adventi beszélgetést rögzített Köztér c. műsorában, ahol László atya is jelen volt.

- A Mária Rádió Vízkereszt hetében tőlünk közvetítette a szentmiséket, és riportban kérdezte plébániánkról László atyát. A felvételeket honlapunkra is feltettük, ott nézhetők, hallgathatók.

*****

Egyházközségünk tavaly elhunyt tagjaiért tartottunk gyászmisét jan. 15-én. Sokan jelen voltak – sajnos, sok testvérünk gyászában kell osztoznunk...

*****

Új színfoltja liturgiánknak az ünnepi – énekes – hirdetés. Gyurácz László szép hangján az éjféli mise előtt az Újszülött érkezéséről hallhattunk, Urunk megkeresztelkedésének ünnepén pedig az év jeles napjairól kaptunk ilyen módon tájékoztatást.

*****

Dr. Erdő Péter bíboros úr elkezdte végiglátogatni az egyházmegye plébániáit, hozzánk február 21-22-23-án jön. Szeretettel várjuk, készülünk a látogatására, örülünk, hogy közelebbről meg akarja ismerni egyházközségünk életét, találkozni akar közösségeinkkel!

*****

Plébániai **farsangi batyubálunkra** szeretettel hívjuk a testvéreket, és várjuk a tombolához az adományokat. A bevétellel az idén is egyházközségünk rászoruló tagjait támogatjuk karitás csoportunk közreműködésével. A belépéshez ingyenes belépőjegyet lehet igényelni a sekrestyében, ill. irodánkban. Tervezett műsor:

Nyitótánc
Közösségeink rövid műsorai
Táncházt élő zenével
Nótázás
Tombola
Tánc kivilágos virradatig

Hirdetések, tervezett programjaink

- Templomunk szentségimádási napja január 25-én lesz a szokásos időbeosztás szerint.

- Plébániai filmklubunk január 26-án, kedden este folytatódik, Bosco Szent Jánosról nézünk filmet, a következő alkalom pedig február 16-a.

- Január 31-én, vasárnap 19 órakor lesz a következő bibliaóra Székely János atyával, azután pedig február 8-án, hétfőn 19 órakor.

- Február 2-a Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe, egyben a szerzetesek világnapja, este 18-kor lesz szentmise. A magunkkal hozott gyertyákat, ill. az 500 Ft-ért vásárolható – templomunk képével ellátott – gyertyákat a szertartás közben megszentelik.

- Plébániai farsangi batyubál lesz február 5-én, pénteken a Mindszenty iskolában.

- Következő imaóránk február 9-én, kedden 18 órakor lesz, témánk: az öröm. Vendégeink: a ferences gimnázium tanárainak kamarakórusa.

- Nyugdíjas közösségünk február 13-án 15 órakor tartja farsangi összejövetelét.

- Az idei nagybójt február 17-én, hamvazószerdán kezdődik, szentmise este 18 órakor lesz.

**Minden lelki programunkra szeretettel hívjuk
és elvárjuk a Testvéreket!**

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N. T.
A megjelenést támogatta: Dr. Batori Dénesné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2010. február
III/2. szám

Nagyböjti időszakunk elején egy kissé felbolydult egyház-községünk, mert mindenkit izgalomteltjes várakozás tölt el a főpásztori látogatás miatt. Már az előre kért beszámolóik is arra készítettek, hogy gondoljuk át, értékeljük plébániánk, közösségeink életét. Ezen beszámolóik eljutottak a Bíboros Úrhoz, ugyancsak a „programterv”, amivel beosztottuk ezt a három napot. Ezen javaslat szerint mindent szeretnénk megmutatni, ami hitéletünkkel kapcsolatba hozható.

Várjuk a személyes találkozásokat, és várjuk a Bíboros Úr tanácsait, útmutatását, buzdítását. Abban biztosak vagyunk, hogy ez a látogatás nagyon jelentős esemény, élmény lesz mindannyiunk számára, ami elősegíti egyházunk lelki megújulását.

Szeretettel és örömmel köszöntjük Főpásztorunkat!

Nagyböjti gondolat

Az adventi gyertyagyújtásokkor arról elméltünk, hogy az egyházi évben mindig Krisztus arcát szemléljük, ahogyan arra II. János Pál pápa is buzdított, és példát mutatva tanított bennünket a Novo Millennio Inueunte kezdetű apostoli leveleiben.

Az adventi és a karácsonyi időszakban a gyermek Jézus arcát szemléltük. Most a nagyböjti időszakban a fájdalmas Krisztus arca felé fordítjuk tekintetünket, a húsvéti időben pedig a Feltámadott felé. Jézus Krisztus ugyanaz tegnap és ma: mindörökké. Ugyanaz a Jézus feküdt annak idején a betlehemi jászolban, mint aki a keresztről ránk tekint. És ugyanazt a

Krisztust támasztotta fel a Mennyei Atya halottaiból, akivel nap, mint nap találkozunk imáinkban, s akivel az Eucharisziában egyesülünk. **Jézus Krisztus ugyanaz tegnap és ma: mindörökké.**

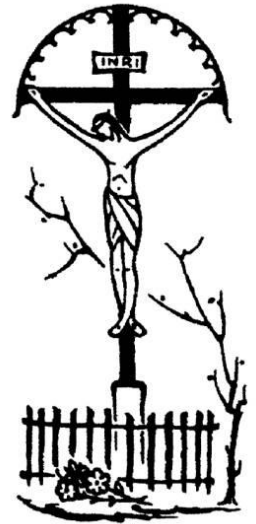
Az egyházi év folyamán mindig egy-egy üdvörténeti esemény révén az isteni szeretet titka felé próbáljuk megnyitni lelkünket, hogy befogadjuk, és minél jobban megértsük a szívünkkel. Karácsonykor a megtestesülés misztériuma, nagyböjtkor a szenvedés, húsvétkor a feltámadás titkát szemléljük Krisztus arcán keresztül.

Éz a szemlélődés nem csupán passzív, sokkal inkább egy aktív esemény, ami köztünk és Jézus között történik. Így ez a bensőséges kapcsolat, ez a dialógus, ami Isten és ember között folyik, arra ösztönöz bennünket, hogy külsőleg is kifejezzük, megmutassuk Isten szeretetére a válaszukat.

Az Anyaszentegyház azzal segít minket, hogy olyan lehetőségeket és tanácsokat ad, amelyekkel ha élünk és megtartjuk azokat, akkor közelebb tudunk kerülni Istenhez, még jobban meg tudjuk erősíteni a vele való szeretetkapcsolatunkat. Advent elsősorban a jótettek, a szeretetcselekedet időszaka volt. A szent negyven nap azonban a lemondás és a böjti ideje, amire szentatyánk, XVI. Benedek pápa is felhívja a figyelmünket ideai nagyböjti üzenetében:

„A nagyböjt kezdetén, amely intenzív lelki gyakorlás időszaka, a liturgia három bűnbánati gyakorlatot javasol a bibliai és a keresztény hagyományból: az imádságot, az alamizsnát és a böjtöt. Ezek felkészítenek arra, hogy jobban tudjuk ünnepelni a húsvétot, és megtapasztaljuk Isten hatalmát.”

A böjt legvégső célja, hogy segítsen önmagunkat egészen Istennek ajándékozni. (Vö. II. János Pál: Veritatis Splendor 21.) A böjt tehát olyan kegyelmi eszköz, amely segít abban, hogy saját magunkat, egész életünket odaajándékozzuk Krisztusnak. Ahogyan adventben a jócselekedeteinken keresztül, úgy a nagyböjtben a lemondásokon keresztül próbáljuk megajándékozni az Urat. Hiszen maga Jézus is a keresztben életét adta értünk, teljesen odaajándékozta magát értünk, hogy megnyerje számunkra az örök életet és az igazi boldogságot. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3,16)

Az embert csak Isten végtelen szeretete válthatja meg. Ha ez a feltétel nélküli szeretet teljes bizonyossággal adva van, akkor – és csak akkor – az ember meg van váltva, bármi is történjék vele. Erről van szó akkor, amikor ezt mondjuk: Jézus Krisztus megváltott bennünket. (Vö. XVI. Benedek: Spe Salvi 26.) Általa megbizonyosodhatunk Istenről, aki nem a világ távol eső oka, hiszen az ő megszületett Fia emberré lett, s mindenki Pál apostollal együtt elmondhatja róla: „Isten Fiának hitében élek, aki szeretett engem, és odaadta értem önmagát” (Gal 2,20)

Végezetül azt kívánom minden kedves testvéremnek, hogy a nagyböjt kegyelmi idejét jól tudjuk felhasználni, és lelkiekben fel tudjunk készülni a mi Urunk, Jézus Krisztus feltámadásának szent ünnepére.

/Balázs atya/

Öröm a nagyböjtben!?

Megint lezártunk egy időszakot, farsangunkat felváltotta a nagyböjti készülődés. Előbb még a vidámság, az öröm dominált, mostantól ezt egy kicsit takaréklángra tesszük. Elcsendesedünk, a belső hangokra figyelünk, Jézusunk megváltó művéről, annak történéseiről elméltünk. Próbáljuk elnyomni a világ zaját - legalább is a belsőnkben, szűkebb környezetünkben. **De mi lesz az örömünkkel?**

Legutóbbi imaórákon éppen a keresztény örömről elméltünk, melynek néhány gondolata tovább visszhangzik bennem. Talán pont azért, mert a böjti időben az örömet mintha szándékosan kerülnénk. A világi örömeink mellőzését, a zajos mulatságok elhagyását valóban elvárja tőlünk hitünk, egyházunk hagyománya. De nem a belső örömünket, ami Jézusra, az Ő tanítására és az örök boldogságra vonatkozó ígéreteire alapul.

Gandhi azt mondja a keresztényekre: „*túl szomorú az arcotok*”. Simon András szerint: „*Fájdalmas élmény, hogy gyakran találkozhatunk örömtelen keresztényekkel. Ehhez néha elég csak a tükörbe néznünk.*”

Az evangélium maga örömhír. Mi eszerint szeretnénk élni, sőt ezt szeretnénk megélni. Hitünk az evangéliumra, Istenünk üzenetére épül. Ha ezt komolyan vesszük, komolyan tudjuk venni, akkor bármilyen külső körülmények között, legbelül Jézus öröme lakik bennünk, és az örömhír terjesztői lehetünk: „*Ha van valami, amivel felkelthetjük mások érdeklődését a hitünk iránt, az éppen a belülről sugárzó öröm, amely az átadottság gyermeki bizalmából fakad.*” - mondja Simon András.

Készülünk hát ezzel a meggyőződéssel, legbelülről, a lelkünk-ből fakadó örömmel legnagyobb ünnepünkre, a feltámadásra. Addig is járunk el Jézus tanácsa szerint, megszívélve Gandhi és Simon András észrevételeit, hogy minden időben - tehát a nagybőjtben is Jézus örömhírének hordozói, sugárzói legyünk:

Amikor böjtöltök, ne öltsetek olyan ábrázatot, mint a kép-mutatók, akik komorra változtatják arcukat, hogy lássák böjtölésük! Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. Te, amikor böjtölsz, kend meg fejedet és mosd meg arcodat, hogy ne lássák rajtad

az emberek, hogy böjtölsz, hanem csak Atyád, aki a rejtekben is ott van! Akkor Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz. /Mt 6,16-18/

Ez a jutalom pedig nem kevesebb, mint a megígért örök élet, ahol rátalálunk arra az igazi öröme, amiből itt a földi életünkben csak morzsákat kaphattunk.

/Nyitrai László/

Plébániai farsangi bál

A farsangi időben, ahogy elengedhetetlen a farsangi fánk, a jó kedv, a nevetés, úgy a farsangi jelmezes bál is. Külön öröm számunkra, hogy a tavaly első alkalommal megszervezett plébániai farsang hagyományához híven idén is megrendezésre került.

A multság február 5-ére esett. A plébánia kisebb-nagyobb közösségei lázasan készültek a napra, hogy kedves előadásukkal, énekükkel szívből jövő mosolyt és jó kedvet sugározzanak a Mindszenty csarnokban összegyűlteknek.

A fiatal felnőttek kis csoportja - úgy gondolom - megint hozta a formáját☺ Nem volt kérdés, hogy ismét egy multságos történettel lépjük meg az idej plébániai farsangi bálra látogató híveket.

Pár hittanóra és egy közös vacsora után megszületett az ötlet, hogy a Piroska és a farkas mesét adjuk elő. Kisebb gondot jelentett a szerepek felosztása és a próba összehozása. Nem volt kérdés, hogy plébános atya fogja Piroskát játszani, Árpai a vadász, Gyöngyös a nagymama, Gábor az édesanya, én pedig a farkas szerepét kaptam. Nem volt forgatókönyv, sem előre megírt szöveg, csupán ötletek, gondolatok és persze az alap sztori. A pénteki bál előtt egy tisztességes próbát tudtunk csupán összehozni, ami elég kezdetlegesnek tűnt. A próbákat minden jellemezte, csak a komolyság nem. Így például számomra is az volt a legnehezebb feladat, hogy komolyan végigjártsszam a jeleneteket, miközben plébános atyánk talpig pirospan, két copfban, magas sarkú cipőben, kis kosárával a kezében, dalolgatva ugrándozott fel a színpadra. A vicces jeleneteket táncol és énekekkel fűszereztük.

Különleges alkalom az, amikor ilyen fajta összejövetelen vagyunk együtt. Egészen más, amikor az emberek hetente

találkoznak a misén, köszöntve egymást, egy két kedves szót váltva. Most viszont volt lehetőség közösen leülni egy-egy asztalhoz, egy pohár ital és rengeteg finom süti mellett beszélgetni, beállni a közös táncokba, vagy együtt végig izgulni a tombolahúzást.

A táncos lábúak, és főképp mi, a fiatal felnőttek kisebb csoportja egészen hajnalig koptattuk a cipőnket - szó szerint☺ Másnap a szokásos esti hittanon, kézhez kapva a felvételt, kétszer is visszanéztük az előző estét, nagyokat szórakozva a kisebb nagyobb baki-parádén. Szép kis csapatot sikerült összehoznunk (szívesen fogadjuk a hozzánk csatlakozókat!), akár színjátszó szakkört is alakíthatnánk, természetesen csakis László atya vezetésével☺

A bál megmozgatta plébániánk híveit, szép számmal voltunk jelen. Szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik lehetővé tették, hogy ismét nagyszabású eseményen vehettünk részt!

/Lócskai Anikó/

A farsangi bál tombola bevétele 43.800 Ft, melyet karitászcsoportunk egyházközségünk rászoruló tagjainak a megsegítésére fordít. „Mert, ha ebbe a szent szolgálatba bekapcsolódunk, azzal nemcsak a szentek szükségletét elégítjük ki, hanem Isten iránt is őszinte hátlára indítunk.” /2Kor 9,12/
Köszönjük a támogatást!

Farsangi multság a nyugdíjasoknál

A beköszöntőt Pusztainé Zsuzsa mondta, mint mindig. Köszöntötte díszvendégeinket: László atyát, a piarista Zoltán atyát - akinek köszönjük a vasárnapi 11-es miséken elmondott közvetlen hangú prédikációit, melyek a való életből vett példákön alapulnak - és Balázs atyát.

A nyitótáncot díszmagyarban járta el kisasszonyunk a párjával. Ludas Matyink nem tudjuk, hogyan küzd meg a sok Döbrögivel, reméljük, bírja a pálcája. Ellátogatott hozzánk az olajsejk. Nagy szükség van rá! Magával hozta háreméből feleségét, aki fátylával takarta szépségét. Iluskánk szeretettel simult Kukorica Jancsijához, aki juhait ott hagyta, s eljött közénk. Festő- és mázoló mesterünk sok megrendéssel tért haza. Na, és virágáros leányunk csodálatos kosarával, és elmondott sok gyermekével elbűvölt mindenkit. Most szólnék a tavasz tündérééről, akit mindenki már nagyon várt, s aki nem szárnyakon, hanem táncos lábával és szép tulipánjával érkezett hozzánk.

A kedves, vidám hangulatot elősegítette Nagyvári Lajos tangóharmonika játékaival, amit ez úton is köszönünk. Mennyi szép nóta hangzott el az ő segítségével, mindannyiunk örömére!

Az asztal roskadozott a finomabbnál finomabb süteményektől. Dalolva-táncolva gyorsan telt az idő. Multságunknak az vetett véget, hogy kezdődött a Mindszenty iskola tanulóinak előadásában az Egri csillagok, amire sokan voltunk kíváncsiak. Süteményeink legjavát társaink segítségével a szentgyörgy-mezei Szent Rita gyermekotthonba juttattuk el. Reméljük örömet okoztunk.

Itt szeretnénk megköszönni a Mindszenty iskola igazgatójának, Espasa Ramonnak a kedvességét, aki multságunkhoz a helyet biztosította.

Szeretném még említeni, hogy **a következő könyvünkhöz kérjük írásait.** A könyv címe: Hagyományok és szokások a Szent Anna Plébánia közösségében. (Itt gondolunk nagy ünnepeink - karácsony, húsvét - megünneplésére a családban és a közösségben / körmenetek régen és most / Orbán ünnep stb.)

/Nusserné Mária/

*„A, a, a, a farsangi napokban,
A farsangi napokban,
Legyünk mi is vígabbak
A, a, a, a farsangi napokban!”*

Ezt a dalocskát az óvodásokkal szoktuk énekelni, de azt a hiszem a felnőtteknek is szól. Legalább farsang idején próbáljunk jókedvűek, vidámak lenni! **Felnőtt énekarunk** már hagyományosan megrendezi minden évben azt a mulatságot, ahol finom ételek és italok mellett kicsit elfelejtjük a hétköznapi gondjait, problémáit.

Idén kissé rendhagyó módon ünnepeltünk. Sok szeretettel meghívtam a kedves énekeseket az Árpád-házi Szent Erzsébet Óvodába, hogy ott töltsük el ezt a kellemes estét. Előzőleg a gyerekekkel már feldíszítettük a csoportszobát színes bohócokkal, léggömbökkel. Az óvodások kis asztalait megterítettem, köré apró székek kerültek. Úgy láttam ez senkit nem zavart, az énekesek örömmel vették birtokukba néhány órára a Csillag csoport termét.

Ettünk, ittunk, beszélgettünk, Hunyadi Zoltán karnagy úr rövid, jó hangulatú énekkari próbát is tartott. Aztán Kálmán táncra perdült és megkezdődött a táncház. A nótázás sem maradt el, bár Lajos harmonika kísérete nagyon hiányzott, ő sajnos a nagy havazás miatt nem tudott velünk lenni.

Szerintem idén is jól mulatott kis közösségünk. Kicsit fáradtan, de jókedvűen indultunk haza a szép, havas éjszakában.

/Hengánné Gogola Gabriellal

*...Engedd újra visszaélmem
Bokros éveim,
Lenni mint a régi kisdéd
Jézus térdein...*

Sík Sándor sorai jutottak eszembe ebben a gyönyörűen berendezett gyermek-paradicsomban, mikor megnéztük a csoportszobákat. Nostalgizálva ültünk le „unokáink” székeire. A fizikai/lelki környezet nevel, örömmel láttuk itt ennek a lenyomatát! Köszönjük a helyet, és az élményt!

/Ny.L./

Egy nem mindennapi bál tanulságai

Az előkészületek alapján úgy tűnik, ez is hasonló bál lesz, mint amilyenekben már háromszor játszottunk a piliscsabai Ward Mária iskolában. Délután a szervezők ugyanúgy asztalokat pakolnak, díszítik a termet, egyeztetnek a zenekarunkkal a színpad használatával kapcsolatban, mint máskor, ugyanúgy előre kimentenek számunkra néhány szendvicset a büféből, mint máskor. A nyitótáncban a párok igényes, kölcsönzött ruhával jelennek meg, a koreográfia nem nehezebb, de nem is könnyebb a szalagavatósnakénál, és a lelkesedés sem kisebb, csak mintha a párok összeszokottabbak és egy kicsit idősebbek lennének. Nem csoda, hiszen ők az első osztályosok szülei, akik latin táncal nyitják meg az idei szülői farsangot.

Az általános iskolaként és gimnáziumként működő iskolában évekre visszanyúló hagyománya van a szülői farsangnak, ami érezhető az este szervezettségén is. Köszöntő szavak és nyitótánc után van egy kis élőzene, színdarab (természetesen szintén a szülők szereplésével). Az iskola énektanára által vezetett kórus műsora pedig ötletességében és színvonalában messze fölülmúlja az előzetes várakozásainkat: az egyes színlamok 2-3 emberenként vonulnak be népviseletben úgy, hogy előbb szólóban éneklnek el a saját témájukat, majd a már a színpadon lévőekkel együtt fújják a magukét, egyre több szólamban. Végül megérkezik a karnagy is, tiroli népviseletre emlékeztető ruhában és kalapban, és elvezényli a műsort úgy, hogy közben azon jár a fejünk, honnan lehet összeszervezni és ilyen jókedvű, színvonalas munkára bírni egy Piliscsaba-méretű te-

lepülésen ennyi embert. És ami a legjobb: a kórust követő színdarabban sincs semmi izzadságszagú. Ezekben a szülőkből van lelkesedés, nyitottság, tehetség, csak kellett valaki, akik összefogja őket.

A szülők a táncban sem vallanak szégyent, és - bár a teljes műsorunknak csak a felét tudjuk eljátszani - örülök, hogy láthattam, hogy ilyen is van. De nem luxus ez egy iskolának? Hiszen nem a szülőkről kell, hogy szóljon. A farsang belépős, és a bevételét a szülők évről évre felajánlják az iskolának, amit az saját céljaira felhasználhat.

/Gyurácz Németh Lászlól

Irigykedve olvasom a fenti beszámolót, hiszen ilyenről itt Esztergomban nemigen hallani, plébániánk környékén is csak egy-két csoport, néhány ember, aki komolyabb dologra is megszólítható... Bizony kevesen vannak, akik felismerik, hogy a közösségért érdemes áldozatot is vállalni, és hajlandók is időt, energiát fordítani erre a „luxusra”. Persze, aki már megtapasztalta, hogy a közösség mekkora erő- és örömforrás az egyén életében, annak már ez nem teher, hanem lételem... Nálunk is kevesen vannak még a „húzó emberek”, akik értelmes célokért sok másikat is meg tudnak mozgatni. Különösen a fiatalabb és közép korosztályok aktivitása hiányzik egyházközösségünkben... (Szerk.)

Ministráns kirándulásról...

2010. január 30-án kirándulni voltunk a piliscsabai erdőben. Aznap reggel hatalmas hóesésre ébredtünk, amely sűrű pelyhekben érkezett. Mire felébredtünk, már kb. 5 cm takarta a földet. Talán utólag sem szégyen bevallani, hogy picit alábbhagyott a bátorságunk az időjárási viszonyok miatt. Istenbe vetett bizalmunkat mutatja, hogy mégis elindultunk. Hat fiú (Kristóf, Bálint, Márk, Marci, Ádám, Ágoston) és három felnőtt (Gabi, Laci, János) vágott neki a kirándulásnak. Piliscsabáig busszal utaztunk, ott pedig némi utcai séta után bevettük magunkat az erdőbe. Először a Kálvária felé tettünk egy rövid túrát. Az erdőben nehezen voltak járhatóak a hóval fedett utak. Minden nehézség eltörpült azonban attól a látványtól, ami egy-egy dombra felérve elénk tárult. Gyönyörű volt a téli táj. Az első túra után, Isten áldását kérve a hátizsákba csomagolt elemózsiára, elfogyasztottuk a tízórainkat. Fél tizenegy lehetett, amikor a második túrának is nekibátorodtunk. Ekkor a Kopár Csárda felé vettük az irányt az erdőben. Térdig jártunk a puha hóban. Az erdő csendes volt, csak a mi kacagásunk verte fel néha, ahogy egy-egy esésnél magunkon neveltünk. Az útra kiérve több mint egy órát vártunk a budapesti buszra. Ám ez az idő nem tétlen várakozással múlt el. Laci hamar játékot szervezett, mely mindannyiunk örömeire szolgált. Remek érzés visszagondolni a fiúkra, akik vidáman hógolyóztak a túra pihenői alatt, és ránk felnőttekre, ahogy átfagyva, magunkat és a fiúkat is biztatva végigjártuk ezt a gyalogtúrát. Reméljük a gyerekek számára is volt üzenete ennek a napnak: van élet a televízió és a számítógépes játékokon túl is! Gyönyörű természet; hatalmas hópelyhek; épülő, erősödő közösség. Szeretettel gondol vissza a klassz túrára a:

/Gábor család/

A **házszentelés** a keresztény szentelmények egyik legismertebbike, amely a január 6-i vízkereszt napjához kapcsolódik. A házszentelés szokása először a keleti egyházban alakult ki, nyugaton a vízkereszthez kapcsolódó szentelmények a 15. század táján keletkeztek. Vízkereszt napjával plébániánkon is megkezdődött a házszentelések időszaka, ezért a tavalyi év után idén ismét úgy döntöttünk, hogy szeretnénk élni ezzel a lehetőséggel. Egyrészt

annak alapvető célja miatt (a ház és család megáldása az új évre), másrészt pedig azért, hogy alkalmunk legyen plébániánk lelkipásztoraival egy vasárnapi ebéd utáni kötetlen beszélgetésre a világ és az egyház dolgairól. A házszenelés szokásának kialakulásában egyébként is szerepet játszott az igény, hogy egyházi személyek számba vegyék a híveket, ismerkedjenek, és közvetlen kapcsolatot alakítsanak ki velük. A hívek számára is fontos, hogy ne csak a távol, az oltárnál álló papokat hallgassák, hanem személyesen is beszélgethessenek velük. Ilyenkor a pap nem mint prédikátor, hanem inkább mint barát van jelen.

Ez alkalommal László atya és Balázs atya mellett az aznap templomunkban miséző Zoltán atyát is vendégül láhattuk.

A házszenelés egy rövid szertartás, mely a közismert házi áldással kezdődött: „*Hol hit, ott szeretet / hol szeretet, ott béke / hol béke, ott áldás / hol áldás, ott Isten / hol Isten, ott szükség nincsen.*” Ezután Isten ígéjének meghallgatása, a háziak által felolvasott egyetemes könyörgések, majd a közös ima következett. Végül a helyiségek szenteltvízzel történő meghintése után a bejárati ajtó fölé írtuk a szentelést megörökítő feliratot: *20+C+M+B+10*. Az évszám által közrefogott betűk az áldás eredeti latin szövegének (*Christus mansionem benedicat - Krisztus áldja meg a hajlékot*) kezdőbetűi. A magyar néphagyomány bennük a „háromkirályok” nevét vélte felfedezni (Gáspár, Menyhért, Boldizsár), ezért előfordul, hogy egyes helyeken a feliratot *G+M+B* formában használják.

A szentelés utáni ebéd és beszélgetés kellemes hangulatban, és ezáltal igen gyorsan telt el. A szokásos humoros vagy éppen tanulságos történetek mellett (melyekből örömeinkre sem papjaink, sem családjaink tagjai nem szenvednek hiányt) szóba kerültek olyan komolyabb kérdések is, melyek talán semmilyen más plébániai közösségben vagy rendezvényen nem merülnek fel. László atyáék pedig jó „vitapartnernek” bizonyultak. A nap végén pedig – azt hiszem – joggal érezhettük úgy, hogy az Úr napját vasárnaphoz méltóan ünnepeltük meg. Mindenkinek csak ajánlani tudom: használja ki ezt az lehetőséget, és szánjon egy délutánt arra, hogy fogadja Isten áldását otthonára és családjára.

/T.Z./

Karitás hírek

**„Nem bírom már harcom vitézül,
Megtelek Isten-szerelemmel:
Szeret kibékülni az ember,
Mikor halni készül.”**

/Ady Endre/

2010. január 29-én a Szent Anna Plébánia hittantermében került sor arra a beszélgetésre, amely a gyászról, a gyász okozta bánatról szólt. Templomunk Corde Voto kamarakórusa és Dr. Hetényi Bálintné szavalata adta meg az alaphangot a beszélgetéshez. László atya elmondta, hogy ő hogyan találkozott először a halállal. Mély gondolatai mindnyájunkban segítettek felidézni, hogy mi hogyan éltük át saját életünkben szeretteink elvesztését. Polcz Alaine pszichológus – aki a gyász nagy ismerője, kutatója – Kít siratok? Mit siratok? c. kötetéből idéztük a következő gondolatokat: Nem csak elveszített, elhunyt szeretteinket sirathatjuk igazi, valódi gyásszal, a mi értékét ismételve, hanem sirathatunk egy élethelyzetet, szűkebb pátriánk igazságtalan elvesztését, négy lábú kedvenceinket, a minket elhagyó kedvest. Polcz Alaine tanácsa: Tovább-élni kötelező! Ember-módra próbáljuk túlélni a túlélhetlent!

A gyász feldolgozásához idő kell. „Aki nem hagy időt a gyászra, annak nem lesz ideje a gyógyulásra sem.” /Sir Henry Taylor/.

Popper Péter Fáj-e meghalni? című könyvében írja: „Mos-tanában divatos lett a jó halál kérdésével foglalkozni. Úgy gondolom, jó halál csak egy esetben lehetséges: jó élet után. Jó életen pedig azt értem, hogy valaki nem hagy maradékokat, súlyos elintézetlenségeket, beteljesületlen vágyakat elmúló életszakaszaiban.”

A beszélgetést szeretnénk folytatni meghívott vendégekkel, akiknek tapasztalata, hite biztosan segíteni fog abban, hogy valóban megszelídüljön a gyász okozta bánat.

József Attila, az Ady utáni költőnemzedék legnagyobb tehetsége írja:

**„Az Isten itt állt a hátam mögött
s én megkerültem érte a világot.”**

Remélem, tudunk segíteni abban, hogy mi ne kerüljük meg a világot azért, hogy megtaláljuk az Istent úgy, mint a költő, aki „tetten érte szívében”.

/Recska Valéria/

Mint előző számunkban beszámoltunk róla, elindítottuk a Sorstárs-önsegélyző csoportunkat alkoholisták hozzátartozói számára. Úgy tűnik, van érdeklődés, a csoport beindult, az alábbiakban közöljük felhívásukat:

Ha zavarja bármely családtagjának vagy barátjának kényszeres ivása,
VÁRJUK ÖNT
az alkoholisták hozzátartozóinak és barátainak ökömönikus szellemű önszolgáltató körének foglalkozásaira
minden hétfőn 17:30-19:00 óráig
a Szent Anna Plébánia hittantermében (Rudnay tér 9.).
Itt szeretetteljes, egymást segítő, elfogadó körben sok új, hasznos információhoz juthat.
A Szent Anna Plébánia Karitás csoportja

Röviden...

- A táti Musik-Land Kft. szervezésében templomunkban kórus-találkozók, énekkari koncertek lesznek május-júniusban, ahol templomunk felnőtt kórusa is közreműködik. Isten-dicséretünk eme alkalmaira szeretettel hívjuk és várjuk plébániánk és a város híveit. A koncerteket újságunkban és honlapunkon is hirdetni fogjuk.

- Honlapunk ingyenes fenntartása megszűnt, változatlan elérhetőséggel fizetősé vált. Sajnos, a tárhely mérete kisebb lett, így a régebbi dolgokat – főleg hangfelvételeket - le kellett vennünk.

Hirdetések, tervezett programjaink

- Nagybőjtben péntekenként 17.30-kor keresztutat járunk templomunkban közösségeink vezetésével. Az elsőt febr. 19-én képviselő-testületünk imádkozza, második alkalommal (26-án) felnőtt énekkarunk következik.

- Nagybőjti triduumunk március 7-8-9-én az esti szentmisék (18 óra) keretében lesz. Horváth Zoltán atya fogja vezetni, aki régi ismerősünk a szemináriumból.

- Március 8-án, hétfőn 19 órakor lesz a következő bibliaóra Székely János atyával a plébánia hittantermében.

- Az elsőáldozásra készülők márc. 14-én a diákmise keretében járulnak először a bűnbánat szentségéhez.

Minden lelki programunkra hívjuk és elvárjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

*A sokszorosításban segített:
Hittudományi Főiskola, N.T.
A megjelenést támogatta:
Héder Istvánné és Pazsiczky Mariann*

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2010. március
III/3. szám

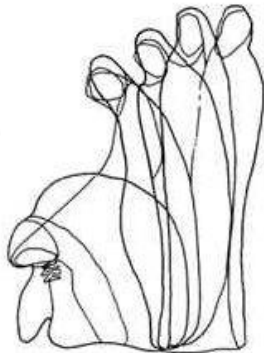

Nagybőjtben megpróbálunk a belső hangokra, az Úr tanítására és példaadására, a túlsó partra figyelni. Úton vagyunk, de honnan is jöttünk, és főleg hova is tartunk?

A főpásztori vizitáció talán segített az egyéni és közösségi önvizsgálatunkban. A találkozások által a jelen magyar egyház helyzetéből is megértettünk néhány dolgot, ami természetesen – kicsiben – nálunk is megjelenik. A Bíboros úr őszinte megnyilatkozásai eligazítást adtak sok, az egész

magyar egyházunkat érintő, de sok, helyben előttünk álló problémával, megoldandó feladattal kapcsolatban is.

Úgy gondolom, ez a vizitáció új fejezetet jelenthet egyházközségünk életében...

Főpásztori vizitáció plébániánkon

2010. február 21-23-ig Dr. Erdő Péter bíboros, Esztergom-budapesti érsek látogatást tett a Szent Anna Plébánián. A látogatás elsődleges célja az volt, hogy megismerje plébániánkat, az itt működő közösségeket és csoportokat, ill. támogatásáról biztosítsa egész egyházközségünket. A látogatás csúcspontja a vasárnapi szentmise volt, amelyben kifejezte örömét, hogy itt lehet. Bíboros atya ezen a napon találkozott a képviselőtestülettel, a ministránsokkal és az ifjúsági énekhar tagjaival, délután meglátogattuk a Rozália kápolnát, amely nagyon tetszett neki, majd pedig a Marista testvérek rendházát kereste fel.

Este a fiatalok csoportjával volt együtt, ahol kifejezetten jól érezte magát. Hétfőn az ő személyes képviselőjében Süllei László kanonok atya volt itt. Ő a Mindszenty iskola diákjaival találkozott, különösképpen a bérnősképpen a készülők csoportjával. Ezenkívül felkereste egyik betegünket otthonában, majd pedig a Töltés utcába, a „Mi Házunk”-ba látogatott el.

Kedden Süllei kanonok meglátogatta a Családok Átmeneti Otthonát, találkozott Karitás csoportunk tagjaival, akik beszámoltak tevékenységükről, délután pedig a nyugdíjas közösségünk összejövetelét tisztelte meg. Közben visszatért hozzánk Bíboros atya is, aki néhány percre betért a nyugdíjas közösségünk együttlétére és áldását adta a jelenlevőkre. Ezután a Mindszenty iskola tanári karával találkozott, majd a gyerekek előadást nézte meg, melyet az Egri csillagok musicalből adtak elő. Közös vacsorával zártuk le ezt a három napot.

A programok mellett azonban sok adminisztrációt is jelentett ez a látogatás. 54 oldalon kb. 300 kérdést kellett megválaszolni a plébánia és a templom működésével kapcsolatban. Nem volt könnyű, de talán arra jó volt, hogy átlássuk plébániánk helyzetét, és néhány ötlettel, lehetőséggel gyarapodjunk.

Végezetül pedig álljon itt Bíboros atya személyes gondolata, melyet a Historia Domusba (plébániai emlékkönyv) írt:

Krisztus él! Neki semmi sem lehetetlen: 50, 100 vagy ezer év után is képes megerősíteni, megtartani, megújítani közösségeket. Ő adjon erőt, testi-lelki újjászületést a Szent Anna Plébánia egész közösségének!

Imádsággal és szeretettel 2010. február 23-án.

+ Erdő Péter bíboros, prímás, érsek

A főpásztori látogatás margójára

Február 21-22-23. emlékezetes napok maradnak egyházközségünk életében. Az eddigi vizitációk villámlátogatások voltak egy-egy ünnepünk kapcsán, most behatóbban akart velünk foglalkozni Főpásztorunk. Közbejött objektív dolgok miatt sajnos nem tudott mindhárom nap velünk lenni, de Süllei László atya képviselte őt, és szinte mindegyik találkozó összejött, mindent megmutattunk, amit beterveztünk.

Az utolsó este szűkebb körben, fehér asztal mellett, oldott hangulatban tudtunk beszélgetni - mindenről. Természetesen plébániánk helyzetén - állapotán túl országunk, nemzetünk sorsa is szóba került. A jéghegy csúcsaként naponta előkerülnek korrupciós botrányok. A hatalom és a média-agymosás által sétrombolt emberi értékek devalválódása, relativizálódása, eltűnése próbára teszi hitünket, emberségünket. Ebben a korrumpálódott, a végtelenségig anyagilag is kifosztott, elprivatizált, szándékosan tönkretett országban csak az összetartó kis közösségek - **keresztény közösségek hordozzák a túlélés, a megújulás lehetőségét.** Erkölcsi alapokon induló újrakezdés nélkül nem lehetséges a gazdasági fellendülés sem.

A Bíboros úr ezen véleménye, amely sok más - nemzetünkért felelősséget érző ember álláspontja is - nagy megerősítés és visszaigazolás közösségünknek, és számomra is! Egyházközségünkért, élő szigetünkért végzett szolgálatunk értékelését, megbecsülését nemcsak a testvérek visszajelzéséből, hanem Főpásztorunk véleményéből is megtapasztalhattuk - bár nem konkrétan a mi tevékenységünk értékeléseképpen mondta. Külön kegyelem számomra, hogy nem kellett olyan dolgokat felvállalnom, amiért szégyenkezni kellene, nem kellett nevetem adnom (eladnom) vállalhatatlan, elveimmel össze nem egyeztethető dolgokhoz. Városunkat, országunkat elnézve eszembe jutnak Sík Sándor szavai:

...Lihegő ajkamon felcsuklik a zsoldár:

Hála, hála,

Hogy ettől a beste világtól,

Parázna pompájától,

Haramja-ígéreteitől

Megszabadítottál!...

Ezen személyes hangú kitérő után a Bíboros úr álláspontját keresztény közösségeinkről szívesen továbbítom a testvérek felé biztatásként. Bíró László püspök úr megfogalmazásában ez valahogy így hangzik: bátran vállaljuk fel ezt a „pozitív devianciát”, a család, a házasság, az élet szentségét, erkölcsi értékeinket, és természetesen mindezek alapját: teremtő és megtartó Istenünket! Építgessük ezt a kis keresztény közösséget - megint csak Sík Sándor szavaival - valahogy így:

...Add meg nekem, ó meleg Isten,

Szívem rajtad fölmelegítem:

Hátha utóbb hozzám melenget

A bújdosó

Igazak közül még kilencet!

A város, az ország, a világ megújulását nem a brókerek, bankárok, e világ hatalmasai fogják előmozdítani, hanem mi, Jézus útján szeretetben együtt botorkáló kisemberek. Krisztus Urunk is néhány egyszerű halászemberrel kezdte...

Naivság? Meglehet. Én (fel)vállalom...

/László atyal

/Nyitrai László/

Fiataljaink beszámolója a vizitációról

Magyarország Főpásztora 2010. február 21-én lelkipásztori látogatásra érkezett a Szent Anna egyházközségbe. 11 órakor Pokriva László plébános atyával együtt mutatott be szentmisét, melynek elején szolt az egybegyűlt közösséghez, és örömét fejezte ki a személyes találkozással, látogatással kapcsolatban. Homíliájában elmondta, hogy a nagybőjti időben az egyház a bűnbánatra irányítja az emberek figyelmét, és hangsúlyozza annak fontosságát. Rávilágított arra, hogy Jézus megkísértéséhez hasonlóan az emberi kísértés is a lélek szintjén történik. A kérdés abban nyilvánul meg, hogy az ember az élet lehetőségei közül melyekkel kíván élni, s tudja-e követni azt az utat, amelyet a Mennyei Atya jelölt ki számára. Kiemelte a végső számadás szem előtt tartását a mindennapokban, és az abból fakadó cselekvést, amelynek a szeretet főparancsán kell alapulnia. Végül arra kérte és buzdította a híveket, hogy legyünk éberek, újuljunk meg a hitünkben, váljunk olyan szeretetközösséggé, amely mindinkább sugározni tudja a világ felé Isten végtelen szeretetét és kegyelmét, hogy a körülöttünk élő emberek is felismerhessék a Teremtő Istent életükben. A Bíboros atya a Szentlélek megújító erejét kérte a lelkipásztori látogatás által az egyházközség életére, a mostani nagybőjti időre és egész földi életünkre.

A mostani főpásztori látogatás célja, a plébánia életének, tevékenységének, a mi kis „élő szigetünknek” megtekintése és az itt folyó munka értékelése. Közösségeink tagjai igyekeztek elmondani örömeiket, eredményeiket, nehézségeiket, és szeretettel várták a főpásztori javaslatokat, útmutatást.

Mindig nagy öröm és hatalmas ajándék nagyszabású eseményre készülni, és ahogy a nagybőjti is a várakozás és a készülődés előzi meg húsvét örömét, mi fiatalok is, fáradságot nem ismerve szerveztük a bíborosi találkozás minden percét.

Kisebb nagyobb közösségekkel összefogva, új embereket megismerve közösen dolgoztunk együtt, hogy minden úgy menjen, ahogy azt előtte megálmodtuk. Az olyan alkalmas, mint ez is, megmozgatnak sok embert a plébánián, akik hittel a szívében végzik el a sokszor fárasztó munkát.

A fiatalok kis csoportját vasárnap este látogatta meg a Bíboros úr. Borzasztóan izgulva, de igen nagy örömmel és lelkesedéssel vártuk a találkozást. Vacsorára invitáltuk közénk Főpásztorunkat, aki közvetlenségével, szeretetteljes odafigyelésével, kérdéseivel a bennünk lévő feszültséget teljesen fel tudta oldani, és szívélyes, kötetlen beszélgetés kezdődött el. Megerősödött bennünk a tudat, hogy Krisztus útján járva érdemes élnünk.

Az ember előre tisztában van azzal, melyek lesznek az életében azok a napok, órák vagy percek, melyeket a szívében őriz még sokkal a várva várt esemény után is. Ez a vasárnap biztosan köztük lesz...

/Dinnyés Aletta és Lócskai Anikól

Nyugdíjas közösségünk

Izgatottan vártuk a kedd délutánt február 23-án, amikor érsek-primás urunk meglátogat minket. Már azért is, hogy egy ilyen kis közösséget, mint a miénk figyelemmel kísér.

Aznap először Süllei László kanonok atya jött el és hallgatta meg beszámolóinkat az elmúlt 15 évről. Sok szép élményünket mesélhettük el, amit együtt éltünk meg. Mi is kovácsolt egyé minket? Hiszen a nyári szünet után alig várjuk a szeptemberi talál-

kozást. Az, hogy ismerjük egymás örömét-bánatát, és ezt van hol megbeszélni.

Köszönjük, hogy az atya meghallgatott és vidámságot hozott egyéniségével közénk. Igaz, mi is megnevettettük őt.

Köszönetet mondunk primás atyánknak augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján elhangzott csodálatos miséért, amit

még szebbé tett a Rajkó zenekar játéka. Reméljük, hagyomány lesz belőle!

Nagy örömünkre szolgált, hogy összejövetelünk végére megérkezett Erdő Péter primásunk, áldását adva ránk. Így személyesen tudtuk átadni kis süteményes könyvünket, kérve segítségét a terjesztésben, aminek bevételét templomunk javára fordítanánk.

Elmondtuk tervünket az új könyvről, ami egyházközségünk hagyományait tenné ismertté. Mosolyt varázsolt arcára farsangi „családi fényképünk”. Végül a nyugdíjas indulóval búcsúztunk tőle.

Kérjük további apostoli útjához a jó Isten áldását.

/Nusserné Mária/

Látogatás a Családok Átmeneti Otthonában

Nagy örömmel és várakozással fogadtuk Dr. Erdő Péter bíboros úr képviselőjében érkező Süllei László kanonok urat a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Baross Gábor úti telephelyére, a Családok Átmeneti Otthonába. Czifráné Hidas Ágnes, az esztergomi máltai intézmények vezetője bemutatta a helyi, Szeretetszolgálat által működtetett intézményeket - Családsegítő Szolgálatot, Idősek Klubját, Támogató Szolgálatot, Hajléktalanok Nappali Melegedőjét, Téli Krizisszállót, Játzóteret, valamint a Családok Átmeneti Otthonát. Intézményeink, szolgáltatásaink mindennapi életével kapcsolatban tájékoztattuk kanonok urat. Céljainkról, örömeinkről, nehézségeinkről, terveinkről érdeklődött. Ezen intézményeink működésével kapcsolatban is tájékozódhatott a szociális és gyermekvédelmi intézményekben folyó munka sokrétűségéről. Az idő rövidsége miatt legtöbb szó az Otthonról esett. Betekintést nyert az Otthon életébe, érdeklődött a bekerülés feltételeiről, kötelezettségekről, a lakókkal végzett szociális és gondozó munkáról, nehézségeinkről. Beszélgettünk arról is, hogy a vallás, a hit miként jelenik meg az itt lakók életében, mi az, ami átsegít a nehézségeken, mi az, amiért megéri felvállalni azokat. Ezek után meglátogatta az éppen otthon tartózkodó családokat.

A szociális problémák feltárása során meg kell fogalmaznunk a családokkal közösen a kiúthoz vezető feladatokat, a megvalósításhoz szükséges eszközöket, lelki támaszokat. Itt már megjelenik a hit szerepe. Személyes beszélgetések során kiderül, hogy ki, milyen kapcsolatban van Istennel, milyen segítségre van szüksége. Egy – egy találkozás láncreakciót indíthat be. Kis dolgoknak is nagyon kell tudni örülni.

Egy kétgyermekes anyuka a *Szállást keres a Szent Család* közös ünneplése (Szent Anna templom) után férjével együtt ke-

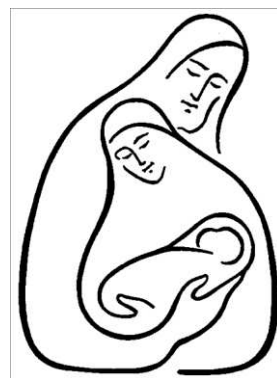
reste fel a templomot, közösen nézték meg a betlehemi jászolt. Februárban megkereszteltették két gyermeküket. Beszélgetés során nagy öröm volt számomra, hogy elmondták, felmerült közöttük a közös ima igénye. Szintén öröm, hogy az egyik, gyermekét megkereszteltető szülő jelezte, hogy bár gyermekkorában nem keresztelték meg, most úgy érzi, készen áll.

Munkánkhoz támogatást kapunk Pokriva László atyától, Balázs atyától, Dr. Székely János püspök atyától, a plébánia Karitás csoportjától.

Kanonok úr megkérdezte többek között, mi az, amiért megéri ebben az Otthonban dolgozni. Több válasz közül kolléganőmet idézem: nagyon jó érzés volt, amikor a keresztelő után a kis gyermekek felszabadultan elkezdtek az asztal körül játszani, Ricsi kezében a gyertya, Lacika, Zsolti és Kori utána, és a következőt énekeltek: „Ég a gyertya ég, el ne aludjék. Szíveinkből a szeretet ki ne aludjék.”

Munkánkhoz, az Otthon működéséhez kérjük a Bíboros atya áldását.

Tittmann Lászlóné Dankó Katalin
szakmai vezető

Kedves Barátnőm!

Biztosan emlékszel arra, hogy tavaly milyen örömmel írtam neked a plébániánkon tartott nagyböjti triduumról. Templomunk honlapján Te is részese lettél a mi élményünknek. Tudom, hogy azóta folyamatosan figyeled, egyebek közt az imaórák hanganyaga nagy lelki élményt jelent számodra.

Most megint arra kérlek, hogy hallgasd meg **Horváth Zoltán** atyának, a budapesti Avilai Nagy Szent Teréz templom plébánosának **nagyböjti elmélkedéseit**. Szent Anna templomunkban március 7-én, vasárnap esztergomi kötődéséről beszélt az atya - 9 évig élt a városunkban. Az első homíliáját azzal a fiatalkori személyes élményével kezdte, hogy milyen nagy hatással volt rá a Tesla lemezjátszón először hallott - Haydn: Jézus 7 szava a kereszten - oratórium. A mai napig foglalkoztatja ez a gondolat: Jézus haláltusájakor elhangzó mondatok mit üzennek, milyen örökséget hagytak keresztény életünkre. Ezeket a gondolatokat osztotta meg velünk 3 esti prédikációjában.

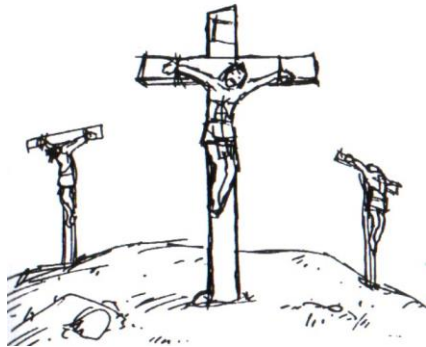
Első mondat: „Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek” gondolatiságában megjelenik az önzetlen, a bántságokon felülemelkedni képes ember, aki a halál pillanataiban nem magával foglalkozik. Keresztre szögezve kivégzőiért, az őt bántalmazókért, a csúfolódókért, az elárulóikért könyörög. Mi képesek vagyunk a napjainkat megkeserítő dolgok fölé emelkedni? Vagy beállunk a sorba és lesüllyedünk azok közé, akiket kritizálunk? Nehéz feladat kimondani azt, hogy megbocsátunk. Meg kellene próbálnunk!

Második mondat: „Íme, a Te anyád, íme, a Te fiad!” Ebben a mondatában Jézus gondoskodott özvegyen maradt édesanyjáról, Máriáról. Hűséges tanítványára, Jánosra bízta. Máriát a mi mennyei édesanyánkká tette, ezért bátran kérjük Mária segítségét, legyünk hozzá hűségesek, imáinkban állhatatosak. Plébános úr az altöttingi csoda elmondásával biztatott erre. A gyermekért türelmesen imádkozó szülők megélték, hogy a későn született fiuk 6 évesen a patakba fulladt. Ők ekkor is a templomba mentek gyermekükkel, ahol hálát adtak azért, hogy legalább 6 évig bearanyozta öreg életüket. Ekkor csoda történt: a gyermek köhintett egyet, és életre kelt. Legyünk hűségesek imádságainkban!

Másnap este az atya folytatta a kereszten elhangzott mondatok értelmezését. „Még ma velem leszel a paradicsomban!” - szökött Jézus ahhoz a latorhoz, aki védelmére kelt a másik kereszten függő bűnözővel szemben. Színt vallani nem egyszerű. Védelmezni valakit a tömeggel szemben és egyedül, elgondolkodtató. A lator Jézus ártatlanságát hangoztatta, elismerte saját bűnösségét, és elfogadta büntetését. Kérése: - „Uram emlékezz meg rólam, ha országodban leszel” - meghallgatásra talált. Így szeretett az Isten, így fordult a bűnös ember felé. Vajon én képes vagyok hitemért vagy más emberekért kiállni? A bűnös emberben észrevenni a jót?

A következő mondat: „Szomjazom.” Ez lehet a szó valódi értelmében is, de Jézus ránk, emberi lelkünk tisztaságára szomjazik. Szeretetünkre, jóságunkra, Jézus iránti tiszteletünkre, imáinkra, mert ezeket nem mindig kapja meg tőlünk. Ezért tegyük fel magunknak a kérdést: foglalkozunk-e annyit Jézussal, amennyi lehetőségünk van? Szívünket, időnket, szeretetünket ezután gyakrabban irányítsuk Jézus felé, hogy szomjúságát oltssuk.

Harmadik este, Jézus kereszttjére tekintve, végrendeletét, utolsó üzeneteivel, pedig keresztény életünk összefoglalóját kaptuk: „Istenem, Istenem miért hagytál el engem!” Ez akár szemrehányás is lehetne Isten felé, hogy a bajban magunkra hagy. Jézus példabeszédeiben említi: melyik az az apa, aki kenyeret kérő gyermekének követ ad? Miért hisszük, hogy magunkra maradunk a bajban? Tudod Barátnőm, egyszer küldtél

nekem egy képeslapot... A homoksivatagban látszólag magányosan haladó ember és lábnyomok láthatóak a képen. A plébános úr homíliájának ebben a részében erről beszélt: amikor azt hisszük, hogy elhagyott az Isten, mert nem látjuk követő lábnyomait, akkor valójában vállára vesz minket... Majd agyvérzést kapott ismerőséről beszélt az atya, aki annak köszönhette a felépülését, hogy elfogadta Isten akaratát. Tudta azt, Isten a szenvedésében is vele volt. Ne higgyük, hogy Isten elhagy bennünket!

A kereszten elhangzó következő üzenet: „Beteljesedett.” Milyen nehéz gondolat: Jézus 33 évesen beteljesítette amire az Atya küldte? Nem az évek száma határozza meg életünk hosszát, hanem addig élünk, amíg minden kegyelmet meg nem kaptunk, föl nem használtunk, hogy beteljesítsük, amire Isten küldött bennünket. Ezt a küldetést kell megtalálnunk.

A haldokló utolsó kimondott gondolata: „Atyám, kezembe ajánlom lelkem.” Ez a teljes önátadás az Istennek. Vajon halálom pillanatában kész leszek én erre? Kiss Áron 29 éves atya halálos ágyánál történeteket az édesanyja mesélte el plébános úrnak. A fiatal papnak a volt plébánosától „kapott” kép adott vigaszt. A szentképen Mária és Jézus állt. A hátoldalán pedig ezek a gondolatok: „Ha ágyad mellett áll Jézus és Mária, és az ő kitért karjukban fekszel te betegen, nincs mitől félned, mi bajod, lehetne, ők a mennybe visznek téged.” Majd egy haldokló katonatisztról és társáról beszélt az atya, és arról az önátadásról, ahogy az orsolyita nővérek minden este azzal a tudattal feküdtek le, hogy külsőleg is készen álljanak az Istennel való találkozásra.

Kedves Barátnőm! Plébános úr böjti kérése: csendben, a keresztre szegezetre tekintve, gondoljuk át, hogy Jézus utolsó mondatai mit üzennek nekünk. Kíváncsi vagyok, hogy húsvéti találkozásunkkor, a triduummal kapcsolatosan, Te milyen gondolatokkal fogsz meglepni engem.

Szeretettel:

Mariann barátnő

Első gyónás

Mese? - vagy életünk egyik boldogságot adó története?

„Hazamegyek apámhoz és megvallom: Apám vétkeztem az ég ellen és teellened” (Luk 15,18)

Lukács evangélista „mesélte” Jézusról, hogy Jézus mit mesélt. Ez a mese mégsem egy Tv sztori vagy egy sztárújság története valamelyik híresség „aktuális megjavulásáról”, hanem olyan tanító történet, amely a valóságos, szerető Istenről és az én valóságos életemről szól. Istenről, aki szerető „szemeivel nézi” a valóságos reggeli fölkelésem, esetleg kapkodásom, idegeskedésem, az iskolába, munkába indulást, napközbeni küzdelmeimet, iskolai, munkahelyi konfliktusaimat, örömeimet, jó tetteimet, és látja, amikor bűnt követek el, és ott van a hazatéréskor, ott van, amikor elmondom Neki az esti imám vagy éppen megfeledkezem róla. De nem csak ott van, küzd velem minden percben, folyamatosan és láthatatlanul vezet, hív, vonz a jó felé, adja kegyelmét, mint a szívem pumpálja a vért az első pillanattól fogva, éltetve minden porcikámat.

Mi mégis sokszor olyanok vagyunk, mint Ádám és Éva, elrejtőzünk előle, mert nem tudjuk elhinni, hogy minden gyengeségünkkel és rosszaságunkkal **lehet minket így szeretni**. Jézus ezért egy apáról és a tékozló fiáról szóló „mesével” próbálja megmutatni az igazságot. A fiú rájött, hogy az élet viszontagságai az atya mellett sokkal könnyebbek, nélküle nem lehet **boldogulni, s haza kell menni**. Az atya, mielőtt a fiú bármit szökött volna, „eléje sietett, nyakába borult, és megcsókolta” - de ehhez (a fiúnak) el kellett indulni!

A leendő elsőáldozó gyermekeink vasárnap, hosszú felkészülés után elindultak a gyóntatószék felé. Tudják, hogy tettek olyat, ami rossz volt, amit nem szabadott volna, tanultak róla, miért rossz, ami esetleg jónak tűnik, és ez nekik mégsem jó. Szüleik feladata is lesz mélyebben megismertetni velük ezeket a titkokat. Mi már tapasztalatból is érezzük annak súlyát és keserűt, amikor a Teremtő eligazításait figyelmen kívül hagyjuk, még ha a média nagy része is a maga mesevilágával valami nagyon trendinek

állítja be ezt az eltávolodást. Terelgethetjük őket, akár saját példánkkal is a helyes irányba, és ha megvan a baj, mi vegyünk példát az Atyáról.

A kicsik gyónás előtti izgalma talán gyerekesnek tűnik, a mélyén azonban ugyanaz a szorongás lehet, mint a „nagyoknak”: ki kell mondanom, mit tettem. De ne felejtsem, hogy mielőtt megszólalok már az Atya átolelt.

/Juhász András/

Mit jelentett nekem az első gyónás?

(A gyerekek válasza e kérdésre)

„Amikor gyóntam, a barátaimmal voltam. Anyira lelkes voltam, - bár a tanárom is mondta ezt, hogy nagyon lelkes vagyok - de nem ez a lényeg. Szóval, amikor gyóntam borsódzott a hátam. A pap olyan kérdéseket mondott, amire majdnem nem tudtam a válaszokat.” (Márk)

„Kicsit furcsa volt, hogy a papnak el kellett mondani a bűneimet. A többi izgalmas volt.” (Eszter)

„Kicsit izgultam, de aztán mikor megbántam a bűneimet, megkönnyebbültem.” (Violetta)

„Furcsa volt először gyónni. A pap kedves volt és őszintén meg tudtam bánni minden bűnömöt.” (Ágnes)

„Izgalmas és nagyon jó volt megszabadulni a bűneimtől.” (Tamás)

„Őszintén meg tudtam bánni minden bűnömöt.” (Ágoston)

Karitás hírek

- A bíborosi látogatás a Karitás csoport életében is változást hozott. Süllei atya részt vett a karitásos fogadóórán, látta munkánkat és a körülményeket, ahogyan dolgozunk (kicsike iroda, lezárt WC és padlástér, mint élelmiszer raktárak, sok rászoruló ember megjelenése). Ezen információ és a három nap beszélgetései után – körülményeinken javítandó – levélben kérte Espasa Ramont, a Mindszenty iskola igazgatóját, hogy bocsássa csoportunk rendelkezésére a korábban is (2008-ig) használt irodát.

Éppen jókor, a püspökari körlevél alapján érkező adományokat – reményeink szerint – már itt tudjuk gyűjteni, és innen tudjuk majd a rászorulóknak szétosztani.

Éppen jókor, mert a **Szent Lázár Lovagrendtől** jelentős mennyiségű élelmiszer adományt kaptunk, amit köszönettel vettünk. Sajnos, van kinek szétosztani egyházközségünk területén...

- „Fák, csillagok, állatok és kövek, szeressétek a gyermekeimet” - írja Szabó Lőrinc.

A **Teleházban** szeretik őket! A szeretet önmagában is rengeteget ér, itt azonban megpróbálják jól szeretni őket. Március elsején Pau testvér meghívását elfogadva Karitás csoportunk ellátogatott a közösségi házba. Pau testvér bemutatta a házat, amely már nyolc éve működik a Töltés utcai cigánytelep mellett. Az itt dolgozó munkatársak áldozatos tevékenysége nagyban segíti a város óvodáiban, iskoláiban folyó munkát.

A Teleház programja nagyon sokrétű, részletes ismertetése meghaladná e cikk terjedelmét. Három fő része van: nevelési, szociális és szabadidős.

A nevelési programban a tanulásban segítik őket fejlesztő, főlzárkóztató foglalkozásokkal.

A szociális program fontos része a családgondozás, a családi napközi, a tisztálkodás biztosítása, a családok minden napi ügyesbajos dolgainak segítése.

Nagy gondot fordítanak a szabadidő tartalmas eltöltésére is: kézműves foglalkozások, kulturális programok, sport, kirándulások, táboroztatás, nyári napközi szervezése színesíti a palettát.

Karitás csoportunk vállalta, hogy az uzsonna elkészítésénél és a bölcsődés kisgyerekek etetésénél nyújt segítséget.

„... legyen egyetlenegy nap ezen a földön, egyetlenegyszer legalább, amikor minden kisgyermek örvend és mosolyog, amikor minden kisgyermek elfelejti a felnőttek csúnya játékait, meg azt, hogy hideg van, s kevés a kenyér” - írta ötven erdélyi kisgyerek a Jézuskának. A Teleházban a dolgozók azon munkálkodnak, hogy ne csak egy ilyen nap legyen, hanem sok-sok.

Kívánunk mindnyájuknak jó egészséget, kitartást ehhez a nemes és szép feladathoz, amit a város szélén végeznek a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekekért és családokért.

/Recska Valéria/

Szent Imre vándorlása

A napokban iskolám tanáriájának újságos asztalán a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium diáklapjának címlapján egy ismerős képre lettem figyelmes. Hol is láttam már? Nem kellett sokáig töprengenem, hamarosan eszembe jutott. A házunkkal átellenben lévő, a környékünkön csak kistemplomnak nevezett szegényházi kápolna oldalfalán volt évekig ez az arany keretben lévő szép festmény: Szent Imre herceg a derűs ifjak körében.

Belelapoztam az újságba, s megtudtam, hogy Éber Anna 1926-ban készítette temperával, fatáblára. A fiatal festőművésznő ekkor Firenzeben volt ösztöndíjas, majd innét továbbment Rómába a Képzőművészeti Akadémiára és a Collegium Hungaricumban dolgozott. Akkoriban jelent meg itthon Klebelsberg Kuno kultuszminiszter pályázati kiírása Szent Imre kép festésére, melyen Éber Anna ezzel a munkájával ezüst-díjat nyert.

A kép több kitérő után a család ajándékaént Lékai bíboros úrhoz került, és az esztergomi Püspöki Palota falát díszítette a 80-as években.

A festőnő 2002-ben meghalt. Gyermekei (egyik lánya Pártai Lilla Kossuth díjas balett-táncosnő) 2011-ben nagyszabású kiállítást szeretnének rendezni szüleik hagyatékából. A Szent Imre festményt is elvitték a mostanra sajnos egyre rosszabb állapotú kápolnából és a budai ciszterciek gimnáziumának ajándékozták.

/Ny.M./

Röviden...

- Szomorúan vettük tudomásul, hogy Mandalov Balázs káplán atya március 7-én elhagyta egyházközségünket. Imádkozunk érte, hogy az Úristen mutassa meg neki a helyes utat, és segítse őt megtalálni a hivatását.

- Templomunk gondnoka – régi, szép kifejezéssel a templomatyja – Erdős Péter erdőmérnök, a Visegrádi Erdészet nyugalmazott erdészvezetője, nagysikerű visegrádi kiállítása után március 12-től a táti kultúrházban „Én és a fa” címmel újra bemutatja munkáit. A templomban főleg praktikus és szükséges szép alkotásait „használhatjuk”, a kiállításon pedig Isten teremtett csodáiból válogatott – átszűrve képzeletén és kezén. **Szeretettel gratulálunk!**

Hirdetések, tervezett programjaink

- Március 22-én, hétfőn 19 órakor lesz a következő bibliaóra Székely János atyával a plébánia hittantermében.

- Március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén egyházközségi zarándoklatra felmegyünk a Bazilikába. A gyalogosan indulókkal 16.15-kor a plébánia előtt, akik busszal mennek, 16.45-kor a Sötétkapu előtti parkolóban találkozunk. Innen együtt indulunk a Bakócz kápolnába, ahol 17 órakor kezdődik a szentmisénk.

- Nagyöbjtben péntekenként 17.30-kor keresztutat járunk templomunkban közösségeink vezetésével. Az utolsó márc. 26-án lesz.

- Március 27-én kirándulást szervezünk a ministránsokkal és a gitáros énekkarral, 9 órakor találkozunk a plébánián.

Keresztútjaink:

- **Március 26-án**, pénteken 20 órakor a kálvárián. Gyülekezés a Jó Pásztor kápolnánál.

- **Március 28-án**, virágvasárnap 17 órakor élőképes keresztút a templomban.

- **Március 30-án**, nagykedden 15 órakor a Pléhkrisztushoz. Gyülekezés a templom előtt.

- **Április 2-án**, nagypénteken 15 órakor a templomban.

Nagyheti menetrendünk:

Nagycsütörtök: 18 ó. szentmise, 21 ó. imaóra (virrasztás)

Nagypéntek: 15 ó. keresztút, 18 ó. „sonka” mise, 20 ó. szentóra

Nagyszombat: 10-12, 16-19 ó. szentsír látogatás, 19 ó. feltámadás vigíliája.

Húsvét vasárnap: 9 ó. feltámadási körmenet, majd ünnepi szentmise. A szentmise után a húsvéti sonka (étel) megáldása, majd a gyermekeknek tojáskeresés. 18 ó. szentmise.

Húsvét hétfő: csak este 6 órakor lesz szentmise.

Minden lelki programunkra hívjuk és várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N.T.
A megjelenést támogatta: Héder Istvánné és Pasiczky Mariann

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2010. április
III/4. szám

„Semmit sem ér a hitek, ha Jézus nem támadt fel” írja Pál apostol a korinthusiaknak, meg nekünk is. Ha ezt nem tudjuk hinni, az egész vallásgyakorlatunk értelmetlen. Ha csak ebben az életben gondolkodunk, a földi perspektívával megelégszünk, valamit nem értettünk meg Krisztus tanításából, keresz-áldozatából, feltámadásából.

Nagyböjti, nagyheti, húsvéti eseményeink, szertartásaink lehetőséget biztosítottak, hogy ezen dolgok fölött elgondolkodjunk, lélekben közelebb kerüljünk Jézushoz, tanítását saját életvitelünkkel összevessük. A Testvérek beszámolói ezen élményeket elevenítik fel – biztatásul, hogy mindannyian Jézus útján előre haladhassunk...

Húsvét 4. vasárnapján az Egyház a papi és szerzetesi hivatásokért imádkozik. Ez a nap jó alkalom arra, hogy elmélkedjünk egy kicsit a papi hivatás gondolatáról. Különösen most, amikor Szentatyánk XVI. Benedek pápa ezt az esztendőt a papság évének nyilvánította.

Isten minden embert meghív. Szent Péter apostol első levelében olvassuk: „Ti azonban választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul kiválasztott nép vagytok, hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből meghívott benneteket csodálatos világosságára”. (1Pét 3,9). Ez a meghívás az általános papságra szól, melyet a keresztségben kapunk meg. Ez azt jelenti, hogy mindig és mindenütt hirdetniük kell az evangéliumot. Ahogy Szent Pál apostol mondja: „Akár alkalmas, akár alkalmatlan.” (2Tim 4,2).

Vannak azonban olyan emberek, akiket sajátosan is kiválaszt az Úr, elsősorban azért, hogy tanúi legyenek itt a földön. Ehhez ad erőt nekik az egyházi rend szentségében. Őket hívjuk szolgálati papságnak. De mi a papok feladata? Sokan megkérdezik ezt. A papok elsődleges feladata, hogy jó Pásztor módjára elvezessenek bennünket az élet vizéhez, vagyis az Istenhez. Ez persze nem könnyű feladat, hiszen ehhez az kell, hogy mi is akarjuk ezt. Együtt kell egyre jobban közelednünk a legfőbb Igazsághoz. Ez a papi jubileumi év azért is nagyszerű, mert újra felfedezhetjük benne a papi hivatás értékét és fontosságát a hétköznapi életünkben. A papoknak meg kell újulniuk, nekünk pedig segíteniük kell ebben őket imádságunkkal, áldozatunkkal.

Néhány nappal ezelőtt itt Esztergom volt a papság évéhez kötődő országos papi zarándoklat. Számomra nagy lelki élményt jelentett. Nemcsak azért, mert kiváló előadást hallhattam Cantalamessa atyától, aki a Pápai Ház szónoka, hanem azért is, mert együtt mutattuk be a szentmiseáldozatot közel 700-an, püspökök és papok, és megerősítettük egymást a papi hivatás kegyelmében. Jó volt régi ismerősökkel találkozni és beszélgetni, de jó volt közösen elmélyülni az imádságban és az elmélkedésben is. Igazi feltöltődés volt ez minden pap számára.

Itt a plébánián is folyamatos programokkal veszünk részt a jubileumi évben. Volt már zarándoklat, ünnepi szentmise Vianei Szent János napján, vannak filmvetítések is, és most egy kiállítás is megnyitottunk a templomban, mely szintén ezzel kapcsolatos. Érdemes megnézni.

De mindezek mellett az imádság a legfontosabb. Imádkoznunk kell egymásért. Egyedül így lehetnek a papok egyre szentebbek és a híveik is egyre tökéletesebbek. Ezt tesszük a szentmisében is, de ezt tegyük meg mindennap egyéni imádságainkban is.
/László atya

A teljesség igényével - Mini-zarándoklat a Bakócz-kápolnába

Az emberi test egyetlen sejtje is magában hordozza az ember génállományára vonatkozó információkat, így ha csak ezt az egy sejtet is vizsgáljuk meg a tudomány eszközeivel, valamilyen képet alkothatunk az egész szervezetről. Ilyen volt számomra ez a március végi mini-zarándoklat is.

Március 25-én, csütörtökön délután ¼ 5-kor indultunk a plébániától a Bakócz-kápolnába, hogy ott szentmisét ünnepeljünk a kápolna búcsújának alkalmából. Útközben elimádkoztuk a rózsafüzért. Azok, akik valamilyen oknál fogva nem tudták vállalni a hosszabb sétát, a bazilika előtt vártak minket, így együtt léptünk be a kápolnába, ami már szinte tele volt azokkal a hívekkel, akik nem a „mini-zarándoklat” keretében, de részt akartak venni ezen a búcsú ünnepen.

De mitől is zarándoklat egy mini-zarándoklat? A mi rövid utunk célja egy kápolnabúcsú megünneplése volt, annak minden lelki hasznával. Akik ebben a kegyelem állapotában részt vettünk, és el akartuk nyerni a búcsút, magunk vagy elhunyt szeretteink számára el is nyerhettük azt, azaz megrövidíthettük a saját, illetve mások tisztítótüzből szenvedéssel eltöltendő idejét. Bár ezzel sokan tisztában vannak, mégsem árt hangsúlyozni a búcsú és a másokért felajánlott szentmise fontosságát.

A zarándoklat része volt a szentmise is, amit az atya a zsinat előtti kápolnában régi szokás szerint háttal (vagyis valódi értelemben „szemben”, tudniillik Istennel szemben) mutatott be, és ami a szentírási részek meghallgatása és magyarázata által mindig tömören magába sűríti hitünk lényegét és a teljesség élményét, adja. A megtett út pedig – bár jelképes volt – alkalmas volt arra, hogy legalább pár percig az Isten színe előtt járt életutunk szimbólumává váljon.

/Gyurác Németh László

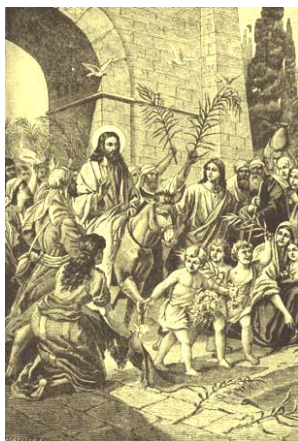
Hagyományunkhoz híven idén is megtartottuk egyházközségünk **esti, gyertyás keresztútját** a kálvárián, ezúttal 2010. március 26-án, pénteken. Igazán szépen sikerült ez az ünnep. Különleges élményt nyújtott mindenkinek, mivel a kispapokkal és a szegénygondozó nővérekkel együtt jártuk Jézus szenvedésének állomásait. A Szentatya ezt az évet a papokért, papi és szerzetesi hivatásokért ajánlotta fel, és szólított fel minden hívő embert az együttimádkozásra. Ezt a keresztutat mi is ezért a szándékért ajánlottuk fel. 8 órakor, mikor már beesteledett, szép számmal gyűltünk össze a Jó Pásztor kápolna előtt. Kis mécseseink világították meg a stációk közötti sötét domboldalt. Botorkálva lépdeltünk felfelé, távol a város és a világ zajától, szívünkben átélve Jézus szenvedéseit.

Stációról stációra haladva imádkoztunk, énekeltünk és mindenki cipelte a maga kisebb-nagyobb keresztjét a kálváriára. Fölérve, Krisztus keresztje tövében Roska Péter atya áldotta meg plébániánk híveit, és a keresztúton résztvevőket.

Ez az este segített felkészülni lélekben nagyböjt utolsó hetére, hogy utána tiszta szívvel élhessük át a feltámadás misztériumát.
/Lócskai Anikó

Virágvasárnapi gondolatok

Virágvasárnapon egybefonódik az örömujjongás és a szenvedés, a szeretet és az árulás. Jézus nagy örömujjongás közepette, ünnepélyesen bevonult Jeruzsálembe. Ezt a bevonulást jelképezte templomunkban, amikor a pap és az asszisztencia a barkakapuk alatt bevonult. *(Ezen szép - az ünnepet még bensőségesebbé varázsoló kapuk felállítását - immár sokadik éve Ányistik Lajos bácsinak, a szép ágakat Kovács Edit néni, ill. Szentgyula bácsi kertjének köszönjük! Szerk.)*

Majd felcsendült a passió, Jézus szenvedéstörténetének fájdalmas dallama. Idén is a tokodi Gardellaca kórus és templomunk felnőtt énekkara együtt elevenítette fel a nagyheti történeteket. Jó volt hallani tiszta, nemes, érzelmekkel teli éneküket. Köszönet Hunyadi Zoltán karnagy úrnak és a két kórus minden tagjának áldozatos tevékenységükért.

A passió elhangzása után jó elmélkedni, imádkozni. Virágvasárnapnak a ma embere számára is van üzenete. Gondoljuk meg, hogy minden emberi élet virágvasárnap. Örömben kezdődik amikor világra jövünk, telve van reménnyel, ígérettel. A gondtalan gyermekkor után sokasodnak a gondok, bánatok, majd végül bekövetkezik az elkerülhetetlen halál. Milyen közel van hozzánk Jézus, aki maga is oly sokat szenvedett.

Minden emberi szív egy Jeruzsálem, ahova Jézus ünnepélyesen bevonult a keresztséggel. Bizony sokszor eláruljuk Őt, amikor többre becsüljük a pénzt, a kényelmet, a hírnevet, mint az erkölcsi törvényt. Hányszor tagadjuk meg Jézust, amikor megfutamodunk az igazság elől. Hányszor vonjuk felelősségre, hogy nem hallgatja meg imáinkat. Hány szívben meghalt Jézus, mert beköltözött oda a bűn. De Jézus feltámadt! Engedjük őt feltámadni a szívünkben is! Engedjük, hogy a gyónásban megtisztítsa szívünket, lelkünket, majd a szentáldozással zárjuk magunkba!

Virágvasárnap újra meg kell éreznünk, hogy csak akkor van életünk, ha Krisztus él bennünk. Valljuk meg: „...Áldott, aki az Úr nevében jön.”

/Kurucz Lórántné/

Keresztút a Pléhkrisztushoz

Március 30. szeles-napos délutánján egy kis csapat gyülekezett a Szent Anna templom előtti keresztnél. Rövid ének és László atya imája után azzal indultunk útnak, hogy felajánljuk a keresztúton való részvételünket saját szándékunkra és egyházközségünk lelki megújulására.

Amíg imádkozva sétáltunk utunk első állomásához, a Rozália-kápolna mellett található kereszthez, folyamatosan csatlakoztak hozzánk. Arról beszélgettünk, vajon hányadik alkalommal megy a plébánia közössége a Vaskapu közelében található Pléhkrisztushoz. A többség úgy emlékezett, hogy bizony lassan már 2 évtizede tart ez a szép, nagyböjti-nagyheti hagyomány.

Az egyes stációknál elhangzott elmélkedések mélyen megérintettek mindnyájunkat. Vajon szeretettel és belenyugvással viselem-e a megpróbáltatásokat, vagy pedig indulatosan, zúgolódással? „Uram, én meg puhán, restül – vonakodom a keresztül.” Őszintén és erős akarattal törekszem-e bűneim jóvátételére? Hiszen nem a kereszt súlya, hanem a vétkeim sújtották Krisztust a földre. „Földre sújtód, jaj! én voltam, ki oly sokszor elbotoltam.” Uram, Jézus! Tudok-e Kirenei Simon vagy Veronika lenni? Tudlak-e keresztimmal követni? Tudok-e könnyeket letörölni? Elfogadom-e a halált, fizikai létem végét? Igen, elfogadom, Uram, mert a te haláloed és feltámadásod az

én üdvösségem. „Meváltásunk már betelve: Jézus lelkét kilehelte. Újra élek kegyelméből! Ki szakaszt el szerelmétől?” A keresztút végén László atya kifejezte örömét, hogy minden korosztályból részt vettek azon az óvodástól az idősekig. Így tényleg egész egyházközségünk képviseltette magát. Reméljük, hogy az elkövetkező szent napokban mindenkiben megszületik Jézus – ő, aki halált-poklot letiport, és feltámadásával az örök életet adja nekünk. Sík Sándor – Keresztút, részlet:

Felkiáltottál: Beteljesedett. És lehajtottad fejedet.

Igen, Uram, közel a nap,

Talán az óra, tán a pillanat,

Amikor félrebillen a fejem,

Amikor én is beteljesedem.

És elkezdődik egy új csepp öröklét?

Bűn és erény, igazság, tévedés...

Kell valamennyi és minden kevés,

Csak a minden, a beteljesedés.

Lehajtott fejű Krisztus a kereszten:...

Csak Tebenned a beteljesedés!

/Tuschinger Lászlóné/

Gyermekkoromban, amikor nagymamámmal Kuzstusra mentünk a szőlőbe, a „**Bögös Kereszt**” mellett vitt el az utunk. (A Vaskapu alatt álló keresztet eredetileg Hoffbauer Mátyás molnármeister állíttatta 1785-ben, és a gondozására alapítványt is tett. 1898-ban a tönkrement kereszt helyére új került. A „bögös” elnevezés valószínű onnét ered, hogy a fémlemez Krisztustest az erős szélben „brummogó” hangot ad, ami a nagybögő hangjához hasonlítható.)

Az erre járók mindig elmondtak itt egy rövid fohászt vagy imát, s a vadvirágokból szedett csokrukat Krisztus lábai elé tették. Az idő vasfoga azonban tönkretette a keresztet.

1991-ben Ladocsi Gáspár atya kezdeményezésére, sokunk öröme, megújult. Úgy emlékszem, Kicsindi János bácsi készítette elő a pléhanyagot, és Barsi Balázs ferences atya festette újjá a korpuszt. A **Pléhkrisztus** megáldására, a kereszt felszentelésre ekkor már a férjemmel és három gyermekemmel mentünk, imádkozva, meghatóan, örömmel.

Alig telt el azóta néhány év, de már megint új korpusz várja az arra járókat. Vajon mi lett a korábbival? Ilyen rövid idő alatt nem mehetett tönkre! A legújabb Pléhkrisztus-kép Szakmáry Piroska munkája.

Nekem mindig is kedves volt és marad ez a hely. Szeretettel ajánlom minden erre járónak a figyelmébe.

/Bajákné Haraszi Zsuzsa/

Vannak emberek akiknek semmi se szent, minden gátlás nélküli kirabolnak templomot, kegyhelyet, védtelen embereket. A '91-es korpusz is ilyen „fémhulladék gyűjtőknek” eshetett áldozatul. 2008 tavaszán az újjávásztott képviselő-testületből néhá-

nyan összefogtunk, és igénybe véve más segítségét is, felújítottuk a Pléhkrisztust. A lemez anyaga és kivágása Zsigárdi János adománya, Szakmáry Piroska festette meg, a korhadt tövű keresztet pedig Erdős Péter templomatyja újította meg. Erről a felújításról az Élő Sziget 2008. áprilisi számában írtunk – honlapunkon vissza lehet keresni. /Szerk./

Ministráns kirándulás - Józsi, a térkép és a ministránsok

Március 27-én, szombat reggel szép, napos volt az idő, és minden esély megvolt rá, hogy ilyen marad egész nap. Szerencsére pont erre a napra volt kiírva a kirándulás. A ministránsok és az énekkarosok jöhettek. Jöttek is. Bár nem mindenki, ez várható volt. A plébániától indultunk 9 órakor. Józsi, térképpel felszerelve, vezette a túrát. Először is felszálltunk egy buszra, majd Visegrádtól már gyalog mentünk: ha hinni lehet a térképnek, akkor úgy tizennégy kilométert. Hamarosan beértünk az erdőbe. Mindjárt észrevettünk egy kis patakot, ami a hegyoldalon csörgedezett lefelé. Néhol kis vízesések is csobogtak. Ahogy haladtunk tovább, egy tóhoz értünk, ami valójában a kiszélesedett patak volt. Mellette az út másik oldalán emberek dolgoztak: egy alacsony hálót feszítettek ki, hogy amikor a békák jönnek le a tóhoz, nehogy azon társaik sorsára jussanak, akik az úton feküdtek kilapulva. Jó, hogy valaki erre is gondolt. Továbbmentünk. Láttunk még néhány házat. Az úton néha-néha autók és biciklisek jöttek. Lepihentünk egy forrásnál és ebédeltünk. A forrásból inni is lehetett, és finom is volt. Aztán folytattuk az utat. Páran már nehezebben viselték a gyaloglást. Mikor már úgy nyolc kilométernél tartottunk, beértünk Pilis-szentlászlóra. Békés kis falu, nem sok autó keresztezte az utat. Leégetett tarlók mellett haladtunk el, majd ismét az erdőbe értünk. Mellettünk mélyen egy másik patak folyt. Megpihentünk néhány kivágott fán, egyesek fölmásztak a nagy fakucokra is. Azután Józsi döntés előtt állt: a jobb vagy a baloldali úton kell továbbmenni? Kis keringés után a jobb oldali utat választottuk. Egy farmszerű helyre értünk: lovak, traktor, széna – és ásványvíz! Rossz úton jöttünk, magánterületen vágunk át. De végül is elérkeztünk a Termál Hotel Visegrád melletti buszmegállóba; úgy fél óra múlva jött is a busz, fél ötre visszaértünk Esztergomba. Szerintem nagyon jó volt a kirándulás, aki eljött, nem bánta meg. Remélem, hamarosan újra lesz ilyen túra, és megint el tudok menni.

/Horváth Ábrahám, ministráns/

Ministráns szemmel

Anyaszentegyházunk legnagyobb ünnepére, a húsvétra plébániánk közösségének apraja-nagyja nagy szeretettel készült. A nagyhéti szertartásokon mi, ministránsok szép számmal vettünk részt. Sok időt és energiát ráfordítva készültünk, hogy szebbé tehesük a többi hívő számára is az ünnepet. A szertartásokon is nagy fegyelemmel és szorgalommal vettünk részt. A különleges feladatok megtanulása nagy kihívást jelentett, mint például a tűzszentelés, a vízszentelés, a kereszthódolat, a körmenet és a lábmosás szertartása. Öröm töltötte el szívünket, hogy ezzel a szolgálattal nem csak a hívő közösségnek, hanem a föltámadt Úr Jézusnak is örömet szereztünk.

/Adorján Ákos/

Szívesen olvasunk fiataljaink élményeiről beszámolókat, és buzdítjuk őket, hogy osszák meg velünk is gondolataikat hitükkel, örömeikkel, közösségeikkel kapcsolatban. Annak az egyházközségnek van jövője, ahol a fiatalok is jól érzik magukat, bele tudnak nőni a korosztályuknak megfelelő közösségekbe. A fenti pár sor írója a virágvasárnapi élőképes keresztútban Jézust személyesítette meg... /Szerk./

Corde Voto (azaz „felajánlott szívvel”)

A Corde Voto kamarakórus plébániánk úgy nevezett „kis kórusa”. Már többször szolgáltunk énekünkkel a szentmiséken, imaórán vagy keresztúti ájtatosságon.

Az indulás 2009 szeptemberében Gál Bernadett kezdeményezésére történt. Valójában olyan fiatalokat szólított meg, akik szeretik Istent, szeretnek énekelni és ezt a két dolgot szívesen kapcsolnák össze: énekkel dicsérni Istent, szolgálni a szentmiséken. A kamarakórus szakmai részét Gyurác Laci vezeti, mivel ő kellőképpen szakképzett mind a zene, mind karvezetés terén.

A kamarakórusban jelenleg 5 fiatal énekel: Gál Bernadett (alt), Erdős Klára (alt), Gyurác László (basszus), Nagy Pál Bence (tenor), Takács Gyöngyi (szoprán).

Szívügyünknek tekintjük művelni az egyházi zenét, mert ez nemcsak gazdagítja a lelket, nemcsak szebbé teszi a szentmisét, de segíthet az elmélyülésben, az áhítatban, és nem utolsó sorban megismerteti velünk az egyház régi, elfeledett s méltatlanul elhanyagolt zenéjét, kincsét, archaizmusait, amit mi szívesen hozunk vissza hétköznapjainkba.

Kamarakórusunk nevét egy középkori Alleluja-kancionáléból vettük: „*Alle corde voto Deo toto psallite cum luita...*”, mert valóban felajánlott szívvel szeretnénk szolgálatunkat végezni.

Repertoárunkban szerepelnek Palestrina, Liszt, Menegali művei, gregorián dallamok, archaikus népi imádságok, ortodox művek és a kórusmuzsika egyéb gyöngyszemei. A darabok kiválasztásában különös szabadságot élvezünk, mert bátran hozunk általunk hallott, tanult darabokat, és ha beilleszthető a liturgiába, szívesen tanuljuk és énekeljük őket. Laci kellő gondossággal figyel arra is, hogy szintünknek megfelelő, sőt ezt kissé meghaladó dallamok csendüljenek fel, és ezáltal fejlődünk is.

Az együtt éneklés öröme összekovácsolja a csapatot, így gyakran kóruspróbák után egyéb közös programot is szervezünk, például télen nem egyszer mentünk el együtt szánkózni, vagy néztünk és beszélünk meg egy-egy filmet, vagy egyszerűen csak megejtettünk egy baráti közös vacsorát.

A Corde Voto kamarakórus minden énekelni vágyó fiatalat hív és vár, aki szeretné énekszóval Istent dicsérni, hiszen ahogyan a zsolttáros mondja: „*Ujjongjatok Istenemnek, földdek mind, zengjétek nevének dicséretét! Járuljatok eléje dicsőítő énekkel!*” (Zsolt 66, 1-2)

/Takács Gyöngyi/

Öreg fa...

„Modern korunk” nem támogatja, nem biztosít lehetőséget a többgenerációs együttélésre. Jó, ha a mellettünk felnövő gyermekeinkre van elegendő idő, szüleink általában máshol élnek – bár sokszor nagyon jól jön(ne) egy segítő nagymama, nagypapa. Az időseknek nem mindig adatik meg, hogy kiélhessék nagyszülői hajlamaikat. Míg egészségükből futja, elvannak, akkor jönnek a nagyobb problémák, ha már ápolásra, gondozásra szorulnak. Még nagyobb a baj, ha egyedül marad valamelyikük. Ilyenkor – jó esetben – a megoldhatatlan helyzetet mégis csak megoldandó, az idős szülőt magához veszi valamelyik gyermeke. Nagy szeretettel felvállalja ezt a sokadik műszakot jelentő „feladatot”.

A család, az ország terhet cipelő középgeneráció számára - sajnálatos módon - a szüleikről való gondoskodás lelkiismeretbeli kötelessége esetenként megoldhatatlan problémát jelent. A jobb érzésű emberek mégiscsak felvállalják, nem hagyják, hogy akiktől mindent megkaptak gyerekként, magányosan éljék utolsó, legnehezebb éveiket.

Maguk az idős emberek is nehezen élik meg az „átültetést”, a megszokott környezetükből való kiemelést. A családot kiegé-

szíti, olykor pótolja a megszokott közösség, a jó szomszédok, a barátok, a város, minden mozzanat, ami idekötí...

Ezek a gondolatok egyházközségünk két általam ismert, hiányzó tagja - Edit néni és Ida néni - kapcsán jutnak sokszor eszembe. (Bizonyára többen is járnak ebben a cipőben...) Ők szeretettel és fájó szívvel gondolnak közösségünk tagjaira. A jelekből tudom, hogy lélekben velünk vannak, s tán maradnak is mindvégig, bár gyerekeikkel együtt már nem laknak Esztergomban. Talán sokak nevében mondhatom, mi is szeretettel gondolunk rájuk, és köszönjük, hogy imáikban is velünk vannak, telefonon tartják a kapcsolatot az itt hagyottakkal – ezen a módon is építik, erősítik közösségünket. Isten tartsa meg sokáig egyházközségünk „átültetett”, ránk gondoló, értünk is imádkozó tagjait! Adjon nekik erőt, türelmet a rájuk nehezedő testi, lelki bajok elviseléséhez. A róluk gondoskodóknak szintűgy, hogy az unokák életre szóló példát láthassanak a szeretet megéléséről!

/Nyitrai László/

Imaóráink a Mária Rádióban

Április 6-án a Ferences Szegénygondozó Nővérek háza volt a Mária Rádió néhány délutáni műsorának helyszíne, ahol beszélgetni tudtunk a munkatársakkal, önkéntesekkel. Régebbi kapcsolatunkra hivatkozva újra szóba került imaóráink leadásának a gondolata. Az események felgyorsultak, 10-én leadták a Papság Éve kapcsán az októberi imaóráinkat, 19-én pedig a legutóbbit, ami a feltámadásról szólt. Sajnálatos, hogy térségünkben azon este (19-én) nem volt fogható az adás, de a szerkesztő jelzéseimre megígérte, hogy ismételni fogják. Öröndetes, hogy szerény tanúságtételünkkel immár sok embert buzdíthatunk. Hamarosan a régebbi felvételeket is eljuttatom a szerkesztőknek, és ígéretük szerint ezekből is néhányat közvetíteni fognak.

/Szerk./

Musik-Land - és énekkarunk

A tÁti Musik-Land utazási iroda vezetője, Rózsavölgyi Károly megkereste énekkarunkat és László atyát. Együttműködésről állapodtunk meg. Ennek értelmében templomunk felnőtt kórusa több koncerten is fellép, és más egyházi kórusok pedig templomunkban szerepelnek szentmiséken, koncerteken. Nekünk mindenképpen kihívás, „fejlődési kényszer” ez a fajta lehetőség, megmértetés. Hunyadi tanár úr szakmai irányítása és biztatása nélkül erre nem mertünk volna vállalkozni...

Örülünk, hogy templomunkban a zenei élet is színesedik. Lehetséges, hogy aki egyébként nem járt ide, a zene kedvéért eljön, és talán majd máskor is visszatér, visszajár...

A jelképes támogatás, amit az utazási iroda ad, szintén hasznos templomunk fenntartásához.

A közeljövőben a következő eseményekre **invitáljuk a testvéreket**, amelyekben énekkarunk és/vagy templomunk érintett: (aktuális hirdetésekben, plakátokon is jelezni fogjuk)

Május 7-e, péntek:

11.30 Bazilika: Tromso Kvinnekor norvég kórus és kórusunk együtt énekel

17.30 Dorog. József A. művelődési házban kórustalálkozó szerepel kórusunk

Május 16-a, vasárnap:

16.00 Kerek templom: templomi kórusok találkozójának koncertje, ahol szintén fellép énekkarunk

Május 30-a, vasárnap:

11.00 Kerek templom: szentmisénken vendég kórus szolgál, Dél-Tirolból az Untermais-i templomi kórus

Templomunk kórusán, az orgona oldalára ez van írva:

Aki énekel, kétszeresen imádkozik...

Karitás hírek

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia felhívással fordult a hívekhez, melyben kérte, hogy ki-ki lehetőségei szerint segítse tartós ételmisszer-adománnyal a rászorulókat, hogy az egyház hagyományaihoz híven, segítséget lehessen nyújtani a rászorulóknak.

Templomunkban a tartós ételmisszer akció március 15-21 között tartott. A körlevél felolvasása után megindult az adakozás, melynek eredménye a következő:

Liszt: 110 kg, cukor: 114 kg, só: 5 kg, rizs: 48 kg, olaj: 30 liter, szalámi: 8 rúd (ez Párkányból érkezett), tészta: 30 kg, tej: 26 liter, kávé: 10 dkg, 2 üveg lekvár, dió: 1 kg, mák: 1/2 kg, lencse: 2 kg, kakaó: 30 dkg, hagyma: 2 kg, burgonya: 2 kg, száraz bab: 1,5 kg.

Konzervek: (a számok dobozokban értendők) hal: 20 db, darált hús: 8 db, bab: 24 db, gyümölcs 2 db, kukorica: 3 db, készétel: 5 db, májkrém: 23 db, zacskós leves 5 db, leveskocka: 2 db, tea 12 db, zsír 2 db, keksz: 12 db, kockasajt: 2 db, vaj: 60 dkg.

Ezekon kívül: bonbon, csoki, nutella, ételízesítő, sütőpor, pudding, egy kávékészlet, ruhanemű és 26.000,- Ft pénzzadomány.

Az összegyűlt ételmisszereket plébániánk területén élők között osztottunk szét. Ételmiszercsomagot 38 család (99 fő) kapott.

A pénzzadományból azoknak a gyerekeknek az ebédjét fogjuk kifizetni, akik kiestek a támogatásból.

Húsvét előtt az ételmiszercsomagokon felül még 52 csomagot vittünk idős, beteg embereknek.

„Bizony mondom nektek, amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettétek, velem tettétek” (Mt 25,40).

Minden rászoruló nevében köszönjük az adományokat!

/Takács Erzsébet a Karitás csoport vezetője/

Őszinte nagyrabecsüléssel figyelem Karitás csoportunk működését, mennyire komolyan veszik ezt a feladatot. Időt, energiát rászánva hathatós segítséget nyújtanak plébániánk területén élő rászoruló testvéreinknek. A bíborosi látogatás egyik hozadéka, hogy ezt a munkájukat elismerve, és látva az egyre nehezedő „munkakörülményeiket”, Süllei atya levélben kérte számukra a korábbi irodánkat a Mindszenty iskolában. Ezt megkaptuk, zárcsere (Merész Tibor) és festés (Kósa László) után már be is költözhettek. E nélkül lehetetlen lett volna ezt a sok adományt raktározni, szortírozni, elosztani.../ Szerk./

Hirdetések, tervezett programjaink

Április:

- 25-én kiállítás nyílik templomunkban a Papság Éve kapcsán.
- 26-án 19 órakor lesz a következő bibliaóránk Székely János atyával.
- 27-én az esti szentmisében templomunk felszentelésének évfordulójára emlékezünk.

Május:

- Minden hétköznap 17.30-kor litánia lesz a Szűzanya tiszteletére.
- 2-án anyák napja, őket köszöntjük a 9 órai diákmisszióban.
- 4-én 18 órakor filmklub a hittanteremben.
- 11-én 18 órakor lesz a következő imaóránk, ennek keretében elmondjuk az asznapi litániát is.
- 16-án a diákmisszió elsőáldozáshoz járulnak gyermekeink.
- 16-án 16 órakor kórustalálkozó lesz templomunkban, ahol felnőtt énekkarunk is fellép.
- 18-án 19 órakor lesz a következő testületi ülésünk.
- 24-én, pünkösdi hétfőn 18 órakor az Orbán kápolnánál Székely János atya tartja a hagyományos szabadtéri szentmisét.
- 25-én a reggeli szentmisében Cserpes Jenő atyára emlékezünk.

Minden lelki programunkra hívjuk és várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N.T.
A megjelenést támogatta: Héder Istvánné és özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2010. május
III/5. szám

„Én elmegyek (az Atyához), de majd más vigasztalót küldök nektek”. Elment, meg is érkezett a megígért Szentlélek. Titokzatos testében, az Oltáriszentségben, meg Egyházában mégis velünk maradt. Igen, Jézus velünk van a világ végezetéig, ezt is megígérte.

Csak az a kérdés, hogy mindezt hiszem-e? Merem-e életem vezérfonalául választani az Ő tanítását? Tudom-e magamat és felebarátaimat az Ő szeretetével szeretni? (Legalább őszintén töreksem-e rá a megtapasztalt nehézségek közepette?)

A Szentlélek mindannyiunkra kiarradt, figyeljünk tehát rá, mikor bensőnkben halkán megszólal, testvéreink által, vagy körülményeink változásán keresztül üzen...

Pünkösöd

Mindannyian ismerjük a Szentírásból a Bábeli torony történetét. Ebben arról van szó, hogy az emberek a maguk gög-jében akkora tornyot akarnak építeni, mely egészen felér az Istenig vagy talán még annál is magasabb. Az Isten azonban nem engedi meg mindezt és összezavarja az építők nyelvét, hogy ne értsék meg egymás szavát. Ezt nevezzük bábéli zűrzavarnak. Mert az embernek be kell látnia a maga korlátait. Nem képes arra, hogy hadakozzon az Istennel. Nem képes arra, hogy nagyobb legyen, mint az Isten. A nyelvek különbözősége miatt aztán nem is épült fel a torony, sőt az emberek szét-szóródtak az egész földön.

Az Isten azonban nem hagyta annyiban a dolgot. Amit az ember elrontott, azt ő helyrehozta. A bábéli zűrzavar helyett, újra megteremtette az egységet a pünkösdi csodával. Hiszen amíg ott a nyelvek különbözősége miatt nem értették meg egymást, addig pünkösdkor mindenki a saját nyelvén hallotta az apostolok igehirdetését.

Tudjuk, hogy a Szentlélek tűz alakjában jött el, leszállt az apostolokra és betöltötte őket erővel, kegyelemmel. Ettől kezdve már nem volt bennük félelem, bátran ki mertek állni, hogy hirdessék az evangéliumot. Mi is megkaptuk a Szentlelket a keresztség szentségében, hiszen az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében keresztelték meg bennünket, de bérmálás szentségében még inkább éreztük, hogy a Szentlélek a szívünkbe száll, megerősít és küldetést ad. Hiszen nekünk is ugyanaz a feladatunk, mint annak idején az apostoloknak. Hirdetni Krisztus szeretetét, kiállni és megvallani a hitünket. Persze mondhatja most bárki, már megint erről beszélnek. De azt gondolom, hogy Pünkösdkor érdemes magunkba nézni: vajon mennyire vagyok én Krisztus munkatársa az igehirdetésben? Teszek-e valamit is azért, hogy az evangélium terjedjen? A bérmálás szentségében ugyanis ezt a feladatot kaptam. Persze ez nem megy egyedül. Szükségem van bátorító szóra, olyan közösségre, amely segít, hogy az Istennel, a Szentlélekkel elmélyüljön a kapcsolat. Ezért nem véletlen, hogy ilyenkor ünnepeljük az Egyház születésnapját is. Hiszen az Egyház elsődleges feladata az igehirdetés. Mi pedig a

Krisztus által alapított Egyház tagjai vagyunk. Annak az Egyháznak, mely egy test. Azonban ennek az egy testnek sok tagja van - mondja szent Pál apostol. Én is tagja vagyok ennek az egyháznak és ezzel együtt nekem is van feladatom ebben az Egyházban. Mindannyian kaptunk a Szentlélektől olyan adományokat, képességeket, melyet használnom kell az Egyházon belül is. Sokszor azt gondoljuk, hogy az Egyház egy szolgáltató cég, papok gyülekezete, melynek feladata: kiosztani a szentségeket, jótékonykodni, és hirdetni az evangéliumot. Az Egyházba mindannyian beletartozunk. És nemcsak passzív módon. Mindannyiunkat küld a Szentlélek, hogy az Isten szeretetének tanúja legyünk a világban. Tennünk kell valamit az Egyházért és az Istenért. A családjában, mint családjában, a családjában, mint családjában és lehetne ezt a sort tovább folytatni. Aktív tagokká kell válnunk, mert minden megkeresztelt ember része az Egyház testének. Csak így tudjuk teljesíteni a küldetésünket és így lehetünk igazán boldogok.

A Szentlélek újítsa meg szívünket és lelkünket, hogy mindennap befogadva őt, hiteles tanúkká váljunk!

ILászló atya!

Segélykiáltás korunk egyházáért

Ezzel a címmel írt személyes levelet Henry Boulad SJ. jezsuita teológus XVI. Benedek pápának. A levél magyar fordításához, hazai publikálásához egyik kollégámnak is köze volt, - tőle az információ (NAGYÍTÁS c. hetilap, 2010.05.05. szám)

Boulad atya korunk egyik legnevesebb teológusa, közel a 80. évéhez. Sok országban járt előadás-sorozatot tartani, - a közelmúltban hazánkban is. Ismeri a világegyház helyzetét, látja a tendenciákat. Levelét a tények ismeretében, jó indulattal, a pápához és az Egyházhoz való hűséggel, a jobbitás szándékával írta.

(A tudós emberek, az értelmiség felelőssége óriási a földi élet, léttér alakulásával kapcsolatban. Sajnos a földi világ vezetői a pillanatnyi gazdasági előnyeik mentén, és nem a tudósokra hallgatva működnek. A tudósoknak ettől még nem kell meghátrálniuk, tapasztalataikat, kutatási eredményeiket a világ jobbitása érdekében hangoztatni, publikálni kell.)

Valahogyan így, a tudós felelőssége inspirálta most ilyen megszólalásra a teológus Boulad atyát is. Hosszú élete tapasztalatait összegezte a Szentatyának, mert ezt erkölcsi kötelességének érezte. Részletesen felvázolta az egyház hanyatlásának jeleit, az emberek egyháztól való eltávolodásának, közömböségének, vagy nyílt szembenállásának jellemzőit.

Nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a mai kor emberének a mai nyelvvel, fogalmakkal, rítusokkal kell(ene) újra-fogalmazni hitünk lényegét.

A külsőségek, a látszat mellett(?), helyett(?) a belső és a módszerek megújítására is szükség lenne Egyházunk megújításához - Boulad atya

szerint. (A teljes levél az említett újságban vagy az interneten elérhető.)

Az átlag hívőnek, amilyenek én is számítok magamat, nincs akkora rálátásunk a világegyház ügyeire, tudásunk pláne nincs, hogy megoldási javaslatokat tehetnénk. A hibákból, problémákból viszont néhányat mi is látunk, megértünk, felfogunk.

Szomorúsággal tölt el bennünket, hogy az emberek nagy része akár szűkebb környezetünkben is - Isten és az Egyház nélküli világban gondolkodik. A közömbösek, a szokás keresztények sokszor szintén nem az Egyházunk épülésén „munkálódnak”. Jézus idevágó szavaira Sík Sándorral mi is csak így fohász-kodhatunk: *Langymeleget, Uramisten, ki ne vess a szádból!*

Szentatyánk és az Egyház tanítóhivatala természetesen ismeri a problémákat, bizonyára nem sok újat mondott nekik Bouldat atya levele. De talán a megoldásokat előmozdíthatja. Az oldás és kötés hatalmát Péter és utódai kapták...

És mi volna a mi dolgunk ez ügyben? Nem több és nem kevesebb: Jézus tanításának megélése itt és most, ahova sorsunk - Isten rendelése - helyezett. Tanúságot tenni Róla. Terjeszteni örömhírét. Persze, ezt csak úgy tudjuk hitelesen, igaz meggyőződéssel tenni, ha hitünkben, Jézus megismerésében előre akarunk haladni. */Ne tűrj megállni az ostoba van-nál/ s nem vágyani többre kis mái magamnál (Sík Sándor)*

Mi sem akarjuk a fejünket a homokba dugni, ezért nyitott szemmel keressük, hol van javítanivaló - kívül-belül. Ezzel a lelkülettel olvastam Bouldat atya építő kritikáját, aminek megfontolását, végiggondolását minden kereszténynek csak javasolni tudom.

/Nyitrai László/

Április 27-én az esti ünnepi szentmisében **templomunk felszenteléséről** emlékeztünk meg. László atya nagyrabecsi-léssel szólt száznyolc évvel ezelőtt történetéről. Az oltár elé helyezte a templom konzekrációját igazoló okmányt, melyet a felszentelő püspök állított ki, és a **Historia Domus**-ból felolvasta ezen igen jeles nap eseményeit. Nagy figyelemmel és kitüntetett érdeklődéssel hallgattuk az igen kedves nyelvezetű írást, melynek egy részletét szívesen újra felidézünk.

„... **1902. április 27-én**, mely húsvét utáni negyedik vasárnapra esett, szentelte fel a templomot Kohl Medárd, samosatai püspök, esztergomi kanonok. A konzekrációt megelőző napon elhozta Szent Adalbert és Szent Tamás ereklyéit, melyeket a sekrestyében helyeztünk el. Előttük folyton imádkoztak az óvónőképző növendékei, az Irgalmas rendi nővérek pedig egész éjjel felváltva virrasztottak.

A felszentelés napján borús, esős idő volt, mindennek dacára szép számmal gyűltek össze a hívek, akik a templom előtti téren imádkoztak és énekeltek a szertartás alatt. A Szent Anna templom felszentelése volt Kohl Medárd első nagyobb püspöki funkciója, s e hosszas és fárasztó szertartást oly nyugodtsággal, oly megható alázatossággal és áhítatossággal végezte, hogy a nagy számban összesereglett híveknek valóban épülésükre szolgált. A szertartáson a püspöknek segédkeztek a növendék papokon kívül Klinda Theophil dr, t. kanonok, érseki titkár, Fehér Gyula dr, plébános, Brühl József, papnevelői alkotmányozó, Berger Márk, érseki lelváltáros és Számord Ignác lelkész. A konzekrációt a püspök miséje követte, mely után Klinda Theophil kihirdette a búcsút, melyet a hívek e jeles ünnep alkalmával nyerhettek.

A majdnem három óra hosszát tartó szent ténykedés után a püspök a segédkező papságtól kísérvé átvonult a lelkész lakására, hol, midőn megreggelizett, megjelentek előtte a Kerek templom körül lakó hívek nevében Szóda Imre, Kiffer János és Tóth János földműves polgárok, kik közül először Szóda Imre köszönte meg egyszerű, de szívből jövő szavakkal a püspöknek fáradságát, majd Kiffer János városi képviselő intézett lelkes

beszédet a főpaphoz, felkérve őt, hogy a bíbornok előtt is tolmácsolja a hívek háláját. A püspök nyájasan felelt, felem-lítvén, hogy különös örömmel jött a remek templom felszen-telésére, mert őt 17 év előtt, Szent Anna napján szentelték pap-pá, így Szent Anna iránt mindig különös kegyelettel viseltetik. E felszenteléssel rátétezt a korona a ritka szép stílu temp-lomnak műzléssel való restaurálására, mely Számord Ignác lelkész érdeme, ki bámulatos kitartással és szívóssággal, egy fillér nélkül kezdett neki a feladatnak. Másfél év alatt 30.000 koronát szerzett, Stornóval, a nagy művésszel kifestette a templomot, remek új főoltárt állíttatott karrarai fehér már-ványból és új szent sirt készíttetett. Számord Ignác fárad-ságával oly szép templommal ajándékozta meg Esztergomot, mely méltó dísze a főegyházmegye középpontjának. Ez alka-lomból hosszú időre bevészte nevét a hívek szívébe...”

Felnőtt énekkarunknak ismét szép élményekben volt része az elmúlt hetekben.

A táti Musik-Land utazási iroda meghívására részt vehettünk egy kórustalálkozón Dorogon, a József Attila Művelődési Házban. Ezáltal volt lehetőségünk megismerkedni a Tromso Kvinnekor norvég kórossal, akikkel először a kesztölci Borház Étteremben találkoztunk egy

vidám, zenés vacsora keretében. Itt próbáltuk össze azt a két kórusművet, amit a Bazilikában egy délelőtti rövid hangversenyen közösen énekel-tünk el. Aznap este került sor a dorogi kórustalálkozóra, ahol több együttes is szerepelt. A közel két órás koncerten megszólalt a dorogi gyermek-kórus, a piliscsévi asszony-kórus, a budapesti, párkányi és a Szent Anna kórus is. A ked-ves norvég énekesek karvezetőjük harmonika kísérete mellett énekeltek.

Énekkarunk világi dalokból összeállított műsorról szerepelt, azt gondolom, igen szépen. Nemcsak Hunyadi tanár úr dicsérő szavai, de régi dorogi ismerőseim is megerősítettek abban, hogy volt értelme a néha fárasztó, kemény próbáknak.

Még egy szép programra készültünk fel, az utazási iroda megbízásából. Május 16-án házigazdái voltunk egy egyház-zenei rendezvénynek a Szent Anna templomban.

A köszöntő szavak után énekkarunk nyitotta meg a délutáni hangversenyt.

Két tokodi kórus, egy párkányi és a vendég Coral Pastoral de Lugo (Lugo város kórházának énekkara) spanyol énekkar szebbnél szebb kórusműveket szólaltatott meg.

A Szent Adalbert Központban fehér asztal mellett folytattuk az éneklést. Lajos harmonika játékaival ismét fergeteges hangulatot teremtett, spanyol, olasz daloktól zengett az étterem. A magyar csárdás hangjaira Kálmán sem télenkedett, megtánc-coltatta a spanyol énekeseket.

Stresszel, feszültséggel teli életünkben igazi felüdülés egy-egy ilyen alkalom. Szívesen ajánlom minden énekelni szerető hívőknek, bátran csatlakozzanak hozzánk.

/Hengánné Gogola Gabriella/

Európa szerencsésebb országiban nagyobb hagyománya van a közös éneklésnek, talán mert az együtt muzsikálás közösség-teremtő erejét jobban értékelik. Az ottani embereknek erre szüksége van, persze, nekünk is, csak e tájon igyekeztek (saj-nos, elég nagy sikerrel) mindenféle közösséget széttrombolni. Hát mi ezt nem hagyjuk – legalább is énekkarunk – nem vélet-len, hogy egyházközségünk talán legrégebbi közössége ez a csapat...
(Szerk.)

Márti néni konyhájában - a ministránsok jutalomvacsorája

Május 4-én, kedden este a plébánián László atya vendégül látta a ministránsokat. A közösségépítő este – ha lehet így mondani – apropója a Szent Három Nap alatti szolgálat megköszönése volt, de nyilván szólt ez az egész éves hűséges ministrálásnak is. Amikor délután láttam, hogy begördül a plébániára Márti néni, tudtam, hogy „jó kezekben vagyunk”: ismerjük őt a plébániái vacsorákról. Most is szépen kitett magáért, és – bár a

gyerekek nagyon fogadkoztak, hogy mennyit tudnának enni – bőségesen el is látott minket. Az előkészület perceiben a ministránsok feltalálták magukat: az udvaron beszélgettek, illetve Ádám vezetésével a ministránskiránduláson tanult maffia-játékkal szórakoztatták magukat. Bent a közösségi teremben sem feszengtek a tálalás alatt: adták magukat, és jó volt látni ezt a mintegy 15 gyereket onnan a

„felnőtt asztal”-tól, ahol László atyával, Józsvival és Jánossal, a felnőtt ministránsokkal ültünk.

A statisztikák szerint a városban nekünk van a legtöbb ministránsunk, de ez önmagában az Isten színe előtt nem sokat jelent. Viszont őszintén azt gondolom, hogy örömet leli abban, hogy ilyen ministránsaink vannak, és hogy személyenként örül mindegyiküknek. Örülünk nekik mi is, mert – ahogy az egyik templomba járó néni nagyon bölcsen mondta – „a ministránsokat nagyon kell szeretni”.

/Gyurác N. László/

Keresztelés a Szent Anna templomban

„Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevére”
(Mt 28,19)

Gyakorló keresztény családnál természetes, hogy gyermekeket már kiskorban megkeresztelik. Itt kapják meg azt a legelső keresztény közösséget, amit a szülők hite, példája biztosít.

Az őskeresztényeknél régen csak felnőtteket kereszteltek. Volt egy keresztelésre előkészítő várakozási időszak (katekumenátus), amikor a jelölteket (katekumeneket) bevezették a keresztény életbe.

A keresztesség eltörlő az áteredő bűnt és Isten gyermekévé válunk. Általa kapjuk meg először a megszentelő kegyelmet, Krisztushoz való tartozás végleges jegyét, mint pecsétet hagyja bennünk. Ez az első és legszükségesebb szentség. Egyszeri, visszavonhatatlan és megismételhetetlen. Szent Pál tanítása szerint a megkeresztelt ember a Szentlélek temploma.

A Mindszenty iskolában azoknak a diákoknak akiknél valamilyen oknál fogva elmaradt a keresztelés, több hónapos szentségi előkészítőt tartottunk. Lépésről lépésre vezettük be őket a katekézisbe, így komoly elhatározással és nagy várakozással 11 gyermek részesülhetett a keresztesség szentségében.

Kérjük a Mennyei Atya erejét a Szentlelket, hogy segítse élni bennük Jézus életét, hogy a keresztességben kapott kegyelem mindinkább tudjon működni és növekedni bennük.

Imádkozó szeretettel:

/Ujpesti Gizella hitoktató/

Először vették magukhoz az Oltáriszentséget

„Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van, s én föltámasztom az utolsó napon.” (Jn 6,54)

Május 16-án, Urunk Mennybemenetelének ünnepén, itt a Szent Anna Plébániatemplomban 39-cel nőtt azon keresztény gyermekek száma, akik Krisztus testét magukhoz véve erősíthetik lelküket a keresztény felnőtté válás útján.

Szép és felemelő szertartáson vehettünk részt mi szülők, gyermekeink és hozzátartozóink egyaránt. A szentmise szülői áldással vette kezdetét, melyben Isten áldását és kegyelmeit kérve gyermekeinkre, az oltár elé kísértük őket. A szertartáson László atya szépen vezette mind közelebb fiaink és lányaink szívét az Úr Jézussal való találkozásra. Szebbnél szebb versekkel és énekekkel dicsérték a gyerekek Istent. A szentmise után az elsőáldozók szeretetvendégségben is együtt örülhettek. Bízom benne, hogy nemcsak nekünk szülőknek marad emlékezetes ez a nap, hanem gyermekeinknek is. Kérjük a Szent Anna Plébánia hívő közösségét, imádkozzanak velünk együtt azért, hogy gyermekeink megmaradjanak a keresztény hit útján, azon az úton, melyet Teremtőnk tervezett számukra. Kérjük együtt a Jó Isten áldását László atya és az elsőáldozók felkészítését végző hitoktatók további munkájára.

/Gáborné Antal Gabriella/

Nyugdíjas közösségünk hírei

Köszönjük Espasa-Sancho Ramon úrnak, a Mindszenty iskola igazgatójának, hogy szeretettel fogadott minket az iskola aulájában. Szívet melengető ünnepünk volt az anyák napja, amit a Mindszenty iskola első osztályos tanulóitól kaptunk, Korompainé Katalin tanítónőjük betanításában és szervezésében. Az egész osztály részt vett a gördülékeny műsorban. Csillogó szemmel mondták a verseket, énekeltek. Jó volt hallgatni őket. Végül mindannyiunkat megajándékoztak egy kivágott papírvirággal, amire a következő verset írták: „Szeretettel, jó nagymamácska, szálljon rád az ég áldása! Életednek alkonyára, ragyogjon öröm sugára!”

Mi süteményeinkkel kedveskedtünk a meghitt műsorért.

Jó volt látni a szülőket is, akiket érdekel csemetéik érzelmi és szellemi gazdagodása.

A nyugdíjas közösség nevében: */Nusserné Mária/*

Karitás hírek

„Jótettért azt várd, hogy további jótetteket várjanak tőled.”

Osváth Ernő

Karitásunk a remetevárosi Szentlélek plébániától nagylelkű adományt kapott, amit Székely János püspök atya hozott el kocsijával. Az adományban 20 kg rizs, tészta, 43 kg cukor, tea, kakaó, olaj, lekvár, dió, mák, befőtt volt, amiből a rászoruló családok kaptak, és támogattuk a Mi Házunk közösséget is, ahol Pau testvér segít a kiosztásban.

Köszönjük az adakozó plébánia nagylelkű segítségét a rászorulóknak nevében!

A Szent Anna Plébánia Karitás csoportja január végén egy **Sorstárs-önsegítő csoportot** indított **alkoholbetegek hozzátartozói részére**. (Erről akkor az Élő Szigetben is hírt adtunk.) Időközben a városban már korábban is működő anonim alkoholisták (AA) is a plébánián tartják gyűléseiket, azonos időben. Így az a kedvező helyzet állt elő, hogy távolabbi településekről is tudnak együtt jönni a családok, ki-ki a maga csoportjába.

Reménytelen események is vannak már e hosszú és rögös úton. Jár közénk egy anya is a leányával, miközben a férj/apa már kezdeti sikerrel veszi az akadályokat az elvonókúrán.

Egy másik reményünk az az édesanya, aki szorongással és reménytelenséggel a szívében érkezett, és már a második-harmadik alkalom után visszanyerte lelki békéjét: beismerte a „12 lépés” módszerének első pontja alapján, hogy beteg fiát nem ő,

hanem az Úr fogja meggyógyítani. E felismerése megszabadította lelki terhétől, ami azután a fiában is elindította a gyógyulás igényét, aki azóta már az AA-ban törekszik a gyógyulásra. Az elszántabbak így már tapasztalnak pozitív változásokat az életükben, de a többiek is szívesen jönnek az együttlét örömeiben részesedni és tapasztalatokat gyűjteni.

Szeretettel várunk tehát továbbra is minden sorstársunkat, akik belefáradtak a „társfüggés játszmáiba” és gyógyulni vágnak, hogy ezáltal elősegítsék, motiválják családtagjaik gyógyulását is.

Találkozóink hétfőnként vannak: Hozzá tartozói csoport: 17.30-19 óráig a Karitászirodában, AA gyűlés: 18-19 óráig a plébánia hittantermében.

Önsegítő csoport tagjai

Immár a negyedik imaóráinkat közvetítette (felvételtől) a **Mária Rádió** a hétvégén (csütörtökön és szombaton). A szerkesztőségemtől ígéretet kaptam, hogy havi rendszerességgel le fogják adni – tervezett, fix időpontban és ismétlésként is imaóráinkat. Nagy öröm ez számunkra, hogy mások is azt gondolják, amit mi: a közös ima, az együtt gondolkodás hitünk fontos kérdéseiről, a hitbeli élmények, mind-mind közelebb vihetnek az Úrhoz, meg egymáshoz. Ezen gondolataimat megoszthattam a „Napindító” riportműsorában (05.11.) a Mária Rádió hallgatóival is.

Köszönöm az imaóráinkon jelenlevő „törzsközönségnek” a kitartást, és különösen közreműködőinknek és László atyának a tanúságtételét – immár a Mária Rádió hallgatói nevében is!

/Ny. L./

Testületi üléseink jegyzőkönyvét ki szoktuk tenni a hirdetőtáblára, ill. honlapunkra, tehát az érdeklődők tájékozódhatnak a közösségünket érintő tervekről, eseményekről, feladatokról. A legutóbbi ülésen többek között a bíborosi látogatás tapasztalatait is megbeszéltük, ebből néhány gondolat:

A Bíboros Úr összbenyomása egyházközségünkről mindenképpen pozitív - természetesen összevetve a magyar átlaggal. Külön kiemelte a következőket:

- A templom látogatottsága vasárnap és hétköznap legjobb a városunkban.

- Ministránsaink száma és „szolgáltatuk minősége” szintén nagyon jó.

- Közöségeink léte, élete: különösen az általa is meglátogatott nyugdíjas és fiatal csoportokról nyilatkozott örömmel.

- Karitászi csoportunk munkája példamutató.

- Elismeréssel nyilatkozott a Marista Testvérek szolgálatáról, a Gondviselés Háza működéséről, a Mindszenty iskoláról.

- Nagyon tetszett neki a felújított Rozália kápolnánk.

Az elismerés az egész egyházközségnek szól, örömmel osztjuk meg ezen benyomását rólunk! Természetesen szóvá tette a hiányainkat, hibákat, javítani valót is, ezek megoldása, jobbtáborítása mindannyiunk közös feladata lesz.

Közös imádkozásra hívnak bennünket (is)

II. János Pál pápa buzdítására **Rózsafüzér imaláncot** szerveznek, missziós lelkülettel Esztergomban és környékén magyar népünk lelki megújulásáért, 2010. május 25-29 között.

Több plébánia előkészületi zárandoklatot végez.

A befejező közös rózsafüzér - IMA-ZARÁNDOKLAT - május 29-én, szombaton Esztergomban lesz. Indulás de. 9:00 órakor, a Szent Anna (Kerek) templom elől, ahol Pokriva László plébános atya szól a hívekhez, majd a Kis-Duna parton imádkozva vonulunk a szentgyörgymezői templomhoz, ahol Fehérvári Lajos plébános atya hálaadó szentmisét mutat be a zárandoklat szándékára.

Szeretettel hívják és várják erre a missziós ima alkalomra az esztergomiakat és az Esztergom környéki híveket a szervezők:

/Szent Erzsébet Karitászi Bajóti Régió munkatársai/

Zarándoklat Czesztochowaba

A Misszió Tours Kft. Utazási Iroda zárandoklatot szervez október 14-17-ig, amire még van néhány hely. Székely János atya vezetésével a Felvidéken át Czesztochowaig megy az autóbusszos kirándulás. A programban szerepel Zólyom, Besztercebánya, Késmárk, Krakkó, Wieliczka, Czesztochowa, Wadowice, Árva vára.

A lelki program és sok a szép látnivaló összehangolására János atya személye a garancia – erről már több zárandoklaton meggyőződhetek a résztvevők.

A részvételi díj: 48.500,- Ft/fő

Érdeklődni, jelentkezni Takács Erzsébetnél lehet, személyesen vagy telefonon: 0630 469-4833

Részletes ismertető a templomi hirdetőtáblán olvasható.

Cserpes Jenő atyára emlékezünk

a következő verssel és a május 25-i reggeli szentmisében:

Sík Sándor: Angyal beszélt belőle

Íratlan hófehér lapot	Szavak kísérték és dalok.
Adtak kezébe, mikor született:	Mondott sok szépet, sok bolondot.
A szentségekben háromszor kapott	Könyvükbe írták angyalok
Elohathatlan tűzjegyet.	Még azt is, amit ki se mondott.
Angyal járt mellette élete hosszat,	Pedig bizony, ha kedve járt,
Hát lehetett-e rosszabb,	Dúdolván és dalolván fumigált
Mint ami lett?	Sok tisztes gondot.

Angyal vezette félkezét,	Nagy bombardós ígéket is
A másiknál egy ordas ördög	Gyerek-nótába zümmögött.
Cibálta folyton szerzetést	Nem vette hangját semmi szép fetis,
S ha imádkozni látta, nyelvet öltött.	És nem függött nyakában amulét.
Hát persze hogy csak botladozva járt	De a föltárt megtérdelte lába
S félszegen hordta a fehér ruhát,	És sohasem vette hiába
Amit felöltött.	Isten nevét.

Egyszer a könyv felütittek
S vonatik minden ember felelőre.
Mindeneszó megmászaltatik
S a nagy Verdikt elmondatik felőle.
Ott, ott talán majd kiderül azért,
Hogy olykor nem is ő beszélt:
Angyal beszélt belőle.

Hirdetések, tervezett programjaink

Május

- 24-én, pünkösd hétfőn 18 órakor az Orbán kápolnánál Székely János atya tartja a hagyományos szabadtéri szentmisét. A szentmise után bibliaórát tart a hittanteremben.

- 25-én a reggeli szentmisében Cserpes Jenő atyára emlékezünk.

- 25-én és június 1-én folytatódik filmklubunk, 18 órakor a hittanteremben.

- 29-én 9 órakor indul templomunk elől az élő rózsafüzér a városon keresztül – nemzetünk lelki megújulásáért.

- 30-án a 11 órai szentmisén vendég énekkar szolgál, Dél-Tirolból érkeznek.

Június

- 6-án Úrnappja, az ünnepi szentmise és a körmenet 9 órakor kezdődik. Aznap még egy szentmise lesz, este 6-kor.

- 11-én, pénteken 17 órakor egy finn énekkar és felnőtt kórusunk ad koncertet.

- 15-én 18 órakor lesz a következő imaóráink.

- 20-án a 11 órai szentmisében Székely János püspök atya kiszolgáltatja a bérmálás szentségét közösségünk felkészült tagjainak.

Minden lelki programunkra hívjuk és várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

*A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N.T.
A megjelenést támogatta: özv. Kovács Jenőné*

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2010. június
III/6. szám

Újságunkban rendszeresen beszámolnak a Testvérek a nálunk történt eseményekről, hitbeli élményeikről. Mert vannak ilyenek. Már aki nyitott szemmel és szívvel keresi is ezt...

Hál' Istennek, sokan „hagyják” magukat megszólítani. Általános tapasztalat, hogy bármilyen rendezvény hirdetése akkor igazán hatásos, ha a szórólapon, plakáton túl személyesen is megszólítunk valakit.

Még jobb lenne, ha a megszólítás nem csak néhányunk „kiváltsága”, feladata lenne, hanem mindazoké, akik közösségünk által valami szép, vagy felemelő, hitünket megerősítő élményhez jutottak. Újságunk jelen száma buzdítsa erre egyházközségünk tagjait!

Jézus Szíve ünnepén...

Nemrég kezembe került Oscar Wilde egyik meséje, amely elsősorban nem gyerekeknek, hanem felnőtteknek szól. A mese címe: A boldog herceg.

A város főterén állt a boldog herceg szobra. Színaranyból készült, ragyogó zafír volt a szeme és rubint piroslott a kardja markolatán. Mindenki szerette és csodálta ezt a szobrot. Egyik őszi éjszaka, amikor a madarak dél felé repülnek, oda szállt egy kis fecske, aki lemaradt a társaitól. Gondolta megpihen a szobor tövében, és majd másnap folytatja az utat. Már éppen aludni készült, amikor is ráhullott egy vízcsepp. Érdekes - gondolta - nem is esik az eső. Majd felnézett és látta, hogy a boldog herceg sír. Miért sírsz? - kérdezte. A herceg elmondta, hogy amíg élt, valóban boldog volt, hiszen palotában élt, és gondtalan élete volt. De amikor meghalt és ide állították őt a város közepére, azóta csak sír, mert látja azt a sok nyomorúságot, amely az embereket körül veszi. Meg is kérte a kis fecskét, hogy vegye ki a kardjából a rubintot és vigye el egy szegény özvegyasszony házába, akinek beteg a kislánya. S bár a madár nem akarta, mégis megtette, mert a boldog herceg nagyon szomorúan nézett rá. Másnap az egyik zafír szemét kellett elvinnie egy diáknak, akinek nem volt tüzelője. Harmadnap pedig a másik zafír szemét kellett egy kis gyufaárus lánynak adnia. Így a szobor megvakult, ezért a kis fecske elhatározta, hogy most már végleg vele marad. A herceg minden nap elküldte valakihez őt egészen addig, míg minden arany elfogyott a testéről. Beköszöntött a tél, és a kis fecske egyre jobban fázott, nem volt ilyen hideghez szokva. Végül minden ereje elhagyta, és a herceg lábainál meghalt. A herceg ólomszíve ekkor kettéhasadt. Másnap a város elöljárója megállapította, hogy milyen ütött-kopott ez a szobor és ki kellene cserélni. A szobrot lebontották és az ólomszívet kidobták a madár holttestével együtt.

Mindezt az égen nézte az Úristen és azt mondta angyalának: Hozd el a földről a két legértékesebb dolgot. És az angyal az ólomszívet és a madarat hozta el. Eddig tart a mese. Gondolom, mindannyian tudjuk, hogy miért volt ez a két dolog a legértékesebb. A boldog herceg annyira szerette az embereket, hogy saját magát is feláldozta értük. És ez az Istent is jellemzi. Annyira szeretett bennünket, hogy Egyszülött Fiát is odaadta értünk, hogy mi el ne vesszünk. Ő vállalta az emberi sorsot és egy dologra akart megtanítani bennünket: a szeretetre. A sze-

retet középpontja a szív. Ezt a szívet nyitotta meg lándzsájával a katona, és ez az a szív, amely utána megy az elveszett bárányoknak. Teszi ezt elsősorban papjai által, akiket egy-egy közösség fölé rendel, hogy Jézus szeretetét valósítsák meg az emberek között. A pap feladata, hogy olyan kis fecske legyen, mint amilyen a boldog herceg fecskéje volt. Ő vigye el Jézus szeretetét másoknak, őáltala mutakozzék meg az Isten irgalmas jósága és szeretete. A pap Jézus keze, amely simogatja a betegeket és szenvedőket. A pap Jézus lába, aki megkeresi az elveszettet. A pap Jézus szíve, amely mindig szelíd és alázatos szív.

A papság éve lezárult Jézus Szíve ünnepén. De ne feledjük a papokért és az egyházi hivatásokért mindig imádkoznunk kell, mert a pap Isten szeretetének látható jele ebben a világban.

/László atya/

Csiksomlyó 2010.

Bognár Attila: Hazajöttünk

Hömpölygő zarándokének/ Somlyó hegyét öltözteti/ ünnepi díszbe/ ne félj az égre nézni/ a tündöklő ragyogásba/
István király népe emeld fel/ homlokod eggyé lehetsz/
ezer év után is ha a pünkösdi Lelket/ beengeded lelki ajtódon/
zúgjon a magyar könyörgő zsoltár/ Verecke büszke hegyeit nyaldossa/ s tépje le láncos rabruhánk/
a senkitől meg nem tagadott lélek/ erejéből álmunk valóság lesz ott a/ Somlyó hegy lábainál/ a magyar Sionon

Már ötödik éve zarándokolunk el pünkösdkor **Csiksomlyóra**, szűk családi körben, s veszünk részt a búcsún, összekötve azt egy kis helytörténeti kirándulással is. Hogy milyen lelki ereje van az ottani közös jelenlétnek, együtt-imádkozásnak, csak az tudja, aki ott helyben megéli a szentmisét, a szentbeszédet, az esőt, a jégesőt, a villámlást, amiben ott évről- évre részünk van. De ezeket a természeti jelenségeket szinte nem is érzékeljük, egy zokszót sem hallani. Sokkal fontosabb a hely, a búcsú szentmise, a szentbeszéd magával ragadó ereje. Az idén Bőjte Csaba ferences szerzetes szólt egyszerű szavakkal, de sokatmondóan. A kegytemplomba előző nap betértünk, majd a „nyeregbe” is felmentünk.

Az idei búcsú sorrendben a 444. volt, melynek jelmondata: Most segíts meg Mária! Nagyon aktuális a közös kérés! Sajnos, azonban a meghirdetett jelmondat ellenére is elmaradt a mise végén a himnuszok közül a Boldogasszony, Anyánk.

/Erdős Péter/

Érettségi találkozó - Úrnapján

Az ember életének személyes történései nem biztos, hogy egy nagyobb közösség érdeklődésére is számíthatnak, hogy most mégis beszámolok a 40 éves érettségi találkozómról, annak több oka is van. Nem én vagyok a fontos, - talán ez a beszámolómból is kiderül - hanem a szituációból adódó néhány dolog. Először is: az idő egyirányú utca, ahol nincs tolatás, a tegnapi, tegnapielőtt nem visszahozható, nem visszaélhető. Bár egymást ugyanolyanok láttuk, mint diákeveinkben, most talán egy kicsit fehérebb, vagy erősen ritkuló hajjal - egyikünk találó megállapítása szerint egyre kevesebb embert szólíthatunk

„bácsinak”. Az idő múlására a leghidegebb figyelmeztetés, hogy a velünk együtt kezdők közül immár heten vannak odaát, a minket tanító tanárok közül is csak eggyel találkozhattunk. Fogy földi érdemszerzésünk ideje, az ilyen évfordulók különösen is figyelmeztetnek, hogy az időt jól, jóra használjuk fel! „Nincs maradandó lakásunk a földön.”

Amiért még beszámolok erről az eseményről, két közismert személy, akit nem gondolom, hogy volna olyan katolikus ember hazánkban, aki legalább hallomásból ne ismerne.

Az egyik személy, akivel találkozhattunk, akinek a naptárjához a találkozó időpontját is igazítottuk – jó fél évvel előre – Dr. Erdő Péter bíboros úr. Igen, egy osztályba jártunk, együtt érettségiztünk. Járt nálunk a plébánián az elmúlt időszakban kétszer is, otthonomban is volt szerencsém vendégül látni, de az valahogy más volt. Itt most egy volt az 1970-ben érettségizett 4.b-ből. Jó volt látnunk, hogy erre az egy-két órára (ennyit „engedélyezett a naptára”) félre tudta tenni a hatalmas felelősséggel járó tisztségét, köztünk csak egy – régi becenevén szólított, régen látott jó barát volt. Ahogyan mindenki, ő is beszámolt életéről, egészségi állapotáról (a mi korunkban ez már nagyobb hangsúlyt kap...), feladatairól. Ebből itt most csak egy pozitív dologról ejtek szót: a rengeteg reá háruló feladat újjakkal tetéződött. A kormány-, és irányváltás okán az állam egyházpolitikája is változni látszik, többször keresik meg állásfoglalás, egyeztetés miatt. Természetesen sok tanácsadó segíti munkáját, de a döntéseket mégis neki egy személyben kell meghozni a legfontosabb ügyekben.

A Szentlélek bölcsessége segítse főpásztorunkat, hogy erőben, egészségben még sokáig vezethesse Magyar Egyházunkat Krisztus útján!

A másik személy szintén sokak által ismert, egykori tanárunk – immár egyedül az élők sorában: Jelenits István atya. Részt vett „osztályfőnöki óránkon”, a szentmise homíliájában reagált is a beszámolóinkra. Tátott szájjal hallgattuk bölcs humorát, ugyanúgy, ahogy egykor, és ugyanúgy, ahogy agapénk előtt, amikor is mi kérdeztük őt saját életéről, a piarista rend és egykori gimnáziumunk jelenlegi helyzetéről.

Mi a beszámolóinkat – legtöbben – úgy kezdtük, hogy az elmúlt öt évben nagy változások nem történtek életünkben. Ő ebből azt olvasta ki – arra hívta fel a figyelmünket, hogy miközben a világ körülöttünk naponta fordul egyet-kettőt, a mi „statikus” élethelyzetünk egy dinamikus egyensúly, aminek az alapjában megtalálhatók a gimnáziumi éveinkben kapott élmények, példák a „hitre, tudásra, szép életre, jóra” (piarista himnusz), meg az elmúlt 40 évünk Istenkeresése...

Nagyapós bölcsességgel számolt be mellőzöttség érzéséről, a fiatalokban megtapasztalt – az idősebb korosztály számára talán érthetetlen világszemléletről, hozzáállásról. Örök pedagógusként meg akarja érteni az őt esetleg fintorogva lenéző diákokat is. Úgy gondolom, ez a mentalitás már csak kevés tanárban, iskolában található meg. Az újítás lázában sürgőldődő oktatáspolitikában csupán a lényeg sikkad el: az Istenre (=hitre, erkölcsre) alapozott igazi emberi értékek kibontakoztatása az egyén és a közösség javára. Nagy kegyelem számomra, hogy annak idején ilyen tanáraink voltak!

Az idei Ünnapja nagy élmény volt számomra, hasonló találkozásokat kívánok egyházközségünk minden tagjának!

/Nyitrai László/

Nekem mindig fontosak voltak és maradnak is a szép szokások, a hagyományok, éveim múlásával pedig egyre hangsúlyosabbá válnak. Ilyen az **Ünnapjának körmenete** is.

Lehet arról beszélgetni, mennyire külsőség ez, vagy tényleg tanúságtétel hitünkéről, formáság, vagy egy belülről jövő élmény külső megnyilvánulása? Úgy hiszem, akik részt veszünk rajta, komolyan gondoljuk. Akik csak a külsőséget látják benne, azok mára már otthon is maradtak, főleg, hogy ekkortájt igen meleg van.

Az ünnephez hozzá tartozik a készülődés, ami ahhoz szükséges, hogy mire az ünnep elkövetkezik, készen álljunk a foga-

dására. Ezt érezhetik át azok a családok is, akik a körmenet útvonalán feldíszítik ablakaikat. A tarka virágok, az égő gertyák, a terítők, a talán csak ekkortájt elővett szobrok - amik az elődöknek lehet, hogy még fontosabbak voltak, de hagyománytiszteltől, vagy hitből, vagy mindkettőből egyszerre újra előkerülnek - engem évről évre meghatnak. Nagyon bensőségesse teszik ezt az ünnepet a kapualjából varázsolt oltárok, régi szóval, a „színek” is.

Sok évvel ezelőtt kaptunk egy kis tő virágot, ökörszemet (hivatalos nevén kokárdavirág). Ülted el, szeretni fogod, szapora, egész nyáron virágozik, mondta az ajándékozó. Így is lett, de olyannyira szapora, hogy egyszer csak megelégteltem, ki akartam kapálni. Az uram azonban ellenkezett, hiszen gyerekkora Ünnapjának meghatározója, a körmeneti sátrak nagy zöld faágait díszítő narancssárga bokréta ez. Azóta az itteni sátrak előtt megállva, imádkozva, ez is eszembe jut, s egy pillanatra gondolatban én is náluk vagyok a faluban.

„Az Istenhez tartozás belső folyamat, de nem szabad elveszíteni, elhanyagolni ennek külső jeleit, mert könnyen csökevényessé válik a belső világunk is. Nagyon sokat tudunk segíteni a mai embernek, ha a régi külső formákat, jeleket, szokásokat újra eléjük tárjuk” - olvastam Kocsis Fülöp görög katolikus püspök egyik könyvében. Erről tett tanúbizonyosságot egyházközségünk ezen a vasárnapon is, amikor a tikkasztó hőségben az utat nehezen, öreges(ebb)en, de vidám szívvel megtevők mellett, tarka virágaikat hintették a csillogó szemű gyerekek.

/Ny.M./

Elsőáldozás

Tavaly augusztusban hallottam arról, hogy László atya szentéppótló foglalkozást tervez indítani felnőtteknek. Kisgyermekkoromban reformátusnak kereszteltek, de családom nem gyakorolta vallását. Felnőttként, házasságom után, férjem családjában találkoztam először ezzel a hívő lelkelettel. Így nyertek értelmet az ünnepek, illetve életünk minden más történése is. Gyermkeinket is katolikus iskolába írtattuk be, mert úgy gondoltuk, itt valódi értékekre épülő nevelést fognak kapni.

Vasárnaponként én is elkísértem őket a templomba, de kicsit mindig kívülállónak éreztem magamat. Így aztán nagyon megörültem ennek a lehetőségnek. Félelemmel teli izgalommal mentem el az első alkalomra, és nagyon megnyugodtam, mikor láttam, hogy más felnőttek is fontosnak tartják ezt a fajta hitmegerősítést. A szombat esti órákon nagyon sok érdekes dolgot hallottunk és tanultunk, sokszor (számomra) új megvilágításba helyezve néhány bibliai történetet. Nagy örömmel készültünk az elsőáldozásunk, illetve ketten közülünk a keresztelésük napjára. Azt hiszem ez egy igazán fontos pillanata, eseménye volt az életünknek. Megtapasztalhattuk a gyónásban Isten irgalmasságát, és megtisztult lélekkel nézhettünk a ránk váró események elé. László atya ünnepélyes keretek között vezetett be bennünket a templomba. Úgy éreztük, az egész mise csak értünk van, nekünk szól. A prédikáció során is folyamatos megerősítést kaptunk elhatározásunk helyességéről. Számomra különösen fontos volt a hitvallás tétele, ezen belül az én befogadásom a katolikus közösségbe. Ez után éreztem igazán, hogy most már én is ide tartozom, egy közösségbe, melynek én is teljes jogú tagja lehetek. Örülök neki, hogy a Jóisten segítségével sikerült ezt az utat bejárnom.

Azt hiszem, mindannyiunk nevében köszönetet mondhatok László atyának, hogy lehetővé tette nekünk, hogy felnőtt fejjel is részesülhessünk ezekben a szentségekben, és időt nem sajnálva igyekezett felkészíteni a vasárnapi bérmálkozásra.

/Szendrőné Bajkai Mónika/

Megkésített gondolatok a májusi imaóráról

Testi és lelki bajaimat dajkálgatva azt vettem észre, hogy már június közepe van. A vasárnapi mise után pedig láttam: újra imaóra lesz. Bánt, hogy csak most olvashatják hetekkel ezelőtt

megírt soraimat, de bízom abban, hogy megértik emberi gyengeségemet... Kérem így olvassák a most következőket.

Hideg, esős, szomorú ez a május. Észre sem vettem, hogy elnyílt az orgona, a gyöngyvirág. Mária, *keresem a virágaid* – mondom az imaórán hallott versorral.

Virágra letem: kedd (május 11.) Most már ennyi év után nyugodtan mondhatom, hogy hitéletem meghatározó eseményévé vált a plébániánkon tartott imaóra. Ha nem tudok ott lenni, akkor az interneten, újabban a Mária rádió is hallgatható. Ez a virág egyre erősebb, egyre illatosabb, egyre szebb. Erős, mert kiállja az időjárás viszontagságait. Ha esik az eső, ha fúj a szél, ha hull a hó, ha süt a nap – mindig - várakozó csendben, szép számmal ülünk a padokban.

Erős, mert szerkesztője vallja, hogy az élő hit cselekedetei Isten iránti szeretetünket megújítja.

Erős, mert a közös ének, közös ima minket is szereplőivé tesz a gondosan kiválasztott irodalmi alkotások mondanivalójának.

Erős, mert Sík Sándortól, II. János Pál pápától, Esterházy Páltól, Tóth Sándortól, Kibédi Ervintől a profán litániáig, a modern gitáros hangzásig, minden egy gondolatot erősít: „Bűnösök menedéke, könyörög érettünk!” Május a Szűz Anya hónapja. Naponta elmondott Loretai litániában Máriához fordulunk, égi anyánk segítségét és menedéket kérve életünk kicsi és nagy problémáiban. Ez a litánia előzte meg az imaórát.

Erős, mert a kicsinyesnek tűnő problémáinkon túllépve, a hazánkért, gazdagokért, szegényekért, munkanélküliekért, hajléktalanokért, szerzetesekért, egyházunkért is könyörgünk, együtt imádkozva.

Szép, mert a felolvasásokat vállaló hívők igényesen, sokszor maradandó élményt nyújtva tolmácsolják a műveket. Most is így történt. Közülük többen a gondolatiságot emelték ki a versekből, de a szemünk sem maradt száraz... Az érzelmekre ható mondatok gyengévé tettek bennünket... De rögtön meg is nyugodtunk, mert a báránypáról szóló tanmese ezt sugallta: Az ember igazi ereje a gyengesége és gyengédsége.

Illatos, mert hírére a város más hívő és nem hívő embere is közénk jön.

Illatos virág, mert felhívja figyelmünket arra, hogy Istenhez a legrövidebb út az imán keresztül vezet.

Illatos, mert újra arra csábít, hogy a közösséggel együtt legyünk.

A júniusi imaóra a Szentlelket állítja középpontba. Várom, hogy a „megszokott” helyemen ülve, újra engedjek az imaóra erejének, szépségének és illatának.

/P. Mariann/

Nagyon örülök az 50-60 főnyi „törzsközönségnek”, meg a ki tudja mennyi Mária Rádió hallgatónak és az interneten ránk figyelő embernek! Természetesen, ez a történet nem rólam szól, hanem egyházközösségünk „imacsoportjáról”, ahogy minket elnevezett annak idején Kiss-Rigó László atya. Úgy gondolom, ezek az együttlétek mindannyiunk épülésére szolgálnak. Külön köszönet a közreműködőknek, a felolvasóknak, hogy élménnyé varázsolják azt a néhány percet, amíg személyiségükön átszűrve közvetítenek néhány gondolatot vagy harmóniát!

/Ny. L./

Ébresztő!

A hirdetésből talán már mindenki hallott arról, hogy 12-én este a plébánia fiatal korosztálya szalonnasütésre volt hivatalos.

A fiatal felnőttek kis csoportja még a nagy meleg és a nyár kezdete előtt, sokat gondolkodott azon, milyen közös programot találjon ki, hogy kicsit felélénkítse a közösséget. Természetesen plébános atyánk kezdeményezte, hogy ebbe az együttlétebe jó lenne minden fiatalot bevonni, akik egyházközösségünkhöz tartoznak. Atyától már hallhattuk, hogy a legnehezebb minket fiatalokat összefogni egy plébánián. A meghívásokra hétről hétre többen mondtak igent, így nagy izgalom-

mal vártuk ezt a szombat estét. Végül 25-en jöttünk össze a tűz mellett a kis udvaron, szalonnát, hagymát és egyéb finomságokat eszegetve. Kissé félénken ültünk oda ismerőshöz ismeretlenhez, kérdezősködni, feloldódni egymás társaságában. Mikor már mindenki jól lakott és a csillagok is feljöttek az égre, Laci gitárt fogott a kezébe, így kezdünk bele a nótázásba. Már elég késő volt, mikor a tűz lángja kialudt és lassan mindenki hazament.

Köszönöm azoknak, akik eljöttek, hogy kicsit együtt legyünk. Csak biztatni tudom a fiatalokat, hogy legközelebbi programot sem szabad kihagyni! Talán mindenki nevében mondhatom, hogy nem csak jó volt, hanem érdekes, közösségformáló, tele beszélgetésekkel, vidámsággal és énekkel... valaminek a kezdete... várjuk a folytatást!

/Lócskai Anikó/

Már többször szóvá tettem hiányérzetemet, miszerint egyházközösségünkben a fiatalabb és a közép korosztály „alul reprezentált”, nem eléggé aktív. Ezért is örömteli, hogy ez az újabb próbálkozás talán ráébredt néhány embert, hogy a (keresztény) közösségben mekkora erő, lehetőség van. Ez a „történet” rólunk szól, nem csak nézői, hanem szereplői is vagyunk!

(Szerk.)

Régi emlékek... 1928

Miért írom ezt a címet? Mert amiről írok, az 82 éve történt.

Hat éves voltam, mikor a mostani Kiss János útra, akkor még Dorogi út, majd Horthy Miklós útra költöztünk. Esztergomnak ez a része inkább faluhoz hasonlított. Nem voltak emeletes házak, szállodák, nagy üzletek. De volt egy csodálatos templom, ami teljesen lenyűgözött hatalmas oszlopaival, kupolájával, s a két kőangyallal, akikre most is áhítattal nézek. Ez a templom a Szent Anna templom.

Abban az időben még nem volt plébánia. Az Esztergomi Érseki Kisdédvönöképző Intézet igazgatója, Számord Ignác volt egyben a templom lelkésze.

A bekerített templomkertben a nagy fenyő és tuja alatt sokszor játszottunk. A padokon idős, fehér hajú bácsik, nénik üldögéltek. A templomba belépve, főleg ha sütött a nap, a színes ablaküvegek csodálatos fényel vonták be az egész kupolát. Még most is magam előtt látom. Gyerekfejjel is érezni lehetett: igen, itt lakik a jó Isten. Azóta is így érzek, pedig sok minden változott.

1937-ben a Szent Anna templom plébánia lett. Első plébánosunk Bayler István volt. Tragikus hirtelenséggel hunyt el.

Az évek múltak, a plébános atyák váltották egymást: ki másik plébániára ment, ki magasabb rangot kapott, kit a jó Isten rendelt magához. Most „jubilálok”, mert Pokriva atya a tizedik plébános az életemben. Igaz, úgy, hogy én „Náci bácsit” is közéjük sorolom.

Nagyon örülök, hogy templomunk előterében emléktáblát helyeztek el az itt szolgáló plébános atyáknak és lelkészeknek.

A mostani plébánosunkat, Pokriva László atyát is a szívünkbe zártuk, és örülünk, hogy ilyen agilis, tette kész. A jó Isten adjon neki erőt, jó egészséget, jó híveket, akik segítik és szeretik, és maradjon köztünk még nagyon-nagyon sokáig!

/őzv. Pusztainé Pfalcz Zsuzsanna/

XVI. Benedek pápa a papságnak szentelt évet Jézus Szívének ünnepén zárta be. Plébániánk közössége is bekapcsolódott a papságért folytatott imába, befejezéséért, vasárnap a templomunk előterében **emléktábla avatáson** vettünk részt. A márvány táblák emléket állítanak az építetőnek, /Rudnay Sándor Bíborkor Esztergomi - Érsek-Herczegprimás 1828/ a külsőleg helyreállítónak, /Vaszary Kolos Bíborkor Esztergomi-Érsek-Herczegprimás 1900/ a felszentelőnek, /Kohl József Medárd 1902/ a plébánosoknak, /Bayler István, Dr. Kaiser Ferenc, Dr. Királdi Lajos, Fery Antal, Várhegyi István, Dr. Cserpes Jenő,

Dr. Kiss-Rigó László, Dr. Székely János, Michels Antal/ és lelkészeknek /Brühl József, Koperniczky Ferenc, Ferenczy György, Számord Ignác/.

A meghalt lelképásztoroknak köszönjük, hogy hűségesen szolgálták Istent a közösségünkben, az élő lelképásztoroknak kívánjuk, hogy továbbra is hirdessék Isten szent evangéliumát.

/Takács Erzsébet/

Jézus Szentséges Szívének Családja

Ez a lelki család 1971. aug. 7-én jött létre kilencnapos imádság alatt, Mária mennybemenetelének ünnepére való előkészületként, és aug. 15-én a Szűzanyának ajánlották és reábízták.

Családunk elterjedése a világiak apostolkodása által történik. Arra vagyunk hivatva, hogy megvalljuk hitünket Jézus Krisztusban, az Isten Fiában, embertestvéreink előtt. A családtagok feladata abban áll, hogy évente háromszor kilenc napon át (dátum szerint mindig ugyanazokon a napokon) imádkoznak az imafüzetből.

Ha egy tag a 9. napon befejezte az imádságot, egy másik kezdi el azt. Így állandóvá, folytonossá válik az imádság.

Egy csoport 14 főből áll. De ez a szám megsokszorozható, ha újabb jelentkezők is kérik a kilenced elvégzését.

Az imafüzetek beszerzéséről gondoskodunk.

Közös imaórákat is szeretnénk tartani az év folyamán, három alkalommal: Húsvét utáni vasárnap: az Isteni Irgalmasság ünnepén, Jézus Szent Szíve napján és Krisztus Király ünnepén.

Ezekre a templomban litánia keretében kerül sor. Sajnos, a mi közösségünkben ez a szokás még nem rögzült eléggé, mivel a litániák meghirdetése csak 2-3 ember füléig jutott el. Igaz, hogy Jézus arra tanít minket: „Bármit, amit ketten közületek közösen kérnek, megkapják Mennyei Atyánktól. Mert ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” /Mt 18.19-21/.

Ha Krisztus irgalmas szeretetéből akarunk élni, el kell kezdenünk életünkben a családi imádságot. Nemcsak az idősebb emberek valók ebbe a családba. Mindenki előtt adva van a lehetőség, hogy bekapcsolódjon, hiszen ez a Család minden embert befogad, korra és nemre való tekintet nélkül.

1978-ban VI. Pál pápa a következőket írta: „Azt kívánom, hogy a családi imádság mozgalma mindig nagyobb elterjedésre találjon Isten népének lelki javára”. A szentanya tehát egyesítve kívánta látni a keresztény családokat a Jézus Szent Szívéhez forduló imádságban.

Isten határtalan szeretetében mindig újabb és újabb lehetőségeket ad a bűnös embernek a megtérésre. Ezt tette a Jézus Szíve-tisztelet által is.

A legzavarosabb XX. században ismét megszólított minket egy lengyel apáca, Fausztina nővér közvetítésével.

Mindenki számára ismerős a kép, amelyen Jézus szívéből két fénycsóva lövellt ki, az egyik piros, a másik fehér. E sugarak vért és vizet jelentenek. A víz igazzá teszi a lelket, a vér a lélek élete.

Gondolatébresztőnek szántam a leírtakat, és várom továbbra is az imádkozni akaró híveket - a fiatalokat is!-, akik szeretnék e lelki családhoz tartozni!

Apostoli szeretettel: *Bajákné Marika*

Nyugdíjas közösségünk

Évzáró összejövetelünkre gyülekeztünk május 29-én, szombat délután. László atya úgy gondolta, hogy Pélifyöldszentkeresztén zárjuk az évet. Kegyes volt az időjárás, szépen sütött a nap a sok esőzés után, csak plébánosunkat betegsége akadályozta, hogy velünk tartson. Nyitrai Lacit kérte meg helyettesítésre.

Köszönjük a jó döntést, és, hogy ő meg elvállalta. Vele jártuk végig a szépen gondozott, árnyas keresztutat, és elvezetett a lourdes-i oltárhoz is. Sok szép Mária-énekekkel adtuk hálát, hogy itt lehettünk. Befejezésül rózsafüzért imádkoztunk a kegytemplomban.

Meghitt délutánunk volt mindannyiunknak a nagyon szépen parkosított zárandokhelyen. Hiába készült Pusztainé Zsuzsa, hogy megköszönje a plébános atya egész évi törődését, gondoskodását, így csak küldeni tudtuk ajándékunkat, kívánva minden jót a közelgő László napra. Isten éltesse erőben, egészségben!

A Nyugdíjas közösség nevében: *Nusserné Mária*

„Ahol zene szól, ott nem lehet semmi rossztól tartani!” /Cervantes/

Ezt tapasztalhatták meg június 11-én, pénteken azok, akik a kinti rekkenő hőség helyett a Szent Anna templom hűvösét választották. Oulun Lauu /Finnország/ vegyes karát fogadta templomunk felnőtt kórusa. Először a házigazdákat hallottuk Hunyadi Zoltán karnagy úr vezényletével. Charpantier, Bühler, Petri, Händel, Mozart és Marzi műveiből énekeltek nagyon szépen, és megcsillantották spirituálé előadó képességüket is. Őket követte a kiváló vegyes kar. Schubert és Sibelius dalait adták elő. Sibelius művésze a finn zenei kultúra legnagyobb megnyilatkozása.

Végezetül a kórusok közös előadásában Kodály és Liszt műveket és egy finn Ave Maris Stella-t hallottunk, a két karnagy vezényletével.

„Ahol énekelnek, nyugton lehetsz, a rossz embereknek nincsenek dalaik.” A kicsi, de lelkes közönség átélte ezt, a Vox Humana győzött, és maradandó élménnyel ajándékozott meg bennünket.

/Recska Valéria/

Hirdetések, tervezett programjaink

Június

- 20-án a 11 órai szentmisében Székely János püspök atya kiszolgáltatja a bérmálás szentségét közösségünk felkészült tagjainak. Ugyanezen szentmise keretében felszenteli az el-készül **új szembemiséző oltárt**, amely templomatyánk, **Erdős Péter munkája**.

- 27-én a 11 órai szentmisén a jubiláló házasságokat köszöntjük. Még addig is kérjük a részvételi szándékuk jelzését az érintetteknek! A szentmise után agapé a templom előtt.

Július

- 5-10-ig László atya vezetésével hittantáborba mennek a plébániánk hittanosai.

- 12-én 7 órakor gyászmissza lesz Várhegyi István atyáért, korábbi plébánosunkért.

- 13-án lesz a következő testületi ülésünk, 19 órakor a hittanteremben.

- 18-án Szent Kristóf közbenjárását kérve autószentelést végzünk a szentmisék után.

Tervezett búcsúi programjaink:

- 23-án kiállítás megnyitó, egyházközségünk által összeadott tárgyaktól, dokumentumoktól, majd Szent Anna bál, a szokásos közös vacsorával, közösségeink műsorával.

- 24-e családi nap. Az esti szentmisében közreműködik a Cecei Kórus, majd köszöntjük a nagyszülőket. Agapé a templom előtt.

- 25-én a búcsúi ünnepi szentmisét Esterházy László máriaremetei plébános mutatja be.

- 26-án az esti szentmise után - előadói esten - Dr. Bözsöny Ferenc lesz a vendégünk.

Minden lelki programunkra hívjuk és várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N.T.
A megjelenést támogatta: özv. Kovács Jenőné és Dr. Bátoriné Dénesné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2010. július
III/7. szám

Az elmúlt hónap ismét bővelkedett eseményekben, lelki programokban, amiről a Testvérek az alábbiakban beszámolnak. Bevezetésként egyet kiemelek, ami épp az események torlódása miatt egy kicsit meg is késett: László atyát 10 évvel ezelőtt szentelték pappá. Ezúton is szeretettel köszöntjük, Isten bőséges kegyelmét kérjük életére, papi szolgálatára!

Szent Anna hetére plébániai missziós napokat szerveztünk, remélhetőleg megéri egy-egy program egyházközségünk minden tagjának a lelkét! „Ajtód előtt állok, és zörgetek.”

Már előre köszönetet mondunk mindenkinek, akik a programok előkészítésében és lebonyolításában segítenek, közreműködnek, akik Jézus társai e „zörgetésben”!

Szent Anna és Joachim

Az Újszövetség nem említi Szűz Mária szüleit, Annát és Joachimot. Egy 2. századi apokrif iratból ismerjük őket. A két név jelentése is figyelmet érdemel. Anna - annyit jelent: kegyelemmel áldott, Joachim pedig: Isten megvigasztal. Tudjuk, hogy sokáig nem született gyermekük. Az akkori szokás, elképzelés szerint ezért őket bűnösöknek gondolták.

Joachim egy alkalommal, mikor áldozati adományát a papok nem fogadták el - pont a gyermektelensége miatt -, annyira elkeseredett, hogy elment hazulról, elbujdosott. Isten angyala egyszer megjelent álmban, és jelezte, hogy imádságaiért és alamizsnájért meghallgatásra talált az Úrnál: leánya fog születni, akit Máriának fog nevezni. Az angyal hálaadásra Jeruzsálemba küldte, ahol is az **Aranykapunál** találkozni fog feleségével, aki szintén angyali jelenés hatására ott lesz. Valóban találkoztak. Joachim hazatért otthonába, Názáretbe, aztán megszületett Mária. A továbbiakat már ismerjük az Újszövetségből.

Az ünnep dátuma egy templom fölszentelésének évfordulójából adódott. A régi hagyomány úgy tartotta, hogy Mária Jeruzsálemben született, és szülőháza, Anna asszony háza a Bethesda-tó közelében állt. Az 5-6. században e föltételezett születési hely fölé bazilikát építettek, s ennek fölszentelési napja volt július 26-a.

Búcsúnkra Szent Anna csontereklýje is megérkezik (péntek esti szentmisében), az állandó lelki jelenléte így pár napig látható hangsúly kap.

Egy templom életében két jelentős nap van. Az egyik a felszentelés dátuma (amelyet mi április 27-én ünneplünk), a másik pedig a templom védőszentjének ünnepe. Mindkettőt búcsúnak szokták nevezni. Ez a név abból adódik, hogy ilyenkor a hívó ember a megfelelő feltételek mellett (gyónás, áldozás, imádság a Pápa szándékára) TELJES BÚCSÚT nyerhet. A teljes búcsú pedig nem más, mint a már megbocsátott bűnökért járó, ideig tartó büntetések (tisztító tűz) elengedése teljes egészében. Ez nagyszerű kegyelmi lehetőség az Istentől.

Azonban nekünk „szentannásoknak” a templom védőszentje nemcsak ezért fontos. Szent Anna ugyanis igazi példakép lehet mindannyiunk számára. Az ő alázata, Isten iránti szeretete és bizalma megmutatja nekünk, hogyan kell Istennek tetsző módon élni. Az ezt megerősítő legendát kicsit feljebb mindenki elolvashatja. Kérjük tehát templomunk védőszentjét, könyörgőn értünk, hogy hozzá hasonlóan mi is alázatos szeretettel tudjuk rábízni magunkat mindenben a gondviselő Istenre.

László atya

A bérmálás a keresztény nagykorúság szentsége. A bérmálásban a megkeresztelt maga vállalja azt, amit a kereszttségben szülei vállaltak helyette: a krisztusi életet és küldetést. Válaszul a Szentlélek tölti el őt, és megerősíti, hogy képes legyen a nagykorú keresztény életre.

Bérmáláshoz a 14. életévét betöltött, katolikus, megkeresztelt személy járulhat, aki bérmálási előkészületben részt vett, és megfelelően felkészült. Az idősebbek még emlékezhetnek arra, hogy régebben az egészen fiatalok, szinte még kisgyermekek is részesülhettek a bérmálás szentségében. Ennek az volt az oka, hogy akkor az utazás nem volt olyan egyszerű, mint manapság; a püspökök 5-6 évente vállalkoztak a több héten át tartó, faluról-falura járva megtartott bérmáló körútra. (A cikk írója hét éves korában részesült a bérmálás szentségében.)

Június 20-án 11 órakor – templomunk énekkarának előadásában – Händel „Örvendj, világ...” című szerzeményével kezdetét vette az ünnepi szentmise. Székely János püspök atya köszöntése után ő is szeretettel üdvözölte a bérmálás szentségében részesülő 14 fiatalt, 6 felnőttet, a szülőket, rokonokat, híveket, valamint egyházközségünk plébánosát, a bérmálkozók felkészítését végző László atyát. A püspök atya szentbeszédében elhangzott történetek mélyen megérintettek mindnyájunkat. Megértették velünk, hogy mindannyian egy hatalmas terv részei vagyunk: Isten szeretetéből létezzünk, egyformán örökösei vagyunk ígéretének. Ha ezt az ígéretet – az örök élet ígéretét – meg akarjuk szerezni, akkor tennünk is kell érte.

A szentbeszéd után következett a keresztégi fogadalom megújítása, majd a bérmálás szertartása. A bérmászlók a bérmálódók jobb vállára tették kezüket, mintegy jelezve, hogy felelősséget vállalnak bérmagyermekükért. János atya jobb hüvelykujját a krizmába mártotta, keresztet rajzolt a bérmálkozó homlokára, miközben ezt mondta: „Vedd a Szentlélek ajándékának jelét!” Majd a megbérmáltak könyörgései hangzottak el.

A szentmise végén János atya hangsúlyozta, hogy addig nevezhető „élő szigetnek” az egyházközség, amíg kisebb-nagyobb csoportjai működnek, tagjai áldozatot hoznak a közösségért, idejüket és energiájukat odaadva. Végül püspök atya felszentelte az új szembemiséző oltárt, amelyet Erdős Péter templom- atya faragott, és amely művészien, ízlésesen illeszkedik a főoltárhoz. A mise végeztével felcsendült a Te Deum, a pápai himnusz és a magyar himnusz. Úgy éreztük, hogy a Szentlélek valóban leszállt közénk, megerősített hitünkben, és erőt adott, úgy, mint egykor az apostoloknak.

T.M.

Új oltár és ambó

A szóbeszéd ellenére, nem László atya rendelt oltárt - engem már régóta foglalkoztatott az oltár csere -, hanem a skicceket megnézve mondott igent. A kész „művet” már csak a helyén látta.

Hosszú idő óta gondolkodtam a templomunkban lévő szembemiséző oltár oda nem illőségéről és nagy méretéről. Talán szebb és jobb lenne helyette a főoltár stilizált változata, fából. Így választottam mészki helyett a tölgyfát, a fekete márványhoz a feketediót, a fehér márványhoz a nyírfát (a plébánia udvarán kivágottból), az aranyozott oszlopfőhöz az eperfát.

Részben anyaggal illetve segítséggel járultak hozzá munkámhoz: Eöry Csaba (Visegrád), Gösi István (Esztergom), Iványos László (Ráckeve), Köhalmi József (Dömös), Meggyes Miklós (Esztergom). Köszönet érte!

A visszajelzésekből - melyek jól estek - úgy látom, a hívek tetszését is elnyerte az új oltár és ambó. Nem dolgoztam hiába...

Erdős Péter, templom- atya

Valóban, nem hiába dolgozott templomatyánk, a főoltár környéke teljesen megújult, megszépült, mivel az oltár és az ambó után az előkészítő asztalka is a helyére került, ugyanabban a stílusban. Templomunk ezen részének felújítását még Székely János atya „alapozta meg” a félkör alakú dobogó elkészítésével, de a folytatás már Erdős Péter szorgalmas, kitartó és nem utolsó sorban művészi munkája. Templomunkért végzett önzetlen szolgálata mindannyiunk számára példa! Köszönjük! (Szerk.)

Szent László ünnepén a 11 órai szentmisén László atya a **jubiláló házaspárokat** köszöntötte. Szép hagyomány ez már templomunkban. A házasság szentség, a házasság szent dolog - volt homíliájának üzenete. Amikor a fiatalok a szerelemtől boldogan, sok-sok célt maguk elé tűzve, esküvői díszben állnak az oltárnál Isten színe előtt, vajon átgondolják-e, értik-e mennyire fontos döntést hoznak? S akik most felsorakoztak 60, 50, 40 és nem is sorolom tovább az együtt töltött éveket, - akkor régen, vagy az elmúlt évek során felfogták döntésük értelmét, hisz itt az eredmény. Ők bizonyosságot tettek arról, hogy a társuk a legfontosabb az életben. Számukra a tisztelet, a megbecsülés, a szeretet, a megértés, a másik hibáinak elfogadása, felelősség vállalás a másikért a meghatározó, a döntő. Ezt a megújított fogadalomban meg is erősítettük. Ismét elhangzott a holtomiglan-holtodiglan. Ez a két szó rendkívül mély és súlyos tartalommal bír. Ez a két szó irányította, rendezte az együtt töltött éveket, évtizedeket. Hiszen nem csak az öröm, a boldogság, a szép ami összetart, hanem a megpróbáltatás, a nehéz helyzetek, amikor az ember rádöbben arra, hogy igazából most kell, hogy segítsék, most van a legnagyobb szüksége a másikonak rám.

A szentségi áldás után a plébánia közössége agapét tartott a jubilálók tiszteletére, amelyet ezúton is köszönünk. Végezetül nagy tisztelettel és szeretettel gratulálunk a jubiláló házaspárok nevében is a 60 évet együtt leélt házaspárnak mi, az ötödik évfordulót ünneplők.

Béres Zsuzsa & Nagy Sándor

Ötven év

Egymás mellett a padban ülve
a másik két „50 éves” párral,
együtt töltött 20 év a mi plébániákkal.
Énekarban együtt, ünnepekre készülve,
gondunk volt templom körül is fákra és a fűre.
A sok szolgálatot, mit együtt tehattunk,
bajban örömeinkben töltöttük életünk.
Köszönjük a jó Istennek az ötven évet,
László atyánknak a meghitt ünnepséget.
Névnapján kívánjuk jó erőben, egészségben
vezesse a sok gyereket és az iskolát.
Az Isten áldása kísérelje minden munkáját!

Imádságos szeretettel:

Kató néni

Hittantábor

Július 5-én, hétfő reggel gyülekeztünk a plébánián. Amikor mindenki megérkezett, csomagokkal megrakodva kivonultunk a parkolóba a buszhoz. Úti cél: Kincsesbánya. A szállásunk egy nagy sárga épület volt, körülötte nagy udvar, amelyik foci-záshoz pont megfelel. Először vitatkoztunk, hogy a nagyobb szoba a fiúké vagy a lányoké legyen-e, de mivel a fiúk eggyel többen voltak, a kérdés megoldódott. Aztán berendezkedtünk és feltérképeztük a terepet. Aznap még játszottunk ismerkedős játékokat, és kijelöltük a csapatokat. Volt tábornyitó mise az épület kis kápolnájában, majd estefelé csapatzászlót és jelvényeket készítettünk. Zuhanyzás után táborüzenet gyűjtöttünk.

Másnap László atya elmondta, hogy a tábor fő témája a papság lesz, majd a csapatoknak el kellett játszaniuk a kis Sámuel történetét. El akartunk menni strandra, de nem jött a busz, ezért a strandolást átraktuk csütörtökre, és aznap inkább kirándultunk az erdőben. Egy patak mellett mentünk, és temérdek sok kisbéka ugrált előttünk, akiket leraktunk az út szélére. Kedd este is volt táborüzenet. Szerdán megpróbáltunk elmenni egy lovardába, de aztán félúton visszafordultunk, majd egy helyen lekanarodtunk egy mezőre, ahol szanaszéjjel nagy szalmabálák

hevertek, és ott játszottunk meg táncoltunk. Délután a játszótér mellett a csapatok sportversenyen mérhették össze ügyességüket. Volt mise, de táborüzenet nem gyűjtöttünk, mert túlságosan lehűlt a levegő és vizes volt a fű. Csütörtökön egész nap strandoltunk: fürdöttünk, strandröplabdáztunk, kártyáztunk. Voltak, akik jégkrémet vagy kürtöskalácsot vettek - esetleg mind a kettőt. Aznap este is volt táborüzenet, és miután lefeküdtünk, Kristóffal meséltünk egy-egy esti mesét a fiúknak. Persze, nem rémtörténetet, hanem „rendeset”, hogy senki ne almodjon rosszat. (Ugyanis addig Laci minden este felolvasott nekünk, de csütörtökön a lányoknak mesélt.) Pénteken a csapatok akadályversenyen vettek részt, ahol különböző vicces feladatokat kellett elvégezni. Volt táborzáró mise, majd este, a táborüzenet végén felszólítottak minket, hogy öltözzünk fel, mert kezdődik a bátorságpróba. Elhagyva a sötét utcákat, az erdő szélén álltunk meg. A feladat az volt, hogy végig kellett menni egy sötét erdőszakaszon egy gyertyáig, majd belenyúlni egy zsákba, kivenni azt, ami benne van és elindulni visszafelé – mindezt egyedül. A furcsa az volt, hogy a gyerekek nem jöttek vissza – mint később kiderült azért, mert néhány táborvezető felnőtt felhívta őket egy dombra játszani. A dombrol nagyon szépen lehetett látni a csillagokat és a Tejutat. Nem ijesztgetett senki, de izgalmas volt. A zsákban egyébként csokis sütit találtunk. Aznap nagyon későn értünk haza, úgyhogy csak lefeküdtünk és aludtunk. Szombat délelőtt összepakoltunk, László atya kihirdette, hogy melyik csapat milyen eredményt ért el, kiosztotta a nyereményeket, felszálltunk a buszra és jöttünk haza. Ezúton is köszönjük a tábor vezetőinek, a szervezőknek és mindenkinek, akik segítettek abban, hogy ez a tábor létrejöhessen! Ha véleményt kellene mondanom a táborról, három szóban foglalnám össze: nagyon jó volt!

Horváth Ábrahám

Egyetlen cikkben beszámolni egy hetes **hittantáborról**... a rengeteg élményről, programokról, a sok közös játékról, magáról az együttlétről, nem könnyű feladat. Kevés pusztán egy kép, hogy elmeséljem, milyen fantasztikus élmény volt. Amit leírok csupán a töredékét adja vissza a valóságnak. Tavaly volt első alkalommal plébániai hittantábor. Külön öröm, hogy idén még többen jelentkeztek, közülük természetesen sok ismerős. A busz tele csomagokkal és izgatott lurkókkal indult el hétfőn reggel Kincsesbánya felé. Az egész tábor lelkülete a papság évéhez kötődött. László atya minden reggel napindításnál egy-egy szent életű papot mutatott be a gyerekeknek.

A csapatok nap, mint nap rendkívül kreatívan oldották meg a különböző feladatokat, mint pl.: a zászlókészítés, amit meg is lehet tekinteni majd a kiállításon. A programok között szerepelt kirándulás, strand, rengeteg játék, sportvetélkedő, kézműveskedés, és persze bátorságpróba. Voltak hatalmas beszélősok: szólj Uram, hallja a te gazdád, kansas buszmegálló, fun klubok, és még sorolhatnám... Minden nap külön is érezni lehetett Isten áldását a táboron, nem ment minden úgy, mint a karikacsapás, de a végén mindig valamilyen jó származott belőle.

Nemcsak a gyerekek, hanem mi a tábor nagyjai is egészen közel kerültünk egymáshoz. A fáradtságot feledtette a gyerekek lelkesedése, a lefekvés előtti nagy röhögések, az hogy egy-egy szóból értettük, hogy mire is gondol a másik.

Felemelő élmény volt, mikor a gyerekek jöttek oda megköszönni, hogy itt lehettek, és hogy együtt lehettünk. Látni kellett volna a sok kis kezét, ahogy az égbe emelkedtek, mikor épp azt kérdezték tőlük, jönnek-e jövőre is.

Nemcsak a hitet hoztunk közelebb a gyerekekhez, barátságok szövődtek, egy életen át tartó élményt kaptak. Köszönöm, hogy idén is együtt tölthettünk egy emlékezetes hetet.

Lócskai Anikó

Bibliórák felnőtteknek

Tavaly már nagy örömmel vártuk azt a szeptemberi estét, amikor ott gyülekezhettünk a Szent Anna plébánia előtt. Már néhány éve – többé-kevésbé rendszeresen – minden második héten egy este fiatalok és idősebbek, dolgozók, munkanélküliek, tanulók és nyugdíjasok, helybeliek, belvárosiak vagy vörösváriak, komoly hívők és érdeklődők, családok, özvegyek és

egyedülállók bekucorgunk a hittanterembe, hogy „hallgassuk mindnyájan a saját nyelvünkön Isten csodás tetteit”. Talán nem túlzás, hogy így fogalmazok azokról a bibliaórákról, amelyen a többiekkel együtt mindig igyekeztem részt venni.

Az idén a Tízparancsolat és az Ószövetség után az Újszövetség könyveiről hallottunk. János atya egyszerűen, érthetően és követhetően, ugyanakkor tudása legjavából, igen magas szintű képzésben részesített minket mind biblikum, mind pedig a szentírás-magyarázat terén. Megtudhattuk többek között például, hogy az evangéliumok központi mondanivalóját, a húsvéti ünnepkör eseményeit milyen sokrétűen és mélyen itatják át, támasztják alá, és egyben igazolják az ószövetségi, történelmi, zsidó népi, vallási, kulturális szokások, hagyományok, emlékek. Minden szál Ötöle ered, és Nála fut össze. Vagy például azt is megtudhattuk, hogy melyik evangélista kiknek írta könyvét, mi volt a célja, és miért és miben tér el a többitől.

A „kurzus” végén ebből írtunk dolgozatot is, bizony!☺ Mégis, azt hiszem, ha csak erről szólt volna a bibliaóra, talán nagyon kevesen lettünk volna!☺

Akkor hogy lehet, hogy ennyi különféle embert megfog egy ilyen – első hallásra biblikum kurzusnak is beillő – „előadás-sorozat”, hogy képes közösséget kovácsolni ezekből az ennyire különböző emberekből? Mitől különbözik ez a teológiai szemináriumtól vagy felnőtt hittanóráktól? Mi az, amitől ez több, amiben más?

János atya nagy művész: úgy tudja megragadni az evangélium lényegét, és olyan közvetlenül és egyszerűen átadni, hogy az megérinti az emberek szívét, míg ő mindvégig háttérben marad. Ahogy az evangéliumnak sem, a bibliaóráknak sem pusztán az az üzenete, hogy eseményeket, összefüggéseket, tényeket ismertessen meg, személyeket mutasson be. Egy üzenet, amely személy szerint nekem is szól, ami megvigasztal, de ugyanakkor döntésre készítet. A hegyi beszéd radikalitása és Jézus realitása, a feltámadás bizonyítékai, az evangélium három alapüzenete, hogy a legfontosabbak közül említsek néhányat. Megszólít, megérint és mozgásba hoz.

A bibliaóráknak fontos része volt az óra végi körkérdés. A kis keresztkörbejárt. Kinek mit jelentett ez vagy az az életében, hogy birkózott meg hasonló nehézséggel, mint az akkor említett bibliai személy, mi mit tettünk hasonló esetben és az hogy végződött.

Bárki, aki akarta, megoszthatta a gondolatait a csoporttal. Fontos, hogy mindennapi küzdelmeinket, nehézségeinket, örömeinket úgy mondjuk el egymásnak, hogy azon az evangélium fényében Jézus irántunk való szeretetét megérezve és elfogadva felül tudjunk emelkedni. Akkor a leküzdhetetlennek hitt akadályokat másképp kezdjük látni, és bátorságot meríthetünk egymás tapasztalatából, biztatásából. Ha pedig valamit nem értettünk vagy bármilyen kérdésünk volt, feltehetjük és az atya mindig válaszolt rá.

A „tanév” végét immár harmadik alkalommal hálaadó szentmisével zártuk, amelyet egy kicsi magánkápolnánál mutatott be a püspök atya. A mise után borozgatás, eszem-iszom, majd az év során elhangzottakból idén is komoly☺ dolgozatírás volt. Ezt követte az éneklés, beszélgetés, amíg jól éreztük magunkat. Köszönet érte Nyitraiéknek és Héderéknek! És nem utolsó sorban köszönet János atyának, aki évről évre fáradhatatlanul jön és közvetíti nekünk, sugározza ránk a jó Isten szeretetét! Várjuk vissza szeptemberben ismét! *Gál Bernadett*

Tanévzáró bibliaóra

Az idén is elérkezett a diákok és pedagógusok által várva várt június hónap, a tanév vége. Aktív koromban én is így voltam ezzel. De most már két éve a június nekem a szomorúságot jelent, mert ebben a hónapban halt meg drága jó férjem.

Tavaly és az idén is Nyitrai Laci örömteli meglepetést szerzett nekem és családomnak. Ugyanis kérte, hogy az utolsó bibliaórát lezáró misét a szülőhegyen, a férjem által kialakított pincekápolnában szeretnék megtartani. Ez a kérés nagyon jól esett, hiszen a férjem, Pista emléke iránti szeretetet jelentette.

Székely János püspök atya mondta a misét, és megemlékezett a kápolna „létrehozójáról” is - jól tudta, hogy Pistának milyen sokat jelentett ez a kápolna, melyet halálát megelőző betegségében épített, és ahol húga unokáit is keresztelték. Nagyon

boldog voltam, mert úgy érzem, hogy a férjem is velünk van és örül: így a június hónap nem is annyira szomorú, hanem egyre inkább megnyugvást ad, belső békét.

Az évben vannak ünnepek, jeles napok, évfordulók. Számomra ünnepnap, a legszebb ünnepek közé tartozó ez a nap is - idén június 21-e.

A hálaadó szentmise után következett egy kis vidám „tanévzárás”: terített asztalnál, a bibliaórák hallgatóinak remek süteményeivel és jó, minőségi boraival. Mindezt természetesen megelőzte az „írásbeli vizsga” és a feladatmegoldások értékelése. Az első három helyezett hallgatót János atya könyvjutalomban részesítette. A finomságok fogyasztása közben a püspök atya gitározott, a kis csapat vidáman énekelt, mit sem törődve a kint folyamatosan zuhogó esővel. Jó volt ezzel a kedves közösséggel együtt lenni. Ha a következő tanévben meg tudom oldani, én is szeretnék részt venni a bibliaórákon.

Végezetül köszönöm családom nevében is ezt a szép napot, és Isten segítségével jövőre is szeretettel várjuk a kápolnába János atyát, a lelkes csapatot és hozzátartozóikat!

Az a kérésünk, legyen ez hagyomány! Hálás köszönettel:

Héderné Ági

„A templomba járástól senki nem lesz jó ember, mint ahogyan a garázsban állástól sem lesz senki Cadillac.” (Ismeretlen)

Valahogy így voltam ezzel én is, mint a fenti idézetben szerepel. Jártam misére de nem éreztem, hogy jobb ember lennék hétről hétre. Énekelni is mindig szerettem a misén az un. népénekeket, főleg, hogy azt mondják, aki a misén énekel duplán imádkozik.

Gimnáziumi éveim alatt énekkaros voltam, és az érettségi óta hiányzott, hogy újra szervezett keretek között énekeljek. Mindig gyönyörködve hallgattam a kórusok előadásait. Aztán tavaly nyáron templomunkba látogatott egy nyolctagú női kamarakórus. Bernivel egymás mellett ülve hallgattuk az énekeket, és azt mondtuk, hogy ez nekünk is kell. Ezt mi is szeretnénk művelni. És lassan csodát, szeptember első hetére összejött öt ember, akik hasonlóan gondolkodtak és érezték. Elkezdtük megismerni egymást és felépíteni a saját kis kórusunkat. És mint minden újszülöttnak, rögtön nevet kerestünk, amit végül egy középkori Alleluja kancionáléból vettünk **Corde voto** – vagyis felajánlott szívvel.

Jelenleg hatan vagyunk: Gyurácz Németh László (basszus/tenor), Nagy Pál Bence (tenor), Tordai Ágoston (basszus), Takács Gyöngyös (szoprán) Gál Bernadett (alt), Erdős Klára (alt/szoprán). Eddig töretlen lelkesedéssel tanultuk az újabbnál újabb darabokat, és szerintem az a jövőben sem lesz másként. Szinte minden nagyobb és számos kisebb misén teljesítettünk már szolgálatot, és jelenleg a Szent Anna búcsú a következő állomás, ill. a missziós napok, amikre több darabbal is készülünk. Szerencsés véletlen, hogy hatból négyen megyünk a római zarándoklatra, így biztos vidáman és „éneklően” fog sikerülni az utazás.

Számomra nagyon sok újat tartogatott az elmúlt időszak. Talán mert hatunk közül én voltam, vagyok a legtájékozatlanabb a liturgiához kapcsolódó énekek kusza erdejében. Közben rájöttem, hogy közelebb kerülni Istenhez talán nem csak a templomi szolgálaton keresztül, az éneklésen át lehet, hanem, hogy hétről hétre összejövünk, imádkozunk és beszélgetünk, új darabokat tanulunk. Közben támaszkodunk egymásra, figyelünk a másikra. Vagyis meglátjuk a másikban lakó Krisztust.

A Szent Anna templomot is jobban megismertem, és jobban otthon érzem magam, ha belépek mint egy évvel ezelőtt. Talán ez a „150 évenként” esedékes közös karzattakarításnak is köszönhető. Nagyon jól esik, hogy mise végén az idős nének örülnek, megköszönik az éneket és biztatnak minket.

Azt hiszem mindannyiunk számára szívügy a kórus és az együtt töltött idő. Igyekszünk minél változatosabb és sokrétűbb repertoár kialakítására. Amit személy szerint is élvezek, mert így a családom sem unja meg az állandó gyakorlással elhangzó darabok dallamát.

„A zene lelki táplálék és semmi mással nem pótolható. Aki nem él vele: lelki vérszegénységben él és hal. Teljes lelki élet zene nélkül nincs. Vannak a léleknek régiói, melyekbe csak a zene világít be.” (Mire való a zenei önképzőkör, 1944.)

Erdős Klára

A **Határtalan Szív Alapítvány** nyári napközis táborában nagy szerencse ért minket, mert kilenc önkéntes érkezett Spanyolországból segíteni a munkánkat. Nagyon tapasztalt és rátermett fiatalok, akik kitüntetésként kaptak az otthoni tevékenységükért, és most a Mi Házunkban kamatoztatják ezt a tudásukat. Minden csoporthoz két-három lány és fiú csatlakozott, és a szervezési-előkészítési feladatokban is, meg a lebonyolításban is lehet rájuk számítani. A közös nyelv az angol lenne, de mivel a kisebb gyerekeink nem beszélnek még idegen nyelven, sőt, a felnőttek közül sem mindenki ért angolul, így gyakran nemzetközi nyelven, arckifejezésekkel és „kézzel-lábbal” kommunikálunk. Dicséretükre legyen mondva, már sok magyar szót és kifejezést ismernek a spanyolok, és jól is használják a legtöbbjét. Valójában nem is spanyolok, mert Barcelonából és környékéről jöttek, ami katalán terület. De a foci győzelemnek azért együtt örültünk mindannyian. Kirándulások, strandolás, közös játékok, nyelvtanulás, sok nevetés színesíti napjainkat. Egy városi vetélkedő keretében kalózkodó népesítik majd be a várost, több helyszínen zajló akadályverseny lesz, kincskereséssel egybekötve. Már most szomorkodunk, gyerekek és felnőttek egyaránt, hogy el kell válnunk egymástól, mert pénteken haza kell utazniuk, de reméljük, az elválás nem örökre szól, talán karácsonykor újra találkozunk.

Pau testvér

Búcsú a katalán önkéntesektől

Három hétre érkezett Esztergomba Spanyolországból egy marista iskolából verbuválódó cserkész diáksapat, akik önkéntes munkát vállaltak a Töltés utcai „Mi Házunkban”.

Itt-tartózkodásuk utolsó előtti napján a plébánia ifjúsági csoportja hívta vendégül őket, s mindenki mást, aki szívesen megismerkedett volna a messze földről érkezett segítőkkel.

Közös estünk elején a katalán tizenévesek meséltek és képeket vetítettek eddigi önkéntes munkáikról: megdöbbenünk, amikor kiderült, hogy két év alatt önerőből egy romos menedékházat teljesen felújítottak! Természetesen kérdéseket is feltehetünk nekik, meg egy kicsit beszélünk a saját önkéntes munkánkról is. A fordítónk Pau testvér volt. Ezután kibaktattunk a kertbe, László atya köszöntője után virslit sütöttünk, a nagy melegben jól estek az üdítők, és még egy kis bor is előkerült. Gyurácz Laci elővett egy gitárt, és a tábornász körül hol a katalán fiatalok pengettek, hol magyar dallamok csendültek fel: sokak által ismert világslágereket kerestünk, taize-i énekeket dúdoltunk, népdalokat próbáltunk egymásnak tanítani. Egyre többet nevetünk, egyre hangosabban énekelünk, lassan eltűntek a nyelvi korlátok.

Reméljük, a jövőben egyre több alkalommal részt vehetünk hasonló találkozókon. Talán az önkéntes munkára való elhivatás is erősödni fog plébániánkon. Adios a jövő nyárig!

Szamos Krisztina

Életképek a Ferences Szegénygondozó Nővérek életéből

A tanév végeztével hálát adunk az Úrnak mindazért, amit köztünk és bennünk művelt. Hálát adunk, hogy életünkkel Őt szolgálhattuk az időkben, akiket felkereshettünk, a családokban, akikkel kapcsolatba kerülhettünk, a bajbajutottakban, akiknek társai lehettünk ügyeik intézésében. Hálát adunk a gyermekekért, akiket nagy fogékonyságukban Istenhez vezethettünk közelebb. Egy-két eseményt szeretnék felvillantani az elmúlt időszakunkból.

Pünkösdi ünnepén nagy öröm volt, hogy a Budai Nagy Antal úti Lánynevelő Intézet két fiatalját, Adriennét és Nikolettét Székely János püspök atya bensőséges, meghitt szentmise keretében megkeresztelte nálunk. Mi voltunk számukra a család, Tóth Györgyi pedig a keresztszülő. Erre a nagy eseményre egész évben készültek Anna nővérünk segítségével. A tanév végén a hittanosok Kamrada Bernadettel, és a nővérekkel Budapestre a Csodák Palotájába kirándultak, ami igen nagy élmény volt a lányoknak, hiszen ők év közben zárt falak között élnek.

A Montágh Imre Általános Iskolában is véget ért a tanév, az ott tanulókkal a rossz idő miatt a Pilis helyett Budapestre a Tropicariumba mentünk hittanos kirándulásra. Mivel a kispapok is besegítenek a hitoktatásba, Mazon Gábor atyával és a kispapokkal ezt a napot közösen szerveztük meg. Zengett a busz a

vidám énekektől, népdaloktól. A cápák, murénák és rájak látványa lenyűgöző volt a gyermekek számára.

Közösségünk legnagyobb ünnepe Úrnapja. Ilyenkor közösen összejövünk szegénygondozó nővérek és megújítjuk fogadalmunkat. Az idei fogadalmújtás külön ajándéka volt, hogy Ágnes nővérünk fogadalmat tett egy évre. Ő jelenleg a szécsényi házunkban szolgál. Klára nővérünk fogadalmának 25-dik, Gizella nővérünk pedig fogadalmának 70-dik évfordulóját ünnepelte. Megköszöntük az Úrnak az Ő hűségét és vezetését, és kértük, legyen kedves számára életünk felajánlása. A nap csúcspontja az Eucharisztia ünneplése volt Székely János püspök atyával, paptestvéreinkkel és rokonainkkal.

Közben a novíciák, Lúcia és Teréz nővér tanulással, imádsággal és közös szolgálatokkal készülnek a szerzetesi fogadalmátételre. Az ő képzésükben segítségünkre van Pokriva László atya, aki a Szentírásban segít elmélyülni, Máté evangéliumát veszik át egy éven keresztül. Mindemellett még Liturgiát, Szerzetesség történetét, Aszketika- misztikát, Rendünk szabályzatait, Szent Ferenc életét és műveit, és éneket is tanulnak. Ezeket az órákat mi, nővérek tartjuk nekik.

Jó volt ebben az évben bekapcsolódni a plébánia életébe és azt közelebből megismerni, részese lenni egy-egy közösségi programnak. Örömmel tapasztaltuk, hogyan újul meg napról napra a Szent Anna Plébánia közössége.

Áldott legyen az Úr, aki csodálatos az Ő műveiben!

*Takács Mária Klarissa
ferences szegénygondozó nővér*

Karitás hírek

A Magyar Élelmiszerbank programja keretében, júniusban ismét élelmiszercsoomagokat továbbítottunk a hátrányos helyzetű családoknak. Köszönjük a szervezők és a kiosztásban segítők munkáját, közreműködésükkel segíthettünk a rászorulóknak.

Csoportunk július 13-án megbeszélést tartott. Értékeljük az első félév munkáját és áttekintettük a következő időszak feladatait.

Az idei új vállalásaink közül kiemelném, a **Teleházban végzett munkát**. Őt munkatársam felváltva, a tanítási időszakban a hét három napján, vacsorát készített az ott foglalkoztatott gyermekek részére.

Az alkoholt betegek hozzátartozói részére januárban beindított **Sorstárs-Önsegítő csoport** eredményesen működik hétfőnként nyári szünet nélkül.

Továbbra is szeretettel várjuk a plébániánk területén élő rászorultakat fogadóórákon (minden kedden 8 - 10 óráig).

Takács Erzsébet

Hirdetések, tervezett programjaink

- Plébániatörténeti kiállításunk nyitva tartása:

- július 23-án: 17 – 18 óráig
- július 24-én: 14 – 18 óráig és 19 – 20 óráig
- július 25-én: a 7 órai és a 11 órai szentmise után
- július 26-án: 17 – 18 óráig és 20 – 21 óráig
- július 28-án: 16 – 18 óráig
- július 30-án: 16 – 18 óráig
- július 31-én: 19 – 20 óráig
- augusztus 1-jén: minden szentmise után

- Imaórákat július 26-án 22.15-kor közvetíti a Mária Rádió.

- Felnőtt énekkarunk július 29-én és augusztus 4-én a tokodi és a tokod-altárai kórusokkal együtt lép fel Dorogon a József Attila Művelődési Házban. Mindkét hangverseny 17.30-kor kezdődik.

- „Szentek nyomában” zárandoklatra indul plébániánk László atya vezetésével augusztus 8-14-ig. Főbb állomások: Padova, (ahol testvérplébániánk közösségével is találkozunk), Cascia, Róma, Assisi.

- Augusztus 20-án az esti szentmisében kiosztjuk a megáldott új kenyeret.

Minden programunkra hívjuk és várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N.T.

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2010. augusztus
III/8. szám

Most ünnepeltük templomunk védőszentjének plébániai missziós napokra kiterjesztett eseménysorozatát, egyház-községünk kisebb csapata Rómába zárandokolt – az ideai „uborkaszeton” tehát elmaradt. Legalább is nálunk, mert újabb lelki programok várhatók házunk táján... A Nagyboldogasszony köszöntése után a héten már Szent Istvánra emlékeztünk, de egyelőre tekintünk vissza egy kicsit, a szép élményeket az ember szívesen idézi fel újra...

2001-ben az augusztus 20-i ünnepeknek külön mottója volt: Reménnyé váljon az emlékezet! Akkor sokat gondolkodtam azon, vajon mit is jelent ez? Milyen emlékezésről van szó, és az hogyan válhat reménnyé?

Az emlékezés mindig a múltra vonatkozik. Azokra az eseményekre, melyek magyar hazánk életében fontos szerepet játszottak. Ezek közül is a legkiemelkedőbb Szent István király és az ő műve.

Szent István 969 körül született Esztergomban. Valószínűleg Szent Adalbert keresztelte meg. Asztrik szerzetessel kérte II. Szilveszter pápától jogainak megerősítését és a teljhatalmat. 1000-ban Magyarország királyává koronázták. Boldog Gizella lett a felesége. Fiával, Szent Imrével ők hárman a magyar családok számára mutattak követendő példát. Igazságos, békeszerető és szent életű király volt. Keményen megkövetelte a pogány hagyományok elhagyását. Megtartotta az Egyház törvényeit és kereste alattvalói igaz javát. Tíz püspökséget alapított és több kolostort. Támogatta az egyház életét.

Élete végén súlyos betegségekkel küzdött. Nem volt utóda, aki méltó módon folytathatta volna a megkezdett munkát. Reménytelten is megpróbálták életére törni. Reménytelenségében Máriának ajánlotta fel koronáját és az országot.

1038. augusztus 15-én halt meg. Székesfehérvárott temették el abban a Nagyboldogasszony székesegyházban, amit ő építtetett. 1083. augusztus 20-án ebben a templomban avatta őt pápai engedéllyel Szent László szentté.

Szent István megalapozta a kereszténységet ezen a földön. Neki köszönhetjük, hogy ezer évvel később még mindig itt vagyunk a Kárpát-medencében. Mert ő sziklaalpra építette a saját életét és az ország életét is. És ki volt ez a szikla? Szent Pál apostol adja meg a választ: a szikla maga Krisztus. Szent István Krisztusra építette az életét. Ő volt a középpont, őt akarta követni, és hozzá akarta elvezetni a magyar népet. Augusztus 20-án erre a nagy műre emlékezünk, és ez az emlékezés remény is számunkra.

Ez a remény pedig az, hogy ezen az úton kell ma is tovább haladni. Ha nem keresztény értékeken építjük tovább ezt az országot, akkor nincs jövője ennek a népnek. De ez azt is jelenti, hogy a saját életünk megváltoztatásával kell kezdenünk. Szent István magához is nagyon szigorú és kemény volt. Számára Krisztus volt az első és a minden. Ugyanezt kell nekünk is tenni. Krisztus legyen az életben az első, és az ő értékrendje szerint éljek. Ugyanakkor az is fontos a reményhez, hogy imádkozzam a hazámért. Ha eddig nem tettem, akkor most itt az ideje. Ezt az országot csak az imádság mentheti meg. Így válik az emlékezet reménnyé. Az ország jövőjéért.

Kérjük Magyarok Nagyasszonyát, adjon erőt ennek a népnek a lelki megújulásához, az erkölcsi felemelkedéshez, hogy Szent István királyunk működését folytatva, valóban reménnyé váljon az emlékezet, és Magyarország visszataláljon Krisztushoz és a keresztényülethez.

László atya

Búcsú...

A szó eredeti jelentése talán ritkán tudatosul bennünk, előbb eszünkbe jut a „profán körítés” – aminek a mélyén mégis csak ott bujkál valami természetfölötti vágyakozásunk. Igen, az ember közösségi lény, a templomainkhoz kötődő búcsú ünnep, egyúttal kisebb nagyobb közösségünk találkozási helye/ideje.

Gyermekkoromban abban a kis faluban a katolikus templom búcsúja Mária névnapjához kötődött. Azon a hétvégén az elszármazott, kiházasodott, esetleg messzebb vidékre költözött családtagok, rokonok mind „hazajöttek”, és szeretteikkel együtt töltöttek pár órát, akár néhány napot is. Ez annyira fontos volt mindenkinek, hogy a testvér egyházak tagjai is megtartották a búcsút – evangélikusok, reformátusok – pedig ők Máriával (akkor és ott) nem voltak túlzottan jó viszonyban. De fontos volt számukra is a falu közösségének ünnepe (a katolikusok voltak többségben), és fontos volt a családok évenkénti összetere-lése...

Mikor Esztergomba kerültem, a búcsúnak ezt a „falusi” aspektusát nem találtam. A családokat főképp az idősebb generáció igyekezett összetartani – több-kevesebb sikerrel, de ez nem volt köthető a templom búcsúnapjához.

A megváltozott viszonyokhoz alkalmazkodnunk kell, ami tegnap jó volt, bevált, ma már nem biztos, hogy működik – ezen nem érdemes megsértődnünk. Az új bort új tömlőbe javasolta tölteni Jézus is példázatában. Egyházközségünk is keresi az új formákat, más megközelítéseket, talán a búcsú ünnepünk is bizonyította ezt. Lehet az is, hogy besokalltunk, túl sok volt a program, nem tudtuk eléggé „reklámozni”, vagy sokaknak nincs is igénye a közösség mélyebb megélésére... Természetesen nem adjuk fel, a magunk módján szólunk (Krisztus ügyében Szent Pál szerint) akár alkalmas, akár nem - mert ez keresztény kötelességünk.

Örülök, hogy több búcsú programunknak szervezője, résztvevője, munkatársa, és nem utolsósorban „hasznélvezője” lehettem! Így a búcsú, családi/rokon társaságot egy nagyobb közösségre cseréltem. Ezt az élményt kívánom egyházközségünk minden tagjának!

Nyitrai László

A Szent Anna plébánia kiállítása

A „Szent Annások” ismét kitétek magukért! Mikor László atya megemlítette a kiállítás gondolatát azon töprengtem, mit tudunk mi tenni? Igaz, az utolsó évek eseményeiről nagyon sok és szép képünk van. Sőt videók. De a háború előtti időről és az azt követő évtizedekről nagyon kevés. A fényképezés is ritka dolog volt akkortájt.

De, lássatok csodát! A régi képek, írások, emlékek - némelyik kicsit kopottan-, de valahonnan előkerültek.

Nekem különösen szívet melengető lett ez a kiállítás. Régi arcok a múltból, régi atyák, régi barátok, akik közül sokan már fentről néznek le ránk. A kis iskolások az elsőáldozási képeken összetett kézzel állnak, mosolyognak. Vajon hol lehetnek azóta? Már ők is nagymamák, nagypapák? Összeleculják-e még a kezeiket? Biztosan sokan ismerik fel régi pajtásaikat.

Köszönjük László atyának és összes segítőjének, hogy ezt a kiállítást létrehozták. Külön köszönöm a jó Istennek, hogy még én is láthattam.

Pusztainé Pfalcz Zsuzsanna

Július 28-a van, már hat napja megnyílt a kiállítás. Én ma jutottam el oda. Nagy várakozással, hiszen sokat hallottam már róla. De pillanatok alatt bizonyosodott, hogy erről nem elég csak hallani, ezt tényleg látni kell!

Igen nagy anyag gyűlt össze, amit jól áttekinthető, elegáns formában bemutatva csodálhatunk meg. Így, összességében

látni plébániánk életét nem minden nap adatik meg: a régi fényképek, a kézzel - sokszor gyöngy betűkkel - írt füzetek, feljegyzések, jegyzőkönyvek, aztán már a gépelt dokumentumok, a plébános atyák viselte csodaszép miseruhák, az általuk használt kelyhek, s azok az évek, melyekre magam is emlékszem.

Ma tárlatvezetés is volt. Pusztainé Zsuzsa néni kísért végig kedvesen, mosolygósan, s elevenítette fel kristálytisza emlékezettel, nagy szeretettel a múltat: hibátlanul sorolta a fényképeken lévő emberek neveit, az adott eseményhez kapcsolódó személyes emlékeit. ÉLMÉNY volt, köszönöm!

Köszönjük László atyának a nagyszerű ötletet, neki, Gyurác Lacinak és minden segítőnek gratulálunk ehhez a nagyon szép munkához! A kiállítás nyugdíjas őrzőinek jó egészséget kívánunk, hogy a következő alkalmakkor is ilyen szeretettel tudják fogadni az érdeklődőket, a nézelődőket! Ny. M.

Amikor egy kiállítást végig szemlélünk, nem gondolunk arra, mi is előzi meg a létrejöttét. A búcsúi ünnepekhez kapcsolódva az ötlet megszületett, támogattuk, csak a kivitelezés volt hátra. A kronológiát követve szedte sorra László atya elődeinek itteni, a Szent Anna Plébánián való tartózkodását, és erre a vázra építette fel az egyes tablók/tárlók tartalmát.

Az anyagok egy részét a plébánia közösségének család-jaitól behozott, otthon (ereklyeként) őrzött emlékek, és a Mindszenty iskolai archívuma, nagyobb részét pedig a Primási Levéltárban való kutakodás során fellelt dokumentumok és képanyag adta. A Keresztény Múzeum, a Szent Adalbert Központ és az Érseki Hivatal segítségével hozzájutottunk a megfelelő kiállítóeszközökhöz is (tárlók, paravánok).

Amikor az anyag együtt volt, be kellett illeszteni időrendben a megfelelő helyre, a megfelelő felirattal. Hál' Istennek, volt néhány önzetlen segítőnk, akik a finisben (is) segítettek, így összeállt a kiállítás! Nem kis része volt ebben plébánosunknak, de az egészségnek a lelke leginkább Gyurác N. László, aki elejétől a végéig örömmel gondozta: anyagot gyűjtött, szállított, feliratokat készített, cipelte, rakodta, szállította az eszközöket, termet takarított, teremőrséget szervezett, és a végén az egészet még vissza is kellett bontani, szállítani. Köszönet érte – neki és név nélkül mindenkinek, aki bármi módon hozzájárult a kiállításához.

A fáradságot mindenképpen megérte! Ha jól tudom, László atya az anyag nagy részéből egy plébániatörténeti kiadványt tervez – talán együtt a nyugdíjasaink által kezdeményezett, helyi hagyományainkat összegyűjtő könyvben. Szerk.

Szent Anna bál 2010

Július 23-án este hét órára gyülekeztünk a plébániai közösségi gulyás-vacsorára és az azt követő bálra. A rendezőknek hála, most nem tornacsarnokban, hanem kint a Mindszenty iskola udvarán voltak felállítva az asztalok.

Sajnos az idén lényegesen kevesebben jöttek el, mint tavaly... Talán a nagy meleg miatt maradtak távol, vagy többen nyaralni voltak - nem tudni. Akik ott voltunk, lelkes ötven-hatvan fő, nem bántuk meg!

Kellemes nyári este volt, ott kinn a szabad levegőn. Mikor már mindenki együtt volt, elkezdődött a műsor. A plébániai csoportok egy kis előadással kedveskedtek az egybegyűlteknél. Először a felnőtt énekkar szórakoztatta a jelenlevőket, majd a kamarakórus műsorát hallhattuk. Mindkét csoport színvonalas előadással készült. Az énekes számok után prózai „mű” következett. Életkép a hittantáborból; műsor a táborotúznál. Először „Péter atya” lépett színre, majd egy kis monológ után szölongatta „hittanosaikat” is. Jó párszor kellett bekiabálnia nekik, mire méltóztattak előbújni. Érkezett sorban: Laci, Gyöngyös, Gabi, Ancsi s végül a legkisebb hittanos, a kis Lacika - László atya - szemébe húzott sildes sapkában, kantáros rövidnadrágban, az egyik kantár lábszárát verdeste... Már megjelenése jókedvre derítette a nézőket. „Péter atya” nagy igyekezettel próbálta játékra, és kis műsor előadására bírni „hittanosaikat”. Legnehezebb dolga „Lacikával” volt, neki semmi nem tetszett, ő mindent „utált”, mindig beszólt valamit... végül az „atyának” sikerült összerázni a társaságot, s egy kis énekes műsort

kicsikarni tőlük - nagy derűtséget keltve. Nagyszerű volt. Szem nem maradt szárazon...!

Nem könnyű mindent írásban visszaadni, ezt látni kellett volna! Csodálatos a testet-lelket felüdítő, önfeledt, jóízű nevetés, kacagás, minden elismerés a nevetetőké! László atya, az „örök gyerek”, aki felnőtt korára is megőrizte magában a gyermeki lelkületet, Isten nagy ajándékát! Talán ezért is tud oly jól bánni a gyerekekkel...

A műsorszámok után következett a finom gulyásleves, melyből jutott bőségesen, még repetázni is lehetett. Előkerültek az otthonról hozott sós és édes sütemények, s a finom vörös és fehér borok.

A meleg nyári estén telitalálat volt Erdősék hűtött görögdinnye golyócskái.

A vacsora után volt néptánc tanulás Gyöngyös vezetésével, nótázás Lajos harmonika kíséretével. Úgy gondolom, mindenki nevében kijelenthetem, jól éreztük magunkat!

Így köszöntünk el: Jövőre, veletek, ugyanitt!!! S azokkal is, akik az idén erről a programról - sajnálatosan távol maradtak.

Szencziné Anci

Családi nap

Templomunk búcsújához kapcsolódóan idén is sok érdekes, értékes programon vehettünk részt, melyeknek nem utolsó sorban közösségünk építése, emberi kapcsolataink szorosabbá fűzése volt a nem is nagyon titkolt célja.

Egyházközségünk közös rendezvénye volt július 24-én délután a Mindszenty iskola udvarán rendezett Családi nap is. Talán a borongós és kiszámíthatatlan időjárás okolhatjuk, hogy ezt a programot kevesebben látogatták, de a jelenlévők annál nagyobb lelkesedéssel játszottak, alkottak, és ami fontos, hogy családok KÖZÖS programot csináltak maguknak.

Felnöttek és gyerekek együtt készítettünk könyvjelzőt, repülő nyulat papírból és festettek kavicsot, ki-ki fantáziája és kézügyessége szerint. Az ügyesebbek kipróbálták a fazekas mesterséget is. Meghívott mesterember segítségével a korongozás rejtelmeibe vezették be az érdeklődőket. A kisebbeknek trambulín, a legkisebbeknek ugrálóvár állt rendelkezésre, hogy a mozgékonyaságukat kielhessék. Lehetőség volt még gólyalábazni, közösen (párosan) „sielni”, célba dobni (egy bohóc eltátozt szája igen jó céltáblának bizonyult). Aki a játékban, alkotásban megéhezett vagy megszomjazott, a helyszínen önkiszolgáló jelleggel működő „büfében” készíthetett magának szendvicset, vagy ihatott üdítőt.

Jó hangulatú délutánnak lehetett részese az, aki velünk együtt kilátogatott erre a rendezvényre.

Csak bátorítani tudok minden családot, hogy ilyen programokra minél többen látogassunk el!

Ezek a rendezvények nagyon jó alkalmat nyújtanak az egymásra való odafigyelésre saját családonkon belül. Ezen kívül kiváló lehetőség az ismerkedésre más családokkal, akikkel már talán rég óta egy közösséget alkotunk, mégsem ismerjük egymást! A mai rohanó világban, a hétköznapokból kiszakadva, szüksége van a családoknak a közös együttlétekre, programokra! Köszönjük a szervezőknek és a résztvevőknek egyaránt ezt a nagyszerű közösségi együttléteket! Fritz Péter

Vendégünk volt Bózsöny Ferenc

2010. július 26-án a templombúcsúnk alkalmából szervezett rendezvények sorában az utolsó, várva-várt esemény volt Dr. Bózsöny Ferencnek, a Magyar Rádió főmunkatársának előadása "Magyarságom, kereszténységem" címmel. Amikor megszólalt, örömmel tapasztaltuk, hogy csodálatos orgánuma az eltelt évtizedek alatt sem kopott meg; valamint azt is, hogy jó szellemi és testi kondíciónak örvend.

Gyermekkorának meghatározó alakja volt apai nagyanyja, akinek vallásossága, imádságos lelkülete, Szűzanya- és Szent Antal-tisztelete megragadta a kis Ferencet. Szülei, tanítói megkövetelték a tanulást, a jó magaviseletet. Szeretettel, szemléletesen idézte fel a pécsi ferences atyákat. Szinte magunk előtt láttuk a nagy erejű Metód atyát, páter Konstantint, Angelusz és Juvenál atyákat, akik Madarak és Fák Napján szívesen kirándultak, fociztak a gyerekekkel.

A Bözsöny család a pécsi jezsuiták Szent Piuszról elnevezett temploma közelében lakott. Ekkor ivódott belé a harangok, a harangszó szeretete. Élete folyamán sokfelé járt a nagyvilágban, sok templomot látott; számára mégis a pécsi székesegyház tartozik a világ legszebb templomai közé. Ez így természetes. A hazaszeretet érzésének megtapasztalásához a szülőföld szeretetén át vezet az út.

Életének nagy élménye, hogy öccsével együtt Mindszenty hercegprímás bérmálta meg. Ezen a misén jelen volt Meszlényi Zoltán atya is, akit az egyház az elmúlt évben boldoggá avatott. A veszprémi szemináriumban folytatott papi tanulmányai félbeszakadtak, mert az ÁVH feloszlatta a szemináriumot; a papokat meghurcolták, kezdetét vette az egyházüldözés. Katonáéveit Esztergomban töltötte, ekkor szerette meg a várost és templomait, köztük a mi templomunkat is.

1956 nyarán 300 jelentkező közül felvették rádióbemondónak. Még az év őszén megisméltődött a csoda: újra találkozott az alsópetényi fogságából kiszabadított Mindszenty hercegprímással, a magyar egyház karizmatikus vezetőjével, akinek rádióban elmondott beszédét ő konferálhatta fel.

Egyre jobban megkedvelte a bemondói munkát. Nehéz döntést kellett meghoznia, mert bár továbbra is erősen vonzotta a papi pálya, mégis úgy határozott, hogy rádióbemondó marad. Úgy érezte, hogy egyházának, hazájának jobban hasznára tud lenni, ha a magyar nyelvet magas fokon műveli, továbbadja, magas színvonalon végzi nyelvművelő munkáját, hitelesen éli az életét.

Így zárta gondolatait: magyarok vagyunk, magyarul beszélünk, ez az egyik legfőbb értékünk. Összeköt minket csodálatos nyelvünk. Anyanyelvünket kötelességünk hibátlanul megtanulni, használni, és ezt gyermekeinknek és másoknak is lehetőség szerint átadni.

"Magyarságomra büszke vagyok. A hitemért megharcoltam. A kereszténységemben megtalálom mindent; tisztelem más felekezetekhez tartozó embertársaim meggyőződését, de én római katolikusként élem leghitelesebben az életemet."

Végül Dávidházy András tengerészkapitány imájával búcsúzott a hallgatóságtól:

"Uram, ahová tettél, ott szolgállok,
ahol megsejtelek, ott kereslek,
ahogyan tudlak, úgy követlek.
Ha megbotlom, nem csüggedek,
ami van, azért magasztallak,
ami nincs, azért nem zaklatlak.
Ami a munkám, megcsinálom,
a jó szót érte sose várom,
ha nem sikerül, nem kesergek,
másnap mindent újrakezdek."

Tuschinger Lászlóné

Róma...

Aki már járt Rómában, tudja, hogy nem lehet egyszerűen sorokba szedve elmesélni azokat a helyeket, ahol mi jártunk. Nem lehet mesélni az égbé emelkedő bazilikákról, az épen maradt sírokról, a hely varázsáról.

Vasárnap hajnalban kisebb-nagyobb csomagokat felpakolva indultunk neki a hosszú útnak egészen Padováig. Itt Szent Antal templomát, és Mendici Szent Lipót sírját néztük meg. Indulásunk kezdetén kézbe kapva kis zárandokfüzetünket, könnyebben át tudtuk tekinteni a heti programot. Szent István testvérplébániái templomban szentmisével indítottuk a közel egy hetes Olaszországi zárandoklatunkat.

A nevezetes szentek felkutatása előtt, filmet néztünk az életükről, így közelebb kerültek hozzánk, erőt meríthettünk hitük-ből.

Padovából másnap reggel Casciába mentünk kisebb kitérővel, meglátogatni Szent Rita sírját. Az aznapi misét a hegyoldalon lévő Szent Rita templom kápolnijában mondta el a plébános atya, kérve a Szent közbenjárását lehetetlen ügyeink megoldására. Bizonyára nem volt olyan ember, aki ne tudott volna mit kérni...

Egészen késő volt már, mikor Rómába értünk. A nővérek nagy szeretettel és tipikus olasz ételekkel vártak minket.

Számomra különleges élmény volt, hogy életemben először

léphettem Róma utcáira. Minden nap, amit ott töltöttünk kegyelem volt, mégis kiemelkedett néhány közülük... Volt szerencsénk névnapot és kerek születésnapokat is ünnepelni, nemcsak a miséken, hanem este is egy-két üveg finom olasz bor mellett. ☺

Rómában a négy nagy bazilika mellett szerepelt Néri Szent Fülöp, Szent Ágoston templom, Pantheon, Piazza Navona, Angyalvár. Egy délelőttöt szántunk az ókori Rómára, végiglátogatva a Colosseumot, Forum Romanumot, Circus Maximumot, és még sorolhatnám a rengeteg látnivalót, a templomok kiemelkedő szépségét és nagyságát. Ami számomra mégis a legkedvesebb emlékeim egyike az a Szent Lépcső, ahol térden állva, hosszú sorokban haladva felfelé az emberek átszellemlően imádkoztak. Az utolsó római délután ki-ki vásárlással, Vatikáni Múzeum látogatással, tengerparti fürdéssel, vagy ott-honi pihenéssel töltötte. Bár a program zsúfolt volt, hogy mindenre legyen idő és hosszú utakat tettünk meg nap, mint nap, mi fiatalok fáradtságot nem ismerve mentünk ki az éjszakába a kivilágított teretek, szökőkutakat és nevezetességeket (Trevi kút, Spanyol lépcső) megtekinteni.

A vendéglátó nővérek búcsúéneke után fájó szívvel pakoltuk tele a bőröndöt ruhákkal, apró szuvenirekkel, élményekkel, a kegyelem ajándékával.

Visszaindulva Padova felé Assisit vettük célba, ahol az ember úgy érezte, visszacsöppent a középkorba. A házak, utcák, a fantasztikus kilátás, Szent Ferenc temploma, Szent Klára sírja... varázslatos élményt nyújtott nekünk odalátogatóknak.

A visszafelé út hosszúságát feledtette a fáradtság, az élménybeszámoló sora, a jól összeszokott társaság és az izgalmas várakozás, hogy újra láthatjuk szeretteinket.

Esztergomba érkezve László atya megszentelte a magunkkal hozott kis ajándékainkat, megköszönte az utat elsősorban Gyurác Lacinak, aki sok időt és energiát fektetett a zárandoklat megszervezésére. Köszönet járt a sofőröknek, hogy szép és biztonságos utunk volt... Köszönet Zoltán atyának, hogy megtisztelt minket jelenlétével, és tanított homíliájával. Köszönet azoknak, akik velem együtt részt vettek a zárandoklaton, de legfőképpen köszönet plébános atyának, hogy a 49 emberből egyfajta közösséget alkotott egy hét alatt. Nemcsak ötletgazdája volt a római útnak, hanem igyekezett a legtöbbet kihozni belőle. Köszönjük, hogy olyan élményt kaptunk tőle, amiből építkezhetünk, amibe kapaszkodni lehet a rossz napokon, ami sokáig fog bennünk élni.

Lócskai Anikó

Amikor az ember zárandokolni megy, valamit keres. Keresi a lelki békéjét, keresi önmagát, keresi az utat, amely közelebb viszi Istenhez. Plébániánk közösségében is elérkezett a nagy zárandoklat ideje, amikor is László atya és Gyurác Laci szervezésében aug. 8-án elindultunk Padovába, Casciába, Rómába és Assisibe, követve a szentek nyomát. Buszos zárandoklatunk célja elsősorban az volt, hogy meglátogassuk ezen városok szentjeinek sírhelyét, közelebről megismerkedhessünk az ő életükkel s benne rácsodálkozhassunk Isten jelenlétére s határtalan szeretetére, és kérhessük az ő közbenjárásukat - ki-ki a maga életére.

Zárandoklatunk első színhelye Padova volt, Szent Antal városa. Mire odaértünk mondhatom, hogy felkészülve járultunk az ő sírjához a Szent Antal bazilikában, mivel hosszú utunk során mindig az aktuális szent életéről szóló filmet nézhettük meg, s mélyülhettünk el kicsit az ő lelkiiségükben. Így Szent Antal életét, munkásságát már ismertük, és kértük közbenjáró imáit értettünk. Ezután a magyar Szent István királyról elnevezett plébániára mentünk, első szentmisénk színhelyére.

Másnap reggel Casciába indultunk, Szent Rita sírjához. A 2 részes, nagyon megható, de megrázó film után igazi varázslat volt megérkezni Casciába, a festői környezetben lévő kisvárosba. Szent Rita a lehetetlennek tűnő ügyek szentje, s László atya szerint, ha az ő közbenjárásáért kitaróan s mély hittel imádkozunk, biztosak lehetünk benne, hogy közbenjár értünk Mennyei Atyánknál. A Szent Rita templom elég modern, de nagyon meghitt és szép, sajnos fényképezni nem lehetett. Meghatódva járultunk a szent sírjához s terjesztettük elé lehetetlennek tűnő ügyeinket. Ezután az altemplomban misézett a két atya. Ezek a szentmisék számomra segítettek, hogy napi kapcsolatban le

gyünk Jézussal, hiszen Ő minden szentmisében eljött hozzánk, ezzel erősítve és segítve minket. Lelki élményekkel gazdagodva indultunk Rómába, ahová naplementekor meg is érkezünk. A klarissza misszionárius nővérek nagy szeretettel vártak és fogadtak minket, s római otlétünk alatt is éreztük kedves és odaadó törődésüket.

A harmadik, immáron római ébredés reggelén a szentmise után nagy lelkesedéssel indultunk neki az „örök városnak” metróval, s néztük meg az Angyalvárat, a Piazza Navonát, a Szent Ágoston bazilikát, ahol Szent Mónika sírjánál imádkoztunk az Édesanyákért, s a Pantheon, ahol Pál Ferenc atyával is találkozhattunk. A Pantheonnál eltöltött ebédszünetet követően a Szent Péter térre és a Szent Péter bazilikába mentünk. A Szent Péter tér gyönyörű és a bazilika monumentális. Sajnos nagyon tömeg volt, így elmélyülni igazán nem lehetett, a leleményesek azonban vették az irányt a szentségi kápolna felé, ahol ténylegesen silencium volt. Michelangelo Piétáját élőben látni hihetetlen élmény, ezt képeken visszaadni nem lehet. Fakultatív programként a bazilika kupolájába 14-en vállalkoztunk felmenni, s elénk tárult Róma lélegzetelállító látványa. A Szent Péter tér, a Vittorio Emmanuele emlékmű, a Colosseum, a Santa Maria Maggiore templom mind láthatóak voltak az elénk táruló panorámában. Aki Rómában jár, a kupolát melegen ajánlom mindenkinek.

A negyedik nap a „nagy bazilikák” napja volt. Megtekinthetjük a történelem s a katolikus egyház legnagyobb és legfontosabb bazilikáit: A Lateráni bazilikát, minden bazilika anyját és fejét, ami hivatalosan a Szentatya székesegyháza, Róma főtemploma. Ezen bazilika felszentelésének évfordulója – november 9. - főünnep egyházunkban. Ezután a Szent Kereszt bazilikát néztük meg, ahol a torinói lepel másolata látható. A Szent Lépcső, melyen térdepelve mentünk fel, megindító lelki élményt és nagy alázatot jelentett számunkra, hogy tényleg le tudunk borulni, s Krisztus Urunk szenvedéseire gondolva, az Ő fájdalmait magunkra véve, s ezzel engesztelve követni tudjuk őt. Számomra ekkor bizonyosodott be, hogy Urunk szenvedései a kereszttúton százszor nagyobbak voltak annál, mint amit mi ott átélünk, s ennyit igazán kötelességünk felajánlani Neki. Ezután a Santa Maria Maggiore (Havas Boldogasszony) bazilikába mentünk, amely a világ legnagyobb Mária-temploma. Az ebédidő után a Szent Pál bazilika következett, Cascia után számomra a legkedvesebb. Ez a bazilika merőben eltér az eddig látottaktól egyszerűségében, formatervezettségében, de hasonló monumentalizmusával koronázta az összes többi.

Az ötödik nap a turistalátványosságok napja volt, megnéztük a Forum Romanumot, a Capitoliumot, a Colosseumot, a Circus Maximust. Délután szabad program várt ránk. Sokan elmentek a Vatikáni Múzeumba, néhány fiatal a tengerhez, és a vásárlást is ezen a délutánon lehetett lebonyolítani. Este 7 órakor mindenki szálláson volt, s imával kezdhettünk közös vacsoránkat.

A hatodik reggelen elbúcsúztunk Rómától, és Assisi felé vettük az irányt. Assisi olyan város, amit az ember, ha nem lett volna ott, nem hinné el, hogy ilyen. Teljesen korhű: a régi, 1200-1300-as évek kőfalai, a kis kanyargó utcák mind megmaradtak, mintha a mai világ szele odáig nem fújna. Szent Ferenc és Szent Klára életét a buszban szintén megható filmen keresztül megismertük, így a várva-várt Szent Ferenc Bazilika következett. Sajnos fényképezni itt sem lehetett, de a hely varázsa, a bazilika falai sugározták Szent Ferenc szellemiségét. Olyan volt, mintha visszarepültünk volna az időben. Az altemplomban, egy gyönyörű kőkápolnában mutatták be az atyák a szentmisét, ami igazi élmény volt. Ezután a Szent Klára bazilikát és Szent Klára sírját látogattuk meg. Az akkor eleredő eső visszaterelt minket a buszhoz, s nehéz szívvel, de annál több örömmel, élménnyel indultunk Padova felé.

Másnap a Szent Antal bazilikai szentmisénk után még Mandici Szent Lipót kapucinus szerzetes sírját tekintettük meg, s halottuk róla egy kapucinus testvértől. Testileg fáradtan, de lelkiileg megújulva indultunk 11 óras hazafelé vezető úton. Nagy élményekkel s lelki változásokkal tértünk haza, s igyekszünk tanúságot tenni a szentek életéről, munkásságáról, s imádkozni egész plébániaközösségünkért az ő közbenjárásukkal.

Végezetül szeretném megköszönni az összes zárandok nevében László atyának, Zoltán atyának és Gyurácz Lacinak a szervezést, mert ez az út az Ő fáradhatatlan munkájuk nélkül nem jöhetett volna létre. Isten áldja meg Őket! *Takács Gyöngyi*

Templomunk **felnőtt kórusa** igen mozgalmas, élményekkel teli nyárra tekinthet vissza. Az egész éves énekkari szolgálat után általában nyári szünetet tartunk, most azonban annyi szép programra készülhettünk, hogy elmaradt a nyári pihenő.

Sokunk számára ez nem jelentett problémát, hisz mindannyian szeretünk énekelni, természetesen nem teher, hanem szórakozás, felüdülés egy-egy szereplési lehetőség.

Elsődleges feladatunknak azt tekintjük, hogy a szentmiséket, szertartásainkat szebbé, bensőségesebbé tegyük énekünkkel. Ilyen szép alkalom volt a jubiléó házaspárok szentmiséje, majd templomunk védőszentjének, Szent Anna tiszteletére bemutatott szentmisén való éneklés.

Örömmel vettük Rózsavölgyi Károly úr, a táti Musik-Land Utazási Iroda vezetőjének újabb felkéréseit egyházi és világi kórustalálkozókra.

Nagyszerű dolog látni és hallani ezen alkalmakkor a különböző nemzetiségű kórusok produkcióit. A találkozót mindig zenés vacsora követi, ahol közelebbről megismerhetjük egymást. Nyelvi akadályok nincsenek, hiszen a zene nyelvén jól megértjük egymást. Mindenki ízelítőt ad saját népe jellegzetes dallamaiból, és mindig megtaláljuk a közös hangot.

Mindannyian tudjuk, hogy egy plébánia akkor működik jól, akkor válik élővé, ha kisebb, nagyobb csoportok, közösségek alkotják. Úgy gondolom, hogy a felnőtt énekkarunk a Szent Anna plébánia talán legrégebbi, igen aktív, jókedvű, lelkes közössége. Bár nagyon fiatalosak vagyunk, a kórust inkább az idősebb korosztály alkotja, mégis biztatom a fiatalokat, jöjjenek bátran, ismerjék meg a közös éneklés, zenélés örömet.

Hengánné Gogola Gabriella

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani László atyának a nemrégiben bemutatott **keresztelő szentmiséért**. Izgalommal vártuk a nagy napot, amikor kisfiunkat, Bálintot a keresztény élet kezdete elé állítottuk.

A szentmise a megkeresztelkedés fontosságáról és a kereszttség szentségének felvételéről szólt. Az egész család nagy meghatóással hallgatta a szívünkhöz szóló szentbeszédet. Lelkünkben örömmel, hittel és nagy küldetéssel tértünk haza, hogy Bálintot a keresztény igaz hitre neveljük, és jó irányt mutassunk neki az élet minden területén.

Kívánjuk, hogy sok kisgyermek és szülő térjen haza László atya áldásával, és fogadják szívükbe a Jó Isten tanítását.

Köszönjük mindazoknak, akik jelen voltak ezen a számunkra nagy jelentőségű szertartáson, és velünk együtt örültek az egyházköztség új kis jövevényének.

Kovács család

Hirdetések, tervezett programjaink

Augusztus:

- 25-én templomunk szentségimádási napja – a szokásos időbeosztás szerint: 10-12, valamint 15-18 óráig.

- 28-án reggel 9-kor a plébánia előtt találkozunk azok a fiatal felnőttek, akik kirándulni indulnak, majd az esti szentmise után nyárbúcsúztató összejevetelt tartanak a plébánia udvarán. Erre a „batyubálra” hívjuk egyházköztségünk kevésbé fiatal tagjait is!

Szeptember:

- 6-án Rozália kápolnánk búcsúi szentmiséje 17 órakor kezdődik.

- 7-én 19 órakor képviselő-testületi ülést tartunk a plébánián.

- 12-én a 11-órákor kezdődő szentmise a betegek miséje lesz templomunkban.

- 14-én 18 órakor folytatódik filmklubunk a plébánián.

- 18-án bekapcsolódunk a Nyitott Templomok Éjszakája akcióba, az esti szentmise után éjfélig nyitva lesz templomunk. Az est programja még szervezés alatt, de ekkor indul újra imaóra sorozatunk (amit a Mária Rádió továbbra is közvetíteni szándékozik).

Minden programunkra szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szantanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N.T.
A kiadást támogatta: Szenczy Istvánné és özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2010. szeptember
III/9. szám

Szeptember a városmisszió időszaka, a nyári szünet utáni első imaóránk is e gondolattal foglalkozott. Október 2-án a Nyitott Templomok Éjszakája mintájára mi is megszervezzük közösségünk, templomunk, hitünk bemutatásának estéjét, természetesen missziós céllal. Életünk, hitéletünk önmagában is misszió kell(ene), hogy legyen. Ezen estét a templomunkba eddig csak ritkán, vagy egyáltalán nem látogatók számára szervezzük, de bizonyára érdekes lesz híveinknek is...

Közösségeink, programjaink mindenki számára nyitottak. Örülünk, ha egy-egy új arcot fedezünk fel, ne féljünk őt megszólítani, bátorítani!

Lehet, hogy pont erre a megszólításra vár...

Szentírás vasárnapjára – Biblia és irodalom

Tanári pályám elején a magyarórán rögtön első évben tisztázni akartam, hogy „hogyan kerül a csizma az asztalra”, vagyis hogy miért foglalkozunk a Bibliával az irodalomórán. Három dolgot írtunk föl válaszként a füzetbe: 1. Mert a Biblia szövegei között világirodalmi szintű alkotások vannak. 2. Mert ismerete nélkül az európai kultúra érthetetlen. 3. Mert az európai kultúra a legutóbbi időkhöz keresztény gyökerű.

Nem érzelmi kérdés, hanem tehetség és szakmai felkészültség dolga megállapítani, hogy a Biblia szövegeinek jelentős része helyet kapna világirodalmi szöveggyűjteményekben akkor is, ha az egyházi tekintély nem hívta volna föl rájuk a figyelmet. Ez azért van, mert a Szentlélek a legtöbb esetben megengedte, hogy a szentírók kiemelkedő tehetségű emberek legyenek, akik meghatározott irodalmi műfajokban alkottak. Ebből következik, hogy amikor bibliai szövegeket olvasunk, nem csak valami szent homályban tapogatózunk, hanem a józan ész és az irodalmi szövegeknél is bevált eszközökkel is közeledhetünk hozzájuk. Nézzünk egy példát! A gazdag ifjú odamegy Jézushoz, mert tökéletesebb akar lenni, és megkérdezi, hogy mit tegyen. Jézus felszólítja, hogy adja el mindenét, és kövesse őt. Az ifjú leverten távozik, bár nem derül ki, hogy hogyan folytatódott az élete. Segítségünkre van a műfaj ismerete: ez egy meghívástörténet. A meghívástörténetnek pedig – mint irodalmi műfajnak – fontos eleme az, ami az evangéliumokban is legtöbbször megvan, tudniillik, hogy „ők mindenüket elhagyták és követték őt”. Tehát ha ez hiányzik a történet végéről, akkor az az író részéről tudatos szakítás egy nagyon erős hagyománnyal, amivel közölni akar valamit (Barsi Balázs atya gondolata). Mégpedig azt, hogy a gazdag – ha lélekben ragaszkodik gazdagságához – nem megy be az Isten országába.

Napjainkban különösen divatos irányzat a világirodalom szövegei egymásra hatásának vizsgálata. A világirodalomban nincs még egy olyan mű, amelyben ez annyira tetten érhető lenne, mint az Ó- és az Újszövetség közötti kapcsolatban. Jézus a farizeusokkal való egyik vitájában azt mondja, hogy az az Ábrahám, akit ők atyjuknak tartanak, örült, hogy meglátta az ő (mármint Jézus) napját. Jézust megkérdezik: „hetven esztendő sem vagy, és láttad Ábrahámot?” A válasz megdöbbentő: „Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok.” Elsőre arra számíthatunk, hogy egy ilyen kijelentés miatt legfeljebb kinevetik és otthagya-

ják őt. Ők azonban ki akarják végezni. Miért? Mert ugyanazt az ígét használja saját magára, mint Isten a Mózással való találkozáskor, ahol azt mondta: „Én vagyok az, aki VAN.” Ez az AKI VAN a zsidó ember számára csak Istenre használható szent név, amit a főpap is csak évente egyszer, remegve mondhat ki a jeruzsálemi templom szentélyében. Tehát itt Jézus szava nem kevesebbet jelent, mint hogy Istennel teszi magát egyenlővé.

A Biblia egyre pontosabb megértéséhez felkészültség, és a legnagyobb művészeti alkotásoknak kijáró alázat is szükséges. Ez azonban nem a homályos megérzések, hanem az értelmes, bár olykor nagyon mély és elvont emberi beszéd világa. Ennek befogadásához le kell számolnunk az azzal a tévhittel, hogy az irodalmi szöveg jelentése relatív. Ennél sokkal életszerűbb és vigasztalóbb Lator László költő-műfordítónk gondolata, mely szerint ha a költő nem hinne abban, hogy a versét úgy értik, ahogy ő azt szeretné, akkor nem írna verset. Higgjuk el: ha az Isten nem tenné lehetővé, hogy a szavát úgy értsük meg, ahogy Ő akarja, nem adta volna nekünk a Bibliát.

Gyurácz Németh László

Ajándék!

Nehéz összefoglalni egy délután eseményeit, amely néhány évnyi ismeretségre épül, elmesélni egy történetet az elejéről, hogy ne csak értsék a hívek azt, hogy mekkora örömben volt részünk, hanem hogy érezzék is az esemény jelentőségét.

Egy szombat délutáni keresztelőnek, és annak, hogy miként érinti mindez a fiatalok közösségét, előzménye van, mint minden kapcsolatnak. Az emberek nem is sejtik abban a pillanatban, amikor megismerkednek, milyen szerepet fognak betölteni egymás életében.

Amikor elkezdtem járni a **fiatal felnőttek hittanos csoportjába**, még én sem gondoltam, hogy nem csak egy közösség tagja leszek, emberekkel találkozom, barátokat szerzek. Így ismertem meg Csengét és Palit, akik fiatal házasként Piliscsabáról jártak hozzánk vasárnapi hittanra.

A közös élmények, a rendszeres együttlét, a kirándulások, vacsorák összekovácsoltak bennünket. Együtt örültünk Paliékkal a gyermekáldásnak, együtt izgultunk Csengével az utolsó időkben, de ami igazán nagyszerű volt, hogy Anna lett közösségünk legfiatalabb tagja, aki nagy örömeinkre aktívan részt vesz a hittanórákon.

2010. szeptember 4-én, szombaton 3 órakor a Szent Anna templomban Martin atya (Pali bátyja) keresztelte meg és fogadta az egyház köréibe Annát.

Számomra még különlegesebbé tette az eseményt, hogy felkértek, legyek Anna keresztanyukája! © Aki birtokában van már a keresztszülő státusznak bizonyára tisztában van azzal a kötelességgel, ami abban a percben szövődik, amikor a karjaiban lévő gyermeket a keresztény közösségbe fogadják. Egy életre szóló kötelek ez, melyben a keresztény hitre való nevelés mellett a szeretet, a törődés és a támasz, ami meghatározó, és amit Csánádnak (Csenge bátyja) és nekem szem előtt kell tartanunk.

Így szombaton nem csak egy keresztelőn vehettem részt, hanem egy nagy családi eseménynek voltam tanúja és részese. Egy olyanak, ahol a szűk család is 50 fő fölött volt, a pad-sorokban kisebb nagyobb gyerekek, még ministráltak is Martin és László atya mellett. A szentmisével egybekötött keresztelő végén Csenge és Pali egy kis agapéra hívták a velük ünneplőket a plébánia hittantermébe.

Hatalmas élmény volt, nemcsak nekem és azoknak, akikkel együtt tölthettem ezt a délutánt, hanem kis közösségünknek is. Mindez ott kezdődött, hogy találkoztunk egy vasárnapi hit-tanon... Ezek a váratlan találkozások, ajándékok az életünkben!

Lócskai Anikó

Mi újság a határban, avagy bolyongás a Pilisben

A térkép arra való, hogy segítsen tájékozódni, és a turisztajelzéseket is valami hasonló szándékkal készítették. Aki pedig megtalálja e kettő közti összefüggéseket, az eljut a kitűzött célhoz. Nem úgy, mint a fiatal felnőtt hittan csapatunk a szombati kiránduláson.

Reggel kilenc óra tájban várakoztunk a plébánia előtt, fél tíz felé el is indultunk Pilisszentlélek irányába. A terv egyszerű volt: a hegyeken át fel a Pálos kolostorhoz, aztán a félegyes busszal vissza Esztergomba. Hanem a Jóisten másképp képzelte ezt a napot.

Az indulással még nem volt semmi gond. Mire a sárga turistaösvényt – és ezt a szót még fogjuk párszor hallani – elértük, már össze is jött a kis, 10 főt számláló csapatunk, László atya és Zoltán atya vezetésével. No meg a térképésszel, nevet nem kívánok említeni...

Míg az Orbán-kápolnáig csak dicsértük, hogy milyen jól leaszfaltozták az utat, a Csurgó- kúttól kezdve egy lépést előre és kettőt visszacsúsztatva haladtunk felfele. Majd, hogy ruházataunk színvilága kiteljesedjék a terepszín felé, derékig érő gazban vágunk keresztül, természetesen végig a sárga jelzés mentén, amit aztán egyik pillanatról a másikra veszítettünk el, és csak a visszaúton üdvözölhettünk újra.

Keresztülmentünk hegyen, völgyön, mezőn. Elértük eredeti utunk fontos elágazását, a Barát-kutat, ahol meglepve tapasztaltuk: az út lezárva, körbe kétméteres kerítés, ráadásul a sárga turistaösvény kellős közepén. Nem volt mit tenni, folytattuk már-már körbe-körbevezető útvonalunkat, és az addig hiányzó sárga jelzést ezúttal már százméterenként viszontláthattuk. Aztán egy nagyon ismerős helyen, hallgatva a járt utat járatalanért... népi bölcsességre, valahogy ismét elvesztettük Ariadne sárga fonálát, míg végül ráleltünk valahol a mező közepén egy bokorral benőtt betonoszlopon. Következtetéseinket levontuk: végre megtaláltuk, merre kellett volna menni. Majd nyílegyenesen átvágva a zöld mezőn, élveztük a szűnyoginvázió nélküli vidéket, és el kell mondanom, hogy városunk határa igencsak felvehetné a versenyt néhány turistaparadicsommal. Lehet, hogy nincsenek hatalmas hegyeink, de a Duna vonala és a Pilis közé beékkelt dimbes-dombos táj mégis különösen hat az arra járóra. Érdemes volt eltévednünk.

Nagy Pál Bence

Augusztus 21.

Szombaton, esti misére gyülekeztünk templomunkban. Ez a szentmise kicsit más volt, mint a többi. Különös hangulatát a székely vendégeink jelenléte okozta. Mindkét oldalon az első padsorokat megtöltötték a népviseletbe öltözött fiatal fiúk és lányok. Az idősebbekből álló zenekar a sekrestye bejárata felől foglalt helyet. A szentmise előtt Erdős Péter templomatya röviden ismertette templomunk és plébániánk történetét. A szentmise elején László atya köszöntötte a csoport tagjait. A vendégek közül kerültek ki a misén szolgálatot teljesítő ministránsok és felolvasók is. *(Szinte valamennyien reformátusok voltak, egyik ministráns református teológus...Szerk.)* A szentmise végén a zenekar kíséretével elénekeltük a magyar és székely himnuszt. Nagyon megható volt! Zengett a templom, annak ellenére, hogy sajnos nem jöttünk össze túl sokan...

E meleg nyári este az állami ünnep után, amikor a város zaja kissé alábbhagyott a hosszú hétvége miatt, többen választották könnyű esti kikapcsolódás gyanánt a plébániánkon – a szentmise utáni székely estet.

A táncos lábú fiatalok zenekarukkal és vezetőikkel együtt pár hetet töltöttek Magyarországon, és 21-én este a Mindszenty iskola udvarán adtak ízelítőt tudásukból.

Pörögtek a szoknyák, dobogtak a csizmák, sikítottak a lányok... Az élőzene, a párok tánca, éneke és vidámsága megtöltötte az udvart. Előadásuk után a táncosok a közönség soraiban kerestek párt maguknak, bemutatva nekünk egy-két egyszerű lépést. A közel egy órás program végeztével közösen, meghatóva énekeltük el a székely himnuszt.

Vendégeinket a plébánia vacsorára invitálta, ami szokás szerint gulyásleves és a hívek által hozott finomság volt. Falatozás közben lehetőségünk nyílt egy kis beszélgetésre, aminek a sok szűnyog és az idő szűkössége vetett véget.

Köszönjük vendégeinknek, hogy egy kellemes estével ajándékozták meg egyházközségünk jelen lévő tagjait.

Szencziné Ancika

Plébániai nyárzáró

Augusztus 28-án - immár másodszer, megtartottuk nyárbúcsúztató összejövetelünket. Ez méltó lezárása volt a nyári pihenés időszakának, s így a munkásabb hónapok előtt örömmel gondoltunk vissza a nyár folyamán tartott táborokra, kirándulásokra, egyházközségi programjainkra.

Szombaton az esti szentmise után gyűltünk össze a plébánia udvarán egy vidám, hangulatos kis estére, fiatalok és idősebbek. Örömmel köszöntöttük egymást, s jó volt találkozni újra az ismerős emberekkel. László atya mellett velünk volt Zoltán atya is. Még világosban a fiúk nekiláttak a tűzrakásnak, ami különösen is kellett, mert szokatlanul hideg volt. Hamar asztalra kerültek a finom sütemények, pogácsák, bor. A hűvös idő ellenére nagyon jól telt az este, sikerült ismét egy picit jobban megismerni egymást, beszélgettünk a nyári élményeinkről, sok-sok nevetéssel. Jókdevdünket nem féltetve és persze hálával gondoltunk az elmúlt szép hónapokra, közös örömeinkre, eredményeinkre. Sült virslis vacsora után kört alkottunk, és hangulatos éneklésbe kezdtünk gitár és bor kíséretével. Több kedves dallam után, a hideg elől közelebb húzódtunk a tűzhöz, s ott folytattuk a beszélgetést. Az idő előrehaladtával lassan összekapoltunk, megköszöntük a részvételt, a találkozásokat és elbúcsúztunk egymástól.

A nyár elmúltával, kicsit visszatekintve, az élményekből erőt merítve, megújulva indulhatunk neki az új életszakaszunknak, hogy mindinkább megerősödvén a hitünkben, folytassuk utunkat Isten felé, egyéni keresztyeinkkel és feladatainkkal egyaránt, mindig szeretetben és szüntelen hálával a szívünkben.

Dinnyés Aletta

Szeptember a **kezdetek hónapja**, főleg az iskolások számára.

Izgulnak milyen lesz az első nap, óra, tanár(nő). És azt hiszem ez ránk is jellemző volt, nem a régi **felnőtt hittanosokra**, hanem a csoport új embereire. Az első alkalommal – ebben az évben, iskolaidőben – a hétvége időjárását tekintve szerencsénk volt, így családiasan körbeülhettük a tüzet, és szenes virslik és más kulináris élvezetek társaságában beszélgettünk a Bibliáról, bűnbánatról.

Kijelölgettük az irányvonalunkat, amit még sötétben is tudunk követni. Valószínűleg az erkölcs és világunk lesz a fő témakör, és minden más hozzá kapcsolódó gondolatunk.

Az első alkalom beszélgetéséhez szorosan kapcsolódott a vasárnapi evangélium története (Lk. 15,22), megbánás, megbocsátás és az Atya végtelen szeretete.

Záró soraimban szeretném megjegyezni, azon felnőtt fiatalok, akik csak gondolkoznak az elinduláson, de szívesen részt vennének kirándulásokon, vidámságokon, szalonnasütésen, lelkigyakorlaton meg kötött és kötetlen beszélgetéseken, és szeretnének egy jó közösséghez tartozni, azok minden vasárnap 19 órakor megtehetik ezt a plébánián!

Szenci Gábor

A Látogató

Szomszédom jött: egy „fekete” ember van itt, aki téged keres. Kíváncsian siettem a váratlan látogató elé. Mosolygott a számunkra oly kedves vendég, Éli atya. Sirva, örülve öleltük egymást, hiszen majdnem egy évet szolgált plébániánkon, ahol együtt töltöttünk sok szépet és jót.

Gyorsan telefonáltam szomszédasszonyomnak: siess át, nagy vendég van nálunk! Az atya elmesélte az otthon töltött három hónapját, majd felidéztek egyházközségünkben megélt emlékezetes napokat. Szerette volna megnézni az új, szép plébániánkat és a Mindszenty iskolát, ahol a gyerekek közt jól érezte magát, de az idő rövidsége miatt ez most elmaradt. Majd kipótoljuk, hiszen Kőszeg nincs a világ végén. (Leányfalun tartott ezekben a napokban lelkigyakorlatot, onnan ugrott át Esztergomba.) Az Úr Jézus őrizze meg őt ebben a szeretetben! Nagy szükség van jó barátokra, akikkel gondolatban, imádságban együtt lehetünk. Éli atya köszönjük, hogy itt voltál! Hozd el hozzánk máskor is derűs mosolyodat, meleg szívedet!

Igaz szeretettel a Szent Anna Plébánia hálás hívei nevében:

Kató néni

Vendégségben voltunk. A házigazdáék egy, a közösség számára készített szép tárgyat is megmutattak. Elnyerte mindünk tetszését, örömmel gratuláltunk hozzá. Közérdekű dologról lévén szó, megkértem az „alkotót”, írjon erről néhány sort plébániánk újságjába, az Élő Szigetbe. Mielőtt válaszolhatott volna, társaságunk egyik hölgytagja azonnal rám szólt, rosszallását kifejezve: „Egy aktuális esemény, helyzet kapcsán, mindig kérsz embereket, hogy írjanak. Ez nem egyszerű, **írd meg te!**” Először szólni sem tudtam, aztán vettem a bátorságot – egyetértve vele, hogy írni tényleg nem egyszerű –, és elmondtam neki, hogy ez az újság nem azt jelenti, hogy egy ember írogat valamit, hanem immáron 3 éve sok ember nagy igyekezettel, szeretettel és örömmel összefoglalja, ismerteti az egyházközségben történt fontos, érdekes, megélt, épülésünkre szolgáló dolgokat, azaz megírja, elküldi az újságba. Hiszen így lesz ez közös ügyünk!

Nem folytattam tovább, nem ezért vártak bennünket vendéglátóink. De azóta is motoszkál bennem a rossz érzés, így ezt az apropót folytatva, szeretnék néhány gondolatot elmondani még az „újságírással” kapcsolatban. (Igaz, én csak a „megszólító” vagyok, de azt is jól látom, - lehet, hogy csak én - mennyi munkát jelent a szerkesztőnek, mire a cikkekből újságot készít!)

Igen, úgy megy - és csak úgy megy - hogy megszólítunk embereket. Hol rátermetetteket, hol kevésbé ügyeseket, lelkeseket, a közért szeretettel tenni akarókat. Mostanra kialakult az a csapat, akik biztosan megszólíthatók az írásra és ügyesek is, akik közös ügynek érzik az újságot, és melléjük akad még alkalmyszerűen egy-egy esemény kapcsán néhány ember.

Természetesen a lelegején félve szánták rá magukat a legtöbben, hiszen közülünk senkinek sem tanult szakmája ez. De pont emiatt olyan kihívásnak éreztük sokan, amit, ha teljesíteni tudunk, jó érzést ad, hiszen részt vállalunk a közből, - talán nem is haszontalanul. Természetesen akadt egy-két olyan megszólított is, aki nem vállalta, szabadkozott. Ha mégis megpróbálta, esetleg azok sorát gyarapítja ma már, akikre számíthatunk, illetve természetesen vannak olyanok is, akiknek tiszteletben tartjuk elutasítását, hiszen ők ehhez a feladathoz nem éreznek affinitást, kedvet.

Külön örömet jelent, amikor valakik különösebb felkérés nélkül küldenek, hoznak egy-egy cikket, valami olyanról, amit fontosnak tartanak elmondani.

Ennyit a megszólításról. De ez csak az első lépés. Ez még messze nem az újság! Hiszen valamiféle leadási határidőt, ún. lapzártát is be kellene tartani. Ez persze nem mindig sikerül, - de a szerkesztő még az utolsó utáni percben érkezett sorokat is mindig szívesen fogadja. A nehézséget az is fokozhatja, hogy kb. a cikkek fele érkezik elektronikus úton. A kézzel írtakat be kell gépelniük. Ezután jön az első lektorálás, amit majd még 3-4 követ, de mivel nem tanult szakmánk ez, sajnos mindig marad néhány nyelvi hiba.

A következő feladat a szerkesztés (először csak „durván”), majd az így összeállított újság átküldése jóváhagyásra a plébános atyának. Majd elfelejtettem, hogy a hirdetéseket, tervezett programokat is össze kell bogarászni, mindent, amiről az elkövetkezendő hónapban tudni érdemes. Ja, és néhány aktuális kép. Ezután történik a végleges szerkesztés, formázás, az utolsó korrekciók.

Mindekkor már csütörtök éjjel vagy másnap hajnal van, hiszen, ahhoz, hogy a hét végén megjelenjen az újság, pénteken sokszorosítani, hajtogatni kell, és eljuttatni a plébániákra.

(Egy hónapi előkészítő - cikkgyűjtő!- és sok óras intenzív szerkesztői munkát jelent a finisben mindez.) Tehát, valóban nem egyszerű feladat ez. Az újság nem születik meg, csak úgy magától!

A sok pozitív visszajelzésből úgy látszik, szeretik az Élő Szigetet, szívesen olvassák, hasznosnak tartják.

A cikkírás nem néhány ember privilégiuma - a megszólítás sem! Nyitott, befogadó közösség munkája ez az újság, ezért mindenkit buzdítunk, ha egyházközségünk bármely eseményéről, programjáról, rendezvényéről szívesen tájékoztatná írásban is a többieket, ne várjon a megszólításra, ne késlekedjen, tegye meg! **Köszönet mindenkinek, aki bármely módon szívének tartja, segíti az Élő Szigetet! Szerencsére sokan vannak!**

NY.M.

HIT fesztivál Esztergomban

Az idei év mindjárt izgalmasan kezdődött, mert az Egyházi Szociálpedagógiai Hálózat itt, Esztergomban, a Mindszenty iskolában rendezte a „Hálózati Ifjúsági Tarkabarka” elnevezésű fesztivált szeptember 11-én. Az időjárás mindent megpróbált, hogy elrontsa a kedvünket, de hiába, igazán jó volt a hangulat a zuhogó eső ellenére is. Rengetegen jöttek el a találkozóra az ország különböző részeiről, összesen kb. négyszázan voltunk: Arlóról, Karcagról, Zsámbékról, Alsószentmártonból, Kaposfőről, Gilvánfőről, és jó sokan voltak a mieink is, Esztergomból és Kertvárosból. Tíz órakor zenés szentmisével kezdődött a rendezvény, Székely János püspök atya celebrálta. Misi testvér gitározott és énekelt, és a kiosztott szöveges füzetből mindannyian vele énekelhettünk.

Azután minden csapat bemutatkozott egy kis műsorral, fergeteges cigánytáncokat, rövid szindarabrésztletet, és A Mi Házunk gyerekeitől lendületes diszkótáncot láttunk. Egy kicsi lány bátran kiállt a színpadra egyedül egy dallal, másik két nagylány az egész csapatot magával vitte a színpadra az énekléshez. Mindenki nagy tapsot kapott, megérdemelten.

Utána ebédre finom virslit kaptunk kechuppal és mustárral, hozzá zsömlét, üdítőt, harmatvizet, és még repetázni is lehetett. Délután a kisvonatozás következett, a Bazilikából ugyan sok nem látszott a ködös-esős időben, mégis sokan ültek föl a vagonokra, és az utolsó körre eltűnt a köd is. Sok gyereknek első alkalom volt életében, hogy „külföldön járt”, mert a kisvonat Párkányba is átfurikázott. Közben már megkezdődött a vicces olimpia, és a kézműves foglalkozások, a szerzett pontokat pedig az udvaron, a sátorban lehetett beváltani, Péter testvéréknél. Játékok, ékszerek, illatszerek, rózsaszín, piros és narancsszínű kavalkád jutalmazta a dekázásban, kosárra dobásban, lufi-pukasztásban, gyöngyfűzésben, kötélhúzásban, zsákban-futásban, kosárfonásban és hasonlókban tanúsított szorgalmat.

A tornacsarnokban addig felkészültek a koncertekre: elsőként maga L.L. Junior látogatott el hozzánk, csodálatos élményt nyújtott a gyerekeknek, a számokat a rajongó közönség fejből tudta, és végül a szerencsések még autogramot is kaphattak.

A Lasho Lecsó nevű zenei formáció zárta a rendezvényt, még egyszer sikerrel felvillanyozta a fáradt közönséget. Kis imával búcsúztunk el végül egymástól, szomorúan, hogy véget ért a fesztivál, de már el is kezdtük várni a következő találkozást.

Pau testvér

A szombati találkozón Pau testvér megtisztelő meghívásának eleget téve a plébániai **karitás csoportot** hatan képviseltük. A szentmisével induló napot, az összes programot színesség, az egymásra való nyitottság, az öröm jellemezte. Reméljük, hogy ez a találkozó is elősegíti plébániánk életében a nyitást, az elfogadást, a megértést cigányok és nem cigányok között is, felismerve és valóra váltva közöttünk Krisztus példáját és üzenetét. Bízunk abban, hogy ezt az alkalmat még több fogja követni, elősegítve plébános atyánk - és sokunk - rendszeres ima és miseszándékának megvalósulását, egyházközségünk lelki megújulását.

Gál Bernadett

Ipolyszalka, 2010. szeptember 12.

A Fájdalmas Szűzanya köszöntése, ima a világon szétszóródott magyarságért, Szent Erzsébet szobrának avatása, falu-ünnep, hagyományteremtés. Mindez egy napba sűrítve... Felnőtt énekkarunk meghívást kapott, hogy vegyünk részt az ipolyszalkai ünnepén, ünnepeljünk velük. A nap eseményei röviden:

A Magyar Ház kertjében gyülekeztünk. Körmenetben, Mária-zászlókkal és fáklyákkal, a lorettói litániát énekelve vonultunk be a templomba, ahol szentmisén vettünk részt. Utána a templom melletti lourdes-i barlang előtt a jelen lévő kórusok elénekelték Máriát köszöntő énekeiket. Egy csipkeverő gyönyörű munkáinak megtekintése után visszamentünk a Magyar Ház kertjébe, ahol a helyiek finom ebéddel fogadtak. Ezután Szent Erzsébet szobrának felavatására került sor.

Kórusunknak különleges élményt jelentett ez a „vendégszereplés”. Néhány észrevételt, tanulságot szeretnék most a kedves Testvérekkel megosztani.

- Csak dicsérni lehet a Magyar Ház és a körülötte kialakult élet mozgatójának, Ziman Magdolnának és segítőinek a buzgalmát, odaadó munkáját. Mindnyájan tapasztaljuk, egy-egy ügy, egy-egy közösség akkor él, ha van egy (vagy inkább néhány) lelke, motorja, aki időt, energiát nem kímélve odaáll a jó ügy mellé, és szolgálja azt, - ezáltal pedig a kisebb-nagyobb közösséget.

- Senki sem lehet próféta a saját hazájában - mondta Jézus is Názáretben. Sajnálatos módon a helybeliek, tehát az ipolyszalkaiak igen szerény számban jelentek meg ezen a szép ünnepén. Nem látok, nem is kell, hogy a helyi események/történetek/viszonyok mögé lássak, de itt is beigazolódt, hogy a közösségek szervezésben kulcsfontosságú a megszólítás. Bizonyára az idősebb generációhoz másképpen kell szólni, mint a fiatalokhoz. Ezt tudomásul kell vennünk. Az új bort új tömlőkbe kell töltenünk...

- Ezen civil kezdeményezéshez, - amely Mária-tiszteletük segítségével már ötödik éve próbálja meg összehozni a magyarság értékeit - a helyi egyház, legalább is idén nem csatlakozott. Ennek oka számomra szintén nem ismeretes. Úgy gondolom, minden jó szándékú erő összefogására, koordinálására az egyháznak küldetése van, nem csak a papság, hanem a civilek bekapcsolása által is.

- Szeptember 12-én, Mária névünnepén Ipolyszalkán sok szép élményben volt részünk. A jelen lévő környékbeli falvak hagyományörző kórusai Mária énekeikkel, gyönyörű népviseletükkel, őszinte lelkesedésükkel minket is magukkal ragadtak - de talán a nem annyira fiatalokat... Jó volt megtapasztalnunk, hogy az archaikus, népi énekek mellett, az általunk énekelt kórusműveken túl, újabb hangzású, szép gitáros dalok is felcsendültek Mária köszöntésére. „Kincseinkből régít és újat hoztunk elő.”

- A Szent Erzsébet szobor felavatási ünnepségén szót kapott az alkotó (Pintér Miroszlav) is. Ő a szentek, főleg a magyar szentek nyomán jutott el Jézushoz. Őszinte vallomása felért egy jó prédikációval.

Ezen a szép napon sokat gazdagodtunk. **Fájdalmas Szűzanyánk! Járj közben Szent Fiadnál értünk, akik köszöntésedre összejöttünk. Közösségeinkért, hitünkért, magyarságunkért való fáradozásunkat pártfogold, hogy hűséges gyermekeidként egykor veled lehessünk az örök hazában!** Nyitrai László

Nyugdíjas közösségünk összejövetele szeptember 25-én 15 órakor lesz a plébánián. Szeretettel várjuk közösségünk régi és leendő tagjait!

A Kerek Templom Éjszakája

*Jártál már benne? Szívesen megnéznéd belülről?
Megengeded, hogy közeledjen hozzád Az, Akinek épült?
Elhiszed, hogy ez lehetséges?*

A Szent Anna („Kerek”) Templom **október 2-án, szombaton 18.00 órától éjfélig** nyitott kapukkal és nyitott szívvel várja mindazokat, akik meg szeretnék ismerni templomunkat, szeretnének közelebb kerülni Istenhez, illetve kíváncsiak rá, miről szól az oda járók élete.

Program

- 18:00 – Gitáros szentmise a fiatalok szolgálatával
- 19:00 – Templombemutató – a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola diákjai bemutatják a templom épületét; szeretetvendégség a templom előcsarnokában
- 19:30 – A tékozló fiú – gyerekek zenés-táncos színdarabja a Határtalan Szív Alapítvány rendezésében
- 20:00 – Kézműveskedés a sekrestyében
- ezzel párhuzamosan „Élet a Szent Anna Plébánián” címmel vetítéssel egybekötött előadás a templomban
- 20:30 – Egyházzenei áhítat – a templom Szent Anna kórusa és a Corde Voto kamarakórus énekel, Gyurácz Németh László orgonál; közben lesz lehetőség egyéni beszélgetésre a templom plébánosával
- 21:15 – „Szerzetesek órája” – találkozás és beszélgetés a ferences szegénygondozó nővérekkel és a Töltés utcában dolgozó marista testvérekkel
- 22:15 – Templombemutató – a plébánia ifjúsági közössége mutatja be a templomot
- 22:45 – Papság és költészet – válogatás Sik Sándor verseiből
- 23:00 – Taizéi imaóra énekléssel, elmélkedéssel és csenddel

Szeretettel vár mindenkit

Pokryva László plébános és a Szent Anna Plébánia közössége

Hirdetések, tervezett programjaink

Szeptember:

- 21-én: Filmklub: A könyörületesség papja c. filmet nézzük meg a hittanteremben.
- 26-án: Szentírás vasárnapja, minden mise után megáldják a magunkkal hozott Bibliákat. E napon Esztergom templomaiban gyűjtést szervezünk, hogy a kórházunk minden kórtermében legyen Biblia a betegek számára.

Október:

- Az októberi litániák hétköznapokon 17.30-kor kezdődnek.
- 2-án: A Kerek Templom Éjszakája, programja feljebb.
- 4-én: A Rozália kápolnában 17.00 órakor szüreti szentmisét celebrál Székely János püspök atya, melyet agapé követ, utána bibliaóra kezdődik 19.00 órakor a hittanteremben.
- 9-én: Képviselő-testületi kirándulás, kihelyezett testületi ülés.
- 19-én: Következő imaóránk 18.00 órakor kezdődik .

Minden programunkra hívjuk és várjuk a Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

*A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N.T.
A kiadást támogatta: özv. Kovács Jenőné*

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2010. október
III/10. szám

„Csak az a kérdés, hogy amikor az Emberfia eljön, talál-e hitet a földön?” – hallottuk a múlt vasárnapi evangéliumban Lukács nyomán Jézus kérdését...

Ez a gondolat minket is foglalkoztat. Találna-e bennem, egyházközösségünkben, kisebb-nagyobb közösségeinkben egy mustárnagyni eleven hitet, ha most újra eljönne. Szeretnénk hinni, hogy igen...

A Kerektemplom Éjszakáján – missziós küldetésünk tudatosításán túl – magunk elé is tükröt tartottunk: én hol is vagyok életvezetésemmel ebben a koordináta rendszerben. Ha válaszúthoz érkeznék – mint 1956-ban sokan – én vajon hogy viselkednék?

Ha én Istenbe, közösségeinkbe kapaszkodva napról-napra jobbá akarok válni, akkor jobbá válik családom, városom, nemzetem is...

Az Úr kegyelme segítse jó szándékú törekvéseinket!

Napjainkban sokat hallunk az 1956-os eseményekről. Hallunk a forradalom előzményeiről, magáról a forradalomról és az azt leverő szovjet csapatok megszállásáról. Azonban kevés szó esik arról, hogy az Egyház hogyan viszonyult ezekhez az eseményekhez. Mi volt az Egyház véleménye a kitört forradalomról?

Az első békés forradalmi tüntetésen sok pap is részt vett Budapesten és vidéken egyaránt. Október 24-én folytatódta a tüntetések, megkezdődtek a gyilkos sortűzek és megszerveződött az ellenállás. Október 25-én több püspök körlevelet küldött a papoknak, amelyben józanságra hívták őket. Október 28-án XII. Piusz pápa értesülve a gyilkosságokról és a harcokról – levélben és rádióüzenetben – állt ki a vérengzés beszüntetése és az emberi jogok megadásán alapuló béke mellett. Imádkozott, hogy „Kelet-Európa polgári jogaiktól megfosztott népei igazságosságban és békében építhessék újjá államukat”. Ezt a körlevelet Olaszország minden templomában is felolvasták a magyar népért végzett imáival együtt. Milánó érseke, a későbbi VI. Pál pápa, fáklyás körmenetet vezetett, amelyen maga vitte a hátán Magyarország jelképes keresztjét. Sok helyen, itt Magyarországon és külföldön is gyászmisét mutattak be a forradalom áldozataitért.

A papok imára hívták az embereket. Erőt nyújtottak a haladókknak, sebesülteknek vagy éppen a meggyilkoltak rokonainak. Próbálták megakadályozni az azonnali bosszút. A Forradalmi Tanácsokba, Nemzeti Bizottságokba sok helyen papokat is beválasztottak. A magyar papság támogatta a forradalom szabadságeszméjét.

Ezekben a napokban szabadult ki több püspök is: többek között Pétery és Badalik püspökök ill. Mindszenty József bíboros hercegprímás is. De ekkor szabadult ki a börtönben lévő sok száz pap, szerzetes és szerzetesnő is.

Mindszenty bíboros Budapestre ment, hogy felvegye a kapcsolatot az egyházi és állami vezetőkkel. November 3-án rádióbeszédet mondott, melyben szabad választást, többpártrendszert és a demokratikus államforma visszaállítását kívánta. November 4-én bejöttek az oroszok. A Bíborosnak menekülnie kellett az amerikai nagykövetségre. Itt élt 15 évig, majd VI. Pál pápa kérését teljesítve elhagyta az országot. Ausztriába ment és onnan látogatta a világon szétszóródott magyarokat.

A forradalom leverése után 50-55 pap is elhagyta az országot, többnyire a forradalom mellett való kiállásuk miatt. Félték a kivégzéstől, az újabb letartóztatásoktól vagy pedig a

beépítéstől. Az oroszok szinte azonnal letartóztattak vagy internáltak több, gyanúsnak nyilvánított papot. XII. Piusz pápa november 10-én felemelte szavát Magyarország érdekében és az egész világot hívta, hogy védjék meg az ország szabadságát. A segítség elmaradt, viszont jött a megtorlás.

1957. januárjában letartóztattak 14 papot a forradalommal való együttműködés miatt. 1957. márciusában újabb 56 papot fogtak el. A letartóztatások egészen nyár végéig tartottak. Összesen 135 papot vittek be kihallgatásra vagy verték őket félholtra. A cél az volt, hogy megtörjenek, beépített emberekké váljanak. Sajnos ez néhány esetben sikerült is, de a legtöbben kitartottak. Az Egyház meghurcolása újra megkezdődött és tartott egészen 1989-ig, a rendszerváltozásig.

Számunkra az egész forradalom eszméje maga a szabadság volt. Az ember ugyanis nem akar rabságban élni. Isten úgy teremtett meg bennünket, hogy szabadon élhessünk, szabadon gyakorolhassuk a hitünket, szabadon tegyünk tanúságot az Isteni Igazság mellett. Az 1956-os forradalom nemcsak történelmi emlék, hanem a magyar jövő reménye is. Remény arra, hogy ez a nép képes szabadon élni, szabadon gondolkodni igazságban és becsületben. Legyünk büszkéek '56-ra gondolva, legyünk büszkéek magyarságunkra és éljünk a forradalom célkitűzéséhez hűségesen. Ebben kérjük a Boldogságos Szűz Mária, Magyarország Főpatrónájának anyai szeretetét, a magyar szentek közbenjáró imádságai és a fölséges Istennek erejét és kegyelmét, hogy az 1956-os forradalom eszméje töltsen be a lelkiünket és hordozzuk szívünkben a szabadság vágyát.

László atya

A Kerektemplom Éjszakája

Éjszaka. Minden zárva, az utcák kihaltak. Esztergom sötétedéskor pillanatokon belül elcsendesül.

Kivéve akkor, ha Múzeumok, Kutatók, (Nemzeti Örökség Napjához csatlakozva) Templomok Éjszakája van. Ilyenkor elsősorban azokat próbálják a szervezők megszólítani, akik egyébként nem járnak, vagy túl keveset járnak múzeumba; nem kutatnak, azaz tudománnyal iskoláskoruk óta nem foglalkoznak; tekintélyesen bezárkózó impozáns épületekbe, titokzatosnak látszó szentélyekbe be nem jutnak.

Ilyen éjszakán lehetséges a bejutás. A kihalt, színét veszített, bereteselt éjszakai világban különösen hívogató, ha nyitva egy ajtó, ha egy közösség tárt kapukkal vár: „Jöjjenek többen, jöjjenek többet!” A Szent Anna Plébánia kitarja minden kapuját október első szombatjának éjjelén. Hatásos plakáton, szórólapon sokan, sokfelé vittük a hírt: Kerektemplom Éjszakája lesz. Nagyon hamar, igen széles körben felfigyeltek rá és eljöttek erre a maratoni hosszúságú közös ünnepre. Sokan együtt virrasztottunk ezen a különleges éjjelen, együtt mélyedtünk el abban, hogy kinek és mi célból épült ez a templom, a mi templomunk. A sajátunkra való rácsodálkozás, önmagunk mélyebb megismerése, valamint a megosztás, a vendégül látás vigíliáját éltük.

Jó gazda módjára körbevezettük vendégeinket, bárhová be-
kukkanthattunk, aki akart megpihenhetett, ehetett és ishatott:
mindannyian otthon érezhettük magunkat ebben a megszentelt
házban.

Az egymást követő programok tágas, sokszínű panorámát
vetíttek körénk: közös szentmisével indítottunk, ahol a zenei
szolgálatot lelkes gitáros csoportunk látta el. Ezután mind-
szentys diákok mutatták be a szent teret kívül és belül. Vezeté-
sükkel zárandokként pillantottunk a jól ismertnek hitt helyre,
felemeltük tekintetünket, bekalandoztuk a kupolát. A magasban
körben látható titokzatos domborművek és faliképek élettel tel-
tek meg, nevet kapott oly sok minden, amin máskor szinte kö-
zömbösen, tudatlanul legeltettük a szemünket, a szobrok, oszlo-
pok, egyéb díszek pingált csudákból jelentésteli szimbólumokká
kezdtek átváltozni. Azután még mindig nagyon sokan marad-
tunk együtt, amikor cigány testvéreink bemutatták a Tékozló
Fiú történetét, boldogan zsbongtunk, ahogy eltáncolták, elbe-
szélték mindannyiunk megtérésének biztató, igaz meséjét.
Minden jelenetre, akár egy méltó pohárköszöntő után, felzúgott
a taps: büszkélkedhettünk és meghatódhattunk titkos kincsein-
ken, a Töltés utcai testvérek ajándékán; és emelkedtünk tovább.
Nyitrai Laci közel egy órás, látványos, missziós gondolatú ve-
títéssel mutatta be a plébánia életét: kereszteléstől bérmál-
kozásig, húsvéttól adventig, ünnepeinket, hétköznapjainkat és
közösségeinket. Közben még sok gyerek bámészkodott a templom-
ban, nekik kézműves foglalkozást ajánlottunk a sekrestyén-
ben: készültek a szép, egyedien díszített origami-templomok,
kicsiny üvegyöngy-díszek. Később a kórus is benépesült: egy-
házzenei áhítat kezdődött előbb a Szent Anna templom kórusa
szolgált, aztán a Corde Voto kamarakórus énekelt, Gyurác
Németh Laci orgonált. Most a helyi Karitászcsoportról valamit:
egész éjszaka kint, az oszlopcsarnokban várt mindenkit a terített
asztal, enni- és innivalóval, és mindig valaki, aki töltött és kínált
és beszélgetett és készen állt az egyre csípősebb hidegben –

Máriák és Márták voltak egy-
szerre! 22.00 óra felé járva be-
köszöntött a „Szerzetesek ideje”:
ferences szegénygondozó nővé-
rek, és a Töltés utcában dolgozó
Mária Iskolatestvérek szerzetesei
meséltek magukról. Aztán László
atya vezetésével kérdezz-felelek
indulhatott (megtudtuk például,
mikor ébrednek a szerzetesek, de azt egyelőre nem, hogy László
atya mikor früstököl... , majd talán jövő ilyenkor ez is kiderül.)
Éjfél felé hajolva újra bemutattuk templomunkat, most a plé-
bánia ifjúsági közösségének közreműködésével, majd Sík Sándor
versek hangzottak fel, meditatív hangulatba hozva a kitaró
virrasztókat. Végül taizei-ima zárta az együttlétet: éjfélkor pe-
dig – amikor ősi, ájtatos legendák szerint a türelmes, alázatos
virrasztónak megnyílik az ég –, nos éjfélkor áldással távoztunk.
Zárultak a kapuk, a visszatekintve szinte pillanatnyinak tűnő
több mint hatórányi közös vendégeskedés-vendégfogadás után.

Sokan vannak a meghívottak, kevesen a választottak. Ut-
cákon és tereken is hirdettük ezt a különleges éjszakát – jó né-
hányan elfogadták az invitálást. Örömmel láttunk olyan test-
véreket, akik talán még soha nem jártak templomunkban, de
most nagyon komolyan vették a meghívást és megtiszteltek
bennünket, kicsit megilletődöttek, kicsit csodálkozva. Talál-
koztunk olyanokkal is, akik más plébániák oszlopos tagjai és
kíváncsiak voltak: nálunk hogyan is mehetnek a dolgok. Persze
a legtöbben mi, „szentnások” húzódtunk be ezen a sötét,
hideg éjszakán szent egyházunk tárt kapus erődjébe. Azt hi-
szem, ezzel a bátor, áldott kíváncsisággal megint közelebb ke-
rültünk egymáshoz, felragyogtak kincseink, vagyis közössége-
ink és egyéni talentumaink – mind egy foglalatban, a Szent
Anna templom bazilikás kupolája alatt.

K. B.

Nyitott templomok éjszakája a Kerektemplomban

Néhány évvel ezelőtt lélekben megerősödve tértem haza a
Belvárosi templomból, ahol bensőséges hangulatú estén ve-
hettem részt. A nyitott templomok éjszakája keretében szer-
vezett programok között meghatározó élményem a zenész
házaspár, Vedres Csaba és Gyermán Júlia élményt nyújtó or-
gona-hegedű koncertje és tanúságtétele volt.

Az újabb, ezúttal kerektemplomi kezdeményezésről öröm-
mel értesülve, a csalogató, színes plakátot, változatos prog-
ramokat olvasva, lelki élményekre vágyakozva léptem be este a
Szent Anna templomba, hitéletem első lépéseinek helyszínére.

Nyitrai László vetítéssel egybekötött, az aktív egyházköz-
ség mindennapjait bemutató élvezetes, és számomra sok újdonsá-
got tartogató beszámolója közben kapcsolódtam be az éjszaka
programjába számos hívő, érdeklődő mellett.

Az ünnepi alkalmak, majd a kötetlenebb vidám együttlétek
képsorai után egyházzenei áhítat következett. A Szent Anna
kórus, majd a Corde Voto kamarakórus énekében, hegedűjáté-
kában és Gyurác László orgonajátékában gyönyörködhattunk.

A szerzetesek órája keretében humorral fűszerezett vetítés
közben a Szent Anna plébániával szorosabb kapcsolatot ápoló
ferences szegénygondozó nővéreket és a marista testvéreket, il-
letve szolgálatukat és a rendek történetét ismerhettük meg köze-
lebbről. Örömmel hallgattam a tanúságtéző fiatal Teréz nővér
hivatásának történetét, s a spanyol testvérek felhívását, amellyel
a híveket - a karitás értékes munkáján túl - további segítség-
nyújtásra buzdították.

Érdekesnek találtam a programot, csak egy dolgot sajnál-
tam, hogy a végéig nem maradhattam. Örülök, hogy részese le-
hettem a jól sikerült estének, köszönet érte minden közremű-
ködőnek!

Zsemberyné Major Ágota

„Ne hagyjátok a templomot, A templomot s az iskolát!” /Reményik Sándor/

Nem hagytuk! A sajtóban egyre másra jelentek meg azok a
hírek, hogy a Múzeumok éjszakáját pénzhány miatt nem tudják
megrendezni. A Kerektemplom közössége bebizonyította, hogy
pénz nélkül is lehet tartalmas éjszakát szervezni, ha meg-
engedjük, hogy közeledjen hozzánk „Az, Akinek épült.” Össe-
fogott fiatal és idős, hívő és nem hívő, diák és tanár, szerzetes
és civil, és megszervezte a Kerektemplom Éjszakáját. Az össe-
fogás eredményeként maradandó élménnyel távozhatott az a
sok-sok ember, aki megtisztelte jelenlétével a rendezvényt.

A szellemi táplálék mellett **Karitásunk** gondoskodott arról,
hogy a test is jól lakjon. Öröm volt látni a sok-sok gyereket,
akik boldogan kóstolgatták a finom süteményeket, palacsintát.
Fiataljaink nem győzték kenni a mangalica-zsíros kenyeret,
aminek szintén nagy sikere volt.

„Kértem az Istent, segítsen, hogy szeressem az embereket, aho-
gyan Ő szeret engem. És az Isten azt mondta: no végre egy jó
gondolat” (ismeretlen szerző).

A Kerektemplom éjszakája tényleg jó gondolat volt. Köszönet
érte az ötletadóknak (egy karitászos), az ötletet támogató Pokriva
László plébános atyának és a Szent Anna Plébánia kö-
zösségének.

A Corde Voto kamarakó-
rusnak sikerült „Szétdalol-
ni a világ számos gonosz-
ságát”, a Tékozló Fiúnak is
megbocsátott az édesapa.
Így lett „kerek” ez a nap
mindnyájunk nagy-nagy
öröme és épülésére.

Recska Valéria

Szerzetesek órája

A Kerektemplom Éjszakája program egyik fontos eleme volt a plébániával kapcsolatot ápoló szerzetesrendek bemutatkozása (Szerzetesek órája). A kései időpont ellenére még mindig szép számban jelenlevő hívek és érdeklődők bepillantást nyerhettek az esztergomi Ferences Szegénygondozó Nővérek és a Marista Iskolatesvérek életébe, munkájába. A két rendről is megtudhattunk néhány alapvető információt, melyeket nem mindnyájan ismertünk korábban, mint pl. hogy a ferences nővérek kongregációja nem azonos az Esztergomban is működő, jól ismert Kisebb Testvérek Rendjével (nem is szólva az egyéb ferences irányzatokról), illetve, hogy a marista testvérek laikus férfi szerzetes kongregáció, azaz tagjai nem papok.

A maristák munkája már Péter testvér vezetése idején általánosan ismert és elismert volt. A Mi Házunk példaértékű kezdeményezés, mely bemutatta, hogy a roma gyerekek integrációja, felzárkóztatása valóban lehetséges, mégpedig a napi foglalkozás, együtt tanulás, közös programok, a családok életének figyelemmel kísérése, segítése révén. A Kerektemplom Éjszakáján Pau és Jaume testvér képviselte rendjüket.

Mária Klarissa nővér, általános főnöknő, néhány szóval kiegészítette azt a benyomást, amit a rend mindennapi életét bemutató képek kelthettek bennünk. Mindennek alapján egy szeretet-teli közösséget ismerhettünk meg, akik a rászorulókkal végzett munkájukhoz ebből a keresztény, Krisztus központú közösségből merítik az erőt. Ezt a képet csak tovább erősítette Mária Teréz nővér tanúságtétele életéről.

Mindnyájunknak szüksége van valódi közösségi élményekre, melynek jó példája volt a Kerektemplom Éjszakájának ez a programja is. *K. D.*

Szüreti mise

Az 1755. évi egyházlátogatási jegyzőkönyv szerint „minden évben, szüret idején egy ferences atya tartott a Rozália kápolnánál hálaadó szentmisét...” Ezt a hagyományt elevevintette fel egyházközségünk néhány évvel ezelőtt.

Az idén, Assisi Szent Ferenc ünnepén, a hideg, barátságtalan idő ellenére szép számmal gyűltünk össze a szentmisére, melyet Székely János püspök atya más irányú elfoglaltsága miatt plébánosunk, László atya celebrált.

Szentbeszédében kiemelte, hogy az ember természeti lény, szoros kapcsolatban áll a természettel, és azon keresztül Istennel. Ezt semmi sem fejezi ki szebben, mint a Naphimnusz:

*„Áldjon, Uram, Téged Földanya nénénk,
Ki minket hord és enni ad,
És mindennemű gyümölcsöt terem,
Füveket és színes virágokat!”*

Az idén sok szólósgazda elmondta, hogy mennyire kevés és gyenge minőségű a termés. Ugyanakkor a szőlő gondozása az idén sem követelt kevesebb munkát. Siránkozunk-e azon, ami nincs, vagy örülünk annak a kevésnek, ami van? Bizony, örülünk annak, hogy Isten mégis adott termést családjaink asztalára!

Lehet az véletlen, hogy ennyi természeti csapást szenvedünk el? Aligha. A Teremtő ezeken keresztül is tudunkra akarja adni, hogy nem becsljük meg csodálatos élőhelyünket, a Földet.

Jézus mondta: „Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” Először is ezzel az imádságos közösség jelentőségét hangsúlyozza; továbbá azt, hogy ha egy akarattal kérnek valamit, azt a Mennyei Atya megadja nekik. A mi feladatunk tehát adott: imádkozni, kérni és engesztelni.

Minden csütörtökön van erre lehetőség templomunkban (engesztelő imaóra), melyre hívjuk a hazáért imádkozni szándékozó híveket – mondta László atya.

Kérjük Istent, hogy jövőre adjon jobb időt és jobb termést!

*"Dicsérjétek az Urat és áldjátok,
És mondjátok hálát Neki,
És nagy alázatosan szolgáljátok!"*

(Bár hideg volt, a szentmise után mégsem széledtek szét az emberek. Utána kedves hagyományként agapé következett. Köszönet mindenkinek, aki szeretettel hozta és kínálta a sok finomságot!)

Tuschinger Lászlóné

Október 9-én délután gyönyörű napsütéses időben gyülekeztünk a Mindszenty iskola udvarán a **nyugdíjas összejövetelünkre**. Az aulában helyet foglalva Kohné Évike és a 4. osztályos gyerekek az Idősek Világnapja alkalmából nagyon szép versekkel, furulyaszóval, tánccal köszöntöttek bennünket.

Műsoruk után saját készítésű emléklappal ajándékoztak meg minket. Közösségünk házi süteményekkel, üdítővel vendégelte meg a kis csapatot. Köszönjük szépen Évikének és a gyerekeknek ezt a szép, bensőséges hangulatú délutánt. Igazgató úrnak pedig köszönjük, hogy rendelkezésünkre bocsátotta az iskola auláját, mert olyan sokan eljöttünk mi, nyugdíjasok, és olyan sokan voltak a szereplő gyerekek meghívott nagyszülei is, hogy a plébánia hittantermébe be sem fértünk volna.

Mindent köszönünk, nagyon jól éreztük magunkat.

Kőváryné Marika

Rendkívüli képviselő-testületi ülés

Immár hagyományosnak mondható, hogy évente egyszer ősszel felkerekedik a képviselő-testület, hogy záródokútra induljon. Mint a plébános atya támogató közössége fontosnak érezzük, hogy ne csak feladatok és programok megbeszélése alkalmával találkozunk egymással, hanem közösségépítés és saját magunk épülése (rekollektív) kapcsán is. Erre ad alkalmat ez az évi egy teljes nap, amit idén Egerben, az egri egyházmegye központjában töltöttük.

A programot tekintve igen gazdag napunk volt. A szentmise, a rózsafüzér mellett tartottunk rövid testületi ülést is, és kulturális-szabadidős programokon is részt vettünk (orgonakoncert a székesegyházban, Marcipán múzeum látogatása, érsekkerti séta, szépasszonyvölgyi borozgatás).

A zarándoklat fő vonalát László atya bevezetője adta, melyben összefoglalta, hogy mi a feladata a képviselő-testületnek, illetve nekünk, tagoknak. A képviselő feladata összetett és felelősségteljes. Egyrészt a plébánost támogatni munkájában, segíteni, vállalt feladatainkat elvégezni és lehetőség szerint minél több általunk szervezett programon részt venni. Ehhez szorosan kapcsolódik a példaadás. Egy képviselő nemcsak a programokon való részvétellel mutat példát, hanem egész életével, akkor is, mikor nem itt szolgál, akkor is, amikor mások nem látják. Akit ez a megtiszteltetés ért, hogy az egyházközséget képviselheti, feladata még az egyházközségért végzett rendszeres ima. Ezt tesszük minden ülés előtt is, de fontos, hogy egyénileg is végezzük, és imáinkba foglaljuk azokat a közösségeket is, amelyeknek nem vagyunk a tagjai; hálát adni pedig mindazért, ami sikerült, illetve, amiben az Úristen áldását, kegyelmeit megtapasztalhattuk.

Ezt a munkát nem végezhetjük pusztán a magunk erejére támaszkodva, ezért kérjük a kedves testvérek támogató imáit is, hogy mindig meglegyen bennünk a munkához a kellő alázat, hogy munkánkon mindig rajta legyen az Úr áldása, és mindent, amit az egyházközségért teszünk valóban lelki megújuláshoz vezessen mindenkit.

*(„Ha az Úr nem építi a házat, az építő hasztalan fárad...”
127.zsoltár)*

G.B.

„*Akit szeret az Isten, annak ad családot.*” (Wass Albert)

Október 10-én **Katolikus Családi Napra** hívta Székely János püspök atya a cigány családokat, akik szép számmal jöttek el gyermekeikkel együtt. Láthattuk a Tékozló fiú történetét zenében és táncban előadva a Határtalan Szív Alapítvány rendezésében. A Kerektemplom Éjszakáján is nagy sikere volt ennek, most újra elnyerte a közönség tetszését.

A Családok Átmeneti Otthonának munkatársai kézműves foglalkozásokat tartottak gyerekeknek, akik nagy örömmel készítették el a különféle tárgyakat.

A vendéglátásról a **Karitás** fiataljai gondoskodtak, finom szendvicsekkel verték el éhségünket. Nagy öröm számunkra, hogy a fiatalok ilyen lelkesen segítenek. Reméljük ez a lelkesedés a jövőben is megmarad!

A templomban János atya sokáig beszélgetett a családokkal, gitárjátékával belopta magát a gyerekek és a szülők szívébe.

„*Ébredjete jó cigányok, ébredjete jó cigányok, ó hatalmas égi Isten! / Mert az Isten szállt le hozzánk, / mert az Isten szállt le hozzánk!*” (Bari Károly gyűjtése)

Reméljük ez a délután sok családot vitt közelebb Istenhez. Lesz folytatás! János atya október végén újra találkozik a családokkal a Teleházban.

Recska Valéria

Meghívottaink voltak ez alkalomra az Esztergomban alakuló Cursillo közösség szervezésében erdélyi cigány és nem cigány cursillisták, akik megtérésükről, Krisztushoz tartozásukról tettek tanúságot a résztvevőknek.

Ez a beszélgetés is gazdagította az alkalmat mindnyájunk számára. Köszönjük Ónodi Sanyinak, aki a vendégeket elhozta hozzánk.

G. B.

Családi kirándulás – gyerekszemmel...

Szombati elfoglaltságnak kiváló egy hegyi kirándulás. A legközelebbi hegy, a Pilis nagyon jó kirándulóhely, mert nem nehéz „megmászni”.

Szombat reggel én értem először a plébánia elé, és azt hittem, hogy elmarad a kirándulás.

De nem, csak még nem volt itt senki. Először kicsit hidegnek indult az idő, de utána egyre jobb lett, mikor fölértünk az erdőbe. Csodálatos táj tárult a szemünk elé: a sokszerű ősi fák.

Volt velünk 4 első-másodikos gyerek, akik tele energiával fedezték föl az erdőt.

Rengeteg kidőlt fa mellett mentünk el, amik tele voltak gombákkal és mohával. Mikor a Vaskapuhoz értünk, megcsodáltuk a gyönyörű panorámát. Ekkor kiderült, hogy négy „kémet” hoztunk magunkkal. Nagy csaták és felderítések voltak odafönt. Sajnos láttuk, hogy a Vaskapu már nem a régi. Onnan elindulva egy sziklás kilátóhoz értünk. Itt is gyönyörű volt a kilátás. Majd az erdőn keresztül eljutottunk egy forráshoz. Közben sajnálattal láttunk, hogy 3 motoros felzaklatja az erdő csendjét. A forrástól vissza indulva felfedeztünk még rengeteg gombát, láttunk sok szakadékot, és két őzikét.

Végül kicsit fáradtan, de élményekkel tele érkezünk meg a körforgalomhoz, ahol szétváltak az útjaink. Én személy szerint nagyon jól éreztem magam.

Kubovics Márton

Ezúton szeretném megköszönni, hogy az idén megalakult az alkoholbetegek hozzátartozóinak **családi csoportja** Esztergomban.

Ha csak tehetem, eljárók hétfőnként az összejövetelekre. Szükségét érzem, hogy itt legyek. Mindnyájunknak azonos a

problémája. Saját terheink válnak könnyebbé, ha megoszthatjuk azokat a sorstársakkal.

Ennek az Al-Anon hozzátartozói csoportnak a célja:

- tájékoztatást adni (önsegítés)
- megkönnyíteni újfajta nehézségeink kezelését
- vigasztalást, érzelmi támogatást nyújtani egymásnak
- ötleteket adni egymásnak, hogyan változtassunk viselkedésünkön (szorongás, aggodás stb.)

Beszélgetéseinkben alapvetően a hozzátartozók problémáiról van szó, nem pedig az alkoholbetegekről. Nekem sokat segített ez a csoport. Nálunk helyreállt a „családi béke”. Férjem most jön haza Szigetvárról, ahol több mint fél évet töltött el az Addiktológián. „Van még remény.” Egy új életet kell kezdenünk **együtt**. - Az idén leszünk 35 éves házaspár...

E csoportot bátran ajánlom hasonló problémákkal küzdőknek!

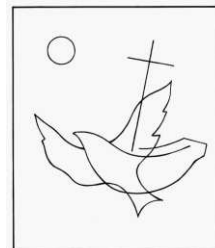
Ezúton is szeretném megköszönni mindenki segítségét.

Tisztelettel: Dné

Röviden...

- Énekarunk ipolyszalkai „vendégszereplése” a KTV műsorában volt látható az elmúlt hetekben.
- Imaóráinkat havonta a harmadik csütörtökön este sugározza a Mária Rádió, a kialakult időponthoz alkalmazkodva a következő imaóránk tehát november 16-án, kedden 18 órakor lesz.
- Ugyancsak a Mária Rádióban beszélgetés hangzott el egyházközségünkéről, a Kerektemplom Éjszakájáról Gyurác Németh Lászlóval. A riport honlapunkon is hallgatható.
- Az ETV Híradója beszámolt a Kerektemplom Éjszakájáról, honlapunkon megnézhető.
- Az elmúlt vasárnap a 11 órás szentmisében bemutatkoztak a bérmlásra készülő fiataljaink.

**Imádkozzunk értük,
hogy a Szentlélek elnyerése
erősítse hitüket,
hogy kitartsanak mindvégig
Isten mellett!**

Hirdetések, tervezett programjaink

Október:

A rózsafüzérek hétköznapokon 17.30-kor kezdődnek.

November:

1-jén a belvárosi temetőben 17 órakor elhunyt szeretteinkért imádkozunk a belvárosi atyák vezetésével.

1-jén Mindenszentek ünnepe, szentmise 18 órakor, előtte 17.45-kor a Mindenszentek litániáját imádkozzuk, utána pedig megemlékezünk halottainkról.

1-jén 19 órakor folytatódik a bibliaóra sorozatunk felnőtteknek Székely János atya vezetésével.

2-án Halottak napja, szentmise 18 órakor, előtte 17.45-kor litániát imádkozunk halottainkért, a szentmise végén szintén halottainkért imádkozunk.

12-én ünnepi gyászmise elhunyt plébánosainkért, 18 órakor.

16-án lesz a következő imaóránk 18.00 órakor.

23-án 18 órakor lesz plébániai filmklubunk következő alkalma.

**Minden programunkra
szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket!**

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N.T.

A kiadást támogatta: özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2010. november
III/11. szám

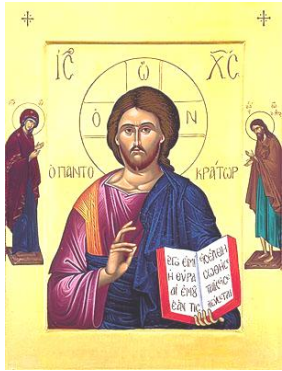
Lassan az egyházi év végére érünk, újra elkezdjük – vagy talán folytatjuk - permanens várakozásunkat a folyton Érkezőre, az idők végezetéig Velünk Maradóra.

Advent a várakozás, a befelé figyelés, az Úr érkezésére való készülletünk ideje. Takarítunk kint, bent, hogy az Eljövendők méltó helyet készítsünk, legalább egy betlehemi jászolnyit...

Megpróbálunk jócselekedeteinkből meleg, puha „almot” várakozni az emberi nyomorúságunkat felvállaló Mindenség Királyának...

Krisztus Király

1926-ban a jubileumi év vége felé rendelte el XI. Piusz pápa a mai ünnepet, vagyis, hogy minden idők Egyháza ünnepelje Krisztust, mint a mindenség királyát. Tette ezt pont abban az időben, amikor a királyok kora már lejárt, és az emberek képzeletében, gondolkodásmódjában a királyság intézménye elavult, nem a kor igényeihez igazított eszme volt. Akkor vajon miért volt szükség menderre? Miért kellett Krisztust, mint királyt bemutatni? Az Egyház arra akart rámutatni, hogy Krisztus olyan király, aki nem földi hatalomra, földi országra törekszik, hanem valami sokkal fontosabbra: ő a szívünk királyja akar lenni. Ezt pedig jó, ha tudatosítjuk magunkban.

Nézzük meg közelebbről ezt az ünnepet. Ha írásjelekkel szeretnénk az ünnep lényegét kifejezni, akkor

három írásjelet használhatnánk: pontot, kérdőjelet és felkiáltójelet.

A pont arra utal, hogy ez az ünnep lezárása az egyházi évnek. Egész évben szemléltük az Ő titkát, kezdve az adventi várakozással, majd a születés misztériumával. Szemléltük Jézus tanítását, szenvedését, halálát, feltámadását. Együtt örültünk, hogy elküldte a Szentlelket és annak is, hogy megígérte: Én veletek leszek mindennap a világ végéig. Az ítéletre is felhívta a figyelmünket. Ő, mint a Mindenség Királyja eljön, hogy igazságot szolgáltasson ezen a földön. Nyilván nem szabad ezt olyan rémesnek felfogni, mint akik félnek az ítélettől, de azért nem szabad túlságosan mesének sem tartani.

Vannak olyan nézetek, akik azt mondják a mennyországba szinte lehetetlen bekerülni. Viszont vannak olyanok is, akik a pokolról mondanak hasonlókat. Nyilván nem a mi feladatunk, hogy ezt az örök problémát megoldjuk, de azért egy dolgot nem szabad elfelejteni. Tény, hogy egykor majd elé kell állnunk és számot adni az egész életünkről. És talán itt jön az ünnep után a nagy kérdőjel. Tudjuk, hogy a felebaráti szeretet alapján leszünk megítélve. Jézus egész tanítása ezen az alapon áll: szeresd az Istent és szeresd a másik embert. Szolgáljál őt, tegyél meg neki mindent. És itt jön a nagy kérdés: Vajon én mit teszek a másik emberért? Hogyan szolgálom felebarátomat? A mai

ünnepen ezen is el kell gondolkodni. Fel kell tenni magamra vonatkozóan is néhány kérdést, és ezeket meg is kell válaszolnom.

És itt jön a felkiáltójel az ünnep után. Ez a felkiáltójel pedig azt jelenti, hogy figyelmeztet az ünnep: tedd meg, amíg még megteheted. Mert lehet, hogy holnap már késő lesz. Ki kell használni minden lehetőséget a jótettek és a szeretet gyakorlására. Jól tudjuk, mit kell tennünk. Krisztus Király segít nekünk ebben a feladatban, de a végső döntést nekünk kell meghozni.

A mai ünnep szép lezárása az egyházi évnek. Szép, mert Krisztust, mint Királyt állítja elé, aki végtelenül szereti választott népét, vagyis minket. Azért kell imádkoznunk, hogy erre a szeretetre méltók legyünk, és egykor majd Jézus jobbján mi is hallhassuk Krisztus Urunk szavát: „Jöjjetek Atyám áldottai és vegyétek birtokba azt az országot, mely kezdettől fogva nektek lett készítve”. Élünk úgy, hogy bármikor is jön el értünk Krisztus, mindig felkészülve, Krisztus királyságát szem előtt tartva találjon bennünket, és így ennek az Országnak mi is tagjai lehessünk.

László atya

Kétszer ad, ki gyorsan ad - avagy a „Te szavadra kivetem a hálót...”

Október 24-én vasárnap délelőtt tíz óra tájban szólt a telefonom, Székely János atya hívott, röviden-tömören kérte a segítségemet: **adakozók kerestetnek Esztergomban.** Pesthidegkútról telefonált, ahova meghívták (**Kápolnások közössége**), és a szentmise utáni beszélgetésükben kiderült, hogy a Devecserben **önkéntesként segítők élmezéséhez** kellene „gyorssegély”.

Ezután „beültem” a 11-es misénk (zaklatottan, zavarodottan a váratlanul rám szakadt feladattól), ahol missziós gyűjtés volt, ráadásul a hirdetésben pedig elhangzott, hogy a következő vasárnap az iszapkatasztrófa áldozatainak adakozunk...

Dél felé felhívtam a János atya által megadott házaspárt, akinek a fia már több mint egy hete a helyszínen dolgozott (beszámolója alább), segíti, koordinálja a napi 200-250 önkéntes munkáját. Az ő kérésük, tájékoztatásuk és János atya szavára „kivettem a hálót” Péter bátortalan bizalmával.

A „halászat” sikerrel járt. Vasárnap estére már 100.000 Ft „ígéretem” volt, amit azonnal jeleztem a szervezőknek, és végül 103.000 Ft-ot tudtam átadni nekik kedden este.

Köszönöm mindenkinek, hogy különösebb részletes indoklás nélkül, Székely János püspök atya szavára segítettek a segítők! Bizonyára még sokan lettek volna, akiket, ha megszólítottok, adakoztak volna, de mivel a kért segítyt meghaladó összegben sikerült az akció, nem telefonálgattam tovább. (Az október 31-i templomi gyűjtésbe nagyon sokan, lehetőségeikhez mérten beszálltak, így egyházközségünk 450.000 Ft adománnyal tudta segíteni a kárvallottakat. Nagy öröm, hogy a gyerekek is megértették, felfogták, hogy a bajba jutottak támogatása, a keresztény szolidaritás fontos dolog – a Mindszenty iskolában kített perselybe mintegy 25.000 Ft adomány gyűlt össze a gyermekeink „zsebpénzéből”. A segítségnyújtás tisztítószerek, fertőtlenítőszer gyűjtésével folytatódott, amit a hét folyamán a máltaisok közreműködésével juttattunk el a rászorulóknak.)

Köszönöm a „megszólítottak” nagylelkűségét! Az adakozók közül két közösséget mindenképpen ki kell emelnem: a vízivárosi MÉCS családközösséget és egyházközségünk Karitász csoportját, akik jelentős összeggel segítettek. Ny. L.

Egy önkéntes fiatalember beszámolója a katasztrófa helyszínéről...

Hogy kapcsolódik a Kápolna (közösség) Devecserhez? A Kápolna részéről az egész valahogy úgy kezdődött, hogy apám feldobta a mise végén, Devecseren szükség lenne 200-250 adag meleg ebédre. Aztán úgy folytatódott, hogy ezt meg is oldot-tátok. (*A Kápolnások és a Szentannások. Szerk.*) Itt vége is lehetne a történetnek, de valahogy ennyire sosem egyszerűek a dolgok.

Felmerültek a kérdések, hogy miért is van erre szükség, meg miért én hívom apám közösségét, és miért ennyire rövid idő áll rendelkezésre? Arról nem is beszélve, hogy ez tényleg a közember dolga-e, és miért nem intézi az ilyesmit az állam?

Szóval most ezekről a dolgokról mesélnék kicsit.

Mondanám, hogy kezdjük szépen az elején, de hát ennek a dolognak rengeteg eleje van. Mindenesetre igyekszem a tőlem telhető legtisztább képet festeni arról, hogy miért volt erre és ilyen formában szükség.

A dolog ott kezdődik, hogy Devecsert és Kolontárt előntötte az iszap. Erre az egész ország felfigyelt és ki-ki a maga módján segíteni próbált. A devecseri plébánián felállt a Devecseri Plébániai Krízisközpont. Ezt Mód Miklós helyi plébános vezeti, és pusztán önmagára és civil segítőire számíthat. Az állami szervek legfőljebb üdvözlik segítő tevékenységét, olykor együttműködnek vele, de nem segédkeznek, nem támogatják működésében.

A devecseri plébánia van, hogy napi több mint 100 - egy napra érkező önkéntest fogad és lát el egyszer használatos védőfelszerelésekkel, majd irányít ki valahová, ahol szükség van rájuk. Természetesen az ő étkeztetésükről az állam nem gondoskodik - ez a plébánia dolga.

Ezen felül még ott van a plébánián huzamosabb ideig segítő emberek ellátása is, ezek közé az emberek közé tartoztam én is, és még sokan mások.

A plébánia a segélyek terén együttműködik a Katolikus Karitással. Ezt bizonyítja, hogy a Karitás központ a plébánián lett berendezve. Hallottam, hogy a Karitásból az a hír jött vissza, hogy nincsenek gondjaink az ebéddel kapcsolatban. Ez érthető. Nem tűnik fel annak, hogy holnapután nincs kaja, aki eddig még minden nap kapott a plébánián enni, és nem vesz részt ennek szervezésben.

A karitászos és plébániai hosszabbtávú segítő létszáma 60-80 fő közt mozog. Ebben benne vannak a rádiósok is.

Igen, én is tudom hogy ez még nem 250 fő. Ezen emberek felett még jönnek a plébániára enni rendőrök, tűzoltók, mentősök. Az ő esetükben az állami szervek csak akkor intézkednek ellátásról, ha megyehatáron kívülről érkeztek - utasításra. Így például azóta jó barátaim a Concorde Speciális mentők, akik önként jöttek segíteni minden ellenszolgáltatás nélkül, ők szintén rendszeres vendégeink voltak. Többet segítettek nekünk, mint a többi mentős összesen...

A katasztrófában érintett emberek közül is találkoztunk többel, akik iskolákban, tornatermekben vannak elszállásolva azóta is. Nekik is jólesik a meleg ebéd. Mód Miklós atya külön kérése/utasítása volt, hogy egy ilyen embert sem küldhetünk el.

Az ebédfelajánlások regisztrálásában - mi, önkéntesek - elkövettünk egy hibát. Volt ebédünk előtte hosszú ideig és még utána is. Épp csak ez a hét maradt ki. Miért? Egy Excel táblázatban vezettük a dolgot, és úgy jöttek a felajánlások, hogy az eset előtti hét után valaki egy hét kihagyással tudott nekünk ebédet felajánlani, és mi beirtuk, csak nem hagyunk helyet a ki-maradt hétnek. Így mikor észleltük a hibát, kapkodnunk kellett. Két napunk volt 5 napnyi ebéd és vacsora megszervezésére felajánlásokból. Ezért fordultam apámhoz ennyire konkrét kérréssel.

A tisztánlátás kedvéért el kell, még mondjam, hogy a városban három helyen lehet ebédhez jutni, ha az ember nem katoná. Az iskolában, ahol az orvosi központ van. Itt esznek a megyén kívüli rendőrök, tűzoltók, mentősök. Lent az érintett területen a Vasút utcában egy kocsmá, ily módon próbál segíteni az

önkénteseknek akár a plébánián, akár az önkormányzaton jelentkeztek be. És nálunk. Természetesen, ahogy az alsó kocsmá sem, mi sem válogattunk, hogy hova jelentkezett be az önkéntes, köszönjük, hogy segít!

Fontosnak tartom megemlíteni, hogy mindenki elképesztően hálás volt a segítségért. Hosszú ideje folyamatosan pörköltet és gulyást ettünk. A változatosságként kapott csirke és húsleves nagyon jól esett mindenkinek. Nem tudom megszámolni hányan kértek rá, hogy tolmácsoljam nagyon nagy köszönetüket érte felétek, és én most szeretném ezt megtenni. Én és minden segítő és károsult ember Devecseren nagyon köszönjük nektek, és hálásak vagyunk. Külön köszönetemet szeretném kifejezni az esztergomi Szent Anna templom közösségének, akik végképp ismeretlenül, de igen nagyvonalúan segítettek rajtunk. (*Az önkéntesek egy ebédre vendégeink voltak... Szerk.*) Kovácsházi Zsombor

Ezen levelet Székely János püspök atya írta:

„Kedves Laci!

Nagy örömmel fogadtam leveledet, melyben jelezted, hogy az általam kért rendkívül gyors segítségnyújtás szinte egyik napról a másikra megtörtént. Azért volt sürgős a dolog, mert a Kolontáron, Devecserben huzamosabb ideig önzetlenül segítséget nyújtó önkéntesek élelemmel való ellátása egy hétre megoldatlanná vált.

Ezúton fejezem ki őszinte köszönetemet és hálámat mindenkinek, aki nagylelkű hozzájárulásával lehetővé tette az önkéntesek további munkáját a vörös-iszap katasztrófa sújtotta területen. Köszönöm az adománygyűjtés megszervezését és továbbítását is.

„Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek” (Mt 25,40).

További munkádhoz sok erőt kívánok.

Szeretettel:

Esztergom, 2010. október 27.

Székely János”

Hulló levelek...

Ősz van, megint. Az avar illata lengi be a temetőt.

Az iskolából hazafelé tartó mozgékony, cserfes kislány rugdossa a Duna-parti platánok színes leveleit. Otthon kipirult arcú édesanyja várja, gögicselő testvérével. Majd a gépkocsivezető apa is megérkezik. Együtt a család. Szerény vacsora. A kora esti órában a temetőbe mennek. Felvidéken és Kárpátalján nyugvó őseikért gyertyát gyújtanak a ravatalozó kápolna előtt álló keresztnél. A sok gyertya fénye megvilágítja a körben álló embereket. A kislány vidám, mert tudja, hogy ezután sültgesztenyét kap...

Ősz van, megint.

A koránt sem fiatalasszony fia karjába kapaszkodva áll a sír előtt. Édesanyja, édesapja, öccse neve a gyertyák fényétől imbolyogva jut a szeméhez és emlékezik...

- 1985. december 28. Édesapám napok óta sokat szenved, látszólag a külvilág már nem érinti, nem beszél, nem eszik. Édesanyám szinte el sem mozdul az ágya mellől. Belépek a szobába, meglepve látom, hogy édesapám anyukám felé int a fejével. Hozzá lépek, lehajolok és halkán megszólalok: Édesapám, vigyázní fogok az anyukámra. Arcán egy könnycsepp gördül le, amelyet a zsebkendőmmel felfogok. Egy könnyű sóhaj és már csak a teste van velünk...

Elhunyt hozzátartozóim halálának a körülményei mindig tartogattak valami megmagyarázhatatlan eseményt. Sok olyan történetet tudnék leírni, amelyet mástól olvasva hihetetlennek tartanék. Ezért most ezt nem is teszem meg, de egyszer majd igen...

A Bölcsességek Könyvét olvasva, megerősítést kapnak érzéseim: hallottaim nem, de lelkük továbbra is velem van.

„Hisz Isten nem alkotta a halált, és nem leli örömét az élők vesztén.

Azért teremtett mindent, hogy legyen, s a földkerekség nemzedékeit gyógyulásra szánta.” (Bölcsességek Könyve 1,13-14.)

P. Mariann

Czestochowában jártunk

2010. október 14-17. között **zarándoklat** indult **Czestochowába**, a lengyel egyház szívébe. Hazánkból közel száz zarándok vett részt, két busszal bejárva Dél-Lengyelország fontosabb zarándokhelyeit, Krakkót, Czestochowát, Wadowicét. A Szigetszentmiklósról induló út külön érdekessége, hogy a hajnali fél 6-kor kezdődő nyitó szentmisének – a magyar egyház szívében – templomunk adott otthont. A szentmisét celebrálta és a zarándoklat lelkivezetője Székely János püspök atya volt.

Mint ahogy egy jó lelkigyakorlatról, egy mélyen átélt zarándoklatról is nehéz úgy írni, hogy mindenki értse, és ugyanúgy értse azokat az élményeket, kegyelmeket, amiket kaptunk. Talán csak egy-egy mozzanat, kép, esemény, hasonlat képes valamit is megsejtetni abból, amit átélünk. Az alábbiakban két résztvevő gondolatait, emlékeit olvashatjuk.

„*Tamásnak nem volt elég, hogy Jézus tanítványa lehetett, bizonyosságra volt szüksége. Miután Jézus sebe által bizonyosságot nyert, az egyik legnagyobb hittérítővé vált. A czestochowai kegytemplom falán mankók és fehér botok függtek, gondolom, gyógyult betegek hálaadásaként. Ha én is Tamás lehetnék és lehetne a fehér bot a „bizonyosság”, ez talán segítené abban, hogy meghalljam Jézus hívását.*” István

„*Mi tetszett nekem a Lengyel zarándoklat során? Nagyon nagy élmény volt számomra Czestochowa, több szempontból is. Először is a fogadtatás, amiben részesültünk. Külön tisztelet járt a magyaroknak, aminek a csúcspontja az ünnepi szentmise volt. Felejthetetlen élmény volt számomra, mikor harsonaszóra, énekelve, János püspök atyával az élen bevonultunk a Fekete Madonna ikon elé, majd ott mindnyájan térdre borulva imádkozhattunk a Szent Szűzhöz, és egy csodálatos szentmisén vehettünk részt.*”

„*Ami még nagyon megrendített, az a hit, ami a lengyelekben van. Ennyi hívő embert, főleg fiatalot, még sosem láttam sehol a világon. Szerintem ehhez fogható nincs is! Az a tisztelet, hódolat, ahogy térdre borulva végighaladtak a Madonna kép mögött, leróva tiszteletüket, csodálatos élmény volt. Ahogy sorban álltak 12 gyóntatószék előtt a fiatalok, valahogy azt éreztem mindvégig, ezt hogyan tudom majd itthon átadni; jó lenne ezt nálunk is átélni! És ez a hit, amit itt megtapasztaltunk, bárhova mentünk ezután, mindenhol jellemző volt a lengyelekre. A templomok mindenhol tele voltak, pedig 9-10 szentmise is volt vasárnap, és nagyon sok templom, de egy sem állt üresen.*”

„*Amit hazahoztam az pedig mindenképpen ez, hogy nagyon sok feladatunk van itthon, hogy minél többet tudjunk átadni hitünkükből másoknak, főleg a fiataloknak. Szerintem Lengyelországba mindenkinek egyszer legalább el kell mennie! Kérjük imáinkban Mennyei Atyánk támogatását, segítségét ehhez az evangelizációhoz. Köszönöm, hogy ezen a zarándoklaton részt vehettem!*” Erika

Régi rorátékra emlékezem...

Rég volt. Emlékszem a hideg, szeles hajnalokra. Sötétek voltak az utcák, itt-ott égett csak egy kis lámpa a magas villanyoszlopon. Csend volt.

Néha, nyikorgogva lovas kocsi haladt el mellettünk, Dorogra ment szénért. Aztán megint csend. A kis utcákból emberek jöttek: fejkendős, berliner-kendőbe burkolózott asszonyok, kezükben imakönyv, rózsafüzér. Utánuk komótosan kucsmás férfiak ballagtak fényesre suvikszolt csizmákban. Mindenki ugyanoda tartott, a templomba. Advent volt: a hajnali misék, a Krisztus-várás ideje. A templom előtt álló két angyal alakja halványan derengett fel a hajnali homályban. Lassan megtelt a templom. Szólt a harang, s a sekrestye kis csengője felcsilingelt. Megszólalt az orgona: „Harmatozzatok égi magasok...” A munkában megkérgesedett kezek imára kulcsolódtak: „Téged vár ebedve a halandók lelke, jöjj el édes Üdvözítőnk!”

Azóta sokszor voltam rorátén. Volt amikor nagy volt a hó, volt amikor távoli ágyúk dörögtek, amikor a templomunk beomlott és egy osztályban tartották a misét, volt amikor nagyon kevesen jártunk. Voltak, akik féltek, voltak akik meghaltak.

Évtizedek távlatából nézve ezek az idők adták a hitet, a reményt, a szeretetet, az összetartozás örömét a nehéz időkben. Ezt kell tennünk most is! A Szentannásoknak össze kell tartani! Kérjük Urunkat Szűzanyánkkal együtt egy régi, szép adventi énekkel: „*Könyörülj népeden, könyörülj Istenünk. Küld el a Messiást, küld el nekünk. Ő ne hagyj népedet a gonoszok hatalmában.*” (Magyar Cantionale XVII. sz.)

özv. Pusztainé Pfalcz Zsuzsanna

Nyár elején László atya kezdeményezésére elkezdtük újjászervezni a lecsökkent létszámú **felnőtt fiatalok közösségét**. Megszólítottunk olyan fiatalokat, akiket a templomból, látásból már ismertünk, és a nyár folyamán több közösségépítő programot szerveztünk (szalonnasütések, kirándulás, találkozások spanyol fiatalokkal). A csoport így újjászerveződött, jelenleg tizenöten vagyunk.

November 14-én a vasárnap esti szentmisén a budapesti Szent Ferenc Antióchia közösség gitáros énekkara énekelt. A misét követő rövid koncert után agapéval fogadtuk őket a plébánia hittantermében. Beszéltek nekünk az ő közösségben megélt tapasztalataikról, melyek közül a legtanulságosabb talán az volt, hogy számukra a leginkább megtartó erő az, hogy úgy érzik, ott elfogadják őket, a közösség befogadó velük szemben.

A velük való találkozás után a mi csoportunk nagy részével még sokáig beszélgettünk. Jó jel, hogy egyre szívesebben maradtunk ott a közösségi alkalom végén. Remélem, hogy a baráti közösség mellett a hit, az imádság és a szeretet mélységének közös megtapasztalása fog megérinteni minket. Következő hittanon kívüli programunk december 3-4-én lesz Dömösön, ahol Radnics Zoltán piarista atya fog nekünk lelkigyakorlatot tartani. Gyurácz N. László

Karítázosaink dolgoznak...

„*Ki másokon segít, azt az Isten nem hagyja el...*”

(Wass Albert)

November 9-én a karitás irodában 97 hátrányos helyzetű és idős ember kapott ételkészletet (lisztet, tésztát, kekszet) a Magyar Ételkészletbank és a Belvárosi Plébánia szervezésében. A segítség az Európai Unió ételkészletsegély program keretében érkezett. Az osztásban karitásunk munkatársai segítettek.

Köszönjük az adományokat a rászorulóknak nevében, reméljük, sikerült egy kicsit enyhíteni gondjaikon!

Recska Valéria

Kedves Testvéreink az Úrban!

A tél közeledtével ismét szeretnénk felhívni figyelmeteket **rászoruló, szükségét szenvedő embertársainkra**. Kísérjük figyelemmel a legnehezebb helyzetben élőket, akik esetleg a rokonságunkban vagy szomszédságunkban élnek, de szerényen

takargatják nyomorúságukat. Ne várjuk meg, mikor már késő lesz. Segítsünk rajtuk tapintatosan, önérzetük megsértése nélkül, vagy hívjuk fel rájuk a segítő szervezetek figyelmét. A közelgő nagy hidegben még életeket is menthetünk egy kis odafigyeléssel! Az utcán és a templom előtt kéregetőknek pedig pénzadomány helyett inkább élelmiszert adjuk, vagy néhány jó szót. Kirekesztettségükben ugyanis lehet, hogy ez többet segít éhségük csillapításában, önbecsülésük visszaállításában, mint a pénzadomány. Próbálkozhatunk körülményeik és szükségleteik iránt is érdeklődni, de célszerűbb segítség számukra, ha segítségnyújtó szervezetekhez irányítjuk vagy kísérik őket pl.: Máltai Szeretetszolgálat vagy Karitás, ahol több segítséget kaphatnak. S ha mi az adományainkat a segítő szervezetekhez juttatjuk el, azok hatékonyabban tudják segíteni a szerencsétlen helyzetbe kerülteket, mert a kéregetők kezébe adott adománnyal esetenként a koldusmaffiát, vagy a kocsmáros támogatjuk a rászoruló helyett. Köszönjük a Testvérek segítségét és megértését!

Cigánypasztoráció

Nagy örömmel számolhatunk be Székely János püspök úr kezdeményezéséről, melynek keretében városunkban is felkarolja a **cigányok visszaintegrálását a katolikus egyházba**. Az elmúlt hosszú időszakban alig volt kapcsolatuk a cigányoknak egyházunkkal, így nem csoda, ha sokakat közülük a kis egyházak vonzottak magukhoz közösségteremtő erejükkel.

Már az első zenés bibliamagyarázat alkalmával, a püspök úr szuggesztív egyéniségével a Teleház népes gyerek és felnőtt táborát tudta mozgósítani, aktivizálni. A felnőttek ügyesen és lelkesen válaszoltak a feltett kérdésekre, illetve hallgatták a bibliai alaptörténeteket és Boldog Ceferino életét, akit a cigányok spanyol származású szentjeként tisztelnek. Az egybegyűltek lelkesen énekelték a karizmatikus énekeket a püspök úr gitár-kíséretével. Eközben a gyerekek a marista testvérek vezetésével és Gyurác Németh László gitározásával, éneklésével múltatták az időt. Az este a Karitás munkatársak süteményei és a Teleházban főzött tea elfogyasztásával zárult.

Reményeink szerint a további alkalmak során sem lankad a résztvevők lelkesedése, sőt egyre több, a város más pontján élő cigány és magyar testvérünket is a Teleházba vonz Isten ígéjének és egymás jobb megismerésének örömteli jó híre. A következő alkalom november 24-én 19 óra. Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

K-T.G.

November 10-én ismét imaóra volt „A Mi Házunk” környéken lakó emberekkel és családjaikkal. Az ima, melyet Székely János püspök atya tartott, ismét sok embert hozott közelebb egymáshoz. Mindenki nagyon lelkesen imádkozott és énekelt, igazi családias légkör alakult ki. A gyerekek pedig a tanulóban gyülekeztek, körbe raktuk a székeket, hogy mindenki jól hallja a gitározást és az éneket. Gyurác Laci sok szép dalt mutatott meg nekünk, amit ismertünk, azokat vele énekeltük, de nagy örömmel hallgattuk az újakat is. Az óra végén a résztvevőknek süteménnyel és teával kedveskedtek a karitás csoport tagjai. Az újabb találkozó november 24-én lesz. Reméljük ismét nagy lesz az érdeklődés.

Pau testvér

Lelkigyakorlaton vettünk részt az elmúlt hétvégén Péli-földszentkeresztben, melyet Székely János püspök atya vezetett. A téma: „Mindennapi küzdelmeink” volt. Mi, akik részt vettünk a lelki programokon, a világi élet problémáit megpróbáltuk félretenni és hitünk elmélyítésével foglalkozni. János atya csodálatos előadásokat tartott az Ószövetségi Szentírás Judit, Tóbiás, Jób könyvéről, valamint Ábrahám és

József történetéről. Az ártatlan ember szenvedésének kérdése ma is nyugtalanító. Mit üzen Isten Jóbbal, Tobittal minden kor minden emberének? Bízni kell Istenben, nem kell mindig megtalálni a miertre a választ.

Az előadásokat követően kis csoportokban megosztottuk egymás között gondolatainkat, érzéseinket. Mi az életcélom, mire kaptam az életem, mi az a rossz, ami életemre támad? Amikor szembesülök a gonosz hatalmával hogyan reagálok? Az akarat a szabadság képessége. Ilyen és ehhez hasonló kérdéseket vitattunk meg közösen, egymásra figyelve. Pénteken és szombaton este a rendház kápolnájában szentségimádáson vettünk részt, gyönyörű imákkal, csodálatos énekekkel. Lehetőség volt szentgyónásra, lelki beszélgetésre. A szeretet áramlott köztünk, teljes lelki felüdülésben volt részünk.

Aki mélyebben szeretne elköteleződni Isten iránt, feltétlenül vegyen részt legalább évente ilyen lelkigyakorlaton. A lelkigyakorlat megszervezéséért hálás köszönetünket fejezzük ki Gál Bernadettnek.

Egy résztvevő

Az esztergomi **Mindszenty iskola** régi terve, hogy a keresztény szellemiségű iskolai oktatás mellett - több szülő kérésére - keresztény óvodát is indítson. Szeretnénk előzetesen felmérni, hogy valójában hány család szeretné gyermekét ebbe az óvodába iratni.

Kérjük az érdeklődő szülőket, hogy a Szent Anna Templomból illetve az iskolából is beszerezhető szándéknyilatkozatot kitöltve juttassák el az iskolába, vagy a vasárnapi diákmise után a sekrestyébe. A szándéknyilatkozat letölthető a plébánia honlapjáról is.

Szállást keres a Szent Család – az idén is

December 15-én a rorátén megáldott kép útjára indul, otthonainkban – szíveinkben – szállást keresni. Használjuk ki a készület idejét, kapcsolódjunk bele ebbe a pár éve felújított népi ájtatosságba. December 21-én Székely János püspök atya is szállást ad, 23-án pedig templomunkba visszaérkezik a Szent Család, ahol mindannyian köszönhetjük.

Aki szeretne bekapcsolódni, keresse a szervezőket, Nyitraiékát (Tel: 315-047).

Talán már advent elején kézbe vehetjük újabb **plébániai kiadványunkat**, ami a nyári kiállításunk sikerén felbuzdulva, templomunkban szolgáló papjaink és egyházközségünk, közösségeink bemutatását szedi csokorba. Levéltári dokumentumokat, a testvérek visszaemlékezéseit sok régi és újabb keletű fénykép teszi majd még „olvasmányosabbá”.

Hirdetések, tervezett programjaink

November:

22-én 19 órakor felnőtteknek bibliaóra Székely János atya vezetésével.

23-án plébániai filmklub 18 órakor.

27-én 15 órakor találkoznak nyugdíjasaink, adventi koszorukat készítenek.

29-én kezdődnek a roráté szentmisék, hétfőtől csütörtökig, reggel 6 órakor, utána a plébánián közös reggeli.

Csütörtökönként adventben este nem lesz szentmise.

December:

5-én a diákmisében Szent Miklóst köszöntjük.

14-én 18 órakor lesz a decemberi imaóránk, ahol a Mária Rádió szerkesztőivel is találkozhatunk.

19-20-21-én adventi triduum lesz a belvárosi templomban, esténként 19 órakor. Vezeti Harkai Gábor atya, aki Pátyon szolgál.

Szeretettel hívjuk a Testvéreket minden programra!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N.T.

A kiadást támogatta: Meszes B. Jánosné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2010. december
III/12. szám

A betlehemi csillag már kigyúlt, jelére elindultak a napkeleti bölcsek, hogy megtalálják a minden bölcsesség forrását...

Elindult Mária és József is, hogy földi parancsnak engedelmeskedve, de az örök rendelést szolgálva Betlehembben születhessék meg, akire évezredek óta vártak az emberek. Am nem volt hely a szálláson...

Ez a szállás azóta is kerestetik. Közösségeinkben, családjainkban, otthonainkban, de leginkább a szíveinkben.

*Még talán van egy kis időnk felkészülni a közelgő találkozásra – és a színelátásra – hogy a szükséges tatarozást elvégezzük életünk „rongyos istállóján”...
Hát munkára fel!*

Család éve 2011

IX. Piusz pápa megbízott egy festőt azzal a feladattal, hogy fesse meg a földi mennyországot. A művész sokat gondolkodott, de semmi nem jutott az eszébe. Már azon volt, hogy visszamegy a pápához és megmondja neki, nem tudja a képet elkészíteni, hiszen a földön nincs mennyország. Előtte azonban elment a kápolnába egy kicsit imádkozni, és ott nagyszerű gondolata támadt. Lefestette a Szent Családot: Szent Józsefet munka közben, Szűz Máriát rokkával, Jézust pedig játék közben. A pápa meglátta a képet és felkiáltott: Eltaláltad a gondolatomat! Itt a földön mennyország csakis a názáreti Szent Családban és az ő példájukat követő családokban található.

Ez a kis történet rámutat arra, hogy mennyire fontos a család az ember életében, de az Isten tervében is. Maga Jézus is családban született, kihangsúlyozva ezzel a család szükségességét. A mai korban sajnos nem sok érteke van a családnak sem társadalmi szinten, sem pedig egyéni szinten. Talán ez elsősorban azért van, mert nincsen családi példakép az emberek előtt. Sőt a televízió, rádió, újságok pont azt hangsúlyozzák állandóan, hogy a családon belül is megvan mindenkinek az egyéni magánélete, ami gyakorlatilag vagy azt jelenti, hogy nem is házasodnak össze, vagy pedig a házasságon belül is mindenki azt csinál, amit akar. Nem véletlen, hogy az Egyház egy külön vasárnapot szentel a Szent Családnak - sőt most a Magyar Katolikus Püspöki Kar egy külön évet is - hiszen a Szent Család kell, hogy minden család példaképe legyen.

Persze a kérdés azonnal adódik: Miben?

Először: maga a Szent Család is sok szenvedésen ment keresztül: nehéz körülmények között szült Mária, menekültek Egyiptomba, szegényesen éltek Názáretben, aggódtak Jézus miatt, stb. De mindezek ellenére tudtak családként élni, hiszen rábízták az életüket a mennyei Atyára. A mai családoknak és köztük néhány keresztény családnak is az a legnagyobb hibája, hogy Istent kihagyják a közös életükből. Maguk akarnak megoldani mindent, nem bíznak az Isten segítségében.

Másodszor: az egyes családtagoknak meg van a sajátos szerepük a családon belül.

Az édesapáknak szent József a példaképük, aki mindent megtett a családjáért. Gondoskodott róluk, dolgozott értük. Ennél azonban talán még fontosabb, hogy Jézus az ő Istenképét vette át. A mai édesapáknak sem szabad elfelejteniük, hogy ők az Atyaisten földi képmásai, és ha ez a képmás nem tökéletes, akkor a gyermek Istenképe sem lesz az.

Az édesanya szerepe olyan, mint Máriáé volt. Szolgáló leányokká kell válniuk, ami elsősorban a család szolgálatát jelenti. Jól tudja mindenki, hogy az édesanya a család szíve. Éppen ezért fontos, hogy a családi szeretet melegét táplálják.

A gyermek Jézusról pedig egyet jegyez meg a Szentírás: engedelmes volt. Ezt kell megtanulni minden gyermeknek. Persze tudom, hogy ez nem olyan könnyű, de ha Jézus megtette, akkor mi is meg tudjuk tenni.

Akkor lesz igazi családi szeretet és béke, ha valóban akarjuk és teszünk érte. Ez a 2011-es esztendő ebben akar segíteni nekünk. A plébániánkon is több családdal kapcsolatos program lesz a következő évben. Próbáljuk meg megújítani családjainkat, mert ezzel újul meg egyházközségünk is. Elsősorban Jézus segítségét és kegyelmét kérjük, áldja meg családjainkat a magyar szent család közbenjárására, hogy megértsük Isten csodálatos tervének titkát, amelyet a családon belül akar véghezvinni, és tudjunk olyan lelkiürellel élni, mint ahogy azt Jézus Mária és Szent József tette.

László atya

Gondolatok...

Élő Sziget - A Szent Anna Plébánia múltja és jelene

Templomunk búcsújára készülve plébánia történeti kiállítást terveztünk, szerveztünk. Összefogott az egyházközség, sok régi fénykép, dokumentum, tárgyi emlék, frissen leírt visszaemlékezés gyűlt össze. Igazán szép kiállítást tudtunk rendezni, amit a nyitva tartás egy hete alatt sokan megnéztek. Az volt az általános vélemény, hogy jó lenne ezt a szép anyagot valahogy hozzáférhetővé tenni. Jött az ötlet, hogy tegyük közkinccsé egy részét olvasható formában is. Így született meg ez a füzet, amely templomunk-plébániánk történetét felvázolja a kezdetektől napjainkig.

Itt is igaz - mint életünk bármely területére - ha nem tudjuk, nem ismerjük honnét jöttünk, akkor nem tudjuk, hol is vagyunk, pláne nem, hova megyünk...

A visszaemlékezésekből, dokumentumokból, fotókból sokat megtudhatunk a nálunk szolgáló lelkipásztorokról, hűséges szolgálatokról, híveik iránti szeretetükről, munkájukról, örömeikről, küzdelmeikről. A lelki építkezést, a pásztori szolgálatot mindannyian első helyre tették, persze a fizikai építkezés gondolatai is előjöttek minden korban. Ők is komolyan vették a zsolttáros szavát: „Mert a buzgóság emésztett házadért” (Zsolt. 69,10).

Az is jól látszik, hogy a hívek is segítették papjaikat, szerették őket - így juthattunk el napjainkig, hogy még áll - és szépül - templomunk, megújult plébániánk, és talán azt is elmondhatjuk, hogy egyre többen járnak ide, működnek kisközségeink, jó felé halad egyházközségünk, ahol fontos érték a nyitottság, a befogadás, az egymásra figyelés (kinek-kinek vérmérséklete szerint...)

Számomra külön öröm, hogy ez a könyvecske „átvette” újságunk nevét, hiszen sokan valljuk és teszünk is érte, hogy

egyházközségünk, templomunk egyre inkább Élő Szigetté válnon az újpogányság, közömbösség tengerén!

*Szeretettel ajánlom a Testvéreknek ezt a szép összeállítást
László atya és Gyurácz N. László szerkesztésében!*

Az Úr közel...

Ádventben ismerős ez a gondolat, de most nem erről szólnék...

Annak idején egyházi gimnáziumba járhattam (szüleim nagy áldozatot vállaltak). Ott természetes volt, hogy van az épületben kápolna, ahova vasárnaponként együtt mentünk szentmisére. Ez kötelező volt, de az „egyéni áhítat” csak javallott. Messzebb laktam, elkésmi meg nem szerettem (nem is tolerálták volna szigorú tanárain), így hétköznapiokon is általában korábban megérkeztem, volt időm reggelente betérni a kápolnába is pár percre. Mindig volt mit kérni, aznapi „gyors-segélyt” egy-egy nehéz órára, vagy éppen későbbi életemre „támogatást”. A köszönet hangja is elő-előjött... És az Úr meghallgatott. Nem mindig úgy, ahogy éppen kértem, de visszagondolva, időnként ezt nagyon jól tette...

Most - az aktív munkával töltött éveim vége felé - megint megadatott, hogy van kápolna a munkahelyemen. Már hosszú évek óta dolgozom ugyanott, de a kápolna csak a rendszerváltás után térhetett vissza a régi helyére.

Még mindig nem szeretek elkésmi, időben érkezem a munkába, így reggelente most is van pár percem, hogy betérjek a kápolnába régi-új kéréseimmel, hálaadásommal, melyek természetesen kicsit mások, mint diákéveimben. Akkor ott - már vagy 40 évvel ezelőtt - rendszeresen szoktam ezen a „korai órán” iskolatársaimmal találkozni, most viszont - sajnos! - senki sem „zavar” a kápolnában, se kollégák, se diákok...

Köszönöm az Úrnak ezt a lehetőséget, hogy „házhöz jön”, és a közelemben érezhetem!

*...egy drága névvel újra
Több lesz az emlék, gazdagabb a múlt
S egy kedves arccal szegényebb az élet,
Egy forradással több a lelken...*

(Sík Sándor)

Cséfalvy Pál atya hosszú betegség után hazatért. Utolsó szolgálati helyén, a vízivárosi templomban sokan búcsúztunk tőle temetési szentmiséjén. Méltatás helyett egy személyes emlékemet osztom meg, ami egyházközségünkhöz is kapcsolódik.

A Papság Évének kezdetén, Cserpes Jenő atya pappá szentelésének 55. évfordulóján közös imádságra hívtuk egyházközségünk híveit, ezzel is tisztelve Jenő atya, és a papi hivatás, szolgálat vállalói előtt. Jenő atya sírjánál Cséfalvy Pál atya nagy szeretettel emlékezett közös éveikre, diákságukra, sportszeretetükre, küzdelmeikre. A visszaemlékezésből Pál atyáról is sokat megtudhattunk – híveit, a pásztori szolgálatot teljes szívvel és hűséggel felvállaló emberképünk tovább erősödhetett róla. Nálunk is káplánkodott (1963-65), kisegített, mindnyájan ismertük, szerettük.

Földi életében sokat forgolódott az égiek között – mármint a róluk készült műalkotások között. Bizonyára most már „személyesen” is elbeszélgethet velük, és más dimenzióból gyönyörködhet Isten végtelen gazdagságán és szépségén! Szeretettel és hálával ajánljuk őt Isten irgalmába. Nyugodjék békében! Ő már megérkezett. *Virrasztani nincsen miért őt.* (Sík S.)

Nyitrai László

Adventi lelkigyakorlat Dömösön

A nyár folyamán, illetve szeptemberben újjáalakult fiatal felnőttek hittanos közössége László atya ösztönzésére idén is lelkigyakorlaton vett részt adventben. A helyszín Dömös volt,

és a Szent Annában sokak által ismert és szeretett Radnics Zoltán piarista atya tartotta a lelki napot. Témánk részben a bűnhöz, részben a december 5-i vasárnapi evangéliumhoz kapcsolódott. Zoltán atya igyekezett bevonni minket a lelkigyakorlatba, lehetőséget adott az egyéni, csendes elgondolkozásra és a csöndben született válaszok megosztására is. Különösen tettett, hogy a vasárnapi evangélium személyes átélésére bátorított minket, és elmondhattuk azzal kapcsolatban, hogy kit mi fogott meg belőle. *(Keresztelő Szt. János: Térjete meg, elközelgett a mennyek országa... Mt 3,1-12.)*

A lelki program mellett a közösség erősödése szempontjából is fontos volt ez az 1-1½ nap. Hatan már péntek este lementünk Dömösre, együtt imádkoztunk a templomban, az egymás mélyebb megismerését segítő játékkal társasjátékoztunk. Magán a lelki napon közösen főztünk, a szünetben kártyáztunk.

A lelki napot itt, Esztergomban zártuk a szombat esti 6-os szentmisével. Zoltán atyát idén már nem látjuk, valamikor most a napokban tölti be 40. életévét. Isten éltesse őt még nagyon sokáig!

Gyurácz Németh László

Nyugdíjas összejövetelünk

Az idén is advent első vasárnapja előtti szombaton gyűltünk össze örömmel a plébánián, koszorúink elkészítésére.

Nagy segítség, hogy már évek óta Háromszeginé Anci családja adja a friss fenyőágakat. Ányistik Lajos készíti a kis fémtüskéket, amivel rögzítjük a gyertyákat és a fenyőágakat, a masnikat pedig vitéz Szendrőné Erzsébet készítette. Ezúton is köszönjük áldozatos munkájukat.

A mi dolgunk, hogy csinosan feldíszítsuk a koszorúkat, és eljuttassuk azoknak a társainknak is, akik nem tudtak eljönni.

Amikor mindennel készek voltunk, László atya meggyújtotta az első adventi gyertyáinkat. Imádkoztunk, énekelünk. Nagyon szép, meghitt pillanatok. Az atya elmondta, a négy gyertya tulajdonképpen négy angyalt személyesít meg. Ők segítenek advent idején felkészülni a karácsonyra: bűnbánattal és egymás iránti szeretettel. Azt hiszem, mindnyájunknak szükség van a segítségükre ebben a zürzavaros világban.

Nusserné Mária

Karitás hírek

*Örülj boldog magyar haza, hogy Krisztus téged így szeret:
Zengjen dicséret dallama, mondjál szívből éneket.
Hiszen belőled származott Erzsébet, a dicső, a szent...*

„Gaude Felix Pannonia” Himnusz

November 19-én, az esti szentmisén emlékeztünk meg Árpád-házi Szent Erzsébetéről. László atya prédikációjában kiemelte, hogy Erzsébet a szeretet szolgáltatója volt. Dr. Hetényiné által csodálatosan előadott Szeretethimnusz kiderül, hogy mi hiányozhat a szeretet műveiből:

*„A szeretet nem kérkedik,
nem gőgösködik...
Mindent eltűr, mindent remél,
mindent elvisel.
A szeretet soha el nem múlik.”*

Belon Gellért írja: „A középkorban, amikor a társadalmi ranglétra amúgy is fölényt biztosított Szent Erzsébetnek, és ehhez hozzájá-

rult még az adakozás fölénye is, tudott a szolgáló szeretet aláza-
tába rejtőzni. És ebben példaképe korunknak.”

Erzsébet-napi ünnepünket Pásztóiné és Érdi Mónika hege-
dűvariációi és Vándzsó Zselyke csellójátéka tette még emléke-
zetesebbé.

László atya megáldotta a kenyereket, amit a mise végén
Karitásunk tagjai osztottak szét.

FELHÍVÁS

Karitás csoportunk hagyományteremtő szándékkal sze-
retné megszervezni december 24-én a pásztorjátékok után a
plébánia hittantermében az **egyedülálló karácsonyát**.

Az együttlétnünk az ünnepről való megemlékezés, beszél-
getés és szerény alkoholmentes szeretetvendégségre tagolódik.
Kérjük a résztvevőket, hogy egy fő részére nagyon szerény, le-
hetőleg saját készítésű meglepetést hozzon egymás megaján-
dkozásához. A részvétel egyébként ingyenes. Részvételi szán-
dékát december 22-ig szíveskedjen jelezni (karitásos munka-
társainknál), hogy felkészülhessünk.

Szeretnénk kérni a Testvéreket, hogy Urunk születésének
ünnepén a szeretet parancsát próbáljuk fokozottabban megélni
azáltal is, hogy jobban figyelünk rászoruló embertársainkra, ro-
konainkra. Akinek van tudomása a környezetében élő elmagá-
nyosodott, vagy krízisben élő(k)ról és ha megteheti, hívja meg
őt az együtt-ünneplésre. Kincseket gyűjthetünk így magunknak
és örömet szerezhetünk embertársainknak.

/T/

**Csak ha az utolsó fát is kiirtottátok,
az utolsó folyót is megmérgeztétek, az utolsó
halat is kifogtátok, akkor fogjátok észrevenni,
hogy a pénzt nem lehet megenni.**

(Indián bölcsesség)

Az Otthon Segítünk Alapítvány szervezésében Karitásunk
meglátogatta az Esztergomi Környezetkultúra Egyesület Öko-
technikai Bemutatóházát a festői Búbánat völgyben.

Az egyesület civil szervezet, amely igen sokoldalú tevé-
kenységet folytat környezetünk védelmében: tanácsadás, terve-
zés, oktatás, szemléletformálás, megújuló energiák, szigetelés,
zöld könyvtár, vízvizsgálat - hogy csak a legfontosabbakat em-
lítssem.

Horváth Zoltán vezető és munkatársai fogadtak minket.
Sok hasznos tanácsot kaptunk a tudatos vásárlásról, és meg-
győzték minket arról is, hogy az esztergomi csapvíz jó és iható.

Gondolati térképet kaptunk arról, mit tehetünk mi, egyszerű
földi halandók a globális felmelegedés ellen: Gondolkodj glo-
bálisan, cselekedj lokálisan! Kirándulj! Sétálj! Használj ener-
giatakarékos égőket! Keresd az újrahasznosított termékeket! Ne
termelj szemetet! Mentsd meg az erdőket! Gyűjts szelektíven! –
csak néhányat emeltem ki a sok-sok megszívlelendő tanácsból.

Nagy bűne korunknak, hogy esztelenül pusztítja a termé-
szetet iparosítással, szemeteléssel. Emiatt lehetnek kollektív fé-
lmeink és büntudatunk, mert a Földanya nap mint nap vesz-
tébe fordul. Ez ellen harcol a Környezetkultúra Egyesület a
maga eszközeivel, hogy ne legyen igaza Kovács Jánosnak, aki
azt írta, hogy az emberiség legmaradandóbb alkotása a szemét.

December 10-én a Szent Anna Plébánia Karitás csoportjának vezetője,
Takács Erzsébet egy év kihagyás után újra felvette a kapcsolatot az
esztergomi kórház **Onkológiai Rehabilitációs Osztályával**.
Folytatjuk a nemes hagyományt, így advent idején. Dr. Székely János
püspök atya Ünneprvárás címmel mondta el gondolatait. Saját életéből
vett példái mindig elgondolkodtatóak.

Dr. Hetényi Bálintné előadásában élvezhettük Juhász Gyula
Karácsony és Babits Mihály Eucharisztia című versét.

Gyurácz Német László csodálatosan énekelt zsolnárt és
Vándzsó Zselyke csembalójátéka tette még megihettebbé ezt az
összejövetelt.

Jó karácsonykor együtt lenni, hallgatni a Csendes éjt és a
Mennyből az angyalt. Ilyenkor gondoljunk a betegeknek és az
Onkológiai osztály orvosaira, nővéreire, akik erőn felül küz-
denek azért, hogy megkönnyítsék az emberek szenvedéseit.

Nekünk üzennek karácsony ünnepére a Baltimore-i St. Paul
templomban 1692-ben falba vésett sorok: „...és akár belátod azt,
vagy ellenzed, a Világegyetem kétségtelenül minden határon
túlterjed. Ezért légy jó viszonyban az Istennel, akárkinek is
hiszed őt. Bármilyen legyen dolgod és céloed ebben a zajos, ren-
detlen világban, békében élj a lelkeddel.” Ezt kívánjuk minden
hívó és leendő hívó embernek karácsonyra.

Együttal szeretnénk köszönetet mondani Vincze Ferencnek,
a Spori Print Kft. vezetőjének, aki rendezvényeinket támogatja,
valamint Kerekes Sándor erdészeti vállalkozónak, aki illyentájt
fenyőfát ajándékoz az Onkológiai osztálynak.

Köszönet illeti Takács Erzsébetet, Karitás csoportunk ve-
zetőjét, aki december 3-án és 4-én segítőivel: Teknős Tibor-
néval, Szupik Ferencnével, Kontsek Ildikóval, Hidas Miklóssal
gyűjtést rendeztek a Tescoban, időt, fáradságot, energiát nem
kímélve. Az összegyűlt nagyon sok élelmiszerral még gaz-
dagabbá tudjuk tenni sok ember karácsonyát. Az adományozók
jóságát a jó Isten reméljük sokszorosán visszafizeti.

Recska Valéria

Advent van. A várakozás, az ünnepre-készülés ideje. A fi-
zikai előkészületek mellett érdemes a lelkieket előtérbe he-
lyezni. Ezer lehetőség adódik arra, hogy kicsit jobb emberek
legyünk, másokra is fokozottan odafigyeljünk. Ennek egyik
szép példáját mutatta meg mindnyájunknak egyházközségünk
Karitás csoportja az egyik hétvégén. A Tesco négy bejárati
kiskapujánál szórólaponk osztogatva, adakozásra hívtak min-
ket, vásárlókat. A város szegényeinek gyűjtöttek kedvesen, mo-
solyogva, nem tolakodva.

Ugy gondolom sok ember örömmel vette ezt a lehetőséget,
hiszen valljuk be, megéltük már azt is, hogy szívesen adnánk
egy általunk ismert, nálunk is szegényebb embernek, családnak,
de nem is vagyunk mindig elég bátrak hozzá. Nem sértjük-e
meg, nem bántjuk-e meg? Hogyan is csináljam? Most meg itt
volt a jó alkalom.

Nem tudom, mennyire volt sikeres ez az akció, arról majd
beszámolnak a következő számban. De abban biztos vagyok,
hogy ez az adomány jó helyre kerül, örömet hoz sok rászoruló
testvérünknek - az adakozók lelkét meg jó érzés töltheti meg.

Köszönet mindazok-
nak, akik nemcsak a
gyűjtést, hanem annak
további elosztását és
kiszállítását is végezték.

Külön megható volt,
ahogy a Karitás ve-
zetőjének nyolc év kö-
rülű kis unokája csil-
logó szemmel és csilin-
gelő hangon invitálta
jőcselekedetre a felnőt-
teket.

NY. M.

- Az elmúlt évben a megszokottnál többször kellett gyűjtést szerveznünk valamilyen meghatározott célra. Egyházközségünk hívei mindig példásan nagylelkűek, nyitottak voltak, várakozáson felül adakoztak. De ne felejtsük el a saját házuk tájáról sem! Templomunk, plébániánk a hívek adományaiból él, az **önkéntes egyházi adó** befizetése erkölcsi kötelességünk. Kérjük, aki még ezt nem tette meg, a sekrestyében vagy irodánkban ezzel is jelezze keresztény elkötelezettségét! Az Úr is nagylelkű hozzánk...
- Karitás csoportunk igazán figyelemre méltó szolgálatot vállal a rászoruló fizikai támogatásával és a lelkiekre való odafigyeléssel (talán ez utóbbi még fontosabb...). Kedves színtölti közösségünknek a roráték utáni közös reggeli, ahol szintén ők „szolgáltattak”. Szent Erzsébet oltalmazza és erősítse őket!
- Legutóbbi testületi ülésünkön megbeszéltük a jövő évi lelkipásztori tervünket, amelynek kiemelkedő szempontja – tekintettel a Családok Évére – család-jaink megerősítése. Sokféle programmal készülünk, és várjuk a testvérek ötleteit, javaslatait, hiányérzetük megosztását. Sajnálatos (e lap hasábjain is sokszor leírtuk), hogy a fiatal szülők generációja kevésbé megszólítható, közösségünk életében nem igazán vannak jelen... Ezen mindenképpen javítani szeretnénk.
- Egyházközségünk történetéről, életéről szóló kiadványunk 1500 Ft-ért kapható. Ez az önköltségi áron felül egy kis támogatást is tartalmaz.
- Úgy tűnik, a Mária Rádió igényt tart imaóráinkra, havonta a harmadik csütörtökön este 22 órakor rendszeresen leadja – már tavasz óta. Honlapunkról is letölthetőek, ill. kérésre CD-re másoljuk. Ez utóbbi lehetőséggel főleg idősebb testvéreink szoktak élni.
- A szállást kereső Szent Család járja otthonainkat az idén is, különösen örömteli, hogy fiatal felnőttjeink csoportja önálló „bokorban” bekapcsolódott ebbe a különleges együtt imádkozásba. László atya hozzájuk társult, a felnőttek csapata pedig Székely János atyát látogatja meg a Szent Család kép társaságában. A két kör 23-án 18 órakor találkozik a templomban, imaórával köszöntjük az Érkezőt és Szent Szüleit. Erre természetesen – mindenkit szeretettel várunk!
- Ugyancsak szeretettel ajánljuk a kedves testvéreknek a karácsonyi programjainkat, különösen a pásztorjátékot szenteste délutánján, valamint rövid koncertjeinket az éjféli és a karácsonyi szentmisék előtt.

December

- 19-20-21-én adventi triduum lesz a belvárosi templomban, esténként 19 órakor. Vezeti Harkai Gábor atya, aki Pátyon szolgál.
- 20-án 19 órakor felnőtteknek bibliaóra Székely János atya vezetésével.
- 23-án 18 órakor imaórával köszöntjük otthonainkban szállást kereső Szent Családot.
- 24-én 15 órakor pásztorjáték a Mindszenty iskolások előadásában.
23.40-től felnőtt énekkarunk rövid koncertjével köszöntjük az Újszülöttet, majd ünnepélyes éjféli szentmise.
- 25-én 9 órakor lesz a karácsonyi nagymise, előtte 8.40-től szintén rövid koncert. Aznap még 18 órakor lesz szentmise, a 7 és 11 órai elmarad.
- 26-án teljes vasárnapi miserend. A 9 órai szentmise keretében nálunk is megnyitjuk a MKPK által meghirdetett Családok Évét és megáldjuk egyházközségünk családjait.
- 28-án 17 órakor a plébánia segítőinek előszilvesztere, ahol László atya megköszöni az éves munkát.
- 31-én 18 órakor évvégi hálaadás, lelkipásztori beszámoló.

Január

- 1-jén 11 és 18 órakor lesz szentmise.
- 2-án vízkereszt ünnepe, a 11 órai szentmise után házszentelés a plébánián a képviselő-testületi tagok jelenlétében. Ezzel kezdetét veszi a házszentelések időszaka, amire jelentkezni lehet a sekrestyében, vagy irodánkban.
- 11-én 19 órakor képviselő-testületi gyűlés.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Tótfalusy István: Karácsonyi leoninusok

Barmok romlatag ágyán, Jessze ígéretes ágán
Új élet született; boldog a Szűz: anya lett.
Barmok romlatag almán, kislát fekszik a szalmán,
Barlang, ágy csupa fény: Isten a Szűznek ölen.
Künn viharok furulyáznak, tépik a pusztai fákat.
S lám, elnyugszik a szél benne, az akol küszöbén.
Játszik a gyermek, a karja kicsúsztott, nincs betakarva,
Mária nézi: nevet – „Fúj az ökor meleget!”
Fúj az ökor . . . s ugye jó lesz? – fúrge tüzet vete József:
Lobban a rözserakás, mind csupa láng, ragyogás.
Csillan a jó bari szőre, vidáman a szürke tetőre
Fény fut. Koppán a kő: „Pásztorok, gyertek elő!”
Vének s ifjú legények, jönnek, az ajkukon ének.
Billeget ám a dudás, fújja a kis furulyás!
Néz az ökor: „Soha ilyet!” – a csacsi nagy füle billeg.
Mind forróbb, tüzebb, Mária könnye pereg.
Anyja ölében a gyermek, tapsol a mennyei herceg:
Kedv, öröm, isteni tett – Krisztus megszületett!

Barmok romlatag ágyán fekszik a második Ádám,
Új ág, égi virág, újul a régi világ.

A szerző álnéven írta e verset (is), valódi neve Dr. Jelenits István piarista pap-tanár... (szerk.)

**László atya és a Képviselő-testület nevében
kegyelmekben gazdag karácsonyi ünnepeket, és
áldott, boldog újévet kívánunk minden
Testvéreinknek!**

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N.T.

A kiadást támogatta: özv. Kovács Jenőné, Dr. Batori Dénesné és Szenczi Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2011. január
IV/1. szám

Szeretettel és hálatelt szívvel gondolunk vissza az elmúlt ünnepnapokra. Sok bensőséges percet, órát éltünk át családi köreinkben, közösségeinkben, amiről – szokás szerint – beszámolnak a testvérek.

Az év vége a számadás ideje is. Ezt mi is megtesszük most, megköszönjük az Úrnak, amit kegyelméből elérhettünk, megvalósíthattunk. Bizalommal tekintünk az új évre, amely a Család Éve, sok-sok tervezett programmal, amit egyházközségünk minden tagjának szeretettel ajánlunk.

Közben az újságunk is a negyedik évfolyamát kezdi. Rohan az idő...

Az ember életében többször is vannak olyan állomások, amikor megáll egy kicsit, **visszatekint** és megnézi honnan indult és hová tart. Ilyen állomás minden **szilveszter** is. Visszatekintünk és elgondolkodunk. A mai szentleckében Szent Pál apostol arra hívta fel a figyelmünket: Itt az utolsó óra! És valóban itt van, ezért érdemes kicsit elgondolkodni. Az első, ami megfogalmazódik ilyenkor az ember szívében: a HÁLA.

Hálát kell adnunk az Isten sok kegyelméért, melyet egyéni életünkben, de a közösségi életünkben is megtapasztalhattunk. Gondolok most is a sok kegyelmi adományra, arra az **53** gyermekre, akik ebben az esztendőben nyerték el a keresztséget. Házasság szentségében idén **10** jegyespár részesült. Örvendetes, hogy a keresztelesek száma 16-tal több volt, mint egy évvel ezelőtt, és a házasságkötések száma sem csökkent. Így tehát bizakodóak vagyunk. **39**-en voltak elsőáldozók és **22**-en bérmálkoztak.

Bár a temetés nem szentség, de mégis fontos, hogy keresztény testvéreinket elkísérjük utolsó útjukra. Ebben az esztendőben **50** katolikust temettünk, melyből **16** részesült szentségekben is a halála előtt. Láthatjuk, hogy itt még van feladat. Jelenleg **5** beteghez járunk elsőpéntekenként, ami nagyon kevés. Sokan még most is azt gondolják, hogy ha a pap jár egy beteghez, akkor annak már meg is kell halnia...

A hála azonban nemcsak a szentségekre terjed ki, hanem a diplomára és a plébániára is. Ebben az esztendőben sajnos nem nagyon tudtunk valamit is csinálni, mert nem kaptunk rá pénzt, de jövőre reméljük, hogy a szigetelést meg tudjuk valósítani. A plébánián komolyabb beruházás szintén nem történt. Jövőre akarjuk a hittanterem feletti részt beépíteni.

Egyházközségünk lelki megújulását továbbra is fontosnak tartottam. Ennek jegyében rendeztünk zárándoklatot Rómába, a képviselő-testülettel kirándultunk Egerbe, sok programot tudtunk megvalósítani, szépen megünnepeltük a papság évét is, minden roráté szentmise után közösen reggeliztünk, találkoztam minden csoporttal, ami a plébánián működik, sőt sikerült szinte minden csoporttal valami közös együttlétet is szervezni, stb. Mindezért most hálát adunk a fölséges Istennek. Persze itt is még sok feladat áll előttünk. A közösség a keresztény élet legfontosabb közege. És mi ezt a közösséget akarjuk tovább építeni.

Végére hagytam az anyagi beszámolót: Ebben az esztendőben az egyházi adó bevétele: 1.157.300,- Ft. volt, 132.000 forinttal több, mint tavaly. A perselybevétel: 3.536.250,- Ft. mely 221.000 forinttal kevesebb, mint tavaly. A különféle adományok: 2.884.270,- Ft. Az összes bevétel ebben az évben: 11.792.459,- forint.

Kiadások: közüzemi díjak: 1.547.503,- Ft., fizetések: plébános, káplán: 1.977.105,- Ft., alkalmazottak: 1.373.500,- Ft. Összes kiadás: 10.651.541,- Ft. Ennek az évnek a maradványa közel 4,6 millió forint.

Végezetül szeretném megköszönni elsősorban a képviselő-testület egész éves munkáját, különösen is az elnökeknek, Nyitrai Lászlónak. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a tempomban segítenek nekem. Elsősorban Kati néninek és Ilonkának, Lacinak, a sekrestyéseknek az áldozatos munkáját, Béla bácsinak a kántorizálást. Köszönöm a takarító csoport tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a Karitászmunkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak. Köszönöm a felnőtt és a gitáros énekkar, ill. a kamarakórus énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatóknak a munkáját, köszönöm a ministránsok egész éves segítségét. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodai munkákban segítenek nekem. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorososan.

Ezen a mai szentmisén közösen is adjunk hálát az Istennek a kapott jókért, és kérjük, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna pedig könyörögjön értünk. Amen.

László atya

Egy hajóban evezünk...

December 28-án előszilveszterre hívta László atya az egyházközségünk életében jelentős munkát végző embereket, kicsiket és nagyokat. A zord téli idő talán néhány meghívottat otthon marasztalt – így is voltunk vagy ötvenen. Plébánosunk szépen végigvette a tevékenységeket, a hozzá kapcsolódó személyekkel együtt, és megköszönte az éves munkát. Minden és mindenki sorra került, csak egy valaki maradt ki, ez viszont az én mulasztásom. Most így utólag - de legalább nagyobb nyílvanosság előtt - pótolom.

Valóban örömteli, hogy egyházközségünkben sokan vannak, akik önzetlenül, szívesen segítenek. Így az imán túl, amit a megújulásért, lelki épülésért végzünk, sok minden szépen halad – a hívek nagy többségének melegezésére. Van aki önként vállalt feladatköréből adódóan, van aki megszólításra, van aki „csak úgy” észrevesz valami javítanivalót - és teszi.

Továbbra is kérjük a testvéreket, viseljék szívükön közös ügyeinket!

Valószínűleg senki sem az emberek elismeréséért teszi, amit felvállalt – László atya sem. Igen, ő maradt ki akkor este az értékelésből.

A címben említett hajóhoz kapitány is kell, hozzáértő, az embereivel bánni tudó vezető. Ismernie kell övéit, kire, mit lehet jó szívvel rábízni, kit kell időnként nógtni, ki szorul bátorításra, vagy éppen lelki vigaszra. A sokféle emberi (forgó) szelekből – időnként viharokból – hasznos szelet kell varázsolnia egyházközségünk vitorlájába. A közösségünkben uralkodó jó légkört – velünk együtt – fontosnak tartja. Így nálunk lehet és érdemes dolgozni, békében és derűben élni! (Ezt a légkört szívesen ajánljuk városunk/országunk más, szelesebb fertályán élő testvéreinknek is...)

Kedves László atya! Köszönetünket és hálánkat – bizonyára – nemcsak e sorokból olvasod. Kívánjuk, hogy híveid szeretetét és ragaszkodását itteni szolgálatod minden napján érezd!

Mi is megköszönjük egész évi munkádat!

Már csak a személyes köszönetem van hátra. Köszönöm barátságodat, hogy megtisztelsz bizalmaddal, és talán – néha – én is segíthetek neked! Hiszen egy hajóban evezünk...

Nyitrai László

Karitásunk

A Szent Anna Plébánia **Karitás Csoportjának** 2010. évi rövid beszámolója, melyről a plébánia képviselő-testülete részletes tájékoztatást kapott:

Összes bevétel: 573.450,- Ft., ebből egyéni adomány: 225.500,- forint. Az éves kiadásunk: 516.495,- forint. Gyógy-szertámogatásra 224.975,- étel-miszer-támogatásra 103.406,- forintot fordítottunk. Az árvíz-károsultaknak 20.000,- az izsap-kárra is 20.000,- forintot küldtünk. Támogattuk a hittanosok nyári táborozását, év végi kirándulását, fizettünk ebéd hozzájárulást 82.215,- forint összegben.

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye gyógy-szertámogatási akciójában 2010. évben 4 fő kapott lehetőséget arra, hogy havi 5 ezer forint támogatásban részesüljön.

2010-ben személyi változás nem volt csoportunkban. Ebben a szép, de nehéz munkában külső, önkéntes segítséget is kaptunk. Nagy öröm számunkra, hogy egyre több fiatal leány és fiú is szívesen segít egy-egy munkában, rájuk mindig lehet számítani.

Fogadóóránk szünet nélkül, folyamatosan működik, minden kedden de. 8 és 10 óra között. Egyre több rászoruló keres fel minket, ezek felkutatását fontos feladatunknak tekintjük.

2010. januártól újabb területen is próbálkoztunk segíteni. Egy lelkes munkatársunk „Sorstárs-önsegítő” csoportot indított, alkoholisták hozzátartozói részére. Minden hétfőn találkoznak 17.30 és 18 óra között.

A Bátoros Úr látogatása csoportunk életében is változást hozott: a körülményeinkre tekintettel visszakaptuk a korábban használt helyiséget. A gyors átköltözést segítette Merész Tibor és Kósa László. Így a Szent Lázár Lovagrend jelentős mennyiségű étel-miszeradományát már nem a plébánia padlásán kellett tárolni. A templomi gyűjtésből származó kb. 3 q étel-miszert is már itt tudtuk tárolni, ill. szétosztani, a plébánia területén élő 38 család, (99 fő) között. Húsvét előtt ezen felül még 52 csomagot vittünk idős, beteg embereknek. A Remetekertvárosi Plébániától is kaptunk 1 q étel-miszert, amit húsvét után osztottunk szét.

A Magyar Étel-miszerbank Szervezetének programja keretében júniusban 80 fő, novemberben már 97 fő hátrányos helyzetű és idős ember kapott lisztet, tésztát, kekszet. Decemberben is tudtunk osztani.

Az esztergomi szegények megsegítése érdekében a MÉB Szervezetének az étel-miszergyűjtési felhívását elfogadta csoportunk. „Hogy másoknak is legyen szép a karácsony” mottóval december 3-án és 4-én tartós étel-miszert gyűjtöttünk a TESCO Áruházban. Az összegyűjtött 525 kg tartós étel-miszert, öt munkatársunk és nyolc külső önkéntes segítő gyűjtötte, szállította, csomagolta és juttatta el 96 fő részére. Erről tételes beszámolót küldtünk a megbízó szervezet felé. A Teleházban tett látogatásunk alkalmával megismerhettük sokrétű programjukat és az ott dolgozók áldozatos tevékenységét. Csoportunkból öten vállalták, hogy a tanítási időszakban, a hét 3 napján vasorát készítenek az ott foglalkoztatott 60-80 gyermek részére.

Október 10-én Katolikus Családi Napot szerveztünk, Székely János püspök atya beszélgetett a szép számmal megjelent cigány családokkal, a CSÁO munkatársai kézműves foglalkozásokat tartottak. Ezt követően kéthetenként a Teleházban zene biblia-magyarázatot tart a püspök atya lelkes felnőtteknek. Eközben Gyurác Németh László a gyermekekkel foglalkozik. Az esték a karitás munkatársainak süteményei és a helyszínen főzött tea elfogyasztásával zárulnak. A CSÁO-val továbbra is tartjuk a kapcsolatot. Ebben az évben is vittünk jelképes húsvéti és karácsonyi csomagot a „VIA-BÓNA” hajléktalan szálló 30 lakójának.

November 19-én, az esti szentmisén emlékeztünk meg Árpád-házi Szent Erzsébetéről, 100 db megáldott kenyeret osztottunk ki. A karitás munkán kívül a plébánia életében is aktívan részt veszünk.

A Karitás a szeretet hálózata. Segít a családoknak, az elesetteknek, betegeknek, időseknek, szenvedélybetegeknek.

Nagyon fontos a személyes kapcsolat. Sajnos ehhez a feltételeink nem a legjobbak. Nincs egy olyan helyiség ahol négy szemközt elmondhatnák bajaikat a hozzánk fordulók. Múltóbb, jobb feltételek elérésére kell törekednünk a jövőben! Már csak azért is, mert az Európai Unió az önkéntesség évének nyilvánította a 2011-es esztendő.

„A szeretetre - karításra - mindig szükség lesz, még a legigazságosabb társadalomban is.” (XVI. Benedek pápa enciklikájából).

Kérjük a plébános atyát és a képviselő-testületet is, hogy a 2011-es esztendőben is segítsék munkánkat.

Takács Erzsébet

A Szent Anna templomban végzett munkálatok 2010-ben

A templom előterében felújításra kerültek a régi emléktáblák, illetve elhelyeztük lelkészeink és plébánosaink tábláit is. (Meszarek György visegrádi kőfaragó munkája.)

A teret - a karzat alatti oszlopokkal együtt - Kósa László festette ki. Köszönet érte.

Egy régi kis kőtábla német - sváb szövege is láthatóvá vált Szakmáry Piroska jóvoltából (a magyar fordítás is fel fog kerülni a falra). A villamoshálózat szerelésekor a sekrestyében lévő ikon megsérült, melyet sikerült felújítanom és kihelyeztük a Mária oltár bal oldalára. Az idén elkészült az új szembeisméző oltár, az ambó és az előkészítő asztal. Köszönet azoknak, akik segítettek a munkában: Kőhalmi József Dömös, Iványos László Ráckeve, Gósi István Esztergom, Eöry Csaba Visegrad, Meggyes Miklós Esztergom. Boldog Lajos képe is új helyre került az ereklyetartójával együtt. Az ereklyetartó konzolát a templom padlásterében találtam (azonos a Bernadett szobrot tartóéval), melyre egy világítással ellátott kisszekrénybe helyeztük az ereklyét.

A sekrestyében kisebb javítási munkák készültek a szekrényeken, amit az idén folytatni kell. Vollár Miklós esztergomi asztalos elkészítette az elválasztó falat, ami mögött majd rendezni lehet a templom holmijait. Karácsonyra új betlehem készült. A figurákat László atya hozta Rómából. A festés Szakmári Piroska munkája, amihez elkészítettem a terepasztalt. Patkó Ferenc és Kovács Ferenc is mindig segítségemre volt, ha ezt kértem tőlük.

Erdős Péter templomatya

A Szent Család járás

Plébániánkon örömdetes hagyomány indult útjára a „Szállást keres a Szent család” régi ájtatos szokás felelevenítésében, miszerint a karácsonyt megelőző napokban kilenc hívó család láncban adja át egymásnak a Szent Család képét, és minden találkozás alkalmával együtt imádkoznak az átdők és a befogadók.

Talán sokan azt gondolhatják, hogy aki ebbe a körbe jelentkezik, bizonyára buzgó hívó, akinek szép családja van, akinek van mivel dicsekednie. Talán úgy véljük, hogy a Szent család olyan emberek körébe szeretett volna szállást venni, akik rendezett anyagi és erkölcsi háttérrel rendelkeznek, egynél több gyermekük van, és mindenki jár minden vasárnap szentmisére, és a karácsony számukra a meghitt együttlétet jelenti. Talán mert titkon mi is valami hasonlóra vágyunk. És lehet, hogy épp ezért vész ki manapság ez a szokás a karácsonyi készülletünk-ből.

A Szentírás azonban nem írja, hogy a Szent Család tökéletes családokat keresett volna fel útja során, s mivel nem talált, ezért szálltak meg egy istállóban. Még csak arról sem ír, hogy családok ajtaján kopogtattak volna. A Szent Család nyitott szívé emberekre vágyik, akik készek befogadni Őket, készek emlékezni arra, hogy mi történt Velük kétezer évvel ezelőtt, és készek, hogy őket rászoruló embertársaikban felismerjék és befogadják. Úgy vélem, a Szent Család járás célja ez, erre szeretne emlékeztetni mindenkit életállapottól függetlenül.

Ezért lehetséges, hogy - örömdetes módon - nálunk ez a szokás nemcsak a családok között terjedt el, hanem már kezdte

tektől fogva tagjai voltak olyanok is, akik a család fogalmát tágabb értelemben élik meg. Mégis úgy érzem, hogy ezekből a közös találkozásokból és imákból mindenki épült, aki ezzel a hittel és örömmel fogadta be a Szent Családot, illetve az őket kísérő átagadókat.

Az idén a fiatalok hittan csoportja és a Corde Voto kamarakórus tagjai közösen is bekapcsolódtak ebbe a szokásba. Míg a felnőtt csoportban többnyire az átagadó és befogadó családok találkoztak, addig a fiataloknál lehetőség volt arra, hogy mindenki mindenkihez elmenjen, sőt, még azok is, akik nem tudtak befogadó szállást felajánlani. A felnőttek csoportjában egy ilyen alkalom volt, amikor János atyánál fogadtuk a Szent Családot. Azon az estén az egész csoport egy nagy családként imádkoztunk együtt és mindnyájan János atya vendégei voltunk. Ezek a közös esték nagyon maradandóak és sok erőt adnak az év további részében is. János atyához nem tudott velünk jönni László atya, de a fiatalok „bokrával” több este is együtt imádkozott.

Az Úr mindenkihez el akar jönni és mindenki szívében szállást kíván venni. Ő együttérez gyöngeségeinkkel és ismeri minden dolgunkat. A Szent Család képe körbejár, nekünk azonban, akik befogadjuk, rájuk emlékezve kell az év további részében is az együttérés és az irgalom érzületét gondolnunk lelkünkben.

G. B.

Karácsonyi recept

Aki egy picit is úgy érezte, hogy az idej karácsonyra a sok teendő, vagy az esős időjárás miatt nem tudott lélekben ráhangolódni a karácsonyi ünnepekre, aki csak arról ismeri a templomban mellette ült, és nem sajnálja az idejét, hogy bearányozza a karácsony előtti estéket, annak a következő receptet ajánlom...

Hozzávalók:

- Kell egy jó közösség, ahova mindnyájan tartozunk. Ez adott! Ahogy a szervezés is☺.
- Egy csipetnyi bátorság a jelentkezéshez... ez csak az első alkalomra vonatkozik.
- Szükséges egy meleg, szeretetet sugárzó otthon.
- Két darab erre a célra szánt este.
- És egy család, a Szent Család, mely csak arra vár, hogy mi befogadjuk őket otthonainkba, és a szívünkbe.

A fiatalokból álló kis közösségünk a 4. éve indított Szent Család járásnak volt részese, olyan formában, hogy csoporton belül vittük a képet házról házra a közösség valamennyi tagjával. Máriával, Józseffel és a kis Jézussal együtt mi is szép számban összegyűltünk minden alkalommal. Lehetőségünk nyílt arra, hogy a plébánia falain kívül, otthonainkban találkozhassunk a közösség tagjaival, így nemcsak velük, hanem a Szent Családdal is szorosabb kapcsolatba kerültünk, közbenjárhatott értünk ezekben az áldott napokban. Meghitt együttlétek voltak imádsággal, énekléssel, közös vacsorával és nagy beszélgetésekkel. Így nem csak egy szép hagyományt sikerült feléleltetni, hanem közös élményekkel is gazdagodtunk. Külön öröm volt számunkra, hogy László atya is bekapcsolódott a fiatalok csoportjába.

December 23-án este templomunkban a két Szent Család képet közösen, imaórával köszöntötték a hívek.

Nekem ez a kilenced is segített, hogy átéljem karácsony misztériumát, hogy bennem is megszülessen az Úr Jézus.

Jól bevált recept. Érdemes kipróbálni!

Lócskai Anikó

Szállást keres a Szent Család

Idén is december 15-én, a roratén megáldott Szent Család kép útjára indult otthonainkba, szíveinkbe - szállást keresni.

Második alkalommal kapcsolódtam be ebbe a szép, népi hagyományba. Felemelő érzés volt, hogy a készülődés nemcsak a „világi értelemben” vett ajándék vásárlás, takarítás, rohanás volt, hanem igazi „adventi készülődés”. Béres Zsuzsák

hozták el hozzánk a Szent Család képét. Jó volt az együtt imádkozás azokkal, akiket már régóta ismerek.

Ezt a meghitt készülődést tovább fokozta, hogy másnap, december 21-én Székely János püspök atya is szállást adott, és fogadta a résztvevő családokat otthonában, a Szent Adalbert Központban. Több okból is megtisztelő volt számunkra, hogy a püspök atya volt plébániájának híveit fogadta, s úgy is mint püspök, külön időt szakított ránk, a gyönyörű együtt imádkozásra, éneklésre. János atya vendégül látott minket: finom pogácsákkal, süteményekkel, üdítőkkel, vörösborral és kedves kínálgatásával. A finomságok fogyasztása közben közvetlenül, jó hangulatban beszélgettünk. Elrohant az idő, majd elbúcsúztunk, és átszellemülten, az ünnepre igazán ráhangolódva jöttünk haza. Ez a kedves fogadtatás nem mindenkinek adatik meg, hogy a püspök atya vendége legyen.

Hálás köszönet érte János atyának, hogy elmélyítette bennünk az adventi készülődést.

Köszönet Nyitrai Marikának és Lacinak a szervezésért, a hagyomány megőrzésért. **Boldog Újévet!**

Héderné Ági

Örvendetes módon – ahogy az előbbi beszámolókból is kiderül – közösségünkben a család fogalmát megpróbáljuk kibővíteni. Arra gondolok, hogy nemcsak az anya, apa, gyerekek ideális együttesét értjük család alatt, hanem mindenkit, aki ezt az Istentől elgondolt családmoddell értéként elismeri, ha életállapota szerint nem is ebben a helyzetben él. Sajnos, egyre több olyan embert látunk környezetünkben is, akinél ez az állapot felborult valami külső vagy személyes ok miatt...

Nagy hiba – sőt bűn – lenne, ha őket kirekesztenénk, hisz Jézus mindenkit meghívott. Nem véletlen, hogy a Család Évére ajánlott, szentmiséken közösen mondott imánkban is fohászkodunk a hajótörést szenvedett családokért. Örvendetes, hogy Szentcsalád vasárnapján, a családok megáldásakor mindenki sorba állt az áldásért – talán megérezve/megértve, hogy egyházközségeink nagyobb családjába nem csak a hagyományos értelemben vett családmoddell szerint élők tartoznak bele!

Ahogy a szállást kereső Szent Család is mindenkinél „próbálkozik”, egyházközségeink minden eseménye, ünnepe is minden testvérünknek szól! A Család Évében különös szeretettel akarjuk megszólítani egyházközségeink minden családját, kiemelt figyelemmel a lelkileg jobban rászorulóakra. (Szerk.)

Ministráns kirándulás

December 19-én, szombaton reggel 9 órakor öt elszánt ministránssal találkoztunk a plébánián, hogy „bepótoljuk” a novemberben elmaradt bécsi buszos kirándulást. Célunk a budapesti Közlekedési Múzeum és a Vörösmarty téri adventi vásár volt. A nagy havazás és a viszonylag hosszú utazás ellenére a gyerekek jókedve és lelkesedése töretlen volt. A Közlekedési Múzeum villamosai, kisvonatai, autói megtették a hatásukat, az egyik ministráns kedvesen meg is jegyezte: „Laci bácsi, érdemes volt eljönni”. A gyermeki lélek azonban mindig picit másképp működik, mint ahogy mi, felnőttek, tervezzük: az igazi szenzációt a gyerekek számára nem a sok jármű, modell, hanem a kiállítás civilben velünk párhuzamosan megjelenő egyik X-faktoros „sztár” megjelenése jelentette. Azt ugyan tudtuk, hogy fényképezni csak engedéllyel lehet, de az nem volt kiírva, hogy az X-faktor szereplőire is vonatkozik-e a szabály... Részben a tilalom, részben a gyerekek bátortalan-sága miatt nem készült fénykép az eseményről. Az adventi vásárban kb. ¼ órát töltöttünk, megittunk egy meleg teát, összességében inkább csak a vásár hangulatát hozhattuk magunkkal. Kevéssel sötétedés után értünk vissza Esztergomba.

Gyurác N. László

Ünnepi várakozás a „MI HÁZUNK”-ban

A Szent Anna Plébánia Karitás csoportjának több tagja heti beosztásban segédkezik a Töltés utca 2-ben, így nagy örömmel vettük át a meghívót a „MI HÁZUNK” gyermekeinek karácsonyi ünnepségére. Kíváncsian vártuk ezt a délutánt.

Nagy élvezettel néztük meg a vidám hangvételű, tanulságos történetet a szeretetről. Rendhagyó műsor volt ez, mivel nem a gyerekek adták elő, hanem a munkatársak, akik egész évben szívvel-lélekkel teszik a dolgukat: nevelnek, sok szeretettel.

A gyerekek csoportonként ajándékot kaptak, aminek igen megörültek. Ezután a háziak megvendégelték karitászcsoportunk jelen lévő tagjait. Még ajándékot is kaptunk, egy 2011-es naptárt. Minden hónap lapjára került egy-egy fénykép a gyerekek életéről, az itt folyó foglalkozásokról: kézimunkázna, kerékpározna, számítógépen játszanak, vagy éppen sportolnak.

Köszönjük a meghívást, jól éreztük magunkat. Örömmel tölt el bennünket, hogy mi is tudunk segíteni a „MI HÁZUNK”-nak.
Szöllösi Ilona

„Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek,
hogy emberek lehessetek!” (Wass Albert)

A **Családok Átmeneti Otthonában** fősúrolt lélekkel és csillogó kedvvel várták Székely János püspök atyát. Immár hagyomány, hogy december 24-én János atya ellátogat az otthonba, hogy ajándékot, lelki békét, a Jóisten gondoskodó szeretetét vigye az ott élő családoknak. „A karácsony a gyerekek ünnepe. A keresztényeknek ezen a napon egész szeretetükkel a gyermekek felé kell fordulniuk, mivel Isten is azzal mutatta meg szeretetét, hogy saját fiát küldte el hozzánk...” - írta Philipp Potter.

Ötven erdélyi gyermek levelei a Jézuskához - Wass Albert ajánlásával - ebből idézek: „*Őfelsége názáreti Jézuskához – Mennysorság - Egy óhajom, hogy az én drága szüleimnek egészségét őrizd meg. Nekem pedig az érdemem szerint. Hogyha megérdemlem, akkor meg szépen kérlek, adj nekem egy bocskai ruhát, meg egy karórát.* -Koós Éva I. polgári

Wass Albert írt előszót ezekhez a tüneményes levelekhez. „*Így valahogy kellene írnom: Testvérem. És (valahogy) aztán megcímezni a levelet: Őfelsége a Szeretethez! Emberi Lélek. Utolsó posta. Lelkiismeret!*”

2011. a Család Éve. Kívánjuk az ott lakó családoknak, hogy az átmenetiből igazi otthonuk legyen!

A gyerekek kedves kis műsorral köszönték meg János atyának az ajándékokat és azt, hogy jelenlétével meghittebbette az ott élő emberek ünnepeit.
Recska Valéria

Kamarakórusunk

A **Corde Voto** kamarakórus szeptemberben ünnepelte egy éves jubileumát, s azóta újabb 3 taggal bővült.

Mi (Maja, Linda és Tamás) a szentgyörgymezői egyházközség oszlopos tagjaként csatlakoztunk a Corde Voto-hoz. Néhány régebbi taggal vannak korábról közös kapcsolódási pontjaink, de nem csak ők, hanem mindannyian nagy szeretettel és örömmel fogadtak bennünket. Lélekerősítő egy ilyen közösséghez tartozni, ahol hasonló mentalitású emberek Istenhez/Istenről szóló dalok közös éneklésével szolgálnak szentmiseken, imaórákon és egyéb egyházi összejöveteleken.

A heti próbákat mindig imádsággal indítjuk, amely segít, hogy egymásra hangolódjunk. Repertoárunk sokszínűségét az adja, hogy bármelyikünk hozhat, javasolhat újabb és újabb kórusművet. Karvezetőnknek, Gyurácz N. Lacinak köszönhetően pedig elég gyorsan felépítjük az egyes darabokat, még ha olykor úgy is tűnik, hogy bonyolultsága kifogna rajtunk.

Közösségünk összekovácsolódását nem csak a közös éneklés és elhivatottság adja, hanem az egymás iránti figyelem és törődés, illetve a közös programok (születésnapozás, kirándulás, filmnézés), melyeket a próbákon kívűl, vagy azzal egybekötte tartunk. „*Hiszen Istenünkről énekelni jó; hiszen őt dicsérni gyönyörűsége és illendő dolog!*” (Zsolt 147,1)

Kurucz Linda

...Sűrűn kopogtat nálunk mostanában
A fátylasarcú testvér, a Halál...
...Baráti arccal jött el érte is,
Baráti öleléssel, szeretettel:
Testvérek ők, a két nagyon-erős,
A legerősebb kettő:
A halál és a szeretet.
Tökéletes munkát végeznek ők,
Egész munkát csak ők ketten a földön.
Isten nevében! De jaj mi marad,
És mi nem marad idelelni utánuk!... (Sík Sándor)

Hosszú, türelemmel viselt szenvedés után **Prohászka Rezső**, aki képviselő-testületünknek régóta tagja, hazatért. Tudtuk, hogy súlyos az állapota, mégis megdöbönt mindenkit, ha egy fiatalabb embert elszólít az Úr. Keresztény élete, szolgálata, egyszerűsége, emberszeretete mindannyiunknak példát adott, nemcsak a rábizott diákoknak.

Imádkozunk érte és itt maradt családjáért, hogy az Úr végtelen irgalma adja meg számukra mindazt, amire mi is mindnyájan várokozunk! **Nyugodjék békében!**

A plébániánk területén lévő **Montagh iskola szép ünnepéről** az alábbi beszámolót kaptuk:

„*Ne szánd, hanem neveld a fogyatékos!*”

Bárczi Gusztáv e sokat idézett mondatának szellemében, 50 évvel ezelőtt, 1960-ban nyílt meg Esztergomban az első gyógypedagógiai osztály. 50 év egy nevelési-oktatási intézmény életében nagy idő. 50 év választ ad a jelenre és biztatást a jövőre. 1960 - születésnap, és egy új fejezet kezdete Komárom-Esztergom megye gyógypedagógiai intézményrendszerében és az értelmi fogyatékosok nevelésében. Hegyháti Lajos a kömlödi intézet igazgatója várt egy vállalkozó nevelőt, aki ezt az osztályt vezeti. A vállalkozó tanítónő dr. Parais Lajosné volt, aki szívvel-lélekkel fogott a nehéz munkához. A Petőfi iskolában indult meg egy osztállyal a gyógypedagógiai oktatás, ami azóta komplex intézmény-rendszerre nőtte ki magát: a fogyatékosok minden területével foglalkozik, a korai fejlesztéstől a szakiskoláig.

Az eltelt fél évszázad méltó megünneplésére került sor december 17-én a Montagh Imre Általános Iskolában. Az ünnepség meghatározó pillanata volt, hogy részt vett rajta az első igazgatónő, dr. Parais Lajosné, aki 1987-ig, nyugdíjazásáig vezette az intézményt, akinek munkáját folytattam, és utódom is ennek szellemében dolgozik.

Az iskola országosan és nemzetközileg is elismert. A gyerekek csodálatos ünnepi műsora is azt bizonyítja, hogy érdemes nyitni a fogyatékosok felé!

50 év eredményeit lehetetlenség felsorolni, de remélem segítünk gyerekeinknek abban, amit a költő, Garai Gábor kért tőlünk: „...teljes joguk van ember módra élni a Véletlen hínarából kimentett sebzeteknek a Törvény tenyerén, joguk van játszani, remélni, látni, tanulni, emlékezni, hinni, tenni, lebírni tébolyt és korai halált...”

Kívánjuk, hogy az elért szép eredmények kísérik tovább az intézmény „öregedését”, s a gyermekek szemének mosolygós csillogása adjon további hitet és erőt!

Recska Valéria ny. igazgatónő

Hirdetések, tervezett programjaink

Január

24-én 19 órakor bibliaóra Székely János atyával.

25-én plébániánk szentségimádási napja a szokásos rend szerint: 10-12, valamint 15-18 óráig.

30-án a diákmise után agapé a templom előtt.

Február

1-jén 18 órakor filmklub a plébánián.

2-án Szerzetesek Világnapja, gyertyaszentelő, szentmise 18 órakor.

12-én, szombaton 15 órakor szülői teadélután a Mindszenty iskola aulájában.

15-én 18 órakor imaóra, melynek témája az öröm.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N.T.

A kiadást támogatta: Szenczi Istvánné és Héder Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2011. február
IV/2. szám

A Család Évének elején izgalommal tervezgetjük programjainkat, amivel mi is szeretnénk felhívni mindenki figyelmét erre az Istentől elgondolt elemi közösségre, a kis-egyházra, vagyis a családra. Vajon meg tudjuk-e szólítani a „kevésbé elkötelezett testvéreinket”? Hitelesen tudjuk-e közvetíteni a jézusi értékrendet? Mindenesetre erre törekszünk...

Addig is öröme hangoljuk a lelkünket. Nemcsak a legutóbbi imaóránkon, hanem – farsang lévében – összejöveteleinken, báljainkon, amiből egyre több „keresztény színezetű” is van manapság. Plébániánkon is...

Itt a farsang, a vidámság és az öröm ünnepe

Az embernek mindig is szüksége volt arra, hogy kilépve a hétköznapi életből néhány órára a jókedvnek, a szórakozásnak adja át magát. Ilyenkor van az ún. báli szezon, amikor is sok helyen tartanak különböző farsangi bálakat, vidám együttéléteket.

De vajon, hogyan kell mindehhez a hívő embernek viszonyulni? Sokan úgy gondolják, hogy az öröm, a jókedv „nem keresztényi” dolog. A keresztény ember legyen mindig határozott, kemény és inkább a szenvedést, megpróbáltatást vállalja. Ezzel nincs is semmi gond. De, ha megnézzük a Szentírást, akkor bizony láthatjuk, hogy a keresztény ember az öröme, a vidámságra van meghívva. Már a 132. zsoltár is azt mondja: „Ó mily jó, mily ujjongóan jó együtt lenni, mint jó testvérek”. Jézus pedig arról beszél, hogy az „Úr kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek...” (Lk 4,18).

Összesen 366-szor fordul elő az öröm szó a Szentíráásban. Ez sem véletlen. Minden napra jut egy. Ebből azonban adódik egy másik kérdés: Lehet mindennap örülni ennyi bánat, fájdalom, szenvedés és kilátástalanság mellett? Az öröm nemcsak állandó mosolyt jelent. Bennünket nem arra küld Jézus, hogy vicceket mesélve, mindenkit nevetésre hangoljunk. Azt sem kéri tőlünk, hogy mi mindig nevéssünk. Sokkal inkább arra küld, hogy a szemünk mosolyogjon mindig, és legyünk derűs lelkűek. Talán emlékezünk arra, amikor II. János Pál pápa a halálos ágyáról mintegy utolsó üzenetként azt mondta: „Legyetek derűsek, én is az vagyok!”

Amikor tehát a farsangi időre gondolunk, akkor azt kell meglátnunk, hogy ezt az örömet, mosolyt, belső derűt ebben az időszakban különösen is gyakorolhatjuk. Kicsit tegyük félre a mindennapi problémáinkat és próbáljunk meg a szemünkkel és a szívünkkel mosolyogni.

2009-ben tartottuk az első farsangi bálunkat, melynek célja pontosan ez volt: megmutatni, hogy a keresztény ember is tud szórakozni, önfeledten nevetni, és tudja jól érezni magát. Akik már voltak, azok tudják miről beszélek. Akik pedig nem, azokat bátorítom, hogy jöjjenek el a farsangi együttlétünkre. Különösen is hívom a Család Évében a szülőket is. Hiszem, hogy ez is szükséges egyházközösségünk lelki megújulásához.

László atya

Február 2: A MEGSZENTELT ÉLET NAPJA

Az Egyház február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony napján emlékezik meg a szerzetesi hivatásokról. Ezen az ünnepen Máriának és Józsefnek a Törvény iránti engedelmissége és áldozatkészsége – ahogyan a gyermek Jézust felajánlották a Templomban – emlékeztet sok szerzetes férfi és nő életére, akik az Atya akaratát keresve felajánlották életüket Istennek és az evangéliumi tanácsok útját választották, hogy szorosabban kövessék Krisztus életformáját.

1997-ben kezdeményezte II. János Pál pápa, hogy az Egyház ezt a napot szentelje a megszentelt életért való hálaadásnak.

De kik is vagyunk mi szerzetesek? Mi visz arra a XXI. században is fiatal nőket és férfiakat, hogy életre szólóan elkötelezzék magukat Istennek? Hogy lemondva a házasság szépségéről és a család melegéről egy életen át tisztaságban, szegénységben, engedelmisségben éljenek, Istennek odaadottan? Miről szeretnénk tanúságot tenni a világban?

Hivatásunk alapja Isten szeretetének a megtapasztalása. Egy szép és jó dolgról való lemondás, csak valami nagyobb jó érdekében történhet. A házastársi szeretetről és sok minden más értékes dolgról való lemondás csak az Istenért lehetséges, csak az Isten iránti szerelemből fakadhat. Csak Isten iránti vágyból és szeretetből szabad és lehet szerzetesnek lenni. Enélkül sosem leszünk igazán boldogok, de Vele minden várokozást felülmúlóan boldogok lehetünk.

Titok ez, amit papok és szerzetesek ezrei megsejtettek és éltek, élnek meg boldogan; titok, amit nem lehet igazán elmondani, megmagyarázni, csak keresgéljük hozzá a szavakat.

Nem éleldegen hivatás ez, ahogyan azt sokan gondolják mai világunkban, hanem pont az Élet lényegére szeretne rávilágítani, arra, hogy Isten létezik, szeret minket, hogy életünk örök élet, és mindent ennek fényében kell értékelnünk. A szerzetesi hivatás Isten szenvedélyes szeretetéből fakadó, önmagából kilépő, másokért élt lét, ezért tud szép, örömteli és boldog lenni.

A hármasság fogadalmával különleges módon az Úrnak szenteljük magunkat, amelynek lényege az önátadás, hogy Isten szeretete egyre jobban kibontakozhasson, növekedhessen bennünk.

A szegénység fogadalmával, a javakról való lemondással – bármilyen fontosnak tűnjenek is azok – tanúságot akarunk tenni arról, hogy melyek az élet alapvető értékei: nem a jelen világ javai, hanem Isten és Krisztus. A szegénységgel részesevünk Krisztus szegénységében, Aki noha gazdag volt, értünk szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjunk, hogy Ő legyen igazi gazdagságunk.

A tisztaság fogadalmával, tanúságot teszünk arról, hogy Isten megragadott minket, lefoglalt magának, hogy Ő egyedül elég, és képes boldoggá tenni minket. Ez a szívét rendkívüli mértékben szabaddá teszi, hogy egyre jobban éljen a szeretettől Isten és az összes ember iránt.

Az engedelmisség fogadalmával Isten szerető akaratának, vágyának szüntelen keresése. Lemondunk arról, hogy hatalmat, vagy uralmat gyakoroljunk mások felett, inkább testvéri szeretettel akarunk engedelmeskedni előljáróinknak és egymásnak. Hasonulni kívánunk Krisztushoz, aki azért jött, hogy megtegye Atyja akaratát, és aki engedelmes volt mindhalálig.

Hogy mindezt hitelesen tudjuk megélni, létszükségletünk az imádság, az Istennel való személyes és mély kapcsolat. Csak ebből forrásozhat mindennapi életünk, tanúságtételünk, szolgálataink.

S talán az is ilyen fontos – és érezzük is kegyelmi erejét –, hogy imádkozzanak értünk, imádkozzanak új hivatásokért, és azért, hogy mi magunk hűségeseink legyünk hivatásunkhoz.

Éppen ezért nagy örömmel tapasztaljuk, hogy itt a Szent Anna plébánián fontosnak tartják azt, hogy felhívják a figyelmet arra, hogy ma is vannak köztünk szerzetesek, hogy ez ma is élhető hivatás.

Örülünk annak, hogy immár hagyománnyá vált László atyának a kezdeményezése, hogy ezen a napon közös ünneplésre, hálaadásra hívja a plébánia híveit és az egyházközség területén élő, vagy itt tevékenykedő szerzeteseket. A Mária Iskolatestvéreket (Marista testvéreket), akik a Töltés utcában élnek, tevékenykednek és végeznek nagyon szép szolgálatot a cigányság körében.

Közösségünket, a ferences szegénygondozó nővéreket, akik rendszeresen kijárunk – többek között – a Montágh Imre Általános Iskolába, a Margaréta Értelmi fogyatékosok Napközi Otthonába és a leánynevelő otthonba, hogy hittanos foglalkozások keretében a gyerekeknek és a fiataloknak átadjunk valamit az Isten szeretetéből, vagy látogatjuk, segítjük idős, beteg testvéreinket és a családokat.

Hálásak vagyunk azért, hogy László atya és a plébánia hívei fontosnak tartották, hogy velünk együtt adjanak hálát minden Istennek szentelt hivatásért.

Befejezésül álljon itt Szent Ferenc atyánknak az a gondolata, ami jól kifejezi hivatásunk, önatadásunk lényegét.

„Semmit se tartsatok tehát vissza magatokból, hogy egészen magához fogadjon benneteket az, aki egészen odaadja magát értetek.”

M. Veronika ferences szegénygondozó nővér

Első programok a Család Évében

A Család Éve alkalmából összeült egy kis csapat, hogy nagyvonalakban megtervezze az évvel kapcsolatos legfontosabb feladatokat. Az első ötletek közt került fel, hogy már a kezdeti lépéseknél jó volna minél több embert a plébániáról bevonni. Még pontosabban: ha valaki szívesen részt venne a szervezésben, lebonyolításban, akkor erre legyen lehetősége; ha pedig legalább információhoz szeretne jutni a tervekről – akkor ez is megtörténhessen.

Elhatároztuk, hogy készítünk egy kérdőívet, amelyen felsoroljuk az eddig felmerült ötleteket, és lehetőséget adunk arra, hogy újabb ötletek is megjelenhessenek. László atya javasolta, hogy a kérdőívek kiosztását, legalább a 9 órás szentmisén, kössük egy agaphoz.

Hosszú idő után a leghidegebb nap köszöntött ránk január 30-án. De ez nem lohasztotta le az ételt-italt készítő-kínálók kedvét. Volt olyan plébániai önkéntes, aki komoly napirend-átszervezést is vállalt, de mindenképp részt akart venni a kérdőívek kiosztásában. Azt hiszem, minden miséről távozonak jól esett az a néhány korty illatos tea, amivel megkínálták, a gyerekek szívesen fogyasztották a töméntelen mennyiségű zsíros kenyert is. Topogtunk a hidegben, és kicsit borzongtunk, de falatozás közben már legalább egy-két szót tudtunk váltani az éves tervekről. A szombat esti misén osztottuk először a kérdőíveket, aztán vasárnap az összes misén, végül a Mindszenty-szülőknél újra, célzottan kiosztottuk, hiszen mindenki véleményére szükségünk van, vagy legalább tájékozódhasson az, aki kíváncsi a tervekre!

A következő lépésben február 12-én, szombaton délutánra teadélután szerveztünk, ahol 5 lelkes szülő, segítő jelent meg. Ők a Családi Nap szervezésében részt vállaltak, valamint ezu-

tán kéthetente (szombaton 16 órakor) összejönnek, hogy jobban megismerjék egymást, erősödjön ez a kis plébániai mag, egyben közösen imádkozzanak a Család Éve sikeréért.

A kérdőívek kiértékelése még folyik, mindenkit szeretnénk megkeresni, aki nevét és elérhetőségét megadta. Látható, hogy a feldobott ötletek többnyire népszerűek, hogy pl. a Családi Nap, az imaórák, a plébániai lelkigyakorlat, búcsú, színházlátogatás etc. – mind-mind érdeklődésre tarthat számot.

Köszönjük mindenkinek, aki elolvasta a kérdőívet, és külön azoknak, akik ki is töltötték, sőt vissza is tudták juttatni.

K.B.

Örömteli, hogy a közép generációnál is elindul valami. Ha már egy mag létrejött, akkor könnyebb az építkezés. Egyházközségünkben már sokan megtapasztalták, milyen jó egy kisebb (nagyobb) közösséghez tartozni, szorosabb kapcsolatokat kiépíteni. Lehet, hogy ennek az örömhíre nem is jut(ott) el mindenkire. Pedig – visszagondolva – újságunk minden számából kiolvasható a közösséghez tartozás élménye.

A Család Évében minden erőnket, ügyességünket, ötletünket összeszedjük, hogy ezt megmutassuk a templomunk környékén élő testvéreinknek! (Szerk.)

Szemét...

Közeledik a tavasz, elolvadt a hó. Kiderül, mi is volt alatta. A sötétség cselekedetei „napvilágra kerülnek”. Úgy gondolom, szemetes környezetben senki sem szeret élni. Úgy tűnik, mégis kénytelenek vagyunk, hacsak...

Közhely, hogy országunkat nyugat felé elhagyva, osztályosan jobb a helyzet a tisztaságot illetően. Ott valahogy nem „divat” a szemetelés. Az ottani esetleges szemétkupacok sokszor honfitársaink „hagyatéka”. Vajon miért van, hogy a „béke-táborban” a miénkhez hasonló a helyzet?

Úgy gondolom, mint sok negatívumnak, ennek is az okát a lelkekben kell keresni. Biztos vagyok benne, hogy az elmúlt évtizedek folyamatai, káros-kóros ideológiai törekvései, a legújabb kor tévesen értelmezett szabadság-istenítése, mérhetetlen önzése hatalmas károkat okozott/okoz a lelkekben. Sajnos csak kevés ember gondolja úgy, mint József Attila (úgy látszik a lelki szemét már az ő idejében is szaporodott):

*Mért legyek én tisztességes? Kiterítenek úgyis!
Mért ne legyek tisztességes? Kiterítenek úgyis.*

Igen, ha Istent mellőzzük is, a „normális ember” tisztességre törekszik. Olyan nem tesz, nem mond, amit ha más mondana neki, tenne vele, rosszul esne.

Generációk nőttek fel Isten nélkül - morális tartás nélkül. Mit látunk, hallunk naponta a nagyvilágban, országunkban, városunkban? Az emberek mérhetetlen önzését - „kaparj, kurtat...” - a másik semmibe vevését, megsemmisítésére való folyamatos csatározást. A sátán meg dörzsölgeti a tenyerét: jól sikerült a magvetése, szárba is szökken, már csak az aratásra vár...

Engem személy szerint nagyon zavar a szemét. A fizikai is és a lelki is. Igyekszem mindkét területen minél kevesebbet termelni belőle. De ha mégis „termeltem”, igyekszem a megfelelő, a kijelölt helyre lerakni, nem embertársaimat szennyezni vele.

Meglehet, hogy szemetes környezetünkért a közhatalom, a nagypolitika is felelős. Bizonyára. Ránk telepszik, megvezet – olykor átver - amit az emberek nehezen tolerálnak. A kisember meg azt gondolja, hogy ha az időnként emberileg is kifogásolható törvénykezést kijátssza, akkor jó úton jár. Betyár világ! Be kellene végre látnunk, hogy a szomszéd elé, vagy a közterre, netán az erdő szélére lerakott, kiöntött szemetünk előbbutóbb megjelenik a mi portánkon is, ellep, fojtogatni fog minket is. Ahogyan a lelki szemét is...

Csak egy példa (sajnos nem egyedi, mindenki láthatott már ilyet): Méregdrága autóban ül a család - jól szituált szülők (manapság inkább élettársak), kisebb-nagyobb gyerekek. Leereszkedik az autó ablaka, a szemét, az égő cigarettacsikk repül kifelé. A pirosuló parázs hosszú métereken átbukdácsol az úton, míg kiköt valahol az útpadkán, az árok szélén. Az esethez csak két megjegyzés:

- Vajon milyen példát adnak ezek a szülők gyerekeiknek a környezetük megóvása terén?

- Évente vajon hány gabonatábla, bozót, nádas gyullad ki egy ilyen laza mozdulat, nemtörődöm, „mit érdekel engem”-magatartás miatt?

Az elmúlt héten, mivel már nem bírtuk utcánk szemetes látványát nézni, nekiálltunk a feleségemmel egy kis önkéntes szemétyűjtésnek. Egy óra alatt mintegy három zsáknyi „mementót” sikerült összegyűjtenünk. Elhatároztuk, hogy ezt időnként megismételjük. (Kezdhetjük volna akár már másnap is, sajnos!)

Kedves Testvérek! Úgy tűnik, bár nagyon fontos, de nem elég a lelki takarítás, a portánkon belüli rendrakás. Komfortérzésünkhöz a „külső körzet” tisztántartása is hozzátartozik! Lehet, hogy a következő időszakban „a jó szándékú embereket” a környezetük állapota is segíti felismerni? Tegyük ezért! Szeretettel ajánlom ezt a mentalitást a szentannás testvéreknek, hátha jó példánkra a város más részein is felfigyelnek. Rendezett, tiszta külső környezetben, lelkünk „tisztán tartása” is könnyebb lesz. Mellesleg jobban is érezzük magunkat...

Nyitrai László

Házszentelés

A vízkereszt vagy háromkirályok napja (január 6.) zárja a karácsonyi ünnepekört, ami egyben a farsangi időszak kezdete. Régi szokás szerint vizet szentelnek (innen a vízkereszt név), s ezzel megáldják a családi otthonokat.

A házszentelés a legismertebb szentelmények egyike. Ez a szokás először a keleti egyházban alakult ki. Aranyszájú Szent János (†407) arról számol be, hogy a vízszentelés után „ezen az ünnepen, éjfélhez közeledvén, mindenki vizet merített és hazavitte, hogy otthonában őrizze egész éven át”. E mögött az a keleten elterjedt gondolat rejtőzik, mely szerint Jézus keresztisége által megszentelte a vizet, amikor a Jordánban alámerült.

Nyugaton a vízkereszthez kapcsolódó szentelmények a 15. sz. táján keletkeztek. Nagy hatást tulajdonítottak nekik: a nyavalyától a fogfájásig minden betegségre jók voltak, utazáskor megóvtak az eltévedéstől és a rablóktól, szúrás, ütés és mérég, sőt házösszeomlás ellen is hathatós védelemnek tekintették őket.

Hajdanában az egyházi vezetők jelenlétének is mágikus hatást tulajdonítottak. A papnak a szentelés után le kellett ülnie, hogy a tyúkok egész évben jól tojjanak. A hajdon lányok valamely ruhadarabjukat vagy kiegészítőjüket a küszöbre helyezték, mert ha a pap átlép rajta, még abban az évben férjhez mennek.

A házszentelést a hívek részéről előkészületek előzik meg. Az asztalra terített fehér abrosz a tisztaságot, az égő gyertya pedig a Krisztus elé járulást, illetve a hitet fejezi ki. Az ünnepély fontos része a közös ima. A pap nemcsak megszenteli az otthonokat, hanem a hívekért is imádkozik. A szentelt krétával az ajtófélfára fölírja a (20+C+M+B+11) feliratot, melyek egy áldás szavainak kezdőbetűi: **Christus Mansionem Benedicat** (Krisztus áldja meg a hajlékot).

A család évében a házszentelés jó alkalom arra, hogy lelkipásztorunk minél több családot meglátogasson, betekintsen életükbe, megismerje őket. Ilyenkor a pap nem mint prédikátor, hanem inkább mint barát, segítőtárs lép be az otthonokba.

Ezzel nemcsak egy népszokást ápolunk, hanem hitünkrel teszünk tanúságot.

Ujpesti Gizella

Színházasi csapatépítés

Mint azt sokan tudják, a Szent Anna plébánia fiatal felnőttjei vasárnap esténként összegyűlnek, és különböző témákban, hittel vagy akár a mindennapi élettel kapcsolatban kicserélik gondolataikat, gyakran éjszakába nyúlóan. Ebből is látszik, hogy ez nem egy szokványos hittanórák csoport.

Miután megbeszéltük az adott témánkat, valami rendszeresen ott marasztal minket, és hosszasan beszélgetünk, nem egyszer társasozunk. Pontosan ezekre az estékre alapozva, gondoltuk úgy, hogy akár a hittanon kívül is összejöhetnénk. Így merült fel elsőként a színház ötlete.

A darabot nem válogattuk túl sokáig, a cél a kollektív kulturálódás volt Budapesten. Így esett választásunk Hasek Svejck című szatirájára a Budapesti Kamaraszínházban.

Szigorúan a csapatépítés érdekében persze mást is válnunk kellett: ide tartozott a közös vonatkozás Pestre, amely a laikus, ritkán utazók számára végtelenségnek tűnt, továbbá megint csak a közösségépítés szellemében egy belvárosi kávézóba is betévedtünk röviddel az előadás előtt.

Ladislav Hasek Svejckjét azt hiszem, nem kell különösen magyaráznom. Egy ilyen szatirikus, iróniával és az emberi mentalitás kigúnyolásával teletűzdelt darabban nagyon sok múlik a színészeken. A történet széles körben ismert, Spiró György feldolgozása viszont annál kevésbé. Középpontban az emberi idiotizmus, háttértörténet pedig az első világháború. Az eredmény egy túlzásokkal teli, humoros történet, melynek tetszési indexe fiatal felnőtt csoportunkban igen változó volt.

Maga az esti budapesti program ugyanakkor osztatlan sikert aratott, ami újabb közös program szervezésére ösztönöz minket.

Nagy Pál Bence

Karitás hírek

Február elsején megbeszélést tartottunk a 2010-ben végzett munkáról és az idei év feladatairól.

Ezen összefoglalónkon részt vett László atya is, aki dicsérte munkánkat és a „maga módján” mondott köszönetet: méltónak tartotta eddigi tevékenységünket arra, hogy február 22-én a reggel hét órai szentmisét karitásunk tagjaiért és munkájáért ajánlja fel. Köszönet érte!

„*Két dolog sohasem változik: a jó cselekedetek belső békét és boldogságot eredményeznek, míg a rossz cselekedetek szellemi zűrzavart és kétségbeesést idéznek elő.*” (Buddha)

Szándékosan választottam ezt az idézetet, hogy bizonyítsam, karitás munkát végezni, igazán segíteni csak szeretetből, szeretettel lehet, ebből a szempontból mindegy, melyik Istent hiszünk.

„*Szeretet és jótékonyosság egy, mert ha jól cselekszünk, szeretettel tesszük.*” (Boldog Teréz anya)

Munkánkat szeretnénk még hatékonyabbá tenni, ezért felvettük a kapcsolatot a ferences szegénygondozó nővérekkel. Ellátogattunk házukba, ahol nagy szeretettel fogadtak. Megbeszéltük, milyen területen tudunk együttműködni. Reméljük, lesz folytatás!

Kérünk mindenkit, segítse továbbra is munkánkat, mi pedig igyekezzünk segíteni a bajba jutottakon.

Recska Valéria

Esztergomi Katolikus Ifjúsági Találkozó

Szép kezdeményezés első összejövetelére hívjuk városunk ifjúságát **március 5-én 14 órára** a Mindszenty iskola aulájába, ill. templomunkba. Öröm számunkra, hogy pont nálunk van az első ilyen találkozó.

A keresztyén fiataloknak kevés hely/rendezvény/alkalom áll rendelkezésre ilyen jellegű összejövetelekre. Működnek kisebb nagyobb közösségek – önállóan, vagy plébániákhoz kapcsolódva, most lehetőség lesz ezek összeismertetésére, az együttműködési formák keresésére, az együtt gondolkodásra.

Keresztyén értékeinkről a fiatalabbak talán egy kicsit másképp is gondolkodnak – jó, ha saját nyelvükön újrafogalmazzák, saját viszonyaikra alkalmazzák Jézus tanítását. Így könnyebb lesz életté változtatniuk és továbbadniuk, mint sajátjukat.

A délután folyamán tanúságtételek és beszélgetés is lesz. A fő szervezők, lelki vezetők régi ismerőseink: Fehérvári Lajos atya Szentgyörgymezőről, és Mazgon Gábor atya a szemináriumból, - segítők a szentgyörgymezői fiatalok.

A találkozót szeretettel ajánljuk plébániánk és az egész város fiataljai figyelmébe. Jelentkezni a plébániákon keresztül lehet, a jelentkezési lapot honlapunkról is le lehet tölteni, és kérjük a plébániákra visszajuttatni.

A találkozó programja:

14:00 Játékos kezdés

14:30 Tanúságtételek.

Téma: együttjárás, családi életre készület

Szervezi: Fehérvári Lajos atya és a szentgyörgymezői fiatalok

16:45 Énekpróbák, beszélgetés

18:00 Szentmise

19:00 Közös vacsora

20:00 Taizé-i imaóra

21:00 Teaház

Plébániai farsangi bál

Február 25-én, pénteken 19 órakor kezdődik plébániánk farsangi bálja a Mindszenty iskolában, amelyre szeretettel hívjuk egyházközségünk híveit.

Immár hagyományosan közösségeink rövid műsorral készülnek, táncbál is lesz és tombola, aminek a bevételéből egyházközségünk rászorulóit támogatja karitászcsoportunk. Ehhez kérjük a testvérek tárgyi vagy pénzbeli támogatását is!

A bálra – ingyenesen – jegyek igényelhetők a plébánián és a sekrestyében, hogy a várható létszámnak megfelelően tudjuk előkészíteni a termet.

Legyünk együtt a vidámság óráiban is!

Gondolatok a Mária Rádióról

A héten Esztergomban jártak a Mária Rádió promóciós munkatársai. Ők azok, akik a rádió ismertségéért, hallgatóságáért, és nem utolsó sorban anyagi támogatók szervezéséért felelősek. Engem is megtaláltak néhány más esztergomival együtt, így együtt hallgattuk meg elképzelésüket, terveiket, kéréseiket a munkájuk segítéséhez.

Talán a rádiót nem kell különösebben bemutatni a Testvéreknek, hisz mindannyian hallgatjuk az egyre színvonalasabbá, tartalmasabbá váló műsoraikat. (Nagy örömünk, hogy imaóráink is rendszeresen helyet/műsoridőt kapnak!) Már öt éve szolgálják a keresztyén – és talán nem is csak a keresztyén hallgatóságot.

Sok-sok embert megérintett a náluk elhangzó gondolatosság, talán sokan általuk kerültek (újra) kapcsolatba a hittel. Vallják – szerintem is így van – hogy ez Mária ajándéka, figyelmeltetése számunkra!

A rádió semmilyen központi finanszírozást nem kap, sem az államtól, sem az egyháztól. Néhány fizetett alkalmazotton kívül csupa önkéntes munkája, és az emberek (esetleg cégek, vállalkozások) adománya élteti.

A mostani látogatásuk célja is az önkéntes toborzás szervezése volt, ehhez kérték segítségünket. Mire is lenne szükségük? Szeretnénk az esztergomi régióban néhány aktívabb embert, akik ebben a munkájukban, vagyis ismertség/hallgatottság növelésében, támogatók szervezésében segítségükre lennének. Szeretnénk tudni a térség minden olyan rendezvényéről, ahova esetleg érdemes „kivonulniuk” nagyobb erővel. Térségi műsorokat szeretnénk készíteni, hogy a keresztyén közösségek halljanak egymásról.

Havonta megjelentetnek egy ingyenes magazint, amit az önkéntesekből álló terjesztő hálózat juttat el a címzeteknek. Az újság mellé csekket is elhelyeznek, hogy aki szívesen hallgatja őket, anyagilag is támogathassa a rádiót. (Honlapjukon a bankkártyás/átutalásos támogatás is megoldható.)

En úgy gondolom, hogy a nekik juttatott adományokat jó célra használják, igazi kincsé vált ez a fórum, sok embert erősít hitében. Jó szívvel ajánlom a Testvérek figyelmébe, és kérem, aki teheti, anyagilag is támogassa e nemes célt!

Az újságjukra fel lehet iratkozni a plébánián, vagy a sekrestyében is, és a listát eljuttatjuk a szerkesztőségbe. Aki önkéntesként is bekapcsolódna a munkájukba, szolgálatukba, tájékozódhat a honlapjukon, ill. segítünk a kapcsolatfelvételben!

Aktualitás, hogy a vasárnapi szentmisét március 6-án 11 órakor tőlünk fogják közvetíteni, valamint az első keresztyén utunkat 11-én 17.30-kor, és aznap az esti szentmisét is. A hamvazószerdai esti szentmisét pedig a bazilikából. (Szerk.)

**Esztergom térségében
a Mária Rádió**

**az FM 97,4 MHz-en
hallható.**

Honlapcím:

www.mariaradio.hu

Hirdetések, tervezett programjaink

Február

25-én 19 órakor plébániai farsangi bál a Mindszenty iskolában, ahol tombolasorsolás is lesz, bevételét karitászcsoportunk egyházközségünk rászorulóinak támogatására fogja használni.

28-án 19 órakor bibliaóra Székely János atyával.

Március

1-jén 18 órakor filmklub a plébánián.

5-én 14 órától esztergomi ifjúsági találkozó.

6-án a 11 órai szentmisét közvetíti a Mária Rádió.

8-án 18 órakor imaóra, melynek témája a család az apa, az anya szemszögéből.

9-én hamvazószerda, szentmise 18 órakor.

11-én 17.30-kor első nagybőjti keresztyén képviselő-testület vezetésevel. Ezt és az esti szentmisét is közvetíti a Mária Rádió.

15-én nemzeti ünnepünkön 18 órakor lesz szentmise, a reggel 7-es elmarad.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Hit tudományi Főiskola, N.T.

A kiadást támogatta: özv. Kovács Jenőné, Szenczi Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2011. március
IV/3. szám

Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akarotnak... Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek... (Prédikátor könyve)

Az idén hosszú volt a farsang, igyekeztünk is kihasználni. Az öröm, a vidámság nem idegen a keresztény értékrendtől. Erről szólt februári imaóránk, erről szóltak plébániánk közösségeinek farsangi összejövetelei is, amiről jelen számunkban testvéreink beszámolnak, és a többi közösségünk találkozásai, amiről itt nem írtak. A besavanyodott emberek nem lehetnek hiteles tanúi az örömhírnek, az evangéliumnak...

Mostantól azonban egy kicsit félre tesszük ezt a külsőnkön is látszó örömet. Kerüljük a vidámságot generáló helyzeteket, mert a belsőkre akarunk figyelni, mert újra – és egyre mélyebben meg akarjuk érteni Isten hozzánk hajló szeretetét, végtelen irgalmát, a megváltásunk művét...

A szemináriumi évek alatt sokat jártunk kirándulni. Ilyenkor az ember mindig megcsodálja a hegyek szépségét. Hiszen ha felér a csúcsra, akkor mindig csodálatos látványban van része. Onnan fentről minden olyan másnak tűnik. Megszépül a világ.

Jézus életében is fontos szerepet játszottak a különféle hegyek. Gondoljunk csak a legnagyobb beszédjére, a Hegyi beszédre, aztán a szenvedésének előestéjén az Olajfák hegyére, a kereszt hegyére - a Golgotára - és a mennybemenetel hegyére. Vagyis életének fontos pillanatainak egy része hegyhez kötődött. Nem véletlen ezek után, hogy amikor isteni dicsőségét akarja megmutatni, szintén egy hegyre - a Tábor-hegyre - viszi fel a három kiválasztott tanítványt.

De mindezt miért teszi Jézus?

Egyértelmű, hogy meg akarja erősíteni az apostolok hitét. Hogyha látják őt szenvedni, akkor tudjanak visszagondolni erre az eseményre, és ez adjon nekik erőt.

A hegyen Mózesrel és Illéssel beszélget. Az Ószövetség két jelentős alakjával. Mózes a szövetségkötés prófétája. Ő az, aki megkapja a törvényt, és kihirdeti a népnek. Az Isten parancsáról van szó. Mózes volt az, aki a népet választás elé állította. Vagy az Istent szolgálják és akkor áldásban lesz részük, vagy pedig elfordulnak az Istentől, de akkor el fognak pusztulni.

Illés próféta sem akarja a bálványokat imádni. Ő a hűség prófétája, mert kitartott az Úr imáadásában.

E két próféta Jézus haláláról beszélget Jézussal. Nyilván jelenti ez a jelenet azt is, hogy lám az ószövetségi próféták is elismerik, hogy Jézus a Krisztus.

Ezek után nem csoda, hogy Péter apostol felkiált: Uram, jó nekünk itt lennünk! Hiszen az Isten mellett mindig jó lenni. Látni a ragyogást, az isteni fényt. Ennél már csak az a csodálatosabb, amikor megszólal az Atya: Ez az én szeretett fiam, őt hallgassátok!

Amikor lejönnek a hegyről, nyilván szomorúak egy kicsit, hiszen ez a csoda csak néhány percig tartott, és vissza kell térni a hétköznapi életbe.

Bennünk is talán felmerül a vágy: milyen jó lenne, ha Jézus nekünk is megmutatná magát! Jézus azonban erre azt mondja: Boldog aki nem lát és mégis hisz!

Ezek után felvetődik a kérdés: mit jelent számunkra ez az evangéliumi szakasz?

Elsősorban azt, hogy mi is tartsuk meg az Isten parancsait, mint ahogy Mózes tette, és legyünk hűségesek az Istenhez, ahogy Illés tette. Ez a keresztény életcél: hűség és alázat. Persze Jézus ezzel a tettevel előre vetítette a mi üdvösségünket is. Milyen lesz az üdvözült arc: ragyog, mint a nap, hiszen az Isten van benne.

Nagybőjt idején igen fontos, hogy a bűnbánatban megtisztulva bennem is felragyogjon az Isten. Hiszen ez a cél. Lássák meg az emberek, hogy én Jézushoz tartozom.

László atya

Plébániai farsang

„Kedves barátaim, vidám fickók, ti drágák, szívem szerettei - ó már tudom, bizonytal nem bűn örömben élni, s az Isten úgy tekint le rátok kék egéből, jóságos víg mosollyal, ellágyult szívvel és félszeggel hunyorítva” (Dsidá Jenő)

Ha Isten félszeggel hunyorítva a Mindszenty iskola tortatermébe tekintett február 25-én, a következőket láthatta: gyülekeztek a Szent Anna plébánia közösségei a farsangi batyubálra, némi enni- és innivalóval, nem hagyva otthon a jókedvet és a táncos lábat sem, ahogy az később kiderült. László atya köszöntőjében a humor jelentőségét emelte ki, egyetértve Vas Zoltánnal, aki azt írta: „Életünket megfontolt bölcsességgel és jó humorérzékkel kell élni. A bölcsesség a túléléshez, a humorérzék pedig az elviseléshez kell.”

A plébánia énekkara Hunyadi Zoltán karnagy úr vezényletével vidám dalokat énekelt, ezzel is megalapozva a jó hangulatot.

Ízelítőt kaptunk az amerikai country zenéből „Dolly Parton” magyar megfelelőjétől, Takács Gyöngyitől. Őt követte Nagy Sándor, aki az alkalomhoz illően Heltai két mulatságos versét szavalta el. Gabika és Nyitrai Laci Csepregi Éva és Tolsvay László egy-egy szép dalát énekelt el. A Corde Voto kamarakórus pedig Saint-Saëns után szabadon felvonultatta az állatok farsangját. Hallottunk kakukkot, baglyot, kutyát és macskát is.

Egyszer csak mindnyájunk nagy riadalmára megjelent a vasorrú boszorka, „szeme helyén karbunkulus, csupa kecs és csupa báj.” Mondanom sem kell, hogy a vasorrú bábát László atya személyesítette meg.

„Farsang van, farsang van, járjuk a táncot gyorsabban!” Erről gondoskodott Hengáné Gabika, aki többször táncba vitt időset és fiatalat.

Izgatóttan vártuk a tombolát, ahol sok értékes ajándékot lehetett nyerni a szerencséseknek. A tombola bevételét, 33 ezer forintot karitásunk kapta meg.

Az alkalmi, botcsinálta újságíró-tanonc eddig bírta a farsangi összejövetelt, amelyik a sorban a harmadik volt.

*„Maskarások, bolondok,
Rázzuk a kolompot,
Takarodjon el a tél,
Örvendezzen, aki él.”*

Viszontlátásra 2012-ben!

Recska Valéria

Két dolgot lehet igazán bánni... a rossz dolgokat, tetteket, amiket elkövettünk... és a jó dolgokat, tetteket, amiket nem tettünk meg.

A vasárnapi misén hirdetik a pénteki **farsangi bált**, ülsz a padban és szinte oda sem figyelsz... ez nem neked szól... te ilyenén nem szoktál részt venni... eljársz a misére, de valójában nem szívesen veszel részt közösségi alkalmakon.

Hazamész és teszed a megszokott dolgaidat, de valahol ott motoszkál a farsangi bál gondolata, és pénteken ezzel fekszel le. Lehunyva a szemed ott állsz a Mindszenty tornaterem bejáratánál, kezdedben süteményes tál, és egy üveg bor. Félve lépsz be az ajtón... nem tudod, hogy kerültél ide. A korábban érkezettek mosolyogva köszöntenek, beljebb invitálnak. Félkörben asztalok, hol több, hol kevesebb ember, hol a te helyed? Két asztal a nagykórusé, karitászosok, fiatalok, szegénygondozó nővérek, nyugdíjasok, leülsz egy üres székre. Körbenézel, a korosztály vegyes. Már jön is a plébános Zoltán atyával, és megnyitja az idei bált. A program a nagykórus énekével kezdődik, majd Gyöngyös country zenét énekel, Nagy Sándor humoros előadása, Nyitrai Laci és Hengán Gabi duettje, Corde Voto, és a végén a szindarab. Még sosem voltál plébániái bálon, nem láttad a plébánost királynőnek, Piroskának öltözve, így meglep, amikor boszorkányként meg akarja égetni Jancsit és Juliskát. Együtt nevet az egész asztaltársaság, mindenki azt meséli, melyik előadás tetszett a legjobban. Erzszi néni köszönt nagy szeretettel, tombolat árul, veszel is párat, a földjira hajtasz... a tortára! Háttérbe felcsendül a népzene... kezdődik a tánc. Minden asztaltól néhányan felpattannak, egy kis idő után azt veszed észre, hogy te is közöttük vagy, próbálsz követni az ide-oda lépkedő fiúkat, lányokat. Lelkes vagy, te is énekel, vonatozol, rá-rákacsintasz egy-két emberre, mosolyt csalva az arcukra. A táncszót a tombolahúzás követi, kisebb nagyobb szerencsével gazdát is találnak a tombolatárgyak. Folytatódik a tánc, egész virradatig! Néha még eszedbe jut az a pillanat, amikor meghallottad a hirdetést, mennyire nem akartál eljönni, mennyire bánnád ezt a döntést!

Jó társaságban gyorsan múlik az idő, már éjfél is elmúlt, készülődsz haza, köszönöd az estét, és ígеред a következőre is jössz! Sétálva a kihalt utcákon, még füledbe csengnek a muzsika hangjai, vagy csak te dúdolsz magadban, és arra gondolsz milyen sokat jelentett ez az este, mennyi mindent kaptál... kikapcsolódást, jókedvet, embereket magad köré, örömet a szívedbe. Csörög az ébresztő, az ágyadon ülsz, álom volt... olyan volt, mint egy álom!

Lócskai Anikó

Farsang a nyugdíjasoknál

Izgalommal készülődünk szombatra, amikor a mi hagyományos farsangi összejövetelünket tartottuk a Mindszenty iskola aulájában. Az asztal, amit körbeültünk sok finom, házi süteménnyel volt tele. Nagy örömünkre, Anci, Erzszi, akiket betegségük miatt az elmúlt összejövetelünkről hiányoltunk, már velünk szórakoztak.

Zsuzsa kedves bevezető mondatai nyitották meg a mulatságot, majd vidám kis felvonulással folytattuk: a rocker nagymama csodás frizurájával és öltözetével, a „csárdás lábú” magyar ruhás kislány, a bevásárló nagy igaz problémáival, a szörsi Iluska, aki a patakban mossa ruháit, a szemetet ingyen szállító kukás, Zorro, ki kardjával rendet teremt, az ördög, ki elviszi kedvenceit, a mackó, aki hiába jött elő barlangjából, mégsem hozta magával a tavaszt.

Jó hangulatot és vidámságot teremtett Gyurác Laci játéka és a Corde Voto kamarakórus. A spanyol marista testvérek vendencei táncukkal kedveskedtek.

Mindnyájuknak köszönjük, hogy eljöttek közénk. Sikerült megfeledkezni bajainkról, és Lacival együtt nótázva töltöttük a vidám délutánt.

Nusserné Mária

Esztergomi közösségek a Szent Anna Plébánia vendégeként

Fura jelenségre lehetett figyelmes az arra látogató március 5-én a Mindszenty iskola udvarán: fiatalok népes csoportja két körben megy körbe-körbe, a háttérben az egyik rádióadó zenéje, a fiatalok időnként megállnak, és egymással kezdenek beszélgetni. Hogy a megszólalás ne legyen olyan nehéz, az ismerkedős játék vezetője mindig más kérdést ad a fiataloknak. Ezt követően hosszas csoportkombinációk után hurrákban törnek ki szép sorban a résztvevő közösségek. Ezzel vette kezdetét az esztergomi katolikus ifjúsági találkozó.

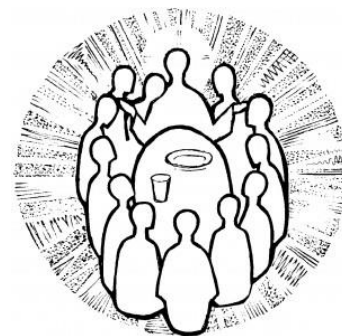

A négy esztergomi katolikus plébánia: a szentgyörgymezői, a vízivárosi, a belvárosi, a Szent Anna plébánia és a Vitézesek (PPKE VJK, a Tanítóképző jogutódjának hallgatói) közössége első alkalommal tartottak közös ifjúsági találkozót. A család évéhez méltóan szerelemről, együttjárásról és családalapításról folyt az eszmecsere egy egész délutánon keresztül.

A 70-80 résztvevő az ismerkedős játékok után színültig megtöltötte a Mindszenty iskola auláját. Következett az „elméleti rész”. Elsőként egy fiatal négy gyerekes házaspár beszélt teljesen közvetlen stílusban arról, hogy hogyan ismerkedtek meg és útjukról a házasságig. A boldog percek és a nehézségek egyaránt felmerültek tanúságtételük során. Ezt követően a „szerelem kémiaja” témakörben hallhattunk egy rendhagyó előadást egy végzős orvostanhallgató mindenki számára érthető stílusában. A hormonok felszabadítását egy újabb tanúságtétel követte, ezúttal egy 15 éve házasságban élő pár osztotta meg velünk élettapasztalatait és látott el minket tanácsokkal. Az elméleti rész végén, ahogy egy ilyen ifjúsági találkozó illik, csoportokra oszlottunk, és ott folytattuk az értekezést ezekben az igencsak aktuális témákban.

A szombat esti hatos misén ezúttal a fiatalok töltötték meg a padosorokat, hallgatták Mazgon Gábor atya prédikációját a sziklára épített házról, és a Corde Votosok hol gregorián, hol pedig többszólamú miseszolgálatát. A közösen elköltött vacsora után, amit a mi plébániánk szorgos fiataljai állítottak össze, taizéi imaóra adott alkalmat az elmélyülésre, amihez az aula esti berendezése égő gyertyákkal, a földre terített szőnyegekkel és a többi taizéi díszlettel már önmagában hozzájárult.

Aki figyelemmel kísérte végig a napot, elérkezvén az estehez egy nagyon kellemes, beszélgetéstől zsongó teaházba csöppenhetett be. A vízivárosi fiatalok vidáman kínálták a teákat, és egy kedves felajánlásnak köszönhetően profi teaforralókból tölthették meg a poharakat. Aztán szép lassan, mindenki, kezében egy bögre teával csatlakozott a saját közösségéhez. A körbe elhelyezett asztalok mellett folytathatták a beszélgetést, mintha csak otthon lettek volna.

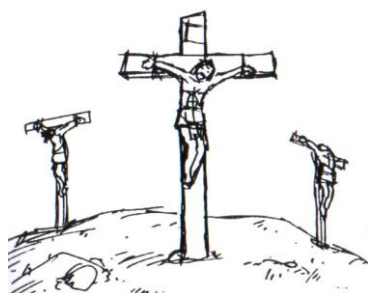
Talán a következő találkozón már az asztalok társasága is olyan vegyes lesz, mint amilyen jól együtt tudtak működni a különböző közösségek a nap megszervezése és az esti elrámolás során. Pontosán az együttműködés érdekében plébániáinknak már facebook oldala is van, ahová többek között a találkozó képei is felkerülnek majd, és talán lesz hely néhány videórészlet számára is.

Nagy Pál Bence

Kálvária-hegyi emlékek

Ahogy felderengett ádvent idején emlékeim hosszú sora, úgy jön elő most is, a nagybőjt kezdetén. Most Szűz Máriával együtt siratjuk Szent Fiát.

Húshagyó keddel befejeződött a farsang. Hamvazószerda egy új mérföldkő életünkben. Farsang idején vigadtunk, táncoltunk, de most meg kell állnunk! Igaz, az élet megy tovább, de valami megváltozott. Lelkünkbe csendes gyász költözött. Pénteki napokon a Fájdalmas Anyával siratjuk Urunkat, aki értünk halt meg. Át kell élnünk a keresztutat - stációról stációra!

Esztergomban a Kálvária-hegyen áll egy keresztút. Merem állítani, hogy kevés helyen volt ilyen szép, mint ez. Nem tudom, hogy most milyen. Talán jobb is.

Gyermekkorom legszebb emlékei közé tartozott, hogy péntekenként felmentünk a kálváriára, ami a belvárosi temető fölött kezdődik, egy oszlophoz kötözött Krisztus szoborral. Utána kisebb nagyobb távolságra következik a 14 stáció. A Jézus keresztútját ábrázoló szép, színes domborműveket tiszta, csillogó üveg fedte be. Gondozott utak, virágok. Az ötödik állomás mögött kis kőpad volt, aki elfáradt, kicsit megpihenhetett. Volt amikor a vadon nőtt ibolyák messzire virítottak az utak mentén, de gyerekként soha sem téptünk le egy szálát sem, mert ezek a virágok szenvedő Jézusunknak nyíltak. A domb oldalán mandulafák virágoztak. Melegebb tavaszi időben rózsaszínbe öltöztették az egész hegyet. Illatuk tömjén helyett szállt fel a hegy tetején álló kápolnáig, mely előtt három feszület és Szűz Mária, Szent János és Mária Magdolna szobra.

A kápolna nagybőjtben minden pénteken és vasárnap nyitva volt, nagybőjtben pedig egész éjjel. A kanyargós úton végig gyertyák égtek.

Mindig meghatódva léptem be a kápolnába: egy gyönyörű Szűzanya szobor, ölében a keresztthalált halt Szent Fiával. Ott csak térdre lehetett borulni!

Nem tudom, mi lehet most a kálváriával. Amikor utoljára ott imádkozgattam, nagy építkezések voltak. Teherautók, munkagépek jártak össze-vissza. Nagyobb házak épültek, mint a kis kápolna. Véget ért ismét valami, ami szép volt.

Léteznek-e ma még ezek a stációk? Gondozza-e azokat valaki? Az adakozók, az adományozók már rég meghaltak. Neüket kis márványtáblára vészték.

Valamikor rég, ha kinéztem házunk ablakán, idelátszott a kápolna, a feszület, a virágzó mandulafák. Most magas bérházak takarják el a kilátást.

Sok év telt el a gyerekkorom óta. Lábaimnak már hosszú lenne felmenni a kálváriára. Azoknak, akik hozzám hasonlóan vannak, biztatásul azt mondom, térjünk be egy templomba, tekintsünk a tabernákulumra, vagy este nézzünk fel a csillagos égre, akkor ott mindent megtalálunk!

özv. Pusztainé Zsuzsa néni

„Ahol ketten vagy hárman...” (Mt 18,20)

Fiatal családok alakuló közössége

Bár nem lángnyelvek, csak a tea illatos gőze szállt fölöttünk, már az első alkalommal érezni lehetett, hogy Isten áldása rajtunk. Amikor először gyűltünk össze, mindössze heten voltunk, azonban László atya megjegyezte, hogy nincs ezzel baj, hisz a hét a teljesség száma. Két hét múlva a mi kis kovászunk (Lk 13,20-21) szépen megduzzasztotta a létszámot, s bár a harmadik alkalommal ismét kevesebben voltunk, ezt egyszerűen a négy napos hétvégének tudtuk be.

Noha a társaság még meglehetősen képlékeny, aki egyszer belekóstol – nemcsak László atya finom teájába, hanem – az együttlét, a közös imádkozás, az együttgondolkodás ízébe, valószínűleg úgy jár, mint jómagam. Bár a második alkalommal az iskola hideg tantermében ültünk le, ráadásul teát sem kaptunk, a szentírási elmélkedés hangulata mindenkit magával ragadott. A következő szombat délutánon (mivel csak minden második héten találkozunk) kifejezetten hiányérzetem támadt. Úgy jártam, mint a szamariai asszony: azt hittem, tőlem kér Jézus, de hamarosan rá kellett jöjjenek, Ő akar adni nekem. (Jn 4,6-42)

Legközelebbi családi teázás március 26-án, délután 4 órakor a Mindszenty iskolában!
Farkas Edit

Lelkigyakorlaton voltunk...

Házasság hétvégéjére kaptunk meghívást (MÉCS retorno, Megfigyelés, Értékelés, Cselekvés) március első hétvégéjére. Témavezetőként vettünk részt, ami azt jelenti, hogy néhány témában tanúságot vártak és kaptak tőlünk a jelenlévő házaspárok. (Egy kicsit ismerjük a MÉCS mozgalom célkitűzéseit, Esztergomban is működik ilyen alapokon családközösség. Terveink szerint ősszel be is mutatkoznak majd nálunk, buzdítandó a mi családjainkat is...)

A lelkigyakorlatok jól előkészített tematikával, tartalommal folynak – most is így történt Mészáros Domonkos atya vezetésével. A résztvevő párok rövid bevezető elmélkedések után kérdéssort, tematikát kapnak, amit egyénileg, majd hitvestársukkal együtt kell, hogy feldolgozzanak, megbeszéljenek.

A lelkigyakorlatok célja, hogy a külvilágot kikapcsolva Istenhez – jelen esetben a Szentháromság egyes személyeihez – próbáljunk közelebb kerülni, és emberi kapcsolatainkat ennek fényében újraértelmezni, „megreformálni”. Ezt természetesen először a házastársunkkal kapcsolatban kell megtennünk. Erről szólt ez a három nap.

Sok kegyelmet kap az ember egy-egy ilyen alkalommal, kár lett volna kihagynunk.

A feladatok közt volt, hogy adott szentírási részlet (választhatóan 6-8 helyről) átelmélkedése, házaspári megbeszélése után írjunk pár szavas **imát** az adott szakaszhoz kapcsolódva, ill. a harmadik nap délutánján pedig írjunk **levelet** a Szentháromság egyik személyének a lelkigyakorlat élményei, a bennünk zajlott történések alapján. Mi így oldottuk meg:

Atyám!

(Jn 15,1-17)

Mint termést nem ígérő szőlővesszőt ne mess le magadról, hanem tisztíts meg, hogy bő termést hozhassak. Táplálj éltető nedveiddel: tanítással és szeretetteddel. Segíts kegyelmeddel, hogy Szent Fiad méltán nevezhessen barátjának! Amen.

Mennyei Atyám!

(Ef 1,1-23)

Köszönet, hála, dicsőség Neked, hogy megteremtettél, akartál minket! Meghívtál, hogy Fiad által részesedjünk a Te életedben.

Jézus kereszttáldozata és feltámadása megnyitotta számunkra ehhez az utat.

Szentlélek Úristen! Gyújts ki bennünk is világosságodat, és ne hagyd elhomályosodni, vagy kialudni, hogy megváltó terved bennünk és általunk kiteljesedjék. Amen.

Jézusom!

Sokszor beszélgettünk, tudod, most levélben is megfogalmazok néhány gondolatot. Hálámat, köszönetemet és persze, szokás szerint kéréseimet is Feléd, hisz te magad biztattál: zörgegetek, és ajtót nyitnak...

Tanításod gazdagsága kimeríthetetlen, mindig újabb gondolatok világosodnak meg, állnak össze bennem. Tegnap például rájöttem, hogy én vagyok a tékozló fiú - és egyben a

bátyja is. A nekem szánt, nekem félretett kegyelmi adományaidat én is idejekorán kiköveteltem - s Te nem voltál szűkmarkú - aztán meg többnyire eltékoztam.

Máskor meg farizeusi göggel néztem körül a „bünösökön, tévelygőkön”, és nem értettem meg a Te atyai szeretetedet. Pedig igazából én is a két testvér atyja szeretnék lenni: a várakozó, a szerető, a megbocsátó...

Köszönöm, hogy megszólítottál, mint Mátét, mint Zakeust, mint apostolaidat. Megszólítottál engem, és kettőnket a feleségemmel együtt is! Köszönöm, hogy megmutattad utaidat ebben a körülöttünk kavargó zűrzavarban - és így legalább tudjuk, merre kell mennünk, ha időnként el is tévedünk.

Köszönjük az útjelzőnek elénk/mellénk küldött testvéreinket. Köszönjük az időt, a helyet, az alkalmakat, különösen ezt a hétvégét, amikor tisztul egy kicsit a köd, és felsejlenek újabb lehetőségek, hogy közelebb kerülhessünk Hozzád. Köszönjük, hogy még vannak Téged kereső, Rád figyelő házaspárok, családok, és hogy ezek időnként egymás erősítésére összejönnék, hogy Téged jobban megismerve megmutassanak majd családjaiknak, környezetüknek.

Mivel a házasság szentsége által egyek vagyunk, kérésünket most ezen egységünk tudatában, a kettőnk nevében tárom eléd.

- Adj halló fület, hogy a hozzám szólók, hozzám fordulók szavaiból kihalljam a te szavaidat, a Te üzenetedet!

- Adj halló, figyelő szívet, bölcsességet, hogy:

Mindig meglássam, mi dolgom a Te szólódban, és azt jól tegyem, jó kedvvel, örömmel, fáradságot nem kímélve.

Fel tudjam mérni, mi nem az én feladatomban, ami meghaladja képességeimet, erőmet - más jobban tudja azt, tehát ne fontoskodjak.

És főleg ahhoz adj bölcsességet, mi az, amit nem szabad megtennem vagy mondanom. Ami ellened volna, ami a sátán átverése - csöbe húzásom hiúságom által, amivel ártok másoknak, magamnak, a Te ügyednek.

Jézusom, te tudod, hogy szeretlek! Téged akarlak szolgálni, amíg csak használható vagyok! Vezess a Te utadon, míg majd személyesen is találkozunk!

Neved legyen áldott mindörökre!

Szeretettel: a Te barátaid (Nyitraiék)

Családunk angyala - Münchenben

Ágival egyetemista korunkban a kollégiumban szobatársak voltunk. Ahogy befejeztük tanulmányainkat ő hamarosan férjhez ment külföldre, Münchenbe. Sokáig csak egy-egy karácsonyi üdvözlő erejéig tudtunk egymásról. De az évek múlásával, no meg a technika rohamléptékű fejlődésével egyre sűrűsödnek „találkozásaink”. Neki valami remek lehetősége van egy telefonos díjcsomaggal - így bizony hosszasan szoktunk beszélgetni családjainkról, régi- és új közös ismerőseinkről, a világról és a hitünkről is.

Nemrég megemlítettem neki a *Családunk angyala* plébániái közös imádkozásunkat. Jeleztem, ha érdekli, a honlapon mindent megtalál erről. Alig telt el néhány nap és péntek este, úgy fél kilenc körül csöngött a telefon. Ági volt. Boldogan újságolta, hogy szívesen bekapcsolódik a családjainkért való imádkozásba, s az első lépést már meg is tette aznap este fél nyolckor.

Mindketten örültünk, s hajdan volt ifjúkorunk önfelelt vidámságával állapítottuk meg, hogy az angyalok nagyon gyorsan röpködnek, és igencsak megerősítik a barátságot is.

Ny.M.

Röviden...

Nagybőjtben péntekenként 17.30-kor plébániánk közösségei vezetik a **keresztúti** imákat. A sorrend: képviselő-testületünk (márc. 11.), fiataljaink (márc. 18.), énekkar (ápr. 1.), nyugdíjasok (ápr. 8.), ministránsok (ápr.15.). **Szánjuk ezt a félórát Jézusunk üdvözítő tettének átemlékezésére, hála és ragaszkodásunk kifejezésére!**

A **Mária Rádió** mostanában gyakrabban előfordul nálunk. A hét plébániája voltunk március elején, beszélgetést rögzítettek plébániánk életéről, leadták 6-án 10 órától, majd a 11 órai szentmisénket is közvetítették. Sajnos, a technika ördöge közbeszólt, így az első nagybőjti keresztutunkat és az esti szentmisét nem sikerült közvetíteni, pedig itt voltak - bár késve érkeztek a munkatársaik...

Az egyházközségünk életéről szóló riport honlapunkon is elérhető, László atyán kívül szót kapott Takács Erzsébet, Lócskai Anikó és Nyitrai László.

Imaóráinkat rendszeresen a harmadik csütörtök este 23 órakor közvetítik. A következő éppen nagycsütörtökre esik, így a virrasztásunk kerül majd adásba.

Hirdetések, tervezett programjaink

Március

20-án a diákmisszióban köszöntjük az édesapákat, és kérjük védőszentjüket, Szent József közbenjárását.

20-21-22-én nagybőjti triduum lesz templomunkban Blanckenstein Miklós atya homíliáival az esti (18 ó.) szentmisék keretében, ahol szentgyónáshoz is járulhatunk.

21-én 19 órakor bibliaóra Székely János atyával.

25-én egyházközségi zárandoklat a Bakócz kápolnába, Gyümölcsoltó Boldogasszony napján, a kápolna búcsúünnepén. 16 órakor indulunk a templom elől, 17 órakor szentmise a bazilika Bakócz kápolnájában.

26-án 16 órakor családi teadélután a Mindszenty iskolában.

Április

3-án a diákmisszióban az elsőgyónásukat végző, elsőáldozásra készülő gyermekeinket ünnepeljük.

5-én 18 órakor filmklub, a Család Éve programjaképpen.

8-án 20 órakor keresztút a belvárosi temető fölötti kálvárián. Találkozó a Jó Pásztor kápolnájánál.

9-én 9 órától tavaszi nagytakarítás a plébánián, kérjük a testvérek segítségét!

16-án családi nap, a részletes programot később hirdetjük.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket!

Nagyheti menetrendünk

Virágvasárnap: teljes vasárnapi miserend. A 9 és 11 órai szentmisében barkaszentelés. A 11 órai szentmisén felnőtt énekarunk éneklé a passiót. 17 órakor állóképes keresztút gyermekeink előadásában.

Nagycsütörtök: szentmise 18 órakor, 21 órakor imaórával virrasztunk.

Nagypéntek: keresztút 15 órakor a templomban, 18 órakor nagypénteki szertartás énekelt passióval, majd 20 órakor virrasztás, a fájdalmas rózsafüzér imádkozása.

Nagyszombat: szentsír látogatás 10-12, és 16-19 óráig, 19-kor kezdődik a szertartás.

Húsvét vasárnap: 9 órakor feltámadási körmenet, majd ünnepi szentmise, utána a húsvéti sonka (étel) megáldása, majd a gyermekeknek tojáskeresés. Aznap még 18 órakor lesz szentmise, a reggel 7-es és a 11-es elmarad.

Húsvét hétfő: 9 és 18 órakor lesz szentmise, a reggel 7-es és a 11-es elmarad.

Minden Kedves Testvérünknek tartalmas nagybőjti készüléket, és kegyelmekben gazdag húsvéti ünnepet kívánunk!

Honlapunk: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Hittudományi Főiskola, N.T.

A kiadást támogatta: özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2011. április
IV/4. szám

Föltámadott!

...Valahol
A kristálytenger fölött,
A Szék előtt
Feszült inakkal áll az Angyal.
Szemei mint a villám, ruhája mint a hó,
Áll, vár és alig-alig győzi kívární
A Harmadnap hajnallatát,
(Nem is harmadik igazán, -
Isten türelme is feszült a pattanásig:
Csak egy éj, egy nap, egy hajnali perc)
És lendül a szárny,
És lebben a kő,
És elhangzik a mindenségben:
„Békesség nektek, én vagyok!”

Sík Sándor: Keresztút

Ezt harsogja szótlánul is a természet tavaszi megújódása, egyházunk örömteli liturgiája, és itt belül valami...

Elesettségünkől, emberi nyomorúságainkból van kiút, Ő megmutatta, aki maga az Út, az Igazság és az Élet.

A kései húsvétot tartalmasan kitölthető készületi idő előzte meg, ki-ki lelkülete, indíttatása alapján részt is vett plébániánk vagy egyéb közösségek nagyböjti készületében. Hálátelt szívvel, a feltámadás hitében és reményével tekintünk vissza az elmúlt időszakra.

Egyszer olvastam egy írást, mely egy amerikai filmről szólt. A film címe: Sötétben a világ. A film főszereplője egy régész, aki ásatásokat végez Jeruzsálemben és környékén. Az ásatások során megtalálja Jézus sírját is. Ez még nem is lenne szenzáció, de azt állította, hogy a sírban ott feküdt Jézus is, mint egy múmia. Ez a hír viszont pillanatok alatt bejárta a világot. Szenzációt keltett az emberek körében, tömegek zarándokoltak el a sírhoz, hogy megnézzék Jézus holttestét, de ugyanakkor a megdöbbenést is úrrá lett a világon. Oda van minden, sok ember reménye összeomlott, hiszen ha Krisztus nem támadt fel, akkor nincs üdvösség, nincs mennyország, nincs örök élet. Elkeseredésükben lebontották a templomokat, a katedrálisokat bezárták, elégették a Krisztus-képeket, hiszen ezek mind a feltámadást hirdették. A papok új munka után néztek. Véget ért a kereszténység. Sötétség, kétségbeesés borult a világra.

Persze a film nem így fejeződött be, mert a régész a halálos ágyán beismerte hazugságát: Bár megtaláltam Krisztus sírját, de az üres volt.

Ez a mi hitünk, hogy a nagypéntek után, a Golgotai jelenet után elérkezik a Húsvétvasárnap, amikor is Jézus feltámadt a halottaiból. Erről hallunk az evangéliumban. Péter és János üres sírt találnak, mely bizonyította számukra a feltámadást. János látta és hitt. Jézus feltámadt és a sötétség világosságra fordult. A világot beragyogta az Isten dicsőséges fényessége. Nincs többé örök kárhozat, nincs többé kilátástalan helyzet. Ennek örvendezünk a mai napon, és éneklünk ünnepi alleluját.

Azonban nem elég csak ennyit tennünk. Krisztus meghozta a fényt a világba, de meg akarja hozni a fényt az én

szívembe is. Húsvét ünnepe nem csak egy emlékezés Jézus 2000 évvel ezelőtti nagy tettére, hanem ennél sokkal több. Jézus az én lelkemben is fel akar támadni. Ez az igazi húsvét. Szükség van nekem is arra, hogy új életet kezdjek. Ez az új élet pedig a krisztusi élet. Nem élhetünk tovább úgy, mintha Krisztus nem támadt volna fel. Nekünk hirdetésünk kell ezt, de csak akkor tudjuk megtenni, ha én magam is feltámadok, elsősorban a bűnből. Persze mindezt tudjuk, de mégis úgy tűnik, nem lehet megvalósítani. Miért? Két okot szeretnék felhozni.

Jézus sírját egy nagy kővel zárták le, és azt hitték ezzel meg tudják akadályozni a feltámadást. A mi lelkünket is egy nagy szikla zárja el Jézustól, mégpedig a közömbösség sziklája. Ez nem csak a keresztények körében van így, hanem az egész országban. Valahogy nem tudunk és nem is akarunk örülni. Lefoglalnak bennünket azok a gondok és problémák, amelyek körülvesznek bennünket. Pedig sokkal könnyebb lenne, ha mindezeket Krisztus feltámadásának fényében néznénk.

A másik nagy problémánk a katonák. Jézus sírjához katonákat küldtek, hogy őrizzék a sírt, hiszen tudták, hogy a zsidók félnek a római katonáktól. Mi is hányszor vagyunk így. Félünk az emberektől. Nem merjük hirdetni a feltámadt Krisztust. Pedig ez a feladata minden keresztény embernek. Krisztus feltámadt, és ezt az örömhírt el kell mondanunk mindenkinek. Ha ezt megtesszük, akkor Ő átalakítja a szívünket és egész életünket. Ez lenne az igazi feltámadás, a lélek feltámadása...

László atya

Megújult a Pasztorális Tanács

Zsinati irányelvek, ajánlások alapján Pasztorális Tanács felállítására van lehetősége a megyéspüspököknek, valamint az egyházközségekben szolgáló plébánosoknak. Ez a testület a lekipásztori munkát hivatott szolgálni, segíteni – ahogy a nevében is benne van, tanácsadói minőségben. Egyházmegyénkben működik ez az intézmény, az előző - 5 évre választott/kinevezett csapat mandátuma lejárt, az új grémium március 26-án tartotta első összejövetelét, ahol én is részt vettem az esztergomi espereskerület választott képviselőjeként.

(Plébániánkon nincs konkrétan választott/kinevezett pasztorális tanács, László atya munkáját e téren a testületünk tagjai, ill. konkrét feladatok esetén az érintett, aktívabb testvérek segítik.)

Kalász István esperes atya javaslatára választottak engem erre a tisztségre az espereskerületünkben szolgáló lekipásztorok. Én úgy értékelem, hogy egyházközségünk „lelki állapota”, fejlődőképessége, az irántunk való bizalom volt a választás alapja, amit a Bíboros Úr is jóváhagyott.

Az egyházmegyei Pasztorális Tanács tagjai: espereskerületenként 1-1 civil, aki tevékenyen részt vesz az egyház életében, valamint egyházi intézmények, mozgalmak képviselői, és kinevezés alapján a papság részéről néhány magasabb funkciójú atya. E testület elnöke természetesen a megyéspüspök, jelen esetben Erdő Péter Bíboros Úr, ezen alakuló ülés is az ő vezetésével zajlott.

Ez a délelőtti megerősítés, biztatás volt számomra, számunkra, ennek örömet, gondjait szeretném megosztani a Testvérekkel.

Bíboros Úr beszámolt a kánoni vizitációról (egyházközségek meglátogatása), annak eddigi tapasztalatairól. Felvetései, gondolatai nagyon ismerősek a mi életünkben is: a működő, vagy éppen induló/éledező dolgok (közösségek, hitélet, karitás, plébániai sajtó/honlap, hitoktatás, ...) és a nehézségek

(kevés elkötelezett ember, „langyos keresztények” megszólítása, szegénység, hajléktalanok problémája, családközösségek hiánya, ...). Ezekből egy fontos gondolatát emelem ki: a plébániák perspektívája a tervezés alapja. Ahol van hitélet, működő egyházközség, oda igyekszik lelkipásztorot küldeni, anyagi segítséget (pl. épület felújítás) biztosítani. A halódó plébánia nagyon hamar filia lehet...

Marik József missziós referens beszámolt a városmisszió tapasztalatairól, amit sikertörténetnek értékelt. Sok embert megmozgatott – mint szervezőt/résztvevőt, és mint „célközönseget” is. Csupa olyan dolgot mondott, amivel mélységesen egyetérthetünk, kisebb volumenben mi is csináljuk:

- Fontos a belső misszió, plébániai kisebb közösségekben, családban. Ahol erre van kapacitás, saját csapatot hoznak létre (sajnos, mi még nem tartunk itt).
- Fontos az egyéni feladatvállalás: elkötelezett, hiteles emberek meggyőződésükkel, tevékenységükkel, beszélgetéseikkel tudják misszionálni szűkebb-tágabb környezetüket.
- Fontos a hívek misszióra való felkészítése! A tanúságtétel minden keresztény feladata, kötelessége – ezt egyre inkább már a családunkban is el kell kezdeni. Erre akár önképzéssel, hitünkben, tudásunkban folyamatos erősődéssel – vagy ha ezzel komolyabban is akarunk foglalkozni – szervezett, célirányos továbbképzéssel kell készülnünk.

Természetesen a legcélravezetőbb, legeredményesebb missziós tevékenység, ha hitünket mások számára is vonzóan tudjuk megélni.

Külön hangsúlyt kapott a nyitott templomok éjszakája, ennek átgondolt megszervezése és lebonyolítása, ami nagyon vonzó lehet az Istent/templomot kerülgető, kereső emberek számára...

A Bátoros Úr két gondolatot fűzött a misszió témájához:

- Az egyház tevékenysége, a szentségek kiszolgáltatása (esküvő, keresztelő, bérnálás, temetés, ...) alkalmas hely/ide a misszionálásra, mivel ilyenkor a nem hívők is nagy számban jelen vannak.
- Az iskolai hitoktatás szintén nagy lehetőség: a gyerekeken keresztül elérni a szülőket. (Úgy gondolom, e téren is van még feladatunk...)

Különleges missziós feladat a lakótelepi pasztorizáció, erről számolt be **Repszik Gyula** plébános (Kőbánya-Újhegy). Az ide összeszűrődött, gyökértelen, „börtön-hangulatú” emberek elérése, megszólítása nagy találékonyságot is igényel. Az első és legfontosabb feladat: plébániai közösség(ek) felépítése, mert ez a keresztény életforma példaként, jelként máris működni kezd. Azután ki kell lépni a világba az ismerős módokon: médiában megjelenni (újság, kábeltévé, internet), hitoktatás, szórólapozás, megmaradt templomi újságok osztása, kulturális rendezvények, lakótelepi keresztút, élő rózsafüzér a lakótelep körül, ... (Plébániánk területén is van lakótelep...)

Bittsánszky Jánosné családfreferens a Család Éve programjairól adott tájékoztatást. Mi is „gőzerővel” szervezzük ezen programjainkat, hiszen talán itt a legnagyobb a lemaradásunk: nagyon hiányoznak a plébániáról a családközösségek. (Bár az elmúlt hetek családi teadélutánjai és a családi napunk óvatossá derülétsra adnak okot...)

Budapestten különlegesen nagy gond a hajléktalanok helyzete. Az egyházi hajléktalan-gondozásról beszélt **Kunszabóné Pataki Anna**. Rövid tanúságtételének legfontosabb gondolatát emelem ki: az elesett embert minden oldalról támogatni kell, a testi szükségleteken túl a lelki dimenziókkal is foglalkozni kell. Csak így van esély, hogy újra emberi életet élhessenek „korunk leprásai”, ahogy egyik hozzászóló nevezte őket. Ez a szociális munkán túl személyes evangelizációt is jelent. De erre szakmailag és lelkileg is felkészült „személyzetet” nehéz találni. Ilyen intézményben (is) nagyon jó hatású, ha egyházi személyek (papok, szerzetesek – lehetőleg a jellegzetes egyházi ruhájukban) megjelennek időnként.

Természetesen, az egyház egyedül a hajléktalan problémát, a mélyszegénységben élők helyzetét nem tudja megoldani, de a kánoni vizitáció alapján állítja a Bátoros Úr, hogy a helyi karitász csoportok igen nagy segítséget nyújtanak ebben nagyon sok helyen. (Nálunk is!)

Úgy gondolom, egyházközségünk jó fele indult el. Szerény eredményeink, gondjaink visszaigazolják magyar egyházunk általános állapotát. **Szolgáljon ez a pár gondolat, ez a beszámoló biztatásul, hogy Krisztus ügye mellé mindjobban és egyre többen elköteleződjünk!**

Nyitrai László

Ahogy én hallottam:

gondolatok a 2011-es húsvéti triduumról

A test néha gyenge. Nem volt lehetőségem személyesen meghallgatni Blanckenstein Miklós atya húsvéti triduumát, de az internet segített...

Rögtön az **első napi** gondolatok közepébe vágok. Bulgáriai ortodox kápolna képe felidézti Jézus jelenlétét. Majd Miklós atya a Familiaris Consortio gondolatmenetét felhasználva - melyet időszerűvé az tesz, hogy a család évét ünnepeljük - megfogalmazta, hogy családi kötődésünk mindannyiunknak van.

Folytatásként feltette az első kérdést. **Mi a szeretet?** Isten álma szerint: a másikért élni, a másikban felfedezve magát, születessen újra az ember. Nem könnyű program...

Hogy tapasztaljuk meg ezt a szeretetet? Fogantatásunk pillanata két ember szeretete, távolabbról Isten szeretete. A megszületés körüli aggodalmak a szeretet első tapasztalatai. A homíliában felhívást kaptunk arra, hogy gondoljuk át életünket. Milyen történeken keresztül vezetett az Isten?

Fiatalszobrász látogatása kapcsán Miklós atya felidézte, hogy a keresztalál nem csak a szenvedés szimbóluma, hanem a szeretet és a remény megtestesülése. Az Atya Fiát adta értünk, mert Isten maga a szeretet. A feltámadás, az örök élet reménye.

Isten álma, hogy Jézusszerűek legyünk. A családban az ember szeressen, vállalja az önatadást.

Az leszek, amit döntök. A példázat története szerint, a mesebeli kerek erdő embere azt kívánta, hogy amihez hozzáér, arannyá váljék. Meg is lett a jutalma... éhen halt, de aranya volt. Mi más döntéseket hozunk.

Ünnepeljük a családot, imáinkkal segítsük, és tegyük jót értük.

A **második nap** homíliája a **szövetség** kulcsszót járta körbe.

Szövetség Isten és ember között, az ószövetségben és az újszövetségben kötött. Isten bebizonyította megbízhatóságát (a választott népet kivezeti Egyiptomból, az út során gondoskodik róluk), Mózesnek átadott törvényein keresztül útmutatást ad arról, hogy miként kell élnünk ahhoz, hogy örök életünk legyen. Ha mégis „eltévedünk”, akkor a bűnbánat segít. Az Úr szava az élet. Örök életet kaptunk Tőle, nemcsak pár földi évtizedet. Szándéka: legyen boldog az ember. A házasság szent kötelékével ez valósul meg. Akkor teszék helyesen, ha az a célom, hogy a szeretet boldogságát nyújtsam a másik embernek.

Ezek után a házassági szövetség kulcsfontosságú epizódjait emelte ki Miklós atya.

- Ne mondjunk ítéletet, ne azonosítsuk társunkat a hibáival, mert szerethető tulajdonságai is vannak.
- Bocsájtunk meg egymásnak. Legyünk tisztában azal, hogy mi sem, de társunk sem hibátlan. Ha igazán szeretem, akkor így fogadom el.

- Adjunk magunkból időt, figyelmet, gyengédséget. Fejezzük ki akár meglepetéssel, ajándékkal, testi és lelki gyengédséggel is azt, hogy de jó, hogy vagy nekem.

Az egyházközösség állandó és fontos ügye a családok támogatása.

Majd arról szólt a homília, hogy élethelyzeteink változnak, ilyenkor új szövetségek kötődnek.

Egy szép képet villantott fel Miklós atya: a Budáról Pestre gyalogló idős házaspár szeretetet sugárzó alakját. Így is lehet, Isten megáldja a házastársi szeretetet.

A **harmadik este** gondolatai a **szabadság, boldogság és ünnep** körül forogtak.

Mi is a szabadság? Ki, hogyan éli meg? Tette fel a kérdést Miklós atya.

- Van, az engem tessék békén hagyni szabadság. Nekem senki ne szabja meg, hogy mit tegyek.
- Van, az elkötelezettség szabadsága, amikor szabad vagyok a másikhöz. Példaként elmesélte Teréz anya magyarországi letelepedésének történetét. Minden látványosságtól, protokolltól mentes érkezése, természetes egyszerűsége, a dolgok elfogadása jellemezte. Bátorító simogatásával rögtön megtalálta az utca gyermekeit.

Mi a boldogság? - halljuk az este következő kérdését. Az elkötelezettség szabadsága tehet boldoggá. Legyél boldog, mert dolgoz van. A helyeden vagy, mert Isten és ember számára élsz.

Gondolkodjunk el a nyolc boldogságról, kapjuk a feladatot.

Az atya kiemelte a *lelki szegénység* gondolatát. Ne ragaszkodjunk földi dolgainkhoz, tudjunk adni. Ne a hiányzó dolgokat tartjuk számon. Amink van, az ne tegyen bennünket rabszolgává.

Foglalkozott a *szomorkodókkal*, akik valóban kíváncsiak arra, hogy mi a baj, képesek az együtt szomorkodásra. Szolidárisak, segítőkészek.

A nyolc boldogságból kiemelte még a szelidséget, amely az erő. Aki szelíd, az tud uralkodni indulatain. Megvalósítja, hogy a másikkal társa legyen, ne keresztje.

Mi az ünnep? Ez volt a harmadik nagy téma. Ha valaki a homíliában megfogalmazott szabadságra és boldogságra szánja magát, akkor éli az ünnepet. A rektor úr példaként említi a templom nélkül élő közösséget, akik először oltárt emelnek. Ezen az oltáron Istent ünneplik, aki megváltott minket, aki az élet forrása. Fontos az, hogy társadalmunkat a hit alapján szervezzük.

Záró gondolataiban azt említi, hogy a szabadságon, boldogságon keresztül, ünnepi helyzetbe hív az Úr bennünket. A hívást ennek az érzésnek a csúcsa.

Miközben én az internet segítségével megírtam a gondolataimat, több olyan ismerősömmel is beszélgettem, akik a templomban voltak részesei a triduumnak. Mindegyikük mást emelt ki, tartott fontosnak, saját hitélete számára előre mutatónak. Egyben mindannyian megegyeztek: nagyon tartalmas, szép gondolatokkal lettek gazdagabbak, amelyeket megköszönnek Miklós atyának és önző módon máskor is szívesen visszavárják.

Pazsiczki Mariann

**„Vadócba rózsát oltok,
hogyan szebb legyen a föld!”**

(Mécs László)

A Szent Anna plébánia hívei március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony napján elzarándokoltunk a Bakócz kápolnába, melynek ezen a napon van búcsú-ünnep. Az utat rózsafüzérett imádkozva tettük meg László atya vezetésével. A misén mindnyájunkat megérintett a „hely szelleme” is, hisz a Bakócz kápolna építészeti remekmű, Michelangelo tanítványának, Feruccinak alkotása, a magyar reneszánsz egyik legszebb

emléke. Az oltár fehér márvány szobra azt ábrázolja, amikor az Úr angyala megszólította Máriát és közölte vele a jó hírt:

Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! Veled van az Úr. Áldottabb vagy minden asszonynál! Kegyelemet találtál Istennél (LK 1,28-30). Mária értette, bár a hírnök „angyalul” beszélt.

Itt a húsvét. Előtte igazán jó volt ezen a „lélekátömléstésen” részt venni.

Dienes Valéria írja: *Halálból a feltámadásba. Átlépni az élettelenégből az életbe. Megjárni a megjárhatatlan hidat. Ezt a „sóhajok hidját”. Ezt a hidat jártuk meg László atyával és ölelkeztünk az Úrral.*

Recska Valéria

Keresztúton

Érezted már azt, hogy pusztán azért csendesedett az süvöltő szélvihar, hogy gyertyát gyújthass a szabadban? Nagyböjt van, közeleg húsvét ünnepe, az ember igyekszik felkészíteni lelkét a Krisztussal való találkozásra. De hogyan lehet elcsendesedni ebben a mai rohanó világban?

Április 8-án, pénteken este a Jópásztor kápolnánál összegyűlve fiatalok és idősebbek együtt indultunk Jézus keresztjéhez imádkozva, énekelve. Kanyargós földúton kopott, megviselt stációk. A pislákoló méces halvány fényében látni lehetett Jézus szenvedő arcát. Én is éreztem vállamon keresztet súlyát, éreztem a fájdalmas terhet, nehéz lépteimet. De nem voltam egyedül...

Mily hasonló a kálváriához vivő kanyargós poros út valamennyiünk életéhez. Haladunk rajta, ki lendületesebben, ki elcsigázva, a számunkra teremtett kereszttel a vállunkon. Van, aki többször - van, aki kevesebbszer, de mindenki elesik. Az út összeköt minket, mind egy irányba haladunk: Krisztus felé...

Lócskai Anikó

Plébániánkon nagyböjt minden péntekjén imádkoztuk a keresztutat. Örvendetes, hogy ezeket közösségeink vezették, így többféle megközelítésben elmélkedhettünk Jézus megváltó művéről, értünk vállalt szenvedéséről. Sajnos, az idén szervezetten nem jutottunk el a Pléhkrisztushoz a sokféle egyéb program miatt. Ezen hagyományunkat természetesen nem szeretnénk feladni, talán jövőre sikerül majd időben megszerveznünk. (Szerk.)

Az első gyónás

Az **első gyónás** napján, szombaton 10 órakor gyülekeztünk és sorban gyónni mentünk. Az első szentgyónásom előtt kicsit szégyelltem magam amiatt, hogy el kell mondanom a bűneimet. Gyónás közben nagyon izgultam: jaj, most mi lesz? De a végére olyan jó érzésem támadt, mert tiszta lett a szívem. Gyónásunk után a papírt, amelyre előzőleg készületként felírtuk a bűneinket, elégettük. Felhelyeztük a báránycákat a Jópásztor alakjára, majd László atyától egy kitzűzöt kaptunk.

Felpróbáltuk azokat a hófehér ruhákat, amelyeket a másnapi szentmisén öltöttünk fel, ahol gyertyát is kaptunk, ami a keresztelésemre emlékeztet. Ezen a vasárnapi szentmisén büszkének éreztem magam.

Valkó Virág (9 éves)

Mindannyian Isten gyermekei vagyunk

Amikor egy családba új gyermek születik, határtalanul örülnek érkezésének. A gyermek pedig növekedik testben, értelemben, tudásban, bölcsességben, önállóságban. A család a növekedést figyelve körülveszi a gyermek életét határvonalakkal, ünnepekkel. Ilyen ünnep a születésnap, az óvodai és iskolai ballagás, a szalagavató, az érettségi majd az esküvő. Ezek az ünnepek a gyermekért vannak. Ezek az ünnepek egyszerre elérendő – megelégedő célok, egyszerre hálaadás az addigi fejlődésért, és egyszerre ünneplése összetartozásunknak, hogy egy család vagyunk.

Ehhez hasonlók a szentségek: értünk vannak. Isten gyermekei vagyunk és növekedünk az Atya előtt bölcsességben és kedvességben. Istenhez tartozásunk elmélyülésének, belenövekedésünk jelei, határállomásai a bevezető szentségek: keresztelés, első gyónás, elsőáldozás és bérmálkozás. Minden egyes szentségben Isten megajándékoz minket önmagával, mint mikor egy édesanya megöleli, megcsókolja gyermekét. Elvilágiasodó századunkban a szentségek, különösen a bűnbánat szentségének jelentősége halványulni látszik életünkben. Az eddigi gyakorlat szerint az elsőáldozás elé besúfolt első gyónás csak egy kipipálandó feladatnak tűnt. Ezért szétválasztásuk, az első gyónás külön megünneplése a nagyböjti időszakban ráirányítja figyelmünket arra, hogy két külön szentségről, két külön - Istentől kapott ajándékról van szó.

Családi életünkben is ragyogó érzés házastársához, gyermekhez, szülőhöz bújva megélni a kiengesztelődést, bocsánatot kérni – kapni vagy adni. Az ember az egyetlen élőlény, akinek lelkiismerete van, aki képes megragadni múltját, hogy a jelenben másfelé terelje jövőjét. A bűnbánat szentségétől ösztönözve megfogam bennünk egy - Istennel és embertársainkkal rendezettebb, Isten elvárásainak jobban megfelelő élet reménye.

Valkó Miklós

Családi nap

Szombat reggel, miközben az iskola udvarán a terepet készítettük elő, kissé fázósan találgattuk, vajon milyen idő lesz ma – de ahogy beszélgetni kezdtünk, megnyugodva állapítottuk meg, hogy biztos jó időnk lesz: kiderült ugyanis, hogy minden szerző imádkozott szép időért.

Mire a mise elkezdődött, a színpad köré fölállított székek, padok jóformán teljesen megteltek. László atya a prédikációban a szentségi házasság és az együttélés közti különbségekről beszélt, illetve, hogy a valóságban a házasság nem úgy működik, mint a mesében, ahol a hős és királylány a házasságkötés után boldogan él, amíg meg nem hal: mi csak akkor fogunk boldogan élni, ha minden nap erőfeszítéseket teszünk, ha keményen megdolgozunk érte.

Amíg a színpadot átalakították a fellépők számára, oldalt, a fák között megkezdődtek a kézműves foglalkozások. A gyerekek azonnal előzőnlótték az arcfestő, a lufihajtogató, színező, bögrefestő, kosárfonó, csuhézó, gyöngyfüző és gyurmaékszerkészítő asztalokat. A leghosszabb sor azonban – kisgyerekek szülők számára nem meglepő módon – a trambulín előtt kígyózott, tulajdonképpen egész nap, folyamatosan. A hamarosan felfújtt ugrálóvár ugyan csökkentette kissé a tumultust, és

az iskola kis játszótérén is mindig voltak néhányan, azonban igazi „ellenfélként” csak a családi vetélkedő vehette fel a versenyt. A családok folyamatosan nevezhettek és mérhették össze ügyességüket a kijelölt pályán, ahol a hittantáborból már sokak által ismert Fritz Péter legidősebb lánya segítségével hihetetlen rutinnal irányította a mocsárjáró, krikett ütővel teniszlabda szalozmóztató, páros síző, kanállal futva vizet töltető, zsákban futó családtagok vicces jelenetektől sem mentes versengését.

Amíg a gyerekek kézműveskedtek, addig a szülők szórakoztatásáról a színpadon, illetve a színpad előtt folyamatosan fellépő zenészek, énekesek gondoskodtak. A hang mellett a látvány is élvezetes volt: a nap alaphangulatát a színpad fölött „lebegő” hatalmas ejtőernyő adta meg, amit a kezükben színes lufifigurákkal fellesztáló (vagy épp szaladgáló), szebbnél-szebb színekkel és mintákkal kipingált gyerekek árnyaltak.

Mire a kézműves asztaloknál az első roham alábbhagyott, megérkeztek a Határtalan Szív Alapítvány által támogatott gyerekek, akik tehetségét az egyházközség néhányszor már korábban is megcsodálhatta, s akik újra meg újra el tudnak kápráztatni minket hangjukkal, táncművészetükkel.

Mindezek után a résztvevők jó étvágyal fogyasztották el a plébánia ajándékként készült, ízletes bográcsgulyást, majd a délutánhoz a lendületet a Tada Ima Dojo játékos aikido bemutatója adta meg. Mire felcsendültek a Hobby Blues Band által előadott dalok, a közös játék és kötetlen beszélgetések nyomán már szinte egy nagy család tagjaiként mosolyogtunk össze.

Fél háromtól vidám táncmuzika várta a táncoskedvű közönséget, majd három órakor, amikor megkezdődött a Mindszenty iskola színjátszó körének előadása, egy-két elszánt kézműveskedőn és néhány kitaró trambulinozón kívül már mindannyian a színpad köré gyűltünk, ahol újra megcsodálhattunk néhány részletet „Az élet játéka”-ból. Ezt még az az apró technikai malőr sem árnyékolhatta be, hogy amikor Nancy megkérdezte Polly nénitől, hogy tényleg akarja-e hallani, hogy mi is az az „élet játéka”, hiába szánta rá magát az éneklésre, a zene nem szólalt meg hozzá. (Maya nénitől, a színjátszó kör vezetőjétől megtudtuk, hogy aki esetleg még nem látta a darabot, júniusban megnézheti a Várszínházban.)

Utolsó felvonásként László atya megköszönte a szervezőknek-közreműködőknek a segítséget, és végül következett a családi verseny eredményhirdetése. A három legügyesebb, leggyorsabb család kapott egy-egy oklevelet és ajándécsomagot. Hazafelé, miközben kosaramban az elnyert díj mellett ott csörömpölt a nagyobbik lányom által készített tejútmintás bögre, arra gondoltam, hogy noha jövőre már nem lesz Családok Éve, de mi, remélhetőleg, még leszünk – s ha leszünk, jó lenne megint megünnepelni, hogy vagyunk.

Farkas Edit

Pollyanna a szereplők szemszögéből

Délután fél hat körül kezdett megtelni a nézőtér. A szereplők sűrűgtek-forogtak és igyekeztek elkapni minden ismerős tekintetet, hiszen a feszült perceken a család és a barátok jelenléte adott egy kis megnyugvást. A nézők csak azt látták, ami a színpadon történik, de a színpad mögött mind a 32 szereplő izgult, készülődött és várta, hogy végre a színpadra léphessen.

Fontos volt ez a nap, hiszen az előadást több hónapos kemény próbasorozat előzte meg, és mindenki a legjobb formáját szeretne volna hozni. Hat óra után néhány perccel Maya néni és

Ramon bácsi köszöntő szavai után eljött az idő. A színpadra lépve elmúlt minden izgalom, már csak az volt a fontos, hogy jól érezzük magunkat a szerepben. Azt hiszem mindannyiunk nevében állíthatom, hogy ez sikerült. Reméljük a közönségnek is tudtunk örömet szerezni és, hogy lesz még alkalmunk hasonló közös „munkára”.

Adorján Ákos, Nagy Erik

Ez a „munka” – meg a többi betanult/eljátszott színdarab szép élményt adott a nézőknek, a szülőknek - akik jogosan lehetnek büszkék csemetéikre, és minden érdeklődőnek. A legnagyobb élmény pedig biztosan a szereplőké, közreműködőké volt. A közös munka a szép élményen túl megtanít az egymásra figyelésre, a kitűzött cél iránti alázatra – ahol az önzés, a személyes hiba azonnal visszacsatolódik, tönkretetheti, leronthatja a többiek igyekezetét is. Bizom benne, hogy ez is életre szóló élményként, tanulságként tudatosodik majd „ifjú művészeinkben”! (Szerk.)

Karitás hírek

„Vannak dolgok, amikről nem lehet beszélni, amit csak önmagával intézhet el az ember. Meg az Úristennel. Havasi emberek tudják ezt, s tisztelik a hallgatás törvényét.”

(Wass Albert)

Karitás csoportunk, készülve a feltámadás ünnepére, március 29-én egész napos lelkigyakorlaton vett részt, tanulva a „hallgatást”.

A nap a 7 órai misével kezdődött, amit László atya karitásunk tagjaiért ajánlott fel. A szokásos keddi ügyeletet megtartva, ahol hetente 8-10 ember keres meg ügyes-bajos dolgival, átmentünk a ferences szegénygondozó nővérekhez - a lelkigyakorlat színhelyére. Filmet néztünk védőszentünkről, Szent Erzsébetéről, majd László atya beszélt a karitás munkáról az 1994-ben kiadott Zsinati könyv határozatai alapján. Pau testvér a cigánypasztorációval folytatta. Bemutatta a Mi Házunk közösségi házat, amely 1999 óta működik, és nagyon sokat tesz a cigányok felemelkedéséért.

Veronika nővérral a szegénygondozásról beszélgettünk. A nővért hallgatva Teréz anya gondolata jutott eszembe: „Sokat beszélünk a szegényekről. De vajon eleget beszélünk-e a szegényekkel?” Még nagyon sok tennivalónk van ezen a téren. László atya is azt emelte ki beszédében, hogy az egyház szeretetközösség. Egy családhoz tartozunk, felelősségre kell nevelni a keresztény közösségeket. A jövőben is azon kell munkálkodnunk, hogy együtt dolgozzunk szeretetben, békességben.

A lelkigyakorlat a Gyurác László vezette keresztút végigjárásával ért véget.

Juhász Gyulával együtt várhatjuk már húsvét ünnepét.

*„Köszönt e vers, te váltig visszatérő
Föltámadás a földi tájakon,
Mezők smaragdja, nap tűzében égő,
Te zsendülő és zendülő pagony!
Köszönt e vers, élet, örökkön élő,
Fogadd könnyektől harmatos dalom:
Szívemnek már a gyász is röpke álom
S az élet: győzelem az elmúláson.”*

Recska Valéria

2011. évi nagyböjti gyűjtés

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia idén is felhívással fordult a hívekhez, melyben kérte, hogy ki-ki lehetőségei szerint segítse tartós ételmisszer-adománnyal a rászorulókat, hogy - az Egyház hagyományai szerint - enyhítsünk gondjaikon. Templomunkban ez a gyűjtés március 27-től április 3-ig tartott, melynek eredménye:

liszt: 55 kg, cukor: 31 kg, olaj: 24 liter, rizs: 36 kg, só: 3 kg, tészta: 25 kg, lencse, borsó: 4 kg, zsemlemorzsa: 2 kg, burgonya: 3 kg, konzerv: kb.23 kg.

Ezeket kívül kisebb mennyiségben bébiétel, házi lekvár, lecsó, borsó, befőtt, savanyúság, méz, édesség, ruhanemű és 24.000,- Ft pénzadomány érkezett.

Az összegyűlt élelmiszereket a plébániánk területén élők között osztjuk szét. Ezen csomagokon kívül még 50 db húsvéti csomagot is készítettünk.

„Bizony mondom nektek, amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettétek, velem tettétek” (Mt 25,40).

Minden rászoruló nevében köszönjük az adományokat!

Takács Erzsébet karitás vezető

Új bort új tömlőkbe...

Mindig aktuális kérdés a kinyilatkoztatás, a jézusi – apostoli tanítás korszerű megfogalmazása.

Meg kell érteni, jól kell érteni ezeket az örökérvényű gondolatokat, hogy az emberek sajátjuknak érezzék, elfogadják és megélik. Ezért fordították időnként újra le ezen iratokat, hogy a tartalmat megőrizve, de az adott kor embere számára érthető megfogalmazásban legyen elérhető mindenki számára Isten üzenete.

Az elmúlt másfél évszázadban a világ nagyot változott, a sok száz, vagy éppen sok ezer éves emberi viszonyok teljesen átalakultak. A kétségtelen sok előny mellett már láthatóak az egyértelműen hátrányos következményei is ennek a robbanásszerű technikai fejlődésnek.

Ezen gondolatok a közelmúltban többször előkerültek beszélgetéseinkben, két esetet említenék.

Családközösségünkben a Szentírás egy-egy részletét szoktuk elemezni, megbeszélni, aktualizálni életünkre. Ott felmerült, hogy Jézus példabeszédei az akkori élethelyzetekből vett eseteken alapulnak. A tékozló fiút, meg az irgalmas szamaritánust még csak valahogy megérti az utánunk jövő generáció, de a mezőgazdaságból vett fogalmakkal, a pásztorral, magvetővel, meg a többivel találkozáskor már néha elő kell venni az értelmző szótárt. Ha már a szavakat sem értik, hogyan értenék meg a mögöttük húzó mély, gazdag gondolatiságot. Az ember, mint természeti lény egyre távolabb kerül a természettől – abba nem beilleszkedni akar (vagy legalább megérteni), hanem leigáznai, kihasználni.

Én még megértem a dédnagyapám által olvasgatott, 1865-ben kiadott szentírást, nem tudom, hogy a mostanit mondjuk 100 év múlva mennyire értik majd?

A helyzet a civil életben sem jobb. Magyar módszertant tanító kolléganővel beszélgettem (Tanítóképző). Szóba kerültek a népmesék. Ugyanaz a helyzet, mint a jézusi példabeszédekkel: a gyerekeknek minden harmadik-ötödik szót/fogalmat meg kell magyarázni, hogy megértsék. De az egyéb irodalommal kapcsolatban is hasonló a helyzet. Egyik lányom általános iskolában tanít, és elképedve meséli, a 6. osztályban kötelező olvasmányt, a Toldit a gyerekek egy része nem érti. Idéztünk néhány sort is, beleélve magunkat a „szenvető” hatodikosok helyzetébe.

Tessék csak átgondolni, kedves szülők, nagyszülők, hogy magyaráznák el gyermeküknek/unokájuknak pl. e két sor értelmét:

*„...Szörnyű vendégoldal reng araszos vállán,
Pedig még legénytoll sem pelyhlyezik állán...”*

Életkörülményeink változásaival nyilván változik nyelvünk is. De hogy mit adunk tovább az utánunk jövőknek, az rajtunk (is) múlik – akik még értjük a régit, és tanuljuk az újat.

Lehet, hogy újabb – bővebb magyarázatokkal kiegészített bibliafordításra is hamarosan szükség lesz...

Ny. L.

Röviden...

A Jézus szíve családok május 1-jén, az Isteni Irgalmasság vasárnapján, 15 órakor a Ferences templomban imaórát tartanak. Szeretettel várunk mindenkit a közös imádságra!

Bajánkné Marika

Templomunk énekkara május 6-án, pénteken fellép a XVII. Piliscsabai Egyházzenei Napokon. Ezen koncert a Piliscsaba- Klotildligeti templomban 18 órakor kezdődik. A három estés koncertsorozat részletei a hirdetőtáblán és honlapunkon lesznek olvashatók.

Május 14-én 16 órakor énekkari hangverseny lesz templomunkban, ami egyben jótékonysági koncert. Templomunk orgonája eléggé rossz állapotban van, felújítása, javítása nagyon szükséges lenne. Ezen – első – ilyen céllal is meghirdetett alkalommal a táti Musik-Land Kft. Utazási Iroda szervezésében a következő kórusok lépnek fel:

Corale Altavalborbera (Olaszország)
Kastanjakuoro Mikkeli (Finnország)
Belcanto Kórus (Csolnok)
Schola Gregoriana Diosdiensis (Diósd)
Szent Anna Kórus (Esztergom)

Szeretettel várjuk egyházközségünk és a város zenekedvelő, művészetet pártoló közönségét!

A honlapunkról elérhető facebook oldalunkra folyamatosan feltesszük a plébániai események fényképeit.

20 éves a Mindszenty iskola

Szeretettel hívjuk és várjuk valamennyi volt munkatársunkat és diákunkat iskolánk alapításának 20. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségsorozatunkra!

PROGRAM:**Május 5. csütörtök**

9 00 Koszorúzás a Bazilika kriptájában Mindszenty bíboros sírjánál
10 00 - 13 00 A város nevezetességeit bejáró szellemi akadályverseny

Május 6. péntek

8 30 Zenés bemelegítés a díszudvaron
9 00 - 13 00 Sportrendezvények, taná-diák-szülő sportmérkőzések
Az iskola udvarán álló Mindszenty szobor megkoszorúzás
17 00 Hálaadó szentmise a Kerektemplomban, jó idő esetén az iskola díszudvarán, amit Dr. Erdő Péter bíboros atya mutat be.
18 00 Ünnepi műsor
19 30 Közösségi vacsora a Mindszenty Csarnokban, melyre a szülői közösség készít gulyást. Kérjük, hogy italtól, süteményről mindenki gondoskodjon maga és asztaltársasága számára!
(A vacsorajegyek április 28-ig 300,- forintért igényelhetők a 06-33/501-370-es telefonszámon, vagy személyesen az iskola gazdasági irodájában.)

Hirdetések, tervezett programjaink**Április:**

25-én 19 órakor bibliaóra felnőtteknek Székely János atya vezetésével.
26-án 19 órakor képviselő-testületi ülés, várjuk az érintett testvéreket!
27-én 18 órakor templomunk felszentelésének évfordulóján ünnepi szentmise.

Május:

Minden este (hétfő-péntek) 17.30-kor májusi litánia.
1-jén a diákmisszióban köszöntjük az édesanyákat.
3-án 18-kor plébániai filmklub.
17-én 18 órakor lesz a következő imaóránk. A Család Évében az anya szemszögéből tekintünk családi viszonyainkra.
22-én a diákmisszióban elsőáldozás. Ebben az évben közel 40 gyermek részesül e szentségben egyházközségünkben.

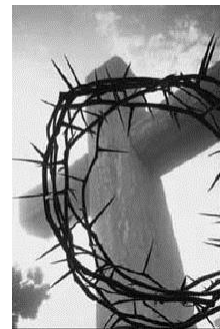
Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra, ünnepünkre!

Egyházközségünk minden családjának, minden tagjának áldott ünnepet, a Feltámadt Krisztus békéjét és örömét kívánjuk;

László atya és a képviselő-testület

Zsótér Mária:**Húsvét előtti gondolatok**

Elmémben sokszor a Nagypéntek eseményeit forgatom, s felkiált bennem a gondolat:
„Hogy teheték ezt Veled, Uram!”
Megkorbácsoltak, megköpdöstek, keresztre feszítettek, Téged, a büntelent.
De rögtön magamba nézek, s látom én sem vagyok külön náluk.
Bűnbánó lélekkel jövök Hozzád, Úr Jézus, mert szavaimmal, tetteimmel hányszor én is megfeszítelek.
Sokszor gyors vagyok a szólásra, mikor hallgatnom kellene, s hallgatok, ha beszélhetnék Rólad.
Az érzéseim és vágyaim csapdájára les reám, máskor fogságba ejt egy gondolat.
De ha Terólad elmélkedem, Uram, a szívem újra felvidul, mert tudom, hogy Nagypéntek után Húsvét vasárnap következik.
Betölti szívemet a hála, hogy feltámadtál, Uram, s általad van bűnbocsánat.
Kérlek, mosd le minden vétkemet, és segíts, hogy legyek örökké hálás, hűséges, szolgáló gyermeked.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9., Tel.: 33/312-291
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2011. május
IV/5. szám

QUAE SURSUM SUNT QUAERITE - az odafent valókat keressétek – olvashatjuk a kolosszei levélben, meg a Bazilika Duna felőli homlokzatán. Ha valóban keressük, ez meglátszik életünkön.

Ez a keresés, hogy magunkat a fentiekhez kezdjük méregetni, igazítani, igyafajta méltóságot kölcsönöz nekünk – személyesen is, még inkább a közösségben létezésünknek. Ha az Úr elé járulunk, ez minden megnyilvánulásunkon meg kell, hogy látsszon. Gondolkodásunkon, ünnepeinken, viselkedésünkön. A Legfőbb Jóhoz csak az őt megillető méltósággal, összeszedettséggel közelíthetünk.

Májusi számunkban talán ez a legfőbb gondolat...

Szűz Mária „igenje” a szeretet szolgálatában (Lk 1,38)

Az angyali üdvözet történetéből sok mindent megtudtunk Máriáról. Megtudtuk azt, hogy Mária tiszta életű szűz volt, Józsefnek a jegyese, akinek a neve annyit jelent Istent szerető, vagy akit az Isten szeret.

Megtudtuk azt is, hogy Máriának különleges szerepet szánt az Isten az üdvösség tervében, és azt is megtudtuk, hogy Mária erre a feladatra igent mondott. Tudta, hogy ez az igen meg fogja változtatni az egész életét. Azt is tudta, hogy ha már egyszer kimondta az igent, akkor később ezt már nem változtathatja meg. Ez az IGEN egy életre szóló igen volt. És ezzel az igennel kezdődött meg az Ő igazi szolgáló szeretete.

Nézzük meg ezt a szolgáló szeretetet kicsit közelebről. Mária mindig arra törekedett, hogy az Istent szolgálja, az Isten akarata teljesebbé legyen az egész életében. A gyermekségtörténetben sok példát találhatunk erre: Mária úgy gondolja, hogy Názáretben fogja majd világra hozni a Messiást. De az Isten másképpen dönt. Szinte az utolsó pillanatban kell útra kelniük, egy császári parancsra Betlehembe. Gondoljuk csak el milyen hosszú és fáradtságos út lehetett ez, hiszen akkor még nem voltak különféle járművek, de Mária nem kérdezősködött, nem értetlenkedett, hanem tette, amit tennie kellett. Megérte, hogy nem fogadták be őket, nem kellett senkinek. Barlangban, állatok közt, szegényesen szülte meg a világ Megváltóját. De meglátta ebben is az Isten akaratát. És ez még tovább fokozódott, hiszen tovább kellett menniük egy idegen országba, Egyiptomba, idegen emberek közé, hiszen itt a gyermek életére törtek. Nem tudta, meddig lesznek ott. Azt sem tudta, hogy mi vár rájuk, de bízott az Istenben. Milyen szeretet volt Máriában az Isten iránt, hogy mindezt szó nélkül tudta megtenni. Gondoljuk csak el, ha nekünk kellett volna mindezt végig csinálnunk. Mikor mi már sokkal kisebb dolgokért is nyavalygunk.

Mária minden körülmény között, a legnyomorúságosabb időkben is azt tette, amit az Isten mondott neki. Újra és újra megfogalmazta magában azt az igent, amit Gábor angyalnak kimondott.

A gyermekség evangéliuma után már kevesebbet hallunk Máriáról, de ugyanakkor egy óriási változást is észrevehetünk benne. Az édesanyából tanítvány lett. Ő maga is tanult Jézustól. Ott van, amikor Jézus az első csodáját megteszi. Azon a bizonyos menyegzőn, melyen azt mondta a szolgálóknak: Tegyétek, amit mond! Ott van a kereszttúton, kíséri szent Fiát a

halálba. Ott van a kereszttal. Nem hagyja el az ő Jézusát. Jézus pedig újra felszólítja őt a szeretet szolgálatára. „Íme, a te fiad!”- mondja neki János apostolra nézve. De Jánossal együtt ránk is mutat Jézus.

Mi is a fiaival vagyunk Máriának. Mária új feladata, hogy nekünk is anyánk legyen. Bennünket is segítsen és vezessen el Krisztushoz.

Hogyan? Először is nem szabad elfeledkeznünk arról a tényről, hogy Mária az Isten anyja. Ő a szíve alatt hordozta a Megváltót. Krisztushordozó ember volt.

És bennünket is Krisztushordozó emberré akar formálni. Ehhez azonban arra van szükség, hogy mi is Máriához hasonlóan Krisztus útján járjunk.

Csak akkor tudunk hatékonyan segíteni másoknak, ha mi Krisztus szeretetében élünk. Ezért van elsősorban olyan hitre, olyan szilárd hitre szükségünk, mint amilyen az Ő hite volt. Nekünk kell elsősorban ragaszkodnunk a tanításhoz, mindahoz, amit Jézustól hallottunk. Gyakran akarunk másokat Jézushoz vezetni, csak éppen azt felejtjük el a nagy igyekezetünkben, hogy mi is Jézus felé menjünk. Pedig ez is nagyon fontos.

Mit kell tehát tennünk?

Mária úgy járt Jézus nyomában, mint valami árnyék. Jézus nyomában járni nagyszerű dolog. Találkozni vele a Szentírásban, az imádságban, a szentmisében. Ennél nagyobb kincsre nincs is szükségünk. El kell mélyednünk az ő végtelen kegyelmében, és ebből a kegyelemből kell erőt meríteni, hogy mi is igent tudjunk mondani – minden nap.

László atya

Tavaszi papi korona

Mint espereskerületünk pasztorális tanácsának civil tagja, én is meghívást kaptam a tavaszi papi koronára. A szentendrei plébánián az esztergomi és a szentendrei espereskerület pap-sága gyűlt össze május 4-én. Ezen összejövetelek évente kétszer szerveződnek, tavasszal és ősszel – ha egyéb ok miatt nem kell sűrűbben összehívni.

Főpasztorunk tematikáról is gondoskodik, mostani üzenetében a „családközösségek a plébánián” témát javasolta megbeszélésre, átgondolásra. Blanckenstein Miklós atya – pasztorális helynök – tartott előadást a Familiaris consortio című 30 éves pápai tanítás alapján. (Ez a téma/gondolatkör a Család Évében különösen is aktuális, személyesen nekem is vevőparipám, mivel egyházközösségünkben is hiányoznak a családközösségek – ahogy erről már többször írtam e lap hasábjain.)

Az előadás vázát használt dokumentum megtalálható az interneten is, utána néztem, „néhány kattintásnyi munkával” letölthető. Jó, ha ismerjük egyházunk állásfoglalását, tanítását ez ügyben. Ahogy Miklós atya előadása is csak gondolatok, témák felvázolására szorítkozhatott, néhány gondolatot szeretnék megosztani a testvérekkel az elhangzottakból, beszélgetéseinkből.

- A házasság keresztény megélése, egyáltalán a hagyományos értelemben vett házasság a jövő záloga. Bár a világ, a média, az ilyen-olyan izmusok, a sátán tudatos szolgálói, vagy megvezetett rabszolgái minden erejükkel ellene hatnak. Nem veszik észre, hogy maguk alatt vágják a fát. „Nem kell jövő, éljünk kicsit a mának” (sláger szöveg) – hát ilyen alapon nem is lesz jövő...

A környezet tehát nem házasság-barát. De hát az ember, mikor megszületett, nem „fészekhagyó”, hosszú évek gondos

kodására van szüksége, hogy „embernyi emberré” válhasson. Erre a normálisan működő családnál ideálisabb helyet nem tud senki felmutatni.

- A világ folyamatosan szekularizálódik, a kultúrák kavargása (zavargása?) közt kell újraértelmezni a házasság, a család fogalmát. A polgári házasság, a divatos együttélés sohasem lesz igazi alternatívája a tudatosan vállalt – a másikat mindentől felvállaló keresztény életközösségnek, az Isten által elgondolt életre szóló szövetségnek. Ezen ember-ember közti szövetség ősmintája Isten szövetségekötése az emberrel. Ez pedig folyamatos összevetést, megújulást/megtérést jelent mindenki számára. Ha „szövetségeinket” napi kontroll alatt tartjuk, akkor hűségesek tudunk maradni Istenhez, emberekhez (még házastársunkhoz is...).

- A modernizáció, a nők „felszabadítása”, az emancipáció is a hagyományos családmóddel ellen hat. A több gyermeket vállaló anya a „világ dolgaiban” (karrier, tanulás, anyagiak, ...) hátrányban lehet az önmegvalósítás mai értelmezése szerint. De életünk dimenziói azért túlnyúlnak ezen a pár földi évtizeden. Az anya jelenléte a gyermekek életében semmivel sem pótolható.

- A nevelés a szülők joga és kötelessége. Senki másra át nem ruházható feladat. Jó, ha ebbe hatékonyan beseget a környezet: óvoda, iskola, nagyszülők, de a szülőket nem helyettesíthetik. Hitünknek, a keresztény tanítás megélésének,

megtapasztalásának a helye a család. A hittanóra nem pótolja azt, amit a gyermek átél, ha például a szüleit együtt imádkozni látja. László atya meg a hitoktatók bizonyára beszédes példákat tudnának sorolni – pro és kontra.

- A családok megtartása, együtt tartása, hitbéli erősítése a plébániák feladata is, és helyszíne is lehet. Bizom benne, hogy előbb-utóbb egyházközösségünkben is egyre többen rádöbbennek erre, és házasságuk és más családok megerősítésére hajlandók is lesznek kitörni a saját maguk köré épített erődből, hogy megtapasztalják a közösségben létezés (Istennel és emberekkel) élményét és erejét. Ha a szülők ezt megélik, gyermekeik „belenőnek” ebbe a légkörbe szüleik példáján!

Talán nem kell bizonygatni, mennyi mindent adhatunk így a gyermekeinknek (is).

Nyitrai László

A húsvéti idő

Érdeemes felidézünk a Nagyhét eseményeit, mert jó, ha többször tudatosítjuk magunkban, hogy a kereszténység legnagyobb ünnepe a Húsvét, Krisztus feltámadása.

A III-IV. században a virágvasárnapot követő nagyhetet „csendes hét”-nek hívták és már nagyhétfőtől kezdve böjtöltek. II. Valerianus császár (375-392) a közhivatalokban munkaszünetet rendelt el, még a rabszolgákat is mentesítette a munkától erre az időre. Csak VIII. Orbán pápa nyilvánította hétköznappokká 1642-ben. A nagyhétfő, nagykedd és a nagyszerda sokáig aliturgikus (szentmise nélküli) nap volt.

Magyarországon a nép ajkán sanyarúhétként emlegették. Mivel a természet tavaszi újjászületése az embert is megújulásra, cselekvésre és tisztálkodásra indítja, a falusi nép még a XX. század közepén is egész portáját megtisztította. Kijavította a melléképületeket, söpört, meszelt, a legkisebb dolognak is ragyognia kellett a tisztaságtól. Majd a hozzátartozók sírját és a temetőt frissítették föl, azok sírját is rendbe hozták, akiknek már nem volt családbeli gondozójuk. A gyónásra, szentaldózásra igen komolyan készültek. A család fő vagy az édesanya szigorúan gondoskodott arról, hogy minden arravaló gyermek, de a szolgáló és a béres is elvégezze azt.

Korunk embere talán már kevesebb figyelmet fordít az ünnepre való felkészülésre, de ha visszaemlékezünk a szertartásokra, szentmisékre örömmel tölthet el bennünket, hogy ilyen nagyszerű plébánosunk van. László atya – a szokásos igényességével, sőt azon túl is – mindegyiket emlékezetessé tette számunkra.

Akik velünk voltak a Kálvária-hegyi keresztút-járáson tudják, hogy a kétnapos heves szélviharok miatt kérdéses volt, gyertyás lesz-e. Igen, az lett. A kegyelmek egyike! Amikor felértünk a kápolnához és befejeztük az imát, a város összes fénye gyönyörűen látszott körben, s az égen – mint rendesen – minden csillag fent volt, de most valahogy szebben ragyogtak.

A virágvasárnap barkaszentelés, a passió és az állóképes keresztút előkészítet bennünket a nagyhétre. Az utolsó vacsora emlékére tartott nagycsütörtöki szentmise a lábmosással, és a késő esti imaóra még bizonytalanná tesz. Mi fog történni? Mire gondolhattunk volna, ha mi is ott vagyunk, akkor, Jézus közelében, és nem tudjuk felfogni igazán az Ő kilétét? Az én életem legfontosabb napja volt a – még Cserpes Jenő atya által, az Oltárszentség jelenlétében vezetett – nagycsütörtöki imaóra (imaóráink „ősmintája”, szerk.), amelyen az egész bensőmet megrázó kegyelem ért. Több éves eltávolodás után visszafogadtam! Ez akkor, ott félreérthetetlen volt.

A nagypénteki szertartás a felnőtt énekkar által énekelt passióval, a keresztódolattal, és a Szűzanyával töltött rózsafűzér-virrasztás már bizonyosság volt. Legalábbis arról, hogy Krisztus meghalt értünk a kereszten. Mire gondolhattunk volna, ha akkor mi is ott vagyunk? Elhittük volna pár nappal később, hogy szembe jön velünk, mint kertész? Életem fontos napja a nagypéntek azért is, mivel az Édesanyám korábban e napon hagyta itt a földi életet. Ő egy angyal volt! – bár gondolom, sokan így emlékezünk vissza rájuk. Akik még nem vesztették el, azok nagyon szeressék őket!

A nagyszombat este ismét bizonyosság! A feltámadás vigíliája! Felemelő pillanat, amikor a tűzszentelés után meggyújtjuk a húsvéti gyertyát, és arról minden jelenlévőhöz eljut a Világosság. (A gyertyát itthon őrzöm.) A vízszentelés kapcsán elimádkozzuk a Mindenszentek litániáját, és szembesülhetünk a ténnyel, mennyi szentünk, boldogunk láthatja Őt színről színre. (S az életszentségre mindenki előtt ott a lehetőség!) A keresztségi fogadalmaink megújítása további erőt ad, hogy küzdeni tudjunk a gonosszal. Mert ő támad...

Figyeli, hogyan tud hátráltatni. Bevásárlás, főzés, mosás, takarítás, stb. Valami (vagy valaki) mindig közbejön, elromlik, megsérül, összetörik, csúszik az egész napra tervezett program, talán oda sem érek a szertartásra (a Sátán dolgozik). De ha megpróbálok felülkerekedni rajta, jönnek a kegyelmek! Amihez korábban fél óra kellett, most 20 perc is elég, vagy: megállt közben az idő egy kicsit, hogy utolérjem magam...

Márai Sándor „A négy évszak” című művében így ír: „Mindig messze keresik valahol az Istent, a nagy dolgokban, mintegy távcsővel és nagyítóval, a csillagok, felhők és végtelenségek között. De én már tudom, hogy biztosabban megtalálom Őt az egészen kis dolgokban, a véletlenekben, a jelentéktelenségben, azokban a pillanatokban, mikor csodálkozva pillantunk fel: valamit értünk, amit az előbb, az élet sivatagjai és szakadécai között vándorolva, nem értettünk. Ez a pillanat, mikor egyszerű és világos lesz valami, ami az előbb homályos és érthetetlen volt, ez a pillanat, mikor fölénk hajol Isten.”

A húsvétvasárnap feltámadási körmenet örömmel tölthet el bennünket, ha méltóképpen felkészülve, lelkiileg mi is feltámadunk és a szentmise „valós résztvevői” vagyunk. Vajon a felajánlaskor tud-e az őrangyalunk odatenni az oltárra Isten színe elé adományt. Felajánlottuk-e minden boldog percünket, örömünket az Ő dicsőségére? Hálát adtunk-e minden kegyelemért, amiben részesültünk? Aztán jöhetnek a kérések, azonban beteljesülésüket meg is kell értenünk. Mit miért kapunk vagy nem kapunk, és miért úgy, ahogy Ő rendeli; s nem aszerint, ahogy mi szeretnénk. Gondolom sokan megtapasztal-

taltuk életünk során, hogy a korábbi kéréseink szerencsére nem teljesültek, mert az élet mást hozott, mint várható volt.

A húsvéthétfői szentmise végén visszagondoltam az elmúlt napok liturgiáinak minden szépségére. Nagyszerű érzés volt! Ekkor tudatosult bennem az is, milyen remek dolog, hogy Gyuráz Németh László itt van nekünk! Dolgozik az irodában, a templomban ministrál, felolvas, kántorként orgonál, énekel, tagja felnőtt énekkarnak, és vezeti a Corde Voto kórust is. Laci munkája tette igazán teljessé László atyának a liturgiák minden apró részletére nagy hangsúlyt fektető szolgálatát, hogy az ünnep méltóságát mindannyian megélhessük.

Köszönet érte mindenkinek, aki közreműködött a szertartásokon, hogy énekével, imájával megnyissa szívünket a Feltámadott befogadására. Mindannyiunk lelke éhezett a megújulásra. És: nemsokára itt a Pünkösöd, amikor a Szentlélek kegyelméből újra megerősödhetünk, hiszen kegyelmek nélkül mi lenne velünk? *N.T.*

Tizenkét áldás

Annak ellenére, hogy idén közvetlenül a húsvét utáni hétre esett, igyekeztünk méltón, sőt, kiemelten megünnepelni templomunk felszentelésének 109. évfordulóját. Az ünnepi mise még a húsvéti időben megszokott fehér miseruhát is aranyra váltotta. A szentmise alatt az oltár mellett két gyertya közé kitettük a felszentelésről szóló latin nyelvű dokumentumot, szólt az orgona, és a szertartás végén elénekeltük a pápai himnuszt.

Április 27-én volt 109 éve, hogy Kohl Medárd püspök atya felszentelte a Szent Anna templomot. Igen, egy templom működhet anélkül is, hogy részesülne ebben a külön szentelményben, melynek során a felszentelést végző püspök a templom falát tizenkét helyen megkeni szent olajjal. Ennek az olajjal való megkenésnek az emlékét őrzi az a tizenkét kereszt illetve áldó kéz, amelyről talán már néhányszor eltűnődtünk. Előbbi – a kereszt – általános jele a templomszentelés szertartásának, az áldó kéz viszont a templomunk történetével foglalkozó régiiek szerint nem megszokott jelzése a szentelménynek. A különbség a felszentelt és a fel nem szentelt templom között ki nem mutatható, mégis jobb abban a tudatban élni, hogy e között a tizenkét áldó kéz között – melyek az egykori püspöki áldás nyomai – zajlik a mi liturgiánk.

Gyuráz Németh László

Gondolatok – énekarunkról

Egy híres olasz festő gondolata: „Az nem tudom, hogy a mennyországban az angyalok festenek-e, de hogy énekelnek, abban biztos vagyok.”

Sajnos, olyan szépen nem tudunk énekelni, mint az angyalok, de szorgalmasan gyakorolunk. És amit elértünk, nagy örömmel osztjuk meg azokkal, akik erre „vevők”. Azon túl, hogy gyakran szolgálunk ünnepeinken, szentmiséinken.

„Népszavazás” alapján beneveztünk a XVII. Piliscsabai Egyházzenei Napokra, május 6-án a klotildligeti templomban énekelünk. Jó néha kimozdulni „hazulról”, és megtapasztalni – más kórusokkal összevetve – erőnyeinket és gyenge pontjainkat. Azon este kifejezetten templomi kórus csak mi voltunk, már ez is jelent valamit.

Május 14-én „hazai pályán” énekelünk a nálunk megrendezett templomi kórustalálkozón. Úgy gondolom, tőlünk-amatőröktől sokkal több nem telne. Akikkel beszéltünk, mindenkinek tetszett a „produkción”...

A zene valamilyen formáját szinte minden ember kedveli, hallgatja. Am jóval kevesebben vannak, akik művelik is.

Meggyőződésem – sokakkal beszélgettünk erről – hogy aki a zene közelébe került, műveli azt, valahogy más – talán mondhatjuk – jobb ember. De vajon miért?

Ha a zenében csak egy minimális szintre el akar jutni valaki, az rengeteg munkát, gyakorlást jelent. Itt nem lehet ki-dumálni, megvenni, elcsalni, lehazudni a végeredményt. A svindli itt azonnal kiderül, mindenki észreveszi, meghallja. Viszont meg lehet tanulni a kitaratást, alázatot. Meg lehet tanulni a másokra figyelmet, a csapatmunka szellemét, a segítségnyújtást. A közös sikert, az élményszerzés és adás örömét. A szépség értékelését és megbecsülését. Barátokat lehet szerezni. (14-én az összes fellépő énekes közös vacsorán vett részt, nagy élmény volt együtt énekelni: finn kislányok, olaszok, magyarok. Felejthetetlen este volt mindenki számára.)

Nagyon szerencsés, ha a zenével már gyermekkorunkban találkozunk. (Kodály Zoltánt és módszerét – sajnos – külföldön jobban ismerik és alkalmazzák, mint az értékzavarral küszködő, talán szándékosan leépített hazai oktatási rendszerünkben.) Persze, nem minden gyerekből lesz művész. De értéke-sebb ember bizonyára. És „akinek a lelkében dal van”, az nem valószínű, hogy bűnöző lesz...

Hát ilyen gondolatok forognak a fejemben, mikor a száz teendőm közé minden héten beiktatom azt a szerdai próbát...

Egy régi tag

20 éves a Mindszenty iskola

Iskolánk május 5-6-án a Mindszenty Napokkal ünnepelte alapításának 20. évfordulóját.

A kétnapos rendezvény a Bazilika kriptájában kezdődött Mindszenty bíboros sírjának megkoszorúzásával, melyet sportrendezvények követtek az iskolában. A közös zenés bemelegítés, a játékos sorversenyek, terem hoki meccsek, kerékpáros ügyességi versenyek és az udvaron felállított trambulín nagy sikert aratott a diákok körében.

A 2. napon az alsó tagozatosok rendőrkutyás bemutatón és csillagászati előadáson vehettek részt, míg a felsősök Mindszenty életéről és koráról adhattak számot szellemi akadályverseny keretében végigjárva a város nevezetességeit.

A nap fénypontja a délutáni hálaadó szentmise volt, melyet Erdő Péter bíboros atya mutatott be a Kerek templomban. Beszédében hangsúlyozta, milyen fontos szerepe van ma a katolikus iskoláknak az oktatásban és nevelésben.

A mise után a Mindszenty Csarnokban folytatódott az ünnepi műsor, melyben az iskola több mint 100 diákja (régi és jelenlegi) és valamennyi pedagógusa is közreműködött.

Elsőként Pálmai Józsefnek, iskolánk első igazgatójának visszaemlékezését hallgathattuk meg a kezdet szépségeiről.

Espasa-Sancho Ramon igazgató úr beszédében köszönetét fejezte ki mindazoknak, akik az iskolában tevékenykedtek. A jelen helyzetet vázolván elmondta, hogy megtapasztaltuk, mit jelent elveszíteni egyszerre a Rudnay Alapítvány (elköltözött, nem támogatja iskolánkat, más céljai vannak) és az önkormányzat támogatását. Hála a Jó Istennek, a fenntartó anyagi és lelki támogatása töretlen, úgy, mint a Szent Anna Plébániával való együttműködés. De mi merünk bátrak lenni: ezért új iskolai alapítványt hozunk létre, óvoda indításán és épületbővítésen gondolkodunk.

Hangsúlyozta, hogy hagyományörző iskolaként megtanítjuk diákjainknak, mit jelent magyarnak lenni egy szentekkel, tudósokkal, vértanúkkal teli múltra tekintve. Csak ha ismerjük és szeretjük a gyökereinket, lesz gyümölcsöző a jelen és a jövő.

A beszédet követő ünnepi műsor is ebben a szellemben készült. Magyar történelmünk kronológiáját követve idéztük fel népünk dicsőséges és fájdalmas emlékeit a honfoglalástól napjainkig táncok, dalok, versek segítségével. A közel másfél óras megrendítően szép műsort az udvaron álló Mindszenty-szobor megkoszorúzása és a szülői közösség által készített gulyás-vacsora zárta.

Mindszenty iskola közössége

Anyák-napi köszöntés nyugdíjas közösségünkben

Szombaton délután plébániánk hittantermében találkoztunk, és vártuk a Mindszenty iskola tanulóit, akiket tanítónőjük, Korompainé Kati tanított szép, az alkalomhoz illő versekre és furulya-játéokra. Kohné Éva tanítónő vezetésével jöttek. Jó volt látni a csillogó szemű gyerekeket, akik szerepeltek, s akik-től mindenki emléklapot is kapott, egy szép idézettel. Köszönetül mi süteményekkel kínáltuk őket. Ez már hagyomány!

A Mindszenty iskola 20 éves fennállása alkalmából szeretnénk kívánni a Tantestületnek, hogy tanítványaik oly szeretettel emlékezzenek az itt töltött iskolás évekre, mint mi, az előd-iskola, a Szent Anna Zárda növendékei a Kedvesnővérekre.

Nusserné Mária

Kedves Gyerekek!

Sok szeretettel köszöntünk, és megköszönjük azt a sok kedves megemlékezést, amit a 20 év alatt értünk tettetek!

A nyugdíjas közösség nevében: Anyistik Kató néni

Plébániai értesítőnkéről

A héten levelet kaptam szolnoki barátnőmtől. Mivel megkért engem, hogy egyes részeit közöljem azokkal, akikre tartozik, úgy gondoltam, hogy engedélyével közzé teszem. Ezt ő örömmel megengedte. Tehát a levél:

„Kedves Barátnőm, Mariann!

Tudod, hogy az interneten folyamatosan olvasom a plébániai értesítőket, az Élő Szigetet. Most, hogy húsvétkor nálad voltam, megajándékoztál a nyomtatott változatával. Milyen jó érzés volt a kezembe fogni! Első lapozásra az igényes illusztrációknak örültem. Amikor elkezdtem olvasni Sík Sándor sorai fölött, hogy „Föltámadott!”, rég nem érzett ujjongás töltötte el szívemet. Sokszíniú beszámolókat olvashattam arról a nem mindennapi közösségi életéről, amelyben részetek van. Az írások nagyon egyediek, igényesek. Én nem ismerem a közösségeket, de látom, hogy különböző korosztályú emberek, sőt gyerekek is írják a beszámolókat.

Olvashattam arról, hogy a pasztorális tanács miként teszi a dolgát, egyik választott képviselője az értesítő felelős szerkesztője is. Te a húsvéti triduumról írtál. Számomra nagyon kedves a Kálvárián végzett keresztútról szóló írás. De olvashattam az első gyónás élményről, ahogy a gyónó gyermek, és ahogy édesapja élte meg ezt az eseményt. A bográcsgulyásos családi nap, a Mindszenty iskolások színdarabja, a karitás hírei, a tartós élelmiszerek gyűjtéséről szóló beszámoló, nagyon sokrétű plébániai életet mutatott be nekem.

A hirdetések, a meghívók az értesítő jellegét erősítették. Ezek mindig fontos információk.

De ennél sokkal többet kaptam én a 12 hasábot olvasva. László atya sorai arra biztattak, hogy Krisztus feltámadásának fényében nézzem életemet és merjem ezt hirdetni is, szóval, cselekedettel, mert ez lesz az igazi feltámadás, a lélek feltámadása. Az Új bor új tömlőbe írás gondolatossága a magyar nyelvünk változásáról szólt, engem is elgondolkodásra készítetett. Zsótér Mária verse pedig gyönyörűen zárta a lapot. És még mennyi szép idézet erősítette az írásokban lévő tartalmakat, és okozott nekem felemelő érzést!

Mariann! Milyen szerencsés a közösségek, hogy ilyen gazdag életet él, valóban „élő szigetként”, és ezekről az eseményekről ennyi jó „tollú” hívó ír. Ahogy láttam, ez már a negyedik év negyedik száma volt. Csak gratulálni tudok a felelős szerkesztőnek, aki a cikkeket úgy tette csokorba, úgy szerkesztette, saját gondolataival kiegészítve, hogy az értesítő kereteit túlfeszítve, lelki feltöltődést jelentett olvasása.”

Eddig tartott a levél.

Közreadta: Pázsicky Mariann

Szívesen vesszük, ha a Kedves Testvérek egyházközségünkkel, hitünkkel, életünkkel kapcsolatos élményeiket megírják, és megkeresnek vele!

Ez a lap rólunk szól, mi írjuk...

Röviden...

A május 14-i kórustalálkozónk egyben jótékonysági koncert is volt. **Orgonánk felújításához** kértük az adományokat. Sajnos, sok javítanivaló lenne rajta, ami becslések, szakértői vizsgálat alapján milliós tétel. Erre – sajnos – nincs pénz egyházközségünknek. Elkezdtünk tehát gyűjteni, ezen első „akciónk” eredménye ~ 50.000 Ft. A persely folyamatosan kinn marad, és amint annyi pénz összegyűlik (néhány százezer forint), elkezdjük a több lépcsőben lebonyolítható javítást, felújítást. Ne csak jó orgonistánk, jó orgonánk is legyen!

Kérjük és köszönjük a Testvérek nagylelkű adományait!

Legutóbbi testületi ülésünkön elhatároztuk, hogy templomunk első plébánosának, **Bayler István** atyának földi maradványait újratemetjük a többi plébánosunk mellé. A méltatlan helyről (elhanyagolt, düledező, nehezen megközelíthető sírból) fő helyre kerül hamarosan, hogy a temetőbe belépve „szemünk előtt” legyen a többi nálunk szolgáló utódjával együtt. Ennél sokkal többel tartozunk neki...

Imádkozzuk **fiataljainkért**, akik a hit útján fontos állomásokhoz értek! A mai vasárnap templomunkban elsőáldozáshoz járul több mint negyven kisdíák, pünkösdi vasárnap pedig a nagyobbak csoportja a bazilikában bérmlázkolni fog.

Szomorúan tapasztaljuk a gonosz működését emberségünk-ből kivetkőzött testvéreinken keresztül... Mindkét eset május 17-én, imaóránk napján történt... Amikor az édesanyákért és egyházközségünk lelki megújulásáért imádkoztunk...

A Mindszenty iskolába betört egy magányos rabló, nagy károkat okozott, jelentős összeget is elvitt. Az anyagi káron túl a lelkekben is rombol egy-egy ilyen eset.

Imaórára gyülekezve tapasztaltuk, hogy templomunk előcsarnokát valaki WC-nek használta... Úgy látszik, egyre többen vannak, akiknek semmi sem szent. Otthagytott szemetet már sokszor kellett eltakarítani, de ez azért mégiscsak sok!

Mit is tehetnénk?

Először is imádkozunk emberségünkben megrokkant testvéreinkért, hogy döbbenjenek rá életvitelük tarthatatlanságára, bűnös állapotukra. Kérjük számukra is a megtérés kegyelmét.

Másodszor: figyeljünk oda jobban egymásra, és hitünk megtapasztalásának, megélésének helyszíneire, templomunkra, iskolánkra, plébániánkra!

Hirdetések, tervezett programjaink

Május:

Minden este (hétfő-péntek) 17.30-kor májusi litánia.

27-én, pénteken 18 órakor gyászmise Cserpes Jenő atyáért.

30-án, hétfőn 7 órakor gyászmise Bayler István atyáért, aki egyházközségünk első plébánosa volt.

Június:

8-án, kedden 18 órakor plébániai filmklub.

12-én, Pünkösdi vasárnap a 10.30-as szentmise keretében a Bazilikában bérmlázkognak egyházközségünk fiataljai.

13-án, hétfőn Szent Orbán búcsú, 18 órakor a kápolna előtti téren lesz szabadtéri szentmise.

19-én a 11 órai szentmisében a jubiláló házaspárokat ünnepeljük, a szentmise után agapé a templom előtt.

21-én, kedden 18 órakor lesz a következő imaóránk, a Szentlélekről elmélkedünk majd.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra, ünnepünkre!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános

Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök

Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9., Tel.: 33/312-291

Honlapcím: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Németh Tünde

Támogatók: Bátori Dénesné, özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

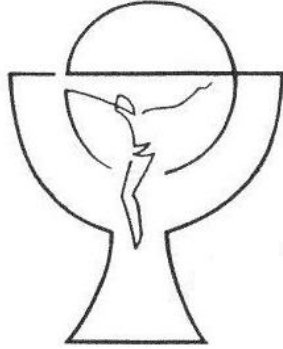
2011. június
IV/6. szám

A Lélek kiáradt, és jelen van egyházunkban, közösségeinkben és személyes életünkben is. Ahogy Jézus megígérte mennybemenetelekor, hogy velünk marad a világ végéig – a Lélek által.

Ez a velünk maradása a szentségeken keresztül valósul meg, válik kézzelfoghatóvá. Minden nap találkozhatunk vele. Apróbb gyermekeink az elsődíjban, a nagyobbak a bérmezőzésben kaptak megerősítést erre az örök életre vezető útra.

A Lélek bennünk, velünk és általunk akar működni. Ne akadályozzuk!

Szentháromság vasárnapja

A keresztény ember életét, hétköznapjait átjárja a Szentháromság tudata. Imádságainkat a Szentháromság nevében keresztvetéssel kezdjük és általában azzal is fejezzük be. Sokat imádkozunk mindhárom személyhez, kérve segítségüket, kegyelmüket. Ugyanakkor mégis, amikor a Szentháromságról kell beszélnünk, bizony nincs könnyű dolgunk, hiszen olyan titokról van szó, amelyet itt a földön soha nem tudunk teljesen megérteni és felfogni. De ki is ez a Szentháromság?

Jól tudjuk, hogy a Szentháromság kinyilatkoztatása Jézushoz kötődik. Az Ószövetségben nincs még szó konkrétan a három személyű egy Istenről, a zsidók nem is hittek ebben, de szó van Isten lelkéről, szó van a Messiásról, aki az Isten Fia lesz, és természetesen szó van magáról az Atyáról is, aki kivette népét Egyiptomból és gondoskodott róla.

Az ószövetség ezáltal előkészítette a jézusi kinyilatkoztatást, amely már három személyről beszél, akiknek egy isteni lényegük van. Nehéz szavakkal kifejezni, mit jelent: Szentháromságos egy Isten. Ezt a titkot az eszünkkel soha nem fogjuk megérteni, de a szívünk érzi, hogy miről is van itt szó. Egy szeretet kapcsolatáról. Hiszen az Atya mindent átadott a Fiúnak és a Fiú a Szentlélekben mindent vissza is ad az Atyának. Jézus azt mondja: Én és az Atya egy vagyunk. És természetesen ebben a kapcsolatban létrejövő szeretet a Szentlélek. Tehát nem különálló, egymástól független személyekről van szó, hanem egy olyan szeretettől izzó kapcsolatáról, amely egygyé forrasztja őket. Persze újra csak azt tudom mondani, titokról van szó, az Isten titkáról. Egy kicsit könnyebb arra a kérdésre válaszolni, hogy a Szentháromság hogyan mutatkozik meg az

ember életében. A keresztelekor azt mondja a pap, hogy az újonnan megkeresztelt gyermek az Atyaisten gyermeke, a Fiúisten testvére és a Szentlélekisten élő temploma lett. Ez a meghatározás nagyon gyerekesnek tűnik, de komoly és mély tartalma van. Hiszen az Atya annyira szereti az embert, hogy gyermekének nevezi. Milyen nagy kitüntetés számunkra. Sokszor fel sem fogjuk mit is jelent ez? Pedig ha elgondolkodnánk, rádöbbenünk arra, hogy ezt a szeretetet viszonzoznunk kell. Az Atya mindent odaadott értünk, még egyszülött Fiát is. Jézus vállalta az emberi sorsot, csupán csak azért, hogy minden embert megmentse az örök haláltól. És mit tehet az ember cserébe? A Szentlélek élő templomává kell válnunk. Ez pedig azt jelenti, hogy befogadom az életembe a szentháromságos egy Istent, megköszönve az Atyának a teremtést, a Fiúnak a megváltást és a Szentléleknek a kegyelmet.

A Szentháromság egy Isten végtelen szeretete mutatkozott és mutatkozik meg irántunk nap mint nap. Ezért hálával tartozunk az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek. Bár szent Pál apostollal együtt mi is elmondhatjuk, hogy most még csak tükörben, homályosan látunk, de bízunk abban, hogy egykor majd színről színre is meglátjuk a főléses Istent.

László atya

Történt egyszer, mikor a tudós Ágoston Észak-Afrikában tartózkodott, a tengerparton sétálva azon töprengett, hogyan tudná megragadni a Szentháromság lényegét.

Séta közben meglátott egy kisgyermeket, aki kagylóhéjjal merte a tenger vizét egy gödörbe, amelyet a tengerpart homokjába ásott.

- Hát, te mit csinálsz? - kérdezte Ágoston a gyermeket.

- Áttöltöm a tengert a gödörbe - válaszolta teljes komolysággal a gyermek, és folytatta tovább a meregetést.

- Gondolod, sikerülni fog? - kérdezte nevetve a szent - Nézd meg, milyen óriási a tenger, a kagylóhéj és a gödör pedig milyen kicsi.

- Előbb kész leszek, minthogy Te megfejtéd, amin gondolkodsz - felelte a gyermek, majd eltűnt.

Ez a kedves történet a Szentháromság titkának felfoghatatlanságára mutat rá.

Legenda Szent Ágostonról

Ott fú, ahol akar...

...és osztja ajándékait, kegyelmeit - mindenkinek. A Szentlélek már csak ilyen. Az a kérdés, észreveszem-e, felismerem-e és főleg elfogadom-e ezeket az ajándékokat. Pünkösdi idő lévén, érdemes ezekről gondolkodni egy kicsit.

Leegyszerűsítve, de talán a lényegét megragadva, emberi életünkről-magunkról gondolkodva elmondhatjuk: az Atya elgondolt minket (még a világ teremtése előtt!), a Fiú élénk élte ezt az atyai mintát, a Szentlélek pedig segít egyre jobban megérteni ezen összefüggéseket, és „egyengeti utunkat”, hogy célt ne tévesszünk.

A Lélek jelen van életünkben. Talán emberi kapcsolataink „sikertörténeteiben” érhetjük tetten leginkább, már ha ilyen szemmel tudunk rácsodálkozni családunkban, közösségeinkben megélt szép élményeinkre. De jelen van sötét óráinkban, nehéz korszakainkban is. Akkor is, amikor talán pont szeretteinktől kapunk sebeket... Vagy éppen a magunk vagy mások terhet roskadozva hordozzuk... „Vérhullás nélkül nincs engesztelés...” (Sik Sándor)

A Lélek tehát sokszor emberileg érthetetlen utakon vezet bennünket örök célunk felé. Közben bőven adja ajándékait, amit a Szentlélek hét ajándékaként ismerünk. A terminológia elég régi, Izajás könyvében olvashatjuk a jövendölést az Eljövendőről:

¹Vessző kél majd Izáj törzsekéből, hajtás sarjad gyökeréből. ²Az Úr lelke nyugszik rajta: a bölcsesség és az értelem lelke; a tanács és az erősség lelke; a tudás és az Úr félelmének lelke, ³s az Úr félelmében telik öröme. (= jámborság lelke, szerk.) Nem aszerint ítéld majd, amit a szem lát, s nem aszerint ítélsz, amit a fül hall, ⁴hanem igazságot szolgáltat az alacsony sorúaknak, és méltányos ítéletet hoz a föld szegényeinek. Szája vesszejével megveri az erőszakost, s ajka leheletével megöli a gonoszt. ⁵Az igazságosság lesz derekán az öv, s a hűség csipőjén a kötő. (Iz 11.)

A Szentírást sugalmazott tanításnak ismerjük. Hogyan is foghatnánk fel Isten nagyságát, ha ő maga nem „vall” magáról... Honnan vették a próféták „tudásukat”? Isten akkor és ott nyilatkozik meg az emberek számára, ahol és amennyit képesek vagyunk felfogni. „Amikor elérkezett az idők teljessége...” - ez személyes életünkben is igaz.

Ha kérjük a Lélek ajándékait, azzal tudatosítjuk magunkban, hogy földi életünkben mire is van igazán szükségünk ahhoz, hogy örök célunkat elérjük. Ezzel a tudattal kérjük buzgón ezen kegyelmeket:

Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle. (Lk 11,13)

És le ne késsük a csatlakozást... A Lélek néha, különleges alkalmakat készít nekünk, vegyük már észre!

Túrmezei Erzsébet: Az alkalom

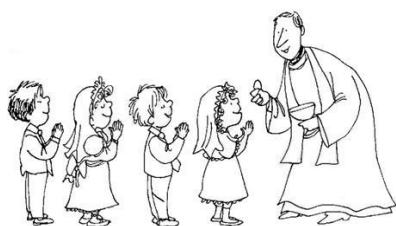
Jön... elmegy... többé nem látod soha.
Szobádba száll, mint csillogó madár...
s ha nem csukod be jól az ablakot,
huss, odafönn a kék magosba jár.

Úgy csillan meg, mint napfelköltekor
a réten villogó gyémánszemek...
s ha meg nem látod, percek múlva már
fűszálakon csak fájó könny remeg.

És neked már csak fájó könny marad
befátyolozni vétkes, vak szemed.
Nem adtad akkor... most már nincs kinek.
Nem tetted akkor... most már nem lehet.

Nyitrai László

Elsőáldozási szentmise

2011. május 22-én vasárnap fél kilencre kellett mennünk a plébániára, majd a Mindszenty iskola udvarán gyülekeztünk a szülőkkel. Felöltöztünk fehér elsőáldozási ruháinkba, kis

fakeresztet kaptunk a nyakunkba, és a szüleink megáldottak minket. Ünnepelesen apa és anya kezét fogva vonultunk be a templomba. A szentmisén sok imát és verset mondtunk el. Megújítottuk a keresztségi fogadalmunkat és két szín alatt áldoztunk. Én nagyon boldog voltam, amikor magamhoz vettem Krisztus testét. A szentmise után László atya minden elsőáldozót megajándékozott egy Szentírással.

Valkó Virág

Amikor gyermekeim először mentek iskolába, ez mindegyikük számára különleges alkalom volt, életükben valószínűleg az egyetlen alkalom, amelyet első alkalommal öltöttek magukra, és így részesei lehettek egy nagyobb, felnőtt közösségnek, az új iskolatáská, amelyet füzetekkel, könyvekkel telepakolva most vehettek fel először nagy nyilvánosság előtt az utcán, a saját tolltartó, melyet előző nap gondosan töltöttek fel ceruzákkal, mind büszkeséggel árasztotta el őket. Egy új, egy régen áhitott világba érkeztek.

És jöttek a hétköznapiak, a szürke egyhangúság, és a lelkesedés, az újszerűség lassan kiveszett... És a fiam már nem indul reggelente olyan lelkesen az iskolába.

Az elsőáldozás ugyanilyen izgalmakat hoz gyermekünk életébe, büszkén feszítve állnak elénk a szentmisén. Mi pedig - a család és az egyházközség - felkészítjük őket, megünnepeljük, emlékeztetjük tetszően ezt a napot. Körbe vesszük apró jelekkel az elsőáldozást, hogy majd legyen hová visszanyúlni emlékeikben gyermekeinknek, ha kiveszőben a kezdeti lendület. A mi felelőségünk, hogy hiteles életünkkel a kezdeti lelkesedés tüzet továbbra is szítsuk, ne hagyjuk kihunyni, elszűrűlni, hogy mindig fontos maradjon számukra a szentáldozás.

Mert ez mégis más, mint először lépni be az iskola kapuján. Nemcsak tagjaivá válnak egy új és nagyobb közösségnek, hanem ugyanakkor olyan, mint egy meghitt baráti találkozás Jézussal. A keresztségben Krisztussal kötött szövetség, barátság most még szorosabbá fűződik. Krisztus magához emel minket, megosztja velünk életét.

Emberi kapcsolataink tartalmassága, mélysége függ a kapcsolatfelvételtől, a beszélgetés gyakoriságától, az egymásra odafigyeléstől. Miért lenne ez másképp Jézussal? Az elsőáldozás nem lehet az utolsó is egyben, vagy egy elhaló vég látványos kezdete. Ez „csak” az első együttlét, amelyet újabb és újabb találkozásoknak kell megpecsételnie, hiszen Jézus vár ránk. Isten folyton vár ránk!

Valkó Miklós

Bérmálkozás

Lezárult egy újabb tanév, és ezzel együtt nyárra a hittanóráknak is vége van.

Plébániai közösségünkben 17 fiatalnak nagy változást hozott ez a június, hiszen vállalták a keresztyén életre való felkészülést, és eljutottak a bérmálkozásig. Mi, szülők büszkék lehetünk rájuk, hogy a mai világban ezt véghezvitték.

Az iskola mellett nem mindig volt ez könnyű feladat. Találhattak volna számtalan kibúvót, de ők szívből mentek minden hétfőn a hittanórára, vasárnap a családdal együtt vagy egyedül a szentmisére. Bizom benne, hogy az eddigi évek során kapott hitbéli ismereteik, élményeik nem lesznek nyom-

talánok, és ha az élet tova is sodorja később őket, hitük megmarad, illetve tovább fejlődik.

Úgy érzem, mi szülők, illetve a nagyszülők elültettük szívükbe az Isten iránti fogékonyság kis magját, s ez tovább növekszik majd bennük. A lelki növekedésben nagy szerepet kapott László atya szeretete, hitbéli tanítása, útmutatása.

(Számomra nagyon meghatározó volt már az is, amikor a bér-málkozásra készülöket szeptemberben bemutatták a templomban.)

A bérma-védőszent kiválasztása nekünk, szülőknek fejtevést okozott, hiszen amolyan második névválasztáson gondolkodtunk. Fiunk azonban igen egyszerűen döntött: Szent Kristófot választotta védőszentjéül. Indoklása könnyeket csalt a szemembe. Édesapja pár éve, amikor építkeztünk nagy balesetet szenvedett, a kocsiját teljesen összetört, ő pedig -Istennek hála!- sértetlenül szállt ki az autóból.

Pár napra rá elmentünk oda, ahol mindez történt, és a nagy fűben megtaláltuk az utazók védőszentjének szentképét, ami a mi kocsinkban volt. Zolikában ez mély nyomot hagyott, erre gondolva választott most. Reméljük, őt is védelmezőn kíséri Szent Kristóf.

Gyermekeink pünkösdkor részesültek a bér-málás szentségében, és az egyházban nagykorúvá váltak. Az Úr kegyelmet ad nekik, hogy hitüket megvallják és aszerint éljenek.

Igazából azonban még gyerekek. Testük, lelkük még nem érett a nagybetűs életre, de felelősséget vállalnak minden nap tetteikért és azok következményeiért.

Nekünk, felnőtteknek nagy szerepünk van a fiatalok lelki fejlődésében. Ne csak a tévéből, a barátoktól lássanak és tanuljanak meg bizonyos dolgokat, hanem a családból merítkezzenek, és az ott kapott hitet és erkölcsi alapokat soha nem feledve éljenek és boldoguljanak az élet minden területén.

Különböző élethelyzeteikben mindig jusson eszükbe László atya hitbéli iránymutatása. A Jóisten kísérelje útjukat! Köszönöm mindazoknak, akik imádkoztak fiataljainkért, és lélekben velünk voltak ezen a csodálatos ünnepen.

Szeretettel:

Kovácsné Szenczi Szilvia

Beszámoló a nyugdíjas közösség

máriaremetei zárandokútjáról

Június 4-én délelőtt szép, napsütéses időben gyülekeztünk a Tati úton az idei évad utolsó nyugdíjas összejövetelére. 10 órakor a Jóisten segítségét kérve elindultunk Máriaremetére. Megérkezésünkkor Eszterházy László plébános atya éppen befejezte szentmiséjét. Beültünk a templompadokba, melyeket annak idején Ferenc József császár és Sissy királyné ajándékozott a templomnak, és gyönyörködtünk az épület szépségében. Eszterházy László atya kedvesen köszöntött minket, majd elmondta a kegytemplom történetét. Megcsodáltuk a főoltár előtti körísfán függő svájci búcsújáró hely kegyképének a másolatát, imádkoztunk előtte hazánkért, városunkért, mindnyájunkért, a Szűzanya segítségét kérve.

A szép, árnyas parkban megpihentünk, a padokon elfogyasztottuk a magunkkal hozott elemőzsiánkat. Ezután végigjártuk-végigimádkoztuk a hétfájdalmú Szűzanya kálváriáját, majd átsétáltunk a szabadtéri oltárhoz és a lourdes-i Mária-szoborhoz.

Itt is imádkoztunk, énekelünk Szűzanyánkhoz. Visszatérve a templomba az ott elmondott keresztutat papjainkért ajánlottuk fel.

Lelkiekben feltöltődve, sok szépséggel gazdagodva ültünk buszra és tértünk haza. Köszönjük Korompainé Katinak, hogy elkísért bennünket erre az útra, amely nagyon szépen sikerült és amelyen nagyon jól éreztük magunkat. Ősszel újra találkozunk!

Kőváriné Marika

„Színház az egész világ,

És színész benne minden férfi és nő.” (Shakespeare)

Sokféle jeggyel voltam már színházban (olcsó, drága, kedvezményes, ingyenes), de téglajeggyel még nem. Május 29-én erre is sor került a Mindszenty iskola aulájában, ahol a budapesti Ward Mária Gimnázium diákszínjátszói leptek meg minket két egyfelvonásossal.

A belépő egy téglajegy volt, amit a szécsényi Ferences Betánia Idősek Otthonának építésére fordítanak.

Molnár Ferenc Egy, kettő, három ... című darabját ma is játsszák a színházak. Molnár Ferenc a polgári Magyarország legsikeresebb színpadi szerzője volt.

Jókat neveltünk a vezérigazgatón, aki kezében tartja a világot, aki mint superman megold mindent, elintézi mindent, amit akar, bábfiguraként mozgatja embereit. (Honnan is ismerős ez a módi?)

A másik egyfelvonásos Vészi Endre A statisztika című komolyjátéka volt. Vészi Endre kevésbé ismert a színházlátogatók körében, pedig írt verset, prózát, drámát és szociográfiát. Azt hittük, orvos volt az eredeti foglalkozása (volt már példa erre a magyar irodalomban), olyan pontos képet festett a mai egészségügyről - pedig vésnökként kezdte a pályáját.

A drámában a fiatal orvos harcol azért, hogy betege ne csak egy statisztikai adat legyen. (Ez is ismerős valahonnan!)

Ancsel Éva - a kedvenc filozófusom, akitől etikát tanultam a főiskolán - vitatkozik Shakespeare-rel. „Hogy színház az egész világ? Dehogy, dehogy, hiszen a színházban nincsen színészlés.”

Erről győztek meg bennünket a gimnázium diákjai, akik őszintén, természetesen, tiszta szívvel játszottak.

Sajnáljuk, hogy kevesen voltunk, de reméljük a téglajegyek majd elfognak, hisz a cél nemes, nagy szükség van az időszínpadok bővítésére.

Recska Valéria

Karitás hírek

„Pünkösöd napjának nincs estéje:

Mert napja, a szeretet, nem ismer alkonyt.”

Hogyan kapcsolódik össze pünkösöd, születésnap és a bibliaóra?

Akik június 7-én részt vettek a nyári szünet előtti utolsó bibliaórán a Teleházban, megtapasztalhatták.

Ez a nap egyben János atya születésnapja is. A szülők és a gyerekek nagy izgalommal gyülekeztek. Az ifjúság verssel, táncal készült a köszöntésre. Amikor hét órakor megérkezett az „ünnepelt” a szokott gitárjával, a gyerekek már nem bírták a várakozást, és többen bekiabálták: „Boldog születésnapot atyapüspök, János püspök!” (Hát - ennyit a meglepetésről!)

János atya boldogan fogadta a köszöntéseket, de az ő születésnapja nem hagyta eltántorítani attól, hogy az igazi ünnepről, az egyház születésnapjáról, pünkösdről beszéljen. A keresztény világ ekkor ünnepli a Szentlélek eljövését, és az egyház alapítását. A születésnaposoknak hosszú életet kívánunk! - János atyának, hogy tovább vezesse a jó úton ezt a kialakuló közösséget, hogy hallják meg az Isten által nekik küldött sms-eket.

Böjte Csaba atya szerint ezek nem üres sms-ek, hanem olyan üzenetek, melyeknek jelzésértékük, feladatuk van. Segít-sük megtalálni azokat az értékeket, amelyeket a Jóisten, mint drága kincset elrejtett a szívükben.

Az este a karitász ügyes kezű, sütésben is remekelő asszonyai által készített finomabbnál-finomabb sütemények és az ünnepi torta elfogyasztásával ért véget.

Recska Valéria

Karitász csoportunk lelkes tagjai rendszeresen segítenek a Töltés utcában. János atya jelenléte, bibliaórái, és a mieink segítő szeretete olyan utat mutat cigány testvéreinknek, amin – talán néhányan – el is fognak indulni, és övéiket maguk fogják erre teregetni... Szerk.

Pollyanna a Várszínházban

A Mindszenty iskola diákszínjátsszói **július 1-jén, pénteken 20.30-kor, a Várszínházban mutatják be E. Porter: Az élet játéka** c. művének két felvonásos zenés, táncos feldolgozását. A történet főszereplője egy 11 éves árva kislány, Pollyanna, aki kötelességtudó nagynénjéhez kerülve hamarosan meghódítja varázsával és különös „örömjátékával” a 100 évvel ezelőtti angol protestáns kisváros minden lakóját. Mondanivalója - hogy öröme születünk a világra -, mindig és mindenütt érvényes. Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

V. Gyermek Néptánc Tábor a Mindszentyben

A Mindszenty iskola a város néptánc-pedagógusainak vezetésével gyermek néptánc tábort szervez **július 18-22 között 9-16 óráig** néptáncokat kedvelő 5-18 éves korú gyerekek részére a Mindszenty iskolában. A programban a moldvai, mezősegi táncok tanulása mellett különféle kézműves technikák elsajátítása (szövés, gyöngyfüzés, hímzés, tulipános láda festése, ostorfonás), népi hangszerek tanulása, íjászat, hagyományörző játékok, népdaléneklési verseny, Beugró és Ki nyer ma? verseny szerepel. A délután közös táncház zárja.

Jelentkezni a jelentkezési lap kitöltésével és a 10.000 Ft befizetésével lehet a néptánc pedagógusoknál, vagy a Mindszenty iskola portáján a tanév végéig (június 15.), ill. a kapcsolattartón keresztül legkésőbb **július 13-ig**. (Bégányiné Maya néni 06-20/823-0572.)

Röviden...

* László atya idén is egy közös vacsorával köszönte meg a ministránsoknak a nagyheti szolgálatukat. A legkisebb ministráns által „utolsó vacsorának” nevezett programon körülbelül olyan létszámban is voltak a gyerekek, mint az apostolok. Mártné néni szokás szerint kitett magáért, a gyerekek pedig talán részben a tanév végének is köszönhetően felszabadultan beszélgettek, játszottak a plébániaudvaron. Köszönjük a szülőknek és a mindszentys tanároknak, akik támogatják a gyerekeket abban a szolgálatban, aminek a gyümölcsei reméljük maradandók lesznek az életükben.

* Újabb kórustalálkozóra kapott meghívást templomunk énekkara. Július 9-én, szombaton 17 órakor a dorogi József Attila Művelődési Házban rendezett koncerten tokodi Gardella Kórossal, valamint a tokodaltári Bányász Kórossal együtt lép fel a Szent Anna Kórus. A belépés ingyenes. A szervező Musik-Land Utazási Iroda – és énekkarunk szeretettel várja zeneszerető barátainkat!

* Pünkösdhétfőn sokan összegyűltünk az Orbán kápolna előtti téren a hagyományos búcsúi szentmisére, melyet az idén László atya mutatott be, Radnics Zoltán piarista atya koncelebrált.

* A Család Évében különös hangsúlyt kap egyházközségünkben is a jubiláns házaspárok megáldása – ünnepi szentmise keretében. Mind a világ ellen mi fennen hirdetni akarjuk, hogy Isten elgondolása a házasságról jó, és nincs semmilyen alternatívája. **Szeretettel köszöntjük a jubilánsokat, és Isten bőséges áldását kívánjuk további életükre, családjaira!**

* Közeledik Szent Anna ünnepe, tervezgetjük az ünnepi programot. Előzetesen csak a Szent Anna Bálra és a közös plébániai vacsorára hívjuk fel plébániánk családjainak a figyelmét, ami július 22-én, péntek este lesz a Mindszenty iskola udvarán. A családi napunk sikerén felbuzdulva erre is hívjuk és (el)várjuk plébániánk híveit, hogy az oltárközösségen túl – legalább időnként – asztalközösségként is tudjunk szeretetben, vidámságban együtt lenni! Hamarosan kezdjük árusítani a vacsorajegyeket, ami szerény hozzájárulás az est költségeihez.

* Július 11-16-ig hittantáborba mennek gyermekeink Vámosmikolára, a felnőttekkel együtt 45-en. A tábor népszerűsége növekszik, évről-évre többen szeretnének részt venni. Minden biztonnal sokat „felszednek” gyermekeink hitbéli ismeretekből, közösséghez való alkalmazkodásból, emberségből is a sok szép élményen, kalandon túl! Felnőtt fiataljaink, ifjabb szülők (a segítők) pedig szolgálatukkal tanúságot tesznek előttük e pár vidám nap alatt.

* A Mária Rádió szerkesztőivel sikerült jó kapcsolatot kiépíteni, így a szélesebb körnek is szánt programjainkról rendszeresen értesítést küldök. Honlapjukon, ill. a Jó Hírek adásban ezek rendszeresen megjelennek. Imaóráinkat a hónap harmadik csütörtökön este 23 órakor – immár több, mint egy éve – rendszeresen leadják. Örülök, hogy tanúságtételünkre mások is odafigyelnek! Szerk.

Hirdetések, tervezett programjaink

Június:

26-án Úrnapja, 9 órakor lesz az ünnepi szentmise, majd körmenet a megszokott útvonalon. Aznap még 18 órakor lesz szentmise, a 7 és 11 órai elmarad.

Július:

5-én 19 órakor képviselő-testületi ülés.

11-16-ig plébániai hittantábor.

17-én Szent Kristóf ünnepén autószentelés lesz a 11 órai szentmise után.

19-én, kedden 18 órakor lesz a következő imaóránk. Szent Anna ünnepére készülve a nagyszülőkről gondolkodunk, értük imádkozunk.

22-én, pénteken Szent Anna Bál és közösségi vacsora lesz a Mindszenty iskola udvarán.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra, ünnepünkre!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
 Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9., Tel.: 33/312-291
 Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segített: Németh Tünde
 Támogató: özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2011. július
IV/7. szám

Közeleg templomunk búcsúja. Az idén talán visszafogottabban ünneplünk, kevesebb programot terveztünk, mint tavaly. Az elmélyedésre, a közösség élményének megélésére viszont az idén is lesz lehetőségünk.

A Család Évében – jelen számunkban – „szerzőink” a családról, családjukról írtak, különböző életállapot, élethelyzet szerint.

A család alapja a házasság, egy férfi és egy nő életre szóló, felbonthatatlan szövetsége. A jubiléus házasságok szentmiséje sokunkat megihletett, de ez a szentmise csak egy pillanatnyi megálló – ünneplés volt, a lényeg a két ember szépen megélt éveiben „történt”... Köszönjük tanúságtételüket, amint ezt megosztották velünk itt az újságunkban és beszélgetéseinkben!

Istenkeresésünkben egy úton járunk, akár még meg sem születünk, akár ráérettünk valamire és testvéreink segítségével előre akarunk haladni (bibliaórák, nyári táboraink), akár idős emberként már a Nagy Találkozásra készülünk. Mert ezen az úton a cél nem a Földön keresendő...

A hívő és a szkeptikus

Egy várandós anya két gyermeket hord a méhében. Az egyik egy "kis hívő", a másik egy "kis szkeptikus". A "szkeptikus" azt kérdezi:

- Te hiszel a születés utáni életben?
- Hát persze - mondja a kis "hívő". Az itteni életünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, hogy elég erőseké váljunk arra, ami ott kint vár bennünket!
- Hülyeség! – mondja a "szkeptikus". Ez nem igaz! Hogyan nézhet ki a kinti, külső élet?

- Pillanatnyilag még nem tudom - mondja a kis "hívő", - de biztos sokkal világosabb, mint itt bent! Lehet, hogy a szánkkal fogunk enni és a lábunkkal fogunk menni!

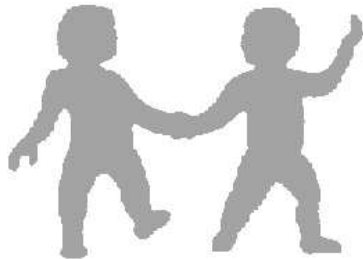
- Nonszensz, lehetetlen! - mondja a "szkeptikus". - Megyünk a lábunkkal és eszünk a szánkkal? Micsoda hülyeség! Ez egy furcsa ötlet, hogyan is működhet! Itt van a köldökszínór, ami biztosítja a táplálékot. Nem lehetséges élet a születés után, hiszen ez a színór már így is túl rövid!

- Hát persze hogy működni fog, csak minden egy kicsit másként fog kinézni - mondja a kis "hívő".

- Soha sem fog működni! - véli a kis "szkeptikus". - Még soha senki nem tért vissza a születés után! Születés után vége az egészségnek! Az élet nem más, mint egy nagy sötét tortúra!

- Még ha nem is tudom pontosan, milyen lesz a születés utáni élet - mondja a kis "hívő" -, de azt tudom, hogy találkozni fogunk az édesanyánkkal, és Ó nagyon vigyáz majd ránk!

- Anya!? Te hiszel egy anyában? Hol van? - kérdezi a kis "szkeptikus".

- Itt van körülöttünk, mi benne vagyunk, és általa léte-zünk, nélküle nem is létezhetnénk! - válaszolja a kis "hívő". - Mire a kis "szkeptikus":

- Soha nem láttam még semmilyen anyát! Nincs is ilyen! A kis "hívő" elgondolkozik egy pillanatra.

- Néha, amikor nagyon csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel, vagy érezheted, amikor megsimogatja vilá-gunkat! - Majd halkán hozzát teszi: - Mindenesetre én hiszem, hogy az igazi életünk a születés után kezdődik!

Érdekes történet és egyben elgondolkodtató is. Az embernek önkéntelenül eszébe jut a túlvilág léte és az abban való hit. Vajon mi hogyan gondolkodunk az Isten országáról? Hívő vagy szkeptikus módon? És ennél egy még fontosabb kérdés: Hogyan készülünk az Isten országának eljövételére? Azt hiszem, van miről elmélkednünk!

László atya

Nagyszülők - unokák

*...Hova lenne sok gyönyörű család,
Ha ráncos kézzel fel nem tartanák
Továbbszolgáló nagyapák, anyák!...*

(Sík Sándor: Dörmögés)

Egyházközségünk templomunk búcsújára készül. Szent Annára és Joachimra tekintve különleges tisztelettel, szeretettel és hálával gondolunk a **Nagyszülőkre**: közösségünk nagymamáira, nagyapáira - és természetesen ki-ki a sajátjaira.

A Család évében különösen fontos, érdemes erről a hivatásról(?), szerepről(?), szolgálatról(?) elgondolkoznunk.

Boldog gyerekkort tudhat magáénak, akinek a környezetében jelen vannak a nagyszülők! Ott más íze van az ételnek, kisebb súlya a botlásoknak, csínytevéseknek. Ott valahogy a feddés, a jogos büntetés is elfogadhatóbb, az „öreg gyerek” meg a legifjabb hamar közös hullámhosszra vált - a feltétlen szeretet hullámhosszára. Amit a szülőknek esetleg vonakodva, morogva teljesítettünk, azt a Nagyi(k)nak hamarabb.

En - deresedő fejjel - ilyen szép emlékekkel gondolok vissza anyai Nagyszüleimre, akik meghatározói voltak gyerekkoromnak, de biztos állíthatom, testvéreim, unokatestvéreim gyerekkorának is.

Unokatestvéreim nem a faluban éltek. Nagyobb testvéreim, majd én is városban tanultunk, így kisgyerekkorunk után a teljes csapat már csak nyaranta jött össze. De akkor mindig összejött! Adódott többször úgy, hogy kilenc gyerek volt szüleink és főleg nagyszüleink vendége hetekig. A nagyobbak már be-besegítettek a felnőtteknek, de az apróbbak is mindig ott voltak körülöttünk. És az egész csapat a Nagyszülők körül!

Ők meg fáradhatatlanul meséltek, tanítottak, mit, hogyan, miért, mikor érdemes csinálni a ház körül, a kertben, a szülőben. Nagyapámmal sokat kártyáztunk, néhány játékot ismert csak, de abban verhetetlen volt, hiába szövetkezett ellene az unokák serege. Mindig vidám, tréfás kedvű volt, nemcsak velünk, a falubeliekkel is.

Istenről, hitről nem túl sokat beszéltünk, de életükön, viselkedésükön keresztül megérezte, megsejtette Isten szeretetét, ami sugárzott belőlük. Míg bírták a harangozó és sekrestyési feladatot is ellátták a falunk templomában. Láttam őket imádkozni, láttam az egyszerűen megélt igaz hitüket, ilyen-olyan előnyökre be nem váltható meggyőződésüket. Nekem ez elegendő volt! Istennek hála, a Szüleimről is mindezt elmondhatom.

Én mit is szeretnék? Valami hasonló emlékeket hagyni gyermekeimben, unokáimban. Példát adni, hogy feszültségekkel, zürzavarral terhes világunkban is lehet derűsen élni. A feltétlen szeretet légkörét megvalósítani. (A gyerekekkel kapcsolatban sajnos ez nem mindig sikerül. A felelősségérzet néha nehéz helyzetekbe taszít. Talán pont ez a fajta felelősségérzet kibebbedése okozza, hogy az unokákkal felhőtlenebb a szeretet égboltja...) Szeretnék unokáimnak is - mint annak idején lányaimnak - sokat mesélni, énekelni. A rengeteg tapasztalatból, amit összegyűjtöttem, minél többet átadni. Mindezt úgy tenni, hogy ők igényeljék - és ne én fontoskodjak. És legfőképpen azt szeretném, ha Istenre szavaim, tetteim, életem alapján - talán pont általam is - igazán rátalálnának!

Ehhez kérem most a magam és egyházunk minden Nagyszülője számára Szent Anna és Szent Joachim pártfogását, közbenjárását, hisz a nagyszülők ismerik unokáik szívéhez a kulcsot...

egy kezdő nagypapa

Bibliórai tanévzáró

Idén a negyedik évfolyamba léptünk a bibliórára. János atya vezetésével Lukács evangéliumával, az Apostolok Cselekedeteivel és Pál apostol leveleivel ismerkedtünk meg. A biblia történetei tanítanak, hogyan működött Isten mások életében, és ez által felismerhetjük, hogy hogyan működik, és hogyan van jelen a mi életünkben is. Számomra nagyon szép az Újszövetségben, hogy nem ott ér véget, hogy Jézus győz a halál felett, és a tanítványok megkapják a Szentlelket.

A szent írók az evangéliumok végét nem happyenddel zárták, ami egyszer megvalósult, s mi mint egy jó regényben a sok-sok hős küzdelmes életét olvasva és átélve, a végén osztozunk egy nagy Hős utolsó győzelmében, mintegy katarziszban, a jók boldogságában, és örülünk a rosszak bukásán. Nem ott ér véget az evangélium, Jézus örömhíre, hogy a Győztes Király kilép a sírból, mint a híres Mel Gibson filmben. Jézus övéivel marad, ahogy megígérte. No, de mégis hogyan?

Az evangéliumok pozitív hősei nem lesznek ettől fogva szentek; a bimbózó Egyház, Jézus láthatatlan Jegyese megannyi emberi hibával, gyengeséggel, homályos látással küzd, mint azelőtt, az Ő életében. Szükséges újra és újra összeülni, vitás pontokat megbeszélni (ld. I. Jeruzsálemi zsinat), Jézus tanítását újra átgondolni, és az adott kornak megfelelően értelmezni. Mi a felebaráti szeretet és mi nem? Mit jelent életet adni a felebarátért? Mi az evangelizáció, a helyes igehirdetés? (ld. Kornéliusz százados, az apostolok küldetése, Szent Pál élete.) Mi a Szentlélek ajándéka, és mi nem? (ld. Szeretet himnusz és a karizmák). Vagyis mit jelent ma szeretni, mit jelent a szeretet? Ugyanazok a nehézségek a kezdetekben, mint napjainkban. Ugyanúgy küzdünk magunk és mások hibáival, mint az ősegyház tagjai kezdetekben.

A szentek ma is ugyanúgy közöttünk járnak-kelnek. De legyen számunkra remény forrása, hogy ha kitartunk Jézussal az úton, akkor mi is azzá válhatunk. Eljünk úgy, hogy ne legyen hiába kereszten értünk ontott drága szeretete!

A bibliórák sorozata a vége felé közeledik, az apostoli levelek és a Jelenések könyve van hátra. Mindannyiunk nevében, ősszel várjuk vissza János atyát! „Kérjetelek és kaptok, hogy örömtök teljes legyen” (Jn 16.24b)!

G. B.

Azon a hétfőn a Galagonyás utcába érkeztünk. Nyitrai Laci és felesége Marika nagy szeretettel fogadtak. Megcsodáltuk kis házukat, mely olyan, mint egy ékszerdoboz, a benne levő használati eszközök múltunkat, gyermekkorunkat hozták vissza. *(Nem véletlen... Igyekszem a múltból minél több értéket átmenteni, fizikai és szellemi téren is! Örülök, hogy ilyen igény másokban is megfogalmazódik! Szerk.)*

Majd az ismerős testvérek örömdövlése máris ünneppé varázsolta az estét. Összegyűltünk, majd elindultunk a kertben felfelé. A füves úton kétoldalt termő gyümölcsfák, pirosuló ribizlibokor, ropogós cseresznye, meggy kínálták terméseiket. A kert hosszú volt, mint a "vonat fűty".

Ahogy innét továbbhaladtunk, úgy tárult elénk a táj szépsége. Körben hegyek, dombok, minden zöld. A megművelt földcsíkok úgy festettek, mint egy leterített szőnyeg. Távolból látszott a nyüzsgő város. Itt pedig csend, hatalmas csend. Néhány perc után megérkeztünk egy másik kertbe, ahol a kedves, szelíden mosolygó háziasszony, Ágika köszöntötte fiatal lány unokájával a biblia csoportot, majd a kápolnába kísérték. Itt következett az est csúcspontja. Székely János püspök atya itt mutatta be az évzáró hálaadó szentmisét. Felemelkedett a lelkünk. Megilletődve jöttünk ki a hangulatos kápolnából, és nem győztünk hálálkodni a háziaknak ezért a „földalatti” csodáért.

Visszamentünk Laciékhoz, ahol az asztal, melynél helyet foglaltunk, egy gyümölcsfától pirosuló cseresznyefa alatt állt. Így az első fogás saját szedésű ropogós cseresznye volt. János atyát megköszöntve, megköszönve neki ezt a tanévet, kértük a folytatást. Igazi, helyben termett szőlő levéből készült házi borral koccintottunk. Ezután következett a „vizsga”. János atya tesztlapokat osztott ki, mely a bibliórák anyagának kérdéseit tartalmazta. A feladatok nehezek voltak. Jobbra, balra ülő testvérünk lapjára tekintgetve, kérdezgetve próbáltuk a helyes választ megtalálni. A végeredmény kis büszkeséggel töltött el minket, mert a legjobb eredményt a pilisvörösvári Solymosi Kati érte el 1 pont veszteséggel.

Az izgalom, a vizsgadrukk elmúltával előkerültek a finom sütemények és János atya gitárja. A sárgakönyv énekeiből kérhettünk egy-egy számot. A legprofibb Miklós testvérünk volt, aki nem csak az énekeket tudta kívülről, hanem azok sorszámait is. Nagyon jó volt felszabadultan, lelkesen, tiszta szívből együtt énekelni a természetben. Alkonyodott, lassan sötétedni kezdett, elbúcsúztunk vendéglátóinktól, hittestvéreinktől. Köszönjük esztergomi testvérek!

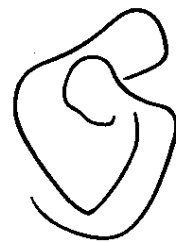
Pilisvörösvári Bibliórák

Jubiláns házások ünnepe

2011. június 19-én, Szentháromság vasárnapján került sor a jubiláns házások köszöntésére a Szent Anna templomban. László atya az elmúlt években nagyszerű hagyományt teremtett ezzel a rendezvénnyel *(fontosnak tartotta, ezért folytatta ezen régebbi kezdeményezésünket, Szerk.)*, amely során közösen megünnepelhetjük a plébániához kötődő házaspárok kerek évfordulóit.

A rokonok, barátok, ismerősök ezen alkalommal is számos házaspárt köszönthettek, az 5 éves évfordulóktól kezdve egészen a 60 éves házásokig. A szentmise keretében a feleségek és a férjek megismételték házastársi fogadalmukat, a végén László atya név szerinti szólítást követően egyenként megáldotta a házaspárokat. A kulturális élményről a templom felnőtt kórusának gyönyörű előadása gondoskodott, a kis ünnepség pedig egy agapéval zárult.

A házasság, egy nő és egy férfi szent közössége a leg-erősebb kötelék két ember között. „Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté” (1Móz 2,24.). Ez a több ezer éve megfogalmazott bibliai mondat mennyire tanulságos ma is, milyen fontos a házastársak egymás iránti szeretete, hűsége! Az egymásra való odafigyelés, az egymás melletti kitartás az esetleg problémákkal terhelt időszakokban is, a közös erőfeszítések a közös célok érdekében

csupa olyan dolgok, melyek során önmagunkból átadunk valamit a másoknak, és cserébe sokkal többet kapunk vissza. A jó házasság lemondásokkal jár, le kell tudni mondanunk önzőségünkről, hogy együtt teljesedhessünk ki Isten szeretetében.

2011 a családok éve, és amint László atya is említette szentbeszédében, ez különös aktualitást ad a házasság szentségének ünneplésére. Házasság és család, társadalmi létünk alapjai, boldog és egészséges társadalom csak boldog és szeretetteljes családokra épülhet. Látszólag sok erőfeszítéssel jár, de egy kis odafigyeléssel a világ legtermészetesebb dolga a krisztusi tanítás szerint élni családi életünket. Nem kerül pénzbe az egymás iránti tisztelet, a másokra való odafigyelés, a türelem. Nem kell doktorátus ahhoz, hogy mesét olvassunk gyermekeinknek. Egy dolog ugyanakkor nagyon fontos: szánjunk időt egymásra.

Én személy szerint büszke vagyok arra, hogy közeli rokonságomban több szép házassági évfordulót ünnepelhettünk már. Apai nagyszüleim 1990-ben tartották 50 éves házassági évfordulójukat, nagynénémek 2010-ben itt, a Szent Anna templomban szintén az 50 éves jubileumot, idén pedig szüleim 35 évvel ezelőtti házasságkötésük alkalmából kaptak meghívást. Nagyon jó érzés személyesen tapasztalni a házaspárok évtizedeken át tartó kapcsolatát, amely követendő példaként szolgál. Sok múlandó dolgot kergetünk életünkben, de azt gondolom, hogy 50-60 házasságban eltöltött év olyan kincs, amelyhez fogható kevés van az életben.

Isten éltesse a jubiláns házaspárokat!

Jombik Zoltán

Csipkekesztyűk

1961. augusztus eleje. A 11 éves lányka és öccse izgatottan készül a nagynénijük esküvőjére. A falu „tanító nénijéről” mindenki tud mindent. 5 gyermekes, Kárpátaljáról érkezett család legkisebb lánya. A mélyen vallásos család 3 gyermeke 1956-ban elhagyta az országot. Az édesanya, az én nagymám, minden reggel, a nyergesújfalu templom mise előtti csendjében a Jó Istenhez fohászkodik a családjáért. Ma kipirultan jött haza: az asszonyok azt mondták, hogy a tanító néni esküvőjére gyönyörűen feldíszítik a templomot...

Az esküvő előtti hét közepén nagynénémet és vőlegényét a dorogi művelődési osztályra hívják...

Augusztus 5-e, szombat. A templom feldíszítve, néma csendben várja a házasulandókat...

A tanácsi esküvő után gyalog vonulunk haza, de az esküvői vidám menet nagyon csendes... A lakodalom is visszafogott. Nagynéném a fehér csipkekesztyűjét elhagyja, pedig holnap még kellene... Vasárnap az első vonattal a nagymám, az édesanyám és az ifjú pár Budapestre utaznak, hogy a Szent István Bazilikában Isten színe előtt megerősítsék fogadalmukat. Nagynéném a harangtoronyban veszi fel csodálatos fehér ruháját.

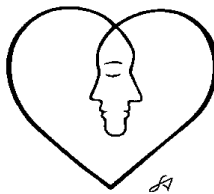
2011. június 19-e. 11 órai mise a templomunkban. Sok jubiláló pár várja a mise kezdetét. Nagynéném fekete csipkekesztyűt kapott tőlem erre az alkalomra. 50 éve esküdtek örök hűséget egymásnak, most itt a mise keretén belül megerősítik ezt. 3 gyermekük, 5 unokájuk, 1 dédunokájuk nézi a már korántsem fiatalos házasokat. A példájuk, és az összes jubiláló házaspár jelenléte azt sugallja, hogy lehet és érdemes együtt megöregedni.

Egyházközségünk több éve törekszik arra, hogy a házasság szentségét, jubiláló házaspárok meghívásával ünnepeljük. Szentháromság vasárnapja különösen alkalmas arra, vallja plébánosunk, hogy a házasságról beszéljünk, hiszen két ember alkot egy közösséget. Ahogy mindannyian egy közösséget alkotunk a Szentháromsággal. A mennyei Atya gyermekei, a Fiú testvérei és a Szentlélek templomai vagyunk.

A mise részeként először közösen erősítik meg fogadalmukat a házaspárok. Vannak olyanok, akik 60 közösen eltöltött évet, és vannak, akik 5 évet ünnepelnek. Majd az oltár elé állnak, ahol plébános úr személyenként áldását adja az ünneplőkre, kedves szavakkal és egy emléklappal gratulál. Az emléklapon a szentcsalád képe alatt ez áll: Győzött a szeretet. De megtalálható rajta a jubiláló házaspárok imája, a plébános úr aláírásával pedig a személyes gratuláció. Eközben templomunk kórusa énekel, akik az egész mise alatt hozzájárulnak ahhoz, hogy még ünnepibb legyen ez az alkalom.

Kint ugyan hűvös van, de a templom előtti agapé maradásra csábítja az ünnepeket, és a plébánia hívő közösséget, mert győzött a szeretet.

Pazsicky Mariann

60 évvel ezelőtt, 1951-ben, 20 és 28 éves jegyesként a Szent Anna templomban **esküdünk hűséget egymásnak.**

Szerelemben, egymás szeretetében és tiszteletében teltek el Esztergomban és boldogság felhőtlen, fiatal éveit. Az egymást követő munkás esztendőik öröme,

gondja során mindig a ragaszkodó együvé tartozás és a Gondviselő Istenbe vetett hit adott erőt, reményt a nehézségek, megpróbáltatások idején.

Minden munkálkodásunkban a család boldogulását, az ismerősök, barátok és emberi közösségek szolgálatát tartottuk fontosnak.

Idős korunkban az unokák, a dédunokák még egyszer visszahozták szívünkbe a tovatűnt ifjúság boldog ígézetét.

Kedves László atya! Hálátelt szívvel köszönjük, hogy a jubiláns házaspárok ünnepi szentmise keretében történő megáldása alkalmából ismét az oltár előtt állhattunk, és megújítottuk házastársi eskünket.

Kívánjuk, hogy a velünk jubiláló fiatalabb házaspárok is érjenek meg nagy kort jó egészségben, szeretetben.

Klotz József és felesége

Gondolatok a házasság margójára

Szentháromság vasárnapján a kerek évfordulás házaspárokat köszöntötte a plébánia közössége, és áldotta meg László atya. Ezen esemény kapcsán a következő gondolatok jutottak eszembe.

Isten az embert férfinak és nőnek teremtette, azzal a feladattal, hogy „szaporodjatok és sokasodjatok.” Isten terve, akarata a házasság, melynek legfontosabb helye az élet továbbadására a család.

A házasság szentség, melyben a házasságra lépők kegyelmet kapnak arra, hogy szeressék egymást, gyerekeknek adjanak életet, és azokat Isten törvényei szerint fölneveljék.

A házasság nem addig tart, amíg nem lesznek komolyabb veszedelmek, hanem ez egy életre szóló szövetség.

A nászáldásban a „nagyobb áldást” az asszonynak adja a pap, ugyanis a mai feleségnek több feladatnak kell(ene) megfelelnie: hiszen édesanya, dolgozó nő, háziasszony, és az sem árt, ha olyan üde és fiatalos marad „mindhalálig” - még akkor is, ha a szerelem idővel szeretetté nemesül - mint akire a férje egykor rácsodálkozott.

A mondás szerint hétévente minden házasság generálózásra szorul. Le kell ülni, beszélgetni, számadást tartani. Aki családja körében meg tudja valósítani a szeretet parancsát, amelyik egyszer türelmet kíván, máskor hallgatni tudást, figyelmet, megbocsátást, nagyvonalúságot, az már nem fog üres kézzel állni a szeretet Istene elé.

A jubiláló házaspárok újra eljöttek a templomba, mint 60-50-35...-5 évvel ezelőtt, hogy köszönetet mondjanak az elmúlt évek, évtizedek minden áldásáért, öröméért, hogy a bajok, nehézségek között is, ha olykor tört is az árboc, szakadt a vitorla, de életük hajója nem feneklett meg. Kívánom, hogy az őket egybefonó szeretetet megőrizze, és legyen Isten áldása további életükön és családjaikon!

Kuruczné Ilike

Nyári tábor a Szelidi-tó partján

A Mindszenty iskola tanulói a tanévet a korábbi hagyományoknak megfelelően nyári táborozással zárták. Már a téli szünet után elkezdtek a szervezés munkáit, mégis rengeteg probléma merült fel egészen az indulásig. Új táborhelyet kellett találnunk, betörő vitte el a pénzünket... A sok felhő, ami beárnyékolta terveinket, lassan, de biztosan eltűnt, mosolygó nap virradt ránk az indulás napjára.

2011. június 24-én reggel 47 tanulóval (6-17 évesek) négy pedagógus indult Dunapataj-Szelidre, a tó partjára nyaralni.

Kiskőrösön meglátogattuk Petőfi Sándor szülőházát. Meghatottan álltunk a XVIII. században épült ház első szobájában, ahol a család bútorait őrzik, érdeklődve néztük nyitott kéményes konyháját, amely korabeli edényekkel van felszerelve. Az udvari teremben a kiskőrösi tartózkodás és a keresztelés relikviáit, dokumentumait nézhetjük meg.

A rövid irodalmi kirándulás után 14 órára megérkeztünk Szelidre, a Fecske üdülőbe, ahol kényelmes, tusolóval WC-vel ellátott 6-8 ágyas faházak vártak minket. A táborhelyünkön játszótér, sportpályák, közösségi terem biztosították számunkra az idő kellemes és hasznos eltöltését.

A tábor lelki programjait a Családok évéhez igazítottuk. Az esti „Lélekemelő” perceiben naponta más és más családtagokról emlékeztünk meg a felsős és középiskolás táborozóink közreműködésével. Érkezéskor a Szent Családról, majd az édesapák kapcsán Batthyány-Strattmann Lászlóról, az édesanyákat említve szent Mónikáról, a gyerekekkel kapcsolatban pedig a Fatimai látnokokról beszélgettünk, ismerkedtünk az életükkel. Imádságban kértük mindig a közbenjárásukat családjainkért. Vasárnap sajnos nem tudtunk itthon lenni az úrnapi körmeneten. Helyette tábori szentmisén vehettünk részt, hála Csorba József atyának, aki Dunapatajról eljött hozzánk misét mondani. Énekkarosaink önállóan összeállították az énekrendet, Ramon bácsi és Juhász Marcell gondoskodtak a gitáros kíséretéről, minden faház készült könyörgéssel. Kicsik és nagyok összefogásával elkészült az oltár és a miséző helyszín. Igazán meghitt, szép szentmisénk volt.

Naponta a reggeli ébresztő után tornáztunk, majd igyekeztünk magunkat és a házainkat is rendbe szedni, hiszen a szobaszemlén mindenki a legnagyobb pontszámot szerette volna elérni. Az időjárás kegyes volt hozzánk amíg nyaraltunk, hisz eső nem esett, csak a szél fújta sokat, és hűvös volt. Változatos programokkal töltöttük el az időnket. Sütöttünk kenyeret, túráztunk a tó partján, csónakáztunk, nyilazni is lehetett, makraméztunk, hímeztünk, volt aszfaltrajzolás is, rengeteget játszottunk. A nagyok éjszakai bátorságpróbán, a kisebbek esti „rókavadászon” vettek részt. A bátrabbak (majdnem mindenki!), a szeles idő ellenére három alkalommal fürödtek is a tóban. Étkezéseink alkalmával a közeli Lepke üdülőbe sétáltunk át, ahol finom és bőséges ellátásban volt részünk. Utolsó este táborúzzal zártuk a rövid nyaralásunkat. Minden csoport műsorral készült. Igazán színvonalas zenei és irodalmi élményben lehetett részünk.

Június 28-án ebéd után indultunk haza Kalocsa érintésével. Meglátogattuk a Székesegyházat, majd a Kalocsai Érseki Könyvtár barokk olvasótermét, amely Patachich Ádám érsek műemlékkönyvtára, ahol a polcokon közel 20 ezer kötet sorakozik. Az érseki Kincstár megtekintése után a kalocsai Paprika Múzeum vendégei voltunk, ahol a fűszerpaprika feldolgozásá-

nak múltját és jelenét ismerhettük meg. Sok élménnyel gazdagodva ültünk fel az autóbuszra, hogy este már Esztergomban találkozhassunk a családjainkkal.

Befejezésül szeretném megköszönni a kollegák (Espasa Ramon, Maier-Kránitzné Blaumann Ágnes, Retkes Darina) és Korompai Gábor áldozatos munkáját, mellyel lehetővé tették a gyerekek gondtalan pihenését, a „nagyok” szeretetteljes, gondoskodó odafigyelését, mellyel a kicsiket körülvették. Végül, de nem utolsó sorban a táborozók nevében szeretném megköszönni a Szent Anna Plébánia, a Karitás csoport, a Hitoktatási Felügyelőség, a KPSZTI és a sok önzetlen család anyagi támogatását. Isten áldja meg mindnyájukat!

A táborozók nevében hálával és köszönettel:

Korompai Gáborné

Plébániai hittanosaink is táboroztak a héten, Vámosmikolán. Bizonyára nekik is lesz miről beszámolni – a következő számunkban...

Röviden... búcsúi programjainkról

19-én, kedden 18 órakor imaórákon a nagyszülői hivatásról gondolkodunk, Szent Anna és Joachim közbenjárását kérve a nagyszülőkért imádkozunk. A hangfelvétel 21-én 23 órakor hallható a Mária Rádióban.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket a **Szent Anna bálunkra**, a plébániai közös vacsorára (július 22-én, pénteken, 19 órakor), amelyre 600 Ft-os áron jegyeket árusítunk. Kérjük, legkésőbb szerdáig (július 20.) jelezzék részvételi szándékukat, hogy a vacsora rendeléshez ismerjük a várható létszámot! Szokás szerint közösségeink másorral is készülnek.

Szent Anna ereklyéje a péntek esti szentmisében kerül kihelyezésre, hogy a búcsú napjaiban tisztelegessünk előtte.

26-án, kedden az esti ünnepi szentmisénket Kalász István esperes atya mondja, a végén rövid műsorral köszöntjük a nagyszülőket, majd tiszteletükre agapé lesz a templom előtt.

Hirdetések, tervezett programjaink

Július:

17-én Szent Kristóf ünnepén autószentelés lesz a 11 órai szentmise után.

19-én, kedden 18 órakor lesz a következő imaóránk. Szent Anna ünnepére készülve a nagyszülőkről gondolkodunk, értük imádkozunk.

22-én, pénteken Szent Anna bál és közösségi vacsora lesz a Mindszenty iskola udvarán.

26-án, kedden este Kalász István atya lesz vendégünk a búcsúi szentmisénken. A végén rövid műsorral, majd a templom előtt agapéval köszöntjük a nagyszülőket.

Augusztus:

16-án 18 órakor lesz a következő imaóránk.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra, ünnepünkre!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
Támogató: özv. Kovács Jenőné, Szenczi Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2011. augusztus
IV/8. szám

Uborkaszegzon plébániánkon? Nem éppen. A nyáron megszokott események, programok lezajlottak. Persze ez sokaknak kikapcsolódás, feltöltődés, de vannak jó néhányan, akik mindezt szervezik, vagy éppen „szolgálatban vannak”. Ők ezt leginkább aktív pihenésként élik meg - látva mások, az adott közösség tagjainak jó érzését, háláját, visszajelzéseit. Az a lényeg - augusztusi imaóráink fő gondolata - hogy ilyenkor mást csináljunk, mint egész évben. Keressük - és találjuk is meg! - a kikapcsolódás, a feltöltődés helyét és idejét! Jézusnál biztosan megtaláljuk, ha komolyan vesszük hívását: „gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok...” Nagyasszonyunk pedig közbenjár értünk!

Nagyboldogasszony ünnepe

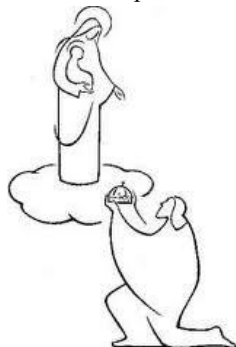
1950. november 1-én XII. Piusz pápa hirdette ki azt a dogmát, melynek lényege: Szűz Mária testestől és lelkestől felvétetett a mennyei dicsőségbe. Ez a hit azonban már sokkal régebb, hiszen a II. század óta a szentatyák is vallották, és a VIII. században élő Damaszkuszi Szent János pedig kifejezetten hirdette Mária mennybevételét. Van egy jámbor hagyomány is, amely visszanyúl az apostoli korra. Ez elbeszéli, hogy az Isten tudtul adta az apostoloknak, térjenek vissza Jeruzsálembe, mert Szűz Mária lassan befejezi földi életét. Az apostolok össze is gyűltek Tamás kivételével és imádságuk mellett szenderült el végleg Mária. Halálakor valami édes illat terjedt el a levegőben. Eltemették egy sírboltban úgy, ahogy akkor szokásban volt. Néhány nappal később megérkezett Tamás apostol is. A többiek elbeszélték neki Mária halálát és azt az édes illatot is, melyet utána éreztek. Tamás meghatódott lélekkel hallgatta mindezt, és azt kérte a többi apostoltól, vezessék őt a sírhoz, mert szeretne ő is elbúcsúzni. Amikor odaértek a sír bejáratához, újra érezték azt az édes illatot, majd mikor beléptek, döbbenet látták a holttest nincs sehol sem.

Nyilván ez csak legenda, de mégis mutatja, hogy már szinte kezdetektől vallotta az Egyház: Mária testestől-lelkestől került a mennyei hazába.

De miért jelentős mindez számunkra? Miért kell ezt ünnepelni?

Elsősorban azért, mert ebben is az Isten szeretete mutatkozik meg. Jézus a mennyben sem feledkezett meg édesanyjáról, ott is együtt szeretett volna lenni vele. A Szentírás is elbeszéli, hogy Mária és Jézus milyen szoros kapcsolatban álltak egymással. Ez a kapcsolat nem szűnt meg Jézus feltámadása után sem. Magához fogadta édesanyját és a mennyország királynőjévé koronázta.

Másodsorban azért fontos számunkra, mert nem szabad elfelejtenünk: Mária ember volt, olyan, mint mi. Ez pedig azt jelenti, hogy a mennyország nyitva áll mindenki előtt. Ez az ünnep az ember megdicsőülését tárja elénk. Az ember feltámadását és az örök életét, melyet újra és újra elimádkozunk a Hiszekegyben.

Harmadszor pedig ez az ünnep azért is fontos számunkra, mert feltárja, hogy kik azok, akik részesedhetnek mindebben? Jól tudjuk, hogy nem vagyunk olyan tökéletesek, mint Mária volt. Hiszen róla azt valljuk, egész életében nem követett el semmi bűnt, még bocsánatos bűnt sem. Ráadásul az Isten megóvta őt az áteredő büntől is. Keresztény feladatunk, hogy mi is egyre inkább tökéletesedjünk. Ez pedig azt jelenti, lelkileg fejlődünk kell. Szorosabbá kell válni a Krisztussal való kapcsolatunknak. Másképpen nem megy. Az Istennek olyan nagy a szeretete irántunk, hogy Máriát példaként állítja elénk. Ő valóban példa, mert teljesen ember volt, és ha ő tudott tökéletessé válni, akkor mi is tudunk. Ráadásul, Mária a mi égi Édesanyánk is. Ő segít, hogy mi is oda jussunk, ahol ő van.

László atya

Szent Anna búcsú

Július 26-án, kedden este tartottuk templomunkban az ünnepi búcsú szentmisét, amelyet Kalász István kanonok, ke-rületi esperes atya, visegrádi plébános és László atya celebrált. Felemelő érzés volt, amikor kigyulladtak a fények, felzúgott az orgona, és az atyák, a ministránsok bevonultak a hívekkel teli templomba.

Velünk együtt ünnepeltek az ipolytölgyesi otthon lakói, valamint a Hit és Fény Alapítvány gondozottjai, itt voltak a marista testvérek, az Ózd melletti Arlón szolgáló Ferences Kis-nővérek, az esztergomi Ferences Szegénygondozó Nővérek és néhányan a belvárosi plébániáról, illetve a szentgyörgymezői hívek közül.

Kalász István atya szentbeszédében kiemelte, hogy Jézus Urunk nagyszülei - Szent Anna és Szent Joachim - és Isten adománya, a boldogságos Szűz Mária alkották az első szent családot. Szent Anna és Szent Joachim életükkel nyerték el a páratlan kegyet, hogy gyermekük született, aki bűn nélkül fogant és adott életet a Fiúistennek. Eszünkbe jut a „másik” szent család, minden keresztény család példaképe: Mária, József és a gyermek Jézus. A kis Jézus családban nevelkedett. Ott tapasztalta meg a szeretetet, a tiszteletet, az imádságos mindennapi munka örömét, a kölcsönös felelősséget.

Vannak embertársaink, akiknek ez nem adatik meg. Példaként hozta az aszódi nevelőotthonban élők közül annak a fiúnak az esetét, akinek már a nagyapja, édesapja is ezen intézményben töltötte életének egy részét. Ezekről az emberekről sem szabad lemondani. Egy-egy jó példa, elhivatott nevelő, jó iskola, Istennel való megismertetés remélhetőleg visszatereli őket a helyes útra.

A Család Évében különösen fókuszba kerülnek a nehézségek is: a munkanélküliség, alacsony bérek, a munkaerő „kifacsarása”, túlterheltség stb.. Adja Isten, hogy a szülők mindig elő tudják teremteni a család megélhetéséhez szükséges anyagiakat úgy, hogy ebbe fizikailag, lelkileg ne roppanjanak bele. Legyen idejük gyermekeikre, hogy türelemmel tudjanak nevelni becsületes, szorgalmas, jól képzett, hívő embereket. A feladat hatalmas!

A Nagyszülőknek adj Urunk jó egészséget, hogy tapasztalataikkal, bölcsességükkel segíteni tudjanak a fiatal szülőknek!

A nagyszülők köszöntésében meghallgathattuk egy kezdő nagyapa (Nyitrai Laci) gondolatait, Túrmezei Erzsébet versét az öregkorról (Lócskai Anikó), Valkó Virág és Pollák Máté meghatóan aranyos versmondását.

Szent Anna ereklyéjének jelenlétében - melyet a templombúcsú alkalmából kaptunk a Bazilikából - fogadtuk a záró áldást.

Szépen szolgáltak a ministránsok és a templom énekkara.

A mise végeztével a ferences kishölgyek gyógyónővényeiből vásárolhattunk, segítve ezzel a nehéz sorsú családokat. Az ünnepség több kedves testvérünk finomságaival megrakott asztaloknál, jó hangulatú szeretetlakomával ért véget.

Befejeződött a búcsúi programsorozat. Jó lenne, ha év közben is elmondanánk egy-egy fohászt Szent Annához, templomunk védőszentjéhez.

„Védelmébe pártfogásod
Mindenkor az ifjúságot.
Légy a szűzek őrzője
Szűzanyánk szent szülője.”

„Te kedves templomunknak szent pártfogója vagy
És fenn az égi honban szavad hatalma nagy,
Szentséges unokádnál, Jézusnál közbe járj,
Hogy mindhalálig híven kövesse őt e nyáj.”

Tuschinger Lászlóné

Közösségi vacsora 2011

Rohan az idő... Mintha csak tegnap lett volna, hogy 2010. július 23-án, pénteken este a tikkasztó hőségben a Mindszenty iskola udvarán gyülekeztünk a közösségi vacsorára. Eltelt egy év. Július 22-én az esti szentmise után ismét közösségi vacsorára indultunk, sajnos nem túl sokan - szinte csak a megszokott kis társaság jött össze (*mintegy 70 fő, szerk*). Tavaly talán a nagy hőség, idén a hűvös, szeles, esőre álló idő tartotta vissza a távollevőket.

Akik viszont eljöttek, nem bánták meg! A 2010-es beszámolóban írtam: „Erdősék jégbe hűtött görögdiannyéje teli találat volt.” Az idén viszont egy kancsó forralt bor is jól esett volna. Az asztalokat és padokat az iskola aulájában állították fel. Gyurácz Laci hirdette, az énekkarok műsora este 8-kor kezdődik, és utána lesz a vacsora. Addig beszélgessünk: Ancsit kérdeztem, készültek-e az idén is valamilyen kis műsorral, mint eddig, melyben minden alkalommal főszerepet kapott plébánosunk, László atya. Unokám azt válaszolta, most nem lesz műsor, hiszen nem rég jöttek haza a hittantáborból, s nem volt idő kitalálni bármit is. Kicsit sajnáltam, jól jött volna egy kis rekeszizom-torna, jóízű nevetés.

Elérkezett este 8 óra. Kezdetét vette a felnőtt énekkar műsora Hunyadi Zoltán karnagyúr vezetésével. Hangulatos, vidám népdalokat énekeltek, amibe kissé bátorralanul a jelenlévők is bekapcsolódtak. Ezután a fiatalok Corde Voto énekkara következett, ők is szépen szerepeltek, sikerük volt. Utolsó fellépőként Nyitrai Laci fogta a gitárját és Gogola Gabival közösen Szörényi-Bródi dalokat adott elő. A bátrabbak velük is énekeltek. A műsorok megvoltak, jöhet a vacsora-gondoltuk, de még egy kicsit várni kellett.

A terem hátsó bejáratán megjelent piros palástban, püspöksüvegben, a süveg alatt ezüst színű glóriával egy ismeretlen szent, az Úr küldötte - László atya - nagy derűtséget keltve. Egymás után szólítottatta „vizsgáztatta” és humoros interjú készített plébános atya segítőivel: Nyitrai Lacival, Erdős Péterrel, Gyurácz Lacival, Takács Erzsivel, Lócskai Ancsival, és Nagy Pál Bencével. A vidám hangulat s jóízű nevetés idén sem maradt el. László atya „magánszámának” nagy sikere volt! Ezután következett a megérdemelt, nagyon finom gulyásleves! **(Ezután is megköszönjük Csombók Ferenc és felesége áldozatos munkáját, hogy elkészítették nekünk ezt a nagyszerű vacsorát! Ilyen finomat már régen ettünk közösségi vacsorán! Szerk.)** Repetáztunk is! Vacsora után indult a táncház, és egyéb táncok.

Az est vége fele a fiatalok különös hangulatú esti imákat énekeltek, majd ismét előkerült a gitár. Nagyon jól éreztük magunkat! Jövőre - ha Isten engedi - újból találkozunk!

Szenci Istvánné

Az idei **hittantábor** az, amiről most igyekszem beszámolni, de mindig nehéz feladatként élem meg, hogy elmeséljek egy hetet, röviden visszaadva azokat a szép és felemelő pillanatokat, amikért érdemes egy hittantáborot megrendezni. Ez volt a 3. tábor, amin segítőként részt vettem ezen a plébánián, és azt érzem, hogy minden évben egyre jobban sikerül, egyre több gyerek csatlakozik hozzánk.

Ez az év a családok éve, így a tábor témája nem lehetett más, csakis a család. A szervezők kis csapata már hetekkel az indulás előtt tervezte a vámosmikolai táborozás programjait. Minden nap egy-egy családtagot ünnepeltünk, ismerkedve a családon belüli szerepekkel és feladatokkal. Így az első nap a szokásos kipakolással, ismerkedéssel és a Szent Család közbenjárását kérve, nyitómisével kezdődött. Kedden az édesapák napján barkácsoltunk, ügyeskedtünk, nyakkendőt kötöttünk, kirándultunk, és ezen a napon volt a tábor csúcspontja: a bátorságpróba is, ami idén óriási siker volt (Petinek köszönjük a díszletet). Az édesanyák ünnepén a gyerekekből összeállított kis családok saját maguknak főzték meg bográcokban az ebédet. Minden bográc kiürült!!!

A finom ebéd után egész délután kézműveskedtünk, amit nem csak a lányok élveztek. Bátran állítom, hogy a csütörtöki gyereknapot nem tudta felülmúlni semmi. Gyönyörű időben egész nap strandoltunk Kemencén, este pedig mi, a szervezők készültünk egy kis színdarabbal a gyerekek szórakoztatására. Az utolsó napunk a nagyszülőkre emlékezve zajlott, érzékességi akadályversenyekkel. A programok mellett László atya gondoskodott arról, hogy minden nap Jézus és a Szent Család oltalmában legyünk.

A sokszor fárasztó és egész napos munkában (a gyerekeknek mindenük meglegyen és a programok is jól sikerüljenek) a gyerekek lelkesedése, szeretete, jókedve volt, ami minket is újult energiával töltött fel nap, mint nap.

Szívből köszönöm azoknak, akik részt vettek az idei táborban, és együtt tölthettük július 2. hetét, remélem maradandó szép élményeket hátrahagyva. Köszönöm azoknak a segítségét, akik hozzájárultak az idei tábor sikeréhez (szülők, szervezők). Érdemes facebook-on megtekinteni a tábori képeket, magukért beszélnek. ☺

Lócskai Anikó

Író-olvasó találkozó a cseresznyefa alatt

Június végén családnak egy kedves meghívót kapott plébániai újságunk és programjaink főszerkesztő-főszerzőjétől az immár hagyományos (újság)író-(imaórán)olvasó találkozóra július 17-ére. Bár a nagyobbik két gyerekem meglehetősen fáradtan jött haza a hittantáborból, amikor kérdeztem, hogy akkor megyünk-e, azonnal lelkesen öltözködni kezdtek, és indultak a Galagonyás út megmászásának.

A kaptató ezen a napsütötte vasárnap délután kicsit az Orbán-búcsúra, kicsit legutolsó Babits-házbeli látogatásunkra emlékeztetett - és amikor megérkeztünk, ez a hangulat tartósan bizonyult. Először a kis mesebeli házikót láttuk meg, melyet a későbbiek során aztán belülről is megcsodálhattunk, s amely házigazdáink sokévi kitartó munkájának csodálatra méltó eredménye. A társaság a cseresznyefa alatt gyűlt össze, s

a gyerekeim boldogan konstatálták, hogy a hittantábor vezetői szinte mind itt vannak: így aztán nagy örömmre folytatódott az élménybeszámoló, most már nem csak a gyerekek, hanem a felnőttek részéről is. Közben szorgalmasan kóstolgattuk a házigazdáink által készített finom italokat, s a vendégek által hozott sokféle házi süteményt, sőt, fagyaltot is: a hőségben gyorsan olvadó édesség elfogyasztása nem kis derűtséget okozott.

Ezután Nyitrai Laci mindenkinek megköszönte a közreműködést az elmúlt évben mind az Élő Sziget szerkesztésében, mind pedig a népszerű és színvonalas imaórákon való felolvasást, szavalást. Mint ahogy egy igazi író-olvasó találkozózhoz illik, többen is szólást kértek, viszont megköszönve Lacinak példamutató és lelkesítő munkáját egyházközségünkben. Az emlékező, hálaadó percek után házigazdánk Gogola Gabikával ismert slágereket adott elő a párkapcsolat, a házasság témájához kapcsolódva. A duett nagy sikert aratott: az idősebbek nosztalgikus hangulatban dúdoltak együtt az énekesekkel, társaságunk legkisebb tagja pedig édesanyja öléből kióvakodva megbabonázva figyelte a gitár húrjairól felröppenő hangokat.

A kis műsor közben, általános örvendezés közepette megérkezett László atya is, majd kellemes kötetlen beszélgetéssel ért véget ez a szép délután, amely remélhetőleg további kedvet

ad mindannyiunknak a plébánia életében való aktív szerepvállalásra. Ahogy a régi mondás tartja, hogy a város ereje nem a falakon lakik, ugyanúgy elmondhatjuk, hogy az egyházközség ereje sem a templom vagy a plébánia falainak erejéből származik, hanem azoknak az élő, tevékeny hitéből, akik nem csak a falakon belül, hanem azokon kívül is a közösség tagjaiként élnek tanúságtevő mindennapjaikat.

Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy a szülők nevében ezen a fórumon is megköszönjem a hittantábor szervező-vezető lelkes kis csapat áldozatos munkáját! Külön is köszönjük Bencének a fotókat a Facebookon! László atya szavaival élve: „Lehet minket lájkolni!”

Farkas Edit

A nyár a kikapcsolódás, pihenés, feltöltődés ideje. Ilyenkor talán jobban odafigyelünk a mieinkre, barátainkra, gyakrabban találkozgatunk, hogy a pihenés óráit-napjait egymás számára is értékesebbé tehesük. És persze jó, ha elvonulva a „belső szobánkba” Istennel is szeretnénk ekkortájt többször találkozni, elbeszélgetni.

Nyáron mi is gyakrabban hívunk vendégeket: hol csak a családunkat, vagy közelebbi barátainkat, máskor meg egy-egy közösség tagjait. Örülünk, ha vendégeink jól érzik magukat nálunk! Mint e lapban többször beszámoltak róla, ezen találkozások a közösség megélésének helye és ideje. Úgy gondolom, erre mindenkinek szüksége van.

Hogy mindez némi áldozatot, munkát is jelent? Természetesen. De ez nem az újjazdagok rongyrázása, hanem a szerény, egyszerű agapé-hangulat biztosítása, ami pedig nem jelent különösebb ráfordítást, de annál több örömet, jó érzést ad. Az agapéhoz pedig a meghívottak is rendre hozzájárulnak, hiszen egymást tiszteljük meg ezzel.

Az ember a javait, képességeit, helyzetét azért kapta, hogy másokat is szolgáljon vele. Azt a pár talentumot, amit kaptunk, nem szeretnénk elásni...

Ezúton is újra megköszönjük mindenkinek a segítségét, közreműködését, akik magukénak érzik egyházközségünk, közösségeink létét, épülését. Amit szeretettel leteszünk a közösség asztalára, azt megsokszorozva kapjuk vissza...

Nyitraiék

Karitás hírek

„Tedd le, ami könnyű, vedd fel, ami nehéz”- mondja az Írás. Karitásunk sok nehézséggel találkozik nap mint nap.

A nyár szünet nélkül, és eseménydúsán telik. Átköltöttünk egy nagyobb helyiségbe, ide a szomszédba, ahol a kapott ruhaneműket nyitott szekrényekben, áttekinthetőbben tudjuk tárolni. Minden kedden az ügyeleti idő alatt 8-10 ember keres fel minket.

Az Unió Élelmiszerbank az idén már másodszor segített a családokon: 167 főnek tudtunk élelmiszert (makarónit, lisztet, kekszet) adni. Köszönet érte. Köszönet a Belvárosi Plébániának is, ők koordinálják ezeket az adományokat.

Közeledik az iskola. A tanévkezdés nagy anyagi megterhelést ró a szülőkre, ami a hozzánk fordulókra fokozottan érvényes. Istenhez a legegyszerűbb út az embertestvéreken át vezet - írja Chiara Lubich. Kérjük, aki tud, segítse enyhíteni embertestvérei gondjait!

Recska Valéria

Napközis tábor és spanyol önkéntesek „A Mi Házunkban”

A „Határtalan Szív” Alapítvány négyhetes napközis táborra idén június 27-én vette kezdetét. Szerencsére volt alkalmunk és lehetőségünk megannyi élvezetes kirándulást és különleges programot szervezni a „Házba” járó gyermekeknek. Eljutottunk az állatkertbe, vasúttörténeti parkba, lézerharcoltunk, strandoltunk, 3D-s mozi látogattunk és még sok-sok színes élmény gazdagította a négy hetet.

Az elmúlt évhez hasonlóan, - legnagyobb örömünkre - idén is érkeztek önkéntes segítők Spanyolország katalán területéről a „Mi Házunkba”. Ez a hét lány és három fiú a nyári szünidejéből ránk szánta az idejét, és felejtetlenné tették számunkra a nyári napközis tábor. Feladatuk volt a közös vetélkedők és programok megszervezése és lebonyolítása, illetve a csoportokban való segítségnyújtás, de a „Ház” körüli munkákban is tevékenykedtek. Lelkesen tanulgatták a magyar szavakat és dalocskákat a gyerekek legnagyobb örömeire. A nyelvi különbségek kicsit sem okoztak fennakadást a közös munkában, sőt inkább vicces helyzeteket produkáltak.

Nagyon kedves, önzetlen és aktív fiatalokat ismerhettünk meg személyükben, akiket pillanatok alatt a szívükbe zárt mindenki. Így három hét után nagyon fájdalmas és könnyes volt az elköszönés július 15-én, amikor a gyerekek és hozzátartozóik, illetve a „Ház” munkatársai elbúcsúztak a fiataloktól.

Az elválás azonban nem örökre szól. Azóta is folyamatos a kapcsolattartás, hála az internetnek, a közösségi portáloknak, továbbra is velünk lehetnek a mindennapokban.

Pau Tristany

Már az ötödik...

Július 18-22-ig a Mindszenty iskola ötödik alkalommal rendezte meg városi gyermek **néptánc táborát** a város táncpedagógusainak vezetésével. Az esős időjárás sem szegte kedvét a 120 táncos lábú, dalos kedvű gyermeknek, akik idén Erdély táncagyományával ismerkedhettek.

A kisebbek moldvai, felcsiki, a nagyobbak mezőségi (palatkai) a legnagyobbak - a zeneiskola táncosai - mindezek mellett Küküllő menti táncokat is tanultak, hiszen idén ők „bentalvos” edzőtáborként kovácsolhatták csapatukat.

Délelőttöként hangos énekszótól és ihogtatástól zengtek az iskola falai, délután pedig különféle versenyeken (beugró, népdaléneklés, tánc, sport), mesterségekben (agyagozás, szövés, tulipános láda festése, ostorfonás, íjászat stb.) próbálhatták ki magukat a gyerekek.

A pénteki nagyszerű záróműsort követően a pedagógusok egyöntetűen hangoztatták, hogy az idei különösen jó

csapat volt, s az évről évre visszatérő gyermekek milyen szépen fejlődnek. Hála érte a szülőknek, akiknek fontos, hogy gyermekük ismerje nemzetünk gyökereit.

Az iskola vezetése ezúton is szeretné kifejezni köszönetét Hengáné Gogola Gabriella, Csabai Dóra, Trexler Magdolna, Demeter Judit, Bégányi Gáborné Maya néni, Szénássy Attiláné Kati néni, Gajó Vecsera Tünde, Csernók Gabriella, Tóth Zoltán táncpedagógusoknak és a segítő kollégáknak, mestereknek, hagyományörzőknek, akik emlékezetessé tették ezt a hetet a gyermekek számára, mert ennek „a tűznek nem szabad kialudni.”

Bégányi Gáborné

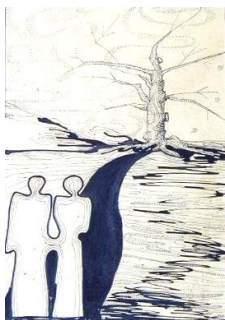
Terveinkről

• Az idén **szeptember 3-án**, szombaton az esti szentmise után rendezzük **nyárbúcsúztató** összejövetelünket a plébánia udvarán. Az estet egy verses-zenés összeállítással kezdjük, aminek a mottója: **Ketten.**

A család alapja egy férfi és egy nő életre szóló szövetsége. Vannak szülők, gyerekek, nagyszülők, rokonok, de az igazi összetartó erő a házastársakon múlik. A családtagok sokszor segítségére vannak ezen egység megélésének, gyakran pedig nehezítik.

A Család Éve lévén arra gondoltunk, hogy ezzel a rövid összeállítással erre hívjuk fel a - remélhetőleg nagy számban megjelenő!!! - Testvérek figyelmét.

Szeretettel hívjuk és várjuk egyházközségünk tagjait, a családokat - egy kis süteménnyel-innivalóval - erre a hangulatos estére!

• Az idén is megrendezzük a Nyitott templomok éjszakája mintájára a **Kerek templom éjszakáját** - a tavalyi érdeklődésen felbuzdulva. Ennek pontos időpontját még nem tűztük ki. A tervezéshez, lebonyolításhoz kérjük a Testvérek segítségnyújtását, önkéntes, bátor jelentkezését!

• A ferences kishölgyek (búcsú szentmisénken már találkoztunk velük) és a szegénygondozó hölgyek közreműködésével **gyógyító imaórát** szervezünk. Ennek időpontja valószínűleg október első vasárnapja lesz. E különleges, megindító elmélkedésnek néhányan már részesei voltunk az idén a ferences templomban. Úgy gondoljuk, hogy terhekkel megterhelte életünkben ezen alkalmak jelentős állomások lehetnek...

Röviden...

Nagy veszteség érte egyházközségünket: **Gyurácz Németh László** visszamegy tanítani, így kántor nélkül maradunk. Kicsi rá az esélyünk, hogy hasonló képességű embert találunk erre a feladatra, bár már hónapok óta keresgélünk, érdeklődünk. És persze a sekrestye, az iroda és a ministránsok is megérik hiányát. Az énekkarból és az imaórákról is hiányozni fog.

Szomorúan vesszük tudomásul döntését. Régi-új hivatásához, munkájához minden jót kívánunk, és megköszönjük áldozatos munkáját!

Nagy szükség lenne felnőtt **énekkarunkban** néhány új tagra! Laci távoztával a basszus szólám meggyengült, és az altban is szükség lenne újításra. Persze, a többi szólamba is elkelne még néhány ember.

Szeretettel hívunk és várunk énekelni szerető testvéreket e baráti társaságba, amely egyházközségünk talán legregébb közössége!

Roma lelki napot szerveztek augusztus 18-án a Mindszenty iskola udvarán Székely János atya vezetésével. A következő számunkban bizonyára olvashatunk majd beszámolókat erről is.

A plébániaépület tetőterének beépítéséhez elkezdjük az anyagok beszerzését, ehhez rendelkezünk kerettel (ha nem is az egésszel) a Főegyházmegyétől és adományokból. Nagy szükség lenne egy nagyobb közösségi teremre, ezt kezdjük el megvalósítani.

Ősszel folytatni szeretnénk a családi teadélután sorozat összejöveteleit, buzdítjuk főleg a fiatalabb testvéreket, hogy próbálják ki ezt a fajta közösséget! Szeptember közepén szeretnénk indulni, ahogy a nyugdíjasaink is szeptember 17-i első összejövetelükkel folytatják találkozásait.

Szeptember 20-án, kedden 18 órakor folytatódik a plébániai filmklub is. Szeretettel várjuk az érdeklődőket!

Városunkban templomunk az egyedüli, amit mozgássérült testvéreink is látogatni tudnak kerekesszékekkel, elektromos járműveikkel. Jó látni vasárnaponként, hogy ők is részt tudnak venni a szentmiséken, találkozhatnak Jézussal – és a testvérekkel. Erre a lehetőségre szeretettel hívjuk fel az érintettek figyelmét, hívjuk a testvéreket más egyházközségekből, ill. várjuk a városunkba érkező turistákat is.

Hirdetések, tervezett programjaink

Augusztus:

25. csütörtök, szentségimádás 10-12 és 15-18 óráig.

Szeptember:

- 3. szombat, 19 órakor a plébánia udvarán nyárbúcsúztató agapé, verses-zenés összeállítással.
- 5. hétfő 17 óra, Rozália kápolnánk búcsú szentmiséje.
- 6. kedd 19 óra, képviselő-testületi gyűlés.
- 9. péntek 18 óra, szentmise Fery Antal atyáért, korábbi plébánosunkért.
- 11. vasárnap 11 óra, betegek szentmiséje.
- 13. kedd, 18 órakor lesz a következő imaóránk, a gyermekek szempontjából tekintünk a családra.
- 17. szombat, 15 órakor nyugdíjasok összejövetele.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
 Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
 Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segítők: Németh Tünde
 Támogatók: özv. Kovács Jenőné, Héder Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2011. szeptember
IV/9. szám

Isten kinyilatkoztatta magát – az Ószövetség idején a próféták által, a „végső időkben” pedig közénk jött Fia által. Tanítása, üzenete mindenki számára elérhető, minden nyelven, és most már mindenféle kommunikációs csatornán keresztül. De talán az eredeti formában találkozik vele a legtöbb ember. Ez az írott forma – könyvbe kötve – ez a Szentírás. Ennek a könyvnek külön ünnepe is van egyházunk naptárában.

Az ünnepek arra (is) valók, hogy megálljunk, az ünneppel kapcsolatban egy kicsit elgondoljunk. Ez a könyv Isten szava, ezzel kapcsolatban tehát érdemes megfontolnom, hogy ennek milyen hatása van az életemre...

Szeptemberi számunkban a Testvérek írásai erről a hatásról is beszámolnak, ha csak a sorok között-mögött olvashatjuk is a tanúságtételt.

Szentírásvasárnapra

Egyik igen kiváló szentünk, a négy egyházatya egyike, Szent Jeromos 349 körül Dalmáciában született. Komoly vallási nevelést kapott, de jártas volt a világi tudományokban is. Amikor megismerkedett a remete élettel úgy gondolta, hogy maga is ezt az életformát fogja követni. Később pappá szentelték és Damaszus pápa titkára lett. Ekkor kérték fel először, hogy fordítsa le latinra a Szentírást, hiszen kitűnően tudott görögül, héberül és arámul. Ezzel el is készült, de amikor Betlehembe ment, mert tökéletesíteni akarta művét, akkor újra lefordította az egészet és ezt a könyvet, a Vulgata-t még ma is használja az Egyház. Jeromos 420 szeptember 30-án halt meg. Halála óta már szinte minden nyelven olvasható a Szentírás, mégis az ő szentírásfordításai miatt az Egyház Szent Jeromos ünnepéhez legközelebbi vasárnapot Szentírásvasárnapnak nevezi. Ezen a napon a Könyvek Könyvére akarja irányítani a figyelmünket, mert ebben található a keresztény élet alapja.

Nem olyan régen a televízióban hallottam egy riportot, amely arról szólt, hogy az ember hogyan irányíthatja és befolyásolhatja a jövőjét a kártyajóslatokkal, csillagok állásával, különféle más praktikákkal. Megdöbbentő, hogy az emberi butaság milyen nagy a mai világban. Mert nem az a baj, hogy tudni akarjuk a jövőnket, hiszen ez minden emberben benne van, hanem sokkal inkább az, milyen módon tesszük ezt. Sajnos ez alól a keresztény emberek sem kivételek. Hiszünk a babonákban, ürlényekben, varázslásokban, mágiákban, horoszkópokban. Megvesszük az ilyen jellegű könyveket, és nem vesszük észre, hogy az élet értelmére, céljára, a sorsunkra Isten már megadta a választ.

Van egy könyv, amelyet, ha komolyan veszek, akkor benne van minden kérdésemre a válasz. Van egy könyv, amely az Isten kinyilatkoztató szavát tartalmazza. Van egy könyv, amely a legértékesebb számunka. Ez a könyv pedig a Szentírás.

Talán sokakban felmerül, miért kell egy külön napot szentelni a Szentírásnak, hiszen minden szentmisén olvasunk fel belőle részleteket. Mégis fontos, hiszen ez ebben a könyvben az Isten szólít meg bennünket. És talán nem is gon-

dolunk erre a fontos tényre. Másfelé szaladunk, pedig feltett kérdéseinkre ebben vannak a válaszok.

A Szentírás éltető erő nekünk keresztény embereknek. Ezért kell napi kapcsolatban lenni vele. Rendszeresen olvasnom kell ahhoz, hogy megismerjem az Istent. A II. Vatikáni Zsinat mondja: „Aki nem ismeri a Szentírást, az nem ismeri Jézus Krisztust sem”. Ez pedig igaz. Az Isten ebben nyilatkoztatja ki számunkra az Ő egyszülött Fiát. Ha ezt nem vesszük komolyan, akkor bizony van még mit tennünk. Az Egyház ezért állítja elénk, ezért emeli fel a szentmisében, ezért ajánlja a híveinek az olvasását.

Mindannyian tudjuk, hogy hirdetni kell az Isten Igéjét, de hogyan tegyem ezt, ha én magam sem ismerem. Újra és újra rá kell csodálkozni a Szentírás szépségére, és arra, hogy ebben találok meg életem vezérfonalát.

László atya

Ipolyszalka - közösségépítés...

Mindenféle gondolatok kavarnak bennem most, hogy éppen hazaérkeztünk Ipolyszalkáról (szept. 11.), ahol énekarunk már másodszor vett részt a hatodik alkalommal megrendezett Határok nélküli Szűz Mária körmeneten, zarándoklaton.

A **Fájdalmas Szűzanya** tiszteletére tartott ünnepségen az idén sajnos lényegesen kevesebben jöttünk össze, mint tavaly. Ezen szép zarándoklat kezdeményezője a Magyar Ház „motorja”, Ziman Magdolna. Az ő „motorja” meg a mélységes Mária-tisztelet, amit a világon szétszóródott magyarság érdekében él meg. Tiszteletreméltó az ő és a melléje szegődött segítők buzgalma, fáradhatatlan munkája. Hogy a fogyó érdeklődés, a helyi és egyházi támogatás hiánya sem szegi kedvét...

A cél, a szándék a csekély létszám ellenére is megvalósult. A Magyar Háztól imádkozva, énekelve vonultunk (a meghívóban feltüntetett mintegy tíz énekar helyett mindössze négy kórus és néhányan a faluból) a templomba, a tíz órai szentmisére. Ez a körmenet más volt, mint a miénk idehaza, ahol a sor végéről, olykor oda nem illő tere-fere moraja is hallatszik... Igaz, itt kevesebben voltunk, de itt mindenki énekelt, imádkozott. Helyi Mária-éneket zengve vonultunk be a templomba. Szép volt a szentmise, a prédikáció a zarándokokkal együtt is csak félig megtöltött templomban.

A Nagyboldogasszony oltalma alatt álló templomban - Mária névnapi előtti napon - a szentmisén arról nem esett szó (ahogy tavaly sem), hogy a Mária-tisztelet jegyében néhány zarándok-énekar is érkezett, ahogy arról sem, hogy a szentmise után a templom melletti Mária barlang előtt énekeinkkel, imával köszöntjük a Szűzanyát. Azért volt néhány „spontán érdeklődő”, az éneklés meg szépen sikerült... Mária bizonyára értékeli buzgalmunkat.

Ezután a falu klubhelyiségében mézeskalács kiállításra csodáltunk meg - az esztergomi Pelczer Istvánné népi iparművész

műveit - majd a Magyar Ház csodaszép kertjében a tavalyi ilyen alkalommal felavatott, de mindezideig fel nem szentelt gyönyörű Szent Erzsébet szobor mellett közösen megebédeltünk, beszélgettünk, barátoktunk, majd Erzsébetet körülállva elénekeltek az „Isten, hazánkért térdelünk előtted...” énekünket.

Köszönjük ezt a szép napot, a lelki élményt, a szíves vendéglátást! Mária segítse minden jó szándékú ember törekvéseit, a közösségért, a magyarságért végzett erőfeszítését!

Mint az elején említettem, sokféle gondolat kavargó bennem e nap kapcsán.

- Egyházközségünk igyekszik „nem haragban lenni” a civil kezdeményezésekkel, sőt! Nagyon örülünk, ha valaki használható ötlettel előáll, abba hajlandó energiát is belefektetni. Szent Pállal szólva: „*Vizsgáljatok felül mindent, a jót tartsátok meg. Mindenféle rossztól óvakodjatok...*”

Eszerint, ha a kezdeményezés olyan jellegű, akkor „beviszük” a templomba is, és támogatjuk lehetőségeink szerint. Vagy hirdetjük elérhető fórumainkon (honlap, facebook, újságunk, templomi hirdetések, Mária Rádió, hirporta.hu, ...)

- Az emberek megszólításával kapcsolatban mi is nehézségekkel bajlódunk. Az elmúlt időszakban is sokféle programunk volt, de nekünk sem kellett egyszer sem kitenünk a „megtelt” táblát. Pedig úgy gondolom ezen eseményeinket igényesen szervezzük - legalábbis a jelenlévőktől ilyen visszajelzéseket kapunk. Nem tudjuk és nem is akarjuk felvenni a versenyt neves művészekkel, teológusokkal. Mi egyszerűen tanúságot akarunk tenni Jézusról. Időnként élményt, a hit élményét is szeretnénk megmutatni. Tudjuk, hogy sokféle emberhez, a különböző korosztályokhoz másképp kell szólni. A mai nap megtapasztalt „archaikus Mária-tisztelet” valószínűleg a fiatalabb korosztályt már kevésbé vonzza, talán nem is értik.

Hagyományos értékeink átmentése, átadása gyermekeinknek nem könnyű feladat. Bár én magam is vallom Sík Sándorral „*Én nem hiszek a tele-szájjas Újban. / Az Új csendben jön és oldott sarúban...*” De a régi dolgok mellett lecövekelni sem szabad, mert fiataljaink átlépnek rajtunk. Megint idézhetném Szent Pált az előbbiekről: *Vizsgáljatok felül mindent...*

- Büszkeséggel tölt el, hogy énekarunk igazi közösségként tud működni. Ezt a mai nap is bizonyította. Hitünkben ugyan nem vagyunk mindnyájan azonos szinten, de kitűzött céljaink megvalósításáért mindenki meghozza a maga áldozatát. Az elsődleges cél a liturgia, Isten szolgálata. Hogy néha mást is énekelünk? Ez csak erősíti a közösséget. Jöhetnek a nádszál-hasonlattal - egészen bizonyos, ha egy baráti közösségbe tartozom, sokkal jobban át tudom vészteni egyéni nehéz helyzeteimet, korszakaimat. Kívánom, hogy ezt minél többen megtapasztaljuk!

És kívánom, hogy a szalkaiak kezdeményezése ne haljon el, hanem Mária oltalma alatt megtalálja az utat a helybeliek, főleg a fiatalabbak szívéhez (is)! Mert Máriához fohászkodni minden magyarnak érdemes, a Föld bármely csücskébe vette is a sorsa...

Nyitrai László

Emlékek Rozália nap táján

Rozália XII. századi szent, remete, a betegek és egyben egyházközségünk egyik védőszentje.

Életében fontos volt a csend - mert csak a csendben lehet meghallani Isten szavát -, az egyszerűség és a szeretet. Rövid remeteélete ellenére teljes életet élt.

Névünnepe, szeptember negyedikén az idén is szép számban gyűltünk össze a neki szentelt kis kápolnában illetve az előtt. Szentmise keretében fohászkodtunk hozzá, kértük

közbenjárását, majd kellemes hangulatú szeretetlakoma zárta ezt a szép délutánt.

(Köszönjük Vincze Ferenc segítségét a hangosításban, és köszönjük Takács Erzsébet, Tóth Gyuláné és Slavóczki Józsefné egész éves odafigyelését, munkáját, hogy a kápolna és környéke mindig rendezett, tiszta! Szerk.)

Családomban, gyermek-és fiatalkoromban öt Rozália vett körül.

Anyai nagyanyám egyszerű, falusi, mélyen vallásos asszony volt, „mindenki Rozi nénije”, aki napi teendőit állandó imában végezte. Mindenkiről tudott jót mondani, mindenkit meg tudott vigasztalni. Pedig fiatalasszony lányát kellett neki eltemetni, öccse pedig a Donnál halt meg. A falvakat járó szegény embereket (edényjavító, tollfelvásárló) rendre meg-etette egy tányér levessel. Csontritulása miatt derékszögben meghajolt derékka járt, mégsem panaszkodott soha.

Apai nagyanyámra mint erős akarátú asszonyra emlékezem. Percre beosztva teendőit élte napjait. A háztartás, az állatok etetése ezt megkövetelte. Csontfedeles imakönyvét gyerekként de szerettem volna megkaparintani! Benne őrizte fiatalon meghalt leányának fényképét, ide jegyezte fel szülei halálának dátumát, a földvásárlások idejét, összegét. Szent Ferenchez hasonlatosan szerette az állatokat. Becézte is őket rendesen. A '80-as évek elején kölcsönkaptunk egy filmfelvételt, ezzel örökítette meg öt férjem, amint egy csapat pelyhes kislibát terelget az árokparton.

Nagyapám gyermektelen nővéréről - aki szintén a Rozália nevet viselte - sem feledkezhetek meg. Olyan jó szilvalekvárt senki sem tudott főzni, olyan édes sütőtököt senki sem tudott sütni, mint ő. Kertje maga volt a „földi paradicsom” félárva unokatestvérem és az én számomra. Férje özvegyemberként vette el őt feleségül. Legendásan szép házasságban éltek ők, a magas, jóképű férfi és a kis, madárcsontú asszony. Farkas Pál szerencsét próbált a tengeren túl, de a felesége nem ment utána, mert ő ugyan el nem hagyta volna apró, nógrádi faluját. Hazajött az ura, hazahozta a „talpig nehéz húség”. Megmaradt utána a hajókoffer és az amerikai gramofon.

Anyukám bátyja is hozott a házhoz feleséget. Vajon milyen nevű lányt választott? Bizony, hogy Rozáliát. Ő lett a keresztanyám. Szült négy gyereket, egyet közülük csecsemőkorában eltemetett. Bátor, erős asszony volt, szinte férfimunkát végzett az aratáskor, később a helyi termelőszövetkezet építőbrigádjában. Betegségét gyermekei előtt is eltitkolta. Minek őket felzaklatni, úgyis van mindegyiknek elég baja...

Drága édesanyám hamarosan a 83. életévét kezdi meg. Még itt van nekünk a családban, egyedüli Rozáliaként az ötből. Ő a családi „ereklyék” (imakönyvek, rózsafüzérek, szentképek) őrzője. Bizony nehezen viselem, amikor rendelkezik ezek sorsáról: „Ez a tiéd legyen, ez a húgodé, ez itt meg a lányunokámé”. Mert el kell mindent rendezni időben, Szent Rozáliához méltó bátorsággal.

Ők az én Rozáliáim. Életükkel példát adtak szegénységből, Istenbe vetett bizalomból, szerénységből, alázatból, hitből. Mert a név kötelez!

Magamban őrzöm őket.

T. M.

A ferences szegénygondozó nővéreknél...

Az idei gyorsan elszaladó nyarat egy nővéreknél szervezett vacsorával zártuk mi fiatalok. Már nagyon vártuk a ferences szegénygondozó nővérekkel együtt töltött estét, mivel eddig nem volt alkalmunk közelebről megismerni őket, sem a rendjüket.

Augusztus 28-án, vasárnap a kora esti órákban vártak minket nagy szeretettel rendházukban. A hatalmas ajtón belépve Klarissza nővér fogadott bennünket, ő vezetett körbe,

megmutatva a gyönyörű kis kápolnát, a közösségi termet, majd az udvar közepén az új kemence mellett helyet is foglaltunk, várva a finom vacsorát. A pizza olyan volt, mint amit római zarándokutunk alkalmával kóstoltunk, igazi olasz íz.

A vacsora közben Klarissza nővér, Ágnes nővér és Gizella nővér mesélt nekünk megélt történeteket rendjük kialakulásáról, és az életükről. Tanúságtételük sokat segített abban, hogy mi is bátrabban megnyíljunk előttük, és akár nehéz kérdéseket is feltegyünk hivatásukkal kapcsolatban.

Nem volt hullócsillag az égen, sem dínom-dánom, a tűzijátéknak is csak a hangját hallottuk, de voltak mély beszélgetések, beszédes csendek, tanulságos élettörténetek. Egy lépést tettünk egymás felé, Isten felé. Fantasztikus ötlet volt, hogy egy plébániához tartozó két közösség ismerje meg jobban egymást, imádkozzanak és énekeljenek Istenről, mert Isten az, ami közös bennünk.

Köszönöm szépen a hittanosok nevében még egyszer ezt a felejthetetlen szép estét!

Lócskai Anikó

Plébániai nyárbúcsúztató

Vége van a nyárnak, hűvös szelek járnak? - de nem a Szent Anna plébánián!

Igaz, hogy szeptember 3-án a plébánia udvarára is nyárbúcsúztatóra hívtak bennünket, a búcsú pedig mindig fájdalmas egy kicsit, még akkor is, ha csak egy évszaktól.

Ehelyett egy csodálatos élménnyel lettünk gazdagabbak Hengáné Gabika és Nyitrai Laci jóvoltából. Műsoruk címe: Ketten. Jó volt hallgatni Tóth Bálint, Csukás István, Buda Ferenc, Kányádi Sándor, Radnóti Miklós, Robert Burns verseit és Koncz Zsuzsa, Demjén Ferenc, Balázs Fecó, a Color együttes legszebb dalait, - és nem lehet zenés műsor Máté Péter nélkül!

Mi, „fiatalodó öregek” együtt énekelünk az előadókkal, hisz ezek voltak az ifjúságunk dalai, de szerencsére sokan voltak az igazán fiatalok és családok apró gyerekekkel, akik biztosan megfogadják a dalokban és versekben elhangzott mély gondolatokat.

Akik nem voltak itt, azok október 15-én, a Kerek Templom Éjszakáján meghallgathatják ezt az igazán igényes összeállítást.

Recska Valéria

Nyárbúcsúztató apropóján...

Nagyon szép volt a kis közösségi megemlékezés, ami a fiatalokhoz és az idősekhez is egyaránt szólt. Igazi családi hangulat volt, amit a versek és a gitár dallamai varázsoltak szívünkbe. Köszönet Lacinak és Gabikának, akik a kellemes hangjukkal megörvendeztetek bennünket. Szeretet áramlott felénk, ahogyan őket hallgattuk, és próbáltuk ezt a csodálatos élményt elraktározni a közelgő őszi napokra is.

Szeretnénk megköszönni Nyitrai Lászlónak és László atyának, hogy a család évében az imaórákon megemlékeznek rólunk, nagyszülőkről, és ezáltal is megtisztelnek minket, növelik bennünk a hitet, hogy egy családnak nagy szüksége van a nagyszülők óvó jelenlétére és segítségére.

Az alábbi gondolattal szeretnénk megköszönni Gyurác Lászlónak a plébániánkon való szolgálatát, és jó egészséget, sikereket kívánunk a további munkájához.

„Aki az életbe indul
annak nincs szüksége sok csomagra
Elég szeretni!”

Isten áldását kérjük családjainkra!

Vilma néni és Anci néni

Énekkarunk Lajos napot ünnepelt

Egy forró augusztusi délutánon egy mikrobusznyi kis csapat lepte meg a kesztölci pincesor egyik kiszemelt, csinos vendégfogadóját. A házigazda, Nagyvári Lajos barátunk nyájas szavakkal, még forróbb öleléssel fogadta kórusunk valamennyi, itt megjelent tagját. A présház fölött, az árnyas fák lombjai alatt két hosszú asztalsor állt megerítve, ugyanis énekkari társunk vacsorával várt minket. Kitűnő íze volt a gulyásnak! Dicséret a készítőjének.

Névnappja lévén - hiszen ezért is jöttünk össze - a szokásos módon felköszöntöttük, Isten áldását kérve rá, és minden jót kívánva, mert az énekkarban ez így szokás. Lajos különben is sokat vállal: munkája mellett fáradtságot nem kímélve Kesztőlcről jár az énekpróbákra, ha esik, ha fúj, télen, nyáron. Ha kell, még szórakoztató muzsikát is szolgáltat olykor-olykor, ha mulatni van kedvünk. Ezen a szép nyári estén is tangóharmonikájával kísérte vidám nótáinkat. Még táncra is perdültünk.

A jó hangulat résztvevői voltak a csolnoki kórus tagjai is. Felváltva velük énekeltek tanult dalainkat. Közben koccintottunk is egymás egészségére a pince finom nedűjéből.

Már későre járt az idő, elköszöntünk volna, de sétatobjával, lépteit szaporázva, vállán az oldaltáskájával igyekezett felfelé az úton a plébános úr. Nagy örömmel fogadtuk a mindig humoros, kedves Tarnóczy Ferenc atyát. Ő is köszönteni jött. Elénekelte a nótáját, a Deres már a határ-t. Ezután gitárkíséretes néhány szép esti dallal elbúcsúztunk.

Köszönjük Lajosnak ezt az emlékezetes, szép napot!

Koós Laci mindnyájunkat épségben hazavitt, szinte egyenként házhoz is szállított. Neki is hálás köszönet jár.

Bajáné Marika

Röviden...

„Emészt a buzgóság házadért...” vallják, akik rendszeresen dolgoznak, segítenek templomunk szépítésében. Önzetlen munkájukat közösségünk nevében ezúton is megköszönjük, még ha ezt ők nem is várják el! Mindenki segítségét köszönjük, a teljesség igénye nélkül néhány fontosabb területet kiemelve:

Kósa László a sekrestye és az előtér kifestését vállalta, ami elkészült, és még vár rá a harangláb (oldal bejáró) rendbe tétele. Valószínűleg a kóruson is talál majd még javítani valót...

Erdős Péter templomatya a jó gazda szemével mindent észrevesz a templomban, ami javítani, szépíteni való adódik. Tervezi, szervezi, vagy éppen maga végzi ezen munkálatokat. Lelkesedésének, munkakedvének időnként gátja egyházközségünk anyagi helyzete...

Patkó Ferenc - testületünk tagja - és az Anonim Alkoholisták Csoportja a templom körül és a plébánia udvarán rendszeresen lenyírják a fűvet. Tavaly ezt még a város végezte, úgy tűnik, ezután már ez a mi feladatunk lesz...

Adorjáné Gittka rendszeresen gondoskodik a templomi virágdíszítésről, a plébániai virágládákról.

Ányistik Kató néni szervezi a templomtakarítást, mindig szép és tiszta az Isten háza.

Kissné Ilonka gondoskodik a liturgiai ruhák tisztításáról, vasalásáról, kihelyezéséről, besegít a sekrestyei szolgálatba.

Az irodai munkában Bajáné Marika és Pozsonyi Edit az állandó kiségitő. És még ki tudja hányféle konkrét tevékenység vállalása eredményeképpen él és fejlődik egyházközségünk!

Isten fizesse meg minden segítőnknek, támogatónkak a jó szándékú hozzáállását, munkáját!

Itt kell megemlékezni újságunk rendszeres támogatóiról, különösen is Edit néniről, (özv. Kovács Jenőné), aki – bár egészségi állapota nem engedi meg, hogy köztünk legyen – de korábbi hűséges szolgálatával, és jelenlegi szellemi jelenlétével, érdeklődésével – és biztos vagyok benne, hogy rendszeres imáival is folyamatosan támogatja plébániánkat. Így is lehet... A Testvérek anyagi támogatását az újság, az imaórák lapjainak sokszorosításához szükséges kellékanyagokra, CD, DVD sokszorosításhoz szükséges nyersanyagokra fordítjuk. Köszönjük!

* Az építkezésre igényelt és **elnyert** főgyházmegei támogatást elköltöttük, építési anyagokat vásároltunk mintegy 1,5 millió forint értékben. Az építkezést még nem tudjuk elkezdni, a folyamatban lévő vitás ügy miatt a szomszédos kínai vendéglővel. László atya 2008 augusztusa óta lakik a plébánián... Isten malmai lassan örölnék.

* Talán a **kántor**-problémánk is megoldódik, Reményi László zeneiskolai tanár próbaidőre eljön hozzánk. Bízunk benne, hogy elképzeléseink találkoznak majd!

* A Ferences Szegénygondozó Nővérek **zarándoklatot** szerveznek október 9-én Márianosztrára. Magyarok Nagyszonya ünnepe kapcsán a kegytemplomba visszahelyezik és megkoronázzák a Mária képet – a 300 éves évforduló alkalmával. A szentmisét Beer Miklós püspök atya celebrálja. Az utazás 1.000,- Ft/fő, jelentkezni lehet személyesen a nővéreknél (Kossuth Lajos u. 50.), ill. telefonon: 20-770-0590. Indulás a Volán pályaudvarról 8.30-kor.

* „Szentek nyomában” mottóval **lelkigyakorlat** lesz Péli-föld-Szentkeresztben október 7-8-9-én, amit Székely János püspök atya vezet. Jelentkezni lehet Gál Bernadettnél az alábbi elérhetőségeken: Tel.: 20-828-9249, galbernadett@freemail.hu Részvételi díj: 6.000,- Ft/fő.

* Szeretettel ajánljuk a Testvérek figyelmébe az ideai **Szakrális Művészetek Hete** (szept. 17-25.) országos és esztergomi rendezvényeit, programjait! Ezekről az interneten, plakátokon tájékozódhatunk.

Terveinkből...

Októberben két kiemelt programunk lesz, ami komoly előkészületeket is igényel. Mindkettő kapcsolódik a Család Évéhez is:

- 15-én újra megszervezzük a „**Kerek Templom Éjszakáját**”. A tavalyihoz hasonlóan szeretnénk bemutatni plébániai életünket, templomunkat. Bizonyára a saját híveinknek is érdekes lesz, de még inkább a kereszténységgel ismerkedőknek, a hit iránt érdeklődőknek. Dolgozunk az est programján, amint elkészül, közhírré tesszük.
- 16-án délután templomunkban **gyógyító imaórát** tartanak a ferences nővérek. E különleges alkalmat nagy szeretettel ajánljuk mindenki figyelmébe, hisz lelki töltődésre ez kiváló lehetőség, tavasszal már megtapasztalhattuk a ferences templomban. Most – tervek szerint – a Corde Voto énekkar fog közreműködni.

Karitás hírek

Köszönetet szeretnénk mondani azoknak az embereknek, akik múltkori felhívásunkra segítettek enyhíteni a szülőknek a tanévkezdés gondjait. Kaptunk táskákat, sok-sok gyerekruhát. Egyik középiskola diákjai füzetsomagjukat ajánlották fel, kb. 70 darabot, amit a Teleháznak továbbítottunk.

- Az Uniós Élelmiszerbank segítségével újra tudunk osztani konzervet, levest a családoknak.

**„Adja meg az Isten
Mit adni nem szokott,
Száz bús vasárnap helyett
Sok víg hétköznapot.”**

(Ady Endre)

Biztosan Ady Endrével értett egyet karitásvezetőnk, Takács Erzsike is, aki augusztus 23-án „víg hétköznap” nyár-búcsúztatóra hívott bennünket. A sok lelki terhet ránk rakó munka után jól esett a finom gulyásleves, a hűtött itóka. A rekkenő hőségben legszívesebben a pince hűvösében töltöttük volna az időt!

Jó volt egymással egy kicsit beszélgetni. Mi is érezzük, hogy ezekre a beszélgetésekre nagy szükségünk van! Szókra-tész szerint az el nem mondott élet nem élet.

László atya is velünk „hűsölt” egy ideig, de őt elszólította a kötelesség. Megköszönte a karitás eddigi munkáját, mi pedig megígértük, hogy legjobb tudásunk szerint folytatjuk, természetesen csak akkor, ha vezetőnk jövőre is hűs pincelátogatással motivál bennünket.

Recska Valéria

- Első alkalommal 2010. októberében szerveztünk nehéz sorsú családoknak, cigány családoknak Katolikus Családi Napot, Székely János püspök atya vezetésével. Ezt követte 2 hetente a Teleházból (Töltés u.) zenés biblia-magyarázat.

Az idei nyári összefoglalóinkat augusztus 18-án tartottuk a Mindszenthy iskola udvarában. Vacsorára Ónodi Sándor üstben főzte a pörköltet, a süteményeket a Családok Átmeneti Otthonának lakói és a karitás csoportunk tagjai készítették. Ezen a jó hangulatú találkozón a vendégekkel együtt 120-130-an voltunk.

Takács Erzsébet

Hirdetések, tervezett programjaink

Szeptember:

- 20. kedd 18 óra, folytatódik a plébániai filmklub.
- 25. vasárnap, Szentírás Vasárnapja, minden szentmise végén megáldjuk a hívek magukkal hozott Szentírásait.

Október:

**Minden hétköznap (hétfőtől péntekig) 17.30-tól
rózsafüzért imádkozunk templomunkban.**

- szombat, képviselő-testületi kirándulás Veszprémbe.
11. kedd 18 óra, plébániai filmklub.
15. szombat „Kerek Templom Éjszakája” az esti szentmisével kezdődően. Az est részletes programját később hirdetjük.
16. vasárnap délután gyógyító imaóra. Részleteket szintén később hirdetjük.
18. kedd 18 óra, októberi imaórákon Máriát köszöntjük.
21. péntek 17 óra, szüreti szentmise a Rozália kápolnában, amit Székely János püspök atya celebrál.

**Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket
minden programunkra!**

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
Támogató: özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2011. október
IV/10. szám

Október Mária hónapja, rózsafüzérrel köszöntjük naponta a Magyarok Nagyasszonyát. Épp októberben nemzeti tragédiáink is eszünkbe jutnak, van miért engesztelnünk, vezekelnünk. De a mindennapi életünkben, napjainkban is van bőven miért fohászknunk, és van bőven miért hálát adnunk! Hiszen Mária a mi anyánk – boncolgattuk e gondolatot októberi imaórákon – velünk együtt szenved, velünk együtt örül, közbenjár értünk Szent Fiánál.

Úgy adódott, hogy sok programunk időben összecsiszított. Szinte „szent hetet” élünk át – már akit megérintenek plébániai programjaink. Még egy szenttel is gazdagabb lett templomunk, egyházközségünk...

A Testvérek beszámolóiból úgy tűnik, sokaknak sikerült maradandó élményt nyújtanunk rendezvényeinkkel, talán ezáltal a hithez, Istenhez is közelebb segítettünk néhány ember!

Ezen az októberi héten tényleg Élni látszik Szigetünk...

Szent Lajos és nemzeti ünnepünk

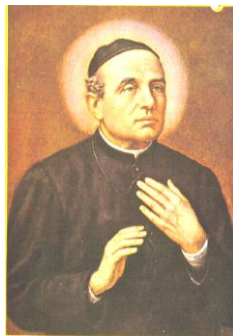
Szentatyánk, XVI. Benedek pápa október 23-án avatja szentté Boldog Guanella Lajost, akinek képét és ereklyéjét tiszteljük templomunkban.

Mindkettőt a padovai testvérplébániánktól kaptuk még Kiss-Rigó László atya plébánossága idején. Testvérplébániánkról annyit kell tudni, hogy a mi Szent István királyunkról van elnevezve az 56-os magyarországi események emlékére. Az ott szolgálatot teljesítő atyák Boldog Lajos rendjének a tagjai voltak. Milyen "véletlen"! A mi nemzeti ünnepünkön lesz szentté avatva az a Boldog Lajos, akinek a rendtársai szolgálatot teljesítettek a Magyar Szent István király templomában, melyet 1956 emlékére építettek Padovában. Az új szent személye és a magyar történelem egy szelete így kapcsolódik össze. De ki is volt Szent Lajos?

Guanella Lajos (1842-1915) Emléknapja: október 24.

A 19. századbeli nagy három torinoi szenthez (Cafasso, Cottolengo, Don Bosco) csatlakozik negyediknek Boldog Guanella Lajos. Az előző háromhoz hasonlóan, mielőtt megalapította saját szerzeteskongregációját, tagja volt Szent Ferenc III. Rendjének.

Szüleinek 13 gyermeke közül ő volt a kilencedik. A Como-i egyházmegye egy kis falujában született. 1866-ban szentelték egyházmegyei pappá. 1875-1878-ig Don Bosco társa és a szalézi közösség tagja volt, de amikor ideiglenes fogadalma lejárt, püspöke kérésére visszatért saját egyházmegyéje szolgálatába, Comóba. Miután több helyen, mint segédlelkész működött, Comóban megalapította a „Gondviselés Háza” elnevezésű intézménye első házat. 1908-ban alapította meg a Szeretet Szolgái nevezetű saját szerzeteskongregációját. Szent Ferenc és annak III. rendje iránt megmaradt érdeklődése. Rövid Szent Ferenc életrajzot írt, ebben ismertette a III. Rendet s annak szerepét. Társ-alapítója lett egy szerzetesnői kongregációnak is, a Gondviselésről nevezett Szűz Mária Leányai kongregációnak. 1886-ban Comóba telepítette át a nővéreket s ezzel megszilárdította az intézményt. Később Szent X. Piusz pápa buzdítására és anyagi támogatásával Rómában is alapított egy Gondviselés-házat, Szent Józsefnek, a haldoklók védőszent-

ének tiszteletére (1902). Női szerzetét 1912-13-ban Chicagóban telepítette le. Washingtonban megcsodálta a ferences atyák kolostorát a Szentföld helyeinek másolataival. Hazatérve Olaszországba, hasonló másolatokat épített Comóban a megnagyobbított Szent Szív templomban.

Életcélját így összegezte 1886-ban: „Össze akarom valahova gyűjteni az árvákat, aggokat, süketeket, a szellemi fogyatékosokat, a társadalom kivetettjeit.” Lelki fiai és leányai ezeknek gondozását végzik a világ különböző részein. Lajos atya 1915. október 24-én halt meg 73 éves korában.

VI. Pál pápa 1964-ben, Guanella atya boldoggá avatásakor mondta:

„Bosco Szent János az újonnan boldoggá avatottak nagy barátja és tanítómestere volt. Az ő tanítása és példája segítette Guanella atyát szerzetalapító hivatásának kifejlesztésében.”

Kérjük tehát az Ő közbenjárását különösen a szegényekért, elesettekért, rászorulókért:

Add meg Urunk, hogy az új szent járjon közben egyházközségünkért, különösen is lelki megújulásunkért! Szent Guanella Lajos könyörögj érettünk!

László atya

Mi lesz ebből a Katolikus Egyházból...

...kérdezte gúnyosan, szkeptikusan, talán egy kicsit le-sajnálva egy idősebb hölgy szombat este a templom előtti sátor mellett elhaladva, amikor a szentmisére gyülekeztünk. A szervezők még az utolsó simításokat végezték az est előkészítésén, az érkező gyerekek vidáman és érdeklődve szaladgáltak a sátor körül, szüleik is kíváncsian nézelődtek...

A kérdés akkor szíven ütött. Mi itt nyüzsgünk, szervezünk, pakolunk, hogy minden a helyén legyen, hogy a közönséget szolgálva „megmutassuk Jézust egy kicsit más oldaláról” – ahogy a hamarosan kezdődő szentmise bevezetőjében László atya is mondta – egyesek meg lesajnálhatnak bennünket... De lehiggadva, most meg kell köszönni e kérdést, és be kell férfiasan vallanom, időnként bennem is megfogalmazódott, felfelbukkan. Csak nem mindegy, hogy ezeket a kérdéseket milyen belső indítással tesszük fel! Az aggódó szeretet és a javítani akarás szándékával, vagy lenézéssel, gúnyval, a „rúgjunk rajta egyet” lelkületével.

Mikor plakátunkat szétküldtem a helyi médiának, levelemben, ajánlásomban ez a mondat is szerepelt: „Úgy gondoljuk, van mit megmutatunk közösségi életből, összetartozásból, értékeinkből – békéltenség sújtotta városunkban.” Hogy ez hogyan sikerült, a résztvevők beszámolóiból kiolvasható...

A vasárnapi gyógyító imaszolgálatból kiemelek egy gondolatot: Isten azt kéri tőlünk, hogy nyitott szívvel ráfigyelve próbáljuk megérteni, mit is vár tőlünk. Amennyit megértettünk, azt kezdjük el életünkben megvalósítani – ezt fogják tőlünk majd számonkérni. (Nem tőlem fogják számonkérni, hol tart a Katolikus Egyház...) De azt a „keveset” számonkérnek! Azután ha e kevésben hűségesek voltunk (egyébként lehet, hogy már ez sem kevés más látószögből nézve), nagyobb feladatokat is ránk bíz az Úr. Úgy gondolom, egyházközségünkben egyre többen kapisgáljuk már a dolgot...

Mi lesz ebből a Katolikus Egyházból? Hát rajtam is múlik! Ha Jézust beengedem életembe, teszem, amit kér, akkor épp általam is épül az Ő titokzatos teste, az Egyetemes Egyház.

A szentannások erre hívják városunk, egyházközségünk, családunk minden tagját! Néha ilyen külsőségekkel is tarkított ünnepel...

Nyitrai László

Vendégségben a Kerektemplom éjszakáján

Már sötétben, 8 óra körül érkezünk meg férjemmel a Rudnay térre. Lányom telefonon már tájékoztatott, hogy nagyon szép volt a nyitó szentmise, óriási a nyüzsgés, sok a gyerek, felnőttek, fiatalok. A „mindszentyszek” remekül szerepeltek az est első órájában. Igazi családi program.

A templom nyitott kapuiból hívogatóan áradt ki a fény. A lépcsősor alatt nagy sátor. Ide tértünk be először tájékozódni. A bejárat felett ez a meglepő felirat díszelgett: Lelki fröccs... Jobbról a gázkályha körül álló ferences nővérek közelébe se lehetett férkőzni, annyian szomjazták a lelki beszélgetést. Az ital és étel középen várta a betérőket: hegynyi zsíros kenyér és forró teával folyton utántöltött poharak formájában. A sátor bal felén televízió képernyőjén filmet nézett több gyermek. Peti fiam utóbb elmesélte a számára is döbbenetes történetet egy árva gyermekről. A sátor körül húzódott a szentségek labirintusa. Muzeológusként is elismerően kell nyilatkozzam a hét állomás szemléletességéről. Megvilágított vitrinben az egyes témák jellemző tárgyai kaptak helyet, mellettük, felettük a feliratok képek és meggondolásra készítő kérdések. Állásfoglalásunkat babszemek megfelelő kis palackba helyezésevel fejezhetjük ki. Öröm volt közben hallgatni a többi látogatót, amint egymás között megvitatták a házasság mibenlétét, a pápi pálya férfias sajátosságait.

A templomba lépve a koldus Lázár és a dúsgazdag irigy ember történetébe kapcsolódhattunk be. A Töltés utcai „Mi Házunk” fiataljai fergeteges táncsal és zenével adták elő a megrázó bibliai példabeszédet. Nem győztünk álmélni, hogy mélyen átélt mozgásuk mennyire kifejező, mennyire illeszkedik az elbeszélő szövegéhez, a szellemes díszlethez.

A gyermekotthon növendékei tanáraikkal, lelki gondozóikkal előbb bemutatták a külvilág elől elzárt, de belül mégis pezsgő élettel teli iskola-otthonukat. A zenei produkciójuk – népdalok, majd a Valahol Európában című musical részletei könnyeket csaltak a meghatótt közönség szemébe. Kristálytisza hangok, a nehéz, küzdelmes emberi sors megéneklése az együttérzés, a szeretet érzését keltették fel mindannyiunkban. Mindez pedig a főoltár lépcsőjén, a szószéken gyertyafényben. Magunkban kértük az Úrjézust, hogy adjon erőt a lányoknak e pillanatokhoz hasonló tisztaságban élni további életüket.

Egymást követték ezután a templom közösségeinek műsorai. A két kórus gyönyörű koncertje, a templom vetített képes bemutatása, irodalmi műsorok. A kisfiunkat még elhoztuk a sekrestyéből, ahol kézműves foglalkozásokat tartottak a gyermekeknek. Gazdagabbak lettünk egy furfangos ördöglakattal és egy nyomott mintás bőr karkötővel.

Ha nem is tudtunk végig maradni, köszönjük a tartalmas estét mindenek előtt a plébános atyának és lelkes segítőinek, akikből bámulatosan sokat tudott maga köré gyűjteni.

Kontsek Ildikó

A Kerek templom éjszakájának nagy részét a „**LELKI FRÖCCS**” sátorban töltöttem nővértársaimmal. Egy „lelki patikát” „üzemeltettünk”, ahol igyekeztünk segíteni a hozzánk fordulóknak. Ha valaki elmondta, hogy mi nyomja a lelkét, milyen lelki gonddal küzd, akkor a meghallgatással, beszélgetéssel és egy jelképes „gyógyszerrel” próbáltunk segíteni neki. Változatos és színes volt ez a szolgálat: szinte minden korosztály megfordult nálunk, a gyerekektől az idősebb generációig; volt, aki mélyen kiöntötte lelkét és volt, akivel csak néhány szót váltottunk. Hálásak vagyunk minden betérő nyíltságáért.

Emellett ajándék volt részt venni a többi programon is: végigjárni a szentségek labirintusát, be-bekukkantani a templomban folyó műsorokba, kézműves foglalkozásra. Azt hiszem igazán gazdag és szép estét tölthetünk el együtt. Számomra nagy élményt jelentett ilyen módon bepillantani és részt venni a plébánia életében. Köszönet a szervezőknek!

M. Veronika nővér

Mindszentys diák vagyok. Szeretek részt venni a gyermekmiséken és énekelni a kórusban. Most különösen jó volt, hogy a mise után is együtt tölthetünk a templomban egy estét. Iskolánk tanárai és tanulói is műsorral készültek erre az alkalomra. Nekem legjobban az tetszett, hogy a tanárok szenteknek és királyoknak öltöztek be.

Remélem legközelebb is részt vehetek ilyen szép műsorban.

Lampel Sára Luca 2. oszt. tanuló

2011. október 15-én, szombaton, részt vettünk a Kerektemplom Éjszakája elnevezésű programon. Táncosaink este 8 órától léptek „színpadra”. A dúsgazdag és szegény Lázár történetét adták elő, nagy sikerrel.

A 10 fős **táncsoport** két héttel korábban kezdte meg a felkészülést Pau testvér segítségével. Közös választottak történetet, és elkészítették annak táncos „átiratát”. Kitalálták, mely cigány zenék illenek leginkább a történethez. Minden hétköznap, a foglalkozások után, 1 órán keresztül próbálták a fiatalok. Lelkesen készültek az előadásra, és izgatottan várták a szombat estét.

Reméljük, mindenkinek sikerült örömet okozni műsorunkkal.

Lakatos Angéla

Valahol Európában

A Kerektemplom Éjszakáján ez évben az esztergomi gyermekotthon is szerepet kapott. (László atya 2011 tavaszán megnézte a gyermekotthonos növendékek musical-bemutatóját, az évszázó misét ő tartotta az otthonban, így közelebről megismerkedhetett a gyerekekkel, pedagógusokkal.)

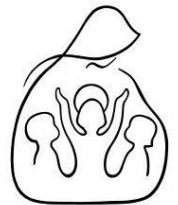
Igyekeztünk változatos műsorban bemutatni, miért is vannak itt az ország minden részéből ezek a nehéz sorsú fiatalok, a magas, óvó-védő falak között, a város legszélén. Az érdeklődők megtudhatták azt is, hogy az intézmény éppen ebben a tanévben ünnepli 60. születésnapját.

Csendes Erzszi a gyertyafényes szószékről mesélte el, hogy már második éve jár az otthonban bibliakörbe, ahol Székely János atya és a ferences nővérek foglalkoznak vele, sőt júniusban megkeresztelkedett, egy esztergomi patronáló lett a keresztanyja.

Bemutattunk egy kisfilmet, amelyet Ivanov Mihály és Hetves Szabolcs nevelőtanárok készítettek az otthon életéről. Ezután egy népzenei összeállítás következett, citerán kísért Poncsák Zsuzsa, a belső iskola énektanára, valamint segítőként Mészáros Áron (szenterzsébetes tanuló), furulyán szólózott Gorgos Alexandra. Egy-két pillanatra a gyönyörű, csengő hangon trillázó Sárdi Melindának elfulladt a hangja: úgy tűnt, hogy a nagy izgalomtól nem tudja folytatni a produkciót (az egész templom lélegzetvisszafojtva figyelt), de néhány másodperc után lenyelte a drukktól feltoluló könnyeket és bravúrosan befejezte a dalt. Akkor már ott álltak mellette szorosan a kórus tagjai, biztatón kezét szorítva (Blos Melinda, Szandi és Böbe). Kis Hajni egy megindító Tóth Árpád-verssel zárta a blokkot.

Befejezésül Péter Dániel nevelőtanár közreműködésével a „Valahol Európában” c. daljátékból hangzottak el részletek: „Nem szabad félni...”, „A zene az kell, mert körülölel”.

Felzúgott a vastaps – a lányok boldogan fedezték fel, hogy sok gyermekotthonos dolgozó is eljött, hogy meghallgassa őket, és azt is, hogy milyen sok kedves, ismeretlen érdeklődő szánt időt rájuk ezen a kései órán. „Köszönjük kerektemplomosok!” – üzenik e cikken keresztül a hálás fellépő növendékek.

Kamrada Bernadett

Nehéz megértenünk, elfogadnunk, hogy ezek a szimpatikus fiatal lányok életük e korai szakaszán már mennyi megpróbáltatáson mentek keresztül. „Ő vétkezett, vagy a szülei?” – kérdezzük mi is Mesterünket, mint a vakon született ember gyögyülésakor a tanítványok. De jobb, ha nem kérdezősködünk, hanem tesszük, amit lehet: visszavezetjük az esetet Istenhez, ahogy e lányokkal foglalkozók teszik. Például így is, hogy meghívjuk őket közösségeinkbe, életünkbe... (Szerk.)

„Itt van, az ősz itt van újra...”

A kerektemplom éjszakája is itt volt újra. Imár másodszor esztendeje rendezte meg a Szent Anna templom a templomok éjszakájához kapcsolódó külön rendezvényt.

Amikor felmerült, hogy újra összehozzuk ezt a hosszú éjszakát, László atya az **Ifjúsági hittanosokat** is kérte, hogy segítsünk a megszervezésben, lebonyolításban. Így péntekenként a hittanóra előtt, helyett ennek a megbeszélésére jöttünk össze a plébánián Fritz Péterrel kiegészülve, akinek hatalmas része volt az „infrastruktúra” összeállításában. A program, sorrend és tartalom viszonylag hamar összeállt.

Sokan megszokták, és talán várják is hogy ezeken a rendezvényeken legyen valamilyen történet vagy mese, amit a plébánia közössége és László atya adnak elő. Sok töprengés után idén Max Lucado: *Értékes vagy* című meséjére esett a választás. Ez egy történet, ami inkább felnőtteknek szól arról, hogy mi mindannyian Istenhez tartozunk, és csak az számít, amit ő gondol rólunk. Nem mások megítélésén múlik boldogságunk - életünk. A szerepek hamar kiosztásra kerültek és most kivételesen én is vállaltam egy apróbb „szerepet” mint foltmanó, egy a sok közül. Nagyon élveztem mind a próbákat mind az előadást, ami sok nevetéssel telt ismét. Jó volt, hogy sokan voltak foltmanók és az érdeklődők is szép számmal maradtak azon a késői órán.

Az est nyüzgése éjfél felé elcsitult, meghitt perceket töltöttünk – mintegy köszönetképpen – a kihelyezett Oltáriszentség előtt. A magunkba szálláshoz László atya által olvasott imák adták a segítséget. Szentségi áldás után vidáman, elégedetten, jó érzéssel álltunk neki az elpakolásnak.

Köszönet mindenkinek, aki segítségével, jelenlétével emlékeztetett és a következő évi hosszú éjszakára lelkesen várásolt engem és másokat!

Erdős Klára

Októberben két tragikus eseményre emlékezünk: 6-a az aradi vértanúk és 23-a az 56-os forradalom évfordulója. Közbeékelődött egy oldottabb program: 15-én az idén is megszervezte plébániánk a **kerektemplomi éjszakát**. „Írj róla karitászszemmel!” - kaptam a felkérést. Éjfélját bandukoltam hazafelé, és Petőfi után szabadon „azon gondolkodám”, mit is jelent karitász-szemmel írni. Barátnőm azt mondta, a szereteten keresztül közelítsd meg. Így hát megpróbálom. „A szeretet nevében nyitok ma be hozzád” - írta Wass Albert.

Akik eljöttek a templomba, biztosan érezhették ezt. Az este ünnepi szentmisével kezdődött, ahol az ifjúsági énekhar szerepelt, majd a templom bemutatása következett a Mindszentys diákok segítségével. „Ne hagyjátok a templomot. A templomot, s az iskolát!” Reményik Sándor gyönyörű gondolatát valósította meg a Mindszentys iskola, ahol a tanárok és diákok együtt adták elő a Szent Családról az ünnepi műsort. Voltunk panoptikumban - no nem a budai várban -, hanem itt okulhattunk István király intelmeiből. Elgondolkodtató, hogy az ezer éves tanácsok mennyire időtállóak ma is! Engem a csodálatos díszletek is elbűvöltek.

A töltés utcai roma fiatalok elröpítettek bennünket a pokolba és a mennybe is. A pergős cigánytánc után a templom énekkara és a Corde Voto kamarakórus áhítatra, megnyugvásra késztetett minket.

Milyen az élet a Kerek templomban? A vetítettképes előadás arról győzte meg az érdeklődőket, hogy nagyon jó. Igen aktív közösségek dolgoznak.

Az este és éjszaka folyamán karitásunk gondoskodott a test táplálásáról: forró tea és zsíros kenyér várta az éhezőket és szomjazókat a sátorban. Aki a programban meghirdetett „fröccs”-re számított, annak semmi köze nem volt a borhoz. Ugyanis lelki fröccsöt lehetett kapni a ferences szegénygondozó nővérektől. (Akárhányszor bementem a sátorba, mindig sokan vették körül a nővéreket a lelki segítségért.)

A kitartó közönség újra hallhatta a Ketten című zenés összeállítást a férfi és nő kapcsolatáról. Elárulom, hogy a hívek együtt énekeltek az előadókkal a csodás dalokat.

A felnőtt fiatalok közössége egy tanulságos mesével készült, majd magyar- és világirodalom gyöngyszemeiből hallhattunk szebbnél szebb verseket. Madách Imre, Zelk Zoltán, Szabó Lőrinc, Mécs László (a teljesség igénye nélkül) sorait hallgatva elgondolkodtató, hogy milyen gyönyörű a mi nyelvünk!

Valahol Európában - ezzel a musicalrészlettel hirdette meg programját a gyermekotthon. Ott voltunk és vannak ők is Európában! Egy személyes gondolat engedtessek meg nekem. Évekig tanítottam a gyermekotthonban, és tudom, mi zajlik a „falak mögött”. Nehéz és küzdelmes munka ezekkel a fiatalokkal foglalkozni, de íme a bizonyosság: érdemes!

Végül, de nem utolsó sorban meg kell említeni László atyát, aki mint egy átváltozó művész sok szerepet vállalt és sokat tett az est sikeréért.

„Jövöre veled ugyanitt” - ezt az ismert színdarabcímet idézem, remélem így is lesz!

Recska Valéria

Október 16-án **gyógyító imaszolgálatot** tartottak templomunkban az Arlói Ferences Kisnővérek.

A nővérek spontán dicsőítő imái után meghallgattuk a tanítást Ágnes nővértől, majd az Oltáriszentség előtt következett a közbenjáró ima.

A tanítást a következőkben lehet összefoglalni:

- A szentmisében találkozunk Istennel, ahol szeretete átölel, lefegyverez, meggyógyít - akkor is, ha mi makacsul ellenállunk.

- Isten a fiában, a Fiúistenben jött közénk, bennünk lakozik, bennünk él.

- Az Isten mindig velünk van, mert bennünk van, rendelkezésünkre áll - ez az alkalom is feléleszti ezt bennünk.

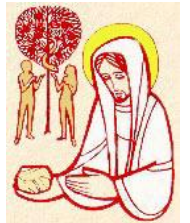
- Avilai Szent Teréz így fogalmazta meg: szívünk szentély - az Istennel való bármilyen találkozás, kapcsolat gyógyító.

- Itt a földön éljük meg az élet teljességét. Nehéz ezt megérteni, mert a földi élethez hozzátartozik a betegség, a veszteség. Ezt nem mindig szünteti meg az Isten. De ha Jézusra, az Ő életére nézünk, akkor megértjük, mert az ő életében is sok volt a lelki és testi szenvedés.

- Ha családtagjaink elutasítják azt, ami a javukra válna, akkor szomorúak, csalódottak vagyunk. Mit érezhet az Isten, ha mi egyszerűlött Fiát elutasítjuk, és ebben tönkre megy az életünk?

- Arra kaptunk meghívást, hogy rácsatlakozzunk az életre, rátaláljunk Istenre, és akkor életünk nem lesz vegetálás.

- A dicsőítés a legalkalmasabb módja annak, hogy elismerjük az Istent valós Istennek. A bűn ellentéte nem az erény, hanem a dicsőítés. Minden bűn alapja, hogy magunkat, vagy egy eszmét, ideológiát teszünk az Isten helyébe. A dicsőítéssel elismerjük, hogy az Isten a legfőbb jó, az igazság, az élet hordozója, ezért elfogadjuk őt, az ő parancsait. Nem mondjuk azt, hogy mi majd eldöntjük, hogy mi a helyes. Büszkeségünket, gőgünket feláldozzuk a dicsőítésben. Ki az, aki olyan fenséges, hatalmas, igazságos, mint az Isten?! Senki! A lényeg

az irányulás: elismerlek téged Uram annak, ami vagy: életem forrásának, urának. Elhiszem azt, hogy amit adsz, az jó. Tőled várom a legfőbb jót, például a gyógyulást - és meg is fogom kapni. Ha a legfőbb jó nekem most az együttlét a testvérekkel, akkor ezt a megkönnyebbülést fogom megkapni.

- Isten tudja mi van a szívedben: dicsőítés vagy káromlás. Neked van szükséged arra, hogy kimondjad a dicsőítést, hogy életed legyen. Nyílj meg! A káromlás megbetegíti a lelket, testedet. Ezért hitünk nem magánügy!

- Ha te csak egyetlen kicsi üzenetet vagy képes felfogni Jézustól, akkor azt tedd meg! Ezen keresztül (Szent Ferenchez hasonlóan) nagy dolgokat fog rád bízni az Isten. Hívd segítségül a nevét és megmenekülsz! Örök szeretettel szeret téged, és ezért vonz kegyelemmel.

„Vonj magadhoz még jobban / végy fel karjaidba / szíved dobbanását hadd halljam/ ó, Jézus, ó Jézus.”

Megható volt a sok ember, akik lelki bajaikra gyógyulást kerestek, és az Oltáriszentség előtt kérték az Úr segítségét. Kissé hosszúra nyúlt ez a gyógyító imaalkalom, de nem bántam meg, hogy részt vettem rajta. Kívánom a szervezőknek, hogy további értékes alkalmakkal ajándékozzák meg az Isten gyógyító erejére rászorulókat.

Köszönettel: *Tuschinger Lászlóné*

Köszönettel tartozunk a Jó Pásztor közösség tagjainak és a Corde Voto kamarakórusnak a zenei „aláfestésért”, az elmélyülést szolgáló szép énekeikért!

Rohanó világunkban talán pont az elmélyülés, a kikapcsolás nem megy még nekünk. Ezt tanulnunk kell! Az Istenre, a belsőkre figyeléshez elcsöndesedésre van szükség, amit a mai embernek nagyon nehéz megvalósítani. E délután erre próbált hangolni bennünket, mint ahogy a többnapos lelki gyakorlatok is. Honlapunkon hamarosan rovatot nyitok a térben és időben hozzánk közeli lelkigyakorlatokról. Kérem és várom ez ügyben a Testvérek „figyelő szolgálatát”, és jelzését, hogy e rovatot is naprakészen tarthassuk! Szerk.

Képviselő-testületi kirándulás

Minden közösség, aki valamilyen szolgálatot végez az egyházban, fontos, ha időről időre megáll egy kicsit, visszatekint, átgondolja kapcsolatait, időt szakít, hogy megkeresse gyökereit és célját Istenben, megvizsgálja, vajon jó úton halad-e. Egyházközség képviselő-testülete is ilyen közösség, és évi egyszeri egynapos zárandoklati ezt segítik elő.

Idén az úticél Veszprém volt, és első állomásunk természetesen a helyi Szent Anna kápolna, ahol László atya szentmisét mutatott be az egyházközségünk lelki megújulásáért Lisieux-i Kis Szent Teréz tiszteletére, akinek épp aznap volt az ünnepe. A szentmise után ülést tartottunk, majd rövid sétával felmentünk az érseki palotába, ahol Dr. Márfi Gyula érsek atya különleges vendégszeretetét élvezhettük. Nyitottsága, közvetlensége, tudása és az emberek iránti szeretete megragadó volt, a palotában személyesen kísért minket végig. Miután tőle elbúcsúztunk már csak a szép Szent Mihály székesegyház megtekintésére kerülhetett sor. Keresztutat a közeli Márkó falu határában felújított Kálváriánál végeztünk, majd Bándon egy közös vacsorával fejeztük be a napot.

A zárandoklat színes, beszélgetős és csöndes, Istennel eltöltött percei most is kicsit közelebb hoztak bennünket egymáshoz. Talán, hogy testben-lélekben kicsit megújulva, felfrissülve, hazatérve tudjunk újra az Úr nekünk ajándékozott szölkertjében közös erővel, szívvel-lélekkel együtt dolgozni. Az Úr áldása kísérje plébánosunk és egyházközségünk valamennyi tagjának munkáját és minden imáját magunk és a körülöttünk élők lelki javára és üdvösségére, Amen!

Gál Bernadett

„Ne hagyd el, kérlek, Mária!”

Az ember világeletében minden nap döntések sorozatát hozza meg. Igen vagy nem, jobbra vagy balra, jó vagy rossz, és így tovább. 9-én, vasárnap a Jóisten hívó szavára alvás helyett felszálltam a zsúfolt buszra, ami Márianosztraig vitt. Így indult ez a kegyelmekkel átszótt vasárnap délelőtt. A Márianosztrán lévő 300 éves kegykép restaurálását és Magyarok Nagyasszonyát ünnepeltük mindnyájan, akik csak összegyűltünk a gyönyörű templomban. Hosszú sorokban álltak az emberek közösen rózsafüzért imádkozva, egy-egy régi Mária éneket énekelve. A zárandokok mindenfelől érkeztek kisebb-nagyobb csoportokban.

A misét Dr. Beer Miklós püspök atya celebrálta, aki Szűzanya kép megáldása után kérte égi Édesanyánkat, hogy maradjon velünk, mentse meg országunkat. Homíliájában megemlítette Magyarország mai helyzetét, és felszólított mindenkit, tegyen azért, hogy az országunk lelkiekben megújuljon.

Volt, hogy esett az eső, és fáztunk is kiskabátban, de mikor a szentmise közben kisütött a nap, érezni lehetett az Úr kegyelmét. A felejthetetlen szentmise után a falu népe - időt és energiát nem spórolva - szeretetlakomára invitálta a zárandokokat.

Volt egy kicsi, fiatalokból álló csoport, zászlóval a kezükben járultak a Szűzanya elé. Vezetőjük a Boldog asszony anyánk című éneket énekelte egyedül, amikor a refrénhez ért a zsúfolásig telt templomban egyszerre minden ember énekelni kezdett. Egy zárandoklatnak mindig van egy plusz ajándéka azon kívül, hogy az ember jó társaságban, fantasztikus emberrel tölt egy napot imádkozva, Isten szeretetében.

Mindent köszönök Klarissza és Veronika ferences szegénygondozó nővéreknek, hogy megszervezték és együtt töltöttük ezt a napot! ☺

Lócskai Anikó

Karitás hírek

Októberben váratlanul az UNIÓS Élelmiszerbank támogatásával 183 személynek 788 kg lisztet, 731 kg spagettit, és a gyerekeknek 54 csomag italport sikerült kiosztani. Köszönet érte!

Hirdetések, tervezett programjaink

Október:

Minden hétköznap (hétfőtől péntekig) 17.30-tól rózsafüzért imádkozunk templomunkban.

24. hétfő, Szent Guanella Lajos ünnepe, az esti szentmisén órá emlékezünk, kérjük közbenjárását.

November:

1. kedd 18 óra, szentmise Mindenszentek ünnepén.
2. szerda 18 óra, szentmise Halottak napján.
Ezen hét többi napjain – hétfő, csütörtök, péntek – a szentmisék időpontjában igeliturgia lesz.
11. péntek 18 óra, ünnepi gyászmise az elhunyt plébánosainkért.
15. kedd 18 óra, imaóra, ahol a halálról gondolkodunk, az elhunytakért imádkozunk.
19. szombat 18 óra, Szent Erzsébetre emlékezünk, kenyerét osztjuk.
22. kedd 18 óra, folytatódik plébániai filmklubunk.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
Támogatók: özv. Kovács Jenőné, Dr. Bátorfi Dénesné, Szevci Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2011. november
IV/11. szám

November hónapban külső világunk az elmúlásra emlékeztet. De idebenn a lelkünkben is – talán sűrűbben, mint máskor – motoszkál ez a gondolat. Félelemmel gondolunk saját távozásunkra is. Kérdezzük Istent – mint legutóbbi imaóránkon is: „Uram, ha üzennél, mire tartogatsz?”

De minden elmúlásban benne van az új élet lehetősége, a miénkben is! A hónap elején még a halottakra gondolunk, a végén meg már az új kezdetre, mert Isten közénk hajló szeretetére, beteljesült ígéréteire, egyszülött Fia érkezésére hangoljuk lelkünket.

Az egyházi év utolsó vasárnapján Krisztust életünk királyaként ünnepeljük, megvalljuk, és ezzel az alapállással készülünk eljövételére. Elcsöndesedésünkben, elmélkedésünkben, várakozásunkban a hitünk cselekedetei is talán csírázni kezdenek...

Advent

Egy hét múlva itt az advent, a készüllet ideje. De mit is jelent ez a készüllet?

Először is visszaemlékezünk Krisztus első eljövételére. Arra, ami kétezer évvel ezelőtt volt. Amit a próféták századokon át hirdettek. Kire az egész nép várakozott.

Ugyanakkor nem csak visszaemlékezünk, hanem azt akarjuk, hogy ebben az esztendőben is át tudjuk élni karácsony szentségét. Erre viszont készülni kell. Jól emlékezünk arra a jelenetre, hogy karácsonykor Betlehemben nem kaptak Máriaék helyet a szálláson. Nem fogadta be őket senki. Nem kellett senkinek sem az a Messiás, akit vártak a zsidók. Talán mi azt gondoljuk: bezzeg, ha ott lettünk volna, akkor mi nem tettünk volna ilyet. Milyen könnyű és egyszerű kijelentés ez. Csak egy dolgot felejtünk el. Jézus ezen a karácsonyon szeretne eljönni hozzám. Vajon befogadom őt? Készítem a lelkemet a nagy találkozásra? Vagy pont ellenkezőleg: megismétlődik az a jelenet, ami kétezer évvel ezelőtt. „Menjetek máshova. Van ott egy istálló.”

A harmadik dolog, amire figyelniünk kell adventben, az emlékezés és a készüllet mellett, hogy az advent túlmutat ezen a néhány héten, és bevezet bennünket abba a nagy várakozásba, amely Krisztus második eljövését készíti elő. Jól tudjuk, hogy Krisztus újra el fog jönni. A napot és az órát nem, de azt, hogy eljön, igen. Ezért kell állandó készülletben élnünk. „Szüntelenül imádkozzatok és virraszatok” - mondja Jézus (Lk 21,36). De mit jelent ez? Szent Pál apostol elég egyértelmű választ ad erre a kérdésre. Ha Isten parancsai szerint szeretetben élsz, akkor a készüllet útján jársz. Konkrét példákat is hoz, amik egyértelművé teszik, mire is gondol (Rom 13,11-14). Nekünk bármennyire is nehéznek tűnik, de vállalnunk kell, hiszen Krisztushoz tartozónak valljuk magunkat.

Advent az újkezdés ideje is. Új egyházi évbe léptünk, új lehetőségek tárulnak fel előttünk. Kapcsolódjunk egyre erősebben Krisztushoz, hogy valóban a mi lelkünkben is meg tudjon születni. Ugyanakkor állandó készenlét is legyen bennünk, mely Krisztus második, dicsőséges eljövételére készít elő bennünket.

Kedves Testvérek! Advent magyarul úrjövetelet jelent. Az Úr eljött sok évszázaddal ezelőtt Betlehembe, el akar jönni idén az én szívembe is, de ugyanakkor még egyszer el fog jönni a világ végén. Nincs könnyű dolgunk, mert erre fel kell készíteni magunkat és a lelkünket. Kérjük Urunk Jézus Krisztus kegyelmét, hogy segítsen bennünket ebben a készülletben, hogy karácsonykor befogadhassuk lelkünkbe őt, aki megszületett, hogy aztán a második eljövetelekor ő is befogadjon bennünket örök országába.

László atya

Papi korona

A héten volt esperes-kerületünkben az **ősi papi korona**, melyen az itt szolgáló lelképásztorok mellett én is jelen lehettem. Természetesen papjaink ezen évi két hivatalos összejövetelen túl máskor és máshol is találkoznak. Úgy láttam, a munkakapcsolaton túl komoly barátságok is összekötik lelképásztorainkat.

A napi szolozsma elmondása után beszámolót hallhattunk Bajzáth Ferenc atya - józsefvárosi plébános tevékenységéről, tapasztalatairól egyházközségében. A Család évében most különös hangsúlyt kapott a családpasztoráció és a hajléktalanok problematikája. Józsefvárosban e két terület szorosan összekapcsolódik, nagy kihívást és persze sok munkát, leleményességet kíván az egyházközségtől.

A családpasztoráció, mint prevenció is nagy jelentőségű a hajléktalan probléma „kezelésében”. E gondolat jegyében a beszélgetés a mélyszegénységben élőkkel, a hajléktalanokkal való törődésre terelődött, hiszen ez mindenhol égető gond — sajnos a mi városunkban is.

Természetesen az Egyház ezt a problémát önmaga nem tudja megoldani, de segíteni sokat tud. 2000 esztendeje már megmondta Jézus: „szegények mindig lesznek köztetek”.

Az összejövetelen folytatott hasznos eszmecsereből néhány gondolatot kiemelek.

- A hajléktalanok több csoportra oszthatók. Vannak, akik nem saját hibájukból kerültek az utcára - családi, munkahelyi, társadalmi nehézségek, gazdasági válság és gondok lökték őket ebbe a helyzetbe. Ők általában szeretnének visszakapaszkodni. Vannak, akik minden elleni lázadásból élnek ezt az életformát. Ismét mások annyira leépültek mentálisan, egészségileg, hogy szinte csak vegetálnak.

- A társadalmi környezet - szándék, törvénykezés, gazdasági helyzet, mai világunk erkölcsi állapota - nehezen birkózik e feladattal. Az Egyháznak itt lehet óriási szerepe. Már sok szervezet foglalkozik a kérdéssel, ezen emberekkel (pl. Máltaiak, Karitás, egyházközségek, önkéntesek, stb.), de az Egyháznak a „fő profilja” mégiscsak az evangelizáció.

- A szétzilálódott családok tagjai, vagy csak egy-egy közülük nagyon hamar az utcán találja magát. Itt kapcsolódik össze a családpasztoráció és a hajléktalanság. Ha sikerül megmenteni, megtartani a családok egységét, ha még időben jön a közösségi odafigyelése, segítsége, akkor két legyet üthetünk egy csapásra: kevesebb hajléktalan lesz, és esetleg családokat, embereket bevonhatunk közösségeinkbe, a hitéletbe. Ezt meg - Jézus nyomán - mégis csak az Egyház tudná igen hatékonyan tenni. Erre már sok jó tapasztalat van. Gondoljunk csak a mi karitás csoportunk szolgálatára!

- Fontos a módszer, ahogyan ezekhez az emberekhez közelítünk. Nem jó, nem szerencsés, ha „árukapcsolással” akarjuk őket megteríteni: pl. ha bibliaórára, szentmisére járás a segítségnyújtás feltétele. Józsefvárosban - Teréz anya nyomdokain haladva - önzetlen szeretettel próbálnak odafordulni, segíteni - feltételek nélkül. Nagyon fontos a személyes kapcsolat, a személyes megszólítás, elbeszélgetés. Ha ők megtapasztalják ezt a feljük megnyíló szeretetet, akkor majd pont a segítők által rátalálhatnak a szeretet forrására, Krisztusra is. A személyes kapcsolat személyre szabott evangelizációvá fejlődhet. Belső igénnyé válhat bennük az érdeklődés a hit dolgai, a szeretet motivációja iránt.

- A cél ezeknek a - sokszor mindenkiben és mindenben csalódott, reményüket vesztett - embereknek a visszavezetése a normális emberi viszonyok közé. Ehhez a szeretet leleményére is szükség van, - és még így is csak keveseken lehet segíteni. Azokkal, akik nem akarnak a rossz helyzetből kijutni, meggyógyulni, nagyon nehéz valamit is elérni. Igen nagy gondot jelent az is, hogy sokan a szeretetszolgálatot „fejőstehének” nézik.

- Józsefvárosban is, nálunk is, és még sok településen a hajléktalanok, a mélyszegénységben élők nagy része cigány származású. Ez a tény a speciális, egyéb gondjaival még tovább súlyosbítja a helyzetet.

Úgy gondolom, városunk és egyházközségünk is tud eredményekről beszámolni. De mivel egyre nagyobb ezen a téren baj, így igazi kihívás a krisztusi szeretetből fakadó megoldások, cselekedetek keresése és megteremtése - kinek-kinek a maga élethelyzetében.

Talán az idősebbeknek ismerős **Bajzáth Ferenc atya** neve. Kicsit beszélgettem vele, s kiderült, hogy a 60-as években nálunk volt káplán. Szeretettel emlékezett vissza itt töltött idejére, Várhegyi atya szeretetteljes szigorára, a plébánia puritán helyzetére. Üdvözlétét küldi régi esztergomi híveinek, ismerőseinek.

*

Józsefvárosban rendszeresen tartanak szentmisét hajléktalanoknak. Nálunk csütörtökön a Kájoni János Cigánypasztorációs Csoport szervezésében Székely János püspök atya misézett - László atya koncelebrálásával - a cigány testvéreinknek. Természetesen jelen voltak a marista testvérek, a ferences szegénygondozó nővérek, a Családok Átmeneti Otthonának képviselői, lakói, karitás csoportunk (mint a Töltés utca rendszeres segítői) a mintegy 50 cigány között. Szombat este pedig Szent Erzsébetet köszöntjük, akit a szegények iránti szeretetért tisztelünk... A magunk módján egyházközségünk is megpróbál segíteni, karitás csoportunk igazán szép munkát végez - bár tudjuk, látjuk, ez csepp a tengerben...

Nyitrai László

Ősz-elmúlás

*„Magsárgul a levél szeptembernek végén
Megpihen az ember őszi korba érvén...”*

A halál elviselhetetlen titok, megdermeszti az emberi szívet, gyökeres és végleges változás. Mozdulatlansággá válik a mozgás, csenddé az élet lüktetése. Az ember úgy tér vissza a földre, úgy válik porrá a teste, mint az őszi falevél. „Emlékezz ember porból vagy és porrá leszel” - mondja a teremtő Isten.

Jézus Krisztus tanítása és halála utáni feltámadása bizonyossága annak, hogy a halállal csak a földi lét zárul le, és az élet Ura megajándékoz egy új élettel. „Aki énbennem hisz, ha meghalt is élni fog. Én feltámasztom az utolsó napon.”

A temetőben található keresztek jelzik a keresztyén ember hitét: a halál fölött él Krisztus hatalma, és tovább élnek azok, akik benne hittek és szeretetében hunytak el.

Újra november van, Mindenszentek ünnepe, Halottak Napja. Megindulnak az emberek a temető felé. Élő virágot, az élet jelét viszik szeretteik nyugalóhelyére. Gyertyát gyújtanak annak emlékére, hogy a halál sötét árnyékából az örök világosság fényességébe való érkezést kérjük minden megholt számára.

Bolyongunk a pislákoló fényekkel teli temetőben, s közben a már távol lévő nagyszülőkkel, szülőkkel, rokonokkal, barátokkal átélt emlékek, élmények törnek elő bennünk, egyszerre melegítve és szorongatva szívünket. Aki nem tud mozdulni otthonából, vagy akinek a szerettei sokfelé nyugszanak, az otthon gyújt gyertyát, és előkerülnek a régi fényképek, a megsárgult levelek és a rózsafüzér - ...Asszonyunk, Szűz Mária... imádkozzál érettünk bűnösökért, most és halálunk óráján.

A szeretet örökkévalóságát hirdeti minden szentmise is, amit halottainkért mondatunk, imádkozunk.

Vannak, akik szinte naponta kijárnak a temetőbe, gondozzák a sírokat. Akkor ér sokat ez a gondozás, ha nem csak engesztelés azok felé, akiket életükben nem nagyon szerettek, tiszteltek. Elsősorban addig kell egymást elfogadni, segíteni, tisztelni és szeretni, amíg élünk.

Jó lenne, ha már életünk hajnalán - és nem csak alkonyán - eljutnánk annak megsejtéséig, hogy életünk értelme és célja : találkozni az Istennel. Nagyon szépen fogalmazza ezt meg Ady Endre:

*„... Ma köszönöm, hogy te voltál ott,
Hol éreztem az életemet...
Köszönöm, hogy nem tartozok senkinek
Másnak, csupán néked, mindenért néked.
Napsugarak zúgása, amit hallok,
Számban nevednek jó íze van,
Szent menydörgést néz két szemem,
Istenem, Istenem, Istenem,
Könnyebb a lelkem, most, hogy látván vallott,
Hogy te voltál élet, bú, csók, öröm
S hogy te leszel a halál, köszönöm.”*

Kurucz Lórántné

November 11-én **gyászmisét** mondott plébánosunk a templomunkban szolgáló, már elhunyt atyák emlékére. Az oltáron tíz kis mécses értük égett. Azért a tíz papért, akik hosszabb-rövidebb ideig segítették a szentannásokat közelebb jutni az Istenhez.

Többeket közülük én egyáltalán nem ismerhettem személyesen (igaz szüleim elmeséléséből, illetve a plébániai évkönyv jóvoltából tudok róluk is), azonban már köztük van az is, aki engem az elsőáldozásra és bérmálkozásra készített fel majd megesketett minket, és az is, akinél lányaink voltak elsőáldozók.

Megható volt számomra ez az este. Szép gondolat László atyától, hogy ilyen formában is emlékezzünk, gondoljunk lelkipásztorainkra, imádkozzunk értük.

Nem voltunk sokan a templomban. Most is, mint már annyiszor megfogalmazódott bennem: vajon mennyire fontos ma egy-egy családban az a szép, régi hagyomány, hogy elhunyt szeretteink lelki üdvéért misét mondatunk? Szüleim generációja példát ad erre is a mai napig. Anyukám - tudom sok hasonló korú néni ugyanígy - listát ír össze évről-évre, kinek mikor van évfordulója, kiért, mikor van a gyászmise, hiszen az élet része az emlékezés. Fontos, hogy meghalt rokonaikért, barátainkért, papjainkért az Isten házában ily módon is imádkozzunk. Vajon így gondolja, így teszi ezt a fiatalabb generáció is?

Ez az este, mely a tavaly indult hagyomány folytatása, méltó köszönet és hálaadás volt azokért a papokért, akik templomunk megépítése óta fáradoztak híveik lelki fejlődéséért.

(NY.M.)

Október 11-én **szüreti misére** hívtok bennünket a **Rozália kápolnába** a csodálatos meghívó. Szüreti szentmise? Igen!

A Rozália kápolna történetét kutatva a következőket olvashatjuk: „...Az 1755. évi egyházlátogatási jegyzőkönyv szerint Szent Rozália tiszteletére épült kápolna mellett szüret idején egy ferences atya misét szokott celebrálni...”

A Szent Anna plébánia közössége ezt a szép szokást kívánja megőrizni, folytatni. A hagyományok továbbvitele nagyon fontos. Versailles főkertésze mondta egy rádióriportban: „Megtartjuk a jó dolgokat, őrizzük a hagyományokat.”

Az 1700-as évektől a szőlő betakarítását mindig megünnepelte a magyar. A szüret a különböző történelmi korokban többet jelentett egyszerű munkánál. Igazi sátoros ünnep volt, szüret idején még a törvénykezés is szünetelt.

A hagyománytisztelő esztergomiak közül sokan eljöttek a misére, melyet Székely János püspök és László atya tartottak. János atya prédikációit mindig élmény hallgatni.

Utána Kányádi Sándor verssorait kicsit szabadon felhasználva: „Jó pohár mustot ittam, lepényt is ettem, igazi túrós bélest” - a kápolna előtt tovább beszélgettünk, elmélgedtünk az új bort és a finom süteményeket kóstolgatva.

„Mind zuhanunk. Egy kéz hull oda,
lásd, amoda más: hull minden itten.
Mégis van Valaki, aki szelíden
tartja kezében e vad zuhanást.”

- írja Rainer Maria Rilke Ősz című versében.
Ez a Valaki a Jóisten. Hozzá imádkoztunk, hogy jövőre is találkozhatunk ennél a szép kis kápolnával.

Recska Valéria

Szüreti szentmise 2011

Október 21-én – ebben az évben második alkalommal – gyülekeztünk a Szent Rozáliáról nevezett kápolnánál szentmisére. Először szeptemberben, Szent Rozália névünnepét köszöntve, közbenjárását kérve. Most pedig hálát adni jöttünk össze, felelevenítve a régi hagyományt, mely szerint szüret idején egy ferences atya szentmisét mutatott be a kápolnában. Őseink, a város és a környékének szőlősgazdái köszönetet mondani jöttek ide a termésért.

Mi is, a XXI. század szőlőtermesztői szép számmal érkezünk a kápolnához. Öt óraker harangszó jelezte a szentmise áldozat kezdetét, melyet Székely János püspök mutatott be Pokriva László plébános atyával. A püspök atya szentbeszédében megemlékezett Boldog IV. Károly utolsó királyunkról is, akinek pontosan október 21-én volt az emléknapja. Történetek mesél életéről, áldozat és mélyes hazaszeretetről.

Homíliájában szólt nemzeti ünnepünkről is. Személyes, családi történeteket mondott el az akkori ifjúság hősiességéről, végül az anyai szeretetről hallottunk egy esetet, melyben egy édesanya életét áldozta fel, hogy kisgyermekét megmentse.

Mindannyian szívünkben hálával jöttünk az Isten házába. Hálával és köszönettel a 2011-es év bőséges és nagyon jó minőségű szőlőtermésért. Aki szőlőtermesztéssel foglalkozik, az tudja csak igazán, milyen nagy szükségünk van Isten segítségére. Mai napig fülemben csengenek apai nagyapám szavai, mikor nyár elején lelkendezve mondtuk: Nagyapa, olyan sok és szép termés mutatkozik. Válasza mindig az volt: Várjatok gyermekeim, messze még az ős, sokat kinn alszik a szőlő a szüretig. Kérünk kell Isten áldását munkánkra, hiszen az Ő segítsége nélkül semmit sem érhetünk el!

Az igazi, tiszta bornak fontos szerepe van a szentmise áldozatban, hiszen minden alkalommal a színborból lesz Jézus vére az átváltoztatásban.

A Szentírásban több helyen említik a szőlősgazdát, szőlőtőkét, s a szőlő termését, természetesen átvitt értelemben. Pl.: „Én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők. Aki bennem marad, és én őbenne, az bő termést hoz, mert nálam nélkül semmit sem tehettek” (Jn15,5).

Kérjük az Égiek segítségét, hogy mi, „szőlővesszők” olyan életet éljünk Jézus tanítását követve, ha majd eljön mindannyiunk hozzára a „mennyei szüret” ideje, bő és jó minőségű termést hozunk égi szőlősgazdánk, a Mennyei Atya örömére! Ezek a gondolatok jutottak eszembe a szüreti szentmisével kapcsolatosan.

A befejező áldás után szeretetvendégséggel folytatódott az ünneplés. Előkerültek a finom sós és édes sütemények, a must, az újbor és óbor, melyekkel kínálgattuk egymást. A jó hangulatú, meghitt beszélgetéseknek az erősen hűvösödő idő vetett véget.

Az előttünk álló esztendőben imádkozunk és dolgozunk, hogy Mennyei Atyánk áldása kísérje munkánkat, s egy év elteltével ismét egybegyűlhessünk hálaadásra, Isten segítségéért!

Szenczi Istvánné

November van, vége felé közeledik ez az év is. A kellemes nap-sütéses őszi idő visszacsalogatja szívünkbe a pihentető nyári napokat - egy hittantáborban tett ígérettel együtt. A Vámosmikolán elmaradt kirándulást szerettük volna pótolni őszején, ami kisebb nagyobb szervezéssel október 22-én össze is jött! Régi táborozónkat, Juhász Adrit (5. oszt.) kértem meg, mesélje el, hogyan telt ez a szép nap.

A kirándulást a hittanosoknak és az énekkarosoknak szervezték. 8 óraker indultunk a buszpályaudvarról, a visegrádi Apátkúti-völgybe, úgy 15-18-an voltunk. Odafelé úton mindenki nagyon izgult, hogy vajon mit fogunk csinálni, mivel Peti mindig meglepetést okoz. Amikor leszálltunk a buszról nem sokat, de azért kellett gyalogolni. Nemsokára kiértünk egy játszótérhez, ami mögött egy tisztás volt. Ott megebédeltünk és persze játszottunk. Az egyik legjobb játék a méta volt. Két csapatba szerveződöttünk. Az egyik kapitánya Ádám volt, a másikban nem volt felnőtt, kivéve Abrahámot. Végül Ábrahám csapata győzött. Amikor befejeztük a métázást, tovább gyalogoltunk. Mentünk vagy 5 km-t és beértünk az erdőbe. Nagyon meredek volt az út, ezért Peti ment elől. Amikor lankásabb lett a terep, megálltunk. Ekkor Peti elővett egy kendőt, majd a következő feladat szabályait kezdte magyarázni. Egyből kitaláltuk, hogy számháború készülődik. Ugyanazok a csapatok maradtak, mint az előbb. Két fordulót is játszottunk, és végül döntetlen lett az állás.

Az idő gyorsan eltelt, indultunk visszafelé. Már nem tűnt olyan hosszúnak az út, meg talán le is rövidítettük. Felszálltunk a buszra és szinte egy perc alatt hazaértünk. Otthon talán, sőt biztos, hogy mindenki elmondta, hogy milyen jól érezte magát! Szerintem ez volt a legeslegjobb hittanos és énekkaros kirándulás! Remélem jövőre is lesz!

Utólag is szeretném megköszönni Peti (Fritz Péter) lelkesedését és a kirándulás kivitelezését. Köszönöm annak a néhány szülőnek, akik velünk tartottak és elkísértek minket!

Lócskai Anikó

Plébániánk facebook oldalán sok szép kép tanúskodik ezen nap jó hangulatáról, Isten teremtett világának, az őszi erdőnek páratlan szépségéről! Szeretettel ajánlom figyelmébe a résztvevő gyermekek szüleinek, nagyszüleinek és egyházközségünk minden tagjának. (Szerk.)

Nyugdíjas közösségünk a nyári szünet után szeptemberben találkozott. László atyánkat köszöntöttük, és mindnyájunk névnapjáról is ez alkalommal emlékeztünk meg kis virágcsokrokkal. Jó volt látni újra egymást. Örültünk, hogy unokáink és dédunokáink száma egyre szaporodik.

Mindnyájunknak vidám fiatalágot, a nagy- és dédunokáink sok-sok örömet kívánok.

Októberi összejövetelünkön egyházközségünk életét bemutató képes összeállítást néztük meg.

Nusserné Mária

Szentek nyomában

- lelkigyakorlat Péliföld-Szentkereszten

Az idén október 7-9. között Székely János püspök atya vezetésével kétnapos lelkigyakorlaton vettünk részt Péliföld-Szentkereszten.

A püspök atya az egyház által kanonizált szentek példáján keresztül mutatta be, szentnek lenni valójában nem más, mint találkozni Istennel és teljesen Őhöz tartozni, Őt keresni minden időben. A közös elmélkedések, a csendes szentségimádások, a gyönyörű környezet és nem utolsósorban János atya lelkesedése sokunkban lángra gyújtotta az első szeretetet, amely arra indított minket, hogy újra Istennek ajándékozzuk magunkat és Őt tegyük a legelső helyre az életünkben, családjainkban. Hála legyen Istennek!

Balogh Gábor

Szállást keres a Szent Család

Karácsony közeleg. Az ünnepet körülvevő sok-sok előké-szület, olykor fölösleges kapkodás, semmitmondó, túlzott csillogás sokszor elfojtani igyekeznek a lelki ráhangolódást, a belső odafigyelést, Jézus születésére való igazi rácsodálkozást.

Természetesen magam is fontosnak tartom az ünnepel járó olyan külsőségeket, melyek meg-hittebbé, bensőségebbé teszik azokat. Örömmel takarítgatok, sü-tök-főzök, meglepetéseket készítek, egy-egy tál illatos süteménnyel vagy a kertünkben be-főzött lekvárokkal, illetve aszalt gyümölcsökkel advent idején meglátogatom kereszt-gyerekeinket, ismerőseinket. Igyekszem megajándékozni fi-nomságokkal egy-két olyan embert is, aki nem közeli ismer-ősem, de tudom, nekik sajnos kevesebb jut. Mindez jó érzéssel tölt el. Biztos vagyok abban, ezzel semmi különösöt, újat nem mondtam a testvéreknek, hiszen nagyon sokan tesznek ha-sonlóan, vagy sokkal többet nálam ez időt tájt.

Valószínű szép számmal vannak egyházközségünkben olyanok, akik az **adventi lelki töltekezés** sok szép formáját aktívan gyakorolják. Ezen lehetőségek közül én most egyre szeretném a kedves testvérek figyelmét felhívni, a Szállást keres a Szent Család népi ájtatosságra. Ezt a nagyszüleink, szü-leink számára oly természetes, szép hagyományt - mely évekig sajnos feledésbe merült - 2006-ban sikerült újra feleleveníteni plébániánkon. Azóta sokunk öröme évről-évre újra él, s bá-t-ran elmondhatom, hogy a benne részt vevők igen csak po-zitívan vélekednek róla. Bízatosok mindenkit, hogy akik eddig még nem voltak elég bátrak, hezitáltak, hogy bekapcsolódja-nak-e, fontolják meg, fogadjuk be minél többen egy-egy napra otthonainkba/szívünkbe a Szent Családot, adjunk szállást nekik.

Szeretnék két félreértést eloszlatni:

- A befogadó család fogalma jelen esetben nem kell, hogy a hagyományos értelemben vett - szülők és gyerekek alkotta közösséget jelentse feltétlenül. Az ajtó előtt zörgető, gyermekét váró Mária és József boldogan töltene egy napot egyedül álló testvérünkkel ugyanúgy, mint ott, ahol néhány szomszéd, barát összeáll és közösen fogadják őket, vagy bármely közösség is lehet szállásadó, s természetesen a családok.

- Fontos hangsúlyozni, hogy nem lakásnézőbe megyünk! Többektől hallottam, hogy szívesen bekapcsolódna, de neki kicsi a helye, meg már festetni is kellene, stb. Bizton állíthatom, hogy ezek jelen esetben lényegtelenek! Minden résztvevőt a közös Jézus-várás, az együtt imádkozás, a szeretetben eltöltött baráti együttlét öröme indít a másik felé.

Röviden az áhítatról: december 15-én a rorátén megáldott Szent Család kép elindul az első „szálláshelyére”, ahol akár egyedül, akár szomszédokkal, barátokkal, ismerősökkel kibő-vítve, akár szűkebb-bővebb családban imádkozva, énekelve, lélekben közösen készülünk az Istengyermek születésére. A Szent Családot befogadók másnap a képet továbbbivők-ké válnak. A képet hozók és a befogadók találkozásának a lényege a közös imádkozás, de utána természetesen lehetőség kínálkozik egy kis beszélgetésre, barátkozásra is, amit egy szerény agapé-val még meghittebbé tehetünk. *(A közös imádkozáshoz mellé-ke-lünk a képhez egy ajánlást, de mindenki saját indíttatása alapján – kötetlen formában végezheti ezt a népi ájtatosságot. Az interneten is sokféle szövegváltozatot találtam. - Szerk.)*

Az otthonunkban egy napig tartózkodó képet tegyük lehe-tőleg fő helyre, napjában elmélkedjünk, imádkozzunk előtte, próbáljuk felfogni Isten hozánk hajló megtestesült szeretetét.

A résztvevők (bokrok) azután december 23-án az esti szentmise keretében együtt köszöntik a Szent Családot az otthonainkat körbejáró, kihelyezett kép jelenlétében. De jó lenne, ha nem csak egy bokor alakulna az ideai adventben!

Szeretettel buzdítunk mindenkit, kapcsolódjunk be minél többen ebbe a hitünket erősítő, lelkünket melegenítő, közössé-günket építő mozgalomba! Örömmel tölt el, hogy Székely János püspök atya, László atya, Nyugdíjas közösségünk, és a Családok Atmeneti Otthona ismét szállásadó lesz.

Érdeklődni lehet László atyánál, jelentkezni a szerve-zőknel: Nyitraiék-nál. Ny. M.

Hirdetések, tervezett programjaink

November:

Adventben hétköznapokon – hétfőtől csütörtökig – **roraté** szentmisék lesznek templomunkban reggel 6 órakor. Utána a plébánián közös reggeli, amit karitás csoportunk tagjai készítenek. Ezen napokon nincs más időpontban szentmise.

22. kedd 18 óra, folytatódik plébániai filmklubunk.

26. Az esti szentmisén családi gyertyagyújtás.

December:

4. Vasárnap:

- A diákmisszióban Szent Miklóst köszöntjük, rá emléke-zünk.

- Az esti szentmise után adventi hangverseny, ami egyben jótékonyági alkalom, ahol orgonánk javítására gyűjtünk.

13. Imaóra az adventi várakozás jegyében.

15. Szállást keres a Szent Család ájtatosság indulása

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Adventi koncert

December 4-én, vasárnap

az esti szentmise után – 19.00 órai kezdettel –

adventi koncertre hívjuk és várjuk

egyházközségünk és városunk érdeklődő közönségét.

A Monteverdi kórust Hunyadi Zoltán karnagy úr vezeti.

A hangverseny egyben jótékonyági alkalom, orgonánk

legszükségesebb javításához várjuk az adományokat.

A belépés egyébként ingyenes.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
 Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
 Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segített: Németh Tünde
 Támogatók: özv. Kovács Jenőné, Héder Istvánné

„...Mert tudjuk, Ki jön:
Krisztusra várunk.”

Túrmezei Erzsébet

Emberi életünk tele van várakozással, elvárásokkal, vágyakkal. Sok mindenre várunk, körülményeink változására, emberekkel – családunkkal kapcsolatos elképzeléseink teljesülésére, szeretetre, békességre. Baj, ha ezen – amúgy teljesen normális, jogos elvárásaink eluralkodnak életünkön. Mert ezek teljesülése esetleges, nem fog hosszú távon kiélegíteni bennünket, még ha megvalósult is sok elképzelésünk.

Az Emberfia olyan utat mutatott nekünk, ami élhető, átvezet abba a másik életbe, még ha most sok csalódás közt kanyarog is ösvényünk. „Én vagyok az út, az igazság, és az élet.”. Hát ezért várunk annyira eljövételére...

Az **éjféli misén** mindig gyönyörködöm abban, hogy milyen szépen fel van díszítve a templom. Az adventi visszafogottság után jól esik látni, hogy újra van virág az oltáron, és karácsonyi díszbe öltözött a templom. Milyen érdekes: az első karácsonyon egyáltalán nem így volt. Akkor nem volt ünnepi díszítés, nem volt harangszó, nem szólt az orgona sem, csak a betlehemi barlang csendje vette körül az újszülött gyermeket. Az angyalok mégis azt énekeltek: Dicsőség a magasságban Istennek... De milyen dicsőségről van itt szó? Hiszen szegényen, rongyosan, az emberek által elhagyatottan született meg a Messiás. Miféle dicsőség ez? Ha palotában, szolgálkák körülveve, bársonyos, puha ágyban született volna, akkor értenénk ezt a dicsőséget, de Jézus esetében semmi ilyenről nincs szó. Napóleonnól olvastam egy rövid történetet, hogy amikor gyermeke születését várta, egész Európa feszült figyelemmel várakozott. Hercegnők, tábornokok, előkelőségek utaztak hozzá, hogy jelen lehessenek a nagy eseményen. Két ágyat készítettek a születendő gyermeknek. Az egyik kék színű volt, ha fiú lesz, a másik pedig rózsaszín, ha lány lesz az újszülött. Párizs arany bölcstől ajándékozott a császárnak. Végül, amikor meghozták Napoleonnak a hírt, hogy fia született 101 ágyúlovás köszöntötte az újszülöttet, és ünnepelt egész Franciaországon. Ez igazán dicsőséges és ünnepélyes születés.

Az Isten azonban nem sokat ad az ilyen jellegű dicsőségre. Neki mást jelent ez a szó. Az Ő dicsősége abban nyilvánul meg, hogy szeretetét kiárasztja az emberekre. Szeretetből határozta el, hogy az embert megmenti az örök kárhozattól, szeretetből küldte el szent Fiát is, hogy meg hozza az emberiség számára az Isten békéjét. Ez a béke töltötte el a betlehemi barlangot, és erről a békéről énekeltek az angyalok is: „békesség a földön a jóakarátú embereknek...” Az Isten mindent megtett az emberért. Karácsony ezt hirdeti nekünk.

Egy misszionáriusról hallottam, aki afrikai törzseknél hirdette az evangéliumot, hogy igazán csak akkor ért el valamit náluk, amikor teljesen tudott azonosulni velük. Az ő gondolkodás módjukkal, szokásaikkal, életformájukkal. Addig nem fogadtak el tőle semmit, de mihelyt látták, hogy úgy öltözködik, ahogy ők, azt eszi, amit ők, úgy beszél, azon a nyelven, ahogy ők, máris sokkal inkább hallgattak rá. A misszionárius mindent

megtett, amit emberként lehetséges, hogy ezeket a bennszülött törzseket az Istenhez vezesse.

Mennyivel többet tett az Isten akkor, amikor elküldte nekünk az ő egyszülött Fiát. Ő is velünk teljesen egyé vált, kivéve a bűnt, mert pont azt jött eltörölni. Az Isten dicsősége és az emberek békessége abban nyilvánul meg, hogy karácsonykor Isten és ember találkozott egymással. Találkozott és már többé soha nem is hagyják el egymást. Mennyi hálaadással tartozunk ezért a nagy szeretetért! Karácsonykor a betlehemi barlangra tekintünk és megköszönjük az Úrnak, hogy eljött közénk.
László atya

Család Éve lezárása

Az év végével lezárul a Család Éve. Nálunk ez december 30-án az esti ünnepi szentmisében történik, ahol László atya megáldja a jelen lévő családokat. Magyar Egyházunk is bizonyára értékelné fogja ezt az évet e szempontból. Érdemes nekünk is visszatekinteni, mi is történt nálunk.

Mint ismeretes, sokak bevonásával és kérdőív begyűjtésével is próbáltuk felmérni a hívek igényeit, és ezeket is figyelembe véve készítettük el az éves programot. Nagyobb részüket meg is valósítottuk, sajnos, néhány dologra már nem jutott idő, erő.

Talán a „legsikeresebb”, legtöbb embert megmozgató programunk volt a családi nap és a Kerektemplom éjszakája, melyek előkészítése nagyon sok munkát jelentett. Sok lelkes ember össz munkája meghozta az eredményt. Itt a cél is „jól volt belőve”. A hitélethez szorosabban kapcsolódó rendezvényeink (imaórák, templomi hangversenyek, lelki programok, ...) már kevesebb embert érintettek meg. Pedig úgy gondolom, mindegyik színvonala megfelelő volt, épülhettünk belőlük. A „törzsközönségünk” mindig ott volt – de ez az egyházközség lélekszámához mérve eléggé szerény. Ezen a helyzeten még az sem javított lényegesen, hogy a többi plébánián és minden elérhető helyi fórumon hirdettük ezeket. A közönyösség falait nehéz áttörni.

Az értékelést kisebb-nagyobb közösségeinkben is megtesztük majd. Magam számára két fontos tanulságot levontam – ami az én személyes véleményem:

Keves igazán elkötelezett emberünk van. Ami mellé sikerül csapatot „állítanunk” a lelkes emberekből, az megy, az sikeres lesz. Ebben – persze – benne van a kitűzött cél jó megválasztása is. Példaként – a betervezett vagy az ad hoc programunkon túl – érdemes megemlítenünk karitás csoportunkat, akik rengeteget vállaltak a rászoruló családok támogatásával, a rendezvényeinken segítő szolgálattal.

Az elmélyülést megkívánó, lelkiekre irányító programjainkra – úgy tűnik – kicsi az igény. Pedig a hitéletre is igaz, amit az üzlettel kapcsolatban emlegetnek: ha nem megy előre, akkor hátrafele halad. Úgy gondolom, plébániánkon „történnel dolgok”, ami a hitéletünket előbbre viheti.

A visszatekintés, a sikerek és kudarcok elemzése arra ösztönöz bennünket, hogy megpróbáljuk még jobban csinálni a dolgokat, a magvetést, azután a növekedést majd megadja az Úr hozzá. Tehát nem veszítjük kedvünket, a zsoltárossal valljuk:

„Ha az Úr nem építi a házat, az építők hiába fáradnak. Hogyha az Úr nem őrzi a várost, az őr hiába őrökdi fölötte. Hiába keltek hajnalban és fáradozok késő éjjelig: a kemény fáradtság kenyerét eszitek. Am akiket szeret, ő azokat elhalmozza, jóllehet alszanak...”
Nyitrai László

Nézem a naptárat, látom, hogy ma van Szent Ambrus - Milánó püspökének, himnusz-költőnek, egyháztanítónak - mellesleg szülőfalum védőszentjének - névünnepe, aki így írt a IV. században:

„Világosság, Atyáddal egy,- Te fénynek fénye, napvilág:
Az éjt megtöri énekünk: Jelenj meg köztünk, sűrgetünk.”

Néhány nappal ezelőtt, az esti szentmise után a Monteverdi vendégkórus adott **ádventi koncertet templomunkban.**

A zene segítségével, a zene által fogalmazták meg az emberben meglévő várankozás izgalmát, az Úr eljövetele iránti sóvárgást.

Az ádventi időszak elején mi, az eltevedt bárányok, már megpillanthatjuk a távolban az alakját, amint közeledik felénk. Azonban nem várhatjuk Őt tétlenül! Szeretettel, örömmel, cselekvéssel kell készülnünk a Vele való találkozásra. Isten szeretetének fényében őszintén meg kell vizsgálni cselekedeteinket: bűnbánatot kell tartanunk. Az egyház hite és reményünk szerint mindegyre a Teremtő válasza a megbocsájtás. Számára is nagy öröm, hogy visszatalálunk hozzá.

A várankozás ideje alatt fokozottan gyakoroljuk azokat az erényeket, amelyekre a betlehemi jászol figyelmeztet: az egyszerűséget, a „szegénységet”, az alázatosságot. Törekedjünk arra, hogy ha majd eljön az idő, a mi szívünkben is megszülessen a kisdéd, az emberré lett Krisztus, aki üdvösségünket jelenti.

Várjuk tehát a karácsonyt, a jó pásztor, aki gyermekként megérkezik hozzánk. A legértékesebb ajándékot Isten fia hozta meg 2000 évvel ezelőtt: emberré lett, hogy bennünket Isten fiaivá tegyen.

„Az a biztos tudat, hogy jön az Úr, örömmel tölt el,
de az Egyház még egyszer, az utolsó percben,
figyelmeztetni akar, hogy készen várjuk eljövételét!”

Tuschinger Lászlóné

Köszönet a Monteverdi Kórusnak, Hunyadi Zoltán karnagy úrnak, és az est házigazdájának, Pálmai Árpádnak a lelki élményért! És köszönet a szép számban megjelent hallgatóknak, akik adományaikkal - 73.000 Ft jött össze - hozzájárultak orgonánk majdani felújításához! Szerk.

Adventi levél - Kedves Barátnőm!

Nagyon örültem annak, hogy megosztottad velem örömeidet. Unokáid keresztelője nagy ünnep volt nálatok. Kicsit irigyellek is, hisz nekem még az unokázás boldogsága nem adott meg. Orvos barátnőd és férjének eltűnése nagyon mélyen érint téged. Aggodalmadat megértem. Tudom, hogy anyósod betegsége, fiad problémái miatt most kevesebbet mosolyogsz.

Amikor 20 éve munkahelyet váltottam, kedves kollégám egy kis alakú könyvvel ajándékozott meg. Azóta naponta ebből is erőt kapok. Azt gondolom, az itt idézett részek neked is segíthetnek. „Életem hajóját ide-oda dobálják a hullámok. Félsz és Istenhez kiáltasz. De a vihar egyre hevesebb lesz és a hullámok elnyeléssel fenyegetnek.” Kiáltasz: „Hol van az én Istenem! Nem hallgatta meg az én imádságomat?” Hallotta. De gyakran éppen az az akarata, hogy a hullámok magasra tornyosuljanak. Szeretetének terve ez. Bátran mondj dicséretet, ha tép a vihar: „Isten éppen most munkálkodik. Nagy dolgokat akar véghezvinni életemben. Nagy nevét meg fogja dicsőíteni. Ezért kitarok, és Benne bízom! Köszönöm Istenem, hogy segítségem a küszöbön áll.” - írta M. Basilea Schlink.

Tudod kedves Barátnőm, amikor gyerek voltam nem írhattam levelet a Jézuskának, mert anyukám aggódott. Úgy gondolta, hogy szegénységünkben karácsony fénye nem ragyog úgy, ahogy gyermekki vágyam szeretné. Ha megengeded, akkor most öregedő fejjel megírom a levelet és megosztom veled.

Drága Jézusom! Advent van megint. Köszönöm a hajnali misék hangulatát.

Az imbolygó gyertyafényben unokahúgom gyermekei ministrálnak. Mellettem ül a nagynéném, kinek keze bár remeg és kora sem mondható fiatalnak, szemében a fény még mindig tiszta és őszinte. Férje 83. születésnapján együtt jöttek a rorátéra. Ők a ministráló gyerekekben nagyszülőként gyönyörködnek. Három lányuk közül az egyik most is velük van.

Köszönöm, hogy hitem olyan megerősítéseket kapott, mint a nagymamám, az édesanyám, akik a múltamat jelentik. A jelenem pedig az unokatestvéreim, nagynéném. A jövő pedig a ministráló rokonaim.

Köszönöm, hogy el-elakadó imáimban bizalommal tudok Feléd fordulni. Köszönet életem minden fájdalmáért, öröméért, kudarcokért, sikerekért, a pillanatokért, a percekért, az órákért, a napokért, az évekért.

Most a kívánságomat írom le Neked, Jézusom. Segítség, kérlek, hogy Mécs László sorait meg tudjam valósítani, és adventem után a karácsony fénye tiszta hittel ragyogjon.

„...egyszerűek legyünk, mint az országút, hogy mindenkihez elmehessünk. Jók legyünk, mint a levegő, hogy mindenkit megölelhessünk. Édesek legyünk, mint a kenyér, hogy mindenkit etethessünk. Vidámak legyünk, mint a bor, hogy mindenkit megnevetessünk.”

Ne haragudj kedves Barátnőm, hogy ez a levél ennyire bevon lelki életembe. Te ismersz engem, megérted soraimat. Karácsonykor is gondolatban veled leszek: Mariann

Ima Hozzád - Mennyei Atyám!

Azért írom Neked ezeket a sorokat, hogy hálát adjak azért a sok kegyelemért, amellyel megajándékozta! Kezdetben nem tudtam miért mondtam oly hírtelen igent egy **SZENTLÉLEK SZEMINÁRIUMI** meghívásra. Valahol tudtam, hogy ez a Te igened volt, kevésbé az enyém. Még akkor is kételkedtem, amikor Kemenes Gábor atya, aki az alkalmakat vezette, életmegújító lelki gyakorlatról beszélt. Életmegújító pár alkalom? Hiszen kezdetben minden és mindenki olyan idegen volt. De tudtam, hogy te jobban szeretnéd, mint én. Itt volt az ideje, hogy egyszer engedelmes szolgád legyek. A lelki tanításokban, a mindennapos kis házi feladatokban, a kiscsoportos beszélgetésekben, szentségimádásokban végig ott voltál, éreztem a jelenléted. Minden alkalommal egyre közelebb kerültem Hozzád, a közösség által is. Sok mindent ígértem, és sok mindent letettem eléd, Atyám. Kéréseket, gondokat, mindennapos problémákat, embereket, az életemet, és végtelen sok hálát, mert mindezt elfogadtad. Megtanítottál arra, hogy még a legnagyobb zűrzavarban is lehet a lelkemben csend és béke. A legsűrűbb napomban is mindig jut időm Rád. Megmutattad, hogy elég egyetlen alkalom, hogy a szentlélek szemináriumából életmegújító lelki gyakorlat legyen. Uram, tudom, hogy ez csak a kezdet, ezután is folyamatosan munkálkodszt rajtunk, formálsz minket szereteteddel. Atyám, köszönöm Neked azt a 30 embert, akiket hétről hétre velem együtt magadhoz vontál. Köszönöm, hogy Angellát buzdítottad arra, hogy megszervezze a szemináriumot. Köszönet azért is, hogy Gábor atyát küldted ide hozzánk, hogy az ő tudásával, közvetlenségével, egyenes tanításával hétről hétre növekedhetünk. Köszönöm, hogy nyitottál egy kiskaput a szívemben, és ezek a tanítások eljutottak odáig. Valahol, nem tudom pontosan hol lehetett, talán a kiscsoportos beszélgetésekben, a közös énekekben, az emberi szeretetben, vagy amikor előtted térdeltem imádkozva. Örül a szívem, hogy Rád találtam.

Atyám, áldd meg ezt az új közösséget, hogy amit elkezdted bennünk az folyamatos legyen, és erre a biztos alapra tudjuk építeni életünket. Amen.

Lócskai Anikó

Karitás hírek

„Cigánynak néztek? Rájuk hagytam.
Kunnak? spanyolnak, kistatárnak?
Metszett szemmel csak mosolyogtam,
röpdösött bennem egy madárhad.”

Csoóri Sándor

Csalog Zsolt írja egyik novellájában: Cigányon nem fog az átok.

Ne is fogjon azokon a cigányokon, akik eljöttek november 17-én a Szent Anna Plébánia és a Kájoni János Cigánypasztorációs Csoport szervezésében megrendezett cigánypasztorációs szentmisére, és az azt követő kellemes vacsorára.

A szentmisét Székely János püspök, a Kájoni Csoport alapítója és Pokriva László plébános atya celebrálta. János atya vendéget is hívott: az egyik fiatal jogot tanul Pécssett, a másik Kárpátaljáról való, papnak készül. Lehet az ő példájukat követni! A szertartáson cigányul is elhangzottak énekek.

Kérjük János atyát, továbbra is folytassa ezt a missziós munkát, hogy egyre több cigány testvérünk éljen hitéletet, és megvalósuljon ez a csodálatos könyörgésük:

„Isten, könyörülj meg nekünk,
Ne szenvedjen tovább népünk.
Megáldottál, megváltottál,
Országodba befogadtál.”

Köszönet illeti Ónodi Sándort, aki nagy-nagy szervezőmunkát végzett, hogy ez a szép nap megvalósuljon.

*

„November áll itt a ködben, csizmájában
toporog
néhány napig felhőt szítál
aztán ő is menni fog.
Elviszi az őszt magával,
a nyomában jön a tél
meleg helyre vackolódik
helyet keres, aki él.”

K. László Szilvia

November hónap jeles napja 19-én Erzsébet. Az Egyház ekkor ünnepli a karitást. Az idén kettős az ünnep: 80 éve született meg hazánkban a karitás mozgalom és 20 éve indult újra a katolikus karitás.

A magyar Katolikus Püspöki Konferencia **Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepén** körlevelet adott ki, amit a misén László atya fölolvastott. Az ünnepi hangulatot még szebbé tette a gyönyörűen éneklő Corde Voto Kamarakórus. Hetényi Bálintné két csodálatos verset hozott: Kalkuttai Teréz anya és Szent Rita gondolatait tolmácsolta a tőle megszokott igényességgel.

„Áhítottam, hogy szeretni tudjak, és kaptam az Úrtól bajba jutott embereket, akiken segíthetek”- karitásunknak is ez lehet a mottója. Igyekszünk segíteni a rászorulókon.

A szentmise végén kiosztottuk az Erzsébet kenyeret, amit az atya megáldott.

*

„Itt van a szép, víg karácsony
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege
Kicsi szíved remeg-e?”

Dsida Jenő

Sok kicsi és nagyobb gyerek szíve remegett meg december 10-én, szombaton a Keresztény Múzeumban, ahová Kontsek Ildikó igazgató asszony várta őket és kísérőiket, hogy a csodálatos képek előtt elmélkedjünk egy kicsit karácsony ünnepéről.

Az érdeklődők a Családok Átmeneti Otthonából, a Teleházból, illetve a VIA BONA Otthonból jöttek.

Elsőnek Szent Miklós püspököt ábrázoló kép előtt emlékeztünk meg a gyerekek „kedvenc” püspökéről.

A csodálatos Mária-oltárnál Jézus születésének történetét beszéltek meg. A lelkes csapat nagyon tájékozott volt!

Salzburgi festő Királyok imádása című képe előtt derült csak ki, hogy ők már a XXI. század gyerekei: tömjén és mirha helyett autót vittek volna ajándékba a Kisjézusnak.

Köszönjük az igazgató asszonynak, aki szabad idejét fölajánlva, megmutatta nekünk a gyűjtemény „karácsonyi kincseit”. Már hagyomány, hogy karácsonykor és húsvétkor a múzeum festményei is segítenek elmélyülni az ünneplésben. Mindazoknak, akik itt voltunk, biztosan a szentestén is eszünkbe jut majd az itt kapott élmény, és az igazgató asszony kedves szavai, hogy ne felejtjük el az itt látottakat. Hogy ez így lesz, bizonyítja az ajándékba kapott képeslap is, amire az egyik kisfiú megjegyezte: „Ezt én anyukámnak adom, és a fa alá fogjuk tenni.”

*

„Senki sem haszontalan ebben a világban, aki könnyít mások terhein”- írja Charles Dickens.

Mások terhein igyekeznek minden erejükkel könnyíteni a kórház Hospice Ápolási Osztályán. Ezt tapasztaltuk meg, amikor Dr. Farkas Elek főorvos úr és lelkes csapata meghívására, karitás csoportunk szervezésében ellátogattunk hozzájuk december 12-én. Adventi műsorral igyekeztünk szebbé tenni a betegeket mindennapjait.

Gyurácz Németh László csodálatos hangján megszólaló énekek, Gyurics Kálmán által szavalt versek segítettek az elmélyülést. Juhász Gyula felejthetetlen sorait Hetényi Bálintné tolmácsolta:

„... Bizalmas szívvel járom a világot, s amit az élet vágott
Behegesztem a sebet szívemben
És hiszek újra égi szeretetben
ilyenkor decemberben.
Legyünk hát jobbak, s higgynk rendületlen,
S ne csak így decemberben.”

László atya karácsonyi üzenetét négy dologban foglalta össze: várákozás, imádság, öröm, bűnbocsánat.

Garai Gábortól olvastam valahol: „Én a hétköznapi kis csodákban hiszek”. Nekem a következő hétköznapi kis csoda jelentette ezen a napon karácsony üzenetét: A nővérke tolokocsin kitolt egy beteget, s míg László atya az ünnepről beszélt, a beteg megfogta a nővér kezét és megcsókolta. Ennél szebbet nem üzenhetett volna karácsony!

Kívánunk a kórház, az osztály minden dolgozójának, betegének áldott ünnepeket!

(Az ünnepséget támogatta Bokros Istvánné és Vincze Ferenc. Köszönjük!)

Recska Valéria

Nyugdíjas közösség

Sok eseményről számolhatok be az elmúlt hónapokban.

Októberben az Idősek Napja alkalmából köszöntöttek minket a Mindszenty iskola harmadik osztályos tanulói. Korompai Gáborné Katalin tanítónőjük nagyon kedves kis műsort állított össze és tanított be, amit a gyerekek lelkesen előadtak. Emléklapokon is szép gondolatokat kaptunk.

Következő találkozásunkon László atya filmet vetített: Szűz Mária jelenései a kis pásztoroknak. Könnyeket csalt a szemünkbe Szűz Mária felénk táruuló szeretete és a gyerekek hűsége.

November végén adventi koszorút kötöttünk. Itt szeretnénk megköszönni a friss, szép fenyőgallyakat, amit minden évben Háromszeginé Anci családjától kapunk. Felemelő pillanatokat élünk át, amint meggyújtjuk az első gyertyát a koszorún, és hallgatjuk László atya gondolatait, a ráhangolódást a szeretet ünnepére.

December 17-én, szombaton tartja közösségünk karácsonyi összejövetelét, amikor mi is bekapcsolódunk a szállást keres a Szent Család ájtatosságba.

Nusserné Mária

Röviden...

- Szívet melengető látvány, hogy a rorátén mennyien összejövünk! Még örömtelibb, hogy sok fiatal is jelen van. A szentmiséket zsíros kenyér reggeli követi. Amit már régóta tudunk, nagyon szűkös a közösségi termünk – sajnos, vagy hál' Istennek!? Köszönet a reggeli készítőinek (karitás) a „háttérmunkáért”, szolgálataukért!

- Kicsit zaklatottan, de beindult a Széchenyi téren is adventi gyertyagyújtás. A harmadik vasárnap előestéjén már némi életjelet mutatott a tér, így Székely János püspök atya mintegy 200 ember „gyűrűjében” gyűjt-hatta meg az „öröm” gyertyáját. Templomunk énekkara szolgált ezen alkalommal.

- 14-én kettő, 15-én egy Szent Család kép indult szálláskereső útjára egyházközségünkben, hogy a 2000 év előtti eseményekről gondolkodjunk családjainkban, közösségeinkben. Mikor az ötlet felmerült – vagy hat évvel ezelőtt – nem tudtunk egy „bokrot” sem összehozni. Az idén tehát három kör indult, ez némi derülátásra batorít bennünket...

- Újságunk mellékleteként közkinccsé tettük jövő évi programtervünket. Ez eddig is volt, de csak a testületi tagok kaptak belőle. Úgy gondoljuk, hasznos, ha minden érdeklődő jó előre látja, mi is fog történni a plébánián. Munkatervünk bizonyára kiegészül majd még néhány egyéb rendezvényt is, ami adódik év közben. Újdonság a negyedévenként tervezett „Szent Anna könnyei” szentmise. Ezen alkalmakkor a testvérek szándékára: kéréseire és háladadására mutatja be a szentmisét László atya. Szent Anna templomunk és egyházközségünk patrónája, az ő közbenjárását bizalommal kérjük egyes-bajos dolgainkban, vagy éppen köszönetünket általa akarjuk tolmácsolni Szent Unokájának. Hiszen „nagy mama élményünk” mindannyiunknak van, méghozzá a legszebbek között!

- Advent harmadik vasárnapján adományokat gyűjtöttünk egyházközségünk területén működő, szegény/hátrányos helyzetű fiatalokkal foglalkozó intézmények és családok számára. Sokan meghallották a felhívást, jelentős mennyiségű adomány (tartós élelmiszer, játék, könyv, - a gyermekektől a Mikulás csomagjaikból édesség) gyűlt össze, amit karitás csoportunk segített az igényeknek megfelelően csoportosítva szétszítani. Talán néhány embernek tudtunk valamit enyhíteni nehézségein, és ami még fontosabb, embertelen világunkban a reményt felcsillantani.

Szent Anna templom Híveihöz

Nagy öröm és meglepetés volt számomra, amikor a templomba érkezve megláttam azt a nagyon sok adományt, melyet részben Otthonunk részére gyűjtöttek a kedves Hívek. Istennek legyen hála!

Intézményünk nevében köszönetet mondunk, Pokriva László atyának, hogy híveit összefogva, gyűjtést szervezett rászoruló családok, gyermekek részére.

Felnőttek és gyerekek, egyaránt átéltek már többször is az ajándékozás szertartását. Kapni is nagy öröm, de adni még nagyobb. Jó érzés látni felnőttet és gyermeket egyaránt, amikor átveszi a csomagot, megköszöni, esetleg könnybe lábadt szemmel meghatódik a felé irányuló figyelmességtől, szeretettől. Egy beszámolóban olvastam, egy édesanya mesélte: annyit kaptam, itt nem igazán tárgyi dolgokról beszélek, hanem lelkiekről, hogy úgy éreztem, túlsordulok, azonnal adnom kell tovább. Kívánom ezt az érzést mindannyiunknak!

Kedves Gyerekek!

Öröm számomra, hogy sokan hoztátok el adományba kedvenc játékaikat, egy kis csokit, vagy Mikulás csomagot. Az biztos, hogy itt, a mi Otthonunkban, karácsonykor a Jézuska meglepetései mellett, a Ti ajándékaitoknak is sok gyermek fog örülni.

Tittmann Lászlóné
MMSZ Családok Atmeneti Otthona vezetője

Hirdetések, ünnepi programjaink

December:

24-én: 15.00 órakor pásztorjáték a templomban
23.45-kor rövid koncert: templomunk kórusa énekel, majd éjfélti szentmise.
25-én: 9.00 órakor karácsonyi ünnepi szentmise, előtte 8.40-től rövid koncertet ad templomunk énekkara.
18.00 órakor esti szentmise. (7 és 11 órai elmarad!)
26-án: Szentmisék: csak 9.00 és 18.00 órakor.
27-én: Reggel 7.00 órai szentmisében borszentelés lesz.
30-án: 18.00 órai szentmisében a Család Éve lezárása, a jelenlévő családok megáldása.
31-én: 18.00 órakor év végi hálaadó szentmise.

Január:

1-jén: Újév napja, szentmisék 9.00, 11.00 és 18.00 órakor.
(A reggel 7 órai elmarad!)
8-án: Vízkereszt, a 11.00 órai szentmisében vízszentelés. Elkezdődik a házszentelések időszaka.
13-án: 18.00 órakor ünnepélyes gyászmise az előző évben elhunytakért.
15-én: Az ökumenikus imahét kezdete. A 9.00 órai szentmisében Szent Margitra emlékezünk.
17-én: 18 órakor januári imaóránk.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

**Minden kedves Testvérünknek
kegyelmekben gazdag ünnepet kívánunk,
és Isten bőséges áldását az új évre!**

Pokriva László atya és a képviselő-testület

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
Támogatók: özv. Kovács Jenőné, Szenci Istvánné, Dr. Bátori Dénesné, Vodicska Ferencné, Pazsiczky Mariann

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2012. január
V/1. szám

Nehéz évet hagyunk magunk mögött, és az új indulása sem valami biztató – már ami a külső viszonyainkat érinti. Mindenki érzi a pénztárcáján, emberi kapcsolataiban, városunk történéseiben...

Még szerencse, hogy a belsőnkben más folyamatok zajlanak, mások a hangsúlyok! Fejtetőre állt emberi világunkban a karácsonyi események átélése, megélése visszabillenti lelki egyensúlyunkat. Hiszen annyi szép dolog történt velünk, általunk - Urunk megjelenésére készülve, és az ünnepek alatt! Igen, velünk, és általunk, mert részesei voltunk, és szeretnénk folyamatosan részesei lenni minden jó dolognak, ami a lelkieket előbbre viszi, emberségünket erősíti.

Újságunk terjedelme nem teszi lehetővé, hogy azt a sok élményt közkinccsé tegyük, amit egymás közt örömmel osztunk meg – amit egy-egy eseménnyel kapcsolatban átélünk. Jézus öröme, hitünk élménye összekapcsol bennünket. Ezt erősíti az ökumenikus imahét rendezvénysorozata, és a ráhangoló januári imaóránk is.

Ezzel a lelkülettel fussunk neki az újévnek, hogy Jézusban való egységünkről, örömeünkről tanúságot téve tegyük szebbé, jobbá szűkebb, tágabb környezetünket!

„...Ez a mi munkánk, és nem is kevés...”

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy esztendő alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással. A beszámolót három részre osztanám:

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számomra, ha szentséget szolgáltatok ki. Ugyanis a szentségeken keresztül különösen is megtapasztalhatjuk Isten kegyelmét és szeretetét.

2011-ben 41 keresztelestünk volt, ami jóval kevesebb a tavalyi 53-hoz képest. Nem tudom mi ennek az oka, talán kevesebb gyermek is született az idén.

43 elsőáldozónk és 17 bérházas volt. Ünnepelesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben 23 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a szentséget a kórházban és otthonában is. A házasság szentségében 6 pár részesült. Ez néggyel kevesebb, mint tavaly.

Érdekesként mondom, hogy kb. 20.000 áldozó volt a Kerek templomban ebben az évben.

Itt említeném meg – bár nem szentség - a temetéseket is. Idén 56 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám 6-tal több, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon kevesen részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük tőle, hogy ezeken keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló:

A Magyar Katolikus Püspöki Kar meghirdette a Család évét 2011-re. Közösségi alkalmainkat, programjainkat mi is ennek jegyében szerveztük meg. Imádságainkban minden szentmisén megemlékeztünk a családról, de imaóráinkon is elmélkedtünk

az édesapai és édesanyai hivatásról, a nagyszülőkről és a gyermekekről is. A májusi litániákon és az októberi ájtatosságokon is a családokért imádkoztunk. Szerveztünk a szülőknek teadélutánokat, családi napot tartottunk, a filmklubok keretében családi filmeket vetítettünk, a hittantábor fő témája is ez volt. Ezen kívül részt vettünk az ökumenikus imahéten, szerveztünk farsangot, zárandoklaton voltunk a képviselő-testülettel. Úgy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása hasonló lett, mint az elmúlt esztendőben. Ez pedig úgy gondolom, hogy a mostani válság közepette nagyon jó. Bevételeink nem nagyon növekedtek, de nem is csökkentek.

Plébániánknak négy bevételi forrása van:

Egyházi adó: 1.474.500,-   Perselybevétel: 3.776.805,-
Stólabevétel: 1.277.800,-   Adomány: 332.500,-

Mind az egyházadó, mind pedig a perselypénz egy kicsi emelkedést mutat. A stólabevétel és az adomány összege a tavalyi évhez képest nem változott.

Egyéb bevételeink: 110.457,- (kamat és terembérlés)

2011-ben az alábbi gyűjtések voltak:

Katolikus iskolák: 140.940,-   Péterfillér: 95.655,-
Missziós gyűjtés: 98.730,-   Karitás gyűjtés: 149.200,-
Szentföld javára: 104.555,-

Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmegye felé.

Ezen kívül két tartós élelmiszergyűjtést is tartottunk. Az egyiket nagybőjtben a másikat pedig adventben. Mindkettő igen sikeres volt.

Így az összes bevételünk 2011-ben: 6.972.060 forint volt.

Köszönjük szépen híveink adakozó szeretetét!

2011-ben az alábbi kiadásaink voltak:

Fizetések: 3.008.400,-   Járulékok: 193.007,-
Iroda: 304.085,-   (nyomtatványok, festékpatronok, postaköltség)

Közüzem: 2.032.106,- (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj)

Egyéb kiadás: 1.693.027,- (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés)

Papi szolidaritás: 478.000,-

Összes kiadás: 7.708.625 forint. Sajnos ez azt jelenti, hogy idén több volt a kiadás, mint a bevétel. Azonban a 2010-es esztendőről volt még maradványunk. Így a mérleg a következőképpen alakult:

Bevétel:

2010-es év maradványa: 4.594.483 forint

2011-es év bevételei: 6.972.060 forint

Összesen: 11.566.543 forint

2011-es év kiadásai: 7.708.625 forint

2011-es év maradványa: 3.857.918 forint

Végül pedig szeretném megköszönni mindenkinek a segítségét, szolgálatát! Mazgon Gábor és Radnics Zoltán atyáknak a rendszeres helyettesítést, besegítést, a képviselő-testület egész éves munkáját, különösen is az elnököknek, Nyitrai Lászlónak és a templomgondnoknak, Erdős Péternek. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban a sekrestyéseknek: Kati néni és Ilonka néni, Gyurác Lacinak és Reményi Lacinak az áldozatos munkáját. Köszönöm a takarító csoport tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a karitás

munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak. Köszönöm a felnőtt- és a gitáros énekkar, ill. a kamarakórus énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatók munkáját, köszönöm a ministránsok egész éves segítségét. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodában segítenek nekem. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán.

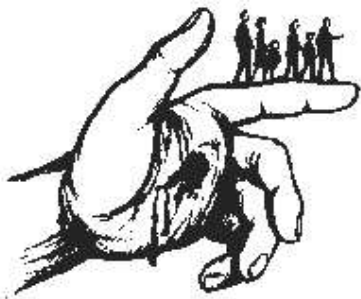
Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorosan!

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna pedig könyörögjön értünk. Ámen.

(Elhangzott 2011. december 31-én a hálaadó szentmisén)

László atya

Egyházközségünk hívei nevében megköszönöm László atya szolgálatát, kitartását, a törődést, buzdítást. Hogy plébániánk halad a krisztusi úton, az az ő vezetésének, jó pásztori mentalitásának, közös ügyünk iránti elkötelezettségének köszönhető leginkább.

Isten (és főpásztorunk) tartsa meg közöttünk sokáig!

Személyesen is megköszönöm az együtt gondolkodást, a sok közös munkát, barátságát! És rajta kívül mindenkinek, akik ebben a szolgálatban „megszólíthatók”, hívásra, kérésre, vagy éppen e nélkül jönnek ötleteikkel, segítő felajánlásaikkal. A hajó így tud csak haladni, ha van alkalmas kapitány, de van tette kész legénység is! Maradjon ez így az idén is!

Nyitrai László

Köszönet a Töltés utcáról

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a Szent Anna plébániának adománygyűjtő munkájáért, az adakozóknak jószágukért, gondoskodásukért. Nekik köszönhetően sikerült még örömtelibbé varázsolnunk a rászoruló, hátrányos helyzetű

családok karácsonyát. A felajánlott és összegyűjtött élelmiszerekből csomagokat készítettünk, és családgon-
dozónk segítségével kiosztottuk. Így az ünnepek előtt kicsit mindenkinek több

juthatott az asztalára. A gyermekekre is szeretettel gondoltak az adományozók, mert szebbnél szebb játékokat rakhattunk a csoportokba járó gyermekek karácsonyi csomagjába.

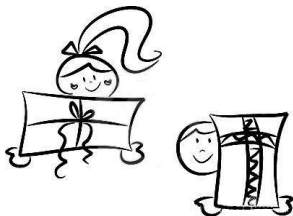
Szerencsére, szinte az utolsó pillanatban nagyon sok helyről érkeztek hozzánk felajánlások civilektől, iskoláktól, szervezetektől.

Karácsonyi ünnepségünket december 22-én, szerdán tartottuk „A Mi Házunk” Marista Közösségi Ház nagytermében. Az itt dolgozók műsorral készültek, majd közös imádkozás után, minden csoportban megtörtént az ajándékozás.

Aldott, örömteli és boldog volt az ünnep.

Köszönettel:

A „Határtalan Szív” Alapítvány munkatársai és Marista testvérek

Szállást talált a Szent Család

(1)

Régi népi hagyomány a karácsonyt megelőző „Szállást keres a Szent Család” kilenced, amelyet plébániánkon idén már három Szent Család képpel végeztünk el: sőt, a családok közösség „tizedet” végzett, mivel tíz, gyermekes család vállalta a Szent Család befogadását.

A képeket a rorátén áldotta meg és indította útnak László atya, majd ünnepélyes szentmise keretében kerültek vissza a templomba december 23-án. (A szentmisét Székely János atya – mint egyik „szállásadó” tartotta. Szerk.) A hagyomány-
ápolásban részt vevő családok a mise után agapén vettek részt, ahol ugyanolyan jó hangulatban lehettünk együtt, mint a megelőző estéken, amikor is egy-egy család látta vendégül nem csak a szállást kereső Szent Családot, hanem egymást is.

Az ünnepek elmúltával László atya összehívta a családok közösség tagjait, hogy szűkebb körben is megoszthassák élményeiket egymással. A plébániai hittanterem asztala körül, finom házi sütemények mellett ülve újra átélhettük azt a bensőséges hangulatot, amit a kép befogadásakor illetve átadásakor éreztünk, és elteltünk hálával a kapott kegyelmekért. Mindannyian megköszöntük plébánosunknak a lehetőséget, és megállapodtunk benne, hogy ezt a hagyományt a következő években is ápolni fogjuk. Nem csak közelebbi ismeretségek, sőt, barátságok születtek ezen pár nap alatt, hanem hitünkben is mélyültünk, gazdagodtunk.

Bár az ünnepek elszálltak, a Szent Család képek egy évig a szekrénybe kerültek, azonban a Szent Család köztünk maradt. Az egyik családfelelmondta, hogy a kép előtt elmélkedve arra gondolt, könnyű nekünk, hisz tudjuk, Jézust fogadjuk be. Az akkori emberek nem tudták, kik kopogtatnak az ajtójukon. Vajon mi ma beengednénk ismeretlen embereket az otthonukba? Fel tudjuk-e ismerni a segítséget kérő másikban Jézust? A családok helyzete ma sem könnyű: a Szent Család példája talán sokunknak segíthet abban, hogy nehézségeinket realitásabban lássuk, és jobban rá tudjuk magunkat bízni Isten gondviselő szeretetére: fel tudjuk ismerni akkor is, amikor a másik emberben közelít felénk.

László atya elmesélte, hogy az egyik közösség képe egy napot a plébánián is töltött: ekkor jelképesen az egész egyházközség fogadta be a Szent Családot. Reméljük, Jézus és az Ő Szent Szüleinek áldása egész évben velünk marad!

Farkas Edit

Szállást talált...

(2)

Plébániánk közössége a 2011-es adventi időszakot valóban kegyelemmel teljesen töltötte. Ehhez hozzájárult a rorátén megjelenő sok gyermek, a jó hangulatban eltöltött reggelik, az imaóra, a „Szállást keres a Szent Család” közösségeket építő, énekes, imádságos hagyománya. Amit felsoroltam az töredéke csak azoknak az alkalmaknak, amikor plébániánk tagjai együtt imádkoztak. De nem is az a tisztem, hogy pontról pontra ezekről beszámoljak, hanem az, hogy megosszam élményeimet azokkal, akik erre kíváncsiak.

„Isten ajándéka a közösség - az egymástól való függés csodálatos és fontos formája” olvasom, és megköszönöm, hogy én ezt megélhettem és megélhetem. Ági barátnőm tudja, hogy örömet szerez nekem azzal, hogy a „Szállást keres a Szent Család” körébe engem is meghív. A plébános úrnál együtt vagyunk mindannyian, akik az „idősebbek” fészekaljához tartozunk. Az, hogy milyen csodálatosan énekelnek a többiek (nekem sajna nincs „hangom”), az együtt mondott imádságos

szavak, az elfogyasztott kiváló bor és jó ízű sütemények, a beszélgetések valóban a közösség ajándéka.

Vasárnap Ági kedvesen nyitja kertje kapuját, ma mi fogadjuk a szállást kereső Szent Családot. Az égőkkel feldíszített, ünnepi kertben eszembe jut a már köztünk nem lévő kedves ismerősöm. Nagy hozzáértéssel és szeretettel alkotta ezt a kertet, amely most ilyen adventi pompával köszönt.

Hamarosan megérkezik Marika és kedves fiatal menyé, aki már két gyermek édesanyja. A náluk lévő kép az asztalra kerül, mellette gyertya lángja lobog. Együtt imádkozó perceink felemelődnek. Aztán a háziasszony, Ági finomságait kóstolgatva kiderül, hogy van még velünk valaki, akit mi nem láthatunk, de édesanyja, nagymamája már boldogan készül arra a napra, amikor a világra keredzkezik. Marika menyé harmadik gyermekét várja. Ez ennek az estének az egyik legnagyobb ajándéka.

Másnap Laciékhoz mi megyünk. Törött kezén kissé humorizálunk, aztán feleségével, Marikával együtt fogadják tőlünk a Szent Család képét. Közös imánk bensőséges, csendes, gondolataink a szállást nem találó Szent Család aggodalmával foglalkozik. Le sem merem írni, hogy a lelki táplálékunk után milyen finom falatokkal kényeztettek el bennünket.

Talán hiányzik a kellő alázatosság ebből a mondatból, de nekem az a véleményem, hogy plébániánk sok családjánál és még több szívben szállást talált a Szent Család.

„Közösség csak akkor jön létre, ha mi nyújtjuk ki először a kezünket”- írja C. A. Dallman.

Megköszönöm, hogy nyújtottátok a kezeteket és a közösségetek tagja lehetek!

Mariann

Hírek az Önségítő Csoportról

„Istenem,

Adj lelki békét annak elfogadására,

amin változtatni nem tudok,

Bátorságot, hogy változtassak, amin tudok,

És bölcsességet, hogy felismerjem a különbséget.”

Így imádkoznak a gyógyulni vágyó alkoholisták, és mivel közös a céljuk, az érdekük, így a hozzátartozóik is ekként fohászkoznak.

A Sorstárs-Önségítő Csoport alkoholbetegek hozzátartozói számára karitásznak keretében 2010 januárja óta működik.

Célkitűzése, hogy segítse azon családtagokat, barátokat, akik az alkoholbeteg környezetében egyre feszültebben élik meg mindennapjaikat. Segíteni szeretnénk önmagunk és az egész család helyzetén, mivel felismertük, hogy az alkoholizmus olyan betegség, amely az egész család életére, kiváltképpen a gyerekekre, akár több generáción át is kihat. Általában az italozó, már a gyerekkorából hozott minták hatására és/vagy a lelki sebek gyógyítására, feledésére kezd el italozni. Családjá meg nem értésével találkozva, folytatja. Aztán mintegy körforgásszerű, ciklikusan visszatérő lehúzó erő hatására lassan kialakul az egész család életét feldúló függőség: az alkoholistá az italtól függ, a családtagok pedig az alkoholistától. A körforgásból van kiút, de csak akkor, ha ezt meg tudjuk szakítani. Ezt a folyamatot legeredményesebben az alkoholistá házastársának, vagy egyidőben több családtagnak az elhatározása és tettekkészsége indíthatja el. Ez sok, a témáról szóló ismeret megszerzésével, önismerettel, a sorstársakkal való beszélgetéssel és rengeteg kitartással jár. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a kitartás nem ritkán sikerrel végződik.

Ezt láthatta az is, aki dec. 17-én és szilveszter napján ellátogatott a Katolikus Alkoholistamentő Szolgálat Bp. Kórház u. 37. sz. alatti központjába. Hazánk minden tájáról, sőt

ma már a Kárpát-medence több országából is családjukkal együtt eljöttek az évek, ill. már évtizedek óta gyógyult alkoholisták, hogy együtt ünnepeljék gyógyulásuk évfordulóját. Többen közülük részt vesznek Leányfalun tartott lelki gyakorlatokon is.

Az esztergomi csoportba szintén érkeznek távolabbi helységekből is olyan hozzátartozók, akik már megtapasztalták a közösség gyógyító és megerősítő hatását: pl. a férj és apa hosszú italos évek után egy katarzishoz eljutva elhatározza, hogy elmegy egy több hónapos személyiségfejlesztő kurzusra, ahonnan szinte kicserélve tér vissza, hogy megkezdje józansága sok kalanddal teli napjait. Ez a családnak is nagy kihívás. Mindenkinek fel kell készülni, hogy segítsék a kezdeti lépéseket próbálgató gyógyultat. Nem könnyű ez az út, de megéri!

A Hozzártartozói Sorstárs Csoport a Szent Anna Karitás helyiségében, a Mindszenty iskola bejárata mellett tartja összejöveteleit hétfőnként 17,30 - 19 óra között.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt, és gyógyulni vágyót, akit zavar valamely italozó családtagjának viselkedése.

Egy csoporttag

Karitás hírek

„**December - legyen boldog minden ember.**” Gyurkovics Tibor kívánta ezt hónapokról szóló versében.

December az ünnepre való készülődés jegyében telt.

- 22-én a Teleház tartotta karácsonyi összejövetelét, ahol gyerekek és felnőttek együtt szerepeltek. Pau testvér megcsillogtatta színészi képességeit is. Utána apró ajándékokkal köszönte meg a karitásznak, hogy segítenek az uzsonnakészítésben.

- 24-én a Családok Átmeneti Otthonában volt ünnepség, ahol immár hagyományosan Székely János püspök atya is jelen van. Együtt imádkoznak és énekelnek az atyával az otthon lakói.

- Domján Editnek, a tragikus sorsú színésznőnek van egy gyönyörű dala, a Köszönet mindenért. 27-én, a karácsonyi ünnepek után és az új év előtt László atya mondott köszönetet a plébánia közösségeinek. A régi idők focija című filmben Minarik Ede, akit Garas Dezső alakított parádésan (ő sincs már az élők sorában) mondja: „Kell egy csapat”. A Ripacsok című filmben szintén ő mondja: „Egyedül nem megy”. László atya beszédében szintén azt emelte ki, hogy egyedül nem tudná végezni ezt a sokféle, szép munkát. Köszönetet mondott a képviselő-testületnek, a karitásznak, az énekkaroknak - akik a miséket teszik ünnepélyesebbé -, a ministránsoknak- akik mellette szolgálnak-, a takarítókknak - akik tisztává varázsolják a templomot, a volt és jelenlegi kántornak, a sekrestyéseknek, a nyugdíjas közösségnek. Nyitrai Lászlónak és Erdős Péternek is megköszönte a sok-sok munkát.

Az est végén pedig mindenkit megajándékozott egy csodás szentképpel. Elbúcsúztattuk 2011-et és készülünk az új évre.

„**Harangoznak! Újév! Bízunk benned új év.**

Hozz az embereknek boldogságot, békét!” Donászy Magdával együtt ezt kívánjuk minden hívő és nem hívő embertársunknak.

Recska Valéria

A jó embernek nehéz élni, és könnyű meghalni

A nagyszalontai temetőben Arany János a lányának, Juliannának a sírkövére vésette a következő feliratot:

Midőn a roncsolt anyagon
Diadalmas lelked megállt;
S megnézve bátran a halált,
Hittel, reménnyel gazdagon
Indult nem földi úton,
Egy volt közös, szent vigaszunk
A LÉLEK ÉL: találkozzunk!

Ezt a közös, szent vigaszt igyekezett nyújtani László atya, aki immár harmadik alkalommal tartott szentmisét a gyászolóknak, az idén január 13-án - az előző évben elhunytakért. *(Az ötlet karitászcsoportunké volt, hisz ők nap mint nap találkoznak a testi-lelki szükséglet elszenvető testvéreinkkel. Erre a szentmisére levélben hívtuk a gyászolókat, szép számmal el is jöttek. Szerk.)*

A hozzátartozók, a szeretett, tisztelt személyek elvesztését nagyon nehéz feldolgozni az ittmaradottaknak. Az embernek a gyász fájdalma természetes, megsírhatja, elgyászolja az elveszített személyt, de nem felejt. Nem hal meg az, akire emlékeznek – mondogatjuk gyakran.

Amíg szólt a lélekharang, László atya felolvasta annak az 56 embernek a nevét, akiket 2011-ben temettünk el. Megindító volt látni a gyászoló arcát, ahogy sorban hangzottak el a nevek, szem nem maradt szárazon.

Még a leghosszabb útnak is van vége, tartja a magyar közmondás.

„Ha a halál borzasztó, akkor ennek az oka nem a halálban, hanem bennünk rejlik. Minél jobb az ember, annál kevésbé fél a haláltól. Az emberek szeretetből élnek: önmaguk szeretete a halál kezdete, Isten és az emberek iránt való szeretet az élet kezdete.” Fogadjuk meg Tolsztoj szavait, és lépünk túl önmagunk szeretetén!

A szüi indiánok így imádkoznak a Nagy Szellemhez:

„Tégy készséggé arra, hogy tiszta kézzel és nyílt pillantással léphessek eléd, hogy lelkem, ha életem elveszti a színét, mint a lemenő nap, szegyenkezés nélkül járulhasson eléd!”

Szeretnénk megköszönni László atyának, hogy segíti a földi elmúlást elfogadtatni velünk, túlélőkkel, és ezen szentmisében hangsúlyozottan az odaátra, az örök életre irányítja a figyelmünket! Petőfi ezt így foglalta össze:

*Az élet rövid béke s hosszú harc,
És a halál rövid harc s hosszú béke.*

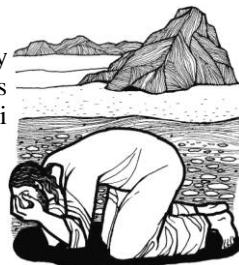
Recska Valéria

Röviden...

- Február 10-én rendezük **farsangi bálunkat**, amelyre ingyenes jegyeket lehet igényelni a sekrestyénkben, irodánkban. A várható létszám, a terem előkészítése miatt kérjük, hogy jelezze mindenki részvételi szándékát. A batyubálon – szokás szerint – közösségeink műsorral készülnek, és tombola is lesz, amihez kérjük és várjuk az igényes ajándéktárgyakat. A tombola bevétele plébániai karitászcsoportunk munkájához jelent segítséget.
- **Újságunk** az ötödik évfolyamát kezdte meg a jelen számával. Köszönet a lelkes tudósításokért, beszámolóikért, vallomásokért, tanúságtételekért, és természetesen az anyagi támogatásért! Előző számunk 400 példányban készült, és fogyott el nagyon hamar. De sokan vannak, akik a honlapunkról olvassák – városunk határán túlról is. Nagyon fontosnak gondoljuk, hogy hitünk előrehaladásában, közösségünk építésében ezúton is erősítsük egymást!
- Felnőtt **énekkarunkba** továbbra is várjuk a jó hangú, közösségünkért áldozatot vállaló testvéreket! A karácsonyi ünnepkör énekkari betétei – úgy gondoljuk – bizonyították, hogy érdemes gyakorolnunk. Sokan örömmel mondták, milyen jó volt ez a zenei, liturgiai szolgálatunk. Hetente szerda este 18.30-tól próbálunk a hittanteremben. Szeretettel várjuk közösségünkbe az új tagokat is!

- Honlapunkon a térben és időben hozzánk közeli **lelkigyakorlatokról** indítottunk rovatot, rövid ismertetővel, ajánlással, elérhetőséggel. A plébániai triduumok - bár sokat kapunk ott is - nem helyettesíthetik ezen lelki találkozásokat Istennel, magunkkal, embertársainkkal. Szeretettel ajánljuk a Testvéreknek ezen helyeket és alkalmakat! A keresztyének életében különleges lehetőségek a megújulásra, hitbeli erősödéssre, megnyugvásra, lelki békénk visszaszerzésére a lelkigyakorlatok. Azt ajánlják, hogy évente egyszer minden embernek el kellene mennie valamilyen - életállapotának, lelki indítatásának megfelelő, szakemberek által vezetett napokra...

Különleges „kaland” néhány napra kivonulni zajos világunkból - megtapasztalni lelki sivatagjainkat...

Hirdetések, programjaink

Január:

24-én, kedden 19 órakor képviselőtestületi ülés.

25-én, szerdán plébániánk éves szentségimádási napja, 13-18 óráig járulhatunk az Oltáriszentség elé.

Február:

2-án, csütörtökön szerzetesek világnapja, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe, szentmise 18 órakor.

10-án, pénteken 19 órakor plébániai farsangi batyubál a Mindszenty iskolában, közösségeink műsorával, tombola sorsolással.

14-én, kedden 18 órakor februári imaóra.

18-án, szombaton 15 órakor nyugdíjas közösségünk farsangja.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

„...Hisz felszakad egyszer a becstelen tél is!
Vérben és mocsokban ha százszor vetél is,
Egyszercsak, mégiscsak megjön a jövődő.
Hátha te lennél az, fiatal esztendő?

Hátha te lennél az, aki elbontod
Fejünk fölül a fekete boltot,
Butaság fekete fellegei gátját,
S eget érhet újra az igaz imádság.

Kiálts, ne hallgass, igazak imája,

Hallja az Isten, hallja, kívánja!

Visszalengő hózivatar, pelyhezd az égre,
Zizegjed, zúgjad: szeretet, béke!

Nektek is, népek gyilkosai, balgák,

Kiérzi az Isten szívetek hangját.

Amit kimondani magatok se mertek,

A szegény nyomorult, vacogó lelket.

Bélpoklos hazugság üvöltésén által

A póre szív az, mit az Isten áthall:

„Ments meg, ó ments meg magunktól minket,

S átkozott magunktól szegény mieinket!...”

Sík Sándor: Újévi reménykedés

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
Támogatók: özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2012. február
V/2. szám

A farsangi időszak a vidámság, a bálók, mulatságok ideje - a keresztények életében is. Szívesen töltünk pár vidám órát baráti társaságban, beszélgetve, énekelve, táncolva – kinek-kinek a vérmérséklete szerint. Ezen alkalmak szép emlékként elraktározódnak bennünk – a nehezebb időszakokra...

Ezen szép élményeinken, örömeinken azonban túlmutat a Jézusra alapozott belső békénk, keresztény derünk. Ez a sziklaalap független kell, hogy legyen a pillanatnyi élet-körülményeinktől, életünk periódusaitól. Ez a böjti időszakban is bennünk él, dolgozik, - tán még elevebben, mert elcsöndesedésünkben a belsőkre akarunk figyelni. Jézus megváltó tettéről, keresztaláláról többször elmélkedünk a nagyböjtből, őt akarjuk követni. A derünk oka ez, hogy ahova az Erős Pásztor eljutott, a gyenge nyáj is odatalál. Ezért nem esünk kétségbe a nehézségeink közepette, hisszük, tudjuk: „...mert a Te sikered titka nem más: előbb volt a kereszt és azután a feltámadás.” - ahogy legutóbbi imaórákon is olvastuk.

A Krisztushoz tartozásunk öröme meg kell, hogy látszon rajtunk! Boldog II. János Pál pápánk egyik utolsó üzenete vezéreljen mindig bennünket is: Legyetek derűsek, én is az vagyok!

Korunkban sokféle szabály létezik, sőt ezek időről-időre változnak is. Nincs ez másképp a templomban sem. Ahhoz ugyanis, hogy a liturgia szép és felemelő legyen, szükséges, hogy a szentmisét bemutató pap mellett a hívek is tisztában legyenek néhány illemszabállyal. A mi templomunkban úgy látom, hogy sokan tudják mit és hogyan kell tenni, de mégis fontosnak tartom, hogy közreadjuk a templomi illemszabályokat, hátha néhány dologban még lenne mit fejlődni mindenkinek. (Még én is sokat tanultam belőle).

Templomi illemszabályok

Légy pontos, ne késs el a miséről – aki elkésik, csak fél szívvel tud jelen lenni.

Mobiltelefonodat kapcsold ki, mert Isten nem azon akar hívni téged.

A templomba lépve csukd be az ajtót magad után – télen a kinti hideg miatt, nyáron a külső zaj miatt.

Amit meg akarsz beszélni mással, a templomon kívül beszélj meg – beszélgetések zavarja a többi ember imádságát.

Ne a pad szélére ülj, hogy a később érkező is be tudjon ülni a padba.

Ne a leghátsó sorba ülj, vagy az oszlop mögé állj – a szentmisén Jézus szeretne veled közeli barátságba kerülni.

A mise alatt ne imádkozz mást, ne rózsafüzérezz, ne olvasgass újságot.

A közös imádságban, énekekben ne harsogd túl a többieket, de kapcsolódj be, próbálj szívből imádkozni.

A perselybe lejárt pénzermét, gombot dobni Istennel szemben sértés.

A kiengesztelődéskor csak a melletted állóval fogj bátran kezét, szívedben igazán bocsáss meg mindenkinek. Ne hagyd el a helyedet!

A szentáldozáskor kettes sorban menj áldozni, de ne a sor közepén és ne a soron keresztül menj vissza a helyedre.

A szentáldozás és a mise után maradj egy kicsit kettesben Jézussal – pár perc ima bensőséges találkozás az Úrral.

Térdhajtásod legyen a szeretet jele Isten előtt – ne sajnáld a térdedet letenni a földre, rendesen keresztet vetni.

Térdelés után ne porolgasd nagy mozdulatokkal a ruhádat, Krisztus ennél nagyobb áldozatot hozott érted.

A mise után ne menekülj a többiek elől, merj köszönni és a köszönést elfogadni, szóba állni másokkal – Krisztus szeretetében összetartozunk.

A szentmise után őrizd az örömet a szívedben.

Bízom benne, hogyha ezeket megtartjuk, akkor a szentmisénk még szebb lesz - Isten nagyobb dicsőségére!

***

Ettől az esztendőből kezdve lesz nálunk:

„Szent Anna könnyei” mise

Talán első pillanatra furcsa ez a cím. Ezért is gondoltam, hogy érdemes lenne megvilágítani mit is jelent ez a szentmise? Mindannyiunknak sok gondja, problémája, keresztje vagy éppen nehézsége van. Hordozzuk ezeket a lelkünkben, imádkozunk ezekért az Istenhez. De mennyivel hatékonyabb, ha problémáinkat a szentmisében együtt, közösen ajánljuk fel a kenyérral és a borral együtt. Éppen ezért hoztuk létre ezt a szentmisét.

Minden negyedévben megtartjuk úgy, hogy előtte egy héttel kiteszünk egy dobozt, melyben gyűjtenék a papírra felírt keresztjeinket, aktuális problémáinkat – és köszönetünket, hálaadásunkat is. A szentmise előtt pedig minden összegyűjtött papírt felolvasatlanul az oltárra teszünk és kérjük Szent Annát, templomunk védőszentjét, hogy mint az Ő könnyeit terjessze kéréseinket Jézus elé. Bízunk abban, hogy együtt imádkozva védőszentünkkel és egymással is, kéréseink meghallgatásra találnak. Az első ilyen szentmise március 4-én, vasárnap délelőtt 11 órakor lesz.

***

Középiskolás összejövetel

Nem régen felkeresett néhány középiskolás, hogy szeretnének a hitünkről beszélgetni, közösségben lenni és együtt imádkozni. Nagyon megörültem ennek a kérésnek és kialakítottunk egy programsorozatot erre a félévre, melyet azért adunk közre, hátha más középiskolás is szívesen csatlakozna ehhez a kis csoporthoz.

Február 25. Filmnézés Don Bosco a fiatalok védőszentjének élete I. rész

Március 10. Filmnézés Don Bosco a fiatalok védőszentjének élete II. rész

Március 15. Kirándulás

Március 17. Játék

Március 31. Imádságos alkalom (készület a húsvétra)

- Április 14. Kérdezz! Felelek! (beszélgetős alkalom: Milyen kérdéseid vagy problémáid vannak?)
Április 28. Kérdezz! Felelek! (beszélgetős alkalom: Milyen kérdéseid vagy problémáid vannak?)
Május 12. Imádságos alkalom (készület a pünkösdre)
Május 19. Családi nap a Mindszenty iskola udvarán
Május 26. Játék
Június 9. Kirándulás Budapestre
Július 2-7. Hittantábor

Az alkalmak mindig **délután 4 órakor** kezdődnek a plébánia hittantermében. Minden középiskolást szeretettel várunk!

László atya

Hálaadás a hivatás kegyelméért

(Február 2. A Megszentelt élet napja)

Az Egyház Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén ad hálát az Istennek szentelt életekért, ilyenkor emlékezik meg a szerzetesekről. Mi nővérek is ezen a szép napon hálát adtunk hivatásunkért.

Délelőtt Mátraverebély-Szentkútra, nemzeti kegyhelyünkre látogattunk el, ahová a ferences atyák hívták meg a különböző szerzetesrendeket, ferences világi rendi testvéreket közös ünneplésre.

Előadással kezdődött a program, amelyben Majnek Antal püspök atya az evangéliumi szegénységről beszélt. Ezt követte az ünnepi szentmise, gyertyaszenteléssel és körmenettel. A közös ebéden lehetőség volt személyes találkozásokra, beszélgetésekre.

Az együttlétet szentség-imáadás zárta, melyben megújítottuk fogadalmainkat, hálát adtunk Istennek meghívó szeretetéért és kértük kegyelmét további életünkre is. A püspök atya szavaiból leginkább az érintett meg, hogy az evangéliumi szegénység ráhagyatkozás Istenre, és ebből a ráhagyatkozásból fakad az örömünk.

Ha nem akarok birtokolni dolgokat, ha tudok adni a szegényeknek abból, amim van, ha tudok szegénnyé válni, akkor megtapasztalhatom, hogy Isten gondoskodik rólam. Ez mélyen érinti szerzetesi életem lényegét, ami odaadott élet kell, legyen. Istennek odaadott, átadott, ráhagyatkozó élet. Ezt a bizalmat élhetem meg szépen a szegénység fogadalmában, az evangéliumi szegénységben.

Hálaadásunk folytatásaként este a Szent Anna plébánia híveivel ünnepelhettünk együtt. A szentmise prédikációjában László atya a két szent „öreget” – Simeont és Annát – állította példaképül elénk, akik a templomban imádkoztak és várták a megígért Üdvözítőt. Hűségük jutalmaként találkozhattak is Jézussal.

Szerzetesi életünkhöz alapvetően hozzátartozik az imádságban való hűséges kitartás és az, hogy szüntelenül várjuk mi is Urunkat, és keressük a vele való kapcsolatot. Ez a személyes kapcsolat éltet minket, ez ad Életet. A szentmise után László atya vacsorára hívott bennünket a plébániára, ahol a sok-sok finomság mellett jó volt beszélgetni és a testvéri együttlét örömét megtapasztalni.

Elmondhatom, hogy sokat gazdagodtam e napon lelki-ekben, hála legyen érte Istennek!
 Hálás köszönet mindazoknak, akik széppé tették ezt az ünnepet, különösen is László atyának!

M. Veronika

Kedves Testvérek!

Egy közelmúltbeli lelki élményemet szeretném megosztani Önökkel, hogy mind többen szerezhessenek tudomást a lehetőségről, amiről eddig én sem tudtam.

Kórházba kerültem. Amikor már jobban lettem, sétáltam délután az udvaron a szép téli napsütésben. Arra lettem figyelmes, hogy a kápolna ajtaja nyílik, és néhányan bemennek. Felkeltette érdeklődésemet, hiszen én még csak zárva láttam. Bemerészkedtem utánuk. Addigra már néhány személy ült és mondta a rózsafüzért, amit én is szívesen teszek, amikor van rá módom. Tehát leültem és velük imádkoztam. A végén kíváncsian vártam, mi lesz a folytatás. Még kb. fél órán át szebbnél szebb imákat mondtak és énekeltek felváltva. Majd 5 órakor felkerekedtek és indulni készültek. Ekkor kérdezősködtem, kik ők, és milyen alkalomból jöttek össze. Elmondták, hogy a kápolnában **hétfőtől péntekig naponta du. 4-5-ig** imaórát tartanak a kórházi beteglátogató csoport tagjai a kórház betegeiért, dolgozóikért és minden rászorulóiért, és bárkit szeretettel várnak, aki ezen szándékokra szeretne közösségekben imádkozni, akár a kórházból, akár a városból.

Ekkor merült fel bennem a kérdés: **Miért tud erről oly kevés ember?** Hiszen mindössze 5-6-an voltak. Plakát sajnos csak a kórház kápolnájának ablakában. Az is mindössze egy A/4-es, apró betűs hirdetés. Így csak az értesül róla aki, már az ajtó előtt áll. Azóta böngésztem a városi templomi hirdetésekben is, hátha meglelem valahol, de mindeddig hiába. Ezért szántam rá magamat, hogy, ha van egy jó kezdeményezés a városban, azt miért hallgatjuk agyon, miért nem terjesztjük és adjuk tovább a hírt - hiszen nem csak ketten- hárman - hanem mind többek imájára lenne szükségük a gyógyulni vágyóknak, az országnak és mindazoknak, akikért ez a már jó pár éve imádkozó közösség önzetlenül, csendben teszi a dolgát. Köszönet nekik érte! **Adj a Úr, hogy mind többen kapjanak kedvet a csatlakozáshoz!**

(D. J.)

Nagyon megörültem ennek az irásnak, és sajnálom, hogy korábban nem igazán tudtam róla. Most szívesen közkinccsé teszem, honlapunkon is megjelenítem. Valójában a belvárosi egyházközség beteglátogató csoportjáról van szó.

Dr. Felföldi Éva nyugalmazott főorvos asszony és a beteglátogatók kezdeményezték és évek óta végzik ezt a szép szolgálatot. Ajánlom mindenki figyelmébe ezen imaórákat, hisz bárki bekapcsolódhat, bejárhat ezekre. Ha másképp nem tudunk, így is segíthetünk szenvedő testvéreinken!

A kórházlelkészség telefonszáma: 20/776-99-98 éjjel-nappal hívható. Az „ügyeletes” atya hívásra felkeresi a kórházba került testvéreket. Eljünk ezzel a lehetőséggel, hiszen sajnos, még mindig sokan térnek meg az Úrhoz a szent útravaló nélkül... (Szerk.)

A Szent Anna Plébánia Karitás Csoportjának 2011. évi beszámolója

Feladataink elvégzésében aktívan tízen vettek részt, ez a létszám az év végén egy fővel csökkent. Munkánkat rendszeresen segítik külsős önkéntesek, ezek között fiatalok is vannak.

Fogadóóránk szünet nélkül működik, minden kedden 8-10 óra között. Ekkor a megjelentek száma 10 fölött van.

Egyre több felnőtt-és gyermekruhát tudunk adni a rászorulóknak. Munkatársaink válogatják és ennek osztásban is részt vesznek.

Az előző évben is folytatódott a Magyar Élelmiszerbank adományának szétosztása: három alkalommal 160-170-en kaptak száraz élelmiszert.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia felhívására húsvét előtt templomunkban is volt élelmiszergyűjtés. Ezen

adományokat a plébániánk területén élő rászorulókhhoz juttattuk el. Ezen felül még ötven darab húsvéti csomagot készítettünk.

Nagy szeretettel segítik munkánkat a ferences szegénygondozó nővérek. Március 29-én egész napos lelkigyakorlatot szerveztek csoportunk részére.

Ismét részt vettünk a plébánia farsangi báljának szervezésében: tombola-tárgyakat gyűjtöttünk, csomagoltunk. A 33.100 Ft bevételt elsősorban gyógyszerátogatásra költöttük.

A Teleházban kéthetente folytatódtak Székely János püspök atya bibliaórái, melyek minden alkalommal a karitászok készítette sütemények elfogyasztásával és kötetlen beszélgetésekkel fejeződtek be. A cigány családokkal nyári összejövetelünket aug. 18-án tartottuk a Mindszenty iskola udvarán. A résztvevők száma 120-130 volt. Őszi első találkozásunk - nov. 17.- is szentmisével kezdődött, amelyet János atya és László atya celebráltak. A Teleházban a karitász önkéntesei a hét három napján segítenek az uzsonnakészítésben.

Dec. 17-én a Teleház, a CSAÓ és a Via Bona Otthonból érkező gyermekekkel és felnőttekkel a Keresztény Múzeumban a gyűjtemény karácsonyi kincseit néztük meg.

A Teleház dec. 22-én tartotta karácsonyi ünnepét, melyre meghívást kapott csoportunk minden tagja.

November 19-én ismét szép ünnep volt templomunkban: Szent Erzsébetre emlékeztünk. A szentmise végén a plébános atya által megáldott 150 darab kenyeret osztottuk szét.

Dr. Farkas Elek főorvos úr meghívására a kórház Hospice Ápolási Osztályán december 12-én ádventi műsort szerveztünk.

Karácsony előtt a rászorulóknak élelmiszer csomagot adtunk. A Via Bona lakóinak is eljuttatunk 50 db-ot, kis édességgel és gyümölcscsel. A Családok Átmeneti Otthonába is vittünk gyümölcsöt és édességet.

Sorstárs - Önségítő Csoportunk hétfőnként 17.30 - 19 óra között tartja összejövetelét.

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye gyógyszer támogatási akciójában plébániánkon 2011-ben is 4 fő kapott lehetőséget arra, hogy havi 5.000 Ft-os támogatásban részesüljön.

2011. évi bevételünk: 525.530,- Ft volt (2010-es áthozat: 56.995,- Ft, persely: 159.975,- Ft, farsangi bál: 33.100,- Ft, egyéni adományok: 275.500,- Ft).

Kiadásunk: 423.678,- Ft (gyógyszerátogatás: 188.305,- Ft, élelmiszer: 91.689,- Ft, cigánypasztoráció: 28.420,- Ft, táborozás, iskolai kirándulás: 40.210,- Ft, egyéb: 75.054,- Ft).

A szorosan vett karitász munkán kívül plébániánk életébe is aktívan bekapcsolódunk. Munkánkról a havonta megjelenő Élő Sziget újságban rendszeresen beszámolunk.

„Ne fáradjatok bele tenni a jót, mert ha kitartunk, annak idején aratni is fogunk” Gal 6,9

Takács Erzsébet karitász vezető

**„Február a csizmás bácsi, hókucsma ül a fején,
farsangot hoz ő magával, int egyet és fut a tél.
Fánksütés és dínom-dánom, ég a gonosz kiszebáb,
elkergettünk minden rosszat, ébredhetsz, hóvirág.”**

(K. László Szilvia)

„Itt a farsang, pönögjenek a citerák!” Ha nem is a citerák pönögtek és a dudák nyekeregtek, de vidám zene várta február 10-én a plébánia tagjait, közösségeit egy kis „dombérozásra”, immár negyedik alkalommal.

László atya köszöntője után a közösségek műsora színesítette az estét. A tőlük megszokott igényességgel énekelt a

Corde Voto és a Szent Anna kórus. Nyitrai Laci és Hengánné Gabika arról énekeltek, hogy nem jövőbelátók, nem proféták, akik ismerik a jövőt. Pedig, de jó lett volna, ha megjósolják, milyen „szenvedés” vár rekeszizmainkra és szemünkre a következő jelenetben, Nyíró József Anikó a zárdában című tragikomédiájában.

A népes szereplőgárda mindent megtett azért, hogy szem ne maradjon szárazon.

(A szindarabot megtekintette Whoopi Goldberg is, aki Apáca show c. filmjének újabb forgatására felkérte a társulatot. Leginkább a kolostor apátnőjének /László atya/ alakítása nyugtázta le, szépsége, mozgásának kecsessége páratlan. Whoopi méltó utódját látta benne!)

A „szomorújátékot” egy bármixer bemutató követte. Eredetileg a rendezők Tom Cruise-t kérték fel, hogy Kóktél c. híres filmje alapján keverjen nekünk egy jó italt, de más irányú elfoglaltsága miatt csak jövőre vállalta. Ajánlott egy kedves fiatalembert, aki megosztotta velünk a koktéلكészítés csinját-bínját és elkészítette a Szent Anna nevű koktélt, amit mindenki megkóstolt. (Volt, aki többször is, de csak merő tudásszomjból, érdeklődésből.)

Közben „jártuk, roptuk” Gabika vezetésével. El is kopott „nyírfakéreg bocskorunk”. Leültünk pihenni és vártuk a tombolát. Gazdára talált a sok nyeresemény. Az 52 ezer forint bevételt karitászunk kapta.

Eddig tartott a multság, „pántlikázzuk a farsangot, kongassuk a harangot”- de csak jövőre.

Recska Valéria

Együtt...

Vízkereszt ünnepével megkezdődött a farsangi időszak, aminek a legnagyobb eseménye egyházközségünkben idén sem lehet más, mint maga a plébániai farsangi bál. A különböző közösségek számára, így nekünk, fiataloknak is nem csupán egy összejövetel, melyen jól érezzük magunkat, hanem nagy előkészületeket igénylő „munka”, mellyel még vidámabbá igyekszünk tenni ezt az együtt töltött estét. A „Szentcsalád-járás” során, a közös együttlétek alatt a szegénygondozó nővérek felvetették, hogy a bálon közösen előadhatnánk egy kis székely történetet. Az ötlet nagyon lelkesítő volt, elvégre most először készülünk valamire együtt a ferences szegénygondozó nővérek, a marista testvérek és mi fiatalok a plébános atyával. A darab címe Nyíró József: Anikó a zárdában. Főszereplője egy székely legény, aki egy kis fufanggal betette a drága feleségét az apácákhoz, hogy kicsit megneveljék. Arra azonban nem számított a derék férj, hogy asszonya a végén ott is marad. A történetet mi kibővítettük még egy kisebb apáca-show jelenettel.

Nem a darab címe fogott meg, főleg hogy nekem osztották Anikó szerepét. Nehéz volt azonosulni vele.

A próbák hangulata, a jobbnál jobb ötletek, és a sok-sok nevetés volt az, ami igazán összehozta a csapatot. Semmiért nem cserélném el azt a pillanatot, amikor először láttam apátnőnek öltöztetve László atyát, és nem mindennapi látvány volt a marista testvérek, a nővérek, a plébános és a hittanos csapatból összeállt színjátszók közös tánca sem. Am annak, aki ott volt a bálon, gondolom nem kell erről bővebben mesélnem. Remélem, nem csak mi, hanem a közönség is jól szórakozott. Alig várom, hogy közösen visszanezzük a felvételen, mit is produkáltunk abban a fél órában!

Nagyon szépen köszönöm az együtt töltött időt, de legfőképp titeket, kedves színjátszó társaim.

Lócskai Anikó

Szent Anna koktél

Nagy örömmel fogadtam el László atya felkérését, hogy csináljak egy koktélbemutatót a Szent Anna Plébánia farsangi bálján. Az különösen jó érzéssel töltött el, hogy egy új koktél megalkotását is eltervezte az egyház-közösség, melynek neve Szent Anna koktél. Kellemes környezetben, nagy érdeklődés mellett, minden korosztály számára készült italkreáció. Könnyű, kevés alkoholtartalmú kevert nedű mellett helyet kapott alkoholmentes, valamint markáns, erős koktél is.

Az első ital shakerben (séker) kevert tejszínes koktél volt, enyhén trópusi, bársonyos ízű, a neve Szent Anna koktél. Másodikként egy szervírozási mód került bemutatásra, aminek a neve Crusta. Bizonyára sokan ismerik a cukrozott poharat. Egy bevágott citrommal egyenesen benedvesítjük a pohár szélét, majd cukorban megforgatjuk. Citromból vágott csikspirállal díszítjük. Mindez fogyasztáskor megváltoztatja a koktél ízét.

Ezután következett egy alkoholmentes koktél az Eis Cream Soda. Egy hosszukás pohárba egy gombóc fagyit, rá egy kis szörp, tejszín, végezettel felöntjük szódával. Remek, alkohol nélküli, desszert ital.

A legvégén egy meleg, testesebb ital zárta a sort, a Grog. Forró limonádé tetejére egy citromkarikát teszünk, óvatosan öntünk rá egy kis sötét rumot, majd külön hevített rumot meggyújtunk és azt a tetejére töltjük. Bátran ajánlom mindenkinek, hogy próbálják ki ezeket az italokat, sőt ezen felül nyugodtan kísérletezhetnek más kevert italokkal. Ne felejtsük el, hogy ez a rettegés szer kellő ismerettel, kultúrával remek gasztronómiai élményt nyújt.

A Szent Anna koktél receptje:

2 cl	fehér rum
1 cl	kókusz likőr
1 cl	ananász lé
4 cl	tejszín
1-1,5 cl	málnaszörp

Az alkotórészeket jól összerázzuk, ananással díszítjük, az italba ízlés szerint egy meggyet dobunk.

Kedves egészségükre!

Erős Norbert

Talán kevesen tudják, hogy Norbert „koktél” műfajban bajnokságokat is nyert... És egy másik területen is kiváló tehetség: Szent Család vasárnapja óta látható templomunkban a festménye, a 12 éves Jézus a templomban. Ez a kép a tervék szerint a Mindszenty iskolában létesítendő kápolnába kerül majd. Csak gratulálni tudunk neki, és örülünk, ha egyházközösségünkben feltűnnek ilyen tehetségek, akik a közösség javára (is) kamatoztatják talentumaikat! (Szerk.)

Röviden...

- Plébániánk meghívást kapott, hogy az esperes-kerületünkben mi mutatkozzunk be a máriaremetei, pünkösdi hétfői karizmák ünnepén. Ez nagy megtiszteltetés, öröm számunkra, de ennek átgondolása, megszervezése sok munkát is jelent majd. Viszont e napon szoktuk tartani Szent Orbán ünnepét, ami az idén és bizonyára a továbbiakban is visszakérül az eredeti napjára, május 25-re. Tehát már most jelezzük, hogy az **Orbán-búcsú május 25-én, pénteken lesz az Orbán kápolnánál.**
- Köszönjük a Mindszenty iskolának, hogy helyet adott farsangi bálunknak, és a csarnok berendezését, a hangosítás beszerelését is megoldották! A zord, téliesre fordult időjárás ellenére mintegy százan töltöttük vidáman az estét.

- Elkezdődik a nagybőjti időszak, minden pénteken 17.30-kor keresztutat imádkozunk, amit egyházközösségünk közösségei vezetnek. A bőjti időben elmélkedjünk közösségben is Krisztus üdvözítő szenvedéséről!
- A Mária Iskolatestvérek Szerzetesrend esztergomi közössége a Határtalan Szív Alapítvánnyal együttműködve 2002-ben létrehozta Esztergomban a "Mi Házunk" Marista Közösségi Házat. A tíz éves jubileum alkalmából március 10-én 15.00 órakor a Szent Anna templomban szentmisét, majd 16.00 órától a Mindszenty iskola aulájában ünnepséget tartanak. **Köszönjük szolgálatukat, amit egyházközösségünk területén élő hátrányos helyzetű, főleg cigány testvéreinkért végeznek!**

Februári imaórákon a keresztény derűről gondolkodtunk. A nagy hideg ellenére is összegyűlt a „törzsközönség”. Nemcsak a saját életünkért, de a ránk bízottakért, ill. minden testvérünkért felelősséggel tartozunk. A személyre szóló segítségen túl keresztény mentalitásunkkal és **imánkkal** is erősíthetjük egymást Jézus nyomán járni...

Reményik Sándor: Valaki értem imádkozott

Mikor a bűntől meggyötörten
A lelke terheket hordozott,
Egyszer csak könnyebb lett a terhem,
Valaki értem imádkozott.

Valaki értem imádkozott.
Talán apám, anyám régen?
Talán más is, aki szeret,
Jó barátom vagy testvérem.

Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nekem megváltást hozott,
És azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott.

Hirdetések, programjaink

Február:

- 21-én, kedden 19 ó. képviselő-testületi ülés.
- 22-én Hamvazószerda, szentmise, hamvazkodás 18 ó.
- 24-én, pénteken 17.30 keresztút, a képviselő-testület vezetésével.
- 26-án a szentmiséken gyűjtés a katolikus iskolák javára.

Március:

- 2-án első péntek, szentségimádási nap, 17.30 keresztút, a fiatalok vezetésével.
- 4-én 11 ó. Szent Anna könnyei szentmise – a kért szándékokra.
- 9-én 17.30 keresztút a nyugdíjasok vezetésével.
- 11-én a szentmiséken tartós élelmiszergyűjtés a rászoruló családjaik számára.
- 13-án, kedden 18 órakor márciusi imaóránk.
- 16-án 17.30 keresztút a ministránsok vezetésével.
- 18-án Apák napja, köszöntés a 9 órai szentmisében.
- 23-án 17.30 keresztút az énekkar vezetésével.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
Támogatók: özv. Kovács Jenőné, Héder Istvánné, Vodicska Ferencné

A nagybőjti időszak mindig kegyelmi idő lehet életünkben. Egyházunk – Jézus tanítása nyomán – ehhez a bőjtöt, az alamizsnálkodást és az imát ajánlja. Ilyenkor megpróbálunk őszintebben magunkba nézni, Istennel való kapcsolatunkat megvizsgálni, elmélyíteni. Az önvizsgálatunk eredménye az igazi bűnbánat, a megtérésünk elhatározása.

A modern világ felzaklatott embere – problémái leküzdéséhez – mindenféle külső segítséget vesz igénybe, ami általában csak eltereli a figyelmet a problémáiról. Csak a gyóntatószéket kerüli el messzire...

A gyóntást, a lelki beszélgetést, a bűnbocsánatot nem helyettesítheti semmi „újkori varázslat”. Maga Jézus akar nekem megbocsátani, kiengesztelődni velem – személyesen! Ahogy Ő szenvedésével kiengesztelte – helyettem – az Atyát!

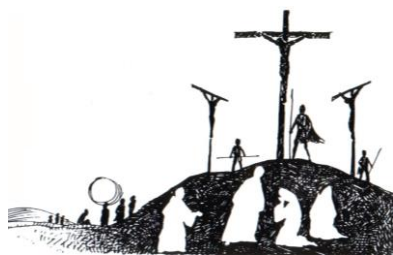
Hogy nekem mit is kell tennem, nagybőjti elcsendesülésünkben - biztos, hogy kapunk erre válaszokat. Jézus „súg” nekünk, a csendben meghallhatjuk a szavát. És kérjük a segítő kegyelmét, hogy aztán legyen is erőnk, elszánásunk azt megvalósítani életünkben!

Menjünk fel a Golgota hegyére!

Talán még annyira nem érezzük, de újra itt a tavasz, és ilyenkor az emberek többsége vágyik a szabad levegőre. Emlékszem seminarista koromban alig vártuk a jó időt, hogy mehessünk kirándulni. A legkedvesebb helyünk a Pilisi hegyek voltak, gyakran jártunk oda. Miért?

Az ember felér a hegy csúcsára, lenéz, és fantasztikus élményben van része. Onnan fentről minden olyan más. Minden olyan szép. Minden olyan boldog.

Azonban gyakran van úgy egy kirándulás alkalmával, hogy ott állunk a hegy lábánál, felnézünk, és nincs kedvünk felmenni, mert olyan magas. Ilyenkor kell valami, ami motiválja az embert.

Ugyanezt érezhetjük akkor is, amikor a Golgota hegyére gondolunk. Oda is kell valami motiváció, hogy felmenjünk. Ez a motiváció pedig: a keresztt. A keresztt, amely ott magasodik a Golgota hegyén. Ez a keresztt a mi üdvösségünk, ez a keresztt a megváltásunk jele.

Lélekben induljunk fel erre a hegyre. Ahogy Jézusnak keserves volt az út, úgy nekünk is az. De egyszer mégis csak felérünk. Felérünk, és körbenézünk. Mit is látunk?

Ott áll a keresztt középen, balról és jobbról egy-egy lator. A keresztt alatt a Szűzanyát látjuk és János apostolt, kicsit távolabb pedig, a síró asszonyok. A lefűzetett nép, a főpapok és írástudók gúnyolják és csúfolják Őt. Nagy zaj van mindenütt, de egyszer csak elhalkul minden és megszólal az egyik lator: Uram, emlékezzél meg rólam, midőn eljössz a te országodba! Ez az emberi kiáltás, erre van szükségünk. A lator minden ember nevében kérte ezt Jézustól. És Jézus válaszol: Még ma velem leszel a paradicsomban!

Ez a Golgota, a keresztt eredménye: Isten megbocsát az embernek. Jézus erről többször is tanúbizonyságot adott, amikor gyógyította a betegeket, amikor elmondta a tékozló fiú történetét és lehetne még tovább is sorolni.

Egyszer beszélgettem egy fiatalemberrel, aki azt mondta: Az ember a két lator között foglal helyet. Hol az egyikben nyilvánul meg az élete, hol a másikkban. Hol bűnbánatért esedezünk az Istenhez, hol pedig elfordulunk tőle, megtagadjuk Őt, és inkább a bűnt választjuk. De akkor miért volt mindez? Tudunk-e mi végérvényesen Jézushoz kapcsolódni?

Jézus ehhez csak két dolgot kér az embertől: hitet és bűnbánatot. A hit ugyanis teljes ráhagyatkozás az Isten szeretetére és kegyelmére, a bűnbánat pedig az ember visszafordulása az Istenhez.

A keresztt, amelyre Jézust fölfeszítették, reményt ad minden embernek, hiszen szabad utunk van a mennyek országába. Jézus szeretete abban mutatkozott meg, hogy áldozatul adta magát értünk. Milyen nagy dolog. Még ma velem leszel a paradicsomban. Csak higgy bennem és bánd meg bűneidet, hiszen e nélkül nem megy.

Ott a Golgota hegyén Jézus halála után virágok nőttek, a lélek virágai. Új élet sarjadt, amely képessé tesz bennünket arra, hogy az Isten szerető karjában éljünk. Kérjük a Mindenható Istent, hogy soha ne szakadjunk ki ebből a szerető kézről. Tudjunk Jézus kereszttjére tekinteni, arra a keresztre, amely meghozta az üdvösséget. Hittel és bűnbánó szívvel tudjuk mindig kimondani: **Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged, mert szent kereszted által megváltottad a világot! Ámen.**

László atya

Pusztuló kápolnák

Nagybőjtben az ember megpróbál Istennel még szorosabb kapcsolatba kerülni, szemét, fülét - főleg szívét látóra tágítani. Ilyenkor talán jobban rácsodálkozunk elődeink buzgóságára is, és annak tárgyiasult megjelenési formáira. Ha csak az épített környezetre gondolunk a lepusztulás jeleit mutató városunkban, három kápolnánk állapota különösen fájdalmas.

Naponta látom a „szegényházi kápolna” siralmas állapotát, hisz utcánkban, velünk szemben van. Cserepek lecsúszva, a torony lemezborítása szakadozik, az ereszetek téglái veszélyesen lógnak. Bizom benne, hogy majd valakinek eszébe jut, hogy életveszélyessé nyilvánítsa és bekerítse, mielőtt nagyobb baj nem lesz.

Fiatalabb koromban még rendszeresen voltak itt, a „kistemplomban” szentmisék - telt házzal - és nem csak az otthon lakói jártak ide. Az intézmény bezárt, az emberek igénye a vallásgyakorlatra megfogyatkozott, a szolgálati papság létszáma is megcsappant - így a kápolna várja végső pusztulását - vagy valami csodát...

Vasárnap délutánoként néhányan összeállva kereszttutat imádkozunk a kálvárián. Szomorúan szembesülünk nem csak a stációk egyre romló állapotával, hanem a hozzá kapcsolódó két kápolna (Jó Pásztor, Kálvária) végső pusztulás előtti látványával. A tetejük beázik - innen már csak néhány év, hogy vagy lebontják, vagy összedőlnek...

Mindkettőhöz fűznek személyes élmények. A Jó Pásztor kápolnába fiatalok - köztük a mi gyerekeink is - jártak együtt imádkozni, énekelni, Istent keresni az un. „tüzes” mozgalom

gondolatával. A Jó Pásztor közösség – tudtommal - még él, de a kápolna állapota egyre romlik... Csak abban bízok, hogy a hajdani „tűz” még lángol a régebbi csapat szétszéledt tagjaiban!

Keresztutunkat elimádkozva vasárnap délutánoként a csúcson régebben nyitva volt a kápolna, ahova még egy főhástra betértünk. Ma nincs, aki kinyissa, nyitva tartsa, igaz, lehet, hogy jobb is... A pusztulás látványa mindig lehangoló!

Ezen kápolnáinkra úgy látszik ránköszöntött a getszemáni óra. Néha úgy érezzük, hogy ránk, városlakókra is. De ez azt is jelenti, hogy megváltásunk már közel! Csak tartsunk ki Krisztus mellett - a végsőkig!
Ny. L.

„Fölfedezni magunkban Isten szeretetét”

A nagybőjt az elcsendesedésnek, az elmélkedésnek, az imádságnak az ideje. Ebben a szent negyven napban hirdettek lelki napot az esztergomi ferences szegénygondozó nővérek, amire március 10-én, szombaton került sor.

A nővérekhez menni fantasztikus élmény. ☺ Mindig nagy szeretettel várnak, és az ember ott olyan plusz töltetet kap, amit a világban hiába keresne.

Ilyenkor az ország minden tájáról érkeznek érdeklődők, így különösen nagy örömmel töltött el, hogy 12-en gyűltünk össze, hogy együtt töltsük a szép napsütéses napot! Rövid ismerkedés és sok- sok éneklés után (köszönet Teréz nővérnek) nagybőjttel kapcsolatos tanításában Jácinta nővér kiemelte a három bűnbánati gyakorlatot, a bőjtöt, az imádságot, és az alamiznaosztást. Délben Kleofás atya tartott szentmisét, szentbeszédén keresztül sokunkat megérintett, köszönet érte, hogy ki-ki bátran felkereshette kérdéseivel, szentgyónással kapcsolatban. Közben megérkezett a finom ebéd is, így volt lehetőség kötetlenebb formában is ismerkedni, beszélgetni. Telve a sok finomsággal, kifejezetten jól esett az elmélkedés, amikor az ember kicsit visszavonul és csendben átgondolja a személyre szabott kérdését, az addig elhangzottakat, az életét. Mi még bőven beszélgettünk, és köszöngöttük az egész napot, mikor kint szép lassan beesteledett. Amit az ember nagyon vár,

az általában gyorsan elmúlik. Rengeteg mindent hoztam el magammal: a tanításokat, az embereket, a mosolyokat, a csöndet, és azt a csodát, ahogy munkálkodik bennünk a Jóisten.

Lócskai Anikó

Lopni bűn!?

Általában igen! Amiről írni szeretnék, az bizonyosan nem témája a gyónásnak, sőt!

Az egyházközségünkben megvalósított, közösségépítő akciókra, programokra, eseményekre gondolok, amiket **más közösségektől vettünk „kölcson”**, és próbáltuk megvalósítani hazai pályán. Nem minden ötlet jön be mindenhol, de néhány működni látszik, sőt, sok testvérünknek hitbéli szép élményeket ad, és talán aktívabb keresztény életre buzdít.

Kezdve a legújabbal - a teljesség igénye nélkül néhány importunk:

„**Szent Anna könnyei**” szentmise. A Mária Rádió plébániákat bemutató sorozatában hallottunk erről (2012), ahol a hívek szándékára mutatják be a misét. A cédulákra írt kéréseink, hálaadásunk az oltárra kerülnek - nálunk a helyi adottságoknak megfelelően Szent Annát kérjük közvetítőnek. Az első ilyen szentmise március 4-én 11 órakor volt. Várakozáson felül sokan kértük ügyes-bajos dolgainkban védőszentünk közbenjárását!

Templom előtti agapé. Különleges hangulatuk van ezen félórának, ahol némi enni- és innivaló mellett szeretettel tudunk szót váltani a máskor esetleg pánikszerűen elrohanó, csak látásból ismert „padtársainkkal” is. Nem kíván nagy szervezést. A megszólítottak, vagy az aktuális agapéről éppen csak tudomást szerzők szívesen hoznak egy tálca süteményt, üveg bort. Az ötletet még az 1993-as Aachenben tett zárandoklatunkon vendéglátó házigazdáinktól kaptuk. Megvalósításra csak az elmúlt években nyílt lehetőség - úgy tűnik, sokunk öröme.

„**Szállást keres a Szent Család**”. A régebben plébániánkon is közsímet és gyakorolt népi ájtatosságot, ami sajnos hosszabb időre feledésbe merült, Dunabogdányból „importáltuk” vissza (2008). A résztvevők mindig nagy örömmel, lelkesen számolnak be az együtt töltött időről, barátkozásról, kapcsolatok építéséről, és nem utolsósorban a közös imádkozás élményéről. Különös színfoltja a kilencednek a december 23-i esti közös ima a templomban, ahol a „bokrok” tagjai együtt köszöntik a Szent Családot és az érkező Kis Jézust.

Jubiláns házaspárok szentmiséje. A belvárosiaktól vettük az ötletet még Michels Antal atya idejében (2008). Azóta egy vasárnapot kijelölünk ezen bensőséges ünnep megtartására. Az érintetteknek és családjaiknak kedves, szép élmény ez a nap - persze egyházközségünknek is. A szentmise utáni agapé ilyenkor „kötelező”.

Imaórák. Ezek alapötletét Cserpes Jenő atya nagycsü-törtői virrasztásai adták. Az esti szentóra anyagát ő állította össze és adta felolvasásra a jelenlévőknek. Közös imák, énekek közbeiktatásával elmélkedtünk együtt. Erre a hagyományra épülő imaóráink sorozata az idei nagycsü-törtőkön már a 9. évet kezdi.

Csak biztatni tudom a kedves Testvéreket, hogy nyitott szemmel-füllel, de leginkább nyitott szívvel figyeljünk más közösségek Istenkeresésére, tanúságtételére. Hitünk, közösségünk erősítésére merjünk kezdeményezni. Ha jó az ötlet, előre visz bennünket. Ha nem életképes, úgyis elhal. Igyekezetünket, buzgalmunkat az Úron kívül - hitéletünk fejlődése, közösségi érzésünk erősödése visszaigazolja.

A **közösségben végzett ima** fontosságát nem lehet eléggé hangsúlyozni. A Mária Rádió egyik szerkesztője, Lipcsei Júlia a plébániák életébe kicsit belelátva, összeállított erről egy kis áttekintést. Írását olvashatjuk honlapunkon az Imaórák rovatban. **Lehet innen is ötleteket „lopni”!**

Nyitrai László

Nyugdíjas farsang

A 2012. évi fali naptáramról Boldog II. János Pál pápa képe mosolyog rám az év napjaiban. A kép felett ez a felirat áll: „Legyen vidám napod!”

Ezzel a gondolattal indultam a plébániai nyugdíjas közösségünk farsangi délutánjára, amit minden évben megünnepelünk. Mosolygó, szeretetteljes közösség a miénk, ahol mindig jó együtt lenni. „Ifjú” nyugdíjas társaink szorgos kezekkel - mire megérkezünk - terített asztalon finom szendvicsekkel, süteményekkel, teával várják az idősebbeket. Ünnepi alkalmakkor, amilyen a farsang is, még jó házi borocskák is kerülnek a poharakba.

Így az idei farsangot is vidám hangulatban - László atya vezetésével - a kezdő imádság után versekkel, tréfás történetekkel, énekszóval ünnepeltük. Helyszűke miatt most elmaradt a jelmezes felvonulás. A farsangi táncot is csak gondolatban jártuk, amit lábaink már úgyis nehezen ropnának.

Hálát adunk a Mindenhatónak, hogy erőt adott az együttlétre, és kérjük áldását, hogy jövő évben is mindnyájan együtt ünnepelhessünk.

Bányai Pálné

A „Mi Házunk”

2012. március 10-én fennállásának 10. évfordulóját ünnepelte a „**Mi Házunk**” Marista Közösségi Ház.

Az ünnep misével vette kezdetét a Szent Anna templomban, melyet Pokriva László atya és Écsy

Gábor atya közösen celebráltak. A meghívott vendégek közül már a szentmisén is sokan részt vettek. Az ünnepélyes megnyitón, a Mindszenty József Általános Iskola dísztermében, beszédet mondott Pau testvér, a „Mi Házunk” igazgatója, ezt követően egy fotó-videó összeállítás került bemutatásra, összefoglalva az elmúlt 10 esztendő munkásságát, majd a táncsoportunk bemutatóját tekinthették meg a résztvevők. Végezetül állófogadás várta a vendégeinket az iskola tornatermében, ahol a Romane Jile nevű együttes autentikus cigány népzenejét élvezhettük.

Külön köszönettel tartozunk a Szent Anna Plébániának és a Mindszenty József Általános Iskolának, hogy helyet adtak eseményünknek.

Itt ragadnánk meg az alkalmat, hogy köszönetet mondjunk kedves Barátainknak, Ismerőseinknek, hogy velünk együtt ünnepeltek ezen a szép napon. Reméljük mindannyian jól szórakoztak. Számunkra nagyszerű és lélekemelő volt ez a közös megemlékezés az elmúlt tíz esztendőről.

Pau testvér

Az évfordulóra egy szép képes összeállítás készült az elmúlt 10 évről, az ünnepségen résztvevők kaptak belőle. Ebben a Ház támogatói rövid írásukban osztották meg gondolataikat, élményeiket. Nagy öröm számunkra, hogy egyházközségünk is a rendszeres segítők között van – a karitászcsoportunk révén! Idézet az összeállításból (Szerk.):

„A ’**Mi Házunk**’ munkáját a többet és jobbat akarás jellemzi. Együtt dolgozva a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek és a rászoruló családok érdekében, rádöbentünk arra, hogy a családok és gyerekek minket is formálnak. Igénylik segítségünket, szeretetünket, tudásunkat. Így válunk teljesebb emberré: segítők, családok, neveltek. A szó igazi és emberi értelmében.

Segítség nélkül a kezüket megfogó szakemberek errel valóban képtelenek lennének. Ezt a szép és felemelő feladatot vállalták a marista szerzetes testvérek saját rendházukban. Megértéssel, szeretettel, hittel - a teljes személyiség fejlesztésének igényével - foglalkoznak valamennyi gyermekkel.

Kívánjuk, hogy az elért szép eredmények kísérik tovább a ház „felnőtté válását”. A gyermekek szemének mosolygós csillogása adjon hitet és erőt a növekedéshez.

*Takács Erzsébet
karitászcsoport vezető*

Gábel testvérek a Kerektemplomban

2012. március 4-én a vasárnapi diákmisszián László atya meghívására vendégeink voltak a Gábel testvérek: András és Gellért. A szentmise énekeit ők vezették, kísérték zenéjükkel - mindannyiunk tetszését elnyerve.

Mi, mindszentysék már találkozhattunk velük adventben, amikor minden osztállyal eltöltötték egy-egy órát. Kaptunk tőlük lelki útvalót, zenei élményt, új dalokat. Örömmel hallottuk a hírt, hogy a diákmisszián, most a nagybajtben ismét találkozhatunk.

Az internet segítségével próbáltam néhány gondolatot, a teljesség igénye nélkül összegyűjteni róluk, hogy egy kicsit jobban megismerhessük őket.

„1997 óta szünet nélkül Istenről énekelnek az ország minden táján, ahova csak meghívást kapnak. Első zenekaruk, amely Gábel Brothers néven indult, majd hamarosan Gábel Testvéreké magyarosodott, Testvérek néven vált ismertté és kedvelté a magyar keresztény fiatalság körében.

2004 tavaszán belső átalakulás következtében új felállásban, de régebbi névvel folytatták szolgálatukat. A csapat legnagyobb része hivatástudattal bíró, katolikus zenész.

Több katolikus és keresztény találkozón teljesítettek már és teljesítenek zenei szolgálatot együttműködésben a Katolikus Ifjúsági Mozgalommal és az Ökumenikus Ifjúsági Irodával. Évente kb. két alkalommal rendeznek nagyobb méretű koncertet, tavasszal és ősszel, ahol 3-4.000 fiatal és idősebb ember gyűlik össze. Zenei stílusukra jellemző a dallamosság és az akusztikus hangszerekre is alapozó pop-rock. Jelenleg az együttes új névvel Eucharist-ként járja az országot.”

A velük együtt ünnepelt vasárnapi szentmisében tanúságot tettek arról, hogy szolgálatuk középpontjában az Istenbe vetett bizalom és a felebaráti szeretet gyakorlása áll. Felcsillan a szemünk, amikor a tőlük tanult dal is felhangzott az áldozás alatti dallamok sorában. A kicsi elsősöktől kezdve a nagyobb diákok is lelkesen énekelték velük a „közös” dalunkat. Már sokszor hallottuk az állítást, de András és Gellért meg is győzött róla, hogy aki énekel, az imádkozik csak igazán! A mise befejezéseként örültünk a híreknek, hogy nemsokára újra találkozhatunk, hiszen a plébániai családi napra májusban ismét el látogat hozzánk a testvérpár, hogy együtt ünnepelhessük zenei szolgálatukban eltöltött 15 évüket.

Szolgálatukra Isten áldását kérjük, és várjuk az újabb találkozást.

Korompai Gáborné

Kórházi beteglátogatók

Az Élő Sziget februári számában megjelent, a kórház kápolnájával kapcsolatos írást szeretném néhány információval kiegészíteni.

„Bízzál az Úrban, és jót cselekedjél” (Zsolt. 37,3)

Jézus minden embert felkér a szolgáló szeretetre. A szeretetszolgálat sokszínű. Mindnyájan a magunk képességei, adottságai szerint rátalálhatunk azokra a feladatokra, melyeket embertársaink javára végezhetünk.

Beteglátogató csoportunk 2000 őszén alakult meg a Belvárosi plébánián, dr. Felföldi Éva főorvos asszony vezetésével. A csoport tagjai különböző osztályokon keresik fel a betegeket, a rászorulókat. A betegek jelentős hányada lelki gondokkal küszködik, a testi fájdalomnál sokszor nagyobb a lelki szenvedésük. Vágynak a szeretetre, a meghitt beszélgetésre, figyelmességre.

Találkozunk hajléktalanokkal, rossz szociális helyzetben lévő, magányos betegekkel is. Nekik igyekszünk a beszélgetések mellett még élelmet, ruhát is juttatni, amit szerény anyagi helyzetünk megenged.

Kérjük Testvéreinket, ha olyan betegársakról tudnak, akiket nem látogatnak, akik beszélgetni szeretnének, vagy szükségük lenne élelemre, ruhára, jelezzék a **kórház kápolnájában hétfőtől-péntekig 16-17 óra között**.

Ez idő alatt imaórát tartunk, melyre nem csak a kórházban lévő betegeket várjuk, hanem minden olyan, a városban lakó kedves testvérünket is, akik szívesen imádkoznak velünk együtt a betegekért, az orvosokért, nővérekért, illetve hazánkért, városunkért, fiataljainkért és sok egyéb szándékra.

Nagybajtben naponta 16-17 között keresztutat végzünk, átlélmélkedve Krisztus szenvedését.

Vasárnaponként 9 órától szentmise van a kápolnában.

Minden ember lelkében ott van az Isten utáni vágyakozás. Ha sikerül ezt a vágyat erősíteniünk - vagy legalább felkelteniünk - missziós szolgálatunk nem hiábavaló.

Vodicska Ferencné

Az eredetileg kápolnának szánt és kápolnaként működő épületet egy ideig Röntgen osztályként használták. Amikor 1990-ben új helyére költözött a röntgen, fölmerült a gondolat - talán elsőként az országban - hogy úgy, mint korábban, ismét legyen szentmise tartására, közös imádkozásra egy megfelelő hely a kórházban, azaz kapja vissza eredeti funkcióját a kápolna. Nemcsak az ötlet, hanem annak megvalósítása is Dr. Szontagh Csaba kórházigazgató főorvos úr idejében történt jó szándékú emberek, szervezetek, alapítvány összefogásával. (Szerk.)

Röviden...

- **Kiáltás** – ezzel a mottóval indított „akció” a Mária Rádió hamvazószerdán. Minden este 8 óraker között imára hívnak bennünket Mária kegyhelyekről közvetített élő adásban. Országunk, nemzetünk erkölcsi és gazdasági válságban vergődik, szükségünk van erre a lelki összefogásra! Buzdítson erre Pio atya gondolata (is): *Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra! Tegyük ezt minden este!*
- Nagyöbjtben Jézus keresztútját, kínszenvedését többször végigelmélkedjük. Péntekenként a templomunkban közösségeink vezetésével imádkozunk. Vasárnaponként fél háromkor a temető fölött találkozunk, és együtt végezzük a keresztutat a kálvárián. Az idén is megtartjuk az esti – gyertyás keresztutunkat, és a Pléhkrisztushoz is felmegyünk. Szeretettel hívunk mindenkit – mindegyik keresztútra!
- Már hagyománynak mondható, hogy **Gyümölcsoltó Boldogasszony** ünnepén gyalogosan felzarándokolunk a bazilikába. Ez a nap a Bakócz kápolna búcsúünnepé. Az idén 26-án, hétfőn 16 óraker találkozunk a plébánia előtt, rózsafüzért imádkozva haladunk a Kis-Duna parton. 17 óraker szentmisével köszöntjük a Bakócz kápolnában Nagyasszonyunkat, és hálával emlékezünk Gábor angyalnak mondott szavaira: „Íme az Úr szolgáló leánya, legyen nekem a te igéd szerint!”
- Már tavaly is volt, az idén újra megszervezik fiataljaink a közös **zsolozsma** imádkozást nagycsütörtökön, nagypénteken, nagyszombaton. A délelőtt 9 óraker kezdődő közös imára szeretettel invitálunk mindenkit, nemcsak a fiatalokat! Bizzunk benne, hogy ez is „beérik” a legújabb kori hagyományaink közé!

Hirdetések, programjaink, nagyheti menetrend

Március:

- 18-19-20-án nagyöbjeti triduum. Az esti szentmiséken dr. Papp Szabolcs görög-katolikus parókus mondja a homíliát. Gyónási lehetőség is lesz ezen szentmiséken.
- 23-án 17.30 keresztút az énekkar vezetésével.
- 25-én a diákmisszióban az elsőáldozásra készülők első gyónása. A szentmiséken a Szentföld javára lesz gyűjtés.
- 26-án, **Gyümölcsoltó Boldogasszony** ünnepe, a zárandoklatunkra 16 óraker a plébánia előtt találkozunk, szentmise a Bakócz kápolnában 17 óraker.
- 30-án 17.30 keresztút a karitás csoport vezetésével, majd 20 óraker **gyertyás keresztút** a kálvárián, találkozunk a Jó Pásztor kápolnában.

Április:

- 1-én **Virágvasárnap**, barkaszentelés a 9 és 11 órai szentmise előtt. A napi evangélium a passió, amit a 11 órai misszió kórusunk énekel. 17 óraker állóképes keresztút gyermekeink előadásában.
- 3-án, kedden 16.30-tól keresztutat imádkozunk a **Pléhkrisztushoz** zárandokolva. A templom előtt gyülekezünk.

Nagycsütörtök:

- 9 óraker reggeli zsolozsma a fiatalok vezetésével
- 18 óraker az utolsó vacsora ünnepe, lábmosás szertartása.
- 21 óraker imaórával virrasztunk.

Nagypéntek:

- 9 óraker reggeli zsolozsma a fiatalok vezetésével
- 15 óraker keresztút a templomban
- 18 óraker kezdődik a szertartás, a passiót kórusunk énekl.
- 20 óraker virrasztás.

Nagyszombat:

- 9 óraker reggeli zsolozsma a fiatalok vezetésével.
- 10-12 és 16-19 ó. Szentsír látogatás.
- 19 óraker szentmise, a feltámadás vigíliája

Húsvét vasárnap:

- 9 óraker feltámadási körmenet, majd ünnepi szentmise. Ennek végén ételek (sonka) megáldása, majd a gyerekeknek tojáskeresés a templom előtt.
- 18 óra, esti szentmise. A 7 és 11 órai elmarad.

Húsvét hétfő:

- szentmisek 9 és 18 óraker, a 7 és 11 órai elmarad.
- 17-én 18 óraker lesz áprilisi imaóránk.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Neked is van igaz kereszt.
Tudod nagyon jól: nem lehet
e nélkül élned szabadító
és boldogító életet.
Már hallgatni is megtanultál,
De hangod el nem rejtheted.
Az is sokat mond, aki hallgat.
Beszél helyetted életed.
A győzhetetlen igazságról
mily sokat tudsz most mondani!
Némaságukban is beszéltek
Jézus gyötrelmes kínjai.
Arcul köpték, megostorozták,
gúnyolták, verték emberek.
Kereszten halt meg. Példaképed
mennyivel többet szenvedett!

Csanád Béla: Kereszt

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
Támogatók: özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2012. április
V/4. szám

Semmit sem ér a hitetek, ha Krisztus nem támadt fel – figyelmeztet bennünket Szent Pál. A húsvéti időszak még tart, de tart-e bennünk a húsvéti öröm? Áthatja-e életünket, mindennapjainkat?

A hitünkért mindannyiunknak meg kell küzdenünk, a kapott kegyelmet fel kell ismernünk, be kell fogadnunk és együttműködnünk vele. Ahogy a Getszemánében és a Golgotán szétszaladt tanítványokat összegyűjtötte és megerősítette Jézus, minket is erre hív, hogy végre rálépjünk az Ő útjára, ami – rajta keresztül – az Atyához vezet.

Egyházközségünk lelki programokban bővelkedő nagybőjtöt, nagyhetet élt meg, sok alkalmunk volt a lelki töltékezésre. Ki-ki igényei, indítatásai nyomán részt is vett ezeken, sokan meghallottuk az ajtónkon zörgető Krisztust, és behívtuk szívünkbe-lelkünkbe egy-egy keresztút, közös ima, szertartás idejére. Szeretnénk, ha mindig nálunk – bennünk maradna, és tamáskodó korszakaink kikopnának az életünkéből...

Tamás hitvallása

A húsvét utáni vasárnap görög elnevezése: Antipászkhá. Nehéz magyarrá visszaadni. Hívják húsvétot helyettesítő vasárnapnak is, mert lezárja és helyettesíti húsvét hetének liturgikus különlegességét, másrészt a feltámadás utáni 8. napként, mint a húsvét fénylő „ellen-pontja”, beteljesíti azt.

A liturgiában követjük a 2000 évvel ezelőtti eseményeket, s úgy vagyunk jelen a templomban, úgy halljuk az evangéliumban Tamás hitvallását, ahogy akkor a tanítványok az emeleti teremben. Szokták Tamást hitetlennek mondani, de nem helyes ez a megnevezés. Amikor Jézusnak hírt adnak barátja, Lázár betegségeéről, s ő újra Júdeába kíván menni, az apostolok féltik ettől; egyedül Tamás lelkesedik: „Menjünk mi is, hogy meghaljunk övele” (Jn 11, 16). Aztán amikor nagycsütörtökön Jézus arról beszél, hogy elmegy helyet készíteni, s hogy az apostolok tudják a helyet és az utat is, ahová megy, ismét Tamás szól: „Uram, nem tudjuk, hová mész, miként ismerhetnénk az utat?” (Jn 14, 5). Mintha azt mondaná: „Kész vagyok téged a halálig is követni, de ott hova?” S erre Jézus válasza: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (6. v.) - ez a kereszténység összefoglalása.

Aztán még azon az éjszakán, a Getszemáni kertben kiderül, hogy nem sikerül Tamásnak jó kereszténynek lennie: nem adja életét érte, hanem a többiekhez hasonlóan (János kivételével) ő is elfut. Valószínűleg ettől lelkileg összetört. Nincs a többiekkel húsvét vasárnapján este sem. Hová ment? Nem tudjuk, de biztos nem a dolgait intézni, hiszen egyetlen dolga az volt, hogy meghaljon Jézussal. Bizonyára csak egyedül akart lenni csalódásával - s ez a csalódás elsősorban saját magára vonatkozott. De aztán visszatér a többiekhez; nem pótselekvésekbe, „felejtésbe” menekül, hanem vissza a saját közösségébe. S amikor az örömteli társai hirdetik neki: „Láttuk az Urat”, nem hisz nekik.

Kirívó ez a hitetlenség? Nem hisz a feltámadás tanúinak. És a többiek? Az üres sír hírére Péter és János odafut; Péter még töpreng, „csodálkozik a történeten”, egyedül János az, aki az üres sír láttára elhisi a feltámadást: „Látta és hitt” (Jn 20,8). A többi apostol ugyanígy „tamáskodott”: a zárt ajtón át megjelenő Úrról azt gondolják, hogy kísértet. Jézusnak kell bátorítani őket, hogy tapintsák meg, hogy húsa és csontja van; amikor még mindig nem mernek hinni, halat és lépesmézet kell ennie előttük (vö. Lk 24, 36-43). Márk még keményebben fogalmaz: szemükre hányta hitetlenségüket, hogy nem hittek a

feltámadás tanúinak (a kenethozó asszonyoknak, vö. Mk 16, 14). Akkor Tamás a hitetlen? Egyes teológusok Tamását „hívó hitetlenségnek” mondják. Akar hinni, megvan benne a vágy (ezért is kezdi társainak szóló válaszát a „hacsak” szócskával), de bizonyosságot kíván. Milyen különbség azokkal szemben, akik eleve elzárkóznak a hittől, vagy akik azért nem akarnak hinni, mert szerintük megismerhetetlen az igazság!

A mai világban sok a (titokban) kereső ember. Beleköszölnak többféle ideológiába, vallásba. Sokan lenézően beszélnek róluk, de értékesebbek azoknál, akik ugyan meg vannak keresztelve, vallásosnak vagy legalább istenhívőnek vallják magukat, de azt nem gyakorolják: sem a templomban, sem a gyakorlati életben. Ezeknél ugyanis hiányzik a feltámadt Krisztussal való találkozásból származó bizonyosság. Másrészt főként fiataloknál figyelhető meg a hitetlenség szubjektív öngazolása: pl. ha van Isten, miért van annyi szenvedés; ha ez a pap, hívó, stb. ilyen, akkor... E mögött valójában lelki tunyaság áll. A hit szerint élni ugyanis macerás dolog: ha Krisztus az út, az igazság és az élet, akkor nekem is pontosan így kellene élnem: Ő legyen az utam, az Ő igazságához mérjem tetteimet, az Ő életét éljem.

Tamás nem ilyen, ő valójában hinni akar. És ekkor jön Jézus. Nem azt mondja, amit máskor már mondott tanítványainak: „kicsinyhítű”, hanem: „jőjj és tapints meg!”. Tamás ekkor kiált fel: „Én Uram és én Istenem!” Nem pusztán a feltámadásról tesz hitvallást, ezt mondták a többiek is, hanem a megtestesülésről! A feltámadt Krisztus megdicsőült testének megkülönböztető jegyei a sebek. Krisztus a feltámadás után is Isten egyszülött Fia és Igéje, aki érettünk emberré lett, keresztre feszített és feltámadt, aki az emberi természetet az Isten Országába emelte, aki személyes, mert megérinthető és jelen van, aki mindnyájunk Istene és az „én Istenem”! A feltámadt Krisztus: erő; ennek erejével tett tanúságot Tamás egész életével egészen a föld akkor ismert határáig (a hagyomány szerint Indiában nyerte el a vértanúságot; egyes indiai keresztény közösségeket ma is „Tamás-keresztényeknek” neveznek). Ebből az erőből vállotta meg a megtestesült Isten Fiát, s korábbi szándéka szerint így halt meg övele - nem Júdeába menet, nem is nagy-pénteken, hanem amikor befejezte azt a küldetést, amit Mestere rábízott.

Szabolcs atya

Nagy örömmel vettük Szabolcs atya szolgálatát nagybőjti triduumunkon, és újságunkban! Mint a szomszéd egyházközség pásztorát, megkértem, hogy pár gondolatot írjon magáról, bízva abban, hogy a későbbiekben is lehetőségünk lesz majd együttműködésre. Szerk.

Dr. Papp Szabolcs vagyok. Görög-katolikus papcsaládban születtem. A teológiát Budapesten és a Szentföldön, egy szalézi főiskolán végeztem. 1993-ban házasodtam, feleségem Dániel Márta, aki a teológiai mellett könyvtáros-informatikus diplomát is szerzett. Egy évig Debrecenben voltam hitoktató, majd pappá szentelése után, 1994-től több helyen szolgáltam: Létavértes-Vértes, Csengerújfalú, Záhony, majd Kótaj. Ez utóbbi, egyébként kedves helyen csupán 5 hónapot töltöttem, püspököm kért meg arra, hogy Esztergomba jöjsek. Az itteni és környékbeli görög-katolikusok száma nem nagy, a szórvány

ban összegyűjtésük sem könnyű. Mégis szép ez a feladat, hiszen saját liturgiájukon keresztül, amibe beleszülettek, könnyebben tudják megélni és megharcolni azt a keresztény élethivatást, amely egyébként minden katolikus hívó számára azonos.

A töredelem útján együtt járni veletek

Dr. Papp Szabolcs görög-katolikus parókus atya március 18-án a tplomunkban ezt a mondatot állította a 3 estére tervezett triduumának középpontjába.

A vasárnapi evangélium legfontosabb mondatát használta vezérfonalául: „*Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” Ennek a gondolatnak a kifejtésére szolgált az, hogy az első este az embert, mint *Isten képmását* jelenítette meg. Egy példán mutatta be, hogy miként is élünk általában. A menyasszonyára váró fiatalembernek álmában megjelenik jövőbeni életének minden állomása: házasság, gyermeke születése, munkahelye, türelmetlenségei, a folytonos jövőre várás, és végül a halálos ágyon való gondolatok. Ez döbbeneti rá arra, hogy felelősen kell élnünk. Tisztáznunk kell, ki vagyok én? Milyen a kapcsolatam Istennel, felebaráttal, a világgal?

Az ember feladatát a parókus atya egy szimbolikus történettel illusztrálta. A király meghívást küld egy egyszerű családnak a gyermekének. A szülők közlik, hogy nincs gyermekük. Ezek után gyermekük születik, aki 25 év múlva, felnőttként eleget tesz a királyi meghívásnak. Az uralkodó pálcát, koronát, palástot ajándékoz a fiúnak és azzal a feladattal bízta meg, hogy nyújtson képet arról, hogy milyen az ő királysága. Haza térve mindig a feladatára gondol és egy bölcs ember tanácsára egyszerű parasztként éli tovább éltét, de a kapott ajándékok üzenetét nem felejtí. A fiú bölcs és igazságos gondolataival, tetteivel egyre több embert vonz magához. Halálakor a rokonok keresik a vagyonát, de csak egy írást találnak, amely Jézus családfáról szól. Parasztként a helyén maradt, és felelősen élt. Megismerte és találkozott Istennel, Őt tükrözte vissza. Ez a mi feladatunk is.

Isten ajándéka, hogy saját képére teremtett minket. Hogyan válhatok Istenhez hasonlóvá? Szemléljem Őt. A Szentírás napi olvasása, jótettek gyakorlása, a közös szertartások megélése, lelkiismeretem rendszeres vizsgálata segít ebben.

Mezítelen lélekkel, kicsinységem tudatában, ne hétköznapi életem monológjával imádkozzak. Az életünk legyen az imádságunk, mindenben magunkat adjuk.

A keresztben ismerjem fel azt az utat, amelyben hasonlóvá válok Krisztushoz.

Saját keresztm hordozásában vegyem észre azt, hogy Jézus segít, mert ahogy Pilinszky írja: keresztéről keresztre szállunk. A világ annak lesz színes és szép, aki Isten képe és hasonlatossága szerint él, vágjuk az örök élet után.

19-en, a második estén a képmás torzulásairól, a bűnről hallottunk.

Egy szép történet után azt a következtetést vonta le a parókus atya, hogy a bűnről nem szívesen beszélünk. Legyünk tisztában saját életünkkel, képességeinkkel, az általunk elért eredményeinkkel, vagy azok hiányával. Pál apostol tanítása szerint: a bűn következménye a halál. Vegyük komolyan bűneinket. A bűn nem azonos a kísértéssel. A kenyér, a hírnév, a hatalom kísértései nem önmagukban rosszak, csak akkor, ha öncélúvá válnak és embertelenné tesznek. Egyszerre nem lehet Istennek és a mammonnak szolgálni. A bűn nem más, mint Isten elleni lázadás. Isten parancsait a Biblia úgy mutatja be, hogy az, az emberi személy és az élet védelmére szolgál. A féltelmekből megtartott parancsok nem eredményesek. A bűn hazugságon alapszik, ezért értelmetlen. Bűn az, ha nem szeretek, ha nem jót szeretek, ha nem jól szeretek. Az a legnagyobb vesztély, ha rutin szerint élünk.

Ezen az estén Szent Józsefet ünnepeltük, aki szembe mert nézni a kísértéssel. Látszólag passzív, de valójában elfogadó jó szándékkal ráhagyatkozott az Isten gondviselésére. Jézus kí

méletlen a bűnnel szemben, ugyanakkor szelíd a megbánóval, gondoljunk csak a megkövezésre ítélt asszony történetére. A szentgyónás felszabadító élménye mindig magában hordozza az új élet reményét. A bűnbánat lehetővé teszi, hogy Isten kezébe bizalommal letegyem bűneimet és tőle kérjem bocsánatát és felemelő irgalmát. A büntudat nem azonos a bűnbánattal. A gyónást tekintjük ünnepnek, amikor úgy viselkedünk, mint a tékozló fiú, aki megtér atyja házához. Nincs az emberi életnek olyan mélysége, ahonnan nincs visszatérés.

A harmadik estén a feltámadás és üdvösség témáját járta körbe a görög-katolikus parókus atya. Legfontosabb gondolatoknak az alábbiakat tartottam:

- Jézus életének csúcspontjait a nagypéntek és húsvét vasárnapja jelentette. Halála és feltámadása.
- Jézusban egy személyben egyesült az emberi és isteni természet.
- A kereszténység legfontosabb kulcs mozzanata a feltámadás hite, valóságának elfogadása.
- Miközben Jézus teste a sírban pihen, lelke alászáll az alvilágba, a kereszt erejével szétöri a pokol erőit.
- Életünk felkészülés a feltámadásra. Aranyszájú Szent János szerint senki ne féljen a haláltól, hiszen Üdvözítőnk halála megszabadított minket.
- Feltámadt Krisztus, az élet uralkodik.

Mindezeket a gondolatokat parókus atya több példa segítségével bontotta ki. Beszélt a mélyben rekedt francia bányászok küzdelméről, ahol az ima ereje segített. Lázár feltámadásának a története, Vass István hite, a jeruzsálemi húsvéti szertartás, az élet értelmét kereső ember megtérésének felelevenítése mind a fenti gondolatokat erősítették.

Nehéz írásba foglalni a sok magvas gondolatot, amelyet három estén hallottunk. Nagyon szubjektívek a kiemeléseim, ezért csak elnézést tudok kérni a hívektől és az atyától is.

Pazsiczky Mariann

A triduum hangfelvétele megtalálható honlapunkon a Programok menüpont alatt, a nagyböjti idő elmúltával is érdemes újra átélmélni. Szerk.

Keresztút Krisztus nyomában

Az idei szép, hosszú nagyböjt minden hetét keresztútalt zártuk vasárnapként a belvárosi temető fölötti kálvária hegyen. Ebéd után fél háromkor találkoztunk a keresztnél, ahonnan aztán végigjártuk a tizennégy stációt. Minden héten más-más témában tettük ezt. Igyekeztem elmenni amikor csak lehetett, hogy ezzel is jobban tudjak felkészülni a szent három napra, és Urunk feltámadására. Az emlékeimben úgy élt, hogy ez hosszú és fáradtságos út. Ami igaz is, de valahogy idén mégis rövidebbnek és örömtelibbnek tetszett, mint korábban. Egy-egy alkalomkor 10-en, 20-an gyűltünk össze, hogy Krisztussal együtt mi is felmenjünk, ha csak jelképesen is a Golgotára. Mindegyik téma, ami köré Nyitrai Laci felfűzte a keresztutakat, nagyon tartalmas és elgondolkodtató volt. Mindig büszkeséggel és örömmel töltött el, hogy én is ott lehetek, én is járhatom Krisztussal ezt az utat, még akkor is, ha nekem nem kellett a nehéz keresztfát felcipelnem a hegyre, és nem ütöttek-verték közben. Én is - és azt hiszem mindannyian akik ott voltunk - vittük a mi saját keresztünket, ami a lelkünket vagy az életünket nyomja. Bizalommal és hálával telve tehetjük le a „Golgotán” terhünket Jézus keresztjének a tövéhez. Kérve őt, hogy könnyítsen rajtunk, ugyanakkor hálával teli szívvel, hogy annyira szeretett minket már akkor is (pedig még nem is éltünk), hogy értünk is vállalta a kínokat és a halált, hogy meg szabadítson bűneinktől. Ugyan Ő meghalt, de harmadnapon feltámadt, ezzel eltörölvén az örök halált.

Köszönet a szervezésért és a keresztutak vezetésért. Szép és kegyelmekben gazdag volt ez az idei nagybőjt. Kicsit talán mi is meghaltunk, de Krisztus a szívünkben feltámadt, és vele együtt mi is. Ezzel az örömmel és hálaival folytassuk életünket! Amen.

Erdős Klára

Ha nem is tudtunk tömegeket megmozgatni, valamennyi tervezett keresztutunkat megtartottuk. Péntekenként a templomban, vasárnap a kálvárián találkozunk minden nagybőjti héten. Különleges hangulatú volt az esti gyertyás keresztút a kálvárián, és nagykedden a Pléhkrisztushoz is feljutottunk. Szerk.

Nagyheti zsolozsma

Nagysütörtök, Nagypéntek és Nagyszombat reggelén a plébánia fiataljainak szervezésében zsolozsmáztunk a Szent Anna templomban. Ahogy egyéb nagyheti programokat, ezt is jó előre meghirdették, bárki eljöhett, akinek kedve volt a közös imádságra. A három nap egymásutánján egyre növekedett a kis imádkozó csapat, és egyre tudatosabban, egyre odaadottabban tudtunk közösen, kórusban megszólalni, egyre jobban tudtunk ebben az ősi, egyházi, biblikus imaformában Istenre valamint egymásra figyelni. Nagyon egyszerűen mondtuk a zsoltaárokat, a könyörgéseket, az újszövetségi szövegeket. Egyelőre mellőztük a komolyabb „beavatottságot” igénylő gesztusokat (felállás-leülés váltogatása, bevezető himnusz éneklése etc.): így nagyon könnyen bárki bekapcsolódhatott, az is, aki már tapasztalt zsolozsmázó, de az is, aki még akár sose találkozott ezzel a szép, értékes egyházi ajándékkal, esetleg messze elkerülte, mert idegennek, merevnek, bonyolultnak érezte. Az imákat hol a plébánia fiataljai vezették, hol Pokriva atya. A tájékozódást segítő röpke bevezetőket szintén az ifjúsági közösség tagjai vállalták. A Szent Sír közelébe húzódtunk, itt kezdtük együtt imádkozva a napot, egyben bekapcsolódva az Egyházban hömpölygő hatalmas imafolyamba, hiszen ebben az időben, a világ minden táján, minden nyelven bizony ugyanezt imádkozzuk: az egyház szándékára, magunk könyörgéseivel – Krisztusért, Krisztussal. Jó volna, ha folytatnánk ezt a szent gyakorlatot.

K.B.

Első nagy találkozás Isten megbocsátó szeretetével

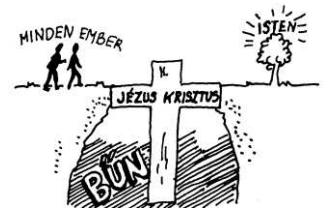
Március 24-én, szombaton a plébánia 45 gyermeke részesült a Bűnbánat Szentségében. Néhányan megfogalmazták érzéseiket, gondolataikat ezzel kapcsolatban:

- Reggel nagyon izgultam, sokat kellett várni. Gyónás után könnyebbnek éreztem magam. (Á.D.)
- Én úgy éreztem, hogy jó sok bűnnel mentem be, és amikor kijöttem, mintha húsz tonnát leadtam volna. Jól éreztem magam. (B.K.)
- Nagyon szép volt! Rettenetesen izgultam gyónás előtt. Utána megkönnyebbültem! (B.V.)
- Nagyon izgultam gyónás közben, de nagyon örültem, hogy végre meggyónhattam a bűneimet. Amikor kijöttem a gyóntatószékből, elcsodálkoztam, hogy milyen gyorsan vége lett. (Cs.M.)
- Izgultam és megkönnyebbültem, amikor kijöttem. Jó érzés volt! (Cs.B.)
- Nagyon jó és izgalmas volt, nagy súly esett le rólam. (F.D.)
- Nagyon izgultam, de nagyon megkönnyebbültem, amikor kijöttem. (H.M.)
- Előtte nagyon izgultam, mert én voltam a mindszentyek közül az első, ezért mindenki engem figyelt. Szabolcs atyánál nagyon jó volt! Amikor kijöttem, nagyon jól esett, és mindennek tudtam örülni! (H.Zs.)

- Nagyon izgultam, amikor én következtem, de amikor végeztem, úgy éreztem, hogy tiszta a lelkem, és megkönnyebbültem. (H.B.)
- A gyónáskor nagyon izgultam. Számomra ez a tisztulást és Jézussal való találkozást jelentette. Utána úgy éreztem, mintha 20 tonnától szabadultam volna meg. (K.G.)
- Én úgy éreztem, amikor kijöttem a gyóntatószékből, mintha nagy súlyt vettek volna le a lelkemről, miközben 100 kefe tisztított volna fehérre. (K.B.)
- Jó érzés volt bemenni, mert tudtam, hogy meg fogom bánni a bűneimet. Amikor kijöttem, megkönnyebbültem, és olyan érzésem volt, hogy 21 bűnomet vettem le magamról. (K.D.)
- Mikor kijöttem a gyóntatószékből, tisztának éreztem magam, és nagyon örültem, hogy a bűntől megszabadultam. (K.P.)
- Én azt éreztem, miután kijöttem az első gyónásból, hogy 20 tonna esett le a vállamról. Nagyon jó érzés volt! (M.B.)
- Amikor bementem nagyon rosszul éreztem magam tele bűnnel. Amikor kijöttem, úgy éreztem leesett rólam ez a nagy súly. (M.M.)
- Szabadulást éreztem a bűntől, hogy leesett sok tonna bűn a lelkemről. (N.A.)
- Nekem azt jelentette az elsőgyónás, hogy végre tiszta lesz a lelkem. Amikor kijöttem, olyan jó érzés volt, mintha egy nagy súly esett volna le rólam. (N.Dzs.)
- Számomra az elsőgyónás nagyon nagy élmény volt. Amikor kijöttem a gyóntatószékből, tisztasággal telt meg a szívem. Nagyon jó volt! (N.R.)
- Én úgy éreztem, hogy megkönnyebbült a szívem, és eltűntek a bűneim. Amikor Szabolcs atyánál voltam, nagyon féltem, mert még sosem csináltam ilyet, de rájöttem, hogy nem kell félni! (R.L.)
- Én a gyónás előtt nagyon izgultam. Amikor bementem, még akkor is izgultam. Amikor kijöttem, úgy éreztem, hogy 60 tonna esett le rólam. (S.Z.)
- Amikor a gyóntatószék előtt álltam és vártam a soromra, pár kérdés merült fel bennem. Mi lesz vajon az elégtételem és, hogy mit csináljak magammal, mert annyira izgultam. De rájöttem, hogy nem kell. Amikor kijöttem, óriási megkönnyebbülést éreztem. Ez nagyon jó volt! (U.I.)
- Az első gyónáskor nagyon izgultam, utána már nem. Megkönnyebbültem. (V.V.)

Köszönjük László atya áldozatos munkáját, mellyel felkészítette a gyerekeket. Hálásan gondolunk Szabolcs atyára is, aki segítette a bűnbánat szentségének kiszolgáltatásában. Isten áldja meg őket és segítse további szolgálataik végzésében!

Korompai Gáborné

Kirándulás a Fekete hegyre

Régi vágyam teljesült idén március 15-én, köszönhetően Fritz Péternek, László atyának és plébániánk vállalkozó kedvű ifjú és kevésbé ifjú tagjainak. Hosszú évek óta, mióta mindig volt a családban óvodás, csak vágyakoztam egy egész napos nagy túrázásra, de sosem mertem megkockáztatni az esetleges gyerekcipelést kilométereken keresztül. Mivel ősztől már mindhárman iskolások, amikor az októberi kirándulás fényképeit nézegettem a facebookon, elhatároztam, hogy legközelebb, lesz, ami lesz, mi sem maradunk otthon a legkisebbel.

A plébánia udvarán gyülekezve megkönnyebbülten nyugtáztam, hogy kislányom barátnője, a szintén elsős Tíria is eljött az anyukájával. Útközben csatlakozott hozzánk a kis ministráns Máté is: meg kell mondani, igazán hősiiesen teljesítették a távot, a kitzűött 15 kilométert!

Eleinte a városban, majd a város határában viszonylag könnyű terepen haladtunk, s amikor úgy egy jó óra séta után egy széles, füves területen megálltunk métázni, még mindenki tele volt lendülettel. A játék mind a nagyszámú résztvevő-, mind a néhány tagú szurkolóközönség számára nagy élvezetet okozott, s vidáman indultunk a távolból hívogató hegyek felé – még nem is sejtve, mi mindent tartogatnak nekünk.

Először egy hosszan húzódtó kerítés állta el az utunkat, amin, miután sikertelenül próbáltuk megkerülni, végül egy toldásos részen ügyesen átbújtunk. Beérve az igazi, sűrű erdőbe, nemsokára egy forráshoz s a belőle fakadó patakhoz értünk, s itt fedeztük föl először a továbbiakban az utunkat végig kísérő rengeteg, csodaszép hóvirágot. Bár tökéletes kirándulóidő volt, kellemesen sütött a nap, a fák között sok helyen megmaradt még a hó, sőt, a patak több helyen be is volt fagyva: néhol olyan vastagon, hogy mindannyian biztonságosan át tudtunk kelni rajta. Ahol azonban már vidáman csobogott, ott nem volt ilyen könnyű a dolgunk: a bátrabbak a patak fölött átvéló ki-dőlt fátörzson egyensúlyoztak át, a félénkebbek pedig a férfiember segítségével a patak vizében álló nagyobb kövekre lépegetve próbálták átjutni a túlsó partra. Már épp kezdtük elveszíteni a reményt, hogy valaha is kikerülünk ebből a kanyargós patak szabdalta völgyből, mikor Peti bá' felmutatott a parton: arra végre kijutunk az úti célunk felé!

Mindannyian azt hittük, végre megérkezünk, s nem is sejtettük, hogy csak most jön a java. A hegyen egy keskeny úton kapaszkodtunk fölfelé, miközben több barlangba is benéztek az elől haladó fiatalok: az egyikbe Pau testvér képzeletben már be is rendezkedett, s a kis Máté fantáziája még a tengerimalacnak is talált egy komfortos kis mélyedést. Egy szélesebb útra kiérve a jelzőtáblán az állt, hogy „Fekete hegy 20 perc”, azonban azt már nem írták oda, hogy mekkora lesz a szintkülönbség! Szerencsére a legkisebb gyerekek ment (jobban mondva inkább mászott, kapaszkodott, csúszkált) előttem, így nem sok időm volt arra gondolni, hogy tulajdonképpen nekem borzasztó tériszonyom szokott ilyen helyeken lenni: igyekeztem sehová máshová nem nézni, csak mindig Sami rózsaszín cipőjére. Amikor egy-egy szusszanásnyi időre megálltunk, hogy bevárjuk a lemaradókat, mégis vettem a bátorságot, hogy közbenézsek: a látvány olyan csodálatos volt, hogy feledtette minden abbéli félelmemet, hogy mi is történhetne, ha egyszer valamelyikünk rossz helyre lépne.

És aztán fölértünk. Az első, ami a szemünk elé tárult, egy hosszú, szinte az égig érő köteleken ingó hinta, rajta két mosolygó leánykával. Pár lépéssel odébb ott állt a menedékház, és a túlsó oldalon, a mélyben az esztergomi panoráma. Hamarosan felfedeztük a Kerek templomot is: szinte hihetetlennek tűnt, hogy ilyen messzire jutottunk tőle. A levegő csodálatosan tiszta volt, egészen távoli hegyeket is ki tudtunk venni a menedékház kilátójáról széttekintve.

A patakkerületés miatt a számháborúra már nem maradt idő: majd legközelebb. Egy rövid eszegetés, pihenés után indulni is kellett, nehogy lemaradjunk a hazavivő buszról. A hegyről lefelé már gyorsan haladtunk, több helyen lépcső is segített, így időben odaértünk a megállóba. A buszt várva már mindannyian éreztük a megtett kilométereket, s a társalgás főleg a holnap várható izomláz körül alakult. A jó levegő és az intenzív mozgás megtette hatását: alig helyezkedett el, Sami máris úgy aludt az ölemben, mint csecsemő korában, amikor délutánoként az akkor elsős bátyját hoztuk haza a helyi járaton.

Azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, remekül éreztük magunkat: nem csak a testünk, a lelkünk is felfrissült az együtt töltött nap során. Reméljük, nemsokára újra lesz hasonló kirándulás a plébániánkon: mindenkinek tudom ajánlani, aki szeretné az izmait próbára tenni, a tüdejét és a fejét a friss levegőn kitisztítani, és egy szép közösségi élménnyel gazdagodni!

Farkas Edit

(További kedvcsinálónak ajánljuk a kiránduláson készült fotók megtekintését a plébánia facebook oldalán!)

Lelkigyakorlat Szécsényben

Hogy lelkiekben minél jobban át tudjuk érezni Krisztussal a nagyheti eseményeket, lelkiGYakorlatot szerveztünk mi fiatalok március 24-25-én Szécsényben. Még egyikünk sem járt ott, a hely varázsáról sokat hallottam a ferences szegénygondozó nővérektől. Heten vettük birtokba a rendház melletti karitász házat. Az időnk nagy részét a szabadban töltöttük, örömmel fogadtuk a nap melegét. Igazuk volt a nővéreknek, Szécsénynek külön varázsa van. Nem tudnám pontosan megmondani, hogy mi az, csak biztatni tudok mindenkit, aki teheti, meg se álljon odáig!

Az elmélkedést Juliánus ferences atya tartotta az első nap. Tanításában több helyen is éreztem, hogy személyesen hozzám szól. Ábrahám példáját tárta elénk, joggal fogalmazódott meg bennem a kérdés: Vajon mi hűségesen tudjuk teljesíteni az Úr akaratát, ha valami nehezét kér tőlünk, ki tudunk mellette tartani a végsőkig? Az elmélkedések között bepillantottunk a ferences kolostor életébe, közös zsolozsmával, körbevezetéssel. Megával ragadó volt a gyönyörű gótikus templom, a csillagboltozatos sekrestye csodás látványt nyújt. A szécsényi ferences nővérek gondoskodtak a finom ebédről, és a vacsoraidőt is velünk töltötték, öröm őket közelebről megismerni. Vasárnapi közös mise után ők vezettek körbe minket a Betániai idősök otthonában, ahol szolgálatukat végzik. Épül az új idős otthon. Jó volt az üres, félig kész falak között bolyongva elképzelnit, milyen lesz majd, ha felépül.

A hétvégének gyorsan a végére értünk. Ahogy mi sem, úgy a minket szállító kisbusz sem szeretett volna olyan sietősen távozni. Kényelmesen volt időnk a fűben fekve élvezni a napsütést és Teréz nővér társaságát. Köszönöm ezt a lelkiekben gazdag szép hétvégét hittanacsotom tagjainak és a minket szeretettel fogadó szécsényi testvéreknek!

Lócskai Anikó

Cigánypasztorációs szentmise és közösségi alkalom

Húsvét utáni fehérvasárnap az esztergomi Szent Anna Plébánia és Kájoni János Cigánypasztorációs Csoport, valamint a Szent Anna Plébánia Karitász Csoportja és a Mária Iskola-testvérek szervezésében tartották meg a Kerek templomban azt a cigánypasztorációs misét, melyben öten lehettek felnőttként elsőáldozók.

A szentmise fél ötkor kezdődött, amit Székely János püspök atya celebrált, Boxi atyával együtt. A templom még húsvéti díszben volt: a barkaágakból készített díszes bejárat Jézus Jeruzsálembé való bevonulására emlékeztetett.

A szentmisén a szendrői kórus énekelt és adta a gitáros, hangszeres kíséretet. Minden imádság elhangzott cigány (lovári) nyelven is. A padok megteltek, sokan családostól jöttek el, kicsi gyerekekkel.

A szentmise után az iskola udvarán a szervezők agapén látták vendégül a résztvevőket. A helyben készült marhapörkölt igen finomra sikerült. A vacsora előtt a Töltés utcai gyerekek egy kis táncos bemutatóval szórakoztatták a közönséget: két cigány táncot adtak elő.

A jó ízű vacsora után vidám hangulatban, beszélgetéssel, zenével telt az idő. Püspök atya is ott tudott maradni a kötetlen együttléten, amellyel nagyban közvetítette az Egyház nyitottságát a cigányság felé.

Ez az alkalom is, melyhez hasonlót a Szent Anna Plébánia már többször megszervezte, méltán kerülhetett be a cigánypasztorációs rendezvények sorába.

Pau Tristany

Szendrőlád az Egri Főegyházmegyében van, lakosságának kb. 75%-a cigány, akiknek többsége rendszeresen részt vesz cursillós hétvégén. Számukra alapvető élmény, hogy az Egyház közössége befogadja őket. Fölismerik saját értékeiket, kialakul a mások elfogadására irányuló készségük, az egyházközség aktív tagjaivá válnak és kovászként működnek tovább. Nagyobb az egymás iránti segítőkészségük, a szeretetük, csökken a bűnözés, helyreállnak vagy megerősödnek a családi és a házastársi kapcsolatok.

Közülük teológiát végzett hitoktatók, a cigánypasztorációt hivatásszerűen felvállaló családapák, családanyák, lelkipásztori munkatársak nevelődtek fel.

Már 15 éve apostolkodik az énekkar, és zenei kíséretet is szolgáltat minden országos katolikus cigány-nem cigány találkozón, cigánypasztorációs konferencián, cursillós találkozókön és zárandókhelyeken búcsúk alkalmával (Csatka, Máriapócs, Mátraverebély, stb.) Köszönjük nekik, hogy vállalták a hosszú utat és a szolgálatot. Egész életükre és munkájukra Isten áldását kívánjuk szeretettel. (Szerk.)

Tavaszi Papi Korona

Április 18-án tartotta esperes-kerületünk tavaszi összejövetelét, ez alkalommal a Szent Adalbert központban.

A felkért előadó - Blanckenstein Miklós rektor atya - az ősszel induló Hit évére való felkészülésről osztotta meg velünk gondolatait. Mint tudjuk, tapasztaljuk a „civilizált világ” újraevangelizálására szorul. A társadalom szétesett, a közösségek folyamatosan eltűnnek. A pénz világa és az általa irányított média mérhetetlen önzésre hangolja a mai kor emberét, így annak önmegvalósító, magát istenítő elképzeléseibe nem fér bele a másokra figyelés, az Istentől függés elfogadása.

Hogyan is kellene az újraevangelizációnak nekifutnunk? Mindenképpen belső, személyes megtéréssel, hitünk megerősítésével kell elkezdelnünk. Azután fel kell mérni környezetünket, közösségünk állapotát és átgondolni az újrászervezés lehetőségeit. Fontos gyermekeink hitoktatása. Ez többé-kevésbé megoldott, de...

Egyházmegyénkben kb. 6000 gyerek lép be a hitoktatásba évente. 14 éves korra (elsőáldozás, bérmálkozás után) látókönyvünkben már csak háromezer marad. A 18 év körüli korosztály újra megfeleződik. És ebből majd mennyi lesz hitéhez ragaszkodó, hitét gyakorló felnőtt? 10-12%.

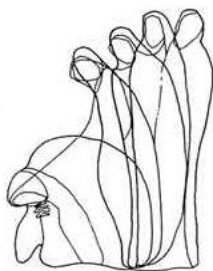
Gyermekeink „kigyalogolnak” a szervezett hitoktatásból. Legtöbbször légüres térbe kerülnek, nincs hova belépniük. Egyházi vezetőink javaslata (e lap hasábjain is sokszor hangsúlyoztuk már), hogy a felnőtt korosztály újraevangelizációja a legfontosabb feladat - és nemcsak a Hit évében!

Fel kell tehát készülnünk, tervet kell készítenünk, hogyan is fogjunk hozzá. Ez nem csak a pap(ok) feladata, hanem be kell vonnunk minden „hadra fogható”, hitében elkötelezett világit is, aki hajlandó a közösségért dolgozni. Persze a Szentlelket is hagyunk kell „érvényesülni”, de lehetőségeket kell biztosítani számára: lelki nap, felnőtt katekézis, közösségi alkalmak szervezése, és ezekre személyes meghívások, stb.

Át kell tekinteni a saját belső közösségi életünket: mi működik, milyen az érdeklődés, mi motiválhat embereket. Próbáljunk a minőségre törekedni. És éljünk tanúságtévő módon!

Papjaink is kisebb közösségekbe szerveződnek (papi körök) különböző lelkeségi mozgalmak mentén. Sajnos ezekről mi, a hívek kevesebbet tudunk a kívánatosnál, pedig az ő jó példájuk a hívekre is átragad!

A Hit évében kitűzött cél a hit erőteljesebb ünneplése. Fontos hitünk alapjainak megismerése (katekizmus), a hit átadása, hisz nem biztos, hogy az iskolai hitoktatás biztos alapot tud adni mindenkinek. Szükséges tehát a felnőttek hitbéli ismereteinek a megerősítése, pontosítása. Ebben megint csak nagy szerepet vállalhatnak a papon, hitoktatókon kívül az elkö-

telezett világiak is. Ehhez kapcsolódik egy új kezdeményezés: civil családlátogatók felkészítését kezdik a Pasztorális Iroda munkatársai. Ezen személyek feladata lenne, hogy a hithez, közösséghez valamelyes érdeklődést mutató családokat felkeressék, elbeszélgessenek velük, bemutassák egyházközségük, közösségük életét, tevékenységét. (Misszió!)

Mi is kaptunk meghívást e felkészítő alkalmakra, és bizom benne, hogy a mi egyházközségünkben is lesznek előbb-utóbb alkalmas, erre vállalkozó, „hadra fogható” embereink.

E tanácskozás újból megerősített, hogy mi, szentannások jó és hasznos dolgokat csinálunk. Talán még jobban átgondolva, előkészítve, megszervezve még hatásosabban tudunk majd működni - teret engedve a Szentléleknek.

Nyitrai László

Karitás hírek

„Nyitva áll az ajtó, a tüzelő fénye

Oly hívogatóan süt ki a sövényre” - írja Arany János Családi kör című versében.

A szegénygondozó nővéreknél is nyitva az ajtó, mindig nagy szeretettel fogadják a vendégeket. Februárban baráti beszélgetésre vártak bennünket, nem csak nyitott ajtóval, de friss süteménnyel is. Jó alkalom adódott arra, hogy megosszuk egymással közös gondjainkat. Sok a rászoruló, nehéz helyzetben lévő család. Feszty Masa - Jókai Mór unokája - írta: „Inkább adunk száz olyanak, aki nem szorul rá, mint hogy egy is kimaradjon, aki valóban rászorul.” Ez munkánk szépsége és nehézsége is egyben.

Márciusban lelkigyakorlaton voltunk a nővéreknél. Először Pio atya keresztútját jártuk végig, majd László atya az új evangelizációról tartott értékes tájékoztatót. 2012 októberétől kezdődően hirdette meg a pápa a II. Vatikáni Zsinat 50. évfordulója alkalmából a Hit évét, ami 2013 novemberéig tart. Szükség van a megújulásra, mert morális válság felé rohan a világ. „Erkölc és etika nélkül nem lehet élni” - írja Mécsek László. Sajnos a technikai civilizációt nem követte a szív civilizációja. Mit kell tennünk? Először magunkat kell újra evangelizálni. Teréz anya írja: „Fölfedeztem minden baj gyökerét, minden siránkozásunk okát: hiányzik az imádság. Társadalmunk megújulásának az imádságból kell kiindulnia.” László atya is ezt tanácsolja: imádkozzunk, mert akkor Istennel beszélgetünk. Szeressünk imádkozni saját szavainkkal. Vegyünk részt aktívan a közösség életében, végezzük munkánkat tisztességesen, valljuk meg hitünket.

A lelkigyakorlat végén megnéztünk egy filmet, Találkozás volt a címe. Ebben Jézus négy lelket ment meg, de a sátnak is sikerült győzedelmeskednie egy ember felett. Nemcsak a film címe volt Találkozás, mi is szeretnénk a nővérekkel és az atyával is találkozni. Köszönjük előadását, a nővéreknek a kedves fogadtatást.

László atya is Teréz anyát idézte: „Az öröm a szeretet hálója, amellyel lelkeket foghatok.” Azt kívánjuk, hogy minél több lélek kerüljön a hálóba!

Recska Valéria

2012. Nagyböjti gyűjtés

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia felhívására tartós élelmiszergyűjtés volt templomunkban 2012. március 11-18-ig. A Mindszenty József Katolikus Általános Iskola külön is gyűjtött.

Az adakozás eredménye: 130 kg liszt, 66 kg cukor, 59 kg rizs, 51 kg tészta, 27 l olaj, 22 kg konzerv, 4,5 kg lencse, 6 kg sárgaborsó, bab, 1,5 kg zsír, margarin, 6 kg só, 7 l tej, 4 kg burgonya, alma, hagyma, kb. 15 kg lekvár. Kisebbségi mennyiségben: kakaó, kávé, babapiskóta, puding, levespor, sütepor, fűszerek, tea, keksz, csoki és 16 000 forint pénzdomány érkezett.

Az összegyűlt élelmiszert a plébániánk területén élő 54 családnak (151 fő) osztottuk ki.

Minden rászoruló nevében köszönjük az adományokat!

„Bizony mondom nektek, amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” /Mt.25,40/

Takács Erzsébet

Nyugdíjas közösség

Márciusi nyugdíjas összejövetelünkön kedves vendégünk volt. A Szent Anna Patika gyógyszerésze Dr. Micsinainé Antónia jött el hozzánk. Hasznos tanácsokat adott a különböző gyógyszerek használatához. Elmondta az áprilistől érvényes rendeletet, mely szerint orvosaink már csak egy hónapra írhatják föl gyógyszereinket. Egyéni problémáinkra is kedvesen, nagy szakértelemmel választott.

Ezután közösen elfogyasztottuk szokásos szendvicseinket, teánkat, majd Antónia megajándékozott minket egy-egy doboz C vitaminnal. Köszönjük az ajándékot, a hasznos tanácsokat és a tartalmas beszélgetést.

Köváryné Marika

Röviden...

- A nagyheti szertartásokon a **kántori szolgálatot** egy ferences diák, Herczeg Máté végezte – mindannyiunk meglepedésére. Az érettségire készülő Máté - a kántorképzőben is tanul – otthonosan mozgott a zsoltárok, traktusok világában is, így szertartásaink lélekemelőek voltak. Köszönet a szolgálatáért, és segítő, felkészítő tanárának, Pálmai Árpádnak is!
- Mint már jeleztük, ebben az évben **Szent Orbán** ünnepe visszakerül a naptári helyére. Pünkösdhétfőre meghívást kaptunk, hogy egyházközségünk mutakozzon be a Karizmák Ünnepe Máriaünnepén. Merész tervekkel készülődünk, szeretnénk hivalkodás nélkül bemutatni életünket, közösségeinket. Így tehát Szent Orbánt május 25-én, pénteken 18 órakor ünnepeljük a kápolnája előtti téren. Erre a szentmisére szeretettel hívjuk és várjuk az esztergomiakat, különösen is a szőlősgazdákat!
- Orgonánk felújítása egyre sürgetőbb feladat. Már rendeztünk e célból jótékonyági koncerteket - szerény bevétellel. A legszükségesebb javítás is több százezer Ft. **Sípjegyek** árusításával próbálunk annyi adományt összegyűjteni, hogy el tudjuk kezdeni a munkát. Kérjük a testvérek támogatását, adakozó szeretetét! Sípjegyek 1000,- 5000,- és 10000,- Ft-os címletekben vásárolhatók a sekrestyében és irodánkban. Az adományozók neve bekerül a Historia domus-ba.
- Sokan észrevették és kérdezték, mi lett a **templomkert sövényével?** Az előregedett, nehezen karbantartható zöld sövényt szakemberek visszavágták, megifjították, ami várhatóan a nyár folyamán újra kizöldül majd. Ha alacsonyabb, könnyebb lesz gondozni, talán a hajléktalanok is kisebb intenzitással látogatják, otthagynak rengeteg szemetet... A bástya/kerítés oszlopait eltávolítjuk, az alapot kijavítjuk.
- 80 éves a Magyar Karitás. Ez alkalomból **vándorkiállítás** rendeznek, ami városunkban a **Keresztény Múzeumban** 19-én nyílt meg és május 13-ig látogatható. Karitás csoportunk igen hatásosan működik, a kiállítás anyagában az ő munkájuk is megjelenik.
- A nagycsütörtöki virrasztásunkkal a kilencedik évet kezdtük az **imaórák** sorozatában. Köszönet mindenkinek, akik fontosnak gondolják ezen alkalmakat, és rendszeresen jelen vannak! Köszönet a vállalkozó kedvű felolvasóknak, közreműködőknek, akik lelki élménnyé

tudják varázsolni az összeállított anyagot! Igényességre törekvésünk bizonyítéka, hogy a Mária Rádió is már a harmadik évet kezdte meg, hogy rendszeresen – havonta a harmadik csütörtökön 23 órakor - közvetíti imaórákat!

- Május 19-én **családi napot** szervezünk, az előző évi sikerén felbuzdulva. Bár a program még nem állt teljesen össze, a tavalyihoz hasonló műsorokkal készülünk. A nap folyamán bizonyára mindenki talál majd kedvére valót a kínálatból és személyes találkozásokra, beszélgetésekre is sor kerül, ami a közösségépítés elengedhetetlen feltétele. Már előre buzdítunk mindenkit a részvételre! A programot hamarosan közzé tesszük, terveink szerint a napot az esti szentmise és a Gávelel testvérek koncertje zárja majd.
- **Felnőtt énekkarunk** az idén is részt vesz a Piliscsabai Egyházzenei Napokon (május 11, péntek 18 óra, klotildligeti templom) és a Musikland Kft. szervezte kórustalálkozókon. Templomi szolgálatunk mellett szívesen éneklünk „házon kívül” is. Szeretettel várjuk az újabb tagokat a kórusba, hiszen lassan mi is utánpótlás gondokkal küzdünk. Szerdán 18.30-tól próbálunk minden héten a plébánia hittantermében.

Hirdetések, programjaink

Április:

24-én, kedden 19 órakor képviselőtestületi ülés a plébánián.
27-én, pénteken 18 órakor ünnepi szentmise templomunk felszentelésének évfordulóján.

Május:

6-án a diákmisében az édesanyákat köszöntjük Anyák Napja alkalmából.
13-án a diákmisében elsőáldozás.
15-én, kedden 18 órakor májusi imaórákon Máriát köszöntjük.
19-én, szombaton családi nap.
25-én, pénteken 18 órakor szentmise az Orbán kápolna előtt a kápolna búcsúünnepén.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

„Győzelmet vettél, ó Feltámadott!”
Minden reggel élénkelhetem,
s boldog húsvéti fény ragyogja be
új napom, utam, egész életem.

Hisz Jézus Krisztus, a Feltámadott jár
aznap is előttem és velem.
Nyomában új szolgálat, feladat,
új erő vár, új öröm, győzelem.

„Győzelmet vettél, ó Feltámadott!”
Jöhetnek borús és nehéz napok,
zengve kísér az ének ritmusa:
a Győzelmes nyomában járhatok.

Jöjjetek, énekeljete velem,
és énekelje egész életünk!
A Győzelmes nyomában járhatunk,
s vele győztesen célhoz érhetünk.

Türmezei Erzsébet: Hétköznapok húsvéti fényben

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
Támogatók: özv. Kovács Jenőné, Meszes B. Jánosné

Időszakos plébániai értesítő

„Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket!” mondta Jézus az elválás hegyén apostolainak. Ez a parancs nekünk, mindannyiunknak szól! De hogyan is lehet ezt megtenni?

„A mai időknek inkább tanúkra, mint tanítókra van szükségük” – VI. Pál pápa gondolata nekünk is megadja a kulcsot. De, hogy tanúk lehessünk, ahhoz ismernünk kell, akiről-amiről tanúságot akarunk tenni...

Egyházközségünk sokféle programja, eseménye, közössége, személye mind-mind ezt a tanúságtételt próbálja aprópenzre váltani, úgy, hogy közben maguk a résztvevők (szervezők, közreműködők) is épülnek, egyre közelebb kerülnek Jézushoz és egymáshoz. Időnként az is megfordul némelyikünk fejében, hogy „Isten bohócai” vagyunk, erőnket meghaladó feladatokat is felvállalunk a remélt eredmény, a jó cél érdekében...

Az Úr kegyelme segítsen mindannyiunkat, hogy tanúságtételünk őszinte, hűből fakadó lehessen, ami vonzza a kívülállókat, bizonytalankodókat! Ha így sikerül élnünk, akkor megértettük Jézus parancsát.

Hogy tanúságtételünket nem értik, félre értik (értelmezik), megvetik – ez csak arra ösztönöz(zön) bennünket, hogy próbáljuk még jobban tenni a dolgunkat! A feladatunk a magvetés, a növekedést az Úr adja...

Urunk mennybemenetele

Csodálatos záró képpel fejezi be Szent Máté az evangéliumát. Jézus felviszi egy magas hegyre a tanítványait és ott átadja nekik a saját hatalmát. Máté nem beszél konkrétan a mennybemenetelről, de ehhez a képhez egyértelműen hozzátartozik, hogy Jézus mindezt azért teszi, mert ő visszamegy a mennyei Atyához.

Létrehozta az Isten országát, és most gondoskodik arról is, hogy mindez fennmaradjon. A zsidó nép évszázadok óta várta a Messiást, azt az országot és hatalmat, amelyet majd a Messiás-király hoz el az embernek. Ez a várakozás Jézusban valósult meg, hiszen ő kapott meg minden hatalmat az égen és a földön. De ez a hatalom nem azt jelenti, hogy Krisztus az uralkodó, mi pedig az alattvalók, hanem ez a hatalom olyan, amelyet Krisztus megoszt az emberrel. Ez a hatalom nem csak dicsőséggel, hanem küldetéssel is jár. Azt mondja Jézus: „Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket. Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében!” Az Egyház kétezer év óta próbálja ezt a küldetést megvalósítani. Keresztelési beszélgetésekben mindig igyekszem megvilágítani a lehető legegyszerűbben, hogy milyen szentségről is van szó. Hiszen a kereszttség az a szentség, amely lemossa rólunk az áteredő bűnt, Isten gyermekévé és az Egyház tagjává tesz.

Az áteredő bűnt, vagy más néven Ádám és Éva bűnét minden ember öröklí. Nem saját bűn, nem tehetünk róla, mégis megkapjuk, hiszen az első bűnnel megromlott az emberi természet. Ezt mossa le a kereszttség, minden személyes bűnnel együtt. És ezután már bátran ki merjük mondani, hogy Isten a fiává fogadott bennünket. Isten gyermekei lettünk. Talán ez a legszebb a kereszttségben. Az Isten úgy tekint le ránk, mint saját Fiára. Ő a mi mennyei Atyánk, akihez nyugodtan fordul

hatunk, aki megoltalmaz, megvéd bennünket, mint egy jó édes-apa.

De a kereszttségben az Egyház tagjává is leszünk. És inentől kezdődően nekünk is szól mindaz a jézusi parancs, amelyet az apostolok is kaptak. Tanítanunk kell, ha nem is minden nemzetet, de a saját családjunkban, környezetünkben élőket mindenképpen. A mi példánk kell, hogy mások lássák: érdemes kereszténynek lenni. A mai Egyházban és talán az egész világon lelkileg alvó emberekre nincs szükség, tevékeny kereszténységet kell élni. Olyat, amely tanúságot tesz Krisztus mellett. Jó lenne felébredni addig, amíg nem késő. Élni kell a hitünket, mert csak ezzel tudunk Jézus mellett egyértelműen kiállni. És hogy ez nehéz? Talán tényleg nehéz, de nem lehetetlen, mert Jézus azt is mondta: „Én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig”. Ő adja az erőt mindenhez. Csak el kéne indulni, csak tenni kell valamit. A többit hagyjuk az Istenre. Ő megad minden kegyelmet, amelyre szükségünk van.

László atya

Minden évben húsvét 4. vasárnapján, (**Jó Pásztor vasárnap, Hívások Világnapja**) amikor az egyház szerzetesi és papi hivatásokért imádkozik, szokás az esztergomi szemináriumban, hogy az előljárók kiküldik a kispapokat egy plébániára, hogy ott szentmise keretében tegyenek tanúságot hivatásukról. Ebben az évben én a Szent Anna plébánián töltöttem a hivatás hétvégét. Ebben a kis időben megpróbáltam jobban megismerni a plébánia életét és a hívőket. Számomra ez egy nagyon értékes és szép hétvége volt, és nagyon örültem neki, hogy ezen a plébánián lehettem. Ott tartózkodásom alatt nagyon sok minden történt, nem volt időm unatkozni; mindig volt egy értékes program, amin részt vehettem. Például: szalonnasütés, jegyes oktatás, keresztelési oktatás és a nyugdíjasokkal való találkozás. Három misén tettem tanúságot és egyikem válaszoltam a gyerekek néhány kérdésére. Először izgultam, mert magyarul kellett beszélnem és féltem, hogy senki sem fog megérteni, de a végén minden jól ment.

Leabu Marius

Marius Nagybányán (Erdély) született, a Szent József Római Katolikus Teológiai Liceum Teológia szakirányán (Bacau városban) érettségizett. A Gyulafehérvári Római Katolikus Hittudományi Főiskola hallgatója volt 2007-2009-ig, mint a szatmári egyházmegye papnövendéke. Püspöke küldte hozzánk, jelenleg harmadik évfolyamos.

Isten segítse hivatása kiteljesedésében! Szerk.

Elsőáldozás a Szent Anna templomban

Lázasan készülődöttünk az elsőáldozásra. László atya már napokkal ezelőtt felkészített minket, mindent elmondott, hogy mi fog történni a szentmise keretében. Mi mégis nagyon izgultunk.

Vasárnap reggel elindultunk fél kilencre a suliba. Ott megkaptuk a szép, csillogó, fehér ruhát. Beálltunk a sorba, megfogtuk a szüleink kezét és áldást kértünk tőlük. Következett a bevonulás ideje. A ministránsok vitték a keresztet. Őket követve mentünk be a templomba.

Elkezdődött a mise. Mindenki várta már, hogy magához vehesse Jézust. A misén több gyönyörű vers és ének is elhangzott. Megkaptuk a „Jézus világosságát” szimbolizáló gyertyákat. Utána megújítottuk keresztségi fogadalmunkat. Elérkezett az a pillanat, amit oly nagyon vártunk, megkaptuk életünk első

ostyáját. Leírhatatlan boldogságot éreztem a szívemben. Mindenki szemében látszott az izgalom, hogy egy lépéssel közelebb került Krisztushoz.

A szülők megköszönték László atyának, hogy felkészített minket az elsőáldozásra. Ezután a mise lassan befejeződött. Utána átmentünk az

iskola aulájába, ahol megkaptuk László atyától az emléklapokat és az Elsőáldozók imafüzetét, majd egy kis lakoma várt ránk. Ettünk-ittunk, s egy jót beszélgettünk. Lassan mindenki haza indult, hogy szűkebb családi körben is megünnepelhesse ezt a szép eseményt.

Életünk egyik meghatározó napja volt 2012. május 13. - vasárnap. Remélem, mindenki vidáman és szeretetteljesen fog visszaemlékezni élete során, erre a szép ünnepre.

*Csombók Borostyán
a Mindszenty iskola 3. osztályos tanulója*

Az elsőáldozás ünnepélyes esemény a római katolikus kisgyermek életében. X. Pius pápa óta az Oltáriszentségben első alkalommal 7-10 éves korban részesül a hívő gyermek.

A Montágh Imre Egységes Gyógy pedagógiai Módszertani Intézmény, Óvoda, Általános Iskola és Speciális Szakiskola tanulói részére szülői igény szerint szervezünk hitoktatást a Szent Anna Plébánia plébánosának, Pokriva Lászlónak a segítségével a Ferences Nővéreknek és az Esztergomi Érseki Papnevelő Intézet és Hittudományi Főiskola növendékeinek hatékony közreműködésével. Évek óta van néhány tanulónk az elsőáldozók között. Ebben az évben a negyedikesek közül a szülőkkel való egyeztetés után 5 diákunkat készítette fel Mariann nővér az elsőáldozásra. László atya nagy szeretettel figyelt növendékeikre, és külön foglalkozást tartott részükre a Szent Anna templomban, hogy méltóképpen ráhangolódjanak és felkészüljenek életük ezen fontos eseményére.

A gyerekeknek és szüleiknek 2012. május 13-án, vasárnap maradandó élményben volt részük a Szent Anna templomban, az elsőáldozás szertartásán. Megható volt az ünnepélyes esemény előtt a szülői áldás, majd az Oltáriszentség kiszolgáltatásának felemelő ünnepélye.

Nagyon köszönjük, hogy már hagyományosan tanulóink évről évre részesülhetnek ebben a csodálatos élményben, így erősítve az Anyaszentegyházhoz való tartozásukat, a bérnálás szentségéhez vezető út második lépcsőjeként.

Vaskó Györgyné igazgatóhelyettes

Kedves László atya!

A város több iskolájából, a Mindszentyből, a Babitsból, a Szent Erzsébetből és a Montágh iskolából érkezett elsőáldozó gyerekek szüleit képviselve állunk most itt.

Meghatódva és hálátelt szívvel mondunk köszönetet először is a jó Istennek, hogy László atyát rendelte ide hozzánk a Szent Anna Plébániára, a Kerek templom plébánosának.

Plébánosunk személyének köszönhetően évről évre egyre több gyermek kerül közelebb Jézushoz. A vasárnapi gyermekmisék, az érdekes és vidám hittanórák, a kirándulások és a nyári táborok mind bizonyítják, hogy őszinte szeretettel fordul legféltebb kincseink, a gyerekeink felé, és igaz hittel vezet

be őket Isten Egyházába. A mai szép ünnep is Isten kegyelmének és a plébános atya áldozatos munkájának a gyümölcse, hisz 52 gyermek vehette ma először magához az Oltáriszentséget.

A szülők nevében szeretnék most köszönetet mondani a felkészítő munkáért és azért, hogy gyermekeinket oly nagy szeretettel és vidámsággal igyekeznek Isten útjára terelni. Kérjük a Mennyei Atyát, adjon nagyon jó egészséget, hosszú életet Önnek, hogy még sok családot, gyermeket vezethessen a hit útján Jézushoz!

Fogadja szeretettel a szülők közösségétől ezeket az ajándékokat, melyek reméljük, hasznosak lesznek szolgálata során.

Az úti miséző táská segítségével, ezen túl a templom falain kívül is bárhol tarthat szentmisét, akár táborozás, vagy kirándulás alkalmával is. A gyertyatartók legyenek hasznos és szép kellékei a különböző Ön által tartott liturgiáknak! A gyertyák fénye árásszon László atyánk körül és a hívő lelkekben békességet! A virágcsokor jelképezi sokszínűségünket és szeretetünket, mellyel lelki pásztorkunk felé fordulunk.

Isten éltesse és áldja meg plébános atyánkat!

Szeretettel az elsőáldozó gyerekek szülei

Szalonnasütés és minden jó...

Egy kedves barátom, aki a Szent Anna plébánia híve, egy nap felhívott és elmondta, hogy a fiatalok a plébánián szerveznek egy szalonnasütést és szeretettel hívnak, várnak mindenkit, ráadásul, aki tud „*hazzon magával még egy embert*”. Mivel az én kedves barátom is szeretett volna részt venni e remek alkalmon, így én lettem a „*még egy ember*”.

A templom felszentelésének 110. évfordulójára tartott szentmise után először a templom előtt, majd a fiatalokat követve a plébániakertben gyülekezett az egymást már jól ismerő társaság. A kertben láttam ismerős arcokat és ismeretleneket is, de úgy tűnt egy jó kis csapat van itt jelen.

Az előkészületekben már aktívan kapcsolódtunk be (székpakolás), majd a szalonnasütés gyakorlati előkészületeit két tapasztalt cserkész módjára kedves barátommal együtt vettük kézbe. Feldaraboltuk az asztalra felhalmozott alapanyagokat, összeállítottuk a gigászi nyársakat, majd a tűz megrakásával és felszításával megteremtettük a sütés feltételeit.

A kertben közben szépen gyarapodott a társaság, kisgyermekes családok és nagyobb gyermekek is szaladgáltak, labdázta, míg a felnőttek felszabadultan beszélgettek egymással, László atyával.

Már az előkészületek alatt volt alkalmam megismerkedni a programot szervezőkkel, és köszöneti rég nem látott ismerősöket is. Mire a sütögetésre került a sor, egyáltalán nem éreztem magam idegennek.

Nagy szeretettel fogadtak mindkettőnket, és mire távoztunk már úgy éreztük ide tartozunk. Volt gitár és énekszó, ismerős dallamok és jó hangulat. Szalonna és minden más finomság bőségesen jutott mindenkinek, aki éhes volt. És hát az ilyen finom csemegének nehéz ellenállni. Volt, aki sütötte, volt, aki csak ette, de mindenki jól érezte magát.

Az este előrehaladtával a társaság egy része hazaindult, de a fiatalok kemény magja a tűz körül folytatta a beszélgetést. Mi is maradtunk kb. éjfélig, mikor már sajnos haza kellett indulnom, hisz otthon család várt. Azt nem tudom a társaság többi tagja meddig maradt, de mikor eljöttünk, még nem úgy tűnt, hogy nagyon el akarnának menni... Hiába, a jó társaság már csak ilyen...

Az ifjúság hittanóráira is kaptunk meghívást, és azt hiszem, nem fogom kihagyni ezt a lehetőséget, hiszen az este

folyamán megismert, és a már ismert emberek társasága olyan vonzerő, ami mellett nem lehet szó nélkül elmenni.

Nagyon hiányoltam már egy ilyen jellegű csapatot, ahol fiatal felnőttek jöhetnek össze, időről-időre a hit és a mindennapi élet dolgait megvitatni keresztény szemmel. Sajnálom, hogy előbb nem tudtam erről a lehetőségről, de most régi vágyam teljesült. A lelkes vezetés, plébános atya személye és a fiatalok társasága mind arra mutatnak, hogy itt élő közösség működik.

Penyigei László

2012. május 13-án, vasárnap a „fagyosszentek” ellenére egy rendkívül kellemes napot tölthettünk el a kertvárosi Schmid-villa előtti parkban megrendezésre került cigány-nem cigány **családi napon**. A rendezvényt Hamvas András és a Székely János püspök úr vezette Kájoni János Cigánypasztorációs Csoport szervezte, azzal a céllal, hogy családias légkörben, testvéri lelkületben főzzünk és sportoljunk együtt.

Mind a főzőversenyen, mind a focibajnokságon indultak csapataink. Közben arcot festettünk, rejtvénytünk, színeztünk a gyerekekkel, illetve vártuk, hogy elkészüljenek a finomabbnál-finomabb ételek. Szabadtéri szentmisét celebrált Székely János püspök atya, közben (és egész nap) élvezhettük a Szendrőládi Dicsőítő Cigány Zenekar muzsikáit.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a Ferencvárosi Roma Nemzetiségi Önkormányzat képviselőjében megjelenteknek, hogy felajánlották a Töltés utcai családoknak, az általuk megnyert földjüket, a két élő birkát.

Pau testvér

„S kell, hogy az Úr áldja, védje, aki azt énekli: Béke.”

Ismét szép zenei élményekkel gazdagodott templomunk felnőtt énekkara. Május 11-én, pénteken részt vehettünk a **XVIII. Piliscsabai Egyházzenei Napok** programsorozatában. Némi aggodalommal indultunk útnak a Klotildligeti Plébánia-templomba, vajon sikerül-e a megtanult kórusműveket úgy előadnunk, hogy a közönségnek is zenei élményt nyújtson. Dr. Takács Nándor értékelő szavai után megnyugodtunk, talán nem hoztunk szégyent templomunkra.

Püspök úr elmondta, örül, hogy ismét itt látott, hallott minket énekelni, s gratulált karnagyunknak, Hunyadi Zoltán tanár úrnak, a műsor összeállításához. A szereplők sorát végig tekintve sok kiváló együttes lépett fel a három nap alatt, de már igen kevés az olyan kórus, aki egyébként a hétköznapi templomi szolgálatot lát el.

Az énekkarok egyéni programja után felsorakozott az összes fellépő a szentélyben, s megszólaltatta közel kétszáz énekes A. Lotti örvendező húsvéti alleluáját, a Regina Coeli-t. 13-án, vasárnap zárult az ideai program a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Stephaneum épületében megtartott koncerttel. Igazán szerencsésnek mondhatom magam, hiszen ezen a délutánon is énekelhettem az Esztergomi Monteverdi Kórusral, szintén Hunyadi Zoltán tanár úr vezetésével. A szép, tiszta harmóniak után, igazi különlegesség volt, hogy megszólalt Kodály Zoltán özvegye, Kodályné Péczely Sarolta. Köszönet minden szervezőnek és énekesnek, hogy együtt ünnepelhettünk, s kívánjuk, hogy „békétlen világunkban a szent zene harmóniái őrizték meg szívünkben a békét!”

Hengánné Gogola Gabriella

Továbbra is szeretettel hívunk és várunk újabb énekkari tagokat plébániánk legrégebbi közösségébe! Szerdánként 18.30-kor találkozunk a hittanteremben. Szerk.

Nyugdíjas közösségünk

Szeretettel készülünk összejöveteleinkre, és várjuk egymást. Jó együtt lenni. Kis közösségünk összetartó, egymást segítő ember.

Imádkozva ajánljuk fel gondjainkat, betegeinket a jó Istennek, mert nagy szükség van jó barátokra, az összetartozásra.

Áprilisi vendégünk egy fiatal, vidám testvérünk, Marius papnövendék volt. Tört magyarsággal tett tanúságot életéről. Megmosolyogtatta a nagymamákat. Köszönjük, hogy eljött közénk, itt léte örömet adott. „Jó pap leszek!”- fejezte be beszédét.

Adja a jó Isten, hogy így legyen! Áldást kérő szeretettel:

a nyugdíjas közösség

Hogy az elsőáldozás ünnepe még szebb legyen, takarítóink is segítettek a templom felfrissítésében. Meglepetésünkre az elsőáldozók ajándékkal köszönték meg munkánkat.

Mi köszönjük Nektek, gyerekek, hogy együtt szolgálhatjuk az Urat. Jézus áldását, kegyelmét kérve, fogadjátok szívetekbe Őt. Imádságos szeretettel:

a takarító nagymamák

A templomatya beszámolója

Már régen volt, amikor tájékoztattam a Testvéreket a templomban folyó munkálatokról. Inkább teszem a dolgomat, mint hogy írjak róla.

(Péter engedett a szelíd erőszaknak. Nem baj, ha a Testvérek tudnak a háttérben folyó munkálatokról! Szerk.)

A Papság évében megújult, illetve kiegészült az előtér az itt szolgáló lelkészek és plébánosok névsorával. A kőfaragó munka költséget jelentett, a többit Kósa László végezte „társadalmi” munkában.

Sikerült a Pieta-oltár burkolatát megcsinálnom. Igyekeztem a hálaadó táblákat helyükre tenni. A szobor rendbetétele még hátra van.

Nem látványos, de végre a szent sír is könnyebben kezelhető egy lehajtható ajtó segítségével. Az itteni oltár tetején lévő keresztet tartó betonkockát burkolattal láttam el.

Sekrestyémet megtámadta a templom egere(!). Egy kis betonozással remélhetőleg sikerült kizárni. A küszöb még hátralévő feladat.

Folyamatban van a harangtorony felújításának tervezése: a hiányzó burkolat pótlása, egy beépített szekrény és a festés.

Rendezni kívánjuk az idén a gyóntatószékek környékét, illetve a kazánt szeretnénk eltakarni oly mértékben, ahogy azt a tűzoltóság engedi.

A templomkert előregedett sövényét megújítottuk. A romos kerítés és a beton oszlopok eltávolítása még hátra van. A fűnyírás, takarítás napi feladat.

Plébániánk pályázott egy 45 milliós lehetőségre, ami a templom falainak vízszigetelését oldaná meg. Ez az első lépés lenne egy folyamatosan végrehajtható renoválásnak.

Szeretném kérni a kedves Híveket, hogy akinek írásbeli közlendője van a közösség felé, azt a sekrestyében adja le, vagy a plébános atya engedélyével a hirdető táblán helyezze el, ne pedig az ajtóra rajszögezze ki.

Figyeljünk és védjük értékeinket: pár hete - valószínűleg egy vasárnapi 11-es mise alatt lopták el a templom kulcs-címereit. Lerajzoltam, pótolni fogjuk.

Erdős Péter

Karitás hírek

„A naptár az év himnusza. Az ünnepeknek ritmusa dobog a rest időben”- írja Babits, Mihály. Naptárunk nagyon szép ünnepet jelzett, a Katolikus Karitás 80 éves fennállását és újjászervezésének 20. évfordulóját.

Baráti társaságban megemlítettem, hogy karitás kiállításra készülődünk. Mit lehet kiállítani a karitásról?- kérdeztek vissza, elültetvén bennem is a kételyt: Tényleg, mit is lehet a karitásról kiállítani?

Akik április 19-én eljöttek a Keresztény Múzeumba, elámulhattak a sok-sok érdekes látival. Kontsek Ildikó igazgató asszony kedves bevezető szavait Écsy Gábor atya országos karitás igazgató köszöntője követte, majd Székely János segédpüspök atya ajánlotta a kiállítást a szép számmal megjelent közönségnek. A Mi Házunk - Marista Közösségi Házfiataljainak tánca színesítette a megnyitót.

A laikus emberekben megfogalmazódhat a kérdés: Mit is jelent a karitás? A **caritas latin szó**, magyar megfelelője a szeretet. Szótári értelmezésben emberszeretet, jóságot, könnyorületességet, jótékonyt jelent. Mai értelmezése több irányú. Jelenti Isten szeretetét, amely kiárad ránk, s amelynek erejével szerethetjük embertársainkat. Értjük alatta a keresztények ighalm szeretetét a szegények és rászorulók iránt, és a Katolikus Egyház szervezett jótékonyágát, és az ennek szolgálatába állított szervezeteket.

Környezetünkben szerencsére sok helyen és jól működő karitás csoportok vannak. Bajót, Sárísáp, Tokod, Szomor, Leányfalu, Gyermely, Nyergesújfalú, Pilismarót, Lábatlan, Tardos, Annavölgy, Süttő, Esztergom - belvárosi, szentgyörgymezői és a Szent Anna Plébánia mind azt bizonyítja, hogy nagyon nagy szükség van erre a szolgálatra. „A tevékeny szeretethez szervezettség, szakértelem kell. A szeretet józan cselekedete. Megtenni azt, amit meg kell tenni, nem félni senkitől és semmitől. A szeretetnek nincsenek korlátai. A Katolikus Karitás feladata a nyomor, a szükség enyhítése. Mi itt mindannyian erre a cselekvő szeretetre vagyunk meghívva”- mondta Spányi Antal püspök úr.

Sokat tanulhatunk a szolgáló szeretet hőseitől: Árpád-házi Szent Erzsébettől, Assisi Szent Ferencről, Batthyányi-Strattmann Lászlótól, Salkaházi Sárától, Kalkuttai Teréz anyától.

Frank Miklós, az újjászervezett Magyar Karitás első igazgatója megfogalmazta a segítség tízparancsolatát, amelyből az első így hangzik: Igazán segíteni csak szeretetből, szeretettel lehet. A karitás valamennyi tevékenységét felsorolni lehetetlen, így a teljesség igénye nélkül a legfontosabbak: családsegítés, szociális tanácsadás, kórházi és otthoni betegápolás, nyaraltatás, börtönmisszió, segélycsomagok, katasztrófák (árvíz, vihar, stb.) idején segédkezés. Megdöbbentő volt a kiállításon a vörösiszap-katasztrófa megjelenítése.

Megtisztelő volt, hogy ezt a kiállítást az ország legsokoldalúbb művészeti gyűjteményének helyt adó Keresztény Múzeumban rendezték meg. Ez is bizonyítja, hogy a múzeum él, és élteti a hiteleset keresőket.

Pusztai Sándor gondolatával fejezem be:

*„Az alázat vizében kimostam lelkem kendőjét,
és most hófehér. Már nem emelem büszkén a
Fejemet. Tudom, más többet ér.
Tieid voltak az utak, amiket léptem,
s legmesszebb veled járva értem.
Tied volt, mit mondtam a szók. Amit
kaptam értük, tied volt a bók.
Oly jó észrevétlen maradni. Magamat
kifosztva csak egyre adni.
Lelkem kendőjét Uram elédbe
kibontom, s behéimzem, hogy megismerd
Alázatam a monogramomon.”*

Boldog születésnapot, Katolikus Karitás!

Recska Valéria

Röviden

- **Szent Orbánt** névünnepeén köszöntjük az idén - és valószínűleg a továbbiakban is. Pünkösöd ünnepén főpásztoraink eléggé elfoglaltak, ilyenkor van legtöbb helyen a bérmlás. Tehát találkozunk **25-én, pénteken 18 órakor** az Orbán kápolnában!
- A máriaremetei karizmak ünnepére megy plébániánk közössége pünkösödhétfőn. Esperes-kerületünkől az idén mi kaptuk a felkérést, hogy ott bemutakozzunk. Külön buszunkkal a szervezők, a mindszentysék, és az időben jelentkezők (a korábbi hirdetésünkre bejelentkezettek) együtt mennek. Biztatjuk a Testvéreket az egyénileg szervezett részvételre is!
- Sípjegyek árusításával is szeretnénk az anyagi hátteret biztosítani a jövőre 100 éves orgonánk legszükségesebb javításának elkezdéséhez. 1.000,- 5.000,- és 10.000,- Ft értékű jegyeket lehet „vásárolni” a sekrestyében, ill. irodánkban. Örömteli, hogy gyermekeink közül néhányan a zsebpénzükből adakoznak e célra - példát adva a felnőtteknek!
- A jubiláló házaspárokat szentmisében köszöntjük június 17-én 11 órakor. Szeretettel várjuk azokat is, akik nem templomunkban tartották esküvőjüket, de ide járnak, ehhez a közösséghez tartozónak érzik magukat. Kérjük, jelezzék részvételi szándékukat - azokkal együtt, akiket esetleg nem tudott elérni kiértécsítő levelünk!
- Templom környéki agapéink – úgy tűnik – sokak meglegedésére történnek. Szeretettel tájékoztatjuk a kedves Testvéreket, hogy ezen szolgálat nem néhány megszólított ember „privilegiuma”, mindenki beszállhat egy kis enni-innivalóval, rászánt idővel, hogy a közösségünket ezzel a háttér munkával is erősítsük! Már most jelezzük a következő ilyen alkalmakat: június 17-én a 11 órai szentmise után – jubiláns házaspárok köszöntése, június 23-án 19 órakor – nyárköszöntő összejövetelünk a plébánián. Természetesen mindenkit szeretettel várunk ezen összejöveteleinkre!

Hirdetések, programjaink

Május:

25.péntek	18 órakor szentmise az Orbán kápolna előtt a kápolna búcsúünnepén.
27. vasárnap	Bérmlás a Bazilikában: délelőtt ½ 11 óra
28. hétfő	Részvétel a máriaremetei Karizmak Ünnepén
29. kedd	Gyázmise Cserpes Jenő atyáért: reggel 7 óra
30. szerda	Gyázmise Bayler István atyáért: reggel 7 óra

Június:

03. vasárnap	„Szent Anna könnyei” szentmise: 11 óra
10. vasárnap	Úrnapja: délelőtt 9 óra
17. vasárnap	Jubiláns házaspárok miséje: délelőtt 11 óra
19. kedd	Imaóra: este 6 óra
23. szombat	Nyárköszöntő a plébánián: este 7 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Nem tudlak úgy megénekelni, Ahogy régóta szeretnélek. A könnyes szép ősi magyar ének Nem tud belőlem fölszakadni, Ahogy százados évek sirták Borús, hívó, mélységes évek: Mária! Mária!	Itt zúg rejtelmes szent viharja, Itt zúg valahol mélyen bennem: Hítem, vágyam bús lobogása És fajtámé. Ó, soha ki nem zengem! Csupán csak rövid szent neved száll Mind fénylőbben, mind tüzesebben: Mária! Mária!
---	---

Nagy Miklós: Mária

Felelős kiadó:	Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde
Támogatók:	özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2012. június
V/6. szám

Mitől él egy plébánia, egy egyházközség? Ha van néhány aktív ember, aki a lelkesedését ráragasztja a többiekre: akik még nem elég bátrak, akiket még nem szólítottak meg személyesen. De akik a megszólításra azért mégis csak megmozdulnak...

A vonat itt megy el mellettünk, tessék beszállni...

Június: Jézus szíve és a papság hónapja

Van Oskar Wildnak egy meséje, amely elsősorban nem gyerekeknek, hanem felnőtteknek szól. A mese címe: A boldog herceg. Talán sokan ismerik, de mégis röviden elmondom. A város főterén állt a boldog herceg szobra. Színaranyból készült, ragyogó zafír volt a szeme, és rubint pirosított a kardja markolatán. Mindenki szerette és csodálta ezt a szobrot.

Egyik őszi éjszaka, amikor a madarak dél felé repülnek, oda szállt egy kis fecske, aki lemaradt a társaitól. Gondolta megpihen a szobor tövében, és majd másnap folytatja az utat. Már éppen aludni készült, amikor is ráhullott egy vízcsepp. Érdekes - gondolta - nem is esik az eső. Majd felnézett és látta, hogy a boldog herceg sír. Miért sírsz? - kérdezte.

A herceg elmondta, hogy amíg élt valóban boldog volt, hiszen palotában élt, és gondtalan élete volt. De amikor meghalt és ide állították őt a város közepére, azóta csak sír, mert látja azt a sok nyomorúságot, ami az embereket körülveszi. Meg is kérte a kis fecskét, hogy vegye ki a kardjából a rubintot és vigye el egy szegény özvegyasszony házába, akinek beteg a kislfia.

S bár a madár nem akarta, mégis megtette, mert a boldog herceg nagyon szomorúan nézett rá. Másnap az egyik zafír szemét kellett elvinnie egy diáknak, akinek nem volt tüzelője. Harmadnap pedig a másik zafír szemet kellett egy kis gyufaárus lánynak adnia. Így a szobor megvakult, ezért a kis fecske elhatározta, hogy most már végleg vele marad. A herceg minden nap elküldte valakihez őt egészen addig, míg minden arany elfogyott a testéről.

Beköszöntött a tél és a kis fecske egyre jobban fázott. Nem volt ilyen hideghez szokva. Végül minden ereje elhagyta és a herceg lábainál meghalt. A herceg ólomszíve ekkor kettéhasadt.

Másnap a város elöljárója megállapította, hogy milyen ütött-kopott ez a szobor, ki kellene cserélni. A szobrot lebontották és az ólomszívet kidobták a madár holttestével együtt.

Mindezt az égből nézte az Úristen és azt mondta anygálának: Hozd el a földről a két legértékesebb dolgot. Az anygálanak az ólomszívet és a madarat hozta el. Eddig tart a mese. Gondolom mindannyian tudjuk, hogy miért volt ez a két dolog a legértékesebb. A boldog herceg annyira szerette az embereket, hogy saját magát is feláldozta értük. Ez jellemzi az Isten is. Annyira szeretett bennünket, hogy Egyszülött Fiát is odaadta értünk, hogy mi el ne vesszünk. Ő vállalta az emberi sorsot és egy dologra akart megtanítani bennünket: a szeretetre.

A szeretet középontja a szív. Ezt a szívet nyitotta meg lándzsájával a katona, és ez az a szív, amely utána megy az elveszett bárányoknak. Az evangéliumból tudjuk, hogy Jézus mint jó pásztor gondoskodik nyájáról. Teszi

ezt elsősorban papjai által, akiket egy-egy közösség fölé rendel, hogy Jézus szeretetét valósítsák meg az emberek között.

A pap feladata, hogy olyan kis fecske legyen, mint amilyen a boldog herceg fecskéje volt. Ő vigye el Jézus szeretetét másoknak, ő általa mutatkozzék meg az Isten irgalmas jósága és szeretete. A pap Jézus keze, amely simogatja a beteget és szenvedőket. A pap Jézus lába, aki megkeresi az elveszettet. A pap Jézus szíve, amely mindig szelíd és alázatos szív.

Ezért fontos, hogy mindig imádkozzunk papi és szerzetesi hivatásokért, hiszen a pap Krisztust jeleníti meg nekünk a hétköznapokban.

László atya

Családi nap

Amennyiben időnk engedi szívesen megyünk családi rendezvényekre, főként akkor, amikor az a szabadban történik. Nem volt ez másképp a Szent Anna Plébánia családi napján sem.

Gyermekeinkkel délben érkezünk, rövid helyzetfelmérés után megállapítottuk, hogy minden korosztálynak van lehetősége az idejét kellemesen eltölteni. A finom gulyásleves elfogyasztása után kisebb gyermekeink a légvárhoz vették útjukat. Itt kellően kifáradtak, így könnyebben ültünk le velük követ festeni. A műsorok is nagyon tetszetek, főként a Tokodi Vitéz Baranya csapat harci bemutatója. Ezek után sikerült összeverbuválni a családot a vetélkedőre, melyen szó szerint finom nyeremények találtak gazdára. Kissé fáradtan, de annál nagyobb örömmel hallgattuk este az Eucharistia együttes koncertjét. Elményekkel gazdagon mentünk haza.

Köszönjük a rendezőknek, szervezőknek ezt a szép napot, reméljük, még sokszor lehet benne részünk. Úgy gondoljuk, az ilyen plébániai közösségi rendezvények nemcsak élményekkel, hanem értékekkel is gazdagítják az oda látogatókat. Külön örömmel tölt el, hogy a Szent Orbán búcsú napján második gyermekünk is verset mondhatott.

Zárszóként csak ajánlani tudjuk minden korosztálynak ezeket a programokat, hogy minél többen részesülhessünk ilyen élményekben.

Erős család

Áradj szét, Lélek, áradj szét...

Pünkösd vasárnapján a bazilikában tartott szentmisén résztvevő híveknek felemelő élményben volt részük. Nagy létszámban voltak jelen a bérmlázásra várók, akik már hosszú ideje készültek ennek a szentségnek a felvételére. Nem csak a külsőnk öltözött ünneplő ruhába, hanem a lelkünk is megtisztult. A

bazilikában ülve éreztem át igazán a Szentlélek közelségét. A bíboros atya által celebrált ünnepi szentmisén a hívek arcára kiült a meghatottság. Pünkösd vasárnapján szállt le a Szentlélek az apostolokra, és így 2000 év elteltével mi is átélhettük ezt az érzést. Biztos vagyok benne, hogy a bérmlázás egész életre kiható esemény volt. Ezúton köszönöm családomnak a támogatást, és lelki vezetőmnek, László atyának a felkészítést erre a meghatározó ünnepre.

Szebenyi Renáta

Pünkösdhétfő

Az idei május rengeteg szebbnél szebb eseménnyel köszöntött ránk.

A plébánia tevékeny kis közössége igyekezett minden programból a legtöbbet, a lehető legjobban kihozni, időt és energiát nem spórolva (így utólag azt hiszem meg is lett ennek az eredménye). Olyan nagyszabású rendezvények, mint a Csalládi nap, és a pünkösdi hétfői Karizmák ünnepe óriási előkészületet és szervezést igényel, aminek sokan csak a végeredményét látják. Sok ötletezés, kivitelezés és munka előzte meg a máriaremetei Karizmák ünnepén való részvételt. A bíboros úr felkérésére idén először mutatkozott be a Szent Anna plébánia.

A feladat egyszerűnek tűnt: mutassuk be templomunkat, plébániánkat, az ott tevékenykedő közösségeket, a mi kis „élő szigetünket”. Sokat gondolkodtunk azon, hogyan lehet ezt a gyakorlatban megvalósítani. Egy kósza elszólás után hatalmas ötlet került napvilágra. Vigyük el és mutassuk meg Máriaremetén a mi Kerektemplomunkat. Kitalálni, megálmodni nem volt nehéz, a megvalósítás viszont jó sok erőfeszítést igényelt.

A gyerekeket lefoglaló játékok, az iskoláról és a plébániáról szóló tablók, szórólapok, kézműves foglalkozás mind jól sikerültek, és színesebbé tették sátrunkat. Ami viszont egyedi volt, utánozhatatlan és hatalmas sikert aratott, az a felállított és berendezett Kerektemplom, körülötte a szentségek labirintusával. Rengeteg ember tért be templomunk kicsinyített másába, egyházi személyek, családok, idősek, gyerekek, magyarok és külföldiek. Voltak, akik megilletődve kukucskáltak be az ajtón, voltak, akik idegenvezetést kértek, mások letérdelve imádkoztak az oltár képe előtt. Bár szinte egész nap esett az eső, rengetegen vettek részt ezen a szép ünnepen. Jó volt látni ismerős arcokat, találkozni régen látott, szeretett személyekkel. Közösségi nap volt a plébániánk számára is, mivel egy egész busz megtelt szentannás testvérekkel.

Öröm együtt dolgozni egy nemesebb célért, látni, hogy alkottunk együtt valami nagyszerűt, ami örömet okozott másoknak is. Közösen vettünk részt az ünnepi szentmisén, hálát adva a sok-sok kegyelemért. Köszönöm azoknak a támogatását és segítségét, akikkel együtt munkálkodtunk Krisztusért.

Ui: Pünkösdi hétfői karizmák ünnepéről képek találhatóak Szent Anna Kerektemplom facebook oldalán. *Lócskai Anikó*

Zarándokút Máriaremetére

Az utolsó pillanatig fürkésztük az eget, hogy milyen idő lesz, hiszen egy két éves kisgyerekekkel eső időben nehéz egész nap a szabadban tartózkodni. Nagyon reménykedtünk a jó időben, Anci nénivel meg is rendeltük a Szűzanyától a szép kiránduló időt. A buszon már éreztük, hogy valami nagyon jó dolog fog velünk történni. Sok kedves ismerőssel, mindszentys diákokkal indultunk útnak.

László atya üdvözölt minket, elmondta a programot és biztatta a fellépő iskolásokat a szép és ügyes előadásra. Vidéki egyházközséget egyedül ők képviseltek a nagyszínpadon. László atya arra kérte őket, úgy szerepeljenek, hogy büszkék lehessünk rájuk. Visszafelé nem volt módunk az összes szereplőnek és felkészítőiknek megköszönni azt a színvonalas és tartalmas előadást, amivel bemutatkoztak a máriaremetei zarándoklaton, de remélem mindenki nevében írhatom, hogy nagyon büszkék voltunk rájuk. Köszönjük a sok munkát és energiát, amit a szép fellépésükbe fektettek.

Ennek a zarándokútnak, pünkösdi majálisnak egyik célja, hogy egyházmegyénk különböző közösségei és szervezetei bemutatkoznak az érdeklődőknek és egymásnak.

Mire mi megérkeztünk, hogy elfoglaljuk a számunkra kijelölt sátrat, már pár lelkes tanárnő és segítő felállította a Kerektemplom kicsinyített mását, amibe be is lehetett menni. Körülötte pedig különböző szentségek kiszolgáltatásához szükséges tárgyakat mutattak be külön-külön. Mindezek nagyon sok érdeklődőt vonzottak, és nagy elismeréssel nyilatkoztak a jó ötletéről és a szép kivitelezéséről.

Volt tabló is a plébánia életét ábrázoló fotókkal. Karitászcsoportunkat is bemutatták képek segítségével, akikre szintén nagyon büszkék vagyunk. Köszönet önzetlen munkájukért.

A máriaremetei kegytemplom nagyon szép, és ahogyan László atya mondta a bemutatásában, kívül-belül tényleg tele van a hívek köszönő és adakozó tábláival.

Több szentmisét is celebráltak pünkösdhétfőn, mi is egyen részt vettünk, sok zarándokkal együtt. Délután pedig Erdő Péter bíboros úr csodálatos, verőfényes napsütésben tudta megtartani a szabadtéri nagymisét, ahol több száz fős hívő tömeg gyűlt össze és hallgatta végig a prédikációt.

A nap folyamán sok sátrat, kirakodást megnéztünk, voltak ismerős arcok, üdvözöltük egymást, elbeszélgettünk. Engem nagyon érdekelt a kerekasztal beszélgetés, ahol több, a plébániai életben sokat segítő ember vallott hitéről és megtéréséről. Nyíltan beszéltek arról, hogy az emberek sok esetben a papokat szidják, hiányolják a plébániai közösségek nyitottságát, az emberek megértését különböző problémáikkal szemben. Az egyik résztvevő azt mondta, hogy amelyik plébánián nincs élet a pap hibájából, ott a hívőknek az a feladata, hogy sokat imádkozzanak az atyáért, és vállaljanak aktív részt abban, hogy kialakulhasson az eleven plébániai élet.

Nekünk, a Szent Anna plébániához tartozó híveknek nagy szerencsénk van, hogy ilyen gondoskodó és minden korosztályhoz szóló lelki vezetőnk van László atya személyében. Köszönettel tartozunk neki és a sok segítőjének, akik színesítik egyházközségünket.

Hálás szívvel tértünk haza Szűzanya további segédelmét kérve mindnyájunkra. Sok szeretettel: *Kovácsné Szilvi*

Jubiláns házassok miséje

Örömmel fogadtuk László atya invitálását, hogy a kerek évfordulót ünneplő házaspárok jelentkezzenek a jubiláns misére.

„Ha közel vagyunk Istenhez, akkor szeretetet és örömet adunk mindenkinek, aki körülöttünk él.” (Teréz anya)

1972-ben kötöttünk házasságot szeretett falunkban Sáriápon. Rédei József atya lelki előkészítőire még a mai napig is emlékezünk. Családunkban idén jelentős évfordulókat ünnepelünk. Szüleimnek 60., nekünk 40., idősebbik fiaméknak 5. házassági évfordulóját. Izgatottan indultunk a vasárnapi jubiláns misére a 3 három unokával. (Izgalomunk nem volt alaptalan, mert Botond unokánk elevenen viselkedett.) László atya kedves szavai és a házastársi eskü megerősítése megérintette szívünket. Szentbeszédében a hit, a szeretet és a kegyelem kötelékét, fontosságát emelte ki. Beszélt a házasság szentségéről, mely a férfi és a nő szoros kapcsolata. A mai fiatalok közül kevesen vállalják a család felelősségét, félnek meghozni életük nagy döntéseit, pedig a család és az élet Isten tervének szerves része.

Szent Jakab írja: „Testvéreim, tartások nagy örömmel, ha különféle megpróbáltatások érnek benneteket.”

A 40 év alatt sok minden történt életünk folyamán: jó és rossz, öröm és bánat egyaránt. Türelemmel, megfontolással, higgadtan próbáltuk megoldani problémáinkat. Sok erőfeszítésre, bölcsesre van szükség ahhoz, hogy házasság-

ban, szülőként sikeres életet éljünk, és gyermekeinket boldog élet felé indíthassuk el.

Hálával és köszönettel tartozunk a Jóistennek gyermekeinkért, menyekért és hat unokánkért.

Köszönjük a felnőtt kórus gyönyörű kíséretét, mise végén a kedves vendéglátást, a finom süteményeket, italokat, melyről az egyházközösség tagjai gondoskodtak.

Fiataljainknak, gyermekeinknek szívből kívánjuk, hogy ők is éljék meg és át a hosszú házasságot szeretetben és kegyelemben.

Vodicska család

2012. június 17-én a 11 órás szentmisén köszöntötte a plébánia közössége és áldotta meg László atya a **jubiláló házaspárokat**. Készülvén a misére, egy levél került a kezembe.

„Kedves Kriszti és István!

Életek legnagyobb eseményénél a szép Szent Anna oltár előtt lélekben Veletek leszek, és őszinte szeretettel foglallak imádságomba Benneteket és jó Szüleiteket.

Budapest, 1992. június 27.

Várhegyi István plébános atya”

Igen, azon a napon egy 20 éves lány (Kurucz Krisztina) és egy 23 éves fiú (Szenczi István) esküdtek egymásnak hűséget, kötötték házasságot. Most is látom szemeim előtt, ahogy esküvői díszbe öltözve, boldogan, sok-sok célt maguk elé tűzve állnak Isten színe előtt, és válaszolnak az eskető pap kérdéseire. Hogy akkori válaszaikat komolyan gondolták, azt az eltelt 20 év bizonyítja.

Bizonyosságot tettek arról, hogy milyen fontos a házastársak egymás iránti szeretete, hűsége, az egymásra való odafigyelés, az egymás melletti kitartás a problémákkal teli időkben is, a tisztelet, a megbecsülés, a türelem, a másik hibáinak elfogadása a közös erőfeszítések, célok elérése érdekében. Csupa olyan dolog, amit szeretet nélkül nem lehet megtenni.

Szeretetük gyümölcse a három gyermek, a 19 éves Zsófia, a 15 éves Fanni és a 8 éves Sára, akiket Krisztus és az Ő egyházának törvényei szerint nevelnek. A lányok a szülők példáján tanulják meg a vallási élet szépségét, emberré tevő kötelezettségét. „Ha szent a búza zsengeje, szent lesz a kenyér is. Ha szent a gyökér, szentek lesznek az ágak is.” (Szent Pál apostol)

A szentmise elején megújították házastársi fogadalmukat, majd az oltár elé álltak a házaspárok, és László atya páronként adta áldását, majd egy emléklap átadásával gratulált a jubilánsoknak.

Köszönet a templom kórusának, akik énekükkel hozzájárultak ahhoz, hogy ez az alkalom még ünnepélyesebb legyen. A szentségi áldás után a plébánia közössége agapét tartott a jubilálók tiszteletére.

E gondolatokat lányoméék esküvői meghívójának mottójával, Goethe soráival zárom.

„A boldogságot nem lehet ajándékba kapni,

Egyetlen titka: adni, mindig csak adni,

Jó szót, bátorítást, mosolyt, hitet

És sok-sok önzetlen, tiszta szeretetet.”

Kurucz Lórántné

Szép heteket él plébániánk. Húsvét, a Családi nap, az elsőáldozás, pünkösöd, bérnálás, Szentháromság vasárnapja s az Úrnap körmenet után június 17-én, vasárnap a Szent Anna Plébánia jubiléum házasságait ünnepelte.

A 11-es szentmise keretében erősítette meg házastársának tett esküjét az a 14 pár, aki jelentkezett plébános atya hirdetésére, s részt vett a meghatározó, lélekfeszítő eseményen.

Az ünnepelték közül a legrégebbi párok már 45 éve mutatnak példát hűségből családjaiknak és környezetüknek. Mi, akik első alkalommal lehettünk „jubilánsok” (5 éve kötöttünk házasságot) az ő kitartásukra is vágyakozva néztünk egy

más szemébe, s morzsolgattuk egymás kezét újra fogadott eskünk elmondása közben. Talán minden jelenlévő házaspár a helyünkbe képzelte magát egy picit. Plébánosunk - és mindannyiunk - egyházközösségünk lelki megújulásáért elmondott imái meghallgattak. Megindító volt éreznünk a felénk áradó szeretetet a hívektől, családtagjainktól, a képviselő-testület jelenlévő tagjaitól, s természetesen László atyától. Szívünkben éreztük László atya áldás előtti útra bocsátó szavainak valódi tartalmát: „Küldetetek van, menjetek békével!”

Köszönjük mindenkinek, aki jelenlétével, imájával, énekével, süteményével, borával, üdítőjével hozzájárult az ünnephez!

Bencze László

Karitás hírek - Gyógy-írók a Gyógyító beszélgetésekről

Május 18-19-20-án háromnapos tanfolyamon vettünk részt a szegénygondozó nővéreknél, heten a karitás önkéntesei közül. (Nem mint heten a gonoszok, hanem mint tudásra szomjas kortalan amazonok.) A képzést Binderné Berkesz Mária katolikus családterapeuta tartotta.

A beszélgetés a legkönnyebb és egyúttal a legnehezebb műfaj. Azt hisszük, jól tudunk beszélgetni, de mi most megtanultuk, hogy ezt jól csak kevesen tudnak. Itt is ott is leleskedünk, kíváncsiskodunk, jó tanácsokat akarunk adni, ami a gyógyító beszélgetésnél szigorúan tilos.

A jó beszélgetést meg kell tanítani a családoknak. Rogers, akinek a nevéhez a kliens központú terápia fűződik, azt hangsúlyozza, hogy feltétel nélküli elfogadásra van szükség. Először csak annyi a szerepem, hogy a másikat meghallgatom, hagyom beszélni, nem utasítom, nem ítélek, nem hibáztatok.

A közlés akkor hiteles, természetes, ha egybehangzó a szóbeli közlés tartalma és a kísérő metakommunikáció.

A kommunikáció során sebeket osztunk és kapunk. Igen zavaró például, ha nem figyelünk a beszélőre. A ráfigyelés a személy iránti érdeklődés és tisztelet feléje.

„Két ember között a legrövidebb út az egyenes beszéd.”

(Szilágyi Domonkos)

Beszélni, jól megválogatni szavainkat, kinek mikor, mit mondunk, hitelesen kommunikálni meglehetősen nehéz. Tanulni kell ezt, mint ahogy az őseink is hosszú idő alatt alakította ki az értelmes beszédet.

Nagyon fontos a hitelesség. Csoóri Sándor írja: Az igazság tudatosításához nem elegendőek a tények, a közvetítő szó hitelessége is szükséges.

A három nap alatt nagyon sok gyakorlati tudnivalót sajátítottunk el, és sok új barátot szereztünk.

„Boldogok, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba, és nem lesznek magányosok.” Megtanultuk, hogyan kell másokat meghallgatni, - ami a munkánkban nagy segítséget jelent.

Boldog Kalkuttai Teréz anya gondolatait - Hogyan tekintsek a segítséget kérőre? - szeretném megosztani az Olvasókkal. (Az idézeteket a tanfolyamvezetőtől kaptuk.)

„Olykor azt gondoljuk, a szegénység: éhesnek, mezítelennek és hontalannak lenni. Mégis a legnagyobb szegénység nemkívántnak, nemszeretettnek lenni és tudni, hogy senki sem törődik veled. El kell kezdenünk gyógyítani ezt a szegénységet a saját otthonainkban.”

„A világban nagyobb az éhség a szeretetre és elfogadásra, mint a kenyérre.”

„Igazi kereszténynek lenni annyit tesz, mint Krisztust valóban befogadni és egymás számára Krisztussá lenni: szeretni, ahogyan minket szeretnek, és ahogyan Krisztus szeretett minket a kereszten. Szeretnünk kell egymást, és önmagunkat oda kell ajándékoznunk egymásnak.”

Köszönjük a nővéreknek, hogy megszervezték nekünk ezt a kurzust. Reméljük, lesz folytatása jövőre! Recska Valéria

10 éves az Esztergomban működő marista közösség

A közösséget 100 éve alapította Marcellin Champagnat atya. 1789-ben született, 12 évesen hívta az Úr papi szolgálatra. Életével, utolsó szavaival ugyanazt mondta: „Úgy éljétek, hogy a felebaráti szeretetről soha ne feledkezzetek meg. Szeressétek egymást, miképpen Jézus Krisztus szeret benneteket. Legyetek egy szív, egy lélek. Ez a szeretet forrasszon egyé benneteket, mintha valamennyien egyetlen test tagjai lennétek. Mária szeretete vezéreljen benneteket.

A szerénység és az egyszerűség legyen a maristák legfőbb jellemzője. Ne féljétek: ha hittel és bizalommal kérietek menyeyi Édesanyánkat, ő mindig és mindenütt segíteni fog rajtatok. Bátran könyörögjétek Szent Józsefhez is, hisz tudjátok, ő volt az egyik legelső patrónusunk. Legyetek a kisgyermek örangyalai. Tanítsátok meg a kis ártatlanokat a szeretet, a tisztelet és a bizalom szentségére. Eddzétek a lelketeket szegénységgel és önzetlenséggel.”

Június 10-én, Úrnapiján 13 órára hivatalosak voltunk a Mi Házunkba, arra a közös ünneplésre, ahol arról emlékeztünk meg, hogy a marista testvérek városunkban 10 éve odaadóan és szeretettel végzik munkájukat a legelesettebbek megsegítésére. (Az eredményt hetente látjuk.)

Az Úr áldja meg a közösséget, a marista szellemiség követőit és a cigánypasztoráción munkálkodókat. Adja a Jóisten, hogy minél többen követhessék Marcellin atya példáját, aki életét a gyerekek tanításának szentelte, és egyre többünknek válhasson életprogramjává a Mária iskolatestvérek jelmondata: „Mindent Jézusnak Mária által, mindent Máriának Jézusért.”

Segítse az Úr munkátokat továbbra is!

Öröm volt részt venni ezen a kedves ünnepen. Köszönjük!

Takács Erzsébet és Szakmáry Piroska

Június 9-én **nyugdíjas közösségünk** az első felév utolsó összejövetelét tartotta. Örömmel üdvözlöttük a betegségből lábadozó társainkat. László atya is kedves vendéget hozott magával, a már áprilisban nálunk járt papnövendéket, Marius testvért. Szeretettel, nagy örömmel, kedves ismerősként köszöntöttük egymást. László atya fényképekkel mutatta be a pünkösdi hétfői sikeres szereplésünket a máriaremetei ünnepről. Beszélgetés közben elfogyasztottuk szokásos uzsonnánkat, s a Jó Isten segítségét kérve megfogadtuk, ősszel újra találkozunk!

Kőváryné Marika

Minap a következő levelet kaptuk:

Kedves Élő Sziget Olvasók! Klubtársaim!

Ezúton köszönöm meg a részemre küldött húsvéti megemlékezést. Azért csak most, mert a három különböző influenzát a nagyhéten még tüdőgyulladás is tetézte. Hogy ennyire is meggyógyultam, köszönhető a körülvevő szeretetnek és a sok imának, amit Mindnyájatoknak köszönök, s naponta viszontok egy rózsafüzér elmondásával.

Nagyon hiányoztok! Most, hogy jó idő van, már kedves látogatóim is vannak. Mindig örömmel és szeretettel gondolok a plébánián eltöltött tizenhat és fél évre. Mondhatom, örömmel tettem, sokakat megismerhettem, s mindig jó emberek között lehettem. Gondolataimban sokszor vagyok Veletek. Külön is köszöntöm az elnök urat, az iskola igazgatóját, s a 20 éves Mindszenty iskolát.

Az Úr áldása legyen továbbra is Veletek!

Szeretettel:

özv. Kovács Jenőné Edit

Nagy öröm számunkra, ha egyházközségünk idősebb tagjai, akik már aktívan nem tudnak jelen lenni köztünk, lelkiileg mégis csak itt vannak, ima-szolgálatukkal, anyagi támogatásukkal is erősítik közösségünket! Állandó kapcsolatban vannak velünk,

még ha a kényszerítő körülmények messzebbre sodorták is őket. Életükről tudnak, figyelemmel kísérjük, köszönjük nekik! Szerk.

Röviden...

- Az Orbán búcsúnkat szentünk névnapján ünnepeltük az idén. Nagyon kellemes időben tarthattuk a hagyományos szabadtéri szentmisét a kápolna előtt. Talán valamivel kevesebben voltunk, mint tavaly, sokan még pünkösdhétfőben gondolkodtak, hirdetésünk nem jutott el mindenkire. Pünkösdhétfőn plébániánk Máriaremetén mutatkozott be.
- Végre (2008 őszéhez képest) megkaptuk a plébánia lakhatási engedélyét, így már el tudtuk kezdeni a tetőtérben a közösségi tér kialakítását. A pénz nagy része rendelkezésünkre áll, szeretnénk, ha a nyár folyamán el is készülne!
- Július 15-én a 18 órai szentmisében köszöntjük az aranymisés Dobby László atyát, aki egyházközségünk területén él, és sokszor találkozhatunk vele szentmiséinken. Isten tartsa meg kegyelmében és jó egészségben hűségét pásztorát!
- Hittantáborba mennek gyermekeink július 2-7-ig, a Gerecsébe, Serédi Jusztinián bíboros úr nyári rezidenciájába, amit jelenleg a ferences rend használ. A közel 40 gyermekre különleges élmények várnak, hisz az erdő közepén nem kísértének a civilizáció „ártalmait”.
- Templomunk előkertjének a visszavágott sövénye szépen kihajtott, a közeljövőben újra visszavágjuk, hogy erősödjön, dúsuljon. A rozoga vaskerítés elemeket eltávolítottuk, a málladozó betonoszlopok is hamarosan eltűnnek. A templom környékét saját erőből gondozzuk. Köszönet minden segítőnek!
- Egy hetet töltött nálunk Marius papnövendék, hogy elméleti tudását összevesse a való élettel – éppen egyházközségünkben. Bizonyára hasznos volt számára ez a hét, hiszen szinte mindent láthatott, amivel egyházközségünkre, plébániánkra jellemző.

Hirdetések, programjaink

Július

1. Vasárnap, Péterfillér gyűjtés.
- 2-7. Hittantábor.
10. Kedd 19 óra, képviselő-testületi ülés.
15. Vasárnap 18 óra, Dobby László atya aranymiséje.
17. Kedd 18 óra, júliusi imaóránk.
22. Szent Kristóf ünnepe, a 11 órai szentmise után autószentelés.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Csak azért az egyetlen napért érdemes volt megszületnem, amikor szeretni tudtam, és szeretnek-e, nem kérdeztem. Csak ennyi történt teljes életemben, egyébkor szakadékba buktam. Csak azért az egyetlen napért érdemes volt megszületnem.

Weöres Sándor: Üdvösség

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
 Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
 Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segített: Németh Tünde
 Támogatók: özv. Kovács Jenőné, Meszes B. Jánosné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2012. július
V/7. szám

Tempломunk búcsújára készülünk. Ilyentájt többet gondolunk a nagyszülőkre, különösen is a nagymamákra, és e minőségében tisztelgünk Szent Anna előtt is. Ő a nagyszülők védőszentje is, és a mai nagyik szeretnék az Ő Unokájához vezetni a sajátjaikat.

Úgy adódott, hogy e hónapban a papság „intézménye” is hangsúlyt kapott nálunk, hisz aranymisét ünnepeltünk, újmisést fogunk köszönteni, korábbi plébánosunk, Székely János püspök atya mondja búcsúi szentmisénket. És megtudtuk, hogy káplán áll szolgálatba plébániánkon...

A két dolog valahol összefügg. Ahol igaz, gyermekeikért, unokáikért minden áldozatra kész, hiteles, hívő családok adják a hátteret, ott nagyobb eséllyel „teremnek” papi és szerzetesi hivatások. Júliusi imaóráinkon Szent Anna és Szent Joachim közbenjárását kérjük – különösen is egyházközségünk nagyszülőire, az augusztusiban pedig papjainkért, papi hivatás kegyelméért fogunk imádkozni.

Valaki a történések által terelget minket, figyel ránk. Valaki „sűg”, hogy most éppen merre figyeljünk, merre haladjunk.

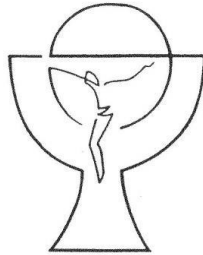
VALAKI vezet minket (ha hagyjuk)...

Domby László nyugalmazott plébános atya aranymiséjét ünnepeltük július 15-én az esti szentmisében.

Az ott elhangzott prédikációt az alábbiakban közöljük:

**Kedves László Atya!
Kedves Testvérek!**

Néhány héttel ezelőtt egy kedves barátom felhívott és azt mondta, hogy most kell aranyat vásárolni, mert egy-két év múlva semminek sem lesz értéke, csak az aranynak. Nyilván bizonyos mértékben igaza van. Mert az arany időt álló, nemesfém. Hát még akkor, ha lelki értelemben beszélünk aranyról!

50 esztendővel ezelőtt, 1962-ben László atyát több társával együtt szentelték pappá. Abban az évben, amikor a II. Vatikáni zsinat is megnyílt. Talán már ez a tény is jelezte, hogy ezek az idők nem voltak egyszerűek. Itthon az egyháznak üldözésben volt része, a világegyház pedig szerette volna megújítani önmagát. László atya, mint minden újmisés, káplánként került első szolgálati helyére, Balassagyarmatra, majd Mogyorósbányára. Később plébános lett Mogyoróson, majd Patakon, végül Esztergomban – Szentgyörgymezőn – egészen a nyugdíjazásáig. A legtöbb pap élete, így László atyáé is csendben, feltűnésmentesen folyik, hiszen nem a pap személye a fontos, hanem az általa működő Krisztus.

A mai világban sokan nem értik a papság lényegét, és felteszik a kérdést: Szükség van-e papra - ebben a mai modern, felvilágosult világban? Most amikor már a számítógépek lassan teljesen átveszik az emberi munka szerepét. A válaszuk egyértelmű: Igen! **Mert ki is a pap valójában?** Nem más, mint az **átváltoztatások embere.**

Az első nagy átváltozás akkor történik meg, amikor az ember elfogadja a papi hivatást az Istentől. Tudjuk, hogy min-

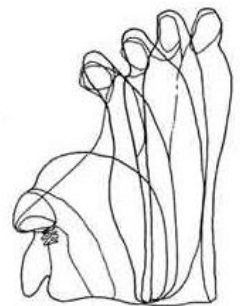
den papnak meg van a maga „meghívás-története”. Ez nem biztos, hogy valami konkrét dologhoz, eseményhez köthető, de minden pap egyszer megérezte a szívében, hogy Isten hívja őt. Így volt ez László atya életében is. És így 50 év elteltével érdemes visszagondolni arra az első szeretetre, amellyel az ember válaszolt az isteni hívásra. Mert az a szeretet alakította, változtatta át az embert.

A papszentelésben megkapja minden pap a hatalmat Krisztustól, hogy az Ő nevében átváltoztassa a kenyeret és a bort az Ő testvé és vérévé. 50 esztendő alatt hányszor mondja ki az ember az átváltoztatás szavait. Utánanézttem, hogy egy pap 10 év alatt kb. 4500 szentmisét mond el. Ha ezt beszorzom 5-tel, akkor az több, mint 20.000 szentmise. Ennyiszor jelenik meg Krisztus, egy pap keze és szavai által az oltáron. A pap számára a legfontosabb dolog a szentmise, hiszen itt élhetjük meg leginkább papságunkat és Krisztussal való találkozásunkat.

De átváltoztatás történik a szentgyónásban is. Hiszen a bűnös ember a bűnbánat és a papi feloldozás által - nem túlzok, ha azt mondom -, hogy „szent” emberré változik át. Az egyik legnehezebb, de ugyanakkor legszebb feladat a gyóntatás a pap életében. László atya meg sem tudná számolni, hogy mennyi embert oldozott fel az elmúlt 50 év alatt. Az irgalmas Krisztus működött benne, amikor a gyóntatószékben ült.

Az egyik szent legendájában olvashatjuk, hogy megjelent neki egy angyal, aki jobb kezében egy égő fáklyát, bal kezében pedig vizet tartott. A szent megkérdezte: Mit akarsz ezzel a két ellentétes elemmel? A fáklyára azért van szükségem, hogy kiégethessem a mennyország kapuját, a vízre pedig azért, hogy eloltsam a pokol tüzét. Ezt a papságunkra alkalmazva így is megfogalmazhatjuk: a pap feladata, hogy meggyújtsa az emberek szívében a szeretet tüzét, és kioltsa a gyűlöletet. Vagyis átváltoztassa az embereket.

A pap az **imádság embere** is. Az imádságában, elmélkedésében Krisztus kegyelmével önmagát változtatja át, hogy mindig hűséges pásztor, hűséges pap legyen. Számomra példaértékű László atyának az összeszedett, mély imádkozása, melyet minden nap látok itt a templomban. Nagy kegyelem ez az imádság nemcsak neki, hanem egész egyházközségünknek is.

Az elmúlt 50 esztendőben László atya is az átváltoztatások papja volt. Megköszönjük a fölséges Istennek, hogy meghívta Őt papjai közé. Megköszönünk minden kegyelmet, amelyet rajta keresztül kaptunk és kérjük, hogy még sokáig munkálkodhasson mint jó pásztor itt a földön. Imádságaival, szentmiséivel pedig továbbra is legyen az átváltoztatások papja.

Kedves László atya! Neked is köszönjük, hogy annak idején nemcsak meghallottad a hívó szót, hanem el is fogadtad, és kérünk téged, hogy továbbra is légy hűséges és alázatos munkása Istennek, hogy majd egykor, ha elérsz az Ő színe elé, azt hallasd tőle: „Jól van te derék és hű szolgál, menj be Urad örömébe”. Ámen.

Isten éltesse László atyát még nagyon sokáig körünkben!

Pokryva László plébános

A hívek nevében így köszöntöttük Domby László atyát:

Kedves László atya!

Plébániánk hívei nevében nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm ezen a szép évfordulón. Osztozunk örömeiben, hálaadásában. Ebben a szentmisében megköszönjük az Úrnak az elmúlt éveket.

Megköszönjük, hogy nem hagyta pásztorok nélkül a nyáját, és mindig hív munkásokat aratásába. Megköszönjük, hogy László atya is meghallotta és elfogadta annak idején ezt a meghívást. Aktív éveiben hűségesen szolgálta az Egyházat, a híveket ott, ahova előjárója rendelte. Nyugdíjas éveiben a mi plébániánk területén lakik és csendes jelenlétével közösségünket erősíti. Sokszor találkozunk itt a templomban. Biztos vagyok benne, hogy ezért az egyházközségért is sokat imádkozik. Ezt is megköszönjük, és kérjük, hogy amíg a legfőbb pásztor engedi, legyen köztünk - imaszolgálatával is.

Azt kívánjuk mindannyian, hogy az Úr kegyelme tartsa meg jó egészségben, hűségben, szeretetben László atyát, hogy e templomban még sokáig együtt tudjunk imádkozni, az Urat dicsőíteni és hálát adni.

A pap-költő, Sík Sándor Te Deumával köszöntöm a jelenlévők nevében!

Nyitrai László

Hittantábor 2012 – a segítők szemével

Idei hittantáborunk a „hőség jegyében” telt el, az eddiektől eltérő helyen, elzárva a civilizációtól. Hiába töltöttük a nyár legmelegebb napjait 500 méteres magasságban, a Nagy-Gerecse oldalában, a forráság elöl nem lehetett elmenekülülni. Tovább fokozta az izgalmakat, hogy helyszínünket hét kilométeres távolságból már csak gyalog tudtuk megközelíteni. Tavaly kimaradt a kirándulás, idén duplán is bepótoltuk. Egész napos gyaloglás után este fél hatkor pillantottuk meg először a táborhelyünket. Impozáns, harmincas évekbeli kastély, nagy teraszos elrendezésű parkkal, ténnel, lovakkal, libákkal, és napi rendszerességgel vaddisznókkal körítve. Egy erőteljes túra után azt hinné az ember, hogy könnyű lesz a gyerekekkel, hát nem így lett. Nem hogy elfáradtak, inkább újra töltődtek a naptól, vagy a sok mozgás hatására. A jelenséget mindenesre a nem sikerült megfejtésünk.

Mint minden hittantábor az idej is egy témakör köré csoportosult: a hét szentség, hozzá tematizálva a programok. Így lett kedd az oltári szentség napja, amikor csapatokként saját kezűleg készítettük el mindazt, amire a misén szükség van. Készült faágakból miséző oltár, filctollal hímeztek terítőt, ostyát sütöttek kemencében, oltárképet festettek, gyertyát öntöttek, keresztet kötöttek, és még üldhelyek is készültek süttői vörös mészkövből.

Szerdán a betegek szentsége rögtönzött elsősegély tanfolyam és akadályverseny formájában jelent meg, míg a bűnbocsánat szemléltetéséhez este rövid jelenetet adtak elő a csapatok a tékozló fiú esetéről. Kereszttséghez is kellett keresnünk valamilyen szemléltetést. Ebben a hőségben nem is találhattunk volna jobbat, mint egy ügyesen megtervezett vízilufijátékot. Estére aztán az égi áldás is megérkezett, felborítva eredeti terveinket, de legalább volt lehetőség a viharban bent ülő tábori alkalomra.

A házasság és egyházi rend maradt az utolsó ott töltött napunkra. Ebből az alkalomból lakodalmas játékok voltak, vőfélyel és esküvői „tortával”. Az utolsó este pedig vidám darabbal örvendeztetett meg minket a fiúk egy kreatív csapata. Ekkor már jó későre járt, de még váratott magára a már hagyományá vált bátorságpróba. Habár nem a tervezett módon, de próbára lett téve mindenki bátorsága. Még az előző estinél is

nagyobb vihar köszöntött ránk a koromsötét erdőben, és bőrig áztunk mire visszaértünk a táborba. Szombatra már „csak” a hazamenetel maradt. Az idővel kissé szűken álltunk, így még a cipőnk nyomát is ott hagytuk az aszfaltban, de elértük a buszunkat.

Visszagondolva a táborra, jó kis csúszásaink voltak a tervezett programokhoz képest, viszont nem éreztük, hogy bármi fontos is kimaradt volna. Ember tervez, Isten végez.

Nagy Pál Bence

Hittantábor 2012 – a résztvevők szemével

Plébániánk idén negyedik alkalommal rendezett hittantábort, melyen én harmadszor vettem részt.

Hétfő reggel összegyűltünk a plébánián, majd a busz-végállomáson felszálltunk a tokodi buszra. Rövid utazás után gyalogosan haladtunk tovább. Letértünk a főútról, földek között beértünk az erdőbe. A hegyen-völgyön keresztül délután ötig tartó gyalogtúra alatt úgy negyedóránként rövid pihenőre álltunk meg. Két alkalommal egy-egy órára is. Ilyenkor feltöltöttük vizespalackjainkat. Először gyilkososat játszottunk, másodszer hintáztunk meg jégkrémet ettünk.

A gerescei hegytetőn a ferences üdülőben volt a szállásunk. Ez egy hatalmas füves-fás, lépcsőzetesen kialakított kert - lovakkal, szabadon kóborló ténnel, mangalica - és libacsaláddal. Fent a központban egy öreg kastély foglal helyet, mögötte köves tér. (A kastélyt Serédi Jusztinián hercegprímás nyári rezidenciának építtette 1935-ben. Szerk.) Hátrébb egyenetlen, füves lejtő magas fákkal, betonfallal elválasztva - itt kisebb csirkék kóborogtak néha, és innen ébresztett minket minden nap hajnali öt után a kakas tíz másodpercenként ismétlődő „rpi-pó!” rikoltozásával, ugyanis az ebédlőnk és rá merőlegesen a szálláshelyünk jobbra, a lejtő tövében foglalt helyet.

A délelőtti, ritkán délután is folytatódó programok minden nap egy/két szentséghez kapcsolódtak. Kedden elkészítettük a szentmise kellékeinek nagy részét (oltár, ehhez tartozó kép, terítő, gyertya, stb.), ezeknél László atya négy alkalommal misézett a szabadban. Szerda délelőtt Ancsi elsősegély-előadását követően ötállomásos csapatverseny-vetélkedőn vettünk részt az erdei utakon, délután pedig a tékozló fiú történetét adtuk elő saját értelmezésünkben.

Csütörtökön vízbombák segítségével párbajoztak a csapatok. Péntek délelőtt László atyát lehetett kérdezgetni, délután „lakodalmi játékokból” és egy gyanús csokipudingból kaptunk ízelítőt.

Péntek este a lejtőn nyolcan előadtunk egy közösen készített paródia-előadást (Koromfeketésce és a négy törpe), melyet meglepetésnek szántunk, és igen nagy sikere lett. Ez után mindnyájan elindultunk az erdőbe, hogy részt vegyünk a bátorságpróbán. A sötétségbe pár percenként távoli villámok iktattak szüneteket, majd nem sokára hosszas dörgések követték ezeket. A kicsik még meg tudták tenni az utat, de a nagyok bátorságpróbája az eső miatt elmaradt. Egyre sűrűbben zuhogott, szerencsére nem voltunk nagyon messze a szállástól.

Szombaton visszatértünk azon az úton, amelyen hétfőn érkeztünk, az utiprogramok is megegyeztek. Háromkor buszra szálltunk és visszatértünk Esztergomba.

Nekem ez az idej tábor tetszett legjobban.

Horváth Ábrahám

Pihenés

„Gyertek velem külön valamilyen csendes helyre, és pihenjete egy kicsit!” (Mk 6,30) E szavakkal bízta Jézus az első tanító útra szétküldött és onnan örömmel visszatérő tanítványait. (16. évközi vasárnap evangéliuma.)

Jézus – valódi emberként – tudta, hogy időnként szükségünk van a pihenésre, mert el-elfáradunk. Ő maga figyelmeztet erre, hogy a munka és a pihenés helyes arányát vegyük komolyan.

„Hat napon át munkálkodj, és végezd minden dolgot, de a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon, se magad, se fiad, se leányod, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belül van. Mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszentelé azt.” – olvassuk a negyedik parancsolat kifejtésében, már az Ószövetségben.

Hogyan tudjuk ezt megvalósítani felgyorsult, felpörgetett életünkben?

A nyár mindannyiunk életében egy kis kikapcsolódást, felüdülést is ígér. A pihenés testi-lelki feltöltődést adhat. Ilyenkor másképp állunk a dolgainkhoz, megpróbálunk kiszállni mókuskerekeinkből, hogy az évközben mellőzött, elhanyagolt – de vágyainkban, igényeinkben élő dolgokkal foglalkozzunk.

A pihenés időszakaiban több idő jut emberi kapcsolataink átgondolására, felfrissítésére is. Én úgy gondolom, hogy a szabadság napjai – órái ezen a téren adhatják a legtöbbet nekünk, amikor egymásra jobban oda tudunk figyelni. Amit elhanyagoltunk, netán elrontottunk, most jut egy kis idő pótolni, helyrehozni. Felkereshetjük régen látott rokonainkat, barátainkat. Elmehetünk közösségteremtő alkalmakra – vagy éppen mi magunk teremthetünk ilyeneket. Sok embernek nincs bátorsága, indíttatása erre. Tapasztalatból állíthatom, ezek a kis összejövetelek nagyon sokat adhatnak mindenkinek, a házigazdáknak is! Úgy gondolom, ezt már sokan átéltük...

Éjjeliszekrényünkön, könyvespolcunkon ott várakoznak azok a könyvek, amibe épp csak beleolvastunk, és mert izgalmas olvasmányoknak ígérkeznek, most talán lesz is időnk elolvasni. És ott sorakoznak a lelki olvasmányok is, amik vagy újabbak, vagy már sokszor „kóstoltgatott” csemegék. A pihenésnek ez nagyon fontos dimenziója, amikor magunkban vagyunk, az Úrral vagyunk, és utunkat, életünket végiggondolva, azt az Ő tanítására hangolgatjuk.

„Jöjjetek hozzám mindnyájan...” Mindhárom szónak jelentősége van! **Jöjjetek!** Ne sodródjatok, vergődjete a mindennapok pörgésében, hanem induljatok el (végre)! Hová? **Hozzám!** Ne a patkolt könyökű, mindenben és mindenkin átgázoló karrierépítő, harácsoló világba! És **mindnyájan!** Egyénileg is ott legbelül, de leginkább közösségben, együtt, hozva a tieidet is!

Mindennek megvalósításához tudatosság, elhatározás szükségeltetik. A sokszor emlegetett értékrendünk jó vágányra állítása. Kívánom, hogy a nyár végén felfrissülve, egy kicsit bölcsebben, közösségibb emberként tudjunk majd mindnyájan új lendülettel munkába állni, hogy földi és égi hazánkért dolgozzunk!

Nyitrai László

Nyárköszöntő est a plébánián

Kedves meghívást kaptunk barátónkkal 2012. június utolsó szombatjára. Este 7 órakor a plébánia udvarán örömmel köszönthettük ismerőseinket, barátainkat. Az est meglepetése és fénypontja Hengánné Gabi és Nyitrai Laci közös műsora volt. A zene szárnyain énekükkel elröpítettek bennünket az északi országokba. A gitárkíséret és a furulya még szebbé tette ezt a produkciót. Versek is színesítették a műsort. Ezután a frissen sütött sütemények és üdítők, jó háziborok mellett tovább beszélgettünk és szórakoztunk. Ráadásként elénekelték a Látod, újra este van c. dalt, mely méltó befejezése volt ennek a kis műsornak.

Nagyon jól éreztük magunkat, jó volt egy kicsit kikapcsolódni a mindennapok monotonitásából.

Köszönjük!

Szendrőné Erzsébet

Karitás hírek

„Ha végre itt a nyár...”

Jól befűtöttek nekünk! Negyven fokig kúszott a hőmérséklet, megérkezett a menetrendszerű kánikula. (Még lehet, mire ez a cikk megjelenik, már didergünk.)

A június 23-án megtartott plébániai zenés-verses nyárköszöntő hangulatát kicsit megirigyelvén, a karitás önkéntesei is összejöttünk egy kis baráti beszélgetésre július 3-án Takács Erzsike hívős pincéjében. A kedvünk egyáltalán nem volt hívős. Ehhez hozzájárult a finom borocska, pálinka, a jóízű kolbász, szalonna. (Vegetáriánusok kíméljenek!) Megpróbáltuk elfelejteni a hétköznapi gondokat, hisz napról napra szembe-sülünk a hozzánk forduló családok egyre nehezebb helyzetével. Sokszor csak annyit tudunk tenni, hogy meghallgatjuk őket, és megpróbálunk magunkra venni valamennyit terheikből.

Sík Sándor írja Nyári zsongás című versében:

„Lelkem, élő lant-ideg,
Most be jó neked!
Minden, minden a tied:
Földek és egek!
Zsongd az ég-föld-szív zenét,
Emberét és Istenét:
Zsongd ki mélyedet.”

Jó pihenést a nyári hónapokra!

Recska Valéria

Nagymamáim emlékére

Gyermekkorom csodákkal teli volt. Anyai és apai nagymamáim voltak, akik létükkel megteremtették nekem azt a világot, amelyre így emlékezhetek vissza.

Édesapám családjában öcsém születéséig egyszem unoka voltam. Emiatt nagyon elkényeztetettek, és én lubickoltam abban, hogy minden kérésem teljesül. Élveztem, hogy a központban lehetek, hogy mindenki engem szeretget.

Nagymamám alacsony, törekeny asszony volt, többször elkísértem a munkahelyére. Egy bölcsődében takarított, ahol áhítattal néztem, hogy a lábára helyezett keftől percek alatt ragyog a parketta. Ötéves lehettem, amikor arra kértem, vikszelni szeretnék én is. Soha el nem felejthető kacagással levette a lábáról a keftét, én behelyeztem az enyémet, amely persze sokkal kisebb volt, így csak csúsztaltam. Ételeinek, süteményeinek íze ma is a számban van.

14 éves lehettem, amikor az utcán eléje szaladtam, mert annyira megörültem annak, hogy fájó lábával jön a névnapomra. Amikor meglátogattam, először mindig a virágaihoz futottam. Legtöbbször egy csokor virággal tértem haza. A flox

édes illata most is betölti a szobámat. Még megélte, hogy a fiamat, dédunokáját, kezében tarthassa. Egyszerű asszony volt, akitől megtanultam, hogy a legnagyobb bajban is lehet könnyes szemmel nevetni. Megtanultam, hogy az egyik legnagyobb erény szereteteinkkel szemben az, ha feltétel nélkül elfogadók vagyunk, csak szeretünk.

Régi barna tónusú kép került a kezembe. Édesanyám négy testvérrel, szüleivel. Ezt a családot az összefogás, szeretet, és Isten iránti tisztelet tartotta össze, hiszen Kárpátaljáról érkezvén magukra voltak utalva. Első unoka voltam, akit aztán hamarosan követett Anikó, a második lány unoka, akivel ha lehetett, sülve-főve együtt voltunk. Nagyon sokfelől áradt a szeretet és a figyelem felénk, de mi leginkább nagymamám körül sündörögtünk. Mivel 1956-ban nagymamám 3 gyermeke és Anikó is külföldre távozott, egy ideig itt is egyedüli unoka lettem. Csodálattal hallgattam nagymamámat, ahogy mondta az imáit, és tanított engem Jézus és Mária szeretetére. Fáradhatatlan volt. Nyergesen lakott, de a lourdesi kilenced minden litániáján a Ferences templom első padjában ültünk. Havazott, fújt a szél, esett az eső, bármi történhetett, de ő a nagybőjt minden vasárnapján beutazott hozzánk, együtt mentünk imádkozva a belvárosi kálváriára. Legszebb imakönyvemet Tőle kaptam. Majd Esztergomba költözött, és három másik unokáját is megtanította arra, hogy kérdéseinkre igaz választ a Jó Istenről kapunk.

Szent Anna, templomunk védőszentje, Jézus nagymamája, könyörgök Hozzád, hogy elhunyt nagymamáim életükhöz méltó helyet foglaljanak el köreitekben.

Pazsiczky Mariann

Röviden...

- Orgonánk javítására folyamatban lévő gyűjtésünk, a sípjegyek árusítása sikeresnek mondható. Már jelentős összeg gyűlt össze, van remény, hogy nekiállhatunk a javításnak. **Hálással köszönjük az adományokat, és továbbra is számítunk híveink nagylelkűségére!**
- Folyik a plébánia tetőterének a beépítése, négy ablak a helyére került, elkészült a hőszigetelés, a gipszkartonozás munkálatait végzik a szakemberek. A templomban a harangláb rendbetétele is folyamatban van, a kifestése van hátra.
- A templom kerítésének beton oszlopait eltávolítottuk, a sövényt visszavágtuk. A megszokotthoz képest egy kicsit furcsa a látvány, de mindenképpen praktikusabb, könnyebben tisztán tartható.
- Templomunk énekkara július 27-én és augusztus 7-én szerepel Dorogon a Musik-Land Kft. szervezésben megrendezett kórustalálkozón. Szeretettel ajánljuk a zenebárátoknak a 17.30-kor kezdődő koncerteket, amelyek a József Attila Művelődési Házban lesznek!
- Augusztus elsejétől Horváth István káplán atya szolgálatba áll plébániánkon, és megkaptuk a kesztölci egyházközség, plébánia ellátásának feladatát. Az új helyzet sok dolog átgondolását, átszervezését is jelenti egyházközségünk hitéletében. Első legsürgősebb feladat a vendégszoba megfelelő kialakítása, szükséges bútorok, berendezések vásárlása. Ez már folyamatban van.

Szeretettel várjuk István atyát, aki Esztergomban végzett, 2007-ben szentelték pappá, és Budapesten, a Városmajorban kezdte papi szolgálatát.

- Búcsúnkkal kapcsolatos programjainkról: 17-én, kedden imaóránkban Szent Anna és Szent Joachim közbenjárását kértük egyházközségünk nagyszüleiért, és agapén is köszöntöttük őket. 26-án, csütörtökön Szent Anna napján Kulcsár Sándor atya újmiséje lesz, őt köszöntjük az esti szentmisében. 29-én 10 órakor kezdődik a búcsúi ünnepi misénk, amit Székely János püspök atya tart, utána könyvbemutató – a reprint kiadás templomunk 1900-as évekbeli állapotát mutatja be. Az idén a szokásos közösségi vacsora elmarad.

Szent Anna, könyörgj érettünk!

Hirdetések, programjaink

Július

- 22-én Szent Kristóf ünnepe, a 11 órás szentmise után autószentelés.
- 26-án Szent Anna ünnepén Kulcsár Sándor atya újmiséje 18 órakor.
- 29-én 10 órakor ünnepi búcsúi szentmise, amit Székely János püspök atya mutat be, majd könyvbemutató. Aznap a 7, 9 és 11 órás szentmise elmarad.

Augusztus

- 14-én Imaóra 18 órakor.
- 15-én Nagyboldogasszony ünnepe, szentmise 18 órakor.
- 20-án Szent István király ünnepe, szentmise 18 órakor.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Bede Anna: Fohász

Köszönöm azt, Uram, hogy élek,
Köszönöm azt, hogy ép hitem,
S hogy e világban ím, a lélek
Gyönyörű házát építem

Köszönöm azt, hogy sok bajomban
a Te Igéd vigasztalás,
s hogy ahol ennyi fájdalom van,
Tovaröpít egy jó varázs.

Valami mindig talpra állít,
valaki mindig megsegít,
rövid utunk kálváriáit –
járva az átkok berkeit.

Köszönöm azt, hogy vársz a Mennyben,
s hívogató szód rám talál.
A sugaras, kék végtelenben
köszönöm azt, hogy nincs halál.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
Támogatók: özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2012. augusztus
V/8. szám

Egy szerkesztőnek nagy öröm, ha a lapzártára összejön annyi anyag, amiből tartalmas újságot lehet összeállítani. Különösen is örömteli, hogy nálunk egyre többen fontosnak gondolják, hogy élményeiket, tapasztalataikat megosszák egyházközségünk tagjaival, ráadásul önként jelentkezve! Így épül közösségünk, így él szigetünk, ha egymást buzdítjuk. Ha tapasztalatainkat, gondjainkat is megosztjuk. Egyáltalán, ha tudunk egymásról, ha figyelünk egymásra.

Augusztusi imaóránkon a papságról gondolkodtunk, papi, szerzetesi hivatásokért imádkoztunk. Az általános papság viszont mindannyiunk feladata, küldetése. Az örömhír terjesztése minden keresztény feladata, mindenki számára krisztusi parancs. Mindenkinek a kapott adományai, talentumai szerint, a saját helyén. Újságíróink ezt gyakorolják – úgy gondolom, hatásosan. Köszönjük!

Ezen szolgálatunkkal papjainknak is segítünk, az ő építő munkájukat is előmozdítjuk. Szolgáljuk hát közösségünket velük egységben!

Szeretettel köszöntjük új káplánunkat, Horváth István atyát, aki augusztus 1-től állt munkába nálunk, ill. a kesztőlci egyházközségben. Köszöntjük az újságírók között is, alább olvasható rövid bemutatkozása. Búcsúi szentmisénken így fogadtuk:

Kedves István Atya!

Nagy szeretettel és örömmel köszöntelek plébániánk hívei nevében, Isten hozott a fedélzeten! Nagy kegyelem számunkra, hogy László atya segítséget kapott itteni szolgálatához, igaz, veled együtt új feladatot is, a kesztőlci plébánia – egyházközség lelkipásztori szolgálatát.

Az aratnivaló sok, és mi nem hiába kértük az aratás Urát, íme, munkást küldött aratásába. Bár úgy látjuk, úgy gondoljuk, plébániánk jó felé halad, de azért bőven fog jutni aratnivaló neked is. Már csak életkorodnál fogva is szeretettel ajánlom figyelmedbe a fiataljainkat, meg a fiatal családjainkat. Van még tennivaló bőven a közösségépítésben, az emberek megszólításában, hívásában. Ami eddig döcögősebben ment, hátha pont általad új lendületet kap!

Természetesen, minden korosztály igényli, várja szolgálatodat, és mindenki megörült, mikor meghallottuk érkezésed híreit.

Kívánjuk, hogy érezd otthon magad nálunk, érezd fontosnak magad köztünk, Isten szeretetét rajtunk keresztül is tapasztald meg. Kívánjuk, hogy papi életutad fontos állomásává váljék ez a plébánia, ahol sok segítőt, és bízom benne, hogy igaz barátokat is találsz majd. Isten áldja meg itteni szolgálatodat, és Szent Anna járjon közben érted Unokájánál!

Ezentúl te fogsz majd sokszor megáldani bennünket, most én kérem az Úr áldását rád a hívek nevében:

Legyen életutad járható, azt kérem számodra.

Fagyos, dermesztő napokon valakitől kapj mindig meleg szavakat.

Sötét éjszakáidat telihold világítsa meg,

és járható út vezessen mindig hazádig, s örök hazádig.

Ha bajban vagy, Isten ne aludjon bárkádban soha.

Oltalmazón borítsa feléd tenyerét, és útjaid fölfelé vezessenek.

Az időjárás ne legyen ellenséged, hátszéllel járj,

s a vihar ne sodorjon szakadékba.

Mire az ördög észbe kap, hogy te arra jártál,

már régen a mennyországban legyen otthonod! (Ösi ír áldás)

Isten hozott!

1981. augusztus 12-én láttam meg a napvilágot. Budapesten, Újpesten nőttem fel egy három gyermekes családban. A kerületi általános iskola után Vácott folytattam középiskolai tanulmányaimat, ahol 2001-ben sikeresen érettségiztem. Az érettségi előtt már jelentkeztem az akkori megyéspüspökömnél, hogy szeretnék pap lenni. Fel is vett Paskai László bíboros úr, és így ősszel meg is kezdhettem a papságra való felkészülésem az esztergomi szemináriumban. Őt és fél évet töltöttem itt. A várost és az akkori közösségeket ahogy megismertem, elég hamar meg is szerettem!

Ahhoz hogy meghalljam az Úr hívását nagy segítséget jelentett számomra a Regnum Marianum közösség összetartó ereje és lelkesége, ahová 1993-ban csatlakoztam még Újpesten. A gimnáziumi éveim alatt kollégista voltam, de minden hétvégén hazalátogattam, és így a regnumi csoportommal nem szakadt meg a kapcsolatom, mert mi mindig pénteken találkoztunk abban az időben. Hálát adok mindazért, amit a regnumon keresztül kaptam az Istentől, a sok-sok kirándulás lelkigyakorlat, táborok, mindenféle versenyek, túrák és heti rendszeres találkozások biztos alapot adtak, hogy az életem nehezebb kanyarjait is könnyebben tudjam bevenni.

Nagyom szeretek kirándulni, túrázni (magas hegyet mászni), sportolni, olvasni, elmélkedni az élet nagy kérdéseiről és szívügyemnek tekintem a missziót, az örömhírt továbbadni.

Papi tevékenységek közül nagyon közel áll hozzám a gyóntatás, hitoktatás, lelkigondozás, lelkivezetés, fiatalokkal idősebbekkel való foglalkozás és a kórházpasztoráció. Ahhoz, hogy a lelkigondozást még szakszerűbben tudjam végezni, a tavalyi tanévben elkezdtem a SOTE-n a mentálhigiénés lelkigondozó képzést.

Pappá szentelésem után Erdő Péter bíboros úr Budapestre a városmajori közösséghez helyezett, hogy ott segítsem a plébános szolgálatát. Nagyon szép 5 évet tölthettem első szolgálati helyemen, amiért rendkívül hálás vagyok az Istennek. Sokat tanultam és sokat változtam. Igyekeztem engedni, hogy a Szentlélek munkálkodjon általam. Amikor először meghallottam a hírt, hogy tovább kell mennem, nem volt könnyű elfogadnom. Viszont amikor már biztossá vált, hogy Esztergomba helyeznek valami hasonlót gondoltam: „Ha már mennem kell, akkor Esztergomba szívesen és örömmel!!!”

Most itt vagyok, már beköltözve és készülődve az előttem álló feladatokra. Nagyon köszönöm a szeretetteljes fogadtatást, a kíváncsi és örömteli szemeket, amikkel találkoztam először itt a templomban.

*Horváth István
a Szent Anna plébánia káplánja*

Szent Anna búcsú

Július 29-én templombúcsúnk szentmiséjére gyülekeztünk: középkorúak, idősek és fiatalok, kisgyerekes családok, a gitáros és felnőtt énekkar tagjai, cigány nemzetársaink, a képviselő-testület tagjai, vagyis mindannyian, akiknek lelki otthona a Szent Anna templom.

Amikor Székely János püspök atya és az asszisztencia bevonult, felzúgott a Főpásztor fogadására című kórusmű, melynek hatására ünnepi hangulat fogott el. A képviselőtestület világi elnöke köszöntötte János atyát, aki számtalan elfoglaltsága ellenére elfogadta közösségünk meghívását az ünnepi szentmise celebrálására. János atya püspökké való kinevezése előtt a Szent Anna templomban teljesített papi szolgálatot. Már akkor szívünkbe zártuk, mert sokakat közel hozott az Úrhoz

azáltal, hogy megtapasztalhattuk, az ő életét vezérli a feladat: **Vess lelkesedést, hitet, s forró szívszeretetet!**

A püspök atya szentbeszédében felidézte gyermekkori élményként első találkozásait az Istennel a templom csendjében, amikor iskolatársai éretlensége ellenére két barátjával rendszeresen betért a templomba. „A csendben való találkozás az Istennel hasonló ahhoz, mint amikor egy kút vizébe követ dobsz. A felkavart vízben nem láthatod meg az Isten arcát, a zajban nem hallod meg a hangját, de a sima víztükörben megláthatod a saját arcodban, mint az Ő teremtményében. A csendben a bensődben szól hozzád, válaszol kérdéseidre, félelmeidre.”

Látjuk, tapasztaljuk, hogy a mai kor emberének életéből hiányoznak a közösen, mélyen átélt ünnepek, szertartások. A modern ember - ha nem is tudja, de - sejtí ezt, és tudattalanul szenved annak hiányától.

A globalizmus nem véletlenül támadja **Istent** és a **vallást**. Ezt a szálát el akarja vágni a Teremtő és a teremtett között, hogy elveszteknek, feleslegesnek érezze magát az ember. A **család** és a **nemzet** elleni támadással is gyökeretelenné válik az, akinek az értékrendje nem szilárd alapokon nyugszik.

A **szülőföld** értéke felbecsülhetetlen. Nem véletlenül születünk oda, ahová születünk: ott és akkor van feladatunk, amelyet be kell teljesítenünk életünkkel.

A **közösségekben** át lehet élni annak legfontosabb értékeit: az összetartozást, a megújulást, az erővel telítődést és felszabadulást, mint szellemi célt. A közösen megélt élmények által az idő pusztta mennyiségéből egycsapásra minőségé válik át. A közösségekben a jövőt alakítjuk. Ne engedjük ki kezünk közül a magunk, gyermekeink, unokáink jövőjét! Ne engedjük át azt másoknak, hogy ők formálják helyettünk!

Szent Anna, Szent Joachim és gyermekük, Mária, a Boldogságos Szűz látható templomunk oltárképén. Michael Hess festő Máriát kék-fehér ruhában (amely a tisztaságot jelképezi), Annát aranyban (szíve gazdag), Joachimot pedig piros köntösben (családja iránti szeretet) festette meg. Ez a család szent volt, amelyet áthatott az ima, az istenszeretet, a gyermekszeretet, a bizalom, a jó példa.

Napjainkban ezt a családképet rombolja a média és a szülők felelősségvállalásának a hiánya. A szülő nemcsak szavaival, hanem elsősorban lényével, tetteivel nevel. **Szent Anna és Szent Joachim családja legyen minden keresztény család példaképe!**

A szentmise végeztével Hegedűs András, az egyházmegye levéltárosa bemutatta Számord Ignác: Az esztergomi Szent Anna templom és a vele kapcsolatos intézetek című könyvét, amely az 1901-ben megjelent mű eredeti szövegével megegyező kiadás. Beleolvastva kiderül, kik voltak azok, akik ezt a gyönyörű templomot létrehozták. Nagy feladatot hagytak ránk: megőrizni és szépíteni Isten dicsőségére és utódaink örömére.

Köszönet Szent Annának, hogy ünnepe újból összekovácsolt minket.

„Christus Anyjának anyja vagy,

És ezért méltóságod nagy.

Könyörögj értünk Szent Anna.

Unokádban gyönyörködgyél,

Szükségünkről emlékezzél.

Könyörögj értünk Szent Anna.” XVII.sz.

Tuschinger Lászlóné

Engedjétek hozzám...

Augusztus 5-én a 9 órai szentmise után odalépett hozzám két hölgy és kedvesen, udvariasan megkértek arra, hogy gyermekeimmel legközelebb ne zavarjuk a szentmise rendjét. Finoman utaltak arra, hogy oda nem illő viselkedésük miatt jobb volna nem elhozni őket a templomba, illetve az előtérben tartózkodva egy-két alkalom után bizonyára megszoknák a liturgiát. Bevallom mélyen szíven ütöttek a szavaik, hiszen tudomásom szerint a 9 órai mise a diákok, gyermekek miséje, mely-

nek rendjét László atya is úgy alakította ki, hogy a gyerekekhez szóljon, az ő számukra is értelmet nyerjen.

Véleményem szerint egy 2-4 éves gyermektől még nem lehet elvárni, hogy csendben, összeszorított térddel üljön egy órán keresztül a padban (bár természetesen már most megfogalmazom ezen elvárásomat velük szemben). A fiúk valóban nem voltak a szó hétköznapi értelmében jók: Gábor Bánk háromszor is elejtette az autóját, Botond pedig csitítgatásaim ellenére folyamatosan beszélt. Ezért elnézést kérek a padban ülő két hölgytől és mindenkitől, akit zavartak az odafigyelésben, áhítatban. Mégsem ígérhetem meg, hogy nem fogom őket legközelebb elhozni a templomba, mert hiszek abban, hogy a példamutató magatartás, a hívek által közösen végzett ima, a Jézussal való találkozás fogja őket elindítani és vezetni a keresztény élet útján.

Lehet, hogy most még nem vesznek részt aktívan az imádságban, gyakran elkalandoznak és mással foglalkoznak a szentmisén, de ha az evangéliumnak, László atya gyermekekhez szóló prédikációjának, és az Ige liturgiájának csak a töredéke is halló és értő fülekre talál náluk, már nem volt hiábavaló a velük és értük való vesződés. Ezért kérem a testvérek megbocsátását, megértését, és türelmét a gyermekek „neveletlen” viselkedésével szemben, hiszen Jézus is azt tanította: „Hagyjátok a kisgyerekeket, ne akadályozzátok őket, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa”(Mt 19,14)

Palcsó Anita

Amikor idejöttem a Szent Anna templomba, akkor rögtön nyilvánvalóvá tettem, hogy a 9 órai szentmise a gyerekek szentmiséje. Éppen ezért, bár egyedül végeztem a lelkipásztorokodást, mégsem szüntettem meg szentmiséket, hogy legyen „válogatási lehetőség”. A gyermek-mise azonban kezdettől a gyerekeké, mert nagyon fontosnak tartom, hogy a gyermekek már kicsi koruktól kezdődően a maguk módján bekapcsolódjanak a liturgikus életbe és a szentmise közösségébe. Nagyon komolyan kell vennünk, hogy az egyházközösségünknek csak akkor van jövője, ha minél több gyermek van itt.

Éppen ezért tisztelettel és szeretettel kérem a kedves testvéreket, hogy legyünk türelemmel egymás iránt. Ha nagyon zavar valakit a gyermekek „zsbongása”, akkor van még más időpontban is szentmise. Az volna a jó, ha mindenki megtalálná azt a lehetőséget az időpontokban, amikor jól érzi magát, nem zavarja őt semmi és senki. Végül pedig azt sem szabad elfelejteni, amit Beer Miklós püspök mondott még plébános korában, amikor is a zajongó gyerekek miatt szóltak neki: „Ne bántásák őket! Ők így imádkoznak!” Hagyjuk mi is „imádkozni” a gyerekeket és inkább kérjük az Istentől, hogy felnőve is itt legyenek közöttünk!

László atya

Működik a Trevi-kút!

Két évvel ezelőtt, mikor plébániánk zarándokcsoportja Rómában járt, született az ötlet, hogy egyszer mi fiatal felnőtt hittanosok hosszabb időt eltöltve térjünk vissza Rómába, természetesen László atya vezetésével.

Két év telt el, kívánságunk megvalósulni látszott. Repülőjegyet foglaltunk már jó időben, szállást kerestünk, és augusztus 5-én éjjel már rajtoltunk is az Örök Városba. Természetesen a repülőtéren több időt töltöttünk el, mint amennyit az egész odaút kitett, főleg, hogy mindenfajta átvilágítással, sőt motozással tarkították beszállásunkat. Aztán repülünk mély zúgással a magasba emelkedett, megcsodáltuk az éjjeli Budapestet, majd röviddel később már Róma fényeiben gyönyörködöttünk.

Nyolc fős kis csapatunknak, beleértve László atyát és „tisztetlebeli plébánosunkat” Zoltán atyát hat teljes nap adatott, hogy elmélyedjen a több évszázad alatt felhalmozott csodákba. *Basilica San Pietro, San Paolo, San Giovanni di Laterano,*

Santa Maria di Maggiore, a négy „Nagy” jelezték a római kötelező program mérföldköveit, de ezúttal nem hagytuk ki a sorból a műkincsek tárházát, a világ második legnagyobb múzeumát a *Vatikáni Múzeumokat* sem. (A többesszám nem elírás). Itt egyiptomi szarkofágok hieroglifájától kezdve, görög és római szobrokon át, mint *Periklész képmása* vagy éppen a *Laokon-csoport* egészen *Rafaello Atheni iskola* és *Michalangelo Sixtus-kápolnájának* lenyűgöző mennyezetéig láthatunk mindent, melyekkel leginkább csak tankönyvekben találkozhatunk.

Barangoltunk a „pogány Róma” ódon útvesztői között is. Láttuk a *Trevi-kutat*, a *Pantheon*t, *Piazza Navonát*, *Népek terét*, és sok más nevezetességet. Megmáztuk a hegynek is beillő az olasz nemzeti emlékművet, láttunk sok szép templomot, köztük a barokk túlradó templomi stílusának kiindulópontját az *Il Jesu*-t is.

Kulturális sétánk Róma ókori emlékeit is érintette. Fényképezkedtünk *Titusz diadalíve* alatt ugyanúgy, mint a *Colosseum* mellett. Kis létszámunknak köszönhetően a rugalmasság is helyet kapott ezen a napokban: voltak, akik leruccantak metróról a tengerpartra, mások *Caracalla császár terméit* vagy a *Forum Romanum* romjait látogatták meg. Kultúrmentes pillanatokat is hagytunk magunknak: ekkor mentünk ki a római éjszakába, üldögéltünk a *Spanyollépcsőn* vagy éppen jártuk a legnagyobb parkot, a *Borghését*.

Am más oldaláról is viszontláthattuk Rómát: az elejétől végéig belátható metrót, természetesen a már ismerős pátogósan dallamos bemozdóhangokkal; a nem éppen visszahúzódo árusok sokadalmát, és a kíváncsi turistákra vadászó idegenvezetőket, akik minden nyelven próbáltak minket becserkészni, csak magyarul nem – legnagyobb kárukra. És persze az olasz kávé és a fagyalt, melyekért kilométereket is hajlandók voltak sétálni. Mindeközben az olasz közlekedési kultúra főbb szabályait is benyeshettük: ha vezetsz, ne idegeskedj, légy laza, ne dudálj, és a kéziféket sose húzd be parkolásnál; ha pedig az úttesten akarsz átkelni, az csak az elszántságodon múlik.

Sok élményben volt részünk az elmúlt hét alatt, és nem szabad kedves szállásadóinkat, a magyar nővérek zárandokházát sem említés nélkül hagyni, akik rendkívüli vendégszeretettel fogadtak minket, és még a taxit is megszervezték érkeztünkre.

Az Örök Várostól egy laza szombati talpalással-vásárlással vettünk búcsút, és észre sem vettük, már ismét Budapest egyenes sugárútjainak fényvonalait néztük a repülőgép kicsiny ablakán. Szép volt, jó volt. Megérte az ötcentes!

Nagy Pál Bence

„Ne félj, csak higgy!”

Amikor a csendről hallunk és arról, hogy mennyire szükségünk lenne rá, akkor ódzkodunk tőle. Mindennapos rohanás, állandó zaj és nyüzsgés. A csend valahogy ritkán szerepel ezek között.

Őszintén félttem a július közepeinek szentkúti lelkigyakorlaltól, a csendtől, és ami a csendben rám vár. Mosolyogva gondolok vissza félelmeimre, hiszen már tudom, hogy a csendben maga Isten vár, így nincs mitől félni. A lelkigyakorlat nagyon jól volt építve, a témák napokra lebontva, minden nap közös szentmise, zsolozsma, délelőtt-délután előadás, elmélkedés és csend. Ez a csend azonban egyáltalán nem volt zavaró, vagy tömény. Volt benne kacintás, mosoly, érintés. Segített tisztában látni dolgokat, problémákat, felmerülő kérdéseket, megtalálni a hitet.

A hetet olyan közös programok színesítették, mint az agyagozás, lábmosási szertartás, liturgikus tánc, taizéi imaóra. 13 ember különböző vágyakkal, elképzelésekkel jött Szentkútra. Az utolsó közös élménymegosztásnál viszont mindenki csillogó szemekkel mesélt a tapasztalatairól, nehézségeiről, a kegyelmekről, amit a Jóistentől kaptunk. Nehéz szívvel, de megújult lélekkel utaztunk hazafelé.

Köszönöm ezt a hetet elsősorban a szegénygondozó nővéreknek, áldozatos munkájukat, hogy nem csak megszervezték és lebonnyolították a lelkigyakorlatot, hanem ténylegesen részt vettek, jelen voltak. Köszönöm a kis csapat sokszínűségét és nyitottságát. De legfőképpen Istennek, hogy egész végig kézen fogva vezetett.

Lócskai Anikó

Nyugdíjas közösségünk hírei

Igazán nagy ünnepet ültek nyugdíjasaink az elmúlt hónapban. A megható eseményről két társuk is szeretettel számol be a közösség nevében.

Köszöntő

Plébániánk nyugdíjasainak a nyár is ajándékozott egy szép programot. Nyugdíjastársnőnk, Bene Jánosné **századik** születésnapját ünnepelhetjük (július 31.), aki a Szatmári Irgalmas Nővérek Idősothonában talált új otthonra.

Sok évvel ezelőtt, mint kislányt láthatták a zárda falai. Most ugyanezek a falak nyújtanak Marika nének védelmező otthon, ahol fiatalosan, szellemi frissességben tölti napjait. Életét Isten oltalmazó szeretete és a Szűzanya iránt érzett tisztelete segítette egy gondoskodó férj mellett, akit 2001-ben hívott el a Mindenható mellé.

Marika születésnapját sokan ünnepelhetjük egy megható, tartalmas műsor keretében, Luciána nővér és az otthon lakóinak köszöntőivel. Durzák Anna tanárnő versekkel, Takács Gyöngyike gitárral és csengő hangjával tette feledhetetlenné a szép eseményt. Ezután egy zsúrkocsi gördült be a terembe hatalmas tortával, tűzijátékkal és a száz évet megvilágító gyertyákkal, amit Marika sűrű könnyek között, de lelkendezve fogadott.

A megható program végén a köszöntők özöne lepte el az ünnepeltet, közte a mi kis nyugdíjas csoportunk virágaival.

Megköszönjük a Gondviselőnek, hogy ennyi éven át segítette testvérünket, és, hogy ennek mi is részeseülhetünk örömeiben. Sík Sándor Te Deumával együtt mondhatjuk: „Hála legyen Uram! Hála legyen!”

Bányai Pálné

Marikánk 100 éves!

Nagy megtiszteltetés ért bennünket. Meghívót kaptunk a Szatmári Irgalmas Nővérek Otthonából, ahol régi társai, jó barátai és az otthon lakói együtt köszöntöttük 2012. július 31-én a 100. születésnapját ünneplő Benéné Marikát. Marika a Szent Anna plébánia és nyugdíjas közösségünk hűséges tagja. Az Úr Jézus adjon neked erőt, egészséget, őrizzen meg még sokáig ebben a szeretetben! Tarts meg minket szép emlékeid közt! Nagy szükség van a jó barátokra, ők imáikkal együtt vannak veled. Köszönjük a Jóistennek a neked ajándékozott száz évet. Imádságos szeretettel gratulálunk:

Ányistik Lajosné

Augusztus hónapban is ünnepelt közösségünk. Születésnapos kedves Testvérünket szentmise keretében köszöntöttük.

90 éves Zsuzsikánknak (2012. augusztus 9.)

Városunk nagy építői, a nagy múltú Pfalcz család 90 éve keresztelte a Szent Annában kislányukat, Zsuzsikát.

Öreg barátnőid köszöntenek e szép napon:

Egészséged, hited még sokáig tartson!

Fogadd e kis versikét szeretettel tőlünk,

Hisz sokszor verseltél Te is minékünk:

Téged köszönt a templom harangja,
Zsuzsikánknak ma van születésnapja.

Hetven évig szolgáltad itt az Urat,
A sok baj, gond közt nem hagytad el magad.

Múltat jól ismervén, le is irtad nekünk
 A sok jó atyát és híveket, kik voltak az ősünk.
 Megélted a kilenc évtizedet,
 S te voltál, aki a misén most is csejgetett.
 Köszönd meg a jó Istennek, amit Tőle kaptál,
 De az lesz csak a tied, mit másoknak adtál.

Igaz szeretettel:
 a Szent Anna plébánia nyugdíjas közössége

A zene szárnyán

„Mikor a lelkem roskadozva vittem, / Csöndesen és vártalanul átölelt az Isten.” - énekelte az Ars Musica Kamarakórus Ady Endre gyönyörű sorait.

Valóban átölelte az Isten azokat az énekeseket és a szépszájú hallgatóságokat, akik részt vettek a 34. Nemzetközi Kórusfesztiválon Dorogon, a Művelődési Házban.

A párkányiak és a tarjániak mellett fellépett templomunk felnőtt énekkara is - együtt a tokodi Gardellaca és a tokodaltári Bányász kórusal - Hunyadi Zoltán karnagy úr vezényletével. A három kórus igényes műsort adott elő. Hallottunk magyarországi és erdélyi népdalokat, elbűvölt a Rabszolgák kórusa Verdi Nabucco című operájából, a Cigánykórus a Trubadúrból és Schumann Cigányélete. Az estet a Valenciából érkezett 14-16 éves fiatalok zárták, méltón fejezve be a hangulatos találkozót. **(Bartók és Kodály hazájában hol hallani fiatal magyar kórusokat?)**

Augusztus 7-én újra találkozóra került sor, immár a 35-re. Élvezhettük a perbáli kórust, a Táti Német Nemzetiségi Dalkört, akinek a ruhája is gyönyörű volt. A három egyesített kórus (Szent Anna, Tokod, Tokodaltáró) már az előző találkozón is elbűvölt. Két külföldi énekkar - Szlovákiából és Finnországból - a találkozó nemzetközi jellegét erősítette.

Nem tisztem méltatni a kórusokat, csak megköszönni szeretném azt a sok-sok szépet, amelyben részünk volt. Köszönet a Musik-Land Utazási Irodának a szervezésért, Dorognak a helyért és az ingyenes belépésért. Nagy szükségünk van ezekre a szép órákra, amit a zene nyújt nekünk ebben a nem könnyű világban. „A hang a szépség virága” - írja Zénón. Mi ebből a virágból csodálatos csokrot kaptunk. Köszönjük!

Recska Valéria

A Karitás Csoport 2012. első félévi rövid beszámolója:

Bevételünk: 258880 Ft, ebből egyéni adomány 60000 Ft, persely 80100 Ft, farsangi bál tombola bevétele 50000 Ft.

Gyógyszertámogatásra 76305 forintot, rászoruló gyermekek nyári táboroztatására 54000 forintot fordítottunk.

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye gyógyszer-támogatási akciójában 4 fő kapott lehetőséget arra, hogy havi 5000 forint támogatásban részesüljön.

Sajnos a Magyar Élelmiszer Banktól ebben az évben még nem érkezett élelmiszer. A Szent Lázár Lovagrendtől nagy mennyiségű ruhaneműt kaptunk, melyet Stipits Árpád atya juttatott el csoportunkhoz. Ezúton is szeretnénk megköszönni ezt a nagylelkű támogatást, különösen a több gyermekes családok nevében.

„Szeretet és jótékonyág egy, mert ha jól cselekszünk, szeretettel tesszük.” (Boldog Teréz anya)

Takács E.

Az alábbi levelet kaptuk a napokban:

Kedves Laci!

Szeretném ezt az imát másokkal is megosztani. Sajnos nem emlékszem kinek a gondolatai, csak az agyamban őriztem meg gyermekkorom óta. Feltehetőleg rajtam kívül mások is emlékeznek rá. Nekem csodálatosan szép, amivel a havonta ajándékba kapott imaórákat szeretném egy csekély mértékben viszonzni.

Baráti, keresztényi szeretettel és üdvözlettel. B.P-né

Úrfelmutatás imája

A szent ostyá felmutatása: Leborulva imádlak Jézusom valóságos szent teste, amely érettünk a keresztfán függél, és most az oltáron a kenyér színe alatt jelen vagy. Édes Jézus, neked élek, édes Jézus, neked halok, élve-halva Tied vagyok. Amen.

A szent vér felmutatása: Óh, isteni Üdvözítőm, imádom drága szent véredet, melyet érettünk a keresztfán kiontottál. Óh, Jézusom, kegyelmezz nekem, óh Jézusom, irgalmazz nekem. Óh Jézusom, bocsásd meg bűneinket, tisztítsd meg, szenteld meg, őrizd meg lelkünket az örök életre. Amen.

Röviden

- Augusztus 19-én az esti szentmisénk után (19 ó.) erdélyi fiatalok adnak műsort a Mindszenty iskola udvarán, mi pedig vacsorára vendégül látjuk őket. A műsorra szeretettel invitáljuk a Testvéreket!
- Szeptember 8-án nyárbúcsúztató estet szervezünk a plébánia udvarán. A rövid műsor után – ahol a Corde Voto kamarakórus is szerepel – agapé, ill. szalonnasütés lesz. Szeretettel hívjuk és várjuk egyházközségünk tagjait!
- Szeptember 15-23-ig templomunkban babakiállítást szervezünk Czibuláné Csicsman Erzsébet munkáiból. Az ünnepélyes megnyitó 15-én az esti szentmise után lesz. 18-án imaórákban a gyermekekért imádkozunk, 23-án a 9 órai szentmisében megáldjuk őket. A gyermekek hetében szeretettel gondoljunk a kicsikre, az őket vállaló, és szeretetben felnevelő szüleikre! **A kiállítás a szentmisék előtt és után, valamint hétköznaponként 8-14 óráig látogatható templomunkban.**
- Szeptembertől folytatódik Székely János atya bibliaóra sorozata felnőtteknek. Az első találkozásunk pontos időpontját hirdetni fogjuk, a honlapunkon is.

Hirdetések, programjaink

Augusztus

19. Vasárnap: erdélyi fiatalok műsora a Mindszenty iskola udvarán 19 órakor.
20. Hétfő: Szent István király ünnepe, szentmise, kenyér-szentelés 18 órakor.
25. Szombat: éves szentségimádási napunk, 10-12 és 15-18 óráig.

Szeptember

2. Vasárnap: Szent Anna könnyei szentmise 11 órakor a hívek szándékára.
4. Kedd: Rozália kápolnánk búcsúja, szentmise 17 órakor a kápolna előtt.
8. Szombat: nyárbúcsúztató est a plébánián, 19 órakor.
10. Hétfő: gyászmise Fery Antal atyáért, 7 órakor.
11. Kedd: képviselőtestületi ülés, 19 órakor.
15. Szombat: babakiállítás megnyitója az esti szentmise után.
16. Vasárnap: betegek szentmiséje, 11 órakor.
18. Kedd: szeptemberi imaórák, 18 órakor.
23. Vasárnap: a gyermekek megáldása a 9 órai szentmisében.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
 Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
 Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segített: Németh Tünde
 Támogatók: Bátorfi Dénesné, özv. Kovács Jenőné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2012. szeptember
V/9. szám

Sohasem értettem azokat, akik arról panaszkodtak, hogy unatkoznak. Bár fiatalabb koromban nem voltam kifejezetten „közösségi alkat”, magamban sem unatkoztam sohasem. Ha az ember figyelmes kifele és befele is, akkor nem ér rá unatkozni.

Az egyedüllét sem jelent magányt, pláne nem, ha tudatosítjuk magunkban, hogy az Úr mindig közel van! Egyéni életünkben talán épp a magányban, a csendben van a legközelebb. Ha Rá akarunk figyelni. Ő meg várja, mikor zörgetünk az ajtaján...

Ha meg ketten-hárman, vagy éppen sokan összejövnünk, akik Őt akarjuk követni életünkben, akkor nagyon felgyorsul az idő. Baráti, testvéri együttléteink messze űzik az unalom, unatkozás fogalmát. És nemcsak a szentmisékre, imádságos alkalmakra gondolok, hanem minden egyéb dologra, amikor egy időre elfelejtjük a terheinket, gondjainkat. Úgy látom, egyházközségünkben sokan így gondolják!

Az éneklés megszépíti az életet, az éneklők másokét is - mondta Kodály Zoltán. Közösségünkért vállalt szolgálataink ugyanígy, saját jó érzésünkön túl sokaknak örömet okoznak. Erdemes kipróbálni...

Minden kezdet nehéz... (?)

Mindannyian megélhetjük a mondás igaz voltát. Miért is írom ezt? Mert a megszokásból kilépni, valami újba belekezdeni, minden esetben fáradtsággal és erőfeszítéssel jár. Sok-sok odafigyelés, türelem, energia önmagunkkal és másokkal szemben. A régi automatizmust elhagyni soha nem könnyű. Egy beinduló tanév, egy új iskola, egy új családtag, egy új munkahely, egy új közösség vagy egy költözés kapcsán új elvárások, nem várt kihívások sorakoznak fel előttünk, amikkel kezdenünk kell valamit. Ha van kezdet ott a vég is! Ebből fakadóan valami hasonló álláspontot is felvehetünk: „Mikor lesz már vége?” Minek mikor lesz vége? Még alig kezdtük el és már a végét várjuk? Vagy nem érezzük jól magunkat ott (és abban az élethelyzetben) ahol vagyunk? Mennyire tehetünk arról, hogy most ebbe az új helyzetbe kerültünk? Akartuk mi ezt egyáltalán?

Még tizenéves voltam, amikor kaptam egy bögrét ajándékba, amin ez a felirat állt: „Minden kezdet nehéz...” A jó pár év alatt, ami eltelt azóta, többször is tapasztaltam e mondás valóságtartalmát. Találkoztam a kezdettel, amikor a középiskolás éveimet elkezdtem, amikor a kispapi éveimet a szemináriumban kezdtem, vagy amikor papként folytattam az életem. Augusztus újabb kezdet életemben. Új hely, új plébánia, új kihívások, új közösség, új feladatok. Már lassan két hónapja minden egészen más, mint amit az elmúlt öt évben megéltem. Természetesen most sem hiányoztak a nehézségek. Hálás vagyok az Úrnak, mert ezek leküzdéséhez erőt adott a közösség nyitottsága, kíváncsi várakozása, a felém való fordulása, a sok mosoly és az a sok-sok szeretet, amit hétről-hétre tapasztalhattam.

Továbbra is van hol laknom. Esztergomi lakrészem egészen más, mint, amit korábban megszoktam. Nem rosszabb, más! A lakásban, amiben lakom, található egy picike előszoba, teakonyha, fürdő és egy pici szoba, galériával. Megszerettem! Itt lakhatom. Hála érte!

Taníthatok két iskolában is, sok-sok gyereket! Kisebbség, de sokkal családiasabbak ezek az iskolák, mint ahol korábban okíthattam a hittant. Még szokatlan a hétkezdés, a köpeny, a

sok ismeretlen. De ez idővel változik. Az ismeretlen ismerté válik és egy kicsit hozzám is nő.

Már találkoztam a karitás munkatársaival, akik igen komoly és fontos szolgálatot végeznek. Hálát adok az ő munkájukért is!

Nem volt nehéz megszokni a lelkes és aktív fiatalok jelenlétét az egyházközségben. Jó, hogy vagytok. Köszönet értetek is!

Nagy örömmel töltött el, amikor láttam a kisgyermekes családok nem kis számát a 9 órai szentmisén. A szülők és gyermekek vidámsága, nyitottsága, öröme, ami sugárzik az arcokról, mindig nagy erőt ad szolgálatunkhoz! Az kifejezetten meglepett, hogy amikor a kiskeresztért álltak sorba a gyerekek, nem láttam a sor végét, és nem akartak elfogyjni. Jöttek és jöttek! Nagy ajándék vagytok számunkra! Köszönet értetek is az Istennek!

László atyával többször együtt misézünk, sokat beszélgetünk és gyakran közösen az étkezéseink is. Ezt szintén nem nehéz megszokni. Hálát adok a papi egységért, közösségünkért is.

Minden kezdet nehéz? Viszont ehhez az új kezdethez kaptam lelkesedést, örömet, nyitott szívet. Így már nem is olyan nehéz, mint ahogy elsőre annak tűnik. Nagy kérdés, mi a hozzáállásunk az újhoz és az ismeretlenhez. Egészen biztos vagyok benne, hogy a jó Isten még sok értékes ajándékot tartogat számomra most az elején, és a későbbi hónapokban, években egyaránt. Szeretném megélni a jelen pillanatait veletek. Nekem akkor lesz könnyebb, ha továbbra is érzem és tapasztalom a tőletek jövő támogatást, megértést, nyitottságot, őszinteséget és szeretetet, amiket már eddig is megtapasztalhattam. Köszönöm az elmúlt két hónapot, köszönöm az Istennek, amit nekem, és nektek adott!

István atya

Nyár ide, nyár oda - a fiatal felnőtteknél

Lassan elmúlik a nyár, vele együtt a gondtalanul töltött napok is továszálnak. De azért nem ilyen vészes a helyzet, hiszen elkezdődik valami új.

Az egész vakáció eseményekben gazdag volt idén is. Kezdvé a geressei hittantáborral, ahol 1 hetet töltöttünk 40 gyerekekkel és 5 felnőtt segítővel. Ezután tovább tervezgettünk, hogy mit is fogunk még csinálni a szabadság további részében. A fiatal felnőttek következő programja a római kirándulás volt László atyával és Zoltán atyával karöltve. Mielőtt elindultunk volna Itália földjére, hogy megnézzük mi hír az örök városban, megérkezett az új káplán, István atya személyében. Akkor csak egy rövid bemutatkozásra volt időnk, hiszen a kisbusz előtt toporogtunk a reptérre menet.

Mióta hazajöttünk - ennek már egy hónapja - egymást érik a programok és az események az életünkben. Megünnepeztük István atya érkezését és születésnapját, majd az előzetes tervek alapján, hogy menjünk el valahova kirándulni is, a „kis”

atya javaslatára a kis Dunán evezünk. Heten voltunk, mint a gonoszok. Két csónakkal vágunk neki a víznek. Egyedül neki volt komoly kormányzási gyakorlata, de azért a másik csónak kormányosa, Marci is hamar ráért a dologra. Az idő szépen indult, de sajnos a nap később fukarkodott sugaraival, így a nagy Dunára már nem merészkedtünk ki. Viszont a sziget csúcsáról nagyon szép látvány tárult elénk. Visszafelé én nagyon fáztam, pedig Róma után azt hittem, hogy már mindig melegem lesz. Lelkesedésünk kitartott olyannyira, hogy este még összejöttünk egy kis társasozásra és beszélgetésre a plébánián. Megállapodtunk az ifjúsági hittan időpontjában is, amit azóta már párszor módosítottunk. A legfrissebb: vasárnaponként az esti mise után.

Következő összejövetelünk plébánosunk születése napja volt. Elvittük lézer harcolni, rábeszeltük egy koccintásra és egy kis pizzára.

István atya elbúcsúzott korábbi szolgálati helyétől, a Városmajortól. Az ott kapott finomságokból meghívott minket egy „morzsa”-partira. Ami persze társasozással, kártyázással és beszélgetéssel fejeződött be.

Még szinte le sem nyeltük az utolsó falatot, de már a nyárbúcsúztató esten találtuk magunkat, ahol a fiataloknak tüzeskedés, szalonnasütés és füstben pácolódás volt a program. Ismét egy jól sikerült nyarat idéző és búcsúztató esemény volt. Természetesen most sem mi voltunk ez elsők, akik hazamentünk.

Nagyon szép és élményekben gazdag volt ez a nyár, amit ugyanúgy, mint a gyümölcsöket befőttnek vagy lekvárnak eltehetjük a hűvösebb napokra, hogy télen elővéve az emlékeket, újra felmelegedjünk.

Erdős Klára

Nyárbúcsúztatás a plébánián

Noha már megkezdődött a tanév, szeptember első szombatján a nyári Nap utolsó erejével még felforrósította a levegőt – és amikor búcsúzni kezdett a szemhatáron, az előesti szentmise után a plébánia udvarán egy kis lelkes csapat dalokkal, versekkel köszönt el tőle.

„Lacjaink” most is kitétek magukért: először László atya mondott rövid beszédet, aztán volt sekrestyésünk-kántorunk, Gyurácz-Németh László vezetésével a Corde Voto Kamarakórus énekelt, s végül a képviselő testület elnöke, Nyitrai László és Gogola Gabriella duójától hallhattunk néhány verssel megfűszerezett ismert slágert, melyeket a közönség velük együtt dúdolt, énekelt.

A műsor után a gyerekek nagy öröme az udvar végén Fritz Péter meggyújtotta a tüzet, Lócskai Anikó pedig Pau testvérrrel előkészítették a sütnivalókat. A fiatalok már készenlétben tartották a nyársakat, és hamarosan nem csak a parázs pattogott vidáman, hanem a szalonna, virsli, hagyma is szépen illatozott. A türelmetlenebbek addig is végigkóstolhatták a mindenféle, finomabbnál finomabb süteményt, sőt, a bátrabbak még az idősebbek asztalához is odamerészkedtek ellenőrizni, hogy még mindig olyan jól sütnék-e a „nénik”, mint ahogy tavasszal, a plébániai farsangra sütöttek.

(Úgy láttam, a gyerekeknél a színes szórócukorral „megsünisített” csokis muffin volt a nyerő – én Anikó nagymamájának sajtosán nosztalgiztam: mintha csak az én nagymamám sütötte volna!)

A vidám falatozás, anekdotázás, a hittantábor élményeinek felidézése és új káplánunk, István atyával való ismerkedés hangjaiba hamarosan gitárhangok vegyültek: Gyurácz-Németh Laci elkérte Nyitrai Laci gitárját, és hamarosan már mindenki vele énekelt – kivéve azokat, akiknek csak mostanra készült el a szalonnájuk vagy a hamuban sült krumplijuk.

Bár lassan teljesen besötétedett, ez különösebben senkit sem zavart: hangulatos kis mécseseket gyújtottunk, és a gyerekek gondoskodtak róla, hogy a mozgásérzékelő lámpák se higgyék azt, hogy nincs az udvaron senki. Az est „bónusz-programjaként” a társaság legkisebb tagja, a két éves Gellértke szórakoztatott minket: amikor tíz órakor eljöttünk, még semmi sem mutatta, hogy különösebben elálmosodott volna.

Bár nyárbúcsúztatónak hívtuk, úgy gondolom, nyugodtan nevezhetjük „évdnyitónak” is ezt a kis plébániai kerti partit: bízzunk benne, hogy amilyen jó volt – akár vége, akár eleje –, olyan jó lesz az egész előttünk álló tanév.

Farkas Edit

Rozália- búcsú 2012

Elmúlt egy év, és szeptember 4-én délután öt órakor ismét búcsúi szentmisére hívogatót a Dobogókői úton álló Szent Rozáliáról elnevezett, barokk stílusban épült kápolna kisharagja.

A kis templom teljesen megtelt. Kint is szép számmal gyülekeztek, sőt még az út túloldalán is többen álltak a járdán, hogy részesei lehessenek Krisztus keresztdozatának. A szentmisét László atya és István atya közösen mutatták be. Káplánunk homíliájában szépen beszélt Szent Rozáliáról, akinek élettörténetét csak legendákból ismerjük. E szerint Rozália szicíliai grófi család leszármazottja volt. Fiatalon elvonulva a világtól a magányt és a csendet választva, életét imádsággal töltve, egy Palermo melletti barlangban élte mindennapjait. Itt érte a halál is 1166 körül. Az emberek sokáig a sírját sem találták.

Palermóban 1624-ben pestis járvány tört ki. A hívek egy litániában Rozália segítségét kérték. Az imádságra a szent megjelent egy vadásznak, akinek megmutatta barlangját és sírját. Amikor az emberek megtalálták a testet és bevitték a városba, a járvány azonnal megszűnt. Azóta pestis idején sokan folyamodtak hozzá segítségért.

A mi kápolnánk építése is kapcsolatba hozható az 1730-as években Esztergomban dúló pestis járvánnyal. Három esztergomi polgár építette hálából 1736-ban a járványtól való megszabadulásuk emlékére.

István atya szentbeszédében felhívta figyelmünket, milyen példát mutathat egy 12. században élt szent a 21. század emberének.

Szent Rozália figyelmeztet bennünket: ne féljünk a magánytól, egyedüllétől, a csendtől! Hiszen csak a csendben tud megszólítani minket az Úr. A világ szava elnyomja Isten szavát. Mindannyiunknak szükségünk van elcsendesedésre, hogy megszólíthasson a Mindenható.

Nekünk nem egy barlangba kell elhúzódnunk, elég egy szoba, ahol legalább fél órára egyedül lehetünk, vagy a templom csendes mélyén, kirekesztve a külvilág zaját, hogy csak a lelkünkre és Mennyei Atyánk szavára figyelhessünk.

A Rozália-napi búcsú minden évben nagyon kedves emlékeket ébreszt bennem. Apai nagymamának Szent Rozália volt a védőszentje. Mi mindig szeptember 3-án köszöntöttük őt a névnapján, mert 4-én délután együtt mentünk a kápolnába misére. Sajnos ő már régen - többi kedves rokonommal együtt - az örök hazába költözött, de hiszem, hogy ezen a napon mindannyian ott voltak velünk.

A búcsúi szentmise végén egy kis szeretetvendégség vette kezdetét. Előkerültek a sós és édes sütemények, borok, üdítők.

Kisebb csoportokba verődve beszélgettünk. A nyáriasan meleg idő kedvezett a szabadtéri programnak. László atya és István atya végig ott voltak körünkben. Szép lenne, ha 2013 szeptember 4-én senki sem hiányozna közülünk, s mindannyian ismét együtt lehetnénk a kápolna búcsúján. Úgy legyen!

Szencziné Anci

Szent Anna könnyei

Egyházközségünk új kezdeményezése, a Szent Anna könnyei szentmise idei harmadik alkalmára került sor szeptember elején.

Amikor annak idején az ötlettel előálltunk (a Mária Rádióban hallottunk hasonlóról), az megnyerte a plébános atya tetszését is.

Az eltelt időszakban többekkel beszélgettem: kell-e, jelent-e valami pluszt, vagy csak egy kósza próbálkozás mindez?

Volt, aki egyáltalán nem tartotta fontosnak, mondván, mindenki akkor és annyit kér, könyörög és köszön meg, amennyit csak akar. Volt, aki csak egyszerűen örült az újdonságnak. De szerencsére akadtak olyanok is, akik ráéreztek a lényegre, vagyis arra, hogy: eszünkbe jut-e elégszer, hogy **templomunk, egyházközségünk védőszentjének közbenjárásával jussunk el az Úrhoz?** Erre igyekszik felhívni figyelmünket ez a negyedévenként megtartott szentmise.

Ha lassan is, de egyre inkább kialakulni látszik a megfelelő forma. A bevezető énekben köszöntjük Szent Annát, és kérjük „légy híveid oltalma”. Korábban ezzel a szép dallammal évente csak egyszer találkoztunk, búcsúnk idején. Pedig itt nálunk aktuális lenne jóval többször, talán így is megszólítani Krisztus Jézus nagyanyját. „Üdvünk anyjának anyjához” intézett közös fohász, ima és litánia együttese valóban kifejezi azt a szándékunkat, hogy az előre, írásban leadott és a szentmisén az oltárra kitett kéréseink, köszönőmjeink Szent Anna közbenjárásával jussanak el a Jóistenhez.

Úgy látom az eddigi ilyen szentmiséken (**a következő december 16-án lesz**) szép számmal fordultunk ebben a formában is patrónánkhoz - feltételezhetően minden korosztályból. Valószínű, hogy amit leírunk, arra több időt is számunk, esetleg jobban át is gondoljuk - azaz, jelen esetben hosszabban időzünk Szent Anna társaságában, kérve őt és bízva hathatós segítségében.

NY. M.

In memoriam Edit néni

Tolulnak fel bennem az emlékek...

Mindig szerettem az idős embereket, már gyerekkoromban is szívesen voltam a társaságukban. Máig előttem van azon öreg parasztemberek arca, akik a vasárnapi szentmisére – kimosakodva a hétköznapi „szennyéből”- ünneplő ruhában és ünnepre hangolt lélekkel érkeztek. Korábban jöttek. Fehér zsebkendőjüket kiterítették a templomból kiseleztezt lépcsőgerendára, ami a plébánia előtti diófa alatt kapott „végső nyughelyet” egészen elkorhadásáig, és sorban ráültek, beszélgettek. A kemény munkában, kemény életben (50-es, 60-as évek) elfáradt emberek gondjaikat megosztva, egymást is biztatva, buzdítva várták az Úrral való találkozást. Egyszerűségben nagyszerűségük számomra életre szóló példa. (Csak reménykedem, hogy néhány emberben, gyermekben talán én is fogok ilyesmi emléket hagyni...)

Egy másik kép. Édesapám temetésén az atya feltette a mindenkinek szóló kérdést: Mit is lehet egy ilyen idős embertől tanulni? Meg is válaszolta, és ezzel minden jelen lévő egyet is értett. Az Istenhez, az Egyházhoz, a hithez való hűséget, feltétlen ragaszkodást, még ha ez órá és a családjára nézve hát-

rányt is jelentett. A megalkuvást fel nem vállaló életvitelt. Édesapám sokszor mondta, ha nehézségei támadtak a „földi hatalmakkal”, vagy emberi butasággal, gonoszszággal, hogy a becsület sokba kerül. Inkább szegény maradt, de nem volt megvásárolható!

Edit néniről is efféle benyomásaim, emlékeim vannak, közelebbi ismerősei ebben a szellemben beszélnek róla. Hűségét az Istenhez, Egyházához, hitéhez, egyházközségünkhöz mindvégig megőrizte. Harsogó világunkban igen nagy szükség van ilyen csendes, hűséges szolgálattevőkre, - hogy így is lehet!

Köszönjük az Úrnak, hogy ilyen sokáig köztünk lehetett. Igyekszünk követni példáját, hogy egykor majd vele együtt mi is hallhassuk Jézus vigasztaló szavait: „Jöjj, te hűséges és derék szolga, menj be Urad örömébe.”

Nyitrai László

*

Búcsúunk Editkénktől, aki 2012. augusztus 26-án visszadta lelkét Teremtőjének.

Éveken át oszlopos tagja volt plébániánknak. Hűségesen szolgált, munkájával segítette Várhegyi, Cserpes és Kiss-Rigó plébános atyákat.

Amikor ereje megfogyatkozott, s kedves lányához költözött Leányvárra, akkor is szoros kapcsolatban maradt a szentannásokkal. Nemcsak közvetlen barátaitól hallott élőlőszóban az itteni történésekről, hanem újságunk rendszeres olvasója és nagylelkű támogatója is volt. Tudjuk, gyakran imádkozott egyházközségünkért, talán éppen azt a fehér színű rózsafüzért morzsolgatva, amit II. János Pál Pápa esztergomi látogatásakor kapott ajándékba.

„Hited gyertyája utolsót remegett, soha nem felejtünk Tégedet.”

Imádságos szeretettel búcsúzik:

a Nyugdíjas közösségünk

Karitás hírek

„Új búzából sül a kenyér,
hű, de finom, ropogós,
nyárbúcsúra készülődnek
az iskolás nebulók.

Augusztusi meleg napok
odább viszik a nyarat,
de a sok szép, kedves emlék
még sokáig megmarad.”

(K. László Szilvia: Augusztus)

Augusztus ünnepekben gazdag hónapunk: Nagyboldogasszony, Szent István napja. E neves ünnepek mellé még káplánt is kapott plébániánk. Hogy kicsit jobban megismerjük, karitásunk meghívta őt - László atyával együtt - egy kötetlen beszélgetésre.

Csoportunk tagjai bemutatkoztak az új atyának. Elmondtuk milyen munkát is végzünk egyházközségünkben, - s tettük mindezt a finom slambuc kóstolgatása közben.

Reméljük mindkét atya továbbra is szívesen segíti munkánkat, káplánunknak pedig augusztus lesz a legkedvesebb hónapja (születésnap, névnap, Esztergomba kerülése).

További jó munkát mindkettőjüknek, hogy mi, hívek „élvezhessük” áldásos tevékenységüket.

*

Nagyon kedves meghívásnak tett eleget karitásunk. Szeptember 14-én ünnepelték Mátraverebély-Szentkúton **rend-**

Jük megalakulásának 85. évfordulóját a Ferences Szegénygondozó Nővérek.

Mi esztergomiak büszkék lehetünk arra, hogy Szent Ferenc családjának egy kis magyar hajtása városunkban működik.

„Aki a maga idejében jót tesz, az századokért dolgozott.” - írja Francois Fénelon francia író –(katolikus teológus, Cambrai érseke, költő. Szerk.)

A nővérek felkarolják a mai társadalom legszegényebbejait, visszaadva nekik az emberi méltóságukat. Származásra, nemre, korra és vallási hovatartozásra való tekintet nélkül szolgálják azokat, akikhez Isten küldi őket. 1927 a megalakulás dátuma. 85 év nagyon fontos idő minden intézmény életében. Kialakulnak ezalatt a hagyományok, szokások, melyek az intézmény belső életére meghatározó és specifikusan jellemző tényezőkké válnak. A ferences nővérek munkáját a többet és jobbat akarás jellemzi. Együtt dolgozva velük a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek és a rászoruló családok megsegítésében, rádöbbsentünk arra, hogy a családok és a gyerekek minket is formálnak. Így válunk teljesebb emberré: karitászok, nővérek, családok, neveltek.

A jubileum ünnepnapja előadással kezdődött. Klarissza, Veronika és Anna nővérek ismertették rendjük történetét egészen napjainkig.

A szentmisét Beer Miklós püspök atya celebrálta, aki mindenkit lenyűgözött kedves, szerény egyéniségevel. Külön köszöntötte az esztergomiakat, megkérve, hogy tegye fel a kezét, aki esztergomi. (Én örömben mindkettőt feltettem!) A lelki feltöltődés mellé finom ebédet és süteményt is kapott mindenki.

Délután a nővérek színészi képességeikből adtak ízelítőt humoros formában, rekeszizmainkat megoldozva mutatták be a rend történetét.

Olyan meggyőzően játszották el a közösségükbe való jelentkezést, amelynek feltétele a szeretet, a küldetésstudat, a szegények szolgálatának vágya és a betöltött 18. életév. (Ha nem lennék kissé túlkoros, kedvem lett volna jelentkezni!)

Tihmér atya előadásával – a ferences lelkiség a 21. században – , majd szentségimádással ért véget a nap.

Balczó András, a magyar sporttörténelem egyik legnagyobb alakjának naplójában ezt olvashatjuk: „Nem szabad csalódást okoznom az embereknek, akik bíznak bennem. Örömet kell szerezni nekik, melynek egyetlen útja van: a sok és okosan végzett munka.” Kívánjuk a nővéreknek, hogy a sok és okosan végzett munkájuk a Jóisten segítségével sikeres legyen, a szétkóborolt nyáját tereljék egybe.

„Hasonló a hasonlóval hamar összebarátkozik” – írja Ciceró, de a nővéreknek a sokféle, különböző embert kell egybeterelelniük.

Pitti Katalin operaénekesnőtől kaptam egyszer egy Hamvas Béla idézetet: „Rád bízok minden embert, külön kivétel nélkül mindenkit, segíts, adj enni, adj ruhát, mindenkire vigyázz úgy, mint magadra, és ne hagyd sötétben elmerülni.”

A nővérek nem hagyják az embert a sötétben elmerülni. Kívánunk további sok-sok szép évet! Az Úr áldása kísérel munkájukat!

A háromjegyű ünnepen (100 év) is ott szeretnénk lenni!

Recska Valéria

Röviden

• Plébániánk három fő közmunkást foglalkoztat augusztustól. Különösen is hasznos volt ez az elmúlt héten, hisz templomunkat minden nap nyitva tudtuk tartani 8-16 óráig, így a babakiállítást nagyon sokan látogathatták. Továbbra is marad ez a nyitva tartás, tehát hétfőtől péntekig 8-16 óráig látogatható a templom. Ezzel a különleges lehetőséggel érdemes élni nekünk is, nemcsak a turistáknak!

• Beindultak a hittanórák, ennek órarendje itt olvasható:

Óvodások:	csütörtök	09.00	Angyalkert Óvoda
Óvodások:	kedd	16.00	Mindszenty Iskola
1. osztály:	kedd	11.45	Babits Mihály Általános Iskola
2. osztály:	szerda	11.45	Babits Mihály Általános Iskola
3. osztály:	kedd	16.30	Plébánia
4-5. osztály:	csütörtök	16.30	Plébánia
6-7. osztály:	szerda	16.30	Plébánia
8. osztály:	kedd	16.15	Plébánia
Ifjúsági hittan:	vasárnap	19.00	Plébánia

• Október 6-án, szombaton rendezzük a Kerektemplom éjszakáját, amelyre mindenkit szeretettel hívunk és várunk. Az est tervezett programja:

- 18:00 Szentmise a hazáért. Október 6-ra emlékezünk.
- 19:00 Templombemutató: Kerektemplom gyerekszemmel
- 19:30 Mindszenti iskolások műsora
- 20:00 10 éves a „Mi Házunk”
- 20:30 Bemutatkoznak az esztergomi gyermekotthon lakói
- 21:00 Egyházzenek bővületében. A Szent Anna Kórus és a Corde Voto műsora.
- 21:30 Különleges ajándék. Tanulságos esti mese a fiatal felnőttek előadásában.
- 22:00 Nemzetek rózsafüzére
- 22:30 Bemutatjuk közösségeinket
- 23:00 Taize-i imaóra kesztölci fiatalok vezetésével

• Októberben minden hétköznap (H-P) 17.30-tól rózsafüzért imádkozunk templomunkban, köszöntve a Magyarok Nagyasszonyát. Októberi imaóránk (16-án) is róla szól majd. 27-én pedig Ave Maria énekekből szőtt rózsafüzérral kerüljük őt, ami egyben jótékonyági koncert lesz, - orgonánk javításához gyűjtjük az adományokat.

• Folyik plébániánkon a tetőtér építési munkálata, még az idén szeretnénk használatba venni. Sokan hiányolják (jogosan!) a templom Táti út felőli lépcsője mellől a korlátot, ami a kerítés elbontásakor megszűnt. Igyekszünk minél előbb megoldani a balesetmentes feljárás lehetőségét.

Hirdetések, programjaink

Október

Októberben minden hétköznap (hétfőtől péntekig) 17.30-tól elimádkozzuk a rózsafüzért.

2-án, kedden 17 órakor szüreti szentmise lesz a Rozália kápolnában, amit Székely János püspök atya tart. Utána agapé a kápolna előtt.

6-án, szombaton Kerektemplom éjszakája.

9-én, kedden 19 órakor bibliaóra Székely János atyával.

11-én, csütörtökön az esti ünnepi szentmisében a Hit Évének megnyitása.

13-án, szombaton 14 órakor szentmisével kezdődik a Ferences Nővérek gyógyító imaszolgálat, délutánja.

16-án, kedden 18 órakor októberi imaóránk.

21-én a szentmiséken gyűjtés a missziók javára.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
 Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
 Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segített: Németh Tünde
 Támogatók: † özv. Kovács Jenőné, Senczi Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2012. október
V/10. szám

Októberben Szentatyánk megnyitotta a Hit évét. Ezt megtettük egyházközségünkben mi is 12-én az esti szentmisénkben. Az év folyamán lesz időnk végiggondolni egyénileg és közösségeinkben is, hogy számunkra mit is jelent a hit, hol tartunk, és merre haladunk. Haladunk-e egyáltalán?

Jelen számunkban három kiemelkedő eseményről számolnak be „újságíróink”, amelyek már kapcsolatosak a Hit évével, hiszen mindegyik – a maga módján – tanúság-tétel, evangelizáció. Jézus parancsát szeretnénk megvalósítani: a szeretet megélését, közvetítését, és az örömhír terjesztését. A gyermekek hete, a Kerektemplom éjszakája és a gyógyító imaszolgálat jó alkalom volt egy kis elmélyülésre.

Hogy hitelesen, vonzóan tehesünk tanúságot, magunknak is fejlődni kell, el kell mélyülni hitünkben, hiszen missziós területen élünk. És nem feltétlen kifele kell kacsintgatnunk, sokszor magunkon, családjainkon, közösségünkön belül kell kezdenünk a munkát...

Gondolatok a Hit évről

A civilizált világ minden kontinensen a válság jeleit mutatja. Az erkölcsi válság már a gazdaságot is elérte. Ennek leküzdéséhez az emberek, a világ vezetése rossz helyen keresgél. A bürokrácia burjánzása, az élet minden területét beszabályozni igyekvő törvénykezés csak ellenszenvet gerjeszt. Ha az emberben belül nem létezik egyfajta önkorlátozás, tartás, akkor a mérhetetlen önzésre nevelt világunk saját csapdájában vergődik (valósítsd meg magad, neked ez jár, mert megérdemled, amit nem tilos, azt szabad), és rosszul érzi magát. A szeretet helyett az önszeretet, a szolgálat helyett az uralkodás a divat. Az alázat meg egyenesen szárnalmas, szerencsétlen, lesajnálni való tulajdonság, mentalitás manapság. Az ember keresi a boldogulását, boldogságát, de többnyire rossz helyen.

Egyházunk vezetése mindezt látva, újra csak az evangéliumra, Jézusra akarja felhívni a figyelmünket, ezért is hirdette meg a Hit évét. Míg Jézusra rá nem találunk, nem lesz megnyugvásunk ebben a földi létben, mert „nyugtalan a mi szívünk, míg meg nem nyugszik Őbenne.”

...Ez idő alatt tekintetünket Jézus Krisztusra, „a hit szerzőjére és beteljesítőjére” szegezzük (Zsid 12,2): benne talál beteljesedést az emberi szív minden vágyakozása és szorongása. A szeretet öröme, a szenvedés és fájdalom drámájára adott válasz, a kapott bántásokkal szembeni megbocsátás hatalma és az élet győzelme a halál üressége felett: mindez az Ő megtestesülésének misztériumában találja meg beteljesülését; emberré válásában, abban, hogy osztozik emberi gyöngeségünkben, hogy átalakítsa azt föltámadásának erejével. Ő, aki meghalt és föltámadott a mi üdvösségünkért, világítja meg teljesen hitünk példáit (a szenteket), akik meghatározták üdvösségünk kétezer évét... (Porta fidei)

Hát én hogyan is állok Istenel? Hogyan a családom, az egyházközségünk? Érdemes egy kicsit elgondolkodni rajta!

Van-e őszinte hitem Istenben? Hiszem-e, amit az evangélium Jézusról, a földre szállt Istenfiáról hirdet? Hiszem-e, hogy

pont Jézus által Isten személyes kapcsolatba akar kerülni az emberrel? Velem!

Ha ezekre a kérdésekre legalább egy bizonytalan igen a feleletem, akkor már a hit kapujában állok (v.ö. Porta fidei). Ez már valami! De pont ez buzdít, sőt kötelez, hogy e kapun be is lépjek, és azután tovább haladjak. És itt már nehezebb kérdések is jönnek: a kereszteni elköteleződés, a mégis szeretet, a tanúságtétel föl vállalása, meg a többi. Ez persze nem fog menni, ha csak hangulat vagy hagyomány keresztenyek vagyunk.

Az Egyház ma sokaknak csak egy szolgáltatás, amitől (el)várunk valamit, amivel így-amúgy megelégszünk, vagy még további elvárásokat támasztunk. Pedig valójában az Egyház Jézus titokzatos teste, egy közösség, ahol minden sejtnek – nekem is! – megvan a sajátos, személyre szabott feladatom! Nem tekinthetek rá a kívülálló hívős idegenségével, hiszen rólam is szól. Az Egyház mi vagyunk! Nem csak a hierarchia, hanem minden megkeresztelt ember.

Megkeresztelték, templomba is járok? Akkor kutya kötelességem az evangelizáció, az örömhír terjesztése a magam helyén, képességeim, adottságom szerint! Ha meg az örömhír nem jelent számomra semmit, vagy nem sokat, akkor a hitem csak hangulat, jámbor szokás.

Közösségünkben igyekszünk még tudatosabban, hatékonyabban munkálkodni, hogy a közöny, az érdektelenség falait döntögetve minél több testvérünket a hit tudatos megélésére, Krisztus öröme, a közösségbe tartozás élményének megtapasztalására segítsük. Egyházközségünk nyitott, mindenkinek helye van, minden értékes kezdeményezést meg is valósítunk.

„...Kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonlít a tereken tanyázó gyerekekhez, akik odakiáltják a többieknek: Furulyáztunk nektek, de nem táncoltatok, siratót énekeltünk, de nem jajgattatok” (Mt 11,16-17.)

Bízom benne, hogy majdan a Hit évének zárásakor nem sok testvérünkre lesz igaz Jézus példázata az utcagyerekekről, hanem mindnyájan belépünk a (tudatos) hit kapuján, és jócskán előre is haladunk. **Így legyen!**

Nyitrai László

A babakiállítás megnyitójára

Miért is szerveztük meg? Több oka is van:

1. Szeptember lévén, az iskola kezdetén egyébként is a gyerekekre irányul mindenkinek a figyelme.
2. Lélekben is gondoljunk a gyerekekre.
3. Plébániánk próbál mindenben „gyermek-centrikus” lenni.

Azonban ezek mellett egy sokkal fontosabb cél is vezetett bennünket. Mégpedig az, hogy az Isten által kapott életen elmélkedjünk.

Hiszen ezek a babák nem voltak egyformák: volt aki sírt, volt aki nevetett vagy éppen jóllakott arcot mutatott. Mindez azt jelenti, hogy mi emberek sem vagyunk egyformák. Mindannyiunkat egyedileg teremtett meg az Isten. Éppen ezért egyedi módon is szeret bennünket. Ezt a tényt pedig jó időnként újra és újra felfedezni az életünkben.

Jézus azt mondta: „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, mert ilyeneké a mennyek országa” (Mk 10,14)! Tehát, ha el akarunk jutni Istenhez, akkor gyermeki lelkülettel kell élnünk. Mit is jelent ez? A gyermek lelke őszinte, tiszta, van benne bizalom, és segítségre szoruló.

Nekünk is ilyen lelkű emberekké kell válni. A most elkezdődött Hit éve sok alkalmat ad majd arra, hogy tökéletesítsük a lelkünket. Bízom abban, hogy ez a babakiállítás is már ezt szolgálta, és mindannyiunkat elgondolkoztatott önmagunkról, az Istennel való kapcsolatunkról.

László atya

A babakiállítás ötletétől a **gyermekek hetének** elgondolásáig eltelt sok idő. Ezalatt körvonalazódott beszélgetéseinkben, hogyan is töltsük meg lelki tartalommal ezt a programot. A kiállítás megszervezése könnyen és gyorsan ment. Köszönet érte a babakészítő hozzáállásának is.

Sejtettük, hogy lesz érdeklődés, ezért megragadtuk a lehetőséget, hogy az esztétikai élményen túl a szíveket, lelkeket is megérintsük.

Talán jól számítottunk. Erről tanúskodik az alábbi néhány beszámoló az újságban, meg a számos beszélgetés, élménybeszámoló, a sok vidám, olykor meghatott arc látványa a babák előtt, illetve a hét eseményein.

Szombaton az esti mise után megnyitottuk a kiállítást László atya beköszöntő gondolataival és egy rövid műsorral. Az eseményre hívtuk a helyi sajtó/tv képviselőit – de nem keltette fel érdeklődésüket. A Mária Rádióban viszont beszélgetés, riport készült és hangzott el László atyával ezen eseménysozatról. (Honlapunkon meghallgatható.)

Kedd este imaóránkon a gyerekekről gondolkodtunk, értük imádkoztunk. Csütörtök estei szentmisénket az abortusz áldozataiért mutattuk be, majd litániában kértük a magyar szentek közbenjárását a gyermekekért.

Vasárnap a diákmisét egyházközségünk gyermekeiért ajánlottuk fel, melynek végén az atya megáldotta a jelen lévő gyerekeket

A kiállítást több százan - főleg óvodások és családjaik látogatták. Úgy gondoljuk, érdemes volt megszerveznünk.

Szerk.

„Aludj baba, aludjál, angyal áll az ajtódnál...”

Nagy örömmel értesültem arról, hogy a Szent Anna templomban babakiállítás nyílik. Czibuláné Erzsike kedves babáit már láttam több helyen is, most az tetszett nagyon, hogy egy templomban kerültek kiállításra.

Megbeszéltük az óvó nénikkel, hogy a középső- és nagycsoportos gyerekekkel útnak indulunk, hogy gyönyörködhesünk az aranyos babákban, és nem mellékesen meglátogathatunk egy templomot is, amire eddig hétköznap délelőtt nem nagyon volt lehetőségünk.

Az apró lábaknak bizony szép kis séta volt, mire az Árpád-házi Szent Erzsébet Óvodából eljutottunk a Kerektemplomba. Mielőtt beléptünk volna, az óvó néni kérésére a gyerekek elmondták, hogyan viselkedünk a templomban.

Néhány percig csak csendben, nagyra nyílt szemekkel nézték a kis újszülötteket, majd kezdtek egymásnak mondogatni, kinek melyik tetszik a legjobban, és természetesen az is elhangzott: „De jó lenne őket ölebe venni!”

Miközben nézelődünk, megérkezett egy másik óvodás csoport is, így átadtuk a helyünket, és beültünk a padba. Nagyon jó érzés volt, hogy a napi imánkat itt a Jóisten házában mondhattuk el! Utána kicsit körülnéztünk, majd a keresztelőkünnél elmeséltem, hogy amikor ilyen pici babák voltak, az atya itt keresztelte meg őket. Jutalmul, a szép viselkedésükért egy szép, népi Mária altatót énekeltem a gyerekeknek.

Kifelé a templom lépcsőjén pihentünk egy kicsit a hosszú út előtt, elfogyasztottuk a délelőtti gyümölcsöt, majd indultunk vissza az óvodába.

Köszönet mindenkinek, aki lehetővé tette, hogy az óvodásokkal ilyen szép élményben lehetett részünk, és köszönet illeti azokat az óvó néniket, akik meghallották a hívó szót, és elhozták óvodásaikat a Szent Anna templomba!

Hengánné Gogola Gabriella

Babakiállítás a templomban

Lacival egyik délután találkoztunk, és nagy örömmel mondta nekünk, hogy babakiállítás lesz a templomban.

Anyuval tanakodtunk, mit is takar ez, milyen babákat láthatunk majd.

Gondoltuk, biztos valakinek a magángyűjteménye, különböző megvásárolt kis játékok, amiket most mi is megnézhetünk.

Vasárnap, ahogy beléptünk a templomba és a Szent József oltárnál megpillantottuk azt a sok kis újszülöttet formázó babát, nagyon meglepődtünk. Anyuval rögtön elkezdtünk nosztalgizni: „Emlékszel, a Zolika olyan kicsi volt, mint az ott fent, a pólyából ki se látszott. Bálintka meg úgy alszik, még a száját is úgy tartja, mint az a kis szőkefürtű, aki olyan békésen pihen itt előttünk.” Nagyon élethűek voltak és a szívekhez szóltak a babák.

Nem akartam elhinni, hogy egy esztergomi hölgy készíti, sajátos technikával, és ő maga formázza meg őket a saját elgondolása alapján.

Sajnos még nem hallottam róla, pedig több díjat is nyert már.

Köszönjük László atyának és azoknak, akik megszervezték a kiállítást, hogy mi is részesülhettünk ebben a szép élményben, és megtudhattuk, hogy a szomszédságunkban ilyen kis csodák készülnek.

Erzsi néninek nagyon sok erőt, egészséget kívánunk. A jó Isten áldása legyen munkáján. Sok pici „gyermek” szülessen még a kezei között.

A gyermekekre nagyon nagy odafigyelés szükséges. Igen fontos a felnőttek példamutatása, az, hogy mit látnak tőlünk a kicsik. Jó tapasztalni, amikor szeretettel vesznek körül bennünket, és egy-két jó szóval érdeklődnek a család után, a kisfiunkról.

A misén Bálintkánk nem mindig az odafigyelő arcát mutatja, de nagyon jólesik, amikor idősebb nénik, bácsik szeretettel próbálják őt lekötni és lecsendesedésre bírni. Én ezt csodának élem meg, mert a mai világban jobb rosszat felélelezni a másiról és megbántani, mint valami jót cselekedni, egy jó szót szólni.

Mi sem voltunk jobb gyerekek, csak az már régen volt. Szüleink, nagyszüleink elfelejtették a nevelési gondokat, megszépültek velünk vívott harcaik, és a jóra emlékeznek, ami természetes. Remélem velünk is így lesz majd egykoron.

Nekünk, keresztényeknek még jobban oda kellene figyelnünk egymásra, egy jó szóra megállunk, meghallgatni egymást.

A kisgyerekek nagyon megérik a feléjük áradó energiákat, és ha jót, szeretetet éreznek, akkor ők is azt fogják sugározni.

Ehhez kívánok mindenkinek sok erőt és szeretetet, hogy mindnyájan szeretve legyünk. Köszönettel:

Kovácsné Szilvi

Látogatásunk a babakiállításon

Az elmúlt hét elején napközi otthonunkban (Életút Egyesület a Sérült Fiatalokért Margaréta Napközi Otthona) elhatároztuk mi segítők és sérült fiataljaink, hogy a hét közepén megtekintjük a Szent Anna templomban lévő babakiállítást. Mivel a sérült fiatalok csak hét közben és napközben tartózkodnak otthonunkban, így egy misén való együttlét sajnos szóba sem jöhet. (Kivéve nagy ritkán, amikor vesszük a bátorságot és felhívjuk Székely János atyát, hogy nem tartana-e nekünk szentmisét a Szent Adalbert Központban. De hát ez egyre ritkábban fordul elő, mióta János atya püspök lett.)

A mostani babakiállítás tartalmas napközbeni programnak ígérkezett, és jó lehetőség volt arra, hogy elmehessünk együtt templomba.

Fel is kerekedtünk hát, és egy szerdai napon felszálltunk a tesco buszra, hogy mielőbb eljuthassunk a Kerektemplomhoz.

Maga a kiállítás csodaszép volt. Bevallom nekem Czibuláné Csicsmann Erzsébet gyönyörűséges babái már régóta kedvenceim, többször is volt lehetőségem bennük gyönyörködni.

Most így együtt is ámulhattunk-bámulhattunk az élethű, gyönyörű díszletek között lévő babákban. Zsolti (napközink „kismama és babaszakértője”) rögtön kiselőadást fűzött a kiállításához. Szemünk gyönyörködtetése után felolvastuk azt az imát, ami a kiállítás mellett volt kihelyezve. Annyit sajnáltunk csak, hogy kevés baba volt megtekinthető, ettől 5x több babára is szívesen rácsodálkoztunk volna. A végén egy-két fiatalunk köszönő szavakat írt a vendégkönyvbe.

És ha már ott voltunk a templomban - elhatároztuk már otthon, hogy imádkozni is fogunk együtt.

Mivel nemrég tanultuk meg az irgalmasság rózsafüzérét a fiatalokkal (egyszer már „szerepeltünk” is ezzel a Mária Rádióban - közösen mondhattuk el a ferences szegénygondozó nővérekkel), így kézenfekvő volt a dolog, hogy a nagy irgalmas Jézus kép előtti padosorokba beülve, végig mondjuk a szentolvasót, felajánlva azt azokért a gyermekekért, akik nem születtek meg, és azokért a szülőkért, akik nem tudták vállalni gyermeküket, illetve akik a jövőben gondolkoznak el azon, hogy talán nem akarják vállalni a nekik Isten által megáldott gyermeküket.

Nagyon jó a sérült fiatalokkal közösen imádkozni, akkor is, ha most még csak akadozva, botorkálva megy egy-egy rózsafüzér végigmondása. Úgy gondolom, ők valahogyan közelebb állnak Istenhez, mint én. Ami nekik nem jutott értelmi képességeiben, az pótolva lett a szívükben.

Ők tisztább szívűen, magától értetődőbben fogadják el Istent, megkérdőjelezések nélkül hiszik azt, amin mi csürjük-csavarjuk gondolatainkat. Sokszor úgy érzem, az ő imáik magasabbra jutnak Isten felé.

A közös imádkozás után elbeszélgettünk az oltárképről, Szent Annáról, majd végigsétáltunk, megtekintve a mellékoltárokat is. Néhány szót ejtettünk a szentek szobrainak kapcsán életükről, azokat az ismereteket felelevenítve, amelyeket már hallottak, vagy láttak életrajzi filmekben keresztül.

Élményekben gazdag lélekkel indultunk el hazafelé.

Szabó Éda (segítő)

Szüreti mise

Október 2-án a Rozália kápolnában tartottuk a hagyományos szüreti misét, amelyet Székely János püspök atya celebrált.

Az esős idő ellenére sokan gyűltünk össze a Szent Anna plébánia, valamint a város más plébániái részéről. János atya homíliájában elmondta, hogy a 17. századtól ezen a napon ünnepli az Egyház a szent angyalok ünnepét.

A zsoltárok (90), az evangélium (Mt 8,10), Ap Csel (Szent Péter szabadulása 12,16) beszélnek róluk. Az egyházatyák is szólnak az őrangyalokról, pl.: Szent Hilarius, Nüsszai Szent Gergely és Alexandriai Szent Kírilloz.

Szent Jeromos a lélek nagy méltóságának tartja, hogy mindenkinek születésétől fogva van őrangyala, aki tanácsot ad neki, hogy igazságosan járjon, és a rosszat kerülje.

Szent Ágoston arra buzdít, imádkozzunk az őrangyalokhoz, hogy állandóan őrizzenek földi életünkben, ajánlják fel imáinkat Istennek, életünk végén pedig adják neki vissza a lelkünket. Az őrangyallal a bűnös lelket sem hagyja magára: a botlás után is támogatja, vezeti.

Mindannyian kerültünk már életünk során nehéz helyzetbe.

Évekkel ezelőtt figyelmetlenségem miatt majdnem elütött egy autó, egy másik alkalommal leestem a lépcsőről stb. Nagyobb bajom nem lett. Szerencsém volt, vagy vigyázott rám valaki? Hiszem az utóbbit! Mintha megéreztem volna fizikai valójában a gondviselést.

Sokszor megtapasztaltam a földi segítséget barátaim, vagy ismeretlen, jó szándékú emberek részéről. Nehéz élethelyzeteim idején (haláleset, magánéleti problémák) őszinte együttérzéssel, biztatással, bölcs szavakkal nyújtottak lelki segítséget, irányították figyelmemet az Isten szándékára, az Istenbe vetett hitem megerősítésére. Nem viselkedtek Káin módjára, aki nem akarta észrevenni a feladatát, amikor azt mondta: „Talán őrzője vagyok én testvéremnek?”

Bizonyára sokan hallottak arról a kedves játékról, amikor egy-egy iskolai kiránduláson vagy táborban minden gyerek megkapta egy másiknak a nevét, akinek az adott időben titokban az angyalkája lehetett (jó cselekedetek, apró ajándékok, okos odafigyelés a másakra). Volt nagy öröm, amikor a tábor vagy kirándulás befejeztével megpróbálták kitalálni az angyalkák kilétét. Ilyen szerényen, a háttérben maradva próbáljunk meg egymás angyalai lenni a mindennapokban!

Az őrangyalok mellett érdemes néhány gondolatot szentelni a mise szüreti vonatkozásainak is.

A szüret a különböző történelmi korokban mindig többet jelentett egyszerű munkánál. Ünnepek számított és számít ma is, hiszen az egész évi munka gyümölcseivel szembesül a szőlőművelő.

Az Újszövetségben Krisztus első csodatétele is a borhoz kötődik. Példabeszédeiben szívesen használt szőlővel és borral kapcsolatos képeket, gyakran szerepelt jelképként a szőlőskert, a szőlőműves, a szőlőtő. A legfontosabb szerephez akkor jutott a bor, amikor az utolsó vacsorán - az Eucharisztia megalapításakor - Jézus kenyeret és bort vett a kezébe.

Az idén jó természettel áldott meg minket az Úr. Megköszöntük neki ebben az ünnepi szentmisében gondoskodó szeretetét, az agapén pedig hálával fogyasztottuk a föld termését.

Tuschinger Lászlóné

Személyes élményeim a Kerektemplom éjszakáján

Október 6-án este voltam a Kerektemplom éjszakáján. Késve érkeztem, mert előtte a nagymarosi ifjúsági találkozón vettem részt, így nem tudtam itt lenni a kezdésnél. A templomtér színes forgatag fogadott, sok kis gyerek és a szülők zsvivaja volt hallható. Zsíros kenyér és meleg tea mellett osztották meg élményeiket a résztvevők. Rövid időre leragadtam itt én is.

Beszélgettünk kedves ismerősökkel, próbáltam megérkezni lelkileg is, mert még az előző program hatása alatt voltam. Közben megjöttek a ferences szegénygondozó nővérek a lelki patikával. Kipakolták a sok-sok gyógyító, segítséget nyújtó

árujukat, és máris lehetett sorba állni, segítséget kérni a lelki nyavalányainkra.

Gondoltam egy nagyot, és beálltam a sorba. Kedves testvéremnek elmondtam a panaszaimat, ő azonnal tudta, hogy melyik gyógyírra van szükségem. Két Miatyánk és négy Hísekegy imáért meg is vásároltam az Úr nekem szóló személyes üzenetét. „Mindent elviselek abban, aki erőt ad” és „Az én igám édes, és az én terhem könnyű” mondta nekem az Úr, és ezzel elkezdte a szívem megérintését. Tudtam, hogy ez személyesen nekem szól, és hogy a mai napon kapott üzeneteknek méltó befejezése.

Kíváncsian léptem be a templomba, nem tudtam a programot, nem tudtam, hogy mi történik az ajtó mögött. A Teleház bemutatkozása és a Töltés utcai gyerekek fellépése volt az első, amit láttam. A szívemben öröm volt, hogy ilyen szolgálat is működik itt Esztergomban, és hogy nagyon sokan eljöttek a roma testvérek közül velünk együtt ünnepelni. A hátam mögött lévő zsvaj, bekiabálás, füttyögetés zavart abban, hogy teljes lélekkel a szereplőkre figyeljek, de próbáltam nyitott szívvel befogadni a gyerekeket az életembe.

A lánynevelő otthon bibliaköröseinek a műsora alatt a szívemben az volt, hogy olyanok mint egy-egy angyal, ahogy itt gyönyörű hangon énekelnek nekünk. Sugárzik belőlük az Isten szeretete. Jó lenne őket közelebből megismerni, találkozni, beszélgetni velük, szeretetet és elfogadást adni és kapni. A felnőtt fiatalok előadásában láthattuk Max Lucado: Különleges ajándék című meséjét, amely mélyen megérintette a szívemet. A végén Éli mester azt mondta a famanóknak, hogy „Használjátok az ajándékokat, amit adtam nektek! Ne azzal próbáljatok segíteni, amitek nincs! Azt kell tennetek, amit a legjobban tudtok!”.

Felvetődött a kérdés bennem, hogy nekem vannak-e ajándékaim? Milyen ajándékaim vannak? Hogyan használom azokat az ajándékokat, amelyeket az Úristentől kaptam? Miért nem használom őket? Ez a szindarab újra tudatosította bennem, hogy jobban odafigyeljek az Úrtól kapott bőséges ajándékaimra. Nekem nem kell mást tegyek, nem kell erőlködjek, nem kell emberi erővel „kettétörjem a kereket”, csak egyszerűen oda kell figyeljek arra, hogy mit kaptam Tőled, Uram, mit akarsz, hogy tegyek? Köszönöm Uram, hogy ott lehettem ezen az estén is a Te házában, és hogy Te gondos Atyaként megérintgetted a szívem.

Angella

Az a bizonyos második lépés

Úgy emlékszem, hogy az Evangélium szerint Jézus csak olyan embereket gyógyított, akik közvetve, vagy közvetlenül kérték a gyógyulást.

Még a halott Lázárnak is voltak szószólói. Egy helyen sem találunk az Újszövetségben olyan verset, ami arról szólna, hogy Krisztus végleg megtagadta a gyógyítást. Csupán egyetlen feltétele van Jézusnak: Hinni kell...

A Megváltó kortársainak könnyű volt – gondolhatjuk mai értelmünkkel – hisz' a csodák az ő szemük láttára történtek.

De tudjuk, hogy ígéretet is kaptunk. „Mert aki kér, az kap, aki keres, az talál, s aki zörget, annak ajtót nyitnak” (Mt 7,8).

Jézus már sokadszor megtette az első lépést felénk. Október második szombatján épp' **gyógyító imaszolgálat** lehetőségét kaptuk Tőle a Szent Anna templomban.

A második lépés már csak rajtunk múlik. Merjünk bátran, bizalommal kérni! Aki most nem tette meg, annak naponta adódik alkalma hittel kérni.

Bizonyára lesz mód jövőre is a ferences nővérek közbenjárását kérni.

(egy a „kérők” közül)

Gyógyító szolgálat

Esztergom, Szent Anna templom – 2012.10.14.

2012. október 11-én, a II. Vatikáni zsinat megnyitásának 50. évfordulóján kezdődött a HIT éve Egyházunkban. Rómában az evangelizációról, újraevangelizációról, misszióról gondolkodva, a hit továbbadásán munkálkodik a püspöki szinódus.

Az evangéliumban Jézus hitre szólító erős hívásával gyakran találkozunk. A csodák jó részénél a gyógyult személy hitének tulajdonítja a gyógyulást: „**hited meggyógyított téged!**” A kánaáni asszony története (Mt 15,21-28) az egyik kedvencem. Többszörösen megsértődhetett volna az asszony Jézus viselkedése miatt, mivel ő szóra sem méltatta a pogány nő - ördögtől megszállott lányáért mondott - könyörgését. Utána pedig azzal utasítja el az asszonyt, hogy neki Izraelhez szól a küldetése. Világos beszéd, ez elküldést jelent, de az asszony konokul kitart, belecsimpaszkodik abba, amit Jézusról hallott („a hit hallásból ered!” Róm 10,17), és lerázhatatlan marad mindvégig.

Úgy sejtem, hogy én már az elutasítás első „kanyarjában” kirepültem volna. Meglett volna a véleményem a jónak hirdett Mesterről, vagy saját pogány kívülállóságom miatt, és a nyilvános elküldéstől szégyenemben föld alá süllyedtem volna. Ez a nő azonban tántoríthatatlanul Te-központú marad: a lányára és a Megoldásra figyel, nem veszíti el ezt a fókuszot, és sérelmeit ezek fényében elhanyagolhatónak tartja. Ha Jézus kutyához hasonlítja őt, akkor belekapaszkodik ebbe a képbe, és együgyűen bízik tovább.

Az az egy a szívügye, hogy szeretetből mindent megtegyen, ami rajta áll. Jézust pedig ez a bizalom, ez a csorbíthatatlan hit egyszerűen leveszi a lábáról, szinte elolvad, és így szól: „Asszony, nagy a hited. Legyen hát akaratod szerint.” És még abban az órában meggyógyul a megszállott lány.

Mostanában a napi igék erre a kitaró hitre hívnak: „Ha azért, mert barátja, nem kel fel, hogy adjon neki; amiatt, hogy nem tágit, mégis fölkel, és ad neki annyit, amennyire szüksége van... Kérjétek, és kaptok, keressetek, és találtok, zörgesetek, és ajtót nyitnak nektek. Mert mindenki, aki kér, kap, aki keres, talál, és aki zörget, annak ajtót nyitnak... Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.” (Lk 11, 8-13)

Máténál a 7,11-ben a „Szentlelket” szó helyén a „jót” kifejezés szerepel. Vagyis az igazi jó, amit kérünk kell, és aminek elnyerését megalapozottan várhatjuk, maga a Szentlélek. Isten első és legkedvesebb ajándéka az Ő saját Lelke. Szinte könyörög Isten, hogy könyörögjünk végre. Ezt a hajlíthatatlan magatartást hajlamosak vagyunk erőszakosságnak, rámenősségnek, nyomulásnak tartani, Jézus viszont dicséri, példaként állítja. Soha ne sértődjek meg, záruljak be, ha nem úgy és nem akkor jön a válasz, amikor és ahogy én képzeltem! Ne hársítam el a felelősséget másra, mondván, hogy „nem – vagy nekem nem – akarta megadni”. Ha Jézus ennyire ösztökél minket a rendíthetetlen kérő imára, akkor ez azt is jelenti, hogy szerinte „nálunk van a labda”: miénk a szabadság, a hatalom és a felelősség!

Ez a három egy. Sokszor azért nem kérünk inkább a szabadságból, mert sejtjük, hogy az bizony felelősséggel is jár, amit senkire nem háríthatunk. Ugyanakkor továbbra sem tudunk mindent megmagyarázni, hogy idónként miért nem történik meg egy gyógyulás vagy más kérdés olykor miért nem teljesül. Ez misztérium marad. De sohasem állhatunk le az elszánt kéréssel, és nem mondhatunk le a végsőkig kitaró bizalomról. Az EGÉSZ-ség ugyanis az Istennel való kiEGÉSZülés, bensőséges kapcsolat, harmónia (Istennel, emberekkel, önmagammal és a teremtett világgal), amit megrontott a bűn, de amit Jézus a megváltásban - teljes életnagyságban - újra felkínál.

Jézus a Belzebub vádat (vö. Lk 11,14kk) akkor kapja, amikor épp kiüzi a némából a gonosz lelket, és a néma csodálatos módon megszólal. Így válhat a színtiszta örömhír örömhírré. Az egyik örvendezik Isten nagyszerű műveit látva, a másik fenyegetve érzi magát tőle, és maga is fenyegetővé válik ettől. Jézus egy példabeszéd kapcsán kérdezi: „Rossz szemmel nézed, hogy én jó vagyok” (Mt 20, 15b)? Beszédese ez a kifejezésünk, „rossz szemmel nézni”. Igen, ilyenkor „a mi készülékünkben van a hiba”, az egyik szem jónak látja, a másik pedig ugyanazt rossznak. „Nagyszerűek az Úr művei mindazok szemében, akik szeretik azokat” (Zsolt 111,2). Ezért **létkérdés, megtanulni a HIT szemével nézni, hogy láthassunk is!**

A napokban vett igék a Galata levél 3. fejezetéből felébrésztettek minket, hogy ne a szabályok, törvények megtartásába helyezzzük bizalmunkat, ne ez legyen életünk alapja, bizton-sága, hanem egyedül Jézus Krisztus, a Megfeszített. Minden áldással válik, ami jó nevelőként elvezet Jézushoz, így a törvény is, de a személyes találkozásban már egyedül a szeretetkapcsolat számít az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel. Ez az egyetlen megtartó alap, az egyetlen megbízható biztonság! A többi támasz illúzió, és az idő folyamán szükségszerűen felmondja a szolgálatot. Mindezt a mi érdekünkben, nehogy végérvényesen rossz támaszt válasszunk. A szeretetkapcsolat tud megnyitni, hogy a csodát valóban csodának lássam, és képes legyek a meggyógyulttal együtt örülni.

A fügefá kapcsán beszél Jézus a hit hatalmáról: „ha nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, akkor az csakugyan megtörténik... Ha imádkoztok valamiért, higgyétek, hogy megkapjátok, és akkor valóban teljesül kérésetek. Amikor imádkozni készültök, bocsássatok meg, ha nehezteltek valakire, hogy mennyei Atyátok is megbocsássa bűneiteket” (Mk 11, 23b-25). Ahogy a Miatyánk imában, itt is látjuk az egyetlen feltételt, a kiengesztelődést!

„A hit hallásból fakad, a hallás pedig Krisztus tanításából” (Róm 10,17). Azzá leszel, amit eszel/nézel/hallgatsz – ez is szabadság/hatalom/felelősség. Szellemi-lelki síkon sem mindegy, mivel táplálkozunk! Hiszen az fog alakítani minket. „Isten szava eleven, átható, minden kétélű kardnál élesebb... megítéli a szív gondolatait és szándékait” (Zsid 4, 15).

A vasárnapi evangélium a gazdag ifjúról (Mk 10, 17kk) jól szemlélteti mindezt. Jó mesternek szólítja Jézust, aki ezt látszólag elhárítja, valójában azonban csak tisztázní akarja az ifjú hitét. „Egyedül Isten jó! Minden más csak Belőle részesülve lehet jó. Hiszed talán, hogy Isten vagyok?” „Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?” – kérdezi ez a becsületesen nyerni akaró fiú, nagyon komolyan gondolva a jóra törekvést. A parancsokat, melyeket Jézus sorol, megtartotta. Azt reméli, hogy még többet nyerhet, ha Jézussal beszél. Biztosan kap egy jó útmutatást a további erőfeszítések irányában, kész áldozatot is hozni az általa elképzelt és szívből vágyott gyarapodásért, növekedésért. Mintha egy újabb kurzusra jelentkezne be Jézusnál. Sokat szerzett, nem csupán anyagiakból, és most is gyűjtögetni indul – szellemi, lelki kincsekre vágyva.

Biztosak lehetünk benne, hogy valóban jó ez a fiú. Jézus ránéz, és megkedveli őt. „Valami hiányzik még belőled – mondta neki.” Felcsillanhatott ekkor a fiú szeme: most jön végre a vágyott tanítás, amit hazavihet, és a tökéletesedés biztos reményével bontogathat. Amikor Jézus valami olyat mond, amire ez a jóra való, törekvő ifjú végképp nem számít: „Menj, add el, amid van, oszd szét a szegények közt, és így kincsed lesz az égben, aztán gyere, és kövess engem!” Erre az ifjú – nagy vagyonára gondolva – „beborult” miként a felhősödő, elsötétülő égből. Miféle logika ez? Ha hiányzik valami, akkor nem kapom kellene inkább? Amit nagy gonddal szereztem, most adjam oda? Le kell építenem ahhoz, hogy felépüljön valami nagyobb jó? Oda kell adnom az életemet ahhoz, hogy valóságosan megnyerjem? Utolsónak kell lennem ahhoz, hogy első lehessenek? Kicsinek és szolgának ahhoz, hogy nagy lehessenek?

Ez a szentek tudománya, az az együgyűség, ami bölcses-ségével felülmúl minden okosságot. Ez a Jézussal való kapcsolat elsőbbsége minden körülmények között. Ez az evangéliumi hit jőzansága.

*Czopf Éva Klára nővér
(Szent Ferenc Kisnővérei – TORG)*

Ezúton is megköszönjük Klára nővér és társai tanúságtételét, a vízvárosiak zenei szolgálatát! Kár, hogy a „házigazda” egyházközségünkben alig néhányan éltünk e különleges lehetőséggel, és voltunk jelen... (Szerk.)

Ipolyszalka, október 7.

Mária tiszteletünknek sokféle formája van.

Ebben is érvényes: ahány ház, annyi szokás. A szalkaiak maroknyi csoportja - a Magyar Ház és főleg Ziman Magdi néni kezdeményezésére - idén 7. alkalommal hívta a fájdalmas Szűzanya zárókönyvet a környékelieket és néhány énekkart. Szomorú, hogy a helybelieket, a helyi egyházat hidegen hagyja ez a buzgalom.

A Magyar Házról a templomig a lorettói litániát énekelve vonult kórusunk is a lelkes kis csapattal a szentmisére. Utána a templomkert lourdes-i barlangja előtt minden csoport énekel, verssel köszöntötte a Szűzanyát. A kézműves kiállítás megtekintése után, gyönyörű időben, jó hangulatban fogyasztottuk el a vendéglátóink által készített ebédet.

Szent Erzsébet szobra körül - aki már két éve várja, hogy megáldják, felszenteljék(!) - közös énekléssel búcsúztunk el egymástól, bízva Mária oltalmában, és e szép hagyomány folytatásában, no meg az újabb találkozás reményében.

Úgy gondolom, kórusunk szalkai jelenléte tanúságtétel Mária és magyarságunk mellett, szolidaritásunk szerény kifejezése a határon túli magyarok felé.

Ny.L.

Szívünkben kérünk, imádkozz értünk!

Hengánné Gogola Gabi és Nyitrai Laci háromnapos énekkari tábor szervezett kórusunk részére. Október 12-én utaztunk Kiskunmajsára, és kellemes hosszú hétvégét töltöttünk el együtt.

Dél előtt és délután szólampróbákat tartottunk, melyeket összpróba zárt. A vacsorát követte a közös éneklés. Ragyogó alkalom adódott arra, hogy dalkincsünket gyarapítsuk. Hunyadi Zoltán karnagyunk élt a ritka lehetőséggel, és fáradhatatlanul munkálkodott repertoárunk bővítésén. Maradék időnkben felfakerestük a szállásunk közelében lévő gyógy- és élményfürdőt. Remek kikapcsolódást nyújtott. Kórustagunk, Nagyvári Lajos vidám harmonikaszóval ébresztett, szórakoztatott bennünket. Nem maradhatott el a gitármuzsika és a nóta sem. Zene, zene, zene...

A tábor fénypontja volt az éneklés a vasárnapi misén. Hatalmas, gyönyörű temploma van a kiskunmajsai híveknek. A 9 óra kezdődő szertartásra megtelt ez a csodálatos épület emberekkel. Rengeteg fiatal vett részt a vasárnapi misén. A katólikus iskola 4. osztálya vállalta a szolgálatot. Szívvelyes szavakkal köszöntötte kórusunkat az atya, megköszönte „szereplésünket”.

A misén a következő kórusművek csendültek fel: Halmos László: Jubilate Deo, Mozart: Alleluja-kánon, Dobszay S.: Keresztények, boruljatok térdre, Dobszay S.: Imádlak, ó, nagy Isten, Charpentier: Te Deum.

Josquin des Pres: Ave vera virginitas című Mária-énekével búcsúztunk el vendéglátóinktól.

Testben felfrissülve, lélekben megerősödve tértünk haza. Köszönjük!

Szentgáli Ferencné Eszter

Nyugdíjas közösségünk

Elmúlt a nyár, ősz lett újra. **Nyugdíjasok várunk titeket!** Isten segítségével megkezdtük a 2012-13-as évadot.

Az első összejövetelünkre Horváth István atyát hívtunk vendégnek. Nagyon örülünk, hogy van káplánunk, és számíthatunk a segítségére.

Ezen a találkozón elmondtuk egymásnak, hogyan telt el a nyár, kinek melyik tagja fáj. Jólesik visszagondolni az élet nehéz szakaszaira is, és rájönni az Isten szándékára.

Felköszöntöttük az összes névnapost - hatalmas virágkosárral. Imával köszöntük meg, hogy együtt lehetünk. Örülünk a sok finom falatnak és a gyógyteának is.

A Hit évében buzgó rózsafüzér-imánkkal igyekszünk segíteni egyházközségünket, kérve a Szűzanya és Szent Fia hathatós oltalmát.

Ányistik Lajosné

*

Idősek napja

Minden évben az idősek napján a Mindszenty iskola aulája megtelik az ünnepekkel: a Szent Anna plébánia nyugdíjasait köszöntik az iskola diákjai. Így volt ez idén is. Nagy örömet szereztek nekünk szép és vidám műsorokkal. Köszönjük Ági tanító néni fáradozását, a sok munkát, az osztálynak a felkészülést. Gyerekek! Jó volt látni izgulós, okos arcotokat. Gratulálunk!

Imádságos szeretettel:

Nyugdíjas közösségünk

*

Legutóbbi összejövetelünket **nemzeti ünnepünknek** szenteltük. Ez év október 23-án emlékezünk a huszadik század letragikusabb eseményének, az 1956-os forradalom kitörésének ötvenhatodik évfordulójára.

Nemzeti függetlenségünk elnyomása és a szabadság utáni vágy ereje hívta Budapest utcáira az egyetemistákat, a fiatalokat **békés tüntetésre**. Sok ezren csatlakoztak az egész országban ehhez a megmozduláshoz, amely azonban sajnos **véres tragédiává lett**, sok magyar feláldozásával végződött.

Esztergom városában is csatlakoztak a forradalom eszméihez a fiatalok. Itt is többen megsebesültek, 14-en életüket veszítették.

Sok ország együtt érzett a magyar néppel. Az olaszországi Padovában például 1956-os mártírjaink tiszteletére megépült a Szent István nevét viselő plébánia, ami testvérplébániánkká is lett. Szentéjében ott van a zászlórúdon a szívét melengető magyar zászló.

Emlékezünk hős vértanúinkra, és kérjük a magyarok Nagyasszonyának oltalmát, segítségét hazánkra:

„Istennek dicsőséges anyja, magyarok Nagyasszonya!

Emlékezzél meg Magyarországról, édes hazánkról!

Tekints reánk kegyes szemmel, légy szószólónk és közbenjárónk Szent Fiadnál, Jézus Krisztusnál! Amen”

Bányai Pálné

Röviden

- A Hit évében egyházközségi zsinat szervezésébe kezdünk. Ennek célja, hogy áttekintsük helyzetünket többféle szempontból: honnan jövünk, hol tartunk, merre kell továbbhaladnunk. Zajlik a különböző munkacsoportok szervezése. Kérjük a Testvérek imáját és támogatását, ötleteit, javaslatait a továbblépés, megújulás érdekében.

Szándékozunk egy kérdőívet is összeállítani, hogy mindenki véleményét, javaslatait megismerhessük, figyelembe vehessük.

- Befejezéséhez közeledik a tetőtér beépítése a plébánia utcafronti részén. Hamarosan birtokba/használatba szeretnénk venni, így már egyidejű programok szervezésére is lesz lehetőségünk.
- Új próbaidős kántor állt szolgálatba októbertől templomunkban: Izing Mihály. Ez úton is megköszönjük Reményi László eddigi szolgálatát.
- A vasárnapi szentmisében megtörtént a bér márkózásra készülő fiataljaink bemutatása (nálunk 15, Kesztlöcön 7 fő). Imádkozzunk értük, hogy a megkezdett útkon mindvégig hűségesen kitartsanak!
- Szomorú hír, hogy korábbi kántorunk Hey Lóránt tragikus hirtelenséggel elhunyt, 63 évesen tért meg Teremtőjéhez. Október 18-án Klotildiligetén búcsúztak el tőle rokonai, barátai, ismerősei. Énekkarunk fejlődésében jelentős szerepe volt, templomunkban több évig szolgált. Nyugodjék békében.
- A Hit évében a szentmise záró könyörgése előtt együtt imádkozzuk Loyolai Szent Ignác imáját – a püspöki karunk ajánlása alapján.
- Október 23-án Dömösre kirándultak fiataljaink, családjaink, mintegy 40-en. A jó hangulatú együttlétről következő számunkban tudósítunk.

Hirdetések, programjaink

November

- 01. csütörtök Mindenszentek ünnepe: szentmise este 6 óra
- 02. péntek Halottak napja: szentmise este 6 óra
- 06. kedd Folytatódik Székely János atya bibliaóra sorozata, este 7 óra
- 09. péntek Ünnepi gyászmise az elhunyt plébánosokért: este 6 óra
- 13. kedd Imaóra: este 6 óra
- 19. hétfő Szent Erzsébet kenyér osztása: este 6 óra
- 25. vasárnap Szent Erzsébet gyűjtés

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Szeretem a hívőket.

Amikor mennek a körmenetben
A méltóságos baldachin után,
És férfi, asszony, lány, gyerek
A tavaszi ég alatt egy szívvel éneklő a himnuszt:
„Föltámadt Krisztus e napon!”
És a kisfiú megrázza a csengőt
És minden fej egyszerre lehajlik
A titokzatos Szentkenyér előtt.
És köztük, köztük az Isten.

És szeretem a hitetleneket:

Amint szegény kisiklott életüknek
Arcuk verejtékével gyötrelődnek
Kőmíveskedni filozófiát,
És erőlködnek úgy tagadni,
Hogy nem-hitükben hinni tudjanak,
És tagadásukkal imádják az Istent....

Sík Sándor: Hívők és hitetlenek

Felelős kiadó: Pokriva László plébános

Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök

Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291

Honlapcím: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Németh Tünde

Támogatók: Juhos család, Meszes B. Jánosné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2012. november
V/11. szám

„Király” – mondják gyermekeink, unokáink, ha számukra szimpatikus, nekik tetsző dologgal, élménnyel találkoznak. Az eredeti tartalommal már – valószínűleg – kevésbé vannak tisztában, a fogalom mégis pozitív tartalommal bír számukra is.

A király fogalmát az elmúlt évtizedek igyekeztek lejáratni, degradálni. Ezek szerint mégsem sikerült teljesen...

Nemzetünk néhány szent királyt is „prezentált”, tekintünk csak az elsőre és az utolsóra! Szent István keresztény alapokra helyezte a helyét kereső nemzetünket, ez szikla alapnak bizonyult, mert még mindig itt vagyunk. Boldog IV. Károly zárja ezt a sort, s most itt vagyunk király nélkül. Vagy mégsem?

Az igazi uralkodók szolgálták a rájuk bízottakat. De jó lenne, ha ezt a mai vezetőink, választott képviselőink is megszívlelnék!

Igen, volt egy királyunk, aki szolgálni akart, és nemcsak földi világunkban, evilági életünkben. Olyan értékeket mutatott és élt elénk, amit nekünk is érdemes követnünk, élteté váltanunk. Akkor rátalálunk életünk királyára, aki szolgál minket, és vezet az örök boldogság felé.

Krisztus Király, te légy a mi királyunk mindörökké!

EGYHÁZKÖZSÉGI ZSINAT

A hit évébe egyházközségünk leginkább úgy akar bekapcsolódni, hogy egyházközségi zsinatot tart. Ennek lényege, hogy együtt gondolkodunk a plébánia jövőjéről, közösségeinkről és a Mindszenty József Katolikus Általános Iskoláról. Nagy előkészítő munka előzi ezt meg. Egy egész esztendeig tart, melynek végén (előreláthatólag jövő novemberben) lesz a három napos zsinat.

A zsinaton az alábbi témákról lesz szó, melyeket bizottságokban fogunk megtárgyalni:

- Liturgia és evangelizáció (vezetője: István atya)
- Karitász (vezetője: Klarissza nővér)
- Családpasztoráció (vezetője: Fritz Péter)
- Ifjúság (vezetője: Lócskai Anikó)
- Hitoktatás (vezetője: Újpesti Gizella)
- Média (vezetője: Nyitrai László)
- Gazdasági ügyek (vezetője: László atya)
- Iskola (vezetője: Espasa Ramon)

Minden bizottságnak 5 tagja van, de természetesen külsős tagok is segíthetik a zsinat munkáját. A bizottságok havonta legalább egyszer összejönnek közösen gondolkodni, hogyan tudjuk még hatékonyabban hirdetni Krisztust az embereknek. Ehhez áttekintik a II. Vatikáni zsinat tanítását, az egyházmegyei zsinatot és különböző, egyéb, más írásokat. Természetesen ötleteikkel is kiegészítik mindezt. Jövő októberig elkészítik a saját dokumentumukat, amit aztán a zsinaton fogunk megtárgyalni. A három napos zsinat végén pedig összeállítjuk a saját zsinati könyvünket, mely alapján alakítjuk majd ki a lelkipásztori munkát.

Nagy vállalkozásba kezdünk tehát, mely plébániánk jövőjéről szól. Aki szeretne bekapcsolódni az érdemi munkába akár zsinati tagként, akár külsős segítőként, kérjük jelentkezzen a sekrestyében november 30-ig. Imádságainkkal pedig mindannyian álljunk a zsinat mellé és segítsük a munkáját.

A zsinat megnyitó szentmiséje 2012. december 2-án, advent 1. vasárnapján 11 órakor lesz, melynek keretében a zsinati tagok leteszik az esküjüket is.

RÓZSAFÜZÉR TÁRSULAT

Az egyházközségi zsinat imádságos háttereként szeretnénk létrehozni egy rózsafüzér társulatot. Mi is ez?

A társulat elsődleges feladata egy ígéret, melynek lényege, hogy legalább egy tized rózsafüzért minden nap elimádkozik a tag azzal a titokkal, melyet neki adtak. Erre nagy szükségünk van, mert az állandó imádság igen fontos egy plébánia életében.

Hetente 2-szer közösen is elimádkozzák a rózsafüzért. (Előreláthatólag ez kedden reggel 1/27-kor és pénteken este 1/26-kor lenne). Nyilván, ha valaki nem tud ezen részt venni, az nem probléma. Ugyanis otthon is el tudja mondani.

Ezenkívül minden hónap elején titokcserére gyűlnek össze. Ekkor osztják ki az új titkokat, és imádkoznak együtt.

A társulatnak van egy vezetője. Az ő feladata, hogy vezesse a nyilvántartást és az egyéb adminisztrációt.

A tagok az új titkokért szerény adományt adnak, melyet a társulat vezetője összegyűjt, és a pénztárcönyvbe bevezet. Mire is kell az adomány? Pl.: új titkok, imafüzetek, rózsafüzérek, olvtárterítők vásárlására stb. Az adományokkal a társulat vezetője minden esztendő végén elszámol a plébános felé részletesen.

Még egy fontos dolog: a társulatnak tagjai lehetnek otthon fekvő beteg emberek is, hiszen a rózsafüzért ők is el tudják imádkozni.

Aki szívesen csatlakozna és szeretne társulati tag lenni, kérjük, jelentkezzen a sekrestyében november 30-ig.

A rózsafüzér társulat megalapítása és tagjainak ünnepélyes eskütétele 2012. december 8-án, szombaton, Szűz Mária Szeplőtelen Fogantatásának ünnepén este 6 órakor lesz.

A Hit Évében tehát mindenkinek lehetősége van aktívan bekapcsolódni plébániánk életébe akár a zsinaton, akár a rózsafüzér társulaton keresztül.

László atya

Plébániai kirándulás

Október 23-án reggel, noha a köd vastagsága elég elretentően hatott, mégis szép számmal gyülekeztünk a templom előtt. A visegrádi buszról Dömösnél szálltunk le, ahol örömminkre csatlakoztak hozzánk még néhányan, akik eddig autóval jöttek el, és nekiindultunk az erdőnek.

Ahogy emelkedett a szint, úgy oszlott körülöttünk a köd, és hamarosan már vastag fénypázmákat rajzolt a fák közé a felhők mögül kibukkanó Nap. István atya erős tempót diktált, de szerencsére, mire a sereghajtó felnőttekből épp kifogyott a szusz, megálltunk egy kis ismerkedős játéokra.

Itt tudtuk meg azt is, hogy negyvenketten vagyunk, ami úgy gondolom, dicséretes létszám. Remélem, jövőre azok a kisebb-nagyobb gyerekek, akik most egyedül jöttek, már hozzák magukkal a szüleiket, testvéreiket is. Több rövid pihenőt tartva végül egy szangulatos lankás helyen álltunk meg ebédelni, ahonnan aztán jóllakottan, pihenten indultunk tovább.

Szükség is volt az energiára, hisz a következő megálló egy napfényben fürdő, barátságos, széles tisztás lett, ahol a társaság fele két csapatra oszlott, és kezdődött az ilyen kirándulásokon már megszokott métázás. Nagy örömeinkre új tagok is színesítették a játékot, akik csak most ismerkedtek a szabályokkal a régi játékosok irányítása alatt. Elégedetten állapíthattuk meg, hogy káplán atya ugyan a plébániánkon új, de mint métajátékos, a profik közé tartozik. A bérmelegítésre készülő lányok is kitétek magukért, igazán izgalmas perceket élhettünk át a négyszer húsz perc játékidő alatt.

A lustábbak meg a nagyon kicsik és a „nagyon öregek” alkották a szurkolótábor: olyan gyönyörű szikrázó napsütésben telt ott fent a hegytetőn az idő, hogy amikor elindultunk lefelé, el sem akartuk hinni, hogy odalent a völgyben valójában egész nap nem szállt fel a köd.

Bónusz programnak a végére maradt a prépostsági romok megtekintése: igazán érdemes volt lemenni a szépen felújított altemplomba, ahol István atya vezetésével - a kirándulást lezáró s az 56 éve történetekre megemlékező - elénekeltük a *Boldogasszony anyánk* kezdetű egyházi éneket. Köszönjük minden szervezőnek és minden résztvevőnek ezt a szép, emlékeztető együttlétet, amire jó lesz majd a hosszú téli estéken visszagondolni – és várni a tavaszi folytatást!

Farkas Edit

Köszönöm!

Hamarosan 62 éves leszek. Megélt életem segít abban, hogy a Teremtő ajándékait jobban észreveszem. Októberi reggelen - kilépve az ajtón - a természet csodája fogad. A nap sugarai táncolnak a színes leveleken, fagy még nem volt, ezért virágaim is szépek. Öröm tölt el. Köszönöm Istenem ezt az ébredést.

Ébredés. Sokszor volt, hogy nem hittem el reggelente, hogy az előző napon történtek igazak. Nehéz volt elfogadni a hozzátartozóim elvesztését, az egészségem romlását, és más kisebb, nagyobb keresztet. Mindezekre most már tudom azt mondani, hogy köszönöm.

Reggelenként egy kis könyvecskét veszek a kezembe, amelyet ajándékba kaptam 21 éve. Azóta minden napom a benne lévő sorokkal indul. Ezt az ajándékot is köszönöm.

November 7-e súlyos nap az életemben. Édesanyám temetésének és Keresztapám halálának időpontja. Anyukám testvére, a Keresztapám, akit 1956 után csak ritkán láthattam, lelki támaszom volt. Nagyon ismert engem, példamutatásával és szeretetével egyre közelebb és közelebb vezetett a Jó Istenhez.

November 7-én kis könyvemben ezt olvasom: „Mikor vagy erős? Amikor Istenben bízol. Ha viszont a bizalmatlanság nyer teret éltedben, elgyengülsz. Légy hát bátor hitben és az akadályok összeomlanak. Isten ereje és szeretete legyen diadalmas és ellenállhatatlan, és segítségét, szeretetét hatalmasan megtapasztalod. Csak az él Istentől elhagyatva, aki nem bízza rá magát.”

Köszönöm Istenem a reggeleket, amelyek a nap reményét hordozzák!

***

Gondolatok

Zaklatott gondolataimban nehezen tudok rendet rakni. Képek sokasága villan be **októberi és november eleji eseményekről**. Két dolog azonban rendszeresen visszatér. Az októberi imaóra érzelmgazdagsága és Szent István király intelmei fiához, Szent Imre herceghez. Az utóbbi magyarázatra szorul. November 5-én, Szent Imre ünnepén az járt az eszemben, hogy milyen intelmekkel látta el István király a fiát. Újra olvastam királyunk latinul megfogalmazott gondolatait. (Az intelmek középkori irodalmi műfaj, a királytűkőr ha-

gyományait folytatja. A királytűkőr didaktikus céllal azzal foglalkozott, hogy megalkossa a jó uralkodó mintaképét.)

„Hallgass, fiam, atyád intelmére,
s ne vedd semmibe anyád tanítását!...”

Idézi Salamon királyt István király. **A két visszatérő gondolatom számomra így kapcsolódik:** Szűz Mária anyai tanítása az imaórában és István király aggódó szeretete az Intelmekben. Mind a két dolog hagyaték a gyermeknek.

Mit tanulhatott Jézus Máriától, és mit tanulhatunk mi az anya fiú kapcsolatáról? Az imaórában elhangzott gondolatok erről is vallanak. Isten akaratára merünk-e mindig igent mondani? Mária példa arra, hogy miként kell szeretettel elfogadni a mindennapi keresztet. Az alázat, a bizalom, a hit, az öröm, a nyitottság, a türelem mind olyan érték, amelyet örökíthetünk a gyermekeinkkel való kapcsolatunkban.

Részleteiben nem elemzem az imaórát, de mindenkinek a figyelmébe ajánlom, hogy az internet segítségével akár mikor újra hallgathatja. Különösen azért ajánlom, mert a szebbnél szebb irodalmi és zenei alkotások tolmácsolása most kiemelkedően szépen sikerült.

Kicsit bővebben írnék Szent István Intelmeiről.

Bevezetőjében azt tanácsolja fiának, hogy ne úgy viselkedjék, ahogy Ádám vagy Salamon fia, hanem figyeljen apja tanítására. Tíz fejezetben ad tanácsokat az Intelmekben: A katolikus hit megőrzéséről; Az egyházi rend becsben tartásáról; A főpapoknak járó tiszteletéről; A főemberek és vitézek tiszteletéről; Az igaz ítélet és a türelem gyakorlásáról; A vendégek befogadásáról és gyámoltásáról; A tanács súlyáról; A fiak kövessék az elődöket; Az imádság megtartásáról; A kegyességről és irgalmasságról, valamint a többi erényről.

Idézem azokat a sorokat, amelyek szerintem a legfontosabbak, és a ma emberének, így gyermekeinknek is szólnak:

„Mert a szeretet gyakorlása vezet el a legfőbb boldogsághoz. Légy irgalmas minden erőszakot szenvedőhöz, őrizd szívedben mindig az isteni intést: „Irgalmasságot akarok, nem áldozatot.” Légy türelmes mindenkhez, nemcsak a hatalmasokhoz, hanem azokhoz, akik nem férnek a hatalomhoz. Azután légy erős, nehogy a szerencse túlságosan felvessen, vagy a balsors letaszítson. Légy alázatos is, hogy Isten felmagasztaljon most és a jövőben. Légy majd mértékletes, hogy mértéken túl senkit se büntess vagy kárhoztass. Légy szelíd, hogy sohase harcolj az igazság ellen. Légy becsületes, hogy szándékosan soha senkit gyalázzal ne illess. Légy szemérmes, hogy elkerüld a bujaság minden bűzét, valamint a halál ösztönzőjét.”

Szerencsésnek érzem magam, hogy Szűz Máriát mennyei édesanyámnak mondhatom, és magyarságom is büszkeséggel tölt el. Árpád-házi szentjeink, köztük István király, Imre herceg olyan példát mutatnak mindannyiunknak, így gyermekeinknek is, amelynek követése lelki boldogságunkhoz vezethet.

Pazsiczky Mariann

Egy nap Istennel

Mióta megismertem a ferences szegénygondozó nővéreket, keresem az alkalmakat, amikor kicsit több időt tölthetek a társaságukban. Nemcsak tanítják és beszélnek a hitről, hanem az életük tanúskodik arról, hogy azt egész lényükkel meg is élik.

Így aztán nagy öröm volt hallani, hogy ismét szerveznek nekünk, fiatal - felnőtt lányoknak itt Esztergomban egy lelki napot. Több céllal is történik mindez - gondolom én -, hogy minél jobban megismerjük az ő közösségüket, életüket, hogy válaszokat kapjunk a hivatásunkkal kapcsolatos kérdésekre, megismerkedjünk olyan, velünk korabeli lányokkal, akiknek azonos az értékrendjük, de legfőképpen azért, hogy egy napot Istennel tölthessünk. November 10-én 10 lány 4 szegénygon-

dozó nővérrel együtt énekelve, imádkozva, jóllakva elmélkedett olyan kérdésekről, mint a hit, a személyes hit és annak növekedése.

Délutáni elfoglaltságképpen megépítettük az Úr hajlékát, ami jelképezte lelkünk templomát is. Szébbnél szebb kápolnák készültek fából, agyagból, papírból, legóból, kis téglából, gyurmából. Az építmények mindegyike más és más volt, mint ahogy mi is különbözőek és sokszínűek vagyunk. Viszont egy mindenhol közös volt, a feszület közepén. Azt hiszem pont ez hozott össze minket ott, azon a napon. Nem csak tényleges, szépen becsomagolt kis ajándékokat kaptunk, hanem egymást is a megosztásokon keresztül. A nővéreken keresztül pedig Istent. Délután Mazgon Gábor atya tartott nekünk szentmisét, ami méltó befejezése és lezárása volt ennek a szép napnak.

Nem győzők köszönetet mondani a Jóistennek a találkozásokért, a kis csendért a hangos hétköznapiak között, de legfőképp a ferences szegénygondozó nővérekért, jelenlétükért városunkban, hogy életükkel mutatnak példát nekünk.

Lócskai Anikó

Lelkigyakorlat a Szent Adalbert központban

„A keresztények életében különleges alkalmak a megújulásra, a hitbeli erősödére, megnyugvásra, lelki békénk visszaszerzésére a lelkigyakorlatok. Különleges „kaland” néhány napra kivonulni zajos világunkból - megtapasztalni lelki sivatagjainkat...”

A fenti idézetet a Szent Anna plébánia honlapján találtam a **lelkigyakorlatok** címszó alatt. Az elmúlt hétvégén Székely János püspök atya tartotta meg „szokásos-éves” lelkigyakorlatát a Szent Adalbert Központban „Belépni a Hit kapuján” címmel. Azért mondom, hogy szokásos, mert ez már a harmadik vagy negyedik – környékbeli híveknek szervezett – lelkigyakorlata volt János atyának, amit azóta tartott, hogy ideérkezett Esztergomba.

Éda részletes beszámolója teljes egészében megtalálható honlapunkon, itt csak néhány részletét olvashatjuk. Szerk.

...Bár már több hét óta folyt lelkes közösségünk szervezői csoportjában a készülődés, feladatok kiosztása, teendők elvégzése, stb., tulajdonképpen bennem csak az utolsó héten, a cél-egyesbe fordulva indult meg valamilyen izgalom, várakozás a lelkigyakorlattal kapcsolatosan. Közösségünk a kezdés előtt 9 nappal Pio atya ellenállhatatlan kilencedét kezdte el imádkozni a lelkigyakorlat sikeréért, azért hogy mindenki részt tudjon venni rajta, aki csak akar, és hogy mindenki sok, saját, neki szóló kegyelemmel a szívében térhessen majd végül haza. A kilenced mellett minden napot egy-egy, vagy több közösségi tag is támogatott azzal, hogy böjtölt is az imádság mellett...

...A hit évével kapcsolatosan a lelkigyakorlat fő témája természetesen a hit volt, egészen pontosan mindenkinek a saját, személyes hite. Gondolatmenetét ehhez kapcsolva János atya az Ószövetségből vette, pontosabban Ábrahám életéből, elhívásából, gyöngeségeiből, elbukásaiból, az ő hitének fejlődéséből. Első este Ábrahám meghívásáról, és útjáról Kánaánba, az Istennel kötött szövetségről és ígéretéről szólt az előadás. Valamint természetesen a történeteknek, eseményeknek saját életünkre, hitünkre való vetülete....

...Gábor atya első elmélkedésének segítségével visszatérhettünk a kezdetekhez. Segített abban, hogy megfogalmazzuk saját magunk számára, hogy mi is az, amiben én hiszek, és miért hiszek? Gyakorlati feladatokon keresztül visszaemlékezhattünk saját hitünk kezdeteire. Arra az eseményre vagy személyre, ami vagy aki segített nekünk elindulni a hit útján, akinek a hite hatott ránk.

Ez a felidézés sokaknak nem volt minden érzelemtől mentes. Majd levelet írtunk, imádkoztunk ezért a számunkra meghatározó emberért, majd az előadás után kiscsoportokban is megoszthattuk egymással kitől is kaptam a hitemet, és mit is kaptam a hit útján ettől a személytől....

Szabó Éda

Nyugdíjas közösségünk – Meglátogattuk a Mária Rádiót

2012. október 11-től a Szentatya meghirdette a Hit évét Egyházunk megújulása és az új evangelizáció jegyében. Ezt az eseményt nyugdíjas közösségünk egy szép zárandoklattal kezdte meg, a Mária Rádió budapesti stúdiójának meglátogatásával - november 3-án.

Hiszem, hogy a Mária Rádió mindennapi imádságos, gazdag programjaival mindegyikünk szívéhez nőtt. Megerősít hitünkben, és égi édesanyánk, Mária üzenetei közelebb hozzák az ő Szent Fiának, az Úr Jézusnak a szeretetét. Hazánkban már 24 adón hallható ez a csodálatos üzenet.

Boldogan indultunk 23 fővel - egy kis busszal -, László atya vezetésével úti célunkhoz. Megérkezésünkkor a műsorigazgató, Dúl Géza atya várt bennünket. Mosolygós, megnyerő egyéniségével rögtön otthon érezhettük magunkat. Segítőkéz vezetésével végigjártuk a rádió helyiségeit, ahova a közelmúltban költöztek be: így láthattuk dr. Szabó Tamásnak, a Mária Rádió elnökének, dr. Székely János püspök atyának, a rádió védnökének, a szervező technikusoknak szobáit, valamint a műsorokat közvetítő stúdió keverőpultjait. Ide érkeztünk déli 12 órakor, ahol elimádkoztuk az Úrangyalát. Megismertük az éppen szolgálatban lévő önkénteseket, akik áldozatkész munkájukkal napi 6-8 órában segítik a működést. Ezután a nemrég berendezett kápolnába vezettek minket, ahol az örvendetes rózsafüzér elmondásával kértük a Szűzanya segítségét plébániánkra, s a magunkkal vitt imaszándékainkra. Ezt egyenesben közvetítették. Fájó szívvel, de lelkileg gazdagodva búcsúztunk, és ezután, a műsorok hallgatásakor egy kicsit újra ott fogjuk érezni magunkat.

Hazafelé utunk a plébániánkhoz tartozó, kesztölczi templomhoz vezetett, melyet 2000-ben csodálatosan felújítottak. Megnéztük a plébánia épületét is, aminek rendbehozatala bizony még nagy feladat lesz.

Hálát adunk ennek a tartalmas, szép napnak minden kegyelméért, köszönjük a Mária Rádió munkatársainak és László atyának a vezetést. Kívánjuk mindenkinek, hogy jussunk el **Mária által Jézushoz!**

Közösségünk nevében: Bányai Pálné

***

Vendégségben Szűzanyánknál

November 3-án meglátogattuk a Szűzanya rádióját. Időben érkezve, örömről meghallgathattuk recepciós testvérünk tanúságtételét a szolgálatról. A tevékeny szeretethez szervezettség, szakértelem, hitüket fontosnak érző, önkéntes, jó emberek kellene. Nagy öröm megtapasztalnunk áldozatos munkájukat - az összetartozást. Az egész épületben a Szűzanya kiáradó szeretete sugárzik. A Mária Rádió egy csoda!

Amikor elérkezett a pillanat, hogy beléphettünk a hófehér kápolnába, a „mennyországba”, hálát adva, könnyek között elimádkoztuk rózsafüzérünket plébániánkért és hazánk lelki megújulásáért. Áldott legyen az Úr neve!

Köszönjük, hogy ott lehettünk. A Jóisten áldását kérjük az egész közösségre. Testvéreinktől pedig adakozást kérünk, hiszen ez a rádió sok idős, beteg és minden rászoruló testvérünknek jelenti a vigaszt, ad erőt és reményt.

Imádságos szeretettel a nyugdíjas nagymamák nevében:

Ányistik Lajosné

Karitás hírek

*„Eljött már november didergő hónapja,
Hideg szele a fák ágait megcsapja.
Meghalva elhullnak a sárga levelek,
Játszadznak vélek a kegyetlen szelek.”*

(Csokonai Vitéz Mihály)

Ebben a „didergő” hónapban derűsebb napok is várnak ránk. Ilyen november 19-e, amikor egyik legkedvesebb magyar szentünket, Erzsébetet ünnepeljük, aki sosem akart szent lenni. Így ír erről Szent-Gály Kata Erzsébet című versében:

„Nem gondolt arra, hogy szent lesz, soha:
derék embernek volt az asszonya, szívből szerette,
s boldog volt nagyon, gyerek-fiatalon.”

Ezen a napon került sor plébániánkon az esti mise után az ünneplésre. László atya megszentelte a kenyeret, amit aztán a híveknek kiosztottunk. Erzsébet a Karitászt védőszentje is. Rövid élete példa lehet mindnyájunknak.

„Nagy lett, bár nem tett különös-nagyot:
csak szeretett és mindig pazarolt,- egész komolyan
vette azt, amit a Krisztus tanított.”

A szentmisén a Corde Voto kamarakórust szolgált, melynek végén dr. Hetényi Bálintné előadásában meghallgattuk a Szeretethimnusz. Ők tették szebbé és teljesebbé ezt az estét. Imádkozzunk együtt Árpád-házi Szent Erzsébettel:

„Kérlek téged minden jószág Asszonya,
kegyelmeddel segis engem,
hogy lelkem üdvösségéért egész alázattal
alávessem neked akaratomat.”

Gondolkodjunk el Serédi Jusztinián bíboros szavain:

„Amíg van valakinek egy darab kenyere, gazdag, mert felébe törheti. Amíg van valakinek két ruhadarabja, van mit megosztani azzal, kinek nincsen. Amíg egy kis zug födele véd valakit az idő viszontagságai ellen, hajlékot adhat a hajléktalannak. Ma jelentősége van a fillérnek is.”

Recska Valéria

Őszi papi korona

Szerdán, november 21-én papi koronára gyűltek espereskerületünk papjai Visegrádra. A témája: előkészület a Hit évére egyházközségeinkben. Meghívott előadónk Csernách Zoltán káplán atya volt, aki a Mátyás templomban szolgál, és ottani „működésének” tapasztalatait osztotta meg tanúságtételében. „Engem szeret az Isten”, mondta a mindenkinek megfontolandó felismerést. Hitünk alapja a „személyes találkozás Isten szeretetével”. Azt hiszem, itt van a legtöbb „vallásos” ember problémája. Amíg ezt fel nem fogjuk, meg nem értjük, csak vasárnapi (hangulat, szokás,…) keresztények vagyunk.

Beszámolt a végzett munkájáról, eredményekről, és hogy ő hogyan csinálja. Mai világunkban a megszokott (időnként megkövült) struktúrák nem mindig célravezetőek, de számtalan lehetőség adódik, hogy egyházunk tanításához hűen, új módszereket alkalmazva építsük a közösségeinket, Krisztus titkozatos testét.

Sokan hozzászóltak, jelezve egyetértésüket, vagy aggodalmaikat. Jó volt látni, hogy lelkipásztoraink – Krisztus szemüvegén keresztül – hasonlóan látják a rájuk bízott közösséget, az aktuális problémákat, és egységben keresik a megoldásokat is. Ezen összefüggéseken mindig kiderül számomra is, hogy mennyire azonosak az örömeink, gondjaink, eredményeink, megoldandó problémáink az egyetemes Egyházzal. A mi történetünk tehát beleszövődik a nagy egészbe!

Nyitrai László

Éljünk lehetőségeinkkel!

Helyszín: Mindszenty iskola tornaterme.

Időpont: szerda esténként 20:00 - 21:30.

Szeptemberben meghirdettük egyházközségünk férfi tagjainak a szerda esti **foct**. Ez egy lehetőség, hogy közösen, együtt sportoljunk, mozogjunk, kikapcsolódjunk. Ebben az esti másfél órában megtapasztaljuk, mit jelent együtt küzdeni, csapatban játszani, egymásra figyelni, meccset és tapasztalatot nyerni. Általában 2 csapatot alakítunk ki a helyszínen megjelent 8-10 főből. Eddig a maximális létszám 13 fő volt, - 3 csapatnyi-, ekkor 7 percenként cseréltük egymást. Másfél óra mozgás után mindannyian fáradtan, de mégis felfrissülve, küzdelmes együtt-

létünk után hagyjuk el a pályát. Várunk minden kedves testvérünket, aki szívesen üzi ezt a sportágat!

István atya

Röviden...

- December 8-18-ig ismét babakiállítást szervezünk templomunkban. Adventi várakozásunkhoz ad ez a kiállítás „képi segítséget”. Az esztétikai élményen túl, gyermekkori emlékeink felidézésén túl figyelmünket a betlehemi gyermekre, az ő fogadására próbálja hangolni. A kiállítást a dec. 8-i, esti szentmise végén nyitjuk meg, és 18-án, a decemberi imaóránkkal zárjuk.
- Adventi szombatokon a Széchenyi téren 17 órakor gyertyagyűjtés lesz, hívjuk és várjuk városunk lakóit! A harmadik gyertyát László atya gyűjtja meg, közreműködik énekarunk, és rövid koncertet is tervezünk ezen estére.
- A Corde Voto kamarakórus adventi hangversenyt ad templomunkban dec. 16-án az esti szentmise után. Szeretettel hívjuk és várjuk az érdeklődőket!
- A szállását kereső Szent Család idén is útra kél egyházközségünkben. December 15-én az esti szentmisében megáldott képek körbejárnak a jelentkező családoknál, hogy 23-án, szintén az esti szentmisében együtt köszönthessük az „Erkezőt” és szüleit. A kilencedre bejelentkezni a sekrestyében és az irodánkban lehet.

Hirdetések, programjaink

November

27-én 19 órakor folytatódik Székely János atya bibliaóra sorozata a plébánián.

December

Adventben hétfőtől csütörtökig reggelként 6 órakor rórate szentmisét tartunk, utána a plébánián közös reggeli.

Advent szombatjain a Széchenyi téren 17 órakor gyertyagyűjtés lesz.

2-án a diákmisszióban Szent Miklóst köszöntjük, a 11 órai szentmisében az egyházközségi zsinat munkacsoportjainak tagjai fogadalmat tesznek.

2-3-4-én 19 órakor adventi triduum lesz a Belvárosi templomban, a homíliákat Szabon Gábor atya mondja.

8-án az esti szentmisében a Rózsafüzér társulat alakulásának ünnepe, majd a mise végén a babakiállítás megnyitója.

9-én tartós élelmiszer, játék, könyv, csoki gyűjtés egyházközségünk rászorulóira.

11-én képviselőtestületi ülés lesz 19 órakor.

14-én Blanckenstein György esperes atya előadást tart a zsinati munkacsoportjaink tagjainak 19 órakor.

15-én 17 órakor egyházközségünk gyűjtja meg a harmadik adventi gyertyánkat a Széchenyi téren. Az esti szentmisében a szállást kereső Szent Család kilenced indulása alkalmával megáldjuk a körbejáró szentképeket.

16-án 11 órakor Szent Anna Könnyei szentmise a hívek szándékára, az esti szentmise után pedig adventi hangversenyt rendezünk a Corde Voto kamarakórus közreműködésével.

18-án decemberi imaóránk 18 órakor, és a babakiállítás zárása.

23-án a szálláskereső Szent Család köszöntése az esti szentmise végén.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
Támogatók: Dr. Bátori Dénesné, Szenczi Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2012. december
V/12. szám

„Téged vár a népek lelki sötétsége, Isten” – énekeljük gyakran az adventi időben. E sorban nagyon tömören benne van e rövid időszak összefoglalása. Az ember megszólítja Teremtőjét, személyes kapcsolatot keres vele. De inkább válaszolni próbál, mert Ő már megszólított minket. Várakozunk eljövetelére, várjuk a vele való találkozást, erre hangoljuk lelkünket, erre koncentrálnak. És modern világunkat látva egyre nagyobb sötétséget tapasztalunk emberségben, hitben, lelkiekben...

Várakozásunk nem lesz meddő, ha ez énekünk kezdő-sorát megértjük, nem csak mondjuk, megpróbáljuk megélni személyes életünkben.

Adventi készülődésünket próbáltuk plébániai programjainkkal is meghittebbé tenni. Sokakkal találkoztunk a rorátékon, babakiállításon, koncerten, imaórán. Néhány szép emlékekkel, örömteli perccel, hitbeli élménnyel gazdagabbak lettünk.

„Ne féljete, az Úr közel van” biztatta Izajás a csüggedő népet – és minket is. Ennél már közelebb nem is jöhetett, hisz egy lett közülünk, felvállalva emberi létünk minden esendőségét. Karácsonynak ez a titka. Bár csak teljes szívvel, lélekkel fel tudnánk fogni!

Karácsony a Hit évében

Néhány nappal ezelőtt egy nagyon kedves történetet olvastam a facebook-on, amit szeretnék most megosztani itt az újság hasábjain. A múlt század elején történt. Magányos férfi utazott le egy vidéki kisvárosba. Barátai hívták, hogy ne töltsd egyedül a szentestét. Az utolsó vonattal érkezett...

Már erősen szürkült, alig járt valaki az utcákon. Az egyik kirakat előtt észrevett egy kopott ruhás kisfiút. Nagy, vágyódó szemei egy kis betlehemre szegeződtek. A férfi megszólította: „Ezt szeretnéd megvenni?”

A fiú bólintott, de nem vette le szemeit a kirakatról. „Nem is lehet drága” – folytatta a férfi. A kisfiú kihúzta kezét a zsebéből, tíz krajcáros csillogott benne. „Ezt az előbb találtam, de ezért nem adnak semmit.” A férfi elkérte a pénzt, s a fény felé tartotta. „Hallod-e, ez nem közönséges pénz, bizonyára az angyalok ejtették el.” A gyerek csodálkozva nézett a férfira. „Gyere, menjünk be az üzletbe” – és megfogta a hideg kis kezét. Bent már senki sem volt, csak az idős kereskedő. Udvarias mosollyal szólott: „Éppen zárni készülök.” A férfi hunyorított a szemével: „Akkor a legjobbkor jöttünk. Kis barátom egy rendkívüli pénzt talált. Az angyalok vesztették el. Azt veheti rajta, amit csak akar.” Ezzel ismét ráhunyorított a kereskedőre, és az megértette. Kezébe vette, megvizsgálta a pénzt. Aztán sugárzó arccal mondta: „Micsoda szerencse, te aztán jó fiú lehetsz. Válaszd ki hát, amit szeretnél.”

A gyerek először a kereskedőre, azután az ismeretlen férfira nézett. Mindkettő tekintetéből biztatást olvasott ki. Erre rámutatott a kirakatban csillogó betlehemre: „Ezt szeretném.” A kereskedő szépen becsomagolta, szaloncukrot is adott hozzá. A gyermek boldogan hagyta el a boltot.

Az ismeretlen férfi ekkor elővette pénztárcáját, s fizetni akart. „Szó sincs róla, uram, szól a kereskedő. Ma este nekem is karácsonyom van. Az a Jézus, akit ma ünnepelünk, figyelmeztetett bennünket. Amit egynek tesztek a legkisebbek közül, azt nekem teszitek.”

A két férfi egymás szemébe nézett és kezét szorított. Mindketten tudták, hogy ebben a pillanatban született meg a szívükben a kis Jézus.

Úgy gondolom, hogy ez a történet igazi példája karácsony lelkületének.

A Hit évében nekünk is arra kell törekedni, hogy vegyük észre a legkisebbekben is Jézust, aki eljött közénk, hogy megmentsen bennünket. Ez az egyházi év a lelki megújulás ideje. Át kell gondolnunk Jézushoz fűződő viszonyunkat, különösen is az alázatot, melyet leginkább a betlehemi kis jászolban fekvő gyermek mutatott meg nekünk. Legyen bennünk olyan szeretet, melyben jelen van az Isten. Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindenkinek áldott karácsonyt és boldog újesztendőt!

László atya

Fiatal felnőttek lelki napja

Fiataloknak szervezett lelki napon vehettünk részt plébániánkon november 27-én, István atya vezetésével.

Kis körben ülve, családi hangulatban, lelkünk feltöltődése iránti nagy várakozással gyűltünk össze. Kezdi imádságunkban őszinte bizalommal kértük, hogy hitünkben gazdagodhassunk az elmélkedések során. Ezen alkalomra választott evangéliumi rész a következő volt: „Nem ti választottatok engem, én választottalak benneteket, s arra rendelvelek, hogy menjetek, teremjete gyümölcsöket, maradandó gyümölcsöket (Jn 15,16).

Igazán mélyen elgondolkodtató kérdések hangzottak el István atya szájából, amin tovább elmélkedve, sok érdekes dolgot, értékes gondolatot tudtunk megosztani egymással.

Ebéd után egy adventvárós feladatot kaptunk. Ehhez segítségül volt két botunk és egy madzagunk, amire csomókat kötve szimbolizáltuk életünk nehézségeit és áldásait.

Összejövetelünket szentségimádással és a misére vitt személyes gondolatainkkal, meg a mai napért megfogalmazott hálánkkal fejeztük be.

A záró esemény egy Sillye Jenő koncert volt, amin csak sajnos a fele társaság tudott részt venni. Nagy élmény volt a szívhez szóló dalokat hallgatni, és ezáltal is feltöltődni.

Dinnyés Bettina

Adventi gondolatok

Szeretem Fekete István könyveit. Valószínű ezzel nem vagyok egyedül.

Természetesen nem csak gyerekkorunk kedves ifjúsági regényeire gondolok. Most sokkal inkább azokra, melyek későbbi életkorunkban ragadtak meg, és amiket aztán nem tudtunk a kezünk közül letenni.

A vidéki élet, a kétkezi munka szeretete és becsülete, a tiszta és logikus paraszti gondolkodás, a kevés, de tartalmas beszéd, az egyszerűen, de mélyen megélt hit, az adott szó becsülete, a bölcs életlátás megannyi szép példája árad – gyönyörű nyelvezettel - ezekből az írásokból.

Ádventi, ünnepváró előkészületeim között évek óta fontos helyet kap Fekete István Régi karácsony című elbeszéléskötete is, mely újra és újra mélyen megérinti a szívemet. Több reggel indultam ezen könyv hangulatával is a rorátékra. A bennem lévő jó érzés tovább erősödött a templomba érve.

Igazán sokan gyűltünk ott össze napról napra, és nem csak idősebbek. Voltak ott diákok, fiatalok is.

A sötétben kezdett, majd a lámpák fényénél befejezett Úrangyala, a sok korán fölkelő, együtt imádkozó, áldozó ember egymást erősítettük a Jézus-várásban. A közösség-élmény további megélését segítették a közös reggelik a plébánia hittantermében. Köszönet a még korábban felkelőknek, akik gondoskodtak az agapéről.

NY.M.

Igaz mese

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy nagy történelmi múlttal rendelkező kisváros a Duna partján. Ebben a városban sok-sok szép régi épületet és templomot emeltek. Élt itt egy Erzsébet nevű, kedves hölgy, aki nagyon szép szenvedélynek hódolt: porcelánbabákat készített. Úgy gondolta, hogy szívesen megmutatná gyűjteményét másoknak is, hogy örömet szerezzen ezzel gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt. Az időpont és a helyszín is alkalmasnak bizonyult, hiszen advent van, amikor a világ várja az Istengyermek eljövételét.

A Kerektemplomban ámulva nézem a megszólalásig élethű, tágra nyílt babaszemeket, a mosolyt az arcukon, és gondolatban visszarepülök régen volt gyerekkorom világába.

Vallásos, paraszti családban nőttem fel, ahol a mezőgazdasági munkák végzésének ideje és az egyházi év eseményei határozták meg életünket. András napjával (november 30.) véget értek a mezőgazdasági munkák. Adventben elsősorban már nem a földi dolgok kötötték le a falu lakóinak gondolatait. Szinte hallom, ahogy minden reggel, pirkadat után, a dombon lévő templom felé igyekvő emberek talpa alatt csikorog a kemény, fagyott hó. Én is ott taposom a havat, fehér berliener kendőbe burkolva, nagymamám kezét szorítva. A kerítések tején vastag hó ül, a templom misztikus, sejtelmes gyertyafénnyel hívogat. Büszkén állapítom meg, hogy nekem van a legszebb falum a világon.

Rorate után már nem megyek haza. Egyenesen az iskola felé veszem az irányt. Benn, a fekete, olajos, hajópadlós, vas-kályhás osztályteremben már van néhány gyerek - nem én vagyok az első. Előveszem a bundáskenyeret, teát, reggelizek. Közben nincs hangoskodás, csak halk duruzsolás. Jó itt lenni. Segíteni egy „nehézfajú” osztálytársnak, a reggelit vagy a tízórait megosztani valakivel, kölcsönadni a másik gyereknek a nagyapám által házilag eszkábált szánkót ... Ez így volt természetesen. Ha esetleg a kölcsönvevő összetörte azt, vagy én tettem tönkre valamit, nagyszüleim soha nem szidtak meg, csak be kellett vallani. Persze az volt a legnehezebb!

Tőlük tanultam sok karácsonyi éneket, imát. Izgatottan vártam a Szent Család-járás során hozzánk érkező asszonyokat, a betlehemező gyerekeket.

A jócselekedetekért egy rövid szalmaszálat lehetett levágni. A szalmaszálat összekötöttük, ezt helyeztük be a kis Jézus jászolába. A betlehemi jászol mellett karácsonyfára kinyitható, piros szívet akasztottunk, amelyben felsoroltuk advent idején tett jócselekedeteinket.

Ezeket az emlékeket idézi fel nekem a **babakiállítás**. Sajnálom, hogy a mostani generációk már csak ilyen elbeszélésekből ismerik meg a jóval emberibb régi világot, de ugyanakkor természetes, hogy mindenkinek a saját gyermek-kora a legszebb.

Tuschinger Lászlóné

A babakiállítást nagyon sokan látták, óvodás csoportok, iskolások, felnőttek, nagyszülők. Sok pozitív megnyilatkozás olvasható a kitett emlékkönyvben. Hallottunk viszont olyan véleményt is, hogy ez nem templomba való „műfaj”. Úgy gondolom, minden művészet, ami Istenre – jelen esetben a Jézusra várásunkra emlékeztet – igenis jelen lehet a templomban. Istenhez sokféle úton lehet közelíteni, mi csak útépítők vagyunk. (Szerk.)

Nyugdíjas közösségünk

December első szombatján nyugdíjas közösségünk ismét összegyűlt a plébánia hittantermében. Szép feladat várt ránk. Szokásunkhoz híven feldíszítettük **adventi koszorúinkat**. Nagy volt a sürgés-forgás, munkálkodás, és hamarosan megtelt az asztal elkészült, szép munkáinkkal.

László atya is megérkezett, beszélt nekünk az adventi várakozásról, majd megáldotta a koszorúkat. Ezután meggyújtottuk az első gyertyát, és bensőséges hangulatban imádkoztunk, énekeltünk a születendő kis Jézushoz.

Nagy várakozással tekintettünk a következő fontos alkalomra, december 8-ra, Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának ünnepére.

Közösségünk tagjai, akik a most alakuló **rózsafüzér társulatba** jelentkeztünk, eljöttünk az esti szentmisére a Szűz Anya köszöntésére és fogadalmunk letételére. A plébános atya kiosztotta az elkövetkező hónapra szóló titkokat. Fogadalmunkhoz híven egy-egy tizedet, de inkább egy egész rózsafüzért naponta elimádkozunk otthonunkban egyházközségünk, zsinatunk és saját szándékunkra.

A Hit évében imádságos lélekkel – imaháttérként – szeretnénk bekapcsolódni plébániánk életébe.

Köváryné Marika

Nyugdíjas karácsonyvárás

Elérkeztünk utolsó összejövételünkre az idei évben.

Örömmel készültünk a Megváltó Kisded érkezésének megünneplésére, amely talán lélekben még gazdagabb, meghittebb, mint az ezt megelőző találkozásaink.

A plébánia hittantermének asztalán már várt minket a jászolban fekvő Kisjézus. Csodák-csodája, belépésünkkor mindenkinek a helyén ott volt már az ajándék is: csoki, mandarin és egy feldíszített, ragyogó kis karácsonyfa. Persze ebben a kedves, megható ajándékosztásban – mint mindig – közösségünk szorgos anygalkái segítettek. Ünnepi programunk László atya köszöntésével kezdődött, aki megfázástól suttogó hangon méltatta az ünnepkőr jelentőségét, a jézusi szeretet egybetartó erejét. Ezután meggyújtotta a fényeket az adventi koszorún és az ünnepi gyertyát is.

Ebben a meghitt hangulatban megszólalt a „Mennyből az angyal” és több, kedves karácsonyi ének, felváltva szebbnél szebb versekkel, melyek mind a megszületett, földre szállt Üdvözítőt dicsőítették.

Ismét részünk volt a finom szendvicsek, jóízű teák, sütemények elfogyasztásában. Búcsúzáskor mindnyájan boldog, Istentől megáldott karácsonyt kívántunk egymásnak.

Hálát adunk a Megváltó Krisztusnak, hogy ismét szeretetben, örömben emlékezhettünk az Ő születésének ünnepére.

Áldást kívánunk mindnyájunk életére, hogy az elkövetkező évben is egészségben, szeretetben együtt lehessünk, és kérhessük továbbra is: „Ó jőjj, ó jőjj, Üdvözítő!”

Bányai Pálné

„Kodály a Bibliám”

Hunyadi Zoltán, énekkarunk karnagya

Hunyadi Zoltán énektanár, zenetanár, karvezető 1932. dec. 4-én született Maglódon. 1957-ben diplomázott a Zeneakadémián. Budapesti állásokat is kínáltak neki, ő azonban vidéken akart dolgozni. Zeneiskolában kezdte pályafutását Cegléden.

1958-ban meghirdették a felsőfokú tanító- és óvónőképzés programját. Ez annyira érdekelt, hogy pályázott az esztergomi álláshelyre. Nemcsak a nagyszerű feladat vonzotta, ha

nem Esztergom történelme, kulturális múltja, szépsége is. Évtizedeken keresztül foglalkozott a leendő tanítókkal, óvónőkkel, felkészítette őket szép hivatásukra.

A tanár úr élete fő művének az 1963-ban alapított városi kórust tartja, mely Monteverdi nevét vette fel. Ezzel a közös-séggel országos, sőt nemzetközi hírnevet vívtak ki, sikert sikerre halmoztak.

Zenei tevékenysége Tokod község kulturális életére is hatással volt. 1973-tól 20 éven át vezette a bányász vegyes kart, jelenleg a Gardellaca kórust irányítja. Örömmel végzi munkáját, mert az emberek szeretettel, barátsággal fogadják.

Az egyházi zene iránti vonzalma egész pályafutását jellemzi. Már 30 évvel ezelőtt is megjegyezték: Ha nem konferálnák, hogy a Monteverdi következik, azt hinnék, hogy kispapok énekelnek.

Örvendünk, hogy **öt éve ő a karnagya a Szent Anna Plébánia kórusának**. Odaadása, mélyes híte, szenvedélye példa mindannyiunk számára.

Az idén nyolcvanéves Hunyadi Zoltán meghatározó alakja Esztergom zenei életének. Kórusunk nagy szeretettel köszöntötte őt, a vasárnapi szentmisét énekarunk az atyával egyetértésben őérette ajánlotta fel. Kívánjuk, hogy továbbra is ilyen teljes életet élhessen!

A méltán népszerű tanárral, karnaggal a kerek születésnap alkalmából beszélgettem.

- *A zene iránti szeretete honnan jött?*

- Apám dalárdatag volt, anyám folyton énekelt, nagybátyám hegedült. Cserkész voltam, sokat daloltunk. Ez tetszett nekem.

- *Van kedvenc zeneszerzője?*

- Kodály a Bibliám, de Bartók művei is nagy hatással vannak rám. Minden élő, szép zene inspirál.

- *Több évtizedes munkássága nyomán bizonyára foglalkozott tehetséges emberekkel. Úgy véli, van szakmai örököse?*

- Mindig öröm és izgalom érdeklődő, fejlődni akaró tanítványokkal foglalkozni, őket segíteni, munkatársakkal együtt gondolkodni, alkotni, valamit adni.

- *Soha nem érezte, hogy nem bírja, érdemes-e, nem fáradt bele?*

- Volt ilyen is, de nem tartott sokáig. Tudni kell felkelni!

- *Volna, amit másként csinálna?*

- Ugyanezen az úton haladnék, csak még szélesebben, igazabban. Kikerülném a félreismerőket, a gáncsoskodókat, megpróbálnám a legjobb megoldást megtalálni, másoknak szolgálni.

- *Ha más hivatást kellene választani, mi lenne az?*

- Ha például sebész lennék, a rosszat kivágnám, a jót körülsimogatnám. Pilótaként az útvonalat megtartanám. Mint szakács egyre szebbet és jobbat kreálnék.

- *A Monteverdi kórus ötvenéves lesz 2013-ban. Hogyan ünnepelnek?*

- Két koncerttel szeretnék tisztelni a velem tartóknak. Szeptemberben a bazilikában olyan acapella művek csendülnek fel, melyek az elmúlt ötven év során sikeresek voltak, a hangverseny második felében pedig Kodálytól a Missa brevis hangzik el. Októberben a főiskolán a világi zené a pódium. Mostani hallgatók is csatlakoznak hozzánk. A főiskola szebb napokat látott kórusai életéből idézetként Bárdos Lajos alkotásai, női karra szánt darabjai lesznek hallhatók.

- *Mit szeretne megosztani még az olvasókkal?*

- Örülök, hogy a Szent Anna Plébánia szolgálatában lehetek, ahol örömet, kiegyensúlyozottságot, barátságot, hitet találok, ahol a szépért, a jóért, az igazért, a békéért, az emberségért tehetek!

Szentgály Ferencné Eszter

Köszönet

A bajban derül ki igazán, kik is az igazi barátok, testvérek! Nagy örömmel tapasztaltuk meg, hogy mekkora is a mi „családunk”.

Szomszédunk házának tetőszerkezete és az udvaron lévő raktárkészlete (műanyag és fa nyílászárók) a tűz martaléka lett. Az összeépült házsorban a mi házunk oldalfalának hőszigetelése és sátoztetők ezen oldala teljes hosszban beégett. Hála Istennek a lakást „csak” vakolni, csempézni, festeni, gipszkartonozni kell, és még nagyon sokáig szellőztetni az átható, égett műanyag-szagtól. A teljes tetőátépítés majd tavasszal nyáron kezdődik.

Hála és köszönet az Úrnak, hogy emberéletben nem esett kár! Hála, hogy ez a baj nem éjjel történt. Hála, hogy az otthonunk belülről nem gyulladt ki – pár perccel ezelőtt csupán, hiszen a mi padlásunkon is lángolt már a talpgerenda és az összes szarufa vége. Hála, hogy amennyire lehetett a tűzoltók megakadályozták a még nagyobb katasztrófát. Hála, hogy nem volt erősebb szél, mert akkor akár az egész utcasor leéghetett volna. Az Úr velünk volt.

És nagyon sok ember velünk volt és van! Rengeteg együtt érző szót, telefont, imát kaptunk, felajánlást konkrét segítségben, a javításhoz szükséges anyagokban, pénzben. Még lakhatás-felajánlást is kaptunk. **Mindezt hálásan köszönjük!**

Az ideiglenes helyreállítás megtörtént – a leggyorsabban segítségünkre sietők jóvoltából! Élünk, van hol laknunk (egyelőre nem otthon) – fohászra, imára van szükségünk – ezt kérjük és hálásan köszönjük.

Nyitrai László

Karitás hírek

„Minden szívnek gyertya fényű
meleg kell, hókucsmásan te hozod
el, december!”

Ezt a gyertyafényű meleget Székely János atya hozta el az Esztergomi Vaszari Kolos Kórház Hospice Ápolási és Krónikus Belgyógyászati Osztály betegeinek és dolgozóinak és mindenkinek, akik december 11-én eljöttek ide.

Dr. Farkas Elek főorvos úr és lelkes kis csapata nagy szeretettel várta a püspök atyát, aki Gyermekek született nekünk címmel tartott gondolatébresztő beszédet.

Az ünnepre való ráhangolódásunkat segítette dr. Hetényi Bálintné, aki Juhász Gyula csodálatos versét, majd a Szeretethimnuszt szavalta el, valamint a Gyurácz Német László szép hangján megszólaló énekek. Ők ketten állandó szereplői karitásunk által szervezett műsoroknak. Ezúton is szeretnénk megköszönni, hogy mindig szívesen jönnek.

Balog József költő szavaival kezdtem és vele szeretném befejezni is:

„Karácsony fényei, égjétek,
Komorak úgyis az életek.
Betlehem melege légy velünk,
Amikor véltlenül szenvedünk.
Csillagod mutasson fény-utat,
Virrasszon hősínű álmokat.”

Kívánunk a kórház minden dolgozójának, betegének áldott ünnepet!

(Az ünnepséget támogatta
Bokros Istvánné.
Köszönet érte.)

Recska Valéria

Plébániánk tetőterének a beépítése – már az első épület-részen – a befejezéséhez közeledik, januárban talán birtokba is vehetjük. Az erre szánt pénz elfogyott, néhány dolog még hiányzik. Ezért is gondoltuk, hogy a régi plébániáról átmentett, de itt nehezen beilleszthető bútortól – fájó szívvel – megválnánk. Az alábbi tárgyakat eladnánk, elsősorban plébániánk híveinek szánva. Képpel, rövid leírással, irányárral itt vannak a felajánlott bútorok. Eszmei értékük jóval nagyobb a melléírt árnál, hisz korábbi plébánosaink használták, régebbi korok „szótlan tanúi” ezek. Természetesen örülnénk, ha – támogatásként – a mellékelt árnál nagyobb összeget kapnánk, ami majd beépül a plébánia épületébe.

Kvázi árverésünk az irodában folyik. Február 1-ig a bútorok megtekinthetők a plébánián, és a legtöbbet felajánló vásárolhatja majd meg.

Várjuk tehát a felajánlásokat, a vásárlási szándékokat!

A bútorok:

1. **Faragott íróasztal**, felújításra szorul, főleg a teteje.

Irányára: 80 000 Ft

2. **Tálaló szekrény**, tisztítás után használható, apróbb javításokra szorul.

Irányára: 80 000 Ft

- Ruhásszekrény**, tisztítás után használható.

Irányára: 30 000 Ft

3. **Könyvszekrény**, felújításra szorul.

Irányára: 20 000 Ft

Minden Testvérünknek Kegyelemben gazdag, áldott Karácsonyt és boldog, békés, hitben gyarapodó újévet kívánunk!

László atya

István atya

Képviselő-testület

Hirdetések, programjaink

December

23-án a szálláskereső Szent Család köszöntése az esti szentmisében.

24-én 15 órakor pásztorjáték a templomban a Mindszentyek előadásában. 23.45-től felnőtt énekkarunk rövid koncertje, majd éjféle szentmise

25-én 9 órakor karácsonyi ünnepi szentmise, előtte 8.45-től szintén rövid koncert. E napon 18 órakor lesz még szentmise, a 7 és 11 órai elmarad.

26-án szentmisék 9 és 18 órakor, a 7 és 11 órai elmarad.

27-én az esti szentmise után Szent János tiszteletére boráldás lesz.

31-én 18 órakor év végi hálaadó szentmisénk, lelkipásztori beszámolóval.

Január

1-jén, újév napján 11 és 18 órakor lesz szentmise, a 7 és 9 órai elmarad.

6-án Vízkereszt napja, a 11 órai szentmise után a képviselő-testület részvételével, a plébánia megáldásával elindul a farsangi időben szokásos házszenelések ideje. Ezt lehet kérni otthonainkra, időpontot egyeztetve az irodánkban, ill. a sekrestyében.

15-én lesz januári imaóránk 18 órától.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Advent

Te szörnyű, vajúdó idő,
ne szülj, ne szülj több rémet,
most már örömmel, békességgel
legyen megáldva méhed.

Szülj halva mindent szenvedélyt,
vad átkot, véres harcot,
fojtsd meg a bűnt, mi valaha
öledben megfogamzott.

Elég volt már a gyötrem,
elég volt már a vérből,
napfényre vágyunk a szorongás
fekete erdejéből.

Szüless meg bennünk, tisztaság,
szüless meg bennünk, béke,
s tedd kezedet a vad világ
lázás ütőerére.

Szüless meg bennünk szeretet
te legszebb lelki virtus,
teremts bennünk új életet,
szüless meg bennünk, Krisztus!

Bódás János

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2013. január
VI/1. szám

Mozgalmas évet zártunk, Isten segítségével és kegyelméből sok szép dolog történt „házunk táján”. Közösségbe – Krisztus Egyházába tartozásunk élményét sokszor átélhettük, különösen is a karácsonyi ünnepkör idején.

Az előretekintés mellett vissza-visszanézünk a megtett útra, bizakodva abban, hogy az elmúlt év küzdelmeiből és örömeiből okulva az idén is Jézus útját járhatjuk. És mi magunk - a mieinkkel együtt közelebb kerülünk Hozzá!

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy esztendő alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással. A beszámolót három részre osztanám:

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számomra, ha szentséget szolgáltatok ki. Ugyanis a szentségeken keresztül különösen is megtapasztalhatjuk Isten kegyelmét és szeretetét.

Ebben az esztendőben 39 keresztelésünk volt, ami kevesebb a tavalyi 41-hez képest. Nem tudom mi ennek az oka, talán kevesebb gyermek is született.

Idén 69 elsődözőnk és 21 bér málközőnk volt. Közülük többen felnőtként vették fel a szentségeket. Ünnepelesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben 25 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a szentséget a kórházban és otthonában is. A házasság szentségében 8 pár részesült. Ez kettővel több, mint tavaly.

Érdekességként mondom, hogy kb. 20.000 áldozó volt a Kerek templomban ebben az évben.

Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 52 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám négyel kevesebb, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük tőle, hogy a szentségeken keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük közösségünket. Ennek jegyében családi napot tartottunk. Részt vettünk az ökumenikus imahéten, szerveztünk farsangot, méltó módon ültük meg a búcsúnkat. Imaórákon, szentségimádásokon is imádkoztunk közösségünkért.

Augusztusban változás állt be plébániánk életében, hiszen hozzánk csatolták Kesztölcöt és káplánt is kaptunk Horváth István atya személyében. Mindez kicsit kihatott az egyházközösségre, de ettől függetlenül úgy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközösségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközösségünk idei zárszámadása kicsit rosszabb lett, mint az elmúlt években. Talán ez a gazdasági válsággal is magyarázható.

Plébániánknak négy bevételi forrása van:

Egyházi adó: 1.306.600,-   Perselybevétel: 3.768.330,-
Stólabevétel: 1.145.400,-   Adomány: 664.535,-

Mind az egyházadózó, mind pedig a perselypénz egy kicsi csökkenést mutat. A stólabevétel és az adomány összege a tavalyi évhez képest nem változott.

Egyéb bevételeink: 5.223.792,-

(kamat és terembérlet, hittanterem építésre kapott támogatások)

2012-ben az alábbi gyűjtések voltak:

Katolikus iskolák: 131.910,-   Péterfillér: 113.590,-

Missziós gyűjtés: 112.150,-   Karitás gyűjtés: 124.860,-

Szentföld javára: 117.225,-

Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmegye felé.

Ezenkívül kétszer tartós élelmiszer-gyűjtést is tartottunk. Az egyiket nagybőjtben a másikat pedig adventben. Mindkét gyűjtés igen sikeres volt. Köszönjük szépen híveink adakozó szeretetét.

Így az összes bevételünk 2012-ben: 12.108.657 forint volt.

2012-ben az alábbi kiadásaink voltak:

Fizetések: 3.678.870,-   Járulékok: 218.660,-

Iroda: 133.730,-(nyomatványok, festékpatronok, postaköltség)

Küzem: 1.419.216,- (fűtés, világítás, szemét, telefon, riasztó)

Egyéb kiadás: 8.818.268,- (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés, hittanterem-építés)

Papi Szolidaritási Alapba: 470.000,-

Összes kiadás: 14.738.744 forint.

Sajnos ez azt jelenti, hogy idén több volt a kiadás, mint a bevétel. Azonban a 2011-es esztendőről volt még maradványunk is. Így a mérleg a következőképpen alakult:

Bevétel: 2011-es év maradványa: 3.928.201 forint

2012-es év bevételei: 2.108.657 forint

Összesen: 16.036.858 forint

Kiadás: 2012-es év kiadásai: 14.738.744 forint

2012-es év maradványa: 1.298.114 forint

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani István atyának, akinek nagyon örülünk, hogy itt van nálunk. Szeretném megköszönni Radnics Zoltán atyának és Mazgon Gábor atyának a rendszeres kisegítést. Köszönöm a képviselő-testület egész éves munkáját, különösen is az elnöknek, Nyitrai Lászlónak és a templomgondnoknak, Erdős Péternek. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban a sekrestyéseknek: Kati néni és Ilonka néni, Ízing Misine és Reményi Lacinak az áldozatos munkáját.

Köszönöm a takarító csoport tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak. Köszönöm a felnőtt és a gitáros énekkar ill. a kamarakórus énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatók munkáját, köszönöm a ministránsok egész éves segítségét. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodában segítenek nekem. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorosán.

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna pedig könyörögjön értünk. Ámen.

László atya

Házatokba boldogság száll, ha betér az égi Király...

...énekeltük közösen, mikor egy-egy házba betértünk a Szent Család képével. Közösségünk hagyományává vált már, hogy ilyenkor, az adventi készülétek jegyében befogadjuk otthonainkba a szállást kereső Szent Családot. Ezzel is kifejezve tiszteletünket Szűz Mária és Szent József előtt, de ez egyben egy kedves szokás is, mely lehetőséget ad a hagyományok ápolására és közösségünk építésére. Három Szent Családot ábrázoló kép indult útnak december 15-én az esti szentmise keretében: egy a családosok, egy a felnőttek és egy a fiatalok körében.

Idén először kísérője lehettem a Szent Családnak, és nagy izgalommal vártam az estét. Voltak, akiket csak látásból ismertem a plébánián, mégis nyitottsággal és szeretettel fogadtak és láttak vendégül otthonaikban, amiért hálás vagyok. Hálás vagyok az új emberekért, akiket megismertem, hálás az új élményekért, melyek közelebb hozták közösségünk tagjait egymáshoz, és hálás Isten szeretetéért, mely végig kísért minket utunkon.

E sorokat írva a közös imádság és éneklés bensőséges hangulata járja át szívemet, emlékszem a jókedvű beszélgetésekre, a nevetésre, a játéokra, a „szállásadók” vendégszeretetére és figyelmességére. Az izgalomra, mikor megérkeztünk egy-egy helyre. A Szent Családot kísérve ismertem meg közelebbről Laciékat. Szépen terített asztal és az adventi gyertyák fénye fogadott bennünket. Nagyon kellemes estét töltöttünk el náluk imádkozva, énekszóval, beszélgetéssel fűszerezve.

Házról házra járva hol kisebb, hol nagyobb létszámban kísértük a Szent Családot. Pau testvérékhez ketten mentünk Bettinával, de az az este talán éppen emiatt volt még családiasabb, meghittebb. Egy bögre forró tea mellett beszélgettünk, meséltek a szerzetesi életről és munkájukról.

A következő napon a nővérekhez látogattunk el. A meghittség mellett a vidámságra is jutott idő. István atya csapatjátéka során sokat nevtünk, mindenki nagyon jól érezte magát.

Végül a vasárnapi szentmise után, a záró összejövetelen jó volt találkozni a másik két „kör” tagjaival, megosztani velük a kilenced során szerzett emlékeinket.

A Szent Családdal szállást keresni olyan élmény volt, mely a szívemet boldogsággal töltötte el. Kívánom, hogy ne csak a résztvevők házában, de minden ember szívében találjon otthonra a Szent Család, és áldásuk kísérjen mindenkit az új estendőben is.

Adamcsik Bernadett

Szállást keres a Szent Család

Szívemben minden advent kezdetén megfogalmazódik egy elhatározás, amit idős plébános atyánk olyan jó mélyen elplántált bennem gyermekkoromban: *Törekedjek arra, hogy karácsony ünnepére az én szívemben is meg tudjon születni a kis Jézus!* Ennek az első hallásra talán gyermek megfogalmazásnak, most felnőtt fejjel ugyanúgy érzem jelentőségét, mint annyi adventben, amikor gyermeki izgalommal vártam a karácsonyt.

Adventet erre a gondolatra építeni, szívünket az Úr Jézus felé igazán őszintén megnyitva ezt az utat járni, garantált lelki sikere a karácsonynak. Mert advent nem csak egy időszak, hanem egy út, melyet végigjárva az Úr Jézus méltó fogadására fel tudunk készülni. Ennek az útnak egy szakasza a Szentcsalád-járás, aminek egyházközségünkben szép hagyománya van már.

Boldogsággal tölt el, hogy az idén is részt vettünk benne, amikor ismét három „bokor”-ban járt házról házra a Szent Család képe. Nagy örömmel (bár, mint utóbb kiderült mindkét család részéről egy kis szorongással teli izgalommal) fogadtuk a hozzánk érkező Hetzer családot.

A képet - egy gyertyával együtt, amin az aznapi roratóról elhozott betlehem láng égett - méltó helyre tettük, és másnap estig nálunk maradt. (Napközben azután néhány fohással a Szent Családhoz fordultunk.)

A közös szertartás elvégzése után néhány vendégváró falat elfogyasztása mellett nagyon kellemes együttlétre, beszélgetésre volt még alkalmunk. Az előzetes félelmek ellenére sok olyan dologról tudtunk beszélgetni, amiről ismeretlenül - a templomban egymásra ráköszönve és továbbhaladva - nem lett volna lehetőségünk. Felbuzdulva az est sikerén meg is beszélgettünk, hogy meg kell ezt még ismételnünk.

Ugyanúgy, mint a Bencze családdal, ahová másnap este vittük el a Szent Család képét. A lépcsőházban már furulyaszót hallottunk, ahogy a fiúk, Bendegúz és Bulcsú készülődtek az énekek zenés kíséretére. Szívesen fogadtak bennünket otthonukban. A háziak javaslatára a szertartásban az énekeket lecseréltünk ismertebbekre, hogy az éneklésnek ne legyen akadálya, így még egy kicsit családiasabbá téve ezzel a hangulatot. Ezután vacsorával kedveskedtek nekünk, majd pedig a gyerekek a fiúk szobájába elvonultak, mi pedig tovább beszélgettünk, többek közt érintve az előttünk álló egyházközségi zsinatot.

Gellértünk is hamar föloldódott és belevetette magát a fiúk „kincsesházába”, a játékok közé. (Az est szerzeménye egy Thomas gözmozdony és egy kukásautó, amit a fiúk önzetlennel Gellértnek ajándékoztak, és azóta is nagy becsben vannak tartva ☺). A gyerekek sokáig játszottak, társasoztak, zokni-fociztak és úgy, mint mi felnőttek is, nagyon jól érezték magukat.

Nagy öröm számomra, hogy így meg tudtuk nyitni otthonainkat a Szent Család befogadására, és nem utolsó sorban egymás megismerésére, a közösségteremtő alapok letételére. Úgy érzem, hogy igazán élővé vált a Szent Család befogadásának élménye mindannyiunk számára. Ezt bizonyítja az is, hogy sokan még a december 23-án a záró szentmisére - ahová a képek a kilenced végén visszaérkeztek - és az azt követő agapéra is adventi utunk végén összejöttünk, és jó hangulatú beszélgetésben osztottuk meg egymással élményeinket.

Fritz Péter

Karitás hírek

December 16-án a Családok Átmeneti Otthonának lakóit és a Teleházban foglalkoztatott gyermekeket csoportunk a Keresztény Múzeumba hívta meg. A karácsonyi ünnepkör képeit Kontsek Ildikó igazgató asszony mutatta be. Jó volt látni, hogy a résztvevő gyermekek és szüleik örömmel kapcsolódtak be a középkori festményekkel kapcsolatos beszélgetésbe.

December 18-án a Magyar Élelmiszerbanktól, az Európai Unió élelmiszersegély programjának keretében tartós élelmiszer érkezett. Közel 200 fő részére, fejenként kb. 7 kg élelmiszert osztottunk ki. A szállításban és az osztásban külső önkéntesek is segítettek. Köszönjük dr. Harmai Gábor atyának és segítőinek, akik felvállalták a nagy szervezési munkát, így karácsony előtt sok családnak tudtunk segíteni. Ezen felül 16 rászoruló kapott karácsonyi csomagot. Az adventben érkezett meleg ruhákat is kiosztottuk.

Megérkezett már a 2013-as év első adománya is. A táti Diszkont Coop ABC (a volt CBA) jóvoltából plébániánk területén élő 8 nagycsaládnak továbbítottuk a felajánlott élelmiszert. A nevükben is köszönjük!

Takács Erzsébet karitás vezető

- ❁ -

December 21-én pénteken 4 órakor kezdődött a Töltés utcai karácsonyi ünnepség. A „Mi Házunk” minden korosztály csoportjának tagjai félkört alkotva álltak fel, hogy ki-ki elmondja a nagy gondal megtanult rövid köszöntő versét, majd átadta jelképes ajándékát az általa kiválasztott kedves személynek a vendégek és a foglalkoztatók közül.

Szépen elénekelték a betanított karácsonyi dalokat. Ez alkalommal búcsúztatták el a szolgálatukat Esztergomban befejező Marista testvéreket is. Megható és egyben felemelő kis ünnepség volt, melyet szerény agapé követett, amihez a karitás munkatársai is hozzájárultak az általuk sült süteményekkel, Székely János püspök atya pedig a Pestről hozott ajándékokkal.

A VIA BÓNA hajléktalan szálló 30 lakóját az idei karácsonyon is megleptük egy szerény ajándécsomaggal és süteménnyel. Itt heti rendszerességgel lelki gondozást végzünk, és katolikus sajtóval is ellátjuk őket. K. G.

- ❁ -

„Le kell nyúlnunk az éhségtől, nyomortól, szomorúságtól porba roskadóhoz. Ha erre nem szánjuk rá magunkat, nem vagyunk keresztények.” (Bangha Béla)

A plébánia hívei igazi keresztényeknek bizonyultak. December 9-én László atya gyűjtést hirdetett az egyházközség rászoruló javára. Négy intézmény részére (Teleház, gyermekotthon, CSÁO, Montagh Iskola). Gyűltek a csomagok, még az utolsó napon is. A Mindszenty iskola is szervezett gyűjtést, a gyerekek örömmel hozták adományait. Karácsony előtt édes-séggel, élelmiszerral, rengeteg játékkal, könyvvel szereztek a testvérek nagy örömet a gyerekeknek.

II. János Pál pápa szavaival szeretném megköszönni a sok adományt. „Köszönet mindenkinek, mindenért, amit avégett tesznek, hogy az emberek élete egyre inkább emberivé váljék, vagyis egyre inkább emberhez méltó legyen.”

„Nem magányos emberek ünnepe a karácsony. Az egyetlen ünnep, amikor együtt kell lennie minden családnak.” (Szilvási Lajos)

December 24-én együtt volt minden család az átmeneti otthonban, várva János atyát, aki minden évben ezen a napon ellátogat hozzájuk. A családok apraja-nagyja kis műsorral készült, ezzel köszöntve az ünnepet és a püspök atyát, majd vele együtt imádkoztak és énekeltek. A karitás gyümölcscsel járult hozzá a gyerekek örömehez.

„A karácsony a gyermekek ünnepe. A keresztényeknek ezen a napon egész szeretetükkel a gyermekek felé kell fordulniuk, mivel Isten is azzal mutatta meg szeretetét, hogy saját Fiát küldte el hozzánk.” - írta Philipp Potter. János atya ezért jár a gyermekotthonba, a Teleházba, a CSÁO-ba, hogy az itt élő gyerekek sorsa jobb legyen, és részesedjenek Isten országából.

Sarkadi Sándor versével kívánok minden jót az Élő Sziget olvasóinak 2013-ra!

Ránk virradt reggele
Az újév napjának,
Aranyat, ezüstöt
Vasat a gazdának.
Fillérje ezüstből
Forintja aranyból
Csak az egészsége, csak az legyen vasból!

Recska Valéria

Köszönet...

Tisztelt Plébános Úr!

A karácsonyi jókívánságok mellett, kérem, fogadja szíves köszönetünket a bőkezű adományokért, amelyekkel megörvendettük otthonunk lakóit.

Üdvözlettel: Hegedűs Mária ig.h. /Esztergomi Gyermekotthon/

- ❁ -

A Szent Anna Plébánia tisztelt híveinek és Karitás csoportjának!

Intézményünk, a Montagh Imre Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény, Óvoda, Általános Iskola és Speciális Szakiskola kis óvodásai és tanulói ismét részesültek az Önök nagylelkű adományában, amelyet a korosztálynak megfelelő csoportok között osztottunk szét.

Iskolánkban hagyományosan minden évben óvodásainkkal, diákjainkkal bensőséges keretek között szoktuk a karácsonyt megünnepelni. Tanulóink többségének ezzel maradandó élményt okozva színesítettük az elkövetkezendő ünnep napjait.

Köszönjük diákjaink nevében is, hogy adományaik által szebb, örömtelibb és gazdagabb lett az ünnepség iskolánkban.

„Mindig tud adni, akinek a szíve szeretettel van tele.

A szeretetnek nem kell teli erszény!”

Ezzel a Szent Ágoston idézettel mondunk köszönetet és kívánunk Isten áldásával kísért boldog új évet Önöknek:

az intézmény vezetősége és dolgozói.

Uram, hála legyen neked mindenért!

Óév búcsúztató a nővéreknél

Hosszú ideje nővérek közösségünk együtt tölti a szilvesztert, hálát adva az Úristennek az elmúlt év minden kegyelméért, és kérve áldását az új esztendőre is.

Ez alkalommal is az év végi hálaadó szentmisét közös zsolozsma követte, majd az elmaradhatatlan virslis vacsora. Szilveszterkor közösen visszatekintünk az elmúlt évre, és ki-ki megosztja, hogy milyen volt számára, milyen örömeket, nehézségeket, lelki élményeket nyújtott.

Ilyenkor szoktunk „Szenteket” is húzni, vagyis azt kérjük, hogy egy-egy szent válasszon ki minket és kísérjen a következő év folyamán. Kis papírokra felkerülnek a különböző szentek nevei, tőlük, vagy velük kapcsolatban egy idézet, és egy feladat is, hogy az elkövetkezendő évben milyen szándékre imádkozunk. Miután így kapcsolatba kerültünk a szenttel, az új esztendő folyamán mélyíteniünk kell ezt a kapcsolatot, jobban megismerni őt, imádkozni a szándékára, kérni közbenjárását. Számomra nagyon meglepő és szép dolgok, imameghallgatások születtek már a „szentjeimmel” kapcsolatosan, és természetesen mindig izgalommal várjuk, hogy ki lesz az új társunk.

Az óévet a kápolnában töltve fejeztük be. Csendes szentésgimádáson az Úr elé vihettük minden hálánkat, köszönetünket, hogy egész évben velünk volt, szeretett és oltalmazott minket; és kérhettük, hogy az új évben is vele töltsük minden napunkat. Éjfélkor himnuszt énekelve és pezsgővel koccintva kívántunk egymásnak boldog új évet.

A mostani szilveszter annyiban volt rendhagyó, hogy a Szentlélek szemináriumot végzett és hétről-hétre imaórára összejövő „Lelkes közösség” tagjainak egy része is nálunk töltötte ezt az estét. A hálaadó szentmise után ők is szentésgimádást tartottak, majd az ünnepien terített asztalnál megvacsoráztak, beszélgettek. Őket is kiválasztotta egy-egy szent.

Éjfélkor közösen koccintottunk. Ezután a két társaság éber tagjai egy nagy játékpártit csaptak. Hajnalig folyt a társasjátékozás, nevetés, örömteli együttlét. Számomra nagy öröm volt így együtt tölteni a szilvesztert. Hála legyen érte az Istennek!

M. Veronika nővér

A bizalom zarándokútjának római találkozója

December 28. és január 2. között Rómában részt vettünk a taizéi ökumenikus közösség év végi találkozásán, melynek vezérfonala - amelyre az elmélkedéseink épültek - Alois testvér (Taizé priorjának) levele: „Egy új szolidaritás felé”.

Zarándokutunkon több mint 40.000 fiatallal együtt énekelünk, imádkoztunk és csendben voltunk a hét dombra épült város nagy bazilikáiban, amelyek a találkozó helyszínei voltak.

Igazi lelki élmény és megerősítés volt számunkra, hogy több tízezer fiatallal kerestük a hit és a szeretet forrásait, egyéni és közösségi életünkben egyaránt. A bizalom hatalmas erejét tapasztaltuk meg Róma városának és környékének vendégszeretetében. Külön élmény volt, hogy a tengerparthoz közeli plébánián milyen nagy szeretettel fogadtak bennünket. Az olasz plébános atya mellett volt egy erdélyi magyar atya is az Úr szolgálatában!

Példaértékű volt, hogy az Evangélium olyan tanúival találkoztunk, akik készek szembenézni a mai kor kihívásaival, ezekre hiteles, hitünkéből fakadó válaszokat adni, amely most a Hit évében kiemelten is a figyelem középpontjában van, része a hétköznapi valóságának!

Ottlétünk alatt elzarándokoltunk az apostolok sírjaihoz, és meglátogattuk a katakombákat, időben és térben visszatérve a kereszténység európai forrásaihoz.

A bizalom zarándokútjának fő állomásán találkoztunk XVI. Benedek pápával, akivel együtt imádkoztunk a békéért és az emberek közti bizalomért.

A közös imán, elmélkedésen keresztül megtapasztaltuk az egységet, amely a taizéi lelkiség alapja. A keresztények közötti bizalom és kiengesztelődés megszületéséért imádkozhattunk. Mindezt azért, hogy legyen erőnk életünk minden napján, az Istentől kapott küldetésünknek megfelelően szeretettel fordulni embertársaink felé – ott, ahová éppen sorsunk rendelt.

Dinnyés Aletta

Rózsafüzér Társulat templomunkban a HIT évében

A Rózsafüzér Társulat a legelterjedtebb testvérület az egész Egyházban. Alapítójának Szent Domonkost tartják, aki 1211-ben Toulouse-ban szervezte meg az elsőnek tekinthető társulatot.

2012-ben az egyházközségi zsinat imádságos háttéréként László atya javaslatára december 8-án, Szűz Mária szeplőtelen fogantatása ünnepén megalakult a Rózsafüzér Társulat templomunkban. Megható imádság közben fogadalmat tettünk, hogy a szentolvasónak ránk eső részét – az adott titokkal – minden nap elimádkozzuk a Szűzanya tiszteletére és dicsőségére, az Anyaszentegyház szándékára. Imádságunkban lelkünk felemelkedik Istenhez, amely a legközvetlenebb kapcsolat. Jelenleg 27 tagunk van.

Eltelt az első hónap és 2013. január 6-án, Vízkereszt ünnepén a 11 órai szentmise után került sor az első titokcserére. Nagy várakozással készültünk erre az eseményre. A titokképecskéket más tartalmúra és sorszámúra cseréltük át, amit szintén 1 hónapig imádkozunk, és minden első pénteken este 1/2 6 órakor cserélünk. Ez alkalom a közösségünk találkozására is. A titokcsere alatt együtt imádkoztunk a dicsőséges szentolvasót.

Megállapodtunk abban, hogy heti két alkalommal: kedden reggel 1/2 7-kor és pénteken este 1/2 6-kor szintén együtt imádkozunk. Így egymásra tudunk figyelni és egymást segíteni. Imádságunkkal az egyházközségi zsinat munkáját, plébániánk életét tudjuk támogatni.

Imádkozzunk minél többen, és kapcsolódjunk be aktívan, legyen erőnk, lelkesedésünk, hogy lelkünk készen várja a nekünk szóló útmutatásokat, és ahhoz igazítsuk életünket.

Szendrőné Erzsike

Imaóráink utóélete

Egyik kedves unokatestvérem karácsonyi ajándéka minden évben nagyon találó. A csomagban lévő meglepetések között elmaradhatatlan a könyv: valami újdonság, vagy élethelyzetünknek megfelelő aktualitás, valami olyan, amiből sokat meríthetünk.

Amikor december 25-én belelapoztunk Richard Rohr Emelkedő zuhanásába, találtunk benne egy A4-es lapot is, aminek mindkét oldala tele volt nekünk nagyon ismerős, szép imákkal. Alaposabban szemügyre véve nem volt ez más, mint egyik imaóráink „melléklete” (közös imák). Meglepődtünk. Visszajött nekünk ajándékba Laci egyik összeállítása. De hogyan is?

Napokkal később kiderült, hogy Kati anyukája kapta

korábban ezt az imalapot valakitől, s nekik annyira megtetszett, hogy sokszorosították, és az idén ez bekerült mindenki karácsonyi ajándékába. A miénkbe is, hiszen ők az eredetéről mit sem tudtak.

Jót neveltünk együtt az „eseten”, és igazán megörültünk, hiszen a kerek templomi imaórák lelkületének úgy tűnik, talán még utóélete is van. Mindenesetre nekünk ez a meglepetés igazán szép ajándék volt.

NY.M.

Hirdetések, programjaink

Január

20. vasárnap Ökumenikus imahét kezdete. Megemlékezés Szent Margitról a 9 órai szentmisén
Elvándorlók és menekültek világnapja
25. péntek Szentségimádási nap
27. vasárnap Ökumenikus imahét vége
29. kedd Képviselőtestületi ülés: este 7 óra

Február:

02. szombat Szerzetesek világnapja, szentmise gyertyaszenteléssel: este 6 órakor
09. szombat Plébániai farsang: este 7 óra (Mindszenty iskolában)
09. szombat Nyugdíjas közösség farsangja: délután 3 óra
10. vasárnap Könyörgés a világ éhezőiért
11. hétfő Betegek világnapja
13. szerda Hamvazószerda, szentmise és hamvazás este 6 órakor
15. péntek Keresztút: képviselő-testület
19. kedd Imaóra: este 6 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Az ökumenikus imahét esztergomi menetrendje:

Január 20. vasárnap 18.00 óra: **Bazilika**

Igét hirdet: KLIMENTNÉ FERENCZY ANDREA
evangélikus lelkész

Január 21. hétfő 18.00 óra: **Görög katolikus templom**

Igét hirdet: Dr. HARMAI GÁBOR plébános

Január 22. kedd 18.00 óra: **Evangélikus templom**

Igét hirdet: ÁGOSTONNÉ APÁTI GABRIELLA
református lelkész

Január 23. szerda 18.00 óra: **Szent Anna (Kerek) templom**

Szolgáltnak: Dr. ERDŐ PÉTER bíboros, prímás,

Esztergom-budapesti érsek

KOCSIS FÜLÖP görög katolikus püspök

Dr. PASKAI LÁSZLÓ bíboros

STEINBACH JÓZSEF református püspök

BENCZE ANDRÁS evangélikus püspök-helyettes

Január 24. csütörtök 18.00 óra: **Református templom**

Igét hirdet: POKRIVA LÁSZLÓ plébános

Január 25. péntek 18.00 óra: **Vízvárosi templom**

Igét hirdet: ÁGOSTON CSABA református lelkész

Január 26. szombat 18.00 óra: **Szentgyörgymezői templom**

Igét hirdet: Dr. PAPP SZABOLCS görög katolikus paróchus

Január 27. vasárnap 17.00 óra: **Kertvárosi templom**

Igét hirdet: HORVÁTH ISTVÁN káplán

Felelős kiadó: Pokriva László plébános

Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök

Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291

Honlapcím: www.szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Németh Tünde

A kiadást támogatta: Örmándy Imréné, Vodicska Ferencné,

Szenczi Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2013. február
VI/2. szám

Az idén rövid volt a farsang, már tart a böjti időszak. Igyekeztünk egy kis vidámsággal, közösségbe tartozásunk derűs élményeivel töltekezni. Sokunknak sikerült is – olvashatjuk a beszámolóinkban. Persze, ez leginkább önmagunkon múltott, erre is igaz: „nem erőszak a dísznótor”.

Az örömben töltött órák csak segítették lelki feltöltődésünket, Krisztushoz, az Ő titokzatos testéhez, az Egyházhoz tartozásunk tudatának elmélyítését. Ezt a gondolatot évről-évre az ökumenikus imahéten is erősítjük magunkban, egymásban.

A hét kiemelkedő eseménye az idén nálunk volt, a különböző felekezetek főpásztorai szerda este a mi templomunkban tartották a közös imát. Dr. Paskai László bíboros atya akkori tanítása – homíliája – itt olvasható:

A keresztények egységéért végzett **ökumenikus imahét** negyedik napjára kijelölt evangéliumi részlet a vakon született meggyógyítása. Ezt az esetet Szent János örökölte meg. Nemcsak a tényt említi meg, hanem a gyógyítás módját is: „nyálával sarat csinált, s a sarat a vak szemére kente, majd meghagyta neki: Menj, mosakodj meg a Siloe tavában.”

Az Apostol egészen szemléletesen írja le az eseményt. A gyógyítás leírásának a sajátossága, hogy a tanítványok kérdést tesznek fel Jézusnak, és ő erre válaszol. A tanítványok kérdése: „Mester, ki vétkezett, ez vagy a szülei, hogy vakon született?” A kérdés tükrözi a korabeli felfogást, amely szerint kapcsolat van a bűn és a betegség között: Isten betegséggel bünteti a bűnt, annak súlyosságának megfelelően. A tanítványokat nem az érdekli, hogy elfogadható-e a bűn és a betegség közti kapcsolat, hanem, hogy ki vétkezett: a szülők-e vagy a vakon született. Így kérdezik, noha ellentmondás van a kérdésben: aki vakon született, hogyan vétkezhetett születése előtt?

Jézus kettős választ ad a tanítványok kérdésére. A betegség okát kutató kérdést elhárítja. Ezt válaszolja: „Sem ez nem vétkezett, sem a szülei, hanem az Isten tetteinek kell rajta nyilvánvalóvá válniuk.” Jézus elutasítja a felfogást, hogy a betegség a bűn következménye, és rámutat, hogy Isten tette fog a betegen megnyilvánulni. Sokat kellett a betegnek várnia ahhoz, hogy Isten gyógyító tette megvalósuljon.

Jézus válaszában a másik része saját küldetésének a teljesítésére vonatkozik. „Addig kell végbevinnem annak tetteit, aki küldött, amíg nappal van. Eljön az éjszaka, s akkor senki sem munkálkodhat. Amíg e világban vagyok, világossága vagyok a világnak.”

Jézus földi élete során, ami az ő munkájának a napja, küldetését késedelem nélkül betölti. Azt a feladatot kapta az Atyától, hogy szabadítsa meg az embert gyengeségétől és boldogtalanságától, és vezesse el az Isten világosságára. A vakon született kitűnő alkalom, amelyet nem szabad elmulasztani, még ha ez számára veszélyes és ellenségeskedést is eredményez a farizeusok részéről.

Az ökumenikus imahét keretében az ökumenikus imahét alap gondolatával szemléljük a vakon született meggyógyításáról szóló evangéliumi eseményt: Az idej ökumenikus imahét mottója: **Mit kíván tőled az Úr?** (Mik 6,6)

Jézus a tanítványok kérdésére válaszként kiemelte: Isten tetteinek kell nyilvánvalóvá válni. Ez a keresztény ember magatartása is. Amikor a keresztény ember Krisztus tanítását követi, Isten tettei lesznek nyilvánvalók az Isten nélkül élő világ előtt.

A kérdésre: *mit kíván tőled az Úr*, naponta válaszolunk, amikor Jézus tanítása szerint cselekszünk.

Jézus kiemelte az apostolok felé, hogy addig kell cselekednie, *amíg nappal van*. A kérdésre, *mit kíván tőled az Úr*, megkapjuk a választ: **fel kell használnunk az időt**, hogy minden nap gyarapodjunk a Jézus tanítása szerinti jócselekedetekben, amint az apostol is biztatta híveit: „*Használjátok fel az időt, mert rossz napok járnak, Ne legyetek értetlenek, hanem értsétek meg az Úr akaratát.*” (Ef, 16-17)

Jézus önmagáról mondta, hogy ő *világossága a világnak*. Az ökumenikus imahéten kérjük, adja lelkünkbe az ő világosságát. Ha az ő világosságában élünk, akkor az egység útját járjuk, mert mindnyájan órá, az egyetlen Úrra tekintünk, és az ő tanítása, mint az igazi Mesternek a szava köt össze bennünket.

Az ő világosságának a kegyelmét kérjük mindnyájunk számára: Urunk Jézus Krisztus! Tekints itt egybegyűlt híveidre, légy mindegyikünk számára világosság, hogy a mennyei Atya tettei nyilvánvalóvá legyenek mindegyikünk életében, és minden nap jócselekedetekben gyarapodva építsük Jézus Krisztus egyházát.

Szolgálat

Az ökumenikus imahét – talán lehet mondani – fénypontja, amikor a felekezetek püspökei közösen imádkoznak. Erre az alkalomra idén a Kerek templomban került sor. A szertartás befejeztével a plébános atya vacsorára várta a bíboros atyát, a református és görög katolikus püspököket, az evangélikus püspök helyett, a városunkban szolgáló atyákat, lelkészeket, lelkésznőket.

Az ünnepi vacsora a már elkészült, emeleti teremben volt a plébánián. Ifjúsági közösségünk négy tagja szorgoskodott a Márti által készített ingyencsészek felszolgálásában. Segédkezni, pakolászni, az Úrnak, az Urat szolgálni ebben a kis közösségben is jó érzés volt. A legnagyobb jutalom, amit kaptunk, nem is lehetett más, mint atyánk szájából hallani: „Isten fizesse meg százszorosan!”

Lócskai Anikó

Évek óta kedves színfolt városunkban a **ferences nővérek** jelenléte. Télen-nyáron barna habitusba és fátyolba öltözve találkozhatunk velük az utcán, a templomban és sokan ott, ahol segítenek: hittant tartanak gyerekeknek, öregeket, betegeket gondoznak, rászorulókat istápolnak, zárandoklatokat, lelki gyakorlatokat szerveznek, illetve adnak ezeknek helyet.

Maroknyi az Esztergomban élő közösség, de igen tevékeny. Teszik a dolgukat csendben, szeretettel, odaadással. És maximálisan megtestesítik azt, ami a keresztény emberre oly jellemző kellene, hogy legyen: az örömet, a derűt, még nehézségek közepette is.

Mosolygós arcuk, vidámságuk – lehetnek akár kilencven évesek, mint Gizella nővér, vagy sokkal fiatalabbak – embertársaikhoz való barátságos, türelmes odafordulásuk, együtt érző szeretetük példa lehet mindannyiunknak. Őket köszöntöttük templomunkban Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén, ami együttal a **szerzetesek világnapja** is.

Ny. M.

Farsang, farsang ...

Plébániai farsang – ötödször

Számomra a hét egyik fénypontja a vasárnapi gyerekmise: amikor a kommunió után a kisiskolás-, óvodás- és még alig típegő- vagy épp az édesanyja, édesapja karján ülő kisgyerek odajárul az oltárhoz, és kéri az áldást. Idén február 9-én hasonlólt éltém át a plébániai farsangi bálon: amikor a közösség a Mindszenty csarnokban egy hatalmas kört formálva táncolt. A legfiatalabb nyolc, a legidősebb úgy nyolcvan éves lehetett. Papok, szerzetesek és világi hívek kézenfogva, felszabadult mosollyal járták - és hiszem, hogy Istennek kedve telt bennünk.

Az egyházközségi zsinat média munkacsoportjának első ülésén megegyeztünk abban, hogy az egyik legfontosabb feladatunk a plébánia egyes közösségei, csoportjai közti kommunikáció biztosítása: hogy tudjuk egymásról, ki mit csinál, és hogy azok, akik még nem találták meg azt a közösséget, amelyiken belül túl tudnak lépni a vasárnapi kereszténység állapotán, megtalálják a helyüket a plébánia misén kívüli életében is. Egy ilyen farsangi bál jó alkalom arra, hogy túljussunk az „ugyanabba a templomba járunk” szintjén. Számomra különösen is örömteli volt, hogy a leendő béralkozók is eljöttek (ők táncolták István atyával a nyitótáncot), és hogy a kisgyerekes szülők közül is egyre többen tudják/merik rábízni valakire egy estére a kicsiket, hogy a hétköznapi gondjait maguk mögött hagyva néhány órán át egy nagyobb családban találjanak felüdülést.

A műsor, mint minden évben, most is fergetegesre sikerült. A fiatal felnőttek kamarakórusa és a nagykórus hozta a szokásos farsangi repertoárt, plébániánk megerősödött „magja” pedig a szintén már hagyományosnak tekinthető mesefeldolgozással kápráztatta el a közönséget. Az élményt nem lehet visszaadni, de talán a parádés szereposztás megsejtet valamit a hangulatból: László atya volt Hamupipőke, Fritz Péter az ő „Nyuszika”-ja, István atya a mostohaanya, a kántor és Lócskai Anikó a két mostoha lány, Nagy Pál Bence a tündérkeresztanya és Földi Bernadett a daliás királyfi.

Az est „sztárvendégei” a ferences tévé „televíziójának” tévés jósai voltak – szerencsére, mielőtt túlzottan belemerültünk volna az ezotériába, megérkezett a stúdióba egy kedves nővér, aki egy bibliai idézettel nyomatékosítva figyelmeztette a nézőket, hogy az efféle praktikák nem egyeztethetők össze a keresztény hittel.

A program táncházzal folytatódott, majd úgy negyed tizenkettő körül jött a tombolasorsolás. Ekkorra már mindenki végigkóstolta az asztalánál az összes enni és innivalót, a Hamupipőke báli ruhájának színét idéző Szent Anna koktélból is bátran fogyasztottunk, így akár nyertünk, akár nem, a hangulat vidám maradt. Miután a főnyeremény (egy oroszkrém torta) is gazdára talált, folytatódott a mulatság – aki kíváncsi rá, mikor hagyta el a táncparkettet az utolsó vendég, jövőre jöjjön közénk, és lássa meg a saját szemével!

Farkas Edit

„Február a csizmás bácsi,
hókucsmá ül a fején,
farsangot hoz ő magával,
int egyet és fut a tél.”

(K. László Szilvia: Február)

Ha a tél nem is futott el, a farsang február 9-én megérkezett a Mindszenty csarnokba, ahol immár ötödik alkalommal ünnepeltük a tél és tavasz küzdelmét, amely mindig a tavasz győzelmével végződik.

„A nevetés és a mosoly kapuk és ajtók, melyeken át sok jó dolog be tud lopakodni egy emberbe” – írja Christian Morgenstein.

Köszönjük azoknak a szereplőknek, akik nevetést és mosolyt varázsoltak a farsangon résztvevők arcára! A nyitótáncot előadó béralkozásra készülő lányoknak, akik egy férfitáncost is befogadtak a csapatba, aki után már a világhírű ír szépp-táncosok is érdeklődnek. A Corde Voto kamarakórusnak és a felnőtt énekkarnak, akik a tőlük megszokott igényességgel énekeltek. Az EZO tv paródiáiból megtudhattuk a jövőnket. Az est fénypontja a Hamupipőke másképp című mesejáték volt. Még a Grimm fivérek is jót nevettek volna sírjukban, ha látták volna egyik híres szereplőjüket, Hamupipőké- hosszú szőke hajjal, kecses mozgással, aki végül elnyerte „hercegét”.

A tombola mindig izgalmas része a farsangi bálnak. Köszönjük a híveknek, akik sok értékes tárggyal járultak hozzá a sikerhez. A karitás ügyes kezű tagjai örömmel csomagoltak. Még az utolsó napon is érkeztek ajándékok. A nagylelkű adományoknak köszönhető, hogy 67 ezer forint gazdagítja karitásunk pénztárcáját a tombolabevételtől, és még 8 ezer forint a bálózók által elfogyasztott finom Szent Anna koktélból.

A jókedv olyan, mint egy villámlás, amely egy tündöklő pillanatra áttör a felhők sötét takaróján: a vidámság napfényt lop a lélekbe, és azt állandó, véget nem érő nyugalommal tölti meg.” (Joseph Addison)

Remélem, mindenki ezzel a véget nem érő nyugalommal távozott a bálról, és készül a böjti időszakra, majd Krisztus feltámadásának napjára.

Recska Valéria

Farsangi előkészület

Mint minden évben, idén is megrendezésre került plébániánk farsangi bálja. Januárban, már jóval a bál előtt elkezdtünk gondolkodni, milyen szindarabot adhatnánk elő, mi fiatal felnőttek, természetesen László atya és István atya közreműködésével. Az ötletelések során a Hófehérke és a hét törpe című mesére gondoltunk először, de hamar be kellett látnunk, hogy nem vagyunk elegendően hozzá. Az idő szorított, mert hát próbálni is kellett. Szerencsére aztán viszonylag gyorsan sikerült kiválasztanunk a Hamupipőké. Mindenkinek tetszett, és lelkesen vetettük bele magunkat az agyalásba, milyen is legyen ez a történet a mi előadásunkban.

Az első lépés a szerepek kiosztása volt. Természetesen Hamupipőké László atyának „kellott” alakítania, – hiszen már rutinos, sokat próbált Piroska, öregasszony, zárdafőnöknő is volt. Ezután kialakítottuk a mese menetét. A próbák nagyon jó hangulatban, vidáman teltek. Nem csoda, hiszen senki sem volt önmaga, és a játék öröme sok nevetést csalt ki belőlünk. Mivel jómagam nem érzek nagy indíttatást a színjátszásra, – bennem egy Greta Garbó veszett el, csak sajnos olyan mélyen, hogy még most sem találom –, így a mesélő feladatát vállaltam magamra. Kellékekre is szükségünk volt, hogy minél „hitelesebben” jeleníthessük meg a figurákat. Szerencsére László atyának szép kis készlete van, így abból is tudtunk válogatni. Ancsi és Peti hoztak parókát és ruhát is. Az iskolából Maya néni színjátszós „gyűjteményében” is keresgélhettünk. Köszönet érte.

Idén is jól sikerült a vidám felkészülés a farsangi bálra. Remélem jövőre már egy nagyobb szintársulatot is össze tudunk hozni.

Erdős Klára

Örvendezzen, aki él!

Farsangnak nevezzük a vízkeresztől hamvazószerdáig terjedő, a nagybőjtöt vígsággal, evéssel-ivással előző időszakot, a bálók rendezésének szezonját. Igazi hazája Olaszország, de egész Európában elterjedt. A német eredetű Fasching szóból származó vidám időszak húshagyókeddel ér véget. Számos népszokás fűződik hozzá (asszonyfarsang, farsangi dramatikuss játékok...), melyek a pogány kori tavaszváró és termékenységét kéri szertartások maradványai.

Kórusunk is farsangolt. Az iskola aulájában gyűltünk össze február 1-jén. Az asztal roskadozott a sok finomságtól! „Kellette magát” a Piroska jóvoltából készült csöröge, más néven forgácsfánk. Nógrádban herőce a neve.

A farsangi ételek elengedhetetlen eledele a fánk. Több elnevezése is van. Székelyföldön pánkónak hívják, ami erdélyi szász eredetű szó. A Pfannkuchen formából származik, így nevezik német nyelvterületen a serpenyőben sült tésztákat. Baranyában huppans, Borsodban krepli, a Felvidék egyes helyein siska, a palócoknál pampuska. Izletes, házi készítésű lekvár dukál hozzá.

A **forgácsfánk** így készül:

Hozzávalók: 25 dkg darás liszt, 3 tojássárgája, 1 evőkanál rum, 1 evőkanál porcukor, csipetnyi só, kb. 1 evőkanál tejföl, zsiradék a kisítéshez.

A lisztből, 3 tojássárgájából, rumból, cukorból, 1 csipet sóból és a tejfölből lágyabb tésztát gyúrunk. Simára kidolgozzuk, két cipót készítünk, majd letakarva kb. fél óra hosszat pihentetjük. Készfoknyi vastagságúra nyújtjuk, derelyemetélővel 3 ujjnyi csíkokra szabdaljuk. A tésztát közepét bevágjuk, és az egyik sarkát rajta áthúzzuk. Forró zsiradékban kisütjük, és vaníliás porcukorral meghintjük. Osváth Erzsébet így versel erről:

Serceg a zsír, /sül a fánk /Fényessége serpenyőből/ ragyog ránk.

Illatozik,/ nő, dagad,/ az orrunkat csiklandozól/jó falat.

Már a tálon/ a sok fánk /Féher cukorfelhő alól / nevet ránk.

Ránk nevet/ és integet./ Itt a farsang, vidám farsang/ gyerekek.

A vígság sem hiányzott a mi összejövetelünkről. Lajos harmonikán játszott. A harmonika mindig a gyerekkoromat idézi fel. Eszembe jut egy bizonyos Mózer bácsi, aki a multságok fontos kísérője volt. Máig szívesen gondolok ezekre az alkalmakra.

Tegnap és ma: hangszer és dalok. Szólt az ének, fűjtük teli torokból. A tánc sem maradt el. Érdekes, hogy ilyenkor nem fáj a láb, a derék, felhőtlen a jókedv! Gyárfás Endre szavaival:

*Farsang van, farsang van,
járjuk a táncot gyorsabban!*

*Förgeteges ez a bál,
még a ház is muzsikál.*

Szentgáli Ferenccné Eszter

Nyugdíjas közösségünk

Isten kegyelméből elérkeztünk **2013 farsangjának** végéhez, amit az előző évekhez hasonlóan örömkömben, vidámságban együtt ünnepeltük nyugdíjas közösségünkben.

Ismét voltak vállalkozó kedvű, jelmezekbe öltözött társaink: angol rendőrfőnök, gondos nagymama, elmeosztály trükkös, de nem beteg ápolója, egy szigorú, kardos anyóka, aki a férje italát kortyolgatta. Szellemes, szórakoztató köszöntőjünkbe beleszólték nyugdíjas életünk Istenhez vezető programjait is.

Ünnepi eseményünket Ányistik Katika unokája, Korompai István is megörökítette a mindig jól sikerült fotótudományával.

Ezután került sor a „Terülj, terülj, asztalkám!” gazdag kínálatának elfogyasztására, amit a fáradhatatlan nagymamák készítettek. A tálakon bőségen mosolyogtak a szendvicsek, sós és édes sütemények változatai, finom italokkal kiegészítve.

A felszolgálásban szerepcsere történt: László atya és István atya háziasszonyi ügyességgel kínálták az ünnepi finomságokat a farsangoló nyugdíjasoknak. Vidám verseléssel, beszélgetéssel, nevetgélelssel zártuk a délutánt.

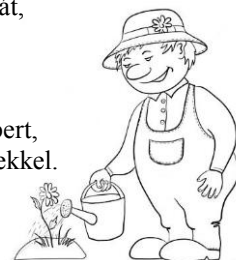
Megköszönjük a rólunk gondoskodó Mindenhatónak a segítségét, hogy együtt lehettünk, XVI. Benedek pápának a szavaival: „Ez a segítség a közösségben megtapasztalt szeretet, amelynek forrása az Isten.”

Bányai Pálné

Józi bácsinak

Hóvirág, krókusz virág ébredjetek,
nemsokára jön a tavasz, itt a kikelet.
Szívünkben köszöntjük a város díszpolgárát,
plébániánkhöz tartozó Klotz Józi bá't.
Hosszú éveid alatt a sok gombát szedted,
gyógyfüveiddel a betegeket segítetted.
Napórával lepted meg a várost és sok embert,
családodat, barátaidat meg szép festményekkel.
Kívánjuk, dolgozz még sokáig,
90 évédhez már csak tíz kell a százig.
Adj hálát a jó Istennek a hosszú életért,
S tudd, a legjobb az, amit másokért tettél!

Szeretettel öreg, jó barátaid

Január utolsó hétvégén újra összejöttünk nyugdíjas klubunkba. Sajnos fogyatkozó létszámmal. Elhalálozás, betegség, a rossz idő és az útviszonyok csökkentik az idősek kimozdulási kedvét. Atyáink elfoglaltságuk miatt nem tudtak velünk lenni, ezért sekrestyés kántorunk, Misi látogatott el hozzánk. Mivel a közelmúltban volt Árpád-házi Szent Margit ünnepe, így az ő életéről vetített egy szép filmet nekünk.

Uzsonnánk elfogyasztása után felkapaszkodtunk az új tetőtéri hittanterembe. Nagyon szép, tágas teret alakítottak ki. Így már két helyen sokkal több összejövetelt lehet rendezni. Megköszönve a jó Isten segítségét ezért a gyarapodásért, imádkozva halottainkért, betegeinkért köszöntünk el egymástól.

Köváryné Marika

Karitás hírek

Köszönjük a Szent Lázár Lovagrendnek az adományt, amit Stipitz Árpád ferences atya juttatott el hozzánk, és amellyel sok-sok ember téli ruházkodásán tudtunk segíteni. A lovagrend már több alkalommal segített jó minőségű ruhákkal és élelmiszerrel, amiért a rászorulóknak igen hálásak.

Szent Anna Karitás Csoportjának 2012. évi beszámolója

Az elmúlt évben 9 fő végzett rendszeresen munkát a csoportunkban. Egy-egy rendezvényen vagy élelmiszerosztásnál külső önkéntesként 6-7 ember rendszeresen segített.

Egész évben szünet nélkül fogadtuk az érdeklődőket, minden kedden 8-10-ig, természetesen igény szerint tovább vagy más időpontokban is, különösen az élelmiszerosztás idején.

Elsősorban helyhiány miatt a ruhaosztást lecsökkentettük, gyerek ruhát továbbra is eljuttatunk az intézményekbe. Így már nyugodtabb körülmények között, – nem az utcán – tudjuk meghallgatni a hozzánk forduló, egyre nehezebb helyzetben lévő családokat.

Többen ajánlottak fel bútort, háztartási gépeket és ágyneműt. Raktározásra nincs lehetőségünk, de megszervezzük, hogy a rászorulóknak megkapják. 2012-ben is segítették munkánkat a Ferences Szegénygondozó Nővérek. Februárban baráti látogatásra hívták csoportunkat, ahol megbeszéltük a közös gondjainkat. Márciusban egynapos lelki gyakorlatot is szerveztek részünkre. Szintén a nővérek vezetésével májusban, Gógyírok a Gyógyító beszélgetésben címmel 3 napos tanfolyamon sok gyakorlati tudnivalót sajátíthattunk el. A plébánia farsangi báljához tombolát gyűjtöttünk, csomagoltunk, az 52 ezer forint bevételt a rászorulóknak megsegítésére fordítottuk.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia felhívására tartós élelmiszergyűjtés volt templomunkban március 11-18 között. A Mindszenty iskola külön is gyűjtött. A szép mennyiségű élelmiszert a plébániánk területén élő 54 családnak (151 fő) osztottuk ki.

Április 19-én „Szeretetszolgálat régen és ma. A Katolikus Karitás 80 éve” című kiállítás nyílt a Keresztény Múzeumban. A négy éves munkánkból a múzeum táblákat készített. A megnyitót követően csoportunk tagjai által sült édességek mellett beszélgettünk a környékünkön működő csoportokkal. Május 28-án, pünkösdhétfőn a máriaremetei karizmák ünnepén karitásunkat többen képviselték.

Július 3-án baráti összejövetelt szerveztünk. A külső segítők is meghívtuk. Közösen értékeltük az elmúlt félévi munkánkat és megbeszéltük a következő hónapok feladatait.

Augusztusban kötetlen beszélgetés keretében mutatkoztunk be a káplán atyának.

Szeptember 14-én kedves meghívásnak tettünk eleget. Ekkor ünnepelték Mátraverebély-Szentkúton rendjük megalakulásának 85. évfordulóját a Ferences Szegénygondozó Nővérek. Előadásokat hallhattunk, szentmisén vettünk részt.

November 19-én ünnepeltük a Karitás védőszentjét, Szent Erzsébetet. Az esti mise után kiosztottuk a megszentelt – erre a célra süttetett – kenyereket. Ismét felhívást kaptunk dr. Farkas Elek főorvostól, hogy a kórház Hospice Ápolási és Krónikus Belgyógyászati Osztály betegei és dolgozói részére szervezzünk adventi műsort. Dec. 11-én dr. Székely János püspök atya „Gyermek született nekünk” címmel tartott beszédet, dr. Hetényi Bálintné verset mondott és Gyurác László gitáron játszott. Befejezésül a karácsonyfa körül, – melyet évek óta mi biztosítunk – tagjaink által készített sütemények fogyasztása közben beszélgettünk a megjelent, kb. 40 fővel.

Dec. 16-án a Családok Átmeneti Otthonának lakóit és a Teleházban foglalkoztatott gyermekeket a Keresztény Múzeumba hívtuk meg, ahol a karácsonyi ünnepkör képeit néztük meg.

Dec. 18-án a Magyar Élelmiszerbanktól, az Európai Unió élelmiszersegély programjának keretében tartós élelmiszer érkezett. Közel 200 fő részére, fejenként kb. 7 kg. élelmiszert osztottunk ki. A szállításban és az osztásban külső önkéntesek is segítettek. Ezen felül 16 rászoruló kapott karácsonyi csomagot. Az adventben érkezett meleg ruhákat is kiosztottuk.

A VIA BONA hajléktalanszálló 30 lakóját a 2012-es karácsonyon is megleptük szerény ajándékcsoaggal és süteménnyel. Itt heti rendszerességgel lelki gondozást végeztünk és katolikus sajtóval is elláttuk őket.

Dec. 9-én László atya gyűjtést hirdetett plébániánk területén működő négy intézmény részére. A gyűjtéshez a Mindszenty iskola is csatlakozott. Az adományokat csoportunk rendszerezte és osztotta ki az intézményeknek.

Dec. 24-én a Családok Átmeneti Otthona lakói közösen tartották a karácsonyi ünnepet. Karitásunk gyümölcscsel járult hozzá a gyermekek öröméhez.

A már 3 éve működő „Alkoholisták hozzátartozóinak sorstárs csoportját” hétfőnként 17:30-tól 19 óráig fogadjuk. A csoport létszáma változó, de továbbra is működik, és várjuk az érdeklődőket.

A karitás munka mellett a plébánia életébe is aktívan bekapcsolódtunk. Például a roraté-misék után reggeli készítése, takarítás a plébánián.

Cigánypasztoráció

2012. március 10-én fennállásának 10. évfordulóját ünnepelte a „Mi Házunk” és a „Marista Közösségi Ház”. Az ünnepi megemlékezésre csoportunkat is meghívták. Az évfordulóra képes összeállítás készült az elmúlt 10 évről, ebben a rendszeres segítők is helyet kaptak. Április 15-én templomunkban cigánypasztorációs szentmisét és közösség alkalmat tartottunk. A vacsora elkészítésében, kiosztásában segítettünk. Kb. 200 fő részére a kenyeret és a műanyag edényeket megvettük, süteményt sütöttünk. Június 10-én hivatalosak voltunk a Mi Házunkba arra a közös ünnepésre, ahol arról emlékeztünk meg, hogy a városunkban 10 éve végzik a munkájukat marista testvérek.

Dec. 21-én megható és egyben felemelő karácsonyi ünnepség résztvevői lehettünk a Töltés utcában. A szerény agapéhoz hozzájárultunk az általunk készített süteményekkel.

Csoportunk 4 tagja és egy külső önkéntes továbbra is a tanítási időszakban, a hét három napján vacsorát készített a Teleházban, az ott foglalkoztatott kb. 90 gyermek részére. Dr. Székely János püspök atya 2 hetente tartott bibliaórát, melyen mi is részt vettünk. Az esték az általunk készített édesség és a helyben főzött tea mellett, közvetlen beszélgetéssel zárultak. A Keresztény Múzeumban a Teleház fiataljai is közreműködtek a kiállítás megnyitóján, részükre külön készítettünk édességet.

Bevételek

2011-es évről áthozat	101.850,- Ft
Persely	113.690,- Ft
Egyéni adomány	122.600,- Ft
Farsangi bál (tombola)	52.200,- Ft
Összesen:	390.340 Ft

Kiadások

Gyógyszertámogatás	102.165,- Ft
Élelmiszertámogatás	103.156,- Ft
Cigánypasztoráció	14.125,- Ft
Beteglátogatás	5.026,- Ft
Mindszenty iskola (táboroztatás és kirándulás)	54.000,- Ft
Beteg gyermek szállítása	9.000,- Ft
Húsvéti és karácsonyi csomagok	12.315,- Ft
Irodaszer, csomagolóanyag	6.830,- Ft
Egyéb kiadások	32.690,- Ft
Összesen:	339.307,- Ft
2012-es évről maradt	51.033,- Ft

Az Esztergom-budapesti Egyházmegye gyógyszer-támogatási akciójában 2012-ben is 4 fő kapott lehetőséget arra, hogy havi 5000 forint támogatásban részesüljön.

Takács Erzsébet karitász vezető

Miért nincs a temetés után közvetlenül gyászmise?

Ezt a kérdést többen is feltették nekem, ezért úgy gondoltam, hogy érdemes az újság hasábjain keresztül megválaszolni. Néhány pontban vázolnám fel a közvetlen okokat:

1.) Nem minden esetben lenne kivitelezhető

A káplán atyának és nekem is sok hittanóránk és egyéb más állandó elfoglaltságunk van. Éppen ezért nem tudnánk minden esetben vállalni, hogy a gyászmisét rögtön a temetés után bemutassuk. Az pedig még rosszabb megoldás lenne, ha egyeseknek igen, másoknak pedig nem lenne rögtön szentmise.

2.) Van oldallagosan ellátott plébániánk is: Keszölc

Két plébánia összehangolása és vezetése nem egyszerű dolog. Bizony sok szervezést igényel. Nyilván ott is vannak igények, amelyeket igyekezni kell teljesíteni. Az a plébánia is teljesen rám van bízva. Ha ott vagyok programon vagy éppen szentmisén, akkor megint csak nem tudok itt vállalni temetés utáni gyászmisét.

3.) Sok gyászoló nem ismeri a liturgiát

Nagyon kellemetlen tud lenni, ha csak a gyászolók vannak a szentmisén, mert sokan nem tudják, hogy mit kell választani vagy éppen mikor kell leülni, felállni. Nagy tiszteletlenség, ha a pap saját magának kell, hogy válaszoljon. Rádásul sokszor ők maguk is feszélyezve érzik magukat.

4.) A gyász az egész egyházközséget érinti

Talán ez a legfontosabb ok, ami miatt nincs a temetés után közvetlenül gyászmise. Ugyanis az elhunyt ember a plébánia halottja is. Éppen ezért illő, hogy a plébánia közösségében imádkozzunk az ő lelki üdvösségéért. Ha a rendes szentmise idejében van a gyászmise, akkor nem csak a család van jelen, hanem képviselőként az egész plébánia is. Így a család nem érzi kényelmetlenül magát, és az egyházközség is imádkozik az elhunytért. Így jelenik meg, hogy ott állunk a gyászoló család mellett. Nemcsak a pap, hanem az egész hívő közösség is.

Kérem a Kedves Testvéreket, hogy adják tovább ezeket az információkat ismerőseiknek, hogy így ne legyen ebből később probléma. Mindenki megértését nagyon szépen köszönöm!

Önkéntes egyházi hozzájárulás (egyházi adó)

„Mennyit kell fizetnem?” Ezt a kérdést szinte mindig hallom, amikor valaki jön befizetni az egyházi adót. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által meghatározott hivatalos összeg az éves jövedelem 1%-a. Persze kérdés, hogy ez mennyi? Íme, itt van egy táblázat, amellyel könnyen kiszámíthatjuk:

Nettó havi jövedelem	Éves egyházi hozzájárulás
30 000	3 600
40 000	4 800
50 000	6 000
60 000	7 200
80 000	9 600
100 000	12 000
120 000	14 400
150 000	18 000
200 000	24 000
300 000	36 000

Ha valaki rendszeresen befizeti az egyházi adóját – igazítva a jövedelméhez –, az tevékenyen részt vesz a templom és a plébánia fenntartásában.

Persze ezek az adatok csak tájékoztató jellegűek. Ha valaki nem tud ennyit fizetni, arra továbbra is érvényes, hogy amennyit szeretne, annyit ad.

Lehetőség van arra is, hogy bankon keresztül, esetleg havi lebontásban fizesse valaki az egyházi adót. Ehhez csak a bankjának kell egy megbízatást adni. Egyébként is lehet az egyházi adót részletekben fizetni.

Bankszámlaszámunk: 12025000-00395493-00100006

László atya

Felhívás

Együtt az emmauszi úton Elmélkedő imaalkalmak 2013. év nagybőjtjében

Ha szeretnél tapasztalatot szerezni, milyen kisközösségben imádkozni, elmélkedni, az Úr előtt elcsendesedni, akkor várlak sok szeretettel, hogy együtt készüljünk nagybőjtben, Húsvét szent ünnepére.

Találkozunk szombatoként, március 9-én, 16-án és 23-án este 7 órakor a plébánia tetőtéri hittantermében. Jelentkezés feltétele: a jelentkező vállalja, hogy mind a három alkalommal találkozásunk kezdetétől a végéig jelen van.

Alsó korhatár: 18 év.

Jelentkezés március 3-ig e-mailen (szentanna@extra.hu) vagy személyesen a mise után a sekrestyében név, cím, telefonszám, e-mailcím megadásával.

Hozz magaddal Szentírást, tollat, jegyzetfüzetet és nyitott szívet!

Egy-egy alkalom időtartalma másfél óra.

Szeretettel várlak:

István atya

Gondolatok...

Szép újkori hagyományunk, hogy januárban szentmisét ajánlunk fel templomunkban az **előző évben elhunyt halottainkért**. A szentmisét a szokásos módon meghirdetjük, és a temetést kérő, gyászoló hozzátartozókat levélben is értesítjük erről. Bizony, sok elköltözött testvérünkért egyébkor nem emlékezünk meg szentmisében, nem kéri a hozzátartozók, nem élnek e kegyelmi lehetőséggel. Jó volt megtapasztalni, hogy sokan voltak ezen este a templomban, bizonyára olyanok is, akik nem túl gyakran járnak szentmisére.

Az eltávozottak hozzánk tartoznak, bennünk élnek tovább. Az Egyház nagy egységébe ők is beletartoznak, a megdicsőült egyház (az üdvösségre jutottak), a szenvedő egyház (a tisztítótűzben lévők, tisztuló egyház tagjai), egységben vannak velünk, akik még a küzdő (zarándok) egyház tagjai vagyunk. Tudunk tehát egymásról, kölcsönösen segíthetünk egymásnak az örök boldogságba eljutni. Mi például úgy (is), hogy szentmisét kérünk elhunyt hozzátartozóinkért.

Gyakran eszembe jut Jézus azon példázata, amikor az esküvőre szóló meghívást az emberek különböző kifogásokkal visszautasítják. Plébániánkon sokféle dolgot szervezünk, kezdeményezünk, amivel a közösséget próbáljuk építeni, a hitbéli erősödés lehetőségeit szeretnénk megvalósítani. Az elvetett magok még nem (mindenhol) szökkentek szárba – igaz, a növekedést az Úr adja...

Bizonyára nem is találjuk meg mindig a megszólítás legjobb módszereit... Valami mást várnak tőlünk... De minden-

képpen számolnunk kell az érdektelenséggel, az emberek sokféle elfoglaltságával, gondjával, a langyos kereszténységgel.

Most leginkább a **felnőtteknek hirdetett bibliaórákkal** kapcsolatban morgolódom. Székely János atya naptárja „csordultig” tele van, ennek ellenére eljár hozzánk, hogy tanítson bennünket. Ég az arcom, mikor körülnézve a csekély számú résztvevőn – plébániánkról csak néhányan vagyunk jelen...

János atya hatalmas tudásából, emberségéből, hitéből ingyen meríthetünk – egyelőre. A hitünkben való növekedés mindannyiunk feladata! Használjuk ki ezt a nem mindennapi lehetőséget! (A bibliaórák 2-3 hetente, kedden este 19 órakor vannak, a heti hirdetésekben rendszeresen megjelenik a következő alkalom. Sajnos, János atya – évközben is sűrűn változó – elfoglaltsága miatt az éves programba az időpontokat nem tudjuk beletenni.)

Egyházközségi **zsinatunk munkacsoportjai** elkezdtek dolgozni. A média munkacsoport – éppen a bibliaórák tanulságával kapcsolatban is – próbálja felmérni egyházközségünk jelenlegi helyzetét, közösségeit, aktív(abb) embereit. Pont a média által is lehet az embereket összehozni, és egymást is buzdítani az egyéni tanúságtetelek „publikálásával”, megosztásával. Keressük a módszereket, ötleteket, hogyan lehet ezt hatékonyan megvalósítani. Amiről úgy látjuk, hogy működőképes lesz, megpróbáljuk „bevetni”, kipróbálni.

Februártól egy új e-mail fiókot indítottunk, erre várjuk az észrevételeket, véleményeket, amiből majd az újságunkban, ill. honlapunkon közzé tesszük a közérdeklődésre érdemes anyagokat. Csak az jelenik meg fórumainkon, amiről van tudomásunk, illetve amiről kapunk beszámolót.

Természetesen, továbbra is szívesen vesszük a „kéziratos” beszámolókat. A szerkesztők szokásos elérhetősége is él, az új fiók pedig: hirbekuldes@szentanna.extra.hu

Az egyházközségünk helyzete közös ügyünk. Annyit kérhetünk – jogosan – számon, amennyit mi magunk is „beletettünk”!

Örömhír, hogy elkészült plébániánk új közösségi terme a tetőtérben. Most már nem lesz akadálya a párhuzamos rendezvényeinknek, összejöveteleinknek. Igaz, bútorunk nincsen elegendő, a tetőtéri konyharész is várat még magára. Elkészült a kápolna is a Mindszenty iskolában, február 1-jén áldotta meg László atya és István atya egy kis házi ünnepség keretében. Új lehetőségek a közösségi- és a hitélet gyakorlására. Köszönjük a támogatóknak és a kivitelezőknek!

Hamvazószerdával elkezdődött a **nagybőjti időszak**. Az Egyház a szentírási olvasmányokon, a liturgián keresztül is a bűnbánatra, a megtérésre, az elcsendesedésre, önmagunkba nézésre irányítja a figyelmünket. Jézus földi útját állítja elénk: ő is 40 napos sivatagi magánnyal kezdte a nyilvános működését. „Tisztázta” magában az Atya által rábízott feladatot, „felmérte”, mi a küldetése, – azután megvalósította.

A nagybőjtben nekünk is ez a feladatunk. „Konzultálni” az Atyával, megérteni, milyen utat/hivatást/szolgálatot vár tőlünk.

Hosszú távon is, de leginkább itt és most. Megvizsgálni, milyen külső – és főleg belső akadályokat kell legyőznünk.

Mi is kísértéseket szenvedünk, és nekünk is alázatra van szükségünk, hogy a felismert utunkon előbbre jussunk. Ránk is testvéreket bízunk – ha nem is az egész emberiséget. És milyen nehéz gyakran – csak azt a néhány embert is – Krisztusi módon szeretnünk, elfogadnunk, akik körülöttünk vannak... És mi lesz az „ellenségeinkkel”?

Nem tehetünk okosabbat, elcsendesedünk, Krisztusra tekintünk, az értünk vállalt keresztáldozatára, végtelen szeretetére és irgalmára. Igyekszünk felismerni az utunkba helyezett eligazító táblákat, amik időnként keresztjeinként jelennek meg.

Nagybőjti utunk végén ott van hűsvét, a feltámadás. Földi utunk végén ott vár Ő, aki előttünk járt – ezen a földi úton is.

„Ne féljetelek, én legyőztem a világot!” Ezen buzdítása legyen mindig előttünk.

Nyitrai László

In memoriam Adorján István

Megdöbbenéssel értesültünk kedves barátunk, Pista hirtelen eltávozásáról, ahogy ő mondaná: az Úr azonnali hatállyal hazahívta. Egyházközségünk életében mindig aktívan részt vett, szinte gyermekkorától. Mindig segítette a templom és plébánia körüli feladatokban, a Mindszenty iskola alakulásakor és utána is. A képviselő-testületnek tagja volt hosszú ideig. Templomunk énekkarában sok kántort „kipróbált”. Most bizonyára az angyalok kórusában énekelget, közbe-közbe tréfáival vidítja őket. És a mennyeországi virágoskertben gyönyörködik az nem hervadó virágai közt...

Megköszönjük az Úrnak, hogy köztünk volt és sokunknak barátja lehetett! **Nyugodjék békében!**

Hirdetések, programjaink

Nagybőjt vasárnapjain keresztutat imádkozunk a belvárosi temető fölötti kálvárián. Találkozunk 13.30-kor az első stációnál.

Február:

24. vasárnap Gyűjtés a katolikus iskolák javára
26. kedd Képviselőtestületi ülés 19 órakor

Március:

01. péntek 17.30-kor Keresztút: nyugdíjasok
03. vasárnap „Szent Anna könnyei” szentmise 11 órakor
Tartós élelmiszergyűjtés rászorulóknak
08. péntek: 17.30-kor Keresztút: minisztránsok
10. vasárnap Első gyónás a 9 órai szentmisén
18 órakor Nagybőjti triduum kezdete
Dr. Török Csaba atyával
11. hétfő 18 óra: triduum Dr. Török Csabával
12. kedd 18 óra: triduum befejezése Dr. Török Csabával
15. péntek 17.30-kor Keresztút: felnőtt énekkar
17. vasárnap Apák napja: délelőtt 9 óra
Szentföldi gyűjtés
19. kedd Imaóra 18 órai kezdettel
22. péntek 17.30-kor Keresztút: karitás

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Szenczi Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2013. március
VI/3. szám

Hitünk szempontjából a legfontosabb esemény megünneplésére készülünk: Krisztus üdvözítő kereszthalálára és dicsőséges feltámadására. Készülünk együtt, közösségben és egyéni életünkben. Közösségi alkalmaink útmutatást adnak az egyéni nagybőjti gyakorlatunkhoz, életvezetésünkhöz, mindennapi megtérésünkhöz. A szentmisei olvasmányokon, homíliákon kívül a kereszttutakon, triduumon, imaóránkon át, elmélkedtük többször Jézus értünk vállalt szenvedését és útmutatását.

A nagybőjt finisében érdemes visszatekintenuk, vajon ráléptünk-e a személyes megtérés útjára? Be merünk-e lépni a hit kapuján, hogy az ÉLET útján járjunk? Mert Jézus erre hív: „Én vagyok az út, az igazság és az élet...”

HABEMUS PAPAM

2013. február 11-én nagy megdöbbenéssel és szomorúan vettük tudomásul XVI. Benedek pápa lemondását. Szinte rögtön éreztük, hogy a nyáj látható pásztor nélkül maradt. Várakozással telt el a SEDE VACANTE (üres szék) ideje. Éppen ezért volt öröm számunkra, hogy március 13-án este 8 után hallhattuk a Szent Péter Bazilika erkélyéről a felkiáltást: Habemus Papam – Van Pápánk! Ebben a pillanatban még inkább bennünk volt az érzés: Ki lehet az? Kinek a nevét mondja ki a protodiakónus bíboros? Aztán hallottuk: **Jorge Mario Bergoglio**, aki a **Ferenc** nevet vette fel. Amikor pedig kijött köszönteni az embereket az erkélyre, rögtön látszott, hogy ez a pápaság más lesz, mint amit eddig megszoktunk. Ugyanis nem a szokásos öltözékben jelent meg, hanem egyszerű fehér reverendában. Egyszerűen szólt az emberekhez is, és így már kezdett összeállni a kép róla. Ő az egyszerű, szegény emberek pápája lesz. Ezért választotta a Ferenc nevet is, és ezzel Assisi Szent Ferencet védőszentjének.

Nagy az örömünk, hogy újra megtapasztalhattuk a Szentlélek segítségét és vezetését az Egyházban. Jézus búcsúszavai nemcsak az egyének, hanem az Egyháznak is szólnak: „Én veletek vagyok mindennap a világ végéig!” (Mt 28,20) Kérjük az Úr Jézus segítségét és kegyelmét az új pápára, hogy a Szentlélek irányításával vezesse a rábízott nyáját a Mennyei Atyához!

Képviselő-testületi választás 2013-ban

Ebben az esztendőben lejár a jelenlegi képviselő-testület mandátuma, éppen ezért újat kell választanunk. Ilyenkor azonban felmerül a kérdés, hogy kik is a képviselőtestületi tagok, és mi a feladatuk?

Tagok:

Tagjai csak azok lehetnek, akik:

- tartósan az egyházközség területén laknak,
- ha nem laknak ott, akkor legalább egy éve tevékenyen részt vesznek az egyházközség életében,
- teljesen cselekvőképeselek,
- az egyházi előírások szerint az eucharisztia vételének közösségéből nincsenek kizárva,
- megebármálkoztak, (ettől egy ideig el lehet tekinteni)
- egyházi hozzájárulásukat (egyházi adó) fizetik,
18. életévüket betöltötték, de még nem 70 évesek,
- készek e feladat ellátására.

Feladatuk:

„Az egyházközségi képviselő-testület feladata, hogy a plébániai közösség célkitűzéseit, Istentől és az Egyháztól kapott küldetésének szellemében előmozdítsa. Feladatait az egyházi elnök által összehívott gyűléseken tárgyalja meg.” (Részlet a szabályzatból.)

Vagyis ez azt jelenti, hogy tanácsaival, gondolataival, ötleteivel, munkájával segíti a plébánost az egyházközség vezetésében.

Évente kb. 7-8 alkalommal gyűlnek össze a tagok, hogy a plébánia ügyes-bajos dolgait megbeszéljék. Ezen kívül minden évben van egy közös, egész napos zárandoklat is, melynek célja, hogy a tagok együtt imádkozzanak az egyházközségért.

A képviselő-testület megújítása éppen a Hit évében történik. Bízunk benne, hogy ez is segíti plébániánkat a lelki megújulásban.

Aki úgy gondolja, hogy szívesen vállalna ilyen jellegű feladatot, és ezzel nagymértékben segítené a plébános munkáját, március 31-ig jelentkezzen a sekrestyében, hogy a részleteket meg tudjuk beszélni.

(A jelentkezőktől kérünk majd egy rövid bemutatkozást egyházközségünk érdekében végzett eddigi tevékenységéről, ill. terveiről, szándékairól, milyen területen dolgozna szívesen. Kérünk egy fényképet is, hogy a templomban és a honlapunkon ezeket közzé tegyük, hogy a szavazáskor tudjuk majd, kikre is bízánk szívesen egyházközségünk szolgálatát. A bemutatkozást és a fényképet elektronikusan a szentanna@extra.hu címre, ill. papíron a sekrestyébe, vagy irodánkba kérjük eljuttatni márc. 31-ig! Szerk.)

László atya

A Hit napja Esztergomban

A Hit évében a hit továbbadásán, tanúságtételeken, az apostoli feladatokon van a hangsúly. Nekünk hívőknek kötelességünk nem csak vasárnapról vasárnapra a templomba járni, hanem továbbadni azt a személyes és örömteli hitet, ami bennünk él, ami Krisztushoz vonz minket. Megosztani a hit örömét másokkal - ez volt az én feladatom is a Szent Adalbert Központban március 2-án megrendezésre kerülő Hit napján.

Olyan személyes dolgról mesélni, mint a hitem megélése, korántsem könnyű feladat, mégis mondhatni kötelező, hogy ezt mások is megtapasztalhassák. Sokat gondolkodtam azon, mit is mondjak abból a sok mindenből, amit ezen a plébánián átéltem (és most nem akarok illúziót kelteni, a sok szép mellett volt azért negatív is), mégis mit emeljek ki. Természetesen nekem elsősorban az ifjúságról kellett beszélnem, ott vagyok a legtöbbet jelen a munkám során is. Meghatározó élményeimet mind-mind közösségben, közösségi alkalmak során éltem át.

Sokan voltunk, sok helyről. Különböző közösségek érkeztek, hogy bemutatkozzanak, és tanúságot tegyenek hitükről. Szent Adalbert Központban három helyen, három különböző program zajlott. Indításként verses zenés összeállítás, majd Dr. Cserháti Ferenc segédpüspök atya tartott elmélkedést, aztán a különböző esztergomi plébániák, egyházi intézmények, közösségek mutatkoztak be.

A műsorok és tanúságtételek után ebédre vártak minket a Prímás Pincébe, ahol volt időnk és alkalmunk kipihenni a délelőtti izgalmakat. Nyugodtan ültünk le a szépen terített asztalhoz beszélgetni, ebédelni.

Három óraker kezdődött az esztergomi Bazilikában Boldog Mészleányi Zoltán emlékmiséje, melyet Dr. Székely János püspök atya mutatott be.

Szeretném megköszönni plébános atyának a változatos és új feladatokat, amiket rám bíz. Most azt, hogy engem kért fel, hogy képviseljem az ifjúságot.

Igazán tartalmas nap volt mindannyiunk számára. Külön öröm volt, hogy plébániánkról többen is eljöttek. Tanúságtételünk közben mögöttünk álltak. Éreztem, hogy egy közösséggel tartozunk.

Plébániánk részéről még Fritz Péter beszélt a családpsztoráció bontakozásáról, Nyitrai László pedig az imaórákról, az együtt imádkozás helyi specialitásáról. Templomunk gitáros énekkara nyitotta és zárta plébániánk bemutatkozását. A Mind-szenty iskola egy másik szekcióban mutatkozott be. (Szerk.)

Minden hanganyag, fotók, és videó megtalálható itt:

<http://www.szentadalbert.hu/hitnapja.php>

Lócskai Anikó

Keresztutaink...

Sok évvel ezelőtt az egyik kedves barátnőmmel a házuk előtt beszélgetve szóba került, hogy nemrég jöttek meg a családdal a Kálvária hegyről. Elmondta, hogy a nagyböjti időszakban ők igen gyakran mennek imádkozni a stációkhoz - hol a férjével ketten, hol a gyerekekkel együtt. Megdöbbenve kérdeztem: Hol van Esztergomban ez a hely? Miért, te nem is tudod? - kérdezett vissza. Nem jártál még ott? Nem, mivel nem vagyok erre a vidékre való. Házasságom révén kerültem ide. Eddig mindig az akkori lakóhelyünkön lévő templomban (kertvárosi, dorogi, Kerek templom) vettünk részt a keresztúton. (A Kálvária pedig - mint megtudtam - a Belvárosi Plébániához tartozik.) Egyszer eljőnnél velem? - kérdeztem őt. Szívesen! - mondta.

Így kezdődött el, és vált ez az esemény egy szép, húsvét előtt mindig nagyon várt, rendszeres momentumává az életnek. Ahogy múltak az évek, a Szent Anna Plébánia hívei közül egyre több embert ismertem meg személyesen, akikkel a házaspár példája és kitartása nyomán és vezetésével egyre többen jártuk és járjuk évről évre a keresztutat a belvárosi temető feletti dombon nagyböjten, vasárnaponként délután.

Az idén plébánosunk, László atya is felhívta a figyelmet a húsvétra való lelki felkészülésnek erre a tartalmas módjára és lehetőségére. Többen csatlakoztak, olykor 20-25 fő is összegyűlt.

Külön öröm és megható, amikor alkalmanként a nagymamák elhozzák kis unokáikat is a keresztútra.

A Hit Évében mindannyian köszönjük a Jóistennek, hogy plébániánk tagjai között ilyen elkötelezett, kezdeményező és közösségépítő emberek vannak, mint Laci és Marika.

Tuschinger Lászlóné

Nagyböjti gondolatok

A szent negyven nap a lemondás, az elcsendesedés, az elmélkedés ideje. A nagyböjt kegyelmi idő, melyhez Egyházunk az imát, az alamizsnát és a böjtöt javasolja. Ezek felkészítenek arra, hogy jobban tudjuk ünnepelni a húsvétot, és megtapasztaljuk Isten hatalmát.

A böjt célja, hogy segítsen önmagunkat egészen Istennek ajándékozni, megvizsgálni, elmélyíteni az Úrral való kapcsolatunkat. Válaszolhatunk a kérdésekre: Vajon szeretettel, belemagyarással viselem-e a megpróbáltatásokat? Őszintén, erős akarattal törekszem-e bűneim jóvátételére? Tudom-e kereszttemmel Őt követni? Tudok-e könnyeket letörölni? Elfogadom-e a halált, a földi élet végét?

A nagyböjten lemondásokon keresztül próbáljuk megajándékozni az Urat, hiszen Jézus a keresztien életét adta ér-

tünk, hogy megnyerje számunkra az örök életet, az igazi boldogságot. Két dolgot kér tőlünk: hitet és bűnbánatot. A hit ráhagyatkozás Isten szeretetére, a bűnbánat (nem azonos a bűntudattal!) pedig visszatérés az Istenhez. Fontos, hogy bűnbánatban megtisztulva felragyogjon bennünk is az Isten.

A böjti időben az örömről sem szabad megfeledkeznünk, az Isten örömről, arról az örömről, amit Ő hagyott ránk. Ha bűnbánatunk sikerül, minden szomorúságunk örömmé fordul, minden megpróbáltatásunk kegyelemmé válik, minden bűnünk „boldog bűnné” válik, amely Isten jóságára emlékeztet, hiszen Ő azokat nekünk megbocsátotta. A keresztény vallás az öröm vallása. Az evangélium jó hír, örömhír. Az öröm Krisztus rendelkezése: „Ha szeretnétek engem, örülnétek.” Ez az öröm kell, hogy megkülönböztessen minket a világtól. Ha ezt komolyan tudjuk venni, az örömhír terjesztői lehetünk. Engedjük, hogy töredelmes gyónásban megtisztítsa szívünket, lelkünket. Készüljünk hát legbelülről, a lelkünkbelől fakadó örömmel legnagyobb ünnepünkre, a feltámadásra!

II. János Pál pápa így vall erről: *„Átéltve a titkot, amelyet Krisztus halála és feltámadása rejt magában, a lélek segít megnyitni már most az előtt az öröm előtt, amit majd a Megváltóval történő végső találkozásunk alkalmával fogunk átélni. Valójában az emberi lét nem csupán a lelki vagy testi jólétekből fakadó kellemes érzéseken alapul, hanem egy olyan „egészségen”, amely az Istennel való teljes harmóniában fejeződik ki magával Istennel és az egész emberiséggel egyaránt.”*

Kurucz Lórántné

Első gyónás

Az első gyónásra való felkészülés jegyében telt el március kilencedike és tizedike. Ekkor járultak iskolánk 3. osztályosai és velük együtt a külsős tanulók szentgyónáshoz - összesen 42 fő. A Szent Anna Plébánia közössége átérezte ennek a szent-ségi eseménynek a jelentőségét.

Szombaton László atya és István atya gyóntattak, miközben a várakozó gyermekek énekekkel, imával készültek a felemelő, megtisztító eseményre. A vasárnapi ünnepélyes szentmise keretében a plébános atya egyenként helyezte nyakukba a kis keresztet, mely Jézus keresztáldozatát jelképezi. Ugyanakkor kapták meg a gyertyát is, mely hitünk fényeként világít az első gyónók lelkében.

A bűnbánat szentségében részesült gyerekek szüleikkel együtt vettek részt a szentmisét követő agapén.

Többen is megfogalmazták érzéseiket az első gyónással kapcsolatban:

„A gyónás előtt nagyon izgultam, de amikor elmondtam a bűneimet, annyira megkönnyebbültem, hogy azt éreztem, 50 tonna súly gördül le rólam.” (B.E.)

„A gyónás előtt még izgatott voltam. Miután kijöttem a gyóntatószékből és elmondtam a hálaimát már teljesen fehérnek éreztem a szívem.” (R.G.)

„Én nagyon izgultam, de a gyónás után lepergett rólam a sok súly és éreztem, hogy szeretet támadt bennem.” (S.Á.)

„Előtte kicsit ideges voltam, gyorsan kapkodtam a levegőt. Amikor kiléptem a gyóntatószékből, boldog voltam.” (E.K.)

„A gyónás után úgy éreztem, mintha újjászülettem volna és a lelkem olyan lenne, mint egy fehér asztalterítő.” (T.V.)

„Amikor kiléptem a gyóntatószékből, úgy éreztem, hogy megtisztult a lelkiismeretem. Még vidám is lettem.” (H.G.)

„Az izgalomtól szinte görcsbe rándult a gyomrom, már majdnem elsírtam magam. A gyónás után teljesen megkönnyebbültem.” (L.L.)

Köszönjük László atya áldozatos munkáját, mellyel felkészítette a gyerekeket. Hálásan gondolunk István atyára is, aki segített a bűnbánat szentségének kiszolgáltatásában. Isten áldása kísérje további munkájukat!

Maier-Kránitzné B. Ágnes

Bérmálkozók 2013-ban

Az előző években nem volt külön bérmálkozási előkészítő plébániánkon. Örömmel vettünk tudomást arról, hogy nekünk már van.

2012 szeptemberében gyűlt össze először vidám közösségünk a bérmálási hittanon, István atya vezetésével. Csapatunk zömmel a Mindszenty iskola, az Árpád-házi Szent Erzsébet iskola és a Dobó gimnázium hittanosaiból tevődik össze. Hetente egy alkalommal találkozunk tanítás után a plébánián vagy az iskolánkban. Minden hittanóránkat imával kezdünk. Sokat beszélgetünk, játszunk és természetesen tanulunk is. István atya fiatalos lendületével több programot szervezett már nekünk.

Meglátogattuk a kesztölci plébániát, ahol a rossz időjárás ellenére is nagyon jól éreztük magunkat. Egy alkalommal az adventben lelki estet tartottunk, melyet a bent alvász tett még érdekesebbé. Filmvetítések is színesítik az együttléteket. Az egyházközségi farsangi bála is nagy lelkesedéssel készülünk. István atya még külön táncoktatót is fogadott, aki látványos produkciót tanított be nekünk. Nagy sikerünk volt!

A játék és szórakozás mellett a lényeg, hogy méltóképpen fel tudjunk készülni a bérmálás szentségére, és közelebb kerüljünk Jézushoz. Közösségünk minden tagja ezt a nagy feladatot komolyan veszi. Készülünk a bérmálkozási vizsgára is, mert tudjuk, hogy már csak néhány hónap és az egyházközség felnőtt tagjává válhatunk.

Ezek a felkészítők lélekemelőek. Nagyon örülünk, hogy még közelebb kerültünk egymáshoz és elsősorban a Mennyei Atyához.

Meszes Zsófia

Vendégünk volt Dr. Török Csaba

Ebben a hónapban köszönthettük körünkben Török Csaba atyát, a katolikus egyház médiareferensét, aki az idei nagyböjti triduumot vezette. Sűrű elfoglaltságai ellenére arra is jutott ideje, hogy benézzen hozzánk, a plébánia ifjúsági hittanos csoportjához.

Az esténk nagyon kellemesen telt. Egy csésze forró tea mellett magáról, hivatásáról, hogy médiareferensként pontosan mi is a feladata. Mindannyiunk számára érdekes volt, hogy egy kicsit beláthattunk a „kulisszák mögé”, valami újat tanulhattunk az egyház működéséről, hogy mennyire sokféle és szerteágazó feladatokat kell ellátnia a világban. Mesélt arról, milyen tapasztalatokat szerzett vatikáni munkája során (Vatikáni Rádió, Róma), beszélt a pápaválasztási ceremóniáról, hogyan is zajlik pontosan, és természetesen arról is, hogy számára milyen élmény volt, mikor XVI. Benedek pápa megválasztásakor a helyszínről közvetíthetett.

Mikor néhány nappal később I. Ferenc pápa megválasztásakor láthattuk őt a televízióban, mindannyian szeretettel gondoltunk vissza rá, a jó hangulatú beszélgetésekre, az érdekes történeteire. Ezúton is szeretnénk megköszönni ezt a különleges hittanórát, és reméljük máskor is ellátogat hozzánk.

Adamcsik Bernadett

5 éves

a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Családok Átmeneti Otthona

5 év, 68 család, 300 ember, 300 sors

Megérkezés, megnyugvás, nyugalom, alkalmazkodás.

Kisgyermek felé nyúló, simogató kéz.

Mosoly helyett karate fogás, ütésre lendülő kéz.

Játék, sétálunk-sétálunk, csip-csip-csóka..., ráfigyelés, dicséret és egy kis idő, meghozza a gyümölcsöt.

Beszélgetések, alakuló bizalom, segélykérés (párkapcsolati problémák, rég elszenvedett megaláztatások, félelem a bizonytalantól, kiszolgáltatottság) - segítsetek!

A segítség komplex: intézményen belül szociális és mentálhigiénés szakemberek; és a külső háló, az önként végzett munka hősei: diákok, Karitás, Ferences Szegénygondozó Nővérek, alapítványok (Otthon Segítünk, Nap-Út), Szent Anna templom közössége, adományozók,

László atya és Székely János püspök atya.

Közös élmények: kirándulások, ünnepek, kereszttutak, beszélgetések, egymásra borulás, könnyek, közös főzés, egymás segítése, imaórák, keresztelők, esküvők, temetés.

Majd készülődés ki az „életbe”, önállósodás, az új fészek berendezése, kis bizonytalanság, búcsú, elengedés.

Majd utcai találkozások, látogatások az Otthonban.

- Nincs munkám, megint a szüleinknél lakunk...

- Már nem abban az albérletben lakunk, mert a főbérlő...

- Jól vagyunk, a férjem még mindig nem dolgozik...

- Van munkám, szabad napokon a konyhán kisegíték..., prémiumot kaptam, de nagyon fáradt vagyok...

Tittmann Lászlóné szakmai vezető

Nyugdíjas közösségünk kápolnalátogatáson

Február hónapban egy örvendetes, lélekemelő programban lehetett részünk. Elkészült a Mindszenty iskola kápolnája, amit alkalmunk nyílt meglátogatni László atya vezetésével.

Hálával és imádságainkkal köszöntük meg a Jóistennek, hogy ily módon is „beköltözött” az iskola tanulóihoz, ahol kéresekkel, imáikkal, gyermekszívükkel bármikor az Úr Jézus-hoz fordulhatnak. Ő minden pillanatban várja őket, hiszen ezt mondta tanítványainak: „Hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek, ne akadályozzátok őket, hisz ilyeneké az Isten országa!” (Mt. 10,14) Az itt kapott kegyelmek elkísérik őket a felnőtt korba a Gondviselés áldásaival.

Szeretném visszaidézni iskolai életem első négy évét, amit a Szent Anna Zárda falai között töltöttem. A tanítási órák végén gyakran átkísértek a kedvesnővérek az udvaron keresztül templomunkba, megköszönve ott az Úr Jézus szeretetét egy gyermekeknek írt énekkal, melynek egyik sora: „Szívemet egészen Neked adom, szeress Te is engemet, nagyon-nagyon.” Ezt a gondolatot vittük haza a tanítás után, és vezette életünket tovább a felnőtt kor fohászaiban, gondjaiban.

Egy másik emlékem a háború befejezéséhez kötődik. Templomunk kupolája egy aknától beomlott, ezért egy ideig a zárda emeleti kápolnájában, ami a klauzúrában volt, tartották a szentmiséket, a szertartásokat. Igaz, ide csak kevesen értek be, ezért a folyosón zsúfolódva adtunk hálát a Mindenhatóknak - könnyeinkkel küszködve - a háború befejezéséért, életben maradásunkért.

Ezeket az emlékeket felidézve hálásan köszönjük László atyának és a közreműködő segítőknek Isten és a Hit évének nagy ajándékát, az iskola kápolnáját. Kísérje kegyelem és áldás, hogy a gyermeki és felnőtt szívekből itt elhangzott kérések, fohászok meghallgatásra találjanak.

Köszönettel: Bányai Pálné

Búcsú a jó baráttól

(In memoriam Adorján István)

Előjönnek a régi, szép emlékek,
győz a múlt, kevésbé fontos a jelen...
Utolsó utadra sok jó barát kísért el téged,
lelkedet fogadja irgalmas Istened.
Nem leszel egyedül, odafönt már várnak.
Uram, adj neki örök nyugodalmat!

*Imádságos szeretettel öreg, hű barátaid
a Szent Anna templomból*

Karitás hírek

A városunkban élő szegény családok megsegítésére a Belvárosi és Vízivárosi Plébániák plébánosa, dr. Harmai Gábor atya kéréssel fordult az esztergomi polgárokhoz. A gyűjtés eredményeképpen a Szent Anna Plébánia karitás csoportja közel 200 fő részére tudott, fejenként ötszáz forint értékű élelmiszer utalványt biztosítani. Köszönjük a nagylelkű adakozóknak, hogy segítettek segíteni. „Nem elég a jóra vágni.... / De tenni, tenni kell.”

Takács Erzsébet

Farsangi bálunk utóhatása

Örömmel emlékezünk vissza farsangi bálunkra, az együtt töltött bensőséges pár órára. Sokakban megfogalmazódott, hogy ilyen találkozásokkal nem kéne várni a búcsúnkig, vagy a jövő farsangig, mert ezek a profán együttléteink erősítik a közösségi érzést. A jelenlévők mindenképpen közelebb kerülnek egymáshoz - meggyőződésem, hogy ezáltal Istenhez is! Máris megfogalmazódott két ötlet, amit húsvét után meg is valósítunk.

A fiatalabb korosztály **locsolóbált** szervez április 5-én, pénteken 19 órától a Mindszenty iskola aulájában. A batyubálra süteménnyel és itallal várjuk a 14 év feletti testvéreket.

A kicsit idősebbeket **ötórai teára** hívjuk április 6-án, szombaton – stílszerűen öt órakor – ugyancsak az aulába. Ez is batyubál, kérjük, mindenki hozzon magával egy kis munióit.

Mindkét alkalom agapé, és az együttlétünk tánccal, együtt énekléssel, beszélgetéssel telik majd. Az alkalomhoz és korosztályhoz illő zenéről gondoskodunk.

Természetesen mindkét este várunk mindenkit szeretettel – életkorától függetlenül!

Röviden...

- Sajnos a szentmiséken az énekek kivetítése nem megoldható jelenleg, de előkerült az énekszámokat mutató tábla. Pótoltuk az elveszett számokat, így a hétfégi szentmisék énekrendje követhető. Ehhez kérjük a kedves testvéreket, hogy **hozzák magukkal énekeskönyveiket** (Hozsanna, Szent vagy, Uram), hogy tudjunk együtt énekelni a szentmiséken.
- Többek kér(d)ésére tájékoztatjuk a kedves híveket, hogy László atya és István atya a szentmisék előtt és után szívesen áll a testvérek rendelkezésére, ha személyesen szeretnének valamit megbeszélni velük. Rendszeres, fix időpontban tartandó fogadóórát a sok elfoglaltság miatt nem tudnak vállalni, de személyes megkeresésre – egyeztetett időpontban erre is van lehetőség.
- Örvendetes, hogy a nagyheti szertartásokat még két lelki program is kiegészíti, fiataljaink kezdeményezésére: Nagyszerdán 15 órakor **keresztutat** imádkozunk a Vaskapu alatti **Pléhkrisztushoz**, találkozó a templom előtti keresztnél. A szent három napban 9 órakor a templomban együtt imádkozzuk az aznapi **zsolozsmát** (nagycsütörtök-péntek-szombat). Mindkét dolognak hagyománya van egyházközségünkben, nagyon jó, hogy fiataljaink nem hagyják elhalni ezt a nemes hagyományt. Csatlakozunk minél többen ehhez a közös imádsághoz!
- Korábbi számunkban (2012. február) már közöltük a templomi **illemszabályokat**, most két dologban látok zavart, bizonytalanságot: **Áldozáskor kettős sorban** érdemes mennünk, akár egy áldoztató van, akár kettő. Közvetlen az áldozáshoz járulásnál már nincs helye az udvariaskodásnak, mert ez néha furcsa helyzeteket eredményezhet. Más dolog, ha a sorba magunk elé engedjük a padból kiszállókat, akár idősebbek, akár összetartozó testvéreink (család).

A helyünkre visszatérés „útvonalának” megválasztásával is tudunk zavart kelteni. Különösen, ha az utánunk áldozni készülő előtt átvágunk...

A másik bizonytalanság: a **békejobb** adása szimbolikus cselekedet. Attól nem „terjed” jobban az Úr békéje, hogy mindenki mindenkivel kezét akar fogni. Elegendő a szomszédainkkal kezét fognunk, akár az oltártól jött a békejobb a ministráns által, akár csak a padszomszédainktól. Ha van ministráns, várjuk meg míg a padsorunkhoz ér, a szélén ülő testvérünknek békejobbot nyújt, és ezt a kézfogást adjuk tovább a közvetlenül mellettünk ülőnek.

Ezen „apróságok” megfontolásával, betartásával a saját- és testvéreink összeszedettségét segíthetjük, vagy legalább nem zavarjuk. Figyelmességünket az Úr, és egymás felé ezen módon is megmutathatjuk.

Hirdetések, programjaink

Március:

- Nagyszerdá: keresztút a Pléhkrisztushoz, 15 óra
- Nagycsütörtök: zsolozsma 9 óra, szentmise este 6 óra, virrasztás este 9 óra
- Nagypéntek: zsolozsma 9 óra, keresztút 3 óra, szertartás este 6 óra, virrasztás este 8 óra
- Nagyszombat: zsolozsma 9 óra, szentsír látogatás délelőtt 10-12 és délután 4-7, szertartás este 7 óra, utána ételszentelés
- Húsvétvasárnap: körmenet, ünnepi szentmise délelőtt 9 óra. Utána ételszentelés és tojáskeresés. Aznap még 18 órakor lesz szentmise.

Április:

- Húsvét hétfő: szentmisék 9 és 18 órakor
- Péntek: locsolóbál a Mindszenty aulában 19 órakor
- Szombat: ötórai tea a Mindszenty aulában 17 órakor
- Hétfő: mini zarándoklat a Bakócz-kápolnába szentmisére délután 6 óra. Találkozó a plébánia előtt délután 5 órakor.
- Kedd: imaóra: este 6 óra
- Vasárnap: imádság papi és szerzetesi hivatásokért. Cigánypasztorációs szentmise délután fél 4 órakor

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Minden kedves Testvérünknek kegyelmekben gazdag ünnepet és a feltámadás örömét kívánjuk!

László atya

István atya

Képviselő-testület

*És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrücki fák.
És megérzik a fényt a gyökerek
És szél támad. És fölzeng a világ.*

*Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszünnhetett dobogni szíve -
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.*

Pilinszky János: Harmadnapon

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Dr. Bátori Dénesné, Adorján Istvánné, Szenczi Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2013. április
VI/4. szám

Krisztus feltámadt, alleluja! Ez hitünk alapja, ahogy Pál apostol írta a korintusiaknak: „Ha pedig Krisztus nem támadt fel, nincs értelme a mi tanításunknak, és nincs értelme a ti hiteteknek sem.” Ha ezt a tény nem tudjuk elfogadni, valóban nem sokat ér a hitünk, kereszténységünk. Templomba járásunk jámbor szokás, hagyomány-, vagy tekintélytisztelet.

A hit kegyelem, ajándék. Egy mag, egy csíra, aminek a gondozása ránk van bízva. Növekedéséért való buzgalom és továbbadása Jézus határozott parancsa számunkra. Tanúságtételünk mások hitét erősítheti, ugyanígy mi is épülhetünk testvéreink hitéből. Erre való a közösség, a közösséghez tartozásunk.

A húsvéti öröm megélése profán összefüggéseinken is megnyilvánul. Erről is beszámolnak testvéreink – buzdítva a még visszahúzódókat is.

A Hit évében elindítunk egy **sorozat**ot itt az újság hasábjain, melyben **Egyházunk szentségeiről** fogunk röviden elmélkedni. Igen, mert ezek az írások nem csak egyszerű cikkek lesznek, hanem tényleges elmélkedések, melynek célja, hogy újra felfedezzük életünkben a szentségek erejét. A szentségek ugyanis olyan látható jelek, amelyek láthatatlan kegyelmeket közvetítenek. Három csoportra tudjuk felosztani:

Beavató szentségek: Kereszttség, Bérmlás, Eucharisztia
Gyógyító szentségek: Bűnbocsánat, Betegek szentsége
Hivatás szentségek: Egyházi rend, Házasság

Ebben láthatjuk, hogy az emberi élet minden fontos pillanatában az Isten szentségi kegyelemmel segít nekünk. A mostani alkalommal az élet kezdetéhez kötődő szentséggel ismerkedhetünk meg.

A Kereszttség szentsége

Mi a kereszttség?

A kereszttség szentség, mely lemossa rólunk az áteredő bűnt, Isten gyermekévé tesz és az Egyház tagjává. Áteredő bűn: Ádám és Éva bűne bennünk.

Mit jelent számomra a kereszttség?

A legtöbb embernek személyes élménye nincs a keresztstésről. Mégis a legfontosabb és legelső szentség az életünkben. De akkor, ha nem is emlékszünk rá, hogyan lehet ilyen meghatározó szentség a kereszttség?

Szent Pál írja: „Vagy nem tudjátok, hogy mindnyájan, akik megkeresztelkedtünk Jézus Krisztusban, halálára keresztelkedtünk meg? A kereszttség által ugyanis vele együtt a halálba temetkezünk, hogy amint Krisztus feltámadt a halálból, úgy mi is új életet éljünk.” (Róm 6,3-4)

Tehát a kereszttség nem csupán egy múltbéli esemény bennünk, hanem **ma is van hatása**. Ezeket a hatásokat így lehet röviden összefoglalni:

Minden alkalommal, amikor azt mondom Istennek: Atya - Isten a fiává fogadott engem. Az Atya szeretett fia vagyok.

Minden alkalommal, amikor Jézus Krisztus szerint választok a mindennapi életben. Főleg a kísértések idején.

Minden alkalommal, amikor van erőm, hogy eltemessem a múltamat, és új életet éljek. Ez a szentség ad erőt nekem.

Minden alkalommal, amikor megélem a közösséget az Egyházban. A kereszttség eltörölhetetlen jel bennem. Nem lehet lemosni rólam.

Ezekből láthatjuk, hogy a kereszttség élő szentség ma is mindannyiunk számára.

De nem szabad elfelejteni, hogy a kereszttség ajándék is. Másról kapom. Az Istentől. És máson keresztül is kapom. Önmagamot nem lehet megkeresztelni.

Mindezek után láthatjuk, hogy nem annyira fontos emlékeznünk a keresztstésre, hanem sokkal fontosabb, hogy az ember rádöbbenjen: a kereszttség adomány, mely az Isten irántam való szeretetét jelenti.

Néhány tanács:

Emlékszem-e a keresztstésem dátumára? Évente megünneplem-e, legalább a szívem mélyén?

A Miatyánk imádságban átérzem-e, hogy a keresztstésem alapján szólíthatom Atyának az Istent? *László atya*

Legyetek Isten ajándékainak őrzői!

2013.március 19-e József, Mária jegyesének ünnepe a katolikus naptár szerint. Józsefet az egyház védőszentjeként tiszteljük. Ezen a napon kezdte meg **Ferenc pápa** Róma püspökeként péteri szolgálatát a 10 óraker kezdődő misével, amelyet a templomok közül az elsőben, a római Szent Péter Bazilikában mutatott be. A televíziós közvetítés segítségével ennek a történelmi eseménynek részesévé lettem.

A mise előtt 266. pápánk Szent Péter sírjánál imádkozott, innen indult a bazilikába. Már ez is rendhagyó volt és éppen olyan emberi, mint amikor az órájára pillantott: időben vagyok? Igen, egyszerűséggel, közvetlenséggel, alázatossággal a legjobbkor érkezétközénk!

A hívőkkel zsúfolt téren a szertartás a pápai jelképek átvételével kezdődött: a pallium a vállára került, az egyszerű, aranyozott, a kulcsot tartó Józsefet ábrázoló gyűrű az ujjára. Ezt követően a 3 bíborosi rend 2-2 fővel engedelmisségi fogadalmat tett a többiek nevében.

Kezdetét vette a mise. Az evangéliumot eredeti nyelven, görögül olvasták fel: Jézus születésének története Máté evangéliuma szerint. Ferenc pápa prédikációjának első mondataiban - milyen figyelmes! - köszöntötte elődjét névnapja alkalmából. Az evangéliumi Józsefet, mint védelmezőt állította beszédének középpontjába. Kiemelte, hogy József diszkrét alázattal, csendben, teljes hűséggel, de mindig jelen volt családja életében. Hogy élte meg mindezeket József?- tette fel a kérdést. Nyitottan, Isten terveit elfogadva, hűségesen. Őr és védelmező volt, mert képes volt Istenre hallgatni.

Mi hogyan válaszoljunk Isten hívására? Helyezzük Krisztust életünk középpontjába! - adta meg a választ. A keresztény ember legyen tiszteltudó, a szülő a gyerekekkel és viszont, a barátság is kölcsönös tiszteleten alapuljon. „**Legyetek Isten ajándékainak őrzői!**” - adta meg számunkra az újabb feladatot. Legyünk őrzői a teremtett világnak és vigyázzunk magunkra is. Ferenc pápa szerint megőrizni, oltalmazni jelentése az, hogy odafigyelünk a szívünkkel. Nem szabad félni a jóságtól és a gyöngédségtől. Igazi hatalom a szolgálat. Hitben, szeretettel, gyöngédséggel szolgálni az egész emberiséget. Őrizzünk meg mindent szeretettel, amit Isten ránk bízott - ezekkel a mondatokkal fejezte be prédikációját.

A hívek könyörgését különböző nemzetek képviselői különböző nyelven tolmácsolták. Könyörögtek a pápáért, a közélet vezetőiért, szegényekért, betegekért és az egybegyűltekkért.

A misét nagyon egyszerűen mutatta be. Kivonulásakor odament a téren álló Mária szoborhoz és csendesen imádkozott.

A szertartás emelkedett, de nem hivalkodó volt. Engem nagyon megfogott a szentatya egyszerű öltözet, a lényéből áradó melegség, gondolatosságában gazdag, de rövid beszéde, közvetlensége. Hiszem, hogy egy olyan ember kapott meghívást Istentől, aki a mai világ sötétségében ragyogó mécsesünké válhat.

Pasziczky Mariann

A zsolozsma – avagy az imaórák liturgiája

Templomunkban a szent három nap liturgiájának részeként **közösen mondtuk a Reggeli dicséretet** – ez adja az alkalmat, hogy röviden írjak Egyházunknak erről az imádságáról. A zsolozsma liturgia, vagyis az istentiszteletnek az a formája, melyet az Egyház erre felszentelt képviselője megszabott formák szerint végez, Isten dicsőítésére és a hívek megszentelésére.

A II. Vatikáni Zsinat dokumentuma szerint Krisztus papi hivatalának gyakorlása, melyben érzékelhető jelek jelzik és a maguk sajátos módján meg is valósítják az ember megszentelését. A liturgia tehát szent cselekmény, melynek hatékonyságát semmi más cselekedet nem éri el. (vö. SC 7) Az egyház-jog szerint egy vallásos cselekmény akkor liturgia, ha törvényesen kijelölt személy, az egyházi hatóság által jóváhagyott módon, az Egyház nevében végzi. Ha e feltételek egyike hiányzik, magánjátosságról vagy magánimáról beszélünk. Liturgikus cselekmény a szentmise, a szentségek és szentelmények kiszolgáltatása – és a zsolozsma.

A zsolozsma tehát **közösségi ima** – akkor is, ha valaki egyedül imádkozza. A papoknak és a diakónusoknak kötelező a végzése, azonban a II. Vatikáni Zsinat kiemelt figyelmet szentelt annak, hogy a liturgikus bizottság a zsolozsmát úgy dolgozza át, hogy azt a mai életkörülmények között nem csak a hierarchia tagjai, hanem a **világi hívők** is végezni tudják. A szentmise mellett tehát a zsolozsma az istentisztelet másik formája: míg a mise alapvetően áldozati liturgia (a kérés és engesztelés áll a középpontjában), addig a zsolozsma a dicsőítés, hálaadás hivatalos, egyházi formája. (A szentmise igeliturgia részében Isten szólít meg bennünket a szentírási részeket keresztül, s noha a hálaadás és dicsőítés is megjelenik a misén belül is, a zsolozsmában ez dominál.)

Az imaórák szokása visszavezethető egészen a zsidóság koráig; Jézus maga is gyakran imádkozta a zsolozsmákat. A történelem folyamán a zsolozsmának sokféle formája terjedt el, ezért X. Piusz 1911-ben kiadott egy új breviáriumot, amelyben felújította a 150 zsolozsmát tartalmazó elmondásának ősi szokását és összehangolta a zsolozsmázást a szentmise igeliturgiájának olvasmányáival és a szentek ünnepeivel. A mai zsolozsmáskönyvet 1971-ben adták ki latinul, majd a teljes, négy kötetes zsolozsma 1991-2-ben, a rövidített, egy kötetes pedig 1993-ban jelent meg magyarul. Ezen kívül a hívek körében sokféle, ún. népszolozsma is szokásban van: ilyen található pl. az Éneklő Egyház utolsó részében. Internetezőkhöz figyelmebe ajánlom az elektronikus változatot: <http://breviar.sk/hu/default.htm> – ezzel az is boldogul, akinek a nyomtatott zsolozsmáskönyv használata nehézséget okoz.

A teljes zsolozsma hét imaórából áll. Az első az Olvasmányos imaóra, amelyet a hagyományos szerzetesrendekben éjszaka imádkoztak – ez ma már a nap bármelyik órájában imádkozható. (Az egykötetes változathoz ez hiányzik.) A két fő imaóra a Reggeli és az Esti dicséret; ezek közt vannak a rövid Napközi imaórák, délelőtt, délben és délután. Alkonyatkor imádkozzuk az Esti dicséretet, majd lefekvés előtt a Befejező imaóra zárja a zsolozsmát.

A mai, rohanó életmód mellett a laikus híveknek ritkán adatik meg, hogy a teljes zsolozsmát el tudják végezni, de legalább ünnepnapokon érdemes bekapcsolódnunk az istentiszteletnek ebbe a módjába. Akinek felkeltette az érdeklődését ez a rövid bemutatás, a közelünkben minden nap fél 9-kor imádkozzák a Laudest (Reggeli dicséretet) a ferencesek a templomukban; nálunk pedig **péntekenként a szentmise keretében imádkozzuk közösen a Vesperást, azaz az Esti dicséretet.**

Farkas Edit

A szent három nap a ministránsok szemszögéből

A húsvéti készüllet három napja: nagycsütörtök az utolsó vacsorának, nagypéntek Jézus kereszthalálának, nagyszombat – ezen belül is húsvét előestéje – pedig Jézus feltámadásának ünnepe. Ezeket az ünnepeket az Egyház különleges liturgiával szenteli meg, melyekben a ministránsoknak a szokottnál több dolga van, hogy a misék és az igeliturgia zökkenőmentes lehessen.

Nagycsütörtökre már szerda délután volt a próba, nagypénteken és nagyszombaton pedig másfél órával a liturgia előtt már a templomban voltunk, hogy átgyakoroljuk a fontosabb részeket, és beosszuk, ki mit csinál. Ezeket az alkalmakat László atya vezette, de Józsi is végig ott volt és irányította a ministránsokat.

Nagycsütörtökön különösen is sok ministráns volt a templomban, hisz ilyenkor a lábmosás szertartásában László atya ministránsok lábát mossa meg. Nagypénteken főleg a kereszthódolat szertartása igényelt különleges figyelmet: mi tartottuk a keresztet és a két gyertyát, és szintén mi vonultunk először a kereszttel. Nagyszombaton pedig a tűzszentelés után a bevonuláskor adtuk tovább a gyertyáinkról a híveknek a megszentelt tüzet. Az ilyen bonyolultabb részeknél a gyakorlások ellenére is előfordultak apróbb hibák.

Bár voltak, akik nem viselkedtek kifogástalanul a próbák alatt, az viszont öröm, hogy sokan az új ministránsok közül is eljöttek, és eljöttek olyanok is, akiket már régen nem láttunk a templomban. Nagycsütörtökön voltunk a legtöbben, de a másik két napon is kb. 12-14-en szolgáltunk. Összességében a szent három napot minden ministráns fontosnak tartja, és a hívők is megtöltötték a templomot a liturgiákon. Köszönet mindenkinek! Dicséretessék a Jézus Krisztus!

Horváth Ábrahám

Nagytakarítás

Évente 2-3 alkalommal a nagyobb ünnepek előtt, mint a karácsony, húsvét, Szent Anna búcsú nemcsak lelkünket igyekszünk megtisztítani a hétköznapi porától, de bizony oda kell figyelni a környezetünkre is. Úgy gondolom, és most itt ki is jelentem, hogy szerintem a MI feladatunk is, hogy figyeljünk plébániánk tisztaságára, hogy akik oda betérnek, otthonosan és jól érezzék magukat.

Az egyházközösségben működő közösségek otthona nem más, mint a plébánia. A sokéves karitás-szolgálat után, mi fiatalok (én biztos), ki szerettük volna venni a részünket ebből a munkából. Kis csoport vagyunk, és egy szombat reggeli karitás nem olyan hívogató, tapasztaltuk ezt abból is, hogy bár a miséken ki lett hirdelve, senki sem gondolta úgy, hogy személyesen neki szólt volna a felhívás.

Nagybőjti időben számomra nagy kegyelem volt, hogy szolgálhattam az Úrnak, még ha olyan aprósággal is, mint a takarítás. Jó, ha tudjuk, hogy az atyák ujjáról sem esett le a gyűrű, velünk együtt ők is kivették a részüket a munkából. Lezárásul jól esett a közös ebéd és a jól megérdemelt pihenés!

Köszönöm plébános atya példamutatását, annak a pár fiatalnak pedig a lelkesedést és az áldozatos munkát! Isten fizesse meg százszorosán! ☺

Lócskai Anikó

Egyházközségi zsinat

Április 13-án összegyűltek a zsinati munkacsoportok résztvevői, kültagjai a Mindszenty aulában. Kettős célja volt a

találkozásnak: egyrészt, hogy személyesen is találkozzunk, ne csak látásból ismerjük egymást. Másrészt csoportonként be-számoltunk, hol tartunk a munkában.

Minden csoport hasonlóképpen fogalmazta meg célkitűzését: egyházközségünk lelki, hitbéli megújítása, evangelizáció, közösségépítés, megszólítás. Természetesen ezt mindenki az érdekelt korosztály, ill. sajtósági feladatköre szerint próbálja tenni. Jó volt látni, hogy minden csoport elszántan keresi a megoldásokat, módszereket, hogyan tudná legjobban megvalósítani a kitűzött célját. Egymástól ötleteket vettünk át, az együtt gondolkodás mindenképpen hasznos volt. A munkacsoportok együttműködésének igénye is felmerült több témával kapcsolatban, hisz sok átfedés van ügyekben, megszólítandó csoportokban, megvalósítandó célkitűzésekben.

A hivatalos program végén még kisebb csoportokban sokáig beszélgettünk, szervezkedtünk, mit/hogyan tudnánk jobban, hatékonyabban csinálni. Egyértelművé vált, hogy az információáramlás javításával – egymás közt is és a hívek fele is – foglalkoznunk kell.

A munka tehát folyik. Továbbra is kérjük és várjuk a hívek támogatását, ötleteit, imáit, hogy minél tovább juthassunk „élő szigetünk” építésében! *Nyitrai László*

Karitás hírek

„Köszönt e vers, te váltig visszatérő
Föltámadás a földi tájakon.
Mezők smaragdja, nap tűzében égő,
Te zsendülő és zendülő pagony!
Köszönt e vers, élet, örökkön élő,
Fogadd könnyektől harmatos dalom:
Szívemnek már a gyász is röpke álom
S az élet: győzelem az elmúláson”
(Juhász Gyula)

Ezt a „győzelmet” tapasztalhattuk meg az Esztergomi Vaszary Kolos Kórház Ápolási és Krónikus Belgyógyászati Osztályán, ahol március 21-én húsvéti rendezvényen vettünk részt. Gyurác N. László a „Köszönöm Jézus, hogy szeretsz engem” című dalt énekelt. Őt követte Dr. Hetényiné, aki II. János Pál pápa imáját mondta el. Dr. Székely János püspök atya Krisztus értünk és velünk szenved címmel osztotta meg gondolatait a betegekkel. Az Úr szereti az embert, nem vagyunk egyedül, Isten együtt érez velünk. Szent-Gály Kata Keresztúton című verse és a Föltámadt Krisztus, alleluja ének zárta a kis műsort.

„Egyet érdemes gyűjteni: jó embereket.” Ezek voltak Stadler Frida utolsó szavai. Ezen az osztályon jó emberek dolgoznak. Kívánunk nekik XXIII. János pápa szavaival „bátorságot, türelmet! A kinszenvedés három napig tart: az egész többi év, az egész élet: feltámadás, győzelem.”

Március 22-én, pénteken karitásunk vezette a keresztutat. A stációk elmélkedéseiben arra kerestük a választ, hogy mi mire vagyunk képesek. És én? - hangzott el minden állomásnál a kérdés. Látszatra vége mindennek. Hiábavaló lett volna Krisztus élete? Nem, hiszen jött húsvét hajnala, a föltámadás! És én? Én sem csüggedek, ha látszatra hiábavaló minden jó törekvésem, mert hiszek a jónak győzelmében, hiszek a legnagyobb sötétség közepette is a feltámadásban!

Köszönet a karitás minden tagjának, akik lelkesen vállalták a felolvasást. „Én úgy akartam élni, mint aki szolgál az embereknél, de nem engedték, hogy szolgáljak nekik: mindig szolgálást követelnek, ami nem ugyanaz. Szolgálni tudok, szolgál lenni nem tudok. Ezért félreálltam újkorból, megbuktam” - írja Márai Sándor.

Remélem mi nem buktunk meg, és hálás szívvel köszönjük Urunk, hogy lélekben elkísérhettünk keresztutadon. Megtanultuk Tőled, hogy bizalommal és szeretettel kell hordoznunk nekünk is a keresztünket.

Köszönjük keresztutad tanításait, mélységét. S befejezésül csak egyet kérünk: **Maradj velünk!** - és segíts, hogy mindig Veled maradhassunk!

„Nyíljék ki a szíved... Adj, hogy a KARITÁSZ is adhasson!” - áll egy nyolcvan évvel ezelőtti plakáton. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a nagybőjtben tartós ételmisszer-gyűjtést hirdetett a rászorulóknak, ezzel felelevenítve az ősi hagyományt az Egyházban, hogy a nagybőjti önmegtartózkodások idején a krisztushívők a megtakarított javukat a szegényeknek adják.

Az idei felhívásra templomunkban 77 kg lisztet, 6 kg sót, 62 kg cukrot, 28 kg rizst, 38 kg tésztát, 8 liter olajat, 7 kg konzervet adományoztak a hívek. 24 családnak (90 fő) tudtunk örömet okozni az ünnepekre. A Via Bona otthonnak is jutott harminc kis csomag. Az egyedül élőknek édességgel kedveskedtünk. Ne felejtjük el, hogy Isten nem személyválogató! „Az embernek valamennyi baja a karitás szívében nyíllallik, és felébreszti annak a vágját, hogy ezt tűrni nem lehet - segítsük hát az embert, aki a mi testvérünk” - írja Prohászka Ottokár püspök.

Köszönjük a híveknek a segítségét, akik adományukkal a felebaráti szeretet csodáját valósították meg.

Recska Valéria

A húsvét előtt a templomban és a Mindszenty iskolában összegyűjtött ételmisszeradományt csoportunk még 24.000 forint értékben vásárolt cukorral, tésztaival, olajjal és liszttel egészítette ki.

Kizárólag a plébánia területén élő rászoruló családok és egyedül élő hívek részére készítettünk csomagokat.

Takács Erzsébet karitás vezető

Bérmálkozók beszámolója

E hónapban is sok minden történt velünk. Eseménydús időszakunk volt. Felkészítő óráinkon tanultunk az Eukarisztiairól, a bérmálás szentségéről és az Egyházzal. Nagy szorgalommal készül már mindenki a bérmálkozási vizsgára, ahol kamatoztathatjuk tudásunkat.

Hogy szabadidőnk is hasznosan töltsük el, közösségünk részt vett a plébániánk által szervezett fiatalok Locsolóbálgán is. Adamcsik Detti vezetésével feldíszítettük az aulát, és indulhatott is a mulatozás. A kezdő hangulatot a rezsiáncs tánc adta, melyet mi mutattunk be a közönségnek. Aztán tánctanulás, sok közös játékok és jókedvű színesített estünket.

Új barátokat szereztünk és közelebb kerültünk a plébánia fiatalságához is. Nagyon jól éreztük magunkat, köszönjük a szervezők munkáját! További tanulásunkra is kérjük a Jóisten áldását és segítségét!
Meszes Zsófi

A **zarándoklat** szót hallva sokan a híres, nagy kegyhelyekre gondolnak a világban, például Lourdes-ra, a Szent Jakab útra (El Camino), Czestochowára, Medjugorjére, Mariazellre, Csík-somlyóra és még hosszasan sorolhatnánk.

Kis házánkban is szép számmal akadnak igen kedvelt, tömeges által látogatott zarándokhelyek, ahova a hívő emberek hálát adni, köszönetet mondani, kérni, könyörögni, lelkileg megújulni mennek.

(Manapság azonban nemcsak a magukat vallásosnak tartó emberek zarándokolnak, hanem egyre többen azok is, akik keresnek valamit/valakit, valami többletet, keresik önmagukat, keresik a választ életük kérdéseire.)

Plébániánkról többször is szerveztünk buszos utakat - úgy gondolom, mindnyájunk lelki gazdagodására. Voltunk Vácott, Mátraverebély-Szentkúton (2x), Garamszentbenedeken, Pan-

nonhalmán, Máriabesnyőn, Győrben. (A következő előreláthatóan június 8-án lesz.)

László atya hozzánk kerülésével, az ő kezdeményezésére pedig évente **zarándokolunk gyalogosan a bazilikába a Bakócz kápolna védőszentjének, Gyümölcsoltó Boldogasszonynak az ünnepén.**

A plébániáról indulunk és a Duna-parton haladva rózsafüzért imádkozunk. Bevallom, a legelső alkalommal nem tartoztam a legbátrabbak közé. Az utcán való hangos imádkozás idegen volt tőlem, annak ellenére, hogy a hitemet sohasem rejtettem véka alá. Ma már egy kicsit másképp gondolom. Gyümölcsoltó Boldogasszonyok már szívesen, mindenféle szorongás nélkül mondom az olvasót együtt menetelve a többiekkel, ügyet sem vetve a külvilágra.

Ezen a Mária ünnepen, ami a második isteni személy megtestesüléséről szól, megtöltöttük a Bakócz kápolnát. Diákok és felnőttek együtt emlékeztünk Urunk születésének hírüladására. Szép lelki élmény volt. Köszönet érte!

Ny.M.

Locsolóbál 2013

Idén első, de reméljük nem utolsó alkalommal került megrendezésre a Locsolóbál. Helyszíne a Mindszenty iskola aulája volt. István atya nagy gondal készítette elő a terepet, többünket is arra buzdítva, hogy ne csak a bábra jöjünk el, hanem aktívan vegyük ki részünket az előkészületekből is. Az este jó hangulatú volt és vidáman telt. Sok fiatal jött el, nem csak az esztergomi plébániáról, iskolákból, de Keszthelyről is.

A bál nyitásként megcsodálhattunk több reneszánsz korabeli táncot, melyet a Mindszenty iskola nyolcadikos tanulói adtak elő. Aztán következett egy kis néptánc tanulás Bégányiné Maja néni vezetésével. Később megismerkedhettünk a cha-cha alaplépéseivel is, melyben Erdős Klári és Penyigei Laci volt a segítségünkre.

Két zeneszám között volt időnk felfrissíteni magunkat, és megköstölhattuk a finom házi süteményeket is. Egy kis pihenő után a 14-es Holló Cserkészcsapat Vakond őrsé következett, akik mozgalmas és vicces csapatépítő feladatokkal készültek.

Volt ismerkedős-névtanulós körjáték „Zsizsegős Zsófi” és „Bandi, a bámulatos” vezetésével, majd activity-t játszottunk, ahol városok neveit, vagy éppen egy ismert képzőművészeti alkotást kellett elmutogatnunk a többi csapatnak. Később volt alkalmunk még a tánra, a beszélgetésre és a kikapcsolódásra.

Összességében elmondhatjuk, mindenki nagyon jól érezte magát és egy kellemes élménnyel gazdagodott. Ez az alkalom remek lehetőség volt arra is, hogy a plébániák fiatal közösségei egy kicsit jobban megismerjék egymást, és reméljük a pozitív visszajelzések után, jövőre is megrendezésre kerül a locsolóbál.

Adamcsik Detti

Teadélutánra invitáltak

Nem tudtam ellenállni a kedves meghívásnak, gondoltam elmegyek - egy csésze tea, néhány szem sütemény elfogyasztása mellett - 1-2 órát elbeszélgetünk. Nem így történt! Vidám, jókedvű társaságba csöppentem.

László atya néhány szavas köszöntése, Gabi és Laci gitáros énekműsora, és 1-2 kispohár pincehideg „tea” elfogyasztása után - László atya szavait megfogadva - márhogy a húsvét után 50 napot töltünk vidámsággal - előkerültek a „táncos cipők”, és vidáman ropták.

Sajnos én szalagszakadás miatt ebből kimaradtam, így táncos cipők helyett emlékeimet tudtam „elövenni”: patronás lányok, piarista fiúk, Mici néni hangja „meghajlás, fiúk eggyel előbbre”.

Jó volt megismerni és egy kicsit elbeszélgetni azokkal, akiket eddig csak látásból - a templomból - ismertem.

Késő este, jó hangulatban tértünk haza.

Zsemberyné Judit

Ötórrai tea

Húsvét előtti vasárnap délután a kálváriára mentem keresztútra, ahol Nyitrai Laciék említést tettek arról, hogy az ünnepek utáni hétvégére zenés-táncos összejövetelt szerveznek, ötórrai tea címmel, amelyre szeretettel meghívják családostól, és várják az ismerősöket is.

Leánykoromban barátóimmal, barátokkal egyik kedvenc szórakozásunk volt az ötórrai teán való részvétel a falunkban, sőt a szomszéd faluba is átmentünk táncolni.

Április 6-án délután kíváncsi várakozással indultunk a Mindszenty iskola aulájába. Az ott lévők már nagy örömmel fogadtak bennünket, a szépen terített asztalokon üvegpotharak álltak. A kosarakból előkerültek a finom házi sütemények, pogácsák, szendvicsek, boros-és üdítő üvegek, amelyeket kiraktunk az asztalokra, és körbe kínáltuk egymást.

Kedves ismerősök egymásnak adták a kilincset, szép számmal összegyűltünk. László atya is megérkezett, köszöntötte az egybegyűlt vendégsereget és jó szórakozást kívánt mindnyájunknak.

Laci és Gabi már hangoltak, készültek az előadásra. Gyönyörűen énekelték a számunkra kedves és ismerős számokat, sőt bennünket is bevontak az éneklésbe. Ezután a szervező házaspár keringővel megnyitotta a táncot, melybe egyre több pár kapcsolódott be. Marika invitálására a nem táncolók is felálltak, alakítottunk egy nagy kört, s Gabi táncoktatási útmutatását követve csárdást, polkát, twistet, rocky-t táncoltunk. Fergeteges hangulat alakult ki, sokat nevtünk, jó volt látni a mosolygós, kipirult arcokat. A nem táncolók sem unatkoztak, jól elbeszélgettek, elborozgattak egymással.

Köszönet a kellemes estéért és a szervezésért.

Május 4-én tartjuk a következő ötórrai teát, szeretettel várjuk azokat a családokat is, akik ezen az estén nem tudtak részt venni.

Vodicska Ferencné

Hirdetések, programjaink

Április:

- 21. vasárnap Imádság papi és szerzetesi hivatásokért. Cigánypasztorációs szentmise 15.30-kor
- 23. keddi Képviselőtestületi ülés, 19 óra
Bibliaóra Székely János atyával, 19 óra
- 27. szombat Templomszentelési évforduló: mise 18 óra
- 28. vasárnap Könyörgés a jó termésért

Május:

Litánia minden hétköznap (H-P) este fél 6 óra

- 04. szombat Ötórrai tea a Mindszenty aulában, 17 óra
- 05. vasárnap Anyák napja: köszöntés a 9 órai szentmisében
Tömegtájékoztató világnap
- 07. keddi Bibliaóra Székely János atyával, 19 óra
- 12. vasárnap Elsőáldozás: délelőtt 9 óra
- 14. keddi Imaóra: este 6 óra
Bibliaóra Székely János atyával, 19 óra
- 19. vasárnap Bérnálás a Bazilikában: délelőtt 1/2 11 óra
- 20. hétfő Szent Orbán-búcsú: este 6 óra, szentmise a kápolna előtt

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2013. május
VI/5. szám

Gyűjtögetjük a szép élményeket, mint elrejtett kincseket, elgurult, elveszett drammákat. Ezek közt sokat éppen a templom környékén és testvéreink által találunk meg. Miközben hitünk erősítésén „dolgozunk”, sok szép percet-órát kapunk az Úrtól és egymástól.

Individualista világunkban a keresztény közösség mindenféle formája egyre nagyobb jelentőségű, megtartó és növelő. Plébániánkon is sokan osztják e véleményt, egyre többen érzik ennek a fontosságát. Bizonyíték erre az egyre élénkebb közösségi életünk, amiről itt is rendszeresen beszámolnak „újságíróink”...

A mai napon ünnepeljük **Pünkösödöt** a Szentlélek eljövételének ünnepét. Éppen ezért a szentségekről szóló sorozatunkban most a bérmálásról elmélkedünk.

Erről már volt emlékün. Nem úgy, mint a keresztele-sünkről. Sőt talán még azt is tudjuk, hogy ki bérmált? Mind-szenty József, Lékai László, Paskai László, Erdő Péter vagy esetleg más püspök? Egy biztos, mindenkinek kellemes, szép élmény volt.

De tudjuk-e, hogy a bérmálás szentségében a Szentleket nyerjük el? Mit is jelent ez?

Az ApCsel 8,16-17-ban azt olvassuk: „Még ugyanis egy-ükre sem szállt le a Szentlélek, mivel addig csak az Úrjézus nevében voltak megkeresztelve. Rájuk tették tehát kezüket, s azok megkapták a Szentleket!” Elemezzük ezt a mondatot:

„Csak megkeresztelve voltak.” Ez a mondat mintha azt mondaná, hogy a keresztség még nem a teljes keresztény élet. Van még valami:

A Szentlélek, akit kézrátétel által kaptak meg. A kézrátétel egy adományozó, áldó, átadó gesztus. Ez pedig azt jelenti, hogy a Szentleket ingyen kapjuk meg. Az Isten adományozza nekünk.

Mit jelent megkapni a Szentleket? Nem nagyon tudja senki sem. A Szentírás világítja meg: „Mikor pedig Pál rájuk tette a kezét, leszállt rájuk a Szentlélek, nyelveken kezdtek el beszélni és prófétáltak” (ApCsel 19,6). Vagyis tanúságot tettek a feltámadt Jézusról.

Ezek alapján a bérmálás szentségét így fogalmazhatjuk meg: A bérmálás az a szentség, melyben a Szentlélek a szívünkbe száll és megerősít, hogy a hitünket mindig megvalljuk, és a hitünk szerint éljünk.

A bérmálás ajándékának tehát három jellemzője van:

- 1.) Tanúságtétel. Nekünk ugyanis Krisztusról kell tanúságot tennünk a hétköznapi életben (hitünket mindig megvalljuk).
- 2.) Felelősség. Képesek vagyunk felelősséget vállalni saját lelkünk építésében (hitünk szerint éljünk).
- 3.) Kézfeltétel. A Lélek ugyanis a bérmálásban szorosan egyesít a püspökkel és az Egyházzal.

Ezen kívül a Szentlélek 7 ajándékát is megkapjuk: bölcsesség, értelem, tanács, erősség, tudomány, jámborság és istenfélelem.

Ha pedig együttműködünk a Szentlélekkel, akkor kialakítja bennünk a gyümölcseit is: szeretet, öröm, békesség, türelem, békétűrés, jóság, kedvesség, szelídség, hűség, szerénység, önmegtartóztatás, tisztaság” (Gal 5,22-23; vö. Ef 5,9; Jak 3,18).

A bérmálás tehát nagyon fontos szentség, mely még szorosabbá teszi a kapcsolatunkat Istennel és az Egyházzal.

Ha valamiért elmaradt, akkor mindenképpen pótoljuk, még felnőtt korban is.

Ha pedig megbérmált emberek vagyunk, akkor szítsuk fel mindennap a bérmálásban kapott kegyelmet és hallgassunk a Szentlélek szavára!

Kérdések:

- 1.) Emlékszem-e a bérmálásomra? Mit jelentett akkor nekem?
- 2.) Tudok-e imádkozni a Szentlélekhez?
- 3.) Építem-e a keresztény közösséget?

László atya

Elsőáldozás

Szeptember óta készültünk László atyával az iskolai hit-tanórákon az elsőáldozásra. Igyekeztünk minél többet megtanulni hitünkről. Izgatottan vártuk a felelések és dolgozatok eredményét.

Március 9-én került sor az első szentgyónásunkra. Mindenki lelkiekben készült rá otthon az atyától kapott lelki tükör segítségével. Az első gyónók bemutatásán már büszkén álltunk hóféhér ruhánkban. Boldog várakozással, felkészüléssel és fogadalmakkal teli időszak várt ránk. Mindenki próbált a tőle telhető legjobb lenni az elsőáldozás előtt.

Május 12-én érkezett a nagy nap. Már előző délelőtt elvégeztük a szentgyónást, hogy tiszta szívvel járulhassunk az oltár elé. Sokat gyakoroltunk László atya és tanítóink segítségével, hogy jól sikerüljön életünk egyik legszebb ünnepe.

A reggel 9 órás szentmisére szüleink kezét fogva, fehér ruhában vonultunk be a templomba. Verssel és énekkel készülünk az ünnepi szentmisére.

A keresztségi fogadalmunk megújítása után magunkhoz vehettük Krisztus testét. Nagyon boldog vagyok, hogy ezen túl minden vasárnap áldozhatok.

A szülők és az elsőáldozók hálájuk jeléül egy templomi füstölővel ajándékozták meg a plébániát.

A mise után családtagjainkkal együtt átvonultunk az iskola aulájába egy közös ünnepi agapéra. A falatozás előtt a gyermekek külön megköszönték a plébános atyának az egész éves fáradozását és szívvel-lélekkel végzett munkáját. Mi pedig gyönyörű gyertyát, egy kis imafüzetet és emléklapokat kaptunk.

Ez a vasárnap csodálatos ünnep volt mindannyiunk számára.

Lampel Sára Luca, 3.o.

Bérmálkozók

Május 4-én a Szent Anna plébánia fiataljai egy csapat-építő estét szerveztek nekünk. Közös vacsorán vettünk részt, melyet magunk készítettünk, majd játszottunk, beszélgettünk és énekelünk.

Kis közösségünk még jobban összekovácsolódott, a csapatmunkában még jobban megismertük egymást.

Jókedvű, vidám összejevetel volt ez, ahol nagyon primán éreztük magunkat. Köszönjük mindezt István atyának és a felnőtt fiataloknak! Isten áldja meg további munkájukat!

Meszes Zsófia

Közös úton együtt haladni Krisztus felé -

A plébániai zsinat karitászi üléseiről

Nagy öröm számomra, hogy László atya meghirdette a plébániai zsinatot, mint egy csodálatos lehetőséget arra, hogy még szorosabban Krisztushoz kapcsolódjunk, megújuljunk saját életünkben, és Krisztusban egymáshoz is közelebb kerüljünk.

Egyházunk életében a zsinatok mindig megújulást, növekedést hoztak. A II. Vatikáni Zsinat nem valami újat talált ki, hanem visszament a gyökerekhez: Krisztushoz és az ősegyház hitéhez, életéhez.

A megújulásra mindig szükségünk van, mindennapi feladatunk, hogy a Lélekben megújuljunk. Ehhez nagy nyitottságra és alázatra van szükségünk, készségre, hogy meghalljuk mit kíván tőlünk a Lélek.

Eddig ötször találkoztunk. Átnéztük a karitászi célját és feladatát az Egyházban. A zsinat szellemét próbáljuk magunkévá tenni minden alkalommal egy kis tanítás által.

Az Egyház Communio – közösség – szemléletében jövőnk össze és dolgozunk. Mindenki véleménye és meglátása nagyon fontos. Ebből áll össze egy kerek egész.

Közös alkalmainkon a karitászi mottóján gondolkodtunk, megismerkedtünk karitászi eddigi és jelenlegi sokrétű munkájával, és a városban működő más szociális intézmények munkájával. Beszélgettünk a szeretetszolgálatunk során adódó dilemmákról, problémákról, megoldási lehetőségekről, új kezdeményezésekről, vágyakról.

Rodrigo Carvallo ferences miniszter generális 2009-ben arra kérte rendtársait, hogy merjék megálmodni a ferences életet a XXI. században. Most mi is ezt tesszük a karitászi zsinatunk álmodni és hisszük, hogy az álomból valóság születik.

Jelenleg körülbelül a munka közepén vagyunk. Hiszem, hogy egy szép dolog van megszületőben.

Fontosnak tartom a lelki alapokat, hogy mindvégig Krisztus és az Ő szeretete legyen a középpontban, mert ez a lényeg. Isten személyes szeretetének megtapasztalásából fakad a szolgálat, melyben Krisztus szeretetét kívánjuk adni.

Nagy ajándék számomra megtapasztalni, hogy milyen jó közösen gondolkodni, közösen álmodni. A csoportban megérezzük az egymással való egységet, az egymásra való szeretetteljes odafigyelést. Nagy élet lüktet nálunk, mindenki a maximumot adja, aktívan és kreatívan vesz részt. Különösen megérintett az idősebb tagok kreativitása, ötletgazdagsága.

Ahhoz, hogy céljaink és álmunk megvalósuljanak, szükségünk van a plébániai közösség együttműködésére és aktivitására. Csak együtt, közösen tudunk haladni, hatékonyak lenni.

A karitászi közös ügy: Isten szeretetét elvinni mindenkihez, ez mindnyájunk feladata. Az együttműködés egyik formája a vasárnap kiosztott kérdőívek kitöltése is. Kérjük töltsék ki a kérdőívet és dobják be a templom végén levő dobozba!

A kerek templom karitászi csoportja mindenkit hív, vállaljon aktív részt ebben a csodálatos munkában.

Takács M. Klarissza nővér, csoportvezető

Egyházközségi zsinat, ifjúsági munkacsoport

Az újév kezdetén megindult a tényleges munka a zsinati csoportokban. Azóta folyamatosak a zsinati ülések. Ebben a hónapban már az 5. alkalommal jövünk össze, sok a teendő, az ötlet és a megvalósításra váró feladat. Célunk: új közösségek létrehozása, és a már meglévő közösségek építése. Átnézve a zsinattal kapcsolatos dokumentumokat, rengeteg ötlet született, melynek listája folyamatosan bővül. Kérdőív segítségével felmértük a plébániánkra járó fiatalok közösséggel kapcsolatos igényeit. Igyekezzünk közösségi programokat teremteni a fiatalok számára, hogy vonzóvá tegyük egyházközségünket, ne

csak templomba, hanem közösségbe is járjanak. Más zsinati csoportokkal együttműködve alakítanánk ki programokat. Így tervezzük ifjúsági misét, táncszert, közösségi alkalmakat. Itt szeretném hirdetni a következő programunkat, ami **egy szalonnasütős kerti parti lesz június 28-án, péntek este 7-órától a plébánia udvarán**. Várjuk azokat a megbérmált fiatalokat, akik jó társaságban, együtt süttögetve, énekelve szívesen eltöltenének egy szép estét.

Lócskai Anikó csoportvezető

Kirándultunk...

Az egyházközségi zsinatot előkészítő munkánk során megalakult családok közösségével a sok fejtörés, ötletelés, tervezgetés mellett a tettek mezejére léptünk. A Virágvasárnap és Húsvétvasárnap közti időszakban kiosztásra került és visszaérkezett családi kérdőívek alapján nagy érdeklődésre számot tartó **családosi kirándulás** szervezésébe fogtunk. Gyönyörű, napfényes vasárnap reggelre ébredve április 21-én, kicsik és nagyok, szülők és gyermekek az autóbusz végállomáson gyülekeztek. Közel 50 lelkes résztvevővel indult útjára ez a rengeteg szépséget és örömet tartogató kirándulás. Mire Dobogókőre felértünk nagyszerűen összerázódtunk.

Bence Laci, aki az egész kirándulásunk szervezését magára (és családjára) vállalta, hangot adott afeletti örömeinek - mely mindnyájunkban megfogalmazódott -, hogy ilyen szép számban összejöttünk, és családjaink első nyilvános megmozdulása ilyen népszerűségnek örvend. Néhány bevezető instrukció és egy-egy frappáns térképmásolat családonkénti szétosztása után kiballagtunk a kilátóhoz, ahol kicsit párás ködfátyolon keresztül elének tárult a még így is gyönyörű Dunakanyar és a távolban a Börzsöny-hegység képe.

A táj csodálása közben a gyermekcsereg megéhezett. A szendvicsek mellett Kopányiné Móni nagyszerű ötletének és áldozatos munkájának köszönhetően palacsintával emelhetjük a hangulatot. Túránkat Pilismarót irányába kezdtük meg. Egy imádságra újra megállva a közeli Rezső-kilátóhelynél megköszöntük Istennek eddigi kegyelmeit, a teremtett természet szépségeit, és hogy ezeket ebben az új közösségben együtt csodálhatjuk. Kértük, hogy legyen velünk egész nap és szeretetben, egymásra figyelve, az Ő nevében igazán értékes napot tölthessünk együtt.

Kirándulásunk során rengeteg alkalom nyílt a közös beszélgetésekre, a gyerekek örömmel futkároztak Kopányiéknak a kutyájával, Pihével. Új ismeretségek, barátságok köttetnek a szülők és a gyerekek között is.

A Szakó-nyeregig tartó folyamatos lejtmenet után kissé megpihelve, megmásztuk a Szakó-hegyet, majd a túloldalon leereszkedve leültünk „tízóraizni”, bár már dél körül járt az idő. Ezután gyerekek és szülők az ismerkedős „Postás” játékot játszottuk, így tanultuk meg egymás keresztnévét.

A Hosszú hegyet és az Ördög küllője árkat hátunk mögött hagyva érkezünk Pilismarótra a plébániára, ahol a helyi közösség egy aktív tagja finom ebédet főzött nekünk. (Ezúton is köszönhetünk fejezzük ki érte.) Ebéd előtt részt vettünk egy szentmisén, amit László atya és István atya koncelebráltak. László atya Jó Pásztor vasárnapján a papi hivatásról, a papság feladatairól, életéről beszélt. Mint a Jó Pásztor, aki szemmel tartja a nyáját, ők is nagy örömmel csatlakoztak hozzánk a délután hátralevő részében.

A gyerekek, akik még sosem ministráltak, bátran vállalták most az oltárszolgálatot. A mise énekeit Wéber Tamás állította össze és kísérte gitárjával, még bensőségebbé tette ezzel az ünnepet. Itt csatlakozott hozzánk Gábor János felesége, Gabi Marcival, Lócskai Anikó, de még Párkányi Zsókaék is, akik időközben elköltöztek Esztergomból. A szentmise után együtt fogyasztottuk el a fenséges lakomát. Ebéd után, akinek még volt ereje, játszhatott a plébánia udvarán, vagy amit még a túra során nem beszélgettünk meg, arra is sort kerítettünk.

A buszon hazafelé már elpilledve, de a szép közös élményekkel szívünkben, lelkesedve tértünk vissza Esztergomba. Köszönjük a szervezést, a lelkes jelenlétet és a túra végére csatlakozóknak, atyáknak és a családtagoknak a részvételt, és nem utolsósorban köszönjük a Jóistennek, hogy egész napját velünk töltötte... © Deo gratias!

Fritz Péter

A Jó Pásztorról nevezett Rita Nővér beöltözése

Gál Bernire emlékezvén....

2006. augusztusában találkoztam először Bernivel, és kb. három évig laktam nála. Ahogy teltek az évek egyre jobban megismertük és elfogadtuk egymást, fokozatosan barátok lettünk. Elköltözésem után is gyakran találkoztunk, és mélyült a kapcsolat. Aztán egyszer csak eltűnt Berni a hétköznapjaimból, 2011. december 27-én bevonult jelöltnek a Magyarorszáki Mindenszentek Kármelita Kolostorba a Sarutlan Kármelita Nővérekhez.

Őszinte öröm volt a szívemben, hogy meghozta döntését, de fájdalom is, mert tudtam, hogy így kilép az életemből. Nem volt itthon, nem lehetett meglátogatni, nem tudtam bemenni hozzá az Erzsébet királyné utcába csak úgy, hogy megnézzünk egy filmet, egyet beszélgetünk. Ekkor tudatosult, hogy Berni nincs többé számomra, a világ számára, olyan mintha meghalt volna. Kiderült, hogy a levélírás sem olyan egyszerű dolog a Kármelben, azzal kapcsolatban is vannak szabályok.

Ahogy teltek a hónapok lassan ismerkedtem a kármelita élettel, igaz, csak kívülről, de ez is nagy élmény volt. Aztán megtudtam, hogy tavasszal lesz a beöltözése, amelyen csak a családtagok vehetnek részt. Nekem abban a kiváltságos helyzetben volt részem, hogy Berni szüleivel együtt utazhattam oda, és így pót- családtagként részese lettem a nagy eseménynek. Most vettem részt először beöltözésen.

A kolostor kápolnájában az oltárra vésett „Emészt a buzgalom az Úrért” felirat fogadott, amely nagyon megérintett. Mély lelki élményben volt részem, részünk. Egész idő alatt a könnyeimet próbáltam visszatartani, sajnos nem nagy sikerrel.

A beöltözés szertartásának különböző lépései voltak, minden pillanata mély és megérintő volt. Sajnos nem tudom azt leírni, ami akkor ott bennem volt, de néhány gondolattal próbálom érzékeltetni. Ilyenek érintettek meg, hogy nem várni semmit az Úrtól, nem kérni semmit magamnak, Isten- kapcsolatom ne az érzéseimtől függjön, ne önmagamról szóljon, hanem önmagamat feladva, odaadva, teljesen az Istenre hagyatkozva élni.

Amikor láttam Bernit a kármelita nővérek ruhájában az Úr előtt feküdni a földön, megértettem, ez itt előttem egy új ember, aki az életét teljesen rábízta az Istenre, Ővele szeretné leélni minden percét. Én még ilyet nem éltem meg, ezért is volt nagy élmény számomra, hogy valaki annyira megújul, hogy még a nevét is elveszti tőle, új nevet kap, teljesen új identitást. Mostantól ő már Jó Pásztorról nevezett Rita nővér és nem Gál Berni.

Nekem kell felnőjek ehhez a feladathoz, hogy mostantól már ne Bernire, hanem Rita nővérré gondoljak, az ő alakja éljen a szívemben. Meg kell tegyem ezt, mert különben nem tudom őt igazán elfogadni, a döntését, az életét.

Ágnes nővér, a perjeltnő a beöltöztetés során a következőket mondta: „Vesse le rólad az Úr a régi embert minden cselekedetével és öltöztessen az Úr új emberbe, aki az Isten szerint teremtett igazságban és az igazság szentségében. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.”

Hálás vagyok az Úrnak, hogy részese lehettem Rita nővér születésének, hogy ilyen mélyen megérintette a szívemet, hogy ismerkedhettem a kármelita nővérek életével, lelkiségével.

Angella

Nyugdíjas közösségünk - Anyák napi köszöntés

Május 4-én szép ajándékkal örvendeztettek meg minket a Mindszenty iskola negyedik osztályos tanulói. Tanító nénijük, Korompainé Katika áldozatkész, fáradhatatlan munkával megható, szép műsorral készítette fel a gyerekeket. Egy kis színdarabbal az önzetlen ajándékozás és a lemondás művészetét állították elénk ügyes kis színészpálcáink.

Ezt követően égi Édesanyánk tiszteletére és köszöntésére szebbnél szebb imákkal és énekekkel szerepeltek. Verses műsorral, furulya-és hegedűszóval köszöntötték az édesanyákat, a nagymamákat, amit könnyek között hallgattunk végig. A gyerekektől tárgyi ajándékot is kaptunk: gyönyörű, virágos könyvjelzőket zsoltár-és Szentírás idézetekkel.

A műsor után igyekeztünk ezt a szép élményt megköszönni a diákoknak süteményekkel és szendviccselel, amit István atya kedves szavai után jó étvágyal fogyasztottak.

Hálásan köszönjük a műsort a tanító néninek és tanítványaiknak. Végezetül, de nem utolsósorban megköszönjük a Boldogságos Istenanyának, hogy közvetítésével Isten áldásában részesülhettünk, s mint édesanyák érezhetjük és gyakorolhatjuk az anyaság/nagymamaság szent hivatását.

Bányainé - Kőváryné

Ötörai tea és egy kis tánc

A Szent Anna plébánián élénk közösségi élet folyik. Nagyon jó elmélkedni, elvonulni a világ zajától, kicsit feltöltődni. Az imaórák és a bibliaórák erre adnak lehetőséget. Ugyanakkor szükség van néha egy kicsit könnyedebb, vidámabb közösség-építő programokra is. Így jött létre, már-már hagyományteremtő módon, az **Ötörai tea**. Legutóbb május 4-én találkoztunk.

A műsor nyitányaként az óvodás Kopányi Boglárka és Zsemberi András, a Szent Erzsébet Iskola diákja anyák napi hangulatot idéztek az előadott énekekkel. Köszönjük kedves közreműködésüket. A továbbiakban Hengán Gabi és Nyitrai Laci gitárzenével kísért nosztalgikus dalokkal varázsolták el a társaságot, majd megkezdődött a tánc. Hol lassabban, hol gyorsabban roptuk, még egy kis táncázásdit is sikerült belevinni.

Közben ismerkedtünk, kínálgattuk egymást, jót beszélgetünk. Végül nagyon kellemes hangulatban váltunk el. Köszönjük a szervezőknek!

Béres Zsuzsa

Hírek a Reménység Csoportról

A 2010. januárjától működő **Sorstárs Önségítő Csoportunk Alkoholisták Hozzátartozói Számára** az elmúlt hónap folyamán **Reménység Csoport** néven csatlakozott az országos és a nemzetközi Anonim Alkoholisták (A.A.) Családi Csoportjához (az **Al-Anon**). Ez azt jelenti, hogy az Amerikából indult és napjainkban már világméretűvé fejlődött hálózat tagjaként nagyobb lehetőségeket kapunk mind a szakirodalomhoz jutás, mind az informálódási lehetőségek, mind a gyűlések hálózatának nyilvántartása, mind a szakmai konferenciákon való részvétel terén.

Ez utóbbi lehetőség már röviddel a csatlakozás után adódott is, mivel 2013. április 20-21-én tartották az éves régiós közös A.A. és Al-Anon konferenciát Budapesten. Ezen vett részt első alkalommal egyik csoporttársunk is. A konferencia sok új élményt, tapasztalatot, a meglévő kapcsolatokat ápolását és sok új ismeretséget eredményezett. A következő hasonló alkalom a XIX. Országos Al-Anon találkozó lesz Veszprémben 2013. július 12-14 között, melyre szeretettel hívunk és várunk minden kedves érdeklődőt is. (Bővebb infó a www.al-anon.hu honlapon.)

Az országos hálózathoz való csatlakozással egy időben feljutottunk a levelező gyűlésre is, ahová szintén bárki érdeklődő feliratkozhat az alanon.levelezo@gmail.com levelező lista

címen. Csoportunk elérhetőségei: Helyszín a karitás iroda hétfőnként 17,30-tól 19 óráig. Tel.:+36-20/400-5823; E-mail: esztergom.al-anon@freemail.hu.

Mindezen alkalmak során a szervezet szabályzata alapján biztosított az anonimitás, mivel e körökben mindenki csak a keresztnévén szerepel, és ezen felül minden elhangzott szó vagy a szívünkbe jut, vagy a falak között marad!

Egy csoporttag

Karitás hírek

„Emberek és istenek”- lehetne karitásunk április 16-i **lelkigyakorlatának** is a mottója, de ez egy francia filmdráma címe, amivel István atya a nővéreknél tartott összejövetelünket indította.

A megtörtént eseményen alapuló film nyolc szerzetesről szól, akik egy algériai faluban élnek a helyi muszlimokkal barátságban. Az alkotás a kolostor mindennapjainak megfelelően csendes, szemlélődő. Ezt az életet bolygatják fel a véres események, amelyeket az iszlám szélsőségesek szabadítanak a környékre. A fenyegető helyzet dilemma elé állítja a szerzeteseket: maradjanak vagy elmenjenek? Az Emberek és istenek a vallási fanatizmus aktuális és egyetemes témáját boncolgatja. Azokhoz szól, akik érzékenyek az emberek belső küzdelmeire. A káplán atya vitaindítónak szánta ezt a filmet. Mindnyájan elmondtuk véleményünket, elgondolkoztunk azon, mi mit tettünk volna a szerzetesek helyében, akik közül hatot kivégeztek.

A lelkigyakorlat másik felében csoportmunkában lerajzoltuk, milyennek szeretnénk *A Szolgáló Szeretet Házát*, ahogy karitásunkat elneveztük. Itt mertünk álmodni egy nagyot! Hogy milyennek képzeltük, az részletesen olvasható lesz zsinati munkánkban.

Köszönjük István atyának és a nővéreknek, hogy felvállalták lelki épülésünket.

„Rejtelmek, ha zengenek, / Őrt állok, mint mesékbe.
Bebujtattál engemet / talpig nehéz hűségbe.” - írja József Attila.

Április 20-án, volt kántorunk és sekrestyésünk, Gyurácz Német László ebbe a talpig nehéz hűségbe bűjt: házasságot kötött templomunkban. Reméljük egyetért Széchenyi István szavaival, amit a Naplójában ír: „A legfőbb boldogság, amit az ember a világon elérhet - ami vallással és szemlélettel összhangban van - mégiscsak a boldog házasság! Amely révén a férfi eléri a legmagasabb értéket, miközben hazáját és az egész emberséget szolgálva él, egészséges gyermekekkel, gyöngéd hitvestárral és minden lélegzete erény és becsület - boldog látványt kínál.”

A plébánia nyugdíjas közössége és karitás csoportunk a Mindszenty iskola aulájában tartott agapéval járult hozzá az ifjú pár boldogságához.

Recska Valéria

Köszönetnyilvánítás!

Az elmúlt 5 évben a templomatyai tevékenységemet (elsősorban a templom épületének fenntartása) sokan segítették, amiért ezúton is szeretnék köszönetet mondani!

Az általam végzett munkákról az újság következő számában számolnék be.

Kósa László végezte a sekrestye és az előtér festését, a villanszerelés utáni javításokat, a lábazat festését. Sokszor anyaggal segítette a munkánkat pl. rámpa festéséhez a lenolajat biztosította.

Merész Tibor ingyen adta munkáját pl. sekrestyei WC felújításához, a templomkert bejáróinak elkészítéséhez, a lépcső kapaszkodóinak elhelyezéséhez, nem utolsósorban az új hittanteremnél végzett vízszelvényekhez.

Kovács Ferenc vállalkozó is rendelkezésemre állt mindig, mikor megkerestem.

Patkó Ferenc, Gyurácz Laci és a diákok is jöttek alkalmanként.

Mindenki másnak is köszönet, aki bármivel is hozzájárult a templomban folyó munkálatokhoz.

Erdős Péter templomatyá

Csatlakozva Péter gondolatához én is megköszönöm mindenki támogatását – hozzáállását, szolgálatkészségét, barátságát és kritikáit is, akik segítettek a lelki építkezésben. Kevés visszautasítást kaptam, annál több segítséget. Közös igyekezetünk eredménye, hogy egyházközségünk itt tart.

Kívánom, hogy ez a folyamat a megújuló testület támogatásával folytatódjon! Keressük és találjuk meg helyünket a plébánia nagy családjában, és igazi családhoz méltóan támogassuk, segítsük, buzdítsuk egymást, hogy Jézus szava mindjobban igaz legyen ránk: „Arról ismerjék meg, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” **Igy legyen!**
Nyitrai László

Röviden...

- Egyházközségünkben 13-an **bérmálkoznak** az idén pünkösdkor. Imáinkkal kísérjük őket, hogy a Szentlélek vezetését egész életükben hűségesen kövessék!

- Megújul egyházközségünk **képviselő-testülete**. Az új felállítás tagjainak rövid bemutatkozása olvasható a faliújságon, ill. elvihető az újságos asztalról. A testület eskütételére templomunk búcsújakor kerül sor. Kérjük a Testvérek támogatását, imáit, hogy új testületünk eredményesen szolgálhassa plébániánk működését, lelki megújulását!

- 2013. május 10-12-én rendezték meg a XIX. **Piliscsabai Egyházzenei Napokat**. Három délután tizenöt kórus örvendeztette meg szép énekével a hallgatóságot. A rendezvény megálmodóinak egyike, templomunk korábbi karnagya, Hey Lóránt, - aki tavaly elhunyt. Rá is emlékeztek, s vasárnap Brüchler: Sancta Mariája az összkar pazar előadásában érte szölt. *(Szerk.)*

Hirdetések, programjaink

Május:

Litánia minden hétköznap H-Cs este ¾ 6, P ½ óra

- 19. vasárnap: Bérmálás a Bazilikában, délelőtt ½ 11 órakor
- 20. hétfő: Szent Orbán-búcsú, szentmise este 6-kor a kápolna előtt
- 28. kedd: Bibliaóra Székely János atyával, este 7 órától
- 29. szerda: Gyázmise Cserpes Jenő atyáért, este 6 órakor
- 30. csütörtök: Gyázmise Bayler István atyáért, este 6 órakor

Június:

- 1. szombat: Családi nap a Mindszenty iskola udvarán
- 2. vasárnap: Úrnapja, körmenet a 9 órai szentmise keretében
- 9. vasárnap: Szent Anna könnyei szentmise a hívek szándékára, 11 óra
- 11. kedd: Imaóra este 6 óra, bibliaóra este 7 órakor
- 16. vasárnap: Jubiláns házások miséje, 11 órakor
- 18. kedd: Bibliaóra Székely János atyával, este ½ 7 órakor
- 22. szombat: Nyárköszöntő a plébánia udvarán, este 7 órától.

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
Támogatók: Héder Istvánné, Meszes B. Jánosné, Senczi Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2013. június
VI/6. szám

Keressük az Urat, akarjuk érezni a közelségét, a jelenlétét életünkben. Ha odafigyelünk, találkozunk is vele – a szentmisében, ünnepünkben, közösségeinkben. Időnként egymásban, egymás által tapasztaljuk meg szerető jelenlétét.

Járjuk (élet)utunkat, amit szeretnénk az Ő kérése alapján tenni. Ő meg kísér, vezet, terelget bennünket. És tanít.

A Hit évében egyénileg és közösségeinkben is erősödni szeretnénk a hitünkben. Egyházközségünk mozgalmos életében mindenki megteheti azon alkalmakat, helyeket, embereket, akik/amik által valóban előbbre is juthatunk. Szókat szerint erről szól az újságunk...

Úrnapja

Ebben a hónapban ünnepeltük **Úrnapját**, vagyis az **Oltáriszentség** ünnepét. Éppen ezért a szentségekről szóló sorozatunkat, most az Oltáriszentséggel folytatjuk. Természetesen az Oltáriszentségről csak a szentmisével együtt lehet gondolkodni, hiszen a szentmisében jön létre.

1. Hogyan nevezik ezt a szentséget?

- **Eucharisztia:** hálaadás az Istennek.
- **Kenyértörés:** megáldotta és szétosztotta a kenyeret, amely a zsidó étkezés sajátos szertartása volt. Föltámadása után is erről a gesztusról ismerték meg a tanítványok.
- **Szentmise:** A hívek elküldésével (missió) zárul, hogy azok Isten akaratát mindennapi életükben valóra váltsák.

2. Története

Jézus tudta, hogy vissza fog menni mennyei Atyjához, de szeretetének utolsó jeleként rejtetten itt akart maradni az emberiség között. Erre már a nagy Eucharisztikus beszédben is utalt, amikor önmagát az élet kenyérének mondta. Az utolsó vacsorán pedig, melyet három evangélium örökít meg (Lk 22,14-20; Mk 14,17-25; Mt 26,20-29) átváltoztatja a kenyeret és a bort, az Ő Testévé és Vérévé, megalapítva ezzel az Oltáriszentséget. Azzal pedig, hogy kimondja: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” - hatalmat adott az apostoloknak, hogy ők is ezt megtegyék. Ezt pedig az Egyház immáron kétezer esztendeje meg is teszi folyamatosan. A II. századból maradt ránk szent Jusztin tanúsága a szentmise ünnepléséről, amelynek szerkezete mind a mai napig megvan.

3. A szentmise fő részei

Az első az Igeliturgia (tanító rész): Ez az ambónál illetve a felolvasó állványánál történik. Itt Isten Igéjét hallgatjuk. A legkiemelkedőbb része az evangélium felolvasása. A második rész az Áldozati liturgia, amely az oltárnál történik, a csúcspontja pedig az átváltoztatás. E két fő részen belül természetesen még vannak különböző felosztások, de e két fő rész mutatja meg nekünk a szentmise alappilléreit. Külön kell szólni a szentáldozásról is, vagyis arról, amikor magunkhoz vesszük az Oltáriszentséget.

Milyen hatásai vannak a szentáldozásnak?

- Találkozás az élő Krisztussal (Jn 6,56).

- Elválaszt bennünket a bűntől (megóv), és el is törli a bocsánatos bűnöket.
- Minél gyakrabban élek vele, annál jobban megőriz a halálos bűntől.
- Súlyos bűnnel nem lehet áldozni.

4. Az Oltáriszentség tisztelete

- „Krisztus valóságos testének és valóságos vérének jelenlétét ebben a szentségben az ember nem az érzékek útján veszi tudomásul, hanem egyedül a hit által, amely Isten tekintélyére támaszkodik. Ezért amikor Szent Cirill Szent Lukács evangéliumának ezt a mondatát „Ez az én testem, mely értetek adatik” (Lk 22,19) magyarázza, kijelenti: ne kérdezd, hogy ez igaz-e, hanem inkább fogadd hittel az Úr szavait, mert Ő, aki maga az igazság, nem hazudik” (Aquinói Szent Tamás S. Th. 3,75,1.).
- Ugyanaz az Isten van benne, akit az írás tanúsága szerint az apostolok Galileában imádtak, ezért a templomban térdhajtással kell köszönteni (Mt 28,17).
- Gondosan kell őrizni, és a híveknek imádásra ki kell tenni alkalmanként.
- Körmenetben körül kell hordozni (Húsvét, Úrnapja).
- Az Oltáriszentség látogatása, lelkünk hálájának bizonyossága, szeretetünk záloga, és imádási kötelezettségünk teljesítése Krisztus Urunk iránt.

Kérdések:

1. Rendszeresen részt veszek a vasárnapi szentmisén?
2. Mennyire figyelek a szentmisén?
3. Milyen a kapcsolatom az Oltáriszentséggel? Milyen gyakran áldozom?

László atya

Bérmálkoztunk

Közel egy esztendő telt el már azóta, hogy elkezdtek a felkészülést a bérmálás szentségének felvételére. Az elején még nagyon távolinak tűnt a pünkösdi állomás, de mindenkiben megvolt az elszántság, az elhatározás, hogy testben és lélekben végigjárja az utat, amely elvezet a bérmáláshoz.

A heti hittanórák során lelkesedésünk nem lankadt, hanem inkább erősödött. Minden egyes összejevetel lelkierőt adott és energiával töltött fel minket. Ekkor érzékeltek igazán, hogy a közösségnek mekkora ereje van! Mennyi pozitívumot kaptunk egymástól, és közösen mennyivel könnyebb eljutni a célhoz. Mindez természetesen nem ment volna magától.

István atya fáradhatatlan munkája biztosította, hogy kis közösségünk egyre erősödjön, és mindenki megélje azt a lelki fejlődést, amely után felkészültnek érezhettük magunkat. Ebben a szellemben érkezünk el a nagy naphoz. Egy ilyen ünnep mindenképpen jelentős alkalomnak mondható, melynek fényét nagyban növelte, hogy mindez pünkösdi napján történt.

Nincs is jobb alkalom erre, hiszen ekkor a Szentlélek eljövételét ünnepeljük, és a bér mátkozó a Szentlélek ajándékát kapja meg.

Nagyon szép szertartásban volt részünk. Dr. Erdő Péter bíboros úr maga szolgáltatta ki a bér mátkozás szentségét. A zsúfolásig megtelt Bazilikában mindenki átélhette a különleges pünkösdi hangulatot. Nekünk pedig valóban felejthetetlen volt ez az ünnep, amely életünkben egy nagy lelki útnak a kezdete, a Szentlélek segítő kegyelmével megerősítve. A Szent Anna Plébániáról 13-an részesültünk ebben a szentségben.

Kérjük a Szentlélek további segítségét és kegyelmét a megbér mátkákra és bérmaszüleikre is!

Meszes Zsófia

Áraszd ki lelkedet...

A gyönyörű környezetben felépített Orbán kápolnánál május 20-án sokan összegyűltünk, hogy részt vegyünk az évtizedek óta hagyományosan megtartott Orbán búcsú szentmisén. Emlékezve a szőlőművesek patrónusára, Szent Orbán pápára, aki a III. században halt vértanúhalált.

A Mindszenty iskola tanulói üdvözölték a szentmisét celebráló Székely János püspök atyát, László és István atyákat.

„Áraszd ki lelkedet, és minden megújul, / életre kelted a Föld színét.” Ezzel a pünkösdi zsoltárral kezdte szentbeszédét János atya. Az Úristen szeretné az embert, az életünket, a világot megújítani, felemelni, gyógyítani. Azonban, hogy ezt meg tudja tenni, megújult szívű emberek kellene. A Szentlélek azzal kezdte a világ megújítását, hogy az apostolok szívét betöltötte. Isten műve így indult el, 11 egyszerű ember átalakulása által.

Két ismert „esztergomi” szent életét idézte fel János atya. Szent Adalbert, - akinek élete látszólag kudarcok sorozata volt. Prága püspökeként szerette volna elvinni az emberekhez az evangélium fényét, szeretetét, igazságát, de azok nem voltak fogékonyak rá. Lengyelországban barbár tömeg támadt rá, ahol megölték. Adalbert élete mégis gyümölcsöket hozott. Az általa Prága mellett alapított kolostor hosszú időre az egész közép-európai kereszténység egyik forrása és középpontja lett. Halálán megrendülve a német-római császár hozzájárult, hogy a lengyel egyház önállóvá válhatott.

Adalbert 994-995 táján járt Esztergomban a fejedelmi udvarban. Ennek a lángoló lelkű papnak a személyisége, műveltsége hatására bontakozott ki I. Szent István királyunk élet-szentsége. Sokszor mi is úgy érezhetjük, hogy nem úgy alakul, ahogy elterveztük, az életünk kudarcokkal van tele. Tudnunk kell azonban, hogy a Jóisten minden hiteles jöcselekedetünk, a hitünk minden őszinte tette, megnyilvánulása által tud jövőt adni, távlatot nyitni nekünk. Mindaz, ami az életünkben valóban igaz, valóban jó, valóban szent és szép, annak a maga idején lesz termése, azt elvetjük, mint búzamatot a világ szántóföldjébe.

Boldog Calcuttai Teréz anyát egy alkalommal megkérdezték: – „Annyi rossz dolog van az egyházban. Ahhoz, hogy az egyház megújuljon, mit kellene csinálni? Minek és kinek kellene megváltozni?” – „Magának és nekem.” – válaszolta Teréz anya. Ha változást akarunk, mindenekelőtt magunkkal, magunkban kell kezdeni.

Albert Schweitzer (a XX. század nagy orvosa, polihisztorja) szerint két fajta ember van: aki segít, és aki nem. „Nem akar maga beállni azok közé, akik segítenek?” – tette fel a kérdés későbbi munkatársának, segítőjének és egyben mindannyiunknak!

Ahhoz, hogy a világunk szebb, jobb, igazabb legyen, megújult lelkű, szívű, hitű emberek kellene, akik segítenek és nem a kifogásokat keresik. Ehhez kérjük a Szentlélek segítségét!

Tuschinger Lászlóné

Egyházközségünk Hitoktatói Munkacsoportjának zsinati munkájáról

„...hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek...”

(MK 16, 15)

Az Egyháznak folyamatosan meg kell újulnia. A Hit éve segít abban, hogy mi magunk is újra fölfedezzük annak ajándékát, újra megtérjünk az Úr Jézus Krisztushoz. Hitünk nem elmélet, hanem személyes találkozás Istennel.

A zsinat célja egyrészt a hit tisztaságának megőrzése, elmélyítése, másrészt reformok az egyház életének legkülönbözőbb területein, így a hitoktatás terén is.

A gyermek vallási nevelésében fontos szerepe van a szülőknek, hiszen ő az elsődleges katekéta, így nekünk hitoktatóknak ezért is fontos a velük való együttműködés. Személyes kapcsolatok, találkozók, szülőknek szóló felnőtt katekézis révén segítenünk kell, hogy vállalni tudják gyermekük hitbeli nevelését.

A hitoktatás nem pusztán ismeretek átadása, hanem a hitünk szerinti életre való elvezetést is jelenti. Törekszünk, hogy az ismeretek által megvilágított hit élő és tudatos tevékenység legyen.

A zsinati dokumentumok segítségével kitértük a helyi katekézis céljait, a már megtapasztalt erősségeit, gyengeségeit. Már az első összefoglalásunkon fölmértük hitoktatásunk mai helyzetét, így azt is, hogy plébániai hittanosaink mennyire maradnak meg később a hitüknél, és mennyire kötődnek az egyházközséghez, melyhez korábban tartoztak; valamint, hogy a katolikus iskolás gyermekeink mennyire állnak kapcsolatban a plébániával, vagy csak az iskolához kötik-e a hitüket.

Fontos a lelki élet megalapozása, mélyítése, de ez közösség létrehozása építése nélkül nem megy.

Motiválni kell a gyermekeket a folyamatos hittanra járásra, hogy ne csak a szentségek felvétele előtt keressenek fel bennünket. Fontosnak tartjuk a lelki napokat, közös kirándulásokat, játékokat. Lényeges, hogy a hitoktatás minden formája plébánia-központú legyen. Szeressenek ehhez a közösséghez tartozni. Igényükké váljon a vasárnapi szentmise látogatása, a rendszeres szentgyónás.

Plébániánkon a következő **hittancsoportok** működnek: Óvodás, általános iskolás, ifjúsági, felnőtt, sérültek, preevangelizációs csoport.

Megoldásra váró feladataink:

- a szülők személyes megszólítása
- kevés az a program, amire a gyermek szívesen eljárna
- elvégzi az általános iskolát és megszakad a kapcsolat
- alfa kurzus
- lelki élet megalapozása, elmélyítése
- megfelelő motiváció melletti szentmise látogatás, ne csupán a „kötelező” jellegét érezze
- a plébániai közösség aktív tagjaként vállaljon valamiféle szolgálatot (ministrálás, énekkar, felolvasás, liturgikus ünnepekhez kötődően szereplés)

Javaslatok:

- főállású hitoktatók bevonása
- buzdítás a teológia elvégzésére
- nagyobb hittanosok bevonása a kisebbekkel való foglalkozásra
- szentségi felkészítésnél a szülő bevonása
- bensőleg kötődés a liturgikus és szentségi tevékenységekhez
- hitoktatás folyamatos része legyen a szentségi felkészítés
- élményszerűbb hittanóra

- szorgalmazzuk a hitoktatók és a szülők közötti kapcsolat kialakítását
- a hitoktatás készítse elő a plébániai közösségbe kerülést

A házasság szentségében megkapják a szülők gyermekeik keresztény nevelésének feladatát és kegyelmét. Ebben nyújtunk segítséget részükre a hitoktatás és hitéleti programjaink által.

Buzdítom a kedves szülőket, hogy éljenek e lehetőséggel, hiszen a mai társadalomban szükség van egy olyan közösségre, ahol a gyermek jól érzi magát és a szülő biztonságban tudja felnövekvő gyermekét.

Ujpesti Gizella csoportvezető

A Liturgikus és evangelizációs csoport zsinati munkája

A Liturgikus és Evangelizációs Bizottság feladata, hogy egyházközségünk számára olyan légkört teremtsen, ahol a hívek ünnepélyes keretek között találkozhatnak az Úr Jézussal. A bizottsági üléseken részletesen szó esett a szentmiséről, szentségekről, a felvételükhöz szükséges felkészülésről, előkészületekről, a szentségek felvételéről és megélésükről mindennapjainkban is.

Pozitív tapasztalatként említettük, hogy sokan részt vesznek a liturgia szépítésében, de szeretnénk bővíteni a fiatalok szolgálatainak listáját a szentmisén, valamint tudatosítani, hogy ez nem egy kötelező feladat, amely teljesítésre vár, hanem Istennek tett önkéntes szolgálat, legyen az ének, ministrálás, vagy felolvasás.

Evangelizációs bizottságként kötelességünk az is, hogy tanulási lehetőséget biztosítsunk azon hívek számára, akik az esetleges liturgiabeli hiányosságait pótolni szeretnék. Éppen ezért javasoltuk egy olyan kiadvány elkészítését, amely teljes mértékben segítségükre lesz, és lelki épülésükre szolgál majd. Szeretnénk megmutatni a zsolozsma szépségeit, valamint a zenével és elmélkedéssel teli szentségimádás és imaórák nyújtotta ajándékokat, melyekről a megszokott életritmusú napjainkon esetleg elfelejtkezünk.

Céljaink közé tartozik még többek közt a liturgikus év megvitatása, a liturgikus ünnepek megkoreografálása, illetve a már meglévő ének-zenei betétek továbbfejlesztése. Így, mint az ifjúsági énekhar tagja, ezúton szeretném hívni azokat a fiatalokat, akik szívesen kipróbálnák magukat egy fiatalos és lendületes csapat tagjaként, akár énekekben, akár hangszeres szolgálatban.

Szeretettel köszönjük a Kedves Hívek eddigi fáradságos munkáját, plébániai tevékenységeit, az Úr áldását kérjük rájuk, és ha tehetik, továbbra se felejtkezzenek el rólunk.

Földi Bernadett

Zsinat – most lélekben

László atya május 25-én a zsinati tagoknak rövid lelkigyakorlatot tartott. A Mindszenty iskola aulájában gyűltünk össze – ilyen körben már második alkalommal. A lelki gyakorlatot imával kezdtük, a Szentlelket hívtuk énekszóval, hogy legyen velünk ezen a szombat délutánon.

Nem voltak vidámak a témák, viszont mindannyinkat mélyen elgondolkodtattak. Szembesültünk a bennünk élő torz istenképekkel, majd elgondolkodhattunk, hogy vajon létezik-e bennünk az atya által megfogalmazott torzulás mentes istenkép. S ha nincs bennünk meg minden tekintetben a torzulás mentes kép Istenről, akkor törekszünk-e, és hogyan, arra, hogy kialakítsuk magunkban. A légy zümögését is lehetett hallani az aulában. László atya a tiszta gondolatokat egyszerűen és egyértelműen fogalmazta meg. Mi pedig hallgattunk, és zakaolt az agyunk, szívünk, lelkünk.

Én kicsit oldódtam, amikor a szentmise és az Oltári szentiség jelentősége, fontossága került szóba. A szolgálat és a bűnbánat lényege, a gyónás transzcendens értelme filozófiai magyarázatokba repített.

Hamar visszapotyantunk a magunk világába, amikor a plébános atya a Szentíráshoz való viszonyunkról kezdett beszélni. Olvassuk eleget? Tudjuk használni, értelmezni? Itt szerencsére már volt lehetőségünk beszélgetni, s hamar kiderült, hogy a legelkötelezettebb hívőknek is vannak hiányosságai e téren. Picit megnyitunk egymásnak, s a rövid párbeszéddek és tanúságtételek közelebb hozták egymáshoz az addig inkább gondolkodó, elmélyülő zsinatolókat.

A példamutatás, a közösség összefogásának fontossága, az alázat felmagasztaló erejének vadludaktól vett példázata zárta az elmélkedő együttlétet.

A lelkigyakorlat után átmentünk a templomba, és közösen részt vettünk a szombat esti 6 órai szentmisén. László atya és István atya együtt miséztek, és nagyon jó volt őket együtt látni az oltár körül. A káplán atya szentbeszéde olyan volt, mintha kihallgatta volna a 2 órával korábbi, zsinati elmélkedést. Örömmel látjuk, hogy ők is megtalálják az összhangot.

Szép élmény volt az egész délután. Kár, hogy sokan nem tudtak eljönni, mert aki ott volt, szép és hasznos időt töltött jó társaságban! *Köszönjük László atya!*

Demeter Judit

(Köszönet illeti Lócskai Anikót, akitől ennek a lelki délutánnak az ötlete származik, és aki fáradhatatlanul munkálkodott azon, hogy ez meg is valósuljon. Szerk.)

Családi nap

A Családi nap mindenkit sok élménnyel gazdagított. A kicsik és a nagyok is jól szórakoztak gyöngyfüzés, agyagozás, körfestés, origamizás vagy sima papírhajtogatás közben. A két ugrálóvár és a trambulín is nagy sikert aratott a gyerekek körében. Szinte minden menetlevél megtelt pecsétekkel, és így a tombolán is sokan nyerhettek apróságokat.

Színvonalas előadásokat is hallhattunk a templomi énekhar és vendégzenekarunk, a ROCKonlélek előadásában. De nem csak hallhattunk, hanem láthattunk is a Gerecsei Íjászok és a Tokod Vitéz Baranta csapata közreműködésével.

Ebéd után a gyerekek a Pinokkió Bábcsoport szórakoztató előadásán vehettek részt, a szülők László atyával beszélgethettek - kicsit komolyabb témában.

A délutánt arcfestés, lufihajtogatás, közös rajz készítése, éneklés és tánc tette színesebbé.

Utólag is köszönjük minden szervezőnek, önkéntes segítőnek, fellépőnek áldozatos munkáját és a finom ebédet, amit sok szorgos kéz készített nekünk. Köszönjük a Mindszenty iskolának is, hogy helyet biztosított a rendezvény számára.

Köszönjük az atyáknak, hogy segítettek a hetekig tartó kézületekben és velünk voltak a programokon is! A Jó Isten kísérje tovább minden résztvevő útját!

Hetzer Dorina 8. osztály

Jubiláns házaspárok

11 jubiláló házaspár köszöntésére került sor 2013. június 16-án a Szent Anna (Kerek) templomban a 11 órai szentmisén.

A jubilánsok és közvetlen családtagjaik megjelenése meghatottságot és tiszteletet váltott ki a jelenlévő hívek körében.

Hűségeskünk megújítása mindannyiunk szívét megindította. Istennek hálát adunk azért, hogy engedte megélnünk ezt a megható és felemelő érzést, és lehetőséget ad további életünk szeretetben, megértésben és hitben való folytatására - szeretett

családunk körében. A plébános atya jubileumi áldásával és jó kívánságával a szentmise hivatalos része befejeződött.

Ezután a templom oszlopos előcsarnokában a hívek rendezte ünnepi asztal - sütemények és hideg üdítők terítékével - várta az ünnepeket, majd László atya emléklapot és szentelt gyertyát ajándékozott nekünk, hogy ez az évforduló a szívünkben örökre megmaradjon.

A jubiláló házastársak nevében köszönetünket és hálánkat szeretném kifejezni Pokriva László atyának, valamint mindazon kedves híveknek, akik megszervezték - fáradságot nem kímélve - szeretetükkel, kedvességükkel, vendégszeretetükkel még felemelőbbé tették ezt a gyönyörű napot. Mindannyian meghatottsággal és jó érzésekkel feltöltődve tértünk haza szeretteink körébe.

„Adj türelmet és lelki erőt a viszontagságokban, az élet terheiben, betegségben és halálesetekben. Adj állandóságot minden jóban, hogy mieinkkel együtt Teveled mindig egyesülve maradjunk. Ámen.”

Réti házaspár

Rózsafüzér Társulatunk életéből

Június 7-én a plébánia hittantermében tartottuk összejevetelünket. Találkozásunk eme helyszínének több oka is volt. Köszönetet mondtunk László atyának, hogy létrehozta ezt a testületet, amely az egyházközségi zsinat munkáját és plébániánk lelki megújulását hivatott imával támogatni.

Már fél éve működünk, a titokcserék és a keddi - pénteki együtt imádkozások sikeresek, egyre többen jönnek társulaton kívüliek is, amit köszönök. A titokcserék nagyrészt teljes létszámmal zajlanak. Találkozásunk másik oka, hogy jobban megismerjük egymást, mert akkor tudunk a rászorulóknak segíteni.

Az egyre több ima, rózsafüzér imádkozása még felelősebb életet kíván a Szűzanya és a Jó Isten felé. Ez a rövid félév máris megváltoztatta életünket, cselekedeteinket. A harmadik igen fontos ok, hogy elkészítettem a Rózsafüzér Társulat imafüzetét, melyet a plébános atya is jóváhagyott. Nyitrai Laci segített a füzeté alakításban, melyet ezúton is köszönök.

Ezen az összejevetelen az imafüzeteket László atya megáldotta és ünnepélyesen, névre szólóan átadtam. Tagtársaim nagy meghatottsággal fogadták. Remélem, hogy összetartozásunk jeleként mindannyiunk öröme és segítsége lesz. Az imafüzet elmélkedéseket és a szentmisék előtti és utáni imákat tartalmaz.

Szó esett továbbá az eddigi munkánkról és jövőbeli terveinkről. Több társunk kérése volt, hogy a titokcseréket más napon tartsuk, mert az elsöpénteki szentségimádások és litániák miatt megrövidülhetnek.

Abban állapodtunk meg, hogy ezentúl **a hónap első szerdáján** az esti szentmise előtt, **fél hatkor tartjuk** összejevetelünket.

A kórházban levő két társunknak mielőbbi gyógyulást kívánunk és értük is imádkozunk.

A jövőben is tervezünk ilyen titokcserével egybekötött találkozást, melyen sütemények és tea mellett elbeszélgethetünk, imádkozhatunk és barátságainkat elmélyíthetjük.

Szendróné Erzi

Kórustalálkozó Kesztlőcön

„... mely a bús szívbe új lángot gyújt...”

Június 1-jén az iskolában családi napot szerveztek, melyre a Szent Anna Plébánia karénekeseit is meghívták, hogy dalaikkal tágítsák a programkínálatot.

A világi szerzemények közül válogattunk. Néger spirituálét adtunk elő, rigókról, erdőről, mandulafáról, jegenyefáról, vörös szárnyú keszegről, csónakázásról, szép lányról, mázas kancsóban kínált mézes borról, vidámságról, szépségről zengtek a dalok az iskola udvarán. „Jusson néked új élet és sok hű barát.”

Ezekkel a jókívánságokkal köszöntöttük a megjelenteket, akik hálás tapssal jutalmazták bennünket.

Ezt követően a plébánia énekara meghívásra Kesztlőcra utazott, hogy találkozzon az ottani és a széphalmi templom kórusainak tagjaival, énekeljen az Isten házában.

Aki a festői kesztlőci templomba be akar lépni, annak egy kis dombot kell megmásznia, ugyanis annak tetejéről tekint az emberekre ez a szép épület.

Mi szombaton voltunk vendégségben, ezért részesei lehetünk annak, hogyan tisztelik meg Úrnapiját a hívek. A templom köré csodálatos virágkoszorúkkal ékesített oltárokat emeltek, a körmenet útját virágszálakkal, csokrokkal jelezték. Az ízléses díszítés kivívta a vendégsereg méltó elismerését, példát adott odaadásból.

László atya rövid megnyitójával indult a találkozó. Először a mi műsorunkat hallhatta a közönség. Értő, érző hallgatóság kísérte figyelemmel a produkciót, tapssal köszönték meg az élményt.

A koncert következő szereplői a széphalmi kórus tagjai voltak. Szép műsorukat szívesen követtük, örömmel fedeztük fel repertoárjukban az általunk is ismert műveket.

A kesztlőci énekkar különös érdeklődést váltott ki, mivel tagjai között gyermekek is voltak, és hangszerekkel is tarkították a fellépésüket. A trombita hangja csak fokozta az áhítatot.

A kesztlőci és a széphalmi dalosok közös fellépésével folytatódott a műsor, ugyanis a két közösség baráti kapcsolatot ápol már két éve.

A csúcspont az volt, amikor mindhárom együttes (körülbelül hatvan ember) egyszerre énekelt: Dona pacem, Domine, majd felcsendült egy kánon: Glória szálljon a mennybe fel, jöjjön a földre a béke! És az emberi szívbe a jó akarat. Amen, amen! A Verdi Nabucco című operájából megszólaltatott Rabszolgák kórusa zárta a találkozót. Gyönyörű, ünnepélyes, meghatározó pillanatok voltak ezek, jó érzés járta át a szívünket.

Sajnos a kórustalálkozó közönsége többnyire az énekesekből állt, aránylag kevés helybéli volt az előadásra kíváncsi. Akik eljöttek, megtapasztalhatták a zene gazdagító erejét, szépségét.

A program második részében a plébánia kertjében „fehér asztal mellett” ismerkedtünk, barátkoztunk, kottákat cseréltünk. Világi dalok megszólaltatására is sor került. Megbeszéltük, hogy jövőre jó lenne ismét összegyűlni. Remekül éreztük magunkat!

Szívből köszönjük karnagyunknak a felkészítést, a profi vezénylet! Köszönjük vendéglátóink munkáját, kedvességét! Isten fizesse meg!

Szentgáli Ferencné Eszter

Gyermekszentek

A Keresztény Értelmiségiek Szövetségének (KÉSZ) Esztergomi Csoportja által szervezett - Legyetek szentek! - sorozat előadása május 23-án került sorra a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola aulájában.

A rendezvényt Hegedűs András levéltár igazgató nyitotta meg, és felkérte László atyát, hogy „Gyermekszentek keresztény életünkben” címmel ossza meg velünk gondolatait.

Kicsit ismeretlenek számunkra a gyermekszentek, kevesen is vannak, hisz rendkívüli esetben avat szentté az egyház gyermekeket - emelte ki a plébános atya. Hat fiatalra hívta fel a figyelmünket. Érdemes a nevüket megjegyezni: Szent Tarziciusz, Szent Filoména, Goretti Szent Mária, Savia Szent Domonkos, Boldog Marto Ferenc, Boldog Marto Jácinta.

Mit tanulhatunk mi felnőttek ezektől a 10, 12, 13 éves gyerekektől? Nagyon sokat! Hűséget, lemondást, a szenvedés elviselését, tisztaságot, Szűz Mária tiszteletét, Krisztus szeretetét, vidámságot – csak a legfontosabbakat említette az atya.

A Mindszenty iskola tanulói szép számmal hallgatták az előadást. Ha nem is válnak szentekké, de példaképül választhatják őket!

Recska Valéria

Templomatyai tevékenységemről időnként beszámoltam már, de az ötéves összegzés úgy gondolom nem lesz felesleges. Nehéz eldönteni milyen mélységbe menjek bele, nem szeretném fényezni magamat.

Templomkert: lebontásra került az omladozó kerítés, megújítottuk a tamariska sövénysort. Kicseréltük az omladozó beton bejárati oszlopokat vas oszlopokra (festésük még hátra van).

Templomba való bejutást segíti a mozgássérült feljáró és a lépcső két oldalán lévő kapaszkodók.

Az ellopott csatorna is pótlásra került.

A templomban folytatva: hirdető táblákat készítettem, ill. újítottam fel.

A harangtorony kifestése megtörtént, és egy beépített szekrényt is elkészítettünk.

Az előteret kifestettük, az itt lévő táblákat felújítottuk, és a templomunkban szolgáló lelkészek, plébánosok neve is kőbe lett vésvé.

A templomtér lábazati javítása és festése az igénynek megfelelően elkészült.

Elkészítettem az újságárusító asztalt, a Piéta oltárt beburkoltam, és a hálaadó tábláskákat helyükre tettem.

Egyik első ténykedésem a felszentelési helyeket jelképező gyertyatartók restaurálása volt.

A szentély falikarjai is megújultak, ill. neon helyett gyertya került a két darab hármastartóba.

Mária oltárnál lévő ikon a villanyszereléskor megsérült, a helyrehozatalát elvégeztem.

Elkészítettem a szembemiséző oltárt az ambóval, a kis asztallal, a papi és ministránsi székekkel.

Apróság, de nekem tetszik a kihúzható szentségtartó polc a tabernákulumban, ill. szentségimádásnál használt asztalka, a főoltárhoz igazodó kialakítással.

A Hit évének indítására elkészült az év jelképe.

Szent Lajos ereklyéjének tartóját is elkészítettem, Szakmáry Piroskával együttesen pedig a betlehemi terepasztalt, melyet László atya figuráihoz méreteztük.

Az elmúlt időszak legnagyobb volumenű munkája a templom világításának kialakítása - műemléki jóváhagyással, főgyházmegyei és városi támogatással (kb. 8 millió Ft), és közel két évig tartó garanciális javítások levezénylésével.

Sekrestye sajnos nagyon le volt „lakva”, és még most is van teendő.

Először a sekrestye ajtaját kellett rendbe tennem, hogy beáramló hideget - amennyire csak lehetséges - ki lehessen rekeszteni.

A WC felújításra került, és új mosdószekrényt állítottunk be. A szekrények mindegyikén kisebb nagyobb javításokat végeztem, és egy falra szerelhető írópultot is elkészítettem.

A plébánián folyó munkálatokba kisebb nagyobb mértékben részt vettem (hirdető tábla, az épületen lévő kereszt, fakivágás, teakonyha kialakítása, stb.)

Ha bizalmat kapok, hogy folytassam a munkát, akkor az elkövetkező öt évben sem fogok unatkozni.

Mindenkinek köszönöm a segítségét és továbbra is számítok a támogatásukra.

Erdős Péter templomatya

Június 18-án szentmisével zártuk **bibliáóráink** sorozatát. Az ez évi programba sok minden belefért. A Hit éve alkalmából volt szó hitünk alappilléiről, végig vettük a teremtéstörténetet, a szentháromságtant, krisztológiát és a végső dolgok fogalmát.

Miért is tanulunk hittant?

János atya 1Pét 3,15-t idézte: „Legyetek mindig készen arra, hogy válaszolni tudjatok mindenkinek, aki a bennetek levő reménység okát kérdezi.”

Isten teremtményei vagyunk, az ő képmása, tükörképe. Egész lényünket, értelmünket, akaratunkat átjárja az Istennel való kapcsolat. Szerető Istenünk felé kötelességünk megismerni hitünket. Így tudunk döntést hozni a jó és rossz (bűn) között. Az Úr jótetteket vár tőlünk. A hit ismerete, amit a bibliáórákon tanultunk, ebben segít minket.

Az órák végén a résztvevők keresztrel a kezükben vallottak az éppen esedékes ünnepeink megüleséről: például hogyan éljük meg adventet, ki hogyan készül karácsonyra. (Érdekesként jegyzem meg, hogy az egyik család az első napot imával, templomi misztérium játékkal és éjféli misével ünnepli, az ajándékokra csak másnap kerül sor. Öt gyerekük van, s ez a sorrend évek óta jól működik náluk.) Húsvétkor a böjt, a lemondás, a fogadalom örömeiről, nehézségeiről beszéltünk.

Izgalmas kérdés volt: Hogyan valljuk meg hitünket? Egyik társunk a nyakában viselt keresztrel evangelizál, a másik a szomorkodó gyászolót vigasztalja, hogy földi életünk nem a végső cél. Munkahelyeden jó példát mutatsz, megértő, igazságos vagy a másikkal - így is megélheted a hitet. Ha kell szóban is megvallodd, vagy jártadban-keltdben.

Nagyszerű dolog hittant tanulni, a Szentírásról elmélkedni, Isten szeretetét fölismerni mindig és mindenben.

Köszönjük Székely János püspök atya fáradtságát, hogy számos teendője mellett bibliáóráink megtartására is időt szakított. Szeptemberben folytatjuk, várjuk a csatlakozni vágyókat.

Ráczkiné Zsuzsa

Példátlan összefogás

Ezt harsogja a televízió, a rádió, írják az újságok címlapján. Valóban az volt! Aki ott volt a töltéseken, gátakon, aki folyamatosan homokzsákokat pakolt, ételt osztott, irányított és felügyelt, vagy a templom rejtekében imádkozott, tudja mit jelentett városunknak ez az összefogás, és bátran mondhatja: Részesem voltam!

Rekordméretű árvíz... Amikor csak időnk engedte kis csapattal, - mely mindig bővül családtaggal, plébániai fiatalokkal, családossal, szegénygondozó nővérekkel, barátokkal - ott voltunk..., elkelt a segítő kéz. Kis városunk apraja-nagyja, sok-sok ismerős és kedves ismeretlenek környező településekről, az ország különböző tájairól, még Erdélyből is. Férfiak, nők, gyermekek, idősek, fiatalok, rendőrök, katonák, tűzoltók, munkások, politikusok, pedagógusok, orvosok, papok, szerzetes nővérek...

Igen, példátlan összefogás. Személyesen is köszönöm a ferences szegénygondozó nővéreknek, legfőképp Veronika és Klarissza nővérnek, hogy hidegben, melegben, délelőtt és késő este is habitusban, fáradtságot nem ismerve, sokféle elfoglaltságaik mellett is jelen voltak és példát mutattak, Istent hozták a kisebb-nagyobb tömegbe.

Be kell vallanom, a szívemben nagy öröm volt: fáradtságos munkát végeztünk, nemes célt szolgáltunk. Ilyen módon megtapasztalni az emberséget, a segítőkészséget, a háttérmat még nem volt alkalmam. Köszönöm azoknak az önfeláldozását, akikkel együtt lehettünk. Köszönöm annak a sok embernek, akik lehetővé tették a folytonos Szentségimádást, és imádságukkal támogatták a gáton dolgozókat. Végül köszönöm a Jóistennek, hogy így összehozott bennünket, és velünk volt, velünk van minden nap!

Lócskai Anikó

Júniusi imaóránk elején így emlékeztünk meg az **árvíz** fenyegetéséről, ill. a veszély elmúlásáról: *Köszönetünket és hálaadásunkat kell kifejeznünk, hogy az Úr megáldotta, megsegítette az emberek munkáját, és városunkat nem mosta el a Duna áradása. Az emberi gyarlóság ugyan nagyon megosztja Esztergom lakóit, az ellenséges szekértáborok között mély árkok húzódnak, de most a veszély idején mégiscsak **össze tudtunk fogni**. Mindezt megköszönjük a mai imaóránkban. Az Úr megsegített bennünket.*

Megrázó, számomra felejthetetlen élmény, ahogy az árvíz által leginkább veszélyeztetett belvárosi templomban csendes szentségimádáson néhányan könyörögtünk városunkért, a templom előtti téren meg sok-sok ember, gép dolgozott, töltötték, hordták a homokzsákokat. Az Úr csendje meg a küzdő emberek munkájának ez a kontrasztja... Köszönjük Urunk, hogy meghallgattad kérésünket! Szerk.

Röviden...

- Egyházközségünkben egyre népszerűbbek a nyári hittantáborok. Az idén július 1-6-ig 53-an mennek Nőgrád falu plébániájára, gyerekek és kísérőik. Bizonyára ez a tábor is kiváló alkalom lesz pihenésre, baráti kapcsolatok erősítésére, hitbéli gyarapodásra.
- Várjuk a Főegyházmegyétől új képviselő-testületünk kinevezését. Ha felterjesztésünkre megérkezik a válasz, templomunk búcsú ünnepi szentmiséjén sor kerül az eskütételre, és elkezdődhet (folytatódhat) a közösségért végzett szolgálat - immár hivatalosan is.
- Szent Anna, templomunk-egyházközségünk védőszentje névünnepén, július 26-án az esti szentmisében köszöntjük a nagymamákat, nagyszülőket.
- A Ferences Szegénygondozó Nővérek lelkigyakorlatot tartanak július 17-22-ig 17-35 éves lányoknak Vámosmikolán. Érdeklődni, jelentkezni lehet: Margó M. Teréz nővérnél, margosarj@gmail.com, 20/620-1978.

Hirdetések, programjaink

Június:

22. szombat: Nyárköszöntő a plébánia udvarán, este 7 órától.
28. péntek: Szalonnasütés fiataloknak a plébánia udvarán, este 7 órától
30. vasárnap: Péterfillér gyűjtés a világmiszió javára

Július:

- 1-6. hétfő-péntek: Hittantábor
16. kedd: júliusi imaóra, 18 órakor
21. vasárnap: Szent Kristóf ünnepe, autó (jármű) szentelés a 11 órai szentmise után
26. péntek: Szent Anna ünnepe, a 18 órai szentmisében köszöntjük a nagymamákat
28. vasárnap: búcsú, ünnepi szentmise, a képviselő testület beiktatása.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Júniusi imaóránk gondolataiból...

Uram!

Tudom, hogy a hit csak a kapcsolat elején látszik magánygynek.

Szeretném meghallani kezdeményező szavadat és igent mondani rá.

Meghívásod nem zárhat be önző magányomba, hanem kinyit a valóságra, az élet teljességére.

Hitem által kezet nyújtok a másik ember felé.

Tudom, hogy hitem bekapcsol Isten népének nagyobb közösségébe.

Erősítsd legszemélyesebb ügyemet, hogy életet alakító közügy legyen.

Élni, hinni és szeretni csak közösen lehet.

Boldog II. János Pál

Ima a Szentlélek vezetéséért

Uram, átadom Neked életemet. Szívemből megbocsátok mindenkinek, aki életem folyamán megbántott.

Hálát adok mindenért, ami történt velem.

Minden ajándékodat megköszönöm, Uram.

Hálát adok a szenvedésekért és a rossz napokért is, mert irgalmad és jóságod mindent javamra fordított.

Kérlek Uram, add nekem Szentlelkedet!

Add, hogy fölismerjem mindig Lelked vezetését, és készséges szívvel engedelmeskedjek neki!

Vegyéél el belőlem minden bizalmatlanságot és félelmet, és add, hogy gyermeki szívvel egészen Rád hagyatkozzam!

Rád bízom életemet, haláloamat és minden javamat.

Add meg nekem, Uram azokat a lelki adományokat, amelyekkel szolgálhatlak Téged ezután!

Főljánlom Neked képességeimet és körülményeimet, odaadom minden kívánságomat és vágyamat.

Kérlek, légy Ura életemnek és változtasd át szívemet olyanná, amilyenné öröktől fogva eltervezted!

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen kezdetben, most és mindörökké. Amen.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirkuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2013. július
VI/7. szám

Templomunk búcsújára készülünk, szeretettel és hálával gondolunk Jézusunk nagyszüleire. De természetesen a saját nagyszüleinkre is. Egyházközségünkben sokan az unokanagyszülő kapcsolat mindkét oldalát átértékelték, illetve most már ezen oldalát gyakoroljuk – nagy-nagy örömmel, melegséggel szívünkben.

E titokzatos, gyönyörű kapcsolat megszépíti mindkét oldal életét. Bizonyára Jézus is így volt ezzel!

A nagyszülők jelenléte a családban, vagy a társadalom bármely közösségében – így egyházközségünkben is – óriási jelentőségű! „Hová lenne a sok gyönyörű család, / Ha ráncos kézzel fel nem tartanák / Továbbszolgáló nagyapák, anyák!” (Sík Sándor)

Családjaink, közösségeink szellemi és fizikai háttérét is ünnepeljük Szent Annában és Szent Joachimban. Elődeinktől kapott ajándékokból építgetjük családjainkat, egyházközségünket.

A házasság szentsége

Ebben a hónapban ünnepeljük Szent Annát, aki templomunk védőszentje, de egyben a házastársak védőszentje is. Éppen ezért érdemes most a **házasság szentségéről** elmélkedni, folytatva a szentségekről szóló sorozatunkat.

Mi a házasság szentsége?

A házasság szentség, egy megkeresztelt férfi és nő életre szóló, felbonthatatlan életszövetsége. A házasság szentségének alapítása nem található meg a Szentírásban, de a házasság alapja és lényege a Teremtés könyvében benne van: Ter 2,18-25. E szerint egy olyan testi-lelki kapcsolat, amelyet Isten megszentel és kegyelmével segít, hogy a két ember szerelmével boldoggá tegye egymást, és közreműködjenek az emberi élet továbbadásában. Isten különös segítséget ad a házaselethez. Ez a szentségi kegyelem. Isten akarja a házastársak boldogságát. Ennek megőrzésében segít ez a kegyelem, amelyből erőt meríthetünk a békeségre és a türelemre. Ezzel a kegyelemmel azonban élni kell (imádság, vasárnapi szentmise, szentségek vétele). Ha ezt nem tesszem, nem tud hatni a házasság kegyelme sem.

Milyen hatásai vannak a házasság szentségének?

Tökéletesíti a felek szeretetét.

Megerősíti a fölbonthatatlan egységet.

Kölcsönösen segítik egymást, hogy megszentelődjenek a házaselethez, a gyermekek elfogadásában és nevelésében.

Mire kell odafigyelni a házasság hétköznapjaiban?

Hűség

- A hűséget a másik iránti nagy szeretetből és a házastársi ígéretből kell megtartani.
- Nem úgy kell értelmezni a hűséget, mint valamitől való megfosztást, hanem, hogy teljesen átadom magam a másik embernek.
- Nem lehetünk szélkakasok, hogy arra fújjon bennünket a szél, amerre csak akar.

- Jel 2,10 „Hűséges mindhalálig”. Ez a keresztény ember egyik célja a házasságban.
- A féltékenykedés megölheti a házasságot. Ok nélkül egyáltalán nem szabad, ha pedig úgy tűnik, jogos lenne, akkor inkább meg kell beszélni. A féltékenykedés elhídegülést okozhat. A féltékeny ember lelkiileg beteg ember. Nem irányul a szeretet megvalósítására.
- A jó házasság titka: a másikat akarom boldoggá tenni.
- Minden nap ki kell mondanom a másiknak, hogy szeretem, és minden nap meg is kell mutatnom a szeretetemet a másik iránt.

Megbocsátás

- Nagyon fontos. Nem telhet el úgy nap, hogy haraggal térünk nyugovóra.
- A legkisebb problémát is meg kell beszélni.
- Becsüljük meg a házastársunkat, és merjünk bocsánatot kérni tőle. Ehhez is alázat kell, de az egyik legszebb keresztény erény a bocsánatkérés és a megbocsátás.

Imádság

- Az imádság Istennel való beszélgetés.
- Minden nap legalább este el kell mondani egymásért egy Miatyánkot.
- A Szentírás olvasása is nagyon fontos, hiszen ebből nyerhetünk erőt és kegyelmet.

Munka és pénz

- Legyen munkamegosztás a házastársak között. Nincs olyan, hogy kifejezett női munka vagy férfimunka. Egy férfi is tud mosogatni. A házi munkát meg kell osztani. Feleség is fáradt néha, és jólesik neki a segítség.
- Ne a pénz legyen a minden. Ez csak eszköz, de nem cél. Ez nem érhet fel a szeretet és béke nyugalmaival, mert ezek fontosabbak. Az anyagi kérdésben a végső döntés a szeretet. Legyen mindig erő a lemondásra.

Ünneplés

- Mindig meg kell ünnepelni a házassági évfordulókat.
- A karácsonynak, húsvétnek, névnapoknak és születésnapoknak érdemes megadni a módját.
- Legyen együtt ilyenkor a család. Beszélgessünk, játszunk, esetleg imádkozzunk. Az ilyen alkalmak összehozzák a családtagokat és erősítik a szeretetet.

Néhány szempontot vettünk sorra, amelyben újra értékelheti az ember a házasságát. Ne felejtsük el, hogy minden nap meg kell küzdenünk a házasságunkért és a házastársunkért. Azonban e küzdelemben nem vagyunk egyedül, mert Isten mellettünk áll és szentségi kegyelemmel segít minket. Működjünk együtt vele, és így biztos, hogy a házasságunk boldog lesz.

Szent Anna, könyörögj minden házaspárért!

László atya

Perspektívák...

Korunkról úgy beszélnek az elemzők, mint az elidegenedés századáról. Mintha mindnyájan egy körülkerített szigeten élnénk, sokszor azt sem tudva, hogy ki lakik mellettünk, a tágabb családunkat sem ismerjük mindig, és a meghitt találkozások szűkebb családunkkal, barátainkkal is egyre ritkábbá válnak rohanó élettempónk mellett.

Csoda, mikor ebben a világban egyszer csak rátalál az ember egy közösségre, ahol más törvények uralkodnak, ahol szeretettel fogadják be az idegent, aki mire körülnéz, már úgy érzi magát mintha mindig is ide tartozott volna. Így fogadott be bennünket ide költözésünk után a Kerek templom egyházi közössége, ahol gyorsan otthon érezhettük magunkat. Azért kezdtem személyes élménnyel ezt a kis írást, mert meg szeretném mutatni, milyen is ebből a perspektívából egy befogadó közösség ereje, ahol mindenkinek a munkálkodása fontos, ahol minden esemény lényeges, ha nem is feltétlenül mindenkinek ugyanaz, de soha nem tudható, hogy kinek éppen mire van szüksége, ami pont itt és pont most adatik meg neki.

Azt hiszem ez az igazi apostolkodás, ami több a pusztá szavaknál, mert eleven élet és építő együttlét. Azt is tudjuk mindnyáján, hogy az ilyen közösségek mögött mindig megtalálhatók azok az áldozatkész, fáradhatatlan szervezők, akik mint a kovász összefogják, éltetik a közösséget. Róluk is szeretnék szólni egyrészt azért, mert lehet, hogy nélkülük, az ő megszólításuk nélkül nem találnánk ide, mert éppen az individualista világ arra szoktatott bennünket, hogy inkább csendben és magányosan tegyük a dolgunkat, mert sokszor hártjuk el a dolgot azzal, hogy hogy jövök ahhoz, hogy odamenjek, vagy valakit megszólítsak.

Köszönet ezért Nyitrai Lacinak és feleségének, akik nyitott lélekkel és szeretettel hívnak és fogadnak be minket rohanókat, és mindig időt, energiát áldoznak ezért a közösségért, amelyik nélkülük nem biztos, hogy ilyen tartósan együtt lenne, és ennyi léleképítő programot szervezne. Valószínűleg nem ismerünk minden tevékenységet, de így is hihetetlennek tartom azt a gazdagságot, ami ezt az egyházközséget jellemzi a bibliaóráktól az imaórákon át az énekkari szereplésekig, és még az a sok minden, amiről hosszan lehetne szólni, amitől ilyen élő és eleven ez az egyházi közösség. Köszönet érte mindazoknak, akik szervezésükkel, áldozatkész munkájukkal ilyen szerethetővé teszik az Esztergomi Kerek Templom plébánia közösségét.

Arkossy Ottóné

„Jézus egyszer csak megszólít minket: Jöjj, kövess engem. Máskor meg azt mondja: Ma a te házában kell megszállnom. Minden hívás személyes találkozással, személyes megszólítással kezdődik. Aztán Jézus összeismertet minket olyan emberekkel, akiket szintén meghívott. Teljesen különbözőek vagyunk, egyetlen közös vonásunk, hogy Jézus hívott minket. Így születik a közösség.” (Jean Vanier)

„Áldassék ez alkonyóra!”

Gondolatok a júniusi imaóráról

Plébániánk életének havonta visszatérő eseménye a Mária Rádió által is sugárzott imaóra.

Több alkalommal megosztottam gondolataimat ezekről az estéről. Most rendhagyó módon, csak egy „idegen rádióhallgató” véleményét próbálom megfogalmazni. Ő nem tudja, hogy most a káplán atya olvas, vagy kedves barátnőm, Ági, csak hallgat. Hát kezdjük...

Sajnálom, hogy ilyen későn hallhatom az esztergomi imaórát, mert mindig lelki feltöltődést jelent. Ismerem az esztergomi Szent Anna templomot, amely építészetiileg hasonlít a város Bazilikájához. Most azt hallom az adásban, hogy az Oltárszentséget kihelyezik az oltárra, közösen énekelve. Egy férfihang nagyon szép gondolatot mond: hitünket cserépedényben őrizzük, óvjuk, de tartalmát másnak is mutassuk meg.

Valószínű, hogy most a szerkesztő beszél, aki összeállítja az imaórák anyagát. Az összekötő szövegeket mondja, többször énekel is. Most mintha fátyolosabb lenne a hangja, mert az árvízi összefogásról beszél. Arról a megható imádságos csendről, amely a leginkább veszélyeztetett belvárosi templomban volt, szemben a kinti munkazajjal. Köszöni az Úr segítségét, hogy nagyobb baj nem történt.

A hit adomány, az apostolok is ezt kérték, legyen hitük. Kérjük a hit kegyelmét mi is, a Szentlélek kiadását. A Hit évében tisztázzuk a fogalmat: mi a hit.

Egy női hang a homíliából idézve azt mondja, hogy a mindennapi életben azt jelenti, igaznak tartunk valamit. A keresztény hit az ember személyes ragaszkodása Istenhez. Az Istentől kinyilatkoztatott egész igazság szabad elfogadása. Rendszeresen ápoljuk Isten barátságát, keressük a Vele való találkozást, így növekedhet hitünk. Beszél Pál apostolról, négy térítő útjáról. Példája motiváljon bennünket, hirdessük az evangéliumot és életünkkel tegyünk tanúságot Krisztusról.

Az összekötő szöveg után megint egy homíliából hallok részleteket: a hit csírája burokkban mindannyiunkban ott van. Ha nem növeljük, akkor egy idő után a burok megsérül. Az én hitem vajon ilyen léggömb?

De jó most a templomban lévőeknek, együtt imádkozhatnak hitünkért! Én mondatról-mondatra utánuk mondom.

Márai Sándor: A Rendről és a Gondviselésről írt sorait egy női hang tolmácsolja. Minden rend mögött a Gondviselés van. Mindenben rend van. A dolgok akkor is eljutnak hozzánk, ha mozdítjuk az ujjunkat, akkor is, ha nem.

A szerkesztő szép és emberi gondolatot vezet fel: az apostolok útkeresés közben mit is gondolhattak. Mit tartottak fontosnak? Pusztai Sándor: Ideál című versében ezeket a találgatásokat sorolja fel. Az utolsó mondatban megjelenik az igazi érték, gyönyörűsége kép formájában: Jézus ott állt fehéren a Napban, s magához vont egy gyermeket.

Az összekötő szöveg arról szól, hogy a hit gyógyító erejű. Most közösen énekelnek: Édes Jézus, én szerelmem... dúdolom együtt a hívekkel én is.

Sík Sándor: Egyszerű titok című versét értelmezve, szépen olvassa egy női hang. Látom a költőt, ahogy fentről nézi a nyüzsgő, fontos(kodó) emberi cselekedeteket, akik még nem tudják, amit ő már igen. Minden cselekedet mögött ott a Gondviselő. Hitet tesz arról, hogy „Én a szolgád vagyok, enyém minden, mert a Tiéd vagyok.”

Megint közösen imádkoznak arról, hogy küldetésünket bátran teljesítsük.

Sík Sándor gonosz emberekről szóló versében felmenti a vétkezőket, úgy véli nincsenek gonosz emberek, mert az ember, mint a kényes kisgyerek, csak oktalanka.

Hívők és hitetlenek viselkedéséről szól Sík Sándor következő verse, amelyben szeretetéről biztosítja őket. Csak azokat veti meg, akik cinikusak, akiknek nem szent az igazság, minden mindegy módra élnek - a szépség, a szeretet, az élet nem fontos.

Együtt imádkozom a közös ima sorait: Uram, átadom Neked életemet... Minden ajándékodat megköszönöm... Kérlek, add nekem Szentlelkedet... Kérlek, légy ura életemnek...

Sík Sándor: Hiszek versét már többször hallottam, de mindig ledöbbszent ez az egyszerű kijelentés: katolikus vagyok, ezzel pontosítja hitének alapját. Sok-sok kép után írja: Én az eleven Istennek hiszek. Majd: Mankó helyett kötöttem szárnyakat. Halálát így jelzi: Hitem gyertyája utolsót remeg és Istennek ajánlom lelkemet.

Most Gyökössy Endre tanácsait tolmácsolja két női hang. Hogyan imádkozunk jól a gyermekeinkért? Türelmesek legyünk, tudjunk várni, megtaláljuk a megfelelő szót és cselekedetet. Tudjunk megbocsájtani, legyen elég időnk gyermekeinkre, a gyermek hibáit magamban keressem, türelem, megértő tapintat, feloldó szeretet jellemezzen. A mi nevelésünk szolgálat, mentőszolgálat, odamentés Jézushoz.

Egy gyönyörű duett szól most: indulj és menj, népemhez küldelek. Küldelek én, megáldlak én, csak menj és hirdesd szavam!

Az Oltáriszentség visszatétele után a szerkesztő szavai szerint a hit nem magánügy: élni, hinni, szeretni csak közösen lehet - idézte II. János Pál pápánkat.

Pusztá Sándor: Áldassék című verse egy igazi esti ima. Simogass meg Istenem, áldassék ez alkonyóra, összeteszem két kezem.

Közös énekkel fejeződik be a mai imaóra: Uram, Jézus légy velünk...

Valóban áldott ez az alkonyóra.

Pazsiczky Mariann

Június 27-én az esti szentmisén együtt vettünk részt a **zsinat ifjúsági tagjaival**. Ezen a napon ünnepeltük Szent László királyt, így az ő segítségét és közbenjárását kértük. A misét szentségimádás követte. Először együtt, közösen a többi hívővel imádkoztunk, majd csak mi, az ifjúsági közösség maradtunk ott. Vezetőnk, Lócskai Anikó kérésére mindenki hozott magával egy számára kedves imát, melyet elmondhatott a kített Oltáriszentség előtt. Együtt énekelünk, imádkoztunk a zsinatért, csoportunkért és kértük a Szentlélek vezetését. A szentségimádás egy személyes, bensőséges kapcsolat azzal, aki annyira szeretett minket, hogy meghalt értünk és odaadta magát nekünk. Ennek a mondatnak a súlyát ezen az estén igazán érzékelhettük. Nem tudok rá mást mondani: szépre és lélekemelőre sikeredett.

Találkozásunkat a következő napon megismételtük. Június 28-án került megrendezésre az ifjúsági csoport által szervezett **közösségi sütögetés** a plébánia udvarán. Az elején kicsit ugyan féltünk a borús ég miatt, de hála Istennek megúsztuk pár csepp esővel. Mivel batyus-buli volt, így otthonról hoztuk az elemózsiát, majd egy jókedvű társaságban el is fogyasztottuk azt. Aztán következtek az elmaradhatatlan játékok, beszélgetések sok-sok nevetéssel este 11 óráig.

Hálás vagyok az új emberekért, akiket megismertem, hála az új élményekért, melyek közelebb hozták ifjúsági közösségünk tagjait egymáshoz, és hála Isten szeretetéért, mely végig kísérte mindkét programunkat.

Mindez természetesen nem jöhetett volna létre magától. Köszönjük Lócskai Anikó áldozatos, fáradhatatlan munkáját, szervezését, aminek eredménye ez a két nap, amely felejthetetlen élményekkel gazdagított!

Meszes Zsófi

Ha nyár, akkor hittantábor!

Immáron ötödik alkalommal került sor a Szent Anna Plébánia minden évben megtartott hittantáborára. Mivel tavaly nyár óta Kesztlőc is a plébániánkhoz tartozik, így most több gyerek jöhetett, de természetesen segítőkéből is többre lett szükség. Mint ahogy szoktuk, idén is a létszám meghatározása után az alkalmas helyszín keresése következett, amire most is igen kevés időt hagyunk.

Több lehetséges plébánia közül végül Nógrád megye Nógrád falu – Győry Csaba atya – plébániája került ki győztesen. Előzetes megtekintés után, - ahol engem rögtön lenyűgözött a kert és a táj szépsége, hogy az udvarról látni lehetett a nógrádi várat -, le is foglaltuk július 1- 6. közötti időre.

Ez után már „csak” a heti rendszerességgel megtartott megbeszélések, egyeztetések következtek. A hittantábor is a Hit évéhez kapcsolódott, e köré építettük fel a programot. Természetesen most is volt kirándulás, strandolás, métázás és sok játék.

Bérelt busszal, három autóval és egy utánfutóval indult el a karaván az egy órás útra. Megérkezésünk után, ahol a gyerekek rögtön felmérték a terepet, kezdődött a tábor felépítése: Fritz Peti vezetésével az étkezősátor, a nagyobbak és István atya segítségével pedig a sátrak. Idén lehetőség volt több felállítására, ahol főleg a nagyobb gyerekek, a vállalkozó szellemű ifjabbak és a vezetők aludhattak.

Nagyon régen volt, amikor én sátoroztam, így szinte újdonság volt számomra is. Győry atya előzékenyen erre az időre kiköltözött, így csak a mienk volt az egész épület és a kert is. Peti és két nagyobb fiú elmentek fát gyűjteni a heti tábor-tüzekhez. Az elsőre már aznap, hétfőn sor is került. Számomra minden évben az esti tábor-tüzek a legélvezetesebbek a játékos, eljátszható énekekkel. Idén voltak újak is. Az esti fürdés is kicsit „kalandosra” sikerült, mert vagy nem volt elég meleg víz, mert elromlott a bojler - ezt szerencsére hamar megjavították - vagy nem voltak felszerelve a zuhanyozók felében a csapok. De végül ezek is a helyükre kerültek, így egy este sem ment senki piszkosan aludni.

A kirándulást Királyrétre terveztük, és szép hosszú, a végére számomra még hosszabbnak tűnő gyalogtúra lett. Királyréten egy erdei játszótéren volt a pihenő és az ebéd. A szieszta alatt páran kicsit lejjebb mentek, és találtak egy nagyon szép helyet, ahol László atya és István atya megtartották az aznapi szentmisét, árnyas fák között, kő oltárral és fatörzsekből kialakított ülőhelyekkel megalkotott hatalmas templomban. Számomra ez volt a nap csúcspontja! Ezután kisvonatoztunk, majd hazafele mentünk. Azt hiszem, mindenki nagyon örült, mikor megérkeztünk a szállásunkra.

Másnap betlehem építésbe és a Szent Család „megalkotásába” fogtunk, mivel ez a nap a karácsony jegyében telt. Itt lehetőség volt főzni, illeszteni, szögelni, csavarozni, kötözni, varrni, zseniliázni és imádkozni, hogy amit felépítettünk, ne dőljön össze reggelre.

Csütörtökön strandra mentünk Vádra. Szerencsénk volt a jó idővel, mert csak pénteken ebédkor kaptunk egy kis zivatart. Egyik sátor sem ázott be, nem dőlt össze. A strand után este került sor a bátorságpróbára. Idén korosztály szerint kettébontottuk a csapatot. A nagyok ötödiktől felfele István atyával és Misivel mentek éjszakai túrára meg egy kis számháborúra. A kicsik László atyával, Ancsival, Petivel és velem a Nógrádi várba. Itt Bátor szellemével kellett szembe néznie a gyerekeknek, és a kincséből (esoki készlet) egyet elvenni, miután beírták magukat a nagykönyvbé. Igazán bátor volt mind, még László atyát is megmentették a szellemtől. Azt hiszem, nagy élmény volt mindnyájunknak.

Pénteken közös játékok voltak, ebéd előtt métázás, utána számháború. Az otthon maradóknak meg takarítás és leltározás, felkészülés a másnapi pakolásra és hazaindulásra.

Szombaton reggeli után összefogással lebontottuk a tábor, a sátrakat, a betlehemet és mindent összecsomagoltunk. Kitakarítottuk a szobákat és a fürdőszobákat. Kulcsot a „lábtörő alatt” hagytuk, és a kis karaván, ahogy jött, úgy indult haza.

Idén is sok élménnyel gazdagodtunk és újabb tapasztalatokat szereztünk a következő tábor megszervezéséhez, lebonyolításához.

Köszönet László atyának, aki a lelke volt a tábornak, Petinek, aki a motorja volt, Ancsinak, aki az egészségünkre és épségünkre ügyelt, István atyának és Misinek, Ádámnak, Wéber Tominak és Dórinak a zenéléseért a miséken és mindenkinél, aki eljött. Jövőre folyt. köv.

Ui.: Még aznap és aztán jó pár nappal később felhívott engem Győri Csaba atya és megköszönte, hogy olyan szépen és rendben hagytuk ott a plébániát. Még a takarítónője is el volt ájulva, hogy milyen tisztaságot hagytunk magunk után. A dicséret mindenkit illet!

Erdős Klára felnőtt segítő

Az idei **hittantábor**, melyen 52-en vettünk részt, Nógrád faluban volt. Megérkezésünk után elfoglaltuk a szálláshelyet, majd a felnőttek segítségével felépítettük sátrinkat. A hivatalos tábornyitót László atya tartotta. A délutáni játékos ismerkedés után közösen mentünk szentmisére. A jó étvágygal elfogyasztott vacsorát vidám éneklés követte az esti tábor-tűznél.

A keddi egész napos gyalogtúra egy részét az apróbbak örömeire kisvasúttal tettük meg, de még így is kellemesen elfáradva érkezünk vissza a táborba. Az éjszakai pihenés és Misi lendületes reggeli tornája után a szerdai napunk frissen, üdén indult. Hogy erőnk is legyen, bőségesen megreggeliztünk, majd munkához láttunk. Betlehemet építettünk - kicsik és nagyok együtt -, hiszen ma liturgikus napot tartottunk. Hálaadásként szentmisén vettünk részt, majd tábor-tűzzel zártunk.

Mivel a nyári örömeink egyik nagy forrása a lubickolás, a fürdés, az úszás, így a csütörtököt mi is a váci strandon töltöttük. Az idő kellemes volt, a hangulat remek. Jól éreztük magunkat. Az este újabb meglepetést hozott: a bátorságpróbát. A kisebbek László atyával, Ancsival és Klárral, a nagyobbak István atya és Misi vezetésével vágtak neki a feladatnak. A nagyokat éjjelfkor újabb meglepetés várta: egy jutalom számháború. Jó kaland volt.

A péntek a játékok jegyében telt el, majd sokat énekeltünk az elmaradhatatlan tábor-tűznél. Szinte észre sem vettük, úgy elrohant az idő. Nagyon gyorsan szombat lett, a búcsúzás napja. Összepakoltunk és délben hazaindultunk. Sok-sok programot, szép élményt, kikapcsolódást, ismeretséget, barátságot adott ez a hét. Reméljük, jövőre ismét találkozunk a hittantáborban!

Wéber Tamás

A „szerkesztőségbe” érkezett ez az írás:

Író-olvasó találkozó

Egy meghívót kaptam (újság)írói és (imaóra)felolvasói találkozóra a Galagonyás utcába. Első reagálásom az volt: talán az én koromban már nem illek a fiatalabbak társaságába. Ezt az elgondolásomat Marika kérésére – nagy örömeimre – megváltoztattam. Segítséget is kaptam az odajutáshoz Szabó Éda, egyik új képviselő-testületi tag személyében, aki kocsijával a fájós lábú időseket (elnézést érte) a helyszínre szállította.

A vendéglátók barátságos, szerető mosollyal fogadtak minket, ahol csodás természeti környezetben, hatalmas cseresznyefa alatt terített asztallal várták a vendégeket. Folyamatosan érkeztek a meghívottak, végül a hosszú asztal melletti helyek is kevésnek bizonyultak. Fialatok, középkorúak boldog örömmel csatlakoztak a társasághoz, 42 voltunk. Repesett a szívem ettől a látványtól.

A bőségtájakról kóstolhattuk egymás finom édes és sós süteményeit, a szendvicseket, desszerteket, fagyaltot és megízleltük Laci vörös és fehér borát is. Kellemesen elbeszélgettünk. Igaz keresztényi, testvéri szeretetet éreztem, és megköszöntem a Jóistennek, hogy én is ehhez a közösséghez tartozhatok. Úgy gondolom, hogy a minden embert egyformán magához ölelő Isten is mosolyogva nézett le erre a kedves társaságra.

Kérem Öt, hogy részesítse áldásában vendéglátóinkat és az itt jelen levőket. Mindannyiunk nevében hálás köszönettel:

Bányai Pálné

Karitás hírek

Az esztergomiak példanélküli árvízvédelmi összefogásához csoportunk is csatlakozott.

Voltak, akik az éjszakai szentségimádáson vettek részt, néhányan a Máltai Szeretetszolgálatnál a szendvicskészítésnél segítettek - itt meg kell említeni a külsős fiatalokat, külön köszönjük nekik. Egy adakozó jóvoltából a gátakon dolgozók ételmezejét 30.000 forinttal támogattuk.

„Bizony mondom nektek, amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek” (Mt 25,40).

Takács Erzsébet

Az esztergomi cursillos közösség és a Kájoni János Cigánypasztorációs Közösség szervezésében cigánypasztorációs misére került sor június 30-án templomunkban. Két testvérünk - Farkas Károly és Lakatosné Hajnalka - részesült a bérálás szentségében, melyet Dr. Székely János püspök úr szolgáltatott ki. János atya köszönetet mondott a ferences szegénygondozó nővéreknek a felkészítésért, karitás csoportunknak a sok-sok finom süteményért, amit erre a közösségformáló alkalomra sütöttek.

„A jó, amit teszel, holnap már feledésbe megy, mégis tedd a jót!” Ezt hirdeti egy felirat a kalkuttai gyermekotthon falán. Köszönetet szeretnénk mondani azoknak a híveknek, akik karitás önkéntes munkára jelentkeztek, akár tagként, akár önkéntes segítő külsősként. Munkájukra számítunk a jövőben is!

Recska Valéria

Röviden...

- Befejezéséhez közeledik orgonánk felújítása, reményeink szerint búcsúnkon már újra hallhatjuk. Adományokat még mindig gyűjtünk, a vártnál többre fog kerülni a javítás.
- Szent Anna ünnepén (péntek) az esti szentmisében elhelyezzük a Mária oltáron a bazilikából kapott Szent Anna ereklyét. Ekkor köszöntjük a nagymamákat is. Képviselő-testületünk beiktatására pedig 28-án a 11 órai ünnepi szentmisében kerül sor.

Hirdetések, programjaink

Július:

- 21. vasárnap: Szent Kristóf ünnepe, autó- és járműszentelés a 11 órai szentmise után.
- 26. péntek: Szent Anna ünnepe, Szent Anna ereklye érkezése és elhelyezése, nagymamák köszöntése az esti szentmisében.
- 28. vasárnap: 11 órakor búcsúi szentmise, az új képviselő-testület beiktatása.

Augusztus:

- 13. keddi: Imaóra: este 6 óra
- 20. keddi: Ünnepi szentmise és kenyérszentelés: este 6 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2013. augusztus
VI/8. szám

*Azt mondják a nyár, főleg augusztus „uborkaszazon”.
Nálunk nem annyira...*

A pihenés, kikapcsolódás ideje nagyon hasznos tud lenni – akár hitéletünk, akár emberi kapcsolataink szempontjából. Az aktív pihenésbe bele kell, hogy férjenek ezen dolgok is! Istenkapcsolatunk megújításának is ideje a vakáció – erről elméldtünk augusztusi imaóráinkon.

Ünnepeinken, közösségi alkalmainkon, együttléteinken megélhetjük a testvériség, az összetartozás - és szomorú aprópó Márk betegsége – az egymásra utaltság érzését, a bennünk szunnyadó segíteni akarás felébredését is...

Szentségek

Ebben a hónapban ünnepelte az Anyaszentegyház Vianney Szent Jánost (augusztus 4.), aki a papok és a gyóntatók védőszentje. Az ő halálának 150. évfordulójára hirdette meg XVI. Benedek pápa a Papság évét 2010-ben. Éppen ezért ebben a hónapban az **egyházi rend** szentségéről elméldtünk.

1.) Mi az egyházi rend szentségének fogalma?

Az a szentség, aminek köszönhetően a Krisztustól apostolokra bízott küldetés gyakorlása folytatódik az Egyházban az idők végezetéig.

2.) Hogyan mutatkozik meg az egyházi rend szentsége a Szentírásban?

Az Ószövetségben:

- Isten Lévi törzsét választotta ki a liturgikus szolgálatra.
- Külön liturgia szentelte meg a papság eredetét: Kiv 29, 1-30; Lev 8. Feladatuk volt Isten igéjének hirdetése, imádság és az áldozatok bemutatása.

Az Újszövetségben:

- Az Ószövetség papsága Krisztus személyében teljesedik be, hiszen ő „az egyetlen közvetítő Isten és ember között” (1Tim 2,5).
- Krisztus az egyetlen igazi pap, a többiek csak az ő szolgálói.

3.) Kétféleképpen lehet részesedni Krisztus egyetlen papságából

- Az *egyik*: a hívek általános papsága, amelyben a megkeresztelt ember részesül.
- A *másik*: a szolgálati papság, amelyben a felszentelt ember részesül. E kettő lényegileg különbözik egymástól, de mégis egymás mellé vannak rendelve.

4.) Mi a szolgálati papság cselekedetének lényege?

- Krisztus, a Fő személyében cselekszik: a papon keresztül maga Krisztus az, aki jelen van, mint testének feje, a nyáj pásztor. Jól fejezi ezt ki az Egyház, amikor azt mondja a pap személyéről: „in persona Christi” cselekszik.
- Az egész Egyház nevében cselekszik: Isten elé terjeszti az Egyház imádságát, különösen, amikor bemutatja az eucharisztikus áldozatot. Mindig az egész Egyház imádkozik, és mutatja

be az áldozatot, de a pap képes megjeleníteni az egész Egyházat.

5.) Az egyházi rend szentségének hármasságát van

Püspökszentelés

- Ők az apostolok közvetlen utódai, és ők részesülnek a szentség teljességében,
- a pápa nevezi ki őket,
- rájuk ruházza a tanítás és a kormányzás feladatát,
- tanító, pásztor, főpap,
- a püspöki kollégium tagjai lesznek (ezért hagyomány, hogy három püspök szentel és több püspök részt vesz a liturgián).

Papszentelés

- A püspökök munkatársai a Krisztustól kapott küldetés teljesítésében,
- legfőbb feladatuk az eucharisztia ünneplése és a szentségek kiszolgáltatása,
- közösségben vannak a püspökkel.

Diakónusszentelés

- Ők szolgálatra kapják a kézfeltételt,
- kétféle diakonátus van: ideiglenes vagy átmeneti (papszentelést megelőzően) és állandó.

6.) A szentség kiszolgáltatója, kiszolgáltatása és felvevője

- Az egyházi rend bármely fokozatát csak érvényesen felszentelt püspök szolgáltathatja ki.
- A szentséget szentmise keretében kézzel és a megfelelő felszentelési imával szolgáltatják ki.
- A szentséget csak megkeresztelt, megbérmált és alkalmasnak ítélt férfi veheti fel.

7.) A szentség hatásai

- Eltörölhetetlen jegy: nem lehet megismételni és nem lehet lemosni sem.
- A Szentlélek kegyelme: mindhárom fokozatban megvan a Szentlélek sajátos kegyelme (püspök és pap: erősség és bölcsesség lelke, diakónus: szolgálat lelke).

Ne felejtjük el, hogy a pap legfontosabb feladatai közé tartozik, hogy imádkozzon a rábízott hívekért, de ugyanakkor a híveknek is feladata, hogy imádkozzanak papjaikért. Így épül lélekben egy plébánia, és így épül az Isten országa is bennünk és körülöttünk.

László atya

Új képviselő-testületünk kinevezése, fogadalomtétel

Egyházközségünk új képviselő-testületének ünnepélyes kinevezésére és a fogadalomtételre 2013. július 28-án, a 11 órai szentmisében került sor. Mivel jómagam is képviselő-testületi tag lettem, ezért most szeretnék 1-2 saját élményt, gondolatot megosztani ezzel kapcsolatban.

Időrendbe szedve elmondhatnám az ott történt eseményeket (a képviselő-testületi tagok mise előtti, mondhatnám kicsit „kamaszos” készülődését, az ünnepélyes, kicsit megilletődött bevonulást, a fogadalomtétel fajsúlyos mondatait, a mise utáni jó hangulatú baráti, vagy inkább mondanám „családi” kis agapét...), én most mégis inkább másról írnék pár bekezdést.

Kezdeném azzal, hogy amikor először hallottam László atyát hirdetni azzal kapcsolatban, hogy idén lejár a régi testület mandátuma, és az új testülethez jelentkezőket várnak, bennem felmerült a gondolat, hogy talán jelentkezhetnék. Aztán ezt rögtön el is vettem a „hogyjövökénahhoz”, meg „nemvagyókénerreméltó” érzésekkel.

Ezzel le is zártam a dolgot. Amikor újra és újra előbújt a vágy; az előbb leírt két gondolat mindig megtette hatását. Aztán a vége felé, amikor már egyre kevesebb nap volt hátra a jelentkezési határidő lejártáig, gyors egymásutánban három emberrel is beszélgettem, 1-2 nap különbséggel. Először Nyitrai Marika keresett meg azzal, hogy szerinte „jelentkezni kéne képviselő testületi tagnak, - gondoltam-e erre?”, majd egymástól függetlenül Takács Erzsike és László atya is ugyanezt mondták nekem.

Nos, hát ebből arra a következtetésre jutottam, hogy talán mégis jelentkezni kéne, talán ez Isten gondolata is, nemcsak az enyém, és hát Ő ismer engem, minden gyarlóságommal, büneimmel együtt. Ha Ő így is jónak találja az ötletet; akkor, hogy jövök én ahhoz, hogy „hogyjövökénahhoz” gondolatokkal bombázzam magamat...

Ami nagy meglepetés és öröm volt számomra, hogy a lendő képviselő testületben milyen sok fiatal vesz majd részt. Ez persze nem azt jelenti, hogy az idősebb korosztályra nem lenne szükség. Ellenkezőleg: tapasztalatukra, bölcsességükre, hitükre, imáikra igen nagy szükség van, de a fiatalok számomra mindig reményt jelentenek. Reményt a folytonosságra, a továbbadhatóságra, reményt a megújulásra. És elvégre zsinatra, egyházközségünk megújulására készülünk...

Tulajdonképpen az eskü szövegének elmondásakor döbentem rá, hogy no jó, most már nincs visszaút, bele kell majd tennem „apait-anyait”, legalábbis önmagam. Rájöttem, az egyházközség mi vagyunk, nem (csak) László atya és István atya (akiktől talán sokszor elvárják, hogy az összes gondot, bajt, problémát egyedül vigyék, oldják meg, virágoztassák fel az egész plébániai életet), nemcsak a most megválasztott képviselő-testületi tagok, hanem minden hívő, aki a Szent Anna Plébániához tartozik. És ha a plébánián rosszul mennének a dolgok, vagy nem születnének, nem maradnának fenn, nem fejlődnek közösségek, ha nincs „egyszívvel-lélekkel” érzés, erről csak mi tehetünk majd. Mi mindnyájan. ÉN és TE...

És ott merült fel bennem az a félelem is, hogy vajon lesz-e bármi is, amivel én segíteni tudom majd plébániánk előbbre jutását, növekedését, fejlődését? Erre még nem tudom a választ, de a bizakodás bennem van. Bennem van, mert tudom, (akár kicsit hangosabban, vehemensebben, akár mint a „borsómega-héja” mindenben egyetértve) ezt az 5 évet közösségben egymással, középpontjában Krisztussal fogjuk végigcsinálni. És eszembe jut egy általam kedvelt kis gondolat is:

*„Isten minden kis tücskének akad hely a kórusban,
Némelyik hangja mély, a másiké magas,
Mégint másik hangosan ciripel a telefondróton,
És aki csak tapsolni tud, olyan is akad...”*

Hát a tapsolás, az menni fog, úgy érzem ☺

Szabó Éda

Templomunk védőszentjének ünnepe

Július 26-án bensőséges ünneplésben részesülhettünk templomunk védőszentjének nevenapján.

Egy csodálatos ajándékkal, Szent Anna ereklyéjével gazdagodott egyházközségünk. Az ereklye ünnepélyes áldás kíséretében a Szűz Mária oltár díszé lett.

Mostantól ezen a helyen is megköszönhetjük Szent Annának, hogy leányát, Szűzanyánkat adta nekünk, aki Isten akaratából és kegyelméből Megváltónk édesanyja lett.

Velük együtt adja Jézusunk áldását templomunk híveinek és az unokáikért esedező nagymamáknak, nagypapáknak.

E szép napra elkészült az orgona felújítása is, amit a hívek áldozatos szeretete és segítsége szólaltatott meg újra, hogy gyönyörű hangjával dicsérje Urunkat, Istenünket.

Szent Anna utódait, a ma élő nagymamákat szívhez szóló versekkel köszöntötte Meszes Zsófia, Szenczi Sára és Nagy Sándor.

Megköszönjük a Bazilikának az ereklyét, közösségünknek a nagyszülők köszöntését, és együtt imádkozzuk: „Szent Anna, Krisztus Jézus nagyanyja, légy híveid oltalma!”

Bányai Pálné

Túrmezei Erzsébet: A legnagyobb művészet

A legfőbb művészet, tudod mi?

Derűs szívvel megöregedni!

Tenni vágnál, s tétlen maradni,
igazad van, mégis hallgatni.

Soha nem lenni reményvesztett.

Csendben hordozni a keresztet:

Irigység nélkül nézni másra,
ki útját tetterősen járja.

Kezed letenni az öledbe,

s hagyni, hogy gondod más viselje.

Hol segítni tudtál régen,

bevallani alázattal, szépen,

hogy arra most már nincs erőd,

nem vagy olyan, mint azelőtt.

Így járnai csendesen, vidáman

Istentől rádrakott igádban.

Mi adhat ilyen békét nekünk?

Ha abban a szent hitben élünk,

hogy a teher, mit vinnünk kell,

örök hazánkba készít el.

Ez csak a végső simítás

a régi szíven, semmi más.

Eloldja köteleinket,

ha e világ fogvatart minket.

Teljesen ezt a művészetet

megtanulni nehezen lehet.

Ára öregem is sok küzdelem,

hogy a szívünk csendes legyen,

s készek legyünk beismerni:

Önmagamban nem vagyok semmi!

S akkor lelkünk kegyelmes Atyja

nekünk a legszebb munkát tartogatja:

Ha kezed gyenge más munkára,

összekulcsolhatod imára.

Áldást kérhetsz szereteteidre,

körülötted nagyra, kicsinyre.

S ha ezt a munkát is elvégzed

és az utolsó óra közeleg,

hangját hallod égi hívásnak:

„Enyém vagy! Jöjj! El nem bocsátlak!”

„Aki a zenét kevésre becsüli, gyanús és bizonyára szívtelen ember.”- írja Démokritosz. Templomunk hívei nem gyanús és nem szívtelen emberek, hisz az ő adakozásukból szólalt meg július 27-én a „hangszerek királynője”, a **felújított orgonánk**. László atyától megtudtuk, hogy az utolsó pillanatban, Szent Anna ünnepére összejött a pénz, ki tudta fizetni a javítást végző mestereket.

Köszönet mindenkinek, akik sípjegyek vásárlásával segítettek, hogy szépen szóljon az orgona, hiszen tudjuk, a zene és az ének nagyon fontosak a templomi liturgiában. (Felnőtt énekkarunk előző nap nagy sikerrel szerepelt a Művelődési Házban, egy olasz kórusral együtt.)

Az orgonát Dr. Székely János püspök úr, László és István atyák áldották meg. Varnus Xavér helyett kántorunk és Pálmai Árpád szólaltatta meg a hangszert. Pálmai Árpád a tőle megszokott igényességgel egy rövid koncertet is adott mindannyiunk gyönyörűségére, hiszen tudjuk, a zene olyan lehetőség, amellyel karban tarthatjuk a lelkünket.

Reméljük, hogy sokszor részeseilünk ilyen szép élményben! Higyünk Arisztotelésznek, aki azt írta:”A zene balsorsban menedék, jó sorsban ékesség.”

Recska Valéria

Régi képek

A Szent Anna templom oltárképe azt a meghitt pillanatot ábrázolja, amikor Mária édesanyjától olvasni tanul, édesapja féltő figyelme mellett. Jézus földi nagyszüleinek ünnepe július 26-a. Ők - Anna és Joachim - a nagyszülők védőszentjei. Nagymamáimról már többször írtam, most nagypapám képét próbálom megjeleníteni úgy, mintha egy régi fotót néznék.

Nagyon szerencsésnek mondhatom magamat, mert apai és anyai nagyszüleimet is ismerhettem.

A Trafó kávézó árnyékos oldalán ülve pihegek az augusztusi hőségben. A fákról lehulló apró sárga virágok mindent belepnek. Szemben a Szent István kápolna, jobbra a Vízügyi Múzeum, a kettő között ma egy játszótér... Az idő 1925. A káptalani cselédlakás kis szobájában Ilonka második fia megszületésének örül. A környéken lakók csodálják a szép kertet, amelyben zamatos, hatalmas őszibarackok teremnek. A büszke papa, aki Nyitra környékéről került ide, jó érzékkel művelti kertjét. A káptalan parádés kocsisaként élhet a hosszú épület végében lévő kicsi lakásukban. Fia 1949-ben megnősül. Egy év múlva kicsi unokáját tatja a kezében. Két fia után egy lány! A szomszédban lévő épület (ma Vízügyi Múzeum) kapualjának bal oldalán lévő szobájában él fia a kis családdal. Unokája gyönyörű hófehér pólyában, a Szent István kápolna keresztlő kútjánál a Mariann nevet kapja. Ugye rám tetszik ismerni? Ha József nagypapámra gondolok, mindig a biztonságos, csendes szeretete jut az eszembe. Az élet elfogadása panasz nélkül.

Búcsúnk kapcsán érdemes felidézniük Jézus nagyszüleinek történetét a Wikipédiából idézve:

„**Szent Joachim** Szűz Mária édesapja volt. Az Újszövetség semmit nem mond Szűz Mária szüleinről. Egy 2. századi apokrif szerint Mária édesanyja **Anna** (jelentése: *kegyelemmel áldott*), apja pedig Joachim (*Isten megvigasztal*) volt.

A legenda szerint Joachim Názáretben vette feleségül a hozzá hasonlóan Júda nemzetségéből és Dávid házából származott Annát. Már húsz éve éltek együtt, de gyermekük nem született. Ekkor három részre osztották a vagyonukat: egy részt maguknak tartottak meg, a másik részt a templomnak és a papoknak adták, a harmadik részt pedig szétosztották a szegények között.

Gyermektelenségük fájalmát tovább fokozta, hogy amikor a templomszentelés ünnepére fölmentek Jeruzsálembe és Joachim áldozati ajándékot akart felajánlani. Egy Iszakár nevű

pap visszautasította azzal, hogy bűnös kézből nem fogad el ajándékot – Joachim házasságának terméketlenségét ugyanis bűnössége nyilvánvaló jelének látta.

Joachimot ez a megszegyenítés olyan érzékenyen érintette, hogy hazatérve elhatározta: nem marad többé a városban, hanem elbujdosik az erdőbe és a mezőre a pásztorok közé. És így is tett, de nem sokkal később megjelent neki Isten angyala, és megvigasztalta.

Megígérte neki, hogy imádságaiért és alamizsnáiért Anna gyermeket szül, mégpedig egy leányt, akit majd Máriának kell nevezniük. Az angyal azt is megmondta, hogy a gyermek fogantatásától fogva telve lesz Szentlélekkel. Szava igazsága mellé jelül azt adta, hogy Joachim menjen föl Jeruzsálembe hála adni Istennek, és a templomban, az Aranykapunál találkozni fog a feleségével, akit ugyanígy angyali jelenés indít arra, hogy a templomba menjen. Úgy is történt. Joachim az Aranykapunál találkozott Annával, boldogan elmondták egymásnak a látomásukat, majd hála adván Istennek visszatértek otthonukba, Názáretbe.”

Nyergesújfalú 1962. Öcsém és én izgatottan futunk a voltattól anyai nagyszüleim háza felé. Mindig ünnep a megérkezésünk. Nagypapám a kapuban vár bennünket, és már a karjába is kapja 4 éves göndör, szöszi öcsémet. Szikár termetű, mély hangon megszólaló, arca csibészesen ragyog az öcsém felé. Tudja, hogy a nyugalomnak vége, az unokája a nagy kert minden zugát azonnal felfedezi. Ő pedig riadtan kiabál: Lacika, Lacika csak a kukoricába ne... Ekkor már csak 3-an élnek a házban. Nem várhatja 2 fiát, no meg lányát a férjével és kislányukkal, mert az 1956-os őszi és téli események ettől az örömtől megfosztják. Sokat gondol a kárpátjai kis családi házra, amelyet elhagyott, mert magyarként Magyarországon akart élni.

Sok emlékképet tudnék nagyszüleimről lejegyezni. Talán majd egyszer folytatom...

Pazsiczky Mariann

Karitás hírek

A **Teleház évszázó biblia-órán** vettem részt július 18-án. Nagy készülődés előzte meg ezt a napot, ugyanis nagymamám, Takács Erzsébet karitás vezető hatvan muffint kért a gyerekek számára. El is készítettük a csokis, csillogó cukormázzal díszített süteket unokatestvéremmel, Fodor Zsófiával, aki sajnos nem tudott eljönni az összejövetelre, de külön köszönet jár neki a segítségért.

Amikor megérkeztünk a Töltés utcába, meglepődtem, hogy ilyen körülmények között élnek emberek Esztergomban. A Teleház azonban kellemes meglepetés volt, kívül-belül színes és vidám. Már elkezdődött a bibliaóra amikor beléptünk az egyik terembe.

A felnőttek és gyerek körben ültek és énekeltek. Székely János püspök atya kísérte őket gitáron. A vidám dalok ellenére én mégis éreztem egy kis feszültséget. Amint véget ért a dal, Pau testvér kivitte a kisgyerekeket, hogy ne zavarják a nagyobbak beszélgetését.

Imádkoztunk, majd János atya beszélni kezdett Szent Hedvigről, akit aznap ünnepel az egyház. Ez nekem különösen jól esett, hiszen róla kaptam a nevemet. Hedvig királynő rengeteget segített a szegényeken és a betegeken. Mindezek mellett még egyetemet is alapított, ezzel elősegítve a tanulást és a fejlődést.

Az atya ezután azt kérte, arról beszéljünk, hogy a mi életünkben hogyan nyilvánul meg mások megsegítése, és mit tehetünk mi a szenvedés ellen. Egy kis keresztet adtunk körbe, mindig az beszélt, akinek a kezébe került, a többiek pedig csöndben hallgatták. Ha valakinek nem volt kedve hozzászólni a témához, nyugodtan megtehetette.

Megdöbbenő volt, ahogy megnyíltak az emberek, nem törődve azzal, hogy idegenek is hallgatják őket. Néhány megszólaló után már nyoma sem volt a feszültségnek. Sokféle történet elhangzott segítségnyújtásról, békülésről és a témától teljesen eltérő dolgokról is, mint például a cigányság felvállalásáról. Kicsit izgultam amikor hozzám került a kereszt, de szerencsére már volt alkalmam karitásztevékenységeket végezni, szóval volt miről beszélnem. Öregek és fiatalok egyaránt bátran megszólaltak, minden kis beszédet megtapsoltunk. A beszélgetést egy imádság és néhány ének zárta le.

A gyerekek szempontjából viszont a fénypont csak most következett, a sütemények kiosztása. A legjobban a muffin tetszett nekik, olyan jó volt látni azt az örömet, ahogy ették. Az egyik kislány még a receptet is elkérte. A gyerek nem csak maguknak, hanem az atyáknak is vittek a finomságokból, ami még szívemengetőbb volt. Ahogy szép lassan kiürültek a tálak és a terem, mi is összepakoltunk és haza indultunk.

Én rengeteg élménnyel gazdagodtam, és hálás vagyok a Teleháznak azért, hogy a cigányságról alkotott negatív képről képes bebizonyítani az ellenkezőjét. Hiszen ők mind csupa szív emberek, akik annak ellenére segítenek másokon, hogy ők maguk is segísre szorulnak. Remélem még sokszor lesz alkalmam ilyen emberekkel találkozni.

Baranyai Hedvig

Örömteli találkozás

Egyik nap a városban összefutottam két kedves, ismerős hölgygel. Üdvözöltük egymást, megdicsértem finom eleganciájukat, majd váltottunk néhány szót: ki, hova igyekszik.

Az én utam a könyvesboltba vezetett, egy konkrét olvasnivalóért. Ők az egyik öregotthonba mentek látogatni, beszélgetni, szebbé tenni egy idős asszony - meg a szobatársai- mai délelőttjét. Elmondták, hogy ki ez a néni. Egyedül él, korábban is segítettek körülötte otthon, de sajnos a kórházba került, s mivel most már rendszeres ápolásra szorul, így nem lehetett haza vinni. Szeretettel szóltak róla. Mosollyal az arcukon, csomagokkal a kezükben tartottak hozzá.

A hétköznapok derűjét vitte el ma Recska Valika és Szőlősy Ilonka abba a szobába, ahová nagyon várják a látogatókat, akik kicsit meghallgatják őket, időt szentelnek rájuk.

Ma velük találkoztam. De mellettük még szép számmal vannak plébániánk karitászt csoportjában, akik önzetlenül teszik a dolgukat, példát adva mindnyájunknak a felebaráti szeretetből. Köszönet érte!

Ny.M.

Forró hangverseny

Július 26-án, ezen a perzselő pénteki napon kórusunk tagjai verejtékben úszva igyekeztek a volt zsinagóga felé. Ebben az egykor oly patinás épületben került sor a táti Musik-Land Utazási Iroda szervezésében egy olasz férfikar (Coro Alpino 7 Larici di Coredó) és a Szent Anna Plébánia énekkarának közös koncertjére 18 órakor.

Nagy-nagy készülődés előzte meg ezt a nevezetes eseményt: műsorválasztás, próbák, egyeztetések.

A vendéglátók két-nyelvű köszöntőjét követően izgatottan vonultunk a színpadra.

Repertoárunk a következő volt: Saint-Saens: Tollite hostias, Liszt F.: O salutaris hostia, G. de Marzi: Dio del cielo, F. Schöggel: Die launige Forelle – Variationen über Schuberts Lied (Mozart, Beethoven, Wolga-Forelle, Liszt), F Mendelssohn-Bartholdy: Búcsú az erdőtől, Bárdos L.: Tiszai dallamok, Bárdos L.: Dana-dana.

Az olasz vendégek lehangosabban „az Alpok énekének” nevezett Dio del cielo c. mű előadása után tapsoltak, éljeneztek. Csodálatos érzés ilyenkor (is) kórustagnak lenni!

A vendég egynemű dalárda anyanyelvén gyönyörű hangversenyt adott. Különösen a tenor szólam teljesítménye nyugtázott le magas hangjával, egységes hangzásával. Dalaik egyszerű emberi érzésekről: örömről, bánatról, szerelemtől, az elválás okozta fájdalomról, hazaszeretetről szóltak.

Kiváló közönségünk volt. Köszönjük, hogy ebben a kánikulában is eljöttek, elmélyülten élvezték a produkciókat, hálás tapsal jutalmazták az előadókat!

A fellépést követően a Primás Pincében folytatódott a program. A finom vacsora elfogyasztása után a két közösség az együttes koncertezés emlékére ajándékokkal kedveskedett egymásnak. Az itáliai település ifjú polgármestere, aki kísérője volt a kórusnak, szívélyesen köszöntötte énekkarunk tagjait. A protokoll végén érdekes színfoltként a vidék jellegzetes terményével, az illatos, kívánatos almával kedveskedtek új ismerőseink. A nap végén énekszó töltötte be a pincét.

Este busszal utaztak a dalosok és kísérőik Budapestre, ám a buszparkolóban meglepetés várta őket: harmonikaszó. Olaszos temperamentummal azonnal táncra perdültek, sőt a zeneszerszámot is birtokba vették, és egy, a hangszerhez értő zenész saját népi slágereit csalta elő búcsúzóul.

Jó hangulatban köszöntünk el egymástól. Az éneklés szerete segített.

További sikereket kívánunk nekik Isten áldásával!

Szentgáli Ferencné Eszter

MÉTA

Július 21-én, vasárnap délután István atya és a Családok Közösség szervezésében néhány vállalkozó kedvű család és néhány fiatal (ki négy, ki pedig két keréken) felkerekedett, és kivonult a plébánia filiájába, Keszthelyre, ahol a Pilis vonulata által körbevett focipálya remekül karbantartott gyepén Fritz Péter instrukcióit követően úgy fél 5 körül megkezdődött a nagyszabású metázás.

A tűző Nap ellenére a játékhoz még túl kicsik és az őket felügyelő felnőttek kivételével a fiatalok és az örökifjak egyaránt kivették részüket a játékból, mindenki derekasan küzdött, a „félidőben” pedig bőven fogyott az ásványvíz és népszerű volt a László atya által kiszállított és a játékosok részére felkínált hittantáboros „mádláttá” édesség is.

A visszavágót „kesztölci szabályok” alapján játszottuk: mindkét csapat nyert egyszer, így a barátságos mérkőzés eredménye döntetlen lett. Ezután begurultunk a faluba, de nem sokat időztünk ott, ugyanis egy kis ösvényen felkaptattunk a hegyekkel szemközti dombra, ahol az esztergomi gyerekek nagy öröme jó néhány kecske legelészett egy kíváncsi ló társaságában.

A helyi fiatalok elvezették az állatokat egy távolabbi részre, így akadálymentessé vált a terep egy rövid, de kalandos számháborúra, melynek eredménye ugyanolyan lett, mint a métázás. Bár az idő lassan hűvösödni kezdett és a szúnyogok is támadásba lendültek, az ifjúság lelkesedése töretlen maradt, és változatlan jókedvvel álltak össze a kis csapatot megörökítendő fotó kedvéért.

Még jóformán vissza sem értünk a járműveinkhez, amikor a gyerekek felől hol itt, hol ott lehetett hallani a kérdést: „Ugye, jövőnk jövő héten is?” Hát, ez a jövő hét ugyan a Szent Anna búcsú miatt nem igazán alkalmas időpont, de azért bízom benne, hogy a lelkesedés a szervezőkből sem fogy ki egyhamar, és még a tél beköszönte előtt lesz akár több alkalmunk is újra a kesztölci vendégszeretetét élvezni, és plébániánk remek métájatékosai újabb és újabb rajongókat tudnak szerezni ennek a hagyományos csapatjátéknak!

(Azóta már megtörtént a következő métázás, ezúttal Esztergomban. Szerk.)

Köszönjük, István atya, köszönjük, Családos Közösség!

(A hangulatos fotókból izelítő látható a plébánia Facebook oldalán.)

Farkas Edit

Erdélyi lelkes kirándulás

Idén már két éve, hogy a szegénygondozó nővéreknél helyet kaptam, Kemenes Gábor atya által tartott Szentlélek szemináriumot elvégeztem. Gyümölcse egy heti szinten összejáró, imádságos közösség lett. Lelkes közösségnek én is lelkes tagja vagyok. ☺

Ebben az évben Klarissza nővér és Angella vezetésével Erdélybe kirándult csapatunk. Közös misével indultunk és értünk haza, köszönet László és István atyáknak.

Tarthatnék élménybeszámolót olyan fantasztikus helyekről, mint a Tordai hasadék, a Gyilkos-tó, Békási szoros, Madarasi Hargita, Szováta, Csíksomlyó. Mutathatnék képeket hatalmas hegyekről, fenyvesekről, mesészip kilátásról, kolostorról, a csillagos égről, akkor sem tudnám átadni mindazt, ami ezt a 6 napot jelentette számomra.

Meghatározó volt, hogy közösségi szinten voltunk ott, egy héti éjjel nappal együtt, látni örömet, reggeli-esti fáradtságot, tapasztalni nehézséget, szeretetet. Más ez, mint hétről hétre pár óracsát együtt lenni.

Így visszatekintve a legkedvesebb élményeim mind a közösséghez kapcsolhatók. A közös étkezések, az esti nótázgatás, Angelláéknál a családi lakoma, az imák, a szedrezés, a beszélgetések, megosztások.

A kirándulás lelki része a Szentlélek gyümölcsei voltak. Ki-ki feldolgozva egy neki tetsző gyümölcset (pl: türelem, béke, tisztaság), tanúságot tett és mellé egy rövid tanítással készült.

Vasárnap került sor a kirándulás zárására. Ez Csíksomlyó volt, lelki nappal. A sok jókedv, nevetés, szárnyalás és lelkesedés mellett megjelentek a keresztek, amit ki-ki fel is vitt Jézussal a Golgotára. Fantasztikus volt látni közösségünk épülését, fejlődését.

Köszönöm a Jóistennek, hogy hívott minket erre az útra, adott szervezőket, résztvevőket, jó időt, és jó kedvet, hogy velünk volt és vigyázott ránk!

Erdélyben nem kérdés, hogy van-e Isten! Csak körbe kell nézni!

Lócskai Anikó

Rió, Rió, HungaRió

„Menjetek és tegyetek tanítványommá minden népet.”

Ezt a mondatot jó pár pécsi megtanulhatta, aki július 24-28. között egy héten át nap mint nap fehér, zöld, sárga és kék színben pompázó fiatalokkal találkozott az utcákon, nyakukban egy bilétával, hátukon pedig jellegzetes vászon táskával, oldalukon ülőpárnával.

Bizony fura szerzeményeknek nézhetek minket, de mi büszkén hordtuk HungaRio jelvényeit. Hasonló jelenséggel találkozhattak az óceán túl oldalán Rio de Janeiro lakói is. Nem is véletlen, hiszen mi mindannyian a rioi Ifjúsági Világtalálkozó (IVT) keretében gyűltünk össze.

Először 1987-ben II. János Pál pápa hívására Buenos Airesben gyűltek össze a keresztény fiatalok a világ minden tájáról. Azóta 2-3 évente egy-egy nagyváros ad otthont a találkozóknak. Legutóbb Madridban, azelőtt pedig Sydneyben rendeztek IVT-t. Idén ismét Latin-Amerika került sorra, annak is leghíresebb városába, Rio de Janeiroba hívta XVI. Benedek pápa a világ keresztény fiataljait.

A rioi eseményekkel párhuzamosan számunkra is szerveztek programokat. A magyar Rióknak, azaz a HungaRionak Pécs városa adott otthont. Ennek a kezdeményezésnek köszönhetően, közel 2000 fiatal itthon ünnepelhetett együtt a 3 milliós Rioban összegyűlt fiatalokkal, és követhette élőben az ottani eseményeket. A modern technikának köszönhetően így mi is részesei voltunk Ferenc pápa rendkívül látványos fogadásának, a pénteki modern korba öltözött keresztútunk, és mi is ott lehettünk a nyitó és záró pápai szentmisén.

Az Ifjúsági Világtalálkozó egyéb programjai is helyet kaptak Pécsen. A püspöki katekézések a brazil metropoliszban és Magyarországon is ugyanazon témák körül forogtak, majd a napi üzeneteket is azonos című műhelyfoglalkozások során dolgoztuk fel. Ezek között voltak az Egy-Más közt, a Csend hangjai vagy éppen Mozdulj rá nevezetűek, melyek mind más és más megközelítési módot rejtettek.

A hivatalos programokon túl másként is sikerült megidézünk a rioi találkozó hangulatát. Minden este megleptek bennünket egy-egy koncerttel, utána pedig több mint ezren járhattuk egyszerre a különböző magyar vidékek körtáncait a Dóm téren. Az egyik este Bőjte Csaba ferences atya is el látogatott hozzánk. Nem zárkoztunk be azonban kizárólag a találkozó körébe, hanem bátran kiállva a város főterére, Pécs lakosait is bevontuk ebbe a nagyszerű eseménybe. Lelkes fiatalok egy csoportja színtársulattá alakult, és így segítettek nekünk jobban átélni a pénteki keresztutat. Szombaton flashmobot, azaz egy olyan közös táncot adtunk elő a Széchenyi téren, melyre szorgalmasan készültünk az egész találkozó alatt.

Végül nem maradt el a karneválhangulat sem: vasárnap délután a rioi programon résztvevő 150 ország zászlajával, szentek molinóival és zenei kísérettel vonultunk végig a városban, a brazil zászló színeibe öltözve. Ezzel a menettel is a találkozói bibliai jelszavát szándékoztunk tovább adni, és eleget tenni Ferenc pápa Rio de Janeiroban elhangzott receptjének: ADJ HOZZÁ HITET!

Nagy Pál Bence és Horváth Zita

In memoriam Szendrő Péter

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
hiszek egy isteni örök igazságban*

Ismét elment egy édesapa, nagypapa, aki nekem jó barátom volt. Édesapja tanárom, osztályfőnököm, példaképem, „Misibácsim”. Ő a doni kanyarban 1942-ben megsebesült, vitézi érdemrendet kapott.

Péttert is vitézzé avatták 1997-ben, majd a vitézi rend megyei székkapitánya lett. Igazi magyar, vallásos család szerető ember volt. A doni áttörés emlékét, a Magyar Hősök Napját, vitézi találkozókat magas rangú tisztek részvételével, misével, harangszóval emelte ünnepélyessé éveken át. Nemzetközi hadifogoly temető felújításában, újra átadásában és emlékhely kialakításában tevékenyen közreműködött. Temetőnkben évente az ő vezetésével emlékeztek meg a hősi halált halt három aknakutató tűzszeresről. Az esztergomi I. világháborús emlékművet a Hősök terén műemléki védelem alá helyeztette.

Áldozatos munkáját több kitüntetéssel is elismerték: Vitézi Rend Ezüst Érdemkeresztje, Horthy Miklós Emlékérem arany fokozata, Hűség a hazához nemzetközi kitüntetés.

Esztergom egyetlen székkapitánya kiérdemelné a város díszpolgára címet is...

Tisztelt Székkapitány Úr, Péterünk! Nyugodjál békében!

*Imádságos szeretettel barátaid, a Szent Anna templom hívei
névben:*

Ányistik Lajosné

Röviden...

- Márk, ministránsunk, a Mindszenty iskola tanulója, egyházközségünk ifjú tagja súlyosan megbetegedett. Községünk megmozdult, a szerda esti szentmisét érte, gyógyulásáért mutatta be László atya. A persely adományokat a nehéz helyzetbe került család javára gyűjtöttük. Csütörtök este, Nagyboldogasszony ünnepén a rózsafüzért szintén érte mondtuk. Örvendetes, hogy milyen sok testvérünket elérte felhívásunk és együtt érzően tudtunk összefogni döbbenetünkben. Kérjük a Testvéreket, kísérik figyelemmel ez irányú felhívásainkat, kéréseinket, hiszen egy nehéz út elején most csak pillanatnyi segítséget tudtunk nyújtani. Sajnos, Márk „keresztes útja” hosszú lesz, de Isten kegyelmével, egyházközségünk összefogásával, imaháttérével könnyebb - Márk családjának is!
- A fogadalmat tett új képviselő-testületünk „alakuló ülése” szeptember 3-án lesz, ahol a feladatok, funkciók meghatározásra kerülnek. Egyházközségi zsinatunk tényfeltárásai és a testület munkaterve összecseng, a konkrét – főleg az anyagiaktól függő – teendők mellett állandó feladat a folyamatos lelki megújulás, a közösség építése. Mindehhez kérjük híveink támogatását, imaháttérét is!
- Énekkarunk a nyári szünet után szeptember 4-től újra összejön szerda esténként 18.30-kor a plébánián. Várjuk új tagok jelentkezését is ebbe a hosszú évek óta működő baráti társaságba, testvéri közösségbe! Legközelebbi „fel-

lépésünk” szeptember 15-én Ipolyszalkán lesz, ahova évek óta elmegyünk a hagyományos Mária zárándoklatra.

- Augusztus 19-én, hétfőn székely est lesz: a Mindszenty iskola udvarán erdélyi fiatalok zenés-táncos műsort adnak, majd plébániánk vendégei lesznek egy vacsorára. Szerepettel hívjuk a Testvéreket a 19 órakor kezdődő műsorra!
- Nyárbúcsúztató estre invitáljuk közösségünk tagjait szeptember 8-án, vasárnap 19 órakor a plébánia udvarára. A már hagyományos rövid verses-zenés műsor után egy kis sütemény és innivaló mellett megbeszéljük nyári élményeinket. Szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket!

Hirdetések, programjaink

Augusztus

20. kedd: Ünnepi szentmise és kenyérszentelés: este 6 óra
25. vasárnap: Szentségimádási nap
Terménybetakarítási hálaadás

Szeptember:

01. vasárnap: „Szent Anna könnyei” szentmise: 11 óra
03. kedd: Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
04. szerda: Rozália-kápolna búcsú: este 5 óra
08. vasárnap: Nyárbúcsúztató a plébánián: este 7 óra
10. kedd: Gyászmise Fery Antal atyáért: reggel 7 óra
15. vasárnap: Betegek miséje: délelőtt 11 óra
17. kedd: Imaóra: este 6 óra

*Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket
minden programunkra!*

Szentmihályi Szabó Péter: Köszönöm

Köszönöm, Uram, ezt a halk zenét,
az éjszakai friss levegőt, a csendet,
köszönöm, bárhogy is – az életemet.
Tanú lehettem a végtelen egyetlen röpke pillanatában:
kipillantottam a gyorsvonat ablakain.

Köszönöm, hogy éltem.
A füveket, madarakat,
a folyókat, tengereket,
testvér-embereket és testvér-könyveket,
a diplomákat és menedékhelyeket.

Köszönöm a Helyet és az Időt.
Köszönöm, hogy engedtlét vétkezni ellened,
próbaidőre bocsátottál, s látod,
a nevedben énekelek.
Köszönöm, bárhogy is – az életemet.
Köszönöm anyámat, apámat,
feleségemet, gyermekeimet,
barátaimat, ellenségeimet,
köszönöm, hogy most is Veled lehetek.
Látod, Neked énekelek.
Köszönöm, bárhogy is – az életemet.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2013. szeptember
VI/9. szám

Szeptemberben elindul az új tanév, sok minden újra felpörög. Bár sokszor megbeszéljük, hogy talán kevesebb program, esemény is elég lenne, talán hatékonyabb is, mire észbe kapunk, már tele a naptár... A megszokott és jelentős érdeklődésre számot tartó dolgokat nem szívesen hagyná el az ember.

És „beugranak” kihagyhatatlan lehetőségek, amire szintén reagálnunk kell. Hát igen, az építkezés – mind a fizikai, mind a szellemi/lelki – sok munkával jár. De így legalább értelme van életünknek, nem ez lesz jellemző ránk:

„...életük úgy folyik el/sekély és szomorú patak/világtalan barlang ölen/halálzagú posvány felé...” (Sík Sándor)

Az új kezdet mindig új lehetőség is. Csak fel kell fedeznünk, észre kell vennünk. Hogy a dolgok ne csak történjenek velünk, hanem tevékeny formálói, tudatos alakítói legyünk a saját, családjaink és közösségeink sorsa alakulásának!
Erre hívunk Mindenkit testvéreink lelkes beszámolóival!

A Betegek szentsége

Szeptember 15-én, a Fájdalmas Szűzanya ünnepén szolgáltattuk ki a betegek szentségét 29 beteg és idős testvérünknek. Ez alkalomból a betegek szentségéről elmélkedjünk.

1. Betegség a Szentírásban

- Az Ószövetségben az ember Istentől várja a gyógyulást, előtte hallatja panaszát. A betegség a megtérés útjává lesz, és az Istentől jövő bocsánat indítja el a gyógyulást. A betegség valamilyen módon összefügg a bűnnel és a rosszal.
- Az Újszövetségben Krisztus az orvos. Ő az egész embert akarta gyógyítani. Nem csak a testet a betegségtől, hanem a lelket is a bűntől. Jeleket is használt a gyógyításoknál: nyálat, kézrátételt, sarat, lemosást (Mk 7, 32-36; Jn 9,6; Mk 1,41).
- Apostoli kor: Jézus küldte a tanítványokat, hogy minden betegséget gyógyítsanak meg (Mk 6,12-13).

2. Mi a betegek szent kenete?

- A Szentírásban Jakab apostol levelében találkozunk először vele: „Szenved valaki közületek? Imádkozzék! Jókedve van? Énekeljen zsoltárt! Beteg valamelyiktek? Hívassa el az Egyház elöljáróit, és azok imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében. A hitből fakadó ima megszabadítja a betegeket, és az Úr talpra állítja” (Jak 5, 13-15).
- Az Egyház hiszi és vallja, hogy van egy olyan szentség, amely a betegek testi-lelki gyógyulására szolgál.

3. Mikor lehet felvenni ezt a szentséget?

- Közvetlen halálveszély esetén
- Súlyos betegség idején
- Idős korban

4. A szentség kiszolgáltatásának személye és módja

- A betegek szent kenetét csak pap vagy püspök szolgáltathatja ki (diakónus nem).
- Módja: Bűnbánat felindítása (esetleg gyónás), igeliturgia, a pap felteszi a kezét a beteg fejére, imádkozik a betegért, megkeni a két kezét és a homlokát szent kenettel a megfelelő szavak kíséretében.

5. A szentség kiszolgáltatásának helye

- A legjobb a családi otthon, ahol a megszokott környezetben van a beteg és körülveszi őt a családja.
- Lehet természetesen kórházban is (sőt nagyobb műtét előtt ajánlatos is).
- Kell azonban lehetőséget biztosítani a közös kiszolgáltatásra is, amikor szentmise keretében veszik fel az erre felkészült betegek (előtte gyónás).

6. A szentség felvételének hatásai

A Szentlélek külön ajándéka

- A megerősítés, béke és bátorság kegyelmét adja a Szentlélek
- Megújítja az Istenbe vetett hitet és bizalmat
- Megerősít a Gonosz kísértései ellen

Egyesülés Krisztus szenvedésével

- A betegség új értelmet nyer: Jézus megváltó művéből részesedik a beteg.

Egyházi kegyelem

- A beteg hozzájárul az Egyház megszentelődéséhez, minden ember lelki javához, akiért az Egyház szenved Fölkészülés az utolsó átmenetre
- Befejezi a szent kenetek sorozatát, amelyek végig kísérik az ember életét
- Befejezi hasonulásunkat Krisztus halálához és fel-támadásához
- Életünk végső szakaszát megszilárdítja, az utolsó küzdelemre előretekintve

A betegek szentsége tehát nem valami félelmetes dolog, hanem ellenkezőleg. Éppen ezért ne tartsunk tőle. Ha szükségünk van rá, bátran merjük felvenni. Higgyük, hogy Krisztus képes bennünk leküzdeni a rosszat, a betegséget és meg tud ajándékozni a lélek tisztaságával.

László atya

Folytatás megújulással

Szeptember 3-án összeült **új testületünk**. Első feladatként a szükséges funkciókra László atya javaslatára a testületből felelősöket jelöltünk ki. Legelső teendő a jegyzőkönyv vezetőjének megválasztása volt, ezt Dr. Ádám Angella elvállalta.

A többi tisztségekről így döntöttünk:

Templomatyá: Erdős Péter
Karitás vezető: Takács Erzsébet
Pénztáros: Németh Tünde
Plébániai gondnok: Erős Norbert
Kápolna gondnokok: Takács Erzsébet (Rozália)
Patkó Ferenc (Orbán)

Ezután titkos szavazással a testületi tagok (a szabályzat szerint az atyák ebben nem vehettek részt) elnököt választottak maguk közül. Ennek eredményeképp a következő öt évre újra engem választottak. **Köszönöm a testület bizalmát, a hívek bizalmát is**, hiszen sokan támogatólag kérdezték a nyáron, ki lesz az elnök.

Ahogy a hat évvel ezelőtti választáskor, most is *legfontosabb feladatommak a lelki építkezést tartom*. Az elmúlt évek eseményei, történései azt igazolták, hogy jó úton indultunk. Lehet - sőt biztos, hogy az út elején tartunk sok mindenben, de elindultunk.

Ez a mostani indulás sokkal nyugodtabb körülmények között történik! Ráadásul bekerültek a testületbe jónéhányan, akik szintén a lelki építkezést tartják legfontosabb feladatuknak, és már az előző időszakban – testületi tagság nélkül is – sokat tettek egyházunk (és városunk) lelki életéért. Azonnal munkához is láttak és megszervezték, összeállították és vezették a szeptember 7-i szentségimádást, amivel Ferenc pápánk felhívásához csatlakoztunk. Köszönjük a gyors elhatározást, a lélekemelő szent órát!

Az új testület nevében kérem a testvérek további támogatását, imáit, ötleteit és javaslatait, amivel egyházunk életét szebbé-jobbá tehetjük – együtt! Anyagi támogatásukat is, hiszen templomunkat, plébániánkat, a fizetéseket is a hívek adományaiból tudjuk finanszírozni.

*Bízvást!... mi benn vagyunk a fősodorban:
Veszhet közölnünk még talán nem egy:
De szállva, im, elsőik között a sorban,
Vásznunk dagad, hajónk előre megy!*

Arany János

Szolgálatunkhoz kérjük az Úr kegyelmét, Szűzanyánk és Szent Anna pártfogását és közbenjárását!

Nyitrai László

A béke kiáltása!

Kesztlöci összefogás a békéért...

Ferenc pápa szeptember 1-jén börtöt és imnapot hirdetett meg a következő hét szombatjára. Látna és követve a Szíriában kialakult nehéz helyzetet, felhívást intézett minden keresztény és nem keresztény testvér felé egyaránt: imádkozunk együtt a békéért. Szíria, Közel-Kelet és a világ békéjéért! László atyával megbeszélte, hogyan kellene lebonyolítani a

szombati közös imákat, liturgikus cselekményeket, amikre – utólag úgy tapasztaltuk – szép számmal eljöttek a hívek.

Átgondolásunk eredményeként én mentem Kesztlöcre, László atya pedig Esztergomban maradt és vett részt a szentségimádáson. Kesztlöcön 7-én este 6-kor szentmisét mutattam be a békéért, majd utána imaórát tartottunk a kített Oltáriszentség előtt. A rózsafüzért, a csöndet, a taize-i énekeket, a népénekeket és a Szentírást hívtuk segítségül, amelyek közelebb vezettek bennünket a jó Istenhez, aki maga a béke forrása.

István atya

... És nálunk...

Ferenc pápa 2013. szeptember 7-re a békéért meghirdetett böjt- és imnapjához egyházunk is csatlakozott, át-érezve, megértve Szentatyánk felelősségét és aggodalmát.

Ennek meghirdetésekor megragadott beszédében ez a mondat: „Erőteljes felhívást intézek a békéért. Ez a felhívás legmélyebb bensőmből fakad!”

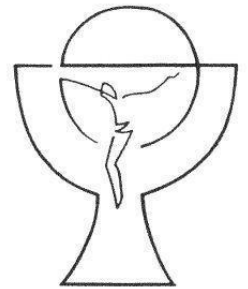
Egy ilyen alkalom, amikor Szent Péter utóda személyesen szólít fel minket cselekvésre buzdítva, úgy gondolom (szerecsére nem csak én, hanem még sokan mások is), válaszolni kell. Így aztán szombat estére a szentmisét követően egy óras szentségimádásra hívtuk valamennyi testvérünket az Urban, hogy együtt imádkozva kérjük Mennyei Atyánktól Szentlelkét, hogy hozzon békét erre a háborgó világra. Szép számmal összejöttünk. Plébános atyánk, ferences nővérek és lelkes hívők felemelő egy órát töltöttünk az Úr jelenlétében.

„A béke kiáltása szálljon a magasba, hogy eljusson mindenki szívéhez. Mária, Béke Királynője, könyörögj értünk!” (Ferenc pápa)

Lócskai Anikó

Jöjjetek, imádjuk Öt!

Anyukám, míg egészsége engedte, rendszeresen eljárt **szentségimádásra**. Nem akármikor, nem otthoni teendői és kedve függvényében, hanem az ő vállalt idejében – hűséggel és szeretettel. Így teszi ezt ma is több, főleg idősebb néni, akik vállalnak egy-egy órát Jézus Krisztus imáadásában. Ily módon oldható meg, hogy a templom ne legyen üres, valakik mindig imádkozzanak a kített Oltáriszentség előtt.

Ne csak véletlenszerűen jöjjenek be a testvérek - ami persze nagyon fontos! -, hanem kis listára feliratkozva tényleg lehessen tudni, hogy a szentségi Jézus „nem marad egyedül”, legalább 4-5 ember folyamatosan „örzi”.

Szomszéd Kató nénnel - ő szervezi a híveket – beszélgettünk arról, hogy a sok, hűséges asszony egyre idősödik, egészségük egyre sűrűbben hibádzik, olykor nehéz az eljövétel otthonról, az időjárás is közbeszól - vagyis nagyon jó lenne, ha többen, mások is, fiatalabbak is vállalnánk egy-egy órácskát.

Bennem már néhányszor megfogalmazódott anyukám és kortársai példája nyomán, hogy jelentkezem egy adott időpontra, de eddig csak húztam-halasztottam. Most azonban megteszem, és erre **kérem és bízatom a velemkorúakat, no meg az ifjabbakat is!**

Jelentkezni lehet a sekrestyében és Anyistik Kató nénnél.

Szentségimádási időpontjaink:

elsőpéntek 10-12 óra és 15-18 óra

Ny.M.

Elköszönés – köszönet...

Rendi közösségünkben most ősszel személyi változások lesznek, ugyanis M. Marianna nővérrel Siófokon folytatjuk majd a szolgálatunkat. Igazából nem búcsúzni akarunk, hanem megköszönni mindazt a szépet, amit itt kaphattunk.

Hálás szívvel gondolunk vissza azokra az eseményekre, találkozásokra, amelyek a Kerek templomhoz kötődnek:

Gyertyaszentelő Boldogasszonykor – ami a megszentelt élet napja is – a közös ünneplésre; a farsangokra; a triduumokra; a templomok éjszakájára, templombúcsúkra; plébániai összejövetelekre és még folytathatnánk a sort.

Szolgálataink egy része is a plébánia területén működő intézményekhez kötődött, gondolok itt a Montágh Imre iskolában és a Margaréta Napközi Otthonban tartott hittanórákra, vagy a Gyermekotthon bibliáóráira. Több személyes ismeretség is kialakult a plébánia híveivel.

Mindezek ahhoz is hozzájárultak, hogy megszeressük Esztergomot, az itt élőket, és hogy lelkiekben is gazdagodjunk. Ezúton is szeretnénk hálát adni az Istennek az itt töltött évekért, és köszönjük László atyának, István atyának és a plébánia híveinek a felénk irányuló sok-sok jóindulatot, kedvességet, szeretetet. Szent Ferenc atyánk imádságával köszönünk el:

„Főlséges és dicsőséges Isten, ragyogd be szívem sötétségét, és adj nekem igaz hitet, biztos reményt és tökéletes szeretetet, érzéket és értelmet, Uram, hogy megtegyem a Te szent és igaz parancsodat.”

M. Marianna és M. Veronika
ferences szegénygondozó nővérek

Hit- és erkölcsoktatás a plébániánkon

Az általános iskolákban, így a plébániánk területén lévő Babits Mihály és a Montágh Imre Általános Iskolában is szeptembertől bevezetésre került a kötelezően választható hit- és erkölcsoktatás. A korábbi, délutáni, fakultatív hittanóra az 1. és 5. osztályban az iskola órarendjébe illesztett tanóra lett. Az értékelés ugyanolyan módon történik, mint az erkölcsoktatás órákon: első osztályban szövegesen, ötödikben osztályzatokkal.

Az iskolai vallásoktatásban részt vevő gyermekek eltérő családi és vallási háttérrel kerülnek ki - pl. van, aki már felvette az Eukarisztia szentségét, de van olyan is, aki most hall először Jézusról, így legtöbbször missziós feladatot kell végeznünk. A többi évfolyamon fakultatív keretek között továbbra is délutánonként történik a hittan oktatása. Az Eukarisztia és a bérmálás szentségének felvételét 2 éves felkészülési időszak előzi meg. Elsőáldozni legkorábban a 3. évfolyamon, bérmálkozni a 8. évfolyamon lehet.

A Mindszenty József Katolikus Általános Iskolában a tanévnnyitó ünnepélyes Veni Sancte szentmisével zárult, melyet Pokriva László atya celebrált. Itt bensőséges keretek között kiemelt szerepet kaptak az első osztályosok, akik a nyolcadikosoktól átvehették iskolánk nyakkendőjét, s ezzel máris hozzánk tartozónak tudhatták magukat.

A hitoktatás órarendjéről a következő számunkban adunk tájékoztatást. Imádságos szeretettel:

Ujpesti Gizella

Ó Szent István tiszteltessél...

Régészeti leletek nagy számban tanúsítják arról, hogy a Kárpát-medencébe való bejövételkor **Árpád népe keresztény volt**. A feltárt honfoglalás kori temetők leggyakoribb lelete az ereklyetartó mellkereszt. Ősi hitvilágunkban és keresztény hitvilágunkban is megtalálható a kettős kereszt, mint ősi szimbólum.

A magyarok tisztelték a természet elemeit (víz, levegő, föld), de Istennek a világmindenség teremtőjét nevezték. Anonymus krónikájában leírja: „A magyarok a mindenek Urát dicsőítették, egyedül hozzá fohászkodtak.”

Egyistenhitű kereszténységünk ősbib mint sokan gondolkodnak. (Érdeemes feltenni a kérdést, hogy a pogánynak mondott őseinktől miért nem maradt fenn egyetlen istenség neve sem? A legkézenfekvőbb válasz: azért, mert nem voltak ilyenek!)

A X. században Róma és Bizánc egyaránt belekezdett térítő missziójába. A déli tartományurak, az erdélyi Gyula, a temesvidéki Ajtony, a somogyi Koppány a bizánci kereszténységet vették fel. Az ő küzdelmük István fejedelemmel azonban nem vallási, hanem hatalmi harc volt. Legyőzetésük után - István folytatva apja munkáját, teljesítve akaratát - a nyugati rítust és berendezkedést vette át, de a hitben lényegi változás nem történt. Megkoronázása után politikai, vallási és társadalmi szempontból ő teremtette meg Magyarországot. Óriási műve az állam- és egyházalapítás, amelyre emlékezünk minden év augusztus 20-án, nemzeti ünnepünk alkalmával.

Az előző évek hagyományához híven egyházközségünk idén is együtt ünnepelt székely testvéreinkkel. Augusztus 19-én vendégeink részt vettek az esti szentmisén. Reformátusok és római katolikusok voltak közöttük, megvalósult az ökumené. Megnyerte tetszésüket László atya prédikációja, amelyben szólt magyarságunkról, a vele járó feladatainkról, küldetésünkről, összetartozásunkról.

A szentmisét követően műsort adtak a Mindszenty iskola udvarán. Mivel már előző években is láttam fellépésüket, újra és újra megfogalmazódik bennem, hogy milyen gyönyörű is a magyar kultúra! Csodaszépek énekeink, táncaink, népi öltözékünk. Hallatlan nagy a székely fiatalokban a lendület, a virtus, az életerő, vitalitás és a nemzeti büszkeség. Műsoruk végén a Székely himnuszt együtt énekeltük, egy kis módosítást téve rajta, amely szerint „**maroknyi székely** porlik mint a szikla” helyett „**őrt áll mint a szikla**”. Ugye, mennyivel pozitívabb kicsengésű így?

Mindig érzem, hiszem, hogy Erdélyből jön a magyarság megújulása, mert az ottani emberekben erősebb a hit, az élni és küzdeni akarás, a hagyományörzés és még sorolhatnám... Végezetül jól megtáncoltatták a jelenlévőket.

Köszönjük a vidám és felemelő percek, a ráhangolódást a következő napi ünnepre! Lélekben eggyé lettünk Szent István király országának lakói. Összekötő kapocs köztünk a Szent Korona, amelyet itt tartózkodásuk alatt megtekinthetett a csoport a parlament épületében.

Köszönet a Maros Megyei Művészeti Szövetség vezetőjének, valamint Vitéz Kiss Imrének, a Szent Korona Szövetség elnökének, aki minden évben megszervezi a székely fiatalok ideutaztatását.

Tuschinger Lászlóné

(A kedves műsor után egyházközségünk megvendégelte a fiatalokat és kísérőiket a Mindszenty iskola ebédlőjében. Az agapé megszervezését és lebonyolítását a Korompai házaspár vállalta. Köszönet illeti őket és a nyugdíjas közösség tagjait, akik finom szendvicsekkel és süteményekkel tették még gazdagabbá a vacsorát. Szerk.)

Rozália búcsú 2013

„Szeptemberi Szent Mihály / Itt van az ősz, megy a nyár.
Birka ballag karámba, / Eső jár a nyomába.
Elfáradt a napocska, / De jön még vissza –
Ezt mondja.

(K. László Szilvia)

Az elfáradt napocska még szeptember elejére összeszedte minden erejét, és nyáriasan meleg idővel köszöntötte Szent Rozália napját 4-én, a róla elnevezett kápolnánál tartott búcsú szentmisén.

A kis templom újra megtelt. Kint is szép számmal álltunk, hogy részesei lehessünk ennek a kedves ünnepnek. A misét László és István atya együtt mutatta be. A hangosítás is jól működött, Misi hangján felcsendülő énekeket az egész környék hallotta. Megálltak az autók, most még csodálkozni, de lehet, hogy jövőre a misére is eljönnek.

A plébános atya Rozália életéről prédikált. A szent egy Palermo melletti barlangban élt, csendben, imádságban töltve napjait. A városban dúló pestis járvány idején, 1624-ben a hívek hozzá imádkoztak, és a halálos fertőzés megszűnt. Kápolnánk építése is a pestis járvánnyal van összefüggésben. Három esztergomi polgár adakozásából készült 1736-ban.

Mire figyelmeztet bennünket Szent Rozália? Sok a gond, a baj mostanában, de akad öröm is. És mindkettőt jó volna megbeszélni valakivel. Csakhogy gyakran nincs kivel, mert fergeteges tempót diktál a kor. Az emberek többsége csak lőt-fut, rohan, válaszra sem méltatva egymást, nem hogy beszélgetni. De most erre is sor került!

A szentmise után, a szeretetvendégség kezdetekor kisebb csoportokba verődve beszélgettünk az atyákkal. Teljesült Szenecziné Ancika kívánsága: együtt voltunk 2012-ben, 2013-ban is és reméljük, 2014-ben is együtt leszünk!

László atya megköszönte Takács Erzsébet karitás vezetőnek, hogy barátaival, Tóth Gyulánéval és Slavóczki Józsefnéval gondoskodnak a kápolna és környéke rendben tartásáról.

Amit a búcsúi misén kezdő énekként énekeltünk, én azzal szeretném most befejezni: „Zeng a harang hívó szóval, e szép ünnep estelén. / Összegyűltünk oltárodnál, kél szívünkben új remény./ Földi bajban, gyötrelemben tűnik, múlik életünk./ Áldozatod erejében, új életre ébredünk.” (2014-ben egyre többen!)

Recska Valéria

Te Deum az együtt töltött 65 évért

Augusztus az ünneplések hava.

Megújult az orgona, és szép hangjával az „ifjú” párnak zenél.

Köszönti Imre bácsit és feleségét, Erzsikét.

Eljöttek ők kézen fogva oltárunkhoz,

megköszönni a sok szép évet, a nagy családot,

13 unokát, bajt és boldogságot.

Szöny után lettek ők Esztergomé, a templomban a híveknek példaképpé.

Enni évet közösen megélni nagy kegyelem az Úrtól, legyenek a jövő évek mentesek bajtól, bútól!

Sok-sok kegyelmet, erőt, egészséget kívánunk, Szent Anna áldását kérjük a házaspárra, imádságos szeretettel. A jó barátok nevében:

Ányistik Lajosné

„Egy kissé megáll velünk az idő...”

A név funkciója a személyek megkülönböztetése, azonosítása.

A névnapok megünneplése Magyarországon mindennapos dolognak számít, míg számos európai országban ez egyáltalán nem szokás. Nem találunk ilyen ünnepet a miénktől eltérő népek, kontinensek életében sem.

A névnapok a katolikus egyház szentjeinek és mártírjainak emléknapijaiból alakultak ki. A régebbi korokban az újszülöttek leggyakrabban szentek nevét kapták, és maga az Egyház is bátorította a névnapok ünneplését. A túlnyomórészt katolikus országokban máig fontos ünnep a névnap, bár már teljesen elveszítette egykori vallási jelentőségét.

A protestáns gyökerű népeknél nem divat a névnap, de vannak kivételek, például a lutheránus Finnországban az itthonhoz hasonló lelkesedéssel köszöntik fel egymást az emberek névnapjukon.

Ezt tettük mi, kórustagok is augusztus 23-án egy kellemes pénteki alkonyon. Lajos napot ülni voltunk hivatalosak nevezett hangulatos pincéjében Kesztlőcön.

A Lajos a régi germán Chlodovech névnek a francia Louis formájából származik, női párja a Ludovika és a Lujza. Mai német formája: Ludvig, latinul: Ludovicus.

A jelentése: hírnév, háború, hangos.

*„Mindenkinek fontos a saját neve
S ha eljön a nap, annak ünnepe.
Egy kis öröm vele csipetnyi mámor,
Távol a zord világ haragos morájától.
Egy kissé megáll velünk az idő,
Legyen az őszülő vagy serdülő,
S kire az év e szép napot ráosztotta,
Annak nyomában ünnepelni akad sürgős dolga.”*

/Hajma B. József/

A jó házigazda és kedves családja a pince előtti koccintással üdvözölt bennünket. Nagy meglepetés következett: zenés műsor, gyönyörű ruhák, csodás frizurák. Megható volt látni Lajos kis csapatát, érezni a tiszta szívből felé áradó szeretetet.

Barátunk nem csupán zenei élménnyel, de földi táplálékkal is szolgált. Mennyei illat áradt a kerti tűzhely felől: finom lecsót főzött a tiszteletünkre. Gondoskodott jóféle nedűről is. A szívélyes fogadtatást jó hangulatú este tetézte.

Kedves Lajos! Köszönjük neked és szeretteidnek ezt a szép találkozót! Vörösmarty Mihály sorait idézem:

*„Úgy áldjon meg Isten neved napján,
Hogy beérhesd vele minden órán.
Legyen élted mint a virágos fa:
Remény s öröm virágozzék rajta.”*

Szentgáli Ferencné Eszter

Dalolni és együtt lenni jó!

Mint már sokszor beszámoltunk róla, Eszter írása is ezt erősíti, énekkarunk egyházközségünk egyik legrégebbi, talán legjobban összeszokott, leggyakrabban „összejáró” baráti társasága. Hosszú évek óta töretlenül szolgáljuk a liturgiát templomunkban, néha „hazai pályán” kívül is. Sok-sok ráfordított idő, néha bosszúság, kínlódás, de még több örömteli alkalom. Akik erre időt „lopunk”, tudjuk, érezzük, mennyit jelent ez - az egyébként zaklatott, túlhajszolt életünkben.

Szívesen fogadunk új énekeseket is közösségünkbe!

Két dologról örömmel számolok be, az egyik már megtörtént, a másik még előttünk van:

Szeptember 15-én Ipolyszalkán szerepeltünk. Énekeltük (vezettük) a lorettói litániát a 10 órai szentmisére vonuló körmenetben, majd felléptünk a mise után a lourdes-i barlang előtt, több énekes csoporttal együtt. A Fájdalmas Szűzanyát köszöntöttük – mint már több éve ilyenkor – a világon szétszóródott magyarság nevében. A Magyar Ház gyönyörűen gondozott kertjében ebédrel vártak a szalkaiak, majd délután végre sor került a Szent Erzsébet szobor megáldására is.

Köszönjük a szalkaiak, különösen is Ziman Magdi néni (és családja) vendégszeretetét, szervezését, nélkülük már elhalt volna ez a szép kezdeményezés!

Október 11-én, pénteken találkozóra, baráti összejövetelre hívjuk régebbi énekkarosainkat. A korábban felvetődött ötletet most meg is valósítjuk. A jelenlegi énekkarosok és természetesen László atya is nagy szeretettel hívja és várja a kórusunkban korábban éneklőket! Az esti szentmisében ez a kibővített kar fog szolgálni.

A meghívó leveleket már küldjük, de nem biztos, hogy mindenkit elérünk. Természetesen valamennyi volt énekkarosunkat várunk erre a találkozóra, függetlenül attól, hogy megkapta-e a személyes meghívást!

Kedves Énekes Testvéreink! Találkozunk tehát október 11-én, pénteken 16 órakor a Mindszenty iskola aulájában!

(Megközelítés: a templom mellett, a Kis János utcai kapun.)

Ny. L.

Nyárbúcsúztató

Meghívást kaptunk egyik kedves ismerősömtől **nyárbúcsúztatóra**. Örömmel fogadtuk és kíváncsian mentünk el szeptember 8-án este a Szent Anna plébánia udvarára, két okból is: ilyen rendezvényen eddig még nem voltunk, és igazából egyik egyházközséghez sem tartozunk.

Időben érkezünk, az elsők között. Barátságos helyszínen – félkörbe rakott kényelmes székek, muskátlik, mécsesek -, barátságosan fogadtak. Nézelődtünk, látszott, hogy a „közönség” ismeri egymást: mosoly, integetés, vidám üdvözlések. Legalább 45 lettünk a kezdésre. A kis műsor ismert dallamai ifjúságunkat hozták vissza. Olykor még meg is hatódtam.

A program második felében gyorsan átrendeztük a helyszínt. Asztalok köré ültünk, de annyian voltunk, hogy még a porszívós doboz is terítőt kapott, hogy elegendő hely legyen a finomságoknak. Nem akármilyen harapnivalóval rukkoltak elő az asszonyok. Látszott, hogy készültek erre az összejövetelre. Házi süтик ezer fajtája került kínálásra, kóstolásra, finom nedük kíséretében.

Mi csak a szervezőket ismertük, esetleg látásból egy-két embert. Azonban nagyon hamar kellemes, jó ízű társalgás részesei lettünk. Egyáltalán nem éreztük idegennek magunkat. A tényleg utolsó, szép nyári napon jó volt kicsit bepillantnunk ezen közösség életébe. Örülünk, hogy e szép évszakot a plébánia híveivel mi is együtt búcsúztathattuk. Nagyon jól éreztük magunkat! Köszönjük a meghívást!

K. & T.

Karitás hírek

Dag Hammarskjöld néhai ENSZ főtitkár így imádkozott: „Uram, adj tiszta elmét, hogy lássalak! Uram, adj alázatot, hogy halljalak! Uram, adj szeretetet, hogy szolgálhassak! Uram, adj hitet, hogy benned maradhassak!”

Karitás csoportunk a zsinati munka során szeretné tagjai és alkalmi segítői körét bővíteni, hogy jobban szolgálhassuk a hozzánk forduló, rászoruló embereket. Ezért hívtuk szeptember 5-én megbeszélésre a szegénygondozó nővérekhez azokat a híveket, akik kitöltötték a karitás munkára vonatkozó – a templomban korábban kiosztott – kérdőíveket, melyekből azt szerettük volna megtudni, miben tudnánk mi segíteni, és miben tudnának ők bennünket segíteni.

Köszönjük, hogy megtisztelték minket azzal, hogy munkát vállalnak csoportunkban!

Ők azok, akik megfogadták Stefan Wyszynsky bíboros szavait: „*Tevékenyen vegyél részt közösséges életében! Légy nyitott a szegények és betegek szenvedéseinek orvoslására!*”

Minél többen vagyunk a csoportban, annál többet tudunk segíteni, ahogy Gandhi mondja: „*Cselekedj, de ne kutasd tetteid hasznát.*”

Máris vállaltak feladatot az újonnan érkezők. „Munkanélkülivé” nem fognak válni, ezt garantáljuk!

„Ősz váró, sóvárgó,
Szíve már örvendő.
Jönnek a gyerekek!
Zúgnak a tantermek.
Berreghetsz csengő!
Hűséges csengő!”

„Becsengettek” a Teleházban felnőtteknek és gyerekeknek. János atya megtartotta a „tanév” első bibliaóráját. Szép számmal jöttek szülők, nagyszülők, unokák. Kedves vendégünk is volt, Moris atya, francia szerzetes, aki a cigánypasztoráció után érdeklődik Magyarországon. (80. születésnapja volt, a közönség szép énekekkel köszöntötte.)

Püspök atya a Miatyánkról elmélkedett. Mindenki elmondta, mikor és hogyan imádkozik, egyedül vagy közösségben. Jól megtanultuk, hogy nem csak akkor kell imádkozni, mikor kérünk valamit, amikor csak „hasznót” akarunk az imából! Nagyszülők mesélték, hogy sokszor az unokák figyelmeztetik őket, hogy imádkozni kell.

Idéznék Gégény István „El nem mondott ima” című verséből:

„Mert az igaz fohász nem az ajkakon,
Benn a szívben fakad.
Szállni tanul lelkem,
Szólni a szám.
Közben a csend néma szárnyain
Az Úrhoz talál imám.

Kívánjuk, hogy az „új tanévben” mindenki imája találjon el az Úrhoz, János atya gondolatai segítsék az embereknek elhozni a boldogságot és a békét!

Recska Valéria

(János atya megígérte, hogy plébániánkon is folytatja bibliaóra sorozatát, ennek időpontja még nem ismeretes. Amint kialakult ennek „órarendje”, hirdetni fogjuk. Szerk.)

Isten szava

A jó Isten hozzánk
sohasem szólt szebben,
soha meghatóbban,
mint a szeretetben.
Szívünk dobogása
az Isten beszéde,
megérti a földnek
minden nemzetsége.
Minden falat, amit
megfelezel mással:
fölér Isten előtt
egy-egy imádsággal.
S míg födeled védőn
hajlik az árvára:
ha szalmafödél is
az az Isten háza.
Mert az Isten hozzánk
sohasem szól szebben,
mint a könyörülő
édes szeretetben.

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen (Jn 3,16). Ezt a szeretetet kell eltanulnunk tőle, és megvalósítanunk életünkben! Legelőször a családukban... (Szeptemberi imaóránk gondolataiból. Szerk.)

Hirdetések, programjaink

Szeptember:

29. vasárnap: Szentírás vasárnapja, a magunkkal hozott Szentírások megáldása a szentmisék után.

Október:

Rózsafüzért imádkozunk minden hétköznap (hétfőtől péntekig) templomunkban 17.30-kor.

1. kedd: szüreti szentmise a Rozália kápolnában 17 órakor, bemutatja Székely János püspök atya.
5. szombat: Kerektemplom éjszakája 18-24 óráig.
- 5-6. jótékonyági vásár Márk gyógyulásáért.
11. péntek: régi énekkaraink találkozója 16 órakor a Mindszenty aulában.
12. szombat: Gyógyító imaszolgálat a ferences szegénygondozó nővérek vezetésével 15 órától a templomban.
15. kedd: októberi imaóránk 18 órakor.
19. szombat: lelki nap pedagógusoknak 15 órától a Mindszenty aulában, vezeti Tamás Gábor ferences atya.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Röviden...

• Összefogás Márkért – folytatjuk a segítő akcióinkat, hogy imáink mellett anyagiakkal is segíthessük Márk gyógyulását. Jótékonyági vásárt szervezünk a Kerektemplom éjszakája programunk alatt, ill. utána vasárnap a szentmisék előtt és után. (Okt. 5-6.) *Adományokat kérünk és várunk* ehhez, elsősorban kézműves/házi készítésű dolgokat (ebbe lehet házi lekvár, szárazsütemény csomag, aszalt gyümölcs, ...), képzőművészeti tárgyakat, könyveket, CD/DVD-t, olyan dolgokat, amit magunk is szívesen megvennénk. Ezeket október 4-ig várjuk a sekrestyében, ill. irodánkban. *Segítsünk együtt – majd vásárlásunkkal is!*

• Az idén is megrendezzük a Kerektemplom éjszakáját, október 5-én, szombaton az esti szentmisével kezdődően – éjfélig. A részletes program kialakításán dolgozunk, hamarosan hirdetni fogjuk (lesz templom bemutatás, gyermekotthonosok műsora, énekkarok, ferences nővérek, taize-i imaóra, ...). Szeretettel hívunk minden érdeklődőt, a templomunkat eddig „elkerülőket” is!

• A ferences szegénygondozó nővérek vezetésével – immár hagyományunknak mondhatóan – gyógyító imaszolgálat lesz templomunkban október 12-én, szombaton 15 órától. Érdemes rászánnunk néhány órát, hogy lelkünk sebeiről gondolkodjunk, keressük a gyógyulás lehetőségeit. Szeretettel hívjuk híveinket, és minden testvérünket!

• Lelki napot szervezünk pedagógusoknak, minden neveléssel foglalkozó, illetve korábban ezen területen szolgáló testvérünknek október 19-én, szombaton 15 órától a Mindszenty iskola aulájában. Meghívott előadónk Tamás Gábor ferences atya, gimnáziumi tanár. Várunk minden érdeklődőt, elsősorban a pedagógusokat.

• Családos közösségünk a plébánia udvarán felújítási munkát végez. Újratelepítették a fűvet, ill. kavicsos kerékpártárolót alakítottak ki. Csapatuk összekovácsolódását ezen közös munkájuk is segíti.

• Az 50 éves jubileumát ünneplő Esztergomi MonteVerdi Kórus szeptember 29-én 19 órakor koncertet ad a bazilikában. Kodály Missa brevis mellett acapella kórusművek is felcsendülnek. Ezen hangversenyen néhány szentannás kórustag is énekelni fog közös karnagyunk, Hunyadi Zolán vezényletével. Szeretettel hívjuk és várjuk az egyházi zene kedvelőit erre az ünnepi hangversenyre!

• Orgonánk felújítása megtörtént, de a fűjtató javításához cseréjéhez még szükség lenne becslések szerint 2-300.000 Ft-ra. Kérjük híveink nagylelkű támogatását.

Köszönöm Uram!

Uram, éreztem, szóltál hozzám
- így szólítottál: gyermekem! -
templomodban megérintettél,
hol némán hajtottam fejem.
Köszönöm, Néked, Istenem!

Uram, tudom, kiválasztottál,
veszni bárányod nem hagyod.
Mikor fájdalomban gyöttrődtem,
Te bekötötted a sebem.
Köszönöm, Néked, Istenem!

Uram, fényt adtál a látásra,
örülni szép természetem.
Csodálni égen-földön látszó
hatalmadra nyitod szemem.
Köszönöm, Néked, Istenem!

Uram, engedél új tavaszt még,
megtartottál kegyelmesen.
Virágszirmoknak záporában
látom, irgalmad végtelen.
Köszönöm, Néked, Istenem!

Uram, vezess Szent Lelked által,
ne lakjon bennem félelem.
Golgotán, Fiad szent vérével
megmentette az életem.
Köszönöm, Néked, Istenem!

Uram, ingó hitem táplálod,
ajkamra szót adsz szüntelen.
Igédde! hadd hirdessem másnak:
tart még a földi kegyelem.
Köszönöm, Néked, Istenem!

Uram, engedd, hogy küldetésem
teljesítsem hálatalten.
S ha erőm fogyva Hozzád térek,
végső sóhajom ez legyen:
- Köszönöm, Néked, Istenem!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Pozsonyi Árpádné, Meszes B. Jánosné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2013. október
VI/10. szám

A bőség zavarát éljük át egyházközségünkben. Az elmúlt időszakban ismét sok szép programunk volt, és a sorozat folytatódik. Minden korosztály találhatott magának valót, és a résztvevők megtapasztalhatták a közösséghez tartozás örömét, a programok által pedig a Jézushoz tartozást is!

Rendezvényeinknek ez a célja, értelme, hogy a szent-misében, az oltárközösségen túl is megtapasztalhassuk, megélhessük ezt a közösséget Istennel, emberrel. Már akinek van erre igénye...

Hitünkben, emberségünkben előre kell haladni. Köszönjük „újságíró” testvéreink lelkes élménybeszámolóit, tanúságtételeit. És köszönjük mindenki segítségét, közreműködését, akik által mindannyian gazdagodhattunk!

Kedves Testvérek!

Végére értünk annak a sorozatnak, melyben a szentségekről gondolkodtunk. Utoljára maradt a bűnbocsánat szentsége, amely mindig aktuális számunkra, különösen a Hit Évében.

1. Mi a bűnbocsánat szentsége?

- A bűnbocsánat szentsége az a szentség, amelyben a gyónató pap feloldozása által elnyerjük Istentől bűneink bocsánatát és kiengesztelődünk az egyházzal.
- Tehát Isten az, aki a bűnököt megbocsátja.
- Ezzel a szentséggel a keresztség után elkövetett bűneinkre nyerünk bocsánatot.

2. Mi a bűn?

- Amikor tudva és akarva nem engedelmeskedünk Isten parancsainak.
- Tudva: Tudom, hogy most véték Isten ellen. Akarva: Akarom is.
- Ha a kettő közül hiányzik valamelyik, akkor nem lehet bűnről beszélni.
- Isten parancsa: a szeretet főparancsai, tíz parancsolat.

3. Milyen bűnök lehetnek?

- *Bocsánatos bűn:* a mindennapok hibái, kisebb bűnök. Ezeket nem kötelező meggyónni, de az egyház ajánlja, mert ezekkel is alakítani, formálni tudjuk a lelkiismeretünket és segít a rossz hajlamaink leküzdésében.
- *Halálos bűn:* Amikor a bűnnel teljesen elfordulunk Istentől, súlyosan vétünk a szeretet (mind az Isten, mind az ember) ellen. Ha ilyen bűnt követünk el, kötelező a gyónás, hogy újra tiszta legyen a lelkünk.

4. Mi a teendő ilyenkor?

a) *Első lépés* a megtérés, az Istenhez történő visszatérés, odafordulás.

- Ez azt jelenti, hogy bánom az elkövetett bűneimet és elhatározom, hogy többé nem vétkezem.
- A bánat lehet tökéletes, melyet az Isten iránti tiszta szeretet táplál, és lehet tökéletlen, amikor az Isten büntetésétől való félelem táplálja.

b) *Felkészülök a szentgyónásra:*

- Visszagondolok, mikor gyóntam utoljára.

- Ez azért lényeges, mert az onnantól elkövetett bűnököt kell végiggondolnom.
- Ha még nem gyóntam, akkor a keresztelésem óta elkövetett bűnököt kell végiggondolnom.

c) *Kérem a Szentlélek segítségét:*

- Hogy bűneimet jól felismerjem (magamtól nem biztos, hogy eszembe jut),
- És őszintén meg is tudjam bánni (nem könnyű dolog a bánat).

d) *Előveszem a lelki tükröt:*

- A lelkítükörben vannak a különféle bűnök felsorolva. Ez minden ima-könyvben megtalálható. Ebből írom ki azokat a bűnököt, amelyeket elkövettem, és hozzáírom még azokat is, amit elkövettem, de nincs benne a lelki tükrőben.

e) *Megbánom a bűneimet:*

- Ez fontos, mert bánat nélkül nincs bocsánat. Isten mindent meg tud bocsátani, csak azt nem, amit nem bánok meg.
- Megfogadom, hogy törekszem a jóra és kerülöm a bűnt.

5. Mít kell tennem a szentgyónás után?

a) *Hálaadás*

- Megköszönöm Istennek a kapott kegyelmet, és hogy újra az Ő kegyelmében élhetek.

b) *Élégtétel elvégzése*

- Kötelező jellegű és magamtól nem változtatható meg.
- Sokféle lehet: ima, jócselekedet, konkrét kár megtérítése.
- Ha tudom, azonnal elvégzem, ha nem, akkor a legközelebbre eső alkalommal.

6. Mik a lelki hatásai a bűnbocsánat szentségének?

- Kiengesztelődés Istennel.
- Kiengesztelődés az Egyházzal (mert bűneim sértik az Egyház szentségét és közösségét is).
- Megmenekülök az örök kárhozattól.
- Lelkiismeret békéje és nyugalma.
- A bűnök elleni küzdelemhez szükséges lelki erő növekedése (ha halogatom a gyónást, egyre több bűnt követek el, mondván úgyis mindegy, majd meggyónom).

László atya

Kerektemplom Éjszakája

Október 5-én újra vártuk a híveket és a város lakosságát a Kerektemplom Éjszakájára.

Az este szentmisével kezdődött, ahol az ifjúsági énekkar énekelt. Utána a Mindszenty iskolások mutatták be a templomot, ezzel is bizonyítva, hogy Reményik Sándor gondolatát megfogadták: nem hagyják a templomot és az iskolát.

Újként mutatkozott be a családos közösség, akik a „Répa” mesét írták át szabadon, így történhetett, hogy megismerhettük a Csiga és Csóka családot is. Kívánjuk, hogy ez a lelkes közösség a jövőben is maradjon így együtt!

A gyermekotthon és a Családok Átmeneti Otthonának szívre ható műsora után került sor kórusunk és a Corde Voto együttes közös koncertjére. Meghallgattuk a szegénygondozó nővéreket, akik nagyon sokat tesznek a szegényekért.

Karitás csoportunk vállalta a zsiros kenyér készítését. Önkénteseinkkel kentük a kenyeret. A teát a Korompai házaspárnak köszönhattük.

A lelkes tagjaink helyálltak éjfélig a sátorban, amikor már a hívek és a látogatók megfogyatkoztak.

„Ossz szeretetet, bárhova mész. Legfőképpen a saját házában...” A kerek templom a mi házunk. Reméljük, akik meglátogatták „házunkat”, jobb érzésekkel és boldogabban távoztak tőlünk.

Recska Valéria

Az esztergomi gyermekotthonból 13 növendék jelentkezett ezen az őszön: nagyon szívesen eljönnének a Szent Anna templomba és bemutatnák, elmesélnék, „elénekelnék” hogyan élnek, kik is ők. Poncsák Zsuzsa énektanár vezetésével 2 héten keresztül teljes erőbedobással próbáltak, nagy izgalommal várták a **Templom éjszakáját**. Dóra például úgy készült, hogy most az egész programot imádságként éli meg, és így lesz jelen a megosztásban. Evelin szíve mélyén keresi az igaz hitet: ezért vállalkozott a részvételre. Csodálatosan érezték magukat a növendékek, látták, hogy milyen szeretettel fogadja őket a templom közössége. Minden kedves, dicsőítő szó, amit kaptak, taps, barátságos pillantás, finom tea és zsiros kenyér – mind az ön-bizalmukat és a megváltott világba vetett bizalmukat építi újjá – köszönet érte!

K. B.

Ebben az évben a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Családok Átmeneti Otthona is bemutatkozott a Szent Anna templomban a **Templomok éjszakája** rendezvényén. Szakmai vezetőként röviden bemutattam az Otthonunkat: 2008 óta működünk 30 férőhellyel, 9 hajléktalanná váló és kiskorú gyermeket nevelő családnak tudunk egy időben otthont biztosítani 1 évre. A családoknak térítési díjat kell fizetniük és takarékoskodniuk, hogy megalapozzák az otthonból való kilépésüket. Elmondtam azt is, hogy munkánkhoz nagy segítséget kapunk fizikai és lelki szinten is a plébániától, László atyától, a plébánia közösségeitől és a karitástól. Továbbra is szükségünk van az értünk mondott imákra, fohászokra, ezt kérjük és köszönjük. Istennek legyen hála!

A rendezvényre meghívtam volt és jelenlegi lakóink közül is néhányat. Olyan imákat, verseket olvastunk fel, amelyek mireánk is nagy hatással vannak. Gondoltuk, szívesen hallgatják mások is. Ketten tanúságot tettek. A meghatódottságtól rövidre fogták mondanivalójukat.

Aranka arról beszélt, hogy 18 évesen kellett társ nélkül helyt állnia, mert kislánya agyhártyagyulladásra kapott. 5 napig semmi biztatót nem hallott az orvosoktól. Naphosszat imádkozva állt gyermeke mellett és érezte Isten segítő jelenlétét. Az életében bekövetkezett nagy nehézség vezette őt Jézushoz.

Hajnalkának három gyermeke van. Ismét várandós lett. Megtudta, hogy a kicsi fejlődése rendellenes, de ennek ellenére megtartotta a babáját. Két hónapja elvesztette hathónapos magzatát. Azt mondja, nehéz volt ez az időszak számára - korábban már elvesztett egy csecsmőt bölcsőhalálban -, de hívő emberként most már könnyebben el tudta fogadni Isten akaratát.

*Tittmann Lászlóné Dankó Katalin
szakmai vezető*

A szeretetről való tanúságtétel

Jótekonysági vásár Márk gyógyulásáért

Manapság egyre csak azt halljuk, hogy milyen rossz ez a világ. Ha valami jó történik velünk, az olyan természetes, hogy észre sem vesszük.

„**Amit** egynek tettetek a **legkisebbek közül**, nekem tettétek!” (Mt 25,40) A tevékeny felebaráti szeretet: Jézust látni minden rászorulóban.

Már az őskeresztények is ezt vallották és gyakorolták, így számukra mindez természetes volt. Mi hogy vagyunk ezzel? A rohanó hétköznapokban észre vesszük a szükségét szenvedőket? A hit arra készítet bennünket, hogy felismerjük Krisztust. Az Ő tanítása sürget, hogy mindannyiszor segítsünk neki, amikor életünk útján felebarátunkban találkozunk vele, és továbbadjuk az Ő szeretetét.

Erről tettünk tanúbizonyságot október 5-én, amikor a 10 éves Mindszentys kisdíák, Meszes Márk gyógyulása érdekében jótékonyági vásárt szervezett plébániánk, tele bizalommal, hittel és imával.

Márknál nyár elején diagnosztizálták a leukémiát, amely életveszélyes állapotba sodorta, ezért azonnali orvosi beavatkozásra volt szüksége. Így került a budapesti Semmelweis Gyermekklinikára, ahol elkezdheték speciális kezelését, többek között a kemoterápiát is. Márk életében e hirtelen bekövetkezett fordulat családját is mélyen megrázta és kétségek közé taszította. Ez a kezelés nemcsak fizikai és lelki elgyengüléssel jár, de hatalmas anyagi vonzattal bír, melyet a család saját erőből próbál előteremteni.

A hírek hallatán a híveket megindította valami, amit mostanság egyre ritkábban tapasztalunk, és ez az összefogás, mely hegyeket képes megmozgatni.

Egy egész közösség áll mögötted kicsi Márk. Bizakodunk, reménykedünk, hogy mielőbb újra futni lássunk az iskola udvarán. Ehhez kérjük a Jóisten kegyelmét.

A plébánia közössége nevében hálásan köszönöm minden jó szándékú hívő adakozó szeretetét.

Ujpesti Gizella

Szüreti mise a Rozália kápolnában

Dobókó felől érkezve elének tárul az esztergomi Bazilika gyönyörű látványa hatalmas kupolájával. A forgalmas útkereszteződés mellett pedig szerényen húzódik meg egy kis kápolna, a Rozália-kápolna.

Helybéli családok építették fogadalmi kápolnának a 18. században. A későbbiekben szorgalmas szőlőművelők a szüret befejeztével hálaadó szentmisét tartottak itt, megköszönve a Mindenhatónak a gazdag, bő termést.

Ezt a régi szép szokást a Szent Anna egyházközség tagjai pár évvel ezelőtt felelevenítették, s ma már hagyománnyá vált a hálaadó mise megtartása. Most is ez történt október 1-jén Székely János püspök atya celebrálásával.

A szentmisét agape követte, amelyen nemcsak süteménnyel, hanem a hegy ajándékával, szőlővel és friss musttal is megkínálták a résztvevőket.

A szépen felújított kis kápolna pedig továbbra is a forgalmas útkereszteződés mellett vigyázza a szőlőskertek nyugalalmát a maga egyszerű, finom megjelenésével.

Béres Zsuzsa

Nyugdíjas évnyitó

Ahogy az iskolában is elkezdődött az új tanév, úgy a mi plébániánk kis nyugdíjas közösségében is - szeptember 21-én. Boldogan vártunk az ismételt találkozásra. Öröm volt látni, hogy a gondviselő Isten kegyelméből szinte teljes létszámmal

újra együtt lehettünk. Hálátelt szívvel mondtunk köszönetet Anyistik Katika gyógyulásáért, hogy újra velünk lehet egy nyáron átélte életveszélyes műtét után, akit az érte mondott imák visszasegítettek hozzánk. A Jóisten tudta, hogy még szükség van az ő értékes, áldozatkész életére, lelkére, hiszen ő plébániánk minden gondját-baját sajátjának tekinti, segíti.

Ide tartozik nyugdíjas közösségünk is. Hittantermünk asztalát „hóvirágtól lombhullásig” az ő friss virágai díszítik, emelve együttlétünk ünnepi hangulatát. Ezek közül is kiemelkedik évnnyitó összejövetelünk, amikor mindenkit egy gyönyörű virágcsokor vár, megemlékezve az évközi névnapokról, születésnapokról. Aggódó szeretettel vártunk vissza, Katikánk!

A „Boldog asszony, Anyánk” eléneklése után emelt lélekkel hallgattuk László atya kedves üdvözlését. A plébános atya ismertette az elkövetkező hónapok plébániai nagyobb eseményeit: Kerektemplom éjszakája, idősek köszöntése, novemberi egyházközségi zsinat.

Asztalainkról most sem maradtak el a finom szendvicsek a finom teával – szorgalmas testvéreink keze-munkájával és az ügyes háziasszonyok süteményeivel.

Mélységes hálával köszönjük meg mindenható Atyánknak és az értünk mindig közbenjáró Szűzanyánknak, hogy újra együtt lehettünk. Kérjük oltalmazó szeretetüket, hogy kis közösségünk egészségben, szeretetben továbbra is találkozhatson Isten nevében, gondviselő szeretetében.

Szeretettel várunk minden nyugdíjas testvérünket közösségünkbe!

Bányai Pálné

Kedves megemlékezésnek voltunk részesei a múlt szombaton.

Szokásos nyugdíjas összejövetelünket az Mindszenty iskola aulájában tartottuk. Nagy igyekezettel elkészített szendvicsekkel, süteményekkel és üdítőitalokkal vártuk a harmadik gyerekeket.

László atya kedves szavai után elkezdődött a nagy gonddal betanított színes – nagymamáknak és nagypapáknak szóló – idősek napi műsor. A kislányok és kisfiúk szavalatokkal és énekekkel, furulya- és hegedűszóval köszöntöttek.

A nagylányok egy-egy verssel zárták az ünnepséget. Különösen megható volt Óbecsey István Szeressétek az öregeket című verse, amely sokunknak könnyeket csalt a szemébe. A műsor végén megköszönve az előadást, kölcsönösen megajándékoztuk egymást: mi a gyerekeket, ők pedig minket. Mert „A legnagyobb művészet, tudod mi? Derűs szívvel megöregedni!”

Ez a kedves megemlékezés nem jöhetett volna létre Andrea néni, Éva néni, Kati néni és Ramon bácsi nélkül. Köszönet érte. Majd jóízű falatozás és beszélgetés után átmentünk a templomba, ahol a szentmise után elkezdődött a templomok éjszakája műsorsorozat - a plébánia területén működő csoportok bemutatkozásával. Nagyon színvonalas volt.

Szendrő Péterné

Karitás hírek

„A szeretet gyakorlása az özvegyek és árvák, a rabok, a betegek és mindenféle szükséget szenvedők iránt éppúgy a lényeghez tartozik, mint a szentségek szolgálata és az evangélium hirdetése” - írta XVI. Benedek pápa.

Október 9-én a belvárosi templom plébániájára hívtuk és vártuk azokat az intézményeket, amelyek elkötelezettek és szociálisan érzékenyek a szükségét szenvedők iránt.

Kétellyel a lelkemben indultam erre a találkozóra. Sokszor voltam már ilyen „első” összejövetelen, ahol aztán nagyfokú érdeklődést szokatam tapasztalni. Hát, ilyen „nagyfokú érdeklődést” kívánok mindenkinek, ami most itt volt!

Egyre jöttek az intézmények vezetői vagy képviselői. „Rohammal” elfoglaltuk a plébánia hittantermét, ami majdnem kicsinek bizonyult, Harmai Gábor atya nem kis öröme.

Karitás csoportunk és Klarissza nővér volt ezen **Szociális Kerekasztal** életre hívója.

Klarissza nővér, a lelkes főszervező régi vágya teljesült ezzel. Ő köszöntötte a megjelenteket. Hogy kik voltak ők, nem sorolom fel, mert az Élő Sziget novemberi számát is megtöltené. Jó volt találkozni régi és új ismerősökkel, sok hasznos dolgot hallottunk egymástól.

Imádkozzunk azért, hogy Klarissza álma valóra váljon, és valóban hatékony együttműködés alakuljon ki közöttünk, hogy segíteni tudjuk a ránk bízott gyerekeket és felnőtteket!

Virág Ferenc püspök gondolataival fejezem be: „Keresztény felebaráti szeretet, mely erkölcsi felfogásunk alapszabálya s szent hitünk legbájosabb virága, külön is parancsoló kötelességünké teszi, hogy egyenkint és szervezeten a magunk hatáskörében is megtegyünk minden tőlünk telhetőt szükségét szenvedő felebarátaink megsegítésére, elesett embertársaink fölemelésére, s ne várjuk ölbe tett kezekkel vagy hiú kifogásokkal, melyek saját szorultságunkkal kérkednek, hogy mások gondoskodjanak a bajok enyhítéséről.”

Nem várunk ölbe tett kézzel, decemberben találkozunk!

Recska Valéria

A múlt hónapja számunkban Veronika és Marianna szegénygondozó nővérek köszöntek el egyházközségünkötől, mivel szolgálatukat új állomáshelyükön folytatják. Az Esztergomba újonnan érkezőket szeretettel köszöntjük. Isten hozta őket! Közülük M. Lúcia nővér mutatkozik most be. (Szerk.)

Mária Lúcia nővérnek hívnak. Egy hónapja kerültem ide Esztergomba. Az előző szolgálati helyeim kicsit mások voltak. 2 évet Siófokon, majd 9 hónapot Szovátán – Csaba testvér házában – töltöttem.

Amit tapasztaltam, hogy minden új szolgálati helyen más és más kihívások, lehetőségek várnak rám. Emiatt nehéz, de ugyanakkor egy új lehetőség, hogy megtapasztaljam Isten gondoskodását, szeretetét. Az biztos, hogy bárhol is voltam, az emberek nagyon befogadóak, kedvesek voltak, és eddig itt Esztergomban sem tapasztaltam mást. Nagyon köszönöm a befogadást, a kedves, bátorító szavakat, mosolyokat.

Remélem, hogy amint korábban úgy most is megtalálom majd a lehetőségeket a találkozásra, új kapcsolatok kialakítására. Köszönettel és imával:

M. Lúcia nővér

„Daloljatok az Úrnak!”

„Az egyetemes Egyház ránk hagyott zenéje felbecsülhetetlen értékű kincs. A szent szövegeket kísérő dallam az ünnepélyes liturgiának szükséges és a teljességhez tartozó része.” (Liturgikus Konstitúció 112.)

Az esztergomi Szent Anna Plébánia énekkara több évtizedes múlttal rendelkezik. Nyitrai László, aki 25 éve folyamatosan tagja a kórusnak, október 11-én a plébános atyával együtt találkozóra hívta a régi társakat. Az összejövetelen mi, jelenlegi énekesek is részt vettünk.

Az ötletadó Anyistikné Kató néni sokat segített a tervezésben, az előkészítésben is. Ő gyűjtötte össze például a meghívottak névsorát, elérhetőségüket és postázta a meghívókat.

A rendezvényre sokan eljöttek. Sajnos már nem mindenki lehetett jelen, mert elszólította az Úr. Többen romló egészségük miatt maradtak távol.

A Mindszenty iskola aulájába belépve az a furcsa érzésem támadt, hogy otthon érzem magam. A gonddal megterített asztalok, a halk duruzsolás barátságos légkört teremtett. László

atya köszöntő szavai indították az emlékezést. A folytatásban névsorolvasás következett. Ez azért volt célszerű, mert így kicsit többet megtudtunk egymásról. Többek között azt, hogy Szarvas Tibor, aki jelenleg már Budapesten él, énekelte hosszú éveken keresztül a Passió evangélistáját.

Szeretettel idézték fel a megjelentek elhunyt karnagyuk, Téglás József alakját, kórusvezetői praktikáit - a róla készült fotó előtt. Az ő névnapjára született hajdani „költemények” Bajáné Marika tolmácsolásában hangoztak el. Előkerültek a régóta őrzött és az alkalomra előbányászott fényképek is.

Ezt követően jelenlegi karnagyunk, Hunyadi Zoltán irányításával rendhagyó kóruspróbára került sor. A szólamok összeálltak, a próba elkezdődött. Nagy izgalommal forgatták elődeink a kottákat, és gyorsan megtalálták a megfelelő hangot.

Az olasz Giuseppe Ferrari a zenei hangok lélekre és szellemre gyakorolt hatását így összegzi: a „dó” fokozza a bátorságot; a „re” fejleszti az alkotóképességet; a „mi” felébreszti a tudást; a „fá” a természet szeretetére, a „szó” magasabb rendű eszmék követésére ösztönöz; a „lá” kifejleszti az akaratot; a „ti” táplálja a hitet.

A találkozót a 6 órakor tartott ünnepi szentmise zárta. Régi és mostani dalosok közösen énekeltük: Minden földek (Halmos László), Keresztények, boruljatok térdre (Jósvay Gábor szövegét és dallamát Dobszay Sándor írta át vegyeskarra), Imádlak ó nagy Isten (Dobszay Sándor), Ave vera virginitas (Josquin des Pres).

A csúcspont mégis az Üdvözlégy, Mária csodálatos dallamának és jól ismert szövegének felcsendülése volt.

„Minden talajban megterem valamiféle virág. Minden napnak van valamilyen öröme. Neveld rá a szemedet, hogy meglassa azt” - írta Wass Albert.

Úgy legyen!

Szentgáli Ferencné Eszter

Gyógyító imaszolgálat

Kiemelkedő lelki élményt jelentett a ferences nővérek (aratói kishölgyek és segítők, kiegészítve a mi Klarisszánkkal) vezetése lelki délután, október 12-én a templomunkban. Nagy öröm plébániánknak, hogy már szinte hagyománnyá vált ez nálunk. A jelenlévők, akik rászánták ezt a pár órát, igazán gyógyulhattak, Jézus üzenetét hallhatták konkrét bajaikkal, és megoszthatták a közbenjáró imát értük mondó nővérekkel, segítőkkel.

Megrázó élmény, mikor egy-egy felnőtt ember – látszólag külső ok nélkül – sírni kezd! Igen, hordozzuk terheinket, sebeinket, és sokszor nincs kinek elmondanunk. És egyszer csak jön egy alkalom, néhány vigasztaló szó, „Jézus azt mondja...” És mikor szíven ütött az a mondat, az a gondolat – Jézus jelenlétében a kitett Oltáriszentség előtt – hát nem tehetünk mást, megrendülünk. Lehet, hogy nem mindenkin látszik kívülről is, de hogy a kegyelem minden jelenlévőt megérintett, abban biztos vagyok!

„Az Ő sebei által gyógyultunk meg” volt a délután motója. A gyóntatószékek is „üzemeltek”, és Farkas Gábor és csapata (a Jó Pásztor közösségből) igényes és a ráhangolódást jól megalapozó meditatív zenéje is nagyon szép volt.

Hál’Istennek, voltunk annyian, hogy még az esti szentmise után is „volt dolguk” a nővéreknek a közbenjáró imát kérőkkel.

A szentmise előtt Klára nővér tanítását hallottuk. Ő már tavaly is elvárásolt bennünket kiváló stílusával, egyszerű, mégis lényegre törő fogalmazásával. Ígéretét vettem, hogy az idén is megkapjuk írásban az előadását, és a következő számban közreadjuk. (A tavalyi az újságunk 2012 októberi számában olvasható, ami a honlapunkról letölthető.)

Köszönjük Istennek és a nővéreknek ezt a felejthetetlen délutánt!
Nyitrai László

Röviden...

- Újságunk megjelenésével egy időben újabb lelki élményre hívtuk – ezúttal elsősorban az oktatással, neveléssel foglalkozó testvéreinket. Tamás Gábor ferences atya előadásáról, a lelki napról a következő számunkban közlünk élménybeszámolót.
- Márk gyógyulásáért jótékonyági koncertet szervezünk **november 9-én**, szombaton az esti szentmise után. Köszönjük az eddigi támogatást a család nevében is, és kérjük, hogy ez az összefogás továbbra is érezhető legyen közösségünkben! A koncerten „helyi erővel” találkozhatunk, igyekezzünk gyermekeket is szerepeltetni. Várjuk tehát a testvéreket erre a jótékonyági alkalomra!
- Plébániai zsinatunk november 15-16-17-én lesz, ahol a munkacsoportok az éves munkájuk alapján összeállított dokumentumokat megvitatják, kiegészítik a még felmerülő dolgokkal. A tanácskozás, megbeszélés eredményeit összegezzük, így átfogó képet, egy pillanatfelvételt nyerünk plébániánk lelki/fizikai állapotáról. Ez majd alapja lesz a továbblépésnek, kiegészítve, folytatva mindazt, amit már a zsinati évünkben – pont a megbeszéléseinken fontosnak tartva azonnal bevezettünk, megvalósítottunk.

Hirdetések, programjaink

Október:

Rózsafüzért imádkozunk minden hétköznap (hétfőtől péntekig) templomunkban 17.30-kor.

20. vasárnap: missziósvasárnap, a persely adományokat a misszió céljára továbbítjuk

24. csütörtök: megemlékezés Guanella Szent Lajosról az esti szentmisében

November:

1. péntek: Mindenszentek ünnepe, szentmise 18 órakor
2. szombat: Halottak napja, szentmise 18 órakor
8. péntek: Ünnepi gyászmissza az elhunyt plébánosokért, 18 órakor
9. szombat: Jótékonyági koncert Márkéért
12. kedd: Imaóra: este 6 óra
15. péntek: Egyházközségi zsinat megnyitása, 18 órai szentmisében
16. szombat: Zsinati napunk 8-20 óráig
17. vasárnap: Zsinatunk befejezése a 18 órai szentmisével
19. kedd: Szent Erzsébet ünnepe, kenyér osztása a 18 órai szentmisében

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

A hitoktatás menetrendje plébániánkon:

- 1-2. és 5. osztály: iskolákban, órarend szerint
3. osztály (elsőáldozásra készülve): kedd 16:30-17:15
4. osztály: hétfő 16:30-17:15
- 6-7. osztály: szerda 16:30-17:15
8. osztály (bérmálkozásra készülők): kedd 17:00-18:00

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
 Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
 Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
 Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2013. november
VI/11. szám

Végére ért a Hit éve, Krisztus király ünnepén egyház-községünkben mi is lezárjuk. Sok minden történt nálunk, ami a hitéletünk felpozícióját segíthette, sokféle lelki program is, amiről itt rendszeresen beszámoltunk, - ahogy most is. Közösségi hitéletünk szempontjából kiemelkedik két dolog: egyház-közösségi zsinatot szerveztünk és megújult a képviselő-testületünk is.

Egyházunk ezen kegyelmi esztendő gondolatával mind a közösségi, mind az egyéni hitéletet szándékozta megerősíteni. A hit kegyelem, ajándék. De ezt el is kell fogadni, és használni is kell. A földbe ástott talentum nem sokat ér – tudjuk Jézus példabeszédéből is. És a számonkérést nem kerülhetjük el.

Véget ér egyházi évünk is, a végidőket állítja elénk a liturgia. De ez a vég egyben az új kezdet, vagy inkább folytatás, amit az adventi várakozásunk előre vetít...

Mindenszentek ünnepén

Három évvel ezelőtt, mikor a városmajori óvodában elkezdtük a hittanfoglalkozásokat a kicsikkel, az első találkozásunk alkalmával a középső csoportos gyerekeknek feltettem a kérdést: Mit gondoltok, hol van az Isten?

És jöttek – jöttek a lelkes kis válaszok.

Az egyik kislány azt mondta, hogy az égben, a másik azt: a felhők felett. És akadt egy nagyon aktív kisfiú, aki már majdnem leesett a padról úgy nyújtózott, hát őt is felszólítottam. Mire ő nagy lelkesen: A MENNYEZETBEN!!!

Micsoda nyelvböjtés! Annyira vicces és aranyos volt ez a helyzet, hogy majdnem elnevettem magam. Természetesen azt szerettem volna mondani: a mennyekben. Viszont mit értett volna ez alatt - az megint más kérdés. A gyerekek és mi felnőttek is sokféle képpel rendelkezünk a jó Istenről. A képeink közül egyik-másik nagyon messze áll a valóságtól. Amit mi gondolunk Istenről és ami/aki Ő valójában.

Valahogy így állunk a **szentekkel** is és a szent fogalmával egyaránt. Hát ki az, aki manapság szent szeretne lenni?

Mikor évekkkel ezelőtt kérdeztem a kamaszok egy kis csoportját, közülük ki szeretne szent lenni, nem volt valami nagy tolongás. A szent fogalma számukra abszolút nem volt vonzó! Aztán elkezdtünk beszélgetni, mit is jelent szentnek lenni. **A szentek azok, akik a mennyországba jutottak, akik az örök életet, az örök boldogságot elnyerték. Ők azok, akik haláluk után az Isten társaságát élvezhetik.**

Így már egészen másképpen festett a „szent” fogalma.

A szentekről sokszor a lemondás, a szenvedés, a vezeklés és a fájdalom jut eszünkbe. Kevésbé az öröm és boldogság. És talán még kevésbé az, hogy olyan életet élnek ezek az emberek, amit Isten nekik szánt, és nekik így a lehető legjobb. Különleges és furcsa embereknek tartjuk a szenteket. Pedig ők csak igent mondtak és mondanak az életre. Isten meghívja őket valami nagyon szépre és ők azt elfogadják. Mi ebben a különleges?

A Teremtő hívására válaszol a teremtménye. Ő teszi teljesé az életünket. Ez lenne a természetes és nem különleges. Talán inkább azok a furcsák, akik gyermekként nem az Atya kérését teljesítik, hanem valaki vagy valami más után mennek. Viszont így azok a vágyak, amit Isten ültetett a szívünkbe, nem lesznek kielégítve. Mindig többre és többre vágyunk. Így letünk megalkotva. A legtöbbször, a leghatalmasabbal szeretnénk találkozni, az pedig az Isten.

Mindannyian meg lettünk hívva a szentek sorába. Akik meg vagyunk kereszttelve - a szent olajjal való felkenésünk is egy jel. Küldetést kaptunk, amit vissza is utasíthatunk, de el is fogadhatjuk, és ha elfogadjuk, akkor Istennek lefoglalt életet fogunk élni, mérhetetlen nagy szabadságban.

Kérjük minden szentünk közbenjárását, segítsenek arra az útra, amit Isten megálmodott számunkra!
István atya

Novemberi gondolatok

A liturgikus év vége felé a szentmise szentírási szakaszai a végidőkre emlékeztetnek. Magunk is temetőbe járunk, szertartással emlékezünk megérkezett hozzátartozóinkra, imádkozunk, fohászkodunk, - talán el is beszélgetünk velük. Őket is kérdezzük, mi is van odaát, mert a saját eltávozásunk is eszünkbe jut...

November elején felbolydul az ország, legalább ilyenkor felkeressük mieink nyughelyét. Szülőfalumban csendesesen vartak engem is enyéim: szüleim, nagyszüleim, rokonaim - és immár egyik testvérem is. Csendesesen jelzik az utat, merre is halad a földi élet...

Elevenen él bennem nagyanyám temetése (1987), édesanyám mondta legfiatalabb húgának: no, Bözsi, most már mi következünk. Bözsi (keresztanyám) az idén pár nappal Mindenszentek előtt csatlakozott szüleikhez, nővéreikhez - csendesesen figyelmeztetve minket: no, most már ti következtek...

Igen, jövünk... Követjük szüleink generációját. De nemcsak ezen a temetőbe vezető úton, hanem tovább, az örök élet felé! Mert életük példája, az egyszerű emberek egyszerűen megélt hite; nem szavakkal, de életükkel megvalósított szeretetük útjelző tábla, amely messze túlmutat a temetőn.

Gyermekkorom színhelye, a genius loci mindig mélyen megérint. A szülői ház, a templom - ahogy nagyapám kiballag a sekrestyéből meggyújtani, majd eloltani az oltár gyertyáit, ahogy édesapám osztja az Új Embert, nagyanyám, édesanyám helye a padban...

Ez a szeretetkapcsolat nem szűnik meg attól, hogy ők már odaát vannak! Talán még jobban letisztul. Ezáltal Isten szeretetét is egyre mélyebben megértjük, megérezzük, mert már földi dolgok, emberi gyengeségek nem tudják megrontani. Inkább egyre csak szépül. Talán ezért könnyes néha a szemünk, ha temetőben járunk...

Nyitrai László

Olvasói levél

November a halottak hónapja. Ilyenkor gyertyát, mécses gyújtunk eltávozott szeretteink emlékére. Halottak napja környékén szeretek egyedül is visszatérni a temetőbe, amikor kevesebb az ember és nyugodtan, zavartalanul imádkozhatok, emlékezhetek...

Leteszem mécseseimet, s lángjuk táncoló fényénél kirajzolódik előttem nagymamám alakja, keresztpám arca, öcsém csibészes mosolya, a messzeségből szinte hallom apám biztató szavát. Könnyes szemmel emlékezem... Látom azokat a régi májusokat, amikor már hajnalban útra keltünk édesapával a Barát-kúti erdőbe gyöngyvirágot szedni, hogy mire a délutáni tanítás elkezdődik, vihessem a tanító néninek a természet e csodálatos ajándékát.

Csendesen lépkedek tovább a temetőkertben. Megállok keresztpám sírjánál. Már tíz éve, hogy elment. Szemem előtt látom, amint ott áll a Terézia utcai ház kapujában és áttekint a túloldalra. Mostanában, ha arra járok önkéntelenül is átnézek arra a kapura. Eszemmel tudom, már nincs közöttünk, aki integessen, de szívemmel még mindig várom! Ilyenkor csendben elmondok érte egy imát.

Nagymamám sírjához érve, eszembe jutnak azok a régi nyarak, amikor nagyival a szőlőbe indultunk. Amikor bezárta a kaput, megfogta a kezem és ennyit mondott: „Istenem, segíts!” El is magyarázta, mindenhez kell az Égiek segítsége. Ahhoz is, hogy este épségben hazaérjünk, ahhoz is, hogy munkánknak haszna, gyümölcse legyen.

Ezt én már kisgyermekként nagyon megjegyeztem, és azóta is Isten segítségét kérve indulok utamra. Nagyanyám tanított emberségre, önzetlenségre. Tőle hallottam mindig, jobb adni mint kapni, hogy nem csak akkor teszünk meg valamit, ha fizetnek érte, hanem egyszerűen szeretetből, jóságból. Sokat gondolok rá, és nemcsak ezekben a napokban. Lelki szemeimmel látom, ahogy ott áll annak a régi háznak a kapujában és hazavár.

Tudom, a kis mécsesek fényéből egyszer mindannyian hazatalálnak...
Szenczi Istvánné

Az év vége felé közeledünk. Ilyenkor az ember számot vet, milyen is volt ez az év. Mit tudtam megtenni, ill. mi az, ami jövőre marad? Ezt nemcsak egyéni szinten, hanem a mi közösségi szintünkön is érdemes végiggondolni. Mögöttünk van az egyházközségi zsinat, amelynek az év során már sok gyümölcse volt és van (családközösség, gyermek és ifjúsági közösségek, baba-mama klub, megújuló karitás közösség stb.), de bízunk benne, hogy még bőven lesz is.

Ezen a zsinaton a gazdasági bizottság beszámolt éves munkájáról, melynek lényege a plébánia gazdasági működése volt. Még a zsinati tagok közül sem tudta mindenki, hogy a **plébánia önfenntartó. Nem kap sem az államtól, sem az egyháztól rendszeresen pénzt. Minden plébániát az odajáró hívek perselypénzéből, adományából és egyházi hozzájárulásából tartanak fenn. Más bevétel nincs.** Éppen ezért kérjük tisztelettel és szeretettel a kedves testvéreket, hogy aki az idej egyházi hozzájárulását még nem tudta rendezni, az december hónapban lehetősége szerint tegye meg. Ezzel is segítjük a templom kisebb felújítását, rendbetételét, a plébánia mindennapos kiadásait, a liturgia szépségét, közösségeink működését. Hozzájárulunk a nagy plébániai közösségünk jövőjéhez is. Hiszen jövőre szeretnénk a plébánia tetőterét tovább is beépíteni, mert nagy örömünkre sok közösség működik már, így kevés a két hittanterem.

De a zsinaton más tervek, gondolatok és ötletek is felmerültek, amelyeket szintén jó lenne megvalósítani. Éppen ezért **fogjunk össze** ezért a plébániáért, a **MI PLÉBÁNIÁNKÉRT**, hogy ezeket a célokat elérve még inkább tudjunk lelkileg megújulni. Mindenki adományát Isten fizesse meg százszorosán!

László atya

Néhány adat **pénzügyi helyzetünkről**, összevetve az előző évekkel:

Sajnos, az önkéntes hozzájárulás (korábban: egyházi adó) az utóbbi években csökkenő tendenciát mutat, idén pedig még rosszabb a helyzet: szeptember végéig még a tavalyi 60%-át sem értük el. A persely bevételünk 66% (időarányosan 75% lenne a kívánatos). A stóla bevételek és az adományok tekintetében időarányosan állunk az előző évekhez viszonyítva.

Az egyházi ajánlás szerint az önkéntes hozzájáruláshoz az elvárás: a teljes jövedelmünk 1%-a. Ez azt jelenti, hogy pl. **havi** 100.000,- Ft jövedelem után 12 x 1.000,- azaz: 12.000,- Ft az **évi** elvárt hozzájárulás. Ennek befizetése több részletben és módon is lehetséges (banki átutalással, esetleg havi vagy negyedéves részletekben kisebb terhet jelenthet). Számlaszámunk az újság impresszumában, ill. honlapunkon megtalálható.

Gazdasági bizottság

A gyógyító imaszolgálat alkalmi kiemelkedő lelki programok templomunkban. És aki gyógyulást keresett, talált is, ebben biztos vagyok! Mert ilyen alkalmakkor Jézus a gyógyító, aki jelen volt. A kegyelem csatornáit kiválóan működtetik: köszönjük a ferences nővérek és segítők szolgálatát. És köszönjük Klára nővér tanítását, ami itt olvasható. Szerk.

Mindenki magából indul ki?

Tavaly egy éve, október 14-én találkoztunk itt, Esztergomban, a Szent Anna templomban. Előtte pár nappal, október 11-én, a II. Vatikáni zsinat megnyitására 50. évfordulóján kezdődött a HIT éve. Rómában az evangelizációról, misszióról gondolkodva, a hit továbbadásán munkálkodott a püspöki szinódus. Most a Hit éve vége felé közeledünk, de a hit kihívása ugyanolyan erővel megmarad itt a földön, amíg a „kegyelem esztendeje”, Isten türelmes, igaz életre hívó munkálkodása tart (vö. Lk 4,19). Így a hit témáját fűzöm tovább.

Az evangéliumban Jézus gyakran szólít hitre. Nem ritkán magát a gyógyulást is a beteg hitének tulajdonítja: „*hited meggyógyított téged!*” A pogány kánaáni asszony (vö. Mt 15,21-28) hallott Jézusról, ezért hihetett benne. A technikai eszközök, módszerek fejlődésével párhuzamosan továbbra is fontos mar-

rad az élő szóval történő hitvallás, mivel „*a hit hallásból ered*” (vö. Róm 10,17). Ez az elvileg nem-hívó, gyakorlatilag nagyon is hívó kánaáni asszony lerázhatatlanul belekapaszkodik a hitébe, abba, amit hallott és tudott Jézusról. „Ismeretanyaga” Jézusról valószínűleg a miénknél jóval kevesebb lehetett. Te-központúan a lánya gyógyulására és a Megoldásra figyel. Nem veszíti el ezt a fókuszot, nem akad fenn a sérelmein. „**EGY-ÜGY-űen**”, „**EGY-szerűen**”, „**EGYenesen**” bízunk tovább, és nem is csalódik. Így szól hozzá Jézus: „*Asszony, nagy a hited. Legyen hát akaratod szerint.*” És nyomban megtörténik a kért és várt gyógyulás. Figyelemre méltó, hogy nem elsősorban mi törődünk Isten akaratával, a Miatyánk sokszoros elmondása ellenére sem, hanem Isten figyel oda nagyon mélyen a mi akaratunkra, Tőle kapott hiteles vágyainkra.

Becsületesen szembe kell néznem gondolataim „görbéivel”: amikor egy gondolat szépen egyenesen elindul, – jóindulattal, a valóságra figyelve, vagyis alázatosan – és egyszer csak hirtelen, sokszor alig észrevehetően, visszakanyarodik hozzám. Az egyenesen megjelenik egy „kampó” vagy „horog”, amelyen „fennakadok”, „kiakadok”, amely kiránt engem az igazságból, a valóságból, az élet szeretetéből és szolgálatából. Ilyen „kampós gondolatok” lehetnek pl. a villámgyorsan beugró – embertárs-

immal kapcsolatos – összehasonlítások; a másik leértékelése abban a hiszemben, hogy ezzel én felértékelődök; az irigység, féltékenység, amikor más adományait, lehetőségeit „elkívánom”; a megfelelni akarás a belső és külső elvárásoknak: „mit gondol rólam a másik” tetszékenységgel, vagy a negatív „bebeszélések”, amelyek hangosabbá válnak bennem a hit és bizalom hangjainál.

Ha kiegyezek a kísértő hanggal, akkor ez a „kampó” kiránt engem a Te-központúság mélységéből: ott és akkor felszínes, én-központú/egoista leszek. A szeretet másokra figyelő árama megakad/elakad, ami – főleg hosszabb távon – megbetegít. A legjelentősebb gyógyulás épp a Te-központúságban rejlik, ami maga a szeretet. Nem véletlen, hogy Jézus a szeretet parancsában foglalja össze a törvényt. Ha pedig Ő megparancsolja nekem a szeretetet, az a teremtő szó erejénél fogva képesít is engem a szeretetre. A sátán egyik legbántóbb hazugsága ez: „te nem tudsz szeretni!” Igaz, hogy csakis Jézus erejéből és a Szentlélek által, de valóságosan – itt és most – képes vagyok szeretni, azaz meghaladni/odaadni magam a „Te”-nek, legyen az Isten vagy ember.

Csak néhány helyen írják le a szent írók, hogy Jézus csodálkozik, azt is főként akkor, amikor hittel találkozik, több esetben pogány/„nem-hívó” részéről. Pl. a kafarnaumi százados hitvallását hallva, Jézus elcsodálkozott, és azt mondta követőinek: „Bizony, mondom nektek: Izraelben nem találtam ekkora hitet senkinél” (Mt 8,10). Az elmúlt napok szentmise olvasmányai is erre a kitartó hitre hívnak: *kérjünk, és akkor kapunk... „Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle” (Lk 11, 13).* Kiderül, hogy Jézus szerint az igazi jó, amit kérünk kell, a Szentlélek, Isten sajátját Lelke.

János evangéliuma (16,23b-24) így fogalmaz: „Bizony, bizony, mondom nektek, amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. Eddig semmit sem kértetek az én nevemben. Kérjétek, és megkapjátok, hogy öröme-

tök teljes legyen.” A név az illető lényege, itt a Jézussal való egység, azonosulás hordozója: „Élek, de már nem én, hanem **Krisztus él énbennem...**” (Gal 2,20). Jézus dicséri, és példaként állítja ezt a „rámenősséget”, mivel egy nagy Királyt inkább az sért, ha nem kérnek tőle semmit, vagy túl kicsit kérnek, mert ezzel a hatalmát vitatják el. Nem nézik ki belőle, hogy meg tudja tenni, nem bíznak benne... Mintha az egész Kinyilatkoztatás ezt az egyetlen isteni kérést visszhangozná: „**Bizzatok bennem!**” Kitartóan, feltétel nélkül, mindvégig!

Ég és föld különbség, hogy a magam tapasztalataiból kiindulva akarom „bevilágítani” az életet, vagy Isten ígéreteiből kiindulva. A magam tapasztalataiból kiindulva gyakran inkább „besötétítem” az életet, hiszen minden embernek szűk a látóköre, amit egyedül Isten képes kitágítani, és homályos a látása, amit szintén egyedül Isten képes kiigazítani. Szoktuk mondani, hogy természetesen „mindenki magából indul ki”. Persze, ez érthető. Ám ha meghallottuk az evangéliumot, és megsejtettük Isten szeretetét, mindenható jóságát, akkor itt az ideje, hogy **többé ne magunkból induljunk ki, hanem Őbelőle.**

Ez a nézőpontváltás maga a megtérés. Ez tényleg fordulat, döntő változás, váltóátállítás: én-központúságból Te-központúságba. Az én-központúság hasonlít ahhoz a buszos utazáshoz, amely során kifelé nézek a buszablakon, mintha a tájat szemlélném érdeklődéssel, közben tükörnek használom az üveget, és nem látok rajta tovább a saját tükörképemnél. Nagy a veszélye annak, hogy az egész világot visszapiillantó tükörnek tekintem, amely arról „informál”, hogy ki vagyok én.

Holott az egész világ Isten jóságának tükré, és arról hivattott vallani, hogy ki is az Isten. Szabadságunk, amely lehetővé teszi a szemléletváltást, az illúziók helyett a valóságra figyelmet, egyben hatalom és felelősség is! Ez a három ikertestvér: szabadság, hatalom, felelősség. A szeretet hatalma ez, nem kell félnünk a szótól, mert ez Isten hatalma, amely szolgálatot, odaadást, megbocsátást és újrakezdést jelent.

A 28. évközi vasárnapi evangéliuma a tíz leprás gyógyítása Lukács leírása szerint. Csak egyikük gyógyult meg teljesen: épp az idegen, a samariai, aki a visszatérés, hálaadás révén be tudta fogadni az „EGÉSZ”-et, magát Jézust, aki az Orvos is egy Személyben. Az EGÉSZ-ség Istennel való kiEGÉSZülés, bensőséges kapcsolat, összhang Istennel és a teremtettséggel. Ezt rontotta meg a bűn, de a megváltás miatt helyreállt a rend. E harmónia/rend befogadásának feltétele a hit, a bizalom. A hitnek az egyik legdöntőbb kihívása az a feszültséget hordozó „vákuum”, amely Isten tágas és az ember szűkös látásának találkozásából adódik. Amikor Jézus – látva az éhes tömeget – így szól a tanítványaihoz: „*Ti adjatok nekik enni!*” (Mt 14,17), ez a hit valóságos tere. Amikor Lázár halálát Jézus elalvásnak nevezi, és megy őt felébreszteni (vö. Jn 11,11), ez az evilág szemével nézve „örütség” csak a hitben hordozható. Jézus Jairus halott leányáról azt mondja: „*nem halt meg, csak alszik*” (vö. Mk 5,39), ki is nevetik a jelenlévők. Ez az a „vákuum”, amely kihív/kivonz minket a korlátolt gondolkodásunkból, szűk koordinátáink közül, és meghív/behív Isten teremtőtágas gondolkodásába.

Érdemes kis csendet tartani, és legalább három olyan öröm-okra gondolni, ami állandóan és elvehetetlenül adott az életben. Ezek ne legyenek illúziók! Az „én nem betegedhetek meg” vagy „engem nem érhet baj” nem szilárd öröm-ok, hanem tévedés. Sok illúziót, ábrándot, valótlanyságot hordozunk a mindennapjainkban, pl. az egyik legerősebb az, hogy „nem halok meg” vagy „a magam erejéből élek” vagy „én tudom magamtól, hogy mi az igazság”. Az „önkiELÉGítés” tág értelemben az a hozzáállás az élet bármely területén, hogy „elég vagyok magamnak”, „én oldom meg egyedül”, „én csak magamra számíthatok”, „nincs szükségem senkire”. Ezek illúziók, súlyos tévedések, és torzuláshoz vezetnek. Olyanok, mint a lufik, elég nekik egy gombostűnyi szúrás, máris nagy robajjal kidurrannak, és marad nyomukban az üresség, no meg a lyukas lufidarab.

A bűnben az a legszomorúbb, hogy méltatlan, méltóságon aluli. „Kispályás”, miközben istengyermeki/királyi-királylányi méltóságunk és meghívásunk van. A bűn mindig összefügg a bálvánnyal, azaz beérem a bővlival, amikor Isten az igazi Kincset, az Életet bőségben akarja adni. A bűn, a bálvány az, amikor felcserélem az igazit a hamissal, a valódit művi/ál-valódira cserélem be.

Isten az, aki a bírvágyat (a), becsvágyat (b) és hatalomvágyat (c) megtisztítja bennem, és felemeli az Ő színvonalára. (a) Olyan gazdag örökséget kíván adni Országában már itt a földön, amely elvehetetlen, és nyomába nem lép semmiféle földi gazdagság. Ennek befogadására nyit teret az önkiüresítés, a választott szegénység. (b) Olyan megbecsülést, értékelést, „előléptetést”, „karriert”/pályafutást kínál fel nekünk Isten, amelyhez nem mérhető semmiféle földi méltóság: Isten Háza népe, családja, rokonsága, barátai lehetünk. Ennek nyit teret a tiszta Te-központúság, az Isten és ember felé fordított szív. (c) Olyan hatalomra tehetünk szert Isten „Oldalán”, az Ő jelenléte miatt, amely felülmúlja a világ összes nagyhatalmának minden lehetőségét. Ez a szeretet hatalma, mely egészen szabad a szolgálatra, tele van erővel, de nem ismeri az erőszakot.

Ennek nyit utat bennünk az engedelmisség, a Szó-fogadás. Így ez a klasszikus három bűngyökér nem a bűn irányában fejlődik, és szökik szárba, hanem épp Isten szerető akaratának beteljesedésére irányul.

Meg kell tanulnunk a HIT szemével nézni, hogy láthassuk a valóságot, ne csak annak egy kicsi szeletét vagy torzított részletét. A hitnek szeme van (vö. új pápai enciklika: Lumen fidei), igazi belső érzékszerv. Fogni tudjuk vele az adást, Isten „adását”. Gyakran „érzéki csalódásban” élünk, a leglényegesebb valóság-elemeket nem fogjuk. Pl. egy száguldó repülő úgy érzékelünk, mintha helyben állna. Egy szívmitét közben (hála az altatásnak/érzéstelenítésnek) a beteg nem érzi, milyen komoly beavatkozás történt. A legfontosabb tények az életben csak a hit szemével „érzékeltethők”. „Jól csak a szívvel lát az ember” – írja Saint-Exupéry. Valójában „tele van a föld az Úr irgalmával” (vö. 33,5b). Tele van a föld az örömhírrrel. Jézus látta a sátánt villámként lebukni az égből (vö. Lk10,18). Azt kéri: „Bízzatok, én legyőztem a világot!” (Jn 16,33), mert ez az egyetlen megtartó alap, az egyetlen megbízható biztonság! Jézus nem akar bizonytalanságban hagyni. A jelen pillanat is egészen Isten kezében van. A lélegzetemmel sem rendelkezem önhatalmilag; a következő pillanat sincs a hatalmamban, mert a jövő legalább annyira nem a mi felségterületünk, mint a múlt. Mégis teljes a biztonság Istenben, mert – miközben fogalmunk sem lehet arról, hogy mi lesz – azt pontosan tudhatjuk, hogy Jézus által, Ővele és Őbenne JÓ lesz! Ez a megváltás ajándéka.

Esztergom, 2013.10.12.

*Czopf Éva Klára nővér
(Szent Ferenc Kisnővérei – TORG)*

Idén testületi választások zajlottak plébániánkon. Az **új testület** többszöri ülést követően októberben **zarándoklatra ment** a márianosztrai Madonnához, hogy kérje kegyelmét a plébániai és a zsinati munkára.

Isten kegyelméből gyönyörű időben először a tájházba látogattunk, ahol megismertük a hely történelmét, bepillantás nyerhettünk a régmúlt használati eszközeibe. Márianosztra a Pálos Rendnek ad otthont. Az ottani múzeumban nemcsak rólok, hanem a ma is működő börtön történetéről láthattunk és olvashattunk érdekeségeket. Dél felé járt az óra, amikor a sok finomság megkóstolása után megkezdtük testületi ülésünket. A legfontosabb téma természetesen a közelgő három napos zsinat volt. Szentmisén a belvárosi és vízivárosi gyalogos zarándoklat híveivel együtt vettünk részt, szép esztergomi egységet alkotva.

A pálos szerzetes, József atya fantasztikus humorával lenyűgöző kis előadást tartott a templom jellegzetességeiről, meg a keresztény örömről. Bizonyára sokunk számára felejthetetlen élmény marad. A mai napig eszembe jut, hogy törekedjek Krisztus örömeiben élni, és ezt megosztani másokkal is. Ragyogó napsütésben kisvasúttal mentünk át Szobra. Ott közösen jártunk keresztutat. Mindenkinek jutott egy stáció, ahol saját szavainkkal, rövid fohással imádkoztunk. A kereszt tövében pazar kilátás tárult elénk.

A kirándulást közös vacsora zárta, jó társaságban jó a hangulat. Köszönjük a plébános atyának a szervezést és mindenkinek az együtt töltött szép napot.

Lócskai Anikó

Hitünk átadása az oktatásban, nevelésben

2013. október 19-re 15 órai kezdéssel meghívót kaptam, ami megjelenésében is sokat mondott. A Szent Anna templom képe fölött balra, egy gyermeket kísérő alak, jobbra, táblára író kéz. Máris felidézni bennem, hogy az oktatás és nevelés szorosan összefügg. Hitünk átadásában pedig különösen.

A Szent Anna Plébánia szervezésében, Tamás Gábor ofm. ferences tanár lelki napjára hívtak, különösen azokat, akik oktatási intézményekben dolgoznak.

Több mint 40-en vártuk a másfél éve Szentendrén élő atyát, aki matematikát és hittant tanít, 30 tanuló osztályfőnöke.

Bemutatkozásakor kiemelte, hogy természetfotózással - amely honlapján megtekinthető - és fafaragással foglalkozik szabadidejében.

A Hit évének rendezvényeként sok-sok gondolatot osztott meg velünk. Dinamizmusa, felkészültsége a fáradt pedagógusoknak felüdülést és több esetben megerősítést jelentett. Általános érvényű gondolataiból egy-egy mondatot kiragadtam. - A hit átadása határtalan, vallja. - Reakcióink a történetekre attól is függenek, hogy ma jó vagy rossz napunk volt. - A gyerekek nem én vagyok, helyette nem dönthetek, az életét nem én élem. - Személyre szabott a hitem, használt hittel nem élhetek, hitemért én küzdök. A hit útonlevés, nem kész, szervesen beépül az életünkbe. - Mitől lesz példás egy élet? Nem attól, hogy elefántcsonttoronyban élünk, a példamutató élet sokszor egyenlő a képmutató étellel. **Az életet élni kell, nem mutatni.** - Alkalmanként vonzó a gyenge, a védtelen.

„Minden illúzió, ami a jövőre irányul, mert a jövő nem valóság. Ami van, az az itt és a most. A valós lelkesedés és a jelen pillanatának teljes megélése. A jövőre irányuló lelkesedés a jelen megélését teszi lehetetlenné. Röpködünk a semmi ágán” - idézte Biegelbauer Pált.

Ezután életének azokat a pontjait sorolta fel, amelyek hitének megerősödéséhez vezettek. Nagycsaládban élt, a nagymama hatása, gyermeki gondolatai: az őrangyal megítatása, tegyen csodát a gipsz Jézus. A környezetében élő nagyfiúk csúfolódása és piszkálódása sem tudta hitehagyásra kényszeríteni. Meghatározó volt a rendszeres ministrálás, Sillye Jenő dalai. Pedagógusával szembeni bátor kiállása, hogy ő inkább hittanra megy, nem pedig a mezőgazdász verseny felkészítésére. Képregényben ismerkedik meg Szent Ferenc életével. A 80-as évek elején Esztergomban a ferenceseknél sok impulzus éri. (léteznek csuhások? itt nem mindenki hívő, erőteljes tanári személyiségek: Barsi Balázs...) 15 évesen a lelki napon jött a gondolat, hogy szerzetes lesz, mert találkozott nagyon emberi szerzetesekkel.

Aztán a küzdelmek: ezt nem fogom kibírni (zsolozsma, elmélkedés, mise), ingerszegény környezet, az egyetem szabad világának kísértései, de hite, mint kötél a sziklamászót, megtartotta. Most Szentendrén él és tanít. Tavaly nyáron zarándokúton vett részt Esztergom-Márianosztra között. Véleménye szerint nem szándékolta, hogy milyen nyomot hagyunk tanítványainkban.

Ehhez a gondolathoz kapcsolódva egy olyan blokk következett, ahol a kiosztott történetekből a kiválasztott, nekünk tetsző esetekről, véleményünket elmondhattuk. A leírtakban régi tanáraikra, pedagógiai eseményekre emlékeztek tanítványaik. Nagyon izgalmas volt, ahogy különböző korosztályt és más-más tantárgyat tanítók elmondták a történetekhez kapcsolódó gondolataikat. Még fűszerezte a megélt történeteket az is, hogy több nyugdíjas, de több a pályája elején lévő kolléga ült sorainkban.

Majd egy pszichológiai képsort néztünk végig, ahol olyat is látni véltünk, ami a képen igazán nem látható! Tanítványainkért felelősek vagyunk - mondta Gábor atya - ezért véleményünket fordítsuk meg: milyen jó, hogy én megyek be hozzájuk, mert a részletek is egészzé érhetnek.

Miközben a lelki napot befejező szentmisére mentünk, többen beszéltek arról, hogy milyen nagy élmény volt szá-

mukra, hogy gondolataikat megoszthatták olyan közegben, ahol a hit és az oktatás egyforma hangsúllyal szerepelt. A szentmise evangéliuma így kezdődött „Abban az időben: Példabeszédet mondott Jézus arról, hogy szüntelenül kell imádkozni, és nem szabad belefáradni.” Tegyük hát mi is ezt!

Pazsiczky Mariann

„Nem szólni akarok hozzád, hanem érinteni akarlak, és az érintéshez nincs más eszközöm, csak a szó. A szó, amely túl van a tér és idő határán, és a csendből forrászik.” Biegelbauer Pál ezen gondolatával köszönjük meg Gábor atya tanúságtételét! Szerk.

Éledező ifjúsági közösségünk

2013. szeptemberében 8-10 ember névre szóló meghívót kapott, melyben közös kirándulásra invitáltak bennünket. Így kezdődött a 8-9. osztályosok megszólítása a **fiatalok közösségébe**. A tanév elejétől minden pénteken 1/2 7-től a plébánia közösségi termében találkozik a mindig új tagokkal bővülő csapatunk. (Jelenleg 15 fő.) Az összejövetelt közös imával kezdjük, majd az általunk elkészített vacsorát elfogyasztjuk. A vezetők fiatalos lendülettel, mindig színes programokkal várnak. Sokat beszélgetünk, játszunk, ahol a vidám társaság, ha kell, nagyon komolyan veszi a feladatokat és méltóképpen teljesíti azokat. Ezek az alkalmak lélekemelőek és jó hangulatúak. Természetesen minden összejövetelünk hálaadó imával zárul. A játék és szórakozás mellett, a lényeg, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz, de elsősorban a Mennyei Atyához.

Október 25-én a **fiatalok csoportjával** Mindenszentekre és Halottak napjára való ráhangolódásként felsétáltunk a kálváriára. Egy ilyen vidám közösséggel természetesen az oda vezető út is nagyon jókedvűen telt. Ahogy megérkeztünk az első stációhoz, teljes sötétség tárult elénk. A nevetést mintha elvágták volna. Mindenki csendben ment felfele, és már akkor érezni lehetett, hogy elgondolkodtunk az előttünk álló ünnepeken. Mikor felértünk félkört alakítottunk és kaptunk egy gertyát. István atya kérte, hogy mindenki mondjon kedves ismerősei közül egy meghalt személyt és gyűjtsa meg érte az emlékezés lángját. Végezetül együtt imádkozunk az elhunytakért. Innentől kezdve a bogarak zümmögését és a falevelek hullását is lehetett hallani. Nagyon megható és elgondolkodtató pillanatok voltak ezek. Látszott, hogy mindenki komolyan vette.

Köszönjük a Jóistennek ezt a szép estét és természetesen Lócskai Anikónak és István atyának is, akik nélkül nem jöhett volna létre ez a lélekemelő program.

Október 28-án egy Pilisben tett túrával ajándékozta meg **ifjúsági csoportunkat** Ancsi és István atya. Közös kimentünk a buszvégállomásra, hogy elutazzunk Dömösre. Szuper társasággal nagyon gyorsan eltelik az idő - így volt ez most is. Egy-kettő meg is érkeztünk.

Egy szép tisztáson megálltunk, ahol elfogyasztottuk a reggelinket és játszottunk is, majd a Jóisten áldását kértük egész napunkra. Ezután elindultunk a Prédikálószerkezhez. Ekkor még nem tudtuk mi vár ránk.

Túra neheze az elején volt. A nagy szintemelkedés miatt erős kaptatóval kezdtünk. Sok sziklát is láttunk (Vadálló-kövek), és találgattuk, melyik is a Prédikálószerke. Meglehetősen hosszan csak felfelé baktattunk. A kilátás már akkor csodás

volt: alattunk a zöld ezernyi árnyalatában hullámozott lent az erdő, távolabb kanyargott a Duna ezüstös csíkja. Innen már tényleg nem volt messze a cél. Ahogy felértünk megpillantottuk, hogy a Dunakanyar egésze belátható: Zebegény, Dömös, Nagymaros, Visegrád, sőt a Szentendrei-sziget és a Naszály is. Azt hiszem ez a kilátás mindent fáradságért kárpótolt. Megérte felmenni!

A réten megettük az otthonról hozott ebédet, gyönyörködtünk az elénk táruló panorámában. A lefelé vezető út sokkal gyorsabban telt el és egyszerűbbnek is tűnt. Mikor elérkeztünk a tisztásra, maradt egy kis időnk, így akinek még volt energiája játszhatott is. István atya kérésére kört alkottunk, ahol mindenki külön hálát adott a Mennyei Atyának ezért a szép napért, a jó időért. Ezután leballagtunk a buszmegállóhoz és hazajöttünk Esztergomba.

Hálát adok ezért a csodás kirándulásért, hálát az új emberekért, akiket megismerhettem, és hálát Isten szeretetéért, aki végigkísérte egész napunkat!

Meszes Zsófia

Ministránskirándulás

Az őszi szünet és a szép őszi idő jó alkalom a kirándulásra. Így történt, hogy október 26-án, szombaton István atya a ministránsfoglalkozás helyett egy kirándulásra hívott meg minket. Sajnos, főleg csak a kisebbek jöttek, de szerencsére Erősné Vera elkísérte a két fiát, így két felnőtt is volt velünk.

Fél tíz után indultunk a buszvégállomásra. Pilismarótig mentünk, így tulajdonképpen itt kezdődött maga a kirándulás. Az erdőben nagyon kellemes volt a séta. Útközben játszottunk, beszélgettünk. Egy helyen egy kicsi erdei siklót találtunk, amit többen le is fényképeztek. Félúton megebédeltünk, majd folytattuk a gyaloglást. Futkározás közben volt, hogy egy-egy gyerek elesett, de senki nem sérült meg különösebben. Végül délután 3 óra után leértünk Dömösre, ahonnan ismét busszal jöttünk hazáig.

Köszönjük István atyának a lehetőséget, a Jóistennek pedig a szép időt!

Horváth Ábrahám

Nyugdíjas közösség

Katolikus naptárunkban pirosak a betűk, hisz **háromszor harminc éves** kit most ünneplünk. Erzsébet a védőszentje, Szabóné a neve. Boltban dolgozott, sok embernek örömet okozott. Előkerültek ott a régi szép emlékek, győzött a múlt. Hosszú évek alatt van, ami megfakult...

Erzsike!

Köszönjük az áldozatos munkát, mit egyházunknak tettél: sok éven át az Úrnap körmenetre oltárt építettél. Diszítve sok virággal fogadtad az Urat, a hívekkel együtt mondtad az imákat. Köszönd meg a Jóistennek az ajándék éveket! 2014-ben is találkozz az Oltáriszentséggel! Nyugdíjas testvéreid Szent Annát is kérve, áldást kívánnak életedre.

Ányistik Lajosné

„Szent Istvánnak városa ünnepet ül ma” - ez a szép idézet állt azon a meghívón, amely a Szent Adalbert Központba invitált bennünket **Simor János hercegprímás születésének 200. évfordulója** alkalmából rendezett konferenciára és kiállítás megnyitójára október 30-án.

A megemlékezés szentmisével kezdődött, melyet Erdő Péter bíboros, prímás, érsek mutatott be a kápolnában. Ezután köszöntötte a konferencia résztvevőit. Az első előadó Beke Margit, az Egyháztörténeti Bizottság elnöke volt, aki Simor

János életpályáját ismertette. Bécsi Zoltán arról beszélt, hogyan jutott Székesfehérvártól Esztergomig a bíboros. Kontsek Ildikó, a Keresztény Múzeum igazgatója Simor Jánosról, mint a múzeum megalapítójáról emlékezett meg.

„Az emberekkel nem lehet büntetlenül jót tenni. De az emberi lelket gazdagítani vágyó csökönyösségünkkel a művészet mesterei legalább azt kiérdemelték, hogy nevük haláluk után szent legyen”- írta Rodin. Simor János, ha csak a Keresztény Múzeumot alapította volna, már azzal is kiérdemelte, hogy neve fennmaradjon, de ő Esztergom régi nagyságának, fényének visszaállítására törekedett. Nagy tetteivel: a székesegyház befejezése, a Bakócz kápolna restaurálása, a Főszékesegyházi Kincstár alapítása, új érseki palota építése, könyvtár-alapítás – mind ezt bizonyítja.

Czékli Béla, a Főszékesegyházi Könyvtár igazgatója Mayer István esztergomi kanonokról mondott méltató szavakat születésének évfordulója kapcsán. Mayer István pedagógiai, egyházi íróként és grafikusként ismert. Pedagógiai munkássága kiemelkedő. Ezért vette fel nevét a Pedagógiai Szakszolgálat. Városunk 2005-ben Mayer István díjat alapított, amely a diákvárosként is emlegetett Esztergom talán legfontosabb kitüntetése volt, hiszen a jövő nemzedékét formáló pedagógusok kapták. Nagy kár, hogy 2010-ben már nem került kiosztásra!

A megemlékezés a Keresztény Múzeumban nyíló Simor János emlékkiállításal ért véget. A mecénás primásról összeállított gazdag anyagot Hegedűs Andrásnak, a Primási Levéltár igazgatójának szakszerű vezetésével tekintettük meg. A konferencián és a kiállításon ott voltak Simor János családjának leszármazottai is.

„Sok nagyszerű van e földön,/ Köztük az ember a legnagyobb.” Köszönjük, hogy részt vehettünk ezen a rendezvényen, ahol két kiváló ember életművét ismerhettük meg.

Két nagyszerű kiállításra szeretném felhívni olvasóink figyelmét, de csak egy helyre kell menni, a Keresztény Múzeumba.

„A hit pedig alapja annak, amit remélünk, bizonyítéka annak, amit nem látunk.” Ez az idézet fogad bennünket a kiállításnál, amit a Hit évében nyitott meg a múzeum „Ez a mi hitünk” címmel. A tárlatot Kontsek Ildikó rendezte, a képekhez Dr. Török Csaba teológiai tanár írt magyarázatot, amely a látottak elmélyülését segíti.

A **Hiszkegy kartonokat** tekinthetjük meg - 12 db krétázott modorú 19. századi litográfia – Julius Schorr van Carosfeld művei. A restaurálás után csodálatosak a képek!

Hiszek egy Istenben - Az Apostoli Hitvallás a hit alapvető kijelentésével kezdődik. A keresztény hitvallás (hiszkegy) ősi neve symbolum. A hitvallás ugyanis összekapcsol: egybefűzi a közösséget és az egyént, a közös hitet és a személyes hitet. Egy Isten van, és nincs más rajta kívül. Isten, aki maga a szeretet. G. Marcel írja: „Szeretni valakit annyi, mintha azt mondanánk neki, nem fogsz meghalni.” Isten szereti az embert, s ez azt jelenti: a halál nem végállomás, van élet az életen túl.

A kiállításon Mudrák Attila remek fotóit is láthatjuk, amelyek a mai vallásos emberek életét mutatják be.

Aki megtekinti a Simor évfordulóhoz kapcsolódó kiállítást, szintén felejthetetlen élményekkel gazdagodik. Láthatja a Szent Adalbert karereklyét Rómából, valamint Szent Teréz és Keresztelő Szent János ereklyéit. Francz Ittenbach Madonnát és Keresztelő Szent Jánost ábrázoló képéért is érdemes bemenni.

Mindkét kiállítás **november 30-ig** látható, utána téli nyugovóra térnek a képek, bezár a múzeum, hogy tavasszal újabb kiállításokkal gyönyörködtessen bennünket.

Recska Valéria

Röviden...

- November 15-16-17-én megtartottuk **egyházközségi zsinatunkat**, ahol a 8 munkacsoport számolt be éves munkájáról, a helyzetfelmérésről és a tervekről. A résztvevők közös véleménye, hogy nagyon hasznos volt, néhány dologban máris hozott eredményeket, a jövőben pedig sok gyümölcsöt várunk tőle. Decemberben külön számban egy kicsit részletesebben is beszámolunk majd róla, és a jövő esztendőben az éves munkánkról egy kiadványt tervezünk, amelyben az egész anyag olvasható lesz.
- **„Mit tehetnék érted...”** Jótékonsági koncertet szervezünk Meszes Márk gyógyulásának segítésére, családjá támogatására. November 30-án (az előző időpontot nem tudtuk tartani), szombaton 19 órakor a templomban gyermekek (Mindszentyből, Árpád-házi Szent Erzsébetből) és felnőttek lépnek fel. Műsorunk dalai a legszebb emberi érzésekről, bensőséges kapcsolatainkról szólnak. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit! **Segíts, hogy segíthessünk!**
- **„Kerek Istenfának szép tizenkét ága”** címmel válogatás hangzik el erdélyi népdalok, mesék, legendák köréből december 1-jén, vasárnap 16 órakor a Hittudományi Főiskola könyvtárában (Szent Adalbert Központ). Farkas Borbála 4. osztályos tanuló műsorában közreműködik Durzák Anna. Szeretettel hívják az érdeklődőket!
- A **szállását kereső Szent Család** idén is útra kél egyházközségünkben. December 15-én a 9 órai szentmisében megáldott képek körbejárnak a jelentkező családoknál, és 23-án 18 órakor a templomban együtt köszöntjük az „Érkezőt” és szüleiket. A kilencedre bejelentkezni a sekrestyében és az irodánkban lehet.

Hirdetések, programjaink

November:

24. vasárnap	Szent Erzsébet, gyűjtés az Országos Karitás javára
	A hit évének bezárása délelőtt 11 órakor
30. szombat	Plébániatakaritás: reggel 8 órától
	Jótékonsági koncert 19 órakor

December:

Rorate misék hétfőtől csütörtökig reggel 6 órakor

08. vasárnap	A 9 órai diákmisében Szent Miklóst köszöntjük
08-15-éig:	Tartós ételmiszer, játék, könyv, csoki gyűjtés egyházközségünk rászorulóinak
10. kedd	Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
15. vasárnap	„Szállást keres a Szent Család” ájtatosság elindulása, képek megáldása a 9 órai szentmisében
17. kedd	Imaóra: este 6 órakor

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó:	Pokriwa László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2013. december
VI/12. szám

Advent van, ünnepre készülünk. Valakire várakozunk. Tudjuk ugyan, hogy már réges-régen eljött, itt van köztünk – mégis...

A hétköznapjainkban valahogy elsikkad ez a tudat, ez az érzés. Éveink körforgásában, ritmusában Egyházunk, liturgiánk időt rendel erre, hogy újra és újra, új lendülettel készüljünk, emlékezzünk, „mily nagy dolgot tett velünk az Úr!”

Akárhányszor megszülethet Betlehemben, ha a szívemben meg nem születik, csak egy szép legenda marad – mint sok-sok testvérünk számára: külsőségekkel, drága ajándékokkal felcícomázott – esetleg feszültségekkel teli pár óra/nap, aztán vége...

Mi Krisztust szeretnénk életünk urának tudni, vagyis szeretnénk megvalósítani mindazt életünkben, amit Ő eléink élt, kért, parancsolt. Ő földi életét nyomorúságos fizikai környezetben, de az Őt körülvevő emberek gondoskodó szeretetében kezdte. Az EMBER képes – bármilyen sanyarú élethelyzetben – Isten szeretetét megtapasztalni és tovább sugározni. Ennyi a feladatunk...

A második gyertya

„Térjetelek meg, közel van a mennyek országa!”

Papi életem során az „élet nagy kérdései” akkor jöttek még inkább velem szembe, amikor egy-egy súlyos beteggel találkoztam és elkezdtünk beszélgetni. Rendszerint feltették a válaszra váró kérdéseiket Istennek, maguknak és olykor nekem is. Ezek a beteg testvérek a szenvedés, a fájdalom, a kiszolgáltatottság, a magány és reménytelen jövőképük miatt keresnek egy biztos pontot, amit nagyon nehezen találnak. Viszont szinte minden esetben arra jönnek rá, hogy akkor lesz jobb az életük, ha nem azon igyekeznek, hogy megváltoztassák a világot és a környezetükben élő embereket, hanem ha ők változnának meg, akkor lehetnek újra boldogok. *Ha ők kezdenék „más szemüveggel” nézni önmagukat és a világot, jobban éreznék magukat, boldogabbak és vidámabbak lehetnének.*

Egyszer egy testvér elpanaszolta segítójének, hogy ő milyen szörnyű helyzetben van, mert milyen sok negatív kritika éri a környezetében élők részéről. Még azt is elmondta, úgy gondolja, ki tudna szállni ebből a helyzetből, de mégsem teszi. Mire a segítő: - De mi a jó ebben neked? És a válasz: Már megszoktam, nehéz lenne változtatni.

Körülbelül 10 éve vezethettem életemben először olyan autót, ami nemcsak hogy szervokormányos volt, hanem bele építettek még egy rásegítő rendszert is, hogy parkolásnál még könnyebb legyen forgatni a kormányt. Nagy élményt nyújtott az a próbakör. Természetesen a kocsit odament, ahová én manővereztem vele. De hiába is lenne bármilyen rásegítő rendszer bármilyen négykerekűben, ha a vezetője nem szeretne irányt változtatni, akkor a kocsit magától azt nem fogja megtenni. Valahogy így vagyunk az életünkkel is. Sokféle módszert, eszközt és segítséget megkapunk a kezünkbe, de **ha mi nem karunk a másik irányba menni, akkor nem fogunk. Akaraterő mindenképpen szükséges az irányváltáshoz.**

Mindannyian egy rendszerben élünk, egy jól működő rendszerben. Felkelünk reggel, elindul a napunk, dolgozunk, elvégezzük feladatainkat, törekszünk céljainkat megvalósítani, éljük emberi kapcsolatainkat. Minden megy megszokás szerint - jól kialakult szokásaink szerint. Ha nem találunk jól működő

dőnek ezt a rendszert, akkor már változtattunk volna rajta. De egy rendszer mindig lehet tökéletesebb. Ehhez viszont egy részét az egésznek meg kéne változtatni. A változtatást akkor is elkezdhetjük, ha tudjuk, mit kellene tennünk, de kevésbé hiszünk benne. Higgyük el a rendszer megváltozik akkor is, ha bizonytalanság van bennünk!

Adventi utunk második gyertyájához érkeztünk. A gyertyák által adott világosság egyre nagyobb. Az ígéreteink és elhatározásaink eredményeit talán már láthatjuk, és már következtetéseket is vonhatunk le belőlük. Viszont ha nem tettünk volna még ígéretet önmagunknak, Istennek vagy valamilyen módon nem készülünk karácsony szent ünnepére, akkor éppen ideje elkezdeni. Ne halogassuk tovább! Mert ne feledjük, a „majd utca” a „soha tére” vezet. Könnyű megnyugtatni magunkat a „majd” szócska kimondásával, de ez könnyen átalakulhat a „soha” szavunkká! **Hiába van a kezemből a kormány, ha én nem szeretnék irányt változtatni, akkor nem történik meg az irányváltás!**

István atya

Pasztorális tanács őszi ülése

2014 októberére püspöki színódust hívott össze Ferenc pápánk, melynek témája a **családpasztoráció**. A tanácskozás előkészítésével (főrelátor) Erdő Péter bíboros atyánkat bízta meg a Szentatya.

Az Egyház élete, a hit megőrzése és továbbadása szempontjából igen nagy jelentősége van a családpasztorációnak. A tanácskozás alapos előkészítéséhez szükség van a helyzet felmérésére a világegyházban. Ez mindenhol sok munkát és odafigyelést igényel. A felméréshez a magyar egyházban egy minden részletre kiterjedő kérdéssort, egy munkadokumentumot készítettek, amit több fórumon is átbeszélnek.

Az egyik ilyenem vettem részt november 23-án a Pasztorális Tanács tagjaként. Plébániánkon végzett szolgálatom, tapasztalataim alapján minden felvetett téma, kérdés ismerős volt. Tényleges hozzászólók azonban a jelen lévők közül inkább azok voltak, akik például lelkiségi mozgalmakat vezetnek, vagy plébániai családreferensek, vagy már hosszabb ideje működő családközösségek vezetői. Észrevételeik, meglátásaik komoly segítséget jelentettek a magyar valóság feltérképezéséhez.

A tanácskozáson elhangzottakból néhány dolgot megosztok a Testvérekkel – a teljesség igénye nélkül –, amin érdemes mindannyiunknak elgondolkodni saját családdal, egyházközségünkkel, kisebb közösségeinkkel kapcsolatban.

– Általános vélemény, hogy a családra vonatkozó **zsinati dokumentumokat nem ismerjük eléggé**. A bibliai alapvetéseket általában igen. A családi életre való felkészítést az ez irányú katekézis, a zsinati dokumentumok (Gaudium et spes, Familiaris Consortio) ismerete, elfogadása, alkalmazása nagyban segítené. Csak azt tudjuk átadni, amit magunkévá tettünk, ismerünk. Sokszor eltávolodik az érték tudat az érték közvetítéstől. Hiába tudom, ha nem gyakorolom - így nem is fogom át/továbbadni. Az Egyház tanítását még a hívek sem fogadják el mindig, és ezt sok külső (médián keresztül) direkt vagy indirekt támadás nehezíti. Rengeteg negatív mintát közvetít a média, aminek óriási a romboló hatása. Több keresztény szülő ez irányú tudathasadásos állapotát jelzi, hogy maga is segíti/támogatja/ buzdítja gyermekeit a házasság előtti, vagy nélküli együttélésben...

- Az európai civilizációban a *természeti törvények ismerete és tisztelete kihalóban van*, esetleg az ösztönökkel azonosítják a nő és férfi kapcsolatában. Így sokan csak egy „szolgáltatásnak” gondolják az egyházi házasságkötést. Szentségi jellege elsiklad.

- A családpasszorációban sokféle segítség, támasz, kapaszkodó lehet a *civilek, kisebb-nagyobb közösségek működése, tanúságtétele*. Ebben hál' Istennek már egyházközségünkben is vannak biztató kezdeményezések: családi nap, családi kirándulások, zárandoklatok, jubiláns házaspárok ünneplése, Szállást keres a Szent Család kilenced. A családközösségek, házasság hétvége mozgalmak, házaspárok bevonása a jegyes oktatásba – mind segíthet a keresztény családkép alakításához, javításához.

- *Egyre kevesebb a házasságkötés* – életkorban ki is tolódik. Ezek közül is sok válságba kerül, majd felbomlik a család. Különleges kihívás az ilyen sorsra jutott testvéreink segítése, kísérése, Isten irgalmának feljűk való közvetítése. A házasság érvénytelenségének kimondása (kánoni eljárás) visszautat jelenthet többeknek a keresztény közösségbe – az Egyházba.

- Bár a civil törvénykezés engedékeny az *egyneműek együttélésével* kapcsolatban – szerencsére hazánkban ez nem számotvető probléma. *Egyházunk pedig ezt tiltja*.

- *Sok gyerek* – és sajnos egyre több – *nem családba születik*. Őket az Egyház kiemelt figyelemmel próbálja a hit útjára vezetni. Ebben óriási szerepe van az egyházi óvodáknak, iskoláknak és természetesen minden, gyerekekkel foglalkozó egyházi közösségnek, plébániai csoportnak. Jó esetben ezek a fiatalok visszahozzák az Egyházba szűleiket (felnőtt hitoktatás, szentségek felvétele, házasságrendezés).

-A gyermekvállalásról, családtervezésről szóló Humanae vitae enciklika tanítását sem ismerjük eléggé - talán Egyházunk értelmezése is kicsit „óvatos” ez ügyben. *Az abortusz minden formája gyilkosság* – ez sohasem volt vita témája. A családtervezést azonban sok tényező befolyásolja: állami családpolitika, részmunkaidő, egzisztenciális lehetőségek, képzettségi szint. Az Egyház tanításának komolyan vétele sokat segíthet a demográfiai helyzeten.

- Krisztus megmutatta az ember misztériumát, hivatását. Ennek ideális kiteljesedési helye a **keresztény család**, ahol a gyerekek találkozhatnak az Úrral, az Ő tanításával. A hit útján kell haladni mindenkinek. Ennek segítése leginkább a lelkipásztorok és más elkötelezett emberek feladata. Fontos, hogy legyen családpasszorációs képzés a kispapoknak és az e téren szolgálóknak.

Novemberi egyházközségi zsinati ülésünkön mondtam, hogy tanúságot tenni arról tudunk, amit ismerünk, és azt próbáljuk hitelesen meg is élni. Fontos tehát a képzés, az önképzés. És nagyon fontos, hogy merjünk odaállni jó ügyek, emberek mellé, ha úgy látjuk, hogy hasznos lehet szolgálatunk.

Megerősítés, visszaigazolás volt számomra ez a tanácskozás. Megerősítés abban is, hogy Egyházunk látja korunk kihívásait, nehézségeit, és erre keresi a jézusi megoldásokat. Az adott kor élethelyzetének, nyelvzetének megfelelően újra és újra élénk tárja Isten elképzelését az emberről – a családról.

Nyitrai László

Miért szeretem a roráté szentmiséket?

Az adventi időben elkezdődtek reggel 6-kor a roráté szentmisék. Az osztálytársaimmal többször részt vettünk rajta. Nagyon nehéz ilyen korán felkelni, de szerintem ez is egy jó cselekedet, lemondás az alvásról. A szentmisék hajnali sötétségben kezdődnek az Úr anyála imádsággal. Ekkor az egész templomot csak a gyertyák fénye világítja be. Ez jelképe is lehet annak, hogy mindenki szabaduljon meg bűneitől; lelke világosodjon meg, mint a gyertya lángja és felkészülhessen a kis Jézus fogadására. A szentmise már világosban ér véget. Ezután együtt átmegyünk a plébániára, ahol közösen imádkozunk,

reggelizünk és beszélgetünk. Ezekon a hideg reggeleken a meleg tea és a zsíros kenyér is sokkal jobban esik, mint otthon. Azt vettem észre, hogy egyre többen jönnek el a hajnalokon. Ezek a szentmisék erőt adnak nekem, jó kezdete a napjaimnak.

Köszönöm László atyának és István atyának ezt a kezdeményezést és a karitászos néniknek, hogy elkészítik a reggelit és szeretettel fogadnak minket. Jó szívvel ajánlom mindenkinek a roráté szentmiséket, mert ezek a közös együttlétek az adventi gyertya fénye mellett gazdagabbá teszik mindennapjainkat.

Kósa Anita, 8. osztály

Fiatalok közössége

2013. december 13-án nemes célra készültünk István atya, Ancsi és Vera felügyeletével. A Balassa iskola tankonyháján, Bencze Laci bácsi vezetésével süteményt sütöttünk az időseknek és Családok Átmeneti Otthonába, hogy ünnepek közeledtével növeljük jó cselekedeteink számát, örömet szerezzünk. Nagyon lelkesek voltunk mindvégig. Fiúk-lányok kivették részüket a „munkából” (mára már tudjuk, hogy ezt nem lehet annak nevezni). Jókedvűen telt el az a pár óra, mialatt elkészítettük a kókuszgolyókat és a linzert. 15-én elérkezett a nap, mikor át is adhattuk a sütit. 2 óraker elsétáltunk István atyával, Klarissza nővérrrel és a közösségünk 6 tagjával a Szatmári Irgalmas Nővérek Otthonába, ahol találkoztunk a karitász csoport néhány tagjával. Megbeszéltünk egy-két dolgot, lelkileg ráhangolódtunk a feladatunkra és Jóisten segítségét kértük, hogy minden rendben menjen! Nagyon kedves fogadtatásban volt részünk. Luciána, Karitász nővérek és a betegápolók megtutták nekünk merre, kihez menjünk.

Végigjártuk az egész otthont. Vidáman, énekelve betértünk minden szobába, vittük kis sütemény-ajándékunkat és beszélgettünk az idősekkel. Itt ébredtem rá arra, hogy miért kell őket tisztelni. Jóval többet tudnak mindenről; ők az élet tanító meseteri. Szerintem mindannyian elmondhatjuk, hogy sokat kaptunk tőlük ez alatt a pár óra alatt is. Voltak olyan pillanatok, amikor nagyon meghatódtam élettörténetükön. Gyakran vissza kellett fojtanom a könnyeimet. A legszebb az volt számomra, hogy megtapasztaltam, hogy ők annyi mindent megélték már, mégis mindig tudnak mosolyogni és akarnak élni. Hihetetlen számomra, hogy mennyire erősek, pedig talán kívülről nem is látszik rajtuk. Erre is igaz a mondás: „A látszat néha csal!” Őszinte tisztelet és köszönet a sok évet megélt néniknek!

Úgy gondolom, hogy ha csak egy kis időre is, de szebbé tettük sok jó ember délutánját, ami óriási öröm számunkra. Nagy köszönettel tartozunk vezetőinknek is, akik ezt a programot kitalálták nekünk. Reméljük, mehetünk még! Az otthon összes lakójának kívánok jó egészséget és a megszületendő kis Jézus mosolyával áldott, boldog, szent karácsonyt!

Meszes Zsófia

Felnőtt fiatalok csoportja

A Szent Anna plébánián évek óta van fiatal felnőttek részére hitoktatás. Hittannak nem mondanám, mert jellege nem iskolai, nem hitkeresés, hiszen már megtaláltuk. Összejövünk, elmélkedünk és egyengetjük hitünk útját, keressük a határait. Minden évben újra alakul ez a csoport, amit igyekszünk közösségé formálni, de a folyamatosan változó létszám, összetétel és vezető miatt ez igen nehéz. Idén plébános atyánk vállalta a vezetést - nagy meglepetésemre -, hiszen tavaly kijelentette, hogy sok teendője mellett nem tud velünk foglalkozni. Örültem, amikor idén mégis rászánta magát.

Jelenleg kéthetente jövünk össze a plébánián. Egyik alkalommal tanítás van, ez most a szentségek sorba vétele. A másik kötetlenebb, közösségformálóbb találkozás. Szeretnénk idén kicsit többet vállalni a plébánia életében, karitatív tevékenységben, takarításban, kisebbeknek programszervezésben.

Eddig 3 alkalom volt, ahol úgy tűnik kialakult a csoport, ami talán most a legkisebb létszámú az elmúlt évekhez képest. Négyen vagyunk, de vannak még lazábban kapcsolódó tagjaink is, akik máshol tanulnak, így csak ritkán tudnak velünk lenni.

A legutóbbi összeövetelünkön a keresztség szentségéről beszélt nekünk László atya. Utána pedig még maradtunk kicsit és megvitattuk az élet nagy dolgaikat olyannyira, hogy kántorunk, Misi lekéste az utolsó buszt is!

Adventben, mint eddig mindig, mi is elindítjuk a Szállást keres a Szent Család imakört és meglátogatjuk a plébániához tartozó közösségeket, elvisszük hozzájuk is a Szent Család képét.

Örülök, hogy a sok nehézség ellenére és minden évben az „újratervezés” felkiáltásával, de idén is van felnőtt fiataloknak csoport, közösség, hittanítás a plébánián. Fontosnak tartom, hogy tudjunk egymásról, ismerjük egymást és találkozunk lehetőségeinkhez mérten akkor, amikor csak tudunk. Remélem ez az év is sok érdekeset és jót hoz számunkra, és a közösség is formálódik, erősödik.

Erdős Klára

Októberben indult plébániánkon a **baba-mama klub**.

Hálásak vagyunk a sok segítségért és felajánlásért, aminek köszönhetően jól felszerelt, kényelmes környezetben tudjuk fogadni a kisgyermekes anyukákat keddenként 10-12 óráig a hittanteremben.

Ezek az alkalmak a sok beszélgetés, játék, mondókázás, éneklés mellett még egy kis barkácsolásra, adventi készülődésre is szakítunk időt. Időnként László atya és István atya is meglátogat minket, így lehetőség van a velük való beszélgetésre is. A délelőtti közös gyümölcszevéssel, teázással zárjuk.

Reméljük, hogy nem csak a babák, hanem az anyukák is jól érzik majd magukat ebben az egyre bővülő kis közösségben.

*Vodicskáné Deszpoth Andrea
és Szendrőné Bajkai Mónika*

Karitás hírek

*„Eljött már november didergő hónapja,
Hideg szele a fák ágait megcsapja.
Meghalva elhullnak a sárga levelek,
Játszanak vélek a kegyetlen szelek.”*

- írta Csokonai Vitéz Mihály.

Ebben a hideg, szelet hozó hónapban Szent Erzsébet rózsái mégis kinyíltak november 19-én. A szegényeket, betegeket, árvákat, özvegyeket oltalmazó Szent Erzsébet emléknapját piros betűvel írták a kalendáriumban. Mi is ezen a napon ünnepeltük a karitást, melynek ő a védőszentje.

*„Óh Magyarországnak tündöklő csillaga,
Árvák, özvegyek vigasztalója,
Tehozzád kiáltunk, hallgasd meg kérésünk,
Szent Erzsébet asszony könyörögj érettünk”*

- így fohászokdtak eleink.

Az esti, ünnepi szentmisében László atya megköszönte a karitásosok eddigi munkáját. A végén rövid kis műsorral köszöntöttük a nap szentjét. Dr. Hetényi Bálintné, aki évek óta vállalja, hogy versmondásával szebbé tegye ünnepeinket, Kalkuttai Teréz anya szavaival figyelmeztetett bennünket, hogy tegyük a jót, legyünk becsületesek és nyíltak. Az embereknek szükségük van a segítségre, de ha segítesz, támadás érhet. Mégis segíts! Pintér János gitárjátékával és énekevek gyönyörködtetett bennünket. Köszönet mindkét közreműködőnek!

László atya megáldotta a kenyeret, amit kiosztottunk a híveknek.

*„Mindenét elosztá szegényeknek / Alamizsnát adván mindeneknek,
/ Hogy kiveték özvegyen jószágából, /Mégis jót tett másokkal fonásából”* - dicsérték az emberszeretetéről híres magyar királylányt a XVII. századi himnusz sorai.

A Kerek templom méltó módon emlékezett meg erről a nagyszerű asszonyról.

Juhász Gyula csodálatos karácsonyi versével kezdődött ünnepi műsorunk az esztergomi Vaszary Kolos Kórház Hospice Ápolási és Krónikus Belgyógyászati Osztály betegeinek és dolgozóinak december 10-én, Hetényiné tolmácsolásában.

*„Szép tündérország támad föl szívemben / Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek, / Megszáll egy titkos,
gyönyörű igézet / Ilyenkor decemberben.”*

„Ilyenkor decemberben” Dr. Farkas Elek főorvos úr és lelkes csapata vár bennünket. A főorvos úr köszöntötte a vendégeket, és magánéletének egy kis részét is megosztotta velünk. Megtudtuk róla, hogy csellózik, kedvenc zeneszerzői Händel, Bach, Liszt, a képzőművészetben Caravaggio.

Székelly János püspök úr „Nagy szentek karácsonya” címmel tartott előadást. Kik is a szentek? Nem tökéletes és hibátlan emberek, de nagy szívvel tudnak szeretni. János atya mesélt Szent Miklósról, aki létező személy volt, nagylelkű püspök, 1700 évvel ezelőtt.

Nem tudjuk, kik voltak a gazdagok akkor, de Szent Miklósra emlékezünk! Ezen a délutánon átélhettük Szent Erzsébet és Szent Ferenc karácsonyát is.

János atya arra kért minket, hogy engedjük be szívünkbe Jézust.

Giuseppe Ciacomini gondolata jutott eszembe: hang: lélek, mikor Pintér János kollégám gitárral kísért énekhangján felcsendültek a szívhez szóló adventi énekek. Köszönet Ildikónak és Jánosnak, hogy vállalják, hogy szebbé tegyék ünnepeinket!

Befejezésül Kalkuttai Teréz anya imája hangzott el. Teréz anya szeretete áldást és imát hoz nekünk: Jézus örömeivel, szeretetével és békéjével teljes, boldog a karácsonyt.

Reviczky Gyula Karácsonykor című versében nagyon megérintettek a következő sorok:

*„Ágyamra dőlök s álmodom / Egy régi, édes álmot: / Boldog,
ki tőr és megbocsát, / S ki szenved, százszor áldott.”*

Legyenek százszor áldottak a kórház dolgozói és betegei 2013 karácsonyán és az új esztendőben!

Nemzedékek találkozója

December 15-én került sor erre a nem mindennapi találkozóra a Szatmári Irgalmas Nővérek Otthonában. „Gyertyafény, szép remény, karácsonyi sütemény” - írja Weöres Sándor. Lelkes fiatalok egy csoportja Bencze tanár úr irányításával sütemény sütésre vállalkozott, hogy ezzel a saját készítésű finomsággal szerezzenek örömet az otthon lakóinak.

Klarissza nővér, karitásunk tagjai és István atya vigyázó szemei kísérték a csapatot szobáról szobára, ahol énekeltek és beszélgettek az idősekkel. Meglátogatták a 101 éves nénit is. Sok pedagógus van az otthon lakói között, akiknek az ifjúsággal való beszélgetés a fiatalágukat idézte fel.

Szeretném megköszönni a lányoknak és fiúknak, hogy eljöttek velünk, a családok közösségének az aktivitásukat, karitás vezetőnknek – aki az ötletadó volt – és nem utolsósorban Klarissza nővérnek és István atyának, akik lélekben felkészítették a fiatalokat. Ezen a délutánon velünk ünnepelt az Isten!

Juhász Gyula szavaival kívánok áldott karácsonyt az otthon lakóinak és minden munkatársának!

*„Múló világ felett / Tűnő nap temetőjén
Örökké felragyog / Az isteni verőfény
S él bennünk élő égi törvény.”*

Recska Valéria

Nyugdíjas közösségünk - Befejeződött a Hit éve

November 11-én lezárult a Hit és új evangelizáció éve, melyet XVI. Benedek pápánk hirdetett meg a II. Vatikáni zsinat kezdetének 50. évfordulójára. Ez az időszak felhívta a figyelmünket a világ egyre szomorúbb hitetlenségére, erkölcsi süllyedésére, Isten evangéliumáról megfélemlítő életünk megváltoztatására. Meg kell újítanunk és elfogadnunk az Egyház kétezer éves tanítását, amely ugyanazt tartalmazza tegnap, ma, mindörökké.

Úgy gondolom, hogy mi, katolikusok, akik keresztelestünk kor részesültünk a hit ajándékában és ebben élhetjük életünket, boldogok lehetünk, mert felmérhetetlen kincset mondhatunk magunkénak. Őriznünk kell ezt a kincset, mint törekény cseperedényt, és életünk utolsó pillanataig hálát kell adni érte Teremtőnknek.

Plébániánk a Hit évének befejezését három napos egyházközségi zsinattal ünnepelte. Egyházközségünk vezetői és főleg fiatalokból álló képviselői javaslataikkal, elképzeléseikkel segítettek plébániánk jövőbeli feladatait megfogalmazni és közösségi életét előbbre vinni.

Mi, nyugdíjasok lélekben vehettünk ebben részt, kérve a Szentlélek segítségét és sugalmazását. Megköszönjük a zsinat résztvevőinek és segítőknek áldozatos, fáradságos munkáját, melybe mi imáinkkal, szentségimádáson való részvétellel, a rózsafüzér értük mondott fohászaival próbáltunk bekapcsolódni. *(Köszönjük az imát és a sok süteményt is! Szerk.)*

✻ ✻ ✻

Ádventi koszorúkészítés

Ádvent érkezésének előnapján megint együtt lehetünk nyugdíjas testvéreinkkel, hogy első előkészületként feldíszítsuk koszorúinkat a Jézus-várás ünnepére.

Mint mindig, ez is közös összefogásból készült: H-né Ancika családja segítségével most is szállította az üdezöld, illatos fenyőágakat. Sz.-né Erzsike beszerezte a gyertyákat és a kis lila és rózsaszín szalagdíszeket, Á.-né Katika a rögzítéshez szükséges anyagot. Köszönjük segítségüket! Így hozzáfoghatunk koszorúink öltöztetéséhez. Vidám, gyermekes öröm és beszélgetés közepette készültek műveink.

László atya megérkezésével megkezdhetjük lelkünk felkészítését is erre a meghitt, várakozásteli időszakra: a kis Jézus érkezésére. Kértük Isten segítségét imáinkkal, hogy álljon mellettünk most is.

László atya az első gyertya meggyújtásával továbbadta koszorúinkra az ádventi lángot, és ezzel - villanyfény nélkül - körülvett minket Krisztus titokzatos világossága. Ezután megáldásra, megszentelésre került sor, hogy otthonainkba vigyük Isten szeretetét.

Meghatódba, rekedtes hangon kezdtünk énekelni: „Ébredj ember mély álmodból!” Valóban, fel kell ébrednünk a hétköznapok sötétségéből a karácsony fényére, hogy tiszta szívvel, lélekkel fogadjuk be a megszületett Üdvözítőt, aki a szeretetet, reményt és a megváltás kegyelmét hozta életünkbe. Várakozásunkat kezdjük egy népének soraival: *Jézus, jöjj, szállj közénk / Küldj a mennyből égi fényt / Égi Herceg, jöjj közénk!*

Bányai Pálné

✻ ✻ ✻

November 30-án jó hangulatú (jótékonyági) koncert résztvevői lehetnek, akik rászánták idejüket, és az adakozáson túl egy kis lelki töltetre is vágytak. Köszönjük a szervezők és a szereplők szolgálatát, ismét jelentős összeggel tudtuk támogatni Márk gyógyulását – nem is beszélve az összefogásunk lelki tartalmáról, fontosságáról. Összetartozunk... - énekeljük együtt a koncert zárásaként.

FELHÍVÁS – Senior imaklub

Gyermekeink nevelésén túl vagyunk. Jól-rosszul végeztük ezt a szolgálatot, e téren már nem sokat tehetünk. De figyelhet-

jük, magvetésünk hogyan fordul termőre. Láthatjuk gyermekeink sikereit, örömeit, vagy éppen botlását, eltévelyedését. Mivel ránk – általában – már kevésbé hallgatnak, azt tehetjük, amit Gyökössy Bandi bácsi ajánlott egy neki a hitehagyó gyermekeire panaszkodó anyának: „Már eleget beszélünk nekik Istenről, fordítsuk meg a dolgot! Kezdjünk el Istennek beszélni róluk!” Azaz imádkozzunk értük! Mi magunk pedig haladhatunk előre - együtt - Krisztus útján.

Plébániánkon egy ilyen közösséget szeretnénk létrehozni, ahol gyermekeinkért, unokáinkért (egyházközségünk fiatal-ságáért!) együtt imádkozunk, havi rendszerességgel. Alkalmanként egy-egy résztelmában gondolatébresztő lenne és megosztás: aki akar, hozzászólhat személyes tapasztalatai alapján. Természetesen közös ima, ének is lesz mindig.

Ez az elképzelés, ami a gyakorlati tapasztalatok alapján módosulhat. Szeretnénk meghívni előadókat, és egyéb közösségi (kulturális, vallási) programokat is összehozni ennek a csoportnak, ami szintén megbeszélés kérdése.

Úgy gondoltam, hogy **havonta az első hétfő este 6-kor** találkozni a plébánián, januárban már indulnánk is: kivételesen a második hétfőn, **13-án**. (Jan. 6. vízkereszt, parancsolt ünnep, este lesz szentmise.)

Szeretettel hívjuk és várjuk a kicsit idősebb korosztály tagjait, akik ezen célkitűzéssel azonosulva fontosnak tartják e közösségben való részvételt!

Nyitrai László

Hirdetések, programjaink

December

22-én az esti szentmise után a Corde Voto kamarakórus adventi hangversenye templomunkban.

23-án a szálláskereső Szent Család köszöntése 18 órakor a templomban.

24-én 15 órakor pásztorjáték a templomban a Mindszentysék előadásában. Éjféli szentmise

25-én 9 órakor karácsonyi ünnepi szentmise, előtte 8.45-től rövid koncert. E napon 18 órakor lesz még szentmise, a 7 és 11 órai elmarad.

26-án szentmisék 9 és 18 órakor, a 7 és 11 órai elmarad.

27-én az esti szentmise után Szent János tiszteletére boráldás lesz.

31-én 18 órakor év végi hálaadó szentmisénk, lelkipásztori beszámolóval.

Január

1-jén, újév napján 11 és 18 órakor lesz szentmise, a 7 és 9 órai elmarad.

6-án **Vízkereszt** napja, ez évtől **parancsolt ünnep!** Az esti szentmise után a képviselő-testület részvételével, a plébánia megáldásával elindul a farsangi időben szokásos házszenelések ideje. Ezt lehet kérni otthonainkra, időpontot egyeztetve irodánkban, ill. a sekrestyében.

13-án 18 órakor senior imaklubunk alakuló összejövedele a plébánián.

14-én lesz januári imaóránk 18 órától.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket minden programunkra!

Minden Testvérünknek kegyelmekben gazdag, áldott karácsonyt és boldog, békés, hitben gyarapodó új évet kívánunk!

László atya

István atya

Képviselő-testület

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
 Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
 Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
 Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segített: Németh Tünde
 A megjelenést támogatta: Meszes B. Jánosné

ÉLŐ SZIGET

Szent Anna Plébánia
Esztergom
2013. december

Plébániai zsinat a Hit évében - összefoglaló

2012-ben a Hit Évének kezdetén indítottuk el az egyházközségi zsinatunkat, melyben egész esztendőn át dolgoztak a különböző bizottságok. Átgondoltuk múltunkat, jelenünket és jövőnket: Hol tartunk ma és hova szeretnénk eljutni? 2013. november közepén pedig összeültünk 3 napra, hogy mindent értékeljünk és közösen beszéljünk plébániánkról.

Hosszú volt ez a hétvége, sok beszámolóval és értékes hozzászólásokkal, ötletekkel, gondolatokkal. A bizottságok ismertették mindazt, amit egész évben tárgyaltak, a többiek pedig hozzászólhattak, véleményt mondhattak. Végén pedig minden beszámolót megszavaztunk.

Számomra nagyon hasznos és értékes volt ez a zsinat. Örültem, hogy ennek eredményeként létrejöttek új csoportok, közösségek (család közösség, 2 gyermek csoport stb.). Jó volt látni a lelkesedést és a tetterkésztséget az emberekben. Úgy gondolom, hogy „történelmet” írtunk, legalábbis az egyházközségünkben. Persze fölmerült a kérdés: Mi lesz ezután? A válasz nagyon egyszerű: szép lassan és fokozatosan meg kell valósítani mindazt, amit elfogadtunk. Tudom, hogy ez nem lesz könnyű feladat, és az igazi nagy munka csak most következik, de bízom az összefogás erejében és az Isten segítségével. A zsinatot Szent Anna oltalmába ajánlottuk, ő az, aki mindig mellettünk áll és közbenjár értünk. Mi bízunk benne.

Ebben a külön számban minden bizottság röviden összefoglalja a munkáját, hogy azok is részesei lehessenek a zsinatnak, akik személyesen nem vettek részt rajta. Természetesen tervezzük egy bővebb könyv kiadását is, mely talán a búcsúnkra fog megjelenni. Addig is olvassuk ezt, és lássuk meg benne a jövőt, melyet nekünk kell építeni, hiszen nem szabad elfelejtenünk: lelkiileg minden nap meg kell újulnunk.

László atya

Családpasztorációs bizottság

Zsinatunk családpasztorációs munkájának legfontosabb remélt hozadékeként tekintettünk a családközösség megalakulására. Plébániánkon évek óta működő erős közösségek mellett (karitás, énekkar, nyugdíjas közösség) nem jelent meg a családok közössége. Célunk az volt, hogy az egyházközség területén élő családokat összefogjuk, ne magukba zárkozzanak, hanem a plébánia közösségi életébe bekapcsolódva annak covásza legyenek. Első lépésként megalakítottuk hat családdal a családok közösségét, mely a zsinat előkészületi ideje alatt kilencre bővült.

Bár nem mindenki volt a zsinati családpasztorációs bizottság tagja, együtt munkálkodtunk egyházközségünk életének fellendítésén. Küldetésünknek tekintjük, hogy kölcsönös szeretetben Krisztus-központú közösséggé váljunk, megélt hitünkről tanúságot téve egymás előtt, segítsük egymást. Havonta egy közösségi alkalmon veszünk részt, előre meghatározott témáról beszélgetve, elmélkedve, imádkozva. A zsinat előkészítésének folyamán, 2013 Virágvasárnapján kérdőívet bocsájtottunk ki egyházközségünk családjai számára, hogy azt, húsvét vasárnapjára visszajuttatva pontos

képet kaphassunk arról, hogy a családok milyen közösségi programokban, kötetlen együttlétekben vennének részt szívesen a plébánia életén belül. Igyekeztünk minél szélesebb körű programkínálatot bemutatni, hogy a már korábbi években is futott programokból és új kezdeményezésekből is tudjanak választani a családok.

Fontos szempont volt a programkínálatban olyan alkalmak felvonultatása, melyek a keresztény értékek átadására, közösségi létre, imaélet fejlesztésére, nevelési kérdések megválaszolására, játékokra, kötetlen együttlétre alkalmasak és ezekre sarkallnak. Kiemeltük dokumentumunkban a családokon belüli imaélet fontosságát, bibliaolvasást, a családok közös szentmisen való aktív részvételét, szentségimádási és lelkigyakorlatos alkalmakat. Kötetlen programként terveztünk kirándulásokat, sport és játékdélutánt, főzőiskolát, táncházat. Községek létrehozásának lehetőségét is felkínáltuk, és már a zsinat előkészítő munkája alatt megalakítottunk két gyermekközösséget 5-8 és 9-13 éves korosztály számára, melyet családok közösségünkben lelkis édesanyák vezetnek a plébános és káplán atyák támogatásával. Ezenkívül egy baba-mama klub is elindult, melyet ugyancsak két édesanya vezet. Isten áldását kérjük mindnyájuk munkájára és hitében megújulni kívánó egyházközségünkre!

Fritz Péter

Gazdasági Bizottság

Az év során felmértük a plébánia tulajdoni és gazdasági helyzetét, ingatlanainak állapotát.

A rendszeresen szentmisére járó hívek is látják a templomunk vízesedése következtében létrejött állapotot. A kis kupola és a tető fémburkolata között hézag miatt csapadék felülről is érkezik, és a templom alulról sincs leszigetelve. A bejárati lépcső fokai el vannak mozdulva. A timpanon vízelvezetése nincs megoldva, az előterében álló oszlopokban mállanak szét a kövek. A két kis torony kupola faszervezete korhadt, hiányos, rossz állapotban van, itt is gond a vízelvezetés. A timpanon feletti külső vaslépcső foghíjas, korlát sincs. A kórusfeljáró lépcső korhadtas, a kórustól a timpanon fölé vezető részen pedig hiányos, erősen korhadt, életveszélyes. A templombelsőn is sok javítanivaló lenne. A padsorok alatt a kőlapok mállanak szét a nedvességtől. (A vízesedés miatt a kis kupolából potyog a vakolat. Nem beszélve a nagy kupola belsejéről, ahol pereg a festés.) Nem megoldott a templom, illetve a sekrestye fűtése.

Olyan tervet dolgozunk ki, amely folyamatos (évekre szakaszolható) felújítást tesz lehetővé. Ez persze csak Főegyházmegyei (és/vagy pályázati) támogatással valósulhatna meg.

Plébániaépületünk földszinti helyiségei rendben vannak, a tetőterben a hittantermet és a kiszolgáló részeit kialakítottuk. A felső szint beépítésének folytatása a jövő feladata.

A Rozália Kápolna (műemlék) állapota jelenleg megfelelő. A kertjében/udvarán szép szabadterti miséző helyet lehetne kialakítani a Rozália útról történő feljárattal, így a szentmisék alatt kevésbé lenne zavaró az elhaladó autók zaja. Az Orbán Kápolnánál is jelentkezik szigetelési probléma, beázik, felújításra szorul a tetőzet. E kápolna az Önkormányzat tulajdona ezért annak állagmegóvása az ő feladatuk. Itt a növényzetet is karban kell tartani, mert a nagyobb faágak további károkat okoznak a tetőzetben.

További műemlékek és egyéb műtárgyak találhatóak plébániánk területén: 13 db kereszt, 7 db szobor, 3 db emléktábla.

A plébánia aktuális teljes leltára számítógépen és nyomtatásban, valamint fényképes formában is elkészült.

Bevételeink fő forrása 1.) a perselyadomány, 2.) az egyházi hozzájárulás, és 3.) az esetleges adományok. (A célgyjűtések továbbítjuk a Főegyházmegyéhez.) A plébánia önfenntartó, tehát minden kiadást csak abból tudunk kigazdálkodni, amit a kedves hívektől kapunk, akár a perselybe, akár az egyházi hozzájárulások befizetésekor. Ezután negyedévente fogjuk tájékoztatni egyházközségünk tagjait a gazdasági helyzetről.

Bevételeink az utóbbi években csökkennek. Az egyházi hozzájárulás tekintetében idén szeptember végéig még a tavalyi 60%-át sem értük el. Persely bevételünk 66%-os (a kívánatos 75% lenne). Jelenleg az egyház ajánlása szerint az önkéntes hozzájárulás a teljes jövedelmünk 1%-a. (Pl. havi 100000 Ft jövedelem után 12x1000 azaz: 12000 Ft az évi elvárt hozzájárulás, mely részletekben is fizethető.)

Ezt a rendszert egy új, családbarát formára tervezzük átalakítani, mely figyelembe veszi a családban eltartottak számát, ugyanakkor meghatároz egy minimálisan fizetendő összeget is; és az adófizetőket kedvezőbb elbírálásban részesíti az egyházi szolgáltatások igénybevételekor. A hozzájárulást nem fizető családok a jövőben az egyházi szolgáltatásokért magasabb összeget fizetnének.

Egy urnatemető létrehozása a templom két oldalán esetleg bevétel növelő forrás lehetne, továbbá alapítvány létrehozása is segítséget jelenthet a plébánia anyagi helyzetére nézve.

László atya

Hitoktatási bizottság

„...hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.”

(MK 16, 15)

A hitoktatás célja: az emberekben az ismeretek által megvilágított hit élő, tudatos tevékenység legyen. (Christus Dominus 14.)

A katekézis oktatási célja: megismertetni Jézus örömhírét, az Egyház tanítását és életét.

Katekézisünk nevelési célja: a fiatalok bevezetése a keresztény életbe, hogy az Egyház öntudatos tagjai legyenek.

Visszatekintés a múltba

Plébániánkon a következő hittancsoportok működtek: óvodás, általános iskolás, ifjúsági

Hitoktatásunk jelene

Plébániánkon a következő hittancsoportok működnek: óvodás, általános iskolás, ifjúsági, felnőtt, fogyatékkal élők, preevangelizációs csoport

Helyi katekézis sikerei és erősségei:

A tárgyi feltételek adottak: újonnan épült plébánia korszerű hittantermekkel. A hittancsoportok növekvő tendenciát mutatnak, szinte minden korosztály számára létezik hitoktatás. Alakulóban a középiskolás hittancsoport. Hitéletünk megalapozását segíti a családpszichológus beindulása (családi kirándulások, baba-mama klub, családi lelki nap) Nyári hittantábor szervezünk. A hitoktatás szerves része a szentségi felkészítés.

Helyi katekézis nehézségei és gyengeségei:

Személyes megszólítás hiánya, kevés a program. A plébániai hittanra járó gyermekek száma kevés, elvégzi az általános iskolát, megszakad a kapcsolat. Nincs egymásra épülő hittankönyv és tananyag, kevés illetve nincs főállású hitoktató. Hitoktatási szemléltetőanyag, alfa kurzus hiánya.

Jövőre vonatkozó javaslataink:

A szülők személyes megszólítása a beiskolázandó gyermekek szülei körében. Klub-jellegű programok szervezése közösségépítő céllal. Motiválni kell a gyermekeket a folyamatos hittanra járásra, hogy ne csak a szentségek felvétele előtt keressenek bennünket. Lényeges, hogy a hitoktatás minden formája plébánia-központú legyen. Tantervet kell készíteni, beleépítve a helyi sajátosságokat, melyet a Szent Anna Plébánia hitoktatói egységesen használhatnak.

Zsinati munkánk eredménye:

Egymásra épülő tanterv, a szülőkkel való együttműködés lehetősége a katekézis fő feladatait illetően.

Ujpesti Gizella

Ifjúsági bizottság

Bizottságunk 5 tagból és 2 külsős tagból állt. Havonta ülésezünk, összesen 11 alkalommal. Az összegzés vázlata a következő:

Cél: A közösségépítés. Hiányzó közösségek indítása, valamint a működő csoportok összekovácsolása, közösséggé formálása. Minden fiatal tartozzon valamilyen közösségbe. A közösségépítést mindenképpen úgy képzeljük el, hogy közösségépítő programokat szervezünk fiataloknak, amik ide vonzzák őket, segítenek egy olyan magot összehozni, ami utána, mint közösség épülni tud, és működőképes lesz.

1. Kérdőív, és értékelés
2. Középiskolás közösség - javaslat:

A béralkalmazói csoport folytatásának lehetősége, közösséggé formálása. Meghívni hozzá fiatalokat. Több vezető ember segítségére lenne szükség. A béralkalmazás előtt meghirdetni közös egy-egy programot. Közösségi szinten meghívni őket a folytatásra. Fontos, hogy szabadabb és kötetlenebb legyen az együttlét. Olyan programokat kell szervezni, ami vonzó lehet a fiatalok számára. Szeptemberben jó lenne folytatni a béralkalmazói csoportot, még őket meg lehetne fogni, közösségbe lehetne hívni.

Megvalósítás: Szeptemberben elkezdtük a középiskolás korosztálynak a közösségi alkalmakat, péntek esténként fél 7-8-ig a plébánia hittantermében.

3. Fiatal felnőttek közössége:

Fő probléma, hogy minden évben újjászerveződik közösség. A közösségben többszöri vezetőváltás történt. Gyakori a csoporttagváltás. Nehéz megszólítani ezt a korosztályt, ami alpból hiányzik is a templomból. A másik fő probléma, hogy sokan nem helyben laknak, csak itt dolgoznak, vagy éppen itt laknak, de más településen tanulnak/dolgoznak.

Javaslat: A csoport pontos célmeghatározása. Isten felé való törekvés. Időpont meghatározás és rendszeres találkozás. Elköteleződés. Biztos vezető. Új emberek megszólítása, közösségbe hívása. Közös felvállalt tevékenységek. Felnövő rendszerbe gondolkodni, megtartani a fiatalokat a plébánián. Fiatalok továbbképzése, kurzusok elvégzése.

Kevés a felnőtt korú képzett világi vezető.

Megvalósítás: októbertől kéthetente pénteken 8-órától a plébánián találkozunk a plébános atya vezetésével.

4. Programok: ifjúsági mise, táncház, kirándulások, filmklub, játékest, közösségi munkák, ifjúsági találkozó, lelkigyakorlatok, záróoktatások, sportnap, szentcsaládjárás, előszilveszter, farsangi bál, étteremlátogatás

5. Éves program összeállítása

6. Megjelenés: facebook - honlap
Végezetül, szeretnék köszönetet mondani az ifjúsági bizottságom minden tagjának, hogy jelenlétükkel, ötleteikkel, munkájukkal gazdagították a csoportot. Az Úr áldja meg és tegye gyümölcsözővé munkánkat!

Lócskai Anikó

Iskola bizottság

Iskolánkat az esztergomi Szent Anna Plébánia alapította Rudnay Sándor Katolikus Iskola néven 1991. június 25-én, mint az akkori Esztergomi Főegyházmegye első katolikus iskoláját, az első szabad országgyűlési választások utáni időszakban. Az alapító szándéka az volt, hogy elsősorban Esztergom város déli részén, a Szent Anna Plébánia területén, valamint lehetőség szerint a városban és környékén élő, gyermekeknek katolikus szellemben történő oktatást és nevelést igénylő szülők számára az iskola lehetőséget nyújtson az erre vonatkozó jogaik érvényesítésére.

1992. március 28-án iskolánk fölvette Mindszenty József bíboros nevét. Az iskola fenntartója az Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága, ami biztosítja az anyagi feltételeket és felügyeli a pedagógiai tevékenységét.

A hitoktatás iskolánkban két órarendi óra keretében valósul meg. Tanulóink számára a szentség-előkészítés is (elsőáldozás, bérmálkozás) a hittanórákon történik. A nyolcadikosoknak ezen kívül a plébánián is van foglalkozás. Azok a gyermekek, akik felsőbb osztályokba érkeznek hozzánk, és még nem részesültek a szentségekben, hitoktató kollégánk külön felkészítést tart. Így ők is rövid időn belül fel tudnak zárkózni a mindszentys diákokhoz a hitélet területén.

A kapcsolat a plébánia és az iskola között, együttműködő, őszinte és gyümölcsöző.

A következő években szeretnénk, hogy:

- pedagógusaink a nevelő-, oktató munkájuk során maradandó eredményességgel tudják a tanulók hitbéli tudását gyarapítani, és a keresztyén értékeket megismertetni, beépíteni a személyiségükbe.
- tanulóinknak és családjaiknak is igénye legyen az, hogy ne csak az iskola közösségéhez, hanem a plébánia közösségéhez is tartozónak érezzék magukat.
- diákjaink megszeressék a szentmiséket.
- iskolánk továbbra is vállalja azoknak a gyerekeknek a nevelését, oktatását, akik nem hívő családból érkeznek.
- a gyerekek és családjaik karitatív érzékenysége fejlődjön. Az irgalmas szeretet lényeges jellemzője az igazi krisztusi tanítványoknak.
- iskolánkból elballagó diákjaink a későbbiekben a plébánia aktív ifjúsági csoportját alkossák.
- tantestületünk tagjai is folyamatosan erősödjenek, töltekeznek szellemiekben, lelkiekben is, hogy a kor kihívásainak meg tudjunk felelni, és hogy egyre érettebb keresztyén közössége válhassunk.

Espasa Sancho Ramon

Karitás bizottság

„Az Isten nem személyválogató.” (Ap Csel 10,34)

A Zsinat Karitás Bizottságának csoportjában az elmúlt egy évben közösen gondolkodtunk arról, hogy mi a karitás célja és

feladata, alapelveket fogalmaztunk meg. Kiemelném azt a szót, hogy közösen, együtt tettük ezt és ezek a havonta egyszeri vagy kétszeri összejövetelek még jobb közösséggé formáltak az eddig is nagyon szépen működő karitás csoportot.

Áttekintettük a karitás csoport eddigi tevékenységét, sikereit és kudarcait, és a hívek felé kiküldött kérdőívek segítségével közösen gondolkodtunk a karitás jövőjéről, új feladatokról. Az összejöveteleken nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy Jézus legyen a középpontban, hogy az Ő szeretetében legyünk jelen és figyeljünk Rá és egymásra.

Az esztergomi Kerek templom karitás csoportjának védőszentje Szent Ferenc lett. Szimbóluma egy napraforgó, amelyik szüntelen Isten felé fordul és az Istentől kapott meleget sugározza az emberekre.

A karitás csoport jelenleg az alábbi tevékenységeket végzi:

Karitás irodai tevékenység kedd de. 8-10-ig, élelmiszer-osztás, adományok gyűjtése és szétosztása, plébánián végzett tevékenységek pl. adventi roráté szentmisék után reggeli készítése, cigánypasztoráció, gyógyszer-támogatás, idősek, betegek látogatása, megsegítése. A zsinati Karitás Bizottság munkájának gyümölcsei: a közösség megerősödése, tervekkel teli jövőkép kialakulása, karitás imafüzet, szociális kerekasztal, újabb segítők csatlakozása.

A karitás csoport felépítése: állandó és külső tagokból áll. A karitás tagok ezt a szolgálatot érdek nélkül, önzetlen szeretettel végzik. Aki szeretne a rászorulókon segíteni, csatlakozhat a karításhoz állandó vagy külső tagként. Takács Erzsébet karitás vezetőnél jelentkezhet.

A zsinati ülések alkalmával megtapasztaltuk a Szentlélek működését, aki új lendülettel ajándékozta meg a csoportot. A közös munka alkalmával jobban megismertük és közelebb kerültünk egymáshoz, nyitottabbak lettünk arra, hogy az Isten mire hív bennünket a karitás szolgálatában.

„Ebben az életben nem tehetünk nagy dolgokat, csak kis dolgokat tehetünk nagy szeretettel.

A világban nagyobb az éhség a szeretetre és elfogadásra, mint a kenyérre! Úgy érezzük,

hogy mindaz, amit teszünk csupán egy csepp a tengerben, de a tenger kisebb lenne egy csepp nélkül.” Kalkuttai Teréz anya

Klarissza nővér

Liturgikus bizottság

Ministránsok szolgálata

A legtöbb ministráns a vasárnap 9 órai misén szolgál. Célunk, hogy minden misén legyen ministráns, megfontolandó: beosztás készítése.

1. Kereszttség

Általában vasárnap a 9 órai mise után vagy a 11 órai mise után tartunk keresztelőt, az egyházközség híveinek bevonása nélkül. Szentmise keretén belül is történhetne keresztelő. Talán a 11 órai szentmisén lenne erre mód és lehetőség.

2. Bérmálás

Egyházközségünkben a bérmálás a 14-15 éves korban történik. E szentségre való felkészítő 2 éves, aminek második éve a plébánián folyik heti 1 órában októbertől pünkösdig. A felkészítésbe kapcsolódjon be a pap mellett más, világi személy is.

3. Eukarisztia

Minden csütörtökön a mise után és minden hónap első péntekén (dél előtt 10-12-ig és délután 15-18-ig) szentségimádást tartunk templomunkban, amin sajnos nem sokan vesznek részt.

Közösségek kérésére – alkalmas időpontban – elindíthatnánk valamilyen rendszerességgel.

4. Szentgyónás

Templomunkban a misék előtt és után lehetőség nyílik híveinknek szentgyónásuk elvégzésére. Adventben és nagybőjti időszakban megnövekszik a gyónók száma. A hívek igen nagy része a ferencesekhez jár elvégezni rendszeres gyónását, oly annyira kevesen igénylik a Szent Anna Plébánián, hogy első pénteken például sokszor nincs gyónó.

5. Betegek szentsége

A betegek szentségének felvételére évente egyszer van lehetőség a Szent Anna templomban, ünnepi szentmise keretében. E mellett még az „első péntekes betegek” évente kétszer, karácsony és húsvét előtt felveszik ezt a szentséget.

6. Házasság

Évente 3-4 esküvő van templomunkban. A jegyes oktatás 5-6 alkalomból áll, ahol a jegyesek kellő okítást kapnak a házasság szentségéről.

7. Egyházi rend

Plébániatemplomunkban újmisést szentmisét tarthatna a frissen felszentelt atya, akit ezáltal egy picit jobban megismerhetünk. Papszentelést meg is lehetne hirdetni, és kisebb csoporttal részt vehetnénk a papszentelési szentmisén, így együtt ünnepelhetnénk egyházmegyénk híveivel a bazilikában.

A képviselő testületi üléseket is lehetne az elmélkedés helyett vagy mellett zsolozsmával nyitni. Olyan közösségi alkalmon, amely elsősorban felnőtteknek, ill. legalább középiskolásoknak szól, rendszeresebben imádkozhatnánk a Szent Zsolozsmát.

István atya

Média bizottság

A média eszközei, módszerei a plébániai közösség életében fontos és hatékony lehetőségek. Elsődleges célja, ahogyan minden keresztény életében is a feladat: „hirdesd az evangéliumot, állj vele elő, akár alkalmas, akár alkalmatlan”. A másik feladata: közösségépítés, az emberek bevonása a plébánia életébe, megszólítása és ennek szolgálata az új lehetőségek felhasználásával. Áttekintettük a plébániánk média helyzetét, mi van, mi működik, miben/hogyan kellene előre lépni. Sajnos, kevés az elkötelezett emberünk, ezen a téren néhány ember „viszi” a plébániát.

2008. februártól jelenik meg havonta az **Élő Sziget**, amit a hívek írnak. Tanúságtételek, programjainkról tudósítások, véleménybeszámolók, hitünkkel kapcsolatos gondolatok, és az aktuális hírdetéseink. Színvonalas újságunkat minden esztergomi plébánián és Kesztölcön is terjesztjük, mindig rövid idő alatt elfogy. Honlapunkon is olvasható – minden eddigi szám.

Honlapunk szintén 2008 tavaszától működik, éppen felújítás előtt állunk. Tartalmi és formai változtatásokat tervezünk, amit a technológiaváltás lehetővé tesz. A rendszeres frissítéssel, az aktualitások azonnali megjelenésével, letölthető tartalmakkal jól szolgálja a kitűzött célokat.

A **facebook** új formája a közösségépítésnek, a „virtuális” közösségi életnek, amivel leginkább a fiatalabb korosztályokat tudjuk elérni. Bár sokan ismerik/figyelik plébániánk facebook oldalát, határfoka a közösségi életünkre még nem kielégítő.

Hírdetéseinkkel többféle formában próbáljuk tájékoztatni, megszólítani híveinket (szóbeli, faliújság, plakát, szórólap). A módszereken e téren is kell/lehet finomítani, de mindez nem helyettesíti a személyes megszólítást az atyák, közösségek vezetői és tagjai és egymás által.

Imaóráinknak több média vonatkozása is van az evangelizáción és a közösségépítésen túl. A Mária Rádió 4 éve ha

vonta leadja, hirdeti a honlapján, valamint az elhangzó programajánlóiban. A katolikus hírporta szintén rendszeresen ajánlja, mint egyházi program. Ezek által jelen lehetünk országos médiában is.

Kiadványaink terén több dologgal próbálkoztunk (Plébánia történeti összeállítás, szakácskönyv, CD/DVD-k eseményeinkről). Ezen a téren több tervünk is van, megvalósításához emberek és anyagiak is szükségletnek.

Kapcsolataink építésével egymást is jobban elérhetjük, és más fórumokon is megjelenhetünk tanúságtételünkkel, ezért fontos, hogy e téren tudatosan előre haladjunk. Ennek új – technikai lehetőségek biztosította formáit is szeretnénk megvalósítani, a „háló” építeni.

Az **archiválás** még esetleges plébániánkon, a technika fejlődését, ill. a kínálózó lehetőségeket átgondoltabban kell majd megvalósítanunk, hogy a historia domus mellékleteként minél több dokumentumot megőrizhessünk az utókornak.

Összességében jól állunk a plébániai média területén, de bőséges lehetőség van a fejlődésre. Ehhez kérjük és várjuk híveinktől a szakszerű segítséget, támogatást minden részterületen.

Nyitrai László

II. Vatikáni Zsinat - A világi hívek apostolkodásáról

„A mi korunk nem kisebb buzgóságot vár a világi hívektől, sőt a mai körülmények éppen hatékonyabb és szélesebb körű apostolkodást kívánnak tőlük. A Föld népességének szüntelen növekedése, a tudomány és a technika haladása, az emberi kapcsolatok egyre szorosabbá válása nemcsak mérhetetlenül kitágította a világiak apostolkodásának nagyrészt csak öelöttük nyitva álló területeit, hanem olyan új problémákat is fölvetett, amelyeket ők hivatottak gondosan tanulmányozni és megoldani.

Apostolkodásuk már csak azért is nélkülözhetetlen lett, mert nagyon megnőtt, mégpedig jogosan, az emberi élet sok területének autonómiája, ami olykor együtt jár az erkölcsi és vallási rendtől való bizonyos fokú elszakadással, illetve a keresztény élet súlyos válságával. Ezenfelül sok országban igen kevés a pap, másutt a papok meg vannak fosztva a szolgálatukhoz szükséges szabadságtól; e helyeken az Egyház aligha lehet jelenlevő és tevékeny a világi hívők munkája nélkül.

E sokféle és sürgető szükségletet jelzi nyilvánvaló működésével a Szentlélek, aki manapság egyre jobban tudatosítja a világi hívekben saját felelősségüket, és mindenütt Krisztus és az Egyház szolgálatára ösztönzi őket.”

Urunk, Jézus Krisztus, te azt mondtad:

„Ahol ketten-hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok köztük.”

És az egyház így énekel: „Ahol jóság s szeretet van, ott az Isten.”

Jézus, légy jelen köztünk jóságoddal és szeretetteddel, hogy ne uralkodjék rajtunk a gyűlölet és a széthúzás, s ne tegye bizonytalanná életünket.

Erősítsd meg a békét közösségünkben!

Ámen.

Felelős kiadó:	Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2014. január
VII/1. szám

Szép és tartalmas készülletünk után örömmel és lelki békével vártuk Urunk érkezését. Talán a készüllet sokszor többet jelent életünkben, mint maga az ünnep. A készüllet a lelki utat jelenti, ami az ünnephez elvezet...

Újságunk terjedelme nem teszi lehetővé, hogy minden szép élményünket megosszuk, amit átéltünk. Ezen élményeink közül kiemelkednek azok, amelyeket Testvéreink szolgálata közben éltünk át: családjukban, közösségeinkben és még fokozottabban a rászorulókkal kapcsolatban. „Tárgyasult” ajándékainkkal is Isten szeretetét akartuk továbbadni, de a szeretetből fakadó cselekedeteink többet adtak! És ráadásul ezzel önmagunkat is megajándékoztuk - a jó érzésen, örömmön túl „kincseket gyűjthettünk a mennyben”...

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy esztendő alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással. A beszámólót három részre bontanám:

1. Szentségi beszámoló

Mindig nagy öröm számomra, ha szentséget szolgáltatok ki. Ugyanis a szentségeken keresztül különösen is megtapasztalhatjuk Isten kegyelmét és szeretetét.

Idén 39 keresztelelésünk volt, ugyanannyi, mint tavaly. Öröm, hogy nem csökkent a keresztelesek száma. 49 elsőáldozónk és 16 bérmálkozó volt. Közülük többen felnőttként vették fel a szentségeket. Ünnepelesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben 29 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a szentséget a kórházban és otthonában is. A házasság szentségében 5 pár részesült. Ez hárommal kevesebb, mint tavaly.

Érdekességgé válik, hogy kb. 20.000 áldozó volt a Kerek templomban ebben az évben.

Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 68 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám 16-tal több, mint 2012-ben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük Tőle, hogy a szentségeken keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló

Idén is fontosnak tartottuk, hogy építsük közösségünket. Ennek jegyében családi napot tartottunk, részt vettünk az ökumenikus imahétben, szerveztünk farsangot, méltó módon ültük meg a búcsúinkat. Imaórákon, szentségimádásokon is imádkoztunk közösségünkért. Megrendeztük a Kerek templom éjszakáját is. Sőt ebben az évben egyházközségi zsinat keretében átgondoltuk plébániánk múltját, jelenét és jövőjét. Meghatároztuk azokat az irányvonalakat, amik mentén szeretnénk haladni. Úgy gondolom, sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló

Egyházközségünk idei zárszámadása kicsit rosszabb lett, mint az elmúlt években. Talán ez a gazdasági válsággal is magyarázható.

Plébániánknak négy bevételi forrása van:

Egyházi adó: 1.654.100,-   Perselybevétel: 3.276.915,-
Stólabevétel: 1.539.700,-   Adomány: 1.041.070,-

Mind az egyházadó, mind pedig a perselypénz egy kicsi csökkenést mutat. A stólabevétel és az adomány összege a tavalyi évhez képest nem változott.

Egyéb bevételek: 7.397.665,- (kamat, orgona építésére, gyűjtések).

2013-ban az alábbi főegyházmegyei gyűjtések voltak:

Katolikus iskoláknak: 127.480,-   Péterfillér: 87.265,-
Missziós gyűjtés: 113.415,-   Karitás javára: 113.070,-
Szentföld javára: 108.350,-

Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmegye felé. Ezenkívül két tartós élelmiszergyűjtést is tartottunk. Az egyiket nagyböjtben a másikat adventben. Mindkettő igen sikeres volt.

Köszönjük szépen híveink adakozó szeretetét!

Az összes bevételünk: 14.909.450,- forint volt.

2013-ban az alábbi kiadásaink voltak:

Fizetések: 4.507.300,-   Járulékok: 320.680,-
Irodafenntartás (nyomtatványok, festékpatronok, postaköltségek): 153.965,-
Közüzemi díjak (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj): 1.383.407,-
Egyéb kiadás (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés): 8.366.388,-
Papi szolidaritási alapba: 508.000,-

Összes kiadás: 15.239.740,- forint.

Sajnos ez azt jelenti, hogy idén több volt a kiadás, mint a bevétel. Azonban a 2012-es esztendőről volt még maradványunk.

Így a mérleg a következőképpen alakult:

Bevétel:

2012-es év maradványa: 1.298.114,- forint
2013-as év bevételei: 14.909.450,- forint
Összesen: 16.207.564,- forint

Kiadás összesen:

15.239.740,- forint

Maradvány:

967.824,- forint

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani István atyának az egész éves lelkipásztori szolgálatáért. Szeretném megköszönni Radnics Zoltán atyának, Mazgon Gábor atyának és Hegedűs László atyának a rendszeres kíséretét.

Köszönöm a Képviselő testület egész éves munkáját, különösen is az elnöknek, Nyitrai Lászlónak és a templomgondnoknak, Erdős Péternek. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban: Kati néni és Ilonka néni, Ízing Misinek az áldozatos munkáját. Köszönöm a takarító csoport tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak.

Köszönöm a felnőtt és a gitáros énekkar, ill. a kamarakórus énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatók munkáját, köszönöm a ministránsok egész éves segítségét. Köszönöm azoknak is, akik az irodai munkában segítenek nekem. Végül pedig köszönet mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán.

Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorososan!

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna pedig könyörögjön értünk! Ámen.

László atya

Morzsa kórusunk életéből

November 24-én Krisztus Király ünnepén Halmos László ünnepi alkalmakra alkotott műve hangzott föl templomunkban: „Minden földek Istent dicsérik!”

A december eseményekben gazdag hónap volt. Hozott életünkbe szomorúságot is. Hunyadi Zoltán karnagy testvére, Erzsébet elköltözött ebből a világból. Az ő emléke előtt tisztelegtünk december 20-án a gyászmisén. Érte szólt a Requiem aeternam és a Dona pacem, Domine.

Imádlak, ó nagy Isten, énekeltük advent 3. vasárnapján a szentmisén.

Az advent 4. vasárnapját megelőző szombaton a Széchenyi téren Székely János atya adventi gondolatait kísérte kórusunk. Meghitt volt a szertartás, sokan eljöttek.

Karácsony első napján a mise előtt rövid koncertet adtunk. Karácsonyi dalokat hallgathattak a hívek: Csendes éj, Tollite hostias (Saint-Saëns), Gloria sei dir gesungen (Bach), My Lord, what a moning (néger spirituálé), O freudenreicher Tag (népdal), Az angyal énekel, Karácsonyi kirie (Bárdos), Karácsonyi bölcsődal (Bárdos).

Szívből jöttek a karácsonyi énekek, a misén együtt ünnepelte az egyházközség Jézus születését: „Szent békét hirdet a Megváltónk, Akit minekünk küld az ég!...” Pokriva László plébános atya 27-én találkozót szervezett azokkal a hívekkel, akik segítettek munkáját. Háláját szívélyes köszönő szavakkal fejezte ki, ajándékkal kedveskedett. Ferenc pápa imajánlatát adta át nekünk: Mondj egy imát minden ujjadra! - szeretteidért, a hozzád legközelebb állókért; az utat mutatókért, a tanítókért és a gyógyítókért; országod elnökéért, a vállalatvezetőkért és igazgatókért; a bajban lévőkért és a betegekért, a házaspárokért; magadért!

Júlia Anya szavait ajánlotta figyelmünkbe: „Isten irgalmas és igazságos szeretete keres benneteket, örködik felettetek, és vár reátok. Menjetek hozzá az Oltáriszentségben!”

A karácsonyi időszak egyik kedves, népszerű dalának, a **Csendes éj**nek történetét szeretném megosztani a Testvérekkel.

Eredetileg német szövegét Josef Mohr osztrák pap írta *Stille Nacht* címmel, dallamát Franz X. Gruber komponálta 1818-ban. A dalt először az ausztriai Oberndorf bei Salzburg Szent Miklós-templomában (*St. Nikolaikirche*) adták elő 1818. december 25-én.

Mohr már jóval korábban, 1816-ban megírta a szöveget, de csak az előadást megelőző szentestén kérte meg Grubert, hogy szerezzen dallamot és gitárkísérést hozzá. Nem tudni, mi adta neki ezt az ötletet; a gitárzene abban az időben inkább a szórakozóhelyeken volt jellemző. Gruber félt, hogy a híveknek nem tetszik majd a gitárkíséret, de végül megírta a zenét, melyre hatással voltak Gruber szülőföldjének népzenei hagyományai. A karácsonyi misére érkező híveket eleinte meglepte az újítás, hogy gitárkíséréssel adják elő az éneket, de végül megkedvelték a dallamot.

Az 1900-as évek elején a Szent Miklós-templomot lebontták. A lebontott templom helyén egy emlékkápolna épült, a Csendes Éj Emlékkápolna (*Stille-Nacht-Gedächtniskapelle*), egy közeli házban pedig múzeumot alakítottak ki, ahová a világ minden tájáról érkeznek turisták, főleg decemberben.

Nekem ez a szép ének mindig a szülőfalumat juttatja eszembe. Minden karácsonykor németül zengett, és így hangzik ma is: *Stille Nacht, heilige Nacht...*

Szentgáli Ferenccé Eszter

Egyik szemem nevet...

A zene, az ének segíti a liturgikus cselekmények mélyebb átélését, különösen is, ha mi magunk is bele tudunk kapcsolódni. Sokunk öröme újra működik a kivetítés a szentmisék alatt – István atya jóvoltából –, így hallhatóan többen énekelnek, ahogy szokták mondani, kétszeresen imádkoznak!

Templomunkban az egyházi zene többféle stílusával találkozhatunk. A diákmiséken a legfiatalabbak éneklék az ifjúság dalait, néhány hangszer kíséretével. Felnőtt kórusunk a klasszikus kórusmuzsikát képviseli, kifejezetten a liturgia szolgálatára a cél – bár időnként egyéb területekre is elkalandozunk. A Corde Voto kamarakórus a liturgia szolgálatán túl szép egyházi kórusművekkel színesíti életünket, ill. a város életét.

Legújabb fejlemény, hogy az IÚt zenekar ifjúsági szentmiséken szolgál havonta, az utolsó vasárnap esti szentmisén. Erre **várjuk városunk fiatalságát** és minden érdeklődőt, aki ezt a zenei stílust kedveli. Úgy gondolom, elég bőséges a választék...

Karácsony-várásunk kiemelkedő eseménye volt a Corde Voto kamarakórus adventi hangversenye - advent 4. vasárnapján. A kórus sokat fejlődött, igazán szép, és egyre kiforrottabb a hangzásuk. Csak gratulálni tudunk nekik!

Elszomorító, elgondolkodtató, hogy mekkora érdektelenség tapasztalható – pont e koncert kapcsán is... A szentmise végén nagyon sokan pánikszerűen távoztak. Hát ők (meg akik nem jöttek el) szegényebbek maradtak egy szép élménnyel...

Egyházközségünkben sokan, sokféle dologgal próbálkoznak, hogy a Testvéreket – kicsiket, nagyokat – valahogy bevonjuk közösségeink életébe. Egy szál nádat könnyedén eltör a vihar, egy köteggel már nem bír...

Nyitrai László

Ifjúsági csoportunk

Dobogókői kirándulás

December 28-án, szombaton István atya kirándulást szervezett a fiúknak Dobogókőre. Bégányi Gábor bácsi is eljött a fiával együtt, összesen 8-an voltunk. Busszal mentünk Dömösre, onnan gyalog folytattuk az utat. Több mint 600 méter magasságig jutottunk. Szerencsénk volt az időjárással: eső alig esett, inkább csak a fák ágairól hullott ránk víz. Azonban sajnos hó ezen a magasságon sem maradt sok, amit foltokban találtunk az újraolvadt, szilánkos, koszos volt (ami viszont nem mindenkit akadályozott meg abban, hogy hógolyót készítsen belőle és dobáljon vele).

Továbbhaladva a ködös, nedves erdő naposra és fényesre váltott, így értünk a Klastrompuszta fölé magasodó Kéménysziklára. Megpihentünk kicsit, és mint majdnem minden állomáson, itt is kaptunk „csúcs-csoki”-t. Erős szél fűjt, ha egy fokkal erősebb, már nem lehet megmaradni a kiugró sziklán.

Lefeje először a fák között kapaszkodva ereszkedtünk, majd egy szakaszon a vastag avarban csúsztunk le, végül egy kavicsos lejtőn haladtunk végig. Innen már nem volt ilyen meredek az út. Piliscsév felé mentünk le, és útközben megálltunk egy magas vadászlesnél, Cséven pedig a betlehemenél. Ránk sötétedett, mikorra a bekötőútra értünk. Innen vonattal szerettünk volna hazamenni, de az elment az orrunk előtt. Tovább sétáltunk, és a körforgalom közelében levő buszmegállóban várakoztunk egy buszra, amivel visszajöhettünk Esztergomba.

István atya több ismerősével is összefutott a hegyen (volt köztük kisgyerekes család és idős apáca is), meg is jegyezte, hogy úgy tűnik, ilyentájt főleg csak keresztények kirándulnak erre – kinek is jutna eszébe ilyen időben kirándulni menni? Pedig mint tapasztaltuk, nagyon érdemes. Köszönjük ezt a nagyszerű alkalmat!

Ifjúsági előszilveszter

December 29-én, vasárnap az esti hatos mise „ifjúsági mise” volt, ahol a zenei szolgálatot az *Egy Út* együttes adta. Ez után következett héttől a plébánián az ifjúsági csoport előszilvesztere. Először Judit néni néptáncozott velünk az udvaron, de a társaság jelentős része csak kelleetlenül állt be, a páros táncot egy kis „bújj-bújj zöld ág” után lefújták, a körtánchoz meg szintúgy nem volt hangulat sokáig. A tánc után bementünk, és a régi hittanteremben evésnek-ivásnak láttunk. Utána a fenti új hittanteremben Activity™-ztünk, majd székfoglaló következett, kicsit módosított játékszabályokkal. Végül egy új történetalkotási módot ismerhettünk meg - nagy nevetés közepette. Tíz óra előtt kevéssel ért véget a játék. Köszönjük a szervezőknek, hogy az év egyik utolsó estéjét együtt tölthettük.

Horváth Ábrahám

Szállást talált a Szent Család

December 15-én a misén László atya által megáldott Szent Család kép útjára indult otthonainkba, szállást keresni. Mi először kapcsolódtunk be ebbe, az egyházközségünkben már hat éve élő szép, népi hagyományba.

Izgatottan vártuk Szilvit és Vilmát, akik meghozták a képet. Felemelő érzés volt az együtt imádkozás és éneklés. Még egy kis jó hangulatú beszélgetésre is maradt idő. Másnap mi vittük el a Szent Családot Vodicska Marikáékhoz, ahol a szomszédokkal együtt köszöntöttük a gyermeket váró Szűzanyát és jegyesét, Szent Józsefet. A bensőséges, kis áhítat után jóleső érzés volt feleleveníteni a korábbi közös élményeket, szép emlékeket is.

Ima-bokrunk meghitt karácsonyi készülődésének egyik állomása Székely János atya otthona volt. A püspök úr is szállást adott a Kisdedet váró Szent Családnak, és szeretettel fogadta kilencedünk résztvevőit. Együtt imádkoztunk, énekelünk, majd kedves vendéglátásban, társalgásban volt részünk, ami nagyon megtisztelő volt. Ezúton is hálásan köszönjük.

December 23-án zárult az ájtatosság, a Szent Család kép visszatért a templomba. Ide mindhárom csoport (fiatalok, családos közösség, idősebbek) képviselői eljöttek a születésre való várakozás örömeivel.

Igazán szépek voltak ezen kilenc nap alatt történt találkozások, az áhítat, ami lelkünket gazdagította és előbbre vitt karácsonyvárásunkban.

Erzsi és Ani

Családos közösség

Egyházközségünk történetében első ízben került megrendezésre az **adventi kézműves foglalkozás**. A plébánia emeleti termében az érdeklődők sok érdekes feladat között válogathattak. Apró kezek igyekeztek minél több alkotást elkészíteni. Lehetőség volt gyöngyből angyalkát fűzni. Aki a papír világa felé vette az irányt, az készíthetett függő karácsonyi díszeket, dekorációkat.

Az idei téiben nem bővelkedtünk hópelyhekben, mindezt pótolhattuk olló és papír segítségével. Szébbnél szebb pelyhek készültek. Hogyan lehet maroknyi betlehemet csinálni? Erre is megkaptuk a választ. Ehhez nem kellett más, mint egy gyufásdoboz, színes ceruza és egy csipet kézügyesség. A gasztronómia sem maradhatott ki. Mézeskalácsból templomot lehetett építeni, a gyerekek örömeire ehető „ragasztóval” (cukor-krém).

Szép számmal jöttünk össze, sok boldog gyermek térhett haza szébbnél szebb apróságokkal.

Ám mindennél fontosabb, hogy a szeretet, a közösségi együttlét örömteli pillanatait is magukkal vihették a gyermekek

és szüleik. Reméljük, hogy a jövőben még sok hasonló foglalkozás kerülhet megrendezésre a plébánián.

(Szent Anna Plébánia facebook oldalán megtekinthetők a kézműves foglalkozáson készült fotók)

Erős Norbert

A hit hegyeket mozgat

Bár mindannyian ismerjük a jézusi mondást, miszerint a hit erejével képesek lennének hegyeket mozgatni, gondolom, még senki sem tapasztalta ezt a gyakorlatban. Nekem a családommal azonban november 30-án abban a szerencsében lehetett részem, hogy láthattuk, ahogy a hit ugyan nem egy hegyet, hanem csak egy lakás minden berendezését átviszi az egyik helyről a másikra.

Plébániánk családos közösségének négy férfitagja szép példáját adta a felebaráti szeretetnek, amikor a hétfői pihenőnapjukat feláldozva reggeltől egészen sötétedésig töretlen jókedvvel költöztettek minket, sőt, még a berendezkedésben (csillárszerelés, mosógép és gázpalack bekötése, ágyak össze-szerelése, stb.) is segítettek. Ugyanakkor az asszonyok is kivették részüket a munkából: Erős Vera szerezte az autót, Fritz Kata és Kierblewskiné Zsuzsa süttött-főzött, Dobai Eszter pedig elvitte a legkisebb gyereket, így nem volt láb alatt a pakolásban. A végére maradt a pingpongszta: míg a társaság egyik fele az asztal szétszerelésével foglalatzkodott, a kis csapat többi tagja behordta a tüzfát. Estére vígan dorombolt a cserépkályha, és amikor meggyújtottuk az adventi koszorún az első gyertyát, valóban átérezttük, hogy a szeretet ünnepe közeledik.

Amikor öt évvel ezelőtt Esztergomba költöztünk, pusztán véletlennek tűnt, hogy a Szent Anna plébánia tagjai lettünk. A megélhetés miatt jöttünk a városba – és bár a munkahelyem már nem köt ide, tudom, nincsenek véletlenek: jól döntöttem, amikor úgy határoztam, ebben a városban akarok letelepedni, ahol több olyan plébániai közösség is létezik, amelyről a környezete az őskeresztényekhez hasonlóan elmondhatja: „Néz-zétek, mennyire szeretik egymást!” Kérem Isten áldását erre a lelkes kis csapatra, és kívánom nekik, hogy példájuk nyomán minél több keresztény testvérünk érezze meg a közösségi élet fontosságát és szépségeit!

Farkas Edit

Nyugdíjas közösség

Elérkezett közösségünk a bensőséges szeretet-ünnephez: Urunk Jézus Krisztus születésnapjának megünnepléséhez.

Megérkezvén plébániai hittantermünkbe, csodás látvány fogadott: „Itt járt a Kisjézus ajándékaival? Vagy megbízást adott földi angyalainak, akik odaadó, leleményes szeretetükkel előkészítették karácsony ünnepét?”

Valóban ez történhetett. Süteményektől, szendvicsektől roskadozó asztalok, mindenki részére apró ajándékok vártak bennünket: egy szép karácsonyi lap, szaloncukor, teacsomag és egy kis batyuba csomagolt birsalmasajt. Meglepetésünk közepette megérkeztek velünk ünnepelni lelki vezetőink is: László atya, István atya és Zoltán atya.

Hálaadó imánk után köszöntöttük Szabóné Erzsikét, aki hosszú távollét után ismét velünk lehetett a 90. évével, korát meghazudtoló fiatalos, vidám mosolyával. Jelenlétén kívül még nagyon finom házi borával is megörvendeztetett minket. Ezzel kívántunk egymásnak áldott, kegyelmekben gazdag, boldog karácsonyt.

Egy szomorú megemlékezésre is sor került: nemrég távozott közülünk É.-né Ancika nyugdíjas és rózsafüzér testvérünk, aki a Jóisten hívására már az égiekkel ünnepelt.

Karácsonyi énekekkel, versekkel, vidám beszélgetéssel folytatódott összejövetelünk. Hálát adtunk a boldogságos Isten-

anyának, hogy Szent Fiával megajándékozott minden embert. Kértük közbenjárását, hogy segítse, megszülessen és meg is maradjon szívünkben az Isteni Megváltó békéje, szeretete.

Bányai Pálné

Karitás hírek

A Magyar Élelmiszerbanktól az Európai Unió élelmiszer-segély programjának keretében tartós élelmiszer 2013-ban először **novemberben** érkezett. Ebből 184 fő részére, fejenként 5 kg élelmiszert osztottunk ki. Köszönet Dr. Harmai Gábor atyának, aki évek óta koordinálja ezt a nem könnyű, az egész városra kiterjedő szervezési munkát.

Karitásunknak a **december** nagyon „munkás” hónap. Kezdődött a rorátéval, amiről Juhász Gyula így emlékezett meg: „*Derűs hit malasztját / Könnyezve keresem, / Ó gyönyörű gyerekség, / Ó boldog Betlehem!*”

A hajnali miséket nálunk közös reggeli követte, amire sokan átjöttek a plébániára. Nagy öröm volt számunkra, hogy a Mindszenty és a Szent Erzsébet iskolából a diákok is részt vettek a rorátén.

A reggeli költségét László atya, karitásunk és a hívek pénzbeli adománya fedezte. Köszönet a reggeli készítésénél segédkező külsősöknek is.

A plébános atya december elején egy héten át tartó gyűjtést hirdetett a templomban az egyházközség területén lévő négy intézmény (Teleház, gyermekotthon, CSÁO, Montagh iskola) részére. Az adakozás nagyon sikeres volt: 6.000 forint, 73 kg. cukor és liszt, 3 kg. só, 2 kg. búzadara, tej, 8 doboz tea, 20 kg. tészta, 3 kg. sárgaborsó, 2 üveg méz, 9 üveg ivólé, 10 kg. szaloncukor, 4 kg. zsír, 20 tábla csoki, 2 kg. apró csoki, 25 kg. rizs, 40 db. konzerv, egyebek: puding, kávé, kakaó, leveskocka, mák, keksz, pirospaprika, befőtt. Ezenkívül jelentős mennyiségű könyv és játék gyűlt össze. Az intézmények nagyon hálásak voltak a segítségért.

Karitásunk 90, a plébániánk területén élő hátrányos helyzetű embernek (egyedülállóknak és több gyermekes családoknak) készített karácsonyi csomagot. Ehhez az adakozók pénzéből vásároltunk cukrot, rizst, olajat és szaloncukrot.

A VIA BONA hajléktalan szálló 30 lakóját is megleptük szerény ajándékkal.

István atya a városmajori plébániáról hozott komoly mennyiségű tartós élelmiszert, amivel gazdagabbá tudtuk tenni a csomagok tartalmát.

December 24-én a CSÁO-ban a családokkal együtt vártuk Székely János atyát, aki minden évben ilyenkor ellátogat hozzánk. Igen szép karácsonyi műsorral készültek a ház gyerekei, amivel nagy örömet okoztak nekünk. Karitásunk gyümölcscsel járult hozzá az ünnephez.

Részt vettünk a teleházi megemlékezésen is. Segítettük a Kolping Katolikus Szakképző Iskolát is: étkezési alapanyagokat vásároltunk 6.100 forint értékben a lelki napjukhoz és karácsonyi ünnepségükhöz. A lelki napon minden tanulót vendégül láttak kalács és kakaó tízóraival, és mézeskalács díszeket kaptak ajándékba.

Az Élő Sziget decemberi számában már írtunk a Szatmári Irgalmas Nővérek Otthonában tett látogatásról. A visszajelzésekben kiderült, hogy nagyon nagy örömet okoztunk a lakóknak, szívből köszönik a látogatást, várnak újra. A karitás részéről ketten voltunk a karácsonyi ünnepségükön is, ahol Pintér János tanár kollégám énekelt és gitározott.

Ezeket a látogatásokat valóban folytatni kell, hisz a mondas szerint: „*Ha egy kicsi jót teszünk valaki embernek, többet ér, mintha az egész emberiséget szeretjük.*” „*Aki nem nyújtja ki a kezét a szegények felé, hogy őket segítse, hiába nyújtja ki kezét Isten felé, hogy az Úr megbocsássa bűneit.*”

A Kerek templom hívei kinyújtották a kezüket, nagyon sok család karácsonyát tették gazdagabbá.

„*Új évet kezdünk. - Új év: új feladat. Új feladat: új felelősség. Az idő múlik. Értékesen-e vagy értéktelenül? Rajtunk áll. Ha értékesen akarunk élni, bízhatunk Isten segítségében.*”
írta Jakob Koch. Bízunk 2014-ben is!

Recska Valéria

Felhívás!

Egyre több plébánia büszkélkedhet azzal, hogy területén katolikus iskola működik és kiegyensúlyozott, jó munkakapcsolat, összefogás jellemzi a „**Templomot és az Iskolát**”. Ehhez minkét oldal pozitív hozzáállása szükségeltetik. Hál' Istennek, nálunk ez megtapasztalható. Sok területen együtt dolgozunk, megpróbáljuk segíteni egymást, hisz ugyanazon az úton járunk, ha egy kicsit mások is a feladataink, szolgálataink.

Közeledik a beiskolázások, az iskolaválasztások ideje. A **Mindszenty iskola** nevelői a jelen generációkat keresztény szellemben nevelve, de a jövőre is gondolva hívogatják a leendő elsősöket előkészítő, bemutatkozó foglalkozásokra. Beszámolójuk, ismertetőjük, buzdításuk honlapunkon olvasható. Itt csak az iskolaválasztást segítő foglalkozások időpontjait közöljük, részleteket a honlapunkon találják az érdeklődők. Az iskolánkkal ismerkedni szándékozók **február 18, 25, március 4, 18, 25-én** – keddi napokon- **17 órakor** várja az aulában Komorpai Gáborné Kati néni és Eck Andrásné Marietta néni.

Január 30-án **népdaléneklési versenyt** is szerveznek az általános-, és középiskolai korosztályoknak. Részletek ugyan csak honlapunkon olvashatók. (www.szentanna.extra.hu)

Ny. L.

Hirdetések, programjaink

Január

- 25. szombat, szentségimádási napunk: 10-12 és 15-18 óráig
- 26. vasárnap, ifjúsági szentmise az 1Út zenekar szolgálatával, 18 órakor
- 28. kedd 19 órakor képviselő-testületi ülés

Február

- 2. vasárnap Gyertyaszentelő Boldogasszony, ünnepi szentmise gyertyaszenteléssel az esti szentmisében.
- 18. kedd 18 óra, februári imaóránk.

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Az Ökumenikus imahét programja városunkban január 19-től 26-ig

- 19. vasárnap 17 ó. Kertvárosi templom, Barabás Bence
- 20. hétfő 18 ó. Görög katolikus templom, Révfalviné B.J.
- 21. kedd 18 ó. Evangélikus templom, Dr. Papp Szabolcs
- 22. szerda 18 ó. **Református templom, főpásztorok**
- 23. csütörtök 18 ó. **Kerek templom, Ágoston Csaba**
- 24. péntek 18 ó. Szentgyörgymező, Klimentné F.A.
- 25. szombat 18 ó. Belvárosi templom, Ágostonné A.G.
- 26. vasárnap 18 ó. Bazilika, Dr. Harmai Gábor

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
 Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
 Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
 Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segített: Németh Tünde
 A megjelenést támogatta: Szcenzi Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2014. február
VII/2. szám

Februári számunkban különös hangsúlyt kap a közösség fogalma. Szinte minden írás a közösségbe tartozás érzését, élményét, fontosságát fogalmazza meg.

Jézus személyes megszólításával hívta apostolait, akik vele közösségben éltek három évig, majd eltávozása után – a már addig is folyamatosan bővülő kört kiterjesztették a „Föld végső határáig”. Ebbe a körbe mindenki hivatalos, csak az a kérdés, elfogadjuk-e a meghívást, élünk-e vele.

Tudjuk, hogy benne vagyunk a Világegyház vérkeringésében, ez azonban kicsit távolinak, túl általánosnak tűnik. Sokkal kézzelfoghatóbbak a kisebb közösségeink, ahova szorosabban kapcsolódhatunk, de ezáltal mégiscsak megérezzük, hogy Krisztus titokzatos testének a tagjai vagyunk.

Jézus ma is hív mindannyiunkat, egyénileg is. Hív az Evangéliuma által, az Egyház szolgálata által, és hív Testvéreink által – akikben valahogy megsejti Krisztus arcát... De ha már egy közösséghez tartozunk, annak örömeiben, gondjaiban is részt fogunk venni: együtt ünneplünk, és a kereszthordozásba is „beszállunk”. Pont ettől válunk a közösség tagjaivá!

„Jézus egyszer csak megszólít minket: Jöjj, kövess engem. Máskor meg azt mondja: Ma a te házában kell megszállnom. Minden hívás személyes találkozással, személyes megszólítással kezdődik. Aztán Jézus összeismertet minket olyan emberekkel, akiket szintén meghívott. Teljesen különbözőek vagyunk, egyetlen közös vonásunk, hogy Jézus hívott minket. Így születik a közösség.” (Jean Vanier)

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén

Február 2-án a szerzetesekre is emlékezett egyházunk. Sokakban ott van a kérdés: ki is az a szerzetes, miben más, mint egy egyházmegyei pap? Erre a kérdésre sok választ lehet adni. Én a saját életemből szeretnék megosztani néhány gondolatot, amelyeket a piarista rendben és gödi rendházunkban megélek.

1. Közösség: Dietrich Bonhoeffer evangélikus lelkész mondja: „Aki a közösséget szereti, az tönkreteszi a közösséget; aki a testvéreket szereti, az építi a közösséget.” Ha valaki azt mondja, minden embert szeret, nem igaz. Minden embert szeretni nem lehet, bármennyire is furcsán hangzik. Azt mondanám, hogy minden embert el kell fogadni, főként, aki kereszténynek tekinti magát. Gödi Piarista Rendházunkban négyen élünk. Az utóbbi években mindig változik a rendházunk közössége, új tagok jönnek, mennek. Érdekes, hogy mégis megértjük egymást, mert sokat kommunikálunk egymással. Minden vasárnap este 7-kor közösen misézünk. A prédikációban elmondjuk, ki hogy van. Így tudunk egymásról és ismerjük egymást. Rendházunkban mindenki az lehet, ami, nem kell szégyenkezniünk vagy titkolóznunk egymás előtt. Elfogadjuk egymást örömeinkkel és nehézségeinkkel együtt. Van, aki kiváló vezető, házfőnök és igazgató, van, aki szuper informatikus, másik fizikus doktor, én gyakorlati ember vagyok. Például karácsony előtt, amikor függönykarnist szereltem rendtársammal, az akkumulátoros csavarbehajtó nem működött, ezért klasszikusan, kézzel tekertem be a csavart. Nálam a „klasszikus mindent visz”. Így kiegészítjük egymást.

2. Lelkiség, Istenkapcsolat: A szerzetes csak akkor tudja megélni hivatását, ha komoly az Istenkapcsolata, illetve van Isten

képe. Számomra a piarista rendben Isten a kihívás Istene, mert mindig új feladatok elé állít. Ezek az új feladatok kezdetben nehezek, de a végén rádöbbenek, hogy szükséges volt, mert ha kudarc is ér, tanultam belőle. Ilyen helyzetekben Istennel is vitatkozom és miérteket, kérdéseket teszek fel Neki. De a feladat elvégzésével megkapom a választ.

3. Tanulás, fejlődés: Sokszor azt hiszem, hogy a teológia elvégzésével nem kell többet tanulnom. De mindannyian tapasztaljuk, hogy rohanó világot élünk. Tavaly befejeztem egy két éves iskolát, idén lehet, hogy egy másikat is el kell kezdenem. A fejfámra az lesz kiírva: „A jó pap holtig tanul, mégis bután hal meg”. Iskolánkban csak akkor tudom megérteni a szakmunkás diákjaimat, ha ismerem világukat, próbálok követni azt az információ áradatot, amiben ők is élnek. Ehhez tanulnom kell, belátom.

Kedves Testvérek! Házi feladatként azt adnám Önöknek, hogy rágiák meg ezeket a gondolatokat:

1. Közösség: mit jelent Önöknek a közösség? Hogyan érzik magukat saját közösségükben: család, munkahely, egyházközség, baráti társaság...? Mernek-e igazán önmaguk lenni, vagy álarccokat hordanak?

2. Lelkiség, Istenkapcsolat: milyen az Istenkapcsolatuk, felszínes vagy mély? Van-e saját Istenképük, vagy félnek kialakítani magukban egy személyes Istenképet? Ki Önök számára Isten?

3. Fejlődés: képesek-e változni, fejlődni szellemi-lelki téren? Megelégszenek-e azzal, amik, vagy amit hosszú évekkel ezelőtt tanultak? Ha félnek a változástól, ez miért van?

Ne féljenek válaszolni ezekre a kérdésekre, mert ezek által tudnak változni, fejlődni és jobb keresztényekké válni. Ámen.

Radnics Zoltán atya (homília, febr. 2.)

Ökumenikus imahét

100. zsoltár: Hálaadó zsoltár

Vigan énekelj az Úrnak te egész föld! Szolgáljatok az Úrnak örvendéssel; menjetelelje vigassággal.

Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten; ő alkotott minket és nem magunk; az Ő népe és az Ő legelőinek juhjai vagyunk.

Menjetele be az Ő kapuin hálaadással, tornácaiba dicséretekkel; adjatok hálákat neki, áldjátok az Ő nevét!

Mert jó az Úr, örökkévaló az Ő kegyelme, és nemzedékről nemzedékre való az Ő hűsége!

Kedves Testvérek!

A mai Szentírási részekben keresztül azt kéri tőlünk az Isten, hogy valamiképpen jussunk el földi életünkben oda, hogy minden napunkat hálát adó emberekként éljük!

Adjatok hálákat Istennek, áldjátok az Ő nevét!

A napokban az Idősek Otthonában azzal múltattuk az időt, hogy rövid, tanulságos történeteket olvastam fel. Az egyik az én figyelmemet is megragadta. Ebben az van leírva, hogy egyszer nagy ünnepet rendeztek az angyalok a mennyben, amelyre meghívták a különböző erényeket. Meg is jelentek mindnyájan, a nagyok is, a kicsik is, ünnepi öltözetben, kedvesen, barátságosan, mint akik jól ismerik egymást, hiszen mind egy nagy családnak a tagjai. Egyszer azonban az egyik angyal észrevett két nagyon szép erényt, akik, úgy látszik, egyáltalán nem ismerték egymást. Rögtön kézen fogta az egyiket, és odavezette a másikhoz, hogy bemutassa őket egymásnak.

Jótétemény – mondta és rámutatott az egyikre. **Hála** – mondotta és rámutatott a másikra. A két erény kimondhatatlanul megdöbbsent: a világ fennállása óta most találkoztak először.

Bizony drága testvéreim, jó az Úr, örökkévaló az Ő kegyelme. Milyen természetesnek fogadjuk, hogy Istenünk hűsége nemzedékről nemzedékre való. Hálások vagyunk ezért a jótéteményért? Azt gondolnánk, hogy az csak természetes, hogy ha valaki valami jót kapott, akkor azt megköszöni.

Pedig nem. De nem is azért nem köszöni meg, mert nem akarja. Meg vagyok győződve arról, hogy életünk kisebb és nagyobb történéseinek jóra fordulásakor nem azért nem megyünk oda Jézushoz, nem azért nem mondunk köszönetet, mert haragszunk rá, ellenségei lennének. Nem szándékosan bántjuk a mi Urunkat, hanem, mert ha túljutunk az adott gondon, az élet megy tovább, újabb és újabb problémák háttérbe szorítják a régiakat, és az ember észre sem veszi, hogy megfeledezett valamiről. Nem is olyan nagy dolgról, **csak a háláról.**

Pedig Pál apostol is sok helyen említi a leveleiben, felhívja a figyelmünket a hálaadás fontosságára: **Ne szűnjetek meg hálát adni.** (Kol 4,2), mondja: **Hálaadással tárjátok fel a kívánságaitokat Istennek** (Fil). Nem elég kívánságaimat elsorolni? Nem. Hanem az előző ajándékokért adjak hálát, és úgy soroljam el a kívánságaimat.

Miért tartja Pál ilyen fontosnak a hálaadást? Azért, mert a hála azt jelenti, hogy az ajándékokról feltekintek az ajándékozóra.

Nekem, ha jól belegondolok, nem erre meg arra az ajándékokra van leginkább szükségem, hanem Arra, akitől eddig is már sokat kaptam, és Aki ezután is – remélem –, hogy megadja azt, amire szükségem van. A hála Istennel visz személyes kapcsolatba, és ami ugyanilyen fontos, teljesebb Isten-ismeretre segít.

A hálaadás nemcsak azt jelenti, hogy összekulcsolom a kezem és elrebegek valami köszönetfélét. Több annál. Egy magatartás ez, viselkedés, az egész lényemet átható lelki melegség, a szív hőmérséklete.

Ezt persze ki lehet fejezni szavakban is, köszönet formájában, vagy amint a 100. zsoltár biztat bennünket. Próbáld csak meg! Meglátod, megsokszorozódik az örömed.

De nemcsak szavakkal fejezhető ki a hála, hanem tettekkel is. Tudjátok, hol van az Isten iránti hálaáldozat igazi oltára? Az embertársam valamiféle olyan bajában, amiben mellé állhatok, segíthetek neki.

Hálás vagy Istennek? Ródd le háládat egy embertársad iránt való jótéteményben. A másik ember bajában, ott veszi át Isten a háládat, amit Neki adni akarsz. Amikor valaki Istennek hálás, az mindig valakinek vagy valakiknek konkrét örömet jelent itt a földön.

Most azt mondhatná valaki: nekem mi okom volna arra, hogy olyan nagyon hálás legyek Istennek, hiszen annyi gondom, bajom van a mindennapi életben. Annyi bosszúság, kellemetlenség ér. Igen. Az ember először úgy gondolja, hogy csak azért, valami olyan jótéteményért tartozik hálával Istennek, amit általában a világ jó szerencséjének nevez.

Azt hisszük, hogy a hála rendkívüli dolgoknál kezdődik. Sokszor hasonlítunk olyan gyerekekre, akinek a szülei iránti hálája csak a karácsonyi ajándékokra vagy az extra zsebpénzre vonatkozik, egyébként pedig tele van a szívük méltatlankodással, panasszal, morcossággal. Tudjátok mi a baj ebben? Az hogy olyan magától értetődőnek tartjuk azt, ami egyáltalán nem magától értetődő. Mert ha jól meggondoljuk: nem magától értetődő az, hogy élünk egyáltalán. Vagy az, hogy ezen a héten felekezeti hovatartozás nélkül Esztergomnak szinte összes plébánosa, lelkipásztorja és nem utolsósorban Bíboros atya is velünk imádkozik. Egy közösségben vagyunk, és szól az Ige hozzánk, zenghet az Isten dicsőség zsoltárának.

Mid van csak úgy magadtól? Semmid. Mindent úgy kaptál Istentől. Isten a maga számára, saját dicsőségére teremtett mindent. Téged is. A gyermekeidet is. A művészetet is. A természetnek mindazt a rengeteg titkát, amit a tudomány lassanként felismer, rendszerez. A népeket is. Nézz körül a világon! Minden a te Édesatyádé. A te léted nem véletlen esetlegesség, nem emberek akarata, nem körülmények eredménye, hanem Isten teremtő tette. És most gondolj arra, amiért igazán hálás lehetnél!

Számláld meg az áldásokat a próbák helyett.

a nyereségeidet a veszteséged helyett.

az örömeidet a jajok helyett.

a barátaidat az ellenség helyett.

a mosolyokat a könnyek helyett.

Számláld meg a **bátorságodat** a félelmek helyett.

a jótetteket a sértések helyett.

az egészséged a pénzed helyett.

Számláld meg **Isten művét** a magadé helyett.

Bizony testvéreim! A hálaadást sokszor kispóroljuk az imádságainkból. Pedig Isten ma is keres hálátelt szívvel imádkozókat. És most gondolj egy kicsit a szeretteidre! Örülnek, boldogok a körülötted levő emberek? Te örülsz nekik?

Mit is jelent a hála szó ma nekünk?

A hála az a képesség, hogy hatékonyan és elevenen felismerjük egymásban és minden emberben az Isten kegyelmét.

A hála tehát – ökumenikus összefüggésben – annyit jelent, hogy képes vagyok örülni más Krisztushoz tartozó közösségekkel együtt az Isten kegyelmének és ajándékainak.

És végül hálaadást tudunk tanulni egymástól.

Mert jó az Úr, örökkévaló az Ő kegyelme, és nemzedékről nemzedékre való az Ő hűsége! Ámen.

*Révfalviné Budai Julianna református lelkész nő
igehirdetése jan. 20-án a görög katolikus templomban*

Nyugdíjas közösségünk

2014. január 19-26. között városunk templomaiban – hasonlóan az előző évekhez – megünnepeltük az **ökumenikus imahetet**. Ennek alap gondolata: „*Hát részekre osztható Krisztus?*” (1 Kor 1,1-17)

Ezen a héten ökumenikus közösségben a különböző felekezetekkel imádkoztunk a Krisztusban hívők egységéért. Ez az egység a hitben, reményben, szeretetben való összefogásban lehetséges, ami a Szentlélek ajándékozásával és segítségével jöhet létre. Ennek szellemében fogadtuk nyugdíjas közösségünkbe – László atya meghívására – Klimentné Ferenczy Andrea evangélikus lelkész nőt.

Mint minden egyházközösségben megtapasztaljuk, az ő beszámolójában is elhangzottak az evangélikus egyház – gyülekezete – örömei mellett gondjai is, melyek részben lelki természetűek: kevés felekezetükhöz tartozó hívőt mondhatnak a vallását rendszeresen gyakorlónak. Ebben beletartoznak a felnőttek és a gyerekek is, bár azok folyamatos hittan-oktatásban részesülnek. Vannak anyagi természetű gondok is: templomuk tornyának befejezésre váró munkái, a parókia épületének bővítése. És vannak családdal kapcsolatos gondok is. A közösségi élet keretein belül imaórákat, kirándulásokat szerveznek. Megköszönjük a lelkész nő kedves, őszinte beszámolóját, s azt, hogy időt szakított nyugdíjas közösségünk meglátogatására.

Hálát adunk a Mindenható Istennek, hogy részt vehettünk ebben az egységre törekvő imahadjáratban. Ferenc pápánk szavait próbáljuk életünk célkitűzésévé tenni: „Legyünk valamennyien egyesek minden különbözőségünkkel együtt, de egyesek mindig: ez Jézus útja!”

Bányai Pálné

Kedves Testvérek!

Az Egyház 5. parancsolata azt mondja: Az Egyházat anyagi hozzájárulással is támogasd! Sokan nem értik, hogy ez mit is jelent? Minden évben az év utolsó napján lelkipásztori beszámolót tartunk egyházközségünk anyagi helyzetéről is. Ebben megemlítjük, hogy az **egyházközségünket az idejáró emberek tartják fenn**. Mi ugyanis nem kapunk sem az államtól, sem pedig az egyházmegyétől állandó segítséget. Az államtól csak akkor, ha valamire pályázunk (most például nyertünk 6 millió forintot a templom szigetelésére, ami egyébként 36 millióba fog kerülni), az egyházmegyétől szintén csak a felújítási munkákra szoktunk pénzt kapni (az egyházmegye építette az új plébániát ill. az új tetőtéri hittantermet is). A napi kiadásokat (víz, villany, gáz, kisebb felújítások és javítások, virág, gyertya, fizetések stb.) a plébániának magának kell előteremteni. Ezt leginkább a perselypénzből és az egyházi hozzájárulásból (régén egyházi adóból) tudjuk fedezni. Más bevételünk ugyanis nem nagyon van.

Érdeemes egy kis statisztikát nézni ezekről az összegekről:

Bevételek (Ft.):	2011	2012	2013
Perselybevétel:	3.776.805	3.768.330	3.276.915
Egyházi hozzájárulás:	1.474.500	1.306.600	1.679.100
Adomány:	432.500	664.535	1.041.070
Összesen:	5.683.805	5.739.465	5.997.085

Egy kis emelkedés ugyan mutatkozik, de sajnos a kiadások is évről-évre növekednek. Egyelőre még sikerült pozitívan zárni az évet - hála Istennek. De nagyon fontos, hogy plébániánk hosszútávú jövőjét is biztosítsuk. Ennek egyik része, hogy a plébánia tetőtérét - ha elkészül teljesen - szeretnénk csoportoknak kiadni lelki gyakorlat céljából. Szívesen adjuk oda a templomot koncertekre is, hogy némi bevételre tegyünk szert. De bármit is csinálunk, a tény akkor is az marad, hogy templomunkat és plébániánkat nekünk kell fenntartani. Természetesen ezzel a kérdéssel a zsinatunk is foglalkozott novemberben. Arra a megállapításra jutottunk, hogy az egyházi hozzájárulás rendszerét valamiképpen meg kell változtatnunk.

Talán tudjuk, hogy az egyházi hozzájárulás mértéke az éves jövedelem 1%-a. Ezt a Magyar Katolikus Püspöki Kar határozta meg még évekkel ezelőtt. A zsinatunk azonban kidolgozott egy családbarát rendszert, melyet később fogunk majd ismertetni. Ez alapján a családok nem külön-külön fizetik az egyházi hozzájárulást, hanem közösen, és így sokkal kevesebb lesz, mint a keresőnkénti 1%, de bízunk abban, hogy összességében kicsit több, mint eddig. Zsinatunk másik döntése az volt sokak kérésére, hogy ne csak az év végén hirdessük az egyházi hozzájárulás lehetőségét, hanem év közben is. Ez ugyanis sokaknak nem jut az eszébe, hogy év közben is be lehet fizetni. Ezért minden negyedévben fogjuk hirdetni ezt a lehetőséget, hogy melyik vasárnapon lehet befizetni a sekrestyében. Természetesen aki akarja a bankon keresztül is rendezheti, mégpedig úgy, hogy megbízást ad a banknak, hogy minden hónapban egy bizonyos összeget utaljon át a plébánia bankszámlájára. Aki szeretné, hogy elmenjünk hozzá és ő így fizetné be a hozzájárulását, arra is van lehetőség, csak be kell jelenteni a plébánián.

Tudom, hogy mindez nem valami nagyon „lelki” dolog, de éreznünk kell a felelősségünket egyházközségünk iránt. Hiszen nagy öröm számunkra, hogy ennek a közösségnek vagyunk a tagjai. Jó látni a gyerekeket, a fiatalokat, a családokat, az időseket. Nagy boldogság tölti el a lelkünket mindig, amikor látjuk a plébániai közösséget, csoportokat. Jó látni, hogy plébániánk lelki megújulása folyamatos. Rajtunk van az Isten áldása. Tegyük meg mi is, ami tőlünk telik, hogy virágozzon továbbra is a Szent Anna Plébánia! Mindenki adományát Isten fizesse meg!

László atya

A Szent Anna Plébánia**Szent Ferenc Karitászcsoportjának 2013. évi beszámolója**

Az elmúlt évben az egyházközségi zsinat Karitászcsoportja 13 alkalommal ülésezett. Közösen áttekintettük a csoport eddigi tevékenységét és meghatároztuk a jövőre vonatkozó elképzeléseinket. Csoportunk védőszentje Szent Ferenc lett, szimbólumunk egy napraforgó, mely Isten felé fordul. A zsinati összejöveteleken közelebb kerültünk egymáshoz, közösséggé formálódtunk Klarissza nővér segítségével. Munkánkat állandóan figyelemmel kísérte és támogatta a plébános atya is. Közösségünk megerősödését szolgálja a zsinat alkalmával összeállított „Karitászcsoport imafüzete”.

Nagy öröm számunkra, hogy már a zsinati munka idején növekedett a csoport létszáma. Jelenleg a feladataink elvégzésében 15 fő vesz részt, állandó külső tagunk 14 fő. Fogadóóráink továbbra is minden kedden nyolctól tíz óráig tart, de ettől rendszeren eltérünk, különösen az élelmiszerosztások idején.

Lelki épülésünkre április 16-án tartottunk lelki napot, István atya vezetésével, a ferences szegénygondozó nővérek házában.

A kórház Ápolási és Krónikus Belgyógyászati Osztályán húsvét és karácsony előtt tartott rendezvényeinken dr. Székely János püspök atya osztotta meg gondolatait a betegekkel.

Az esztergomiak példa nélküli árvízvédelmi összefogásához mi is csatlakoztunk. Voltak, akik az éjszakai szentségimádáson vettek részt, néhányan a Máltai Szeretetszolgálatnál a szendvicskészítésnél segítettek külsős fiatalokkal. Egy adakozónk jóvoltából a gátakon dolgozók ételmezését 30 ezer forinttal támogattuk.

Október 9-én csoportunk és Klarissza nővér „Szociális Kerekasztal” címén hívta meg azokat az intézményeket, amelyek szociális ügyekkel foglalkoznak a városunk területén. Sok hasznos információhoz jutottunk, decemberben újra találkoztunk.

November 19-én Szent Erzsébet napi ünnepi szentmise végén rövid műsorral köszöntöttük a nap szentjét és kiosztottuk a megszentelt - erre a célra süttetett - kenyeret.

December 15-én a Szatmári Irgalmas Nővérek Otthonába látogattunk el plébániai fiatalokkal. Klarissza nővér és István atya vezetésével végigjártuk a szobákat. Énekeltünk, beszélgettünk és saját készítésű édességekkel kínáltuk az otthon lakóit.

December 24-én a Családok Átmeneti Otthonában vettünk részt a karácsonyi műsorukon, gyümölcscsel járultunk hozzá az ünnepükhöz.

Csoportunk 4 tagja rendszeresen látogat idős, beteg embereket. A 4 éve működő sorstárs csoportunk áprilisban csatlakozott a világszerte elterjedt Al-Anon (Alkoholisták Hozzáértő Családi) Csoportjához „Reménység Csoport” néven. Hétfőnként 17:30-tól 19 óráig várják az érdeklődőket.

A karitászcsoport munkán kívül részt vettünk a plébánia életében is. A farsangi bálhoz tombolát gyűjtöttünk, csomagoltuk azokat. A 70.060 forint tombolabevételt a rászorulóknak megsegítésére fordítottuk.

Március 22-én csoportunk vezette templomunkban a keresztutat. A stációk elmélkedésében arra kerestük a választ, hogy mi mire vagyunk képesek. A „Kerek Templom Éjszakáján” zsíros kenyérral kínáltuk a látogatókat éjfélig. A rórate misék után reggelit készítettünk.

A Rozália kápolnát és kertjét gondozzuk. A kápolna búcsúját szeptemberben, októberben pedig a szüreti misét és az ezeket követő agapét megszerveztük.

Csoportunk 4 tagja és egy külső önkéntes a tanítási időben a hét 3 napján szendvicset készített a Teleházban, az ott foglalkoztatott 80-90 gyermek részére. Kéthetente dr. Székely János püspök atya tart itt biblia-órát. Befelezésül az általunk készített süteményekkel kínáljuk a megjelenteket.

Élelmiszergyűjtések és osztások:

Az év első élelmiszer-adományát a táti Diszkont Coop ABC jóvoltából a plébániánk területén élő 8 családnak továbbítottuk januárban. Februárban dr. Harmai Gábor atya városi gyűjtéséből közel 200 fő részére tudtunk 500 forint értékben élelmiszer-utalványt osztani. Nagybőjtben a templomunkban és a Mindszenty iskolában összegyűjtött élelmiszerhez csoportunk 24 ezer forint értékben vásárolt még élelmiszert. Így 24 családnak (90 főnek) tudtunk örömet szerezni húsvétra. A Via Bona (hajléktalan szálló) lakóinak 30 kis csomagot készítettünk.

A Magyar Élelmiszerbanktól az Európai Élelmiszersegély programjának keretében novemberben érkezett tartós élelmiszer. Ebből 184 fő részére, fejenként 5kg élelmiszert osztottunk ki. December elején templomunkban az egyházközség területén működő négy intézmény részére hirdetett gyűjtést a plébános atya. A szétosztást csoportunk szervezte meg.

90, a plébániánk területén élő hátrányos helyzetű emberek (egyedülállóknak és többgyermekes családoknak) készítettünk karácsonyi csomagot. A Via Bona 30 lakóját is megleptük szerény ajándékkal. Egész évben ellátjuk őket katolikus sajtótermékekkel, valamint eseti segítséget is nyújtunk a leginkább rászorulóknak.

Karitás csoportunk 2013. évi bevétele:

2012-es évről áthozott:	51035 Ft
Perselybevétel:	231800 Ft
Egyéni adomány:	98000 Ft
Farsangi bál (tombola) és könyvek árusítása:	82165 Ft
Összesen:	463000 Ft

Kiadásaink:

Gyógyszertámogatás:	98415 Ft
Élelmiszer-támogatás:	67015 Ft
Cigánypasztoráció:	16310 Ft
Farsangi bálhoz kiadás:	6710 Ft
Beteglátogatás:	25935 Ft
Nyári táborozás	
(Mindszenty iskola 7 tanulója részére):	40000 Ft
Hittanos táborozás (plébánia):	7880 Ft
Kolping iskola (karácsonyi sütéséhez):	6145 Ft
Árvízvédelem:	30000 Ft
Irodaszer:	9350
Egyéb kiadások:	53255 Ft
Összesen:	361015

2013-ban maradt: 101985 Ft

Az Esztergom-budapesti Egyházmegye gyógyszertámogatási akciójában 2013-ban is 4 fő kapott lehetőséget arra, hogy havi 5000 forint támogatásban részesüljön.

Tájékoztatásul közöljük, hogy 2014. március 1-jétől minden csütörtökön is tartunk fogadóórát 16 órától 18 óráig.

Takács Erzsébet karitás csoport vez.

Rózsafüzér Társaságunk 2013. évi beszámolója

A Rózsafüzér Társaság 2012. december 8-án alakult meg. Ünnepeles szentmisében 27 fő tett fogadalmat, melyben vállalta, hogy a szentolvasó rá eső részét (1 tizedet) minden nap ájtatosan elmondja a Szűz Anya tiszteletére és dicsőségére, az Anyaszentegyház szándékára.

2013-ban 12-szer cseréltünk titkot, melyen a 27 fő rendszeresen vett részt.

December 6-án Társaságunk 3 fővel bővült, akik szintén fogadalmat tettek. Jelenleg 30 fő a létszámunk, de szívesen fogadnánk még jelentkezőket, hogy minden nap 2 koszorú, azaz 40 tized imádkozása teljesüljön. Jelenleg naponta 12 rózsafüzér elmondása valósul meg, közösségi és egyéni kérésekkel.

Március hónapban összeállítottam a Társaság imafüzetét, melyet László atya jóváhagyásával ünnepélyesen névre szólóan átadtam a tagoknak. Nagy örömmre szolgál, hogy tagjaink mindennap használják ezt.

Minden kedden és pénteken, valamint a titokcsere alatt közösen elimádkozzuk felváltva az örvendetes, dicsőséges, fájdalmas és világosság rózsafüzért. Megnyugtató, hogy egyre többen vesznek részt ezeken az együttimádkozásokon, melyben a titkok tanítása szerint nagy életszentségre juthatunk, bizonyítva Isten iránti szeretetünket. A rózsafüzér képes megadni a békét társadalmunknak és az egész világnak, mert az ima meg tudja változtatni a szíveket, és legyőzni az ellenségeink fegyvereit.

Az egyházközségi zsinat imádságos háttérét Társaságunk biztosította, mégpedig úgy, hogy hetekkel előtte a zsinat sike-reért imádkoztunk. Alatt pedig a szentségimádási napon reggel a világosság, este a fájdalmas rózsafüzért mondtuk, délután pedig az irgalmasság rózsafüzérét. Napközben közösen imádkoztunk óránként váltva - a betegeket kivéve - teljes létszámmal.

Pénzügyi beszámoló:

Bevételeink:

Önkéntes hozzájárulások 108 405 Ft

Kiadásaink:

Működési kiadások:
(titkok, imafüzet elkészítése stb.) 12 075 Ft

Egyéb kiadások:
(ajándékok, karácsony) 7 280 Ft

Jótékonyági kiadások:
(sípjegy, Márk támogatása) 20 000 Ft

Összesen: 39 355 Ft

Maradvány: 68 510 Ft

Ezen maradványt az előzetes egyeztetés szerint zárandokútra szeretnénk felhasználni.

Ezúton szeretném megköszönni László atya egyetértésével közösségünk áldozatos és hathatós imádságát, és kérjük az Istent, hogy segítsen minket, adjon erőt továbbra is fogadalmunk megvalósításához.

Szendrő Péterné

„Aldottak a köznapi kis csodák, a váratlanok, a gyermekiek”- írja Garai Gábor. Köznapi kis csoda, hogy „kerekedik” (egyre bővül!) a **Szociális Kerekasztal**.

Immár harmadik alkalommal került sor megbeszélésre az októberi indulásunk óta. December 4-én a belvárosi plébánia közösségi termében, január 29-én nálunk, az új hittanteremben. (Büszkén mutattuk!) A jelenlévőket Klarissza nővér és László atya köszöntötte. A plébános atya az irgalmas szamaritánus példáján érzékeltette, hogy nem a személy, hanem a segítség fontos.

Lesták Zoltán közjóléti előadó, a belvárosi plébánia képviselőjében már másodszor tartott értékes tájékoztatót a szociális ügyeket érintő új jogszabályokról. (Van bőven!) Bemutatkozott a szentgyörgyemezei karitás csoport és a Veled-Érted Egyesület. Zetiné Borovszki Rita a Roma Foglalkoztató és Oktatásszervező KHT sikeres pályázatáról számolt be. Lukács Anikó ismertette az Otthon Segítünk Alapítvány programjait. Felvetette egy mini szociális konferencia megszervezését Esztergomban. Ezzel mindenki egyetértett. Tervezett időpontja: 2014. április 4.

A következő Szociális Kerekasztal március 12-én lesz, újra a plébániánkon. Témája a pszichiátriai és hajléktalan ellátás. Klarissza nővér másik álma is teljesült. Az egyéves zsinati munka során összekovácsolódott és kibővült karitás csoport a jövőben is együtt folytatja munkáját!

Ugye, érdemes hinni a hétköznapi kis csodákban! Találkozunk márciusban.

Recska Valéria

2014. január 30-án László atya **gyászmisét** mutatott be az **elmúlt évben elhunytakért**. Együtt érző hívására sokan vetünk részt ezen a közös megemlékezésen, olyanok is, akik nem gyakorolják vallásukat, de szereteteikért ezt mégis megtették. A gyászmisében a lélekharang és az elhunytak nevének felsorolása sokaknak könnyet csalt a szemébe, szomorúságot a szívébe. Felemelő szentbeszédében a plébános atya rávilágított arra, hogy a földi élet csak átmenet az örök élethez, az Isten országába való bejutáshoz. Szomorúság szeretteink elvesztése, melybe belenyugodni nem lehet, csak elfogadni a visszafordíthatatlant. Akinek hite van, az tudja, hogy odaát várnak ránk, és majd találkozunk. Földi életünket úgy kell élni, hogy ha bármikor magához szólít az Úr, azt felkészülve, tiszta lélekkel, szentségeket felvéve tehesük meg. Amikor a temetőben hozzátartozóink, szeretteink sírjához virágot és gyertyát viszünk, azt tiszta lélekkel, szeretettel tesszük, a mennyország és a feláradás reményében. A szentmisei közös imádságok, énekek és fohászok segítség szeretteink mennybe jutását, az örök életet szánjuk.

Köszönjük László atyának ezt a szentmisét, amivel mindannyiunk mély fájdalmát enyhítette, és sokakban felébresztette azt, hogy az Isten akaratában megnyugodva csak hittel lehet tovább élni.

Szendrő Péterné

A **Lelkes Csoport** egyes tagjainak áldozatos szervezésében Mazgon Gábor atya **lelkigyakorlatot** tartott január 24-26-ig Péli-földszentkereszten „*Ne mondd azt: alkalmatlan vagyok, hanem menj el, ahová csak küldelek*” címmel. A lelkigyakorlaton 27 fő vett részt az ország több pontjáról. A légkör mégis oly családiasan bensőséges volt, mintha mindig együtt lettünk volna.

A tanítások - a Gábor atyától megszokott, élvezetes stílusban - észrevétlenül behatoltak szívünkbe és dolgozni kezdtek. Lágyították, puhították a mindennapok viharában megkérge-sedett lelkünket - Isten üzeneteinek könnyebb befogadására. Azután a kiscsoportos megosztásokon tovább elmélkedve érlelődött a tanítás a szívünkben, hogy visszatérve a mindennapokba mind jobban hasznosulni tudjon szeretet-kapcsolatainkban. A szünetekben a szilencium volt segítségünkre az elmélyülésben.

Testi komfortérzetünket pedig a szalézi atyák csodálatos környezetben lévő rendházában kapott finom ételek és a magunkkal vitt nassolnivalók biztosították, és állították helyre bennünk a test és a lélek harmóniáját.

Többeket érintett meg a lelkigyakorlat vezetett elmélkedése és más részlete is. Ez a számukra új imamód lelkük mélyére hatolt, és éltek át eddig még nem tapasztalt lelki élményeket. Hála érte az Úrnak, köszönet Gábor atyának és az időt és fáradságot nem kímélő Lelkes szervezőknek.

a Lelkes Csoport egy tagja

A **házszenelések** idejét éljük. Ekkortájt gyakran eszembe jut Mácz István Örülj velem! című könyvéből az Otthonod: „Más, mint a szoba. Az otthonnak lelke van. Nem a szobában, nem a házban, hanem benned. Otthontalan csupán az lehet, aki magában otthont teremteni nem tudott. Az otthont a kedélyek zenéje tölti be. Az otthon muzsikája az ott élők szívéből zendül fel. Az otthon teljes varázsát egymagad megteremteni nem tudod. Elárulom a titkát.

Miután elköltöztem szüleimtől, új otthont teremtettem magam. De ez az új otthon akkor lett *igazi otthonom*, amikor apám, anyám eljöttek és *jelen* voltak. Ültek széken, aludtak ágyamon, asztalomnál ettek. Utána elmentek. Ott maradtak mégis. Személyük varázsa otthonom muzsikájának új dallam lett.

Vannak barátaim, vannak, akiket szeretek. Hívom őket, legyenek *jelen*. Üljenek széken, egyenek tányéromból, nézzék meg kertem fáit. Elmennek. Énjük zenéje otthonom muzsikájában bent marad. Hallom. A szívemmel. Így otthon igazán otthonom.

És a tied? Ha szíved zárt, üres maradsz, árván magaddal, magad sem találsz. Legyen nyitott otthonod azoknak, akiket szeretsz. Legyenek jelen. Legalább egyszer. Énekeljen szíved otthonod zenéjébe. Otthonodba - meglásd - veled lakik az öröm.”

És most tesszük fel magunknak a kérdést: *jelen van-e* az én otthonomban az Isten? Helyet adok-e Neki? Engedem-e, hogy otthonom muzsikájának meghatározó dallama legyen? Eleget kérem-e áldását házamra és házam népére? Jövet menet, amikor a bejárati ajtóknál fölött meglátom a kretával/filccel felírt 20+C+M+B+14 jelet megköszönöm-e elégszer, hogy van hova hazajönnöm? Élünk ezzel az ősi, kedves hagyománnyal, a házszeneléssel. A rövid, bensőséges szertartás szép élménye mellett, jó alkalom arra is, hogy papjainkkal kicsit elbeszélges-sünk.

NY. M.

Adni jó. Anyagi adományinkkal sokat segíthetünk rászoruló testvéreinknek, jó célkitűzéseket, kezdeményezéseket támogat-hatunk. Van úgy, hogy ez erkölcsi kötelességünk is, pl. Egy-házunk támogatása. Az adakozás jó érzéssel tölt el bennünket, valami jót tettünk. Még szívmengetőbb érzés, ha szívünk-ből, lelkünk-ből, szeretetünk-ből, időnk-ből „adományozunk” az e téren hiányt szenvedőknek! Erre karácsony ideje kiváló alkalom, hisz a szeretet ünnepén ilyen ajándékokból van a legnagyobb hiány. Egyházközségünk tagjai, közösségei csendesen teszik a jót, ahol hiányt, szükségét látnak...

Szerk.

Ha elmúlik karácsony, a szeretet lángja halványabban ég...

Az új év elején röviden számot vetünk, hogy az adventi készülődés és a karácsony milyen új érzéseket hozhatott a Csáládok Átmeneti Otthonában élő családok életébe.

Mikulás napjához közeledve László atyát kértük meg, hogy jöjjön el hozzánk, és beszéljessünk Szent Miklós legendájáról, valamint az advent jelentéséről, az adventi koszorú jelképeiről. A találkozás olyan jól sikerült, hogy a felnőttek és bölcsis korú kicsik egyaránt jól érezték magukat, örömben telt az idő.

7-én Dorogon, a helyi Máltai Önkéntes Csoport, és a Nap Út Alapítvány meghívására, az adventi játszóházban gyermekeink és szüleik karácsonyi díszeket készíthettek a szobáik díszítésére.

9-én Székely János püspök atya jött el közénk, meggyújtottuk a második adventi gyertyát. Rövid tanítás után körbe járt a kereszt. A jelenlévők elmondhatták, mit jelent nekik a karácsony, mi az, amit ők akarnak adni a családjuknak, hogyan készülődnek lélekben Jézus születésére. Az egyik, már kiköltözött 5 gyermekes édesanyát idézem: Nekem 30 év alatt ez volt az első igazi karácsonyom, amit itt töltöttünk a férjemmel és gyermekeimmel az otthonban. Most arra törekszünk, hogy kint, a saját otthonunkban is szeretettel készülődve, békés karácsonyt tudjunk varázsolni gyermekeinknek. (A terv sikerült...)

19-re kedves meghívást kaptunk a Leánynevelőbe. Köszönjük a szeretetteljes vendéglátást és műsort. Kapcsolatunk az intézménnyel már több éves. A lányok szívesen járnak el gyermekeinkhez játszani, a felnőttekkel pedig megosztják gondolataikat, beszélnek életükről.

20-án - mint minden évben - ellátogattunk intézményünk központjában működő Idősek Klubjába és a Hajléktalan Szállóra, karácsonyi műsorunkkal. Mindkét intézményben hálás a közönség.

Mi idén nagyon izgultunk a műsorunk miatt. Hat 4-5-6 éves korú, és három nagyobbacska gyermekből állt a színtársulatunk, akik a főpróba alatt is meglehetősen mozgékonyak és beszédek voltak. Mondhatni csoda történt, mert fél óra múlva az a kislány, aki egyetlen próbán sem volt hajlandó együtt dolgozni a többiekkel, a lehangosabban énekelt, és mondta a versét. „Ajándékba” Magdi nénitől egy nagyon kedves, általa írt verset kaptunk.

21-én a Szent Anna templom ifjúsági csoportját fogadtuk szeretettel, felnőtt kísérőikkel. A „Szállást keres a Szent Család” hagyományát elevenítettük fel, imádkoztunk a Szent Családért, és családjainkért. A fiatalok - lányok és fiúk - süteményt sütöttek nekünk. István atya kérésére röviden beszéltem az otthonról, amit egyébként is terveztem. Fontosnak tartom, hogy minden ember ismerje a közvetlen környezetében élőket, tudja, hogy vannak olyan gyerekek, akiknek nem természetes, hogy saját fekhelyük van, és ha kilyukad a cipőjük vagy elszakad az iskolatáskájuk nem biztos, hogy azonnal tudnak másikat vásárolni, hogy naponta legalább háromszor tudnak étkezni... Itt köszönjük meg a Máltai Szeretetszolgálat nevében, a hívek által gyűjtött adományokat, melyekből otthonunk is részesült. A játékokkal kiegészítettük a gyermekek karácsonyi ajándékát, az élelmiszer adományokból pedig finom süteményeket sütöttünk karácsonyra.

És közeledett a karácsony, a mi közös karácsonyunk, amire kedves volt lakónk azt mondta: ez volt az első, igazi. A süteményeket már egy héttel előtte elkezdtük sütni. Megbeszéltük, ki mit vállal az ünnepi ebédből. Mint egy nagy család, készülődtünk, nyüzsgöttünk, megterítettük az asztalt és ünneplőbe öltöztünk. Vártuk a vendégeket: Székely János atyát és Szent Anna templom karitás csoportjának képviselőit. A műsor remekül sikerült, a gyerekek csilingelő hangja, mosolya mindenkét meghatott.

És ismét eljött karácsony szent estéje... Remélhető, hogy sok emberben megszületett a saját Kis Jézusa, amit majd egész éven át és még tovább növel magában, hogy egyszercsak ne érezzünk olyat, hogy a szeretet lángja halványabban ég.

Végezetül egy szép idézzel zártam volna gondolataimat, de eszembe jutott egy gyermek. Otthonunkban él édesanyjával és két testvérével, hat éves. December elején, szemmel láthatólag meghatódva mesélte a szülő: megkérdeztem a gyerekeimet, mit szeretnének karácsonyra kapni, és a nagyobbik válasza a következő volt: BÉKESSÉGET. Hát tágra nyíltak a szemeim, ilyen okos az én gyeregem, és el is gondolkodtam. Majd néhány óra elteltével ismét elhangzott a kérdés a kislány felé. A válasza újra: BÉKESSÉGET SZERETNÉK KÉRNI, SEMMI MÁST, MIÉRT, EZT NEM LEHET? – Szenteste az ünnepség és vacsora után kopogtattak az ajtónkon, és egy közeli rokonuk jött értük, hogy együtt töltsék az ünnepet...

Tittmanné Dankó Katalin

Röviden...

- A farsang idején plébániánk különböző közösségei összejöveteleken – a csapat életkorának, mentalitásának megfelelően – vidám hangulatban örülnek egymás társaságának, töltenek együtt néhány derűs órát. E vidám időszak lezárásaként 28-án, pénteken 19 órától a Mindszenty csarnokban plébániai farsangi bált tartunk, melyre szeretettel hívjuk az érdeklődőket. Hagyományunknak megfelelően lesz tombola is, melyre várjuk a tárgyi adományokat a sekrestyébe, ill. irodánkba. Ingyenes belépőjegyek ugyanitt kaphatók.
- A hónap utolsó vasárnapján (febr. 23.) az esti szentmisében az 1Út zenekar szolgál, erre az ifjúsági szentmisére főleg a fiatalabbakat várjuk, más plébániákról is.
- Hamvazószerdával elkezdődik a nagyböjti időszak: ➔

Péntekenként 17.30-tól közösségeink vezetik a keresztutat a templomban. Vasárnaponként pedig 14.30-tól a belvárosi temető feletti kálvárián imádkozzuk a keresztutat. Mindkét helyszínre/alkalomra hívjuk és várjuk a Testvéreket!

- István atya „Lelki útjainak” mottóval élettörténeti műhely, lelkigyakorlatot tart március 7-8-án, melyre várja a jelentkezőket. Áprilisban triduumunk is lesz, Székely János püspök atya vezetésével.
- Március 1-jén 15 órakor főpásztorunk Boldog Meszlényi Zoltán emlékére szentmisét mutat be a bazilikában. 17 órakor pedig a Belvárosi templomban a hívekkel együtt imádkozza a rózsafüzért, majd szentmisét mutat be. Mindkét alkalomra hívjuk az esztergomi híveket!
- Február 25, március 4, 18, 25-én – keddi napokon – 17 órakor várják a Mindszenty iskola aulájában a leendő elsősokeket egy kis ismerkedésre, játékos foglalkozásra. Szeretettel ajánljuk a szülők figyelmébe katolikus iskolánkat!

Hirdetések, programjaink

Február

23. vasárnap Gyűjtés a katolikus iskoláknak
Ifjúsági mise: este 6 óra
25. kedd Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
28. péntek Plébániai farsang: este 7 órakor

Március:

02. vasárnap Könyörgés a világ éhezóiért
„Szent Anna könnyei” szentmise: 11 óra
05. szerda Hamvazószerda szentmise és hamvazás
este 6 órakor
07. péntek Keresztút: képviselő-testület
„Lelki útjainak” Élettörténeti műhely
08. szombat „Lelki útjainak” Élettörténeti műhely
13. csütörtök Pápasválasztási évforduló
14. péntek Keresztút: bérmálkozók
16. vasárnap Apák napja: délelőtt 9 óra
18. kedd Imaóra: este 6 óra
21. péntek Keresztút: énekhar

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Keresztury Dezső: Esti imádság

Ó, milyen vak homályba futnak
kik nélkül indulnak útnak.

A kezemet nézem: leszárad;
szívem sívó homokkal árad.

Valamikor kézen vezetél;
szökni akartam, nem engedtl,
csend volt szívemben és a csendben

szavad szólt csak, mindennél szebben.

Én Istenem, hívj vissza engem!

Magam maradtam, eltévedtem.

Légy bátorságom, bizodalمام;

ó, légy úrrá megint Te rajtam!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A megjelenést támogatta: Héder Istvánné, Tóth Györgyné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2014. március
VII/3. szám

Elmúlt a farsangi időszak, szívesen emlékezünk vissza közösségeink programjaira, a szeretetben, vidámságban együtt töltött időre. A böjti idő kezdetével egy kicsit elcsendesedünk, a belsőkre és a felsőkre koncentrálnak. Megpróbáljuk megérteni a felfoghatatlant: Isten végtelen szeretetét és irgalmát teremtménye, az ember irányában.

Jézus szenvedéséhez méregetjük a miénket, megváltó keresztyélől várjuk – és kapjuk a segítséget. Bűneink adósságlevelét Ő felvitte a keresztre, ezért van számunkra kiút a bűneink csapdájából. Csak döntenünk kell – mellette...

Elkezdődött a nagyböjti szent idő

A nagyböjt, a húsvét előtti 40 nap különleges idő lehet számunkra, ha engedjük és teszünk róla, hogy azzá váljon. Ezekben a hetekben egyházunk meghív bennünket a mélyebb lelkiismeretvizsgálatra, a bűnbánatra és a böjtre egyaránt, így készülve húsvét szent ünnepére.

Két eseményre is emlékeztet bennünket ez az idő. Az első Jézus kivonulása a puszta, a második pedig az értünk vállalt szenvedése.

Nagyböjt második vasárnapján egy olyan evangéliumi szakaszt tár elénk egyházunk, amelyben Jézussal nem a „megszokott módon” találkozhatunk. Nem csodát tesz, nem beteget gyógyít, nem halottat támaszt fel, hanem kiválaszt három tanítványt, akiknek megmutatja egészen sajátos módon istenségét, és így ők talán más szemszögből megtapasztalhatják, miért mondhatja Jézus: „aki lát engem, az látja az Atyát is”.

A Tábor-hegyi látomásban Péter sátrat szeretne építeni. Ott szeretne maradni. Ott szeretne időzni, mert, ahogy mondja: „jó nekünk itt lenni”.

Ha igazán megérezzük és átéljük az Úr közelségét, mindannyian valami hasonlót fogalmazunk meg, mint Péter. Ez teljesen érthető, hiszen a legmélyebb vágyunk mégis csak az, hogy Vele egyesüljünk. Ha már tapasztaltuk szívünk mélyéig hatolva Isten jelenlétét saját kis életünkben, akkor tudhatjuk azt, mit érezhettek az apostolok ott a hegyen, a kiválasztottságban. Viszont ezt nem tudjuk teljesen érthetően leírni, pontosan megfogalmazni, mert nem lehet. Titok, amihez közelebb kerülhetünk, megoszthatjuk, de egészen feltárni és kitárni nem vagyunk képesek. Ez – mondhatjuk bátran – nem is feladatunk, hiszen elveszítené a lényegét.

Mindannyiunkat kiválaszt, hív a hegyre és a pusztába, ahol megmutat nekünk valami olyat, amit eddig nem láttunk.

De van-e bátorságunk elindulni? Van-e bizalmunk társul szegődni mellé?

Ők nem bánták meg, de nem mindent értettek. Mi sem fogunk, de ez nem is erről szól. Sokkal inkább arról: Mit jelent számunkra olyan valakivel elindulni (együtt lenni), aki értünk adta önmagát, mert mindvégig szeretett.

István atya

„Lelki útjaink” – Élettörténeti műhely, 2014. március 7-8.

Péntek délután és szombat egész nap életünk szigetére, különböző történéseire, érzéseire, útjaira nézhettünk rá. István atya vezetésével, kísérésével különböző feladatokat oldottunk meg, és gyönyörködhettünk egymás rajz tehetségében is ☺.

Sok kis apró történésből, megosztásból állt össze a két nap. Nagyon fontos volt a nyitottság, az őszinteség, a bizalom, az egymásra való odafigyelés, egymás elfogadása, befogadása, biztonságérzése, amelyek jellemezték kis csoportunkat. Kilencen vettünk részt ezen a lelki programon. Érkezéskor nagyon meglepődtem, hogy nem vagyunk 10x többen, de aztán nagyon örültem ennek a létszámnak, hiszen így meg tudtuk nyílni egymás felé, önmagunk tudtuk lenni. Számomra nagy ajándék volt, hogy részese lehettem 8 társam életének, beleláthattam azokba a lelki szobákba, amelyeket általában zárva tartunk mások előtt. Most megkaptuk azt a lehetőséget és kegyelmet, hogy megoszthattuk saját magunkat olyan testvérekkel, akik nyitott szívvel és lélekkel figyeltek ránk, befogadtak az életükbe, szívükbe. Nekem személy szerint küzdelmes és nagyon hasznos két nap volt.

Pénteken este egy csigához hasonlítottam magam, aki kibújt a házából, de ott van a hátán a biztonságos csigaház, amelybe bármelyik pillanatban visszabújhat. Majd az életem szigetének rajzolása közben nagyon mély, jól elásott érzések próbáltak felszínre törni. Az életem szigete megrajzolása, majd a megosztás is segített abban, hogy jobban rálássak az életemben lévő problémák gyökerére. Az életút-vázlat megírása is a legmélyebb érzelmeimet piszkálta meg. Elérzékenyültem a feladat közben, csak ültem ott és próbáltam megérteni a velem történeteket, a gyerekkori élményeim. A hármasság és kettes csoportban való megosztások még személyesebbé tették találkozásainkat. Egymás életének részeseivé váltunk, egymás által gyógyított minket az Úristen. Hálás szívvel köszönöm a Menyei Atyának István atyát és a testvéreket, akikkel együtt „túrázhattunk” lelki útjainkon...

A „lelki útjaink túráról” a hátizsákunkban elhozott útravalók:

- Nagyon felemelő két nap volt, sokkal elfogadóbb lettem. Rábredtem, hogy sokkal többet kell beszélgetnem a lányommal, szeretnék jobban ráfigyelni. Zs.

- A két nap felemelő és bensőséges volt az egymás iránti őszinteségtől, ahol az égietől jövő sok-sok segítség egymás felé is megnyitották jelképes hídjainkat. Köszönet István atyának és a segítőknek. Gy.

- Uram, bocsásd meg bűneimet, melyekkel életem során embertársaimat megbántottam, és bocsásd meg mindenkinek, aki ellenem vétett, hogy bűneinktől megszabadulva tiszta lélekkel Neked, Uram, egyre tetszőbb életet éljünk. Ámen. K.

- Az Úristennel való személyes kapcsolatomban fejlődéséhez, elmélyüléséhez segített hozzá ez a két nap is. A.

- A két nap nagyon jó volt. Lelkemben mély megnyugvást és békét vittem haza. Megbizonyosodtam arról, hogy jó úton járok és ezt a családomban is erősítem. Csak egy út van: az ISTEN. Köszönöm István atyának is és nektek is a bizalmat és, hogy megosztottátok életetek velem is. A jó Isten áldjon meg, kísérjen és vezéreljen mindnyájunkat. E.

- Jölessen így nagyböjt elején kicsit elcsendesedni. Az életműhely végére át tudtam gondolni, mik azok a dolgok az életemben, amik segítenek és mik gátolnak azon az úton, melyen haladni szeretnék. V.

- Én a színeket hoztam haza magammal, amiket a társaimtól kaptam. Ezekkel a színekkel is szeretném az életem történetét tovább festeni – a Jóisten segítségével. N.

- Jó az Isten. R.

Dr. Ádám Angella

Keresztúti gondolatok

Vasárnap (március 9-én) fél 3-kor, csodás tavaszi napsütésben a belvárosi temetőben lévő Jó Pásztor kápolna előtt gyülekeztünk. A dombon felfelé vezető úton imával, énekkel emlékeztünk egy-egy stációnál Jézus emberi kínjaira, amelyet a Golgotára vezető úton elszenvedett.

Egy régi hagyomány szerint Jézus feltámadása után, először Mária tette meg a tanítványokkal azt a közel 1500 m hosszú utat, amely Jeruzsálemből a nyugati kapun át a Golgotára vezetett. Majd gyakran megtette ezt az utat, hogy így emlékezzen meg fia szenvedéseiről. 320-ban Nagy Konstantin császár édesanyja, a későbbi Szent Ilona, megkeresztelte Jézus keresztyét, és templomot emeltetett ezen a helyen. Az 1600-as évektől válik ismertté a keresztút járása, a ferencesek hagyományozták ránk a szenvedés 14 stációját.

A mi plébániánk szervezeten, a nagyböjti időszak minden vasárnapján fél 3-kor keresztúti ájtatosságot tart a belvárosi temető fölé emelkedő Kálvária dombon.

Szerencsésnek mondhatom magamat, mert gyermekkoromban élő szokás volt, hogy a vasárnapi ebéd után, a böjti időszakban imádságos lélekkel megtettük ezt az utat. Jó volt látni az ismerős arcokat, családokat, akiket egy-egy állomásnál utolértünk, vagy szemben jöttek velünk. Lehetett jó idő, vagy rossz, mi mindig mentünk nagymamámmal, édesanyámmal ... majd egyedül. Ezért én nagyon örülök annak, hogy most közösségben, együtt imádkozva, énekelve járhatom a keresztutat. A 14 állomás mindegyike gondolatokat ébreszt. Mit tettem volna én ott és akkor Jézus szenvedését látva? Pilátusként mostam volna kezeimet? Sírtam volna, mint az asszonyok? Édesanyaként hogy viseltem volna azt a fájdalmat, amit Máriának kellett átélnie? Lettem volna olyan bátor, mint Veronika?

Minden vasárnap más-más lelki élménnyel gazdagodom, mert a keresztúti ájtatosságok sokfélék. Ezen a vasárnapon a fáradt ember keresztútját imádkoztuk. Csoportunk tagjainak felolvasásával a mai kor emberét jellemző érzések szólaltak meg. Az idegkimerültség, tompán fájó fej, kialvatlanul munkába menni, hordani a nap terheit, a magány. A 14. állomásban megfogalmazottak reményt adnak nekünk ahhoz, hogy napjainkat keresztényi módon éljük meg:

„Eljött a teljes pihenés ideje. Vége a harcnak, küzdelemnek, fáradtságnak, szenvedésnek. A nagy életmű kész. Minden, ami fáj, elmúlik egyszer. A megfáradt vándor hazatér. S a pihenés nem öntudatlan semmibe süllyedés egy néma temetőben a föld mélyében - ó, nem. A Mennyei Atya vár ölelésre, letöröl szememről minden könnyet, elsimít homlokomról minden barázdát. Krisztus kézen fog, s a sok szürke, fáradt, egyszerű emberrel együtt bevezet országába: „Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek a nektek készített országot”. Mikor türelemmel, szeretettel, áldozatkészen, keresztmeggel egyesítve hordoztátok a minden nap fáradtságát, a szenvedés keresztyét, – talán nem is gondoltatok arra, hogy az én passióm folytatódik bennetek a világ végéig. Ilyeneké a mennyek országa.”

Ha testi erőd engedi, gyere velünk! Pazsiczky Mariann

Plébániai zarándoklat

Február 15-én egy busznyi (45 fő) jóra való ember zarándoklatra vállalkozott István atya és a Nyitrai házaspár vezetésével. Gyönyörű fővárosunk egy kis szeletét: a Szent István Bazilikát, a parlamentet és a pesti ferences templomot indultunk bevenni. Mindenki kézhez kapta a programot Laci jóvoltából. A napot reggeli himnusszal és Szent Patrik úti imádságával kezdtük: „Esengve kérjük az Urat, / Járjon ma mindenütt velünk!”

Az Úr mindenütt velünk volt. Első utunk a Szent István Bazilikába vezetett, ahol István atya paptársa várt bennünket,

és bemutatta Hild József legérettebb alkotását, melyet Ybl Miklós, majd Kauser József építész fejezett be. Meghatódva álltunk a Szent Jobb előtt. Államalapító királyunk ereklyéje mindenkire nagy hatással volt. Énekkel tisztelegtünk előtte. Megilletődve álltam annál a padnál is, ahol Teleki Pál volt miniszterelnökünk öngyilkossága előtt imádkozott.

Ezután sok-sok lépcsőn felmentünk a toronyba (a kevésbé vállalkozó kedvűek lifttel jöttek), ahonnan fantasztikus panoráma tárult elénk a ragyogó délelőtti napsütésben. Az altemplom megtekintése után elköszöntünk az atyától, akinek idegenvezetése nagyszerű volt.

A bazilika után a másik monumentális épületet, az ország ütőerét, a parlamentet tekintettük meg. A világ száz csodája című könyvben, melyben az építészet lenyűgöző alkotásai szerepelnek, köztük találjuk a magyar parlamentet, ezt a Duna partján lévő fenséges építményt. Élveztük a díszőrség bemutatóját, megcsodáltuk a koronázási jelképeket és a koronaőrség felvonulását. Az ülésterembe nem jutottunk be, mert előttünk már „rohammal” bevették a nagycsaládos egyesületek, – ezért nem haragudtunk. Majd legközelebb!

A nap utolsó állomása a Belvárosi Ferences Templom volt, a Ferenciek terén, ahol az esztergomiak régi, kedves ismerőse, Reisz Pál atya fogadott bennünket – nemcsak meleg szeretettel, de finomabbnál finomabb süteményekkel is. Boldogan mutatta meg az Isten házát, amit nagyon szépen felújítottak. Gyönyörködhattunk Lotz Károly falfestményeiben, és ültünk abban a padban is, ahol az a Liszt Ferenc imádkozott, akiről Beethoven ezt írta: „*Boldog ember vagy! Mert sokaknak tudsz örömet és boldogságot szerezni! Semmi sincs a földön ennél jobb, nincs ennél szebb dolog.*”

Befejezésül Pál atya és István atya által celebrált szentmisén vettünk részt, megköszönve a mai nap kegyelmeit, szép élményeit. Hazafelé a buszon XXIII. János pápa szavaival így imádkoztunk: „*Mennyei Atyám! Hálát adok neked az egészséges pihenésért, amellyel megajándékoztál.*” Jól éreztük magunkat, köszönjük a „triumvirátusnak” is ezt a szép napot. Várjuk a következő programot!

Recska Valéria

Kóruspróba helyett farsangolás

Február az asszonyok hónapja. Februusról, a megtisztulás római istenéről kapta ókori nevét, és az ő tiszteletére tartottak pogány ünnepeket, engesztelő szertartásokat, melyek hitük szerint megóvták őket az ártó és gonosz démonoktól. A hónapot böjtelő hava és télutó hava néven is emlegetik.

Több jeles napot foglal magába ez az időszak.

Február 2. Gyertyaszentelő Boldogasszony. Ezen a napon a római katolikus egyház Szűz Mária megtisztulására emlékezik. Gyertyaszentelést végeznek. A rómaiak a hajdani tavaszkezdő ünnepen gyertyás-fáklyás felvonulásokat rendeztek.

Február 3. Balázs napja. Ő a diákok patrónusa. Több évszázadra visszanyúló szokás szerint e napon tartották a Balázs-járást, amikor házról házra vonulva toborozták a tanulókat az iskolába. A balázsolás is Szent Balázs püspök nevéhez kapcsolódik.

Kiemelkedő névnapok: Bálint, Julianna, Zsuzsanna, Mátyás. Több időjóslo hiedelem fűződik böjtelő havához, ezekhez a névnapokhoz.

A magyar népi mondóka a február hónapot a következőképpen jellemzi:

*Gyertyaszentelő melege
Sok hó s jégnek előjele,
Gyertyaszentelő hidege
Kora tavasznak előhírnöke.
Jeget olvaszt Mátyás, hogyha talál,
S ha nem talál, akkor bizony csinál.*

Farsang idején széles körben elterjedt szórakozási forma a **farsangi bál**. Egyesületek, iskolák, egyéb közösségek külön is tartanak multságokat.

Ezt tettük mi is, igaz, nem Dorottya napon, hanem 22-én, szombaton az új hittanteremben. Zsóka, közösségünk dekoratőrre színes, télüző díszeket készített. Mindenki hozott valami harapnivalót. Szépen terített asztal köré ültünk, finomakat ettünk, sűrűn koccintottunk, vidáman beszélgettünk Később énekünk-től zengett a terem. A Zsuzsikáról szóló dal nem maradhatott ki, erről Lajos gondoskodott. Táncra is perdültünk.

László atya és István atya is megtisztelt bennünket rövid látogatásával.

A farsang a közelgő tavasz őszi örömnépe, egyúttal a tél és a tavasz küzdelmének szimbolikus megjelenítése. Számptalan szokás tarkítja. A népszokást követve az étel elfogyasztásától mi az év bőségét reméljük, és kívánjuk minden kedves olvasónknak.

Szentgáli Ferencné Eszter

Farsang

„A zenészek muzsikálnak, fűrge lábak táncot járnak. Járja Sára, meg a párja. Víg a kedvünk itt a bálba.”

Víg volt a kedvünk, immár 5. alkalommal a **farsangi bál**on. László atya köszöntőjében elmondta, hogy van ideje a sírásnak, van ideje a táncnak. Most a tánc ideje jött el.

Szórakoztatásunkra énekelt a Corde Voto Kamarakórus, a tőlük megszokott igényességgel, majd a Családos közösség vette át a vezénylest, akik játékos vetélkedőt szerveztek az asztaltársaságoknak. Zsinórral bogoztuk össze magunkat, hajtogatunk repülőt, fújunk lufit, majd a kvízzjáték következett. (Érdekes módon sokan nem tudtuk Isztambul középkori nevét, és azt sem, hol volt Babilon és Babel, de jók voltunk a viceházmester keverési arányában, és ismertük a legrégebbi esztergomi kocsma nevét is.) A szentekről elnevezett csoportok közül a vetélkedőt a Szent Anna csapat nyerte.

Az István atya vezette diákok paródiáján is sokat derültünk.

Következett az est fénypontja, Óz, a csodák csodája. A csoda László atya parádés Dorothy alakítása volt, aki megalapította Óz lányainak rendjét.

A tombolasorsolást mindig nagyon várjuk. Karitásunk gyűjtötte és csomagolta a tombolatárgyakat, a bevétel is a karitás kapja, amiből a rászorulókat segíti.

A farsang táncházzal folytatódott, ha nem is kivilágosvirradatig, de éjfél utánig állt a bál. A mulatozás után várjuk a legnagyobb keresztény ünnepet, a húsvétot. *Recska Valéria*

Óz, a nagy varázsló

Karácsony elmúltával és vízkereszt kezdetével beköszönött a farsangi időszak. Úgy gondoltuk, hogy az idej, már hagyományossá vált plébániai **farsangi bál**ra készülhetnénk színdarabbal. Mint az eddigi években, idén is a fiatal felnőttek hittanosaié volt a megtisztelő feladat, hogy kitalálják és megvalósítsák a színdarabot. Természetesen tisztelendő plébános atyánkkal együtt. Hiszen, ki más játszhatná a főszerepet, mint ő!

Nem kapkodtuk el a kitalálást és készülődést, de talán nem is kell rá több idő, mert így legalább gyorsan és hatékonyan – mielőtt még elfelejtenénk a szerepünket és a szöveget – tanulunk és gyakoroltunk.

Mindannyian gondolkodtunk, mi is lehetne az, amit idén előadunk, amit az idősebbek is ismernek. Végül László atya ötlete lett a befutó: Óz, a nagy varázsló.

Sajnos nem vagyunk sokan a **fiatal felnőttek csoport**jában – jelenleg négyen –, így sok szereplőt igénylő darabot egyelőre nem tudunk vállalni. Most is kellett még vendégszereplőt is hívni, Pálmai Árpai személyében. Mi, a hittanosok csak kéthetente jövünk össze, amikor is az egyik találkozáskor tanítás

van, a másik meg közösségi alkalom, ahol vagy játszunk, vagy elmegyünk valahova, vagy esetleg segítünk valahol, amiben tudunk. A színdarab érdekében besúritettük a próbákat. Többször gyúrtunk.

Én sosem vállalom szerepet – bár bennem egy Greta Garbo veszett el, de olyan nagyon, hogy azóta sem találom. De hát kevesen voltunk, és valahogy hagytam, hogy ez alkalommal én is szereplő legyek. Így alakítottam az északi jó boszorkányt.

A történetet több variációban dolgoztuk fel, végül valamennyire tartottuk magunkat az eredeti meséhez. Ezután már viszonylag hamar összeállt az egész eseménysor, meg az is, hogy ki milyen karakter lesz. Csak megint a végével nem boldogultunk. Úgy látszik, ez évről évre gondot okoz. Talán majd jövőre a végével kezdjük. Beszereztük a kellékeket és a jelmezeket, és most is elcsodálkoztunk azon, hogy Fritz Petinek megint volt mindene ahhoz, hogy tökéletes bádögember legyen.

A bál napján olyan sok dolgom volt, hogy nem volt időm előre izgulni első szereplésem miatt, ami végül egész gördülékenyen lement, és túlélhető volt. Bár ez nem azt jelenti, hogy ezután már mindig kapható leszek a színjátszásra, de most már tudom, hogy ez is csak játék. Érdekes volt, hogy valaki más „bőrébe” bújhattam. László atya most is jól elkapta Dorothy szerepét, Misi is ügyesen alkalmazkodott a madárijesztő karakteréhez. Ancsi pedig ezúttal is remek gonosz boszi volt a hatalmas orrával és a csúcsos süveggel.

És hogy jövőre mit fogunk előadni? Az talán akkor kiderül.

Erdős Klára

„Mindenki legyen egy közösségnek tagja! Nevezzünk sokat együtt, bátorítsuk egymást. Soha ne feledjük: a közösségben erő van!” Boros A.

Már szeptembertől minden pénteken összejön **ifjúsági közösségünk**. Ezen alkalmakkor együtt imádkozunk, töltekezünk és növekedünk a hitben. Megosztjuk egymással gondolatainkat, megünnepeljük egymást.

Az elmúlt időszakban rávilágítottak vezetőink arra, milyen nagy fontossága van a boldogság eléréséhez a kis döntések helyes meghozatalának. Tanácsokat kaptunk a jócselekedetekre, a megbocsájtásra, a hitre, arra, hogy bizzunk magukban és másokban, és bíztattak a jó kapcsolatok építésére. Természetesen minden összejövetelünk fontos része a játék és a szórakozás is. Farsanghoz közeledve Penyigei Laci betanította nekünk a sorszambát, ami remek farsangi hangulatot adott egész hétre. Az egyházközségi **farsangi bál**ra csoportunkból néhányan – István atyával együtt – kis előadással, paródiával készültünk, melynek a próbája is nagyon vidáman telt.

Minden héten izgatottan várjuk a pénteki napot, hogy Ancsi és István atya milyen újabb ötlettel készül a foglalkozásra. Gondolataik mindig lelki segítséget adnak, és úgy tanítanak, hogy közben észre sem vesszük, de gyarapodunk hitben és tudásban egyaránt.

Meszes Zsófia

„Vidámság az élet sója!”- tartja az egykori bölcs mondás. Ezzel a gondolattal tervezte **nyugdíjas közösségünk** ez évi **farsangi programját**, hogy félretéve a napi gondokat, néhány órát az élet napos oldalán töltsünk.

Örömmel, szeretettel jöttünk össze, de sajnálattal tapasztalva, hogy a szokásos létszámunk szinte a felére csökkent, feltehetőleg a sokakat érintő influenzahullám miatt. Kezdeti csatlódásunkat fokozta, hogy István atya egyedül érkezett, a plébános atya nélkül. Az előző évek jelmezes beöltözése is elmaradt a megbetegedések miatt – egyedül Anyistik Katikát díszítette egy régi idők színösors diáksapkája.

Az asztalok ismét zsúfolva voltak a szorgalmas háziasszonyok készítményeivel: sós és édes sütemények, szendvicsek,

űdítők sokaságával. István atya igyekezett felvidítani társaságunkat, ezért az ünnepekből megmaradt pezsgőből töltött poharainkba. Ezek után a felvidult társaság tombola-sorsolása következett, ami meglepetéseket, örömet jelentett mindenkinek.

A vidám percek közben nyílt az ajtó és megjelent egy kendős öreg néni, mosolygós arccal, üveggel a kezében, mondván, hogy férje a részegségtől elaludt, így ő most eljöhetett közénk. A mosolygós arcban László atyát ismertük fel, aki olyan humoros, szellemes műsorral örvendeztetett meg bennünket, hogy szem nem maradt szárazon a nevetésünktől. Együtt ünnepeltünk tovább vele vidáman, énekszóval. Köszönjük László atyának, hogy szórakoztató farsangi hangulatot hozott körünkbe, amitől valóban felszabadultunk a napi gondokból.

Hálánkkal a gondviselő Istennek is megköszönjük, hogy gondoskodó szeretetével segítette kis közösségünk együttlétét örömben, jó kedvben. Sík Sándor így írt a vidámságról: „*Azt szeretem, aki nevet, akinek rózsaszín az arca, aki örül, aki kacag, aki dalolva megy a harcra.*” *Bányai Pálné*

Karitás hírek

Március 12-én került sor a Szociális Kerekasztal újabb megbeszélésére plébániánkon. (Nagyon népszerű lett ez a hely!) Örültünk, hogy István atya is velünk volt, és nagy érdeklődéssel hallgatta a résztvevők bemutatkozását. (Ő még nem ismert mindenkit.)

Téma a hajléktalan ellátás esztergomi helyzete volt. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat helyi intézményvezetője, Czifráné Hidas Ágnes adott tájékoztatást. A hajléktalan ellátás 2004-ben indult városunkban, és a máltaiak azóta folyamatosan nagyon sokat tesznek ezekért az emberekért. Étkezést, mosatást, szükség szerint lacímest is biztosítanak. A hajléktalanok egy évig minimális térítésért lakhatnak a VIA BONA szállón. A Máltánál van éjjeli menedékhely nőknek és férfiaknak egyaránt. Megdöbbentő adatokat hallottunk arról, hogy a hajléktalanok között megjelentek a 18-19 éves fiatalok (drog, alkohol), köztük a cigányok is. Ez utóbbi azért érdekes, mert a cigány családok nagyon összetartók és befogadók.

Az idei tél szerencsére nem volt kemény, de a munka így se könnyű. A hajléktalanok megítélésében megoszlik az emberek véleménye. Vannak, akik szerint ők tehetnek arról, hogy ide jutottak. Ilyenkor emlékezzünk Reményik Sándor soraira:

„*Istenem, add, hogy ne ítéljek-/Mit tudom én, honnan ered, Micsoda mélységből a vétek./Az anyém, a másoké, Az egyesé, a népeké./Istenem, add, hogy ne ítéljek!*”

A Máltai Szeretetszolgálat minden munkatársának erőt kívánunk munkájukhoz!

A következő témánk a pszichiátriai ellátás lesz. Érdeklődőket is várunk szeretettel!

Recska Valéria

In memoriam Sinkáné Vera

Fájó szívvel búcsúzom nyugdíjas társaim nevében is Sinkáné Verától, akit a Mindenható február 14-én magához hívott. Vera sokat szenvedett életében. Egy tragikus balesetben elvesztette lányát és unokáját. De Isten-hite, lelkiereje ezután is megmaradt. Sok éven át vezette nyugdíjas közösségünket. Fáradhatatlan energiával szervezte az ország különböző helyeire zarándokútjainkat, kirándulásainkat. Eljutottunk Győrbe, Zirc-re, Pannonhalmára, Celldömölkre, Kalocsára és még sok helyre – maradandó, szép emlékét hagyva lelkünkben. Templomi énekkarunknak is aktív tagja volt.

Hálával köszönjük meg a gondviselő Istennek Vera testvérünket, értünk vállalt munkáját. Kérjük az irgalmas Istent, jutalmazza meg tartalmas, áldozatkész életét, és vezesse lelkét az örök hazába! Nyugodjál békében!

Bányai Pálné

Postaládánkba érkezett:

Az ökumenizmus jegyében Molnár Gyuláról

Meghívást kaptam az evangélikus egyházközségtől egy nagyon szép megemlékezésre. Molnár Gyula esperes-lelkész születésének 100. évfordulóját ünnepelte a közösség március 2-án. A megemlékezés koszorúzással kezdődött a szentgyörgymezői temetőben, amit istentisztelet követett, úrvacsorával. Délután kiállítás nyílt Molnár Gyula igen gazdag életművéről. (Aki ismerték, szerették őt, aki 48 évet töltött el az egyház szolgálatában. A kiállítást megtekinthető az evangélikus templomban.)

Dr. h.c. Keveházi László lelkész megemlékező előadást tartott róla. Az ünnepséget színesítette Konyicska Renáta orgonajátéka, és Záborszky Csaba előadóművész tolmácsolásában elhangzott Reményik Sándor: Kövek zsoldára című csodálatos verse. Ebből idéznék: „*Isten ha akarja, a köveket dobogtatja meg a szívek helyett. Így szólt hozzánk a templomépítő.*” Ezen a szép napon a szívek is dobogtak!

A meghívón lévő idézettel zárom:

„*Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük, vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint: azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökkön örökké!*” Ef.3,20-21

Köszönöm, hogy ott lehettem a megemlékezésen.

Recska Valéria

Hirdetések, programjaink

Március

Keresztút a kálvárián minden nagyböjti vasárnap 14.30-kor

- 23-30-ig Tartós élelmiszergyűjtés rászoruló családoknak
25. kedd Mini zarándoklat a Bakócz-kápolnába, ott 18 óra-kor szentmise. Találkozó a plébánia előtt 17 óra.
28. péntek: Keresztút: nyugdíjasok 17.30-kor
30. vasárnap Első gyónás a 9 órai szentmisén
Ifjúsági mise: este 6 óra

Április

04. péntek Keresztút: családosok
06. vasárnap Szentföldi gyűjtés
06-07-08-án 18 órakor Nagyböjti triduum Székely János püspök atyával
11. péntek Keresztút: karitás
13. vasárnap Virágvasárnap: barkaszentelés a 9 és 11 órai szentmisén
15. kedd Imaóra: este 6 óra
17. csütörtök Nagycsütörtök: szentmise este 6 óra, virrasztás este 9 óra
18. péntek Nagypéntek: keresztút délután 3 óra, szertartás este 6 óra, virrasztás este 8 óra
19. szombat Nagyszombat: szentsírlátogatás délelőtt 10-12 és délután 4-7, szertartás este 7 óra
20. vasárnap Húsvétvasárnap körmenettel és tojáskereséssel: délelőtt 9 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A megjelenést támogatta: Szlovák Mihályné (Kesztölc)

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2014. április
VII/4. szám

A nagyböjti időben lehetőségünk volt közösségeinkben is el-egondolkodni Isten kegyelméről. Elmékedtünk mennyei Atyánk Jézusban, az Ő megváltó tettében megnyilvánuló végtelen szeretetéről. Keresztútjainkon többféle szempontból is végiggondoltuk ezt a felfoghatatlan irgalmat. A mi gyarlóságunkat ráraktuk az Ő keresztjére... Mert az Ő keresztáldozata nélkül nincs feltámadása az embernek!

A nagyheti liturgia próbálja megértetni velünk, mit is végzett Krisztus. Talán egy kicsit megint közelebb jutunk az Ő titkához, és felvéve-vállalva saját keresztjeinket egyre határozottabban és egyre őszintébb meggyőződéssel szegődünk a nyomába. „Kihez mennénk Uram, az örök élet igéi nálad vannak.”

Kegyelme segítse egyházközségünk minden tagját, hogy vele együtt, az Ő útján járva a feltámadás örömebe is eljuthassunk!

Úgy legyen!

Az apostolok és a mi húsvéti örömünk

Amikor valami képtelennek tűnő történetet hallunk, szinte ösztönszerűen nem akarjuk elhinni. Szeretnénk valami bizonyítékot, valami kézzel fogható dolgot, amely egyértelművé teszi a történet valóságát. Egyszer valaki odajött hozzám a következő kéréssel: „Atya, adjon nekem valami imakönyvet!” Csodálkoztam ezen, hiszen az illető nem volt soha életében vallásos. Nem értettem, mi szállta most őt meg hirtelen. Aztán elmesélte, hogy amióta megszülte a második gyermekét, régen elhunyt édesapja minden éjjel megjelenik neki, mégpedig nem álmában, és megáll az ágya mellett. Ő azért szeretne imádkozni, hogy mindez szűnjék meg. Adtam neki imakönyvet, de magamban mosolyogtam: ugyan már, ki hiszi ezt el? Nyilván csak álmodta, vagy esetleg valami más indok lehet, de biztos van rá természetes magyarázat.

Valami hasonló történt az apostolokkal is. Igaz az asszonyok beszéltek arról, hogy Jézus nincs a sírban, föltámadt, de hát ki hisz egy asszonynak. Az is igaz, hogy Péter és János mindent úgy is talált, ahogy az asszonyok mondták. De ez még nem bizonyít semmit sem. Az emmauszi tanítványok beszámolója is hihetetlennek tűnik számukra. Hogyan lehetséges, hogy nem ismerték fel őt? Lehet, hogy nem is ő volt az.

És Jézus megjelenik. Igaz nem siet el, mert csak este jön. De ez nem véletlen. Ugyanis engedi, hogy az apostolok kétkedjenek és bizonytalanok legyenek, mert így sokkal nagyobb lesz bennük az öröm is.

Milyen öröm volt az apostolokban Jézus föltámadása után?

1. A hit öröme

Jézus megjelenése megerősítette őket abban, amit Jézus mondott önmagáról. Hittek benne. Hittek a tanításában. Hittek a megváltásban.

2. A küldetés öröme

Jézus elküldi őket, hogy menjenek el az egész világra és hirdessék az evangéliumot mindenkinek. Az apostolok pedig a pünkösdi események után el is indulnak a világ akkor ismert minden részébe, hogy teljesítsék ezt a küldetést.

3. A végsőkig menő szeretet öröme

Igaz, ez nem húsvétvasárnap alakult ki bennünk, hanem sokkal hosszabban tartó folyamat eredménye lett. De az apostolok életük feláldozásával tettek tanúságot Jézus iránti szeretetükről.

Milyen öröm legyen bennünk?

Jézus feltámadását nekünk is úgy kell megélni, mint a hitünk alapját és kiinduló pontját. Bennünk kell lennie annak az örömnak, hogy van hitünk. Milyen nagy kincs ez számunkra. Jézus nekünk ajándékozta, és mi elfogadtuk. Viszont azt is tudjuk, hogy a hitünket tovább kell adni másoknak, és ez a küldetés szintén örömmel tölt el bennünket. A mi keresztény életünk nem ideig-óráig tartó ragaszkodás Jézushoz, hanem egy egész életre szóló odaadottság, melyben jelen kell, hogy legyen a végsőkig menő szeretet öröme. Tudjuk, hogy ma nem kell vértanúhalált halni a hitünkért, de a szeretetet mindig gyakorolnunk kell, és soha nem fáradhatunk bele.

Kedves Testvérek!

Legyen bennünk is meg az apostolok öröme, hiszen mi is találkoztunk a feltámadt Krisztussal. Húsvétkor ennek az örömnak a tudatában köszöntsük majd egymást a régi húsvéti köszöntéssel: Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!

László atya

Elsőgyónási élmények

Kitörőhöz nem emlékszem valamennyiünk életében az elsőáldozás, de talán sokkal kevesebben emlékszünk vissza - az évek múlásával - első gyónásunkra. Örömteli, hogy plébániánkon erre az igen jelentős eseményre is ünnepi keretek között készülnek a gyerekek, akik szívesen mondták el ide kapcsolódó érzéseiket, élményeiket:

Elérkezett a várva-várt nap. Nagyon izgultam a gyónás miatt, de tudtam, hogy nem kell rémülnem lenni. Sokat gyakoroltam és éreztem, hogy jó leszek. Amikor megbántam a bűneimet, tisztának éreztem magam. (Torma Gergő)

A gyónásban az a legjobb, hogy Isten megbocsájtja minden bűnöd. Persze azt nem, amit nem bánsz meg, mert bánat nélkül nincs bocsánat. (Krizsán Máté)

Beléptem a gyóntatószékbe és elmondtam, ami az eszembe jutott. László atya feltett egy pár kérdést, és én válaszoltam rá. Majd tanácsot kaptam, és túl lettem a nehezén. (Vollár Martin)

A gyónás után elmentem ruhát próbálni Andrea nénihez. Utána kimehettünk játszani az udvarra. Majd elénekeltük az énekeket és elgyakoroltuk a másnapi verseket. (Nagy Hunor)

A vasárnapi misén kaptunk egy gyertyát, aminek a lángja Jézusra emlékeztet és egy keresztet is, ami Jézus szenvedésére utal. (Horváth Samuéla)

A szentmisén jó érzés volt megkapni Jézus keresztjét és a gyertyát. A szentmise utáni agapén finomak voltak a sütek, és csupa szeretet volt köztünk. (Tertsch Dóra)

Az agapé után, mikor befejeztük a lakomát, hazamentünk. Otthon boldog voltam és nyugodt. Szép is és jó is volt minden. (Kopányi Mónika)

Társulatunk zárándokútja

Rózsafüzér közösségünk március 15-én zárándokúton vett részt. Köszönetet mondunk a szervezőnek, Szendrőné Erzsikének és kedves atyáinknak, hogy ezen a napon együtt lehettünk és eljutottunk azokra a szép helyekre.

Elsőként a Gellérthegyen lévő Sziklakápolnát néztük meg, ami természeti csodájánál fogva is nagy hatást gyakorolt ránk. László atya és Zoltán atya misét mutattak be, amelyben a Szűzanya oltalmába ajánlottak minket és az országot.

Utunkat folytatván megnéztük még a városmajori templomot, ezután tovább zárándokoltunk Makkosmáriára, ahol a rózsafüzért elmondva ért véget a programunk.

Béke és a szeretet jegyében telt el ez a szép, ünnepi nap.

Azt kívánom, legyen béke közöttünk, családjainkban, közösségeinkben.

Továbbra is jó egészséget és lelki békét kívánok mindenkinek!

Szencziné Vilma

Családommal együtt autóval érkeztünk meg a Gellérthegy lábához, éppen egy időben a társulattal. Megható volt látni egy esztergomi, szívük fölött nemzeti szalagot viselő közösséget, és kitüntető érzés volt hozzájuk csatlakozni. Mindenki sok szeretettel fogadta három kisgyermekünket, akik nagyon boldogok lettek, amikor felfedezték szeretett László atyánkat és Zoltán atyát.

Együtt sétáltunk fel a Sziklatemplom bejáratához, ahonnan csodálatos kilátás nyílt a Duna pesti oldalára.

Csoportunk csendben belépett a templom fogadó csarnokába, ahol kisfilmet néztünk meg a pálosokról.

A külső barlangból alagútszerű folyosón juthattunk el a mélyebben fekvő, mesterségesen kialakított templomrészbe.

Itt az atyák szívhez szóló szentmisét tartottak, amelyben arra buzdítottak, hogy sokat imádkozzunk a nemzetért, nemzetünk lelki megújulásáért és a békéért.

„A nemzet olyan lesz, amilyenek kiimádkozzuk” - hirdette az atya.

Mise után átsétáltunk a Szent István kápolnába, melynek lenyűgöző falfaragásait Ferenc Béla Kaliforniában élt erdélyi magyar művész készítette. Ezután elbúcsúztunk a társulattól.

Jómagam még bent maradtam a kápolnában imádkozni, hálát adni a Rózsafüzér-társulatért, vezetőjéért és tagjaiért, hálát a sok szeretetért, amit kaptunk tőlük, hálát, hogy ilyen jó példával járnak előttünk.

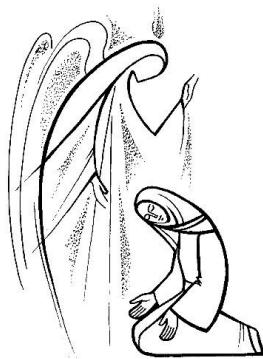
Bízunk benne, hogy Isten kegyelméből újra indul zárándokút, melyet mi is szeretnénk már végigjárni.

Kopányiné Mónika

Mini zárándoklat a Bakócz- kápolnába

Tiszta, friss, tavaszi idő. Március 25-én, délután ötkor gyülekezés a plébánia előtt. Maroknyi csapat, tíz fő. Az Árok utca rózsaszín, koszorúslány-ruhába öltözött gyönyörű fűt megcsodálva érkeztünk a Kis-Duna partra. Innen indult mini zárándoklatunk.

Rózsafüzért imádkozva értünk a bazilika elé, és a Boldogasszony, Anyánk himnuszunkkal vonultunk be. A gyalogolást vállalni nem tudó testvérek – több mint harmincan – a Bakócz kápolnában várakoztak.

A László atya és István atya által bemutatott szentmisében kegyképe előtt köszöntöttük a Szűzanyát, hiszen Gyümölcstől Boldogasszony a Bakócz-kápolna védőszentje. Ezen az igazán szép ünnepen Jézus fogantatására emlékezünk. Ekkor hangzott el Mária igenje: „Legyen meg a Te akaratod.” Micsoda szilárd hitről és Isten iránti feltétlen bizalomról tanúskodik ez a mondat!

Áhitattal teli, meghitt órát töltöttünk az Isten házában. Imádságunk, énekeink, megfogalmazott kéréseink egyházunk, egyházközségünk lelki megújulásáért, – no meg családjainkért szóltak.

A szentmise után a zárándokcsoport felkereste az altemplomban két volt plébánosunk: Várhegyi István atya és Brühl József atya nyugóhelyét, ahol rövid imával emlékeztünk rájuk.

Gyümölcstől Boldogasszonyt az egyház 624-től ünnepli. Ez az elnevezés a magyar nyelvben onnét ered, hogy ez idő tájt végzik a fák oltását. Jól emlékszem, hogy nagyszüleim, szüleim is ekkor tették. A napokban egyik unokatestvérem, – aki ugyanígy emlékszik – ez ügyben el is jött hozzánk tanácsért. Kedvenc cseresznyefájuk sajnos lassan tönkremegy, átoltással szeretné emlékét, finom gyümölcsseit megmenteni. Az urammal való megbeszélésüknek az lett a vége, hogy a napokban az új alanyt készítik elő, az oltást meg eltolják nyár végére, – ugyan is sajnos nekünk évek óta már csak az augusztusi sikerül. Hiába, – változnak az idők. *NY.M.*

Senior imaklub

2014. januárjában egy énekeket is tartalmazó imafüzetet kaptam. Nyitrai László állította össze a senior imaklub számára. A klubbeli találkozásaink nekem különleges élményt adnak. A közös ima, ének, Laci felkészültsége segítenek bennünket abban, hogy egyre mélyebb lelki utazásokra induljunk, és azt meg tudjuk osztani a többiekkel is. Minden alkalommal feladatot kapunk, amelyet a következő találkozásunkkor átbeszélgetünk. Érdekes volt, amikor Szontagh Katalin irányításával csoportokban dolgozva értékeltük előítéletességeinket, az ítélezésre hajlamos voltunkat, látásmódunkat.

Március 31. hétfő, 18 óra. A senior imaklub tagjai egymás után érkeztek plébániánk emeleti termébe. Az asztalon az imafüzetünk. Szent Teréz soraiból megakadt a szemem ezen a gondolon: „Légy elégedett abban a tudatban, hogy az Isten gyermeke vagy.” Elcsendesedtünk. A gyertya fényénél Laci bevezető gondolatai után az imafüzetből gyermekeinkért, családunkért szállt a közös ima és ének. Életkorunkból adódóan gyermekeink felnőttek, hitük gyakorlásának mikéntjébe mi már kevésbé szólhatunk bele. A közös ima segítségével, mint Isten gyermekei, ahogy Szent Teréztől idéztem, kérhetjük Atyánkat, hogy családunk tagjai meglegjék a helyes utat.

Az előző találkozásunkkor azt a feladatot kaptuk, hogy gondoljuk át, mely események, személyek segítették hitünk elmélyülését. Laci rövid kis felvezetése, idézetei mindannyiunktól események sorát hozták felszínre.

Megosztottuk egymással gondolatainkat, belső vívódásainkat. Az egyértelművé vált, hogy hitünk gyökerei családjaink hitéből táplálkoztak. Volt, aki ezt úgy élte meg, - mivel készen kapta - csak ült hite langyos vizében. Élete fordulópontján azonban, igazi magasságok felé röpítette a Szentlélek ereje. Mindannyiunkat sújtott - kisebb, nagyobb mértékben - az 50-es évek és az elmúlt rendszer hitetlensége.

Életünk egy-egy szakaszában perlekedtünk a Jó Istennel, és mi akartuk megmondani, hogy mit adjon nekünk. Többen elmondták, hogy hitük gyermekeikben és unokáikban tovább él, virágzik. Volt olyan is köztünk, akit elkeserített, hogy személyes példája kevésnek bizonyult. Hozzátartozói hitet

lenné váltak, vagy más vallási közösséget választottak. Volt olyan, aki felidézte nagypapáját, amint este - a csillagos égbolt alatt - a kegyes halálért imádkozott.

Képeket láttam, hitéletem állomásait. Az első áldozás fehér csipke ruháját, bérmakeresztanyámat, aki kismamaként állt mögöttem a bazilikában. Látni véltem unokahúgaimat fehér csipkekesztyűjükkel, amint kedvesen köszöntenek versükkel, mert indulok az esküvőre... Megszületett a fiam, a keresztelő szertartását éltem most újra át. Aztán jöttek a búcsúzás percei: édesapám, édesanyám, testvérem temetési szertartása. Az események segítettek abban, hogy hitem egyre elmélyültebbé vált.

Sík Sándor: Vízválasztó versének soraival, közös imával és énekkel, no meg azt követően finom borral, az asszonyok sütötte ízekkel búcsúztunk egymástól. Feladatot most is kapunk: „Méltó ellenfelek (szituációk, személyek, ...) életemben, akik/amik ellen megfogalmaztam keresztény álláspontomat. - Megfutamodásaim.....”

Bízom abban, hogy ezek a sorok, lelki utazásra hívnak téged is.
Pazsiczky Mariann

Karitás hírek

Immár hagyomány, hogy a nagybójtai időszakban veszünk részt **lelkigyakorlaton a szegénygondozó nővéreknél**. Előtte farsang, vidámság, most viszont eljött az elcsendesedés ideje. Teréz anyánál olvastam:

„A csend gyümölcse az ima
Az ima gyümölcse a hit
A hit gyümölcse a szeretet
A szeretet gyümölcse a szolgálat
A szolgálat gyümölcse a béke.
Fogadd a csendet!”

Erre érzett rá László atya, aki *Hogyan hat az Isten életünkben* címmel tartott értékes előadást számunkra. Tamást említette, aki kételkedik, majd felkiált: „Én Uram, én Istenem!” Jézus csak ennyit mondott: „Hittél, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.” A tavalyi Hit éve is azt szolgálta, hogy felfedezzük hitünket. Atya egy gondolattal bizonyította be, hogy Isten csak csendben hat. Mindnyájan egyszerre olvastunk egy szöveget. Természetesen bábeli nyelvzavar keletkezett, miközben a plébános atya az evangéliumból olvasott. Istent az egyszerű hétköznapiakban kell felismerni. Nekem megint Reményik Sándor sorai jutottak eszembe:

„Ne várd, hogy a föld meghasadjon,
És tűz nyelje el Sodomát.
A mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.”

A Szentírás Isten kinyilatkoztatott szava. Az Úr váratlanul is képes hatni. (Saul megtérése a damaszkuszi úton!) Ferenc pápa szerint az „Egyháztörténelem nem más, mint Isten meglepetéseinek a története.” A Jóisten ott tud hatni, ahol az emberek hisznek. A hitet tennünk kell, ugyanarról kell szólni szavainknak és tetteinknek. A hívő ember sosincs kész, mindig építeni kell magunkat. Isten ott hat, ahol egység van, a viszály sokat rombol. Hogyan szolgálhatjuk Urunkat? Teljesítsük kötelességeinket, tartsunk ki nehéz helyzetekben, imádkozunk minden nap!

A Sátán azonnal megjelenik, ahol Isten van, zavart okoz a lelkünkben, az életünkben akar munkálkodni. Hogyan tudjuk távol tartani? Ne rémüljünk meg tőle, ne foglalkozunk vele! A kísértés még nem bűn. A hitet ápolni kell: imával, jó tettekkel. Köszönjük László atyának ezt a tartalmas előadást. Útmutatást adott a jövőre és fontossá válnak J. Kremer szavai: „*Igazi hitünknek a hétköznapi során kell megnyilatkoznia, és minden*

újabb kereszt újabb próba elé állítja a hitet. Ha kitartunk benne, megtapasztaljuk Isten győzelmes erejét, mely a halálon is diadalmaskodik.”

Délutánunk filmvetítéssel folytatódott. A szeretet gyógyít. A szegények orvosa című filmet néztük meg. A XX. század első évtizedeiben Nápolyban élt orvos, Guiseppe Moscati legendája a mai napig fennmaradt. Nemcsak kiváló diagnosztika és nagy tudós volt, hanem emberségből is ragyogó példát mutatott kortársainak. II. János Pál pápa 1987. október 25-én százezer ember előtt avatta szentté a Szent Péter téren. (Esztergomnak is volt orvosa, akit a szegények orvosának hívtak Schleifer Mátyás személyében. Róla utcát neveztek el városunkban.)

Köszönjük László atyának és Klarissza nővérnek ezt a napot, és megfogadjuk Sík Sándor szavait, húsvétig „csendességben” leszünk: *Isten hogyha hív, / Halkan szólít, mint pásztorhangú síp.*
Recska Valéria

Uram, mutasd meg nekem útjaidat, taníts meg ösvényeidre! (Zsolt 25,4)

Keresztény életünk útkeresés Istenhez. Sokféle hatás ér bennünket: jók, rosszak, felemelők lesújtók. A hit magvait Isten elültette szívünkbe-lelkünkbe. Szüleink és sok-sok gyermekkori példaképünk által csírázni kezdett, majd szárba is szökken. Az indítás tehát jó volt...

Ifjabb korunkban azután már magunk is hozzátettük, amit a kegyelem – jó-rossz emberi példákkal inspirálva – megmozgatott bennünk. Időnként talán lanyhult igyekezetünk, de Isten ott motoszkál bennünk, újra és újra (meg)hív, hogy igazán elinduljunk feléje...

Egyházközségünk egyik jelentős útkeresése imaóráink sorozata. Mikor elkezdtük, nem gondoltam, hogy ez a forma ilyen hosszú ideig életképes lehet. De az idő és közösségünk lelkesedése rácafol. Kialakult „törzsközönségünk” és stabil – egyre profibbá váló – felolvasói gárdánk. Időnként meghívott vendégeink is besegítenek elmélyülésünkbe.

Májusi imaórákon ünnepeljük, hogy immár 10 éve havonta összejön lelkes kis közösségünk, és fürkésszük Isten útjait, próbáljuk a miénket az Övéhez igazítani. Útkeresésünkbe a Mária Rádió segítségével mások is bekapcsolódnak, háladáó májusi imaóráinkkal már az ötödik évet kezdjük ott is. Ha csak néhány testvérünk jutott – pont általunk – közelebb Istenhez, már érdemes folytatnunk!

Úgy gondolom, a hit útján mindenkinek önmagának kell elindulni. Meg kell keresni a pontosan nekem szánt, rám szabott utat. Ehhez persze sok segítséget kapok, elsősorban Isten kegyelme által, az Egyház szolgálata által, testvéreim jó példája által, **de elindulni (és majd haladni!) nekem magamnak kell!**

Májusi imaórákon Székely János atya vállalta a „házigazda” szerepét. Amíg plébánosunk volt, ő is sokszor közreműködött imaóráinkon, és püspökként sem röstellt beülni felolvasóként közénk...

Az évfordulóra összeállítottam egy válogatást a 10 év alatt elhangzott, felolvasott anyagból. László atya bemutatja, ajánlja majd a jelenlétüknek ezt a könyvet, és természetesen megvásárolható lesz, hogy – amire az imaórákon nincs lehetőség – egy-egy szöveget újra és újra elővéve, átélmélkedve keressük meg a pontosan nekünk címzett üzenetét Istennek.

A kötet címe: **Utaidat keresem...**

Ünnepi imaóráinkra (május 13.) szeretettel hívok minden kedves Testvért, minden útkeresőt!

Nyitrai László

Nyugdíjas közösségünk

Elmúlt heti összejövetelünkön Espasa Ramon úr, a **Mindszenty iskola igazgatója volt vendégünk**, aki beszámolt az iskola életéről, gondjairól, sikereiről.

A Mindszenty iskola 1991-es alakulásával célul tűzte ki, hogy a világi tudományok elsajátítása mellett Istenhez vezető útra irányítsa tanulóit. A gyermeknevelés Istentől kapott, magasabb feladatait az intézmény pedagógusai sajátjuknak érzik. Ebben kaptak segítséget Spanyolországból érkezett tanár társaiktól is, akiket most az igazgató úr képvisel.

A kezdeti nehézségek után az iskola eredményei sok szülő figyelmét arra irányították, hogy gyermekeik a tanulással együtt vallásos, katolikus nevelést kapjanak. Ennek bizonyítéka, hogy az eddigi egy első osztály helyett - az idei tanévtől a jelentkezők nagy száma miatt - kettőt kell indítani. A tanításhoz példaképpel Don Bosco életét és nevelési elveit is felhasználják.

Az igazgató úr beszámolt diákjaik sikereiről, melyeket úgy a tanulmányi -, mint a sportversenyeken érnek el az iskola dicsőségére. Ezen kívül részt vesznek a cserkészmozgalom programjaiban, rendezvényeken, táborozásokon, ahol szintén közösség-szeretetre, segítőkészre, erkölcsi fejlődésre és magatartástudatra is kapnak felkészítést.

Az értékes előadás háttéréül filmvetítésben is részesültünk és gyönyörködhattunk a kulturális, színjátszó és sport élet eseményeiben. Az iskola szellemi és lelki felemelkedéséhez tartozik, hogy 2013-ban egy kis kápolna is létesült, ahova ügyesbajos gondjakkal, kérdéseikkel betérhetnek bármikor a tanulók. A kápolna nagy kegyelmi ajándék nekünk, nyugdíjasoknak is, hiszen a téli időben a szentmiséket, szentségimádásokat itt, a jó melegben tarthattuk, amiért hálás köszönettel tartozunk az iskola vezetésének.

Megköszönjük az igazgató úr látogatását és tájékoztatását, és a Mindenható Isten segítségét kérjük életére, munkájára. Az iskola pedagógusaira is áldást és kegyelmet kérünk az Isten által rájuk bízott feladat elvégzéséhez, melyhez Mécs László költő gondolata is társul: „*Vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld!*”

Bányai Pálné

Új kezdeményezésünk...

László atya ötlete és szervező munkája nyomán **április 26-án, szombaton 10 órakor** hálaadó szentmise lesz templomunkban. Hálát adunk a rendőrökért, mentősökért, tűzoltókért, akik az emberek szolgálatában és védelmében teljesítik hivatásukat. Városunkban mindhárom szervezet telephelye, bázisa egyházközségünk területén található. Az eddigi jó kapcsolatot erősítendő ünneppel köszönjük meg munkájukat, és velük közösen imádkozunk a szentmisében, Isten áldását kérve további szolgálatukra. A szentmise után a Mindszenty iskola aulájában diákjaink műsorral is köszöntik őket, majd agapé keretében személyes kapcsolatainkat is erősíthetjük velük.

A szentmisére mindenkit hívunk és várunk!

A Főegyházmege támogatása

A Gazdasági Tanács ülésén számunkra kedvező ígéretet kaptunk: a pályázaton elnyert pénz mellé a Főegyházmege is ad támogatást, hogy templomunk vízszigetelésének munkáit el tudjuk kezdeni. Sajnos a teljes/végleges megoldás nagyon sokba kerül – de legalább elkezdjük!

A másik jó hír: főegyházmegei támogatással be fogjuk építeni a plébánia tetőterének a hátsó részét is. Hál' Istennek, időnként a meglévő kettő közösségi termünk kevésnek/kicsinek bizonyul.

Úgy tűnik, az Úr – és Bíboros Atyánk is – értékeli a lelki megújulási törekvéseinket... Élünk a lehetőségekkel és igazoljuk vissza az előlegezett bizalmat folyamatos megújulásunkkal!

Röviden...

- Nagybőjti adakozásunk „eredményét” karitászcsoportunk csomagokká összeállítva juttatja el folyamatosan az egyházközségünk területén élő rászoruló családoknak. A munka hűsvétig folyamatos, a következő számunkban bővebben is beszámolunk majd ezen segítő akciónkról.
- Május hónapot, Mária hónapját zárandoklaltal kezdjük. Egyházközségünk busznyi csoportja Bodajkra indul, hogy kegyhelyén köszöntsük Őt, és kérjük párfogását életünkre, családunkra, közösségünkre, egész nemzetünkre. A bejelentkezett résztvevőkkel 1-jén, csütörtökön 7.50-kor találkozunk a templom melletti parkolóban, 8.00-kor indulunk.

Hirdetések, programjaink

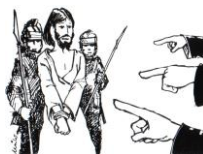
Április:

22. kedd	Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
26. szombat	Hálaadó szentmise: 10 óra; rendőrökért, mentősökért, tűzoltókért
27. vasárnap	Könyörgés a jó termésért Templomunk felszentelésének 112. évfordulója Cigánypasztorációs szentmise délután 3 óra Ifjúsági mise: este 6 óra

Május:

	Litánia minden hétköznap este fél 6 óra
04. vasárnap	Anyák napja: köszöntés a diákmisében 9 óra
11. vasárnap	Imádság papi és szerzetesi hivatásokért
13. kedd	Imaóra: este 6 óra
18. vasárnap	Elsőáldozás: délelőtt 9 óra
24. szombat	Családi nap

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Minden kedves Testvérünknek kegyelmekben gazdag ünnepet és a feltámadás örömét kívánjuk!

László atya

István atya

Képviselő-testület

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
 Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
 Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
 Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2014. május
VII/5. szám

Májusi számunk mottója talán a „szolgálat” lehetne.

Ahogy a családban is, minden közösségben úgy mennek előre a dolgok, ha egymást segítjük, az elfogadott normák/célok érdekében teszünk is valamit. Ki többet, ki kevesebbet – mindenki képességei, indíttatásai szerint.

A közösségért végzett tevékenységünk visszahat ránk. Jó érzés tölt el bennünket, ha valakinek örömet, kellemes élményeket okoztunk, vagy valamiben segíthettünk.

A közösség megtartó erő! A hitre, Krisztusra épülő különösen is. Őnző, individualista világunkban jó ezt meg tapasztalni...

A Jó Pásztor nyomában

Húsvét 4. vasárnapja a papi és szerzetesi hivatások napja, vagy másképpen Jó Pásztor vasárnapjának is szoktuk nevezni. Ezen a hétvégén a kispapok elmennek a szemináriumtól egy, az elöljárók által meghatározott plébániára, hogy ott tanúságot tegyenek papi hivatásuk kialakulásáról. Ilyenkor nekünk is érdemes kicsit átgondolni, mit is jelent számunkra a papság, a papok, akikkel nap mint nap, hétről-hétre találkozhatunk és akik valamilyen formában jelen vannak életünkben.

Egy egyházmegyes papnak nagyon sokrétű a szolgálata. Hitoktat különböző korosztályokban, betegeket látogat, szentségeket szolgált ki (szentmise, gyóntatás, keresztelés, betegek szentsége), temet, jegyes oktatást végez, családokat látogat és még sorolhatnám tovább.

Éppen ebből adódik, hogy lehetetlen mindenki megelégedésére betölteni ezt a hivatást, mert

„Ha a szertartás néhány perccel hosszabb a megszokottnál, azt mondják, el lehet aludni rajta.

Ha rövidebb – hova rohan?

Ha felemeli a hangját – miért kiabál?

Ha nem emeli fel – egy szavát sem értjük.

Ha elutazik – mindig úton van.

Ha nem utazik – nincs érdeklődési köre.

Ha családokat látogat – soha nincs otthon.

Ha a plébániáján van – nem látogatja a híveit.

Ha a pénzügyekről beszél – túl anyagi.

Ha nem beszél róla – senki nem tudja mi a helyzet.

Ha fiatal – nincs elég tapasztalata.

És ha öreg, akkor pedig nyugdíjba kellene mennie.”

(Mennyei derű és ború, Szent Gellért kiadó és nyomda)

Természetesen nekünk, papoknak elsősorban nem a híveknek kell, hogy megfeleljünk, hanem azt a hivatást kell betöltenünk, amire meghívásunkat kaptuk. Viszont ha azt igyekszünk betölteni, minden napunkat Krisztusnak szentelni, akkor szent életű papokká válhatunk, és így „meg fogunk felelni a valós igényeknek”. Ehhez kérjük a kedves Olvasók imáját is, hogy hiteles papjai lehessünk Krisztusnak, és tudjuk mindazokat szolgálni, akik ránk lettek bízva!

István atya

Utak – Keresztutak,

amelyek nem keresztették egymást, hanem erősítették! Márai Sándor írja: „Az utakat sokáig nem érti meg az ember. Csak lépdel az utakon és másra gondol. Néha széles az egyik út, aszfaltos, néha rögös, barázdás, meredek. Egy napon megtudjuk, hogy az utaknak értelmük van: elvezetnek valahová.

Nemcsak mi haladunk az utakon, az utak is haladnak velünk. Az utaknak céljuk van. Minden út összefut végül egyetlen közös célban. Igen, az utaknak értelmük van. De ezt csak az utolsó pillanatban értjük meg, közvetlenül a cél előtt.”

Ebben a nagybőjti időszakban mindenki végiggondolhatta, mik élete útjának keresztjei, örömei. Templomunkban minden héten megtartottuk a kereszttutakat: először a képviselőtestület, majd István atya vezetésével a bérmálkozók, őket követték az énekkarosok és a nyugdíjasok. Április hónapban a családosok, majd a karitás és nagypénteken László atya vezette kereszttúttal fejeződött be ez az időszak. A hívek változó létszámmal vettek részt, legtöbbször a családosok által vezetett úton. (Ugye ez nem véletlen? - szülők, nagyszülők, unokák.)

Nagyon sok szép kereszttúti imádság van. Karitásunk Kalkuttai Teréz anya gondolatait választotta. Mindnyájunkhoz szóltak ezek a sorok: „Fogadd az egyszerűt, hogy Istenben élhess, és teremtsd meg az erőt magadban, amely egyszerű ösvényen való járáshoz oly nélkülözhetetlen. Hozzátok szólok, akik fivérek és nővérek vagytok Istenben, és hozzátok, akik még nem sejtitek kereszténységeteket.”

Teréz anya gondolatait meghallgatva, megfogadtuk azt, ami a kalkuttai gyereketthon falán olvasható:

„Az emberek esztelenek és következtelenek és magukba fordulók, MÉGIS SZERESD ŐKET!

A jó, amit teszel, holnap már feledésbe megy,

MÉGIS TEDD A JÓT!

Az embereknek szükségük van a segítségre, de ha segítesz támadás érhet, MÉGIS SEGÍTS!

A nagypénteki kereszttút Wass Albert megrendítő sorait juttatta eszembe:

„Véreim! Véreim! Országutak népe!

Sokszázéves Nagypénteknek

soha nem lesz vége?

Egyik napon Tamás vagyunk,

másik napon Júdás vagyunk,

kakasszónál Péter vagyunk.

Átokverte, szerencsétlen

nagypéntekes nemzet vagyunk.”

Egyházközségünk hívei nemcsak a templomban imádkozták a kereszttút, hanem minden vasárnap a kálváriára is felmentünk. Köszönet ezért Nyitrai Lacinak, aki téli zimankóban, hóban, esőben, máskor ragyogó napsütésben vezette az együtt gondolkodást, az áhítatot.

Mire ez a cikk megjelenik májusban, már túl vagyunk a kereszténység legnagyobb ünnepén, a húsvéton. Reméljük a kereszttúti gondolatok hozzájárultak ahhoz, hogy méltón ünnepeltük a feltámadást. A Kereszttút az Élet útja is. Erről a kereszténynek soha nem szabad megfeledkeznie.

Recska Valéria

A nagyhét ministránsszemmel

Húsvét előtt a nagyhéten évről évre megtartjuk a ministránspróbákat, amelyek nagyon hasonlóak. Ilyenkor a szertartások menetét próbáljuk el, mindig sokan gyűlünk össze.

Általában ugyanazok szolgálnak az oltár körül, ezért nagyjából mindenki tudja, hogy mire számíthat, mi lesz a feladata. Én például olvasni szoktam. Az öcsém az egyik, akinek megmossák a lábát.

A nagyobb fiúk (általában a fő ministránsok) a gyertyások, meg aki a keresztet tartja nagypénteken.

A szertartások előtt két órával korábban kell jönni. Ilyenkor kezdődnek a próbák, ahol kiosztjuk a feladatokat, átbeszéljük a mise menetét, elmondjuk a fontos tudnivalókat. Az idén szerdán kezdődtek el a gyakorlások, de minden délután tartottunk foglalkozásokat.

Én nagyon szeretem ezeket az alkalmakat. Szeretem a szent három nap szertartásait. Nagyon szeretek ministrálni. De legjobban a húsvétot, Krisztus halálának és feltámadásának ünnepét szeretem. Amikor még nem ministráltam, akkor is lelkesen elmentem a családommal a szertartásokra, de ministránsként sokkal jobb!

Valkó Virág

Keresztút a családi közösséggel

Templomunkban szép hagyomány, hogy nagybőjtben pén-tekenként a plébánia közösségei imádkozzák a keresztutat.

Idén a családi közösséget is megkérte László atya, hogy vállaljunk egy alkalmat, aminek boldogan tettünk eleget. Gyermekünkkel együtt készültünk végigjárni Jézus szenvedésének útját, és felajánlani családunkért, közösségünkért. A szegedi piaristák: Keresztút gyermekeknek ájtatosságával készültünk. Minden stációnál egy-egy családból olvastak fel a gyerekek, illetve felnőttek. A legkisebttől a legnagyobbig mindenki részt vett és együtt imádkoztunk. Nagy élmény volt gyermekünk számára is, hogy így kicsit részesei lettek Krisztus kereszthordozásának. Mindannyiunk számára más-más üzenetet közvetíthet, amint a 14 állomás előtt állva imádkozunk. Egy viszont egészen biztosan közös: tudatosítja, hogy saját keresztünk hordozásában Jézus mindig velünk van, segít, bátorít.

A keresztúti záró imádságunk így hangzott:

Jézus feltámadása Isten válasza a bűnökre, a szenvedésre és a halálra. JÉZUS ÉL! Itt maradt közöttünk az Oltáriszentségben, és életünk végén a mennyországban vár minket. Ezért imádkozzuk minden szentmisében: Halálotat hirdetjük, Urunk, és hittel valljuk föltámadásodat, amíg el nem jössz.

Egy szép nap Búbánatvölgyben

Családi közösségünk május 1-jén a Búbánatvölgyben, a szabadban töltött el egy szép napot. A csapat nagy része és István atya kerékpárral tette meg a körülbelül 8 km-es utat. Reggel 1/2 10-kor indultunk az Erzsébet parkból. A kerékpárúton tekertünk a Csenkei hídig, majd a hegyet megkerülve jutottunk el a célállomáshoz.

Amint megérkeztünk, kicsik és nagyok birtokba vették a telket. Mindenki talált kedvére való játékot, elfoglaltságot. Mikor elérkezett az ebédidő, tüzet gyújtottunk és a batyukból előkerültek a finomságok. Szalonna, kolbász, zöltségek és minden, mi szem-szájnak ingere. Két apuka nyársakat készített faágakból, a többiek pedig a sok elemőzsiából elkészítették a sütnivalót. Ebéd után újra a közös játék vette át a szerepet. Közösségünk apraja-nagyja, felnőttek, gyerekek együtt játszottak, nevettek, beszélgettek. Néha szemerkélni kezdett az eső, de nem eredt el, mindig kisütött a nap. A délutánt közös gitározással, énekléssel fejeztük be. Így is hálát adtunk az Úrnak, hogy egész nap velünk volt, és csodás tavaszi idővel ajándékozott meg minket.

Kicsitől nagyig mindenki boldogan, szép élményekkel a lelkében indult haza. Az aktívan töltött nap ellenére a kerékpárosok visszafelé is jó hangulatban tekertek hazáig. Kérjük, hogy a Szentlélek továbbra is vezesse közösségünket szeretetben, egyetértésben!

Erősné Csató Veronika

Május Mária hónapja

*„Néked ajánljuk Szűzanyánk
A legszebb hónap alkonyát.
Ezer nép híven zengi ma:
Ó, üdvözlégy Mária!”*

Május elsején egyházközösségünk **Bodajkra** indult, hogy kegyhelyén köszöntsük Öt, és kérjük pártfogását életünkre, családjainkra, közösségünkre, egész nemzetünkre. (Mikor meghallottam, hogy Bodajkra megyünk, azt sem tudtam, hol van, és miért éppen Bodajk? Később mások is bevallották „tudatlanságukat”. Amikor szembesültem azzal, hogy a legrégebb magyar búcsújáró hely, szégyelltem magam egy kicsit.)

A **zarándoklat** részletes programját már az út elején megkaptuk kis füzet formájában – imákkal, énekekkel. A napot reggeli imával, himnusszal kezdtük, Szent Patrik Úti imádságával kértünk áldást:

*„Uram, Jézus, járj előttem,
ha lankadok, állj mögöttem.
Pajzsomként lebegj fölöttem,
jobbról, balról segíts engem.”*

Bodajkon Mórocz Tamás atya fogadott nagy szeretettel. (Esztergomban tanult és szívesen látogat vissza a városba.) Bemutatta lelkesen a települést és templomát. Már a 9. században vallásos tisztelet vette körül Bodajk szent kútját, és Szent István kezdeményezésére kápolnát is építettek a Kálvária-hegy tövében. A templom mellett található a kapucinus kolostor, ami ma a plébánia épülete. A hagyomány szerint elzarándokolt ide Szent István és Szent Imre, de járt itt Szent Gellért és Szent László is. (3014-ben majd az esztergomi zarándokcsoportot is említeni fogják!?)

A nagytemplom barokk stílusú épület, 1744-ben a segítő Szűz Mária tiszteletére szentelték fel. Itt imaórával tiszteltük Jézus anyja előtt, Tamás atya kedves megjegyzése szerint igazán szép, „intelligens” versekkel. (Valóban imponáló volt a névsor: II. János Pál, Sik Sándor, Tóth Sándor, Nagy Miklós, Rónay György.) Nagy Miklós verséből idéznék:

*„Mária, ha nem születél volna!
Mondom néha titkon megborzongva,
De ha föltekintek, föl a kéklő égbe,
Tudom, ott vagy sorsunk Menedéke.
Isten lánya, drágább mindenkinél,
Áldom Istent, áldom, hogy születél.”*

Az imaórát Tamás atya bevezető orgonajátéka tette még bensőségesebbé.

Ebéd után – ízletes gulyásleves – fölmentünk a Kálvária-dombra. Itt áll az ötalakos barokk szoborcsoport, mely 1736-ban készült. Mindenki feljött, mind a 45 zarándok. Tűző napsütésben, meghitt lélekkel végigimádkoztuk/énekeltük a keresztutat, Máriaét.

Ezután Székesfehérvárra indultunk, ahol a „kistestvér” ke-rektemplomban szentmisén vettünk részt, amit László atya celebrált. Megemlékezett Szent Józsefről, aki a munkások védőszentje. „József, az ács: Isten titkainak őrzője. Isten arra hívta Józsefet, hogy társa legyen Máriának a hit útján. Ha valaki, úgy ő igazán megérdemli az édesapa nevet. Mert pusztán emberi szemmel is az apaság sokkal inkább felelősségvállalást jelent, mint életátadást.” - írta Josef Weiger Józsefről.

Imádkoztunk Prohászka Ottokár szobránál, leróttuk tiszteletünket Kaszap István sírjánál. (A hívek kérésére 2014-ben is folytatódik az ima Kaszap István és Bogner Mária Margit boldoggá avatásáért. Spányi Antal megyéspüspök a vasárnapi szentmisékben a hívek könyörgései között a következő fohászt kérte: „Add, hogy Egyházunk imájára megijuljon erkölcsében a magyar társadalom. Segíts megértenünk nemzetünk szentjeinek életpéldáját. Add, hogy Kaszap Istvánt, a magyar fiatalok

példaképét, és mindig Isten jelenlétében élő Bogner Mária Margitot mielőbb közöttük tiszteljük.”)

Hazafelé Mária énekeket énekeltünk, és esti imát mondtunk. Köszönet ezért a szép napért a Jóistennek, László atyának és a szervezőknek. Tapasztalatból tudjuk, hogy egy jó közösség kiépítése évek munkája, de megtartása még nehezebb! Köszönet a Nyitrai házaspárnak, akik nagyon sokat tesznek a közösség életben tartásáért.

„Isten könyörülj meg nekünk
Ne szenvedjen tovább népünk
Megátkoztál, meg is vertél
Őrök csavargóvá tettél!” (Cigány himnusz, részlet)

Ez a szép könyörgés is elhangzott április 27-én a Boldog Ceferino cigánypasztorációs szentmisén.

„Ki mondja azt: gyűlöld és pusztítsd embertársaidat? - Senki.
Ki mondja azt: szeresd és becsüld szüleidet, hazádat, népedet és más népeket? - Mindenki.
Akkor ki és mi tanít meg bennünket gyűlölni és pusztítani?”

Ágai Ágnes sorai jutottak eszembe, amikor a misére mentem templomunkba, amit Dr. Székely János püspök atya celebrált. Azért gondoltam ezekre a sorokra, mert a másság elfogadása még mindig nem egyszerű világunkban. Az atya hat hívét részesítette az elsőáldozás szentségében. Köszönetet mondott a szegénygondozó nővéreknek a felkészítésért, a CSÁO-nak, a Máltai Szeretetszolgálatnak, Oláh Anitának, karitásunknak, akik cigánypasztorációs munkáját segítik.

Reméljük, hogy azok a cigány testvéreink, akik megtérnek, nem térnek le az igaz útról. Ezzel az őskeresztény imával gondoljunk rájuk: „Emlékezzél, Urunk, Egyházaadról! Tedd tökéletessé a szeretetben! Forraszd egységbe népedet a világ négy égtájáról, és vezess el mindenkit országodba: ebbe a szent Istenországba, amelybe őket meghívtad.”

Ismeretlen szerzőtől a következő szöveg volt olvasható azon a meghívón, amely **ünnepi szentszentmisére** hívott minket április 26-án a Kerektemplomba.

„Becsüld hát meg ŐKET!
Mert érted vannak ŐK,
Érted és embertársaidért,
Ezért élnek és küzdenek ŐK,
Ezért van hivatástudatuk,
Az önzetlen segítség.
Hogy szolgáljanak és védjenek,
S ha kéred, jön a segítség.”

Klarissza nővér után, aki a Szociális Kerekasztalt hívta életre, László atya is mert nagyot álmodni! Az ő ötlete és szervező munkája nyomán gyűltünk össze arra a szentmisére, ahol **hálát mondtunk a mentősöknek, rendőröknek, tűzoltóknak**. Városunkban mindhárom szervezet telephelye, bázisa egyházközségünk területén található. Az eddigi jó kapcsolatot erősítendő, ezzel az ünneppel köszöntük meg munkájukat és Isten áldását kértük további szolgálatukra. László atya példaként említette védőszentjeiket: Sziénai Szent Katalint és Szent Flóriánt.

A hálaadó szentmise után a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola tanulói ünnepi műsorral köszöntötték a vendégeket. A kedves és megható előadás hol a vidámság, hol a szomorúság könnyeit csalta a szemekbe. Köszönet a felkészítő tanító néneinek, Ujpesti Gizellának, hogy a gyerekek ilyen szép pillanatokkal ajándékoztak meg bennünket! A jelenlévőket szeretetvendégségre és kötetlen beszélgetésre hívtuk ezután. Szintén köszönet illeti azokat a híveket – igen szép számmal

voltak! – akik sokféle finom süteménnyel, szendvicssel, üdítővel járultak hozzá a nap sikeréhez. Egy egész hadsereg jóltartásához elég lett volna!

Plébánosunk hagyományt szeretne teremteni ezzel a nappal. Reméljük, sikerül is neki! Jövőre is várjuk ŐKET! Nagy László szavaival kívánva mindenkinek „egészséget jövődre, jövődre, mindörökre, amen!”

Recska Valéria

Köszönetnyilvánítás

Azt hiszem - mentős kollégáim nevében is - mondhatom, hogy a mi szakmánk, egyben a hobbink, szenvedélyünk, valamennyire karitatív tevékenység. Jó érzés, amikor valaki észreveszi, megköszöni, s főként, ha hálát ad munkánkért.

Mi is köszönetünket szeretnénk kifejezni Pokriva László atyának, hogy eszébe jutottunk és hálaadó szentmisét celebrált értünk. Köszönet a Kicsiknek, Nagyoknak, s minden „oltár körüli segédnek”, hogy részvételükkel megvalósulhatott e szív-melengető esemény. Társzerveink - Tűzoltóság, Rendőrség - szintén jó szívvel emlékeznek vissza megtiszteltetésükre.

Jóisten áldását kérjük a Szent Anna plébánia valamennyi közreműködőjére!

Tisztelettel és szeretettel:

Turi Lajos mentőtiszt

„Akinek van hova kapaszkodnia, annak könnyebb a szenvedést elviselni!”

(Olofsson Placid atya)

Nyár elején diagnosztizálták Márknál a leukémiát, ami életveszélyes állapotba sodorta. Rögtön el kellett kezdeni nála az aktív kezelést, amely kemoterápiából és szteroidokból állt. Többször volt elkülönítőben, az intenzív osztályt is megjárta. Sok műtét, lumbálás, MRI vizsgálat, állandó vérvételek követték egymást. Minden napja szörnyen telt. A mi feladatunk csakis az volt, hogy támogassuk Márkot, és mellette álljunk vidáman mindvégig. Igen nehéz lecke volt számunkra. Nem ment volna ennyi segítség nélkül!

Amikor tehetők, igyekeztünk eljutni a templomba és imádkozni a Jóisten előtt Márkért, s akkor láttuk csak igazán, hogy összefogott az egész plébánia a betegünkért. A templomban ott állt a persely: Meszes Márk javára felirattal, rózsafüzereket imádkoztak érte, szentmiséket mondtak gyógyulásáért, közösségi oldalakon biztatták őt, egy koncertet és még egy vásárt is szerveztek támogatására.

László atya, amikor csak tehetett látogatta Márkot, megáldoztatta, meggyóntatta, lelki erőt adott az egész családnak. E nagy betegség alatt láttuk csak igazán, hogy mennyi jó szándékú ember van. Óriási öröm és megható érzés volt ezt tapasztalni. Nagyon nehéz időszakunk volt, borzasztó volt látni Márk szenvedését, mert tudtuk, hogy nem tudunk neki segíteni.

De ő felvette a harcot a szörnyű kórral szemben és legyőzte!

Az Úr kézen fogott, s szemembe nézett:
"Gyermekem, sose hagytalak el téged!
Azokon a nehéz napokon át
azért látod csak egy pár láb nyomát,
Mert a legsúlyosabb próbák alatt
Téged vállamon hordoztalak!”

Az egész plébániának szeretnénk megköszönni az anyagi támogatást, a rengeteg imát, és ezt az óriási összefogást, melynek erejét nap, mint nap éreztük! A Jóisten kegyelmét és áldását kérjük mindenkire!

Hálás szeretettel és köszönettel:

Meszes család

Nyugdíjas közösségünk

2014. április 27-én, az Isteni Irgalmasság Vasárnapján nagy ünnep köszöntött a katolikus világra. Két új szentet ajándékozott az Egyház a szentek közösségének és a földön élő hívó embereknek. Ezentúl fohászainkat Szent XXII. János pápához és Szent II. János Pál pápához is küldhetjük. Életükben mindketten a jóság, a szeretet és az emberi együttélés békéjét hirdették és képviselték.

Április 26-i nyugdíjas együttlétünkön boldog II. János Pál életét követhettük végig a „Fehérruhás pápa” című film megtekintésével. Csodálatos élmény volt látni szeretet sugárzó lényét. Derűs lélekkel ölelt magához minden embert. Idősek, fiatalok, kicsi gyermekek részesültek ebben a mexikói indiánoktól a jeruzsálemi zsidó lakosságig, „Ne féljete!” bátorításával.

Az 1981-ben történt merényletből való felgyógyulása után is járta a világot, s mint utazó pápa hirdette mindenütt: „Ne féljete befogadni Krisztust, nyissátok ki, sőt tárjátok szélesre a kapukat – az államok határait – az Ő megmentő hatalmának!” A film megtekintése sok emléket idézett fel bennem: XXIII. János pápa a II. vatikáni zsinattal közelebb hozta egymáshoz a Krisztusban hívó emberiséget a reformokat hozó új evangelizáció meghirdetésével. Emberközeli gondolkodásával, egyszerűségével elnyerte a „jó pápa” nevet.

II. János Pál élete talán közelebb áll hozzánk, a mi korunk pápája, aki 27 évig kormányozta az Egyházat. Azért is állhat közel a szívünkhöz, mert a nemzetünk sorsához hasonló, sokat szenvedett lengyel nép soraiból került Szent Péter székébe. Hálával tartozunk Istennek, hogy alkalmunk volt őt látni nemcsak országunkban, de városunkban is 1991-ben. Nem tudom szavakba önteni azt a határtalan (eufórikus) boldogságot, amit éreztem, amint Esztergomba érkezve begördült a Kiss János útra a papamobil, és láthattam a mosolygó Szentatyát, áldást osztó kezeivel. Ugyanilyen érzés töltötte be szívünket az esztergomi bazilikában bemutatott szentmiséjén.

Megköszönjük Istennek a segítő szentek seregébe érkezett papáinkat. Bizalommal, hittel kérjük közbenjárásukat: Szent papáink, akik a mennyek ablakából látjátok életünk küzdelmeit, kérjétek az eget Urát, s könyörögjetek érettünk!

Legutóbbi nyugdíjas összejevetelünk ismét egy szép eseménnyel gazdagodott. Plébániai kis termünk ajtajában mosolygó gyermekfejek jelentek meg tanítónőjük: Gubóné Bettike kíséretében. Anyák napi köszöntőre érkeztek a Mindszenty iskola I/B osztályának tanulói, akik közel félórás műsorral ajándékozták meg a jelenlévő nagymamákat. Csodálkozással, meghatódtan tapasztaltuk, hogy a még nem is olyan rég óta iskolás és olvasni tanuló kisdíjak ilyen tartalmas műsorral szerepeltek: versekkel, csengő, kristálytisztá hangon szóló énekekkel. Igazi boldog perceket szereztek nekünk ezek az apró kis „színészpálánták”. Ószinte elismerést váltott ki belőlünk, hogy kedves kis tanítónőjüknek mennyi munkájába kerülhetett ennek a hosszú műsornak a betanítása. Hálásan köszönjük fáradságát és kívánjuk, hogy Isten áldása, segítsége kísérelje a rábízottak nevelésében.

Mi pedig, résztvevő nagymamák a Mennyei Atyának adunk hálát, hogy ilyen alkalmakban részesülhetünk, és hogy megajándékozott az anyai és nagymamai szent hivatás gyakorlásában. Kérjük égi Édesanyánkat, mint Isten kegyelmének közvetítőjét, kérjen segítséget életünkre, hogy együtt lehessünk nyugdíjas közösségünkben, és a maihoz hasonló örömeinkben legyen részünk.

Ui.: Köszönetünket küldjük a gyerekektől ajándékba kapott szép, virágos könyvjelzőért is, amelyen bibliai idézetek szerepelnek.

Bányai Pálné

Karitás hírek

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia ebben az évben is meghirdette az immár hagyományossá vált nagybőjti tartós élelmiszer gyűjtést. Templomunkban a gyűjtés eredménye: 51 kg cukor, 67 kg liszt, 18 l olaj, 38 kg tészta, 20 kg rizs, 1 kg zsír, 6 doboz lekvár és gyümölcs konzerv, 9 kg lencse és bab, 4 kg só, 6 kg keksz, 15 db puding, 7 l tej, 8 kg lönchús, 42 db májkrém, csoki kb.120 dkg, 9 kg dióbél és 16.000 forint.

Ezen felül csoportunk még 41.790 forint értékben vásárolt élelmiszert és a 66 jelképes húsvéti csomaghoz édességet és gyümölcsöt. Az összegyűlt ill. vásárolt élelmiszerekből 44, a plébániánk területén élő családnak készítettünk csomagot. A családtagok számától függően határoztuk meg a csomagok tartalmát, 1800-3000 forint értékben. A családok nevében köszönjük az adományokat.

Takács Erzsébet

Röviden...

- Május 18-án 42 gyermek járul elsőáldozáshoz plébániánkon. Imádkozzunk értük, segítsük őket, hogy a megkezdett úton hűségesen kitartsanak!
- Május 24-én plébániai családi napot szervezünk, sokféle programmal, amelyre hívjuk és várjuk a Testvéreket.
- Elkezdődött a tetőtér beépítésének előkészítése: egyeztetések, szerződéskötés, anyagbeszerzés. Ha minden jól megy, őszre már birtokba is vehetjük a legújabb közösségi termünket!
- Az imaórák anyagából készült válogatás-kötet (Utaidat keresem...) megvásárolható, ennek bevétele a tetőtér beépítését segíti.

Hirdetések, programjaink

Május:

Litánia minden hétköznap este fél 6 óra

24. szombat	Családi nap
25. vasárnap	Hősök napja Tömegtájékoztató világnap Ifjúsági mise: este 6 óra
29. csütörtök	Gyázmise Cserpes Jenő atyáért: este 6 óra
30. péntek	Gyázmise Bayler István atyáért: este 6 óra

Június

01. vasárnap	„Szent Anna könnyei” szentmise: 11 óra
08. vasárnap	Bérmálás a Bazilikában: délelőtt ½ 11 óra
09. hétfő	Szent Orbán-búcsú: este 6 óra
15. vasárnap	Jubiláns házások miséje: délelőtt 11 óra
17. kedd	Imaóra: este 6 óra
22. vasárnap	Úrnapja: délelőtt 9 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde
A kiadást támogatta:	Tóth házaspár

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2014. június
VII/6. szám

A Szentlélek jelen van világunkban, hétköznapjainkban is, nemcsak pünkösd ünnepén. Igaz, ekkor emlékezünk az első kiadására, de működését személyes életünkben is folyamatosan tapasztalhatjuk. Már, ha figyelünk rá...

Sokféle – furfangos módon – események, testvérek, élmények által, teológiai megfogalmazással: kegyelmével, sugallataival, ajándékaival megpróbál vezetni bennünket. Nélküle nem juthatunk istenismeretre sem, segítsége nélkül még azt sem tudnánk igazán felfogni, hogy „Jézus az Úr.” (1 Kor 12, 3)

Egyházunkat, közösségeinket is a Lélek élteti – a közösséget alkotó egyének irányításával, inspirálásával. Az ember időnként megérzi, megérti ezt és örömmel szolgálja a testvéreit – miközben önmaga is előbbre jut a hit útján, és persze, önmaga is sokat kap a közösségtől. De hát Valaki ezt elmondta nekünk már 2000 évvel ezelőtt...

Jöjj Szentlélek Úristen, világosítsd meg lelkünket, hogy felismerjük vezetésedet és bátran kövessük is azt!

„Az Úr nem ment el, itt maradt.

Őbelőle táplálkozunk.

Óh különös, szent, nagy titok!”

Babits Mihály: Eucharistia

Vannak olyan emberek, akik nem szeretik más emberek társaságát. Nem mennek sehova, nem csinálnak semmit, nehogy másokkal találkozzanak. Ezt úgy nevezzük, hogy emberiszony, hiszen bármit megtenne, csak egyedül lehessen. Azonban vannak olyanok is, akik szívesen vannak más emberek között. Szeretnek beszélgetni, kellemes a velük töltött idő. Milyen érdekes mindez. Az egyik ember zárkózott, szinte embergyűlölő, a másik pedig emberbarát, emberszerető. Nyilván, hogy Jézus az utóbbiak közé tartozik. Erre utal a mai ünnep is.

Az utolsó vacsorán tisztában volt vele, hogy az Atya megdicsőíti őt, és jobbjára ülteti. Azonban Jézus nem akarta a szeretett tanítványokat, s bennünket sem egyedül hagyni, ezért elhatározta, hogy itt marad közöttünk. Miért? Mert nagyon szeret minket. Itt maradt rejtetten a kenyér és a bor színe alatt. Hiszen a kenyér a legfontosabb táplálék - nem csak a zsidóknak, hanem nekünk is. A bor pedig a zsidók szerint életet ad. És ez mennyire igaz, ha az Oltáriszentségre értjük. Valóban a legfontosabb eledel, amely életet, örök életet képes adni.

De mi is az Oltáriszentség? A gyermek katekézisben úgy fogalmazzuk meg: az Oltáriszentség Jézus Krisztus valóságos teste és valóságos vére elrejtve a kenyér és a bor színe alatt. És itt a hangsúly azon van, hogy **valóságos**. Tehát nem szimbólum, nem jelkép, hanem **test és vér**. Ez számunkra titok. Nem tudjuk megmagyarázni, csak hinni tudunk benne. Amikor minden szentmisén idejövünk és szentáldozáshoz járulunk, akkor az Oltáriszentségbe vetett hitünket valljuk meg. **Az Ámen**, amit mondunk az áldozásnál, magyarul azt jelenti: **Úgy van, hiszem**. De vajon valóban hiszem-e? Ezért fontos, hogy kimondjam az **Áment** és ne csak magamhoz vegyem semmi nélkül. Amikor magamhoz veszem a szent testet és a szent vért átérzem-e, hogy az Isten milyen nagy csodájában részesülök? Mert, ha ez nem így van, akkor van még mit javítanom!

A szentáldozás nem pusztán egy része a szentmisének, annál sokkal több: **találkozás az élő Istennel**. Ez pedig minden

keresztény embert kötelez. Elsősorban arra, hogy rendszeresen magához vegye. Lehetőleg minden szentmisén áldozzuk, hiszen ebből a szentségből kapjuk az erőt, hogy a következő héten keresztényként tudjunk élni. Ugyanakkor azt sem szabad elfelejtenünk, hogy a szentség mindig tiszta állapotot is kíván. Vagyis minél inkább kerülni kell a bűnt, ha pedig vétkeztem, akkor mihamarabb menjek el győnni, hogy tiszta lélekkel áldozzam.

Jézus a legtöbbet adta nekünk, hiszen saját testével és vérével táplál bennünket. Meg kell becsülnünk Istennek ezt a nagy ajándékát, amellyel hétről-hétre eláraszt bennünket.

Kedves Testvérek!

Ma imádkozzunk azért, hogy a keresztény világ és benne mi is, egyre nagyobb tisztelettel és szeretettel forduljon az Oltáriszentség felé. Kérjük kegyelmét és áldását a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak - és minden váljon lelkünk üdvösségére. A szentmise nagy hálaadás. Hálát adunk mindenért, amit kapunk, és megköszönjük, hogy nem hagyott el bennünket emberszerető Istenünk. Ámen.

László atya

Jubileumi imaóra – 2014 május

Egy kérdés foglalkoztatott: *mit ad számunkra az imaóra, mit jelent nekünk?* A válasz egyszerű: nagyon sokat.

Immár 10 éve, hogy eleinte 6-8 alkalommal, később minden hónap meghatározott keddjén imaórára jövünk össze, ahol nagyon szép versek, imák, összekötő szövegek, zenerészletek hangzanak el.

Köszönetet kell mondanunk Lacinak, aki elindította és 10 éven keresztül minden alkalommal szerkesztette és vezette ezeket az imaórákat. Nem kis munka, nem kis feladat, ugyanakkor komoly felelősség.

Az adott hónap témájához mindig nagyon jó érzékkel választotta ki a felolvasandót és a felolvasókat, akik minden alkalommal úgy képesek tolmácsolni a csodálatosan szép gondolatokat, hogy a hallgatóságban felébred az az érzés, ezt én is így látom, én is így érzem, csak nem tudom olyan gyönyörűen megfogalmazni, ahogy ezt az alkotók tették.

Ezek az összejöveteleken lelkileg feltöltődünk. Távol a világ zajától, félrehagyva gondjainkat, bajainkat, a templom csendjében lélekben őszintén ott vagyunk, semmi-semmi más nem foglalkoztat bennünket. Ezek az órák a lélek és az Isten órái.

A repertoár nagyon gazdag. A hazaszeretettől kezdve a gyermekek és ifjúság nevelésén keresztül a szülők, az idősebb generáció tiszteletéig és természetesen a nagy egyházi és nemzeti ünnepeinkkel kapcsolatosan mindenről szó esik.

Bennünket is nagyon formálnak ezek az imaórák, hiszen benne van a szeretet az alázat, az öröm, a bánat, egymás tisztelete, segítése és még sok más. Laci összekötő szövegei pedig lehetővé teszik, hogy a művészi megfogalmazások, a költők gondolatai mindig aktuálisak legyenek.

Az imaóra aktív résztvevői lekiismeretesen készülnek a leírt gondolatok tolmácsolására. Ennek eredményességét bizonyítja, hogy immár ötödik éve a Mária Rádió havi rendszerességgel műsorára tüzi ezen imaórákat.

Béres Zsuzsa

Az elmúlt 10 év anyagából készült válogatás kötet – úgy tűnik – sokaknak megnyerte a tetszését. A jubileumi imaóra estéjén 70 db rögtön gazdára talált az „**Utaidat keresem...**” című kiadványunkból. Még néhány példány fellelhető az irodában. Fontolgatjuk az újabb kiadást, ha komolyabb érdeklődés mutatkozik még, hiszen hasznos lelki olvasmányoknak tarjuk.

(Szerk.)

Elsőáldozó lettem

Reggel még félálomban voltam, amikor meglepett a gondolat, hogy ma leszek elsőáldozó, ezért nagyot sikítottam. Anyukám szólt, hogy keljek föl, és gyorsan felöltöztem. Még reggelizés közben is izgultam, mert én is énekelni fogok.

Amikor odaértünk az iskola udvarára, az atya felsorakoztatott minket a szüleinkkel, és együtt mentünk be a templomba. Amikor elkezdődött a mise, már nem izgultam. Kaptunk egy gyertyát, amin rajta volt a kehely és fölötte az oltáriszentség képe. Utána mi énekelünk sorban: én, a Hunor, a Bogi és a Sebi. Az ének után volt az elsőáldozás. Ez nagyon sokat jelentett nekem, és még most is sokat jelent, hogy magamhoz vehetem Jézust. Áldozás után sokáig maradtam térden, hogy megköszönjem az Úrnak ezt a csodálatos napot.

Mise után volt agapé, amin sokan megdicsértek, hogy szépen énekeltem, de nekem akkor is a mise tetszett, nem a dicséret. Sokáig fogok emlékezni erre a csodálatos napra, mert nincs nagyobb boldogság Jézus szereteténél.

Horváth Samuéla

A Szent Anna Plébánia bérmálkozói

2014. június 8-án, Pünkösdkor 19-en bérmálkoztunk a plébániánkról. Egész évben közösen készültünk István atya és Gizi néni vezetésével a szentség felvételére. A hittanórákon sokat beszélgettünk arról, mi is a hit.

A hit szabadon választható. Nem kötelező. Iskolán kívül volt a felkészülés. Szerintem azért döntöttünk ennyien a bérmálkozás mellett, mert minket most erre hívott meg Jézus. Adott nekünk egy lehetőséget, amiről dönthettünk, hogy elfogadjuk-e, vagy sem.

Hetente együtt voltunk, megosztottuk egymással gondolatainkat. A hittanórák végén általában mindig hozott valami játékot István atya. Májusban szóbeli vizsgán is részt vettünk, ahol bebizonyítottuk, hogy megfelelően felkészültek vagyunk.

A tanév elteltével érkezett pünkösd vasárnapja. Reggel a bazilika előtt találkoztunk. Kezünkbe nyújtották a béрма-cédulánkat, s azon már a bérmamevünk is rajta volt. Bementünk, elfoglaltuk a helyünket, s izgatottan vártuk a szentmise kezdetét. A prédikáció után az oltár elé bérmaszüleinkkel mentünk. Ők a vállunkat fogták. Ezzel a jelképpel vállalták a felelősséget hitben való nevelésünkért.

A bérmálás szentségét Erdő Péter bíboros érsek atyától kaptuk meg. A szent krizmával keresztet rajzolt homlokunkra, mi pedig ígéretet tettünk, hogy hitünkhöz hűek maradunk. Megerősítettük keresztségi fogadalmunkat is.

A Pünkösd nagyon szép ünnep. Bérmálkozásommal nekem még szebbé vált. Két jelentése van minden katolikus ember számára. Az egyik, hogy ekkor ünnepejük az Anyaszentegyház megalakulását. A második pedig az, hogy pünkösdkor szállt le a Szentlélek és töltötte el az apostolok szívét. Vasárnap a mi szívünket is betöltötte.

Szép élmény volt ez számunkra. Továbbra sem szabad el távolodni Istentől!

Köszönjük István atya és Gizi néni gondoskodását, segítségét, odafigyelését és önzetlen szeretetét.

Kósa Anita

Családi nap

Idén május 24-én került megrendezésre a családi nap. Dél előtt a kézműves foglalkozásoké volt a főszerep. A résztvevők készíthettek hűtőmágnest, különféle játék hangszereket, tea filterből csillagot vagy gyöngyöt fűzhetnek. Akinek épp ahhoz volt kedve, kipróbálhattott különféle népi játékokat vagy az ugráló várat.

Délben finom gulyáslevest ebédeltünk, amit a Mediterraneo vendégfogadó ajánlott fel. Ebéd után a tűzoltók jöttek, ami igazi meglepetés volt a gyerekeknek. Délután színvonalas, lélekemelő előadásokat élvezhettünk. Köszönjük vendégeinknek: a Helembai Pengetősök Citerazenekarnak, a Höcögő Néptáncgyűttesnek, akik táncházat is tartottak nekünk, valamint Hengáné Gogola Gabriellának és Nyitrai Lászlónak.

A délután folyamán kisebbek és nagyobbak különféle társasjátékokat próbálhattak ki. Ismét nagy élmény volt mindenki számára a családi vetélkedő is. A Vasker-X Kft. Jövőtárból senki nem távozott üres kézzel, mindenkinek jutott valami finomság. A szentmise előtt közösen énekelünk a kesztölci Római Szent Kelemen Plébánia énekkarával, majd közös palacsintázás és süteményezés következett.

A családi napot este 18 órakor szentmisével zártuk.

Köszönjük a nyugdíjas és a karitás közösségnek a finom süteményeket és a sok biztatást, László atyának és István atyának, hogy velünk voltak a szervezésben és a programon, valamint a Mindszenty iskolának, hogy idén is helyet biztosítottak a rendezvény számára.

Kérjük a Jóisten áldását mindenkire, aki velünk volt ezen a szép napon!

Erősné Csató Veronika

Lélek - várás

Mint minden embernek - azt hiszem, én sem vagyok kivétel - nagy elhatározásai vannak a következő évre, amik többkevesebb sikerrel össze is jönnek. Rendszeresen elhatározom, hogy elmegyek az idén már 7. alkalommal megrendezett **éjszakai gyalogos zarándoklatra**, hogy Pünkösd vasárnap virradóra, Pilisszentléleken szentmisével köszöntsem a Szentlélek eljövételét. Idén a Belvárosi plébánián pünkösd ünnepét megelőző estétől másnap reggelig folyamatos szentségimádást szerveztek. Utólag is köszönet érte!

Ott kezdtem az estét más testvérekkel együtt, hogy ezekben a zsúfolt, lassan már a tanévet záró hétköznapiakban rátaláljak arra a csendre, melyben **meghallhatom Isten szavát**. Éjjel fél 2-kor induló 12 fős kis csoport mottója is ez lett, mielőtt nekivágtunk volna az éjszakának. Botorkálva a hívős erdők mély sötétjében Mária-hoz fohászokodtunk, imádkoztunk, énekelünk, hogy Ő kísérjen minket utunkon. Több olyan szakasz is volt, mikor libasorban egymás mögött kellett haladni a keskenyen kitaposott barázdán. Eszembe jutott az az ének, bizonyára ismerős lesz: **Jöjj Szentlélek, szállj le ránk. Reményt hozó fény sugar. Vezesd életem a szűk ösvényen...**

Bevillantak életem sötét területei, nehézségei, fájdalmai, melyeket Istennek adtam, és ahogy idővel megvirradt, fényesség lepte be a mindenséget. Az én szívemet is egyre jobban átjárta a reménység, hogy Isten beragyogja életem sötétségeit. Ahogy a madarak vidám, hangos éneke, mi is hálátelt szívvel köszöntöttük Pünkösd reggelét.

A pálos romoknál gyülekező sokaság várta a szentmise kezdetét. Ahogy indult zarándokcsoportunk, úgy búcsúztunk egymástól, egymás kezét fogva, hálaadó imával. Együtt jártuk ezt az utat végig, egymást gazdagítva. Köszönöm a lehetőséget! Soraimat a pálos atya prédikációjából idézve zárom:

A Szeretet Lelke töltsön el mindnyájunkat!

Lócskai Anikó

Találkozás az angyalokkal

2014. május 14-én délután 5 órakor kezdődött templomunkban Vigh Kristóf zeneszerző, Wass Albert: Az erdő angyala című csodálatos meséje alapján komponált színpadi mesejátéka. Bemutatója nagy sikert aratott a legifjabbak hallgatók körében is. A Gödöllői Szimfonikus Zenekar által megszólaltatott muzsika mellett Adresz Kati színművész segítségével ismerhették meg az angyal történetét, aki azt kérte a jó Istentől, adja neki az erdőket, hogy megszépítse azokat és megnyissa vele az emberek szívét, hogy azután a többi angyal beletehesse azokba a legnagyobb kincseket: a jóságot, a szeretetet és a békeséget.

A mese és a zene egysége egy különleges kalandra hívta a hallgatókat, akik így könnyedén és örömmel ismertek rá a hangszerek segítségével megelevenített szereplőkre, eseményekre. Igazán nagy élmény volt hallani és látni a sokféle csodálatos hangszert. Reméljük minél hamarabb lesz még hasonló szép élményben részünk!

Bátori Bernadett

Karitás hírek

„Hosszú tél, munka, gond, betegség
Úgy meglapta ezt a tavaszt,
hogy most elálmélkodva nézem
a hirtelen megjött vigaszt:
Te vagy, május? Csakugyan itt vagy?
Hogy lettél kész ilyen hamar?
Néhány nap alatt mennyi szépség!
A vén föld milyen fiatal?”

Azért választottam Szabó Lőrincnek ezt a szép versét, mert május nagyon sok örömteli eseményt hozott a felnőttek és a gyerekek életébe is. (Nem véletlenül nevezik Ígéret havának is!)

Hogyan kerül a csizma, - jaj, nem a csizma, hanem a **slambuc** az asztalra? Úgy, hogy **karitásvezetőnk** a pincéjénél ezen finom étel kóstolására várt bennünket. A slambuc és a jófajta borok izogatása közben kovácsolódott össze még jobban közösségünk. László és István atya és ifjú kántorunk, Misi jelenléte adott „rangot” ennek a nagyszerű együttlétnek.

„Hívom a családokat - Bíró László püspök májusi levele kezdődik így és folytatódik: házaspárokat, jegyeseket és szerelmeseiket, a családokat szerető szerzetes-és paptestvéreket és mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!”

Május 24-én hívták a családokat a Mindszenty iskola udvarára. Felsorolni is sok lenne, mennyi érdekes, izgalmas program várta a gyerekeket az **5. Családi napon**. Karitásunk meghívására érkezett a helembai citera együttes. A citerakísérettel előadott csodálatos magyar népdalok nagy sikert arattak. Köszönjük, hogy színesítették a nap programját. Jövőre is várjuk őket nagy szeretettel!

Köszönet a családok közösségnek, akik nem kis munkával szervezték meg ezt az élményekben teli, szép napot! Ők valóban fontosnak tartják, hogy a gyermek a jövő társadalma, és annak az egyszerű igénynek a jelentőségét hangsúlyozzák, miszerint minden gyermeknek családban van a helye.

Május 27-én is kedves meghívásnak tettünk eleget. A **MI HÁZUNK** Marista közösségi ház Szent Marcellin Champagnat **játszóter átadó ünnepségére** voltunk hivatalosak. Az S IMMO Hungary jóvoltából 5 millió forintból újult meg a játszótér. Az ünnepségen köszöntőt mondott Márton Gábor igazgatóhelyettes, Sermer Katalin, az S IMMO Hungary ügyvezető igazga-

tója, Pablo Adolfo Tristany de Juan, a Mária Iskolatestvérek Szerzetesrend magyarországi képviselője, Góman János, a Cigány Nemzetiségi Önkormányzat elnöke és Tétényi Éva városunk polgármestere.

A szalag ünnepélyes átvágása után László atya szentelte fel a játszótér, és utána rögtön ki is próbálta gyermekkor kedvenc játékát, a mókuskereket. A gyorsasági versenyt azonban István atya nyerte meg.

A gyerekek örömmel vették birtokukba ezt a szép játszótér. „Ha a gyerekeket jól akarjuk nevelni, szeretni kell őket.” - vallja Marcellin Champagnat. Itt valóban szeretik őket!

Május 29-én, csütörtökön a **Rózsafüzér Társulat és karitásunk** Szendrőné Erzsike vezetésével a kálváriára **zarándokolt**. 12 órakor imádkoztunk és énekeltünk – készülvén a Pünkösdre, a Szentlélek eljövételére. „*A Szentlélek az Egyház lelke. Ő nevelte a kereszténységet hősiességére. Az Egyházban minden lélek közvetlen összeköttetésben áll a Szentlélekkel: az élteti és eleveníti*” - írta Prohászka Ottokár.

Május egy másfajta családi nappal köszönt el tőlünk. Ballassa Bálint halálának 420. évfordulója alkalmából a **Keresztény Múzeumban** rendezett **családi napon** vettem részt. A lélegzetelállító kárpitok között nagy élmény volt hallgatni Pásztó András tanár úr rendhagyó irodalomóráját. A Történeti és kortárs kárpitok Magyarországon című kiállítás megtekintését pedig ajánlom mindenkinek!

Recska Valéria

Nyugdíjas közösségünk

Május 24-én befejeztük a 2013 őszétől 2014 tavaszáig tartó összejöveteleinket.

Tartalmas, gazdag programokból álló időszakot zártunk. Szívesen emlékezünk vissza az adventi koszorúkészítésre, a karácsony bensőséges megünneplésére, a vidám farsangi műsorra és az imádságos együttlétekre.

Filmvetítésekkel ismerhettük meg szentjeink életét, küzdelmeit. Láttunk Szent Erzsébetről, Bosco Szent Jánosról, II. János Pál pápáról szóló filmeket, valamint Szent Péter és a szent apostolok lelki vívódásait Urunk Jézus kereszthalála után. Ezekből sok erőt meríthettünk saját gondjaink, bajaink elviseléséhez. Legtöbbit az imában, örömeinkben, testvéri szeretetben töltött együttlétekre emlékezünk.

Szomorúságban is volt részünk: két nyugdíjas társunktól búcsúztunk az elmúlt hónapokban, akiket Isten akarata elszólított közöttünk.

Szeretném mindannyiunk nevében megköszönni plébánosunknak, hogy gondoskodó atyaként mindig szeretettel várt és fogadott minket kis termünkben. Bevezető imáink után rendszeresen tájékoztatott a várható ünnepekről és egyházközségünket érintő eseményekről. Köszönjük István atyának is, hogy elfoglaltsága mellett szakított időt arra, hogy együtt legyen velünk is. Ugyancsak köszönettel tartozunk áldozatkész, sok fáradságot vállaló társainknak, akik finom szendvicsekkel, süteményekkel, jó ízű teával gazdagították programjainkat.

Köszönjük Neked, Istenem, hogy ebben a testvéri közösségben együtt lehettünk hitben, szeretetben. Kérünk Mindenhátó Atyánk, add kegyelmedet életünkre, hogy a nyár elmúltával ismét találkozhatunk egészségben, örömeinkben.

Ehhez égi Édesanyánk, Május Királynőjének közbenjárását is kérjük bizalommal: „Vigyázz reánk, Édesanyánk, angyaloknak királyné asszonya!”

Bányai Pálné

Május 21-én a négy környékbeli esperes-kerület (szentendrei, dorogi, bajóti, esztergomi) papsága együtt tartotta a **tavaszi papi koronát**. Velünk tartott Dr. Paskai László bíboros atya is. Ezen alkalommal a Semper Serviens igazgatójának, Farkas László úrnak a meghívására, az ő pincéjében jöttünk össze. Kedves házigazdánk vendégül is látott bennünket, és tájékoztatót kegytárgy üzletének kialakulásáról, jelenéről és terveiről.

A tavaszi korona témája: **A család és a plébánia** volt. László atyánkat kérték meg a gondolatébresztő előadás megtartására, amiben a témával kapcsolatban felvázolta plébániánk helyzetét. Mint ismeretes 2008 augusztusában „zsákbamacskaként” vett át egy átmeneti időre filiává vált, eléggé megosztott, feszültségekkel terhelt plébániát. A közösségépítés első teendői a béke keresése, a meglévő kezdeményezések további erősítése és újabb ötletek megvalósítása (újabb közösségteremtő programok: kerektemplom éjszakája, farsangi bál, előszilveszter, családi nap, gyerekmise, plébániai hittantábor ...).

Lassú építkezés volt. Eredményei, hatásai is érződtek, de a középgeneráció megszólítása évekig sikertelen maradt. Áttörést e téren a Hit évében indított plébániai zsinatunk generált. A családpassztorációs bizottság nagyon hamar átminősült családi közösséggé. Azóta már sok dolgot megvalósítottak, amivel a többi plébániai családot most már ők próbálják megszólítani, bevonni saját programjaikba és a plébánia életébe is. Bízható kezdet, sok szép dolog nőhet ki belőle.

A családpassztorációba természetesen sokan, sokféle módon részt vesznek plébániánkról – hisz nemcsak templomba járó, elfogadható anyagi és mentális állapotú emberek/családok vannak. Területünkön van a Töltés utca, a Családok Átmeneti Otthona, a Montag iskola, a leánynevelő. Mindez bőséges teret ad a karitatív tevékenységhez, tanúságtételhez. Ebben leg-többet karitás csoportunk és a ferences szegénygondozó nővérek tesznek, rendszeres és alkalmi segítőkkel együtt.

A visszakeresések – válaszok után még szó került a hitoktatás problematikájáról, amit a jelenlegi törvénykezés/szabályozás indukál, és ami sok fejtörést okoz az egyház felső vezetőinek is.

Úgy gondolom, hogy papjaink ilyen szélesebb körben történő megbeszélései, tanácskozásai nagyon hasznosak. Én pedig mint „civil megfigyelő” a pasztorális tanács tagjaként vettem részt ezen az összejövetelen.

Nyitrai László

Vidám ötórás tea

2014. június 14-én – már többszöri alkalommal megrendezett – összejövetelen vettem részt férjemmel együtt. Először is: a kedves meghívásnak szinte nem lehet ellent mondani.

A lelkes szervezés minden esetben jó hangulatot tud varázsolni, amit színesít még egy kellemes kis műsor is, ami föl-idézi fiatalságunk szép melódiáit, emlékeit. No, és a közös táncmulatság – ilyenkor nincs fájós láb, sajgó derék – a jó ízű beszélgetés, falatozás, kortyolgatás!

Ezt a kis partit szombaton tartottuk, ahol a másnap jubilálók közül három házaspár is jelen volt. Szeretettel koccintottunk az egészségükre, gratuláltunk nekik. Az őket köszöntő dal könnyeket csalt a szemekbe. *(Bojtorján: Összetartozunk Szerk.)*

Az ötórás tea több órás, kellemesen együtt töltött idő. A rohanó hétköznapiakban mindnyájunknak szüksége van egy kis pihenésre, kikapcsolódásra, töltkezésre. Olyan jól éreztük magunkat, hogy szinte észre sem vettük és már 9 óra lett.

Nagyszerű együtt lenni vidám, jó érzésű, tiszta szívű emberekkel. Összel folytatjuk, szeretettel várjuk a testvéreket!

Turcsányiék

Röviden...

- Szép ünnepünk volt június 15-én, szentmisében köszöntöttük a **jubiláló házaspárokat**. Ezen hálaadás, fogadalm megújítás egyben a házasság szentségének a fontosságát is jelzi számunkra, példa a korszellemtől befolyásolt, széthulló családoknak! Igen, lehet szép életet élni hosszú-hosszú éveken keresztül házasságban. 15 kerek évfordulós házaspárt köszöntöttünk a szentmise után egy kis agapéval is. Az eseményről az ünnepelték szemszögéből is beszámolunk következő számunkban.
- Megtörtént a szerződés kötés, hamarosan indulnak a tetőtér beépítésének a munkálatai. Felpezsdülő plébániánknak szüksége van az újabb helyiségekre, mert ezzel bővülnek a lehetőségeink újabb dolgok, kezdeményezések megvalósításához.

Hirdetések, programjaink

Június

29. vasárnap Péterfillérgyűjtés
Ifjúsági mise: este 6 óra

Július:

07. hétfő Hittantábor kezdete
12. szombat Hittantábor vége
15. kedd Imaóra: este 6 óra
16. szerda Bér málkózók táborának kezdete
19. szombat Bér málkózók táborának vége
20. vasárnap Autószentelés: 11 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Pünkösöd

A pünkösöd jó - de meg nem érti titkát
A szív, amelyben még az Úr nem él;
Itt a tavasz, - bimbófejük kinyitják
A kis virágok, zöldül a levél;
Mit ér, ha a természet újra éled,
A föld örül, madárka énekel,
De a szívünkben még az égi Lélek
Élet tavaszát nem költötte fel?

Ha szívünket a Lélek át nem hatja,
Hervadt virág csak minden ünnepünk,
Hiába volt a szent karácsony napja,
A húsvét fénye föllángolt - s letűnt.
Az Úr csak egyszer járt itt lenn a földön,
Értünk csak egyszer halt keresztalált,
De kell, hogy pünkösöd újra s újra jöjjön,
Mert életet csak Isten Lelke ad.

Ismeretlen szerző

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2014. július
VII/7. szám

Nyáron sokan kelnek útra, hogy új élményekkel gazdagodjanak, emberekkel, rokonokkal találkozzanak, vagy csak pihenjenek egy kicsit. Ezen utakat általában magunk választjuk. De van úgy, hogy az ÚT visz minket: Jézus, aki önmagát nevezte az útnak.

Van, hogy ez az ÚT nem várt, nem sejtett, esetleg nem is értett helyekre vezet bennünket. Életünk folyamán sokszor kerülünk „ismeretlen terepre”. Elgondolkodunk, hogy is kerültünk ide - akár fizikailag, akár lelkileg. Azután, ha érzelmi hullámzásainkon túljutottunk, általában rájövünk, hogy az Úr készítette nekünk ezt vagy azt a helyzetet, és haladunk is tovább – most már tudatosan az Ő útján...

Mert ezen az úton esetleg rövid pihenőink vannak: helyzetértékelés, erőgyűjtés – azután haladnunk kell tovább a végcélunk felé, ahova az ÚT vezet. A nyári pihenésünk mozgalmasságát is érdemes nyitott szemmel és lélekkel járnunk, hogy utat ne tévesszünk...

Az Úton tovább...

Kicsit több mint két éve tudtam meg, hogy Bíboros atya áthelyez Budapestről Esztergomba, a Szent Anna Plébániára káplánnak. Fájó szívvel, de ugyanakkor örömmel jöttem vissza ebbe a kis városba, hiszen korábban éltem már itt 6 évet - kispapként. Már akkor megszerettem ezt a vidéket, a tereket, az utcákat, a Kis Duna Sétányt, a belvárost, a Duna-partot, a Pilis közelségét és még sorolhatnám tovább, mert lenne mit. Így helyismerettel valamilyen szinten rendelkeztem, de a kerektemplomi egyházközséget nem ismertem.

Abban biztos voltam, hogy nem itt fogok megöregedni, de természetesen azt nem tudtam, mikor jön el újra a nem várt költözés, dobozolás ideje. Visszatekintve mondhatom, rohamgyorsasággal telt el ez a két év, ami nem csak eltelt, hanem megtelt nagyon sok szép élménnyel és olyan ajándékokkal, amire egyáltalán nem számítottam. Ajándékok - általatok Istentől nekem.

Nagyon köszönöm Nektek, hogy elviseltetek, befogadtatok és szerettetek. Hálás vagyok minden kis közösségnek, csoportnak, akikkel valamilyen formában találkoztam és részese lehettem életüknek. Itt gondolok a gyerekekre, fiatalokra, kamaszokra, a korábban született testvérekre, a focit szeretőkre, a ministránsokra, a szegénygondozó ferences nővérekre, a bér málközőkre, a hittanosokra és végül, de nem utolsósorban a családos közösségre.

Köszönöm a bizalmat is, amivel megajándékoztatok engem. Hálás vagyok a lelki napokért, lelkigyakorlatokért és a személyes, mély beszélgetésekért egyaránt. Higgyétek el, én is sokat fejlődtem általuk. Nagy élmény volt látni, ki hogyan fejlődött, küzdött kérdéseivel, önmagával.

Hamarosan itt a búcsúzás pillanata, ami talán kicsit fájdalmas, nem könnyű, de ha tovább kell menni, szükséges és teljesen emberi. Lezárul egy fontos időszak az életemben, amit a kerektemplomi plébánia közösségével éltem meg. Köszönöm László atyának is az itt töltött éveket! Sokat tanultam tőle, mint ember az embertől, mint paptárs a paptárstól és mint káplán a plébánostól. Egy-két héten belül én leszek felelős lelkipásztor egy körülbelül olyan méretű közösségnek, mint a Szent Anna Plébánia közössége.

Új kihívások, új feladatok, sok-sok testvér, amik és akik arra várnak, hogy megismerjem őket, „megbarátkozzunk” és továbbmenjünk az úton...

A kedves Olvasóktól azt kérem, néha gondoljanak majd rám imáikban, ígérem én is megteszem. Az imádság és az Istennek kimondott igének továbbra is összekötnek bennünket, még ha távolabb is kerülök Esztergomtól.

Kérem a Gondviselő Istent, továbbra is érezze és tapasztalja meg ez a közösség az Ő jelenlétét, hogy ez a tapasztalat adjon erőt hirdetni az evangélium örömét!

Szeretettel és köszönettel:

István atya

Egyházközségünk minden tagja, újságunk összes írója és olvasója nevében is megköszönöm István atya itteni szolgálatát. Bizom benne, hogy papi pályáján majd jelentős állomásként gondol vissza az itteni életére, emberekre, öregre-fiatlagra. Kívánom, hogy új szolgálati helyén eredményekben gazdagon működjön, és Isten áldása mellett a mi imáink is kísérik minden tevékenységét! Szerk.

Jubilánsok ünnepe

Június 15-én Katolikus Egyházunk Szentháromság Vasárnapját ünnepelte, a háromszemélyű egy Istent. Ők a három egy személyben: a teremtő Atya, a megváltó Fiú, és a pünkösdkor lángnyelvek képében az apostolokra leszálló Szentlélek.

Templomunkban ezen a napon érezni lehetett a Szentlélek áradását. Erre a vasárnapra tüzte ki plébániánk a kerek évfordulót ünneplő házaspárok szentmiséjét, megáldását. Férjessel mi is köztük voltunk. Örömmel léptünk be a feldíszített templomunkba, és megilletődve foglaltunk helyet az ünnepelteknek szánt első padokban.

Ünnepelő ruhában és ünneplő szívvel a sok-sok ismerős között. Gyönyörű szentmisén vehettünk részt, aminek hangulatát emelte az énekkar csengő hangzása és a sok kis ministráns szolgálata.

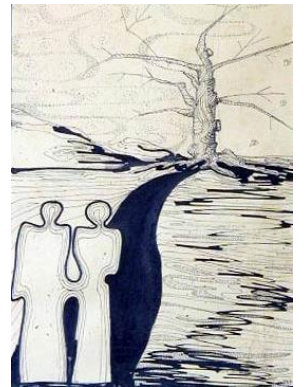
László atya személyes áldása felemelő volt. Így megáldva és megtisztelve a sok jelenlevő által - a plébánia hívei megtöltötték a templomot - boldogabban folytathatjuk szerény hétköznapijainkat.

Meglepetésünkre a templom előtti oszlopcsarnokban fehérterítős asztal várt, süttikkel és hűsítővel. Koccintottunk - egymás egészségére áldást kívánva, hogy a rendezők, atyák, hívek, énekkarosok, hozzátartozók ezt a feledhetetlen ünnepet rendezték nekünk, jubilálóknak.

Kívánom, hogy a jövőre jubilálók is átélhessék ezt az örömet!

Adja meg a Szentlélek!

dr. Baghy Zsuzsa és férje Ráczki János

Fiatalok

„A közösség hatalmat ad. Egymást elfogadják és támogatják a benne lévő tagok. A szeretet, elismerés és tisztelet alapján nyugszik.”

Június 25-én este 7 órától István atya és Ancsi közös sütögetésre, beszélgetésre és játékra hívott meg bennünket. A „profi” tűzrakó helyet, mely nem rég készült el, mi avattuk föl.

Mivel batyus-buli volt, így otthonról hoztuk a sütnivalót, majd a jókedvű társaságban el is fogyasztottuk. Aztán következtek az elmaradhatatlan játékok, beszélgetések sok-sok nevetéssel - este 9 óráig. A végén körben állva, egymás kezét megfogva, elmondtuk az Úr imáját, és papi áldással zárult az esténk. Hálás vagyok Isten szeretetéért, amely végigkísérte napunkat. Köszönöm, hogy, így a nyári szünet idején is összehozott bennünket. Mindez természetesen nem jöhetett volna létre magától. Köszönjük István atya és Lócskai Ancsi áldozatos munkáját, szervezését.

Mivel elérkezett a várva-várt vakáció, így már nyáron nem fog találkozni közösségünk, de két vezetőnknek hálásan köszönjük az egész évi áldozatos, fáradhatatlan munkát, mely felejthetetlen élményekkel gazdagított bennünket! Csapatunk minden tagjának nagyon szép nyarat, jó pihenést!

Meszes Zsófia

Ministránsvacsora

Mivel ebben a tanévben lettem ministráns, ez volt életem első ministránsvacsorája. Amikor elkezdtünk készülni, a bátyám és a nővérem, akik már évek óta ministrálnak, meglepődtek, hogy én is megyek velük.

Amikor odaértünk a plébániára, még nem volt ott mindenki. Legelőször is ettünk. Nagyon finom volt. Sokféle ételt kaptunk, például rizst, krumplit, rántott húst, tejszínes húst, uborkát meg más finomságokat. Falatozás közben remek volt a hangulat, valamelyik asztaltól mindig fölnevettek. Ez után gyilkosost játszottunk. Én még nem ismertem a játékot, de mindenki azt mondta, hogy nagyon jó. A végén nekem is ez volt a véleményem. Játék közben László atya is beszállt. Mindig a város győzött, kivéve, amikor én voltam a gyilkos. Ennek nagyon örültem. De persze testvéreim is örültek, meg a nagyobbak. **Jó egy ilyen közösséghez tartozni.**

Horváth Samuéla

Hittantábor 2014

Hétfőn 8-kor 35 gyerek gyűlt össze a plébánián, hogy őt felnőtt vezetésével a végállomásra busszal induljon Héregre, ahol az ottani plébánián kaptunk szállást. A hét témája, ami köré a programok szerveződtek, a pénzzel kapcsolatos jézusi példabeszédek voltak. Készítettünk papírból perselyt és fa körlepapírcsokból „pénzeket”, amiket aztán a jócselekedetekért és a különböző csapatversenyeken elért eredményekért gyűjthettünk össze. A hét folyamán öt csapat versenyzett, hogy minél több pénzt gyűjtsön. Minden nap részt vettünk szentmisén is. Első este tábortűz is volt; a többi napon az eső miatt nem volt alkalom erre.

Kedden túrázni mentünk, és bár útközben eleredt az eső, jól szórakoztunk. Délután négy körül értünk haza. Este a csapatok a gonosz szolga történetét dolgozták fel egy-egy előadásban.

Szerda délelőtt szabad játék volt, délután pedig öt különböző kézműves foglalkozás folyt párhuzamosan, köztük a terméskép-készítés, ami egyben csapatverseny is volt.

Csütörtök délelőtt csapatvetélkedők voltak, ebéd után pedig Héreg három nevezetességét néztük meg: a repülőgép-restauráló műhelyt, a tájházat és Vakondokvárost. Az első helyen régi repülőgépeket újítanak fel gyűjtemények számára, de elkészítenek új „régii” repülőket, akár működőképes állapotban is. Végigmentünk a műhelyeken, és megtekintettük az éppen készülő, vagy éppen lemásolandó, darabokra szedett, de így is jókora géptesteket.

A tájházban Héreg történetét, a régi építészeti, gazdálkodási és családi szokásokat ismerhettük meg, láthattuk az eredeti, gyakran száz évnél is idősebb bútortokat, használati tárgyakat, konyhai eszközöket és ruhákat és az eredeti, a faluban mára utolsó nyitott kéményt is. De valószínűleg mindenkinek Vakondokváros maradt a legemlékezetesebb: egy fiatal férfi bemutatta nekünk a Kinder-figura és playmobil-figura gyűjteményéből összeállított „várost”, éppen úgy ismertette a hely történetét, nevezetességeit és híres személyeit, mintha egy valódi városról lenne szó. Egy példányt is kaptunk a város új újságának első számából.

Este a közeli erdőben bátorságpróbán vettünk részt: egy fonal mentén lehetett végighaladni egyenként a fák között, egészen egy tisztáig.

Péntek délelőtt szabad program volt, délután választani lehetett a focizás és a metázás között, este pedig tíz fiú egy vicces történetet adott elő a többiek szórakoztatására, melyre már egész héten készültek, s ami nagy sikert aratott. Hála az égnek, nem esett sem a bátorságpróba, sem a pénteki előadás alatt.

Szombat reggel összepakoltunk mindent, amit még addig nem raktunk el, és ahogyan idefele, vissza is autóval vitte néhány segítőkész szülő a csomagokat. Pár gyerek is velük ment, a többiek pedig busszal utaztak vissza Esztergomba.

Köszönjük a szervezésben részt vevőknek, hogy immár hatodik alkalommal létrejöhetett ez a nagyszerű tábor, reméljük, jövőre is részt vehetünk majd rajta!

Horváth Ábrahám, Johanna és Samuéla

„Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szírom-csodák,
Rajtuk át Isten szól: jövök.”

Reményik Sándor ezen sorai oly sokszor eszembe jutnak. Nagyon igazak, a kedvenceim. Megerősítést nyertek a napokban is, Berényiné Ancika és Kissné Erzsike által. Lourdes-be zarándokoltak, ahová elvitték saját és közvetlen családtagjaik háláját, köszönetét és kéréseit, de szeretettel és imával gondoltak nagyobb családjukra – plébániánk közösségére is, különösen is a naponta templomba járó, rendszeresen együtt imádkozó testvérekre. Anyukámra is, aki ugyan egészségi állapota miatt sajnos már csak ritkábban jut el az Isten házába, de az olvasó mondása, a Rózsafüzér társulat imái életének meghatározó eseményei.

A jó szándék, a másakra figyelés igazán kedves gesztusa a Lourdes-ból hozott szentkép – a mellé tett: érted is imádkoztunk mondattal – és a szentelt víz nagy meglepetés, öröm anyukámnak. A közösségbe tartozás meghatározó mozzanata. Köszönet érte!

Egy érettségi találkozó margójára

A múlt hétvégén három érettségi találkozóra kaptam meghívást. 15, 20 és 25 évvel ezelőtt végzett fiúk jöttek vissza a gimnáziumba, hogy együtt emlékezzünk az itt töltött évekre és meghallgassuk életük további alakulását. Örömteli, kedves, olykor megható beszámolók voltak ezek a családjukról, munkájukról és – Vilmos atya szavai szerint - istenes életükről. A negyed százada elballagók meghitt, vidám és nagyon őszinte osztályfőnöki órája végén a szervező öregdiák utolsó mondata most is itt cseng a fülemben: „**Srácok! Hatkor misére megyünk. Mindenki vegyen fel hosszú nadrágot!**” (Ezek a találkozók a fiúknak legalább kettő, olykor három naposak, programokkal és természetesen közös szentmisével.) A harmincnál is több, immáron negyvenhárom éves apukáknak úgy tűnt, természetes, hogyan is öltözzenek fel, ha templomba készülnek, de István „tutira akart menni” - mondták a többiek -, azért emlékeztetett.

De jó lenne, ha **szentmisére** készülődve mindnyájunknak eszébe jutna, hogy **ünnepelni megyünk!** Természetesen legfontosabb a lelkünk, szívünk Istenre hangolása, de ne felejtjük el, hogy az ünnepekhez, azok meghittségéhez bizonyos fontos külsőségek - köztük a ruházat - is hozzátartoznak. Ezekkel tudjuk kifejezni tiszteletünket is – jelen esetben a Jóisten és a házában összegyűlt testvéreink felé. Vannak Egyházunknak olyan illemszabályai, melyeket rohanóvá lett életünk, a melegező időjárás, kényelmünk vagy egyszerűen csak oda nem figyelésünk nem írhat felül!

NY.M.

Karitás hírek

Meghívót kaptunk a ferences szegénygondozó nővérektől pünkösdhétfői ünnepükre Szécsénybe, ahol az idősek otthonának új épületét és Szent Antalról elnevezett kápolnájukat avatták fel. A kápolnát és az otthont Dr. Beer Miklós, váci megyéspüspök atya szentelte fel. Ezen az ünnepségen nem tudtunk részt venni, de június 20-án **karitásunk elzárándokolt Szécsénybe**. Büszkén jelentem, hogy Miklós atya után másodjára, a mi István atyánk mutatott be szentmisét az új kápolnában! A szentmise után Ríz Attila szakavatott vezetésével ismertük meg a kolostort és templomot. Olvastam az interneten, hogy az ő vezetése 1 óra történelemóra. (Igaza volt annak, aki ezt írta!) Rendkívül felkészült, udvarias tájékoztatásban volt részünk nekünk is.

A kolostorban már 675 éve élnek ferencesek (barátok). A rendház és a templom története összefonódik a magyar történelem számos eseményével. Én csak egyet emelek ki: az 1705-ös szécsényi országgyűlés alkalmából kiáltották ki „Vezérlő Fejedelemmé” II. Rákóczi Ferencet, akinek tiszteletére a sekrestye felett elhelyezkedő gótikus terem ma a Rákóczi szoba nevet viseli. (A többit tapasztalja meg mindenki, látogassanak Szécsénybe!)

Utána a Ferences Betánia Idősek Otthonát látogattuk meg. Nekem egy vers jutott eszembe - íróját, címét nem tudom. „*Bedugtuk őket egy otthonba, ahol egymás között vannak, nem zavarják senkit, és őket sem zavarják kíváncsi pillantások.*” Amit itt láttunk, épp ellenkezője! A gondozottakat nagy-nagy szeretettel veszik körül. Ez az otthon valóban otthon! Illik ide a vers befejező gondolata: „*Odanézünk, odafordulunk, bátorítjuk őket, együtt nevetünk velük, gyengédek vagyunk hozzájuk, engedjük, hogy megajándékozzanak ŐK- bennünket.*” Mindnyájan így éreztük! Ezután más szemmel tekintettünk a nemsokára átadandó új otthonukra, amit Ágnes nővér mutatott be nagy lelkesedéssel. Itt még jobb körülmények közé kerülnek az idősek.

A finom ebéd után, amit köszönünk Anna nővérnek, múzeumlátogatásra indultunk. Forgách grófi család épített barokk kastélyt a városban, és gyönyörű parkot alakított ki körülötte. Ez a kastély ma múzeum. Hazafelé megálltunk Balassagyarmaton. A város a palóc nyelvjárás egyik kitüntetett helyén fekszik, a palóc kultúra számos emlékét őrzi. Fontos esemény volt a település életében, hogy 1919-ben a cseh helyőrséget önkéntesekből álló fegyveresek visszaszorították az Ipoly túlsópartjára. Az eseményre emléktörvény is utal, mellyel a CIVITAS FORTISSIMA (*Legbátrabb Város*) kitüntető elnevezést adták Balassagyarmatnak. Sok látnivaló van még itt, de az idő véges, így a Palóc Múzeum megtekintése után hazaindultunk. Útközben megálltunk Csitáron imádkozni és hálát adni az Istennek ezért a szép napért. (*Nem itt született csodálatos népdalunk, A csitári hegyek alatt, hanem a Nyitra melletti Csitáron.*)

Ha ezzel a néhány gondolattal sikerült kedvet ébresztenem a szécsényi kiránduláshoz, tegyék meg! A ferencesek, a rendalapító Assisi Szent Ferenc követőjeként nagy szeretettel fogják Önöket fogadni. Van tapasztalatuk, hisz 1228-ban érkeztek hazánkba. A német földről jött barátok Esztergomban találtak otthont. Erre meg mi lehetünk büszkéek!

Június 25-én került sor a Szociális Kerekasztal újabb megbeszélésére plébániánkon. Mihályné Pál Gabriella, a Vaszary Kolos Kórház szociális munkása tartott értékes tájékoztatót a kórházban folyó pszichiátriai ellátásról. Beszámolójából kiderült, hogy az osztály orvosai és nővérei szívvel-lélekkel végzik ezt a nem könnyű munkát. Köszönet Arató főorvos úrnak és lelkes csapatának, akik segítenek ezeken a nehéz sorsú embereken! Stadler Frieda utolsó szavai ezek voltak: „Egyet érdemes gyűjteni, jó embereket!” Gabika beszámolója arról győzött meg minket, hogy itt jó emberek dolgoznak.

Recska Valéria

Szentségimádásra hívunk

2011-ben hallottam először Johannes Hartl-tól az Imádság Házáról és a folyamatos imáról: egyének, csoportok egymást váltva, nonstop imádják az Urat.

Gyógyíthatatlanul megfertőzött ez a lelkiség. Ilyen szellemben hívunk és várunk mindenkit - **minden hónap második szombatján a belvárosi templomba** - közös szentségimádásra, akik jobb jövőt kívánnak gyermekeinknek, városunknak, országunknak.

Kovácsné Ria szervező

A szentségimádás elején - 18 és 19 óra között - a *Fogolykiváltó Boldogasszonyhoz* imádkozunk a napjainkban egyre jobban terjedő, modern bálványoktól, a függőségektől való szabadulásért. Áhítatunkat az Együttézés litániájával kezdjük, majd Regőczy István atya tollából megjelent megszabadító imát mondjuk el.

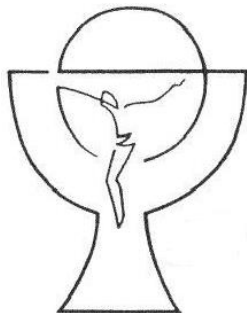
A harmadik részben a Békesség imával kérjük Szűz Máriát, segítsen kieszeni számunkra, hogy a manapság a hagyományos függőségek (alkohol, drog, nikotin) mellett egyre nagyobb számban felbukkanó újabb függőségek (túl/stresszevés, játékszenvedély, számítógép függőség, szex-függőség, munkaholizmus, társfüggőség, kényszeres segítség, depresszió, stb.) közül is fel tudjuk ismerni ezekben való érintettségünket és fel tudjunk hagyni velük.

Szeretettel hívunk és várunk minden kedves hívót, keresőt és nem hívót, akár érintett, akár nem, mindenkit, aki érdeklődik a téma iránt, vagy aggódik az ország jövőjéért, az ifjúságért, szeretteiért.

IMÁDKOZZUNK EGYÜTT MIND TÖBBEN!

(A téma iránt érdeklődők a 06-20/400-5823-as telefonon, anonimításuk megtartása mellett kaphatnak további információt.)

egy Al-Anon tag

Az elmúlt szombaton (12-én) immáron második alkalommal volt a belvárosi Szent Péter és Pál templomban szentségimádás, éjszakába nyúlóan.

Budapesten néhány hónapja már elkezdődött egy imalánc azért, hogy legyenek emberek, akik Lélekben és igazságban dicsőítik az Urat, és járnak közben Magyarországról, Európáért, 24 órán át.

Esztergomban is nagy szükség van arra, hogy imádkozzunk a városért, a benne lakókért, a szegény családokért, a betegekért, a magányosokért és lehetne még sorolni. Lehet és kell is közbenjárni, de mindenekelőtt nagyon fontos az is, hogy **dicsőítsük az Urat** szavainkkal, tetteinkkel!

Épp ezért nagyon hálás vagyok Gábor atyának és Kovácsné Riának, akik megszervezték, Tóthné Györgyinek, Nyitrai Lacinak és Hengán Gabinak, akik szép, lelkesítő zenéjükkel, énekükkel segítették az imádságot. Nagyon köszönöm Lesták Zolinak, aki mindkét alkalommal eljött és segített abban, hogy dicsőíteni tudjuk az Urat. Nagy ajándék volt látnom a testvéreket, akik még késő este is odajöttek az Úr elé, imádták és kérték mindazt, amire szükségük van.

Bízom abban, hogy lesznek emberek továbbra is, akikkel - akár hajnalig is - együtt imádkozhatunk!

Imával és köszönettel: M. Lúcia

Imádságunkra, imáadásunkra nem az Istennek van szüksége, hanem nekünk, embereknek. Az Úr önmagának elegendő, de kiáradó szeretetétbe szeretné, ha minden ember, minden gyermeke bekapcsolódna.

Imádkozni sokféleképpen lehet, talán ahány ember, annyiféle ima lehetséges. Mert ez egy különleges szeretetkapcsolat: az ember, ha már a kegyelem által ráérezett erre a végtelen szeretetre, szeretne válaszolni erre. Ezért is örülök a belvárosiak „civil” kezdeményezésének, hogy megpróbálják ezt a fajta imádkozási formát „meghonosítani” városunkban.

Lehetőségeim szerint részt is vettem az eddigi alkalmon, és saját- és általam elérhető fórumokon a hirdetésben is segítetek. Buzdítom egyházközségünk híveit, kisebb-nagyobb közösségeit és minden esztergomit és környékbelit, „kóstoljanak bele” ebbe az imasorozatba. Hiszen ki állíthatja, hogy nincs kiért/miért kérni és dicsőíteni az Urat... Szerk.

Röviden...

- Egyházközségünk életében augusztus 1-jétől változás áll be: Horváth István atyát Budapestre helyezte a bíboros atyánk, helyette az újmises Szemere István káplánként fog szolgálni nálunk. Kesztyűcse továbbra is hozzánk fog tartozni. A káplán atyák ünnepélyes búcsúztatásának ill. fogadásának az időpontját hirdetni fogjuk.
- Jól halad a tetőtér beépítésének a munkája, a hőszigetelés hamarosan kész lesz, folyik a gipszkartonozás. A villanszerelés csövezése és a kábelek befűzése is a vége felé tart. Szeretnénk az ősz folyamán használatba is venni!

- Templomunk búcsúja alkalmával – hagyományainkhoz híven – a szombat esti szentmisében köszöntjük a nagyszülőket. A vasárnap esti szentmisén pedig Süllei László atya lesz a vendégünk. Mindkét szentmisére hívjuk és várjuk híveinket!
- Az *Utaidat keresem...* című kiadványunk elfogyott, jelenleg nem kapható, hamarosan intézzük az utánrendelést.

Hirdetések, programjaink

Július:

20. vasárnap	Autószentelés: 11 óra
22. kedd	Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
26. szombat	Szent Anna szentmise: este 6 óra, nagyszülők köszöntése
27. vasárnap	Búcsú szentmise: este 6 óra, vendégünk Süllei László atya

Augusztus:

4-9	Észak-Olaszországi zarándoklat
19. kedd	Imaóra: este 6 óra
20. szerda	Ünnepi szentmise és kenyérszentelés: este 6 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Ima Szent Annához

Szent Anna, te légy a mi gyermekeinknek, unokáinknak is anyja! Rád bízunk, és anyai szeretetednek adjuk át őket. Esdd ki számukra mindazt a kegyelmet, amely itt a földön szükséges nekik, és lelkük javát szolgálja!

Esdj ki mindnyájuknak szívbéli szeretetet Isten és embertársaik iránt. Óvd meg őket a bűntől, őrizd meg tisztának valamennyiüket! Ne engedd, hogy rossz példát mutassanak másoknak, és minket is óvj meg attól, hogy mi mutassunk helytelen példát gyermekeinknek, unokáinknak!

Esdd ki számunkra, hogy Isten és felebarátaink szeretetében nevelhessük mieinket, és állj mellettük, hogy velünk együtt ők is elnyerhessék majd az örök üdvösséget. Ámen.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Meszes B. Jánosné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2014. augusztus
VII/8. szám

„Mi csak vándorok vagyunk itt a földön...” mondja egyik gitáros énekünk. Keressétek az Urat, az Isten országát, igazságát a földi életben – olvassuk sok helyén a Bibliának a minden embernek szánt figyelmeztetést. Jó, ha ezen gondolatot sokszor felidézünk magunkban, mert akkor kezdjük megérteni életünk értelmét. Cselekedeteink legbelső mozgató rugóit, és a velünk történő jó és rossz dolgokat is.

Isten-kereső zarándok-útjainkon, mikor valóban találkozni szeretnénk Vele, általában sok minden kitisztul életünkben. Ha rászánjuk az időnket, vagy éppen sorsunk útkanyarolatai terelnek Hozzá, Ő válaszol a kérdéseinkre. Csak legyen nyitva a szívünk, és legyen bátorságunk a mutatott útra rálépni és azon haladni!

Lassan vége nyári kikapcsolódásainknak, kezdődnek a „szürke hétköznapok”, de a nyári találkozásaink – szép emberi kapcsolataink által is Ővele – megszínesítik ősze forduló útjainkat...

Új káplánunk bemutatkozása

Szemere Istvánnak hívnak, 1988. december 10-én születtem Ungváron. 1991-ben született húgom, Ági. Nem sokkal ezután szüleim elváltak, később édesanyámmal és húgommal együtt Magyarországra költöztünk. Egy évig Fehérgyarmaton laktunk, majd Nyíregyházára költöztünk, ott jártunk iskolába, én ott is érettségiztem a Szent Imre Katolikus Gimnáziumban.

Mint jó katolikus gyerekekhez illik, én is voltam elsődöző és bérmálkozó, sőt még ministráns is, de ahogy sokakkal megtörténik, az én hitem is megingott kamasz koromban. Nem is a papság volt ekkoriban a céloom, hanem a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, ahová fel is vettem vegyészmérnök hallgatónak. Mivel azonban oda már úgy mentem, hogy lehetőleg minél kevesebb közöm legyen Istenhez meg a vallásos dolgokhoz, nem volt igazán jó okom, hogy kiért, vagy miért is csinálom az egészet, és egy hónap után otthagytam az egyetemet.

Mivel az addigi céljaim és terveim ezzel a lépéssel mind füstbe mentek, át kellett gondolni az életem, hogy mihez is kezdjek vele, milyen alapokon kezdjem újra. Így szoktam vissza szépen lassan az imádsághoz és a templomba, aztán körülbelül fél év múlva jelentkeztem a plébánosnál, hogy pap szeretnék lenni. Először Egerbe jelentkeztem, mivel azonban a család közben Budapestre költözött, kérvényeztem Erdő Péter bíboros úrnál, hogy vegyen át az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyébe. Egy személyes beszélgetés után ezt meg is tette, így a tanulmányimat már az esztergomi Szemináriumban kezdtem meg.

Ott pedig az ötödik év végén diakónussá szenteltek, majd egy fél éves gyakorlaton voltam a Batthyány téri Szent Anna Plébánián. Nagyon kellemes környezetben és kedves emberek, jó barátok közelében tölthettem el ezt az időt, ami gyorsan elszállt, hiszen közben a lelkipásztori feladatokkal is aktívan ismerkedtem. Ezután pedig tanulmányaim befejeztével, három társammal együtt pappá szenteltek 2014. június 14-én. Kellemes meglepetés volt számomra, hogy Szent Anna templomból Szent Anna templomba kerültem, és őszintén remélem,

hogy itt is olyan hamar megtalálom majd a helyem, és épp olyan jól fogom érezni magam, mint ott. Bár a nyári vakáció miatt még sokakkal nem volt lehetőségem találkozni, de a kedves fogadtatás és a már meglévő ismeretségek tükrében ez a feladat úgy érzem, könnyen megvalósítható lesz számomra.

Végül, de nem utolsó sorban hálát adok a jó Istennek az eddig kapott lehetőségeikért és ajándékokért, és bár én magam már próbálkoztam ebben az ügyben, kérem szépen mindenkinek az imáját és segítségét, hogy együtt valami szépet alkothassunk Isten dicsőségére!

István atya

Szeretettel és örömmel köszöntjük új káplánunkat! Egyházközségünk bizalommal és várakozással tekint a jövőbe: úgy gondoljuk, alkalmas „gyakorló terepre” küldte az Úr és főpásztorunk. Többféle működő közösség és talán még több még nem beindult csoportosulás várja a lelkipásztori odafigyelést, támogatást. Azt megígérhetjük, hogy unatkozni nem fog nálunk!

Az Úr kegyelme, László atya támogatása mellett biztos vagyok benne, hogy sokunk segítségére, barátságára is számíthat, hiszen egy hajóban evezünk, és egy irányba igyekszünk. Kívánjuk, hogy Szent Anna oltalma alatt jó pásztorrá váljon itt nálunk, közösségünkben. Ehhez kérjük az Úr bőszéges áldását szolgálatára, egész életére! (Szerk.)

Templombúcsúnk

Július 26-án, a szombat esti szentmisében emlékeztünk meg Szent Joachimról és Szent Annáról, a Boldogságos Szűz Mária szüleiről.

Róluk az apokrif iratokban olvashatunk. Megtudjuk, hogy sok ideig gyermektelen házaspár voltak. Meddősége miatt csúfolták, megvetették Annát, és Joachim sem helyezhette ajándékát oltárra, mert bűnös embernek tartották a gyermekteleneket. Hűségükért azonban Isten megjutalmazta őket, álmukban gyermeket ígért nekik. Így szülte meg Anna a kis Máriácskát, és így váltak ők Megváltónk nagyszüleit.

Oltárképünk a békés kis családot ábrázolja, amint Anna leánykájának a Bibliából olvas fel, miközben Joachim kedvesen átkarolja és megáldja őket.

Nekünk, nagyszülőknak is példaképpé váltak, hogy nyomukba lépve imával, türelemmel, és a gondviselő Istenben bízva álljunk gyermekeink, unokáink mellé. Minderről nagyon szép szentmisében emlékezett meg László atya.

Szent Anna ereklyéje és szobra díszítette az oltárt. Zsúfolásig telve volt a templom. A nagyszülőket külön köszöntötték iskolás unokáik: Szenczi Sára, Hernádi Miki, Kopányi Móni és Bogi valamint Meszes Zsófi és gitárszóval képviselőtestületi elnökünk. Többen is könnyeztek, átélve a szeretet örömét.

Mise után a templom előtt lehetett kóstolni a finomságokból, amit az ügyes kezűek otthon, maguk készítettek. Nagyon sokan készültek, hozták, kínálták a harapnivalót.

Közben az énekkar is meglepetéssel szolgált: a templom lépcsőjén felsorakozva, Hunyadi Zoltán karnagy úr vezényletével, élő zenét kínált az élő hangulathoz.

Ráczki nagyszülők: János és Zsuzsa

A **búcsúi szentmisét** vasárnap este hatkor tartotta Sülle László atya, általános helynök úr. Az ünnepelőbe öltözött templom – ragyogóan kitakarítva, Szent Anna rózsaszínű kardvirágjaival díszítve –, a kórusról csengő énekszó, a sok ministráns bensőséges keretet adtak az áhítatnak, amit az atya közvetlensége tovább emelt. Bevezetőjében röviden elmondta esztergomi kötődését: ferences gimnazista volt, itt töltötte szemináriumi éveit és itt szentelték pappá. A szentbeszéd a nagymamák, a nagyszülők köszöntése, az irántuk való tisztelet és hála meghatóan szép példája volt. Az este zárásaként még alkalmunk volt kicsit beszélgetni vendégünkkel. Örömmel szólt egyházközségéről is, és szeretettel fogadja a „szentannás” zarándokokat plébániáján, a Mátyás templomban. (Terveink szerint még az idén meglátogatjuk.)
Ny.M.

Titokcsere (de hol?)

Titkot cserélt a **Rózsafüzér társulat**, de nem akárhol, hanem az **Orbán kápolnánál**. A „fiatal” tagokat külön busz hozta fel, a még fiatalabbak a kerékpárt és a gyaloglást választották. A kápolna környéke gyönyörűen rendbe téve, frissen nyírt fű illata fogadott. (Köszönet érte a plébánia közhasznú munkásának.)

A kápolnában közösen imádkoztunk. Ezután Szendrőné Erzsike, a társulat vezetője bemutatta a csoportot új káplánunknak, majd István atya is mondott magáról egy-két szót, és együtt imádkozta velünk a rózsafüzért.

Erzsike ismertette a kápolnát és névadóját, Orbánt. Szent Orbán a legjelentősebb szőlővédő, május 25-én ünnepeljük. Sok helyen megtaláljuk az országban a szobrát, de kápolnát és templomot is szenteltek tiszteletére. Ha megvédte a termést, akkor borral megvendégték, ha viszont fagykár lett, megveszözték a szobrot. (Szegényt napjainkban állandóan vesszőzhetnek a szélsőséges időjárás miatt.) A hagyomány szerint a történet főszereplője I. Orbán pápa, aki először Róma püspöke, majd pápává választják. Nem sok mindent tudunk róla, de a középkori hagyomány szerint ő rendelte el a szentmise áldozati kelyhét és tányérkáját aranyból vagy ezüsből. Ezért ábrázolják kehellyel vagy szőlőfürttel. Így lett a szőlőművesek, kádárok és kocsmárosok patrónusa.

A mi kápolnánk – hagymasisakos, egyhajós, egyszerű épület – a Csurgó-kút közelében az Emmausz épületével helyi védelem alatt áll, árpád-kori régészeti terület. 1789-ben építtette Morzan János. Fenntartása perselyadományból történt. 1827-ben romossá vált. 1902-ben Fehér Gyula belvárosi plébános engedélyt kért Vaszary Kolos érsektől az újjáépítésre, amit meg is kapott. A terveket Sinka Ferenc készítette, a költség 7000 korona volt. 1903-ban Fehér Gyula szentelte fel, a kápolna melletti kökeresztet pedig 1905. május 25-én, amit adományokból állíttattak. Hagyományosan pünkösdhétfőn, a búcsún a keresztre cseresznyéből font koszorút tettek. *(A kápolna történetét Szendrőné Erzsike az interneten kereste meg. Rövid története a honlapunkon is olvasható. Szerk.)*

Sor került a társulat tagjai között a titokcsere, amit agapé követett bent a kápolnában, mert közben eleredt az eső. Két társulati tag Lourdes-ban vett rész zarándoklaton, (kicsit, de tényleg csak egy kicsit!) irigykedve hallgattuk beszámolójukat az útról. Hálaadó imával fejeztük be a szép délutánt. Köszönet Szendrőnének és Patkó Ferinek a szervező munkáért!

A kápolna a mi egyházközségünk gondozásában áll, ajánlom más közösségeknek is. (Kirándulás a Csurgó kúthoz, a kápolna előtti terület kiválóan alkalmas agapéra is.)

*„Legyen tehát dicsőség az Atya,
Fiúnak, Szentlélekkel együtt teljes
Szentháromságnak.
Ki nekünk irgalmazzon, büntől megoltalmazzon
Szent Orbánnak nagy érdeme ránk áldást hozzon.”*

Morus Tamás: Ima és jókedély című versében írja: „*Add, Uram, hogy értsem a tréfát.*” Szentekről nemcsak komolyan, hanem tréfásan is lehet írni. Aki meg akar erről győződni olvassa el Petőfi: Orbán című versét!
Recska Valéria

Énekkarunk

*Megmondom a titkát, édesem a dalnak:
Önmagát hallgatja, aki dalra hallgat.
Mindenik embernek a lelkében dal van,
és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét is szépnek.*
Babits Mihály

Hosszú évek óta büszkélkedhet templomunk, egyházközségünk – talán egyedülként városunkban – hogy állandó kórusa, énekkara van! Az elmúlt évtizedekben sok kántort, kar nagyt „elszaggattunk”, változott a vezetés, és sok társunk is már az angyalok kórusában szolgál, de mindig maradt egy lelkes kis „törzsgárda”, akik által tovább élünk, szolgáljuk a liturgiát, és igazi közösséggé, baráti társasággá, majdhogynem családdá érlelődve működünk tovább. Sajnos, az idő egyirányú utca, öregszik tagságunk. Egy-egy váratlan betegség, hirtelen támadt elfoglaltság „kiejt” egy-két embert, és már bizonytalanra válik a „megszólalásunk” – amit egyébként sokan dicsérnek ünnepi szolgálataink kapcsán.

Sokszor beszámoltunk már énekkaros élményeinkről itt is, biztatásul, hogy jöjjenek közénk újabb „családtagok”, de sajnos, több a kieső, mint az új jelentkező. Így már megközelítettük működőképességünk határát. Újabb énekesek nélkül ebben a formában nem fogunk tudni hosszabb ideig szolgálni...

Ez úton is kérem, hogy akinek van egy kis hangja, szereti az éneket-zenét, bátran jöjjön közénk, hogy istendicséretünk ezen formája ne szűnjön meg templomunkban! Az Isten dicsőségére szánt időt bőségesen honorálja az Úr, ezt minden énekkaros nevében bizton állíthatom. És nem mellékes a saját jó érzésünk egy-egy jól sikerült éneklés után. A közösség megtartó erejéről pedig talán nem kell senkit győzködni...

Énekkarunk hetente szerdánként próbál 18.30-20.30-ig a hittanteremben. **Szeptember 10-től várjuk tehát régi és új énekkarosainkat a plébánián!**

Nyitrai László

Karitás hírek

Július 17-én örömteli eseményre került sor. A Mi Házunk tanulói délelőtt a temető fölötti kálváriát takarították. Ennek előzménye az volt, hogy a diákok elhatározták, hogy a sok szép programért, ami szabad idejük tartalmas eltöltését segíti, ők is szeretnének valamit viszonzni: egy hét önkéntes munkát vállalnak, amikor ők adhatnak. Megkeresték karitás vezetőnket, Takács Erzsikét, hogy miben is tudnának segíteni. Az ő ötlete volt, hogy a nagyon elhanyagolt kálváriát kellene egy kicsit rendbe tenni. Így került sor a délelőtti gazolásra, szemét szedésre. A fiatalok Erzsike és tanáraik irányításával lelkesen, zokszó nélkül dolgoztak. (Persze ez az egy délelőtti csepp a tengerben, de ez lehetne az önkéntes munka kezdete, amibe bekapcsolódhatnak több intézmény, iskola is!)

A Mi Házunknak van óvodás csoportja is. A csöppségek még „takarítani” nem tudnak, de ők is kivették részüket a „munkából.” Karitásunk néhány tagja rendszeresen segít az uzsonnakészítésben. Az ő munkájukat köszönték meg maguk készítette ajándékkal. A csillogó szemű, gyönyörű apróságok óvó nénijük vezetésével mindenkihez elmentek személyesen – hálájukat leróni.

Remélem megtapasztalták a diákok is, hogy nemcsak kapni nagyon jó, de adni is! Munkájukra a jövőben is számítunk, mert ezt a jó kezdeményezést folytatni kell!
Recska Valéria

„Ha szeretet nincs bennem, mit sem érek...” 1Kor 13

Egy jól működő közösségben a hírek gyorsan terjednek, a jók is, a rosszak is. Ezen tényen túl sokkal izgalmasabb, hogy az értesültek hogyan is reagálnak ezekre...

Néhány napos nyári pihenésről súlyosan megbetegedve értem haza, kórházba is kerültem majd két hétre. Jó pár igen nehéz nap után, lassan a „javulás útjára tértem.” Az természetes, hogy a legközelebbi hozzátartozóim, barátaink aggódva várták a híreket felőlem, de ugyanezt tették egyházközségünk-ből még nagyon sokan. **Imádkozó közösség a miénk! De sokszor könyörög betegeink gyógyulásáért is, mindig azokért, akiknek erre a felsőbb segítségre leginkább szüksége van.** Hát most éppen értem. Csak az Úr tudja, mennyi fohász, mennyi ima szállt felfelé gyógyulásom érdekében. Ezt mindenkinek hálásan megköszönöm: a nyugdíjasoknak, az olaszországi zarándokoknak, az énekkarosoknak, a Senior imaklubnak és minden ismerősnek, aki csak tudomást szerzett „balesetemről”. Én is kértem az Úr áldását gyakran, minden jótevőmre: értem imádkozóra, rám gondolóra.

A szeretet lételemünk, mindenkinek szüksége van rá! És most – minden nyomorúságom közepette – különösen is megtapasztalhattam ezt. Köszönöm a Jóistennek, hogy ilyen közösségbe tartozhatok! Kívánom mindenkinek, hogy ezt a szeretetet megérezhesse nap - mint nap, különösen is, ha bajba kerül!

Nyitrai László

Szentek nyomában - zarándokút Olaszországba

Az utazás ötlete onnan jött, hogy a Szent Anna plébánia karitás csoportja Szent Ferenc nevét vette fel, s szerette volna végigjárni testben és lélekben e nagy szent kedvelt helyeit. A szervezés oroszlán része Gyurác László tanárra hárult, de munkáját sok fiatal is segítette, akik az úton felolvastak, vetítettek azoknak a szenteknek az életéből, akik városába éppen érkezünk.

Az első pihenők Padovában volt. Másnap megnéztük a Szent Antal bazilikát, imádkoztunk az egyik legkedveltebb szent sírjánál, majd indultunk Assisibe. Már messziről feltűnt a varázslatos táj koronája a hegytetőn, az óváros az erőddel, a síkon pedig a Porziuncola bazilika, amely templom a templomban, hisz Szent Ferenc kicsiny kápolnája fölé emeltek a XVIII. században bazilikát. Pokriva László atya itt tartotta a csoportnak az első szentmisét. A templomban áhítat, kint iszonyú nagy zivatar kerekedett, majd az eső elálltával olyan gyönyörű szivárványt kaptunk ajándékba, amelyet még soha nem láttunk. Összekapcsolta az eget a földdel, s mint valami nagy jel, ölelte kettős ágával a várost. Ilyen hangulattal érkezünk meg a szállásunkra.

Szerda, augusztus 6-a látnivalókban a leggazdagabb napunk volt. A San Damiano templomot és kolostort jártuk végig, amely befogadta Szent Klárát, Ferenc követőjét, a Klarissza rend alapítóját, aki itt halt meg e falak között. A kolostor közelében mély csend, amelyet azért néha megtör a sok zarándok fiatal csivitelése. A hely hangulata, a „genius loci” leírhatatlan. Benn a városban Szent Klára bazilika következett. A gótikus templom kriptájában nyugszik a szent. Tisztelői tömege imádkozik sírjánál. A templom egyik öre, amikor megtudta, hogy magyarok vagyunk, figyelmeztetett bennünket, hogy jól nézzük meg a jobb oldali ablakokat, mielőtt kimennénk. Miért is? Én sem tudtam, hogy az I. világháború után Boldog IV. Károly Habsburg uralkodó felesége, Zita királynő ajándékozta a megrongálódottak helyére: magyar szentek és a magyar címer! Később ki-ki a saját tempójában egyedül vagy kisebb csoportokban bolyongott az óvárosban. Volt látnivaló elég! San Rufino és Chiese Nuova templom, a főtér, Szt. Klára és Szt. Ferenc szülőháza – a zegzugos utcák hangulata az iszonyú hőség

ellenére is fantasztikus. Délután az egész tájat uraló háromszintes Szent Ferenc bazilikát néztük meg, a középkor legnagyobb mestereinek freskói lenyűgözőek. A szent sírja ugyanolyan egyszerű, mint amilyen élete volt. Itt is szentmisén vettünk részt, amelyben László atya kiemelte, hogy életünk során a szeretet és a szenvedés elválaszthatatlanul összekapcsolódik. Ezen elmélkedhettünk a szentek nyomát követve az utazás során.

A negyedik napon gyönyörködtünk az Appenninek hegy-ség vonulataiban, majd megérkeztünk Cascia városába. Itt élt Szent Rita, a lehetetlennek tűnő kéréseknek is a „meghallgatója”. Templomában hosszasan imádkoztunk közbenjárásáért, a mi családunk békéjéért, erőért, türelemért, kitartásért. Délután Greccioba tartottunk. Szent Ferenc itt lepte meg a kis település lakóit az első betlehemmél, ezzel is erősítve bennük, hogy Isten Fia emberré lett. Megnéztük a sok országból - köztük hazánkból is - érkezett betlehemeket, Szent Ferenc és társai régi kolostori hálófülkéit, majd az esti szentmise után tértünk „haza” Assisibe.

Az ötödik napon úti célunk La Verna volt. Szent Ferenc itt kapta Krisztus sebeit. Az egyik legnagyobb élmény engem a Stigma kápolnában ért, ahol egy japán ferences szerzetes beszélt hazája diákjainak és öregjeinek a szeretetről. Tapintható volt a katolicizmus egyetemessége. Az esti szentmise mindazt a lelki élményt sűrítette, amelyet a héten átéltünk. Megrendülten értünk haza a szállásunkra, ahol finom vacsorával vártak, s külön figyelmesség volt a piros-fehér-zöld szalvéta.

Szombaton hajnali szentmisén kértünk áldást hazatérésünkhöz: 1000 km-es út állt előttünk.

Mit adott ez a zarándoklat? Új barátokat. Együtt osztoztunk lelki örömeinkben és testi erőfeszítéseinkben. A tűrőképesség és alkalmazkodás, figyelmesség próbatételét is adta. Rácsodálkozást a természet szépségeire, megérezni, hogy a szent helyek mekkora kegyelem-forrást jelentenek. Mindezek által pedig hitünk növekedését, erősödését segítette ez az út.

Mindent köszönünk: a Jóistennek, hogy végig velünk volt, Pokriva atyának a lelki vezetést, Klarissza nővérnek a ferences lelkületet, Gyurác Lacinak a szervezést, Misinek kántori szolgálatát.

Szent Ferenc Naphimnuszának soraival zárom gondolataimat:

„Dicsérjétek az Urat és áldjátok,
És mondjátok hálát Neki,
És nagy alázatosan szolgáljátok Neki!”

Hetényiné Ildikó

A zarándoklathoz:

2013-ban az Egyházközségi Zsinat célja volt plébániánk megújulása, ezen belül a **karitás csoport**é is. Fontosnak éreztük, hogy legyen külön védőszentünk. Többfordulós szavazás eredménye Assisi Szent Ferenc lett. Megfogalmazódott bennünk, hogy szívesen részt vennénk egy közös zarándoklaton Assisiben, hogy „Isten Szegénykéjének” lelkületét mélyebben megismerjük. Plébános atya és Gyurác Németh László szervezésében „Szent Ferenc nyomában” jártunk augusztus 4-9-ig.

Karitásunkat 12-en képviseltük. Külön öröm volt számunkra, hogy zsinati munkacsoportunk vezetője, Klarissza nővér is eljött. 2008 őszén plébános atya Assisi Szent Ferenc gondolatával köszöntötte a csoportunkat: „Ne sokat tégy, de azt jól!” Ehhez a munkához kérhettük most a helyszínen is védőszentünk segítségét:

„Főlséges és dicsőséges Isten, ragyogd be szívem sötétségét, és adj nekem igaz hitet, biztos reményt és tökéletes szeretetet, érzéket és értelmet, Uram, hogy megtegyem a te szent és igaz akarodat”. (Szent Ferenc imája a kereszttel)

Takács Erzsébet

Drága jó **István Atyánk**, elköszönünk Tőled!

Hogy mennyire szerettünk:
Kérésedre a templomban az oltár elé ültünk.
Köszönjük, hogy velünk voltál!
Új plébániád legyen otthonod,
Derű, szívedben béke, mosoly az arcodon.
Gondolat hatalma Tiéd legyen,
Szeretettel szolgálva pálmát terem.
Vigyél sok mosolyt a csüggedőknek,
Szavaiddal gyógyírt a betegeknek.
Maradj példakép a sok fiatalnak:
focinak, kirándulásnak.
Áldott legyen minden lépted,
Igaz szeretettel ezt kívánjuk Néked!

A szentmiséiden rendszeresen jelen lévő kis csoport nevében:
Anyistik Kató néni

Röviden...

- **Augusztus elsejével szolgálatba állt új káplánunk**, az újmisé Szemere István. Az első héten mindjárt nagy önállósággal kezdetett, hiszen László atya az olaszországi zárándoklatunkat vezette.
- **Horváth István káplánunktól szeptember 6-án, szombaton az esti szentmisében búcsúzzunk el**, megköszönve az itteni szolgálatát. Erre a szentmisére hívjuk és várjuk híveinket, különösen is azokat, akik István atyával szorosabb kapcsolatba kerültek, sokat kaptak szolgálata által.
- Hagyományainknak megfelelően **szeptember 4-én, csütörtökön 17 órakor** szentmisével köszöntjük palermói Szent Rozáliát. Várjuk híveinket és minden testvérünket az egész városból a **Rozália kápolnába**, ill. a kápolna előtti térre, erre a **búcsúi szentmisénkre**.
- **Szeptember 5-én, pénteken 17 órára ötóra teára** hívjuk az érdeklődőket. Folytatjuk ezt a hagyományunkat is, hiszen nagyon kellemes baráti társaságban, jó hangulatban együtt tölteni pár órát, beszélgetve, táncolva, énekelve, ifjúságunk zenéit hallgatva. **Nézzétek, milyen kedves és jó, ha egyetértésben élnek a testvérek!** (Zsolt 133.) Ennek megélésére ezen programunk kiváló alkalom!
- **Szeptember 9-én, kedden 19 órakor** – hosszú szünet után – folytatódik **Székely János püspök atya bibliaóra sorozata a plébánián**. Nagy lehetőség ez a hitükben elmélyedni akaróknak, bibliai/teológiai ismereteiket bővíteni szándékozók számára. Ezen sorozat nem a kezdő szintet jelenti, de János atya előadói stílusa, lelkesedése már önmagában is nagyot lendíthet a résztvevők keresztény mentalitásán, hozzáállásán. Sok miértünkre és még több meg sem fogalmazódott dologra, összefüggésre választ, magyarázatot kapunk. Szeretettel hívjuk és várjuk ezen alkalmakra az érdeklődő Testvéreket más plébániákról is. Az alkalmakat – általában kéthetente keddenként – rendszeresen hirdetjük, honlapunkon is.
- A tetőtér beépítésének a munkálatai a gletteléssel, meszeléssel folytatódnak, majd jön a burkolatok lerakása, a villanszerelés befejezése, és a fűtés kiépítése. Mivel a tetőtérünk össz-befogadókapacitása elég nagy létszámot jelenhet, vészkijárat építése is megvalósul az új közösségi termünk végén. Várjuk az építési munkák befejezését,

hogy minél előbb étellel tölthessük meg plébániánk ez új szögletét is!

- A templomunk vízszigetelési munkájának a kezdése az adminisztrációs munkák nehézsége, a pályázati előírások/szabályok bonyolultsága miatt késedelmet szenved. Reméljük, hogy mielőbb be fog indulni, hogy az állaga ne romoljon tovább!

Hirdetések, programjaink

Augusztus:

25. hétfő Templomunk szentségimádási napja:
10-12 és 15-18 óráig

Szeptember:

4. csütörtök Rozália-kápolna búcsú: este 5 óra
5. péntek Ötóra tea a Mindszenty aulában: 5 óra
6. szombat Az esti szentmisében elköszönünk Horváth István káplán atyától
7. vasárnap „Szent Anna könnyei” szentmise: 11 óra
9. kedd Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
Bibliaóra Székely János püspök atyával
10. szerda Gyászmise Fery Antal atyáért: este 6 óra
14. vasárnap Betegek miséje: délelőtt 11 óra
16. kedd Imaóra: este 6 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Ismeretlen szerző: Gyűrű

Annyiszor kézbe vettél, Istenem,
mint ritka követ a mágusok.
Vizsgálgtál: megtartsál vagy eldobj,
egyedül Te... Te tudtad, mi vagyok.

Egyedül Te... Te tudtad, Istenem,
mit rejt a kő, a horpadás, a nyom.
Érdemes valamit tenni velem,
vagy porrá zúzz, és elfűjd a porom.

Engem ahányszor csak kézbe vettél,
mindig éreztem: a Tied vagyok.
Úgy nyomott, sebzett kezed fogása,
azt hittem olykor: széjjelszakadok.

Hozzám fájdalom közt közeledtél,
a megformálás kínját adtad át,
De a kő, por tündöklött kezeden,
visszaverte gyötrött sugarát.

Annyiszor kézbe vettél, Istenem,
Már el sem hiszem, hogy messze dobsz.
Mint ritka követ hasogatsz, formálsz,
hogy gyűrű legyek a kisujjadon.

Szeretettel ajánlom káplánjainknak ezt a verset! Szerk.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirkuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2014. szeptember
VII/9. szám

Sz. Augustusban, szeptemberben egymást követik a Mária ünnepek, többször, más-más gondolatot hangsúlyozva köszöntjük Őt. Égi édesanyánkat, a magyarok Nagyasszonyát kérleljük is, álljon mellettünk.

Közösségeink a nyári szünet után újra összejönnek, örvendezve meséljük egymásnak nyári élményeinket, tervezjük, mit szeretnénk csinálni együtt a közeljövőben.

A tervezetéseinknek a 2015-re meghirdetett Szerzetesek éve is hangsúlyt ad, az előzőekhez hasonlóan ezt is szeretnénk kellő odafigyeléssel, nyomatékkal megünnepelni.

2015 - Szerzetesek éve

Ferenc pápánk még 2013. november végén meghirdette a Szerzetesek évét. Tette ezt azon alkalommal, mikor a férfi szerzetesrendek legfőbb elöljáróival találkozott, tanácskozott. Papok éve, Család éve, Hit éve után most a szerzetesekre akarja összpontosítani a világ figyelmét. Érdemes erről mindannyiunknak elgondolkodni - már előre -, hisz a következő év folyamán sok-sok esemény, megmozdulás, program lesz ezzel kapcsolatban a Világegyházban. Egyházközösségünk is bekapcsolódik a Szerzetesek évének eseménysorozatába - ahogy a korábbiakban is aktívan részt vettünk.

Idézzünk Ferenc pápa gondolataiból, amit ez év bejelentésével kapcsolatban különböző szerzetesi közösségekben, egyéb találkozásain mondott. Megfogalmazása szerint: „*Olyan férfiakról és nőkről van szó, akik felébreszthetik a világot.*”

A szépen megélt szerzetesi hivatás jellel válik a világ számára. Mai korunk igen sok területen rossz vágányon halad, romlásba viszi nemcsak fizikai környezetét, hanem magát az embert is. Istentől mindenáron el akarja távolítani. Hamis, hazug értékrendjével mérhetetlen önzésre neveli, mentálisan és fizikailag beteggé teszi. Érdemes utánagondolni, személyes életben, környezetben hogy is áll ez...

A szerzetesek saját karizmájuk, regulájuk alapján a krisztusi szeretetet igyekeznek megélni, ezt a fényt, reményt akarják sugározni a környezetükben. Pápánk a különböző szerzetesrendek meglátogatásakor és évük meghirdetésekor néhány dologra különösen is felhívta a figyelmet:

Nagyon fontos a szerzetesek képzése: *A képzés „kézművességet”, nem pedig „rendőri kiképzést” jelent – fejtette ki Ferenc pápa. „Az a cél, hogy olyan szerzeteseket képezzenek ki, akiknek gyöngéd a szívéjük, nem pedig savanyúak, mint az ecet. Mindnyájan bűnösök vagyunk, de nem vagyunk romlottak. Fogadják be a bűnösöket, de ne a korrupt személyeket” – mondta a pápa.*

A képzés alappillérei, jellemzői a Szentatya szerint: „...*a következő négy alapvető pillérré épül: spirituális, szellemi, közösségi és apostoli képzés. Elengedhetetlenül szükséges, hogy kerüljék az álszentség és a klerikalizmus minden formáját, folytassanak őszinte és nyílt párbeszédet az élet minden aspektusáról.*”

„...*át kell adni az ismeretet, a cselekvési módot, az értékeket. Ezeket keresztül adjuk át a hitet. Az oktató álljon a helyzet magaslatán, vizsgálja meg, hogyan hirdesse Jézus Krisztust a változó nemzedéknek.*”

Csak abból tudunk adni, ami a miénk, amik vagyunk – ez mindenkire érvényes, nemcsak a szerzetesekre és az őket nevelőkre. A képzés tehát sok-sok emberi, erkölcsi alapérték kifejlesztésén alapul. A szerzetesek emberi habitusa önmagában vonzó, vagy éppen taszító lehet, és ez nagyban befolyásolja működésük hatékonyságát:

„*Anyák, ne vénkisasszonyok legyetek! - mondta Ferenc pápa, amikor májusban a női szerzetesrendek rendfőnökeivel találkozott.*”

„...*az Assisiben tett látogatásán Ferenc pápa arra kérte a Szent Klára-bazilikában szolgáló klarissza nővéreket, hogy többet mosolyogjanak.*”

Isten országát együtt építjük mindannyian. A szerzeteseknek sajátos karizmáik alapján kell szolgálatukat végezni. Ez számukra azt is jelentheti, hogy „*hagyják el a fészküket, és küldetésükkel jussanak el a világ legszélső határára.*”

Ez a szélső határ általában nincs is nagyon messze: mennyi testi-lelki nyomorúságot látunk szűkebb környezetünkben is. A szerzetesek éppen abban tudnak jellel válni köztünk, hogy ezt észreveszik, krisztusi módon reagálnak rá!

Természetesen tudjuk, hogy ők is „emberből vannak”. Számunkra az ügy, a szándék a lényeges, amit képviselnek. Számukra pedig tanulság, ami további növekedésre int.

„*A megszentelt élet terén vannak fények és árnyékok. Ennek felismerése a tisztánlátás és a bátorság gyakorlása... mert az Istennek szentelt élet is bűnből és kegyelemből áll.*”

A szerzetesek éve programján dolgoznak még. A püspöki szinódus (Családpasztoráció, október 5-19.) után, valószínűleg még ez évben megnyitják.

Szentatyánk szerzetesekhez intézett szavaihoz társulva, mi is csak ezt mondjuk:

„*Köszönet mindazért, amit tesztek, hitetekért és a szolgálat módjainak kereséséért. Köszönet tanúságtételeitekért és azokért a megaláztatásokért, amelyeket el kell viselnetek.*”

Már előre kérjük híveinket, kísérik figyelemmel egyházközösségünk programjait, hiszen azokat ezen szándékkal és gondolattal fogjuk szervezni. Imádkozzunk minél többször, minél többen, együtt a megszentelt életekért, új hivatásokért.

Nyitrai László

Ima a papi és szerzetesi hivatásokért

Uram Jézus Krisztus, világ Üdvözítője, mennyei anyánk, Szűz Mária közbenjárása által, alázattal kérünk, hogy nyájadat, ó Örök Pásztor, ne hagyd magára, hanem ébreszd újra az Egyházban a Szentlelket,

akit oly bőségesen árasztottál apostolaidra.

Hívj meg, kérünk, minél több fiatalat a papi és szerzetesi életre. Azokat, akiket kiválasztasz és hívsz, mindig éltesse buzgóság Neved megdicsőítéséért és a lelkek üdvösségéért, szentelje meg kegyelmed, Szentlelked erősítse meg minden megpróbáltatásban.

Jézusunk, adj nekünk Szíved szerinti papokat és szerzeteseket. Ámen.

Kedves Testvérek!

Egy örömet szeretném megosztani a kedves olvasókkal!

Múlt vasárnap, szeptember 13-án egy nagy eseményen vehettünk részt itt, Esztergomban a ferences templomban. Nővértársam, M. Teréz nővér tette le Isten kegyelméből az **Örökfogadalmát**. Nagyon szép, nagyon ünnepélyes volt! Külsőségeként az döbbsent meg, hogy mennyien eljöttek, hogy velünk ünnepeljenek - ennek nagyon örültem!

A másik, hogy olyan jó volt látni Teréz nővérem derűjét, kiegyensúlyozottságát és azt, hogy mennyire örül annak, hogy ezt az életre szóló igent kimondhatja!

Ami leginkább megérintett - a szentmisében az a gesztus, amikor Teréz nővér a Mindenszentek litániája alatt az oltár előtt teljes önátadását és kicsinységét kifejezve a földre borult. Ez mutatja mély vágyát, hogy egészen Istenre akarja magát bízni, Tőle vár mindent és érte tesz is mindent! Ugyanez a gesztus megvan a papszentelésnél is, és ugyanezt fejezi ki.

Ez a kimondott igen, azt gondolom, mindannyiunk igenjét erősíti, a közösségünkön belül és azon kívül is! Ahogyan Mária igent mondott az Isten tervére - és ebből sokan merítünk -, így ebből az egészen Istennek adott életből is tudunk meríteni erőt a mindennapi feladatokhoz, amelyek gyakran nem látványosak és elvesznek a szürke hétköznapiakban! Ez az igen erőt adó és lelkesítő - közösségünk számára mindenképpen -, de azt gondolom sokak életében is az lehet, ha egy kicsit belegondol!

Nagyon hálás vagyok mindazoknak, akik hozzájárultak, hogy ez a nap megvalósuljon. Elsősorban Istennek és a sok jó szándékú, kedves embernek, akik mellettünk voltak és segítettek. És azoknak is, akik eljöttek és velünk ünnepeltek! Az Isten fizesse meg a sok jót, amit kaphattunk sokak által!

Köszönettel:

M. Lúcia ferences szegénygondozó nővér

„Szeretet töltsön el minket, add ezt nekünk, Urunk!”

Augusztus 24-én, délután 4 órától közösségi délutánra, sütögetésre hívtak meg bennünket új káplánunk, István atya és Lócskai Ancsi. Természetesen, mint minden alkalomkor, most is közösen imádkoztunk ifjúsági csoportunkért, az Úr elé vittük minden hálánkat.

A sütögetni valók „konyhakészen” álltak rendelkezésünkre. A vidáman ropogó tűz mellett a kissé hűvös, borús idő ellenére a mi kedvünk is vidám volt. Új káplánunk bemutatkozott a csoportnak, mi is neki. Majd következtek az elmaradhatatlan játékok, amik kohéziós erőként hatnak e közösségre.

A játék és a jókedvű beszélgetések után, ezt az összejevetelt egy kirándulással koronáztuk meg. Késő esti órákban a csoport egy része a Vaskapu felé vette az útját. Vidám beszélgetés közben, mint kis szentjánosbogarak úgy mentünk az erdőben. Mikor felértünk a hegyre, a vártnál sötétebb város képe fogadott minket, talán az egyik legjobban kivilágított épület a Szent Anna templomunk volt. Ezen a késő nyári estén kicsit megpihentünk, tüdönket teleszívtuk friss levegővel és indultunk hazafelé. Az előre megbeszélt időre mindenki otthon volt.

Számomra nagy öröm volt így együtt tölteni ezt a nyár végi közösségi délutánt/estét.

Köszönjük szépen István atya és Ancsi munkáját, akik biztosították ezt a szép programot számunkra!

A Jóisten kísérfje tovább minden résztvevő útját!

Meszes Zsófia

Családos közösségi tábor Balatonyörökön

Közösségünk első családos tábora remekül sikerült. Hét család utazott Balatonyörökre augusztus közepén. Augusztus 12-én, kedden, ki vonattal, ki autóval indult útnak. Kora délután mindenki megérkezett, majd közösen elkészítettük és megettük az ebédet. Miután elfoglaltuk a szállásunkat felfedeztük a terepet, játszottunk, énekeltünk, beszélgettünk.

A második napunkat a strandon töltöttük. Gyerekek és felnőttek együtt pancsoltunk, úsztunk a Balatonban és játszottunk a parton. Délután a táborban megint énekeltünk, zenéltünk, majd vacsoráztunk.

Csütörtökön meglátogatt minket közösségünkben az egyik család, akik nem tudták az egész hetet velünk tölteni. Jött velük László atya és István atya is. Bár az az eső miatt az idő szomorkás volt, a mi jókedvünket nem tudta elvenni. Az apukák találékonyságának és ügyességének köszönhetően még bográcsozásról sem kellett lemondanunk. Ebéd után sokat beszélgettünk, játszottunk. Délutánra elállt az eső, így a helyi templomba át tudtunk sétálni, ahol miséztek nekünk az atyák. Kora este elbúcsúztunk vendégeinktől, majd visszatértünk a szállásra.

Pénteken fordított napot tartottunk, azaz a gyerekek voltak a „felnőttek” és fordítva. Ők tervezték a programokat, stb. Dél előtt a csapat egyik fele kirándulni ment a helyi kilátóhoz, míg a táborban maradók elkészítették az ebédet. Délután még egy utolsó strandoltunk a Balatonban, illetve a közösségből meglátogatt még egy család minket. Vacsora előtt focimeccs volt a program. Az egyik csapatban az anyukák és a lányok, a másikban az apukák és fiúk játszottak. Az utolsó estét táborúzzal zártuk.

Szombaton délelőtt haza indultunk.

Minden napunk gitáros, énekes ébresztővel indult, majd közösen reggeliztünk. Az esti imára mindig másik család(ok) készült(ek). A napokat a felnőttek közös megosztással, beszélgetésekkel zárták.

Vasárnap a diákmise után a plébánián még összejöttünk egy közös bográcsozásra, melyre eljöttek közösségünknek azok a tagjai is, akik a táborban nem tudtak ott lenni. Méltó lezárása volt a hétnek.

Ismét felejthetetlen élményekkel gazdagodtunk. Hálások vagyunk az Úrnak az együttlétért, a sok kegyelemért, vidámságért.

Erősné Csató Veronika

Rozália mise

„Vége van a nyárnak, hűvös szelek járnak...”, de nem maradunk ősszel sem programok nélkül! Szeptember elsején állt be a meteorológiai ősz, s a múlt század közepe óta szeptember elsején kezdődik a tanítás. Kányádi Sándor írja *Szeptember* című versében: „Tele a hombár, tele a raktár, tele a kaptár, tele a csűr. Rászáll a nyár a legelső sárga levélre, s elrepül.” A nyár ugyan elrepült, mi is megtartottuk a „tanévnyitónkat” szeptember 4-én, az immár hagyományos Rozália misével. Várt minket a szépen felújított kápolna és a szépen rendbetartott környezete. Két karitás tagunknak köszönhetően, akik egész évben gondozzák a kápolna környékét, közhasznú munkásunk pedig erre az alkalomra lenyírta a fűvet. A kápolna csak ezen a napon van nyitva, ezért az erre haladó autók megálltak és rácsodálkoztak. Több család kisgyermekkel megérezte, nagyon örültek, hogy nyitva találták. (Reméljük legközelebb már a misén is itt maradnak!)

*Zeng a harang hívó szóval e szép ünnep estelén,
Összegyűltünk oltárodnál kél szívünkben új remény.
Földi bajban, győtrelemben tűnik, múlik életünk:
Áldozatod erejében új életre ébredünk.*

Ezzel a nagyon szép énekkel és harangszóval kezdődött a mise Szent Rozália tiszteletére, akit jellemzően a pestis járványok idején hívtak segítségül. Így feltételezhetjük, hogy a kápolna alapítása az 1730-as évek elején bekövetkezett pusztító kórral kapcsolatos. Építtetője három esztergomi polgár. A szent élettörténetét csak legendákból ismerjük. Szicíliai grófi család sarja. Fiatalon visszavonult a világtól, életét imádsággal töltve, egy Palermo melletti barlangban.

A misét László atya celebrálta. Korunk pestiséről, az önzésről és annak legyőzéséről beszélt. Az önzés ellentéte az önzetlenség, amely nem a maga hasznát keresi. (Ezt a ritka kifejezést Pál apostol használta!) A lelki önzés helyett szeretetre (és nem önszeretetre!) van szükségünk.

A kora esti áhítat agapéval zárult, ahol sokáig beszélgettek ismerős és ismeretlen emberek. Szent Rozália példája adjon mindenkinek erőt a nyarat követő estékre! A költő ezt így fejezi ki: „*A szép őszi estékben valami titokzatos és megható varázs van. A fák rikító színei – az élet szelíd mosolya, bűcsűfénye – az, amit az embernél így nevezünk, hogy: a fájdalom fenéséges szemérme.*”

Recska Valéria

Énekkari hírek

„Ne felejtkezzél el szegény magyarokról!”

Ez a fohász zengett szeptember 14-én **Ipolyszalkán**, Szlovákiában, a Nyitrai kerület Érsekújvári járásában, a Párkánytól 10 km-re az Ipoly jobb partján fekvő községben, Zimann Magdi néni és családja által gondozott Magyar Ház színes kertjében megannyi honfitársunk ajkán. A magyar és székely himnusz díszes palóc népviseletbe és ünneplőbe öltözött emberekkel együtt énekeltük a jövő évi találkozás reményében – elköszönésünk előtt...

Szalka a trianoni békeszerződésig Hont vármegye Szobi járásához tartozott, ezután az új csehszlovák állam része lett. 1938 és 1945 között ismét magyar terület volt. 2011-ben 1052 lakosából 960 magyarnak és 72 szlováknak vallotta magát.

Magdi néni már több mint tíz esztendeje szervez találkozót a világban szétszóródott testvéreinkre emlékezve. Kereszttel és zászlókkal, a Lorettói litániát énekelve vonultunk a 18. század második felében épült, Szűz Mária mennybemenetele tiszteletére szentelt római katolikus templomba szentmisére.

Az Egyházban a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe szeptember 14. *A kereszti üdvösségünk jele, fejezzük ki bátran tiszteletünket, ha találkozunk vele, tekintünk úgy a keresztre, mint annak jelére, mennyire szeret minket az Isten. Életünkben, hétköznapjainkban válaszoljunk felebarátaink és Isten feltétel nélküli szeretetével.* Ezt tanította nekem a mai szentbeszéd – Vanda Károly atya homíliája.

A szertartás után a templom előtt folytatódott az ünnepség. A letkési polgármester köszöntő szavai után az énekesek következtek. Dalolt Bernecebaráti, Kéménd, Ipolybalog, Párkány „küldöttsége”. A mi kamarakórusunk is szerepelt. *(Sajnos, több kórustag nem tudott velünk tartani... Énekkari tagtoborzó-helyzetkép az augusztusi számban olvasható. Szerk.)*

Csodálatos, általam eddig nem ismert Mária-énekek csendültek fel, mély hit, bizakodás töltötte el az előadókat. Szeptember 12-én van Szűz Mária névnapja, 15-én a Fájdalmas Szűzanya ünnepe, ezért a Máriát dicsőítő népelemek, szerzemények sora hangzott el.

Az első, akit Máriának nevez a héber Biblia, Mózes nővére, héberül Mirjam. Az egyiptomi „mri” szeretettet jelent, és a héber „iam” Isten szavak összetétele. Azaz Istentől szeretett. Mária további elnevezései: Szűz Mária, Szűzanya, Magyarok Nagyasszonya, Nagyboldogasszony, Rózsafüzér Királynéja,

Mindnyájunknak Édesanyja vagy Miasszonyunk, Magyarország Királynéja, Boldogságos Szűz (a katolikus egyház hivatalosan is Beata Virgónak nevezi latinul), Hétfájdalmú Szűzanya, olaszosan Madonna, Nagyasszony, Kisasszony, Babba Mária Erdélyben. A magyarság körében Boldogasszony és Nagyboldogasszony néven tiszteljük leginkább.

Szűz Mária alakját évezredek óta tisztelet övezi. Benne testesül meg az eszményi anya. Több ország védőszentjének választotta: Magyarország, Portugália, Fülöp-szigetek.

A Mária-kultusz Magyarországon is virágzik. Esztergomban 1038-ban Szent István király (öt túlélő fiúörököse nem lévén) a hagyomány szerint Mária – Boldogasszonynak ajánlja fel az országot. Városunkban két Mária-oszlopot is állítottak. 1740-ben a pestisjárvány emlékére (a mai Mindszenty téren található), 1905-ben Pór Antal kanonok (a bazilika előtti Szent István téren magasodik).

Szeptember 8-án **Kisboldogasszonykor** Szűz Mária születésnapját üljük. **Piliscsév** templomának Szűz Mária a védőszentje, ezért 7-én búcsút tartottak, melyre kórusunk is meghívást kapott, így együtt dicsőíthettük az Urat a csévi templom énekeseivel.

A községet szlovák nemzetiség is lakja, amely a lakosság 45,3 %-át teszi ki. A misén és az oltárkerülésen régi szlovák népelemek is felhangzottak. Vendéglátással zárult a találkozó, szereplésre hívtuk új ismerőseinket.

A két esemény megerősített abban, hogy együtt lenni szeretetben, megbecsülésben felemelő érzés. A közös éneklés pedig nagyszrű élmény!

„Máriát dicsérni, hívek, jöjjetek!”

Szentgáli Ferencné Eszter

Szeptember 9-én elkezdődött az idei évad első **bibliaórája**. **Székelly János püspök atya** sok elfoglaltsága mellett újra vállalta, hogy kéthetente összejövünk és okosít bennünket a hitben. Témánk a Krisztológia, a Krisztusról szóló tanítás.

Krisztus a keresztény hit középpontja, benne az emberré vált Istent ismerjük meg, ő a második Isteni Személy, az isteni és emberi természet egyszerre van meg benne. Ő büntelen, vétkezhetetlen. „Aki engem lát, látja az Atyát.” A Fiú által mi is fiakká lehetünk. Isten az emberi személyt tiszteletben tartja, szabadságot ad, képességet a jó felismerésére, az igazság megismerésére. Biblia-kutatók vizsgálják ezt a kettős természetet. Akit bővebben érdekel a téma, utána olvashat, megkaptuk ezeknek a könyveknek a címeit.

A hittanóra zárásaként érdekes beszélgetés alakult arról, hogy melyik rész kedves neked a Bibliából.

Következő bibliaóránk szept. 23-án lesz, várjuk, hogy jöjjetek!

Ráczkiné dr. Baghy Zsuzsa

Utolsó kenet?

Gyerekkoromban többször hallottam, hogy szegény XY-nak föladták az utolsó kenetet, ami nekem akkor azt jelentette, jön a halál. Borzongtam, féltem még az elnevezéstől is. Hosszú évekig élt bennem a furcsa, rossz érzés ezen kifejezéssel kapcsolatban. Nagy sokára lett csak világos számomra, hogy miről is van itt szó.

Arról a **beteg szentségéről**, ami pont abban segít, hogy felvéve, erőt nyerjünk bajaink, betegségeink „elbírásához”. Kapaszkodó a testi terhek türelemmel való elviseléséhez, bizakodást állapotunk esetleges javulásához is.

Ebben a hitben, szépen felkészülve járult Szent Kereszt felmagasztalásának vasárnapján 14 testvérünk a betegek szentségéhez, a 11 órás szentmisén ünnepélyes keretek között, a hívek közösségében.

Röviden...

- Október 5-én a 18 órakor kezdődő szentmise keretén belül **megújul a karitás csoportunk**. Ekkor teszik le a fogadalmat a régebbi és az új tagok. Szeretettel hívjuk erre a szép szolgálatra híveinket. Szeptember 28-ig lehet jelentkezni irodánkban, vagy a sekrestyében.
- Beindult a **hitoktatás a plébánián** is, nemcsak a hozzánk tartozó iskolákban. Ez a következőképpen alakul: hétfőn 16.30-kor László atya a 3. osztályosokat elsőadózásra készíti fel, kedden 16.30-kor a 8. osztályosokat pedig bér málkózásra. László és István atya hitoktató szolgálatába a hitoktató pedagógusokon kívül a ferences szegénygondozó nővérek és a kispapok is besegítenek.
- Folynak az egyeztetések a Vodafon Magyarország Zrt-vel, bérleti díj fejében antennát szeretnének felszerelni és üzemeltetni templomunk Táti út felőli tornyában. Az elvi hozzájárulást képviselő-testületünk megszavazta, a tervezés, engedélyeztetés a Vodafon feladata. A végső jóváhagyáshoz a Főegyházmegye egyetértése is szükséges.
- Az idén is megrendezzük a **Kerektemplom éjszakáját**. Október 11-én az előző évekéhez hasonló programokat tervezünk, ahol néhány közösség is bemutatkozik. A részletes programot később tesszük közzé. Hívunk és várunk mindenkit, a templomunkat eddig elkerülőket is!
- A hivatalok lassúsága miatt a templom szigetelési munkáit még mindig nem tudtuk elkezdni, pedig szorít a határidő. A tetőtérrel jobban állunk, de még az sincs készen.
- Október 7-én, kedden 17 órakor **szüreti szentmisét** mutat be Székely János püspök atya a Rozália kápolnában, melyre szeretettel hívunk mindenkit!

Hirdetések, programjaink

Szeptember:

23. kedd Bibliaóra Székely János püspök atyával este 7 órától.
28. vasárnap Szentírások megáldása a szentmisék után. Szentírás vasárnapja

Október:**Rózsafüzér hétfőtől péntekig este fél 6 óra**

04. szombat Cigánypasztorációs szentmise délután 3 óra
05. vasárnap Terménybetakarítási hálaadás
07. kedd Szüreti mise: este 5 óra
Bibliaóra Székely János püspök atyával este 7 órától.
11. szombat Kerektemplom éjszakája
14. kedd Imaóra: este 6 óra
19. vasárnap Misszióvasárnap
Missziós gyűjtés
21. kedd Bibliaóra Székely János püspök atyával este 7 órától.

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Cirenei Simon imája

Krisztusom!
Nem így terveztem a jövőmet.
Nem akartam veled találkozni.
Nem akartam tudni, hogy ki vagy,
          hogy miért gyaláznak és vernek Téged.
Mégis Feléd sodródtam,
          és egyszer csak azon kaptam magam,
          hogy az ostorcsapásokból nekem is jut,
          kereszted súlya pedig a vállamra nehezedik.
El akartam onnan menni,
          hisz semmi keresnivalóm nem volt ott.
Rád néztem, és mintha egy világ nyílt volna meg előttem!
Megláttam keresztetben az emberiség bűnét.
A saját bűneimet is!
Felismertem, hogy szenvedésedet értünk,
          a mi bűneinkért vállaltad,
          önként, szeretetből!
Most már vágyom arra, hogy Melletted lehessenek,
          hogy én is hordozhassam keresztet, ami az enyém is!
Köszönöm, Uram, hogy az élet forgatagában
          akaratom ellenére mégis Magadhoz vezetted!
Köszönöm, hogy felismerhettem Benned az Üdvözítő Istent!
Köszönöm, hogy e találkozás által megváltoztattad az életemet!
Királyom, erősítsd meg lábamat,
          acélozd meg akaratomat,
          hogy méltó társad lehessenek az úton!
  Ámen.

Uram, életemben oly sok az árnyék,
          de Te azt akarod, hogy fény legyenek.
Bennem még oly sok a homály,
          de Te azt akarod, hogy testvéreimnek világítsak.
Magamat is alig vonszolom,
          de Te azt akarod, hogy testvéreimet hozzád vezessem,
          Hozzád vonzzam.
Oly üres és íztelen vagyok Uram,
          de Te azt akarod, hogy a só legyek.
Uram, Te légy életem fénye, világossága, íze, jó illata!
Engedd, ha velem találkoznak az emberek,
Rád találjanak!
  Ámen.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Ormándy Imréné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2014. október
VII/10. szám

Vallomások...

Talán ez lehetne a mottója újságunk októberi számának. A tudósítások, beszámolók életünkről, eseményeinkről igyekeznek pontos tájékoztatást adni a külső történésekről, de ennél sokkal izgalmasabb, mi zajlik az embereken belül, mit indít egy-egy lelki élmény a tudósítóban, és még fontosabb, mire indítja a kedves Olvasót. Mennyire „megy át” a lelkiség. Megmozdul-e másban is valami...

Sokan, sok helyen olvastunk, hallottunk az „írástudók felelősségéről”. Ha irodalmi babérokra nem is törekszünk újságunk cikkeivel – íróival, de a hitünkről való tanúságtétel mindenképpen kitűzött célunk.

Hogy ez hogy sikerül-e? Döntse el a kedves Olvasó!

Szűz Mária, papok, kispapok édesanyja, könyörögj értünk!

Október hónap lévén a Szűzanyáról, illetve a papok és közte levő különleges kapcsolatáról szeretnék megosztani néhány gondolatot a kedves olvasóval. Külön örülök annak, hogy ezt magyarul tehetem meg, mert anyanyelvünk amilyen nehéz, épp olyan szép és érdekes fordulatokban gazdag. Szűz Máriát ugyanis a legtöbb nyelven Szent Máriaként (Holy Mary; Heilige Maria; Santa Maria) emlegetik, ami semmiképpen nem méltatlan, de mégis kevésbé fejezi ki az Isten anyjának különleges helyzetét. Az, hogy Máriát örök szüzessége kapcsán emlegetjük, egyrészt népünk mély vallásos érzékét dicséri, mellyel ehhez a dogmatikai igazsághoz hűségesen ragaszkodik, másrészt alkalmat ad nekem, mint cölibátusban élő férfinak a vele való szorosabb összefonódásra, az ő titkának alaposabb megismerésére.

A papoknak két okból is fontos a vele való kapcsolat. Bár egy életre elköteleztük magunkat Krisztus mellett, szükségünk van példaképre és segítségre ahhoz, hogy helyesen tudjuk megélni papí, azaz Krisztust közvetítő mivoltunkat. Ezenkívül pedig mi sem vagyunk másféle anyagból teremtve, mint a többi férfi, szükségünk van egy kis női figyelemre, gyengédségre, amit a Szűzanyával való kapcsolatból, mint tiszta forrásból méríthetünk. Úgy is mondják ezt az öreg papok, hogy „akinek nincs Máriája lesz majd Évája.” Szűz Máriára tehát több szempontból is szükségünk van, hiszen ő a legjobb példája annak, hogyan kell Jézust előtérbe, az emberek figyelmének középpontjába helyezni, és ő az, aki, mint Szent Fiát, úgy az ő szolgálta, a papokat is, női, anyai gyengédséggel és szeretettel veszi körül.

Nekem személy szerint, papnövendék koromban elég nagy gondot jelentett a 'kötelező' Mária tisztelet. Nem éreztem közel magamhoz a Szűzanyát mindaddig, míg egy könyörgésben el nem hangzott az a mondat, amit az írásom címéül is választottam. Akkor értettem meg, hogy egy ilyen különleges hivatáshoz nem elég az én saját akaratom és elhatározásom. Szükség van különleges segítőre is, és ekkortól kezdve nem okoztak nehézséget sem a rózsafüzér, sem a litánia, de még a Mária dogmák kicsit bonyolult magyarázatai sem. Nem állítom, hogy nincs hova fejlődnöm a Szűzanyával való kapcsolatomban, de máris nagy kedvencemmé vált a Mária imádságok közül a lorettói litánia, és nagyon várom már a májust, hogy együtt énekelhessük.

István atya

Miért megy el egy fiatal, szép, életrevaló lány szerzetesnek?

Sokakat meglepett, hogy Ancsi bejelentette, itt hagyja a világi életet és elmegy szerzetesnővének. Szerette a családját, munkahelyét, a gyermekeket, a plébániaközösséget. Sok hívó is értetlenül állt, és sajnálták, esetleg már el is temették.

Ilyenkor jönnek a kérdések:

Csalódott a szerelemben?

Rábeszélte valaki?

Valami titkos, rejtett dolog van az életében?

Nem is könnyű ezt megérteni, mert van benne valami misztérium, hasonló ahhoz, mint mikor egy lány szerelmes lesz egy fiúba, és már nem érdekeli a többi 1000, csak az az egy fiú, aki a szívét rabul ejtette. Hasonlóan történik ez az Istennel, mivel az Isten személyesen szeret minket, és egészen közel jön hozzánk. És megtörténik, hogy valakit megigéz Jézus tekintete, szépsége, jósága, és ez annyira betölti szívét, hogy úgy érzi, nem fér bele ebbe a kapcsolatba egy fiú sem. De Isten megadja a szabadságot annak, akit meghív egy ilyen szoros kapcsolatra. Nem kényszerít senkit arra, hogy csak az Övé legyen. Ha nem így dönt, az Istenben nem lesz sem harag, sem bosszú, csak szeretet. Mert az Isten csak szeretet, és a szerzetesi hivatást csak akkor érdemes vállalni, ha lenyűgözött és megérintett az Isten szeretete, ami sokkal több, mint egy emberé, és egészen más, mivel az Isten lélek.

A szerzetes nem elit katolikus keresztény, ugyanolyan esendő, mint bárki, küzdő, hús- vér ember, akit újra és újra magával ragad az Isten gyöngéd jósága és irtalma. **A szerzetes olyan ember, akit szíven talált az Isten.** Egyedül ezért érdemes elmenni papnak vagy szerzetesnek.

Csalódásból nem fakadhat boldog élet, és nem is jellemző, hogy valaki ezért választaná a szerzetesi hivatást. Ez egy tévhit. A másik tévhit, hogy olyan kis szende, ügyefogyott fiatalok valók szerzetesnőnek, mert ott nincs élet, sem boldogság. **Ha egy fiú megérdemel egy szép lányt, akkor az Isten nem? Vagy sajnáljuk Tőle?**

Szerzetesi életem kezdetén sokszor feltették nekem a kérdést: „Jé, a kedvesnővér szokott nevetni? És szabad?” Soha nem értettem, hogy miért ne nevezhetnék, hiszen, ha valaki boldog, akkor automatikusan jó kedve van. Isten az élet teljessége és az igazi boldogság forrása. Minél közelebb vagyunk hozzá, annál jobban megtapasztaljuk az igazi boldogságot. Az igazi boldogság nem egy szenvedés- és problémamentes állapot, hanem a tiszta szeretet és öröm túlcserélődése a szívünkben. És ezzel ajándékozza meg az Úr azt, aki Őt választja. Ahogy nem sajnáljuk a házasságban élőket, azért mert csak egy férfit vagy nőt választottak egy életre, és az összes többiről lemondtak, úgy nem kell sajnálni azokat a fiatal lányokat vagy fiúkat sem, akik „CSAK” az Istent választják. Benne mindent megkapnak, és még annál is többet.

Úgy, ahogy egy házasságban naponta tenni kell azért, hogy az a házasság jól működjön, a szeretetkapcsolat élő maradjon, ugyanúgy a szerzetesi életben is naponta tenni kell azért, hogy az istenszeretet ki ne hűljön a szerzetes szívében. A jó kapcsolat úgy marad meg a házasságban, ha a házastársak fontosak egymásnak, sokszor beszélnek egymással, és szakítanak időt egymásra. A szerzetességben is hasonló a helyzet, mi ezt a beszélgetést imádságnak hívjuk, és ezért is van sok imádság a szerzetes életében, és ezért van az, hogy bizonyos

dolgok nincsenek egy szerzetes életében. Az Istennel való kapcsolat kap prioritást és minden ennek rendelődik alá.

Mi van akkor, ha valaki elmegy szerzetesnek és mégsem lesz az, meggondolja magát? Ismét jönnek a kérdések, ítéletek: Miért jött haza? Biztos nem bírta stb.

A rendbelépéstől az örökfogadalomig hosszú út vezet, ez kb. 6-8 év. Ez az időszak pont ezért olyan hosszú, hogy a fiatalnak legyen ideje átgondolni hivatását, és ha esetleg felismeri, hogy más az ő útja, szabadon elmehet.

Ha valaki ebben az időszakban megy el, semmi tragédia nincs, hiszen a jelöltidő és a noviciátus ezért vannak, hogy jobban felismerjék hivatásukat.

A szerzetesi élet – közösségi élet, melyben az Isten után ott van egy közösség, aki engem befogad. Ez a közösség emberekből áll. A hivatás másik fontos összetevője, hogy a közösség igent mond rám, befogad, és az új tag is ismerkedik a közösséggel, tanul beilleszkedni.

Szerzetesnek csak testileg-lelkileg egészséges fiatal lehet felvenni, mert a szerzetesi élet és ezen belül a közösségi élet komoly alkalmazkodó- és teherbíró képességet kíván.

Nálunk, Ferences Szegénygondozó Nővéreknél a Rendbelépést megelőzi egy hosszabb ismerkedési időszak. Pl. van egy fiatal lány, valami mocorog benne, de még ő sem tudja mi az, és eljön hozzánk lelki napra, aztán nyáron a lelkigyakorlatunkra, utána mindegyik házukba elmegy egy-egy hétre, hogy lássa, kipróbálja ezt az életet. Tartja velünk a kapcsolatot, és ezek a találkozások segítik őt, hogy dönteni tudjon. Ha úgy érzi, hogy ez az, amire ő vágyik, akkor kéri a felvételét a Közösségbe.

A Tanács meghallgatása után az általános főnöknő dönti el, hogy felvételt nyert-e az illető.

A felvétel után megkezdődik a **jelöltidő**, ami 1-2 év. A jelöltidő alatt a fiatal beköltözik a Közösségbe és ismerkedik a szerzetesi élettel, részt vesz a különböző szolgálatokban. Ebben az időszakban a jelöltmesternő kíséri, aki számára tanításokat tart. Ahhoz, hogy a szívében is meg tudjon érkezőni a közösségbe és elcsendesedjen az imában, szükséges, hogy felvegyen egy távolságot az addigi életterétől.

A jelöltidő egy nagyon szép és izgalmas időszak, még minden az újdonság erejével hat, sok közös program, esemény és feladat szeljesíti. Emellett egy küzdelmes időszak, hiszen sok új dolgot kell megtanuljon, megszokjon, elfogadjon, amit eddig nem csinált, vagy teljesen másképp csinált. (Folyt. köv., szerk.)

*Takács M. Klarissa
ferences szegénygondozó nővér*

Szenior imaklubunk

Ez év januárjában alakultunk azzal a céllal, hogy felnőtt gyerekeinkért és unokáinkért közösen imádkozzunk, rájuk az Úristen oltalmát, áldását kérjük. **Minden hónap első hétfőjén este hat órakor** jövünk össze a plébánia emeleti hittantermében. Szorgalmasan és szeretettel kérjük imafüzetünk segítségével is a kegyelmet, hogy maradjanak meg a Jóisten közelében, illetve, ha átmenetileg el is kalandoztak, visszatérjenek Hozzá.

Összejöveteleink második részében hitünkben igyekszünk kicsit előbbre jutni, ismereteinket bővíteni, egy-egy témában véleményt cserélni, egymást meghallgatni. Kétszer vendéget is hívtunk már, Szontagh tanárnőt, aki a mentalhygienie területén is igen járatos. Óráin a vén diák izgalmaival dolgoztunk, oldottuk meg a találkozásaink során szerzett ismereteinket összefoglaló, szórakoztató, elgondolkoztató feladatokat.

Imaalkalmainkat szerény kis agapéval zárjuk, kellemes, levezető beszélgetéssel összekötve. Örömeinkre szolgált, hogy legutóbb a káplán atya is velünk „dolgozott”.

NY.M.

Október első hétfőjének Szenior összejöveteletét egy nappal korábban, vasárnap tartottuk, **Vácon. Ezt a zárandoklatot is gyermekeinkért, unokáinkért ajánlottuk.** Még esett az eső, mikor a város szélén álló Hét kápolnához érkezünk, de a keresztutat már szép időben kezdtük és mondtuk végig. Az időjárás aztán egész nap kegyes volt hozzánk.

Következő állomásunk a ferences templom volt, ahol P. Tömördi Viktor ofm. fogadott, aki jelenleg a kolostor egyedüli lakója. Ő is csak – ahogy viccesen mondta- „vikendházként” használja. Általában heti 1-2 napot tölt ott, egyébként a pesti rendházban él, ott szolgál.

A gyönyörű barokk templom és az elárvult rendház bemutatása után megcsodáltuk a panorámát, majd az atya ebédre hívott minket. Saját maga főzött. A bőséges, több fogásos, finom étek és a kávézás után megtartottuk klub összejöveteletünket, ahol imával és énekléssel emlékeztünk jöveteletünk céljára.

A váci székesegyház meglátogatása után visszamentünk a barátok templomába, ahol vendéglátónk által celebrált 5 órai misével zártuk ezt a közösségformáló, szép napot.

Különösen érdekes volt Viktor atya őszinte, közvetlen vendéglátásának az a része, amikor elmesélte évekkal ezelőtti olaszországi súlyos busz-balesetének máig ható történetét.

Erdősné Klári – nak diktálta Péter

Nyugdíjas évnnyitó

Veni Sancte Spiritus – Jöjj Szentlélek, Úristen!

Isten kegyelmével elérkeztünk szeptember 20-ához, amikor a hosszú nyári távollét után ismét együtt lehetünk nyugdíjas testvéreinkkel. Örömteli szívvel, szeretettel üdvözöltük egymást, szinte az eddigi teljes létszámmal.

Ezt éreztük, amikor közösségi kis termünk fehér abroszán mindenkit kedves virágcsokrok vártak, Á. Katika szőlővel, almával teli gyümölcskosarával az asztal közepén. Hálatelt szívvel köszöntük meg Gondviselő Istenünknek a kezdő imával, hogy vigyázzon ránk a nyár folyamán. Ezt segítették imáikkal K-né Erzsike és B-né Ancika nyári lourdes-i zárandokútjukon, ahol kérték a Boldogságos Szűzanya közbenjárását nyugdíjas közösségünk testi-lelki egészségéért, amiért sok köszönettel tartozunk.

László atya kedves köszöntése után megismertetett minket a plébánia jövőbeni eseményeivel. Gazdag program ígérkezik már október hónapban: a Mindszenty iskolában az idősek köszöntésére hívnak bennünket, majd 11-én kerül sor a Kezretemplom éjszakájára, ahol minden korosztályt várnak változatos műsorok – este 6-tól az éjfélfele befejezésig.

Ferenc pápa jövőre meghirdette a Szerzetesek évét, amire László atya már most gyűjti és szervezi plébániánk találkozásait, közös programjait a szerzetes közösségekkel. Mindehhez kérte a mi segítségünket is, hogy imaháttérrel járuljunk hozzá a várható események sikeréhez.

Időközben megérkezett új káplánunk, István atya, hogy megismerje közösségünket. Vele együtt is kellemesen töltöttük az időnket az elkészült szendvicsek és finom tea elfogyasztásával.

Kérjük a Mindenható Isten szerető segítségét, kegyelmét és égi Édesanyánk közbenjárását, hogy nyugdíjas közösségünk továbbra is együtt maradjon szeretetben, örömeinkben.

Várjuk további testvéreink csatlakozását is körünkbe, az imaháttér bővítésére! Kövessük Szent II. János Pál pápa buzdítását:

*„Nincs jobb közösségformáló erő
a szerető Istennél!”*

Október 4-én ismét szép eseménye volt nyugdíjas közösségünknek. A Mindszenty iskola aulájába voltunk hivatalosak, ahol a harmadikosok vártak minket. Az **Idősek Világnapja** alkalmából értékes, tartalmas műsorral készültek, amiben az osztály minden tanulója szerepelt. Megható, szívszorító versekkel, énekekkel, fuvola és gordonka kísérettel köszöntötték a nagymamákat, nagypapákat. Könnyek között csodáltuk a gazdagon összeállított programot, ami R-né Aranka tanító nénijük gondos felkészítő munkájával született. Szívből köszönjük fáradtságát, Isten kegyelme kísérje továbbra is.

A műsor végeztével megajándékoztak minket egy el nem hervadó színes kis virágcsokorral, amit a szorgalmas gyerekek készítettek. Ezt kiegészítette az iskola és a plébánia emléklapja: rózsafüzér-ima köszöntéssel.

Hálával köszönjük meg Urunknak, Istenünknek, hogy idős napjainkban is irányítja sorsunkat, segíti életünket, és a maihoz hasonló élményekkel ajándékozza szeretetét részünkre. Hála legyen!
Bányai Pálné

Karitás hírek

„Add, hogy mindig önzetlenül tudjak segíteni keresztjüket viselő felebarátaimom!”- olvashattuk Szent II. János Pál pápa imájában.

Október 5-én azért került sor az esti misén fogadalomtételünkre, hogy Isten segítségét kérjük további szolgálatunkra. A tavaly végzett egy éves zsinati munka után, amely plébániánk megújulását szolgálta, kérte László atya, hogy újuljon meg karitásunk, tegyenek fogadalmat a régi és a frissen belépett tagok. (Örömmel írom, hogy vannak újak!) A plébános atya prédikációjában kiemelte, hogy csoportunk feladatai között nem a ruha és élelmiszerosztás a legfontosabb, hanem **Krisztust kell eljuttatni az emberekhez**, ahogy Soren Kierkegaard írja:

„Urunk és Megváltónk, hadd álljon példaképed tisztán és világosan lelki szemeink előtt, hogy szétoszlassa a ködöt! Segíts nekünk, hogy Téged követve érkezzünk meg üdvösségedbe, és otthon találjunk Tenálad!”

Assisi Szent Ferenc nevét vettük fel, aki a ferences rend megalapítója. A szegénység hirdetésével az Egyház egyik legnagyobb belső megújítója. Imádságait túlnyomórészt rendtársai jegyezték le. Naphimnusa a középkori keresztény költészet egyik legszebb alkotása. Ígérjük, hogy munkánkat az ő szellemében próbáljuk legjobb tudásunk szerint végezni, különösen is szem előtt tartva a Naphimnusz utolsó sorait:

„Dicsérjétek az Urat és áldjátok,
És mondjátok hálát Neki,
És nagy alázatosan szolgáljátok!”

A szentmise Durzák Anna tanárnő szavalatával zárult, aki **Szent-Gály Kata Testamentum** című versét mondta el, amely Assisi Szent Ferencről szólt. A vers minden sora szíven üt bennünket, az egészet ide írám szívesen, de befejezésül álljanak itt csak az utolsó sorok.

„Testvérek, engem Isten hazavár,
tegyetek le a puszta földre.
Megyek élni és megmaradni
és befogadni Őt, örökre.
Szeretnék úgy kiüresedni,
amennyire csak még lehet--
Rátok hagyom a szegénységemet,
a szívemet.”

Recska Valéria

Október 7-én került sor az immár hagyományos **szüreti misére** a Rozália kápolnában.

Sok helyen szeptember 29-én, ezen a jeles napon kezdődik a **szüret**. A rákészülődés, a szüreti munkák meghatározták a szeptember végét és az októbert, pontosan 28-ig, mert az időjárástól és borfajtától függően a szüreti időszak ezen két dátum közé esik – olvashatjuk a Színes kalendáriumban.

Az ide kapcsolódó multság ősi, pogány ünnep. A régi görögök Dionüszoszt, a szőlő, a vidámság és a mámor istenét ünnepelték ekkor, és borral adóztak az isteneknek. A magyarság már a honfoglalás előtt ismerte a szőlőt. A szőlőművelők a szüret után fizették be a kötelező dézsmát. Csak ez szomorította meg ezt a vidám őszi munkát. (Ugye ismerős napjainkban is adófizetés esetén.)

A misét Székely János püspök atya celebrálta. Prédikációjában Csehov megrendítő novelláját mesélte el, amely arról szól, hogy egy házaspár férfi tagja nagyon gonoszul bánik a feleségével. Amikor az asszony beteg lesz, elviszi orvoshoz. Az úton átgondolja az életét, rádöbben, mennyire rossz volt, de mire az orvoshoz érnek, az asszony meghal. János atya ezzel arra figyelmeztet minket, nehogy késő legyen!

A szentmisét agapé követte. Szép őszi estéket kívánva szeretnénk köszönetet mondani azoknak a támogatóknak, aki segítségével a kápolnában tartott mostani és a Rozália napi szentmise igazán széppé sikeredett: *a Vadász boltinak, a Holop virágüzletnek és Vincze Ferencnek.*

Recska Valéria

Az idén is nagy sikerrel került megrendezésre a Kerektemplom éjszakája. Az este 6 órai szentmisével kezdődő és az éjféle szentségi áldással záruló színes, változatos, tartalmas program sokunknak – szereplőknek, szervezőknek és résztvevőknek – emlékezetes, szép perceket, órákat adott. Jó volt megint érezni az összetartozás, a közösségbe tartozás örömeit.

Gyermekotthonból a templom éjszakáján

A múlt évben még csak áhítoztunk rá: hallottuk az „idősebbektől”, vagyis azoktól, akik már második éve a gyermekotthonban voltak, hogy milyen érdekes, milyen szép volt a Kerek templom éjszakáján. Leginkább az fogott meg minket, hogy mindenki milyen kedves volt velük, hogy többen megszólították őket és nagyon barátságos, otthonos volt az egész helyzet. Most eljött a mi időnk: már épp elég régóta az otthonban élünk, már sokat változtunk, fejlődünk, többen bibliakörösök is vagyunk – most ránk számítottak a szervezők.

Előző években – erről a nevelőtanárunk mesélt – főként a tanult musical-ekből, meg énekarunk programjából állt össze az előadás. Meg azokból a kisfilmekből játszottak le valamennyit, amelyeket az intézet életéről készítették.

Ebben az évben valami mást választottunk. Törtük a fejünket, hogy lehetne újra, újszerűen bemutatni a mi sajátos közösségünket. Annyi minden az eszünkbe jutott! Tanárunk először azt kérte tőlünk, hogy szedjük össze a gondolatainkat, az emlékeinket. Hogy kerültünk először kapcsolatba Esztergommal, mikor hallottunk először erről a városról, az ide telepített speciális gyermekotthonról? Nem is gondoltuk volna, milyen erővel öntöttek el az emlékek! Ami csak felrémlett bennünk ebből az időszakból, azt mind leírtuk. Nagyon érdekes volt, kicsit hasonlított az önismereti tréningjeinkhez: milyen voltam akkor, milyen ember vagyok ma, hogy látom saját magam, mi történt velem azóta. Végül is, mondjuk ki: annak idején nagyon kevesen voltak közöttünk, akik egy kicsit is szívesen jöttek ide. De hát ez a dolog lényegéből fakadt: abban az időben sok, ma már helytelennek látszó dologról, viselkedésről azt gondoltuk, hogy valójában úgy kell csinálni, nem

baj, ha fáj – akár magunknak, akár másoknak. A pillanatnyi öröm, a kicsi megkönnyebbülés is nagy jutalom volt nekünk.

Hiszen annyit kínlódtunk előtte – nem volt jó gyerekek lenni. Egyáltalán nem volt jó. Tényleg folyton menekültünk, sodródtunk. Így utólag már látjuk: sok segítséget kaptunk, de valami miatt nem tudtunk, nem akartunk élni ezekkel a felkínált lehetőségekkel. Hiába figyelmeztettek bennünket: „ha így folytatod, zárt intézetbe kerülsz, meglásd Esztergom lesz a vége!!!” Hát Esztergom is lett a vége – meg valami újnak a kezdete is.

Ennek az új lehetőségnek az alapja: rendszeresség és rengeteg értelmes elfoglaltság. Világos értékelés, sok-sok visszajelzés, töménytelen figyelem, hiányosságok pótlása és tehetőség gondozás minden irányból. Ez valójában Esztergom. Ilyen a mi gyermekotthonunk. Néha nagyon nehéz, mert nagyon elfáradunk, nem szoktunk hozzá ilyen szorgalmas, kitartó munkához – meg nagyon hiányoznak a családtagjaink, a régi ismerősök, haverok.

Először rengeteg élethelyzetet kiválasztottunk – igazi „agymenés” volt! – amik szerintünk jellemzik a gyermekotthonos mindennapjainkat. Aztán szűrni kezdtük, mi az, ami tényleg nagyon beszédes lehet a „kintiek” számára, és mi az, amit jól be is tudunk mutatni, meg tudunk fogni. Versengtünk a különböző szerepekért, de megelégedtünk azzal, ahogy végül alakult, mert mindannyiunknak valami testre szabott jutott. A szövegeket, sőt a mozdulatokat is először rögtönöztük, aztán rögzítettük a legjobbnak tűnőt. Egy-egy jelenetnél először mi is elérzékenyedtünk, kicsit elakadt a lélegzetünk, de aztán átbeszélgettük a helyzetet, megosztottuk egymással az érzéseinket, és tanárunk mindig azt is tisztázta: kinek mekkora a teherbírása, meg tudja-e csinálni, nem túl megterhelő-e az adott szituáció bemutatása.

Sok mindent megtudtunk magunkról ebben a folyamatban. Kicsit izgultunk a bemutatkozásunk előtt, de azt is megértettük, hogy ez nem verseny, itt nem „jegyre megy a játék”, ez tőlünk egy ajándék, és biztosak voltunk abban is, hogy bármit viszünk – szeretettel, bizalommal fognak minket fogadni ott, a templomban. Mindenki azt rakta ebbe a kis műsorba, ami telt tőle: van aki igen jól tud énekelni, van aki méltóságteljesen, ügyesen táncol, van aki egy-egy mozdulatba tudja beleadni szívét-lelkét. Nagyon jól éreztük magunkat a felkészülés alatt – pl. egyszerű volt, hogy a helyszínen is gyakorolhattunk, mivel hétköznap nyitva van a templom hosszú ideig, az itt felügyelő biztonsági őről rengeteg gyakorlati segítséget kaptunk. Nagyon izgalmas volt pusztán az is, hogy este kimentünk az intézetből, és a késő őszi finom melegben sétáltunk. Aztán nagyon meglepődtünk, milyen hatalmas tömeg volt a nyitó misén, tetszett a Mindszentyek műsora. A saját bemutatkozásunk alatt hamar megszabadultunk a drukkától – mert nagyon hamar megérezte a felénk irányuló figyelmet, elfogadást. Örömmel ültünk le a taps után – és az egyikünk odasúgta a másiknak, ahogy már a következő műsor ment: „most úgy érzem magam, mintha otthon lennék...” Köszönjük a lehetőséget!

Írták a gyermekotthonos fellépők:

Heidinger Natália, Hegyi Klaudia, Jónás Renáta, Sipák Dzszenifer, Orsós Zsanett, Slomó Dzszenifer, Törös Kinga és nevelőjük, Kiss Lászlóné Kamrada Bernadett

Vajon milyen démoni erők szakították el ezeket a fiatal lányokat a családjuktól, szeretteiktől? Milyen hatások, események, történések juttatták őket tizenéves korukra a gyermekotthonba? Mennyi szenvedésen, sötétségen keresztül vezetett ideig is útjuk, és „örökölt” hátrányukat vajon sikerül-e valaha ledolgozni?

Az útjukon valahol tartanak éppen, de ahogy az egyikük vallotta, új lehetőségeket nyitogatnak előttük, az egyik ilyen talán a legfontosabb – ha ezt még nem is így élék meg – Krisz-

tust, a hitet is megismerhetik, és ez, ha komolyan veszik, más irányt szab az életüknek.

Egy csepp a tengerben, hogy vendégeink voltak és „meghallgatásra találtak”. De talán az a sok barátságos arc, a mosoly, pár biztató, dicsérő szó, a szeretet gesztusai – amit körünkben megtapasztaltak – segítenek nekik bízni az Emberben és az Istenben! Köszönjük tanúságtételüket! És köszönjük mindazok szolgálatát, akik segítik őket embernyi Emberré növekedésükben. (Szerk.)

Röviden...

- November végén zsinati napot tartunk. A Hit évében szervezett „akciónk” folytatásaként – most már kötetlenebb formában – újra összejövünk, hogy plébániánk, egyházközségünk életéről beszéljünk, tanácskozzunk. Szeretnénk áttekinteni a helyzetünket, a változásokat az elmúlt évre vonatkozóan. A tavalyi bizottságok tagjain kívül hívjuk a képviselő-testület tagjait, és minden érdeklődőt, aki szívén viseli közösségünk (hit)életét. Érdemes már most készülni kérdésekkel, javaslatokkal erre a közösségépítő napra.

- A szegényházi kápolnában (Terézia út) újra van szentmise, amit Székely János püspök atya a cigány testvéreinknek tart keddenként 17 órakor. Természetesen bárki mehet, a környéken lakó idősebbek megörültek ennek a lehetőségnek. Sajnos, eléggé lepusztult állapotban van a kápolna, a villanyt is mostanában kötik vissza, a hangosítás kialakítása folyamatban van.

Hirdetések, programjaink

Október:

Rózsafüzér hétfőtől péntekig este fél 6 óra

- 19. vasárnap Misszióvasárnap – missziós gyűjtés
Bérmálkozók bemutatása a 11 órai misén
- 21. kedd Bibliaóra Székely János püspök atyával
este 7 óratól
- 24. péntek Megemlékezés Guanella Szent Lajosról:
este 6 óra
- 25. szombat Gyógyító imaszolgálat, szentmise:
délután 3 óra

November:

- 01. szombat Mindenszentek: szentmisék délelőtt 9 óra és
este 6 óra
- 02. vasárnap Halottak napja, az esti szentmisében
requiem halottainkért
- 04. kedd Bibliaóra Székely János püspök atyával
este 7 óratól
- 07. péntek Ünnepi gyászmise az elhunyt plébánosokért:
este 6 óra
- 08. szombat Képviselő-testületi kirándulás
- 18. kedd Imaóra: este 6 óra
- 19. szerda Szent Erzsébet kenyér osztása: este 6 óra
- 23. vasárnap Szent Erzsébet gyűjtés
- 25. kedd Bibliaóra Székely János püspök atyával
este 7 óratól
- 29. szombat Zsinati nap

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2014. november
VII/11. szám

Adventtel új egyházi év kezdődik. Sok minden befejeződött, elmúlt, de az Úr érkezésére várva nap mint nap új dolgok kezdődnek, indulnak életünkben. Minden nappal közelebb kerülünk a „nagy találkozáshoz”, kérdés, mennyire tudatosodik ez bennünk.

A kegyelem ajándéka árad felénk, az egyház szolgálata által, testvéreink által, körülményeink által, és bármennyire prüszkölünk is tőle – a keresztsjeink által is! Az adventi elcsöndesedésünkben, várakozásunkban érdemes kinyitni szemünket, fülünket és főleg szívünket, hogy észrevegyük a felkínált lehetőségeket.

Az új egyházi évvel, advent első vasárnapjával indul a megszentelt élet éve. Ennek a gondolatnak egyházközségünkben – és újságunkban is – nagyobb figyelmet kívánunk szentelni. Köszönjük meg az Úrnak, hogy meghív és elküld köztünk papokat, szerzeteseket! Figyeljünk rájuk, és vegyük igénybe szolgáltatukat, mikor Isten útjairól, kegyelméről tesznek tanúságot, tanítanak bennünket...

Úrjövét!

„Harmatozzatok magasságos egek, s a felhők hozzák az Igazat.”- hangzik fel az adventi vasárnapok vigíliáján az ének, miközben meggyújtjuk a koszorú egy-egy gyertyáját. Ez a kicsit mélabús, de szívünk mélyéig ható dallam az izgatott várakozás feszült, de egyben jóleső érzésével tölt el. Persze biztos vagyok abban, hogy karácsony ünnepe idén sem marad el. Ennek ellenére, vagy talán éppen ezért várakozni jó! Legalább is olyan dolgokra, amik örömmel töltik el a szívünket, amelyek fényt hoznak, ünnepet a hétköznapok tengerébe.

Persze tudom én, hogy manapság már mindenhez azonnal hozzá szeretnénk jutni, nem is azért, mert ez kényelmes, sem amiatt, hogy a sietség hasznot hajt, sokkal inkább azért, mert megtehetjük. Nem akarunk várni, várakozni, mert elfecsérelt időnek tűnik, mert így szoktuk meg a mindennapok rohanásában, és talán azért, mert kicsit félünk attól ami/aki szembe jöhet velünk várakozás közben. Szeretjük a kiszámíthatóságot, de szenvedünk is tőle, futólag elgondolkodunk, hogy hova is tart a világ, de nincs időnk megállni és új ösvényt választani.

Pedig ez ember-létünk egyik sajátos vonása, van képességünk és lehetőségünk arra, hogy döntéseket hozzunk, akár hibákat is, mert ezek nem véglegesek, alakíthatóak, egy újabb döntéssel, egy kis irányváltással mindig javíthatóak. De ez csak akkor sikerülhet, ha hajlandóak vagyunk megállni és várni egy kicsit, egy jelre, egy találkozásra, egy apró mozzanatra, ami ráirányítja a figyelmünket a saját tökéletlenségeinkre, vagy egyszerűen csak változásra sarkall, a jobb felé irányít. Ez természetesen fakadhat a napi rendszerességgel elmondott imákból is, vagy szolgálatokból, amiket már-már rutinszerűen teszünk. Mégis, nem ritkán valami váratlan, előre nem tervezett, új dolog az, ami igazán megújít, felráz bennünket.

Azért fontos néha teret, időt engedni a váratlannak, a véletlenszerűnek a jól megtervezett és kiszámítható életünkben, hogy tudjunk Isten kifürkészhetetlen útjain járni. Igazán örömteli találkozás persze szinte elképzelhetetlen (legalább is számomra) egy kis készüllet, egy kis várakozás nélkül. Anélkül, hogy már előre örülnék, készülnék a nekem kedves személlyel való együttlétre. Számomra erről szól az adventi időszak. Ezért fontos, hogy **ne hagyjuk a várakozás, a készülődés lehetőségét elveszni.** Talán éppen közben ér majd kellemes meglepetés, de a végén, amikor elérkezik a találkozás pillanata - egészen biztosan.

István atya

A jelöltidőtől az örökfogadalomig a Ferences Szegénygondozó Nővéreknél (2. rész)

„Mindnyájunknak van valamilyen hivatása. Hivatásunk nem egy, hanem két akarat összjátékából alakul ki.”

Thomas Merton

A szerzetesi életben a **jelöltidő** egy ismerkedési idő, melyben a jelölt már beköltözik és aktívan részt vesz a nővérek életében: közös imádság, munka, szolgálatok - fokozatosan beletanul, beleszokik a szerzetesi életbe. Ez az időszak 1 vagy 2 év attól függően, hogy kinek mennyi időre van szüksége. Amennyiben a jelölt jól érzi magát és a nővérek is úgy látják, hogy alkalmas erre az életformára, kérheti a noviciátus megkezdését az általános főnöknőtől.

A **noviciátus** a beöltözéssel kezdődik, amikor a jelöltre ráadják Szent Ferenc barna habitusát, a kordát, a fátyolt, és a rózsafüzért. Ez egy igen szép és bensőséges szertartás keretében történik. A beöltözés szertartásának a lényege: Krisztusba öltözni, Krisztus lelkületébe „belebújni”, Krisztus lelkületét magunkévá tenni. A beöltözés végén az új novícia kezébe kapja Krisztus keresztségét és azt mondja: „Távol legyen tőlem másban dicsekedni, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztségében, aki által megfeszítetett nekem a világ és én a világnak” Gal 6,14.

A noviciátus egy éves, mely egy csendesebb, imádsággal és tanulással eltöltött időszak. Ez alatt az egy év alatt nincs külső szolgálat, hanem ez az idő arra szolgál, hogy a noviciának imádságban, lelki tanulmányokban elmélyülve formálódjon a szerzetesi hivatása, és felkészüljön a fogadalomra. A novícia megismerkedik a Rend történetével, a szerzetesség történetével, a Liturgiával, a Rendünk Regulájával és lelkiségével, de legfőképpen az imádsággal.

A noviciátusban sajátítja el az újoncnővér a szerzetesi élet alapjait, amelyre egész élete épül. Ezért a **szerzetesi képzésben ez egy kiemelten fontos időszak**, melyet átsző sok közös rendi program, havonta kirándulás, csendes napok, örömteli közösségi együttlétek. Mivel ez egy csendesebb időszak, ahol a novícia mélyebben találkozik Istennel és önmagával, hivatása vagy erősödik, vagy kikristályosodik, hogy nem ez az ő útja.

Lehet, hogy több jelölt öltözik be egy szerzetesrendbe és évközben megerősödik bennük, hogy más az ő hivatásuk. És ebben nincs semmi rossz, ez így van jól. Ezért van a noviciátus, hogy **letisztuljon** a hivatása: **ez-e az ő útja?** A noviciátusban a noviciamesternő vezetése alatt van a novícia, ő készíti fel a szerzetesi életre és a fogadalomtételre.

Amennyiben a novícia fogadalmat kíván tenni, írásban nyújtja be kérését az általános főnöknőnek, aki a noviciames-ternő meghallgatása után és a Rendi Tanács beleegyezésével engedi fogadalomhoz az illető nővért. Először egy évre teszi le a nővér a tisztaság, szegénység és engedelmisség fogadalmát.

A fogadalmétellel megkezdődik a **juniorátus időszaka = ideiglenes fogadalmas időszak**. A fiatal nővér küldetést kap, hogy a szegények közötti szolgálatban egyre felelősségteljesebben vegyen részt, megélve az ima és a szolgálat egységét a mindennapokban.

Dispozíciót, helyezést kap, kikerül a noviciátusból, és **valamilyen házukba kerül, konkrét munkakört kap**. A juniorátus időszakot (3-6 év) koronázza meg az **örökfogadalom**.

Az örökfogadalomban Igent mondunk Istennek örökre, egy életre: minden földi kötelektől szabadon, Isten gondviselésére hagyatkozva adjuk át magunkat teljesen a minket szerető Istennek, megfogadva, hogy örökre engedelmisségben, szegénységben és tisztaságban élünk. **Az örökfogadalommal válik a nővér a Rend teljes jogú tagjává.**

„Hivatásunk nem valami természetfölötti lottójáték, hanem két szabadság, s ezért két szeretet együttműködése.” (Thomas Merton)

Takács M. Klarissza nővér

Bérmálkozásra készülünk

Gyönyörű ünnep volt számunkra október 19-e, vasárnap: Janka lányunk és 13 társa a Szent Anna templom közössége előtt ünnepélyesen kötelezte el magát, hogy a pünkösdi bérmálásra odaadással készül. Mindeddig nem volt részünk ilyen személyes, mindenkit, főleg a fiatalokat megindító, megérintően szép bérmálkozást előkészítő szertartásban. Az ünnep része volt a szeptember óta zajló hittanórákon túl a szentgyónás is.

A 11-es misén a bérmálkozók az első padokban foglaltak helyet, az alkalomhoz öltözve. Természetesen a felolvasást is ők végezték.

A prédikáció után László atya név szerint szólította a fiatalokat, akik komolyan és határozottan válaszoltak. Majd egyenként térdeltek az atya elé, aki keresztet rajzolt homlokukra, ajkukra és szívére. Ezután a Szentírást mutatta fel nekik, mint Isten személyes üzenetének forrását.

A szentmise végén a plébános atya kérte a hívő közösséget, hordozza imáiban a fiatalokat, hisz nem egyszerű a hit megélése, megvallása és továbbadása napjainkban.

Akiket tehát imáinkkal kísérünk: **Juhász Adrienn, Huber Zoltán, Barta Ágnes, Torma Eszter, Németh Bettina, Kómár Gergő, Gergác Bendegúz, Diószegi Dóra, Gere Levente, Cserép Nóra, Gábor Ágoston, Kosztolányi Márk, Aranyossy Tamás, és Marek Janka.**

Marek Éva

60 évvel ezelőtt, 1954. október 24-én Dr. Bucsí József plébános úr előtt közel 40 fiatal lány esküt tett, hogy a „*Boldogságos Szűz Máriáról nevezett, Szent Erzsébet pártfogása alatt álló, egyházilag az Esztergom Szentgyörgymezőn alapított Mária Kongregációba*” lép, és ennek alapján részesül a római főkongregáció összes kegyelmeiben, búcsúiban és kiváltságaiban, és ezen önfelajánlása a boldogságos Szent Szűz tiszteletére örök időre szól.”

Ezen - immár megsárgult - emléklap szövegével emlékezünk évfordulónkra, ifjúságunk szép idejére, a kongregációban töltött boldog évekre, akkori tisztelendő atyánkra, valamint a prefektára és titkárra: Bádi Annára. Az egykori Mária-lányok könnyekig meghatódva fogadtuk most, hatvan év elteltével plébánosunk, Prokriva László atya áldását Szent Anna templomunk Szűz Anya oltáránál.

Lélekben visszafiatalodva köszönjük ezt a szép ünnepet, Szendrőné Erzsikének a kedves ajándékot, legfőképpen pedig a Jóistennek, hogy mindezt megélhettük.

Bartus Mihályné, Fiedler Gyuláné, Gál Lajosné, Kondár Béláné, Szurdi Andrásné nevében is:

Ányistik Lajosné

Talán nem mindenki számára ismeretes ezen egyesület. Álljon hát itt tájékoztatásul néhány sor Bangha Béla S.J. 1921-ben megjelent - Mi a kongregáció? című füzetéből. „Mária-kongregációnak nevezzük azokat a hitbuzgalmi egyesületeket, melyeknek tagjai többnyire világiak, akik a Mária-kultusz intenzívebb művelése által akarják a katolikus valláserkölcsei életet mindenekelőtt önmagukban, másodsorban környezetükben előmozdítani... A kongregáció célja tehát a katolicizmus belső megszilárdítása. Példaképe Szűz Mária, tagjai Szűz Mária „díszőrsége”... Egyazon kongregáció csak egyazon rend- és nembeli egyéneket tömörít, így van külön kongregációjuk a férfiaknak, nőknek, lányoknak, tisztviselőknél, iparosoknak stb... (Szerk.)

Krisztus, mint történelmi személy

Ki is volt Krisztus? Valóban hús-vér ember volt? Hogy nézhetett ki? Milyen gesztusai voltak?

Ezen kérdések mindnyájunkban felvetődnek. Ezen – és hasonló – kérdéseknek csak egy részére kapunk választ. Nyilván azokra, amik a tanításához elengedhetetlenül fontosak. A történelmi hely és idő meghatározásokban, az események leírásában és részleteiben azonban már vannak eltérések, mind az evangélisták könyveiben, mind a korabeli történelmi forrásokban. De hogy Jézus létező, történelmi személy volt, ez utóbbiak is bizonyítják.

Jézus „meghatározásával” már a kortársak is foglalkoztak. Személye, tanítása több egymással összefüggő, egymásra ható tudományágnak adott máig ható feladatot. A fokozatosan kialakuló **krisztológia** a többi tudományággal, ismerettel együtt fejlődik. Talán a történészek és a filozófusok birkóztak legtöbbször Krisztus „elhelyezésével” saját szakterületükön. A teológia pedig Istent, a kinyilatkoztatást, egész hitrendszerünket próbálja elemezni, értelmezni. Mivel Jézus Istennek az emberek felé kimondott Igéje, benne kaptuk az egész kinyilatkoztatást – az eredeti, hiteles forrásból.

Székelly János püspök atya főleg ezen három területen próbálja „emberközelbe hozni” számunkra Őt az ideai bibliaórákon. Sok érdekes dolgot megtudtunk, és a kérdések csak újabb kérdéseket generálnak...

Meg kell vallanom (talán többen szintén hasonló cipőben járnak), ennyire közelről Jézus személyéről nem gondolkodtam, fontosabb volt a tanítása, útmutatása, példája. De rá kellett jönnöm, a tanítást is jobban megértem, elfogadom, ha az Istenemberről többet megtudok, hozzá ilyen vonatkozásban is közelebb kerülök.

Hát ezért ajánlom mindenkinek János atya bibliaóráit, amit kéthetente a plébániánkon tart.

Ny. L.

EGÉSZ-séget szolgáló csalódások

(Evangelizáció, gyógyító szolgálat

– Esztergom, Szent Anna templom 2014. október 25.)

Mindnyájan vágyunk az egészségre, az EGÉSZ-re, a harmóniára, békességre, az elvehetetlen öröme. Különböző utakon keressük is a gyógyulást. Leginkább a szenvedés orvosságát kutatjuk.

A Szentírás minden napra juttat nekünk a „*Ne félj!*” bátorításából, hiszen annyiszor szerepel benne, ahány napja van az évnek. Ha félelmeink tartósan bennünk maradnak, megbetegítenek. Van azonban egy kifejezetten gyógyító, építő félelem: az istenfélelem, mely a Biblia szerint a „*bölcsesség kezdete*”. Ez az egyetlen félelem, mely kedves Istennek. Ha a teremtményektől (beleértve az embereket – köztük magamat – és a bukott angyalokat is!), azok véleményétől, elvárásaitól *tartósan* félek, az bénítóan fog hatni életemben, mert elterel a felismert jótól, és elbátortalanít az Úrtól kapott kreativitásban, talentumokat kamatoztató, odaadó életben. Ha viszont Isten gondolata, az Ő véleménye érdekkel, azt keresem, és arra építek, abba bele fogok gyógyulni.

A vágyott „egész”-ség csak az Isten és az ember felé forduló, Te-központú életben rejlik. Ez a radikális odafordulás a „Te” felé nem hab a tortán, hanem a lényeg. Az istenfélelem elkötelezett szeretet Isten és ember iránt. Fantáziám összekapcsolta Mózes és Áron csodás botjával ezt a témát. Amikor a fáraó kemény szívűségében jelet kér, Áron Mózes kérésére eldobja a botját, és az kígyóvá változik. A fáraó varázslói is produkálni képesek ugyanezt a jelet, egy óriási különbséggel: az Áron botjából lett kígyó elnyeli az összes többi kígyót (vö. Kiv 7, 8-13). Számomra ehhez hasonlóan tűnik az összes félelem és az istenfélelem kapcsolata. Az istenfélelem elnyeli a többi félelmet az életünkben, így ez valójában hatalmas, nélkülözhetetlen gyógyír. Isten szabadságra teremtett, ami a Tőle való teljes függés (vö. *szőlőtő és szőlővessző*, Jn 15, 1-8). Ez a mi életlehetőségünk, „egész”-ségünk garanciája.

Jób története a mi történetünk is. Jób istenképe egyszer csak „megreped”, hiszen eddig úgy tudta: a jók áldásban részesülnek, a gonoszok sorsa pedig – büntetésből – láthatóan, tapasztalhatóan rosszra fordul. Ezt így tartotta igazságosnak, Istentől jövőnek. Mindvégig Istenbe kapaszkodva, Jób benne marad a hitben, de „léket kap” korábbi látásmódja, olyannyira, hogy elátkozza születése napját, s a halálát kívánja (vö. Jób 3,3). A „hadonászva” perlekedő Jób láttán barátai kötelességüknek érzik Jóbbal szemben megvédeni – a repedéstől féltett – istenképüket. Jób élete „romjainak” szélén, szenvedésekkel teli „szemétdombja” szomszédságában üldögélve a barátok Isten általuk elgondolt igazságosságát próbálják védelmezni azzal, hogy be akarják bizonyítani Jób bűnösségét. Jób tiltakozik, konokul ragaszkodik ártatlanságához: vesszen inkább minden, de ebből nem enged. Ha másban nem is, abban egészen biztos, hogy a vele történt szörnyűségek nem lehetnek isteni büntetések.

A minap elképzelttem a perlekedve hadonászó Jóbot, amint egyszer csak több kézre lesz figyelmes a levegőben, sőt saját panaszos kiáltását is felerősítve hallja. Ekkor oldalra tekintve jobbján az élő Istent pillantja meg, aki ugyanúgy kikel a hamis istenkép ellen, mint ő. Erre megkönnyebbülten összenéznek: „Hát Te is?” – „Én is. Azzal az istennel, aki saját igazságos képét menteni akarván, aaptalanul bűnökkel vádolna téged, és büntetésből szenvedésekkel sújtana, én is perlekedek, az nem Én vagyok!” – Irgalmának állandó lüktetésében az eleven Istenre rákent minden vakolat lemállik. Ha isten- és önképünk romjain ülünk, az – finoman szólva – nagyon kellemetlen, de mindennél nagyobb esélyt hordoz arra, hogy kicsinyességünk és szűköségünk bezártságából kipillantassunk az EGÉSZ-re.

Csak az élő és igaz Isten képes egészen személyesen megnyugtatni Jóbot. Nekünk is az *ártatlanul szenvedő* Szolga, maga Isten Fia adja a legmeggyőzőbb választ az *ártatlanok* szenvedése botrányában. A Vele való szeretetegység idővel mindent érthetővé, értelmessé és élhetővé tesz. Átjárhatóvá, olyanná, amin áthaladhatunk.

Isten Lelke egyszerre leleplező és felöltöztető. Fedd, számon kér, kihív, ugyanakkor oltalmaz, beburkol, azonosul. Bele öltözhetsz. Megtérésre hív, és egyúttal teljes megoldását garantálja: „*Azt mondod: Gazdag vagyok, dúsgazdag, nincs szükségem semmire. – Nem látod, hogy nyomorult vagy, szánalomra méltó, szegény, vak és meztelen? Azt tanácsolom neked: Végez tőlem tűzben kipróbált aranyat, hogy meggazdagodj; fehér ruhát, hogy felöltözz, s ne lássék szegyenletes meztelenséged; kenetet, hogy megkend szemedet és láss. Akiket szeretsz, azokat korholom, és fenýítem. Buzdulj fel, és térj meg! Nézd, az ajtóban állok, és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, velem eszem, ő meg velem*” (Jel 3,17-20).

A vágyott béke, amely „egész”-ségünk lényeges alkotó eleme, Isten sajátja: „*Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja*” (Jn 14,27). Ugyanakkor meghökkenve hallhatjuk ugyanebből a szájból: „*Azt hiszitek, azért jöttem, hogy békét hozzak a földre? Nem azt, hanem – mondom nektek – meghasonlást*” (Lk 12,51).

Jézus békessége nem megalkuvó, meghunyászkodó, konfliktuskerülő béke, hanem a Lélekben „kardos”, éles: nem mindegy Neki, hogy mi *igaz* és mi *gaz*. A hátrányos helyzetünket előnyünkre fordítja, a kicsiknek, gyöngéknek, utolsóknak előbbséget ad.

Ez így leírva szép, de a mindennapjainkban átélni mindezt a maga nyersségében, az más. Amikor kicsiségem, gyengeségem, utolsóságom pl. az elutasítottág tapasztalatában, fájdalmasan feltörő kérdésekkel jelentkezik: „*Semmibe veszel?*” „*Hülyének nézel?*” „*Nem törödsz a véleményemmel?*” – ez már kihívás, gyakran szenvedés.

Jézus ezt választható és választandó értéként állítja be, (ld. arcunk másik felének odatartása, vagy kétannyi útszakaszra elmenni, mint amennyire kényszerítenek). Szabadságunk védelmében hív ki Jézus ilyesmikre. A minket érő csalódások, szenvedések méregfogát húzza ki ezzel. Amit eddig fenyegetőnek tartottam, ellöktem magamtól, utáltam, és kényszerpályának láttam, most szabad választással – „átöleléssel”, „elébe menéssel”, „meghaladással” – életem kibontakozásának szolgálatában álló lehetőséggé változik számomra. Krisztusért előny lesz a hátrány, amit pedig korábban tartottam előnynek, az most vesztesség, szemét (vö. Fil 3, 7-8).

Mindennapjaink tele vannak kisebb-nagyobb csalódásokkal, illúziórombolásokkal. A minap pl. elfelejtettem letakarni a kertben az újonnan vásárolt tűzelőt, egy jó nagy farakást, és egész éjjel áztatta a bőven áradó eső, nem kis csalódást okozva nekem, amikor ráébredtem erre. És ez még nem is a bűnök világa, csupán gyengeség, hibázás. El tudom-e hinni ezekben a konkrét helyzetekben is, hogy bűnösségre hajló, és a bűnbe újra meg újra beleeső törekeny emberként – ugyanakkor – Isten szeretett tanítványa, a Szentlélek temploma lehetek?

Nagy örömhír, hogy végső soron csak a valótlanágaink, illúzióink sérülnek, vesznek el. Pl. az effélék: „*Pedig én azt hittem, hogy tovább fog élni...*”; „*Pedig mi azt reméltük, hogy ő váltja meg Izraelt...*” (Lk 24,21); Abban bíztam, hogy meg tudom oldani...; *Azt reméltem, hogy tisztázni és rendezni tudom vele, hogy megbízhatok benne...*; *Azt gondoltam, legalább egy rózsza vagyok, de kiderült, hogy csak egy százsorszép. Libanoni cédrusnak hittem magam, de rá kellett döbennem nefelejcs mivoltomra.* „*Egész életemben megpróbáltam szívósan edzeni, és oly’ erősnek mutatkozni, mint egy elefánt, de rémülten tapasztalom, hogy egy hangya koordinátaival rendelkezem.*”

Persze fordítva is lehet: valakit az a csalódás sokkol, hogy kiterjedtebb, látványosabb hivatása/küldetése van, mint amit képzelt. Az egyik legnagyobb illúzió az, hogy „Nem halok meg, vagy ha igen, az nincs közel”; hasonlóan veszélyes illúzió: „Megy ez magamtól is”; „Ha összeszedem magam, megoldom önerőből”. Az ilyen és hasonló illúziók életünk egy-egy – barátságtalannak tűnő, ám nagyon értékes – pontján oly’ nagyokat képesek durranni, mint kis túsúrától a nagyra fújt léggömbök. „Az a nyúlós rongydarab”, ami ilyenkor a kezünkben marad, igenis csalódás. Ilyenkor hajlamosak vagyunk a megsértődésre, a sebződésre, a kiengesztelődéstől való elzárkózásra, ami kemény fallá válhat bennünk. Ám, ha kiengesztelődünk a tényekkel, és belátjuk, hogy veszteségünkkel valami sokkal értékesebbet nyerünk, akkor maga a valóság lehet egyre inkább a miénk, növekedni tud bennünk a tér, hogy befogadjuk a valóságot/igazságot, mely szabaddá tesz minket (vö. Jn 8,32b).

Ez pedig nagybetűs Valóság: Jézus megváltása, ami abszolút „+” (pozitív) csalódás. Mekkora jótétemény, hogy egy csomó szűklátókörű számításom nem jön be! A Prédikátor ismert „hiábavalóság”-a úgy is fordítható, hogy „lehelet”. Istentől kapunk mindent, a leheletet is. Önmagában semmi nem áll meg, kizárólag Isten jóságából, erős szeretetéből. Mindez az egyetlen felemelő félelem, az istenfélelem felé terel bennünket. Rengeteg *gondolati, érzelmi csalódással* találkozunk magunkban és másokban, amelyek – ki gondolná? – a legnagyobb örömet, békét, biztonságot rejtik számunkra. Isten állandó életadó jelenléte mindig „+” csalódás, mert tört részét se tudjuk elképzelni és felfogni annak a jónak, amit Isten készít Övéinek.

A Szentlélek szüntelenül bizonyítja ezt az ígében és a történelemben. Az a felemeltetés, előléptetés, elismerés, előmenetel, amit Isten ajándékoz az embernek, – hogy az Ő gyermekei, így királylányok és királyfiak lehetünk, az örök élet távlatával – felülmúl minden emberi számítást. A „+” csalódásból fakadó örömteli, hálás lét- és cselekvésmód a mi hivatásunk, az Istennel való ki„egész”ülésünk, az igazi „egész”-ségünk. Ha pedig készek vagyunk kiengesztelődni a belső-külső valósággal, akkor megtapasztaljuk „határainkon” Isten békéjét, s ezzel már egészen valóságosan hozzá is járultunk a világbékéhez.

*Czopf Éva Klára nővér
Szent Ferenc Kisnővérei – TORG*

Nyugdíjas közösségünk

Nagy ünnep köszöntött ránk október 18-án. Születésnapot ünnepeltünk annak öröme, hogy húsz évvel ezelőtt alakult ez a szeretetközösség, amely alkalmat ad nyugdíjas testvéreinkkel találkozni, imádságos lélekkel együtt lenni.

Akiknek a Gondviselő Isten megengedte, kezdettől részt vehettünk közös életünkben, programjainkban, kirándulásainkon, ünnepi eseményeinken. Sokan közülünk már nem lehetnek velünk ezen a szép napon, mivel Isten akaratából már a mennyei közösségből figyeltek bennünket. Hálát adunk azon tagjainkért, akik egészségi okokból ugyan rendszeresen már nem tudnak velünk lenni, de most erejüket, szeretetüket ajándékozva eljöttek ünnepelni. Fiatalos örömmel érkezett a 102 éves Benéné Marika néni, a 92 éves Pusztainé Zsuzsika, a 91 éves Szabóné Erzsike.

Közösségünk az évek során ifjú nyugdíjasokkal is gazdagodott. Ők a fáradhatatlan „méhecskék”, akik munkájukkal segítik továbbélésünket. Ők készítik a kedves meglepetéseket ünnepeink megrendezésekor. A mai alkalomra mindenkit egy gyönyörű piros szívecske várt - templomunk képével. Nusserné Mária saját kezűleg készített Szent Erzsébet rózsájával örvendtetett meg minket.

Hálásan köszönjük a Mennyei Atyának a 20 év alatt lelki táplálékot nyújtó atyáinkat is.

Ünnepi együttlétünk plébános atyánk szeretetteljes köszöntésével kezdődött. Ismét hangsúlyozta, hogy szükség van a nyugdíjasok állandó imaháttérére, amivel az elfoglalt fiatalok imáit kiegészíthetjük. A 20 év eseményeiről Szendróné Erzsike beszámolója következett – megható visszaemlékezéssel. A Mindszenty iskola képviselőjében Espasa Ramon igazgató úr jókívánságait hallottuk, aki az iskola szép jelvényét ajándékozta közösségünk tagjainak. Hálás szeretettel köszönjük részvételét és ajándékát. A mai délután meglepetéseinek sorát fokozta két gyönyörű torta is. Az egyiket a Mindszenty iskola közössége, a másikat a plébánia karitászcsoportja készítette nekünk. Szeretetükből és a finom tortákból is mindnyájan részesültünk. Ünnepségünket mennyei Édesanyánkhoz szóló Mária énekekkel fejeztük be.

Hálátelt szívvel mondunk köszönetet a Mindenhatónak, az Ő Szent Fiának és az értünk közbenjáró Istenanyának, hogy jelen lehettünk ezen a szép évfordulón. Kérjük áldó segítségüket életünk keresztjeinek elviseléséhez, hogy közösségünk továbbra is együtt legyen egészségben, imádságban, szeretetben. „*Hol szeretet és egyetértés, ott van az Isten.*”

Bányai Pálné

Beszámoló a Nyugdíjas közösségünk elmúlt 20 évéről

A napokban került kezembe egy meghívó, ami drága Édesanyámnak szólt, (aki 18 éve költözött el az élők sorából, Isten nyugtassa!), mely szerint **1994. május 28-án, szombaton** 1/2 4-kor a Mindszenty iskola ebédlőjében nyugdíjas találkozót szervez a Karitászcsoport.

Ezt az időpontot tekintjük-tekintethetjük a megalakulásnak. Alapító tagok: Dr. Kiss Rigó László és Dr. Cserpes Jenő atya. Később: Fehérvári Lajos, Dr. Székely János, Michels Antal, Éli atya, Pokriva László, Horváth István és Szemere István atyák vettek pártfogásba. Vezetők: Takács Erzsike, Kerekesné Marika a karitászcsoport részéről, majd közösségünkben Sinkáné Vera, Nusserné Mária. Pár éve közösen végezzük ezt a nemes feladatot.

Idősebb, szép korú tagjaink: Benéné Marika (102 éves), Gerendásné Rózsika, Pusztainé Zsuzsika, Sárgainé Lujzika, Dajcsné Liácska, Meszesné Ancika, Wild Magdika. Sajnos sokan távoztak már el az örök hazába: Sinkáné Vera, Nelhiebelné Juti, Szabóné Mancsi, Jeneiné Mari, Burányné Irén, Gálné Juci, Buzásné Kati. Máshová vitte a sorsuk következő társainkat: Marchalek Pali, Molnárné Ida, Tihanyiné Rózsi, Fodróczyné Kati, Dunainé Mari.

Szép és értékes kirándulásaink, zárandok útjaink, közös élményeink voltak: jártunk Márianosztrán, voltunk erdélyi körúton, Makkos Márián, Pilisszentléleken, Péliföld-Szentkereszten, Budapesten, megcsodáltuk az új Nemzeti Színházat, jártunk a kispapok kápolnájában, voltunk Szlovákiában, Székesfehérváron, meglátogattuk a Marista testvéreket, eljutottunk Szombathelyre, Kőszegre, Bélára, Búcsra, Kalocsára, Zircra és Sümegre, gyönyörködtünk a felújított Ószeminárium épületében, együtt imádkoztunk a bazilikában és hallgattuk Baróti István hangversenyeit.

Sok kedves vendégünk volt, közülük néhányat említek: Tóth Sándor, Bánhidó László, Hollai Antal, Espasa Sancho Ramon, Dr. Székely János, Meggyes Tamás, Dr. Cséfalvai Pál, Tóth László, és olasz vendégek.

Az évezred és évszázad utolsó összejövetele: 1999. december 14-én volt.

Közösségünk önkéntesek nélkül nehezen működött volna. Katika és Ancika 3 évig szorgalmasan készítették a szendvicseket. Majd később ezt a feladatot átvették az Erzsikék, Anika, Katika, Marika és esetenként további ügyes segítők. Bernike, Katika és még többen is finom süteményeket hoztak. Mária rózsái, festett tojásai mind-mind felejthetetlenek. Ancika fenyői tették lehetővé az adventi koszorúkötetést.

A karácsonyi ajándékkészítés, húsvéti meglepetések, névnap-i köszöntések, születésnap megemlékezések egyre jobban összekovácsolták ezt a nagy családot. A farsangi vidámságok, jelmezek is emlékeztetnek.

Az eltelt 20 év alatt értékes előadásokat hallottunk, filmet néztünk, közösen imádkoztunk, énekeltünk és verseltünk. Az előadásokat plébánosok, káplánok és meghívott előadók tartották.

Nyugdíjas közösségünk mindenkor az imádságos háttérrel biztosította. A szentségimádások Katika áldozatos munkája nélkül nem lennének ilyen eredményesek. A plébániai zsinati ülései alatt annak sikerért imádkoztunk. Többen Rózsafüzér társulati tagok is vagyunk, így hetente 2-3-szor közösen imádkozunk.

Az egyházközségi összejöveteleknél sokszor mi biztosítjuk a süteményeket. Kiadtuk a Nyugdíjas Konyhatündérek című szakácskönyvünket, ami kedvenc finomságaink gyűjteménye. László atya agilis tevékenysége még színesebbé és tartalmasabbá tette összejöveteleinket.

Értékes tevékenységeink közé tarozik az adventi koszorúkötés, a karácsonyi, húsvéti ajándékok, farsangi jelmezek készítése és egymás megajándékozása.

Kedvesek az Anyák napi, az Idősek napi megemlékezések, a közös köszöntések. A nagybőjti keresztutak lelki táplálékként szolgálnak.

A jó Isten és égi Anyánk segítsen továbbra is bennünket, hogy még sok-sok szép élményt megélhessünk, szeretetben, egészségben tudjuk eltölteni kéthetenkénti összejöveteleink néhány kedves óráját.

Szendrőné Erzsike

Képviselő-testületi kirándulás

Képviselő-testületünk az idén Győr városába zárandokolt. Első utunk a **püspöki palotába** vezetett. Fogadott bennünket Boldog Apor Vilmos utóda, Dr. Pápai Lajos győri megyéspüspök, aki szíves vendéglátása mellett hosszan mesélt a város nevezetességeiről, látnivalóiról és nem utolsósorban a jelen örömeiről és problémáiról is.

Megköszönve a kedves fogadtatást, a belváros hangulatos utcáin haladtunk tovább, keresve a Szent Annának szentelt, **Orsolyita rend templomát**, ahol László atya István atya koncelebrálásával misét mondott.

A templom barokk remekmű. Csodálatosan szép főoltára fából készült, festett márványutánzattal. A korábbi rendház és a hozzá tartozó iskola ma kollégiumként és idősök otthonaként működik.

A rendház falai között tartottuk meg kihelyezett testületi ülésünket, ahol az elkövetkezendő tervekről, programokról illetve az elmúlt időszak eseményeiről beszélgettünk - az Orsolyiták vendégszeretetét élvezve.

Ezután a **Zichy Ferenc látogatóközpontba** siettünk, ahol nagyon kedves és rendkívül felkészült idegenvezető várt. Vele először a **torony kilátóját** néztük meg, melyet az államalapítás korában kezdtek építeni, aztán a vármegye központjával szolgáló ispáni várat, amely egyben a Szent István által megszervezett győri püspökség székhelye is lett. A ma is álló Püspök-várat, Magyarország egyetlen középkori eredetű főpapi rezidenciáját gróf Zichy Ferenc püspök (1743–1783) korszerű barokk palotává alakította át.

A torony tetejéről nagyon szép panorama nyílt Győr városára és a környező hegyekre (a legjobb szeműek még a pannonhalmi apátság épületét is megláthatták), persze ehhez közel 300 lépcsőt kellett megmászni.

Megtudtuk azt is, hogy a torony tetején gyertyafényes, romantikus vacsorákat is meg lehet rendelni.

A **torony belsejében** építéstörténeti kiállítást rendeztek be, illetve itt helyezték el a győri püspökök portréit is, köztük Simor Jánosét, aki később szorosan kötődött Esztergomhoz is, hiszen Magyarország hercegprímása lett.

A **torony alsó termeiben** van a megrendítő **Apor Vilmos kiállítás és emlékhely**. „*Crux firmat mitem, mitigat fortem - A kereszt erősíti a szelídet, és szelídíti az erőset*” – Vilmos püspök jelmondata.

Apor Vilmos győri püspököt 1945. március 28-én lőtték le orosz katonák, mert védelmébe vette a Püspökvár pincehelyiségeiben bújtatott közel négyszáz nőt és gyermeket. Történelmünk e kimagasló alakja vértanúhalálával példaképpé lett az őt követő nemzedékeknek. II. János Pál pápa 1997-ben avatta boldoggá. A 2004-ben létrehozott emlékkiállítás Apor püspök élettörténetével, vértanúhalálával és boldoggá avatásával összefüggő dokumentumokat, tárgyi emlékeket tárja a nagyközönség elé. A kiállított anyagokat teljesen kor- és élethű környezetben mutatják be, ott, ahol ténylegesen történtek az események. Számomra a legmegrendítőbb az az ereklye, amely a vértanú püspök ingének egy véres darabja, valamint az a négy golyónyom, amelyet az orosz katona a mennyezetbe lőtt.

A **torony udvarán** Boldog Apor Vilmos közel három méteres bronzszobra hívja a látogatókat az emlékhely megtekintésére.

A következő helyszínünk a **székesegyház** volt. A győri püspökség első székesegyházát Szent István korában alapították. Ennek helyén a 12. században emeltek egy új, román stílusú templomot, amelyet török időkben számos csapás sújtott. A bazilika belső tereinek mai, érett barokk jellege gróf Zichy Ferenc püspök idejében alakult ki. A templom Magyarországon egyedülállóan háromszoros búcsújáráhely: itt található a **Szent László herma, a Könnyező Szűzanya-kegykép és Boldog Apor Vilmos sírja**.

Ezután a **káptalanházba** kalauzoltak bennünket, ahol megismerhettük a győri egyházmegye templomainak építészetét, a 17-18. századi búcsújárás emlékeit, a barokk művészet remekait, a 20. századi vértanú papok élettörténetét, valamint felidéztek II. János Pál pápa győri látogatásának momentumait.

Megköszönve a részletes és nagy élményt nyújtó idegenvezetést, lelkileg feltöltenek, de testileg „elgyötörve” indulunk el vacsorázni, hogy testünk ismét méltón tudja fogadni hazautazásunk nehézségeit.

A képviselő-testület nevében köszönöm László atya áldozatos munkáját, mely hozzájárult ahhoz, hogy szellemileg és lelkileg is gyarapodhattunk Győr városának ékszerdobozában.

Szívós Gábor

Könyvajánló

Karácsony közeledtével szeretettel ajánljuk Olvasóink figyelmébe egyházközségünk kiadványát, az **Utaidat keresem** című összeállításunkat, melynek előszavában plébánosunk, Pokriva László atya így ír:

„... 2008 augusztusa óta vagyok a Szent Anna Templom plébánosa. Azóta 73 imaóra volt, melyek a legkülönbözőbb témákat dolgozták fel. A szépen összeállított versek, elmélkedések, dalok arra hívnak bennünket, hogy találkozzunk az Istennel. Jó látni a lelkes kis közösséget, akik szeretettel és örömmel vállalják a közreműködést. Vannak köztük gyermekek, fiatalok, édesapák, édesanyák, nagyszülők, papok, vagyis minden korosztály és minden életállapot. Sokszor vendégek is megtisztelnak bennünket és még ünnepibbé teszik az estét.

Fontosnak tartom azt is, hogy minden alkalom elején kitesszük az Oltáriszentséget, ezzel is még inkább átélve, hogy itt van köztünk az Isten. Jézus színe előtt imádkozunk és elmélkedünk.

Minden imaóra olyan, mint egy „edény”, amely közvetít Isten és az ember között. Ezen keresztül még inkább észrevehetjük, hogy az Isten jelen van a hétköznapijainkban (a családban, a szülői vagy papi hivatásban, a halálban stb.), de jelen van a liturgikus időszakokban is (advent, nagybőjt, húsvét stb.). Azt is megtapasztaljuk, hogy a közös imának különleges ereje van, hiszen egyházközségünk szépen fejlődik, és ebben nagy szerepe van az imaóráknak is.

Kívánom, hogy ez a könyv mindenkinek a lelki megújulását szolgálja. Használjuk minél gyakrabban, hogy tudjunk mi is edényekké válni, akik közvetítenek Isten és az emberek között.”

A kiadvány – második kiadás – kapható a sekrestyében és plébániai irodánkban. Szeretettel ajánlom a kedves Testvéreknek, a könyv szerkesztője: *Nyitrai László*

Röviden...

- November 29-én, szombaton tartjuk zsinati napunkat a Mindszenty iskola aulájában. A tavalyi munkacsoportok dokumentumai alapján áttekintjük a jelenlegi helyzetet, mi valósult meg a kitűzött célokból, mi „nem jött be”, hol kellene változtatni. Sajnos, a tervezett zsinati kötetünk nem készült el, talán majd az idei nap tapasztalatai után... 10 órától az esti szentmisével záródóan tervezzük az összejevetelt, amire várjuk az érdeklődő, építő/segítő szándékú testvéreket egyházközségünk-ből. A tervezett közös ebéd miatt kérjük az előzetes bejelentkezést (sekrestyében, irodában).

- Befejezéséhez közeledik a tetőtéri közösségi termünk kialakítása, hamarosan oda is tervezhetjük programjainkat, közösségi összejeveteleinket. Sajnos a templom vízszigetelése még mindig nem indulhatott el, a bürokratikus gépezet – szó-kásához híven – lassan, nem az ügymenetet segítő/gyorsító módon működik...

- Adventben az idén is megtartjuk a rorate szentmiséket, reggel 6 órakor, hétfőtől csütörtökig. A szokásos reggeli agapé is meglesznek, ennek előkészítéséhez várjuk a segítők – a karitás csoportunk tagjain kívül is. Ehhez egy táblázat (naptár) készül, ahova fel lehet iratkozni az egyes napokra. Az agapé két helyen lesz, földszinti termünkben az idősebbek, fent a diákság reggelizik. Kérjük pedagógus testvéreinket, hogy jelezzék előre, ha nagyobb létszámmal (osztálynyi gyerekekkel) jönnek, hogy elő tudjunk készülni a fogadásukra.

- Az idén is elindul a Szent Család szállást keresni otthonainkban, közösségeinkben – leginkább szíveinkben. Szervezzük a „bokrokot”, a bejelentkezés módját hirdetni fogjuk.

- Közeledik az év vége, egyházközségünk stabilitásáért anyagilag is felelősséggel tartozunk! Kérjük, aki még nem rendezte idej egyházközségi hozzájárulását, tegye meg a sekrestyében vagy az irodánkban.

- Nagyszerű dolog volt, hogy - a közmunka programnak köszönhetően – templomunk hétköznapi is látogatható volt. Sajnos, decembertől ez a „szolgáltatásunk” megszűnt. Arról jelenleg nincs információnk, hogy erre újra nyílik-e lehetőség.

- Amint hidegebbre fordul az idő, a hétköznapi szentmisékkal „átköltözünk” a Mindszenty iskola kápolnájába – a tavalyi bevált tapasztalatok alapján. Ennek indulását hirdetni fogjuk.

- Karácsonyra egyházközségünk rászoruló családjainak ajándékesomagokat készít karitás csoportunk. Ehhez kiinduló alap a Szent Erzsébet napi persely bevétele, és majd a híveink adományai. Szent Miklós ünnepe után kezdjük a gyűjtést, így gyermekeink is adakozhatnak a kapott ajándékaikból rászoruló társaiknak.

Adorjánné Nagy Aranka:

Örök adventben

Jöttek és tűntek szent karácsonyok,
tizennyolcnál is több talán,
tizennyolcszor kerestem Őt,
de titok maradt nekem és talány.

Csak gyertyalángot láttam és fenyőt,
azokban véltem, vártam Őt,
az Ige szólt, és csengett az ének,
egy sugarát elfogtam szemének,
de villanás volt csak és rejtelem.
Kutattam arcát a szent éjeken,
éreztem ízét borban és kenyérben,
palástja lengett már az égen,
de a felhőknel is magasabban;
annyi tűnt karácsony után,
én mégis – adventben maradtam.

Tudom, a hegynek le kell omlani,
akkor jön, ha a völgy is egyenes,
Uram, évekig készíttem utad,
amelyen hozzám végre eljöhess.
Mint kisdéd jössz, ki szív-bölcsőt keres?
Vagy úgy toppansz be, mint vőlegény?
Mécsemet minden nap megtöltöm,
Örök adventben várlak én.

Hirdetések, programjaink

November:

23. vasárnap Szent Erzsébet gyűjtés
25. kedd Bibliaóra Székely János püspök atyával este 7 órától
29. szombat Zsinati nap 10 órától
30. vasárnap Advent első vasárnapja

December:

Rorate misék hétfőtől csütörtökig reggel 6 órakor

07. vasárnap Mikulás műsor: délelőtt 9 óra
„Szent Anna könnyei” szentmise: 11 óra
09. kedd Képviselő-testületi ülés: este 7 óra
Tartós ételkészítés, játék, könyv, csoki gyűjtés
Bibliaóra Székely János püspök atyával este 7 órától
15. hétfő „Szállást keres a Szent Család” ájtatosság elindulása
16. kedd Imaóra: este 6 óra
18. csütörtök Karácsonyfaállítás: este 6 óra
23. kedd Szentcsaládjárás befejező imaórája: este 6 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Vodicska Ferencné

ÉLŐ SZIGET

Szent Anna Plébánia
Esztergom

Időszakos plébániai értesítő

2014. december
VII/12. szám

Advent lassan a végére ér, itt a karácsony, Urunk születésnapja. Várározásunk sokféle volt, mentalitásunkból, hitünkéből – vagy éppen hitetlenségünkéből adódóan különböző utakat jártunk be decemberben. A „kötelező” ajándékbeszerzés láza és egyéb ünnep előtti kényszereink gyakran elsodortak bennünket, de naponta újra kezdhettük a belső ráhangolódást. Sokan, lelkesen látogattuk a roráté szentmiséket, hál’Istennek, gyerekek is jöttek osztályostól, tanítóstól. Sokféle lelki program segített – városszerte -, hogy lélekben is megérkezzünk az ünnepre. Ezen programok összehangolása bizony szerencsés lett volna, hiszen többször is előfordult, hogy 2-3 helyen is jó lett volna jelen lenni, de hát választani kellett...

Azért az adventi triduummal kapcsolatban eszembe jutott Máté evangéliumából: Kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonlít a piacon tanyázó gyermekekhez, akik odakiáltják pajtásaiknak: „Furulyáztunk, de nem táncoltatok. Siránkoztunk, de nem zokogtatók...” Czap Zsolt atya kiváló homíliáira megdöbbentően kevesen voltak kíváncsiak a két egyházközségből...

Az Úr eljön, felfogjuk-e, észrevesszük-e a nagy sürgésgorgásban?

...Uram, segíts, hogy jól értsem Igédet,
s Te légy a Fény, hogy szemem is jól lásson,
maradj velem a földi út hosszában,
hogy az az óra munkában találjon!

Karácsony ünnepére

„Az ünnep más, mint a szünet. A szünet hiány, az ünnep többlet. Több mint a finom vacsora, mint egy kellemes hangulat, nem csak a testet szolgálja. Senkit sem lehet kötelezni rá, de aki lemarad róla az sokat veszít. Az ünnep nem feltétlenül ünnepély, a naptár piros betűi csak a felszínen ringó bolyák, a lényeg a mélyben van. Az ember feladata az ünnepel kapcsolatban: befogadni. Azt, aki túl van a jeleken, és most felénk közelít...” (Balás Béla)

A karácsonyi történetben az angyalok fontos szerepet játszanak, ott is vannak majd minden betlehemes darabban, vagy éppen karácsonyi vásárban. Mégis a megtestesülés titkát szemlélve az ő szerepük általában háttérbe szorul. Ezért szeretnék most egy kicsit az ő „szemszögükből” nézve közelíteni az ünnephez. Szűz Máriának Gábor főangyal viszi hírül Jézus fogadását, a pásztoroknak is angyalok jelentik a jó hírt, és az égi seregek zengik: „Dicsőség mennyben az Istennek...” De kik is ezek az angyalok?

Az angyalok Isten küldöttei, akik megmutatják az embereknek az Ő segítő és üdvözítő közelségét. Jótékonyan beavatkoznak az életükbe, védik őket a veszélyektől, őrzik őket útjaikon, szólnak hozzájuk álmaikban. Az angyalok egy más, mélyebb valóság hírnökei. Az eget és a földet kötik össze egymással. Mégis, amikor az Úr angyala a pásztorokhoz lépett, ők félelemmel, meglepődéssel, ijedtséggel reagálnak. Az angyalban ugyanis az Isten hatalmas és fényességes jelenlétét érzik meg. Az angyal pedig eloszlatja félelmüket és „nagy örömet” hirdet nekik.

A félelmetes hírmondó angyal mellett pedig hirtelen a menyei seregek sokasága jelent meg, és dicsérték Istent. Hiszen az angyalok a mennyben liturgikus szolgálatot látnak el. Min-

denkor Istent dicsérik. Amikor mi emberek a szentmisét ünnepe-
peljük, számunkra is megnyílik az ég, nekünk is részünk van a
menyei liturgiában. Az angyalok szerepe az eltelt évezredek
alatt mit sem változott. Ma is Isten küldöttei ők, ma is szeret-
nék elvinni a karácsony örömhírét minden jó szándékú em-
bernek. Kívánom neked kedves Olvasó, hogy az egyik rád
találjon és szenteste a füledbe susogja: *Ma született a Megváltó
Dávid városában és a te szívedben.*

**Kívánok minden kedves Olvasónak Istentől áldott, szent
karácsonyt és békés, boldog új esztendőt!**

István atya

Felnőtt levél gyermekkorom Jézuskájához

Advent napjait élem, édes Jézusom. Gyermekkori várározásom izgalma már a múlté, de a mostani várározásom is tele van szépséggel. Köszönöm Jézusom, hogy ezt a különleges adventi időszakot élhetem: december 17-e van és még nyílik az udvaromban a sárga rózsa, viola, és rügyeit bontja az aranyeső. Köszönöm Jézusom, hogy van lehetőségem a templomunk homályában a hívekkel együtt mondani a roráté misék bevezetőjét, az Úrangyala imádságot. Amikor pedig a templom már a teljes fényében ragyog, együtt lehetek azokkal, akikkel engem megajándékoztál. Rokonaim, barátaim, közeli-távoli ismerőseim, plébános úr, káplán úr, és azok az ismeretlenek is, akikkel itt nap, mint nap találkozom. Rokonaim, barátaim óvó szeretete, figyelme az adventi időszak igazgyöngyei. Ismerőseim, ismeretlenek egyetlen mosolya, mondata is fényt varázsol adventi várározásomba. Köszönöm.

Tegnap este az imaóra a felnőtt ember adventi várározását jelenítette meg. A felolvasók között több, számomra nagyon kedves ismerősöm szólalt meg. Újabb fény gyúlt a szívemben. Köszönöm Jézusom! Aquinói Szent Tamás, Dsida Jenő, Sík Sándor, Rónay György - még sorolhatnám tovább - sorainak megszólaltatása mellett az elgondolkodtató Bob Dylan dal, a közös imádság és ének segített abban, hogy lelkiekben mélyebben éljem át a felnőtt ember várározását Jézus eljövételére.

Az első és utolsó vers keretet adott az imaórának. „Jönnöd kell!” és „Megérkezett” - ezek a címek.

Simon Aranka: Jönnöd kell! - című versét Sándor erőteljesen értelmezte felolvasásában. Az ember szinte megköveteli Jézus érkezését. Miért is? Mert „veszett világ, letarolt föld”, „Nekem sincs már régen semmim”, „Jönnöd kell, mert pusztul minden!”, „mert szükség van rád!” Hogy is fogsz majd hozzánk jönni?

*„Úgy érkezel, mint a hajnal:
Kibújsz mélykék lepléből az éjnek,
Szelíd csöndben érsz majd földet,
S lépted nyomán születnek a fények.”*

Az utolsó vers az ujjongás, a megérkezett Jézus köszöntése. Az első és utolsó vers felolvasói most élték újra a születésre várározók csodáját: leány unokájuk érkezése beragyogja napjaikat. Köszönjük Jézusom!

Édes Jézusom! A levelet Neked írtam, kérlek, engedd meg, hogy plébániánk minden hívőjének a Te érkezéséről

szóló Kárász Izabella által megfogalmazott sorokkal kívánják áldásos ünnepeket, kegyelemmel teljes karácsonyt!

„Karácsony jön, hatalmas és titokzatos,
Kigyulladnak szívek, tüzek és csillagok
Megtalálják Jézus Krisztust az emberek
S a békesség zászlója leng a föld felett
Béke, öröm, szeretet és jóakarát
Játsszák el a karácsonyi himnuszokat,
S velük zengi a boldog föld az éneket:
Urunk, Szabadítónk, megérkezett!”

Pazsiczky Mariann

Jézus példabeszédei

Lelkigyakorlatra jöttünk össze november 21-22-23-án a Szent Adalbert Központban, közel százan. Székely János püspök atya **Jézus példabeszédeit** elemezte, ezeken keresztül juthattunk közelebb a jézusi tanítás lényegéhez. A sok apró történetből összeáll Isten szeretetének nagy mozaikja, ahol minden részlet a nagy egészre mutat. Minden történetből /példabeszédből kiolvasható a **nagy történet: Isten létezik, szeret, közeánk jött, megbocsát, haza vár.** Ez tulajdonképpen a Hiszekegy rövid, tömör összefoglalása – vagyis hitünk sarokpontjai.

Jézus nem elvont dogmatikai előadásokat tartott, nem a mózesi törvényeket elemezgette, mint az írástudók és a farizeusok, akik azután a részletekben el is vesztek. Tanítását az egyszerű nép nyelvén, tanító történetekben fogalmazta meg, amit minden hallgatója megértett.

A jó példabeszéd „becsalogat”, meggyőz, szinte a történet résztvevőjeként érezzük magunkat. Később sokkal jobban emlékezünk rá, mint a megtanult leckéinkre. Gondoljunk csak gyerekkorunk meséire!

A példabeszédeken elgondolkodva válaszokat kapunk kérdéseinkre, mert a történet résztvevőjeként magunk is állásfoglalásra jutunk. Bár nem jézusi, hanem ószövetségi a történet, amikor Nátán próféta Dávid királyt „csöbe húzza”. A király a példabeszédet hallgatva magát ítéli el, mikor halált mond a szegény ember egyetlen bárányának elrablásáért a gonosz gazdag emberre. (Uriás feleségének elcsábítása, Uriás megöletése.)

Jézus a „Ki az én felebarátom?” kérdésre az irgalmas samaritánus történetével felel. A válasz egyértelmű - és máig ható, mert nekem is szól: lesz-e aki segít, mi több: én segíték-e?

A példabeszédeket nem kell szó szerint venni, minden részletében értelmezni, hanem a lényegét, a csúcspontját kell megtalálnunk, megértenünk – azután a kiolvasott tanítást, jézusi szándékot megélnünk, alkalmaznunk.

A bűnnel megsebzett ember ezen történetekből rálehet a megtérés útjára (tékozló fiú-irgalmas atya), és aztán maga is az örömhír hirdetőjévé, terjesztőjévé kell, hogy váljon. Nagyon fontos az **elindulás**, ha rájöttünk, hogy most rossz helyen vagyunk, rossz irányt választottunk! Nem szabad „otthon elvesznünk”, mint a tékozló fiú bátyja.

A sok szép történetből/példabeszédből összeáll Isten szeretetének, irgalmának **nagy története**, amit kics csoportos beszélgetéseinkben tovább boncolgattunk. Egymás „kis történeteiből” is sokat merítettünk: saját birkózásaink, küzdelmeink, útkeresésünk és örömeink „példabeszédei” is segítettek közelebb kerülni Istenhez.

Nyitrai László

A szerzetesi fogadalmakról

A szerzetesi fogadalmak alapja maga Jézus személye és az Ő szavai. A fogadalmakat evangéliumi tanácsoknak is szoktuk hívni.

„A szolgák kapnak parancsot, a barátok viszont tanácsot, ahol parancs van, ott törvény uralkodik, ahol tanács, ott a kegyelem.” (Szt. Ambrus)

A szerzetesi fogadalmak Isten nekünk adott ajándéka, kivételes meghívás, Isten felkínálja az Ő szoros barátságát.

A Szeretet-Isten, amikor meghív a vele való életközösségre, meghagyja egész szabadságunkat: a szeretet nem erőszakolja rá magát a másikra. De a felajánlott szeretet választ követel. Isten minden ajánlata ajándék, és mint ilyen, azt kéri, hogy szabadon és szeretettel elfogadjuk.

Isten már a kezdetekben szövetségre lép az emberrel: pl.: Ádám, Noé, Ábrahám, ez a szövetség egy kölcsönös egymásnak való odaadás. Mindig Isten a kezdeményező. Az ember, amikor szövetséget köt Istennel, válaszol az Ő meghívására.

Ábrahám - a hit atyja és a szerzetesi hivatás példája. Isten azt kéri tőle, hogy hagyja el földjét, rokonságát, vonuljon ki arra a helyre, amelyet Ő mutat neki. Isten megígéri Ábrahámnak, ha ezt megteszi, sok nép atyja lesz, úgy megsokasítja, mint égen a csillagok, és áldást nyer benne a föld minden népe. Mivel Ábrahám hitt Istennek és feltétlenül bízott benne, Isten ígéretei beteljesedtek életében.

Hasonló dolog történik azzal, aki meri életét rátenni Isten ígéretére. Isten nagy dolgokat ígér és ad annak, aki érte elhagyja földjét, apját, anyját, testvérét, rokonságát.

Hármas szerzetesi fogadalomról szoktunk beszélni: **tisztaság, szegénység, engedelmisség.**

Vannak szerzetesrendek, ahol egy negyedik fogadalom is van: pl. a jezsuitáknál: a pápának való engedelmisség fogadalmaként. A negyedik fogadalom valójában benne van a többi háromban, csak valamit még lényegesebben akar kifejezni.

A három fogadalommal ellene mondunk a test kívánságának, a szemek kívánságának és az élet kevélységének. Ezen három dolog mentén vagyunk legjobban megkísértve életünk folyamán.

A szerzetesi fogadalmak lényege a szeretet, és elsődlegesen az Isten mindenekelőtt való szeretete. A szerzetes az evangéliumi tanácsok vállalásával arra törekszik, hogy megszabaduljon mindattól, ami visszatartaná őt a szeretet lángolásától és az istenszeretet tökéletességétől. A szeretet aktusa az önátadás, a teljes odaadás Istennek.

A tisztaság fogadalmaként nem pusztán a testre korlátozódik, annál sokkal több: először is a szív tisztasága. Isten az egész embert és személyiséget birtokba veszi és átjárja.

A szerzetes is jó dolognak tartja a házasságot, nem elutasításból születik a tisztasági fogadalom, hanem Isten iránti szerelemből.

Lemondásból nem lehet élni valamiért, valakiért rajongva, lelkesedve. Ha valakinek a szívét már betölti valaki, oda más nem fér be, így kell érteni Krisztus szavát: vannak, akik a házasságra képtelenné tettek a mennyek országáért (Mt 19, 11).

A házasság és tisztasági fogadalom között nagyon vékony a különbség: az lenne jó családfő, vagy anyuka, aki jó szerzetes és az lenne jó szerzetes, aki jó családapa vagy anya. Itt inkább egy egzisztenciális lehetetlenségről van szó, ami az öröm miatt van.

Az Istennel való egyesülés lelki szinten valósul meg, nem anyagi érintkezés. Megerősíti a lelket, de semmiképpen sem

elégíti ki azt a természetes vágyat, hogy egy emberi társsal egyggyé váljék. Mégis teljessé teszi az embert, és a lelki gazdagság visszahat a testre. A természetes ösztönök nem hálnak ki, de utat engednek a Szentlélek új indításainak.

Pl.: ha valakit a Szentlélek arra indít, hogy böjtöljön egy jó célért, az nem ígéri meg, hogy nem lesz éhes. Biztos, hogy éhes lesz. A Szentlélek segíti a böjtölőt, erőt ad neki, hogy kitartson szeretetből azért a jó célért, amiért vállalta. Hasonlóképpen az Istennel való lelki egység, amelyből a szüzesség ered, nem elégíti ki a test vágyait, de a Szentlélek az egész embert felemeli egy másik, lelki világba, ahol Isten kegyelme még a testet is gazdagítja. Az Istennek szentelt személy vágya az Isten felé irányul, az Úr dolgaival törődik, ezért lesz képtelen a házasságra. *A szépen megélt tisztasági fogadalom sok gyümölcsöt terem pl. megnyitja a szerzetest a szegények, magányosok, elhagyatottak felé, hogy azoknak legyen lelki anyja és atya, akiknek nincs kitől szeretetet kapniuk.*

Az Úr jegyajándékai: igazság, törvény, jóság, szeretet.

„Eljegyzelek magamnak örökre, eljegyzelek magamnak igazsággal és törvénnyel, jósággal és szeretettel, eljegyzelek magamnak hűséggel és ismerni fogod az Urat” (Oz 2,21-22). *Folytatása következik – szerk.*

M. Klarissza
ferences szegénygondozó nővér

Karitás hírek

November 19-én az esti szentmisén köszönte meg László atya karitásunk munkáját. Szent Erzsébetre emlékezve kenyeret osztottunk, a nagycsaládosok javára pedig adományokat gyűjtöttünk. Ezután az estét együtt töltöttük a plébánián, ahol köszöntöttük az Erzsébeteket.

December 9-én meglátogattuk az esztergomi Vaszari Kolos Kórház Hospice Ápolási és Krónikus Belgógyászati Osztályát, ahol a legsúlyosabb betegeket ápolják. Lélekemelő volt László atya elmélkedése a fájdalom, annak elfogadása és a szeretet megéléséről. Gyurácz László szép éneke és az elmondott versek (Hetényiné Ildi - szerk.) is emelték az adventi ünnep hangulatát. A betegekkel való személyes beszélgetések nagy élményt adtak számunkra is. Köszönték a finom süteményeket, mi pedig a szép kis mécseseket, amit az osztály dolgozói készítettek.

December 16-án délelőtt a Szent Vince Idősek Otthona lakóinál jártunk. Igyekeztünk ide is elhozni advent örömet. Karácsonyi hangulatot próbáltunk vinni az itt élőknek. Az együtt éneklés, versek, könyörgések itt is a közelgő ünnep lényegéről, a szeretetről szóltak. A karitás tagjai sok finom süteménnyel vendégelték meg az otthon lakóit, áldott ünnepet kívánva mindnyájuknak.

Dr. Hetényi Bálintné

Őszi papi korona

December 3-án két esperes kerület papsága gyűlt össze plébániánkon. Az összejövetel előadását Dr. Török Csaba teológia professzor, média referens tartotta a **legutóbbi rendkívüli püspöki szinódusról**. Sok érdekes dolgot megtudhattunk, ezekből osztok meg néhány gondolatot a kedves Olvasóval.

Püspöki szinódusok 1969 óta kerülnek megrendezésre, VI. Pál pápa kezdeményezésére. Vannak területi/térségi szinódusok és egyetemes, egész Egyházunkat érintőek. Ezen állandó intézmény 3-4 évente tart rendes ülést, de a pápa időnként rendkívüli szinódust is összehív, ha valami témával kapcs-

latban ennek szükségét látja. A legutóbbi rendkívüli tanácskozáson a családpasztoráció súlyos és felelősségteljes kérdéseire keresték a válaszokat az összes földrésről jött püspökök. Sok résztémával kapcsolatban megosztottságot is generált a vita. (Az ördög a részletekben van...) A szinóduson készült jegyzőkönyvek, beszámolók, tájékoztatók elérhetőek írott és elektronikus formában is. Itt kötelező érvényű állásfoglalások nem születtek, hiszen nem is ez volt a cél, hanem a témához kapcsolódó **folyamatok elindítása**, amelyeket egy éves előkészítés, a kiadott kérdőívek feldolgozása előzött meg. 2015-ben a rendes szinóduson ezen tanácskozás tapasztalatait felhasználva már bizonyára kötelező érvényű állásfoglalások is születnek az égető kérdésekre, mint pl.: házasság érvénytelenségének megállapítása, élettársi kapcsolat, újrarahasodottak szentségekhez bocsátása, válságba került házások pasztorációja, jegyesoktatás stb.

A jelen szinódus célja a valóság megismerése volt, amely valóság a különböző kultúrákban, eltérő gazdasági környezetben, a szekularizáció, liberalizmus, vadkapitalizmus változatos hatásai alatt nagyon is eltérő lehet. De mindegyre meg kell találni az elfogadható, keresztény válaszokat.

Sok dolga lesz Szentatyánknak, a bíborosoknak, püspököknek, és óriási a felelősség is. De ne feledkezzünk el a Szentlélek vezetéséről és Jézusunk ígéréséről, amit Péternek mondott: „*Én pedig ezt mondom neked: Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán építem fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta. Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötysz a földön, kötve lesz az a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, oldva lesz az a mennyekben is.*” E témában nekünk, egyszerű hívőknek is van dolgunk: imáinkkal, szolgálatainkkal támogassuk pásztorainkat, kérjük számukra a bölcsesség kegyelmét, hogy jó döntéseikkel építsék Krisztus titokzatos testét, Egyházunkat, és a kisegyházakat: családjainkat.

Nyitrai László

Zsinatoltunk

November 29-én, szombaton a Mindszenty iskola hittantermében tartottuk zsinati napunkat. A híres film címét elorozva 12 nem dühös, hanem lelkes ember jött össze megvitatni, mi valósult meg céljainkból, és mi vár még megvalósításra. Köszönet az iskolának, hogy helyet biztosított, mert így a kedves kis kápolnába is át tudtunk menni rózsafüzért imádkozni. László atya köszöntött mindenkit, ismertette a „menetrendet”, szolozsmával kezdtük a napot.

Az előzményekről röviden azoknak, akik nem követték a zsinati eseményeket. 2012-ben a Hit évébe egyházközségünk zsinattal kapcsolódott be. Ennek a lényege, hogy együtt gondolkodunk a plébánia jövőjéről, közösségeinkről és a Mindszenty iskoláról. Egy egész esztendeig nyolc bizottság dolgozott: Hitoktatás, Karitás, Ifjúság, Média, Liturgia és evangélizáció, Családpasztoráció, Iskola, Gazdaság. Egy év múlva, 2013-ban három napos zsinaton adtak számot a vezetők a végzett munkáról szóban és írásbeli összefoglalóban. A tanácskozás Dr. Székely János püspök atya nyitotta meg, az imádságos háttérrel plébániánk Rózsafüzér társulata biztosította. Eltelt újabb egy év. A most szombati találkozón arról adtunk számot, mit teljesítettünk, és mely feladatok húzódtak át a következő évekre.

László atya a záródokumentumok alapján vette sorra eddigi munkánkat és hiányainkat. Néhány gondolat ezekből:

1. A hitoktatás terén jók a mutatók, nőtt a hittanosok száma. Elkészült az új tanterv és tanmenet. A hitoktatók terhelése nem csökkent, főállású hitoktató nagyon hiányzik. A hit-tantábor népszerűsége egyre nő. Az atya kiemelte a Montagh iskolával való jó kapcsolatot.

2. Karitásunk védőszentet választott Assisi Szent Ferenc személyében. Hogy „Isten szegénykéjének” lelkiségét még jobban megismerjük, elzarándokoltak Ferenc városába. Havonta van szentmise a közösség szándékára. Létrejött a szociális kerekasztal - az esztergomi szociális intézmények képviselőinek találkozási lehetősége. Új segítőkkel is gyarapodott a csoport. Jövőképükben szerepel egy Keresztény Kávézó működtetése, ami a plébánia épületének bővülésével már nem is tűnik annyira irreálisnak. (Lehet, hogy jövőre már László atya profi kávéfőző gépén készített kávé mellett itt olvassuk az Élő Szigetet!)
3. Minden hónap utolsó vasárnapján este ifjúsági mise van az 1-Út zenekarral. A fiatalok nehezen szólíthatók meg. Ezen a téren még bőven van tennivaló. Nagyon hiányzik az előző vezető.
4. Média terén a legközelebbi feladat honlapunk megújítása, ami sok előkészítő munkával is jár – januárban „nekiugrunk”. Facebook oldalunk kissé „leült”, felelős kezelő/moderáló kellene. Újságunk rendben. További megvalósítandó terveink vannak bőven, aktív/lelkes/hozzzáértő emberek kellenének ezek megvalósításához, fenntartásához.
5. Liturgia - nagyon hiányoznak a ministráns foglalkozások.
6. A családos közösség nagyon aktív. Szép siker volt az apák ministrálnak program, amit folytatni kell.
7. Az iskolánál a létszám növelése volt a cél, ami meg is valósult, a gyereklétszám megduplázódott. Az iskola tanulmányi eredményei nagyon jók - városi és országos szinten is.
8. Gazdasági téren a templom, a plébánia és a két kápolna fenntartása tartozik egybe. A plébánián megtörtént a tetőtér közösségi termékké alakítása, ide is lehet tervezni programokat. A templom vízszigetelése még várat magára. Igen fontos lenne az adófizetési morál (egyházközségi hozzájárulás) javítása/javulása.

A beszámoló közben kis lazításra is volt módunk. Kikapcsolódásként megnéztük Hengáné Gabi és Nyitrai Laci plébániánk életét vetített képeken bemutató és zenével kísért kis műsorát.

Sok feladatot elvégeztünk, de még rengeteg a tennivaló. Kérjük a híveket, segítsék imáikkal, ötleteikkel, munkájukkal egyházközösségünket! Ahogy Bosco Szent János írta: „Az igazságot keresni, a szépséget szeretni, a jót akarni, és a legjobbat tenni - ez az, amire hivatott az ember.” Ez jusson eszünkbe, de ne csak a szeretet ünnepén!

Recska Valéria

Nyugdíjas közösségünk

November 30-án elérkeztünk az új egyházi év kezdetéhez. Ez a kezdet elhossa az *Ádvent/Úrjövet* időszakát, amikor lelkünket a betlehemi Kisded születésének ünnepére készítjük fel.

Nyugdíjas közösségünk is átéli ezt, amikor minden évben, így idén is elkészítettük ádventi koszorúkat a várakozás négy gyertyájával. Ehhez a feltételeket ismét H. Ancika fenyőágai, A. Katika és Sz. Erzsike által beszerzett gyertyák, szalagok biztosították. Köszönjük ismétlődő segítségüket. Örövendő szeretettel öltöztettük koszorúinkat, mindenki a saját elképzelése szerint.

Délután fél ötkor megérkezett István atya együtt ünnepelni velünk. Megismertett az ádventi koszorú történetével, amit csak kb. egy százada ismerünk. A bevezető után káplánunk megszentelte a koszorúkat, meggyújtotta az első gyertyát és áldást kért a Messiásvárás időszakára. Ezt a fényt és áldást hozhattuk haza otthonainkba. A gyertyák fényének növekedése segíti lelkünket, hogy reményteli várakozásunk közelebb legyen hétről-hétre a Megváltó születésének megünnepléséhez.

Egykori írás szerint a négy gyertya a hit, remény, szeretet és örvendezés gondolatát is jelképezi.

Ünnepi együttlétünk ezután kötetlenebb beszélgetéssel, ádventi énekekkel, a szokásos finom szendvicsek és tea elfogyasztásával folytatódott.

Kérjük mindenható Istenünket, segítse lelkünket az egymás iránt érzett szeretet. Vezesse közösségünk tagjait a „virraszatok és imádkozatok!” szavai szerint a lelki sötétség napjaiban, míg elérkezünk a betlehemi Üdvözítő kegyelemmel teli fényének ragyogásához.

**„Harmatozzatok egetek...
És hirdessétek a Megváltót!”**

Bányai Pálné

Hirdetések, programjaink

December:

Rorate misék hétfőtől csütörtökig reggel 6 órakor

23. kedd	Szentcsalád-járás befejező imaórája: este 6 óra
24. szerda	Pásztorjáték: délután 3 óra, éjfélti mise
25. csütörtök	Ünnepi szentmise 9 óra és este 6 óra, a 7 és 11 órai elmarad
26. péntek	Szentmisék 9 és este 6 órakor, a 7 és 11 órai elmarad
27. szombat	Borszentelés: este 6 óra
28. vasárnap	Családok megáldása a 9 órai szentmisén
29. hétfő	Előszilveszter a munkatársaknak: este 5 óra
31. szerda	Hálaadó szentmise: este 6 óra

Január:

1. csütörtök	Új év, szentmisék 11 és este 6 órakor
6. kedd	Vízkereszt, parancsolt ünnep, szentmise este 6 óra, plébánia szenteléssel indul a házszenelések időszaka
13. kedd	Imaóra, este 6 óra

**Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket
minden programunkra!**

***Minden Testvérünknek,
kegyelmekben gazdag, áldott Karácsonyt
és boldog, békés, hitben gyarapodó új évet kívánunk!***

László atya

István atya

Képviselő-testület

Már hó szitál a fenyvesek között
és korán beálló esték fénye ég,
oly mély csend s én úgy készülődöm
ujjongó szívvel Istenem, feléd.

Most én megyek, Te jártál már a földön.
Ó, hány karácsonyt játszottam neked!
Amim csak volt, a két kezembe tettem:
egymás után egy hosszú életet.

Mondd, vársz reám? Olyan remegve kérdelem
s oly boldogan, mint szentestén kölyök.
Most rajtad áll, hogy szívemet betöltsed
Csitt! Angyal jár a zárt ajtók mögött.

Szent-Gály Kata: Karácsony előtt

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
<i>A sokszorosításban segített:</i>	Németh Tünde
<i>A kiadást támogatta:</i>	Héderné, Meszesné, Vodicskáné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2015. január
VIII/1. szám

Az ember időnként megáll, körülnéz, végiggondolja, honnan jött, most hol tart, és merre szeretné folytatni útját. És ez nemcsak a hitéletünkre vonatkozhat. Az esztendő fordulója általában erre inspirál bennünket – egyénileg is és közösségeinkben is.

Sokszor azon is elgondolkodunk, mi végre is vagyunk e világon, Isten mit is akar kezdeni velünk, mire szánt, főleg mit tartogat nekünk. Rossz, nehéz napjainkban még talán felelősségre is vonjuk az Urat tanácsstalanságunkban, csüggedésünkben...

Egy általam most látott színdarabban (Tom Ziegler: Grace és Glória) a rákkal küszködő, halálra készülő főhős – visszaemlékezve élete nehézségeire, tragédiáira – szintén az Urat faggatja a miértekről. De megfogalmazza magának – meg nekünk is a választ: ha életünket mi esetleg csődnek is látjuk, éljük meg, de testvéreink (családunk generációi, közösségeink) számára láncszem vagyunk az „összekapcsolásban”, és pont nélkülünk nem létezhetne ez a lánc...

Mi is egy-egy láncszem vagyunk, embereket igyekszünk egymással összekapcsolni, sőt, „Isten lánc” vagyunk (Sík S.) testvéreink számára, Hozzá szeretnénk eljutni, és magunkkal „vontatni” a ránk bízottakat!

Az Úr kegyelme segítsen ebben bennünket az új évben!

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az eltelt időszak minden kegyelméért és segítségéért. Ez egyben a lelkipásztori beszámoló napja is. Egy év alatt sok minden történt a plébániánkon, amit fontos megosztani egymással. A beszámolót három részre osztanám:

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számomra, ha szentséget szolgáltatok ki. Ugyanis ezeken keresztül különösen is megtapasztalhatjuk az Isten kegyelmét és szeretetét. Ebben az esztendőben 31 keresztelezésünk volt, sajnos kevesebb, mint tavaly. Idén 42 elsőáldozó és 24 béralkozó volt. Közülük többen felnőttként járultak a szentségekhez.

Ünnepélyesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben 14 testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a kórházban és otthonában is. 7 pár kötött szentségi házasságot. Ez kettővel több, mint tavaly. A jubiláns házások szentmiséjén pedig 15 házaspár részesült áldásban. Érdeklőségként mondom, hogy kb. 18.000 áldozó volt ebben az évben templomunkban.

Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 48 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám 20-szal kevesebb, mint tavaly. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek oka lehet, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük Tőle, hogy általuk még inkább egyesüljünk Vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Tartottunk családi napot, részt vettünk az ökumenikus imahéten, szerveztünk farsangot, méltó módon ültük meg a búcsúkat. Imaórákon, szentségimádásokon is

imádkoztunk közösségünkért. Megtartottuk a Kerektemplom éjszakáját. Ősszel egyházközségi zsinati nap keretében átgondoltuk plébániánk múltját, jelenét és jövőjét is. Meghatároztuk azokat az irányvonalakat, amik mentén szeretnénk haladni. Úgy gondolom, sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása kicsit rosszabb lett, mint az elmúlt években. Talán ez a gazdasági válsággal is magyarázható.

Plébániánknak négy bevételi forrása van:

Egyházi adó: 1.744.800 Stólabevétel: 1.389.100
Perselybevétel: 3.286.575 Adomány: 1.709.175
Egyéb bevétel 14.717.673 (kamat, plébánia tetőtér beépítésére kapott támogatás). Gyűjtések: Katolikus iskolák: 104.550
Péterfillér: 89.805 Missziós gyűjtés: 107.195
Karitás gyűjtés: 93.220 Szentföld javára: 107.450
Minden gyűjtés eredményét továbbítottuk a Főegyházmegye felé. Ezenkívül 2 tartós élelmiszergyűjtést is tartottunk. Egyiket nagyböjtben, a másikat adventben, amik igen sikeresek voltak. **Köszönjük szépen híveink adakozó szeretetét!**

2014-es kiadások:

Fizetések: 4.159.900
Iroda: 176.642 (nyomtatvány, festékpátron, postaköltség)
Közüzemi díjak: 1.261.613 (fűtés, világítás, víz, szemétszállítás, telefon, riasztó), Plébánia kiadásai: 7.742.265
Egyéb kiadás: 8.409.569 (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés).
Papi Szolidaritási Alapba: 508.000

A mérleg a következőképpen alakult:

BEVÉTEL	KIADÁS
2013 maradvány 1.801.239	2014 kiadásai 22.257.989
2014 bevételei: 23.344.543	2014 maradvány 2.887.793
Összesen: 25.145.782	Összesen: 25.145.782

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Horváth István és Szemere István atyáknak az egész éves lelkipásztori szolgálatukért. Szeretném megköszönni Radnics Zoltán atyának, Mazgon Gábor atyának és Hegedűs László atyának a rendszeres kíséretét. Köszönöm a képviselő-testület egész éves munkáját, különösen is az elnöknek, Nyitrai Lászlónak és a templomgondnoknak, Erdős Péternek.

Köszönöm azoknak is áldozatos munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban: Kati néninek, Ilonka néninek, Anci néninek, Erzsébet néninek, Misinek. Köszönöm a takarító csoport tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a rózsafüzér-társulat imádságát. Köszönöm a karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak.

Köszönöm a felnőtt és a gitáros énekkar, ill. a kamarakórus énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatók szolgálatát, a ministránsok egész éves segítségét. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodában segítenek nekem. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszeresen.

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna pedig könyörögjön értünk. Amen.

László atya

Vendégünk volt a pálos tartományfőnök

A *megszentelt élet éve* kapcsán egyházközségünkben - így újságunkban is - rendszeresen találkozunk a különböző szerzetesrendek képviselőivel. Az Élő Szigetben folytatódik a ferences Klarissza nővér sorozata, amivel egy kicsit jobban megismerhetjük a szerzetesi élet jellegzetességeit, szépségeit, karizmáit. Templomunkban ez évben minden hónap első vasárnapján az esti hat órai szentmisére egy-egy szerzetesrend képviselőjét hívjuk meg, és abban a hónapban minden szentmisében azért a közösségért imádkozunk. **Január nálunk a pálosoké**, így január 4-én P. Csóka János pálos tartományfőnök atya volt a vendégünk. Homíliáját nagy érdeklődéssel hallgattuk. Plébániánk honlapján érdemes újra meghallgatni tanítását, tanúságtételét. Néhány gondolatot felidézek prédikációjából Olvasóink számára:

János atya szerzetesi életük jellemzőit, célkitűzéseit öt pontban foglalta össze: **a magány és a csend szeretete, az engesztelés, a magyarság és a nemzeti öntudat ápolása, a közösség megélése, a Mária-tisztelet.**

Leghosszabban a *magányról* beszélt a pálosok értelmezésében. Mai világunkban ez nagyon is izgalmas, sokakat érintő, megérintő dolog. A mai kor embere elmagányosodott, önzésében nemigen ért szót a többiekkel.

A tartományfőnök atya a magánynak kicsit más értelmezését fogalmazta meg. Az ember szubjektumát valóban nem tudja átélni, teljesen megérteni egy másik ember. Nem így Isten! Ő „belülről” ismer bennünket – jobban saját magunknál. Megosztja velünk életét, „átéli” velünk életünk minden mozzanatát, mert Ő teremtett és végtelenül szeret minket. A pálosok ezt az egységet különös módon is szeretnék megélni. Az ő „magányuk” együttlét Azzal, Aki mindig velünk van, azaz Isten jelenlétében akarják élni életüket. Egyedüllétük, elvonulásuk, csendjük csak a külső szemlélő számára magány. Valójában nagyon is **bensőséges közösség Istennel.**

Az engeszteléssel is mind közelebb akarnak kerülni az Istenhez, hogy másokat is magukkal „húzzanak” felfelé, különösen is felelősséget érezve nemzetünkért, annak „egyéni-ségéért”, elfogadva a nehézségeket, őrizve nemes hagyományainkat, értékeinket.

Nyitrai László

A szegénység és az engedelmisség fogadalma

A Krisztustól jövő felszólítás egészen személyes: „*Add el, amid van..., aztán jöjj és kövess engem!*” (Mk 10,21)

Ez a felszólítás arra hív, hogy mindenben kizárólag Isten akaratát kövessük, és a szívünk középpontjában az Isten foglaljon helyet, ne a pénz és ne a hatalomvágy.

Szent Ferenc felismerte, hogy az ember szívét mennyire képes megkötözni a pénz és a hatalom, ezért elhatározta, hogy vigyáz a szívére, és ezektől szabadon él. Közösségét Kisebb Testvérek Rendjének nevezte el, hogy legyenek mindenkinél kisebbek.

„**Akik igazán lelki szegények, azok az Úr példáját követve semmit se sajátítanak ki és nem védelmezik sajátjukként, hanem úgy élnek ebben a világban, mint zárandokok és jövevények.**” (Regula 22. pont)

A **szegénység fogadalma** felszabadít, hogy egészen az Istené legyek. És ebben a pontban a három fogalom találkozik egymással, hiszen mindegyik fogalom ebben segít, ez a lényege, hogy egészen az Istené legyek, mindentől szabadon. Ezért nem gyűjtögetünk, nem a pénzért dolgozunk, nem keressük az elismerést. Egyszerűen élünk, mindennek örülünk, és szabadon használjuk a földi javakat mások szolgálatára. Sajnos a mai világ a szegénységet csak arra redukálja, hogy valaki ki-semmizett, nyomorog, pedig a szegénységnek sok arca van.

A lelki szegénységből fakad a külső szegénység. A **lelki szegénység** azt jelenti, hogy odaadjuk, amink van. A szív igazi szegénysége azt jelenti, hogy az ember többé már nem önmagáé – hanem Istené, az Egyházé, az embereké.

A szegénység lelke önmagunk odaajándékozása. Kezdjük az apró dolgokon: pl.: hagyom, hogy mások felborítsák a napi időbeosztásomat és megzavarják terveimet, és aki épp segítséget kér tőlem, szánok rá időt és energiát az életemből. Világos azonban, hogy az ajándékozásban is egyensúlynak kell lennie: vannak elsődleges feladataim, amelyeket el kell végeznem, de a szívem segít, hogy a kötelességemet is elvégezzem és a másikon is segítsek.

A **külső szegénységre** gyönyörű példa a Szent Család szerény, egyszerű élete: mértéktartók, de nem éheznek, nem nélkülöznek. Hisznek a Gondviselésben, rábízzák az életüket Istenre. Megvan a mindennapi kenyerük, és van idejük Isten dicséretére. A szegénység megélésének sok formája lehetséges. Pl.: egy karthauzi – szemlélődő – szerzetes szegénysége: a némaság, a magány, a böjt. Míg egy aktív szerzetesrend tagja számára az, hogy nem mindig van ideje rendszeresen megebédelni, mert csak negyed órája van, és újra mások rendelkezésére áll.

Az engedelmisség

Ez ma nem divatos dolog, sajnos nagyon negatív lett a tartalma, mintha az, aki engedelmeskedik, megfosztaná magát valamitől. Holott sem egy társadalom, sem egy város, sem egy család nem lesz egészséges, ha nem működik benne az engedelmisség. Ha az autós nem tartja be a KRESZ-szabályt, annak sok halálos áldozata lesz.

Az engedelmisség latinul obedientia, azt jelenti: **odahallgatás**. Ez az engedelmisség gyökere, lényege: meghallani az Isten szavát és azt követni. Figyelmes hallgatás az Istenre. *Nagyon szépen fejezi ki ezt a Kerek templom főoltárának a képe, ahogy a kis Szűz Mária figyel-odahallgat Szent Annára.*

A szerzetesi engedelmisség nem katonai fegyelem és nem infantilis gyermekek rendre utasítása. A szerzetesi engedelmisség Krisztus engedelmisségének a követése. Annak a Krisztusnak, aki azt mondta: „Az én eledelem az, hogy teljesítsem mennyei Atyám akaratát” és „Nem azért szálltam alá a mennyből, hogy a magam akaratát teljesítsem, hanem annak akaratát, aki küldött” (Jn 6, 38).

Jézus engedelmissége váltott meg bennünket. A szeretetből fakadó engedelmisség egységet eredményez egy társadalomban, egy városban, egy plébániaközösségben, egy családban.

Az engedelmisség fogadalmában odaadjuk az akaratunkat Istennek. Könnyű a másik embert legyőzni, a legnagyobb dolog a magunk felett aratott győzelem, amikor saját akaratunknak képesek vagyunk meghalni. Az engedelmisség megélése egy konkrét személy, az előljáró iránti engedelmisségben mutatkozik meg.

Az engedelmisség a hit cselekedete. A szerzetes, amikor az előljárójának engedelmeskedik, valójában az Istennek engedelmeskedik, mert az előljáró őt képviseli.

„**Az Úr Jézus példájára, aki akaratát Atyja akaratába helyezte, a testvérek és nővérek ne feledjék, hogy Istenért lemondtak saját akaratukról. Ne keressenek uralmat vagy hatalmat egymás fölött. A szeretet lelkével önként szolgálják egymást és engedelmeskedjenek egymásnak. Ez a mi Urunk Jézus Krisztus igaz és szent engedelmissége.**” (Regula 25. pont)

Takács M. Klarissza
ferences szegénygondozó nővér

Évekkel ezelőtt – hosszú szünet után – nagy örömmel, kíváncsisággal és lelkesedéssel újítottuk fel a **Szent Család-járás** hagyományát plébániánkon. Nem kis szervezéssel – második nekifutásra – sok ember csatlakozott ehhez a szép népi ájtatossághoz. Volt olyan év, hogy három bokor is alakult. Ez azt jelenti, hogy háromszor kilenc otthonban járt a Szent Család. Legtöbbször nemcsak a képet hozók és fogadók imádkoznak együtt, hanem meghívást kapnak a barátok, szomszédok, kedves ismerősök is.

Ezek az alkalmak is szép és meghitt előkészítői a betlehemi születés várásának. Az együtt imádkozás, éneklés, a kedves találkozások és beszélgetések, – vagyis a megállás, **az ünnep lényegére figyelés** – emlékezetes pillanatok maradnak sokunknak és sokáig.

De általában, mint a legtöbb jó dolog, a kezdeti lelkesedés után még ugyan kitarat egy darabig – **jelen esetben nyolc évig!** –, aztán, ha nincs egy kis „újraszervezés”, akkor lassan lecseng, elül, s talán meg is szűnik. Sajnos erre felé tart az idősebb generáció Szent Család-járása is. 2014 ádventjében az „önkéntesen” bekapcsolódókból nem voltunk egy bokornyian, bár az egész egyházközség tud róla, évek óta ismert, a plébános atya hirdeti, mégis ez történt. Igaz, a személyes megszólítás, ami a legfontosabb! – elmaradt, mert úgy gondolom, erőltetni semmit sem érdemes. Szomorúan, de tudomásul kell venni, hogy ez a szép kezdeményezés lassan „kifulladás”- gondoltam ezt mindaddig, míg Anyukámnál kilencen össze nem gyűltünk. Örömmel, imával, szeretettel, jó hangulatban együtt töltöttünk majd’ három óra hosszát, utána elvittük Szűz Mária, Szent József és a Kisded várásának boldog érzését Farkas Editékhez. Város-széli házukhoz hosszú út vezetett. Betlehemi. Ahogy a képet és vele együtt minket fogadtak, ahogy a gyerekek együtt muzsikáltak, ahogy csillogó szemmel közösen imádkoztunk, amilyen jó volt mindkét találkozás, újra megerősített abban, hogy ne hagyjuk elveszni ezt a szép szokást!

Kedves Testvérek! **Mindenkit buzdítok arra, hogy az ádventi várakozás, készülődés sokféle programja közül bátran válasszuk a Szállást keres a Szent Család áhítatot!** Érezzük fontosnak, örömet hozónak, igazi karácsony-várónak a lelki töltetkezés, közösség-építés ezen formáját! 2015-ben kapcsolódjunk be minél többen!
Ny.M.

Karitás hírek:

A plébános atya 2014-ben is hirdetett gyűjtést az egyházközség területén lévő négy intézmény (Teleház, CSÁO, Gyermekotthon, Montágh iskola) részére. Az adományokat december elején, egy héten keresztül lehetett hozni a templomba.

Az adakozás eredménye: cukor 92 kg, liszt 116 kg, rizs 25 kg, tészta 42 kg, só 4 kg, olaj 19 l, tej 7 l, zsír 1,5 kg, tejföl 0,8 kg, bab, lencse, mák, paprika 4,2 kg, különböző konzerv 102 doboz, dió és mogyoró 3,5 kg, lekvár 15 üveg, keksz 11,5 kg, puding 22 db, kávé 4 csomag, tea 13 doboz, kakaó 12 csomag, édesség: szaloncukor 5,5 kg, 20 db mikulás, 50 db apró csoki, bonbon 6 doboz. Egyebek: leves por, sütőpor, kókusz, mosószer, szappan, 2 db óra, 1 db távcső, 1 db fényképezőgép, jelentős mennyiségű játék, könyv és 22 ezer forint. Ezt a szép mennyiséget csoportunk örömmel osztotta szét az intézmények között.

2014. december 13-án az esti szentmisére meghívtuk azokat a családokat és egyedülállókat, akiknek karácsonyra ételkészítő csomagot készítettünk. A közösen meghallgatott mise után kiosztottunk 55, a család méretétől függő csomagot.

Azok részére, akik betegségük miatt nem tudtak eljönni, elvittük a lakásukra. A Viabona hajléktalan szálló lakói 13 ezer forint értékben kaptak karácsonyra gyümölcsöt és édességet. A CSÁO-ban lakó gyermekeknek gyümölcsöt vittünk, és részt vettünk 24-én a karácsonyi ünnepükön.

Ezúton szeretnénk megköszönni a Corde Voto együttesnek, hogy a karácsonyi koncertjükön a karitás csoport részére gyűjtöttek, ezzel az összeggel (20 ezer forint) is növelték a rászorulóakra fordítható keretünket. **Köszönjük minden adakozónak!**
Szent Ferenc Karitás Csoport

Nyugdíjas közösségünk

December 13-án **karácsonyt köszönteni** jöttünk össze plébániai kis termükben. Megérkezésünkkel ünnepi hangulat fogadott: szépen feldíszített fenyőcokor, égő gyertyák, kis betlehem az asztalon. Összeszorult szívvel jutott eszünkbe éneünk: „A kis Jézus megszületett, örvendjünk!” És úgy, mint tavaly ilyenkor, most is mindenkit kedves kis csomag várt, fenyőággal, karácsonyt köszöntve. A kis Jézus ismét megbízta közösségünk angyalkáit, hogy áldozatos szeretetükkel készített ajándékokkal ünnepeljünk.

László atya megérkezésekor szeretettel köszöntött minket, áldott karácsonyt, kegyelemteljes ünnepeket kívánva. Köszönetét fejezte ki azoknak, akik az ádventi reggelek rorátin imádkoztak, és segítséget nyújtottak az agapé elkészítésében. Méltatta közösségünk békében, szeretetben való egész évi együttléteit.

Plébánosunk ismertette a várható plébániai programokat, bekapcsolódásunkat a szerzetesek évébe. Ennek keretében minden hónap első vasárnapján fogadhatjuk a szerzetesrendek képviselőit. Januárban a pálosokat. Az atya továbbra is kérte a nyugdíjasok imáit egyházközségünk tervezett programjainak, feladatainak sikeréhez.

Együttlétünk bensőséges ünnepléssel, a betlehemi Kisded köszöntéséről szóló versekkel, karácsonyi énekekkel folytatódott. Megköszöntük a Boldogságos Istenanyának, hogy Szent Fiát ajándékozta nekünk karácsony éjjelén, aki minket gyermekeivé fogadott, és szívünkben megszületett a világ Megváltója. Egy ajándékul kapott szent ostyát is hazavihettünk, amit szent este a családi egymáshoz tartozásunk szimbólumaként szétoszthatunk szeretteinknek.

Hálátelt szívvel köszöntük meg a Mindenhatónak, hogy kis közösségünk immár 20 éve együtt lehet testvéri szeretetben, örömteli találkozásokban. Befejezésül áldott, boldog karácsonyt kívántunk egymásnak. Eszembe jutottak Rembrandt szavai is, amit egyik festményéről oly találóan mondott: „A fény a Kisded Jézusról sugárzik a sötét világba!” Így legyen!
Bányai Pálné

Családos közösség karácsonya

Közösségünk idén is Szent Család vasárnapján együtt ünnepelte a karácsonyt. A reggel 9 órai szentmisén a családok apraja-nagyja szolgált. Az édesapák és a gyerekek ministráltak, az édesanyák az olvasást vállalták. A mise végén László atya megáldotta a családokat, majd következett a közösségi együtt-lét.

Az egyik család otthonában gyűltünk össze. A karácsonyfa mellett együtt énekelünk, majd megajándékoztuk egymást, amit mindannyian izgatottan vártunk. Még advent kezdetén kihívta mindegyik család, hogy kiket fog meglepni. Személyes, saját készítésű ajándékokkal készültünk.

Közösen ebédeltünk. Egy kis időre csatlakozott hozzánk István atya, majd László atya is. Délután sokat játszottunk, neveltünk, beszélgettünk.

Ez a nap is igazán szép élmény volt mindenkinek. Hálát adunk az Úrnak a közösségért, családjainkért.
E.Cs.V.

Harangozás

Az utóbbi időben többen kérdezték, hogy miért nem harangozunk a halottakért, pedig az máshol szokásban van. A válasz nagyon egyszerű. A harangjaink sajnos igen rossz állapotban vannak. Az elmúlt években is többször kellett javítani. Valószínűleg ez így lesz idén is. A harangok teljes felújítása pedig igen sok pénzbe kerülne. Erre most nincs anyagi keretünk. Azonban minden év januárjában megtartjuk azt a szentmisét, amelyben előző évben elhunytakért imádkozunk. Ilyenkor felsoroljuk a nevüket, és közben szól értük a lélekharang. Egyelőre ennyit tudunk tenni.

De van egy másik ok is. Régen, amikor meghallották az emberek a lélekharangot, akkor imádkozni kezdtek az elhunytért. Nem is tudták, hogy ki halt meg, de már imádkoztak érte. Ma ebben a zajos világban sokan meg se hallanák a harang hangját, de ha mégis, akkor sem tudnának vele mit kezdeni. Még pesti káplán koromban az is előfordult, hogy feljelentették a plébániát a harangozásért. Nyilván itt ilyen nem fordulna elő (legalábbis remélem), de ettől függetlenül az emberek jó része nem értené a harangozást, mert már elfelejtették vagy nem is tanulták a lélekharang értelmét. A templomban viszont szoktunk imádkozni az elhunytakért minden szentmisében és egyéb alkalmakkor is. Mi magunk pedig - a harangtól függetlenül -, ha hallunk arról, hogy meghalt valaki, akkor kulcsoljuk imára a kezünket, ezzel is segítve az elhunytat, hogy minél hamarabb elérkezessen Isten országába. Reméljük, hogy egyszer teljesen megújul a templomunk, és akkor újra szólhat a lélekharang. *László atya*

Kedves esztergomi Testvérem!

Kérlek, vedd a fáradságot és gondolkodj el a következőn!

Legtöbben évek óta, talán kisgyermekkorunktól fogva járunk rendszeresen templomba. Komoly elvárásaink vannak a papjainkkal kapcsolatban: Hogy prédikál? Mennyit mosolyog? Milyen kocsival jár? stb.

Hívónek mondjuk magunkat, mégis pár pillanat alatt gyakran belemegyünk olyan beszélgetésekbe, amelyek legtöbbször megfelelő információk híján, alázat és mértéktartás nélkül, de annál nagyobb lendülettel kritizálják, gúnyolják, sokszor pedig rágalmaznak őket. Nem mondom, hogy a kritika sosem lehet helytálló, jogos, vagy igazságos...

Most mégis azt kérdezem Tőled az újév kezdetén: emlékszel-e még, össze tudnád-e egyáltalán számolni, hogy akár csak a tavalyi évben hányszor mentél bele ilyen beszélgetésekbe? És milyen lélek lakott ekkor Benned? És hányszor imádkoztál eddigi egész életedben Magadtól a papokért? Hasonlítsd össze ezt a két számot! Nem bántja valami a lelkiismeretedet ezzel kapcsolatban? Nem bántjuk ezzel Krisztust, aki meghívta őket, és Aki a Fő és akinek – velük együtt – mindannyian a tagjai vagyunk?

Kilencedik éve dolgozom folyamatosan egyházi munkahelyeken, tudom, hogy miről beszélek. Előtte egyházi iskolákba jártam, katolikus gimnáziumba és egyetemre. De nem nagyon, vagy csak elvéve ismertem olyan papot, akiben ne azt láttam volna, hogy – ha valamilyen szempontból félre is siklott az élete – valamikor őszinte odaadásból lépett erre az útra, lemondva a családról, amelynek érzelmi biztonságot adó erejéről én már nem tudnék lemondani. Naponta imádkoznak, miséznek az Egyházért, amelynek Te is tagja vagy! Talán azt kérdezed erre: Na de hogyan? Milyen lelkülettel?

Én viszont azt kérdezem Tőled: Te mit teszel azért, hogy őket ebben támogasd, megtartsd, erősítsd? Mitől várod, hogy szentek, szentebbek legyenek? Hogy a magány sivatagjain mosolyogva, szépen járjanak a Te közbenjáró imáid oázisa nélkül?

Szeretettel hívlak és várlak **január 28-án**, szerda este 17:30-kor a szentmise előtt egy fél óras közös imádságra az

esztergomi papokért a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola kápolnájába, amely ezentúl minden hónapban rendszeres imaalkalom lesz.

Gyurácz Németh László

Röviden...

- A tavaszi félévben is folytatódnak Székely János püspök atya bibliaórái plébániánkon, minden érdeklődőt hívunk és várunk továbbra is – más plébániákról is! Időpontok (kedd esténként, 19 óra): jan.13, 27; febr. 17; márc. 10, 24; ápr. 21; máj. 5, 19; jún. 9.
- Az idén is megszervezzük plébániai farsangi batyubálunkat, amire mindenkit hívunk és várunk. A tombolához ajánléktárgyakat várunk irodánkba, ill. a sekrestyébe, ugyanitt kérjük jelezni részvételi szándékukat, hogy a Mindszenty csarnokot a várható létszámhoz tudjuk berendezni. Találkozunk február 6-án 19 órakor – összetartozásunkat pár óra vidámsággal is megerősíteni!
- Nagyöbjtben rendszeresen végzünk keresztutakat, heti két alkalommal. Hívjuk és várjuk a Testvéreket péntekenként 17.30-kor a templomba, ahol közösségeink vezetik az imát, vasárnaponként pedig 14.30-kor a temető fölötti kálvárián találkozunk az első stációnál.

Hirdetések, programjaink

Január	Pálosok hónapja
18-25.	Ökumenikus imahét Esztergomban, nálunk 19-én, hétfőn 18 órakor Ferenczy Andrea szolgál
27.kedd	Bibliaóra Székely János püspök atyával, 19 óra Képviselő-testületi ülés, 19 óra
28.szerda	Ima Esztergom papjaiért, 17.30 óra
29.csütörtök	Szentmise a tavalyi elhunytakért, 18 óra
30.péntek	Don Bosco szentmise a Mindszenty iskoláért 18 óra
Február	Ferences szegénygondozó nővérek hónapja
2. kedd	Gyertyaszentelő Boldogasszony, szentmisében (18 óra) a ferences szegénygondozó nővérek bemutatkozása
6.péntek	Plébániai farsangi bál a Mindszenty csarnokban, 19 óra
17. kedd	Imaóra, 18 óra Bibliaóra Székely János püspök atyával, 19 óra
18.szerda	Hamvazószerda, szentmise 18 óra
20.péntek	Keresztút a karitás csoportunk szolgálatával, 17.30 óra
22.vasárnap	Keresztút a kálvárián, 14.30 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Samáriai asszony

Mindent megmondott, amit cselekedtem!

A kútnál tőlem kért vizet;

élő vízzel Ő kínált meg engem.

Nem kértem többé: Melyik a szent hely,
ahol az ember Istenét imádjá;

Tudom a titkot: Rátaláltam a Messiásra!

Mindig új kalandra üzött-hajtott

izgága vérem. Most pedig futok,

hogy új titkomat mindenütt elbeszéljem!

Nincs már szívemnek szégyellt homálya,

gyötrő kérdőjele. – Siessetek!

Itt jár, ti is találkozhattok Vele!

Siklós József

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2015. február
VIII/2. szám

Egység, egymásra figyelés, közösségbe tartozás... Talán ez lehetne a mottója újságunk februári számának, farsangi időszakunknak.

Tudjuk, milyen nehéz ezt a Jézus által is elvárt egységet megvalósítanunk, hisz egyéni érdekeink, önzésre nevelő-hangoló világunk ez ellen hatnak. Pedig milyen jó, milyen felemelő érzés, ha ezt megélhetjük! Mint ahogy az elmúlt hónapban (és egész évben is) sokszor, többféle módon megtapasztalhattuk.

A farsang harsányabb, hangosabb időszaka után a böjti napok külső és belső csendjei segítsenek bennünket tovább ezen az úton, hogy ezt a szerény földi egységet mindjobban felfele is kiterjeszthessük, megvalósíthassuk!

Ökumenikus imahét – közös ima nálunk

„Amikor Jézus megtudta, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és keresztelek, mint János – bár Jézus maga nem keresztelek, csak a tanítványai –, elhagyta Júdeát, és ismét Galileába ment. At kellett mennie Szamarián. Megérkezett tehát Szamaria egyik városába, amelyet Szikarnak neveznek, közel ahhoz a földdarabhoz, amelyet Jákob a fiának, Józsefnek adott. Ott volt Jákob kútja. Jézus akkor elfáradva az úttól, azon nyomban leült a kútnál. Körülbelül a hatodik óra volt.” (Jn 4,1-6).

A négy őselem egyikének a vizet tartjuk. Anyagában, szépségében, szükségességében páratlan számunkra. Mindenhol körülvesz bennünket. Benne van a testünkben, kiül a bőrünkre, ráfagy a szélvédőre, megöntözi kerteket, vagy egyszerűen lezuhan az erejével az évszázadokon át kivájt magas hegyek árkaiban keresztül, eloltja a tüzet, csillapítja a lázat. Mindenhol ott van. Vonzza a gyermekeket, akik vagy beleugranak a pocsolóba, vagy a csobogó szökőkútnál áztatják el ruházatukat. A víz azonban nemcsak csodálatra, játékra hív, hanem jól tudjuk: **nincs élet víz nélkül! Mekkora szükség van rá minden nap!** És milyen életet mentő a sivatagban, a déli órában. Jézus valójában nem vizet inni ment a Jákob kútjának irányába. Egyszerűen el akart menni Júdeából, - arról a helyről, ahol féltékenykedni kezdtek a működésére - szülőföldjére, Galileába. A rövidebb utat választja ahhoz, hogy hazamenjen. Ahol elágazott az út nyugati irányba, ott volt egy kút, Jákob kútja. Itt ül le Jézus. Nincsen egyedül, hiszen a tanítványai vele vannak. Nem keres alkalmas pihenőhelyet, nem keres árnyékot, és az eredeti források szerint nem is a kúthoz ül le, hanem a földre.

Egy kis része a samáriai asszony történetének ez a jelenet, a mai ige. Kiderül belőle, hogy házon belül is létezik irigység, féltékenység, versengés. Nem a tényt kell vitatnunk, hiszen ezt nem is lehet, hanem inkább a döbbeneten túl arra kell törekednünk, hogy **mindannyian igyunk az élő vízből. Jézus szava legyen életünket átalakító, Jézus szava legyen olyan hatással, eredményel az életünkre, hogy tovább visszük a Róla szóló tanúságtételt.** Sokszor mintha az emberi szavaknak nagyobb jelentőséget tulajdonítanánk, mint Jézusénak.

Számít, hogy mit mond rólunk a másik, felhergel, indulatba hoz, hogy mit hallunk vissza másoktól rólunk. Pedig ami lényeges, ami az életünket kell, hogy befolyásolja, az Jézus szava, és az az emberi szó, ami jézusi lelkiülettel van átítva. Hiszen azért **a samáriai asszony jelenete**, - ami egész héten előttünk van és szakaszról szakaszra haladunk előre benne, nem a vízről, nem a kútról, hanem **Jézus élő szaváról szól.** Mindenki ugyanazt várta ősidők óta: legyen közöttük a Mesiás. És amikor beteljesedik minden, várni kell az embernek a csodára, hogy ő maga is kapjon az élő vízből. Nem lett elég csupán annyi, hogy megszületett a mi Urunk és Üdvözítőnk. Mindannyiunk életébe fel kell törnie a forrásnak, Jézusnak. Ki kell ásni a kutat, hogy buzogjon belőle Jézus nekünk. Hiszen ahogyan a vers mondja: „...hiába születik meg Krisztus ezerszer is Betlehemben, ha benned nem...”

Sok betemetett kút van. Nemcsak olyan, amelyet szándékosan temettek be, hanem hallottam, olyan kút is van, amit szeméttel szórtak tele. Abban már nyoma sincs annak a víztükörnek, ami jó esetben látható egy kútba tekintve. Nem folyik belőle a víz, nincs esély arra, hogy egy jó pohár hideg, frissítő vizet merítsenek belőle. Bár Jézus nem vizet szeretett volna inni a kútból, a kút mellett Ő maga a samáriai asszony életének forrásává lett. Jézus az élet forrása. Fel tud-e törni bennünk a szava? Vagyunk-e olyan őszinték Vele, mint a samáriai asszony, amikor kérdések érkeznek az ígében, imánkban, csendes időnkben? Az ember akkor szabadul fel krisztusi életre, ha elérte Isten mindent elsöprő szeretete. Ott, amikor valaki felismeri, hogy egy van, aki a legnagyobb, egy van, aki az igaz, egy van, aki a bölcsesség, egy van, aki az értelem, egy van, aki számítt, ott, abban a szívben nem üti fel fejét a versengés, a hazugság, az alattomos viselkedés. Mert miközben harcba szállunk, magunkat akarjuk helyzetbe hozni, magunkat akarjuk érvényesíteni. Ám, **ha Isten szeretete elragadott, akkor megtapasztaljuk, tudjuk, nincs Nála nagyobb. Akkor már nem az én ügyem a fontos, hanem Ő, és az Ő akarata.** Milyen csodálatos dolog a testvérek egysége, az igazi közösség, az egység Jézusban, és milyen nagy vágy ez mindegyikünk ajkán, hogy ne legyünk beletesztkolva emberi definíciókba, te ilyen vagy, te abba a templomba jársz! Hogyan fájhat Jézusnak a szétszakadozottságunk?! Egy holland teológus mondta: az nagy baj, hogy a keresztény emberek az igazságot keresik, és nem az egységet.

Nem véletlenül vesz más irányt Jézus: veszi hazafelé az útját. A fáradság is előbb úrrá lesz rajtunk, ha nem vagyunk lelkiileg rendben. Az, hogy leül a földre fáradtan a déli melegben, tényleg csak azt jelenti, hogy elfáradt. Aztán tudjuk, mégis mennyire megáldotta Isten éppen ezt az időt. Ott a sivatagi melegben és szárazságban, az éppen elszontyolodott Jézus olyan élő és igaz szóval beszél a samáriai asszonnyal, hogy felébreszti benne a hitet, a tanúságtételt. Akármennyire is a vízről szól az ige, a samáriai asszony, amikor vizet kér, neki sem a víz nyújt segítséget, ahogyan a keresztelekünk alkalmából is nem a víz keresztelek, az csak egy jel. Isten keresztelek meg bennünket és fogad fiává, Isten töről bűnt.

Jézus élő szava nekünk a fontos. Ülhet a földön, lehet a templomban, ha Ő beszél az Ő hangja nem gyenge nekünk, hanem életet adó, életünket megújító. Vágyat ébreszt arra, hogy mások is hallják, hallgassák!

Klimentné Ferenczy Andrea
evangélikus lelkész

Rózsafüzér társulatunk 2014. évi beszámolója

2012. évi megalakulásunk óta 25 alkalommal cseréltünk titkot, általában harmincan. Tagjainknál változás történt: 1 fő ferences szegénygondozó nővér lett, ketten sajnos eltávoztak az élők sorából, és örömmünkre 3 új társal bővültünk. Az új tagjaink letették a fogadalmat. A titokcseréket általában a templomunkban végeztük, de húsvétkor és karácsonykor a plébánián - ünnepélyes szeretetvendégség keretében, szerény ajándékozással egybekötvé.

Március 15-én zarándokúton vettünk részt (19 fő) a Sziklakápolnában, majd a városmajori templomot megtekintve, Makkosmáriára mentünk. Ezen a zarándokúton László atya és Zoltán atya közösen miséztek a Sziklatemplom csodálatos kápolnijában. Makkosmárián a templomban közösen elimádkoztuk a rózsafüzért. Lelki feltöltődést és felejthetetlen élményeket éltünk át.

Augusztusban a titokcsere az Orbán kápolnában volt, ahol István atya bemutatkozott társulatunknak, és velünk imádkozott. Ezután két tagtársunk érdekes és megható beszámolót tartott lourdes-i zarándokútjáról. Sajnos az idő nem kedvezett, így az agapét a kápolnában tartottuk, és az eső miatt rövidebb is volt.

Továbbra is keddenként reggel 6.30-kor és péntekenként este 17.30-kor, valamint minden első szerdán este 17.30-kor a titokcsere alatt közösen imádkozzuk a rózsafüzért. Ezen alkalomkor (titokcsere) László atya a Rózsafüzér társulat tagjaiért mondja a szentmisét. Köszönjük! Továbbra is kérem a kedves híveket, hogyha nem is tagjai társulatunknak, jöjjenek el ezekre az alkalomokra közösen imádkozni. A jó Isten és a Szűzanya kérése: **IMÁDKOZZATOK!** Tegyük ezt!

Az adventi időszakban a közös reggelik elkészítésében többen segítettünk. A templomtakarításban több tagunk is tevékenykedik. Rendszeresen részt veszünk a szentségimádásokon, és kérjük a fölséges Istent, hogy sokáig engedje, hogy közösen és egyénileg is imádhassuk.

Pénzügyi beszámoló:	Bevételeink
Előző évi maradvány:	68 510.-Ft
Önkéntes hozzájárulások:	124 770.-Ft
Bevételek összesen:	193 280.-Ft

Kiadásaink:

Működési kiadások: (titkok, imafüzet utánnomása) 46 480.-Ft
Egyéb kiadások: (ajándékok, zarándokutak kiadásai) 32 303.-Ft
Jótekonysági kiadások:

(kehelykendők, Mária Rádió támogatása) 10 000.-Ft

Kiadások összesen: 88 783.-Ft

2014 évi maradvány: 104 497.-Ft

Ezen maradványt szintén zarándokútra szeretnénk felhasználni, hogy továbbra is áldozatosan és hathatósan imádkozhassunk, feltöltődhessünk, hogy megmutathassuk Isten iránti szeretetünket.

*Szendrő Péterné
rózsafüzér társulat vezetője*

Mi a különbség a monasztikus és az apostoli szerzetesrendek között?

A szerzetesrendek sokszínűsége a Szentlélek gazdag működésének jele az Egyházban. A szerzetesrendek karizmái Jézus tanításának és tulajdonságának egy-egy jellemzőjét mutatják meg, tárják elénk és együtt alkotják Krisztus testét. Mind a monasztikus mind az apostoli rendekben szerzetesek élnek, akik egy életre fogadalommal kötelezték el magukat Krisztus követésére. Közösségben élnek, szerzetesrendjük meghatározott szabályzata szerint. A szegénység, tisztaság, engedelmeség fogadalmá is közös, csupán az életformában vannak eltérések, de a lényeg ugyanaz: **életük odaadásával akarnak válaszolni Isten szeretetteljes hívására.**

A szerzetesek az imádság emberei, elsődleges hivatásuk az imádság. A szerzetes nem csupán magáért imádkozik a kolostorban, hanem elsősorban az egész világért. Minden nap az Isten elé áll és könyörög irgalomért, békéért, bűnbocsánatért az egész világ számára, minden emberért. Az evangéliumban olvassuk, hogy Jézus felment egy hegyre imádkozni és az egész éjszakát Isten imádságában töltötte. **A monasztikus rendek életformájukkal az imádkozó Jézust jelentik meg, míg az apostoli rendek jobban a tanító, gyógyító, cselekvő Jézust mutatják meg a világnak.**

Monasztikus rendek például: a pálosok, trappisták, ciszterciek, karthauziak, bencések, kármeliták, ágostonos rendek kontemplatív ága, klarisszák, stb.

Apostoli rendek például: domonkosok, ferencesek, piaristák, Teréz Anya nővérei (Szeretet Misszionáriusai), szatmári irgalmas nővérek, vincések, szaléziak.

Mi jellemzi a monasztikus- szemlélődő rendeket?

- Többnyire nagyobb létszámú közösségekben élnek
- A liturgia, imaórák ünnepélyes végzése
- Szigorú klauzúra: csak kivételes esetben hagyhatja el a kolostort
- Csend, magány
- Lectio Divina - a Szentírás elmélkedő olvasása
- Szellemi és kétféle munka a kolostoron belül
- Önellátás
- Vendégfogadás, vendégszeretet

Az ora et labora - imádkozzál és dolgozzál elve jellemzi a monastorokat. A szüntelen imádság áthatja a munkát is. A szerzetesközösségben a munka a szegénység és aszkézis eszményéhez kapcsolódik. Már az első szerzetesközösségekben, a IV. században Szent Pachomius idején a monostor egy önálló faluhoz volt hasonlítható, ahol mindenki hozzájárult a közösség fenntartásához a péktől kezdve a sarukészítőig. Szlav nyelvterületen a szerzetesek kezdetektől igen nehéz fizikai munkát végeztek: erdőirtás, kötörs, építkezés.

A szerzetes számára nincs különbség a szellemi és a fizikai munka között: a zsolnározó szakács, sajtot készítő trappista szerzetes vagy a tanító bencés között. *A szerzetes imádkozva dolgozik és dolgozva imádkozik.* A szemlélődő rendek napirendjében a legtöbb időt az imádság, zsolnárok imádkozása, szemlélődés, a Szentírás olvasása teszi ki. Az imádság és munka ritmikus váltakozása harmóniát, békét, Isten jelenlétében való életet eredményez, melyet a monostorba betérő vendégek is megtapasztalnak.

Mi jellemzi az apostoli rendeket?

Hasonló élete van az apostoli rendben élő szerzetesnek azzal a különbséggel, hogy ott a munka valamilyen apostoli szolgálatot jelent. Az apostoli szolgálatot végző szerzetesek azt a Jézust jelentik meg a világ számára, aki jóllakatott sok száz embert, gyógyította a betegeket és tanította a tudatlanokat.

Ez a szolgálat mobilitást igényel, emberek közötti életet, a kolostor rendszeres elhagyását. A közös ima és elmélkedés ugyanúgy jelen van az apostoli szolgálatot végző szerzetes életében csak más hangsúllyal, figyelembe véve az emberek szolgálatát. Pl. a szegénygondozó nővér a nap kezdetén a szentmisében, zsolnármában, elmélkedésben találkozik Isten szeretetével, és ezt viszi, adja tovább napközben az időseknek, betegeknek, rászorulóknak, gyermekeknek, ahová a feladata szólítja. Este az Úr elé viszi egész napját, minden történést, Neki ajánlva a rábízottakat, a szegényeket. *A szerzetes mások szolgálatában szentelődik meg.*

Mivel ők gyakran elhagyják a kolostort, kapcsolatban vannak az emberekkel, mások a szabályaik, mint a monasztikus rendeknek. Az apostoli rendeknél azért létezik a szabadság, hogy fel tudjon frissülni, hogy pihenni tudjon a szerzetes, aki másokért fárad.

A monasztikus rend nem több vagy jobb a másiknál, és fordítva sem igaz ez. Mindkettőben eljuthat a szerzetes a szeretet tökéletességére, mint ahogy sok szent élete ezt mutatja. **A szerzetesi élet két arca, a monasztikus és apostoli élet** nincs ellentétben egymással, hanem **kiegészíti egymást**. A monasztikus rendek az Egyház erőforrása, olyanok, mint valami energiatermelők. Sok csendes, rejtett életet élő szerzetes imája és áldozata szenteli meg ezt a világot, teszi termékennyé az apostoli munkát és az egész Egyházat. A rejtett élet gyümölcsét majd a mennyországban fogjuk meglátni.

„Az apostolság élete az evangélium szerinti élet” (Szent Bazil.) Klimachos Szent János szerint a szerzetes egyetlen apostoli tevékenysége az életpéldája. Hatása egyszerű létezéséből fakad. Ezért a szerzetes értékessége nem a munkássága, hanem Istennek való odaszenteltsége. A szerzetes elsődleges szolgálata nem az ezerféle munkát jelenti, hanem az istendicsérő zsolozsma végzését, bűnbánatot és vezeklést a világ üdvösségéért.

„Az apostolság soha nem egyéni tevékenység, emberi képességek és erőforrások eredménye, hanem együttműködés Krisztussal, aki az Egyház egész apostoli tevékenységének forrása és eredete.” (Puskely Mária: Keresztény szerzetesség)

Takács M. Klarissza
ferences szegénygondozó nővér

A lélek erősítésére...

Ifjúsági közösségünk tagjai minden pénteken találkozhatnak a plébánián István atya és Klári vezetésével. Ezen alkalmak során együtt imádkozunk, töltökezzünk/növekedünk a hitben, megosztjuk egymással gondolatainkat, megünnepeljük egymást. Az elmúlt alkalommal István atya szentségimádást tartott nekünk. Rávilágított arra, mennyire fontos a Jóistenbe vetett bizalom, milyen fontos az, hogy merjünk kérni a Mennyei Atyától és merjünk Neki köszönetet is mondani. „Ne mondj egyebet, egyszerűen csak annyit: köszönöm, Atyám!” István atya felolvasta a Negyed óra az Oltáriszentség előtt című elmélkedést. A szép, tanulságos, elgondolkodtató sorok hallatán csendben figyeltünk, imádkoztunk, kértünk, és mindenért hálát adtunk. Végül közösen énekelünk, hisz tudjuk, aki énekel, kétszeresen imádkozik.

Ez az este mindannyiunk lelkének erősítésére szolgált. Köszönjük szépen István atyának ezt a szép és kegyelmekben gazdag összejövotelt!

Meszes Zsófia

A Szent Anna Plébánia Szent Ferencről nevezett Karitászcsoportjának 2014. évi beszámolója

2013-ban már az egyházközségi zsinat idején megújult a Karitászcsoport. Szeptembertől kettő tagunk a szerzetesi hivatást választotta, de október 5-én még így is 22-en, régiék és újak tettünk fogadalmat.

Védőszentünk, Assisi Szent Ferenc lelkületét mélyebben megismerni elzarándokoltunk városába. Az ő szellemében próbáljuk munkánkat végezni.

„Dicsérjétek az Urat és áldjátok, / És mondjatok hálát Neki, / És nagy alázatosan szolgáljátok!” (Naphimnusz)

Fogadóóráink minden kedden 8-10 óráig tart, de ennek a többszörösét jelenti a feladataink elvégzése.

Ötödik éve működik a Sorstárs csoportunk, hétfőnként 17 órától várják az érdeklődőket.

Már hagyomány, hogy a nagybőjti időben lelki napon veszünk részt a Ferences Szegénygondozó Nővérek kolostorában, és meghívásukra Szécsénybe is elzarándokoltunk.

2013. október 9-én indult el a Szociális Kerekasztal csoportunk és Klarissza nővér szervezésében, azoknak az intézményeknek a képviselőivel, akik városunk területén szociális ügyekkel foglalkoznak. Január 29-én Lesták Zoltán a szociális ügyeket érintő új jogszabályokról tájékoztatót. Bemutakozott a szentgyörgymezői karitászcsoport és a Veled-Érted Egyesület. Március 12-én a hajléktalan ellátás esztergomi helyzetét ismertette a helyi intézmény vezetője, Czifráné Hidas Ágnes. Június 25-én Mihályné Pál Gabriella szociális munkás a kórházban folyó pszichiátriai ellátásról tájékoztatót.

December 9-én a kórház Ápolási és Krónikus Belgyógyászati Osztályán ádventi programot szerveztünk. November 19-én az esti szentmisében Szent Erzsébetre emlékezve kenyeret osztottunk.

A november 29-én a plébániai zsinati napon beszámoltunk az eltelt egy év eredményeiről. Dec. 16-án a Szent Vince Idősek otthonába látogattunk. A Szatmári Irgalmas Nővérek Otthonába három fő rendszeresen látogat időseket.

A Családok Átmeneti Otthonában lakó gyermekeknek gyümölcsöt vittünk és részt vettünk december 24-én a karácsonyi ünnepükön.

Csoportunk 3 tagja és egy külső önkéntes a tanítási időben a hét három napján uzsonnát készített a Teleházban az ott foglalkoztatott gyermekek részére. Az első félévben kéthetente Dr. Székely János püspök atya bibliaóráin részt vettünk, és befejezésül a csoporttagok által készített édességek mellett beszélgettünk.

Júliusban a Mi Házunk (Teleház) tanulói önkéntes munkára jelentkeztek. Negyven gyermek megtapasztalhatta, nemcsak kapni, adni is jó.

A karitászcsoportunkon kívül bekapcsolódtunk a plébánia életébe is: keresztút, „Kerektemplom éjszakája” roráték utáni reggeli készítése, a Rozália kápolna és környékének rendben tartása, Rozália-napi és a szüreti mise és az ezeket követő agapé megszervezése.

Élelmiszergyűjtések és osztások

Januárban 180 fő részére osztottunk a Magyar Élelmiszerbank (MÉB) adományából. A szállítást ilyen esetekben mindig a Belvárosi Plébánia szervezi. Nagybőjten a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tartós élelmiszer gyűjtést hirdetett meg, melybe mi is - mint minden évben - bekapcsolódtunk. A templomunkba hozott adományokat 41.790 Ft értékben vásárolt élelmiszerekkel egészítettük ki. 44 csomagot készítettünk, a családok méretétől függően 1.800 - 3.000 Ft értékben. Ezen felül 66 húsvéti csomagot is készítettünk.

November 18-án 96 család részére továbbítottunk élelmiszert a MÉB adományából. Ádventben, templomunkban egyházközségi gyűjtés volt a területünkön működő négy intézmény részére, melynek eredményét az újság januári számában már közöltük. Az adományok intézmények közötti szétosztása csoportunk feladata volt. December 13-án az esti szentmisére meghívtuk azokat, a plébániánk területén élő családokat és egyedülállókat, akiknek karácsonyra élelmiszercsomagot készítettünk. A mise után kiosztottunk 55 db csomagot, melyekhez 101.000 Ft értékben vásároltunk tartós élelmiszert.

A Viabona hajléktalanszálló lakói 13.000 Ft értékben kaptak karácsonyra gyümölcsöt és édességet.

Évközben is segítünk a plébániánk területén élő, rászoruló családoknak. 2014-ben 179.312 Ft-ot fordítottunk élelmiszer-támogatásra az előző évi 67.005 Ft-tal szemben. Ezt az egyéni adományok segítik: 2013-ban 98.000 Ft, 2014-ben 267.900 Ft. A gyógyszer-támogatás 2014-ben 136.428 Ft, 2013-ban 98.415 Ft. Ezen felül 2014-ben is 4 fő kapott havi 5.000 Ft gyógyszer-támogatást az Esztergom-Budapesti Főegyházmegegytől.

„Gazdálkodásunk” a számok tükrében:

Bevételek

2013. évi maradvány	101 985 Ft
Persely	270 405 Ft
Egyéni adomány	267 900 Ft
Farsangi bál (tombola)	61 300 Ft
Összesen	701 590 Ft

Kiadások

Gyógyszer-támogatás	136 428 Ft
Élelmiszer-támogatás	179 312 Ft
Cigánypasztoráció	13 225 Ft
Irodaszer, tisztítószer	3 310 Ft
Farsangi bálhoz	8 580 Ft
Kerektemplom éjszakája és rorate	15 413 Ft
Nyári táborozás, étkezési hozzájárulás, művészeti csoport támogatás (Mindszenty isk.), hittantábor (plébánia)	75 343 Ft
Betegek és idősek látogatása	32 212 Ft
Egyéb (kályhacső, vill.sz., Szécsény, fenyő, CsÁO)	61 040 Ft
Összesen	524 863 Ft
2014. év maradványa	176 727 Ft

Segíts továbbra is, hogy segíthessünk!

Takács Erzsébet karitász vezető

Farsangoltunk!

Dsida Jenő biztosan megbocsátja nekem, hogy *Vidám kínálgatás keresztényi lakomán* című versét kissé átírtam.

Február 6-án a Mindszenty iskola csarnokában gyülekeztek a jókedvre kiehezett hívek. Ettünk jókat, „a szőlő sűrű aranylevét csurrantottuk csobogva, sajnos nem kristályos poharakba.” „Kedves barátaim, vidám fickók, ti drágák, szívem szerettei – ő, ma már tudom bizonytal – nem bűn örömben élni, az Isten úgy tekint le reátok kék egéből, jóságos víg mosollyal, ellágyult szívvel és félszemmel hunyorítva.”

Ha Isten fél szemmel, hunyorítva betekintett a tornacsarnokba, a következőket tapasztalta: plébánosunk bevezetőjében hangsúlyozta, hogy merjünk jókedvűek lenni. Ehhez járult hozzá a Corde Voto kamarakórus Gyurácz Német László vezetésével és az énekkar Hunyadi karnagy úrral. Szívesen hallgattuk a Corde Votótól az amerikai négerek keresztény ihletű, vallásos énekeit, a spirituálékat, hisz olyan nagy előadó-művészek is énekelték korábban ezeket, mint Mahalia Jackson vagy Paul Robson. Az énekkar dalaiban szintén vígadásra buzdított.

„Isten a derűs, vidám szíveket szereti. Az a keresztény, aki szomorú, szomorú keresztény. Aki vidám szívvel szolgálja Istent, bizonyosságot tesz arról, hogy Krisztus tanítványa” - írja Bernhard Christen Ocap.

Hogy szívünk vidám legyen továbbra is, gondoskodtak róla a ferences szegénygondozó nővérek. Anikó a zárdában című korábbi jelenetüket ki kellett bővíteni, mert már nemcsak Anikó, hanem Angella is a zárdába igyekszik. Szegény „nővér-tanoncoknak” mennyit kell szenvedniük a hierarchia csúcán lévő főnökasszonytól, aki a bűneiket sorolta! (Kívánjuk, hogy később is csak ennyi bűnük legyen!)

A vidámságot fokozta A békakirályfi című meserészlet, amelyben Aranyhaj királylány remekelt szereplő-társaival együtt. Milyen szerencse, hogy ilyen színészi tehetséggel megáldott a plébánosunk, a káplánunk és a kántor is.

Utána roptuk a táncot Demeter Judit vezetésével, majd a jó slágerekre pörögtek a táncospárok.

A tombolasorsolás mindig várva várt esemény. Gazdára talált a sok tárgy. (Sajnos, az idén sem nyertem meg a főnyereményt!) Közben finom koktélt és jóféle borokat kóstolgtattunk. A tombola (63.800 Ft) és a Szent Anna-koktél bevétele (10.000 Ft) karitásunkat támogatja. Köszönjük! A csoport aktív előkészítője a bálnak, idén ezzel kapcsolatos kiadása 7.500 Ft volt.

A Példabeszédekben is ez áll: „A vidám szív jót tesz az egészségnek, a nyomott kedély emésztí a testet.” Reméljük, mindenki „egészségesen” távozott a 6. farsangi bálunkról.

Recska Valéria

Elmélkedjünk Jézus keresztáldozatáról...

Nagybőjtben rendszeresen végzünk keresztutakat, heti két alkalommal. Hívjuk és várjuk a Testvéreket péntekenként 17.30-kor a templomba, ahol közösségeink vezetik az imát, vasárnaponként pedig 14.30-kor a temető fölötti kálvárián találkozunk az első stációnál.

Hirdetések, programjaink

Február	Ferences szegénygondozó nővérek hónapja
22. vasárnap	Gyűjtés a katolikus iskoláknak Keresztút a Kálvárián 14.30 óra Ifjúsági mise: este 6 óra
24. kedd	Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
25. szerda	Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra Fórum a ferences szegénygondozó nővérekkel, 18.30
27. péntek	Keresztút: Bérnalkozók 17.30 óra
28. szombat	Budai Ilona műsora: Lehullott a Jézus vére címmel 16.30 óra
Március	Piaristák hónapja
01. vasárnap	Szerzetesi szentmise a piarista renddel 18 óra Keresztút a Kálvárián 14.30 óra
06. péntek	Keresztút: Családosok 17.30 óra
08. vasárnap	„Szent Anna könnyei” szentmise: 11 óra Tartós élelmiszer-gyűjtés rászoruló családoknak Keresztút a Kálvárián 14.30 óra
10. kedd	Bibliaóra Székely János püspök atyával 19 óra
13. péntek	Pápválasztási évforduló Keresztút: nyugdíjasok 17.30 óra
15. vasárnap	Elsőgyónás a 9 órai szentmisén Keresztút a Kálvárián 14.30 óra
17. kedd	Imaóra: este 6 óra
18. szerda	Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra
20. péntek	Keresztút: Énekkar, 17.30 óra
22. vasárnap	Apák napja: délelőtt 9 óra Keresztút a Kálvárián 14.30 óra
22-23-24-én	Nagybőjti triduum Brückner Ákos atyával esténként 6 órai kezdettel.

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokrya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
<i>A sokszorosításban segített:</i>	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2015. március
VIII/3. szám

Nagybőjtben testi és lelki szemeink előtt is ott van Krisztus üdvözítő szenvedése, kereszthalála és dicsőséges feltámadása. Magunkat megpróbáljuk elhelyezni ebben a történetben, így gondolkodunk életvitelünkről, küzdelmeinkről. A felismert gyarlóságainkat Jézus elé visszük...

Egyházunk ajánlásaival – amire maga Jézus is figyelmeztetett és példát is adott – utat mutat ebben a bűnbánati időben: javasolja a böjtöt, az imát, az irgalmasság cselekedeteit. Egyházközségünkben minderre szervezett körülmények is rendelkezésre állnak – az egyéni vállalásainkon túl...

Jézus nyomában

Február első felében néhány napot a **Szentföldön** töltöttem. Az egyházi naptár szerint még nem kezdődött el a nagybőjt ideje, személyes nagybőjtöm viszont ebben az esztendőben körülbelül egy héttel hamvazószerda előtt, ezzel az utazással kezdődött. Nem az élménybeszámoló szerelném pótolni ezzel az írással, inkább keresztény létünk fő irányára világítanék rá a böjti időszak kapcsán.

Nagyon vártam ezt az utazást, hiszen nem minden nap adódik ilyen lehetőség, negyvenegynéhány pappal, köztük nem egy jó barátal a legszentebb helyeket végiglátogatni. Reméltem, hogy nagy lelki élmény lesz, és megújult energiákkal térek haza.... Nem így lett. Kicsit még beteg is voltam, a táj sem nyerte meg különösképpen a tetszésemet, és még az időjárás sem volt kegyes. Ennek ellenére, most, ahogy visszagon-dolok erre az útra, úgy érzem, hogy ha minden a várakozásaim szerint alakul, akkor sokkal kevesebbet kaptam volna.

Utolsó este a szállodában kicsit csalódottan és nagyon fáradtan, (hiszen sok szent helyet sikerült rövid idő alatt végiglátogatni) egy közös beszélgetésre, a zarándoklat lezárására ültünk össze. Ekkor hangzott el a zarándoklat vezetőjének, Székely János atyának a szájából a következő mondat: „**Min-den pap szíve megszentelt föld...**” Ekkor értettem meg, mi is volt annak a néhány napnak az igazi jelentősége és értelme: **Jézus nyomában jártunk! Elsősorban lelki utat jártunk be.**

Ehhez pedig nem kell messzire menni, nincs szükség drága utazásra, vagy emelkedett hangulatra. Ő maga nem tett tized olyan hosszú utakat sem, mint később tanítványai. Nem tudta egyforma derűvel viselni a megpróbáltatásokat, elfordult, hogy dühös volt, elfáradt, máskor annyira megszomjazott, hogy egy szamáriai asszonytól kért vizet. Ugyanakkor **mindig, minden körülmények között az ő mennyei Atyjának a kedvét kereste, nem szűnt meg szeretni és bízni benne egy pillanatig sem. Papként, de egyáltalán keresztényként, vagyis krisztusi emberként ez a mi különleges feladatunk.**

Amikor nagybőjtben különféle önmegtágadásokat, plusz imádságot vállalunk, vagy éppen az alamizsnázkodást gyakoroljuk, akkor pontosan ezt a jézusi mintát próbáljuk meg követni. A mennyei Atya akarátát megvalósítani az életünkben, ami minden egyes ember üdvösségére irányul. Tekintet nélkül a nehézségekre és az akadályozó tényezőkre, arra törekszünk, hogy szavaink és tetteink különleges módon, Jézuséra hasonlítsanak.

Ez persze nem csak a nagybőjt, hanem egész földi életünk, ha úgy tetszik zarándok létünk feladata. De nem véletlenül áll az egyházi év különféle liturgikus időszakokból, hi-

szén egyszerre nagyon nehéz örömet is meg fájdalmat is, bűnbánatot és lelkesedést is érezni. **Most éppen a megbánás és a megtérés különleges kegyelmi idejének közepén vagyunk.** Kívánom minden kedves Testvéremnek, hogy elnyerje mindazt, amit ez az időszak a hívő ember számára tartogat. Hogy személyes, Krisztus követő nagybőjtjében készülhessen fel húsvét szent ünnepére!

István atya

Február 28-ra Dr. Erdő Péter bíboros atya összehívta a **pasztorális tanácsot**. A fő téma a tavalyi, rendkívüli szinódus tapasztalatai alapján összeállított előkészítő dokumentum, kérdéssor átbeszélése volt. Ez a dokumentum szolgál alapjául az októberben, Rómában megrendezésre kerülő XIV. püspöki szinódusnak, melynek témája: *A család hivatása és küldetése az egyházban és a mai világban.*

Nem lehet eléggé hangsúlyozni a család, mint elsődleges emberi közösség fontosságát a normális emberi fejlődés, emberi értékeink, egész életünk alakulása szempontjából. Az egyház, az evangelizáció szempontjából szintén meghatározó szerepe van a családoknak.

Mai világunk a család válságáról, elavultságáról szónokol. Helyesebb lenne végre beismerni, hogy a társadalmi körülmények miatt, az értékszavas, vagy éppen a tudatos népbutítás (konzum idiotizmus) hatása alatt az eligazodást kereső (talán nem is kereső), megtévesztett ember maga van válságban.

A kérdéssor (ahogy a tavalyi szinódust előkészítő is) – bár a legszelesebb körhöz eljuthatott (volna) – információhiány illetve közösségek aktivitása alapján vegyes hozzáállást, ebből adódóan hol sok, hol meg igen kevés visszajelzést eredményezett a szinódusi munkabizottságoknak. A cél a kérdéssor közzétételével az volt, és most is az, hogy minél szélesebb körből, minél több embertől, csoporttól érkezzen visszajelzés, hiszen az egyház, sőt az egész emberiség jövőjéről van szó.

Néhány gondolat – a teljesség igénye nélkül - a megbeszélésünk témaköreire az ott elhangzottak alapján:

A család intézménye nem csak a magánélet szférájába tartozik, hiszen ezen elemi közösségek a nagyobb közösségek építőelemei. Ezt a társadalmi környezetnek is tudomásul kellene venni, és megfontolt szabályozással, törvényalkotással támogatni – ebben vannak jó kezdeményezések, de negatív hatások is fellelhetők. A kitolódott érettség, elköteleződésre képtelenség, illetve az ezt nehezítő, gyorsan változó, bürokratikus, lehetetlen körülmények amúgy is nehezítik a házasságkötést, a családalapítást.

Sok befogadó közösség, mozgalom, sőt családpedagógiai képzés is próbál segítséget nyújtani. A családmodell általában nem is vetik el az emberek, de az erős ellenszélben (médiá) az értéktudatot nem kíséri az értékkövetés. Nagyon fontos, hogy mi is minél szélesebb körben, az általunk elérhető, vagy általunk létrehozott fórumokon az értékeket megjelenítsük, vonzóvá tegyük.

Szintén nagyon fontos a családokkal, családsegítéssel foglalkozók képzése – sőt a képzők képzése (papnevelés, pasztorális/mentálhigiénés tanácsadók, családterapeuták, stb.). Szerecsés, ha mindezek a segítők a plébániák vonzáskörzetében, azokkal munkakapcsolatban tudnak megjelenni, működni. Ebbe a szolgálatba célszerű bevonni keresztény házaspárokat, családokat.

Sokféle módszer, ötlet kínálkozik, sok helyen eredményre is alkalmasak (komatál akció, vándor evangélium, Szálást keres a Szent Család, jubiláló házaspárok ünnepe, stb.). Mindennek az alapja természetesen Krisztus szeretetébe való bekapcsolás, bekapcsolódás, a személyes szeretet, tanúságtétel.

Szükséges az „érvényes házasság” fogalmának pontos definiálása, mert ezen a téren bőven van félreértés – és sok a házasság-érvénytelenítési beadvány. Sok testvérünk él rendezetlen kapcsolatban. Különösen is fájdalmasan érinti a keresztyén családokat a házasságkötés nélkül együtt élő gyermekeik helyzete.

Egyházunknak – a szinódusnak – nagy kihívás a sok-sok problémára a megfelelő válasz megtalálása. Ugyanúgy nagy kihívás a plébániai közösségeknek a fiatalok segítése, a nehézségekkel küszködő házások segítése, a zátonyra futottak fölkarolása (családcsoportok, fészekrakó csoportok, fiatal házások lelkiigyakorlata, házaspárok bevonása a jegyes-oktatásba, családtáborok, kísérés, konfliktuskezelés, stb.).

Ezen kihívásokra talán a jól működő plébániai közösségek és az innen kinövő, képzést, önképzést vállaló aktív személyek és házaspárok tudnak leghatásosabban reagálni, szolgálatukkal megfelelő segítséget és támogatást nyújtani. Úgy gondolom, egyházközösségünknek is bőven van teendője e téren...

Nyitrai László

„Lehullott a Jézus vére...”

Február 28-án templomunk ugyan hideggel, de annál nagyobb szeretettel várta az esztergomiakat Budai Ilona népdalénekes programjára. A szervezők nagyon izgultak, hogy eljönnek-e a kedves Testvérek. Fél ótkor, a kezdetkor megnyugodhattak: **Budai Ilona neve sokat jelent az embereknek, megtelt a templomunk!**

Tarnai Imre atya így méltatta az énekesnőt a dejtári templomban elhangzott előadása után: „*Ilona, Ön csodálatos kincset kapott az Úristentől, köszönjük, hogy nemcsak megőrzi, de tovább is adja nekünk.*” Mi, esztergomiak is hallhattuk ezt a csodálatos kincset: archaikus népi énekeket, imákat és történeteket élvezhettünk a nagyhéthez és a húsvéthoz kapcsolódóan.

Ilonának a „*Röpülj páva*” hozta meg az átütő sikert, ahol Faragó Laurával és Ferencz Évával volt díjazott. (Ferencz Éva, aki többször énekelt Esztergomban is pl.: a Szent István díj átadásakor, sajnos már csak föntről hallgatja társait.) Ők hárman nagyon sokat tettek azért, hogy a népdal újraéledjen és a népdal iránti érdeklődés egyre erősödjön. Ehhez hozzájárultak Ilona nagyszerű rádióműsorai: *Énekeljünk együtt és a Fívom az énekem*. Megjelent egy szép kiállítású mesekönyve *Székelly mesebeszéd* címmel, melynek legfőbb üzenete a szeretet – mindenki van valami, amiért szeretni lehet! Ilona álma egy olyan világ, ahol az emberek szívében olyan lesz a szeretet, mint a Nap fénye. Hiszen a Nap nem mondja azt, hogy ez gonosz, erre nem sütök, ez jó ember, erre igen. Mindenkire egyformán árasztja melegét.

1996-ban megkapta a Magyar Örökség díjat, amelyhez a laudációt Kobzos Kiss Tamás írta: Budai Ilona megértette Sütő András üzenetét. „... *Amíg egy nép énekel, messzire hallatszik, hogy létezik...*”

Látva a népdal iskolai oktatásának szükségességét, szívesen tanít a zeneiskola népzenei tanszakán. Tanári munkája során százak és százak kerültek/kerülnek közel a hiteles népdalhoz. Igyekszik tanítványihoz nagy szeretettel közeledni. Fontosnak tartja, hogy a diákok lelkét is pátyolgassa, a lelkükért is felelősséget vállal. (Bár minden pedagógustársam ezt tenné!) Több mint 2000 népdalt ismer, legkedvesebb *A csitári hegyek alatt* című. A világ egyik legszebb nyelvének tartja a magyart.

Mélyen hívó, vallja, hogy **hit nélkül lehet élni, de nem érdemes!** Hitet, ahogyan hazát sem cserél az ember. 2011-ben volt hatvan éves. Sokszor elfogja a kétség, hogy elég hitet, jószágot, emberséget, szeretetet sikerült-e összegyűjtenie. Akik itt voltunk ezen a szép estén, tanúsíthatjuk, hogy igen!

Befejezésül álljon itt Nagy László - Budai Ilonának írt - *Szólíthatlak hattyú* című verséből egy rész:

„*Szólítlak, hattyúi hó-éke,/ sátnápalástot széthasító,/ te vagy a jó sugarasító./ jó hitem nyerge, rosszat irtó,/ hogy jobbmagamhoz is jussak el -/ emelj föl engem, hadd siesssek,/ vágj utat árva földieknek/szárnyaddal és torkod élivel!*”

Köszönjük a Nyitrai házaspárnak, hogy meghívta Budai Ilonát és megszervezte ezt a szép programot, László atyának, aki minden ilyen kezdeményezésnek helyet ad. Reméljük, hogy ezen a csodálatos estén lelkiekben is sikerült megújulnunk, és húsvétra – Jézus halálának és feltámadásának ünnepére – való készülődésünkben előbbre jutni.

Recska Valéria

Senior imaklubunk a 2015-ös évet **szentségimádással** kezdte. A Mindszenty iskola kápolnájában találkoztunk, ahol István atya röviden szólt a szentségimádás lényegéről, személyes élményeivel összekötve, ami meghitt indítása volt idei első összejövetelünknek. Elmélkedésünket segítette a Negyedóra az Oltárszentség előtt című, igen elgondolkodtató lelki tükör, ami többünket mélyen megérintett. Közben imafüzetünkől felváltva imádkoztunk és énekeltünk felnőtt gyerekeinkért és unokáinkért.

Februárban meghívtuk **dr. Török Csaba atyát**, a Hittudományi Főiskola tanárát, katolikus média referenst. Közvetlen hangú előadásában a családok helyzetével, megoldandó problémáival foglalkozó római, előkészítő tanácskozásról (szinódus) szólt, amely a hamarosan megrendezésre kerülő Családszinódus „előfutára” volt. Az érdekes előadást beszélgetés követte, kellemes hangulatban, ráérősen. Szeretettel visszavárjuk az atyát, aki szívesen fogadta újabb meghívásunkat. Természetesen most is imádkoztunk, énekeltünk felnőtt gyermekeinkért és unokáinkért, hiszen imaklubunk egyik célja ez, a másik pedig hitünkben való előrehaladás, amit ezúttal Csaba atya segített.

Legutóbb, március 3-án **Veronika és Lúcia ferences szegénygondozó nővérek** voltak a vendégeink. Különleges, kiválóan szemléltetett keresztutat jártunk végig velük. A megjelenítés egyszerű volt, de megragadó. Krisztust egy vastag, fehér, égő gyertyaszál, az apostolokat 12 diószem, a vércseppeket piros papír pöttyök jelképezték. Volt kalapács, szögek, ostor is. Az egyes állomásokat a földre terített barna kendők, a getsemáni kertet zöld selyemkendő imitálta.

Mi, a résztvevők a kinszenvedés történetének felolvasása alatt szűrös rózsáágainkat, mint bűneinket, gondjainkat, nehézségeinket Jézus töviskoszorúja mellé helyezhettük, majd zöldlevelű kruspán ágainkat - az öröm jeleként - az üres sír elé rakosgattuk. A kettétört kenyérszeletet - a feltámadás után - óriás ostya váltotta fel a tálon, jelképezve a mindig velünk maradó Jézust.

Különleges élményben volt részünk. Sokszor könnyekig hatódtunk. Felnőtt gyerekeinkért, unokáinkért ma talán még hangosabban szólt a fohászuk. Köszönjük a nővéreknek ezt a húsvét-váró lelki gazdagodást!

Ráczkiné dr. Baghy Zsuzsa

A Ferences Szegénygondozó Nővérek fóruma a plébánián

Ferenc pápa a 2015-ös évet a **SZERZETESK ÉVÉNEK** hirdette meg. Ennek jegyében – mint ismeretes – havonta más-más szerzetes közösség mutatkozik be templomunkban, és mi

értük imádkozunk minden szentmisében. Februárban a ferences nővérek voltak a vendégeink. Február 25-én rendjükkel, lelki-ségükkel, karizmájukkal ismerkedhettünk a plébánián tartott fórumunkon.

Bevezetőül Veronika nővér, a tartományfőnöknő rövid filmösszeállítást mutatott be a Ferences Rend, a ferences család kialakulásáról. Szent Ferenc lelki-sége nem csak a férfiakat ragadta meg, hiszen a ferencesek második ága (második rend) Szent Klára körül alakult ki. A harmadik rend tagjai – így a ferences szegénygondozó nővérek is - a hármass fogadalm szellemében (szegénység, tisztaság, engedelmesség) élik az evangéliumi életet. Egységes napirendjüknek és habitusuknak köszönhetően megjelenésük az első, ill. második rendi szerzetesekre emlékeztet. Életük nyitottságával, derűs vallásosságukkal, de szavukkal is igyekeznek tanúságot tenni Isten nagy ajándékáról.

A szegénygondozó rendet P. Oslay Oswald ferences tartományfőnök, Páhok Mária Franciska és Kroumann Mária Magdolna nővérek 1927-ben Egerben alapították. Az 1950-es feloszlítás után csak 1990-ben indulhattak újra. Először Esztergomban telepedtek meg, ez lett a rendi központjuk, de hamarosan újabb házakat nyitottak.

Küldetésük: az idősek gondozása, lelki gondozás, cigányok segítése, kórházak látogatása, család-gondozás és a hitre nevelés.

Veronika nővér után László atya vette át a szót, visszaemlékezett arra az időre, amikor 7 évvel ezelőtt a plébániára érkezett és meglátogatta a nővéreket. Munkájukról nagy szeretettel és elismeréssel beszélt. A nővérek az egyházközség területén lévő intézményekben - CSÁO, Teleház, Montaghskola - végzik a gondozást, a hittanítást, emellett időseket, betegeket otthon meglátogatnak, ápolnak, segítenek nekik. Az atya hozzátette, hogy az ismerkedéskor kialakult jó kapcsolat az mai napig ápolják, és kölcsönösen segítik egymás munkáját.

Ezt követően a nővérek elmondták a rendbe való belépésük előzményeit, történetét. **Lúcia, Jácinta és Veronika nővér** nagyon komoly tanúságot tettek. Megosztották velünk, mennyi vívódással járt az út, míg végül sok imádsággal, Isten hívó szavára válaszolva Őt, a mennyei Atyát választották. A következőkben **Margit és Kinga nővér** – akik szeptembertől töltik jelöltidejüket – vallottak a belépés előtti küzdelmeikről, melyeket önmagukkal, a családjikkal és a környezetükkel is meg kellett vívniuk. Sokat beszélgettek Istennel, sokat imádkoztak, és amikor meghozták döntésüket, lelki nyugalmat kaptak. Meghatottan figyeltük, mennyire sugárzott az elhivatottság a két fiatal nővérből.

Végül sok kérdés, válasz, nevetés váltották egymást. A plébánia ifjúsági csoportjából részt vett néhány fiatal, talán hivatásbresztő hatással is volt rájuk a beszélgetés. Ők érzékenyen figyelik Kinga nővért, aki rendbe való belépése előtt az ifjúsági csoport „lelki anyja” is volt.

A Fórumot imádsággal fejeztük be. E tartalmas estét köszönjük a Jóistennek és a szervezőknek!

Ambrusné Teréz

Nagy izgalommal és várakozással készültünk az **első szentgyónásra** és a szentmisére, amin bemutatták az idei elsőáldozókat, mivel gyermekünkkel most járunk e szentséghez.

Hosszas és alapos felkészülés előzte meg a gyónást. Köszönettel tartozunk László atyának, aki a hittanórákon lelki ismeretesen, a gyerekek nyelvén is érthetően magyarázta el a gyónás és az elsőáldozás jelentőségét. Kisfiunk izgatottan és kicsit megilletődve hozta haza a lelki tükröt, amely alapján összegyűjtötte a megbánandó bűnöket.

Szombat délelőtt egy próba keretén belül került sor az első gyónásra. Kornél elmondása szerint a kezdeti izgalom

hamar elmúlt és inkább egy kedves, kötetlen beszélgetéshez hasonlította a bűnbánatot. Sor került a ruhapróbára is: nagyon szépek voltak a gyerekek együtt a hófehér öltözékben.

A vasárnapi diákmisén mutatták be az idei elsőáldozókat, akik nem csak a Mindszenty iskola tanulói közül kerülnek ki, hanem a város többi iskolájából is érkeznek. Megható és szép esemény volt a gyertyagyújtás, kis kereszt-áldás és a feszület nyakba akasztása - vékony børszíjon. A harmadik osztályosok versekkel, könyörgéssel készültek a bemutatásra.

A szentmise után jó hangulatú, kötetlen agapén vettünk részt az iskola aulájában, amin a családtagok is jelen voltak. A gyerekek talán kicsit megkönnyebbülve, jóízűen ettek-ittak, a szülőknek pedig lehetőségük nyílt a beszélgetésre.

A visszajelzések alapján a gyerekek szívesen vettek részt a gyónáson és a bemutatáson, várakozással tekintenek a májusi elsőáldozás felé.

Vodicskáné Deszpoth Andrea

Karitás hírek

A szeretet keresztútján

„Az én parancsom, hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.” Ennek a „parancsnak” szívesen tettünk eleget február 20-án és március 13-án.

20-án templomunkban mi kezdtük a keresztutat, a karitás szellemének megfelelően a szeretet jegyében. XVI. Benedek pápa írta: „Az egyházmegyei karitás szálláshelyek olyan helyek, ahol a szeretet nem csupán szó vagy érzés, hanem konkrét valóság, mely lehetővé teszi, hogy az emberek és az egész társadalom életében felragyogjon Isten fénye.” Ha nem is az egész társadalom életében, de a Palkovics úti Idősek Otthonában reményeink szerint ez a fény segített bennünket. Március 13-án ellátogattunk az otthonba, megosztani a lakókkal ezt a csodálatos keresztutat. Nagy szeretettel vártak és fogadtak bennünket. Előtte megemlékeztek március 15-ről, az igazgatónő mondott köszöntőt. Juhász Gyula szavai jutottak eszembe: „Vannak napok, melyek nem szállnak el, de az idők végéig ragyognak.” Az otthonlakókkal elmondtuk a Nemzeti dalt, ezt sem felejtette el senki!

Utána csoportunk tagjai elimádkozták a szeretet keresztútját. A Golgotára vezető út órái a szeretet vizsgájának órái. Krisztus haláláig tartó szeretettel szeretett minket. Arról ismertük meg szeretetét, hogy életét adta értünk. A szeretet sosem szűnik meg, mindent elvisel – a keresztet is, melyet mások raktak rá. Uram, add meg a szerető hitet, hogy minden emberben Téged lássalak! Ne engedd, hogy testvéreim szeretetét ne vegyem észre! Ne engedd, hogy büszkén mások fölé emeljem magam! Jézus, akit senki sem vigasztal, a szenvedések és panasz tengerében elmerülve arra gondol, hogy adjon, megfedkezve arról, hogy kapjon. Mi a szeretetünket adtuk az otthon lakóinak, de százaszorosán visszakaptuk, látván szemükben az örömet! Egyik lakó kérte, hogy ő is olvashasson egy állomást. Legközelebb bevonjuk őket is!

Mi könnyen panaszkodunk, hogy nem szeretnek viszont minket, hogy az emberekből hiányzik a szeretet. Ahelyett, hogy amiatt panaszkodnánk, hogy bennünk nincs elég szeretet. Még magasabbra kell mennünk, egészen a kálváriáig, amíg mi is fel nem emeltetünk! Az Üdvözítő, miközben őt keresztre szegezik, ellenségeiért is imádkozik, abban a pillanatban, amikor gúnyolják. **Képesek lennének-e arra, hogy ugyanabban a pillanatban, amikor gúnyolnak, kinevetnek, kínoznak, imádkozunk azokért, akik fájdalmat okoztak?** A szeretet nem gondol rosszat, senkit sem ítél el. Mindent remél. Egy emberről sem mond le, még akkor sem, ha külsőleg igen rossznak látszik. Olyannak kell lennünk, mint Emmerich Katalin álmanak, aki álmaiban kivette a szívét a kebléből és végtelen sok ember között szétosztotta.

Végigmélték a keresztutat, melyet az Úr szeretetből értünk járt. Köszönjük az otthon lakóinak, hogy együtt imádkozhattunk velük. Köszönjük szeretetüket, amit karitásunk süteménnyel hálált meg.

Tollas Tibor versrészletével kívánunk mindenkinek áldott, szép húsvétot: „S futnék a fénynél sebesebben,/ húsvét tüzét a holt lelkekben gyújtani elvesző úton./ Hírül adni a beteg, fáradt társaknak újuló csodádat. -/ Hozsanna Néked Jézusom!”

Recska Valéria

Lelki örökbefogadás

20 éves egyetemista voltam, amikor egy lengyel minorita atyától először hallottam a lelki adoptálásról. Lelkesen beszélt az általa tapasztalt számtalan gyümölcsről, s a lelkesedése ránk, egyetemistákra is gyorsan átragadt. Négyen, barátok és kollégiumi szobatársak, együtt mondtunk igent a kilenc hónapos elköteleződésre. Csodaszép liturgia keretében, szentmisébe foglalva, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén tettünk ígéretet kb. 20-30-an arra, hogy egy-egy veszélyben lévő kis magzat életéért 9 hónapon keresztül imádkozunk. Esténként a napi imát gyakran közösen mondtuk el a kollégiumi szobánkban, miközben nem hívő társaink hangos zene kíséretében buliztak a folyosón. Úgy imádkoztunk hűségesen, hogy közben nem tudtuk, név szerint kiért imádkozunk, s a látható gyümölcsöket sem mi arattuk le. Jó lecke volt ez számunkra, anyaságra készülő fiatal lányok számára a Jóistentől, és a kilenc hónap végén megérintett a gondolat, hogy Isten életadó művében munkatárs lehettem magam is. Dévényiné Giesz Bernadett

Az imakezdeményezés gondolata Fatimából ered, konkrét formát 1987-ben Varsóban öltött: a résztvevők naponta egy rövid imádságot és egy tized rózsafüzért mondanak, valamint önkéntes felajánlást tesznek. A mozgalmat és az imát ismertető első fordítást Seregély István egri érsek bírálta el: „A mozgalom célkitűzései teljes mértékben megfelelnek a keresztény szellemiségnek, és nagyon örülnék, ha Magyarországon egyre többen csatlakoznának a mozgalomhoz.”

Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén idén mi is csatlakozhatunk hozzá, hogy esztergomi magzatokért imádkozunk. Március 25-én 17 órakor „mini” zárandoklattal indulunk a Bazilikába a Kerek templomtól, hogy a Bakócz-kápolna búcsú szentmiséjén részt vegyünk, melynek keretében történik a lelki örökbefogadás liturgiája.

Vállaljuk minél többen ezt az imában való elköteleződést a megfogant magzatokért! (Aki nem tud részt venni a zárandoklaton, 18 órakor várjuk a Bakócz-kápolnába a szentmisére.)

Dobayné Salánki Eszter

ANYAKÖNYV

<i>Január-február hónapban eltemettük:</i>	<i>(életkor)</i>
Horváth István	63
Jászapáthy Tamás	73
Nyéki Andrásné, Koller Borbála	87
Horváth Szeder Gyuláné, Kis-Szölgyémi Julianna	87
Bereczky Mária Terézia	65
Sabján Kálmán	89
Gajdár István	68
Ifj. Ács András	40
Tihanyi Jánosné, Adorján Rozália	88
Kovács János	67
Benke Lászlóné, Gere Mária	67
Pándi János Lászlóné, Szammer Edit	61
Kirschneider László	77
Sántha Józsefné, Csomor Anna	81
Lőrincz László	74
Menárik Sándorné, Hegyaljai Rozália	89
Szénási János	89

Meghívó

2015. április 11-én, szombaton 19.30-kor a **Fényszínház „Jelenések”** címmel Miatyánk feldolgozást mutat be a Kerek templomban. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit erre a lézerfény koncertre! A belépés ingyenes. Ezen a napon az esti hatos szentmisét a támogatókért mondja László atya. Utána - a műsor kezdetéig - agapét tartunk.

A **gödi Gaude kórus** lesz vendégünk április 12-én. A 11 órai szentmisén ők szolgálnak, a Gounod misét fogják énekelni, és még néhány szép kórusművet. Szeretettel hívjuk és várjuk a kórusmuzsikát kedvelő Testvéreket erre a szentmisénkre!

Plébániai zárandoklatra megyünk április 25-én Budapestre. Ellátogatunk a Mátyás templomba, a Várbazárba és a Sziklakápolnába. A zárandoklat még szervezés alatt, a részleteket később hirdetjük.

Hirdetések, programjaink

Március	Piaristák hónapja
22. vasárnap	Apák napja: délelőtt 9 óra Keresztút a kálvárián 14.30 óra
22-23-24-én	Nagybőjti triduum Brückner Ákos atyával esténként 6 órai kezdettel.
24. kedd	Bibliaóra Székely János püspök atyával 19 óra
25. szerda	Mini zárandoklat a Bakócz-kápolnába és ott szentmise: este 6 óra. Találkozó a plébánia előtt délután 5 óra
27. péntek:	Keresztút: képviselő-testület, 17.30 óra
29. Virágvasárnap:	barkaszentelés a 9 és 11 órai szentmisén Szentföldi gyűjtés Keresztút a kálvárián 14.30 óra Ifjúsági mise: este 6 óra

Április Szatmári Irgalmas Nővérek hónapja

02. Nagycsütörtök:	szentmise este 6 óra, virrasztás este 9 óra
03. Nagypéntek:	keresztút délután 3 óra, szertartás este 6 óra, virrasztás este 8 óra
04. Nagyszombat:	szentsír látogatás délelőtt 10-12 és délután 4-7, szertartás este 7 óra
05. Húsvétvasárnap	szentmise körmenettel és tojáskereséssel: délelőtt 9 óra Szerzetesi szentmise a Szatmári Irgalmas Nővérekkel, este 6 óra
11. szombat	Fényszínház műsora, 19.30 óra
12. vasárnap	Gödi Gaude kórus a 11 órai szentmisén
14. kedd	Imaóra: este 6 óra
18. szombat	Szentmise a rendőrökért, mentősökért, tűzoltókért 10 óra
21. kedd	Képviselőtestületi ülés: este 7 óra Bibliaóra Székely János püspök atyával 19 óra
25. szombat	Plébániai zárandoklat Budapestre

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
<i>A sokszorosításban segített:</i>	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2015. április
VIII/4. szám

A húsvét, a feltámadás az Istenbe vetett hitünk alapja, egyben nagy misztérium. A Szentírásból ismerjük Jézus földi életét, tetteit, tanítását. Nagybőjtben lélekben átéltük a szenvedéseit is, ami szorosan hozzátartozik a megváltás nagy művéhez. Mindezt értjük, emberi tapasztalataink is vannak bőségesen, csak a feltámadás kérdésében hagy cserben „felvilágosult”, racionális eszünk, hiába próbálja megmagyarázni az emberi dimenzióból nézve felfoghatatlant.

Mégis, pont a minket mélyen érintő tapasztalataink: örömeink, szenvedéseink, a halál kérdése visz közelebb a közénk testesült Istenhez. Őt tanulmányozva egyre inkább saját sorsunkra ismerünk. Vele való egységünk tudatosodik bennünk egyre inkább – (örök)életre-halálra...

Szenvedés a feltámadás tükrében I.

Ahhoz, hogy megértsük mit is jelent ez, érdemes lélekben felmenni a Golgota hegyére és kicsit szemlélni Jézus szenvedését. Ha körbenézünk ezen a hegyen azt látjuk, hogy Jézus keresztje ott áll középen, balról és jobbról a két lator veszi körül, a kereszt alatt ott van Mária és János apostol, kicsit hátrébb a síró asszonyok és a feldühödött tömeg, élükön a főpappal és az írástudókkal. Ebben a nagy zűrzavaros képben két dolgot fedezhetünk fel:

1. Jézus a saját szenvedései közepette is másokkal törődik:
  - megbocsát a jobb latornak,
  - rábízta Máriát János apostolra és fordítva,
  - bocsánatot kér a gyilkosaira.

Vagyis Jézus nem a maga szenvedéseivel van elfoglalva, hanem ilyen körülmények között is képes végtelen nagy szeretét és irgalmát megmutatni másoknak.

2. Rábízta magát az Atyára:

„Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet!” (Lk 23,46)

Jézus rábízta magát teljesen a mennyei Atyára. Tudja, hogy mindezt meg kellett tenni ahhoz, hogy az emberiséget megmentse az örök kárhozattól. Tisztában volt vele, hogy keresztáldozatának lesz eredménye. A mennyei Atya erre a keresztáldozatra való tekintettel fog megbocsátani minden embernek.

Az Atya pedig azzal jutalmazta meg Jézus engedelmeségét, hogy feltámasztotta a halálból. Feltámasztotta és a jobbára ültette. Ezt ünnepeltük meg húsvétvasárnap, de ezt ünnepeljük meg húsvét után 50 napon keresztül. Az Egyház ujjong, hogy Jézus megmentett bennünket, ugyanakkor példát is mutatott nekünk. Mert, ahogy szenvedésének volt értelme, és sokan üdvösséget nyertek belőle, úgy a mi szenvedéseinknek is van értelme. De mi? Ez a nagy kérdés.

Magam is találkozok szenvedő és beteg emberekkel, és bizony nehéz mindezt megmagyarázni nekik.

Volt egy néni Dorogon, akihez időnként jártam áldoztatni. Nyaktól lefelé teljesen béna volt, ráadásul még vak is. Nem voltak gyerekei, férje már rég meghalt, ő pedig ágyhoz volt kötve évek óta. Nem látogatta őt senki, csak a gondozója jött megegetni naponta. Egyébként a néni teljesen egyedül volt. Milyen élet az ilyen? - kérdezhetnénk. De ez a néni nem volt szomorú, mindig nevetett. Amikor beléptem a szobájába öröm költözött az én lelkembe is. Énekelt, imádkozott és teljesen elfogadta, amit az Isten rámért. Sokszor gondoltam azt, hogy én Jézust az Óltáriszentségben adtam neki, de vissza is kaptam tőle a mosolyán, a nevetésén keresztül. Mert a szenvedést lehet

így is fogadni. De mondjak egy ellenpéldát is. Ismerek egy nényt, aki mindig arról panaszkodik, hogy neki mennyi baja van. Állandóan csak sír, és nem érti, hogy az Isten miért adott neki ennyi és ekkora szenvedést. Azonban nemcsak ő, hanem minden beteg felteszi a kérdést: Miért van szenvedés? Szent II. János Pál pápa szerint a szenvedés az áteredő bűn maradványa. Nem is volna értelme, ha Krisztus nem vállalta volna az emberi sorsot, melybe a kereszt is beletartozott.

Ha meg akarjuk érteni a szenvedés titkát, akkor Jézus szenvedését, halálát és feltámadását kell szemlélni. Ugyanazokat a pontokat tudjuk mi is felsorolni az ember szemszögéből, amit már megtettünk Jézus keresztáldozatának szemlélésénél is.

1. A szenvedésben tudjak másokra figyelni.

Amikor az ember szenved, részt vállal Krisztus szenvedéséből. Krisztus szenvedése viszont másokért való áldozat volt, amely sokakat megmentett. A szenvedő ember is meg tud menteni másokat, ha szenvedését fel tudja ajánlani másokért. Nem szabad csupán önmagunkban szenvedni, hanem másokért szenvedő áldozattá kell válnia.

Aki tud így szenvedni, az sok embernek segít a lelki feltámadásban, és ugyanakkor a saját üdvösségét is segíti ezzel.

2. Tudja a szenvedő ember az Isten kezébe tenni az életét, úgy, ahogy Jézus is tette. Képes legyen elfogadni mindazt, amit kapott és tudjon mindent az Istenre bízni. (folytatjuk)

László atya

Keresztútjaink

*Az ünnep annyit ér, amennyit az előkészületekbe befektettünk - hallottam a Mária Rádió egyik műsorában. Magam is így gondoltam mindig. Ezért is olyan fontos nekem – úgy hiszem velem együtt sokaknak - a ráhangolódás, a készülődés időszaka, amit sokféle módon, igen bensőségesen, örömmel lehet alakítani. A nagybőjt kínálta számtalan lelki lehetőségéből most csak a **belvárosi temető fölötti keresztutat** emelem ki.*

Négy éve kezdődött. Azóta vasárnap délután fél 3-kor 15-30-an együtt indulunk a kálvárián imádkozni, énekelni, kicsit átgondolni sorsunkat, életünket. Ahogy férjem mondja: befele és fölfelé tekinteni. Kedves kis társaság ez, s ha valaki a „törzstagok” közül éppen nem tudott eljönni, hiányoljuk, kezdezősködünk fölé, - vagyis fontosak lettünk egymás számára. A közös cél összekovácsoló ereje ez. Örülünk az újaknak, a más plébániákról is bekapcsolódóknak. Nagymamák, nagypapák vagyunk főleg, olykor egy-két unoka is. Köztük elmaradhatatlan Blanka, aki az indulás előtt még lerohan azokért, akik esetleg lassabban érnek fel. Kézenfogva segíti, „gyorsítja” a gyülekezést.

Minden alkalommal más az ima, amit vállalkozó kedvű társaink olvasnak fel a stációk előtt. Érdekes volt megfigyelni, hogy azok, akik az elején esetleg vonakodtak a felolvasástól, később szívesen vállalták. Talán így még jobban átérezzük, még inkább részesei vagyunk a keresztútnak. A fölfelé ballagás csendje is a lelkünkben szól, úgy, mint az énekek. A kápolna előtt fejezzük be áhítatunkat, majd egymást biztatjuk a következő heti találkozásra.

Lefelé beszédesebbé válik a társaság. Pár kedves szó a másikhoz, az ébredő természet megcsodálása, letekintés a városra, a templomtornyokra, köztük a Kerek temploméra. Szép, meghitt készülődés volt ez a feltámadás ünnepére.

NY.M.

Keresztút a Pléhkrisztushoz

Nagybőjtben igazán méltó és szép felkészülés a keresztúti ájtatosság. Idén március 31-én, nagykedden indult egy maréknyi, de annál lelkesebb csapat a hagyományos keresztútra a Pléhkrisztushoz. A Kerek templom keresztje előtt gyülekeztünk, ahonnan István atya bevezető imája és az első állomás el-
imádkozása után indultunk tovább a Rozália kápolnához, ahol többen csatlakoztak hozzánk.

A Szeretethimnusz (1Kor 13,1-13) alapján imádkoztuk és elméledtük át Jézus szenvedésének útját. Az egyes stációknál elhangzott gondolatok és imák mindnyájunkat megérintettek. Vajon szavaink, tetteink az isteni szeretetet közvetítik? Tudunk-e tanulni eleséseinkből, bukásainkból? Képesek vagyunk-e arra a tiszta, önzetlen, alázatos hitre és szeretetre, mint ahogyan a Szűz Anya kísérte végig Szent Fiát az úton? Van-e bennünk figyelem és tapintat mások szenvedése iránt? Vajon szeretettel és belenyugvással viseljük-e a megpróbáltatásokat? Az Atya kezébe tudjuk-e ajánlani életünket a nehéz időszakokban is?

Végigjárva a keresztutat, tanúi lehettünk a szeretet valódi mibenlétének. Megfogalmazhattuk saját meglátásainkat és feladatainkat.

A szeles, esős időben, csúszós, saras úton mi is vittük magunkkal saját keresztjeinket, életünk terheit. Jézus keresztjének tövében kicsit megpihenhettünk, hiszen Ő annyira szeretett minket, hogy vállalta értünk a szenvedést és a halált, hogy aztán harmadnapon feltámadjon és megnyissa előttünk az üdvösség útját.

Ez a délután méltó módon segített felkészülni arra, hogy húsvétkor a mi szívünkben is feltámadhasson Krisztus.

Erősné Csathó Vera

Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe

a Bakócz-kápolna fő búcsúja. Ennek megünneplésére, immár hagyományosan, kis zarándok csoport indult a Kerek templomtól rózsafüzért imádkozva, hogy részt vegyen a búcsúi szentmisén.

Ahogy Gábor főangyal megvitte Názáretbe a megtestesülés örömhírét, és azután kilenc hónappal megszületett a Megváltó, idén harmincan vállalkoztunk arra, hogy imában hordozzunk egy megfogant, de veszélyeztetett magzatot. Kilenc hónapon keresztül, miként Szűz Mária várta Gyermekeit, mi is nap mint nap imádkozunk valakinek a megszületéséért, akit lélekben a Jóistentől kaptunk. Nők és férfiak, fiatalok és idősebbek tettek ígéretet arra, hogy egy tized rózsafüzérrel, egy rövid imádsággal és valamilyen felajánlással gondolnak erre a magzatra. Különösen szép gesztus ez azoktól a várandós kismamáktól, akik bevállaltak „még egyet” a sajátjuk mellé.

Reméljük, hogy Esztergomban évről évre meg fog erősdni az abortusz elleni harcnak ez a formája.

Dobayné Salánki Eszter

Karitás hírek

Március 17-én került sor az immár hagyományos **lelki-gyakorlatunkra**, amit szintén hagyományos helyszínen, a Ferences Szegénygondozó Nővéreknél tartottunk. Igaz, hogy már nem Klarissa nővér fogadott bennünket, hanem Veronika, de ugyanolyan szeretettel. Nagyon szívesen jövünk ebbe a rendházba, mindig megfog a ház lelkisége és a nővérek kedvessége. (Szerintem a nővérek nem védőoltást, hanem szeretetoltást kapnak, mert annyira kedvesek, türelmesek és még humoruk is van. Biztos olvasták az ismeretlen szerzőtől származó mondást: „Akinek humora van, az mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes.”)

Sokféle keresztutat ismerünk, közülük nekem a legkedvesebb a „Szeretet keresztútja”, de Veronika és Jácinta által most megjelenített **keresztút** mindannyiunkra nagy hatással volt. Máté evangéliuma szerint Jézus kínszenvedés történetét olvasták fel és szemléltették. (Pedagógus múltamból tudom, hogy mennyire fontos a szemléltetés a jobb megértéshez!) Veronika nővér kedves mondatát is megjegyeztük: **„Nem a szegek tartanak a keresztben, hanem a szeretet!”** Jézus szenvedéstörténetét végigelmélkedve, eszembe jutottak a következők: Sokszor felteszik a kérdést László atyának is: Miért kell szenvedni testi, lelki, szellemi szenvedéssel? A mi „Gazdánk” ma is, újra azt üzeni, van értelme a szenvedésnek! **„Aki öntudatosan beépíti az életébe és fölhasználja, azt a szenvedések lángja meg is edzheti, mint ahogy az acélt is tűzben edzik hasznos szerszámmá.”** - írja Gyökössy Endre.

A délelőttöt **szentségimádással** fejeztük be, és vártuk a délutánt, amikor is István atya elkalaúzott bennünket a **Biblia földjére**. (Igaz, csak vetített képek segítségével, sajnos!) Rengetegen vágyódnak látni ezt a földet, ahol Jézus Krisztus élt. Korunkban a turizmus fejlődésével ez a vágy elérhetőbbé vált. Káplánunknak és paptársainak megadatott ez az út, mi pedig vetített képek segítségével élhettük át ugyanezt. Láttuk Haifát, a Kármel-hegyi Stella Maris kolostort, megtekintettük a Genezáreti-tó partján fekvő szent helyeket: a kenyérszaporítás helyszínét, a Primátus-kápolnát, Kafarnaumot Péter házával és a zsinagógával, a hegyi beszéd templomát. Názáret a kereszténység egyik legszebb helye. Itt lakott Mária. Az emberré lett Isten Fia ebben a városban nevelkedett, és itt töltötte életének javarészét szegényen és ismeretlenül. Majd következett a Holt tenger. A Földnek ezt az egyedülálló mély katlanban elhelyezkedő tavát minden korban megcsodálták.

Jeruzsálemben, melyet három vallás is magáénak akar (zsidó, keresztény, mohamedán) megtekintettük az Olajfák hegyét, a Getszemáni-kertet, a Via Dolorosát, amely a Szent Sír bazilikához vezet. (Mennyei királyság címmel szép filmet láthattunk a tv-ben nemrég Jeremy Irons és Orlando Bloome főszereplésével Jeruzsálemről.) Láttuk a Siratófalat, a Sion hegyet, Dávid király sírját. Köszönjük István atyának, hogy megosztotta velünk ezt az élményét. Biztos megrendítő volt ott imádkoznia, ahol az evangélium szerint Jézus vérrel verejtékezett! Arra pedig igazán büszkék lehetünk, hogy a Karmelita templomban magyarul is olvasható a Miatyánk! A Szentföld nagy zarándoka volt Assisi Szent Ferenc is, a névadónk. Remélem, csoportunkból is eljut majd valaki oda! Lelkigyakorlatunk méltó befejezése volt ez a „szentföldi zarándoklat”.

Recska Valéria

Dr. Harmai Gábor plébános atya ebben az évben is, a Magyar Élelmiszerbank adományait kiegészítve, az esztergomi polgárokhoz fordult, gyűjtést szervezett a városunkban élő szegény családok megsegítésére. Az adományokból tartós élelmiszert vásároltak, így csoportunk közel 200 fő részére tudott tésztát, lisztet és tojást osztani februárban.

A plébános atyának, segítőinek, valamint az adakozóknak ezúton szeretnénk továbbítani azt a sok-sok köszönetet, ami az irodánkban elhangzott.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia március 8-15. között hirdette meg az idei, nagybőjti tartósélelmiszer gyűjtést.

Templomunkban a gyűjtés eredménye:

olaj	21 db	tészta	22 kg	cukor	53 kg
liszt	50 kg	só	4 kg	lencse	0,5 kg
tej	6 l	konzerv	21 db	puding	14 db
zsír	8 kg	keksz	2 kg	befőtt	5 db
rizs	24 kg	édesség	13 db	kávé	20 dkg
tea	4 db	egészségügyi papír	2 csomag		

Csoportunk a gyűjtést kiegészítette, 65.800 forint értékben vásároltunk élelmiszert, ill. a negyvennégy jelképes húsvéti csomaghoz édességet és gyümölcsöt.

A plébániánk területén élő családok, a családtagok számának megfelelően, 1000–2500 forint értékben kaptak tartós élelmiszert. Összesen 150 fő részére készítettünk csomagot. A családok nevében köszönjük az adományokat.

Takács Erzsébet

A zene, az kell...

... éneklük a Valahol Európában musical gyermek szereplőit. (Összeszorul az ember szíve, hogy hetven évvel a második nagy világháború után újra és újra gyermekek milliói éheznek, halnak meg a felnőtt világ kegyetlen játéka miatt!!!) A zene Isten ajándéka, mely felemeli a lelket ebből a világból. Hallgatója, különösen is a művelője más dimenzióba kerül. A zenét szerető/értő emberben van valami többlet - Babits Mihály nagyon szépen fogalmazta meg:

*Megmondom a titkát, édesem a dalnak:
Önmagát hallgatja, aki dalra hallgat.
Mindenik embernek a lelkében dal van,
és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét is szépenek.*

A nagybőjti, húsvéti ünnepkör kapcsán templomunkban sok szép lelki élményhez segítettek a zenével kísért, dalban megfogalmazott és előadott gondolatok, tanúságtételek, különféle imák, szertartások, passiók. Mindenki találhatott magának valót, lelkéhez/ízléséhez közelállót. Nekem személy szerint a kórusmuzsika, a vox humana a legszebb „hangszer”, ezért is nagyon örültem, hogy húsvét második vasárnapján a **gödi Gaude Kórust** láthattuk vendégül a 11 órai szentmisében. A kapcsolatfelvétel véletlenszerűen, jóval korábbi, személyes ismeretség alapján történt, így hamar megszerveztük a 2-2 emberből kiinduló „kórustalálkozót”. A gyönyörű szentmise után örömmel beszélgettünk fehér asztal mellett örömeinkről, nehézségeinkről. Természetesen énekelünk is együtt a hittanteremben a közös repertoárból.

A zene kiemel, felemel a mindennapok nehézségeiből, gyötrelmeiből, ahogy a musical-beli gyerekeket abból a sátáni világból, mert: „körül ölel és nem veszünk majd el”, - mert Isten mérhetetlen szépségét, gazdagságát, szeretetét sejtjük meg általa...

Kiváló akusztikájú templomunkban gyönyörűen hangzott a Gounod-mise a mintegy 35 fős vegyeskar előadásában. Utassy Ferenc karnagy (civilben izlandi tiszteletbeli konzul) nagyszerűen vezeti ezt az öntevékeny, lelkes kórust. Sokféle jártak, egyházi és világi műveket is énekelnek. Szeretnénk, ha a mi kórusunk is követhetné őket létszámban, átlagéletkorban, s főleg hangzásban! **Mert a zene, az kell!**

Nyitrai László

Bérmálkozók

Április 10-én a bérmálkozókcal Keszthelyre indultunk lelkigyakorlatra. Nagyon jól éreztük magunkat. Jobban megismertük egymást a játékok során. Több olyan feladatot kaptunk, amit csöndben, magunkban, átgondolva kellett megoldanunk. Ilyenkor csak Istenre figyeltünk, és nem foglalkoztunk egymással.

A nap vége felé a kesztölci templomba mentünk misére. Utána kaptunk finom szendvicset, sütit, teát. A napot a Fényszínház megnézésével zártuk, ami egy különleges ima volt, és nagyon élményt nyújtott.

Juhász Adrienn

Fényszínház templomunkban

Férjem talált rá a Fényszínház Miatyánk feldolgozására, Simon András grafikáival. Azonnal el tudtuk képzelni templomunkban is, így megkezdtük az egyeztetést László atyával és a színház vezetőjével, majd kezdetét vette az izgalmas és örömteli egy hónapos készülődés, szervezés: a plakátokon, meghívókon kívül igyekeztünk minél több embert személyesen is megszólítani. Elérkezett a nagy nap, április 11. Az esti szentmise hálaadás volt a támogatókért. Ezután a templom oszlopcsarnokában - a karitás csoport segítségével - szeretetvendégségre hívtuk a híveket és a vendégeket.

A templomi program László atyának az ima erejéről szóló gondolataival kezdődött, ami sokunk lelkét megérintette. Gizi és Laci tanúságtétele az imádságról még inkább érezhetővé tette Isten közelségét, mérhetetlen szeretetét.

Amikor megjelentek az első lézersugarak, érezhető volt a hatalmas rácsodálkozás a templomot zsúfolásig megtöltő gyerekek és a felnőttek részéről egyaránt. És elindult a történet, egy nagymama élettörténete, aki megélt egy háborút. Simon András grafikái - a fények között - minden lelket megnyitottak. Nagy hatással volt rám látni a mosolygó gyereksereget, ahogy ég felé emelt kezükkel szinte tanítottak minket, felnőtteket, hogyan kell Isten felé bátran kinyújtani a kezünket. A teljes katarzist a fényugarak ránk borulása adta, ami olyan érzés volt, mint a Jóisten áldása, ölelése. Nagy ajándék volt számunkra, hogy mindhárom gyermekünket nemcsak a fények, hanem a történet is megérintette. Otthon este átbeszéltük a látottakat. Mónikánk még hozzátette: „Jaj, Édesanyám, ez olyan szép volt!”

A műsor után és azóta is sokan mondják el megélt, szép élményüket, elérzékenyüléseiket. Nagy boldogság számunkra, hogy örömet, szeretetet tudunk adni - a Fényszínház munkatársainak a közreműködésével: rendező: Csömör Hermina, grafika: Simon András, effektek: Balczer Sándor, interferenciák: Török András, kód: Fodor Sándor.

Mindenki segítségét, támogatását köszönjük!

Dicsértessék a Jézus Krisztus.

Kopányiné Hindi Mónika

Több fórumon, közösségekben, plébániai zsinatunk kapcsán is felmerült az ötlet/szándék/igény, hogy jó lenne, ha az esztergomi plébániák valahogy szorosabbra fűznék kapcsolatukat egymással. Van előzmény is, hisz volt már közös ifjúsági nap, erdélyi táboroztatás. Pár alkalommal szervezték egyeztetés/megbeszélés után már közös programnak hirdettük a városi keresztutat a Szent Tamás hegyre, a következőről itt adunk tájékoztatást, biztatást a részvételre - hiszen egy hajóban evezünk! (Szerk.)

ESZTERGOMI PLÉBÁNIÁK NAPJA

Április 25. szombat: Szentgyörgymezői plébánián:

12:00 - 13:30 ebéd (bográcsoszás felnőtt és gyerekadagokkal)

közben kötetlen beszélgetés

13.30-14.30 plébániák közti ismerkedés.

Közben 13-tól 14.45-ig játszóház az Olvasókörben

15.00-tól a szentgyörgymezői gazdák kiállítása: érdekes eszközök, gépek (eke borona vetőgép, prés, stb), állatsimogató, lovaskocsi, traktor; gyerekeknek szóló magyarázattal - és kvízzjáték nyereményekkel.

Egész délután ugrálóvár várja a gyerekeket.

A Vízivárosi templomban:

18.00 Gábel Gellért és az Eucharist: „Mise gitáron”: szentmise a plébániai közösségek kórusainak közreműködésével kb. 18.45-től Eucharist koncert: keresztény könnyűzenei program.

Április 26. vasárnap: Szentgyörgyemezői templom, plébánia

10.00 Búcsúi szentmise a szentgyörgyemezői templomban
 kb. 11.15 az Esztergomi Gyermekekotthon kórusának műsora
 kb. 11.45-től bográcsos ebéd a plébánián (*előzetes feliratkozás szükséges*)

Szerkesztői figyelmetlenség miatt a februári számból kimaradt nyugdíjas közösségünk farsangi beszámolója. Most – a böjti elcsendesedésünk után – újra aktuális az öröm, a keresztény derű hangsúlyozása. Szép élményeinkre, vidám perceinkre, óráinkra mindig szívesen emlékezünk vissza...

Nyugdíjas közösségünk

Szent II. János Pál pápa utolsó üzenete ez volt a világnak: „*Legyetek derűsek, én is az vagyok!*” Ezzel a gondolattal találkoztunk ismét nyugdíjas testvéreinkkel, hogy mi is derűs, vidám lélekkel, napi gondjainkat félretéve ünnepeljük meg a **farsangot**.

A múlt évitől eltérően, műsorral készültünk a nagy napra. Egy eredeti, vidám ötletet megvalósítva a „Verese gyházi asszonykórus”-t keltettük életre. A jelmezekhez előkerültek a fehér pruszlikok, virágos kötények, fehér menyecskekendők/főkötők.

László atya érkezése után bevonultunk a terembe, zene-szóra, az asszonykórus énekével. Egy-két társunk kivételével mindnyájan szerepeltünk. Első műsorszámunk után K-né Erzsike és M. Magdika humoros párbeszéde következett, amitől rögtön vidám lett a hangulat. Szóló magánszámok is kellemes szórakozást nyújtottak. Ezután vidám énekes, derűs társalgás alakult ki. A plébános atya finom „Szent Anna koktéllal” vendégelt meg, Szabóné Erzsike pedig két liter jóízű házi borral ajándékozta meg közösségünket. Az asztalokról fogyasztottuk a háziasszonyok remekeit: a süteményeket, pogácsákat a szokásos szendvicsek és tea társaságában.

A CD-lejátszóról ezalatt igazi vérpezsdítő, mulató nóták szóltak, aminek hangjaira „fiatal nagymamáink” tánca is perdült. Azt hiszem ezen a napon mindenki sokat fiatalodott. Köszönettel tartozunk László atyának, aki otthont nyújt nekünk, hogy együtt lehetünk békében, imádságos szeretetben. A másik köszönet Kissné és Szendrőné Erzsikének szól, akik lelkes segítőkkel együtt megrendezték ezt a szép eseményt. M. Magdikának a hangulatos zenei műsort köszönjük, amivel még tartalmasabbá tette ünnepünket.

Hálát adunk Urunknak, Istenünknek és az Ő kegyelmét közvetítő Szűzanyánknak, hogy bajainkat elfelejtve ilyen örömteli, vidám nappal ajándékozott meg minket. Kérjük beteg testvéreink gyógyulását, akik nem tudtak most velünk lenni. Mindenkire szükségünk van, hiszen Ferenc pápa szavai szerint: „*Mindegyikünk egy-egy láncszem ebben a szeretetkötélben!*”
Bányai Pálné

Gyermekeink (unokáink) lelkesen és szorgalmasan készülődnek az **elsőáldozásra, bér málkozásra**. Krisztust megismerni, megszeretni izgalmas feladat – és kaland számukra is. A gyerekek elsőgyónásról írt beszámolóit majd az elsőáldozás élményével együtt adjuk közre. A mi feladatunk pedig gyermekeink segítése, támogatása a Krisztushoz vezető útjukon. Tettel, szóval, imaháttérrel, és leginkább példaadásunkkal...

Építkezés

A tavalyi évben pályázatból és a Főegyházmegye támogatásából beindult templomunk renoválása. A konkrét munka az idén kezdődött, és a Főegyházmegye Gazdasági Tanácsának döntése értelmében folytatódik, 37 millió Ft további támogatással. Mint arról korábban beszámoltunk, az általunk indított vízszigetelési terv érvényes építési engedélye – támogatás hiányában nem tudtuk határidőn belül megkezdeni a konkrét munkát – lejárt, a keletkezett dokumentációt felhasználva indí-

totta újra a Főegyházmegye a felújítást. A konkrét tervezést, szervezést, kivitelezést teljes mértékben ők végzik, további közreműködésünkre nem tartottak igényt.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Szirtes-Csoknyay Szilárd,
 Mészáros Máté, Mészáros Csenge
Házasságkötés: Dr. Szirtes-Csoknyay Zsuzsa
 és Dr. Szirtes Gábor

Elhunytak:

Bárdosi Zoltánné, Mezőfi Irén	93 éves
Szabó Ferencné, Korompai Erzsébet	83 éves
Heiczinger Ernőné, Barak Éva	79 éves
Koncsek János	64 éves
Kertész Imre	94 éves
Kránitz Mihály	91 éves
Tóth László Imre	81 éves

Hirdetések, programjaink**Április Szatmári Irgalmas Nővérek hónapja**

21. kedd	Képviselőtestületi ülés: 19 óra Bibliaóra Székely János püspök atyával: 19 óra
25. szombat	Plébániai zárandoklat Budapestre
26. vasárnap	Könyörgés a jó termésért Imádság papi és szerzetesi hivatásokért Ifjúsági mise: este 6 óra
27. hétfő	Templomunk felszentelésének 113. évfordulója
29. szerda	Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra

Május: A Das Werk közösség hónapja**Litánia minden hétköznap este fél 6 óra**

03. vasárnap	Anyák napja: délelőtt 9 óra Szerzetesi szentmise a Das Werk közösséggel
05. kedd	Bibliaóra Székely János püspök atyával 19 óra
10. vasárnap	Elsőáldozás: délelőtt 9 óra Tömegtájékoztató világnap
19. kedd	Imaóra: este 6 óra Bibliaóra Székely János püspök atyával 19 óra
24. vasárnap	Bérmálás a bazilikában: délelőtt 1/2 11 óra
25. hétfő	Szent Orbán-búcsú a kápolnánál, este 6 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Jóságos Mester, Te Feltámadott!
 Testi szemeim még nem láttak Téged,
 De azért Tamás én mégsem vagyok;
 Nem óhajtom, hogy szent sebeid lássam,
 S azokba bűnös ujjam belemártsam,
 En hiszem Uram, hogy Te vagy az Élet!
 Érezlek sokszor láthatatlanul,
 Amint benyitsz a lelkem szentélyébe
 S áldó kegyelmed rám szeretve hull;
 És hallom szelíd szavad suttogását,
 Mint halkan zengő, szent mennyei hárfát:
 – Fiam, gyermekem! ... Béke neked, béke!...
 Ó, légy vendégem sokszor énekeim!
 Ó, légy már enyém úgy, hogy sohasem hagyj el,
 En feltámadott, drága Mesterem!
 Hogy enyém legyen a győzelmes élet
 Te segíts eltiporni a bűnt, a vétket,
 S önzésem sirjából, ó, Te támasz fel!

Vitovszki István: A feltámadotthoz

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szenntanna.extra.hu
<i>A sokszorosításban segített:</i>	Németh Tünde
<i>A kiadványt támogatták:</i>	Héderné, Miskolcziné, Vodicskáné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2015. május
VIII/5. szám

A tavasz a megújulást, az újakezdést, újraéledést hozza el a természetben. A tetszalából nagy lendülettel, vitalitással indul minden, mert élni jó! Mi magunk is tavaszi lendülettel, megújuló örömmel állunk dolgainkhoz, feladatainkhoz, mert mi is a teremtett – gyönyörű – világ részei vagyunk.

A tavaszi megújulás az embereknek többet jelent, mint a természeti körforgás egyik szép időszaka, mert mi tudjuk és hisszük mindennek az Okát, mert Ő – a világra kiáradt Lélek által is – a mi örömünk oka és végcélja. Ünnepeink, hétköznapijaink – egyénileg és közösségeinkben is – Róla szólnak...

Szenvedés a feltámadás tükrében II.

Nem csak testi betegekről és szenvedésekről beszélhetünk, hanem lelki szenvedésekről is. Ebben a részben a *bűnről* szeretnék mondani néhány dolgot. A bűn már az emberiség kezdetén megjelent ezen a földön. Isten azonban nem hagyta, hogy eluralkodjon rajtunk, hanem a segítségünkre sietett. Megmentett bennünket Jézus keresztdozatával. Van lehetőségünk a lelki feltámadásra, mégpedig az Irgalmasság vasárnapján felolvasott evangélium alapján: Vegyétek a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok a bűneit a földön, annak meg lesz bocsátva, akinek pedig nem bocsátjátok meg, annak nem lesz megbocsátva. (Jn 20,22-23)

Ezzel megalapította a *szentgyónás*, vagyis a bűnbocsánat szentségét, amely lelki feltámadásunkat segíti elő.

Mégis az a tapasztalat, hogy az emberek félnek a szentgyónástól. Persze ez részben érthető, hiszen ki beszél szívesen azokról a dolgokról, amelyeket szégyell. De ezen felül kell kerekedni és meglátni Jézus feltámadásának legnagyobb ajándékát: Isten megbocsátó szeretetét. Ismerjük a tékozló fiú történetét. Ugyanez történik a szentgyónásban is. Isten kitarja karját, és nagy örömmel szorít magához minden bűnbánó embert. Lelki szenvedéseinkből, betegségeinkből csak Isten végtelen nagy szeretetével, annak megérzésével gyógyulhatunk ki.

Hátra maradt még egyetlen, de ugyanakkor fontos kérdés. Vajon nekünk mi a feladatunk mindebben? Mit kell tennünk? Hogyan segítsünk más embernek? Ebben számomra mindenképpen Teréz anya a példakép. Tőle is választottam a papi jelmondatomat: *A szeretet az öröm hálója, amellyel lelkeket foghatok*. Amikor erről beszélünk tulajdonképpen ez a két legfontosabb dolog. A szeretet és az öröm.

Teréz anya egyszer talált az utcán egy haldoklót. Bevitte a rendházba, hogy legalább az utolsó napjait tegye kicsit boldoggá. És ez az ember halála előtt azt mondta: Amikor kint feküdtem az utcán, úgy éreztem magam, mintha egy állat lennék, de most úgy halok meg, mint egy angyal. Ennyit tesz a szeretet. Képes az állatból angyalt varázsolni.

Az öröm pedig nekünk, keresztény embereknek lételem. Sajnos gyakran vádolnak bennünket, hogy az öröm nem sugárzik rólunk. Vajon miért van ez így? Mert félre értelmezik a keresztény örömet. Állandó öröm van bennünk Jézus feltámadása miatt, és hogy Ő megnyitotta számunkra a mennyország kapuját. Ezt az örömet kell tovább adnunk. Ez az öröm kell, hogy erősítsen bennünket is. Krisztus öröme.

Kedves Testvérek!

A mi feladatunk több rétegű. Elsősorban a magunk életével kell tisztába lennünk. Nekünk kell egyre mélyebb kapcsolatot ki-

alakítani a feltámadt Jézus Krisztussal. Egyre többet kell imádkoznunk, elmélkednünk, hogy Krisztus bennünk lakjon.

Nekünk kell valóban örömként megélni az evangéliumot, elfogadni a szenvedést és rábízni az életünket Krisztusra. Másodsor pedig különösen is feladatunk, hogy Teréz anyához hasonlóan szeressük a betegeket, a szenvedőket, a kiteszított embereket. Megmutassuk nekik a szenvedés értelmét, az élet szépségét és a feltámadás csodáját.

Ebben kérjük a Szeplőtlen Szűzanya közbenjárását, aki a fájdalmak Anyja, de aki a feltámadás tanúja is, hogy járjon közben értünk Szent Fiánál, Jézus Krisztusnál, és ez adjon erőt nekünk mindennapi munkánk végzéséhez. Kérjük Teréz anya közbenjárását is, ő segítsen bennünket a mennyi boldogságból, hogy ugyanolyan lendülettel tudjunk szolgálni, mint ahogy ő szolgált. Ámen.

László atya

Papnövendék vagyok

(Jó Pásztor vasárnapján hangzott el templomunkban)

Az apostolok meghívásától kezdve mind a mai napig Jézus különböző módokon szólít meg embereket, hogy kövessék Őt. Vannak, akik egy erős meghívás-élményt átélve követik, de vannak, akiknek több idő kell, amíg felismerik hívó hangját. Az életemet szemlélve én is inkább az utóbbiakhoz tartozom.

Igazából nem szerepelt a terveim között, hogy pap legyek. A délvidéki Szabadkához közeli faluban, Kispiacon nőttem fel, egy háromgyermekes családban- másodikként.

Gyermekkoromtól kezdve érdekelték a járművek, ezért azt terveztem, hogy édesapámhoz hasonlóan én is kamionsofőr leszek. Így az általános iskola után Szabadkán, egy műszaki szakközépiskolában, közlekedési szakon tanultam tovább. Ezen évek alatt sokat imádkoztam, hogy eredményesen fejezhessem be tanulmányaimat. Miután ez sikerült is, úgy éreztem, hogy szeretnék hálát adni a jó Istennek, hogy meghallgatott. Ezért elmentem az aznapi esti szentmisére, és ott maradtam az utána kezdődő szentségimádáson is. Abban az egy órában, amelyet ott Vele töltöttem, valami megérintett. Akkor még nem tudtam megfogalmazni, de ma már látom, hogy akkor volt az első olyan pont, amikor Isten megszólított. Ezek után minden héten eljártam ezekre az esti szentségimádásokra. Még mielőtt dolgozni kezdtem volna, rájöttem, hogy a sofőr szakma nem nekem való. Mivel az autószerelés is érdekelt, egy autó szervizben kezdtem el dolgozni. A munkával töltött évek alatt a jó Isten szép csendesén kezdett el formálni, jobban maga felé fordítani.

A második hangsúlyosabb találkozásom Istennel a katonaság alatt volt. Ebben az időben a házias hivatás mellett már fel-fel bukkant bennem a papi hivatás gondolata is. Ezekkel a vegegyes érzésekkel egyik este egészen mély imába kezdtem. Ebben az imában felajánlottam magam Istennek, és kértem, hogy vezessen el arra a hivatásra, amelyet nekem szánt, mert nem tudom, hogy merre menjek tovább. A válasz nem is maradt el! A helybeli plébános az egyik gyónás alkalmával elmondta, hogy úgy érzi, papi hivatásom van. Először nem vettem komolyan, de ezt minden gyónás alkalmával elismertem. Ez akkor, valahol egész mélyen elindított bennem valamit. A katonaság után újra erősebbé vált a lányok iránti vonzalmam, de a lelkem mélyén halványan jelen volt a vágy a papi hivatás felé is.

A következő évben ezért beiratkoztam Szabadkán a Teológiai Katekétikai Intézetbe hittantanári szakra, azzal a szándékkal, hogy Istenről tanulva talán letisztul bennem, melyik úton kell tovább haladnom. Ezen évek alatt egyre inkább Isten felé irányult a figyelmem, többet imádkoztam, naponta jártam szentmisére. Egyre több papot is megismertem. Velük beszélgetve kezdtem meglátni azt, hogyan élnek, mi az, ami élteti őket a hivatásukban, mi teszi őket boldoggá a papi szolgálatukban. Egyre inkább erősödött a vágy bennem is erre a hivatásra. Lassan kezdett letisztulni bennem, hogy engem is erre hív a jó Isten. Így a harmadik év után jelentkeztem a megyéspüspökünknel, és ő ide – Esztergomba – küldött tanulni.

Kispapként továbbra is tapasztalom Isten szeretetét, gondoskodását, azt, hogyan formál, csiszol és vezet tovább utamon.

Szeretném kérni a kedves Olvasót, hogy imádkozzon papjaiért és értünk, kispapokért is, hogy Isten akarata szerinti szolgái lehessünk az Anyaszentegyháznak.

Köszönettel:

*Sáfrány Dávid
másodéves papnövendék*

Hálaadó szentmise

Úgy gondolom, hogy a tűzoltók és katasztrófavédők munkája az egyik legfelelősebb hivatások egyike. A kollégáim és saját magam nevében mondhatom, hogy számunkra ez a szakma szerelem is. Másként ezt nem tudnánk csinálni. Komoly kihívás jelent mindegyikünknek, de minden tőlünk telhetőt megteszünk azért, hogy az állampolgárok testi épségét, esetleg veszélybe került javait megmentsek.

Nagyon jó arra gondolni és tudni, hogy vannak olyan személyek és szervezetek, akik figyelemmel kísérik minden napjainkat, és egy-egy alkalommal köszönetüket fejezik ki nekünk. Pokriva László atya az idei évben is *hálaadó szentmisét* celebrált értünk. Köszönetet szeretnék mondani ezért neki és egyházközségének, valamint a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola 1. osztályos tanulóinak, akik vidám és színvonalas műsorral készültek. Felejthetetlen marad ez a rendezvény számunkra. Köszönjük az ajándéktárgyakat, valamint az állófogadást is.

Társszerveink - Mentők, Rendőrség - szintén jó szívvel emlékeznek vissza megtiszteltetésükre.

A Jóisten áldását kérjük a Szent Anna plébánia közösségére!

Tisztelettel és szeretettel:

*Juhász Péter
tű. alezredes, városi tűzoltóparancsnok*

Plébániai kirándulás a Kovácspataki-hegyekben

Plébániánk Családos közössége kirándulást szervezett április 19-re a Búbánat-völgyel és Szentgyörgymezővel szemközti Kovácspataki-hegyekre.

László atya ezen a napon a 9 órai szentmisét plébániánk családjaiért mondta. A templomban szép számmal láttunk háti-zsákos híveket, akiket indulás előtt a plébános atya az úton lévőket védő Szent Kristóf oltalmába ajánlott, majd áldásával útnak indított.

A templom elől gyalogosan mentünk a párkányi buszpályaudvarra, majd onnan busszal Garamkövesdre. A kövesdi templom előtt (hol másutt?) csatlakozott hozzánk István atya, hogy erősítsen mindannyinkat az összetartozás örömeiben.

Volt okunk örülni, hiszen a Családos közösséget képviselő öt család 18 tagja mellett további tíz család 24 tagja vett részt a kiránduláson. Velünk tartott Adorján Istvánné, Gitka

néni 76 évesen, illetve Pozsonyi Árpádné, Edit néni 72 évesen! Minden tiszteletünk és hálánk a közös túrázásért! Gyermekünknek és nekünk, szülőknek is csodás példát és erőt adtak. Köszönjük!

Mellettük meg kell, hogy említsük a legifjabbakat is. Kopányi Norbika és Erős Lóci nem egészen 6 évesen jöttek végig a majd' 10 km-es távon. Gyurác Laci 2 órával később indulva, futva érte utol az éppen pihenő kirándulókat. 70 évet, 3 emberöltőt ívelt át a kirándulás résztvevőinek életkora! Talán mondhatjuk, hogy plébániánk tagjai példás összetartásról tettek tanúságot a túra alkalmával.

Útvonalunk egy rövid szakaszon a Kovácspatak feletti sziklákon vezetett. Innen csodálatos panorámában gyönyörködhettünk. Szeretett Esztergomunk, Pilisünk, Visegrádi-hegységünk, Börzsönyünk látványa békét, melegséget adott lelkünkbe. Mi itt vagyunk itthon! Vagy: Mi itt itthon vagyunk!

Egy tágas tisztáson István atya vezetésével imádkoztunk, majd közösen elköltöttük batus ebédünket. A gyerekek már nagyon várták, hogy előkerüljenek az anyukák és nagymamák útra készített sütije. Minden hamar elfogyott, kezdődhetett a közös játék. Gyermekközösségeink vezetői, Kiebrlewszki Zsuzsi, Máriusz és Erős Vera gyerekeket, felnőtteket egyaránt foglalkoztató játékokat hoztak, így a pihenésre szánt idő gyorsan elszaladt. Tovább kellett indulnunk, hogy Helembán elérjük a párkányi autóbust. Kellemes fáradtsággal és élményekkel gazdagon értük el túránk végállomását. Itt volt alkalmunk elfogyasztani a maradék ételt, italt, s volt idő beszélgetni, játszani is.

Hazatérve még sokáig beszélgettünk a kirándulás helyszínéről, élményeiről, tanulságairól. Jöttek, mentek az SMS-ek, emailek, telefonhívások, s mind-mind a jó élmények visszajelzései voltak. Elég egy fél napot együtt tölteni az erdőben, s minden résztvevő fontosnak érzi megosztani a másikkal, hogy milyen jó és fontos számára, hogy valami összeköt bennünket.

És még csak most jön pünkösöd, a Szentlélek kiadásának ünnepe... Szép időszak a tavasz!

Bencze László

Május elseje a Családos közösséggel

A tavalyi évhez hasonlóan idén is aktív kapcsolódással ünnepeltük május elsejét. Reggel 9 órakor gyülekeztünk az Erzsébet parkban, majd onnan fél tízkor biciklivel vágtunk neki az útnak. Búbánatvölgybe kerekedtünk, az egyik család telkére. A kerékpárúton tekertünk a Csenkei hídig, majd a hegyet megkerülve jutottunk el a célállomáshoz. Ott csatlakoztak hozzánk, akik autóval érkeztek.

Amint megérkeztünk, a gyerekek játszani kezdtek, mi felnőttek pedig előkészítettük az ebédet. 10 óra után megérkezett László atya, István atya és Zoltán atya. Amikor már rotyogott a paprikás krumpli a bográcsban, Isten legszebb templomában, a természetben, szentmisén vettünk részt. Meghitt és megható volt.

Ebéd után a gyerekek fociztak, hintáztak, játszottak, a felnőttek beszélgettek. Délutánra eleredt az eső, de kegyes volt hozzánk az Úr, mert mire haza indultunk, már nem esett. Az aktív nap végén kicsik és nagyok töretlen erővel, nagy lelkesedéssel tekertünk hazáig.

Hálát adunk Istennek ezért az együtt töltött napért, és kérjük áldását, valamint a Szentlélek vezetését közösségünkre!

Erősné Csató Veronika

Zarándokoltunk

Április 25-én plébániai zarándoklatra indultunk Budapestre. Ezúttal kesztölczi testvéreink is velünk jöttek, akik – remélem – nem bánták meg, hogy részt vettek ezen a szép programon.

Visszaköszön az ország. Helységjelző táblák villannak elénk vasúton, autóból, autóbusról. Kirándulunk, üdülünk, pihenünk. Tallózunk hazánk földjén. László atya - lelki vezetőnk az úton - kihangsúlyozta, hogy ez nem kirándulás, hanem több annál: zárandoklat.

A napot – kis imafüzetünkben – XXIII. János pápa imájával kezdjük: „Hálát adok neked, Uram, az egészséges pihenésért, amellyel megajándékozta... Add meg nekem, hogy mindig megnyerő modorú legyek, és éljen bennem szikrányi humor, hisz erre nagy szükség van...”

Szent Patrik imádságát minden zárandoklaton elmondjuk, eddig még mindig segített is. „Uram, Jézus járj előttem, ha lankadok, állj mögöttem, pajzsomként lebegj fölöttem, jobbról, balról segíts engem...”

Első megállónk a **Mátyás templom**, a Várnak és talán egész Budapestnek a legtöbbet emlegetett, legismertebb, nagy múltú, műemlékbecsű épülettömbje. A magyar történelem köbe dermedt foglalata ez a páratlan szépségű alkotás! A ragyogó napsütésben már messziről kitűnt Zsolnay tetőcserepeivel. Megérte a több évig tartó felújítás: a templom kívül, belül álom szép!

Fiatal idegenvezetőnk kedvesen, alapos ismerettel, érdekesen mutatta be az épületet - hitünk, magyarságunk erősödését is segítve. Több hónapi Élő Szigetet megtöltene, ha mindenről írnék, így hát csak egy-két dolgot emelek ki, és mindenkinek ajánlom, hogy *látogasson el ide!*

A freskók Lotz Károly és Székely Bertalan romantikus festők alkotásai. A kápolnák közül feltétlenül megemlítem III. Béla sírkápolnáját, ahol a király és felesége van eltemetve. (Prokopp Mária professzorasszony, aki Esztergom régi nagyságának szószólója, III. Bélát mindig kiemeli. Igaz ma már tudjuk, hogy az esztergomi dombon épült várnak nem ő volt az első építtetője, de az ő erős vára ellenállt a tatár hordáknak is. Palotáját 300 évig használták az uralkodók.) A templomban koronázták Ferenc Józsefet és Erzsébetet 1867-ben. Erre az alkalomra írta Liszt Ferenc a Koronázási Misét.

Azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, nagy hatással volt ránk a *szentélyben tartott mise*. Különleges élmény volt az is, hogy a stallumokban foglalhattunk helyet. A templom zsongott a turisták csoportjaitól, de a „hangzavart” az áhítat ezen órájában legtöbbször teljesen figyelmen kívül tudtuk hagyni. Családjainkért, egyházközségeinkért csendben/ki-mondva megfogalmazott köszönetünk és kéréseink mellett, nemzetünkért is imádkoztunk. A szentmisét a Himnusz élénklésével zártuk.

A magunkkal hozott ebédet sem akármilyen helyen, hanem az *atemplomban* fogyasztottuk el.

Utána a **Budai Váron** keresztül sétálva folytattuk utunkat. Megálltunk a városra letekintő, 4 méter magas, **Mária-Anya szobornál**, mely Mátyássy László alkotása. Érdekessége, hogy Mária nem ér hozzá a gyermek Jézushoz. A gyermek lebeg anyja teste előtt, ezzel érzékeltetve a csodát, amelyet a megtestesülés jelent. A bronzból készült, a bizánci kor ábrázolás-technikáját megidéző mű civilek összefogásával készült. Mi a helyszínen a Boldogasszony, Anyánkkal köszöntöttük Szűz Máriát.

Ezután végigjártuk a gyönyörűen felújított **Várkert Bazárt**. Ybl Miklós annak idején a királyi palota kertjének Duna felőli lezárását akarta ezzel az épület-sorral megoldani. A várban tett kellemes séta alkalmat adott egy kis beszélgetésre, közelebbi találkozásra a csak látásból ismert társainkkal és gyönyörködhattunk a panorámában is.

Utunk befejező állomása a **Szikla-templom** volt a Gellérthegy falában, ami a pálos rend szentélye. Ihletője a dél-francia Lourdes. A templom kettős tagolású: egy ősi barlangból és egy mesterséges sziklaüregből áll. Sajnos az 1950-es évek eseményei a templom működését is hosszú időre befagyasztották,

bejáratát betonfallal zárták el, a szerzeteseket kivégezték vagy börtönbe zárták. Az otromba betonfalat 1992-ben sikerült elbontani. Egy darabját megőrizték, és szomorú mementóként a külső vasrács mellett helyezték el. Ebben az évben megtörtént a templom újraszentelése is. Itt őrzik a pálos rend talán legértékesebb ereklyéjét, Szent Pál apostol lábszárcsontját. Zárandok-csoportunk idegenvezetése ezúttal korunk technikájának megfelelően történt. A kis „szerkezet” használata leleményességet is igényelt, de ha rátaláltunk a megfelelő gombra, igen érdekes információkkal egészültek ki a látottak. A templom zeg-zugossága, barlang-volta, meghittsége sokunkat mélyen megérintett. A némán imát mormoló ajkak erről tanúskodtak. Zárandoklatunkat itt a magyar szentek litániájával fejeztük be.

Köszönjük a Nyitrai házaspárnak a szervezést, László atyának a lelki vezetést. Már tervezés alatt van a következő út: *szeptember 5-én Majkra* zárandokolunk, a kamalduli remetesség – e különleges szerzetesrend egykori legutolsó fennmaradt emlékéit nézzük meg. (Nem maradunk ott a cellaházakban!)

Hazafelé imádkoztunk a közösségért, fohászkodtunk népünkért, hazánkért. Egymástól Kodály Esti dalával köszöntünk el.

Recska Valéria

Elsőgyónás – elsőáldozás

Elsőgyónásunk élményei:

Amikor beszálltam a kocsiba nagy izgalom és öröm töltött el. Úgy éreztem a gyónás előtt, közben és után, hogy Jézus velem van és segít nekem. Tudtam azt, hogy sikerülni fog Isten és a Fia segítségével, és úgy is lett. Otthon végre tiszta lett a lelkem. Másnap, vasárnap megint izgalommal ültem be az autóba. Amikor odaértem a misére öröm töltött el. László atya odaadta a keresztet, és én úgy éreztem, mintha angyalok repkedtek volna körülöttem. Ugyanígy a gyertyánál és a kis keresztnél is. A mise végén rengeteg süteményvárt minket az aulában. Jó sokat ettem belőle. Örültem, hogy végre sikerült minden. Otthon lepihentem, és így ért véget a nap. *(Tóth Lili)*

Amikor gyóntam István atyánál az volt életem legjobb pillanata. Izgultam és félttem, de a mellettem ülő biztatott, hogy nem kell izgulni, semmi baj nem lesz, mert biztos segíteni fog. Vasárnap olyan voltam, mint a nyárfalevél. Amikor bementünk a templomba, nekem az volt az igazi élmény. Utána sütítettünk is. Hálát adtam a napért, mert jól éreztem magamat. *(Hock Móni)*

Jó érzés volt odaadni Jézusnak a bűneimet. Remélem megbocsátotta azokat! Másnap olyan jó volt a padokban ülni a hófehér ruhában. Amikor megkaptam a kis keresztet és a gyertyámat, virított a lelkem. *(Sáfar Kitti)*

Amikor megbántam a bűnömet, akkor könnyebb lett a szívem. Miután kiléptem a gyóntatószékből tudtam, hogy megbocsátott az Isten. Amikor megkaptam a gyertyát és a keresztet, akkor azt éreztem, hogy rám figyel Jézus. A versem elmondása közben nagyon örültem, hogy elsőgyónó lettem. *(Szabó-Sóki Szonja)*

Elsőáldozók lettünk:

Amikor elindultam a misére, nagyon izgultam, de a társaimmal való találkozás után megnyugodtam. Ahogy felsorakoztunk a fényképezéshez, a sok fehér ruhás gyerek olyan volt, mint egy csapat angyal. Amikor a szülők megáldottak minket, csupa jó érzés töltött el, és még anyukám szeme is könnyes lett. Én a szentmisében a gyertyaosztást és a szentáldozást vártam a legjobban. Amikor kimehettem végre, örültem, hogy magamhoz vehettem Jézus testét és véréét. *(Burán Beáta)*

Eljött a nagy nap. Olyan izgatott voltam, hogy nem bírtam enni. Mikor elindultunk, kissé megnyugodtam. Ahogy jöttek az osztálytársak, megjött a bátorságom is. Készülődés után kimentünk az udvarra és felsorakoztunk. Bementünk a templomba és

én megkaptam az utolsó kiskeresztem, majd beültem a padba. Izgatottan vártam az áldozást, mert kíváncsi voltam, milyen lesz. Kicsit zavart, hogy fényképeznek és videóznak. Végre eljött a nagy pillanat! Mikor kimentem az oltár elé a szívem a torkomban dobogott. Az ostyának fura íze volt, nem igazán ízlett. Ahogy a helyemre értem letérdeltem és köszöntöttem Jézust. Megkönnyebbült a szívem. Az agapén jól éreztem magam, élményekkel telve tértem haza. (Takács Andrea)

Aznap a szülői áldás volt a legmeghatóbb. Amikor a mise elkezdődött, akkor úgy vonultunk be, hogy ministránsok, László atya és utána a gyerekek a szülőkkel. A ministránsok elmentek a helyükre, az atya felállt az oltárhoz, a szülőkkel kezelt rázott, nekünk pedig egy keresztest adott a homlokunkra. Amikor Jézust magamhoz vettem, akkor a szívem egyszeriben megtisztult, és én hallottam Jézus szavát, és köszöntöttem őt. A mise után az agapén mi, vagyis a Mindszentysek átadtuk László atyának az ajándékot. Ez volt a legszebb napom! (Endrédi Luca)

Ahogy a szüleink látták ezt az ünnepet:

Legkisebb gyermekünk idén májusban részesült először az eucharisztia szentségében. „Gyakorlott” szülőként „a messziről jött” keresztszülők rácsodálkozásának hatására nyílik fel a szemem újra és újra azokra a lelkipásztori újításokra, templomi adottságokra, amelyek nekem- nekünk már megszokottá váltak:

- Az első szentgyónás felértékelődik, mert e szentség első kiszolgáltatása egy hónappal korábban volt, így elválik az elsőáldozástól.
- A szentséghez járulást megelőzi egy egész éves felkészítés-felkészülés. Ennek során a gyerekek szorosabban kapcsolódnak a templomhoz, plébániához, plébánoshoz. Nem lesz számukra a jövőben sem a templomi tér, a papi ruha idegen.
- Felemelő élmény az elsőáldozási mise előtt a gyermekek áldás kérése – a szülő áldása.
- Nekünk megszokott ugyan, de mégsem magától értetődő, az ifjúsági kórus zenés-énekes kíséretének magas színvonala. Hangjuk betölti a templomot, lelkünket az égbe repíti.
- A szülők és az elsőáldozók számára felemelőbbé teszi a napot a gyerekek versmondása, imája és éneke.
- Nagyon szimpatikus a felesleges külsőségek eltüntetésére tett igyekezet: „ne adjunk értékes, nagy ajándékot az elsőáldozónak, és úgy emlékezzen erre a napra gyermekünk, mint amikor először találkozott Jézussal.” A pompás kis menyasszony-ruhák helyett egységes fehér öltözetben vannak az elsőáldozók.

Köszönjük László atyának és segítőinek, hogy felkészítették gyermekeinket; köszönjük az ünnepélyes elsőáldozás előkészítését, lebonyolítását; köszönjük a gondoskodó szeretetet.

Valkó Miklós

Anyák napja nyugdíjas közösségünkben

Május hónapban égi Édesanyánkat, a Szűzanyát ünnepeljük és köszöntjük. Tőle kaptuk édesanyai és nagymamai hivatásunkat.

Nyugdíjas közösségünknek minden évben visszatérő ünnepi eseménye a Mindszenty iskola kis diákjainak Anyák-napi megemlékezése, köszöntése. Gyönyörű májusi napsütésben a plébánia udvarára érkeztek az apróságok, az I/A osztályos gyerekek Korompainé Katika tanítónőjükkal. Közel egy óra hosszúságú műsor következett: megható versekkel, énekekkel, táncos bemutatókkal ajándékozták meg a nagymamákat. Az apró kis lábak sokszor csetlő-botló lépésekkel járták a táncot, nevetést, könnyeket csalva a szemünkbe. Egyik táncukba még László atya is besegített.

A műsor után egy kis vendéglátás várta az ügyes, sok munkával felkészült gyerektársaságot. Szereplésüket őszintén megcsodálhattuk. Egy kosár ajándék is előkerült a nyugdíjas

nagymamák részére, gyönyörű könyvjelzőkkel és megszólalásig élethű piros kis papírrózsákkal.

Köszönetünket fejeztük ki Katika tanító néninek is, aki fáradtságos, áldozatkész munkájával készítette fel kis tanítványait erre a szép műsorra. Isten áldását kérjük további munkájára.

Hálánkat, imáinkat küldjük gondviselő Istenünknek, s az értünk könyörgő mennyei Édesanyánknak, hogy megajándékozta életünket az anyaság, s ezt követően a nagymamák küzdelmes, magasztos hivatásával. Szent II. János Pál pápa erről a következőket írta: „A világra jövő gyermek számára Isten mosolyává leszel, aki első lépéseit irányítod, gondját viseled, míg felnő.” Ez a mosoly kísérjen a világon minden édesanyát, nagymamát gyermekei és unokái nevelésében.

Bányai Pálné

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Rigler Dominika Anna
Bedő-Bélai Lili Márta
Ghete Nikolett Réka Bernadett

Elhunytak:

Erős Lászlóné, Tónay Dorottya Mária	68 éves
Jó-Dobronya Lászlóné, Bóna Matild	80 éves
Vigovszky Istvánné, Horváth Mária Hermina	83 éves
Ipoli Gyuláné, Gerencsér Mária	73 éves
Hermándy-Berencz György	72 éves

Hirdetések, programjaink

Május: A Krisztus Ügye közösség hónapja **Litánia minden hétköznapi szentmise előtt**

24. vasárnap	Bérmálás a bazilikában: délelőtt ½ 11 óra
25. hétfő	Szent Orbán-bücsú a kápolnánál, este 6 óra
26. kedd	Gyázmise Cserpes Jenő atyáért: reggel 7 óra
27. szerda	Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra
30. szombat	Gyázmise Bayler István atyáért: este 6 óra
31. vasárnap	Ifjúsági mise: este 6 óra

Június: A Domonkos rend hónapja

06. szombat	Családi nap
07. vasárnap	Úrnapja: délelőtt 9 óra Szerzetesi szentmise a domonkos renddel 18 ó.
09. kedd	Bibliaóra Székely János püspök atyával 19 óra
10. szerda	Ünnepi szentmise papszentelési évfordulón, este 6 óra
14. vasárnap	Jubiláns házások miséje: délelőtt 11 óra
16. kedd	Imaóra: este 6 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

A pünkösöd jó – de meg nem érti titkát
A szív, amelyben még az Úr nem él;
Itt a tavasz, – bimbófejtük kinyitják
A kis virágok, zöldül a levél;
Mit ér, ha a természet újra éled,
A föld örül, madárka énekel,
De a szívünkben még az égi Lélek
Élet tavaszát nem költötte fel?...

Ismeretlen szerző: Pünkösöd

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2015. június
VIII/6. szám

Ünnepek, programok, találkozások...

Az elmúlt hónap újra sok szép élménnyel gazdagított bennünket: érintetteket, közreműködőket, résztvevőket.

Ünnepeink megtörik hétköznapjaink monotonitását. Szívvel, lélekkel készülődünk, mert már a készülletünk is része az adott eseménynek. Emberekkel találkozunk, együtt vagyunk, újabb oldalait ismerjük meg egymásnak. És ezáltal Isten gazdagságából is részesedünk, Őhozzá is közelebb kerülhetünk. Ezen alkalmakkor megérezzük, megértjük, hogy a szeretet és az öröm nem elcsépel, kiüresített fogalmak...

Papszentelési évforduló

Néhány héttel ezelőtt egy beszélgetésben derült ki, hogy idén ünneplem pappá szentelésem 15. évfordulóját. Jómagam és 8 társam minden évben, szentmise keretében adunk hálát a papi hivatás kegyelméért. Ezek a szentmisék a Szeminárium kápolnájának a csendjében történnek. Idén azonban ez nem így volt. Az egyházközség apraja és nagyja összefogott, hogy ezt az évfordulót felejtethetlenné tegye számunkra.

Az első nagy meglepetés az volt, hogy bár hétköznapra esett ez a hálaadás, de mégis megteltek a padok, sokan eljöttek, hogy együtt ünnepeljenek velünk. A szentmisében Czap Zsolt atya azt a szentírási szakaszt elmélkedte át, amelyben Jézus azt mondta tanítványainak: „Szeressétek egymást!” (Jn 13,34). Összefüggésbe hozta a papi hivatást a házasság szentségével, hiszen a szeretet és a hűség mind a kettőben nagyon fontos. Igaz, hogy az ember „öregszik”, de ezek az értékek nem öregedhetnek meg bennünk. *(Talán nem véletlen, hogy pár nappal később a jubiláló házasságokat köszöntöttük. Szerk.)*

A szentmise után jó volt a közös agapén együtt lenni és beszélgetni. Bár nem sokáig tudtunk maradni, mert a plébánián már várt bennünket egy finom vacsora, amelyet szintén egyházközségünk tagjai készítettek nekünk. Az atyákkal még hosszasan elbeszélgettünk, és lélekben megpihentünk.

Szeretném megköszönni mindenkinek, aki részt vett a szervezésben, vagy bármilyen formában szebbé tette ezt a napot. Az egyik atya búcsúzáskor azt mondta nekem: „Igazán megható volt ez az este. Öröm látni, hogy így össze tud fogni ez a közösség!” Én pedig büszke voltam arra, hogy egy ilyen jó egyházközségnek lehetek a pástora. Mindenki munkáját és segítségét Isten fizesse meg!

László atya

Kedves Jubiláló Atyák!

Nagy szeretettel köszöntelek benneteket felszentelésetek jubileumán minden jelen lévő testvérünk – és talán mondhatom - minden hívek nevében. Öröm és ünnep számunkra, hogy szakítva eddigi hagyományokkal – miszerint zárt körben szoktátok a szentelési évfordulót megün-

nepelni -, most itt, éppen nálunk, a hívek körében, együtt ünnepelehetünk. Ilyen esemény tudtommal még nem volt e falak között, hogy egy évfolyamnyi, együtt szentelt pap koncelebrál, és a hívekkel együtt ad hálát a kapott kegyelmekért.

Ma megköszönjük az Úrnak, hogy meghívott benneteket. Megköszönjük, hogy meg is hallottátok a meghívást, el is indultatok ezen az úton, mi több, mindmáig meg is maradtatok szent hivatásotokban. Hálát adunk szolgálatotokért, hogy Jézust hivatástokba, jelenítitek meg köztünk, így általatok mi is közelebb kerülhetünk Őhozzá.

Köszönjük a sok tanítást, személyes tanúságtételeket, azt a sok jó gondolatot, célba talált mondatot, ami bennünk tovább visszhangzott, elindított vagy éppen tovalendített, ha lanyhulni kezdtünk. Megköszönjük, hogy éppen hozzánk küldött titeket a pástora Pásztor. Örülünk, hogy komolyan vettétek a felvállalt szolgálatot és választott papi jelmondataitok szellemében munkálkodtok köztünk.

Nézzétek el nekünk, ha nem mindig értjük szándékotokat, ha nem eléggé segítjük munkátokat. Türelemmel segítsetek minket, hogy a magunk helyén mi is hatékony munkásokká váljunk az Úr szőlőjében. És bízom benne, hogy szolgálati helyeiteken néhány hatékony segítőre, talán igaz barátira is találhatok!

Hogy szolgálatotok mennyire fontos számunkra, két rövid gondolattal, idézettel foglalom össze:

Ha az élet terhe nehéz - gondolj másokra,
Ha te lelassítod lépteidet - ők megállnak,
Ha te beleunsz - ők abbahagyják,
Ha te leülsz - ők lefekszenek,
Ha te kételkedsz - ők reményt vesztenek,
Ha te kritizálsz - ők rombolnak,
Ha te előttük lépdelsz - ők utánad mennek,
Ha te kezedet adod - ők bőrüket se sajnálják,
Ha te imádkozol - ők szentek lesznek.

Egy kicsit másképp fogalmazva, Túrmezei Erzsébet szavaival buzdítalak benneteket:

Bízgatás

Hidd el, az utat veled járóknak szüksége van jószágodra, megértésedre bizonyosan.
Tiszta, egyenes lelkületedre,
mely hirtelen ítélkezéstől ment,
hűséget tart, igazat mond,
bizonyos nemet, igent;
veled a tisztaság jelenlétére,
szavad súlyára, szelid erejére,
s arra, amit leginkább nélkülöznek,
hogy úgy járj közöttük, mint ismerője
a Világosságnak, az Öröknek.

Mi ilyen lelkülettel igyekszünk rátok nézni, és most ebben a szentmisében is kérjük az Urat, hogy amit elkezdett bennetek, azt vigye is végig! – mindannyiunk javára.

A szentmise végén a Mindszenty iskola aulájában profánabb körülmények között folytatjuk az ünneplést, ahova szeretettel hívunk és várunk titeket és minden jelen lévő kedves Testvérünket is!

Isten hozott Benneteket!

(Nyitrai László köszöntő szavai a szentmise elején)

Győzött a szeretet!

Házassági jubileumi szentmise volt június 14-én templomunkban. Azok a házaspárok, akik 5-10...40...55 éve mondták ki a boldogító igent és megélhették házasságkötésük évfordulóját, most az akkori fogadalmukat újították meg Isten színe előtt, hálát adva a gondviselésért.

Öröm volt látni öt éves házásokat, akik karjukon tartva hozták szeretetük gyümölcseit az oltár elé. Szívmelengető volt a nagycsaládos tíz éves jubilánsok és a több évtizedes házások jelenléte. De boldog érzés volt számunkra is, akik **55 év eltelével, kissé megtörve, de emelt fővel, csillogó szemmel mondtuk, hogy még mindig és örökre szeretjük egymást.**

A plébános atya kedves, biztató szavait megfogadva, hanгоzzék el naponta az a szó, hogy szeretlek, és az együtt mondott imák erősítsenek bennünket! Meghatódva, egymás kezét fogva újítottuk meg fogadalmunkat, az örök életre szóló ígéretet: „Esküszöm, hogy őt el nem hagyom, Isten engem úgy segítjen!” Bár néha rögös életünk útja, de a küzdelem teszi nemesebbé a lelket.

A hosszú éveken, évtizedeken át tartó házasság egy csodálatos kapcsolat, mely felülmúlhatatlan értékű kincs két ember számára. Köszönettel tartozunk egymásnak az eddig együtt töltött tartalmas, szép évekért, évtizedekért. Családunk életében is nagy ünnep ez. Gyermekeink, unokáink előtt jó példa lehet. Szentanúinak, hogy mit jelent sok-sok év után is két öreg szív egymás iránti hűsége, kitartása, szeretete.

Valamennyi jubiláns házaspár nevében köszönet és hála ezért az ünnepért László atyának, a templom kórusának, az agapéhoz hozzájárulóknak. Köszönet és hála a Mindenható Istennek, hogy itt lehettünk! Az emléklapunkból idézett sorokkal kérjük Őt: „Add meg, Uram, nekünk, hogy Téged szeretve egymást szeressük, és a Te szent törvényeid szerint élhessünk. Amen.”

Baják Béláné

Köszönet!

Az elmúlt hónapban több agapé is kapcsolódott plébániai programjainkhoz. Sok embert kellett megkérnünk, hogy ezekhez járuljon hozzá süteménnyel, üdítővel, borral, munkájával. A jubiláló atyák ünnepi vacsoráját is híveink készítették. Köszönjük minden adakozónak önzetlen, szeretetteljes segítségét!

A bőségesen terített fehér asztalok mellett sokáig elbeszélgetnek a kedves Testvérek, aprók és nagyobbak. Úgy gondolom, a közösségépítésünk jelentős helyszínei és alkalmi ezek az agapék. Ez bevált az apostolok korában, az egyház születése idején, - nálunk is működik...

„...a nekünk adatott kegyelem szerint különböző ajándékaink vannak, eszerint szolgálunk is” (Róm 12,6).

Szolgáljuk tovább egyházközségünket ezen a módon is! Júliusban még két agapé ünnepünk lesz: Hegedűs atya gyémántmiséje és a Szent Anna búcsú...

Nyitrai László

Gyermekeink bérmálkoztak

„... Bár lenne szívem ünnepi
Zsolozsmát zengő, nagy harang,
Mely szétkiáltja örömét,
Hogy csengjen-bongjon tőle a határ!
Pedig, kit várok, csak egy kis madár,
Remegő szárnyú, hófehér galamb! -
- De benne ég az örök Láng,
A szent tevére ihlető nagy Isten!...
Ma eljön hozzánk! Szentlélek Úristen!
Ujjong a lelkem s tele van örömmel!”

Dsida Jenő: Pünkösöd

2015. május 24-én, pünkösöd vasárnapján a Bazilikában, 16 gyermeket bérmált meg plébániánkról Erdő Péter bíboros úr. A fiatalok szeptember óta készültek a szentség felvételére László atya hittanóráin. A bérmálkozóknak, mint a feltámadást követően az apostoloknak, Isten elküldi a Lelket.

Böjte Csaba atya a következő módon gondolkodik a bérmálásról és a Szentlélek működéséről:

„A Szentlélek munkálkodása sokféleképpen megnyilvánul. Ezekben a megnyilatkozásokban közös, hogy a Lélek sosem csupán „létezik”, mindig aktív. Alkot, alakít, kiválaszt, megragad, beszélget, hatalmába vesz egy-egy embert, hogy rajta keresztül sokak számára tudjon bizonyosságot adni Isten szeretetéről... A szentség kiszolgáltatása után a megbérmált nem kész felnőtt keresztény. Megkezdődik számára egy hosszú, küzdelmes út az igaz hitért, tiszta szeretetért, mely út végül a Mennyországban ér véget. A Szentlélek bennünk és nem helyettünk akar dolgozni... A Szentlélek jelenlétében élő embernek magának is erőlködni kell, hogyan valósítsa meg a mai korban mindazt, amit Urunk Jézus Krisztus célul elének állított.”

Jézus sohasem állította, hogy az út, mely mindannyiunkra vár, gondok, nehézségek nélküli lesz. Azt üzeni a saját életpéldáján, a Szentírásán és papjain keresztül, hogy Istenbe kapaszkodva könnyebben tudjuk elviselni ezeket a nehézségeket.

Szülőként és keresztény testvérként azt kérem, imádkozzunk az idén megbérmált gyermekeinkért, hogy megmaradjanak a hit útján, mindig Isten jelenlétében éljenek és megtalálják azt az élethivatást, amelyre Krisztus hívja őket.

A bérmálkozást megelőző napok egyikén, anyák napja jegyében, szép imaórán vehettem részt, ahol bérmálkozásra készülő fiaink és lányaink versekkel, imákkal, énekekkel elmélkedtek égi édesanyánkról, Máriáról és földi édesanyáikról. Lélekemelő volt a közös imádság. Úgy érzem, ez az együttlét is segít minket, szülőket és a gyermekeket a vasárnapi szentség-kiszolgáltatásra.

Imádságos szeretettel: Gáborné Antal Gabriella

Ifjúsági hírek

„Jó érzés egy olyan közösséghez tartozni, ahol kilóghatok a kockából, és elfogadnak olyannak, amilyen vagyok!”

Örömmel töltött el bennünket, hogy Szemere István atya és Klári elvállalták ifjúsági közösségünk további vezetését a plébánián. Ebben a tanévben is minden péntek este összegyűltünk, és egy-egy általunk kiválasztott témát átbeszéltünk, vidáman játszottunk és minden közink végét imával zártuk. Nagyon jólesett mindannyiunknak, hogy egy nehéz hetet magunk mögött hagyva, péntekenként lelki „felfrissülést” kaptunk, amely erőt adott a mindennapokhoz.

Ezen alkalmak során többször néztünk meg filmeket, amelyek nagyon elgondolkodtatóak voltak, és a bennünk felmerülő kérdésekre mindig választ kaptunk. A szép idő beköszöntével elmentünk túrázni a Rám-szakadékhöz, ami Magyarország egyik legvadregényesebb turisztikai célpontja. A kirándulás során nagyon jól éreztük magunkat, és végig érezhető volt, hogy jó közösség vagyunk. Segítettünk egymásnak, megosztottuk társainkkal elemözsiánkat, italunkat. Nagyon vidáman telt végig az utunk.

Az utolsó közink év végi hálaadással zárult. A templomban hálát adtunk a Jóistennek ezért a közösségért, a sok szép programért, új emberekért, akiket megismerhettünk, és a két vezetőnkért. Ezután átmentünk a plébániára, ahova pizzákat rendeltünk. Sok mosoly és játék között lezártuk az évet.

Mivel elérkezett a várva-várt vakáció, így nyáron már nem fog találkozni közösségünk. Két vezetőnknek mindannyiunk nevében köszönöm az egész évi áldozatos munkát, mely szép élményekkel gazdagított bennünket! Csatatunk minden tagjának vidám nyarat, jó pihenést kívánok!

Meszes Zsófia

Szent Anna Plébánia gyerekközösségei

2013. szeptemberétől működik plébániánkon két gyermek közösség, melyeket 2-2 édesanya vezet. A kisebbek (8-10 évesek) csoportjába 13, a nagyobbakhoz (11-13 évesek) 7 gyermek jár. Kéthetente péntek délután találkozunk a plébánián először a kicsikkel, majd a nagyobbakkal.

A kisebbekkel a találkozásainkat (1,5 óra) énekléssel és rövid beszélgetéssel kezdjük, amikor a gyerekek elmondhatják, mi történt velük a napokban. Majd 2-3 közös, mozgásos, ügyességi, vidám játékot játszunk, hogy ráhangolódhassunk egymásra, illetve az aznapi feszültségek, fáradtság egy kicsit oldódjon bennük.

Ezután felolvasunk egy mesét, amiről kérdések segítségével beszélgetünk. Ezek a mesék mindig hordoznak valami tartalmat is, szólnak a barátságról, jóról-rosszról, félelmeinkről, tulajdonságokról, ünnepekről. Igyekszünk körbemenni, hogy mindenki megszólalhasson, kibontakozhassanak a kis gondolatok, érzések. A beszélgetés végén gyertyát gyújtunk, és egy „kincses gyöngyfát” körbeadva imádkozunk, mindenki a saját szavaival megköszönheti, kérheti a Jóistentől, amit szeretne. A végén még játszunk valamit és kis rácsálnivaló elfogyasztása után elköszönünk egymástól.

A nagyobbakkal kicsit hosszabb az együttlét (kb. 2 óra), amit szintén élménymegosztással, énekekkel és közösségi játékokkal kezdünk. A témákkal felváltva készül a két édesanya. Tavaly az önismeret volt a középpontban, idén a szeretet nyelvek. Nemcsak beszélgetünk, hanem különböző szituációs, gyakorlati játékokon keresztül próbáljuk kézzelfoghatóbbá, emészthetőbbé tenni a témákat. Majd velük is körbeimádkozunk, énekelünk. Végén kihagyhatatlan egy „elnök-titkár” vagy „fejrecsapós” játék, majd egy kis sütizés után elköszönünk egymástól.

Karácsonykor is összejövnénk, amire már készülünk az adventi időszakban. Ilyenkor a közös ünneplést, imát, éneklést helyezzük a középpontba. A rendszeres közösségi alkalmainkon kívül szoktunk tartani egy év végi kirándulást, ahová a gyerekek családjaikkal együtt jönnek. Ilyenkor is van közös játék, akadályverseny, piknikezés, éneklés, ima.

A plébánia nemcsak otthont ad nekünk, hanem néha László atya és István atya is közénk ül, részt vesz az éppen zajló eseményekben, és ezeknek a jelenléteknek mindannyian örülünk.

Mivel a gyermekek közül többen testvérek, illetve egy osztályközösségbe járnak, a közösségi összetartás, háló egyre erősödik köztük. Legtöbbjük szülei maguk is járnak közösségbe, így a hiteles példa és a szülők támogatása, „háttér szele” is hozzájárul ahhoz, hogy működhetünk, rendszeresen összejöhetünk, mint gyerekközösség.

Örömmel látjuk, ahogy nyílnak, fejlődnek, érnek ezek a gyerekek, és azt is, hogy mennyire várják az újabb találkozásokat, programokat. Nemcsak az önfelelt játéokra van itt lehetőségük, hanem elsősorban arra, hogy megtapasztalhatják a közösségbe tartozás értékeit, megtanulhatnak egymásra figyelve, őszintén kommunikálni, kérdezni, gondolkodni, részesei a közösség imaélményének, és ezáltal is közelebb kerülhetnek a Jóistenhez, mélyülhet személyes Isten-kapcsolatuk.

Kierblewskiné Bóta Zsuzsa

Senior imaklub

Áprilisi találkozásunk a Szentföld élményével gazdagított bennünket. István atya friss tapasztalatait osztotta meg velünk vetített képek kíséretében, hiszen nem sokkal ezelőtt járt Jézus nyomában.

Májusi összejövetelünkön kedves vendégünk volt Mazgon Gábor atya - a Hittudományi Főiskoláról. „*Van kísértés, mert van kísértő, van ördög*”- kezdte előadását, majd Szent Ignác idevonatkozó tanítására alapozva fejtette ki gondolatait, a kezdőkre. *A lelki életben kezdő az, aki megtért, tehát hisz.*

Hogyan támad az ördög? *Letámad, ránk ijeszt*, erőből mondja, s ha megriadunk, tovább ijeszt. Célja, hogy egyáltalán ne tegyük a jót. Gábor atya felhívta a figyelmünket, hogy érdemes lehet összeírni, átgondolni azokat a mondatokat, melyeket egy-egy ember esetében – konkrétan nálam! – használ az ördög, hogy kísértse, hogy ne engedjen elindulni a jó úton.

Ha nyíltan nem tud elriasztani, akkor *megetveszt*, vagyis a fülünkbe súg olyan mondatokat, hogy csak vele beszéljünk meg dolgokat, mással ne. A szégyenérzetet erősíti bennünk. Az atya nyomatékkal felhívta a figyelmet arra, hogy a szégyen nem bánat! A bánatban bizalom van.

Ha már nem vagyunk kezdők, akkor az ördög már nem letámad vagy megetveszt, hanem *keresi a gyenge pontjainkat*. A legnagyobb gyenge pont a gög, vagyis ha azt gondolom, hogy nincs gyenge pontom. Ezért is a lelki élet legfontosabb része az önismeret.

Értékes előadását Gábor atya nagyszerű példákkal szemléltette, közvetlen, érdekes és nagyon élvezetes stílusban. Rendkívüli hatással volt valamennyiünkre a téma ily módon való boncolgatása. Köszönjük szépen!

Június elején megint kicsit előbbre haladni próbáltunk az önismeretben. Most *álarcaink* (nem a farsangiak!) kerültek elő. Nyitrai Laci bevezető gondolatai után – segítségül hívta Müller Péter Örömkönyvét, Richard Rohr Halhatatlan gyémántjának egy kis részletét és Calvo atya Szemtől szembe c. könyvét – érdekes, izgalmas és tanulságos beszélgetés alakult ki.

Természetesen mindhárom közösségi alkalommal együtt imádkoztunk, fohászokdtunk felnőtt gyermekeinkért és unokáinkért, énekeinkkel pedig azért mondtunk köszönetet az Úrnak, hogy mindezt megtehettük.

NY.M.

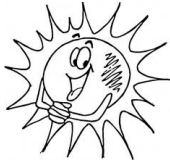
Családi nap 2015

Június 6-án immáron 6. alkalommal került megrendezésre plébániánk családi napja. Idén újdonság volt, hogy délelőtt focibajnokságot szerveztünk a plébánia, a rendőrök és tűzoltók csapatai között, melyet a tűzoltók nyertek meg. Köszönjük Erős Gábornak és Sípos Tamásnak, hogy vállalták a játékvezetést.

Aki nem a meccseken szurkolt, az kézműves foglalkozásokon vehetett részt. Készíthettek a gyerekek hűtő-mágnes, mécesstartót fából, gombokból különféle dolgokat, lufi labdát, varrhattak szívecskét vagy a ferences szegénygondozó nővé-

rekkel csipesz figurákat csinálhattak. Akinek épp ahhoz volt kedve, kipróbálhatott különféle népi játékokat.

Délben finom gulyáslevest ebédeltünk, amit a Mediterraneo Vendégfogadó ajánlott fel. Ebéd után a tűzoltók jöttek, akiknek köszönhetően fantasztikus „habpartit” élvezhettünk, ami hűsített is mindenkit a nagy melegben. Természetesen a tűzoltóautót és felszereléseket is megnézhatték a gyerekek.

Délután színvonalas, lélekemelő előadásokat élvezhettünk. Köszönjük vendégeinknek: Hengánné Gabinak és Nyitrai Lacinak, (külön köszönet a *mindszentys lányoknak, Eszternek és Adrinak a szép éneklésért! Ny.L.*), Wéber Tamásnak és Szabó Noéminek, a Csenger néptánc együttesnek, akik táncműzét is tartottak nekünk, valamint az IÚt zenekarnak, akikkel a szentmise előtt közösen énekeltünk. A délután folyamán kisebbek és nagyobbak különféle társasjátékokat próbálhattak ki. A Vasker-X Kft. jóvoltából senki nem távozott üres kézzel, mindenkinek jutott valami finomság, aki részt vett a kézműves foglalkozásokon. Uzsonnára plébániánk nyugdíjas közösségének és karitás csoportjának köszönhetően finom süteményeket ehettünk.

A családi napot 18 órakor szentmisével zártuk, az IÚt zenekar szolgálatával.

Köszönjük a Rajos Kft-nek, hogy idén is elláttak minket ivóvízzel, a Mindszenty iskolának, hogy ismét helyet biztosítottak a rendezvény számára, László atyának és István atyának, hogy velünk voltak a szervezésben és a nap folyamán, valamint mindenkinek, aki segített a szervezésben, a lebonyolításban, illetve biztattak, támogattak minket.

Kérjük az Úr áldását mindenkire, aki bármilyen formában velünk volt ezen a szép napon! Plébániánk facebook oldalán bőséges képanyag tanúskodik e nap jó hangulatáról.

Erősné Csató Veronika

Rózsafüzér Társulatunk zárándokútja

Május 13-án nagy lelkesedéssel indultuk zárándoklatunkra.

Első állomásunk Ipolyszalka volt, a Duna túlsó partján. Megkerestük a Magyar Házat, ahol nagy szeretettel fogadott minket Ziman Magdi néni, aki bemutatta kincseit: a csuhéból készült keresztút állomásait, az udvaron lévő Szent Erzsébet szobrot, körülötte a szebbnél-szebb virágokat. Saját lakása szolgál múzeumként, ahol csuhé, szalma, kötés, horgolás, festmények, imádságok, népviseletek- szóval minden-minden kézimunka és mindennek van hitbéli magyarázata. A vendéglátás sem maradt el: szendvicseket, üdítőket kaptunk, közben Mária-énekeket énekeltünk és imádkoztunk.

Második állomásunk Letkés volt. Társulatunk tagja, Huberné Rózsika, – akit gyökerei ide kötnek – és rokonai vártak a pincesoron ízletes ebéddel, finomabbnál-finomabb süteményekkel és italokkal. Itt találkoztunk Izrael Pál atyával, Letkés plébániái kormányzójával.

A közös étkezés, beszélgetések, ajándékozás és köszöntések után lementünk a közösségi házba, ahol az irgalmasság óráját a rózsafüzér elmondásával, imádságokkal és énekekkel töltöttünk el, amit a település lelki megújulásáért ajánlottunk fel. Ezután átmentünk a román stílusú, jelenleg felújítás alatt álló templomba, melynek oltárképe Krisztus mennybemenetelét ábrázolja.

A csodaszép templom megtekintése után *következő állomásunk* a márianosztrai Bazilika Minor volt. Itt P. Vizi András pálos szerzetes kalauzolt bennünket. Ebben a bazilikában a Szűzanya fatimai megjelenésének emlékére minden hónap 13-án engesztelő virrasztást tartanak.

Este hat órakor kezdődött a szertartás keresztúti ájtatossággal, majd a Jézus Szíve litániával folytatódott. Ezután szentolvasót imádkoztunk, majd a kérések felolvasása következett. A szentmisét a pálos atyák közreműködésével Dr. Székely János püspök atya celebrálta, aki szeretettel üdvözölte az esztergomi ismerősöket, azaz minket, majd a felvidéki és környékbeli zárándokokat. Szentbeszédében arra buzdított, hogy mondjunk igent a hitre, az Istenre, elutasítva a Sátánt. A bazilikát megtöltötte a sok hívő, áldozó, fiatalok és idősek egyaránt. A szentmise után még májusi litánia is volt.

Hazaútban mindannyian megköszöntük a mai nap nyújtotta hatalmas érzést, amit a Jóisten irányított. Zárándoklatunk sikeréhez hozzájárult a vendéglátók végtelen szeretete, kedvesége, önzetlensége és imádságos lelkülete, amit szívből köszönünk.

Ez a zárándoklat lelkileg hosszú időre feltöltött bennünket, melyből családjainknak, közösségeinknek is átadhatunk, megköszönve égi Édesanyánk és Szent Fia irgalmát és áldását.

Szendróné és Patkó Ferenc

Május 19-én **Szent Ferenc Karitás Csoportunk** meglátogatta Szentgyörgymezőn a *Szent Vince Idősek Otthonát*. Nagy szeretettel vártak bennünket a lakók. Már érkezésünk előtt kint ültek a társalgóban, megigazították a hajukat, ruhájukat, díszbe öltöztették testüket, lelküket. Együtt imádkoztunk a Májusi litániát, régi Mária-énekeket énekeltünk. Emelte az ünnepi hangulatot a gyönyörű orgonakiséret, s káplánunk, Misi hangja.

Az áhítat után beszélgettünk, majd gyümölcscsel, süteményekkel vendégléltük meg az otthon lakóit. Mindig felemelő érzés itt lenni, és érezni, hogy szükség van ránk. Mi is tanulhatunk tőlük, hogyan kell méltósággal viselni az öregség terheit. Úgy tapasztaltuk, a hit ad nekik erőt, hogy megpróbáltatásaikat derűvel tudják szemlélni. Isten áldja meg őket!

Hetényiné Ildikó

Májusi gondolatok

Zorán egyik híres slágere a „Ne várd a májust...” Ezt mi nem fogadtuk meg, vártuk a májust! Ez a hónap nagyon kedves az egyháznak és mindnyájunknak: ünnepeljük a Szűzanyát, anyák napját, a munkát, a tűzoltókat, fagyosszenteket, pünkösödöt, Szent Orbánt.

Szabó Lőrinc: A fákhöz, a költőkhöz című versében így köszönti a májust: „Hosszú tél, munka, gond, betegség úgy meglopta ezt a tavaszt, hogy most álmélkodva nézem a hirtelen megjött vigaszt. Te vagy május? Csakugyan itt vagy? Hogy lettél kész ilyen hamar? Néhány nap alatt mennyi szépség! A vén föld milyen fiatal!”

Május a Szűzanyáé is. Az egyház az ember ősi szeretetvágyát karolja fel, amikor ezt a hónapot Máriának szenteli. Sok helyen állítanak májusfát, ami megjeleníti az ég és a föld közötti kapcsolatot. A középkor óta Máriát mindig virágokkal hozták kapcsolatba. Számos ének dicséri őt, mint legszebb virágot. Május hónap szépsége az Istenanya szépségét is kifejezi, ami a teremtés szépségét is tükrözi.

Május 14-én, áldozócsütörtökön a **Rózsafüzér társulat és karitás csoportunk** felgyalogolt a kálváriára Urunk mennybemenetelét ünnepelni. Az apostolok és az Újszövetség tanúsága szerint Jézus ekkor búcsúzott el tőlük, küldetést bízott rájuk, megígérte, hogy elküldi a Szentlelket, majd felemelkedett a mennybe.

Kis zárándokutunkon elimádkoztunk az irgalmasság rózsafüzérért és a dicsőségest, egyetértve Szent II. János Pál pápával, aki ezt írta:

„Van-e jobb eszköz a rózsafüzérnél ahhoz az igényes és rendkívül gazdag feladathoz, hogy Máriával együtt szemléljük Krisztus arcát? Fel kell fedeznünk azt a titokzatos mélységet, amely ennek a népi ájtatosság számára oly kedves imának az egyszerűségében rejlik.”

(Csókay András kiváló agysebészünk is a rózsafüzért imádkozza műtétek előtt.)

A szentolvasó elmondása után elénekeltük a Boldogasszony, Anyánkat majd Sik Sándor versével kértük segítségét:

„Édesanya, boldog anya./ Virágszülő Szűz Mária./ Világraszült virágodnak/ Ajánlj minket szent Fiadnak./ Annyit mondj csak: rosszak vagyunk/ De mégis a tied vagyunk.”

Recska Valéria

Májusi nótázás

Május 16-án délutánra kedves meghívó invitálta a Szent Anna Plébánia közösségét a Mindszenty iskola aulájába. Nótázásra várt bennünket a házigazda, Nyitrai Laci. Otthon a férjemmel úgy döntöttünk, hogy szívesen elmegyünk. Ilyen

eseményben még úgysem volt részünk, hogy együtt nótázhassunk azokkal az emberekkel, akikkel a templomban a szentmiséken találkozunk.

A teremben szépen megterített asztalok fogadtak, rajtuk minden jóval. Nagyon figyelmes ötlet volt a nótaszövegek kivetítése. Így könnyebben, frissebben,

egységesebben ment az éneklés. Megtudtuk, hogy a „masina” több mint száz magyar nóta szövegét rejti. Nekünk négytől hat óráig kb. a repertoár harmadát sikerült elénekelnünk.

Nagyvári Lajos csodálatos harmonika-játékával kísérte a dalolást. Gyermekkorom hangjai is felcsendültek a múltból: amikor apai nagyapám a rádióval együtt nótázott, vagy amikor vasárnaponként édesapám elővette a harmonikáját, mi gyerekek meg körülültük, s együtt dudorásztunk.

Az éneklés, a dalok szeretete gyűjtött egybe huszonnolcunkat ezen a szép délutánon. A dallamok és szövegek hatására néha meghatódtunk, könnybe lábadt a szemünk, máskor mosolyogtunk, felszabadultan örültünk.

Nagyon jól éreztük magunkat! Köszönjük! Várjuk a folytatást, a júniusi nótaszót! Bízgatok mindenkit, jöjjön el, aki a kapcsolódás, feltöltődés ezen formáját kedveli!

Szenci Istvánné

Virágszőnyeg a templomban

Mindenkinek van egy napja az évben, amikor megünnepeljük. Zsúrokat, rendezvényeket, vacsorákat szervezünk szeretettel, hogy az ünnepelt érezze, mennyire fontos nekünk. Ez jutott a férjemmel együtt eszünkbe az Úrnapjával kapcsolatban is. Szerettük volna az Urat így is megünnepelni, tiszteletére valami szemet kápráztatóan gyönyörűt készíteni, hogy e napon ne csak a testünk-lelkünk legyen ünneplőbe öltöztetve, hanem az Ő háza is.

A tavalyi három virágkép (Jézus arca, kehely/ostya, halsszaporítás) után az idén 14,5 m hosszú, 26 négyzetméteres virágszőnyeget készítettünk a két padsor közé és egy újra rajzolt Jézus-képet a keresztelőkúthoz. A képeket férjem rajzolta meg csodálatos egyedi rajzaival. A szirmok kirakásában voltak segítők is. A gyermekotthonból Kissné Kamrada Bernadett és hat tanítványa egész nap velünk szorgoskodtak: délelőtt a virággyűjtésben, délután a kép kirakásában segédkeztek. Isten áldja meg őket!

A körmenet első állomása idén – a korábbi hagyománytól eltérően – nem a templomban volt, hanem a templomkertben. Itt állítottuk fel az első oltárt (nagy vágyunk volt!), melyet László atyával együtt rendeztünk be.

Kopányiné Mónika

Köszönjük a Kopányi házaspár ötletét és annak szép megvalósítását, mellyel ünneplésünk még meghittebb, egyedibb lett. Facebook oldalunkon az Úrnap képes beszámoló megőrzi a virágszőnyeg látványát. (Szerk.)

Mária bemutatására felszentelt Szegényházi Kápolna

Több éves szünet után 2014. május 27-én nyitotta kapuit újra a Terézia utcai Szegényházi Kápolna. Egy éve rendszeresen, keddenként 17 órától tart szentmisét Székely János püspök atya, a püspöki kar cigánypasztorációval megbízott segédpüspöke, de szolgált már itt Szemere István atya, Szabó István görög katolikus atya, Tokár János ferences szerzetes, Nyíri Róbert bajnai plébános- esperes-kanonok úr is.

A kis kápolnában házasságkötésre, bérmlázásra, keresztelőre is sor került már. Minden kedden fél öttől rózsafüzért mondunk, a hónap első péntekén 19 órától szentségimádásra van alkalom, s idén a keresztutat is meg tudtuk szervezni. A keddi szentmiséket cursillos kiscsoportos beszélgetések követik. A nyolcvan férőhelyes kápolna meg szokott telni, nagy örömünkre cigány és nem cigány testvérek egyaránt látogatják. Ugyanebben az évben létrejött a Boldog Ceferino Roma Misszió, Székely János püspök atya misszióvezetővel az élén. Cél a cigány közösségek evangelizációja, párhuzamosan a más plébániák mellett.

A kápolnánkban áll Kosztics László cigány faszobrász által készített Cigányok Királynéja szobor, amelyet Ferenc pápa egy zarándoklat alkalmával megáldott. A falakat a szintén cigány kortárs művész, Bada Márta keresztútja díszíti.

A kápolna szerkezeti megerősítése a tavalyi évben megtörtént, a további felújítási munkálatok idén várhatók. Tisztelettel és szeretettel várjuk cigány és nem cigány testvéreinket a szentmisékre és különböző lelkeségi programokra!

Bízunk abban, hogy ily módon mi, cigányok is be tudunk kapcsolódni a város vallási vérkeringésébe. Köszönjük azoknak, akik bennünket ezen törekvéseinkben támogatnak és tanítanak! Kérjük a Jóisten áldását minden keresztény testvérünkre, a cigány-magyar megbékélés ügyére!

Oláh Anita – önkéntes segítő

Jubileumok hete...

...volt számomra az elmúlt pár nap. A papszentelés 15. évfordulójáról, a jubiláns házások ünnepéről – mindkettőnek aktív részese voltam különféle minőségben – „újságíróink”, az érintettek beszámoltak e lap hasábjain. Egy harmadikról, melynek szintén részese voltam, szeretnék néhány gondolatot írni. Bár ez látszólag csak engem érint, de valahogy mindannyian érintettek lehetünk – remélem, vagyunk!

Érettségi találkozára rohantam a jubiláns házásokat köszöntő szentmise és agapé után. Immár 45 éve történt e nevezetes eset, hogy engem is érettnak nyilvánítottak...

A budapesti piaristák visszakapták eredeti épületüket, így a Váci utca végén, impozáns épületben találkoztunk, ahol a gimnázium mellett a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola, a rendház és több, a civil szférának bérbe adott „intézmény” használja a szépen felújított tömböt.

Meghatóva nézegettük egykori gimnáziumunk (mely a Mikszáth téren volt, ma a Pázmány Péter Katolikus Egyetem használja az egykor a Sacre Coeur nővérektől elkommunizált épületet) új helyére áthozott relikviáit: a képeket, szobrokat,

sok-sok évfolyamnyi tablót. A piaristák végre visszaköltözhetek eredeti helyükre – legalább is fizikailag!

Nagy élmény volt a régi osztálytársakkal újra találkozni! Tanulságos volt számomra, hogy a személyes beszámolómban mindegyikünk – bár sokan igen szép karriert futottak be – nagyon hamar kikötött az unokáknál. Ebből én két dolgot szűrtem le a magam számára: generációnk jelen képviselőinek az értékrendjében előkelő helyen van a család, az utánunk jövők „szolgálatá”. Vidáman osztottuk meg nagyszülői kalandjainkat, unokáinkkal való örömeinket, küzdelmeinket. A másik dolog: mintha gyermekeink kevésbé érnének rá saját gyerekeikkel foglalkozni, mint mi annak idején.

Sajnos egykori tanáraink közül már csak Jelenits István atya lehetett velünk. (Osztálytársaink közül is immár kilencen odaát vannak.) Ő viszont velünk volt, és újra tanított bennünket - no, nem a régi tantárgyain keresztül, hanem a jelenlétével, szellemével, derűjével, alázatával. Először is házigazdaként fogadott bennünket, a kapuban várva elének jött, mint a tékozló fiú atyja. Szeretettel és örömmel kalauzolta osztályunkat a régi-új gimnáziumban. Ő még itt érettségizett. Az egyéni beszámolókat nagy odafigyeléssel hallgatta. A „diákmisszióban” alázatosan ministrált egykori tanítványának, Erdő Péternek... A helyben főzött és elköltött vacsoránkon igazi házigazdaként, szolgaként segédkezett, majd körbejárva igyekezett mindannyiunkról valamit megtudni. Vele kapcsolatban eszembe jutott a jézusi tanítás:

„Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza uruk a menyegzőről, hogy amikor megérkezik és zörget, azonnal ajtót nyithassanak neki. Boldogok azok a szolgák, akiket az úr, amikor megérkezik, virrasztva talál. **Bizony, mondom néktek, hogy felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, odamegy, és felszolgál nekik.**” Mt 12,36-37

Alázatból újabb leckét kapott az 1970-ben végzett 4.b. Köszönjük, Tanár Úr! Bár lennének hűséges szolgák, akik hazatérő Urukra ilyen szolgáló szeretettel és alázattal tudnak várni! És lennének irgalmas atyák, tékozló fiainkat örök reménységgel, hűséggel tudnánk fogadni!

Hálát adok Istennek, hogy ilyen tanárok keze alatt formálódhattam serdülő éveimben! Ilyen szellemű és lelkeségű nevelőket kívánok gyermekeinknek, unokáinknak és minden magyar fiatalnak!

Nyitrai László

Röviden...

- Mint tapasztaljuk, folyik templomunk renoválása. A tervezést, szervezést, különböző hatóságokkal az egyeztetést, a kivitelezés koordinálását a Főegyházmege építészeti végzik. A folyó munkák anyagi fedezetét szintén a Főegyházmege (Gazdasági Tanács) biztosítja, mivel jelenleg ilyen célra kiírt pályázat nincs.
- A belvárosi templomban minden hónap **második szombatján** már hosszabb ideje tartanak éjszakába nyúló szentségimádást. Már második alkalommal a legapróbbaknak is van „időszak”, 15-16 között. Jó dolog, hogy egyes közösségek (az egész, vagy csak néhány tagja) a különböző egyházközségekből vállalnak 1-1 óra „ügyeletet”, különleges karizmájuknak/tehetségüknek/indíttatásuknak megfelelő aktív jelenlétet, zenei vagy imaszolgálatot. Szeretettel ajánljuk híveink figyelmébe ezt a plébániaközi kezdeményezést!

Segítségkérés

„**Ne késs jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtedd!**” (Péld 3,27)

Egyházközségünk újabb tagját támogatta meg a súlyos kór, a rák. Az elsőáldozása másnapján kórházba került Mónika, és azonnal meg is kezdték a diagnózis után a kemoterápiát.

A gyermekeinket érő ilyen súlyos betegség mind anyagi, de még inkább lelkiileg megviseli a családot. Mint Márk esetében (hál'Istennek, ő átvészelte, jelenleg tünetmentes!) most is összefogásra hívjuk egyházközségünk tagjait: aki teheti, segítsen!

Az anyagi segítséget több formában lehet megvalósítani: adományokat László atya közvetítésével, vagy neki (irodában/sekrestyében) átadva, vagy Mónika családja támogatására a templomba kihelyezett perselybe várjuk. A közeljövőben „ad hoc” jótékonyági mini vásárokat tervezünk/szervezünk a szentmisékkal kapcsolatban, amivel szintén e célt támogatjuk. A szeretet leleményes, az a lényeg, hogy tegyük meg, amit tehetünk! Az imaháttérre természetesen szintén óriási szükség van, hiszen nagy a baj...

Kétszer ad, ki gyorsan ad. „**Tehát amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, főképpen pedig hittestvéreinkkel.**” (Gal 6,10)

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Sárközi Lorina Rubina Júlia
Bánkúti Kitti Anna
Ács Koppány János
Szilágyi Botond János

Házasultak:

Gál Barbara - Lőrincz Rajmond
Indre Girgždyté - Macskási Csaba Gábor

Elhunytak:

Böhm Györgyné, Bocskai Terézia Rozália	68 éves
Dobrai Istvánné, Főríz Erzsébet	90 éves
Vámos László	71 éves
Pusztai Józsefné, Világi Ilona	62 éves
Kisszölgyémi Józsefné, Toronyi Mária	73 éves
Wieszt Márton	74 éves

Hirdetések, programjaink

Június:	A Domonkos rend hónapja
24. szerda	Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra
28. vasárnap	Ifjúsági mise: este 6 óra

Július:	A Bencés rend hónapja
05. vasárnap	Hegedűs László atya gyémántmiséje, 11 óra
06. hétfő	Hittantábor kezdete
11. szombat	Hittantábor vége
14. kedd	Imaóra: este 6 óra
19. vasárnap	Autószentelés: 11 órai szentmise után

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó:	Pokryva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2015. július
VIII/7. szám

A nyár az emberek életében – kicsinyek-nagyok, fiatalok-öregék életében is – változásokat hoz. A szabadságok idején, a nagy melegben kicsit másképp élünk.

Talán Istenre is több időt szánunk... Legalább is erre törekszünk, ezt szolgálják közösségi és egyéni programjaink.

Szent Annától Szent Annához

Templomunk búcsúnapjához közeledve elgondolkodtam azon, hogy immár két éve Szent Anna tiszteletére szentelt templomokban teljesíték szolgálatot. A diakónusi működésemet ugyanis a Baththyány téri Szent Anna templomban kezdtem meg, onnan helyezett bíboros úr tanulmányaim végeztével az esztergomi Szent Anna templomba. Sőt, ha alaposabban belegondolok, városunkban, ahol a tanulmányaimat végeztem, van még egy Szent Anna templom és egy még régebbi. Amíg Nyíregyházán laktam, a debreceni püspökséghez tartoztam, és az ottani székesegyháznak a titulusa is – (felteszem, senki nem gondolta volna) – Szent Anna.

Ha pedig ennyi szálon kapcsolódom ehhez a szenthez, érdemesnek tartottam azon is elgondolkodni, hogy kicsoda is ő számomra. Persze ismerem az életéről szóló különféle legendákat, sőt februárban a szentföldi zarándoklaton eljutottam az egyik legrégebbi Szent Anna templomba, és jártam Szűz Mária szülőházánál is, de ezek a dolgok pusztán egy külső, felületes ismeretséget teremtettek meg.

Arról azonban, hogy mi ennek a belső tartalma, a magja, a valódi értéke és értelme sokkal inkább azon a szálon tudok elindulni, hogy Szent Anna volt Jézus nagymamája. Hiszen ő egy kétezer évvel ezelőtt élt személy, bármilyen kedves és jószágos az alakja, térben és időben elég távol áll a ma emberétől.

A nagyszüleim viszont hozzám, és felteszem a legtöbb emberhez, akinek volt szerencséje ismerni őket, nagyon is közel állnak. Igaz, ők már meghaltak, de úgy emlékszem rájuk, mint akik egyfajta feltétlen szeretettel vettek körül. Nem is az a nagyszülők feladata, hogy elvárásokat és követelményeket támasszanak, arra ott vannak a szülők, tanárok, kollégák. Hanem az, hogy nyugodt, békés, szeretetteljes légkört teremtsenek maguk körül, emlékeztetve szeretteiket arra, hogy az élet kisebb-nagyobb feladatai közt a legfőbb mindig is az, hogy szeressék egymást.

Szent Anna tehát számomra elsősorban a szeretet, a békeség, az elfogadás szentje. Meglátszik ez valahol az itteni plébánia közösségén is. Nem mondom azt, hogy egy év alatt itt mindent tökéletesnek és a fokozhatatlanul jónak találtam, mégis egy olyan légkör uralkodik ezen a plébánián, ami példaértékű, ami képes előre vinni és az őszinte szeretet cselekedeteire indítani bennünket.

Szeretném megköszönni Istennek, hogy a földi nagymák mellett egy égi nagymama segítségére is számíthatok, számíthatunk mi mindnyájan, és kérem is az ő közbenjárását, hogy mindig sikerüljön megmaradnunk az őszinte szeretet útján.

István atya

Szentmisében köszöntöttük a gyémántmisés Hegedűs László atyát, aki templomunkban gyakran szolgál.

Kedves László Atya!

Nagy szeretettel köszöntöm egyházközségünk hívei, és minden jelen lévő nevében.

Jubileumok időszakát éljük egyházközségünkben. Plébániosunkat és vele együtt 15 éve szentelt paptestvéreit köszöntöttük pár hete. Nagyon szép ünnepünk volt. Utána hamarosan a jubiláns házaspárokat köszöntöttük. Ez is nagyon bensőségesen sikerült. Itt már voltak 55. évfordulójukat megülik is. Ma ismét ünnepelni gyűltünk össze, hiszen **László atya 60 évvel ezelőtt köteleződött el véglegesen az Úr mellett.**

Elköteleződés - hálaadás. Talán ez lehetne a mai évforduló mottója. Ez a két fogalom, ez a két dolog, valahogy nehezen megy a mai kor emberének. Hiányától sokan szenvednek, mégis képtelenek rá.

Köszönjük, hogy László atya pont ebben mutat példát nekünk. Akkor mert elköteleződni Isten mellett, a hit mellett, amikor ez nem egy esetben életveszélyes vállalás is lehetett. Vállalása mellett és a mindenkori hívei mellett hűségesen kitartott, és bizonyára nemcsak ma, hanem folyamatosan a hálaadás is ott volt, ott van életében, szolgálatában.

Az atya homiláiából lassan megismertük családját, - azt a szeretetkapcsolatot, ami megalapozta és folyamatosan segítette hivatása elindulásában, kibontakozásában, kísérte szolgálatában.

Ma tehát hálaadásra gyűltünk össze, és együtt ünneplünk a gyémántmisés László atyával, akit megköszönünk az Úrnak, és további szolgálatahoz jó erőt, egészséget, derűt, Isten bőséges kegyelmét kérjük.

Mivel a mai ünnep csak egy állomás - mert az Úr szőlőjében még nagyon sok munka elvégezetlen - reméljük, még sokszor találkozunk itt a templomban. Befejezésül Pákolitz István gondolatával kérem és buzdítom mindannyiunk nevében:

*Belefáradsz a prédikálásba.
Mit érsz vele?*

*Nagyon makacs a gonoszság.
S a szónak alig van hitele.*

*De hallgathatsz, ha szólnod adatott?
Bólinthatsz a csalattatásra?*

*Ami látszatra fölösleges,
mégse történik hiába.*

*S az igaz is igazabb lesz,
ha szépen mondd.*

*Se több, se kevesebb:
ennyi a dolgod!*

(Nyitrai László köszöntője)

Hittantábor

Hétfőn, július 6-án indultunk Piliscsabára táborozni. Reggel 8:30-kor gyülekeztünk a plébánián, majd onnan a vasútállomásra sétáltunk. A vonat utunk kb. 30 perces volt Klotildligetre, ahol az Egyházközségi Nővérek Társasága biztosította Szent Péter Kollégiumban szálltunk meg. Négyesével laktunk. Gyorsan felhordtuk a csomagjainkat, amit Peti hozott utánunk autóval, és hozzá is kezdtünk az ebédeléshez. Azokat a szendvicseket, sütitket ettük meg jó étvágygal, amiket az útra pakoltunk.

Az ideai tábor a szerzetesek évéhez kapcsolódott. Sok rendről tanulhattunk. Minden nap 3 szerzetesrendről beszélgettünk. Csoportokra osztottak fel minket, és nekünk önállóan kellett egy új szerzetesrendet megalapítani. Saját nevet, védőszentet, főnököt, regulát kellett írunk. Este tartottunk egy nyitó tábortűzet, ahol énekeltünk, táncoltunk.

Másnap vidám kirándulás várt ránk. Egy bizonyos remete barlangot kellett megkeresnünk. A túra kb. 6 km lehetett, de sokkal többnek tűnt. A barlangot végül nem sikerült megtalálnunk, de ráakadtunk egy hatalmas nagy tisztásra, ahol megtartottuk a szentmisét. A fiúk sziklából építettek oltárt és padokat. A természetben nagyon szép volt az áhítat! Ezután újabb keresésbe kezdünk. Most az étterem volt a cél. Időbe telt megtalálni, de mire jó a térkép? (Egyébként a hét minden egyes napján ebben az étteremben ebédeltünk, vacsoráztunk.) Nagyon jólesett mindenkinek a hideg gyümölcsleves a 40°C-os hőségben. Még fagyit is kaptunk! A szálláson folytatódott a programokban gazdag nap. Csapatokra bomlottunk, különböző dolgokat készítettünk: rózsafüzért és rózsafüzér tartót, festettünk ikonképet, de voltak olyanok is, akik gyertyaöntésben próbálták ki ügyességüket. Mindegyik csapatnak csinálnia kellett egy keresztet, amit a nyakában hordott a tábor végéig. Korlát is kaptunk, melynek 3 csomója az engedelmességet, a tisztaságot és a szegénységet jelképezi. Este még megnéztünk egy filmet, Fatima csodáját, ami 3 gyermekről szólt, akiknek megjelent a Szűzanya.

Szerdán meglátogattuk a nővéreket és beszélgethettünk velük. Nagyon nagy élmény volt a találkozás, hiszen olyan dolgokról meséltek nekünk, amit nem minden ember tud meg. Elmondták, hogy milyen volt régen a szerzetesi élet, hogy milyen nehéz volt tanítani a gyerekeket. Szóltak arról is, hogy mi mindent csináltak amióta nővérek. Szavaikból, történeteikből sugárzott, hogy mennyire szeretik a hivatásukat. Öröm volt a velük töltött idő. Köszönjük! 10 óra felé indultunk városnézésre. Ellátogattunk a közeli, gyönyörű templomokba, ahol lazarista szerzetessel is találkozhattunk. Sok mindent mesélt nekünk a templommal és rendjükkel kapcsolatban. Következő „állomásunk” egy játszótér volt. Mindenki nagyon örült egy kis lazításnak. Hatalmas élmény volt látni, hogy László atyát is elvárásolta a játék öröme. Mikor hazaértünk kaptunk időt a pihenésre. Előkerültek a társasjátékok. Mindenki játszott, mókázott, nevetett. Fáradtan, de jó kedvűen fekdünk le aludni.

Ha csütörtök, akkor újra irány az erdő. Most a táv hosszabb volt, mint a keddi, de már belejöttünk a gyaloglásba, így még talán rövidebbnek is tűnt. Amikor megérkeztük a Dévényi Antal kilátóhoz – fáradtság ide/oda – nagy lelkesen rögtön felmászott mindenki. Megérte, mert a kilátás lenyűgöző volt. Távcsővel még az esztergomi bazilikát is láttuk! A friss levegőn jól megéheztünk, így a mai vacsorából is dugig ettük magunkat. Kellett is a jó kondi, hiszen ma este újabb kaland, a bátorságpróba előtt álltunk. A helyszín egy erdő széli, kisebb tisztás, egyfajta pihenő hely volt. Amikor valaki elindult a próbán, beljebb vitték az erdőbe. Meg kellett fognia egy szineget – nem szabadott elengednie! –, és arra kellett mennie, amerre az vezeti. Gyakorlatilag semmit sem lehetett látni. Tök sötét volt. Mikor a végéhez ért valaki, sok sírt látott, amik előtt mécsesek égtek. A bátorságpróbán senki se ijesztgetett! Mikor minden résztvevő célba ért, csokit kaptunk, és visszaindultunk. Az izgalmas este után a szálláson mindenki gyorsan ágyba bújt, jót aludt.

Pénteken Budapestre utaztunk. Pontosabban a Margit-szigetre. Ott igyekeztünk mindent megnézni, amit csak lehetett: elmentünk a Zenélő-kúthoz, a Vadasparkba, a Japánkertbe. Körbejártuk annak a kolostornak a romjait, melyben egykor Árpád-házi Szent Margit is élt. A szentre emlékezve közösen elmondtunk egy imát. Az egész napot a Margit-szigeten töltöt-

tuk. Nagyon jól szórakoztunk és örültünk, hogy közösen nézhettük meg ezeket a szép látnivalókat. Miután hazaértünk egy záró tábortűzet raktunk, ahol minden dalt elénekeltünk, minden játékot végigjátszottunk. Utána misére mentünk, ahol megköszöntük a Jóistennek, hogy ennyi élményben, vidámságban volt részünk a táborozás során. Nem maradt már más hátra, mint összepakolni a cuccokat.

Eljött a búcsúzás reggele, amin nagy hangsúlyt kapott a takarítás: felsöpörtünk, felmostunk mindent. Egy órán keresztül csak csiszoltunk, de vidáman, jó hangulatban.

Nagyon kellemes, programokban gazdag hittantáborban voltunk. Köszönjük a szervezőknek, segítőknek, akik ilyen szép héttel ajándékoztak meg bennünket! **Srácok, lányok, akik az idén nem jöttetek velünk, jövőre ne hagyjátok ki, táborozunk együtt!**

Juhász Adrienn és Bégányi Gábor

Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?

Keresztelő Szent János kérdése, elbizonytalanodása többször eszembe jut, amikor a kétely felbukkan valamivel/valakivel kapcsolatban, vagy saját elgondolásaim megcsalnak. De láthatjuk, a szentek is gyakorta találkoztak ezzel az érzéssel, kerültek ilyen helyzetbe az Úrral kapcsolatban is.

Búcsúja ünnepén, a Szent János kúti kápolna előtti szentmisén is ez a gondolat motoszkált bennem. Énekkarunk ottani szolgálatra már tavaly is meghívást kapott, de akkor betegség és egyéb elfoglaltságok miatt ez nem jött össze. Az idén is – az utolsó pillanatokban kiderült, többek halaszthatatlan „programváltozása” miatt – veszélybe került a „vendégszereplés”. Végül is egy kis segítséggel, a tervezett énekkarunk módosításával sikerült helytállnunk.

Mint már többször írtam róla újságunkban, a működőképességünk szélén egyensúlyozunk: elég, ha szólamonként egy-két embernek akad halaszthatatlan dolga, máris bizonytalanlanná válik a kiállításunk.

A hívek nevében is köszönöm kedves énekkaros társaimnak áldozatát, hűségét! Mikor egy-egy „énekes” szentmise után többen is odajönnek, köszönetet, dicsérő szavakat mondanak, nagy örömmel vesszük, de két dolgot mindig hozzátesszek: az egyik, hogy városunkban csak nálunk van állandó templomi kórus, a másik, gyere te is közénk, tapasztald meg, mit is jelent kórusban énekelni, egy baráti társaságban együtt lenni!

Úgy gondolom, bár mindannyiunknak rengeteg dolga és kevés ideje van, de az ember arra ér rá, amit fontosnak tart az életében. Karnagyunknak, Hunyadi Zoltánnak és minden énekkarosunknak fontos és szent ez a cél, amit csak nagyon ritkán ír felül valami más!

Keresztelő Szent János Jézushoz „üzent” kérdésére mi is megkapjuk a választ: „a vakok látnak, a sánták járnak, a leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak föltámadnak, a szegényeknek hirdetik az evangéliumot” (Lk 7,22). Úgy gondoljuk, hogy szerény tehetségünkkel, nagy lelkesedésünkkel, kitartásunkkal mi is ezt a célt szolgáljuk: Isten országát hirdetjük. **Szeretettel várunk a Szent Anna kórusba újabb – fiatalabb tagokat! Egy kis nyári szünet után szeptembertől újra hetente összejövünk a plébánián - szerdánként este fél hétkor.**

Nyitrai László

Rózsafüzér társulatunk testvérkapcsolata

Május 13-i letkési látogatásunk viszonzásaként meghívtuk Rózsafüzér társulatukat, hogy ismerkedjenek meg a mi lelki életünkkel. Hosszas egyeztetés után sikerült megállapodni az időpontban, július 8-ban. Már nagyon vártuk a napot, bár a rendkívüli meleg majdnem meghiúsította a találkozást.

Végre megérkezett a kedves kis vendégcsereg. Nagy szeretettel fogadtuk őket plébániánk hittantermében. Bár hőség volt, a hangulat és az együttlét mindezt feledtette. Már-már barátságok is kialakultak. István atya áldása után élménybeszámoló, felolvasások és közös imádságok következtek. Délben finom ebéddel, üdítőkkal és süteményekkel vendégeltük meg őket. A kávé után már sietve mentünk át a templomba, ahol rövid bemutatás után megkezdődtek a közös imádságok, éneklések. Az irgalmasság rózsafüzért a vendégek, a dicsőséges szentolvasót pedig mi imádkoztuk. Az ének és az orgonakiséret még ünnepélyessé tette összejövetelünket.

Úgy érezzük, hogy ez a látogatás és a közös imádságok nekünk, családjainknak és a távollevő tagjainknak is lelki megújulást, töltekezést hozott. Adjá Isten, hogy ez továbbra is így legyen, és szeretettel őrizzük szívünkben ezeket a napokat!

Szendrőné Erzsike

Letskési barátaink írták:

Nagy szeretettel hívtak és vártak az esztergomi Szent Anna templom Rózsafüzér társulatának tagjai bennünket vendégségbe, beszélgetésre, közös imára. A plébánia udvarára érve meghatódva hallgattuk éneküket, éreztük őszinte szeretetüket. István atya a lézer színház előadásából is adott ízelítőt. Finom ebéddel, süteményekkel (amit a tagok sütöttek és receptszerével tanúsítottak) és mindenki kedvére megfelelő itallal kínáltak, így még a kánikulai meleg is kellemes volt. Folytatásként átmentünk a hűvös templomba, ahol Erzsike röviden ismertette a templom történetét. Majd közösen imádkoztunk és énekelünk. Misi orgona játékkal kedveskedett.

Drága Barátaink! Nagyon szépen köszönjük a vendéglátást, a találkozást és azt, hogy rövid ismeretség után mindjárt otthon érezhettük magunkat nálatok. Jó volt jó emberek között őszinte szeretetben lenni! Isten áldjon meg mindannyiunkat és vezessen ezen az úton tovább, hogy még sok ilyen találkozóknak lehessen!

Mi még körbejártuk az ország rangban első templomát, az esztergomi Bazilikát is. (Egy rövid fohász az esőért meghallgatást nyert, mert mire hazaértünk eleredt.)

A letskési társulat nevében szeretettel:

Huberné Rózsika és Kabarcné Erzsike

Nyári gondolatok

Június-július. A nyár ígérete, majd beteljesedése. Nem véletlen, hogy júliust Nyárhónak és Áldás havának is nevezik. Páduai Szent Antal, Keresztelő Szent János, Szent Péter és Pál, Szent László, Sarlós Boldogasszony, Szent Tamás apostol, Szent Benedek és még sorolhatnám azoknak a nevének, akiket ilyenkor ünnepelek. Szeretem a templom hűvösét, csendjét, az evangéliumok gondolatait.

Sok-sok évvel ezelőtt a nagy strandolásokat, a késő estebe nyúló olvasásokat jelentette a nyár. Az udvarunkban két nagy szederfa érlelte kéklő gyümölcsét. Az egyikre különösen szerettem felmászni, mert nemcsak élveztem a szedret, hanem a Bazilikára is ráláttam. Ilyenkor mindig eszembe jutott édesapám, aki a háborúból hazatérőben a földre borulva sírt, amikor Esztergomhoz közeledve meglátta a jól ismert kupolát.

Azután szintén nagy-nagy pancsolásokat jelentett a nyár, növekedő fiammal. Már csak egy szederfa volt az udvarunkban. Fiam is szívesen megmászta, én pedig féltettem őt.

Most a Pala vízében már óvatosan, fiam felügyeletével úsztam. A szederfánkat nem másszuk meg. Várjuk minden évben, hogy a gyümölcsből lakmározó gerlepár megérkezék, letről figyelve örülünk érkezésüknek. A terület-terülj asztalkám sok madarat csábít ide, a fa alatt ülve nézzük és hallgatjuk őket.

Gondolataim csapongóak. Testi és más jellegű problémáim az utóbbi időben arra ösztönöztek, hogy mérleget készítek. Miről is? Hiszen rá kellett jönnöm, hogy mindig olyan súlyú keresztet kaptam, amelyet még elbírtam. Munkámat hivatásomnak tekintettem, barátokat és ellenségeket is szereztem, de bátran nézek a tükörbe... Életem minden problémájában kitartóan és bizalommal fordultam Istenhez, segítséget kérve. Sok alkalommal sirással küzdve köszöntem meg a kapott kegyelmet. Én valóban megtapasztaltam: „Mert mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek ajtót nyitnak” (Lk 11,10).

Nagyon szeretek a kertemben ülni. Nézelődni. Öreg kutyánk a fiam lábánál hever. Kicsi tavunkban az aranyhalak a tavirózsák között úszkálnak. Virágaim színesen pompáznak. A szeder lassan leérik... *Sík Sándor* sorai jutnak az eszembe: „Ne búsulj, kishitű: Pár esztendőd még adatik talán.”

Pazsiczky Mariann

Kalákában a kálváriáért!

Július 14-én, immár második alkalommal került sor a kálvária takarítására. A Mi Házunk tanulói - 30 diák -, tanáraik, 8 katalán önkéntes és a Kerek templom karitás csoportja tette szebbé és szabadította meg a méteres gatzól a kálvária környékét.

Az előzetes szervezőmunkában sokat segített dr. Szerencsés Gergely, a Fidesz KDNP képviselője. Az idén először az „igazi közhasznú munkások” is részt vettek a rendbetételben. Levágták a fűvet, a diákok pedig zsákokba szedték a hulladékot. 35 nagy zsákot töltöttünk meg, ami még kevésnek is bizonyult. A zsákok elszállításáról a közhasznú munkások vezetője, Somfai György intézkedett, Lakatos Győző csoportvezető pedig irányította és ellenőrizte munkásait. Köszönet a segítségért!

Jó volt látni a lelkesen dolgozó fiatalokat, de a legkitartóbbak a „kicsik” voltak. Többen érdeklődtek a felnőttek közül, hogy a kápolnát belülről mikor lehet megtekinteni, de erre mi sajnos nem tudtuk a választ. Engem ***ez a társadalmi munka arról győzött meg, ha értelmes a cél, összefognak az emberek!*** Reméljük, lesz folytatás! A szépen rendbe hozott kálváriára érdemes felsétálni!

Recska Valéria

„Templomunk az Isten háza, gyermekeit hívja, várja...”

Kovácsné Ria – a belvárosi plébániáról – azzal az ötlettel keresett meg, hogy próbáljunk gyermekek számára szentségimádást szervezni. Először furcsának tűnt a kérés, bár már évek óta foglalkoztat, hogyan lehetne az óvodás és kisiskolás korosztállyal megismertetni az Istendicsőítésnek ezt a formáját. Mi, felnőttek is nehezen tudunk elcsendesedni zaklatott világunkban, hát még a gyermek, akinek szándékos figyelme nagyon korlátozott. Rehovics Dóra hitoktatóval, és Bánszky Éva tanító néniével összeszedtük gondolatainkat, ötleteinket, s már három alkalommal együtt töltöttünk egy rövid időt az Oltáriszentség előtt a kisebbekkel.

Az oltár elé helyeztünk székeket, kis párnákat, hogy minél közelebb legyünk a „díszes trónushoz”. Jöttek is sorban a gyermekek egy szál kerti virággal, kis méccsessel, amit az oltár elé helyeztek. Körbe járhatták az oltárt, hogy egészen közletről tapasztalhassanak mindent. Ez az alkalom más, mint a szentmise. Nem kell fegyelmetten a padban ülni, kicsit oldottabb légkörben imádkozunk, nem zavarunk senkit, hiszen ez az óra a gyermekeké. Sok énekkel, hozzá kapcsolódó mozgásokkal igyekszünk változatossá tenni az együttlétet. Mindig elhangzik egy rövid történet, vagy a korosztály számára értelmezhető szentírási rész. Használjuk a hálaadó, kérő, és dicsőítő imát, ebben segítjük őket. Mindenki annyi ideig van velünk, míg türelme engedi, bármikor el lehet menni, vagy be lehet közben csatlakozni. A szent óráat azzal zárjuk, hogy körbe álljuk az oltárt és kézen fogva énekeljük:

„Kicsi vagyok én, majd megnövök én,
Minden embertestvéremmel kezét fogok én!
Kicsi vagyok én, majd megnövök én,
Jézus Krisztus oltárához odalépek én!
Kicsi vagyok én, majd megnövök én,
Isten Atyám országába el is jutok én!”

Sok szeretettel hívjuk és várjuk az érdeklődő családokat, akik szívesen imádkoznak velünk. **A szentségimádás ideje: minden hónap második szombatja, - ezen belül a legkisebbek időszávjától délután 16-17 óráig - a belvárosi templomban.**

Hengánné Gogola Gabriella

A Fekete Madonnánál jártunk

Esztergomból 19-en indultunk, a zarándokvonaton 927-en utaztunk nagy várakozással a Jasna Góra, a Fényes hegy irányába.

A zarándoklat lelki vezetői Székely János, Tamás József püspökök és Bátor Botond pálos szerzetes voltak. Több plébános atya is jött híveikkel Erdélyből és Felvidékről is. A vonaton megkaptuk a lelki útavalót: *figyeljünk arra, hogy mennyire fontos újra és újra visszatérni az élet forrásához.* Az atyák hangsúlyozták az Istennel való találkozás jelentőségét, és biztattak a kegyhely kegyelmi kincseiből való bőséges részese-
desre.

Késő esti órákban érkeztünk meg, és a kegyhely melletti II. János Pál Zarándokközpontban kaptunk szállást. A város központjában tárult elénk a 293 méter magas mészkőhegy, a Jasna Góra (Fényes hegy). A vár területére díszes barokk kapun át jutottunk be, és olyan érzésünk támadt, mintha egy hangulatos város központjában sétáltunk volna. Így értünk el a kegykápolnához, amelyben a XIV. századi gótikus művészet egyik híres alkotása a **Fekete Mária** kép található.

Ez a Mária kép más, mint a megszokott Mária Jézussal c. festmények. A Szűzanya jobb arcán látható 4 ferde, egymást keresztező vonás eredeti. Valamilyen éles tárgyjal ejtett vágás nyomait őrzi. A kis Jézus felénk néz, s áldást ad. Nagyon megkapó és kegyelmet osztó a kép. Szent II. János Pál pápa itt ajánlotta Mária oltalmába küldetését - híres jelmondatával: „Totus Tuus, Maria! - Egészen Tiéd vagyok, Mária!” Lelkiekben igen gazdag misét celebrált Székely János püspök atya, Erdő Péter bíboros úr, aki az esti „Apel”-t (Kiáltás) is vezette. Beszélt a magyar-lengyel barátságról, történelemről. Az este 9 órakor kezdődő közös imádságot - a nemzetért való fohászkodást - különösen meghatóvá tette a rengeteg ember, a sok-sok fiatal, idős és az apácák jelenléte. Mi magyarul, ők lengyelül együtt énekelünk. *(Magyar nemzetünk lelki felemelkedéséért is szól a Kiáltás - lengyel mintára - minden este 8 órakor a Mária Rádióban. Kapcsolódjunk be minél többen a közös imádkozásba! Szerk.)*

Krakkóban megnéztük az újonnan épült Szent II. János Pál Bazilikát. Gyönyörű a mozaikokból kirakott több szentírási kép. Részt vettünk itt egy lélekemelő misén, ahol csatlakozott a zarándokokhoz Pápai Lajos győri megyéspüspök, aki Szent László király ereklyét adományozott a Wawel katedrálisnak. Néhányan az oldalhajóban ültünk, ahol II. János Pál festett képe nézett szembe velünk, oldalt pedig üvegszekrényben kiállítva a pápai fehér ruha, melyben meglőtték. Ez a látvány fantasztikus hatással volt ránk. A bazilikában közel 1000 ember tudott leülni. Az a hangerő, az az áhítat, amikor a magyar himnuszt, a pápai himnuszt és az erdélyi himnuszt énekeltek mindnyájunk szívét mélyen megérintette!

A Visztula partján emelkedő dombon alakult ki az ősi város, a lengyel királyok palotájával, székesegyházával koronázott Wawel. A katedrálisból énekelve - Pálmai Árpád karnagy úr vezetésével (köszönet érte!) Krakkó sétáló utcáin vonultunk a főtérré, a Mária templomhoz.

A lengyel járókelők megálltak, mosolyogtak, integettek fényképezkedtek a magyarokkal.

A most elmondottakon kívül még nagyon sok szép, emlékeztető programunk volt. Köszönet minden szervezőnek a gyönyörű utért!

Vodicskáné Mária

Anyakönyvi adatok

Keresztelték: Bódi Fodor Andrea
Magyar Anett
Pathó Patrícia Zsuzsanna
Pathó Máté Gábor
Lőrincz Alex Norbert
Remetei Zsombor
Haász Éva Lili
Vincze Csenge Linda

Elhunytak:

Érchegyi Csaba Béla 71 éves
Kiss Krisztina 66 éves

Röviden...

- Templomunk búcsújára készülünk, szeretnénk az idén is méltó módon ünnepelni. Szokásunknak megfelelően az előesti szentmisében (25-én) egy rövid összeállítással köszöntjük a nagymamákat. Vasárnap 10 órakor kezdődik a búcsú szentmise, ahol Hirka Antal bencés atya lesz a vendégünk, és a szokásos bemutatkozást is hallhatjuk rendjükről. A megszentelt élet évének új programja nálunk a szerzetesi babakiállítás, ahol is különböző szerzetesrendek ruháiba öltöztetett babákat láthatunk. Ennek megnyitója a búcsú szentmise után, kb. 11 órakor lesz a Mindszenty iskola hittantermében. A kiállítás két hétig (aug. 9-ig) lesz látogatható.
- Köszönjük az adományokat, amit Mónika gyógyulásához adtak híveink, és továbbra is várjuk a lelki és anyagi támogatást – ez utóbbit a kihelyezett perselybe, vagy a sekrestyébe, irodánkba. *„Jóteddet ne tagadd meg a rászorulótlól, hogyha módodban van jót tenni vele” (Péld 3,27).*

Hirdetések, programjaink

Július:	A Bencés rend hónapja
19. vasárnap	Járműszentelés a 11 órai szentmise után
21. kedd	Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
25. szombat	Nagymamák köszöntése az esti szentmisében
26. vasárnap	Szent Anna szentmise: délelőtt 10 óra Szerzetesei szentmise a bencés renddel Szerzetesi babakiállítás megnyitója
Augusztus:	A Ferences Kisnővérek hónapja
2. vasárnap	Szerzetesi szentmise a Ferences Kisnővérekkel
10. hétfő	Családos tábor kezdete
15. szombat	Családos tábor vége
18. kedd	Imaóra: este 6 óra
20. csütörtök	Ünnepi szentmise és kenyérszentelés: este 6 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2015. augusztus
VIII/8. szám

Az ember társas lény, közösségben szeret élni. Figyel társaira, tanul tőlük, a jó példákat igyekeznek követni.

Augusztusi imaóránkon az emberek ezen egymásra hatásáról gondolkodtunk, újságunk jelen számában is követendő példák, követendő emberek és események állnak előttünk.

„Jöjj, kövess engem!” – mondta Jézus az embereknek, akik először esetleg csak kíváncsiságból, csodavárásból mentek hozzá. Sokan megértették, hogy itt valami többről van szó, és igazi követői lettek. Ezek késői utódai – mi, mai keresztények is Őt akarjuk követni, miközben testvéreinkre figyelünk és szolgáljuk bennük a mi Urunkat. És hitünkben erősödünk egymás által...

10 parancs

Minap egy beszélgetésben felmerült, hogy a katolikus iskolába járó diákok egy része bizony nem tudná elsorolni a tíz parancsot. Bennem rögtön az a gondolat merült fel, hogy persze akibe jól belesulykolták, az biztos fel tudja akár még évtizedek múltán is; de vajon felnőtt fejjel nem kellene-e ennél kicsit többet tudnunk?

Félreértés ne essék, senkit nem szeretnék legorombítani, hogy nem áll egy teológia professzor tudásszintjén a tíz parancsot illetően, hiszen ezzel én sem dicsekedhetem. Ezt a kis írást inkább gondolatébresztőnek szánom, illetve kedvcsinálónak a tíz parancsral való foglalkozáshoz. Nem szeretném próbára tenni a kedves Olvasó türelmét, ezért most csak az első három parancsról írok röviden a Katolikus Egyház Katekizmusának nyomán.

A tíz parancsot elsorolni általában mindenki el tudja, de alkalmazni a mindennapi élet ügyes-bajos dolgaiban már nagyobb felkészültséget, részletesebb ismereteket igényel. Ugyanakkor fontos tudatosítani, hogy az Egyház, amikor bővebben kifejti, értelmezi ezt a 10 rövid, könnyen megjegyezhető, világos gondolatot nem valami plusz terhet akar a nyakunkba akasztani.

A tíz parancs, amit Jézus tulajdonképpen Isten és a felebarát szeretetének kettős parancsába foglal össze olyan, mint a Legyen ön is milliomos játékban a 3 segítség. Ami arra szolgált, hogy a játékos erre támaszkodva helyes döntést hozzon, jól válasszon a lehetséges válaszok közül. Általában éltek is velük. *Az embereknek, hogy helyesen válasszanak, hogy Istennek tetsző életet éljenek 10 ilyen segítsége van.*

Ami ezeknek előnye és korlátja is egyben, hogy igen rövid, velős mondatok, amelyeket nekünk magunknak kell egy-egy konkrét esetre értelmeznünk, vagy akár olyan is előfordulhat, hogy két parancsnak a teljesítése között feszültség, ellentét van. Pl. Betegségből való felépülés kontra vasárnapi mise. Ilyen esetben megint csak a személyes döntésünkön múlik, hogy melyiknek a megtartását ítéljük fontosabbnak, mi az a cselekedet, ami kedvesebb Isten szemében.

I. Uradat Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!

Az első parancsolatban benne foglaltatik a hit, a remény és a szeretet parancsa. Mert amikor Istenről azt mondjuk, hogy örökké ugyanaz, változhatatlan, hűséges, hamisság nélkül való, ebből következően teljes hittel kell tekintélyét elfogadnunk. Aki pedig az ő mindenhatóságát, kegyességét, jóságát, jótéteményeit szemléli, megteheti-e, hogy nem beléveti minden reményét? Ha pedig jóságának és szeretetének ránk áradó gazdagságát nézi, megteheti-e, hogy nem szereti őt?

Isten imádása, az imádság, az Istent megillető kultusz felajánlása, a neki tett ígéretek és fogadalmak teljesítése a valóságosság erényének cselekedetei, melyek az első parancs iránti engedelmességből fakadnak.

Az Istentisztelet kötelezettsége az embert személyében, és mint társas lényt érinti, ezért az embernek rendelkeznie kell a lehetőséggel arra, hogy a vallást magán és nyilvános formában is szabadon gyakorolhassa.

A babona az Istennek nyújtott kultusz eltévelyedése, ez a bálványimádásban, valamint a jóvendülés és a mágia különböző formáiban nyilvánul meg. A szent képek kultusza Isten Igéje megtestesülésének titkára alapul, nem ellenkezik az első parancsral.

Az első parancs megszegésének számít a szavakkal vagy tettekkel történő istenkísértés, a káromkodás és a simónia bűne. (simónia: lelki javak, egyházi tisztségek anyagi úton történő árulása illetve megszerzése)

II. Isten nevét hiába ne vedd!

Isten a nevét azokra bízta rá, akik hisznek benne. A név közlése a bizalom és intimitás szférájába tartozik. *Az Úr neve szent, ezért nem élhet vissza vele az ember. Csak akkor szöhet szavai közé, ha áldani, dicsőíteni akarja ezt a nevet.* Az ókorban név különleges fontossággal bírt, ma is ismert a mondás: nomen est omen

A hamis eskü Istent a hazugsághoz hívja tanúnak. Az esküszegés súlyos bűn az Úr ellen, aki mindig hűséges ígéretheihez.

A keresztény ember imádságait és cselekedeteit a kereszt jelével, az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében kezdi.

III. Az Úr napját szenteld meg!

Jézus a hét első napján támadt fel a halottak közül. Mint első nap Krisztus feltámadásának napja emlékeztet az első teremtsékre. *Mint nyolcadik nap, amely a szombatot követi, a Krisztus feltámadásával elindított új teremtést jelzi.* A vasárnap megünneplése kifejezi a természetszerűleg az emberi szívekbe írt erkölcsi előírást, mely parancsolja Isten látható kultuszát a mindenkinek szóló közös jótétemény, azaz a teremtés jegyében.

Vasárnap és a kötelező ünnepeken a hívek tartózkodjanak az olyan munkáktól, amelyek az Istennek kijáró tiszteletet az Úr napjának sajátos örömét, valamint a test és a lélek szükséges pihenését akadályozzák.

Minden kereszténynek kerülnie kell, hogy másokra szükség nélkül olyan terheket rakjon, ami akadályozza őket a vasárnap megtartásában.

(Folytatjuk.)

István atya

Templombúcsúnk ünnepének előestéjén szentmisében köszöntöttük a nagymamákat, nagypapákat, dédiket

Emberi kapcsolataink közül egyik legszebb az a bensőséges szeretet, ami a nagyszülők és unokák között kialakul. Talán ezt nem kell bizonygatnom, hiszen mindannyian megéljük nap mint nap. A fiatalabbak, a gyerekek csak az egyik oldalt ismerik. Az én korosztályom pedig – visszagondolva felejthetetlen unoka élményekre, emlékekre – a másik oldalt is ismeri, élvezi.

Szent Annát ezen a hétvégén nagymama minőségében is köszöntjük. Bizonyára Ő is megélte ezen szép élményeket, örömet szentséges unokájával, Jézussal kapcsolatban. De ne felejtkezzünk el a nagypapákról sem. Anna mellett ott van Joachim is, – akinek hozzánk, mai nagypapákhoz hasonlóan – megvoltak az örömei, gondolatai, szerető féltése is unokájával kapcsolatban.

Most, mikor Jézus nagyszüleinek égi pártfogását kérve a nagymamákat, nagypapákat, dédiket köszöntjük, arra is gondoljunk, hogy mi nagyszülők mit tudunk adni az unokáinknak. Olyasmit, amire a cseperedőknek égető szükségük van, amit a szülők esetleg kevésbé tudnak megadni. Csupán három dolgot említek: **a gyermekekre szánt idő, a feltétlen, türelmes, bölcs és megbocsátó szeretet, és életünk példája.**

Az unokák köszöntő szavait Hernádi Zsuzsi tolmácsolta. Majd egy nagymama és egy nagypapa vallomása következett Burns: John Anderson, szívem, John megzenésített költeményével és Szűcs István: Asszonykám című versével. A kis műsor hálaadással, Wolf Péter Ave Máriájával zárult. Ezután a szentmise minden résztvevője – a plébánia vendégeként – kis gapéra kapott meghívást.

Nyitrai László

Babakiállítás a Kerektemplomban

Szentatyánk, Ferenc pápa tavaly jelentette be, hogy a 2015-ös esztendő a **szertzesek éve** lesz. A bejelentés után rögtön gondolkodni kezdtem, hogy itt a plébániánkon hogyan tudjuk ezt majd megünnepelni. Ekkor merült fel ötletként, hogy **minden hónapban** legyen egy **szertzesi mise**, amelyen más és más rend mutatkozik be, és abban a hónapban azért a szertzes közösségért imádkozunk minden szentmisén.

Úgy gondoltam, hogy valamit a **búcsúnkra** is ki kellene találni. Nézegettem az internetet, ahol rövid keresgélés után rátaláltam a keszthelyi Babamúzeumra. Ott ugyanis 80 **szertzes-baba** is található. Nagy álomnak tűnt, hogy ennek egy részét elhozzuk ide Esztergomba. Felvettem a kapcsolatot Türi Török Tibor úrral, a múzeum igazgatójával, aki nagyon készséges volt. Megbeszéltünk egy találkozót Keszthelyen. Amikor „élőben” is megláttam a babákat, még inkább el akartam hozni őket. Megállapodtunk abban, hogy a búcsú előtt egy héttel hozhatunk el 14-et.

Itthon, a Mindszenty iskola hittantermében egy nap alatt elkészítettük a **kiállítást**, melyben nagy segítséget adott Kontsek Ildikó, a Keresztény Múzeum igazgatója, hiszen a

tárlókat tőle kaptuk. Köszönöm a Szegénygondozó Nővérek és a Szatmári Irgalmas Nővérek segítségét is.

A kiállítás nagyon jól sikerült. Ezt bizonyítja a vendégkönyvben lévő sok bejegyzés, melyből álljon itt néhány íze-lítőül:

„Nagyon szép minden! Köszönöm, hogy lehetőségünk nyílt a kiállítás megtekintésére!”

„Örvendetes, jó érzés volt megnézni. Köszönjük a fáradozást!”

„Jó volt újra látni ezeket a ruhákat. Sok-sok emléket felelevenítettek még óvodás koromból. Köszönöm az élményt!”

„Örömmel néztem meg ezt a gyönyörű kiállítást.”

László atya

„... Ő már megérkezett. Virrasztani nincsen miért őt...”

Az elmúlt hónapban többször eszembe jutottak *Sík Sándor Szikrazápor* című versének sorai, gondolatai. Igen, ők már megérkeztek, szívemnek kedves emberek – más más okból, és velük való kapcsolatom is teljesen eltérő volt.

Paskai László bíboros atyát kicsit közelebről pár éve ismerhettem meg. Plébánosunk többször meghívta őt egy-egy egyházközségi ünnepünkre, ökumenikus imaalkalomra és természetesen az ezeket követő összejövetelekre, ebédre/vacsorára is. Ezen alkalmakkor volt szerencsém beszélgetni vele. Közvetlensége, egyszerűsége, bölcsessége, világlátása lenyűgöző, nagyon rokonszenves volt számomra. Velem is – bizonyára mindenki mással is – sugárzó szeretettel, kedélyesen, egyenrangú félként beszélgetett. Ha máshol is összefutottunk, megismert, szívélyesen üdvözölt. Örömmel fogadta és találkozásainkkor mindig meg is köszönte, hogy az Élő Szigetet rendszeresen eljuttattam hozzá, – pedig bizonyára akadt érdekesebb és fontosabb olvasnivalója is. Egyházi méltóságán túl emberi habitusáért is tiszteltem, szerettem.

Ányistik Lajosné – mindenki Kató nénije – nagyon régi ismerősöm. A 70-es évek elején találkoztunk először. Annak idején udvarlás címén kerültem ide a szomszédságába. Azután be is nősültem, így nekem is a szomszédom lett. Családjaink – már a szülői, nagyszülői generációt is beleértve – mindig jó barátságban voltak. Hál’ Istennek mind a mai napig így van ez, csak sajnos Kató néni itt hagyott bennünket...

Azt mondják, a rokonait nem választhatja meg az ember, de a barátait igen. Úgy gondolom, Kató néniel az elmúlt 45 év alatt én magam is igazi barátságba kerültem. És a barátok elvesztése mindig fájdalommal jár. Sokan érezzük így vele kapcsolatban: „Egy kedves arccal szegényebb az élet, egy forradással több a lelken” (*Sík Sándor: Töredékek temetés után*) Egyházközségünk egyik „hajtómotorja” leállt. De bizonyára az angyalok odafenn az új segítséggel még intenzívebben szolgálják az Úr dicsőítését.

Hálát adok az Istennek, hogy e két nagyszerű embert ismerhettem, akik más-más szinten, de az Úr szőlőjének hűséges munkásai voltak, példát adva mindannyiunknak.

Nyugodjanak békében!

Nyitrai László

Dr. Erdő Péter bíboros úr egyik rendelkezése elődje elhunytával kapcsolatban: „A halált követő 30 napon belül, valamely hétköznapon valamennyi plébániai és lelkészeti templomban ünnepélyes requiem tartandó, melyet a hívekkel előzően közölni kell.” Ennek szellemében:

**Szeretettel hívjuk és várjuk híveinket
szeptember 10-én, csütörtökön az esti (18 óra)
ünnepi szentmisére, melyet Dr. Paskai László
bíboros úr lelki üdvéért mutatunk be.**

Nyugdíjas közösségünk búcsúzik

Nagy fájdalom és veszteség érte nyugdíjas közösségünket. **Ányistikné Katikát**, aki kis csapatunk szíve-lelke volt, a Mindenható Atya elszólította tőlünk.

Nehéz szavakba önteni azt az áldozatkész szeretetet, szinte anyai gondoskodást, amivel Katika megajándékozott minket. Minden találkozásunkat ünneppé varázsolta az éppen nyíló virágaival, gyümölcskosarával, imádságos, szép lelkével, munkájával. Nagyon fog hiányozni személye, a kedves Mária énekek megszólaltatása.

Katikának a Jóisten olyan óriási, szerető szívet ajándékozott, amelybe mindenki belefért: betegek, idősek, barátok, fiatalok. Olvashattuk „csupaszív” gondolatait az Élő Szigetben is. Köszönetet mondunk Istenünknek, hogy ilyen értékes példaképet adott nekünk, akivel együtt lehettünk.

Katikám, kérünk, ha megérkezel a jóságos Mennyei Atyához, imádkozz értünk, hogy mi is olyan szeretetet tudjunk egymásnak adni, mint amilyennel Te fordultál felénk. Köszönjük Neked! **Nyugodjál békében!**

Nyugdíjas közösségünk nevében:
Bányai Pálné

„Komatálat hoztam, meg is aranyoztam...”

Negyedik gyermekünk, Bálintka megszületése után örömmel értesültünk arról, hogy egyházközségünk újabb összefogásba kezdett: egy héten át **komatállal** leptek meg bennünket. Dobayné Eszter szervezésében négy család és karitászcsoportunk kedveskedett házi készítésű ebédrel.

Egész családom számára nagyon jó élmény volt, hogy napról-napra a déli órákban megjelent ajtónkban egy-egy általunk jól ismert, szeretett család és boldogan tették asztalunkra a finom ételt. Közben megmutathattuk legkisebb, féltett kincsünket, Bálintkát.

Számomra a komatálazás igazi segítség volt, a főzés helyett a családra figyelhettem és még pihenni is tudtam. Éreztük a szeretet csodáját! Barátaink nem csak testileg lakattak jól, hanem együtt lelünk is feltöltötték. Isten áldása kísérfje őket!

Pár hét elteltével újabb kisbaba született közösségünkben. Hozzájuk már mi is vittünk komatálat. Lányaim reggel fél héttől sütötték a palacsintát, én gulyáslevest főztem, a férjem pedig átvitte a forró ebédet.

Mindnyájunknak sokat jelentett, hogy a komatálazásban mindkét oldalról részt vehettünk. Nagyszerű érzés, hogy egy közösség összefogással szépet tud alkotni és segíti egymást.

Kopányiné és családja

Tűzszerész megemlékezés az esztergomi temetőben

A Vitézi Rend Komárom-Esztergom megyei törzskapitánysága és a Veterán Tűzszerész Aknakutatók Bajtársi Egyesülete meghívására - a rekkenő hőség ellenére - szép számban gyűltünk össze 2015. július 18-án 14 órakor a **70 éve meghalt hősökre emlékezve**.

A síroknál díszörséget álltak az 1956-os Magyar Nemzetőrség és a Budai Nemzetőrség tagjai. A Himnusz eléneklése után Révfalviné Budai Julianna református lelkész áldása következett, majd meghallgattuk Pálmai József szép katonanémet, egy verset és az ünnepi beszédet, amit koszorúzások követtek.

1945. július 20-án Kenyérmező majornál a német hasábkamező vakra szerelése közben robbanás történt. Több tűzszerész hősi halált halt. Mártha László örvezető a Kolos kórház orvosainak és nővéreinek köszönhetően életben

maradt. Tőle tudunk részletesen az akkori eseményről, a bajtársairól, akik valamennyien önként vállalták életveszélyes feladatukat, hogy ezzel sok ember életét mentse meg. Az itt nyugvó hősöket a többi 300 hősi halált szenvedett tűzszerész nevével együtt a Hadtörténeti Múzeum udvarán elhelyezett bronztábla is őrzi. Ők posztumusz vitézek is.

A sírok rendben tartásáról és az évente való megemlékezésről az utóbbi időben egyházközségünk tagja, **vitéz Szendrő Péter székkapitány** gondoskodott. Még a halálos ágyáról is megszervezte ezt a kegyeletes ünnepséget, melyet felesége folytat, Pálmai József közreműködésével.

Az emlékezés egy kísérlet, hogy ellenálljunk az idő múlásának.

Szendrő Péterné

Karitás hírek

*„Szent Anna, Szent Anna, Krisztus Jézus nagyanyja,
Légy híveid oltalma!”*

Ennek a szép éneknek a sorai késztettek továbbgondolásra: vajon ki is volt Szent Anna, plébániánk névadója, védőszentje? István atya az előző Élő Szigetben írt az égi nagymamáról, nem felejtve a földi nagymamákat sem, akik mindent megtesznek unokáikért, - és főleg szeretik őket. A nagymamának ez a dolga!

Szent Anna alakját idéztük fel a **Palkovics úti otthonban** tett látogatásunkon is. Hetényiné Ildikó olvasta fel, amit talált Szűz Mária szüleinél az interneten. Az Új Szövetség semmit nem mond róluk. Egy 2. századi apokrif írás szerint Mária édesanyját Annának, apját pedig Joachimnak hívták. Húsz éve éltek már együtt, de nem volt gyermekük. Külön-külön jelent meg nekik az Isten angyala, és megígérte, hogy hűségese imáikért és alamizsnájukért Anna gyermeket fog, leányt szül, akinek a Mária nevet adják.

Az idősek otthonában Ildikó előadásában elhangzott még **Juhász Gyula: Milyen volt szőkesége** című verse. Hogy kerül ide Thália örökös jegyesének, Juhász Gyulának a költeménye? Úgy, hogy csodálatos verseket írt Sárvári Anna nevű színésznőhöz. Milyen volt szőkesége, szeme kékje, hangja selyme – ezt már nem tudja a költő, de Anna meleg szavára emlékszik. Juhász Gyula másik versében, az **Anna örök**-ben a költői büszkeség is benne van: „*Anna örök, mert én szerettem.*”

Hogy nézhetett ki Szent Anna? Nem tudjuk, csak azt, hogy örök, mert szeretjük, tiszteljük Jézusunk nagymamáját. Illyés Andrásnál olvasható a Szent Anna legendája végén: „*Amiképp a víz annyival tisztább, amennyivel a szép forráshoz közelebb merítették, úgy Szent Anna annyival nagyobb tisztasággal részesült a jóságos cselekedetekben, amennyivel közelebb volt a minden jóságos cselekedetnek kútfejéhez, a Jézus Krisztushoz.*”

Kis összeállításunkban kántorunk Szent Anna énekeket játszott orgonán – az otthon lakói több éneket ismertek, mint mi. Karitásvezetőnk templomunk történetét ismertette: A fölöttül függ a művészi kivitelű oltárkép, mely Szent Annát az imádkozó gyermek Máriával és Szent Joakimmal ábrázolja. Hess Mihály egri születésű, bécsi tanár festette. Esztergom katolikus hívei mindig kiváló tiszteletben tartották Jézus nagyanyját. A városban már 1262-ben is volt temploma. Büszkék lehetünk, hogy a mi szívünknek oly kedves templomunkat is az ő tiszteletére szentelték.

A Szatmári Irgalmas Nővérek Otthonába is meghívást kaptunk névnap és születésnap ünnepségre, ahol a 103 éves Bene néni is köszöntöttük. Pintér János kollégám gitározott, mi meg énekeltünk. (A nemzetközi kórustalálkozóra egyelőre még nem nevezhetünk be énekünkkel, de igyekszünk. Jövőre jobban fog menni, ígérjük!) Az ünnepi lakoma két nagy tortájából mindenkinek jutott, a kölyökpezsgőnek is sikere volt. Nagy volt a vidámság, néhányan még tánca is perdültek. Szent Anna napját itt így ünnepeltük.

Szentünk Lőrinciben lévő búcsújáró helyének imájával zárom gondolataimat: „Szent Anna! Máriának szülője, gyámola, / Feléd száll az anyáknak kérése, óhaja. / Akit követniük kell, / Te vagy a példakép.” Így legyen!

Recska Valéria

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Csékei Noé Emánuel

Házasságot kötöttek: Juhász Petra - Jacsó Viktor
Faragó Andrea - Tóth Norbert

Elhunytak: Steinhöffer Klára 61 éves
Rákos Ferencné, Szalay Zsuzsanna 70 éves
Hie Ferenc 74 éves
Ányistik Lajosné, Bartus Katalin 75 éves

Röviden...

- Templomunk renoválásának idej munkálatai – további források híján – lassan a vége felé közelednek. Ami még hátra van: a renovált kőlabazat melletti járda elkészítése. Már láthatjuk, milyen színű lesz – bizonyára hosszú évtizedekig – templomunk: az első timpanon rész már az engedélyezett, műemlékvédelem által jóváhagyott színben „pompázik”. A többi falfelület majd a további felújítás után nyeri el ugyanezt a színt. A Táti út felőli sekrestye ajtó „visszaalakult” ablakká, az eredeti állapot szerint. (Azon ajtó az államosítások idején kényszerből született, így a sekrestye önálló közösségi térként is üzemelt. Pl.: amikor énekkaros lettem /1988/, ott tartottuk a próbákat.)
- Köszönjük az adományokat, amit Mónika gyógyulásához adtak híveink! László atya több mint 200.000 Ft-ot tudott átadni a családnak és továbbra is várjuk a lelki és anyagi támogatást. Ahogy Márk esetében is, nagyon sokat jelent ez az összefogás, ez a lelki háttér. *Tehát amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, főképpen pedig hittestvéreinkkel (Gal 6,10).*
- Rozália kápolnánk búcsúja elsöpéntekre esik, így a szentségimádás a szokásosnál rövidebb lesz: 10-12 és 15-16 óráig. Az esti szentmise pedig 17 órakor lesz a kápolnában. Hívjuk és várjuk híveinket erre a szentmisére!
- Plébániai zárandoklatra bejelentkezett testvéreinkkel szeptember 5-én, szombaton 8.15-kor találkozunk templomunk mellett a Táti úti parkolóban. Ebédünket hozzuk magunkkal!
- A nyári szünet után folytatódnak az énekkari próbák, szerdánként 18.30-kor találkozunk a plébánián. Szeretettel hívunk és várunk új tagokat, mert amint korábban jeleztük, nagy szükség lenne egy kis létszámbővítésre! **Aki énekel, kétszeresen imádkozik.**
- Sajnálattal jelezzük, hogy Székely János püspök atya bibliaórái az őszi szezonban elmaradnak.

- Újra kapható a plébánián az Utaidat keresem című kiadványunk. A harmadik kiadás – az eddigiekhez hasonlóan – 2.500 forintért vásárolható meg.

Hirdetések, programjaink

Szeptember: A Marista Testvérek hónapja

04. péntek	Elsöpéntek, szentségimádás 10-12 és 15-16 óra Rozália-kápolna búcsú: este 5 óra
05. szombat	Plébániai zárandoklat Majkra és Révkomáromba, találkozás 8.15-kor
06. vasárnap	„Szent Anna könnyei” Szentmise: 11 óra Szerzetesei szentmise a Marista Testvérekkel, este 6 óra
08. kedd	Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
10. csütörtök	Gyázmise Dr. Paskai László bíboros atyáért: este 6 óra
13. vasárnap	Betegek miséje: délelőtt 11 óra
15. kedd	Imaóra: este 6 óra
19. szombat	Képviselőtestületi kirándulás: reggel 7 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Sík Sándor: Nem én, Uram!

Megintcsak billenős a mérleg.
Én Uramisten, arra kérlek:
Most is, mint máskor, csendesen
Fogd le szépen a két kezem.

Egyért imádkozom, csak egyért:
Ne én, Uram, Te cselekedjél.
Én ne billentsem ujjamat.
Teljék rajtam az Akarat.

Ha úgy akarja, még ma este
Lábam elé simul a beste,
Lábbal lépek a tengeren,
És a kígyó is emberem.

Ha meg úgy látja (s úgy leszen jó!)
Képekre mászhat ronda hernyó,
S ólmos-szif tépte vállamon
Krisztus bíborát hordhatom.

Mi róva áll, teljék be főmön.
Fontos csak egy: beléje nőm,
Ha nap növel, ha szél kaszál,
Mint forradt törzsű tölgyfaszál.

Az emberek, borzongva nézem:
Egy koncon, egy támlás-ülésen,
Mint a csibék a kukacon!
Én a jobbik részt akarom.

Keresztbe sem egy szalmaszálat!
Én megülök, Uram, tenálad.
Téged akarlak részemül,
És magamat, töretlenül.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2015. szeptember
VIII/9. szám

A megszentelt élet évében többet gondolunk a szerzetesekre, imádkozunk értük, csodálattal és tisztelettel szemléljük szolgálatukat. Úgy adódott, hogy jelen számunkban közülük hárman is megszólalnak, tanúságot tesznek. Valahogy közénk tartoznak, hiszen sokszor megfordulnak közöttünk. Ráadásul egyiküket közülünk hívta el az Úr...

Plébániai zárandoklatunk is egy különleges szerzetesrend „nyomait” vette célba.

Ezen év folyamán – még a hátralévő hónapokban is – igyekszünk „testközlel” megismerkedni életükkel, különleges hivatásukkal. Honlapunkon a szerzetesi szentmisék meghívott vendégeinek az ismertetői, homilái újra meghallgathatók, felidézhetőek, összevethetőek gyarapodó ismereteinkkel velük kapcsolatban.

10 parancs / II. rész

Folytatom a megkezdett gondolatokat, amelyeket az előző alkalommal a tíz parancs fontosságáról, illetve az első három parancsolatról írtam.

Az első három ugyanis az Istennel való kapcsolatunkat szabályozza, abban mutat irányt, hogyan imádjuk, tiszteljük Őt helyes módon. A Szentírás viszont nekünk szegezi a kérdést: „Hogyan szeretheti bárki az Istent, akit nem lát, ha az embertársát, akit lát, aki mellette van, nem szereti?”

Fontos tehát ebben is magától a szeretet forrásától, Istentől eligazítást kérni. Hiszen, ugyancsak a Bibliából tudjuk, hogy mióta ember él a földön, gondot okoz a társas kapcsolatok helyes megélése. Elég Káin és Ábel történetére gondolnunk, de ha nem akarunk ennyit visszamenni az időben, akkor csak nézzünk körül a mai nap, és láthatjuk, még mindig problémás a helyzet. Ennek megoldásában lehet segítségünkre a tíz parancs második részének megtartása. Ez lefedi a legközelebbi rokon kapcsolatokról kezdve, a legáltalánosabb emberi kapcsolatokig a jogainkat és kötelességeinket, amelyek megszentelik, az Isten által szándékolta irányba vezetik azokat.

IV. Atyádat és anyádat tiszteld!

A negyedik parancsolat nemcsak a gyermek-szülő viszonyt szabályozza, hanem érvényes a többi rokon kapcsolatokra is. Kiterjed a tanítvány-tanár illetve az alkalmazott-munkaadó, valamint az állampolgár-köztisztviselő viszonylatokra is. Ugyanakkor magába foglalja a szülők, gyámok, tanárok, főnökök, köztisztviselők, kormányzók kötelességeit is, akik más személyek fölött hatalmat gyakorolnak.

A gyermekek hálával, igaz engedelmességgel és segítségnyújtással tartoznak szüleiknek, hiszen a gyermeki tisztelet az egész család harmóniáját támogatja. A szülőknek ugyanakkor kötelességük gondoskodni gyermekük testi és lelki szükségleteiről.

A közhatalomnak tiszteletben kell tartani az emberi személy alapvető jogait és szabadsága gyakorlásának feltételeit. Az állampolgároknak kötelessége, hogy a társadalom java érdekében nyújtsanak segítséget a polgári hatalomnak, az igazság, az igazságosság, a szolidaritás és a szabadság szellemében.

V. Ne ölj!

Az emberi életet szent valóságnak kell tartani, mint olyat, amely kezdetétől fogva és mindig kapcsolatban van a Teremtővel, egyetlen céljával. Egyedül Isten az ura az életnek, kezdetétől a végéig. Senki, semmilyen körülmények között nem ragadhatja magához az ártatlan emberi élet közvetlen kioltásának jogát.

Az emberölés tilalma nem zárja ki, hogy a jogtalan támadót ártalmatlanná tegyék. A törvényes önvédelem súlyos kötelessége azoknak, akik mások életéért vagy a közjóért felelősek.

A magzatnak a fogantatás pillanatától kezdve joga van az élethez. A szándékos abortusz egyes különleges kivételeket leszámítva az erkölcsi törvénnyel súlyosan ellenkező gaztett! A szándékos eutanázia - bármi legyen is az indítéka és a módja - gyilkosság. Súlyosan ellenkezik az emberi személy méltóságával és Teremtője tiszteletével.

A háború elkerülése is az ötödik parancs által ránk rótt kötelesség épp úgy, mint a botrányok elkerülése.

VI. Ne paráználkodj!

A szexualitás az emberi személyt minden szempontból érinti testének és lelkének egységében. Sajátosan az érzelmi életre vonatkozik, a szeretet és az élet továbbadásának képességére. Az Egyház hagyománya a hatodik parancsot úgy tekint, mint ami magába foglalja az emberi szexualitás egészét.

Krisztus a tisztaság példaképe. A papok a cölibátusban az Ő életformáját követik, de minden megkeresztelt ember arra hivatott, hogy életállapotának megfelelően tiszta életet éljen. Az állapotbeli tisztaság megőrzése segíti a házastársakat az egymás iránti hűségben, ami a hatodik parancsból fakadó kötelességük. A termékenység a házasság java, ajándéka, célja. A házastársak, amikor életet ajándékoznak, akkor Isten atyaságának részesei. Szeretetükből élet fakad.

Épp ezért a házasságtörés, a válás, a paráznaság, a homoszexuális cselekedet, a pornográfia mind a hatodik parancs elleni bűn.

VII. Ne lopj!

A hetedik parancsolat tiltja a felebarát javainak jogtalan elvételét vagy megtartását, és a felebarát javaiban való károkozást, bármilyen formában történjék. A földi javak és az emberi munka gyümölcseinek kezelésében igazságot és szeretetet ír elő. Egyszerre feltételezi a javak egyetemes rendeltetését és a magántulajdonhoz való jogot.

Vagyis, ha például valaki élelmet lop, vagy bármi olyat, ami a létfenntartáshoz elengedhetetlenül szükséges, az nem ütközik a 7. parancsba, hiszen az élethez minden embernek joga van. A keresztény ember arra törekedjék, hogy e világ javait Istenre és a felebarát iránti szeretetre irányítsa.

VIII. Ne hazudj és mások becsületében kárt ne tégy!

Ez az erkölcsi törvény a szent népnek abból a hivatásából következik, hogy tanúskodjék Istenéről, aki maga az igazság és az igazságot akarja. Az igazság elleni bűnök szóval és tettel azt fejezik ki, hogy az ember elutasítja az erkölcsi rend iránti elkötelezettséget. A hazugság alapvető hűtlenség Isten iránt.

A kereszténynek nem szabad szégyellnie az Úr melletti tanúságtételt sem szóban sem tettben. A vértanúság a hit igazsága melletti legnagyobb tanúságtétel.

A becsület tiszteletben tartása és a személyek tisztelete tilt minden megszóló vagy rágalmozó magatartást és szót. Az igazság ellen elkövetett bűn jóvátételt követel. Azokban az esetekben, amikor a kérdezőnek nincs joga az adott információhoz, a hazugság nem számít a nyolcadik parancs elleni bűnnek. Pl. menekülő emberek rejtegetése üldözések idején.

A tömegtájékoztató eszközök használatában való visszafogottság és fegyelem szintén szükséges ahhoz, hogy a társadalom igazságban, szabadságban és igazságosságban megalapozott információhoz juthasson.

IX. Felebarátod házastársát ne kívánd!

Az emberben abból adódóan, hogy összetett lény – lélek és test –, van bizonyos feszültség, kibontakozik egyfajta harc a lélek és a test között. Ez a harc a bűn örökségének a következménye, a lelki küzdelem az ember mindennapos tapasztalatának részét alkotja.

A bűnös vágyak ellen folytatott harc magában foglalja a szív megtisztítását és a mértékletesség gyakorlását. A szív megtisztítása imádságot, a tisztaság gyakorlását és a szándék tisztaságát igényli („aki bűnös vágyal szívében asszonyra néz”...). A szív tisztasága már most lehetővé teszi, hogy önmagunkat Isten szerint tudjuk szemlélni.

X. Mások tulajdonát ne kívánd!

A tizedik parancs kifejti és kiegészíti a kilencediket, amely a test bűnös vágyaira vonatkozik. Az érzéki vágy ösztönöz olyan kellemes dolgok megkívánására, amelyekkel nem rendelkezünk. Így amikor az ember éhes, enni, ha fázik, melegedni vágyik. Ezek a vágyak önmagukban jók, de gyakran nem maradnak meg az értelem rendjének keretei között, és arra ösztönöznek, hogy jogtalanul megkívánjuk azt, ami nem jár nekünk, vagy másé, másnak jár.

Épp ezért a 10. parancs elleni bűnök nem másak, mint a mohóság, kapzsiság, hatalomvágy és az irigység. A keresztény ember azonban a jóakarattal, az alázatossággal és az isteni Gondviselésre való hagyatkozással száll szembe ezekkel a bűnökkel.

István atya

Szeretett Plébániai Közösségem!

Elsősorban hadd köszönjem meg Nektek azt a rengeteg imát, fohászt, jó szándékot, amit értem/értünk ajánlottatok. Végigkísért és végig is fog kísérni életem minden napján, mert nem felejttem, honnan jöttem!

A teljesség igénye nélkül szeretném elmesélni Nektek, milyen volt számomra a jelölt időm. Tudom, hogy sokan megdöbbenve hallották a hírt, de biztosítok mindenkit, jól átgondolt döntés volt, azóta sem bántam meg egy pillanatra sem. Egy igazi csoda az Úrral élni.

Ebben az egy évben többször tapasztaltam, milyen is a ferences nagycsaládhoz tartozni, ahol mindenki testvér számomra. Nagy segítség volt ebben az egy évben Margit jelenléte.

Az első hónapokban még furcsa volt és idegen, hogy *Margit és Kinga nővér*, most már inkább ez a természetes. Remélem idővel mindenkinek az lesz! (Ebben volt egy kis célzás ☺.) Megismertük a három házunk (Esztergom, Siófok, Szécsény) szolgálatait, a gondozottakat, munkatársakat, akiket rögtön a szívünkbe is zártunk.

Hálás feladat a szegénygondozás, bármit adok, cserébe szeretetet kapok vissza. A szolgálatok – bár sok a feladat – nem nehezek. Istenért, az Ő dicsőségére tesszük. Ami nehéz, az a korán kelés, de mindent meg lehet szokni ☺. Ez az egy év ahhoz is kellett, hogy a közösséget és egy-egy nővértársamat közelebről megismerhessem, elvégre vele fogom leélni az életem. Ez persze nem egyszerű, és hosszú folyamat, de a közösségi képzéseken, lelki napokon, kirándulásokon, ünnepeken és persze együtt élve van rá lehetőség.

Általában ferences vidámsággal telnek a napjaink, napirendszerűen. Voltam otthon karácsonykor, húsvétkor és nyári szabadság alatt, mert olyan is van. A napirendünk és az életünk alapja az imádság. Istennel való kapcsolat a legfontosabb, ez adja meg az élet ízét, ez tart minket **RENDBEN** ☺.

Egy év telt el... „Jól nézel ki” - szokták mondani. Jól is érzem magam, köszönöm! Nagy eseményre készülünk, így M. Lúcia nővérünk örökfogadalmá után. Október 4-én lesz zártkörben a beöltözésünk. Megkapjuk a Mária előnevet - Szűz Mária tiszteletére és rendi ruhát (habitust), világos fátyollal.

Elkezdődik egy zárt év, amit itt Esztergomban fogunk tölteni, Veronika nővér kezei alatt. Ez az év arra való, hogy egész életünket megalapozzuk Krisztusban, benne gyökeret verjünk és mélyítsük vele kapcsolatunkat, hogy azt a hivatást, melyre Ő hívott minket, hűségesen éljük életünk végéig. Ezért ez egy fontos állomás, amihez kell a csend, a magány, egészen Istenre figyelés. Szigorú egy év, ahol a külső kapcsolatok minimálisra csökkennek. (Meghatározott formában csak a szűk családdal tarthatom a kapcsolatot.)

Kérlek, ne haragudjatok meg, ha személyes találkozásnál nem keresem a társaságokat, csupán egy mosolyt küldök felétek. Lélekben velem lesztek, és én az Úr elé viszlek titeket - szándékaitokkal együtt. Isten segítségével egy újabb év után, színe előtt letehetjük majd első fogadalmunkat. Ehhez kérem az imáitokat!

E.E. Cummings idézettel búcsúzom:

„A szívemben őrizlek, ott őrizlek a szívemben!”

Kinga - ferences szegénygondozó nővér

„Dicsérem az Urat, amíg élek.” (Zsolt 146,2)

Kedves Testvérek!

Az elmúlt szombat, szeptember 12-én Isten kegyelméből **Örökfogadalmat** tettem. Nagyon nagy ajándék volt nekem ez a nap, és szeretném megosztani az örömet másokkal is.

Mit is jelent Örökfogadalmat tenni?

Számomra annak az örömet jelentette, hogy jó tartozni Valakihez, valakikhez. Ez egy életre szóló elköteleződés, egy döntés, amit nem egyedül hoztam meg. Hiszem, hogy Isten kegyelme segített ebben.

Nyolc éve vagyok a Ferences Szegénygondozó Nővérek közösségének tagja. Ez az időszak is abban segített, ahhoz vitt közelebb, hogy ez az **életre szóló „igen”** megerősödjön bennem.

Nagyon jó volt az a tudat, hogy Isten ezt az igent már a születésem előtt kimondta rám, és nagyon várta, hogy végre én is kimondjam Neki. Mivel Ő türelmes, várt arra, hogy megérjek erre. Nagyon hálás vagyok Neki és Közösségem minden tagjának is!

Sok ajándék és meglepetés ért a nap folyamán. Az első – rimóci lévén – a rimóci rezesbanda volt. Úgy tudtam, hogy más elfoglaltságuk miatt nem tudnak eljönni, zenélni nekem. Amikor a szentmise elején, a bevonuláskor felharsant a trombita, aztán az egész zenekar – annyira megörültem, annyira jólesett.

Ez az örömaradat a szentmise közben csak fokozódott János atya szívhez szóló prédikációjával, ami nagyon megérintett – azt hiszem nemcsak engem, hanem sokakat. Nagy öröm volt számomra az is, hogy ennyi kedves ember eljött velem együtt ünnepelni. Jólesett, megerősítő volt.

Végig az zengett bennem, hogy hála és dicsőség az Úrnak azért a sok jóért, amit ezen a napon a Nővéreimen keresztül és a sok jó szándékú emberen keresztül kaphattam!

Tehát véglegesen elköteleződni nem mást jelent, mint hogy egészen átadni magamat az Istennek, hogy Ő cselekedjen velem, Ő vezessen oda, ahol a leginkább szükség van legfőképpen Őrá, az Ő szeretetére, az Ő figyelmességére, az Ő irgalmára.

Remélem, hogy mindig vezet Szentlelke által, és egy életen át hűségben tudom Őt szolgálni és tanúságot tenni végtelen szeretetéről és irgalmáról, ahogyan azt megígértem Neki!

Szeretettel és imával:

M. Lúcia - ferences szegénygondozó nővér

BÁRCSAK...

Plébánosunk kedves barátja, Radnics Zoltán atya – piarista szerzetes – múlt vasárnap a 11 órás szentmisében szolgáltatta ki a betegek szentségét. Prédikációja nagyon megragadott. Hasznos gondolatébresztőnek szívesen ajánlom az Élő Sziget Olvasóinak figyelmébe is! A felvetett kérdéseken érdemes időnként elgondolkoznunk, nemcsak földi utunk vége felé, mert talán még adatik idő a korrekcióra... (Szerk.)

Bronnie Ware ápolónő öt nehézséget jegyzett fel, amellyel a haldoklók gondozása esetében szembesült:

1. **„Bárcsak lett volna bátorságom, hogy hűen éljem az életemet, ne mások elvárásai szerint!”**
Mennyire tudtam önmagam lenni életem során? Ha próbáltam megfelelni valakinek, ez miért történt, félelemből, vagy nem mertem felvállalni véleményemet? Mennyire voltam hűséges hivatásomhoz? Ha elbuktam, miért történt meg? Tudtam-e újra kezdeni?
2. **„Bárcsak ne dolgoztam volna sokat!”**
Mennyi időt fordítottam munkámra? Megérte-e? Netán belemenekültem a munkámba egy probléma miatt? Volt-e gyümölcse munkámnak? Mennyire hívtam segítségül Istenet?
3. **„Bárcsak lett volna bátorságom kifejezni érzelmeimet!”**
Mennyire voltam őszinte? Ha nem, miért: félttem szereteteimtől, felebarátoktól, munkatársaimtól? Kész voltam álcákat is felvenni, hazudni?

4. **„Bárcsak tartottam volna a kapcsolatot a barátaimmal!”**
Mennyire voltam nyitott másokkal való kapcsolataimban? Bezárkóztam családomba? Félek az emberektől, vagy merem megszólítani, kapcsolatot teremteni másokkal? Van-e barátom, lelki vezetőm, akivel időközönként megbeszéltem örömeimet, nehézségeimet?
5. **„Bárcsak hagytam volna, hogy boldogabb lehessenek?”**
Ki merem mondani, hogy boldog vagyok? Mi vezérli boldogságomat: Isten, hit vagy a világi örömök?

Zoltán atya

Itt van az ősz

*„Itt van az ősz, itt van újra,
S szép, mint mindig, énnekem.
Tudja isten, hogy mi okból
Szeretem? de szeretem.”*

Petőfi Sándornak legkedvesebb évszaka az ősz, Kosztolányi a tíz legszebb magyar szó közé választotta. Valóban, az ősz gyönyörű tud lenni a színes levelekkel, „*lombot ráz, diót ver, krumplit ás, szüretel. Sőhajtoz nagyokat, s harapja, kurtítja a hosszú napokat*” – a másik Sándorunk, Kányádi szerint.

A múlt század közepe óta szeptember első hétfőjén kezdődik a tanítás. Nekünk, nyugdíjas pedagógusoknak egy kicsit szívfájdító és egyben öröm is, amikor látjuk az ünnepi ruhába öltözött gyerekeket, amint mennek a tanévnyitóra.

Aki ezt nem hiszi el nekem, olvassa el Móra Ferenc: Szeptemberi emlék című elbeszélését, mert ennél szebben nem lehetett leírni azt az érzést, amikor nem mehetett iskolába, mert nem tudták fizetni a tandíjat. Neki a szeptember a legszomorúbb hónap maradt egész életében: „*És ha én a befelé síró fajtából való vagyok is, mindig teleszívódik könnyel a szemem, ha szeptemberben lehajtott fejű kis gyereket látok...*” (Reméljük, mi csak felemelt fejű kisgyerekekkel találkozunk!)

Szeptember nemcsak a tanévnyitó, de a kirándulások ideje is az iskolákban. Egyházközségünk is túlvan az őszi „tanulmányi kiránduláson”, 5-én **Majkra és Révkomáromba** zárandokoltunk. A zárandoklatot a Nyitrai házaspár szervezte a tőlük megszokott precizitással, alaposan, mi csak „hátradöltünk” a kényelmes autóbusszban. Csoportunkat László atya is elkísérte.

Az utat reggeli imával és himnusszal kezdtük, kértük Urunk segítségét. „Atyánk, kinek nincs kezdete, add, hogy napunk ma teljesen Krisztushoz méltó legyen, s minket Szentlelke töltsön el.” (A nap végén azt hiszem, mindenki ezt érezte!) Elmondtuk XXIII. János pápa imáját is. (Ha az ebben foglaltakat megfogadnánk, nem lenne ennyi elesett ember!)

Az első állomásunk **Majk** volt. A most felújított, Nepomuki Szent Jánosról elnevezett Kamalduli Remeteség mindnyájunkra nagy hatással volt. Európában is kuriózum. A barokk műemlék együttes *17 cellaházból* – mindegyikben háló, dolgozószoba, kápolna és kamra volt -, *rendházépületből* és a remeteség szívében lévő *templom megmaradt tornyából* áll.

A 11. században Szent Romuald követőiből alakult, itáliai eredetű rend csak a 17. század végén jelent meg Magyarországon. Majki birtokán 1733-ban alapította gróf Eszterházy József. Az egyes cellaházak építését korabeli főpapok és magánzemélyek támogatták – címereik ma is láthatók a homlokzatokon. Bennük némasági fogadalmat tett, fehér habitust viselő szerzetesek laktak egykoron, szigorú napirend szerint élve.

1770-re elkészült az egész remeteség, mely mindössze 12 éven át élte fénykorát, ugyanis II. József a rendet feloszlatta. A szerzetesek csendes, szemlélődő életük puritán környezetével szemben a templomot, a remetelakok kápolnáit és a foresteria refektóriumát – ünnepi ebédlőjét – a lehető legnagyobb igényességgel díszítették.

Éz utóbbi pazar látványa valamennyiünket lenyűgözött. A forestériában lévő kiállítások és berendezett terek elének tárták a 18. századi kamalduliak életét, illetve bepillantást engedtek az Eszterházy család itteni életébe, hiszen a rend feloszlata után a birtokukon lévő épületegyüttest vadászkastélyként használták.

Majk különlegességét II. Rákóczi Ferenc és a kamalduliak kapcsolata is erősíti. A fejedelem Rodostóból azt kérte a franciaországi grosbois-i kamalduliaktól, hogy szívét ott helyezze örök nyugalomra.

Már itthon voltunk, amikor találtam egy újságcikket arról, hogy a hely túl azon, hogy gyönyörű (ezt megtapasztaltuk!), varázslatos kisugárással is bír. A hajdani templom helyén dupla Szent György-vonal kereszteződést találtak. A Szent György vonalak kereszteződése megtalálható sok szakrális helyen, például Stonehengenél, az egyiptomi piramisoknál, Lourdes-ban, a pálos kolostorromoknál, az Árpád-kori templomoknál. Úgy vélik, ezen vonalak fölött tartózkodva feltöltődünk játékos, gyógyító energiákkal. (Ha ezt tudjuk, tovább maradunk!)

Utunk következő állomása **Öregkomárom/Révkomárom** volt, ahol Lépes Lóránt atyának, a felvidéki Mária Rádió igazgatójának avatott vezetésével megnéztük a késő barokk Szent András templomot, ahol családjainkért fohászkodtunk. A Szent Anna kápolnában mondott misén is értük imádkoztunk. Ezután a szomszédságban működő Mária Rádió stúdiójába is betekinthettek az érdeklődők.

A nap zárása a mi kis Rozália kápolnánk nagy testvérénél, a Rozália templomnál, illetve annak kertjében volt. Keresztutat imádkoztunk a különleges hangulatú, a kerítés ablakmélyedéseibe zárt stációk előtt. Valamennyiünkre nagy hatással volt a helyszín is, így a családjainkért való könyörgés a szívünk legmélyéből szólt. Valamit megéreztem ebből csoportunk legifjabb tagja, a hét éves Blanka is, aki az állomások „ablakpárkányait” frissen szedett zöld levelekkel díszítette. Hazafele az Esti Himnusszal adtunk hálát a „tűnt napért”, a lelki töltekezésért, a szép élményekért.

Recska Valéria

Karitás hírek

Szeptember 4-én már felfrissítve, virággal díszítve várta a Rozália kápolna a híveket. A Szent Ferenc karitás tagjai sokat tesznek azért, hogy ápolják azt a hagyományt, hogy a kis kápolna búcsúját méltóképpen megünnepeljék. A misét Pokriva atya celebrálta. Szentbeszédében hangsúlyozta, hogy több időt szenteljünk egymásra, s mennyire fontosak az értékes emberi kapcsolatok.

A kápolnát mintegy átölelte azoknak a csoportja, akik az utcán hallgatták a szentmisét. Az autók lelassítottak, s remélhetőleg vezetőjüket is megérintette az ott látott hangulata. A szentmise után a karitás tagjai süteménnyel, frissítőekkel vendégelték meg a híveket.

Hetényi Bálinté

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Szabó Miranda
Kopányi Bálint
Labancz Hanna
Czipóth Zalán Tamás

Elhunytak: Smohai János 63 éves
Arnóczki István 77 éves
Szépvölgyi Jánosné, Takács Anna 86 éves
Fodróczy Kálmánné, Gizella Katalin 84 éves
Falus Imre 83 éves

Röviden...

- Templomunk renoválásának idej munkálatai – a szerdai műszaki átadással – erre az évre befejeződtek. Reménykedünk, hogy megfelelő pályázati lehetőségek nyílnak majd, és az kiegészítő/megalapozza a további renoválás forrásait, ami nagyrészt eddig is a Főegyházmegye költségvetését terhelte. Saját bevételeink – ahogy eddig is – csak kisebb, főleg beltéri javítások költségeit fedezik.
- A közmunka programnak köszönhetően eddig hétköznap is látogatható volt templomunk. Sajnos, ez bizonytalan ideig szünetelni fog. Bízunk benne, hogy ez csak átmeneti állapot, hiszen sok turista és hívő testvérünk tért be hozzánk – Jozsó közmunkásunk beszámolója alapján.
- Októberben minden hétköznap este (H-P: 17.30) rózsafüzért imádkozunk templomunkban. Köszöntsük minél többen együtt Égi Édesanyánkat – ezen a módon is!
- Felnőtt katekézis indult, amelyet hétfőnként 18 órakor a plébánia hittantermében Gyurác Németh László vezet. A résztvevők a hiszekegy alapján hitünk kérdéseivel, elmélyítésével keresik a jézusi utat, saját útjukat. Hívjuk és várjuk az érdeklődőket!
- A nyári szünet után folytatódnak az énekkari próbák, szerdánként 18.30-kor találkozunk a plébánián. Szeretettel hívunk és várunk új tagokat, mert amint korábban jeleztük, nagy szükség lenne egy kis létszámbővítésre! **Aki énekel, kétszeresen imádkozik.**
- Az idén is megszervezzük a **Kerektemplom éjszakáját** október 10-én, szombaton. Az est programját folyamatosan állítjuk össze, amint véglegesítettük, hirdetni fogjuk. Szeretettel hívjuk és várjuk híveinket, és általuk a templomunkat „elkerülő” testvéreinket is!
- Újra kapható a plébánián az „Utadat keresem” című kiadványunk. A harmadik kiadás – az eddigiekhez hasonlóan – 2.500 forintért vásárolható meg.

Hirdetések, programjaink

Szeptember: A Marista Testvérek hónapja

23. szerda Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra
27. vasárnap Szentírás vasárnapja
Szentírások megáldása a szentmisék után

Október: A Szalézi Rend hónapja

Rózsafüzér hétfőtől péntekig: este fél 6 óra

01. csütörtök Szüreti mise a Rozália kápolnában: este 5 óra
04. vasárnap Terménybetakarítási hálaadás
Szerzetesi szentmise a szalézi renddel, este 6 óra
10. szombat Kerektemplom éjszakája
13. kedd Imaóra: este 6 óra
18. vasárnap Misszióvasárnap
Missziós gyűjtés

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2015. október
VIII/10. szám

Októberi számunkban különös hangsúlyt kap a család, a nemzedékek együtt élése, egymásra figyelése. Ezen szeretetközösség nélkül nem lehet normális emberi életünk, bármit híreszetelnek is korunk torz lelkiületű hangadói.

Miközben püspökeink újra megfogalmazzák számunkra az Egyház tanítását a családdal kapcsolatban, egyházközösségünk közösségei – mindenki a maga élethelyzete, eseményei, megnyilatkozásai által – tanúságot tesz ezen éltető közegünk mellett. A Kerektemplom éjszakája programjai, a különböző közösségeink zárandoklatai és minden eseményünk háttérében ott vannak családjaink, mint háttország...

A XII. rendes püspöki színódus

Ezekben a napokban zajlik Rómában a XII. rendes színódus, melynek témája: **A család hivatása és küldetése az Egyházban és a mai világban.** Ez az esemény arra indít bennünket, hogy kicsit megismerjük a színódus fogalmát és mindazt, amit tudni kell róla.

A színódust a II. Vatikáni Zsinat után VI. Pál pápa hozta létre 1965. szeptember 15-én. Célja, hogy a mindenkori pápát segítse a péteri szolgálatban. Háromféle színódust különböztetünk meg:

1. rendes színódus (ez van most),
2. rendkívüli színódus (ez volt 2014 októberében),
3. részleges színódus (meghatározott régiók, földrészek ügyeinek tárgyalására).

A színódust a pápa hívja össze és a püspöki karok választott képviselőiből, ill. a Szentatya által kinevezett személyekből áll. 2015-ben a színódus középpontjában a család áll. Sokan azt várják, hogy a pápa enyhít majd a családdal kapcsolatos egyházi tanításon. De erről szó sincsen. Inkább a színódus arra törekszik, hogy a mai korban helyreállítsa és védje a család szerepét és jelentőségét. A nyitó ülésen Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek – aki a színódus főrelátora – ismertette azt a jelentést, mely összegezte a világegyház családról alkotott véleményét. Ez a jelentés 3 részből áll:

1. családokat ért kihívások (migráció, társadalmi igazságtalanságok, alacsony bérek, nők elleni erőszak, abortusz, bérnyaság, félelem az elköteleződéstől stb.)
2. a családi hivatás megkülönböztető jegyei (felbonthatatlan, élet- és szeretetközösség, az élet továbbadása)
3. a család mai küldetése (együttműködés a társadalommal, sérült családok integrációja stb.)

Ezt a munkadokumentumot tárgyalják a püspökök minden nap Ferenc pápa jelenlétében. A Szentatya rögtön az első munkanapon hangsúlyozta, hogy a színódus nem változtatja meg a katolikus egyház házasságról szóló tanítását, és nem is szűkíti le a színódust az elváltak és újrահázasodottak problémájára. A második munkanapon megalakultak a kiscsoportok, amelyek feladata, hogy feldolgozzák a munkadokumentumot. Itt nagyon megmutatkozott a világegyház sokszínűsége, hiszen más a család jelentősége és problémája az afrikai, vagy éppen az európai kontinensen. Másképpen kell gondolkodni a Közel-Kelet családjairól és másképpen az amerikai földrészek családjainak kihívásáról. Talán pont ezért érdekes mindennap elolvasni a vatikáni beszámolót, mely a Magyar Kurir című honlapon megjelenik.

Az Egyház tehát keresi a mai kor lehetőségeit a család értékének helyreállítására és a családpasztoráció útjaira. Carlos Osoro Sierra madridi bíboros fogalmazott nagyon szépen: „**A család a szépművészet iskolája. Keressük a legjobb festményt, képet, hogy megmutassuk az élet eredeti struktúrájának arcát, amely a család.**”

Mi pedig azzal segíthetjük a színódus munkáját, ha imádkozunk a püspökökért, és saját családjunkban mindent megtecsünk annak érdekében, hogy megmutassuk, mit is jelent a család Isten tervében.

László atya

Kerektemplom Éjszakája

Október 10-ére, hatodik alkalommal, plébániánk közössége meghívót küldött az esztergomi lakosoknak a Kerektemplom Éjszakájára.

Mit is kaptam ezen az estén? A Mindszentys cserkészek bemutatták, kívülről indulva, templomunkat. Újra rácsodálkoztam azokra az értékekre, amelyeket naponta látok: a frissen megújult külső homlokzatra, a 18 kg-os, Mária Teréziától kapott gyertyatartókra, az 1825-ben készült oltárképre, a kupolán megfestett 3 jelenetre Szent Anna életéből, alatta a 8 domborműre Mária életéből. És még sorolhatnám.

A szentmise után bemutatkozott az 5 éve működő 68-as számú Apor Vilmos cserkészcsapat. Életformának tekintik a „Légy résen!” jelszavuk és a cserkésztörvény 10 pontja szerinti működésüket. A természettel teljes összhangra törekedve táboroznak, kirándulnak, „tanyáznak”, őrsi szerveződési keretekkel. Csapatuk tagjai megnyerték az országos és közép-európai akadályversenyt. A képek, a beszámolóik, a vidám hangulatú dalaik arról árulkodtak, hogy szeretik a közösségüket, a cserkész életformát.

A Mindszenty József Katolikus Általános Iskola 3. osztályosainak köszönhetem, hogy versben megerősítették azt a gondolatomat, ami napok óta foglalkoztat. „BÜSZKE LEHETEK ARRA, hogy EMBER VAGYOK. Ez, amit az élettől akarok!” Hogy ne lennék büszke arra, amikor „hófehér” kislányok, ünneplőbe öltözött fiúk együtt énekelnek, táncolnak, szebbnél szebb verseket mondanak, népi játékokat adnak elő. Mindezeket fegyelemmel, profi módon. Ámulatból ámulatba esem. Újpesti Gizella tanítónő arra is gondolt, hogy mosolyra fakasszon bennünket. A 80 évesé lett ember vidám évődése és kérése a Jó Istentől: szeretné megélni a századik életét is. „Ne hidd, hogy komoly, amit kérek, csak beszélgetni vágytam veled.”

Becsukom a szemem. Látom az „égingérőfát” mászó, magányos, szeretetre éhes, szabadságot óhajtó, boldogságot, „tisztaságot” remélő, családja után vágyakozó, tehetséges lányok alkotásait. A szépséges mozaikjukat, az ökolábnymukat, a magyar zászló színeit tükröző szitakötőt, a „csodaló” nemzeti színű sörényét, a szabad, pipacsos mezőn száguldó lovakat nem felejttem (rajztanáruk: Csérnyi Péterné). Fájtak az IM Magazinból megszólaltatott versek.

A velük hasonló sorsú társak írásai a szeretetről, annak hiányáról, a könnyekről, a szerelemről, a megbocsájtásról, Istenről, hazáról, családról szóltak. Az ünnepekre mindig nagyon készülnek. A karácsonyi műsorukból egy jelenetet ismertünk meg, míg a húsvéti videó a bűnből felállni tudó lány sorsát jelenítette meg. A Vadvirág Fesztiválból előadott táncos jelenet is tehetségükről vallott.

A lányok most az Esztergomi Gyermekotthon lakói. Bemutatkozásukat Kiss Lászlóné Kamrada Bernadett szerkesztette.

A szegénygondozó nővérek életét plébánosunk kérdései alapján ismerhettük meg. Megalakulásuk történelmi hátterét Veronika nővér mondta el. Ágnes nővértől a ruhájukról hallottunk, míg Lúcia nővér a szeptember 12-i örökfogadalom-tételét eleventette fel. Nagy meglepetés volt a számára, hogy rimóci rezesbanda, amelyben édesapja dobol, kezdte a szertartást. Hallhattuk, hogy miként készülnek a közösség tagjaivá válni, a novíciák és a nővérek napirendjéről, mindennapjaikról. Beszéltek arról is, hogy a szerzetesek éve alatt sokat kaptak, sokat adtak az irgalmas és könyörületes Jézus segítségével. Így tudják őszintén megélni hivatásukat.

Nyitrai László vetített képekkel számolt be plébániánk rendkívül sokszínű életéről. Indító képsoraiban a pusztuláson is győzedelmeskedő közösségi embert helyezte középpontba. Hangsúlyozta, hogy a plébániai közösséget Istennel való kapcsolataink is erősíti. Közösségeink: az iskola, az ifjúsági, a fiatal felnőttek, családos közösség. Klubjaink: baba-mama, kamasz, senior, nyugdíjasok klubja. A rózsafüzér társulat havonta végez titokcsere-t a templomban. Szolgáló tevékenységet folytatnak a képviselő testület tagjai, az énekkar, a ministránsok, a karitás csoport.

A felsorolt közösségek rendszeresen szerveznek közös programokat. Imaalkalmaink: az imaórák, Esztergom papságáért való imádkozás, szentségimádás, litániák, fiatalok zenés miséje. Rendszeresen egyházközségünkben a zárandoklatok, a templomi és kápolnai búcsúk megünneplése. A nagyböjti keresztút, jubileumi házaspárok köszöntése, Szállást keres a szent család, roráté misék. Egyéb, más kulturális események: lézer színház, szerzetes babakiállítás. Nyitrai László működteti a honlapunkat, szerkeszti és gondozza az Élő Sziget újságunkat. A sokszínű plébániai életből nem tudtam mindent felsorolni.

Az Ars Musica kórus énekével együtt szállt az én hálaadó gondolatom: köszönöm Isten, hogy ember vagyok, megélhettem a társaim nyújtotta csodákat! Énekünkkel ezen az estén elősegítették, hogy Istent még közelebb érezhessük magunkhoz. Köszönjük a Vereckei Attila által vezetett kórusnak.

Szentségi áldással, hálaadó lélekkel hagytam el templomunkat a késő esti órán. Pio atya szavai jutottak eszembe: „Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni.

Pazsiczky Mariann

Zarandoklat Mátraverebély-Szentkúton

Október 5-én **Senior imaklubunk** zárandoklatra indult Mátraverebély-Szentkútra. Úgy szálltam be a buszba, hogy szomorú volt a lelkem, mert diákkori barátnőm a múlt héten halt meg. Ezt a zárandoklatot az ő lelki üdvéért is felajánlottam, a boldogságos Szűz Mária közbenjárását kérve.

A napot a „Reggeli himnusszal” kezdtük, majd XIII. János pápa imájával folytattuk: „*Ezen a napon úgy akarok járni-kelni, mint Te: mindenütt jót akarok cselekedni... Add, hogy magamat elfelejtsem, és bele tudjam élni magamat mások helyzetébe... Add meg, hogy mindenkit legalább egy parányit vezessek közelebb szent Fiadhoz a Szűzanya által. Amen.*” Majd együtt énekeltünk és közösen imádkoztunk a rózsafüzérről. Közben a Nap is kisütött.

Kis közösségünk több mint másfél éve működik Nyitrai Laci vezetésével, azzal a céllal, hogy imádkozzunk felnőtt gyermekeinkért, unokáinkért és hitünkben kicsit előbbre haladjunk. Ezt a zárandoklatot is értük, valamint közösségünkért és a békéért ajánlottuk fel.

Megérkezve Mátraverebélybe, a kis falut elhagyva értünk el Szentkútra. Gyönyörű természeti tájban, szépen kiépített

úton rendeztük sorainkat. A keresztet elől Antalics Imre zárandoktársunk vitte. Máriát dicséző énekszóval vonultunk a templomig. Könny szaladt a szemembe, meghatódva léptem be a zárandokokkal teli bazilikába. Helyet foglalva részt vettünk a misén. Egy ferences atya és két világi pap celebrálták a misét. Szívek-lelkek mélyéig hatolt a templomban felhangzó orgonaszó, a hívek zengő éneke.

Szentmise után a ferences atya „idegenvezetett”, elmondta a kegyhely történetét, s azt, hogy mit, hol találunk meg, mikor és mivel történt a felújítás, bővítés. (Az 1950-ben elűzött ferencesek 1989-ben térhettek ide vissza.)

- Az 1200-as évek közepén már búcsúkiáltások fűződtek ehhez a szent helyhez. 1400-ban a pápa különleges kiváltsággal 12 gyóntató papot engedélyezett itt. Igen nagy dolog volt ez, mert még Esztergomban is csak 8 gyóntató működött.

- Árpád-házi szentjeink közül a magyar néphitben Szent László legendái éltek legerősebben: a lovának patája nyomán fakadó forrásnál megjelenő gyógyító Szűzanya nemzeti örökségünk és katolikus hitünk ötvöződése, a magyar néphagyomány és a kereszténység egybefonódásának szakrális jelképe ehhez a helyhez kötődik. Ezt freskó is megjeleníti a bazilika szentélyének mennyezetén. Az ide látogató gyógyulást, hitük megújulását kereső zárandokok ezt az összetartozást élik meg ma is.

A Mátraverebély-Szentkúti bazilika a forrás közelében a XVIII. században épült barokk stílusban. Ebből a korból származik a főoltár, a kegyoszobor és a szószék. 2013. októberében volt a bővítés alapkövetétele, ugyanis Európa Unió támogatással és a Széchenyi Terv pályázata útján került sor nemzeti zárandokhelyünk újjáalakítására és a bazilika belső felújítására. A szentélyben megújult a kegyoltár. Az öltöztethető kegyoszobor a szentély közepére került, a szobor alatti térdeplő fölé fogadalmi ajándékokat helyeztek el.

A templomból kilépve egy óriási szabadtéri miséző hely: nyitott bazilika található, gyönyörű szabadtéri oltárral, amely fölé egy mozaikkompozíció került. Készítője P. Marko Ivan Rupnik teológus, nemzetközi hírű mozaikművész, aki szlovén jezsuita szerzetes. A nyitott bazilika hajója földből van, szimbolizálva, hogy a teremtett világ része. Egy hármás Mária oltárról van szó, amely az angyali üdvözlést, a születést és az elszenderedést ábrázolja. Magyar szentek és boldogok: István király, felesége Gizella, fiuk, Imre herceg, László király, valamint XX. századi 7 ferences vértanú ábrázolása jelenik meg az apszisban. Látható az az esemény is, amint István király a koronáját felajánlja a Szűznek.

A templom mellett szabadtéri gyóntatóudvar is megszüpült. A megújult zárandokközpontban, két épületben 27 szoba, étterem, konferenciaterem szolgálja a kényelmet. A szentmisét és az „idegenvezetést” követve ebédeltünk a nagyon szép, elegáns, új étteremben. Ízletes ételt, udvarias kiszolgálást kaptunk.

Ebéd után a templomba indultunk, ahol már csak a mi csoportunk volt. „Egy negyedóra a Legméltóságosabb Oltárszentség előtt” – ez volt a címe annak az elmélkedésnek, amelynek gondolatait Laci fel is olvasta: „*Ahhoz, hogy nekem tessel, nem szükséges, hogy sokat tudjál, elég, ha nagyon szeretsz engem. Beszélj tehát itt egyszerűen velem, ahogy legjobb barátoddal beszélnél.*” – „*Kérned kell tőlem valamit valaki számára?*” – „*És a magad számára, magadnak nem kívánsz valamilyen kegyelmet?*” – „*Éppen egy tervet hordozol magaddal?*” – „*Talán szomorú vagy rosszkedvű vagy?*” – „*És nincs valami örömed, amit közölhetnél velem?*” – Ezek voltak a központi kérdések.

Közös fényképek készültek csoportunkról, majd bementünk a Zárandok téren a kegytárgy boltba. Itt nagyon praktisan árultak üres flakonokat a szentkúti víznek.

Palackjainkat gyógyító vízzel töltöttük, majd besétáltunk az erdőbe - a Szentkút patak felé. Ahogy visszafelé jöttünk sokáig lenyűgözve, meghatottan álltunk és szemléltük a szabadteri oltár fölötti mozaikképeket. Zarándoklatunk utolsó része a kálvária dombra vezetett. A keresztutat járva, közösen imádkozva újabb lelki élménynek voltunk részesei. Hazafelé a buszon beszélgettünk, sütítettünk. Mivel október Mária hónapja, ezért újra rózsafüzért imádkoztunk. Elmondtuk az esti imát és búcsúzóul elénekeltük Kodály: Esti dalát.

Úgy érzem, erről a kegyhelyről szívünkben jobb, irgalmasabb emberként tértünk haza. Reményik Sándor sorai jutottak eszembe, amit még a templomban Laci olvasott fel: „Egy istenarc van eltemetve bennem, / A rarakódott világ-szenny alatt./ A rám rakódott világ-szenny alól, / Kihűlt csillagok hamuja alól /Akarom kibányászni magamat...”
Jó volt együtt lenni, köszönjük!

Héderné Ági

Zarándoklat Andocsra

Rózsafüzér Társulatunk október 12-én Andocsra zarándokolt. A templom plébánosa, Tamás atya fogadott minket nagy szeretettel, és elmesélte nekünk a templom történetét. A szentmisében a Mária név betűihez egy-egy fontos értéket kapcsolt (Magyarország, áldozat, remény, igazságosság, alázat), és arról tartott elmélkedést. Felhívta a figyelmünket, hogy Mária élete, cselekedetei, Istenre figyelése legyen saját életünkben példa és tanuljunk tőle. Kiemelte, mennyire fontos lenne, hogy országunkban a szeretet uralkodjon; a kölcsönös összefogás és a segítségadás jellemezzon minket.

A plébánia egyik részében rendezték be a Mária Múzeumot, így ezt is megleltük. Érdekes, hogy akik ide zarándokolnak, nem márványtáblával fejezik ki hálájukat, hanem ruhákat hoznak. A gyűjtemény Európában egyedülálló a számát tekintve: több, mint kétszáz darabja van. A ruhákat az aktuális liturgikus előírásoknak megfelelően választják ki.

Közös keresztúton vettünk részt, majd hazafelé jövet megálltunk a Ferences Szegénygondozó Nővérek síófoki házában. Mária Anna nővér, a házfőnöknő fogadott minket és bemutatott a házat, a nővérek szolgálatát és a kápolnát, ahova rövid imádságra és éneklésre betértünk.

Számomra lelki töltekezés volt ez a nap, és szerintem minden résztvevő számára is. Nagyon fontos, hogy kikapcsolódjunk a rohanó hétköznapokból és tudjunk megállni, Istenre és embertársainkra figyelni. A Szűzanya hónapjában szívünkben elvittük azokat a testvéreket, akik kérték, hogy imádkozunk értük, és különösen is a rózsafüzér titkaiban kértük Mária közbenjárását családjainkért, közösségeinkért, minden beteg és szenvedő testvérünkért is.

Köszönöm a Jóistennek, hogy lehetőséget adott egy ilyen lelki programon részt vennünk, köszönöm a szervezőknek és mindenkinek, akik szeretettel fogadtak minket, és természetesen a résztvevőknek is, akik beszélgetéseikkel, mosolyukkal, imádságos jelenlétükkel megajándékoztak engem és a többieket.
M. Jácinta nővér

Fiatalok...

István atya és Klári szervezésével minden pénteken fél 7-kor egy kis összejövetel jelzi a hétvége elérését közösségünk számára. Az együttműködés, a csapatmunka, a lelkesedés és a szeretet jellemző ránk. A fáradtságos nap és hét után egy kis lélekmegtisztító alkalmat nyújt István atya, mindig más és más témát boncolgatva. A létszámunk változó, ám annál szebb és kerekesebb, minél többen jelenünk meg. Mostanában épp a Keresztény ember a modern világban című könyvet elemezzük, fejtegetjük, és messzemenőkéig keressük a válaszokat

Andreas Laun erkölcselológus szavai mögött. Alkalmanként játszunk, sütizünk, nevetgélünk vagy egy kellemeset filmezünk. Sokszínű és vidám csapat vagyunk, tele étellel. **Minden kedves érdeklődő fiatal várunk szeretettel a közösségünkbe, hogy építhessük, szeressük egymást, és mindezek mellett növelhessük létszámunkat is!**

Schubert Anna

Nyugdíjas évnyitó - Idősek napja

Október 3-án a hosszú nyári szünet után ismét együtt lehetünk nyugdíjas közösségünkben. Állandóan fogyatkozó létszámmal, de annál nagyobb örömmel találkoztunk, mert éreztük, hogy a lelkileg összeforrt családunk tagjai már nagyon hiányoztak.

Boldogan számoltunk be a nyári élményekről, együtt örülve és gyönyörködve az unokák esküvői fényképeiben, akik a nyár folyamán kezdték meg a nagybetűs életet. Az ismételt találkozást László atya szeretettel köszöntötte. Ismertette plébániánk jelenlegi és várható eseményeit: templomunk felújítását, az október 10-i Kerektemplom éjszakája programjait, közösségünk várható időpontjait. Arra is felhívta figyelmünket, hogy gyűjtés indult a templom fűtésének megvalósítására. Ennek érdekében feladatult kaptuk ezen jó hír széles körbeni terjesztését. Megemlékeztünk a nyáron eltávozott Ányistikné Katica haláláról, aki családtagjain keresztül elküldte közénk jósa-gos lelkét egy nagy tálca szőlő ajándékozásával.

Együttlétünk második szívet melengető programja a Mindszenty iskola III/A osztályának köszöntése volt **Idősek Napja** alkalmából. 18 kis tanuló Újpesti Gizike tanítónénijük vezetésével kedves, tartalmas műsorral örvendeztette meg lelkünket. Versek, énekszámok, három kislány csengő hangon szóló éneke, furulyaszó hangzottak el. Egy eljátszott kis jelenetből megtudhattuk, hogy a nagymamaszerep sem mindig irigylésre méltó. Műsoruk után egy kis vendéglátás következett a nagymamák süteményeiből, amit jó étvágygal fogyasztottak a gyerekek. Mi pedig egy színes papírvirággal és egy szép könyvjelzővel gazdagodtunk „az Úr 2015. esztendejének, október havának 3. napján” felirattal.

Hálásan köszönjük a gyerekeknek és tanítónénijüknek áldozatkészségét és ajándékait, amivel széppé tették ezt a napot. Isten áldását kérjük munkájukra, életükre. Köszönetünket a gondviselő Istenhez is továbbítjuk, aki kegyelmével velünk volt a nyár folyamán is és ismét együtt lehetünk. **Kérjük a plébánia nyugdíjas testvéreit, hogy csatlakozzanak ehhez a szeretetben, imádságban összetartó közösséghez!** Imádkozunk együtt, hiszen Jézus tanítása szerint: „Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük!” (Mt 18,19-21)

Bányai Pálné

Karitás hírek

Október a vénasszonyok nyarával köszöntött ránk. Ez a Nap már szelíden melegítő, érleli a szőlőt, almát, melegíti a szüretelők hátát. „Nézelődik az ős – mert ki más is volna? – nézi, mi lenne még végezni valója.” – írja Kányádi. Mi lenne még? Természetesen a **szüret!**

A szüreti munkák és a készülődés meghatározzák az egész hónapot, mert az időjárástól és a borfajtáktól függően a szőlő betakarításának időszaka október 28-ig tart. Ez a munka a mai napig alig változott, a szüreti vigasság is egyre inkább visszatér a hagyományokhoz. Különösen a történelmi borvidékeken (Tokaj, Siklós, Sopron, Balaton) vonzó idegenforgalmi látványosság ilyentájt a bálokkal, mulatságokkal való ünneplés.

Ha nem is bállal, de egyházközösségünk is ünnepelt október 1-jén a Rozália kápolnában tartott **szüreti szentmisével**, melyet

Dr. Székely János püspök atya celebrált. Megemlékezett a szőlősgazdákról, a szüreti munkásokról és két híres szentünkről is – Lisieux-i Szent Terézről és Assisi Szent Ferencről –, akik napja október 1. illetve október 4.

Kis Szent Teréz élete igencsak rövidre sikeredett: 24 évet élt. Nem vitt végre nagy dolgokat, túlságosan egyszerű lélek volt. „Az én hivatásom a szeretet.” – vallotta. János atya szólt a ferences rend megalapítójáról is, akiről a Szentek élete című könyvben olvashatjuk: „...a mennyország szentjei között – a Szűzanya, Szent József és az apostolok után – Szent Ferenc az elsők között van.” Megkapta a történelemben elsőként saját testén Krisztus öt szent sebét, a stigmákat. Életéről film készült – Napfivér, Holdnővér –, ami Zeffirelli híres alkotása. Több róla szóló könyv közül talán az egyik legismertebb Kazantzakis: Isten szegénykéje. Szent Ferenc Naphimnusza a világirodalom remeke. A szentmisét követő agapén az egybegyűltek szívesen beszélgettek egymással és az atyákkal.

Október 6-án karitásunk is megemlékezett rövid ünnepség keretében névadónkról, Szent Ferenc boldog halálának – tranzitusának – apropóján. A kis műsort Ambrusné Terike állította össze.

Befejezésül álljon itt Szent Ferenc imája, amit a kereszttel előtt mondott: „Főlséges, dicsőséges Isten, ragyogd be szívem sötétségét, és adj nekem igaz hitet, biztos reményt és tökéletes szeretetet, érzéket és értelmet, Uram, hogy megtegyem a Te szent és igaz parancsodat.”

Recska Valéria

Vitézavatás Budapesten

Zsúfolásig megtelt a Belvárosi Ferences Templom 2015. október 3-án a vitézavatáson. Az ünnepi szentmisét Tokár János ofm. celebrálta, szentbeszéde mélyen megható volt, amit ökumenikus imádság követett.

Ezután a Főkapitány úr a rendről, az avatásról, valamint a kis kadétok beiktatásáról szólt, majd kitüntetésekre került sor. Férjem, Vitéz Szendrő Péter posztumusz a Vitézi Rend Tiszti keresztjét kapta a magyar hazáért és nemzetért, valamint a Vitézi Rendért végzett áldozatos munkássága elismeréséül, melyet én vettem át.

Az avatandó vitézek esküvétele következett. A főkapitány bal vállukat karddal érintve fogadta őket a Vitézi Rendbe, melyre így válaszoltak: *hazámat, nemzetemet szolgálom.* A vitézi cím használata törvényes, feljogosít a kis és nagy jelvény viselésére és a nemzeti úr/hölgy megszólításra. Viselkedésüket, feladataikat a vitézi kódex határozza meg.

Különös aktualitás, hogy egyházközségünkben – bár csak gyermekkorukat töltötték itt – Adamik Vivien és Kósa Zoltán Péter unokáim Vitéz Szendrő Mihály dédapa várományosaként lettek vitézek. Jómagam saját joguként.

A vitézi gondolat két nagy emberi értéket foglal magába, a vitézséget és a nemzethűséget.

Hitvallásunk: *Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban
Hiszek Magyarország feltámadásában.*

Adj a Isten, hogy sokáig ilyen szellemben éljünk, neveljük a gyermekeinket, unokáinkat!

Vitéz Szendrő Péterné

Anyakönyvi adatok

Elhunytak: Bor László	58 éves
Vörös Mihályné, Deiczó Erzsébet	89 éves
Gyurics Gyuláné, Szenczi Éva	73 éves
Márkus Ferenc	67 éves
Riba László	85 éves
Szabó Czibalmos János	71 éves
Kertész Ferencné, Stölcz Erzsébet	75 éves

Röviden...

- Októberben minden hétköznap a szentmisék előtt félórával rózsafüzért imádkozunk templomunkban. Köszöntünk minél többen együtt Égi Édesanyánkat – ezen a módon is!
- Templomunk fűtése a gázkályha javíthatatlan meghibásodása miatt már az elmúlt télen is szünetelt. Árajánlatot kértünk elektromos padfűtés megvalósításához. 910.000 Ft-ot kellene összegyűjtenünk. Már jelentős összeg összegyűlt, de még nem annyi, hogy belevágjunk a kivitelezésbe. Köszönjük az eddigi adományokat, és kérjük, aki teheti, támogassa ezt a célkitűzésünket!
- A kihelyezett perselybe továbbra is gyűjtünk Mónika családjának a megsegítésére. Megható látni, ahogy a gyermekek hozzák és kirakják kis kézműves „alkotásaikat” a jótékonyági vásárlás lehetőségét biztosítandó. Más gyermekek pedig „odahúzzák” szüleiket/nagyszüleiket, egy kis adakozást „kicsikarva”. Néha a gyermekeink tanítanak bennünket... Az áprilisi fényszínházi előadás DVD felvételének és az időnként megjelenő lekvároknak a megvásárlásával is ezen célt támogatjuk.
- Újra megszervezzük templomunkban a gyógyító imaszolgálat délutánját október 31-én, szombaton 15 órától. A ferences kishölgyek már hosszabb ideje nagy odaadással, mély lelkiürellel végzik ezt a szolgálatot – máshol is. Szeretettel hívjuk és várjuk híveinket erre a „Jelki fürdőre”!
- Újra kapható a plébánián az „Utaidat keresem” című kiadványunk. A 3. kiadás – az eddigiekhez hasonlóan – 2.500 forintért vásárolható meg, amivel a templom padfűtésének a költségeihez is hozzájárulunk.

Hirdetések, programjaink

Október: A Szalézi Rend hónapja

Rózsafüzér hétfőtől péntekig: szentmisék előtt fél órával

18. vasárnap	Missziósvasárnap Missziós gyűjtés
24. szombat	Megemlékezés Guanella Szent Lajosról: este 6 óra
28. szerda	Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra
31. szombat	Gyógyító imaszolgálat a ferences kishölgyekkel: délután 3 óra

November: A Ferences Rend hónapja

01. vasárnap	Mindenszentek ünnepe
02. hétfő	Halottak napja
05. csütörtök	Ünnepi gyászmise az elhunyt plébánosokért: este 6 óra
08. vasárnap	Szerzetesei szentmise a ferences renddel
17. kedd	Imaóra: este 6 óra
19. csütörtök	Szent Erzsébet kenyér osztása: este 6 óra
22. vasárnap	Szent Erzsébet gyűjtés

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2015. november
VIII/11. szám

*Örömök és aggodalmak... Biztató jelek és felületes vallá-
sosság...*

*Ebben a világban élünk, egyházközségünk is része ennek,
ez a kettősség ránk is jellemző. És a bőrünkől sem tudunk
kibújni.*

*A most zárult püspöki színódus helyzetértékeléséből,
Európa (az egész emberiség!) látható válságából kiindulva az
egyén is keresi a helyes utat, a menekülés útvonalát. Csak
gyakorta rossz helyen. Pedig Jézus világosan megmondta:
„Én vagyok az út, az igazság és az élet...” Jn 14,6*

Érdemes volna komolyabban vennünk...

Még egyszer a szerzetesekről

A megszentelt élet évében itt az Élő Sziget hasábjain többször olvashattunk a szerzetesekről, a szerzetességről, és különösen sokat tudhattunk meg a rendi élet elméletéről, gyakorlatáról és formáiról Klarissza nővér átfogó bemutatásán keresztül. Most a Ferences Rendhez tartozó **Ferences Világi Renddel (FVR)** és annak esztergomi történetével ismerkedhetünk meg.

A Szentszék az 1978. június 24-én keltezett Apostoli Levéllel és apostoli pecsétjével hitelesítve jóváhagyta a Ferences Világi Rend megújított Reguláját. A lelki családok között, amelyeket az Egyházban a Szentlélek keltett életre, a Ferences Család magába foglalja Isten népének azon világi, szerzetes és papi tagjait, akik felismerik magukban a Krisztus követésére szóló hivatást Assisi Szent Ferenc nyomdokain. E családon belül sajátos helye van a Ferences Világi Rendnek. Regulájának az a célja, hogy a FVR-et a mai világ adottságai között az Egyház igényeihez és elvárásaihoz igazítsa.

A FVR külön rend, saját szervezettel, elöljárókkal, de minden közösségnek van egy spirituális asszisztense az első, vagy a második Rendből, akinek a testvérek és nővérek lelki segítése a feladata.

A Rendbe való belépés lépcsőfokai:

Befogadás, azután következik a legalább egy éves képzés ideje, majd ígérettétel (fogadalom) a Regula szerinti életre.

1. A fogadalmat tevő elkötelezi magát, hogy az Evangéliumot világi módon, a ferences lelkiség szerint éli.
2. A fogadalom természeténél fogva örökös.

Az esztergomi Ferences Világi Rend rövid története a kezdetektől

Magyarországon, Esztergomban jelennek meg először a ferencesek az 1220-as években. IV. Béla király, Szent Erzsébet testvére, családjával együtt ferences III. rendi volt. Kívánságára az esztergomi ferences templomban temették el 1270-ben. Ide temetkezett felesége, és Béla fiuk is. Szent Ferenc III. rendje tehát 770 év óta működik Esztergomban, hosszabb szünetet a török kor jelentett, majd a kommunista időszak.

A rend esztergomi történetét az 1717-től vezetett protokollumok feljegyzéseiből ismerjük. Ebből megállapítható, hogy a III. rend mindvégig nagyszámú, mély lelkiségű világi közösség volt. Külön megemlítendő Kuckländer várparancsnok felesége, báró Trucklin Katalin Benigna, aki 1722-ben a templom déli oldalához Lorettói kápolnát építtetett, és gazdagon

felszereltette azt. 1726-ban a bárónőt ebben a kápolnában temették el.

A kápolna melletti teremben tartották összejöveteleiket a FVR tagjai.

A kommunista diktatúra idején, 1950-ben elhurcolták az I. Rend tagjait, a III. Rend működését pedig betiltották. A ferences atyák csak oktatásra kaptak engedélyt, sem a hívekkel sem a III. Rend tagjaival nem foglalkozhattak.

A III. Rend az üldöztetés idején sem bomlott fel, titokban, családoknál tartották összejöveteleiket, szentmiséket mondat-
tak, együtt imádkoztak.

1989-ben, a rendszerváltás évében a számban megfogyatkozott, korban előrehaladt esztergomi Szent Ferenc világi közösség újrarendezte sorait, és az atyák segítségével belekapcsolódtak a Budai ferences központtal megalakult FVR-be. 1990-ben megtörtént az első vezetőválasztás, melyet 1991-ben újabb követett, melyen megválasztották dr. Prokopp Máriát miniszternek, akinek édesanyja és az ő fogadalmas csoportja őrizte a lángot a rendek betiltása idején.

A 90-es évek vége felé az idősebbek eltávozásával és az új belépők megérkezésével 20 fő körül mozgott a közösség létszáma.

Jelenleg 9 örökfogadalmas és 3 fogadalmas tagunk van, így most közösségünk 12 fős. Összejöveteleinket általában kéthetente tartjuk, a Ferences templom igazgatójának irodájában, vasárnap délután, melyen asszisztensünk, Áron atya is részt vesz. Áldásával és közös imádsággal kezdünk. Ezt követően felolvasunk a Regulánkból és tanulmányozzuk a havonta megkapott „FORMA MINORUM” c. országos képzési levelet. Felkészülünk egy-egy nagyobb ünnepre, különösen a ferences ünnepekre, ünnepi szentmisékre, melyeken közösen veszünk részt, mint például testvéreink, a Szegénygondozó Nővérek örökfogadalmi ünnepi miséin is. A nővérek sokat segítettek a képzés időszakában és a fogadalomtételre való felkészülésben. Időnként együtt megyünk az országos ferences találkozókra, de a kis csoportunkkal külön is zarándokolunk, legutóbb például Mátraverebély-szentkúton jártunk a FVR országos találkozásán.

Csütörtökönként az egy órán át tartó szentségimádást a 9 órai szentmise után a FVR tagjai vezetik. Imádkozunk a betegekért, a papokért, a szerzetesekért, a családjainkért és azokért, akikért imáinkat külön is kérjük.

Havi egy alkalommal, első csütörtökön a rendház emeleti kápolnájában tartjuk imaórákat a betegekkel, illetve az ott elhelyezett idős lakókkal. Külön öröm számomra, hogy ott találkozhatok a Szent Anna plébánia közösségéből odaköltözött betegekkel.

A világi testvérek részesednek az Egyház egyetemes küldetésében, s mivel a fogadalmak által külön is elkötelezték magukat, azért sajátos küldetést is kapnak. Tehát fogadalmunk szerint küldetésünk az is, hogy egyházközségünkben jelen legyünk, és ferences lelkülettel segítsük és imáinkkal támogassuk a közösségeket.

Folyamatosan várjuk befogadásra ferences lelkületű testvéreinket!

Vannak érdeklődők, akikkel szeretettel foglalkozunk, segítjük őket a rend megismerésében. Két évvel ezelőtt három főt fogadott be a közösség, akik egy év képzés után ebben az évben tették le első fogadalmukat.

Ez a kis ismertető az esztergomi FVR 1990-től vezetett jegyzőkönyveinek, a bennük található visszaemlékezéseknek, a FVR Regulájának és fr. Barsi Balázs OFM Új lendület című könyvének felhasználásával készült. Balázs atya záró szavai a fent említett könyv végén a következők:

Kedves Világi Rendi Testvéreim és Nővéreim!

Ezekkel a gondolatokkal, melyeket a Regulátokhoz fűztem, az volt a szándékom, hogy felszítsam bennetek a vágyat az élet-szentség után, azon az úton járva, melyet Szent Ferenc atyánk, s rajta keresztül az Úr mutatott nekünk.

Ha így tesztek és készséggel engedelmeskedtek a Lélek indításának, akkor igazán nektek szól Szent Ferenc atyánk áldása, melyet Végrendeletében írt, s mellyel a Regulátok befejeződik: „És, ha valaki megtartja ezeket, a mennyben teljék be a magasságbeli Atya áldásával, a földön pedig teljék be az ő szeretett Fiának áldásával, a vigasztaló Szentlélekkel, az ég minden erejével és az összes szentekkel.” Amen.

Mennyei Atya! Köszönöm, hogy elvezettél a ferencesek családjába, megismerhettem a ferences lelkiületet, az összetartozás örömét, és hogy ebben az évben, **a Szerzetesek Évében tehettem le első fogadalmamat!**

*Ambrus Antalné (Teréz)
FVR tagja*

**„Jeruzsálem, Jeruzsálem,
térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!”**

(Siralmak könyve)

„Európa, Európa, térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!”- Barsi Balázs ferences atya megrázó homíliája (2015. szept. 20.) a világhálón is hallható, amelyben a jelen európai állapotokra reagál. Meghallgatását mindenkinek ajánlom, megtalálható a sümegi ferencesek honlapján, a szentbeszédék között. A menekült hullám (invázió, népvándorlás, iszlám honfoglalás/betörés – kinek-kinek a saját megítélése szerint), és a bontakozó terrorhullám felborította Európa látszólagos nyugalmát. Sokféle elemzést hallani különböző szemszögből. Mindegyikben felfedezhetünk jogos észrevételeket, részgazságokat, de úgy gondolom, Balázs atya a lényegénél ragadja meg a problémát.

Az európai társadalom és maga az ember is elveszítette önazonosságát, Istentől kapott identitását. Lemondott a Végső Igazság kereséséről a saját kis igazságai javára. Istent kizárta az életéből, helyébe önmagát ültette, önző, kicsinyes, érdekei szerint változó céljait tette élete vezérelvének. A templomok, a rendházak sok helyen kiürülnek, ahogyan a lelkek is. Az ilyen épületek eladása szimbolizálja a lelkek kiürítését is.

A könnyező Mária-ikonok Magyarországon többször, több helyen is jelzik, hogy a mi nemzetünk is hűtlen lett, idegen isteneket szolgál, ahogy a többi európai nép is. A tolerancia, a liberalizmus csapdájában vergődő, saját kultúráját és értékeit veszni hagyó, legyengült Európa kapóra jött az iszlám radikalizmus megszállott híveinek. A lavina elindult...

Ha az okokat ismerjük, akkor megláthatjuk a szabadulás, a menekülés útját is. A keresztény emberek nem elv-társak, hanem testvérek, méghozzá a közénk testesült Isten Fia által, mivel Ő mindenkinek testvére lett. Élő kapcsolatban kell tehát lennünk Vele, és az Ő törvényeihez ragaszkodva meg kell védelmeznünk Tőle kapott identitásunkat és ebből fakadó minden értékünket!

Ebben nincs alku. Nem lehet a család, a haza, a nemzet fogalmát leértékelni, tetszés szerint értelmezni. „Isten megteremtette az embert, saját képmására férfinek és nőnek teremtette.” (Ter 1,28) - a gender elmélettel ellentétben! Balázs atya gondolataiból idézve, szemezgetve nézzünk körül saját házunk táján!

Élő kapcsolat Istennel - ez a mi utunk, a szabadulás útja. De vajon eléggé élő ez a kapcsolatunk? Úgy gondolom, nem. Nem „használjuk ki” a kegyelem lehetőségeit. A sok örömteli kezdeményezés, többeket megmozgató programjaink mellett – amikről lapunkban rendszeresen beszámolunk – nem hallgathatunk el néhány kedvezőtlen tendenciát sem. Csak néhány, aggodalomra okot adó, megfontolandó jel egyházközségünk életéből – a közelmúltból:

- November 6-án a nálunk szolgáló, elhunyt lelkipásztorainkért imádkoztunk az esti szentmisében - kevesebb, mint húszan. Csak remélni tudom, hogy ez az érdektelenség inkább figyelmetlenséget, mint hálátlanságot jelent.
- A Gyógyító imaszolgálat templomunkban tartott délutánján (október 31.) egyházközségünkben alig voltunk páran. Pedig mindannyian hordozunk gyógyulásra/gyógyításra váró testi/lelki sérüléseket.
- Szentmiséink látogatottsága csökkent az idén. Nem akarunk Jézussal találkozni, legalább hetente egyszerűen?

A közelgő ádventi időben érdemes számot vetni önmagunkkal: **hogyan is állunk Istennel, testvéreinkkel, egyházunkkal?** A modernkori népvándorlás kapcsán jussanak eszünkbe Jeruzsálemet sirató Mesterünk szavai: *Amikor közelebb érve megpillantotta a várost, megsiratta. „Bárcsak te is felismernéd – mondta – legalább ezen a napon, ami békeségedre volna. De el van rejtve szemed elől. Jönnek napok, amikor sánccal vesz körül ellenséged, bekerít és mindenfelől ostromol. Eltipornak gyermekeiddel együtt, akik falaid közt élnek, és nem hagynak benned követ kövön, mert nem ismerted fel látogatásod idejét (Lk 19,41-44).* Nyitrai László

Bérmálkozásra készülő fiataljaink

2015. október 18-án a 11 órai szentmise keretében mutatkoztak be a **bérmálkozásra készüők**. A kéttucatnyi fiatal ígéretet tett a hit megőrzésére, majd a plébános atya elé térdelve megkapták a kereszt jelét a homlokukra, ajkukra és szívükre. Jelképesen meg kezükbe vették a Szentírást, amelynek életüket vezérlő iránytűvé kell válnia.

A bérmálás ünnep a közösség, a család és a bérmálkozó számára. A bérmálásra készüők elkezdik a felkészülést, hogy felvegyék a beavató szentségek közül az utolsót is, mellyel azt bizonyítják, hogy most már szabadon, szülői, családi elvárásoktól függetlenül, saját akaratukból akarnak tagjai lenni a keresztény közösségnek. A felnőtté válás ünnepére készülünk. A közösség befogadásának, növekedésének az ünnepe ez. Ünnepel a család, mert a féltve őrzött hitet sikerült átadni gyermekeinek.

Megtérésünk, belenövekedésünk Krisztusba napról napra tartó folyamat, feladat számunkra. Ennek kiemelt állomásai a szentségek felvételei. Megállunk egy pillanatra, hogy visszanézzünk elmúlt életünkre, eredményeinkre, majd előre tekintünk a jövő reménységbe. *Nemcsak a szentség felvételére készülönek, hanem nekünk, szülőknél is jó alkalom ez arra, hogy a visszatekintést, elszámolást elvégezzük, és Krisztusra tekintve új erőt kapjunk mindennapi küzdelmeinkhez. Megtartottuk vajon a bérmáláskor tett ígéreteinket? Éltünk a Szentlélektől kapott kegyelmekkel?*

Lehetőségünk nyílik arra, hogy a bérmálás előtt álló fiatalokkal együtt megújuljunk hitünkben, kinyíljunk a Lélek befogadására. Valkó Virág szülei

**Egyházközségi képviselőtestületünk idén Pannonhal-
mára kirándult-zarándokolt.** A megelőző napok borongós, ködös időjárása éppen aznap fordult derűsebbre, így ebben a

tekintetben nem lehetett okunk panaszra. Ami azt illeti, más tekintetben sem, hiszen Hirka Antal bencés atya, aki Szent Anna búcsúnkon az ünnepi szónok volt, nagy szeretettel fogadott és vezetett körbe bennünket. Személy szerint már kétszer voltam Pannonhalmán ezelőtt, mégis a már ismert látogatható részek megtekintése közben nem egy érdekességre lettem figyelmes, köszönhetően Antal atya szakértő, minden apró érdekességet elénk táró vezetésének.

A bazilika felújításának munkálatai aznap fejeződtek be véglegesen, így már teljes szépségében csodálhattuk meg a megújult templomot, sőt az altemplomban aznap elhelyezésre kerülő Szent Márton ereklyét is. A szentmisét a káptalanteremben mutattuk be, mégpedig a 2015-2016-os Szent Márton évre kiadott liturgikus füzetben szereplő frissen engedélyezett Szent Mártonhoz kapcsolódó miseszöveggel. Majd, mivel délre járt az idő, rövid falatozás következett a magunkkal hozott elemőzsiából. Ezek után megtartottuk az ilyen kiránduláson szokásos kihelyezett képviselőtestületi ülésünket, melyben a plébánia aktuális ügyeiről volt szó. Megköszönve a szíves fogadtatást, elbúcsúztunk Antal atyától, de még nem hagytuk el a települést, mert a testületi ülés után találkoztunk plébániánk három, a pannonhalmi gimnáziumban tanuló diákjával. Vezetésükkel tekintettük meg az apátság gyógynövény kertjét. Természetesen nem csak gyógynövényeket természetnek itt, van levendula ültetvény, fügefa és rengeteg másfajta fa és bokor, méghozzá kitáblázva. Valóságos erdei tanösvény ez a kert, ami a hegyoldal jó részét elfoglalja.

A kerti séta végén kellemesen elfáradva értünk a kisbuszhoz, ami egyenesen Tényőre, egy hangulatos fogadóba vitt bennünket, ahol a finom vacsora után, aminek a végén többen a sült fagyit is megkóstoltuk, még az étterem saját kis kápolnáját is megnézhattuk. Összességében úgy gondolom, hogy testileg-lelkileg feltöltődve, élményekben gazdagon tértünk haza. Köszönet érte mindenkinek: Antal atyának, aki az egészet megszervezte, László atyának aki vezetett minket, a Soförnek, aki a kisbuszt vezette, minden egyes résztvevőnek, aki jó kedvvel és lendülettel vett részt az úton. Végül, de nem utolsó sorban Istennek, akinek gondoskodó jóságát ebből az egészről kiérzeshettük.

István atya

Plébániai kirándulás a Pilisben

Plébániánk kirándulást szervezett október 25-re a Pilisbe. Két héten át a szentmiséken, majd a kirándulás hetében honlapunkon és Facebook oldalunkon is hirdettünk eseményt ismét kicsábította a természetbe egyházközségünk több családját.

A buszpályaudvarról indultunk Keszthőlcire. 10 órától részt vettünk a helyi szentmisén, amelyet László atya mondott, s amelyen a túrázók közül Gyurác Laci ministrált. A mise záró áldásában rólunk sem feledkezett meg plébános atya. A templom elől gyalogosan indultunk Klastrompuszta irányába, s közben megcsodáltuk a Pálos rend bölcsőjének tartott templom és kolostor feltárt, szépen rendbe hozott romjait, melyről jóleső érzéssel állapíthattuk meg, hogy méltó módon fogadja az erre járókat.

Néhány falat és korty elfogyasztása után a Kémény-szikla mellett haladva felmáztunk a Fekete-hegyre, majd könnyebb erdei sétával jutottunk el a Pilisnyereghez. Itt ebédeltünk a magunkkal hozott szendvicsekből, s volt pici időnk elmélkedni azon, hogy mára felváltotta az egykori szovjet vörös-csillagos emlékművet egy obeliszkre helyezett emléktábla, amely megemlékezik minden a környéken dülő harcban elesett katonáról...

Utunkat könnyű terepen folytattuk a tavaly felújított Sasfészek turistaházig. Innen a párás idő ellenére megcsodálhattuk, hogy milyen szép helyen fekszik városunk.

Az Elő-hegy, a város, a Bazilika, a Duna méltóságteljesen terült el előttünk. Az itteni pihenőt követően a vállalkozóbb kedvűek (Bégányi Gáborék) gyalog indultak Esztergomba, míg a csoport nagyja leereszkedett Pilisszentlélek határáig. Itt vártuk be a Dobogókőről érkező buszt, s indultunk vele haza.

A buszon már kezdtek leragadni a fáradt szemek, de szülők és gyerekek egyaránt jóleső fáradtságról és szép élményekről diskuráltak. Volt is miről, hiszen a huszonnyolc résztvevő között volt 5 éves kisfiú (Kopányi Norbi és Eck Bálint) és 72 éves örökifjú (Pozsonyi Árpádné, Edit néni és Ágoston Gábor bátyánk) is.

A lenyűgöző természet, a végig gyönyörű őszi idő, az együtt megtett kilométerek, kacagások, beszélgetések egyaránt az elmúlt kirándulás emlékei, és a következő túra hívogató képei. *Mi, akik ott voltunk, ígérhetjük, hogy lesz folytatás.*

Bencze László

Senior imaklub

Novemberi vendégünk dr. Török Csaba teológiai tanár volt, aki az október 4-én kezdődött *XIV. rendes püspöki szinóduson* elhangzott gondolatokat elemezte részletesen.

A szinódus nem döntéshozatali szerv, hanem egy olyan szervezet, amelyben az apostolok utódai a Szentatya tekintélye alatt keresték a válaszokat jelen esetben *a Krisztusban megélt házasság és család szépsége, hivatása és missziója az Egyházban és a mai világban* témakörben. Igyekeztek körültekintően megmutatni a házasság és a család értékeit, egyaránt figyelni a szépségekre és problémákra, és a szinódus ebben az összefüggésben fogalmazta meg véleményét a jelen helyzetről a Zárójelentésben.

A püspökök nyelvek szerint kialakított csoportokban tárgyalták fel, vitatták meg országaik helyzetét gondjait, problémáit. Természetesen más-más nehézségek merülnek fel Afrikában, Ázsiában, Amerikában vagy Európában. Ezért nem lehet egységes törvényeket, szabályokat alkotni a különböző kultúrával rendelkező országokra, mert az nem lesz működőképes.

Európában a család válságban van, a fiatalok nem kötnek házasságot, nem köteleződnek el, különböző okokból. Az emberi lélek üdvösségét szem előtt tartva, jó példával vezessük az embereket Istenhez, rázzuk fel az egyházközösséget, hogy ne csak vasárnapi keresztények legyünk. Vajon tudatosul-e a házasságban az életre szóló hűség, a gyermekvállalás fontossága? Szokásból kereszteltetik-e meg gyermekeiket, vagy valódi hitben akarják nevelni őket? A megkeresztelték közül sokan elhagyják az Egyházat, törvényeit nem tartják meg, növelik a hitetlenek számát.

Egyházunk a mi példamutatásunk, tanúságtételünk által növekedhet. Az emberek boldogságot keresik. A jó példa vonz. Ha a hitet megéljük a Szentlélek segítségével, mi magunk is nyertesek leszünk, családjaink növekszenek, boldogulnak. Az ember csak akkor lesz házasságra alkalmas, ha felismeri, hogy házasságát Istentől kapta ajándékba. A szinódus tudatosan törekedett a házasság és a család értékeinek megmutatására. Hangsúlyozta a plébániai közösségek megnövekedett szerepét ezen a téren. A házaspárok és a családok álljanak az ifjú házások mellé, kísérik, segítsék őket.

A Zárójelentés kiemeli, milyen fontos, hogy közösségként éljük meg a hitünket, ebbe nőjenek bele a fiatalok, így kapják meg a házasság és család eszményét. És ne maradjanak magukra krízis esetén sem.

Csaba atya tovább taglalta a szinóduson elhangzottakat. Előadását, útmutató, értékes magyarázatait nagy érdeklődéssel hallgattuk, követtünk. Köszönjük! Örültünk, hogy vendégünk volt.

Vodicskáné Mária, Ráczkyné Zsuzsa

„Megemelte az angyalok”

Találkozásaink emberekkel, dalokkal, művészeti alkotásokkal gyakran véletlenszerűek. Valóban? Gondolkozzunk ezen el egy kicsit!

Évekkel ezelőtt megszólítottak: „Lenne kedved írni az Élő Szigetbe?” Véletlen? Azóta, örömmre, többször is leírom gondolataimat. Van, amikor nehezebb, van, amikor könnyebb. Általában az a bajom, hogy sok ötlet, téma kavargó a fejemben. Nehezen találom meg az igazán fontos mondandómat. Most érzéseimről és találkozásaimról, de leginkább a **mindennapi imáinkról** fogok írni.

Templomunkban az októberi napokon a *rózsafüzér* imádságot együtt imádkozhattuk. Fontos a hely, mert erre már fizikailag is készülünk. Ahogy közeledünk a templom felé, lassan elhagyjuk a napi gondokat, belépve Máriával vagyunk. *Az ima erejét sokszor megtapasztaltam.* Többször kértem a hozzám közelieket közös imádságra, ha komoly baj fenyegetett. Köszönöm nekik, hogy segítettek abban, hogy a Jó Isten meghallgasson, és akarata szerint segítsen, döntsön. Tudom, hogy van olyan rokonom, aki naponta imádkozik értem. Ez nagyon jó érzés.

„*Imádság a sebészetben*” című kiállítás hetekkel ezelőtti magányos élményem volt. Rokonomat és barátnőmet megkértem, hogy nézzék meg velem. Nekem újra nagy élményt jelentett. Unokahúgomnak is sokat mondott a kiállítás, míg barátnőmnek nem tetszett. Miért akartam újra látni? Miért akartam másokkal együtt megtekinteni? Mert *hitemet, és amit az imáról gondolok, a művészet eszközével megerősíteni véltem.* Dr. Csókay András idegsebész és Muhari-Papp Sándor Balázs kiállítása vallomás az imádság, a tudomány, a művészet egységéről. A képek szavak nélkül vallanak arról a mély hitről, amellyel a két kiállító rendelkezik. Az idegsebész személyes tragédiáját – 10 éves fia halálát – méltósággal tudja viselni. A kiállításokon való vallomása az ima és a hit erejéről, a könyve, megerősít bennünket abban, hogy képesek legyünk az isteni akarat elfogadására. „*Elég, ha van hited, és elfogadod Istent. És inntől kezdve minden út az Ő útja lesz, mi pedig az Ő csodáinak az eszközei.*” (Coelho) Hatottak rám a pontos, precíz anatómiai képek, amelyek a műtőben, vagy a boncteremben készültek. Az olajfestmények színgazdagsága, fényképszerűsége, a több képen megjelenő imára kulcsolt kezű emberek, a belőlük áradó mély hit, lenyűgözött. Az Atya több képen megjelenő keze, a mindenség és benne a mi teremtésünket, életünket óvó szeretetét jelenítette meg nekem.

„*Ne feledd, hogy az Istenhez vezető első, közvetlen út az imádság. A második, közvetlen út a boldogság.*” (Coelho) Novemberi napsütés, séta a Kis-Duna partján. A Duna medre levelszönyegtől tarka, az alacsony vízben huncutul játszik a fény. A gáton haladva egyre több fa borul fölem. A leveleken sejtelmesen szűrődik át a fény. Zenét vélek hallani: „*Kösz, jól vagyok, megemelte az angyalok.*” Érzem, hogy az élet nyújtotta boldogságtól valóban „megemelkedtem”. Presser Gábor évek óta a kedvencem. 2008-ban, amikor a pészmekezem kaptam, nagyon sokat hallgattam ezt a dalt. Kérlek, hallgasd meg egyszer te is!

Pazsiczky Mariann

Anyakönyvi adatok

Kereszteltük: Gyurácz-Németh Benedek

Adventi triduumunk a belvárosi templomban lesz, melynek homíliáit **Bíró László püspök atya** mondja. **Téma: Irgalom a családban.** Szeretettel hívjuk híveinket, minden esztergomit és környékbelit december 10-11-én az este 7 órai, 12-én pedig a 10 órai szentmisére.

Röviden...

- Köszönettel és hálával tájékoztatjuk híveinket, hogy sikeres volt a padfűtés megvalósítására szervezett gyűjtési akciónk, különösen is köszönjük egy ismeretlenséget kérő adakozónk támogatását, aki a szükséges összeg felét biztosította. A munka elkezdődött, mire a nagyobb hideg megérkezik, el is fog készülni. A padfűtés a középső két padsort érinti, és három padsoronként lehet bekapcsolni. Ez talán a helytelenül beidegződött helyfoglalásunkon is módosít: talán a hátsó sorokból előbbre „költözünk” a fűtött elsőbe ☺
- Egyházunk, egyházközségünk anyagi támogatása kötelességünk. Évente többször van központi szándékra gyűjtés, most vasárnap (nov. 22.) éppen a karitás céljaira, de így év vége felé ne felejtszünk el az **egyházközségi hozzájárulásunk** rendezéséről sem. Mint ismeretes, az ajánlás szerint ez éves jövedelmünk 1%-a. Az idén is megszervezzük a tartós ételmisszer gyűjtést, amibe a gyerekek is bekapcsolódhatnak, hogy a nehezebb sorsú testvéreinket itt a szűkebb környezetünkben karácsony előtt egy kis ajándékkal támogathassuk.
- Az idén is szervezzük a „Szállást keres a Szent Család” adventi ráhangolódásunkat. Szeretettel biztatjuk híveinket a részvételre, hiszen – ahogy a korábbi beszámolókból is látjuk – szép élmény, hasznos „időtöltés” ezen régi hagyomány gyakorlása. Jelentkezni a szervezés miatt szükséges, ezt a sekrestyében tehetjük meg.
- Az Irgalmasság Éve december 8-án, a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén veszi kezdetét a Szent Péter-bazilika Szent Kapujának megnyitásával. Főegyházmezejünkben erre december 13-án kerül sor három bazilikában, nálunk Esztergomban a 10.30-kor kezdődő szentmisében Snell György püspök úr nyitja meg a szentévi kaput.

Hirdetések, programjaink

November: A Ferences Rend hónapja

- 22. vasárnap Szent Erzsébet gyűjtés
- 23. hétfő Gyázmise Számord Ignác atyáért reggel 7 óra
- 25. szerda Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra
- 28. szombat Zsinati nap

December: A Jezsuita Rend hónapja

Rorate szentmisék hétfőtől csütörtökig reggel 6 órakor

- 06. vasárnap Mikulás műsor: délelőtt 9 óra
„Szent Anna könnyei” szentmise: 11 óra
Tartós ételmisszer, játék, könyv, csoki gyűjtés
Szerzetesei szentmise a jezsuita renddel
- 08. kedd Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
- 15. kedd „Szállást keres a Szent Család” ájtatosság elindulása
Imaóra: este 6 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadványt támogatta: Vodicska Ferencné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2015. december
VIII/12. szám

Új egyházi évet kezdtünk, Jézus megtestesülését, születésnapját ünnepeljük. Az irgalmasság arca megjelent az emberek között...

Az elmúlt évben a szerzeteseken keresztül akartunk Istenhez közelebb kerülni, most Urunk végtelen szeretetében szeretnénk elmerülni. Visszatekintünk, hogy észrevegyük a sok – egymás által is kapott – ajándékot, és számba vesszük gyarlóságainkat is, hogy letehesük az Ő keresztje alá...

Zsinatunk után...

Egyházközségünk lelki megújítása, a megújulásunk folyamatos feladatunk. Időnként érdemes megállnunk, végiggondolni, hol is tartunk. 2013-ban egy alaposabb helyzetelemzéssel, tervezéssel - egyházközségi zsinattal - vizsgáltuk meg plébániánk életét. Ezt folytatjuk az évenként megszervezett zsinati napunkon. A két évvel ezelőtt létrehozott munkacsoportok szerinti áttekintés jó váznak bizonyult, felöleli a legfontosabb területeket, témákat.

Bár a november 28-i „tanácskozásunk” nyitott volt, hívtuk is jó előre az érdeklődő híveket, karitásunk és képviselő testületünk tagjain túl nem volt számottevő jelenlét.

László atya bevezetőjében az induló Irgalmasság rendkívüli szentévről tájékoztatott, elmélkedett. Isten igazságos és irgalmas – e kettő tulajdonságát együtt kell szemlélnünk. A tékozló fiú történetéből látjuk, hogy az irgalmas atya elengedi lázongó fiát, lehetővé teszi, hogy saját (keserű) megtapasztalása vezesse vissza hozzá. És a fiú visszajön. Ha az ember kizárja Istent, kizárja a visszaút lehetőségét is. Ferenc pápánk az Irgalmasság arca című bullájában összefoglalja számunkra keresztény hitünk misztériumát. Ez az írás olvasható az interneten, illetve elérhető füzet alakban - hamarosan plébániánkon is. A meghirdetett rendkívüli szentévet plébániai programjainkkal tervezzük méltó módon ünnepelni, az irgalmasság gondolatát elevenen tartani.

A hitoktatás a kötelező iskolai hittan/erkölcstan választhatósággal átstrukturálódott. A plébániai hittan sajnos kifut, az elsődözők és béralkalmazók túl alig van. Ez nagyban rontja a gyerekek plébániához/templomhoz kötődését, - kihívást jelentve egész közösségünknek... A területünkön lévő iskolákban megoldott az órarend szerinti hittan. A Babits iskola kivételével jó az együttműködés. A hittant választók és a hitoktatók száma is megfelelő. Sajnos nem sikerült előre lépni az egységes hittan tanterv és a szemléltető anyagok beszerzése, beszerezhetősége terén.

Karitás csoportunk megújult és felvette Assisi Szent Ferenc nevét. Odafigyeléssel, szeretettel és gyarapodó tapasztalattal végzik szolgálatukat. A szociális kerekasztal kezdeményezést – az idei év kihagyása után – folytatni kell, együttműködést keresve Esztergom hasonló célú szervezeteivel és a város házával is.

Ifjúságunk helyzete a legégetőbb: egy maréknyi középiskolást tudunk csak elérni. Karizmatikus, elkötelezett, agilis vezető híján nehéz a megszólítás, aktív csoport kialakítása. Beindult viszont a kamaszklub – főleg más plébániákhoz tartozó gyerekekkel – szombat esténként, felnőtt felügyelettel. Az 1Út zenekar szolgálata a hónap utolsó vasárnap esti szent-

miséjén sok fiatal becsal a templomba. Fontos lenne ezen nyitásainkra ráépíteni, ezen betérőket valahogy itt marasztalni!

Plébániánk **média** helyzete – legalább is városi szinten kielégítő, bár ismerjük a hiányosságokat. Honlapunk felújítása hosszabb ideje húzódik – de az aktualitások naprakészen megtalálhatók rajta. A templomi szórólapot, ismertetőt is régóta tervezzük. Újságunk elismert és ismert, most pótlólag kért teljes sorozatot belőle az Országos Széchényi Könyvtár és a városi könyvtár – úgy gondolják (magam is ezt vallom) –, helytörténeti dokumentumként érdemes megőrizni az utókor-nak. Köszönet „újságíróinknak”!

Családközösségünk immár kétfelé oszlott (bár lennének többen is!). Tartalmas programokkal, hasznos időtöltéssel igyekeznek vonzóvá válni, nyitni a távolabb lévők felé is. Örvendetes, hogy újra működik Baba-mama klubjuk.

Iskolánk gyerek létszáma az utóbbi években folyamatosan nőtt, lassan teremhiánnyal szembesülünk. A hitre nevelés fontos helyszíne. A gyerekek megjelennek közösségeink programjain is (anyák/apák/idősek napja, családi nap). Nagyon népszerűek a gyermekmisék, ahova a mindszentyeseken kívül sokan jönnek a városból is.

Gazdasági helyzetünk stagnál, néha hullámszik, amit híveink az év végi beszámolókból követhetnek. Örvendetes, hogy elindult templomunk felújítása (főleg egyházmegyei támogatással). Célgyűjtésünk eredményeképpen fűtött padokon ülhetünk.

Liturgikus ügyben több dolog megvalósult, de van, ami elhalt. Nagy gondunk, hogy nincs ministránsvezér. Felnőtt énekkarunk is létszám gondokkal küzd. A templomi etikett – bár írott formában kifüggesztettük a hirdetőtáblára, szóban többször felhívtuk rá a figyelmet – két vonatkozásban eddig még nem honosodott meg nálunk: **kívánatos lenne, hogy mindig kettes sorban menjünk áldozni, és nem a sort keresztezve helyre menni. A másik: a békejobb az oltártól indul (kivéve, ha nincs ministráns). Várjuk meg míg a ministráns hozzánk ér, és csak közvetlen padszomszédunknak adjuk tovább a kézfogást! A tapasztalható forgolódás, esetenként mázskálás sokakat zavar.**

Összességében elmondható, hogy egyházközségünk folyamatosan fejlődik. Sokan „veszik az adást”. A kritizálóktól pedig meg szoktam kérdezni: Te mit teszel, hogy a kifogásolt dolog jobbra váljon? **Az Egyház mi vagyunk - így együtt.**

Erdő Péter bíboros úr összehívta a **Pasztorális Tanácsot** december 5-re. Az ott elhangzottakból néhány dolgot ismeretek a kedves Olvasókkal. Először a most induló Irgalmasság rendkívüli szentévről osztotta meg gondolatait a Bíboros atya. Ahogy ott is történt, érdemes felidézni az irgalmasság cselekedeteit.

Az irgalmasság testi cselekedetei:

Az éhezőknek ételt adni, a szomjazóknak italt adni, a szegényeket ruházni, az utasoknak szállást adni, a beteget és a börtönben levőket látogatni, a halottakat eltemetni.

Az irgalmasság lelki cselekedetei:

A bűnösöket meginteni, a tudatlanokat tanítani, a kételkedőknek jó tanácsot adni, a szomorúakat vigasztalni,

a bántalmakat békével tűrni,
az ellenünk vétkezőknek megbocsátani,
az élőkért és holtakért imádkozni.

Ez a felsorolás lelkitükörünk alapját is képezheti – az itt megfogalmazott elvárásokkal már az Ószövetségben is találkozunk. Napjainkra fájdalmasan aktuálissá vált, néhány konkrét példát is említett a bíboros atya: Afrikában artézi kutak fúrásával segítenek a szomjazóknak, a menekült táborokban élő gyermekek évekig kimaradnak az oktatásból (tudatlanok tanítása), az éhezés, a nyomor problémái sokféle, a migráció generálta számtalan nehézség. Bőven van tennivalója az egyháznak, de az egyénnek is ez ügyben.

A most lezárult püspöki szinódus kapcsán hallottunk pár gondolatot az új házassági peres eljárásról. Válás, bontóper továbbra sincs. Csak az érvénytelenség kimondása történhet meg kellően indokolt esetben. Ha a bizonyítékok egyértelműnek látszanak: a felek egybehangozón kéri, a bizonyítékokat összegyűjtik (beadványukhoz mellékelik), lehet kérni a gyorsított eljárást. A perek előkészítése lelkipásztori feladat: szaktanácsadással, lelkiállapotukban megrendült felek segítségével, támogatásával.

A szinódus fő gondolata a családpsztoráció volt. Ajánlása alapján nagy szükség van a plébániai családközösségek létrehozására, megerősítésére. Feladat ezek szervezése, vezetése, támogatásukhoz képzések létrehozása. Azután ezen élő közösségek bevonása a katekézisbe, jegyes oktatásba, válságba került házaspárok kísérésébe stb. Szekularizálódó világunkban ez nagyon fontos missziós szerep, tanúságtétel, jel! (*Korunkban sokkal nagyobb szükség van a tanúkra, mint a tanítókra – VI. Pál pápa.*)

Megújul a képviselőtestületek szabályzata – ez az újonnan választott testületekre vonatkozik majd. Kiadása a jövő év elején várható. A mai viszonyoknak és természetesen az egyházi joggyakorlatnak megfelelő megszövegezésben újra hangsúlyt kap a korhatár, a szentségektől nem eltiltott életállapot, aktív bekapcsolódás az adott egyházközösség életébe, helyben lakás, a fiatalítás.

Németh Tamás építész-tervező beszámolt a főegyházmege területén folyó építési/felújítási munkákról, tervekről. Budapesten: A Regnum Marianum Damjanich utcai komplexumát konferencia központ és számos egyházi/közösségi funkció számára teljesen felújítják. A Bakáts téri templom felújítása is soron következő feladat. A Vörösmarty utcai egyházi ingatlan funkcióját még keresik, de felújítása sürgősen szükséges.

Esztergomban is folyik két fontos beruházás: a szegényházi kápolna és épületegyüttes felújítása folyamatban van – Székely János püspök atya eredményes „lobbizása” kiegészítette a főegyházmegei költségvetést. Itt cigánypasztorációs központ létesül. A PPKE esztergomi kollégiuma (lánykori nevén a Tanítóképző Főiskola) évek óta csekély kihasználtsággal üzemelt. Most a Szent Adalbert Központ szálláshelyeinek bővítése érdekében felújítási, komfort emelési munkálatok folynak.

A főegyházmege többször is benyújtotta felújításra váró komplexumainak listáját az illetékes minisztériumok felé, a közhasznú, társadalmilag fontos célkitűzéseket is megjelölve. Várják a pályázatok kiírását és majd azok kedvező elbírálását. (A Kerek templom felújításának folytatásához is szükséges lenne megfelelő támogatási háttér.)

Écsy Gábor atya a Katolikus Karitás migrációval kapcsolatos ténykedéséről adott tájékoztatást – felhívva a figyelmet az általuk tapasztaltak és néhány, ilyen-olyan érdekektől vezérelt és működtetett média, különösen is az EU-vazallus média által közvetített „tények” közti ellentmondásokra. A migráns problémának sok olvasata lehetséges, teljesen tisztán

látni szinte lehetetlen. Úgy tűnik az EU vezetése és polgárai közt a migráció megítélésében egyre mélyül a szakadék.

Nyitrai László

Roráté

„Olyanok ilyenkor a csillagok, mint az álmos gyerek szeme. Kicsit hunyorognak, és még nem tudják: sirásra, vagy nevetésre nyiljanak-e, avagy aludjanak tovább. Hát, csak pislognak. Enyhe az idő, a szél csak a kerítések mellett lézeng, ámbár elég hűvösen.” Így kezdi szépséges írását Fekete István a rorátéről. Története szívszorítóan mai is lehetne. Két, haragban lévő régi barát, a hajnali mise után újra szeretettel fordul egymás felé.

Szeretem az adventi időszak hajnali miséjét. Sok éven át édesanyámmal együtt jártunk a templomba. Volt, hogy didegelve készültünk, mert a töltős kályha már nem adott meleget, kint pedig kemény tél volt. Aztán már kényelmesebben éltünk, nem fáztunk reggelente és egyre enyhébbek lettek a telek is. Most otthonról egyedül indulok, de a templomi homályban látom, hogy unokatestvéreim is eljöttek a rorátéra. Odaültek, ahol gyermekkorukban a nagymamámmal szoktak. Mivel az első sor volt nagymamám kedvenc helye, és unokahúgaim kedves szép arcú lánykák voltak, bizony a ministráns fiúk oda-oda nevettek. Ilyenkor a nagymama dühös pillantásai nem maradtak el. Egyik unokahúgom fiai már majdnem felnőttek. Szívesen ministrálnak a hajnali misén. Édesanyám, nagymamám, ugye büszkéek vagytok ránk?

Templomunk főoltárának képe egy olyan családot ábrázol, ahol Jézus édesanyja és nagyszülei vannak jelen. Úgy ahogy a mi életünk is szüleink, nagyszüleink értékeinek folytatását jelenti. Sokat gondolkodom a napokban azon, hogy milyen mélységei vannak az anya gyermek kapcsolatnak.

Mária is ábrándosan várakozott gyermeke megszületésére? Gondolt közben arra, hogy milyen nehéz lesz az élete? Azt hiszem, nem. Csak várakozott az eljövételre, tiszta lélekkel, az anyák közül egyedül, az áteredő büntől is tisztán. Gábiel angyal szavai, mint földi anyát, zavarba ejtették Lukács evangéliuma szerint. A meglepetés után alázattal elfogadta az Úr akaratát. Mária minden olyan tulajdonsággal rendelkezett, mint bármely földi anya. Meglátogatta várandós rokonát, Erzsébetet, egy darabig nála időzött. Megszületett gyermekét pólyába takarta és jászolba fektette. Az angyali jelenésre elindult, látogató pásztorok szavait az Üdvözítő érkezéséről mélyen a lelkébe véste.

Tiszteletben tartotta Mária a szokásokat, az akkori törvényt. Nyolcadik nap a Jézus nevet adták a gyermeknek, majd a tisztulás napjai után, Mózes törvénye szerint Jeruzsálembé vitték, hogy bemutassák az Úrnak. Simeon és Anna szavait a templomban csodálkozva hallgatta. A 12 éves eltűnt Jézus miatt Ő is aggódott. A kánai menyegzőn, a már felnőtt Jézus, az első csodáját Mária kérésére teszi meg. Jézus keresztye mellett ott állt anyja. Simeon szavai értelmet kapnak: „a te lelkedet tör járja át.” Jézus utolsó szavaival gondoskodik az édesanyjáról. Ma Törökországban van Efesus, amely közelében Selcukban hódolatot tehetem Mária utolsó lakóhelyén, ahol János támogatásával imádkozó csendben töltötte utolsó éveit.

A roráté hajnali mise, vagy angyali mise, vagy aranyos mise. Advent első napjától, karácsony első napjáig tartott hajnali szentmise Szűz Mária tiszteletére és Jézus eljövelele utáni vágy kifejezésére. „Rorate coeli” - harmatozások egék - ezek a mise bevezető szavai, ebből alakult a roráté elnevezés. Angyali misének azért nevezik egyes helyeken, mert elimádkozzuk az angyali üdvözlötet.

Pazsiczky Mariann

Családos délután és adventi kézműves foglalkozás

„Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” Mt 18,20

Közösségünkben felmerült a gondolat, hogyan tudnánk közelebb hozni azokat a családokat egymáshoz, akik hétről hétre vasárnaponként találkoznak a templomban, de különösebb kapcsolat nincsen közöttük, csak egy-egy gyors köszönés.

Második éve minden hónap harmadik vasárnapján egyházközségünk családjaiért ajánlja fel László atya a 9 órai szentmisét. Úgy gondoltuk, ezeken a napokon családos délutánokat szervezünk, melyre meghívunk mindenkit, aki nyitott az ismerkedésre, a vidám, közös együttlétekre. Novemberben második alkalommal került sor erre.

Rövid énekkel és imával kezdjük ezeket az alkalmakat, utána ki-ki kedvének megfelelően társasjátékozik, pingpongozik, csocsózik vagy beszélget. A családi jelleghez hozzájárult az is, hogy a családok hoznak otthonról egy kis süteményt, innivalót, melyet közösen fogyasztunk el. Úgy láttuk, hogy kicsik és nagyok egyaránt megtalálták a nekik tetsző elfoglaltságot és társaságot. Nem csak egymással, hanem plébánosunkkal, László atyával is volt alkalmuk beszélgetni a családoknak, hiszen ő is csatlakozott hozzánk. Gitározással, énekkel és egy imával zártuk a délutánt. Mindenki boldogan, élményekkel teli ment haza.

December 6-án, Mikulás napján, idén is megrendezésre került a már hagyományosnak mondható **adventi kézműves foglalkozás** a plébánián. Az emeleti hittantermek egyik felében folyt a munka, a másik felében tea, házi sütemény várta a gyerekeket. Lehetőség volt karácsonyi üdvözlőlapokat, díszes szalvétagyűrűt, angyalkát, hűtő mágneset, spatulából betelehet, narancsból méces tartót, tortapapírból karácsonyfádszeket és persze az elmaradhatatlan mézeskalács templomot készíteni. Külön öröm volt, hogy idén is édesanyák és édesapák egyaránt részt vállaltak egy-egy asztalnál.

Sokan eljöttek, gyerekek és felnőttek egyaránt jól érezték magukat. Jó volt látni a szorgos gyermekkezeket, a boldog, csillogó szempárokat, ha elkészültek egy-egy alkotással. A műveken kívül a szeretet, a közösségi együttlét örömteli pillanatait is magukkal vihették a családok.

Reméljük, ezek az alkalmak is segítenek abban, hogy a templomunkba járó családok megismerkedjenek és közelebb kerüljenek egymáshoz és az Úrhoz egyaránt.

Erősné Csató Veronika

Postaládánkba érkezett:

Karácsonyra készülődve jutott eszembe: *Tempora mutantur et nos mutamur in illis - változnak az idők és mi is változunk benne.* Más lett körülöttünk a világ, más az életvitelünk, a viselkedésünk, mások a szokásaink.

Novemberben külső világunk az elmúlásra emlékeztet, de minden elmúlásban benne van az új élet lehetősége is. Advent a várakozás, az Úr eljövételének ideje. Ünnepre készülünk: „Téged vár a népek lelki sötétsége, Isten”- így szól az ének. A mai világunkat látva, egyre nagyobb sötétséget tapasztalunk hitben, lelkiekben, emberségben, szeretetben. Régmúlt karácsonyünnepek hangulata idéződik fel bennem: a hajnali misék áhítata, a szöszmötölő titkok ideje, az éjféle misére hívó hangrangsó.

Változnak az idők! *Hová lett a készülődés öröme?* Rohanás, cipekedés, esztelen vásárlás maradt. (Vajon mindenkinek megvettem az ajándékot?)

Alljunk meg egy percre és gondolkodjunk! Mire jó ez? Meddig bírjuk ezt az elgépiesedett, kötelező teherré vált ajándékozást, egymás túllicitálását? Nem lehetne visszatérni a szerényebb, de jobb szívvel adott és jobban megbecsült aján-

dékozáshoz? Miközben tárgyi javakban gazdagítjuk egymást, érzelmi egyre szegényebbek leszünk. Hiába hasonlít a fa alá rakott ajándékalmaz a kirakodóvásárhoz, az öröm mégis kevesebb. **Adjunk egymásnak több szeretetet ajándékul!** Ne csak karácsonykor, hanem a közönséges hétköznapokon is. Több figyelmet, odafigyelést, jó szót, kedvességet, jó szándékot. Ezek mintha hiánycikkek lennének elbizonytalanodott világunkban. Hiányuk egyre nyomasztóbb.

Divat lett manapság a nosztalgia, a retro. Van amikor felesleges, de néha nem árt. *Ha régmúlt karácsonyok békességes, szelíd, csendes hangulatát idézzük vissza felgyorsult, egyre nehezebb életünkbe – csak nyerhetünk vele: egy szusszanásnyi nyugalmat, kisimuló ráncokat a homlokon, feloldódást, megpihenést.*

Kurucz Lórántné

(Szívesen fogadjuk a kedves Testvérek írásait, s biztatunk mindenkit, hogy közérdekű gondolataikat küldjék meg „postaládánkba!” Szerk.)

Rózsafüzér Társulatunk december 2-án, a titokcsere napján év végi megbeszélést és kiértékelést tartott a plébánia hittantermében. Kevés kivétellel mindnyájan részt vettünk az ünnepi eseményen, amely különleges meglepetést hozott.

2012. december 8-án a Hit évében alakultunk meg. Azóta több társunkat a Mindenható magához hívta, ennek ellenére az induló 27 fő mára 31-re bővült. A három év elmúltával úgy érezzük, felnőttünk és összekovácsolódtunk ehhez az Istenhez közelebb vivő, felemelő, magasztos feladathoz. Elérkezett az idő, hogy a kapott kegyelem segítségével társulatunknak neve is legyen. A mai napon felvettük templomunk és plébániánk nevét, ezentúl **Szent Anna Rózsafüzér Társulat** vagyunk. A nagy eseményhez jelképesen „keresztelői ajándékot” is kaptunk: egy hófehér gyöngyökből készült rózsafüzért, amelyet vezetőnk, Szendrőné Erzsike készített mindannyiunknak. Ezen a megszentelt olvasón fogjuk mondani a hagyományos imát – kis változtatással, belefoglalva Szent Anna nevét, az ő segítségét is kérve. Ezt először közösen el is imádkoztuk a szintén ajándékba kapott szöveg alapján. Köszönjük Erzsikének évek óta tartó áldozatos fáradságát. Isten kegyelme legyen további munkáján is!

A hivatalos program után kötetlen, baráti hangulatú, vagy inkább testvéri beszélgetés következett, amihez a sütemények változatos kínálata szolgált finom tea és Patkó Feri kiváló házi bora kíséretében. (Feri éppen a névnapját ünnepelte, Isten éltesse sokáig!)

Köszönjük Szent Annának, szeplőtelenül fogantatott leányának, az ő szent Fiának, Jézus Krisztusnak kegyelmét. Kérjük, segítsék társulatunkat, hogy dicsőítő és kérő imáinkkal továbbra is hozzájuk folyamodhassunk. Szent II. János Pál pápa így írta: „A rózsafüzér elkísért engem örömben és megpróbáltatásokban egyaránt. Sok-sok gondomat bíztam rá és mindig bátorítást kaptam benne.”

Harmatozzatok egek és hirdessétek a Megváltót!

Elérkeztünk ismét az új egyházi év egyik legszebb időszakához, amikor lelkünket megmozdítja ez a felszólítás: közeledik a Megváltó születésnapja, a karácsony!

Nyugdíjas közösségünk ilyenkor elkészíti a Jézus-várás szimbólumát, az adventi koszorút. November 28-án örömteli hangulattal kezdünk hozzá koszorúink elkészítéséhez, amihez a friss fenyőágakat Patkó Ferenc ajándékozta. Szendrőné Erzsike gyertyákkal és lila szalagokkal segítette munkánkat. Mindkettőjüknek hálás köszönet érte. Boldogan szemléltük alkotásainkat, amikor megérkezett László atya az aznapi egy-

házközségi zsinat szünetében. Adventi gondolatai tolmácsolásával kérte, hogy készítsük elő szívünket Jézus születésének ünneplésére egymás iránt szeretetben, imádsággal, áldozatvállalással. Ehhez áldott előkészületet, várakozást kívánt. Beszéde után sor került a koszorúk megáldására és az első gyertya meggyújtására. A várakozás fényét egymásnak továbbadtuk, és hoztuk haza otthonainkba, amelynek növekedése hétről-hétre közelebb visz Jézus karácsonyi fényének megünnepléséhez.

László atya távozása után vidám beszélgetéssel, adventi versekkel, énekekkel ünnepeltünk tovább. Kérjük Mennyei Atyánkat és a Szeplőtelen Szűzanyát, segítsék, hogy a megszülető Istengyermeget szívünkbe fogadjuk. Kovács András írja Várakozás című versében:

Ó, kicsi Jézus, szülessél meg bennem, / Az idei évben oly kevés a jó, mit tettem. / Olyan fájdalmasan szürkék még a napok, / De én, Jézusom, várom hajnalod!

Bányai Pálné

Add tovább!

November Csokonai Vitéz Mihály szerint: „A borongós égnek sűrű felhőzése, házba zárt szívünknek kedvtelenedése.” A 18. századi nyelvújítók novembernek a „gémberes” szót javasolták. A mi szívünk azonban nem kedvtelenedhet el, és a kezünk sem gémbereghet, mert nekünk ekkor indul a **karitás** hajrá!

November 19-e Erzsébet-nap. Ilyenkor a szentmise után rövid kis műsorral emlékezünk a szentre, s osztjuk ki a „kötevényében rózsákká vált” kenyeret. Szent-Gály Kata: Erzsébet című versét Hetényi Bálintné a tőle megszokott magas minőségben mondta el: „Szolgál másokat, amerre áthalad, ő így szeret.” Gyurácz Német László éneke és Antalics Imre szavai zárta a rövid ünnepséget, majd László atya megáldotta a kenyeret, és karitásunk tagjai kiosztották a híveknek. Fogadjuk meg Walter E. Isenhour szavait:

„Ha Isten meghallgatta imád, / S az égből áldást küldött le rád, / Ne tartsd meg csak magadnak, / Míg mások sírnak, jajgatnak.

Add tovább!”

Recska Valéria

Egyházközségünk első **Baba-mama klubjának** csemetéi óvodások lettek, nekünk meg a nyáron születtek kisbabáink, így elhatároztuk Gyöngyössel, hogy folytatjuk az összejöveteleket. Szeretettel várunk minden kedves édesanyát három évnél fiatalabb kisgyerekével a plébániára – **keddenként 10 órától délig.**

A találkozások öröme mellett bátorítjuk, megerősítjük, segítjük egymást meglátásainkkal, már megszerzett tapasztalatainkkal. Alkalmanként tornázunk, megmasszírozzuk a kisbabákat, mondókázunk, énekelünk, vagy éppen gitárkísérettel ringatózunk. Most adventben a nagybacsákkal - igen jó hangulatban - kifestegettük a gipszből készült betlehemeket.

Terveink között szerepelnek még Duna-parti közös séták, játszótérezés, tavaszi kirándulás, keresztútjárás és természetesen baba-mama fotózás is. Az évad vége felé szeretnénk együtt megcsodálni azokat a fényképeket, videó-felvételeket, amiket mindenki otthon készített a családjáról.

Klubunk nem titkolt szándéka, hogy ne csak mi, édesanyák töltsük örömmel közösen a heti két órát – esetleg a foglalkozásokon túl többet is, hanem segítsük elő ezzel azt is, hogy kicsinyeink baráti társasággá cseperedhessenek.

Áldott karácsonyi ünnepeket kívánva várunk szeretettel közénk minden érdeklődőt.

Kopányiné Mónika

Újságunk olvasói nevében hálásan köszönöm szerzőink munkáját, tanúságtételét, az anyagi támogatást és mindenki segítségét, ami biztosítja lapunk rendszeres megjelenését!

„Uram, én méltó nem vagyok,

de mondom a szót, melyet szólnom adatott.” T. S. Eliot

Nyitrai László

Röviden...

• Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén közösségünkben többen fogadalmat tettek, hogy egy-egy veszélyben lévő magzatért 9 hónapon keresztül imádkoznak. (L.: márciusi számunk). Ezen **lelki adoptáció** záró liturgiája december 28-án 16.30-kor lesz templomunkban. Erre hívjuk a fogadalmat tevéket és minden testvérünket.

• Egyházközségünk kis betege, Mónika súlyos műtéten esett át. Továbbra is nagy szüksége van közösségünk imaháttérére. A számára gyűjtött adományainkat László atya havonta továbbítja a családnak, még karácsony előtt átadja az addig összegyűltet is. Továbbra is kérjük híveink támogatását – mindkét területen!

• Koronkai Zoltán atya, aki egyházközségünkben/templomunkból indult jezsuita szerzetes, 27-én az esti szentmisét nálunk mutatja be. A szerzetesek évében e hónapban a jezsuitákért imádkozunk szentmiséinkben.

Hirdetések, programjaink

December: A Jezsuita Rend hónapja

23. szerda	Szent Család-járás befejező összejövetele a templomban, 18 óra
24. csütörtök	Pásztorjáték: délután 3 óra Éjféli mise: 24 óra
25. péntek	8.40 Rövid ráhangoló koncert 9.00 Ünnepi karácsonyi szentmise 18.00 Szentmise (7 és 11 órai elmarad)
26. szombat	Szentmisék 9 és 18 órakor
27. vasárnap	Családok megáldása a 9 órai szentmisén Borszentelés: a 11 és a 18 órai szentmisében 18 órai szentmisét Koronkai Zoltán atya tartja
28. hétfő	Előszilveszter a munkatársaknak: 17 órakor a Mindszenty iskola aulájában
31. csütörtök	Hálaadó szentmise: 18 óra

Január

01. péntek	Újév, szentmisék 11 és 18 órakor
06. szerda	Vízkereszt, ünnepi szentmise 18 óra, utána a plébánia megszentelése a képviselőtestület részvételével.

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

**Minden Testvérünknek,
kegyelmekben gazdag, áldott karácsonyt
és boldog, békés, hitben gyarapodó új évet kívánunk;**

László atya

Képviselő-testület

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde
A kiadványt támogatta:	Héder Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2016. január
IX/1. szám

Sokat hallunk, olvashatunk az irgalmasság rendkívüli szentévről. Egyházközségünkben is igyekszünk ébren tartani a gondolatot. Programjaink, ünnepeink kapcsán gyakran felidéződnek majd az irgalmasság testi-lelki cselekedetei, hogy egyéni életünket is áthassa ennek megélése. Úgy gondolom, mindannyiunk számára bőséges lehetőség adódik az irgalmas szeretet gyakorlására – akár a legszűkebb környezetünkben is.

Az első, talán legfontosabb „gyakorlat” az egymásra figyelés. A karácsonyi ünnepkör ebben segített nekünk, de jó lenne, ha ez egész évre kihatna, kitartana...

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló ideje is, hiszen sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással. A beszámolót három részre osztanám:

1. Szentségi beszámoló

Mindig nagy öröm számomra, ha szentségeket szolgáltatok ki. Ugyanis rajtuk keresztül különösen is megtapasztalhatjuk az Isten kegyelmét és szeretetét.

Ebben az esztendőben 34 keresztelésünk volt, ami 3-mal több, mint tavaly. 39 elsőáldozónk és 17 bérmelekedőnk volt, közülük több felnőtt. Ünnepelesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben 18 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a kórházban és otthonában is.

A házasság szentségében 5 pár részesült. Ez kettővel kevesebb, mint tavaly. A jubiláns házaspár szentmiséjén pedig 25 házaspár részesült áldásban.

Érdekességgé mondok, hogy kb. 18.000 áldozó volt a Kerektemplomban ebben az évben.

Itt említeném meg – bár nem szentség- a temetéseket is. Idén 57 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám kilenccel több, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük tőle, hogy ezeken keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Ennek jegyében családi napot tartottunk. Részt vettünk az ökumenikus imahéten, szerveztünk farsangot, méltó módon ültük meg a búcsúnkat. Imaórákon, szentségimádásokon is imádkoztunk közösségünkért. Megtartottuk a Kerektemplom éjszakáját.

Egyházközségi zsinat nap keretében átgondoltuk plébániánk múltját, jelenét és jövőjét is. Meghatároztuk azokat az irányvonalakat, ami mentén szeretnénk haladni.

Egész évben ünnepeltük a szerzetesek évét. Megismerkedtünk sok szerzetesrenddel és minden szentmisében imádkoztunk is értük.

Úgy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló

Egyházközségünk idei zárszámadása kicsit jobb lett, mint az elmúlt években.

Plébániánknak **4 bevételi forrása van:**

Egyházi adó:	1.895.000 Ft	Perselybevétel:	3.104.850 Ft
Stólabevétel:	1.166.800 Ft	Adomány:	1.138.220 Ft
Egyéb bevételeink (a templomfelújításra kapott pénzzel együtt):			49.166.400 Ft

2015-ben az alábbi **gyűjtések** voltak:

Katolikus iskolák:	101.385 Ft	Péterfillér:	82.715 Ft
Missziós gyűjtés:	108.825 Ft	Karitás gyűjtés:	108.500 Ft
Szentföld javára:	105.890 Ft		

Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmege felé.

Ezen kívül két tartós élelmiszergyűjtést is tartottunk. Az egyiket nagybőjtben, a másikat pedig adventben. Mindkét gyűjtés igen sikeres volt. Köszönjük szépen híveink adakozó szeretetét.

Összes bevétel 2015-ben: **56.471.270 forint.**

2015-ben az alábbi **kiadásaink** voltak:

Fizetések:	3.885.500 Ft
Iroda: (nyomtatványok, festékpátronok, postaköltségek)	184.867 Ft
Közüzem: (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj)	1.122.713 Ft
Templom:	48.577.092 Ft
Egyéb kiadás: (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés)	7.751.465 Ft
Papi szolidaritás:	496.000 Ft
Összes kiadás:	62.017.637 forint.

Így a **mérleg** a következőképpen alakult:

Bevétel:	
2014-es év maradványa:	8.137.077 forint
2015-ös év bevételei:	56.471.270 forint
Összesen:	64.608.347 forint
2015-ös év kiadásai:	62.017.637 forint
2015-ös év maradványa:	2.590.710 forint
Összesen:	64.608.347 forint

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Radnics Zoltán atyának, Mazgon Gábor atyának és Hegedűs László atyának a rendszeres kisegítésért. Köszönöm a Képviselő Testület egész éves munkáját, különösen is az elnöknek, Nyitrai Lászlónak és a templomgondnoknak, Erdős Péternek. Köszönöm azoknak is a szolgálatát, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzsébet néni, Misinek az áldozatos munkáját. Köszönöm a takarító csoport tagjainak és a szentségimádók segítségét. Köszönöm a rózsafüzér társulat imádságát.

Köszönöm a karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak. Köszönöm a felnőtt és a gitáros énekkar énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatók munkáját, köszönöm a ministránsok egész éves segítségét. Köszönöm azoknak is, akik az irodai munkákban segítenek nekem. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorosán!

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna pedig könyörödjön értünk. Ámen.

László atya

Szállást keres a Szent Család

A **Senior Imaklub** tagjaiként első alkalommal bekapcsolódhattunk a „Szállást keres a Szent Család” fogadásában. Megtisztelő volt számunkra, hogy elsőként fogadhattuk a Szent Családot. Örömmel, tele várakozással, ugyanakkor nagy izgalommal vártuk a képet hozókat - Baghy Zsuzsát, férjét Ráczki Jánost és Anikó nővért. A „vendégek” megérkezése minden aggodásunkat, izgalmunkat feloldotta. Boldogan készülődünk a közös imádságra, éneklésre. Zsuzsa gyönyörű karácsonyi versek és történetek felolvasásával még felemelőbbé és ünneplésesebbé tette együttlétünket. Adventi és karácsonyi énekeinket unokám zenei kíséretével énekelhettük. Boldog öröm volt számunkra, hogy a nagyon hamar elmúló órák alatt egy kicsit megfeledezhettünk a külvilágról és magunkba nézhettünk. Nekünk volt miért. Megfogalmazhatatlan nyugalom költözött otthonunkba, amíg nálunk „vendégeskedett” a Szent Család.

Másnap mi indultunk a képpel Erdős Klárhoz és Péterhez, akik nagyon kedvesen és örömmel fogadtak minket. Nagyon jó volt velük is együtt imádkozni, és kicsit kötetlenül beszélgetni. Erdős Kláriéktól indult tovább a kép a Senior Imaklub többi tagjához, majd Székely János püspök atyánál tartottuk a közös ünnepi összejövetelünket (úgy emlékszem 21-en voltunk). Megköszönjük püspök úrnak, hogy meghívást kaptunk és vele együtt imádkozhattunk, énekelhettünk, kötetlenül beszélgethettünk.

Megköszönjük Nyitrai Marikának és Lacinak a bátorítást, mert az ő biztatásuk nélkül nem biztos, hogy bekapcsolódunk a „Szálláskeresőbe”. Utólag úgy érzem sok szép, tiszta örömtől fosztottuk volna meg magunkat. Mit jelentett ez nekünk? Az együtt imádkozás örömét. A másakra való odafigyelést, a beszélgetések, helyesebben a szavak fontosságát, és végül, de nem utolsó sorban az ajándékba adott és kapott **időt**. Úgy érezzük ez a legszebb karácsonyi ajándék.

Mácz István időről írt sorait küldjük Nektek is ajándékba:

„Ma még nem talált rád az öröm? Te nem találtál az öröme? Benned az idő. Te az időben. Múltadban van gyöngyszem. Keresd elő. Jelenedben van valaki, gondolj rá, mert szereted. Jövőd úgy álmodhatod, ahogy akarod. Álmodd tele örömmel!

Szülő anya szívedben az idő.

Te az időben teremhetsz.

Fájdalom és öröm együtt születik.

Amit teremtesz, könny és mosoly.

Sír és nevet az idő.

Örülj.”

Szeretettel
Tóthné Kati és Gyuri

Vízkereszt ünnepével idén is megkezdődött a házszentelések szép szokása. Egyházközségünkben is sokan áldatjuk meg házunkat, lakásunkat, kérve az Úr szerető odafigyelését OTTHONAINKRA, ami Mácz István szavaival:

„Más, mint a szoba. Az otthonnak lelke van. Nem a szobában, nem az udvarban, nem a házban, hanem benned. Otthontalan csupán az lehet, aki magában otthont teremteni nem tudott. Az otthont a kedélyek zenéje tölti be. Az otthon muzsikája az ott élők szívéből zendül fel.

Az otthon teljes varázsát egymagad megteremteni nem tudod. Elárulom a titkát.

Miután elköltöztem szüleimtől, új otthont teremtettem magam. De ez az új akkor lett igazi otthonom, amikor apám, anyám eljöttek és jelen voltak. Ültek széken, aludtak ágyamon, asztalomnál ettek. Utána elmentek. Ott maradtak mégis. Személyük varázsa otthonom muzsikájának új dallam lett.

Vannak barátaim, vannak, akiket szeretek. Hívom őket, legyenek jelen. Üljenek széken, egyenek tányéromból, nézzék meg kertem fáit. Elmennek. Énjük zenéje otthonom muzsikájában bent marad. Hallom. A szívemmel. Így otthon igazán otthonom.

És a tied?

Ha szíved zárt, üres maradsz, árván magaddal, magad sem találsz. Legyen nyitott otthonod azoknak, akiket szeretsz. Legyenek jelen. Legalább egyszer. Énekeljen szíved otthonod zenéjébe.

„Otthonodban – meglásd – veled lakik az öröm.”

Nyugdíjas karácsony

„Krisztus született értünk, jöjjetek, imádjuk!” – Szent II. János Pál pápa így hívott minden embert Krisztus születésének ünneplésére és imádsására.

Örvendő lélekkel, imádságos szívvel jöttünk mi is december 12-én nyugdíjas közösségünkbe, hogy idén is megünnepeljük a betlehemi Kisdéd születését. Plébániai termünkben ünnepi hangulat fogadott. Szaloncukorral ékesített kis fenyőágak díszítették a hófehér abroszokat, egy szép, fából készült érmecskével – „Boldog karácsonyt!” felirattal. A lobogó gertya fénye Krisztus világosságát hozta közénk. A misztikus hangulatba megérkezett László atya is. Köszöntése után imával kezdtünk ünnepleni. Plébános urunk a karácsony ünnepének lényegét, mondanivalóját ismertette: Mit jelent az ünnep számunkra? A karácsonykor közénk jött Üdvözítő szeretetét hozta el, megajándékozott Isten az Ő Szent Fiával, hogy születésével végrehajtsa megváltó művét az emberiség bűneinek megbocsájtására. Ezt a szeretetet kell szívünkbe fogadni és továbbadni embertársainknak. Isten szeretete kapcsolja össze szívünket az egymás iránti szeretetben és odaadásban. Az Ő ajándéka nem hasonlítható semmilyen földi ajándékhoz.

A plébános atya beszéde után vidám társalgással ünneptünk tovább, karácsonyi énekekkel, versekkel köszöntöttük a Kisjézus születését. Közben fogyasztottuk az asztalon talált finom süteményeket és teákat.

Hálatal szívvél köszönjük Mennyei Atyánknak, az Ő kegyelmét közvetítő Istenanyának, hogy közösségünk együtt ünneplhetné a karácsonykor közénk jött Istengyermek születését. Kérjük, hogy lelki családnk továbbra is együtt maradhasson békében, szeretetben. Ismét Szent II. János Pál pápa gondolataival búcsúzóul:

„Jószándékú emberek a föld minden nemzetéből, jöjjetek bizalommal az Üdvözítő jászolához, siessetek, hogy találkozhassatok azzal, aki azért jön, hogy megtanítsa nekünk az igazságot, a béke és a szeretet útját!” Amen.

Bányai Pálné

Senior imaklubunk életéből

Az újév első összejövetelén vendégünk volt Mária Veronika nővér, az esztergomi Ferences Szegénygondozó Nővérek rendi főnöknője. Előadása az *Irgalmasság rendkívüli szent évéhez* kapcsolódott.

Ferenc pápa üzenetében arra kéri az Egyházat, hogy szolgálataival minden keresztény szíve alázatossá és együtt érzővé váljon. Isten irgalmassága nem ismer határokat.

Az irgalmasság arcait boncolgatva a nővér a következőkre hívta fel a figyelmünket:

- Isten a mindenhatóságát úgy mutatja meg, hogy könyörületes és irgalmas hozzánk. Mindenhatósága jó értelemben vett uralom, nem pusztító, nem diktátor, **Isten a mindenható szeretet.**

- Az irgalom több mint igazságosság, meghaladja azt. Nem követel, hogy pl. törvény szerint lerójuk adóságainkat bűneinkért. Hiszen Jézus már megfizetett azokért, amikor feláldozta magát a keresztfán értünk. Tudnunk kell megbocsájtani másoknak, ahogy Isten is nekünk. Jó példa erre a tékozló fiú története.

- Az Isten irgalma hatalmas. A Miatyánkban is kérjük Őt, hogy bocsássa meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek. De mi csak az irgalmas Isten erejéből tudunk szívből megbocsájtani, emberi erőből ez nem megy.

- Az irgalom jelenti azt is, hogy közel engedem magamhoz mások nyomorúságát, fájdalmát, szenvedéseit. Irgalmas szeretettel hordozom gondjaikat, segítek nekik.

- Az irgalom cselekvő szeretet: ha az éhezőknek, szegényeknek, hajléktalanoknak, betegeknek nyújtok segítséget, időt szánok a másokra. Ha áldozatot hozok, akkor az Isten sokkal többel ajándékoz meg. Az irgalom lelki szeretet: ha a bűnöst megintem, jó tanácsokkal ellátom, vigasztalom, élőkért, holtakért imádkozom.

Az előadásból sok gondolatébresztő és megszívlelendő feladatot jegyeztünk meg, hogy az irgalmasság évében így reagáljunk mi is az élet kihívásaira. Forduljunk imáinkkal a Mindenható Istenhez, de a földön járunk mindenkor ember-séges szeretettel! Köszönjük Veronika nővér hasznos, kedves hangú tanítását, amivel hitünkben megint egy kicsit előbbre haladhattunk!

Senior imafüzetünk borítóján Szent Teréztől egy mondat is segít az irgalom gyakorlásában: „*Használd az adottságokat, amelyeket kapsz, és add tovább a szeretetet, amely megadatott számodra!*”
Baják Béláné

Pezsgős újévi koncert - Vasárnap délelőtt a **Senior imaklub** tagjai buszra ültünk, és ellátogattunk az Óbudai Társaskörbe. A Kék Duna Koncert- Szalonzenekar adott újévi koncertet.

A zenekar művészeti vezetője: Berki Sándor, aki fergeteges humorával, jó kedvével, hegedűszólamaival ajándékozta meg a nagy létszámú közönséget. A szalonzenekar további öt tagja is megmutatta tehetségét, felkészültségét, többek között Johann Strauss, Kálmán Imre melódiáival, örökzöld slágerek színes csokrával tarkítva. Egri László és Kővári Eszter Sára operaénekesek szólóban és duettben kápráztattak el bennünket. Előadásukban a Kacagó áriát, a Ha én gazdag lennék c. ismert dallamokat is hallhattuk. Meglepetés vendég Berki Sándor hegedűművész csinos, fiatal leánya volt, aki nagyon szépen énekelt. A zenekar Strauss: Kék Duna keringőjével zárta a koncertet, de olyan vastapsot kaptak, hogy ráadásként megénekeltek bennünket is. A közönség örömmel vett részt ebben a játékban, hangosan zengtük az Örömdát.

A szervezők mindenkit megvendégeltek egy pohár pezsgővel, amivel mi is köszöntöttük egymást az új évben.

A kirándulás igen jól sikerült, nagyszerű élmény volt.

Vodicskáné Marika

Karitás beszámoló

Idén is sok adomány gyűlt össze az adventi gyűjtésen, melyet még akkor továbbítottunk a plébánia területén lévő intézményeknek: a Teleháznak, a Családok Átmeneti Otthonának, az Esztergomi Gyermekotthonnak és a Montágh Iskolának. Mindenki segítségét Isten fizesse meg!

A gyűjtés részletes eredménye:

Liszt	76 kg	Cukor	64 kg
Búzadara	9 kg	Rizs	24 kg
Tészta	31 kg	Só	4 kg
Konzerv	10 kg	Kávé	1 kg
Sütőmargarin	1 kg	Kolbász	1 pár
Dió	1 kg	Borsó, bab, lencse	5 kg
Szaloncukor	3 kg	Apró csoki	2 kg
Mikulás	1 kg	Olaj	23 l
Tej	7 l	Üdítő	7 l
Lekvár	5 üveg	Tea	16 db
Bébiétel	5 db	Instant leves	6 db
Tábla csoki	30 db	Kéztörölő papír	8 db
Tisztálkodó szerek	7 db		

Az idei évben is adtunk a plébánia területén élő rászorulóknak karácsonyi csomagokat, melyek alapvető élelmiszereket tartalmaztak. Összesen 32 db kis és 26 db nagy csomagot - ez utóbbit a többtagú családok részére-, melyek értéke 1.000-3.600 Ft között volt, mérettől függően.

Ezen kívül kiosztottunk 45 db jelképes karácsonyi csomagot, ebből 30 db-ot a Via Bona-nak. Ezeket karitásunk finanszírozta abból a pénzből (116.000,-Ft), melyet a kedves testvérek a Szent Antal és Szent Erzsébet perselyekbe dobtak be, ill. amit egyéni adományként a karitás csoportnak felajánlottak.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindenki segítségéért! Isten fizesse meg azt százszorosán!

Szent Ferenc Karitás Csoport

„Kérjük Urunkat, hogy segítsen fényes tanúságot tennünk irgalmáról és szeretetéről keresztény életünk minden területén.” (Ferenc pápa)

A 2016-os évet a Szentatya az irgalmasság rendkívüli szent évének nyilvánította, amellyel arra irányítja a keresztény emberek figyelmét, „hogy Isten irgalma nem csupán egy érzés, hanem életet adó erő, ami feléleszti az embert.” Mire élesszen bennünket? A jó cselekedetek gyakorlására. Ezt tette karitás csoportunk is, amikor az adventi időben meglátogattuk a szatmári irgalmas nővérek két idősothonát. Szavaltunk, énekelünk, elmélkedtünk. Finom süteménnyel kínáltuk a lakókat, odavarázsolva az otthon ízeit.

Ilyenkor szoktunk ellátogatni a legjobban rászorulókhöz is, a kórház hospis osztályára, ahol a legbetegebbeket ápolják. László atyát köszöntötte a főorvos, aki háláját fejezte ki az eddigi látogatásokért is, megemlítve, hogy az itt lévő embereknek legalább olyan szükségük van a lelki megerősítésre, mint a testi ápolásra. Külön dicséretet érdemel az öt ferences fiú, akik csodásan énekeltek.

Megrendítő volt, hogy egy 34 éves fiatal nő épp akkor hunyt el, amikor ott voltunk. László atya megáldotta, Terike mellette ülve mondta az irgalmasság rózsafüzér egy részletét. A diákok éneke, mint egy angyali kórus kísérte az örök hazába. Megrendítő volt, sose felejtem el.

Áldott, békés újesztendőt kívánok a karitás csoport nevében:
Hetényi Bálintné

Postaládánkba érkezett

Egyházközségünk egyik nagymamája örömmel tudatta velünk, hogy unokája, **Adorján Ákos**, a Szent Erzsébet Iskola 13. osztályos tanulója (korábban ministránsunk) egy tata-bányai iskola megyei versíró pályázatán első díjat nyert alábbi költeményével:

Tekints az Őszre

Tekints az Őszre, mint színes csodára
Halvány életed tortáján a mázra.
Ne félj a múltától, hulló levéltől,
A reccsenő ágától! Ne undorodj
A barnás és latyakos pocsoljától!

Tekints az Őszre, mint vezérfonálra,
Hogy tudd, életed nem folyik hiába.
Van kezdet, és sajnos ott a vége is,
De ne hidd, hogy ez hiába történik,
Hisz e körforgásnak része vagy te is.

Tekints az Őszre, mint etetőházra,
Hová madár bújik télen, ha fázna.
Adj neki enni, és ő dalol neked
Tavasszal, ha újrakezded életed.
S hidd el, mindent meghálál neked.

Tekints az Őszre, mint aranyalmára,
Melyet a királylány epedve várja.
És hercegi göncben foltos lóháton
Jön a herceg, vörös palást vállon.
Hozza az almát, s teljesül az álom.

Tekints az Őszre, mint ölelő karra,
Mely, ha zápor jó, a bajt eltakarja.
Nézz rá úgy, mint őriző angyalodra
Szerető társra, védő patrónusra.
Gondod feledteti, s nem bánt Ő soha.

Tekints az Őszre, mint szemre a láncban,
A Tavasz ellentéte, a Nyár utóda,
De a Tél fivére, legjobb barátja.
Elválaszthatatlan egyik s a másik,
Ne hidd, hogy Ő is elmúlásra vágyik.

Tekints az Őszre, mint agg nagyszülőre,
Ki ősz, de emlékszik a szebb időre.
Látta a rügyet, a kerti virágot,
Perzselő napon barnuló világot.
De elfáradt már, s nyugalomra vágyott.

Ne sirasd az Őszet, Ő véget ér érted.
Szívedben látod, ha szükségét érzed.
Vége, hogy újra visszatérjen hozzád
A rügyező és illatos szabadság.
Ne felejtse az Őszet, ki benned él tovább.

Anyakönyvi adatok**November**

Kereszteltük: Krajcsi Linett
Kollár Emma

Elhunytak:

Szabó Józsefné, Osztermann Margit 83 éves
Szenczi Béláné, Bagi Rozália 84 éves
Köbli István 60 éves

December

Kereszteltük: Nagy Anna

Elhunytak:

Meszes Imre László 61 éves

Röviden...

• Főpásztorunk decemberi körleveléből értesültünk arról, hogy László atyát esperes-kerületünk vezetőjének nevezte ki. Új feladatához Isten bőséges kegyelmét kérjük, hogy új esperesünk vezetésével egyházközségünk, esperes-kerületünk plébániái és egész egyházunk mindjobban teljesítse missziós feladatát! (Helyettes esperes: Fehérvári Lajos atya)

• Decemberben (is) nagy sikere volt a családos délutánnak, és az adventi kézműves foglalkozásnak. Örülünk, hogy a családosaink tartalmas, igényes időtöltést szerveznek, és ebbe sokan bekapcsolódnak. A következő családos délután január 24-én lesz, 15 órától ismét gyermekszivajtól lesz hangos a plébánia.

• A téli időszak hétköznapi szentmiséit és a szerda esti igeliturgiát is a Mindszenty iskola kápolnájában tartjuk. Ugyanitt lesz a január 25-i - éves rendes szentségimádási napunk is, 10-12, ill. 15-18 óráig, aznap esti szentmisével záródóan.

• Az idei nagyon rövid farsangi időszak után hamarosan elkezdődik a nagybőjt. Ezen időszak állandó „programjai” keresztútjaink. Nagyböjti pénteken egyházközségünk különböző közösségei a templomban 17.30-kor, vasárnapként a belvárosi temető kálváriáján pedig plébániánk hívei 14.30-kor elmélkednek más-más szempontból a nagy misztériumról. Isten végtelen irgalmáról gondolkodunk ezen alkalmakkor, szeretettel hívunk és várunk mindenkit – más plébániákról is!

Hirdetések, programjaink**Január**

22. péntek	Plébániái farsang: 19 órákor
24. vasárnap	Gyűjtés a szíriai keresztények javára Családos délután 15-18 óra
25. hétfő	Szentségimádási nap 10-12, 15-18 óra
26. kedd	Képviselőtestületi ülés: 19 óra
27. szerda	Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra
28. csütörtök	Gyászmise a tavaly elhunytakért 18.00 óra
31. vasárnap	Ifjúsági mise: este 6 órákor

Február:

02. kedd	Szerzetesek világnapja, szentmise gyertyaszenteléssel: 18 órákor
06. szombat	Nyugdíjas közösség farsangja: 15 óra
07. vasárnap	Könyörgés a világ éhezőitért
10. szerda	Hamvazószerda: Szentmise és hamvazás 18 órákor
11. csütörtök	Betegek világnapja
12. péntek	Keresztút: Karitás 17.30 óra
14. vasárnap	Keresztút a Kálvárián 14.30 óra
16. kedd	Imaóra: 18 óra
19. péntek	Keresztút: Bémálkozók 17.30 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2016. február
IX/2. szám

Közösségben...

Az ökumené szellemében hittestvéreinkkel...

Szeretemben, vidámságban kisebb-nagyobb plébániai csoportjainkban farsangi (és egyéb) együttléteink alkalmával...

Imában, szolgálásban – ahova, akik közé éppen állított, küldött az Úr...

A nagybőjti időben érdemes arról is elgondolkodni, mennyire érzem magaménak ezen Jézus-középpontú közösségeket. Mert ez hitem komolyságának, mélységének fokmérője is lehet!

Jézus mondja:

„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! (Jn 13,34)

Kedves Testvéreim!

A mai napi Igénk az egymás kölcsönös szeretetéről szól. Ami azonban az Igében nyilvánvaló, hogy szeressük egymást, az a gyakorlatban, a mindennapi életben nem ilyen magától értetődő. Mert hol van ez a szeretet abban a világban, ahol a házastársam hűtlen lett hozzám, a legjobb barátom becsapott, a kollégám visszaélt öszinteségemmel, vagy a testvérem nem segített a legnagyobb szükség idején? Hol van a szeretet, amikor a világban háború dúl, emberek hagyják el otthonukat, hogy új otthont keressenek, nőket molesztálnak idegenek, vallási fanatikusok gyilkolnak meg embereket meggyőződésük miatt? Úgy tűnik, a kölcsönös szeretet nem létezik sem a tágabb, sem a szűkebb világunkban.

I. A létező szeretet Pedig a szeretet létezik. Isten Igéje így szól János leveléből: „**Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van... mert az Isten szeretet.**” Igénk szerint a szeretet – maga Isten. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy Istennél nem egy érzés a szeretet, Istennek nem egy tulajdonsága a szeretet, hanem maga a lény a szeretet. Isten maga a szeretet forrása, a szeretet kiindulópontja. Minden más szeretet ebből a szeretetből fakad.

II. A szeretet jele, forrása Amikor életünkre, a családokra, a kudarcokra, a betegségekre nézünk, akkor hiába tudunk a létező szeretetről, nem tudjuk gyakorolni a szeretetet. Mert nem tudjuk szeretni azt, aki becsapott, aki elhagyott, aki hátat fordított, és nem tudjuk szeretni még az Istent sem, mert betegséget adott, gyászt adott, anyagi gondokat, magányt vagy keserűséget adott. Hiába hangzik az Ige: **Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást**, ez nem megy. Felmerül ezért bennünk a kérdés, hogy hol van a forrása Isten szeretetének, ahonnan a mindennap küzdelmeiben és küzdelmeihez szeretetet tudunk meríteni?

Isten szeretetének az egyik forrása a jászolbölcsőben fekvő Jézus Krisztusban van, mert a Fiú eljött, megszületett erre a világra, a szegénységbe, kiszolgáltatott csecsemővé lett nyomorúságos körülmények között. És Isten szeretetének a másik forrása a keresztfán haldokló Jézusban van, aki annyira szerette a világot, elszenvetve helyettünk a büntetést, a halált, amit mi érdemeltünk volna meg.

Kedves Testvéreim! Ha bizonytalanok vagyunk Isten szeretetében, menjünk el lélekben Betlehemig, és a jászolbölcső

ben fekvő Istenfiúnak a nyomorúsága, szegénysége adjon erőt a saját mindennapjaink küzdelmeihez. Vagy menjünk el a keresztfáig, ahol a haldokló Istenfiú irántunk való szeretete segít megtalálni önmagunkban a szeretetet mindazok iránt, akik bántottak vagy szenvedést okoztak nekünk.

III. Egymás szeretete Azt mondja Igénk: **Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!** Mit jelent ez? Azt, hogy nem az én szeretetemmel kezdődik a másik szeretete, hanem az Isten szeretetével, ahogyan Ő szeret engem. Éppen ezért amíg nem tapasztaljuk meg Isten irántunk való szeretetét, addig mi nem tudunk senkit sem szeretni.

Hogyan szeressük a másikat gyakorlatban? **„Ahogyan én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.”** mondja Igénk. Jézus Krisztus a földi életében erre is példát mutatott nekünk. Ahogyan Ő szeretett bennünket, úgy kell nekünk is szeretni a másikat.

Először is személyválogatás nélkül, megbocsájtó szeretettel. Jézus nem válogatott az emberek között. Megszólította a parázna nőt, az utált vámszedőket, a legszegényebbeket is. Megszólította sántát, a vakot, a koldust. Megbocsájtott az őt korbácsoló, köpködő katonáknak, és a kereszt tövében álló, szenzációra éhes tömegnek is. Jézus Krisztus megbocsájtó, előítélet mentes szeretettel szerette azokat, akik őt nem szerették, akik megbántották, akik gúnyolták, csúfolták őt. Sohasem válogatott az emberek között, hanem mindenkit egyformán szeretett megbocsájtó szeretettel. A személyválogatás nélküli szeretet ma azt jelenti, hogy nem gyűlölöm a más nemzetiségűt, a más vallásút, egyáltalán a másikat, hanem Isten szempontjából látom és szeretem a másik embert.

Másodszor Jézus abban is példát mutatott nekünk szeretete méricskélés nélküli, cselekvő szeretet volt. Amikor Jézus tanítványaival megérkezett az utolsó vacsora bérelt helyszínére, szolga nem lévén, kendőt kötött maga elé, fogta a mosdótálat, és szó nélkül megmosta minden tanítványának a lábát. Példát adott a cselekvő szeretetből. **„Ahogyan én tettem veletek, ti is úgy cselekedjétek egymással.”** Még árulójának, Júdásnak is megmosta lábát, azokat a lábakat, melyek nem sokkal később az elárulásához indultak el. A méricskélés nélküli szeretet azt jelenti ma, hogy bármikor, bármilyen körülmények között segíték a másoknak. Még akkor is, ha megbántott, elhagyott, elárult.

És harmadszor: Jézus halálosan szeretett. Ennél többet nem tehetett, mint hogy meghalt értünk, helyettünk a kereszten. **Nincs nagyobb szeretet annál, mint amikor valaki életét adja barátaiért és ellenségeiért is.** Jézus bemutatta, hogy halálosan szereti az embert, a gyűlölködő, Istentől elszakadt bűnös embert.

Kedves Testvéreim!

Ha szeretetünk Isten szeretetéből táplálkozó, előítélet mentes, méricskélés nélküli, cselekvő szeretet lesz, akkor sóvá és világossággá válik a körülöttünk élők számára, és akkor tudunk úgy szeretni másokat, ahogyan Isten szeret bennünket. Amen.

Ágostonné Apáti Gabriella
református lelkész

Elhangzott templomunkban az ökumenikus imahétén.
Köszönjük a tanítást, a tanúságtételt! Szerk.

**A Szent Anna Plébánia
Szent Ferenc Karitás Csoportjának
2015. évi beszámolója**

2015-ben csoportunk létszáma 20 fő volt, melyből aktív munkát végeztek 14-15-en. Fogadóóránk változatlanul – egész évben – keddenként 8-10 óráig tartott, de feladataink elvégzéséhez sokkal több időre volt szükség.

Minden hónap utolsó keddjén a reggeli szentmisében a karitás csoportért imádkozunk, melyen a tagok is igyekeznek nagyobb létszámban jelen lenni. Nagyböjti lelki napunkat az elmúlt évben is a Ferences Szegénygondozó Nővérek kolostorában tartottuk - március 17-én. Nagykedden a Pléhkrisztushoz vezető keresztúton közösségünk nagy számban vett részt. Július 14-én második alkalommal szerveztük meg a kálvária takarítását, amelyben a Mi Házunk 30 diákja, tanárai és 8 katalán önkéntes vett részt. Dobayné Salánki Eszter szervezéséhez kapcsolódva, a plébániánkhöz tartozó 2 családnak vitünk komatátlat. Október 6-án védőszentünkről, Assisi Szent Ferencről emlékeztünk meg. November 19-én, Szent Erzsébetet ünnepe, az esti szentmise után 120 db megáldott, és külön erre a célra süttetett kenyeret osztottunk ki.

Plébániánk évenként megszervezett zsinati napján – 2015-ben november 28-án – karitásunkból sokan vettek részt. A Teleházban csoportunk 3 tagja és egy külső önkéntes a tanítási időszakban, a hét három napján készített uzsonnát az elmúlt évben is.

A nélkülözők támogatása

Dr. Harmai Gábor plébános atya gyűjtést szervezett a városunkban élő szegény családok megsegítésére. Ebből az adományból februárban közel 200 fő részére osztottunk tésztát, lisztet és tojást.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia március 8-15. között hirdette meg a nagyböjti tartósélelmiszer gyűjtést. Az összegyűlt adományokat 65.800 Ft értékben vásárolt élelmiszerekkel egészítettük ki. A családtagok számától függően 1.000-2.500 Ft értékű csomagokat készítettünk, összesen 150 fő részére. Ezenkívül 44 jelképes húsvéti csomagot is ajándékoztunk, melyek édességet és gyümölcsöt tartalmaztak.

December elején, az elmúlt évben is meghirdette plébános atya az egyházközségünk területén működő négy intézmény részére a gyűjtést. Az adományok rendszerezését és szétosztását csoportunk végezte.

Karácsony előtt a plébániánk területén élő rászorulóknak – családoknak és egyedülállóknak is – osztottunk alapvető élelmiszereket tartalmazó csomagokat, összesen 58 darabot. Ezek értéke, az egy háztartásban élők számának megfelelően 1.000-3.600 Ft között volt. Karácsony előtt is ajándékoztunk jelképes csomagokat, szám szerint 45-öt. Erre – a polgári év utolsó osztására – összesen 116.000 forintot fordítottunk.

Természetesen az év két nagy – karácsony és húsvét előtti – osztásán kívül egész évben is igyekeztünk segíteni a rászorulóknak, lehetőségeinknek megfelelően.

A szeretet (caritas) egyéb cselekedetei

Csoportunk fontos feladatának tekinti a lelki szükségét szenvedők támogatását is. Ennek jegyében rendszeresen látogatjuk a Sztalmári Irgalmas Nővérek Otthonait is. Március 13-án a szeretet keresztútját, május 19-én a Loretto-i litániát imádkoztuk, július 21-én pedig Szent Annáról emlékeztünk meg a Palkovics utcai Idősek Otthona lakóival. Július 31-én részt vettünk a Vízivárosi Idősek Otthonában a születés- és névnap kiemelésén (melyet minden hónap végén tartanak az otthonban), ahol is külön köszöntöttük az 103 éves Bene Marika nénit, aki korábban plébániánk híve volt. December 7-én a szintén a vízivárosi, 8-án pedig újra Palkovics utcai otthonba

látogattunk el. Mindkét helyen, karácsonyra készülvén, adventi versek, énekek, elmélkedések hangzottak el. Minden egyes alkalommal készültünk finom süteményekkel is az otthonok lakói számára. Ezek az alkalmakon kívül, melyeken közösségünk nagy létszámban szokott jelen lenni, csoportunk három tagja heti rendszerességgel is látogatja a vízivárosi otthonot.

December 10-én az esztergomi kórház Ápolási és Krónikus Belgyógyászati Osztályát látogattuk meg, ahol plébános atyánk „Irgalmasság a szenvedés tükrében” címmel előadást tartott, majd ferences diákok énekekkel, Hetényi Bálintné verssel örvendeztették meg a jelenlévőket. Az osztály karácsonyi ünnepéhez karácsonyfával és süteményekkel is hozzájárultunk.

Plébániai munka

Az eddig említett feladatokon kívül a plébánia életében is aktívan részt vettünk. Farsangi bálunkra tombolatárgyakat gyűjtöttünk, vásároltunk és csomagoltunk. A Fényszínház április 11-i előadásához anyagilag is hozzájárultunk, és a szeretetvendégség szervezésében is részt vettünk. Június 6-án, a plébánia Családi napján segítettük a kézműves foglalkozást és süteményt sütöttünk az uzsonnához. Szeptember 4-én a Rozália kápolna búcsúját, október 1-jén pedig a szüreti misét és az ezek után következő agapékat is csoportunk szervezte. A kápolna és hozzátartozó kert gondozását is mi láttuk el. Október 10-én, a Kerektemplom éjszakáján zsíros kenyérral, teával vártuk programunk látogatóit. Az adventi rorate szentmisék utáni reggeli készítését megszerveztük, részt vállaltunk belőle, Istennek hála egyre több külső, önkéntes segítséggel.

Zárszámadás 2015

Bevétel

2014. évi maradvány	176 727 Ft
Szent Antal persely	276 380 Ft
Egyéni adomány	234 200 Ft
Farsangi bál (tombola, koktél)	73 800 Ft
Összesen	761 107 Ft

Kiadás

Farsangi bál	11 455 Ft
Irodaszer	6 370 Ft
Húsvéti élelmiszercsomagok	65 800 Ft
Családi nap	8 100 Ft
Rorate	23 704 Ft
Egyéb	28 116 Ft
Beteg Mónika	15 000 Ft
Hittantábor	50 500 Ft
Komatál	7 429 Ft
Idősek otthona	4 450 Ft
Erdélyi fiatalok	17 700 Ft
Templomi padfűtés	10 000 Ft
Kerektemplom éjszakája	9 685 Ft
Kórház	3 500 Ft
Szent Erzsébet ünnepe	22 670 Ft
Karácsonyi élelmiszercsomagok	116 596 Ft
Gyógyszertámogatás	160 280 Ft
Élelmiszer	139 082 Ft
Összesen	700 437 Ft

Maradvány 2015.12.31.-én:

60 670 Ft

Mindezek felül 4 fő kapott a Főegyházmegyétől fejenként havi 5.000 Ft gyógyszer-támogatást.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani minden kedves testvérünknek, akik imáikkal, munkájukkal, anyagi támogatásukkal, ill. bármilyen módon is hozzájárultak a karitás munkájához.

Isten fizesse meg bőségesen mindenki segítségét!

Szent Ferenc Karitás Csoport

Rózsafüzér Társulatunk 2015. évi beszámolója

A Rózsafüzér Társulat a HIT évében alakult, azóta 37-szer cseréltünk titkot. Egy társunk eltávozott az élők sorából, 1 külföldre költözött, de interneten tartjuk a kapcsolatot. Örömmünkre szolgál, hogy 2 fővel bővültünk, így jelenleg 31-en vagyunk. Új tagjaink lettek a fogadalmat.

A titokseréket az előzőkhez hasonlóan általában a templomban tartjuk, kivételt képez a húsvéti és karácsonyi időszak, amikor szeretetvendégség keretében, ajándékozással egybekötve.

Köszönjük László atyának a társulatunk tagjaiért havonként bemutatott szentmiséket.

Május 13-án Ipolyszalkára zárandokoltunk, ahol meglátogattuk a Magyar Házat. A csuhéból készült keresztút, az udvaron álló Szent Erzsébet szobor és a lakásban berendezett múzeum felejthetetlen élményt nyújtott. A közös imádságok és énekek nagyon megérintettek bennünket.

Letskésen – a plébánossal közösen elfogyasztott ebéd után – az irgalmasság óráját a rózsafüzér elmondásával, imádságokkal és énekekkel töltöttük el. Ezután Márianosztrára mentünk. A bazilikában a Szűzanya fatimai megjelenésének emlékére engesztelő virrasztáson vettünk részt.

Ez a zárandoklat lelkiekben gazdagított, megköszönve égi Édesanyánk és Szent Fia irgalmas szeretetét és áldását. Az engesztelést decemberben már meg is ismételtük a társulati tagokkal.

Testvérkapcsolatként a letkésiekkel július 8-án találkoztunk Esztergomban. Az énekek, imádságok és beszélgetések után elfogyasztott közös ebéd mélyítette kapcsolatunkat.

Templomunk bemutatása után elmondtuk az irgalmasság rózsafüzérét és a dicsőségest. Közös Mária énekek és Misi oronakisérete ismét lelki megújulást és töltekezést hozott. Isten áldását kérjük, hogy vezessen bennünket továbbra is ezen az úton, hogy kapcsolatunkat erősíthessük.

Szomorúsággal töltött el bennünket Kati néni halála. Lelki üdvéért társulatunk 18 szentmisét mondott.

Október 12-én Andocsra zárandokoltunk. Tamás atya kiemelkedő prédikációja, melyet Mária nevének betűihez kapcsolva (Magyarország, áldozat, remény, igazságosság, alázat) mélyen megérintett bennünket. Mária élete, cselekedetei, Istenre figyelése legyen számunkra példamutatás. Kövessük őt!

A Mária múzeumban több mint 200 db csodálatosan szép ruha van, amit hálaaként adományoztak a hívek. A kegyesbrot mindig az aktuális igeliturgiának megfelelően öltöztetik fel. A rózsafüzér, a közös keresztút, majd a Ferences Szegénygondozó Nővérek síófoki házána meglátogatása is nagy lelki élményt jelentett, amit az itthon maradt társainknak is elhoztunk.

A december másodikai titokcserekor a mostanra már összekovácsolódott társulatunk felvette a SZENT ANNA nevet, melyhez keresztelői ajándék is járult: egy gyöngyökből készített fehér-fekete rózsafüzér, egy Szent Anna kép és ima.

Ezentúl keddenként reggel 6.30-kor a Szent Anna rózsafüzért, szerdán este az irgalmasság rózsafüzért – a papi hivatásokért – és pénteken este 17.30-kor a fájdalmas rózsafüzért imádkozunk közösen a templomban. Ezenkívül minden szent-ségimádáson és ünnepi alkalmakkor közösen imádkozunk.

Remélem, hogy társulatunk a Jóisten kegyelmét továbbra is megkapja akár örömben, akár megpróbáltatásban.

Pénzügyi beszámoló

Bevételeink

Előző évi maradvány:	104 497 Ft
2015 évi önkéntes hozzájárulás:	133 220 Ft
Bevételek összesen:	237 717 Ft

Kiadásaink

Működési kiadások /laminálás, fénymásolás/	3.200 Ft
Egyéb kiadások /zarándokutak, ajándékok/	162.031 Ft
Jótekonysági kiadások /fényszínház, templom fűtés/	20.000 Ft
Kiadások összesen:	185.231 Ft

2015. évi maradvány: 52 486 Ft

Ezen maradványunkat is zárandokútra szeretnénk felhasználni, hogy imáinkkal továbbra is megmutathassuk Isten iránti szeretetünket.

*Szendró Péterné
társulatvezető*

„Pántlikázzuk a farsangot!”

„Február a csizmás bácsi, hókucsma ül a fején, farsangot hoz ő magával, int egyet, és fut a tél. Fánksütés és dínomdánom, ég a gonosz kisére báb, elkergettünk minden rosszat, ébredhetsz hóvirág!”

K. László Szilvia versét módosítanom kell, a februárt januárra.

Az idén még alig múlt el az újév, amikor bort, búzát és békességet kívántunk egymásnak, és máris itt a farsang! Január 22-én a Mindszenty csarnok adott helyet a plébániai „keresztény lakomának”, ahogy Dsida Jenő nevezné.

A farsang hossza évről-évre változik, mivel a zárónapja a húsvét időpontjához kötődik. Vízkeresztől (január 6.) a húsvétot megelőző 40 napos böjt kezdetéig, azaz hamvazószerdáig tart. A farsang a tavaszvárás pogány kori, igen változatos képet mutató ünnepeiből nőtt ki, gyakorlatilag a zajos mulatozás, a tréfacsinálás, bolondozás, eszem-iszom és az advent lezárulásával a párkeresés, udvarlás időszaka.

Magyarországon a farsangi szokások a középkorban honosodtak meg, és számos idegen nép hatása érvényesült bennük. Az egyház kezdetben rossz szemmel nézte a fékevesztett mulatozást – az ördög művének tartotta és üldözte is. Temesvári Pelbárt ferences szerzetes így ír: „Ó jaj, ezekben a napokban hány keresztény ember fordul a kegyelem viláosságából a sötétség cselekedeteihez.”

Egyházközségünk farsangja nem ilyen volt. László atya köszöntötte az eszem-iszomra, vidámságra, tombolára váró résztvevőket. A vidámságot a Hófehérke és a hét törpe mesejelenet hozta meg számunkra. (Úgy látszik kedvesek ezek a mesehősök, mert korábban már a Piroska és a farkas jelenetén derültünk.) Hófehérke, akinek a mese szerint: haja fekete, mint az ében, arca fehér, mint a hó, ajka piros, mint a vér – mindenkit lenyűgözött szépségével. Alakítója László atya volt.

A mulatságon a retrózenét Pintér János szolgáltatta, akivel együtt énekeltük ifjúságunk slágereit. (Engedtessek meg nekem egy személyes megjegyzés: Pintér János kollégám volt. Bármikor hívom zenélni /Erzsébet-nap a templomban, hospice a kórházban, idősek otthonainak látogatása/ mindig szívesen jön. Köszönet érte!)

Farsangi összejövetelünk mindig várva-várt eseménye a tombola. Karitásunk gyűjtötte össze a hívek adományából a tárgyakat. Mindegyik gazdára talált. A földíjat, a belga csokitortát kántorunk, Misi nyerte, így mindenkinek jutott kóstoló. A tombola bevételből karitásunk 37.400 forinttal, a Szent Anna kórtól pedig 3.400 forinttal gyarapodott.

Bíró László püspök úr írta: „Számomra a farsang a találkozás, a vidámság ideje, amikor a bensőnk olyan gesztusok

kal fejezzük ki, amelyeket más alkalmakkor kevésbé használunk. Van a farsangban egyfajta őszinteség is, a harsányságában, az együvé tartozás kifejezésében, a régi batyus-bálokban a farsang a megosztás helyévé vált. Kívánom, hogy egyházközseink, családi és baráti köreink farsangi alkalmi a belső örömből táplálkozzanak.” Akik ott voltunk, átéltük ezt a belső örömet. Remélem, jövőre még többen szeretnék ezt átélni!

Most kezdődik a húsvétig tartó böjt, az elcsendesedés ideje, és várjuk Jézus feltámadását.

Recska Valéria

Nyugdíjas farsang

Ferenc pápa gondolata: „*Isten boldognak, örvendezőnek és derűsnek kíván látni bennünket!*” (Irgalmasság arca)

Itt a farsang, áll a bál! – zengi a hangoskodó világ ezekben a napokban. Nyugdíjas közösségünk, ha nem is ilyen zajos összejövetelre, de vidám, örvendező együttlétre találkozott február hatodikán a plébánia hittantermében.

Fiatalos nyugdíjas társaink erre az alkalomra tarka, rózsás ruhákba, hajukba piros virágot tűzve, gyöngyös kösöntyűkkel ékesítve öltöztek fel látványos cigányjelmezbe. Cigánynótás felvonulásuk után Kissné Erzsike a tőle megszokott szellemes, vidám ötletekkel szerepelt tenyérjós és szórakoztató műsorával. A következő műsorszámában egy kedves, vörös hajú, copfos kislány jött közénk (László atya), nagymamáját keresve. Mivel nem találta köztünk, vidám csevegésével, a kislányok pajkos, huncut modorával szórakoztatott minket. Mondani sem kell, a könnyeinket törölgettük a nevetéstől.

Együttlétünk folytatásában a „Tréfatarisznya” írásaiból olvastunk fel nevetető, humoros vicceket, tréfákat. Közben fogyasztottuk a jobbnál-jobb süteményeket társaink bőségsarából, amihez jó ízű gyümölcsteával ünnepeltünk.

Igazi, örömteli órákat töltöttünk együtt, megfélekedve a gondterhelt, sokszor fájdalommal küszködő hétköznapokról. Nagyon sajnáltuk, hogy hiányzó társaink nem lehettek velünk – talán az említett okokból –, s nem részesülhettek vidám élményeinkben.

Hálatelt szívvel, imádkozva köszöntük meg a Mennyei Atyának, hogy ennyire szeret minket, és a mai napon is vidámsággal, jókedvű együttléttel ajándékozott meg bennünket. Kértük, hogy áldásával még sokszor találkozzunk, betegeink gyógyulását is kérve. „*A szívbeli öröm az ember élete és a vidám kedély megtoldja napjait!*” (Sirák 30)

Bányai Pálné

A farsang margójára...

Énekarunk plébániánk egyik legrégebbi, legstabilabb közössége. Szerdánként találkozunk – rövid nyári szünetet leszámítva – minden héten. Nem csak a szolgálat, a közös cél tart össze bennünket. Ószinte barátság, szeretet, családias légkör jellemzi csapatunkat. (Természetesen ez utóbbi nem nélkülözi a családokban is megélt kisebb-nagyobb súrlódásokat sem!) Szívesen vagyunk együtt templomon kívül is, amikor egy kis agapé mellett nem a liturgikus énekeinket „gyakoroljuk”. Így volt ez az idei farsangban is.

Farsangi batyubálunkon – terülj-terülj asztalkánk mellett – Lajos harmonika szavára sokáig énekeltük vidám nótáinkat. Azután – Gabi „felszólítására” – táncolni kezdtünk a kellemes, nosztalgikus régi slágerek dallamaira. (Be kell vallanom, több dalárdista társammal egyetemben, énekelni jobban szeretek, mint táncolni...) Alig várjuk a következő alkalmat, amikor hasonló szituációban újra összejöhetünk!

De ami kicsiben működik, nem biztos, hogy nagyban is megy...

Plébániai farsangunkon sajnálatosan kevesen voltunk. Legutóbbi testületi ülésünkön beszélgettünk, elgondolkodtunk róla, miért is alakult így...

Összetett dolog, többféle okot is megfogalmaztunk. A legfontosabb talán az, hogy nem volt igazán megszervezve. Nem volt egy (vagy néhány) felelőse, aki ezt a szíven viseli. Aki átgondolja az egész est programját, felépítését, kiosztja a részfeladatokat, felkéri a közreműködőket, az est házigazdjaként „levezényli” a programot. Senki sem érezte igazán magáénak, a kisebb közösségeink vezetői sem, hogy mozgósították, buzdították volna csapatukat. De a híveink sem, hogy öntevékenyen jelentkeztek volna segítőként, szervezőként, vagy éppen érdeklődő résztvevőként... Néhány aktív ember nem bír a hátán vinni egy egész plébániát.

Ezen bálók újszerűségének a varázsa is megkopni látszik. A testvérek lelkesedése, igénye az ilyen jellegű összejövetelekre szintén...

Ahogy a bevezetőben is írtam, sokszor hangsúlyozom, hitünk fokmérője is lehet, hogyan viszonyulok a közösséghez. Magányos harcosként küzdök, vagy – némi áldozatot is felvállalva – meg akarom tapasztalni az egybetartozás örömét, segítségét.

A magam felelősségét is beismerve buzdítom a kedves Testvéreket, gondoljuk át, mit is várunk a közösségünktől (egyházunktól, aminek tagjai vagyunk), és én – személyesen – mit is teszek ennek építéséért...

Nyitrai László

A **Senior Imaklub** februári összejövetelén Lépes Lóránt atya, a felvidéki Mária Rádió műsorigazgatója volt a vendég. (A komáromi stúdió megnyitására tevékenyen vett részt. Szerda reggelente a *Napindító* című magazinműsort vezeti, *Hitünk és életünk* címmel tart felnőtt katekézist.)

Sokan gyűltünk össze. Mindannyian érdeklődve vártuk az atya előadását. Meleg szavakkal köszöntötte csoportunkat, felidézve a korábbi komáromi találkozást. (*Egyházközseink tavalyi zárandoklata során őt is felkerestük. Szerk.*)

Az előadás témájának aktualitását Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe adta. Az atya két bibliai történetet állított párhuzamba egymással:

- Zakariás köszöntése: Zakariásnak megjelenik az angyal, aki tudtára adja János születését (Keresztelő Szent János).
- Mária köszöntése: Az angyal hírül adja Máriának Jézus születését (Angyali üdvözlés).

Az előadás során végigvezette, kiemelte, hogy milyen *hasonlóságok és különbségek* fedezhetők fel a két történetben.

Mindezt nagyon színesen, szemléletesen, kivetítőn, képpel illusztrálta. Sok gondolatébresztő mozzanata volt. Mindannyiunkat elgondolkodásra készítetett.

Jó hangulatú, kötetlen beszélgetéssel fejeződött be az este. Élmény volt számunkra ez a találkozás.

Majorné Bori

Újságunkban rendszeresen beszámolunk a **senior** csapatunk életéről, programjainkról, élményeinkről. Úgy gondoljuk, számunkra ez hasznos, építő, előre vivő – érdemes összefárunk! Az imafüzetünk bevezetőjében megfogalmazott célok szellemében örömmel találkozunk havonta, és teszünk tanúságot egymás közt és újságunk segítségével a Testvérek előtt is. Miről is? Hitünkről, küzdelmeinkről és örömeinkről, úton levésünkről. És Isten jelen van köztünk, amikor az Ő nevében együtt vagyunk!

Buzdításaként álljon itt az imafüzetünk bevezetője: (Szerk.) „Gyermekeink nevelésén túl vagyunk. Jól-rosszul végeztük ezt a szolgálatot, e téren már nem sokat tehetünk.

De figyelhetjük, magvetésünk hogyan fordul termőre. Láthatjuk gyermekeink sikereit, örömeit, vagy éppen botlását, eltévelyedését. Mivel ránk – általában – már kevésbé hallgatnak, azt tehetjük, amit Gyökössy Bandi bácsi ajánlott egy neki a hitehagyó gyermekeire panaszkodó anyának: „Már eleget beszéltünk nekik Istenről, fordítsuk meg a dolgot! Kezdjünk el Istennek beszélni róluk!” Azaz imádkozzunk értük! Mi magunk pedig haladhatunk előre – együtt – Krisztus útján.

Életünk feladatai átstrukturálódtak, az anyagi hátteret a szükséges mértékben általában sikerült megteremteni. Természetesen segítjük gyermekeinket is ebben erőnk/lehetőségeink szerint, de a saját egzisztenciájukért nekik kell megküzdeni! Az ő életüket saját maguknak kell „berendezni”, **velük** érzünk, küzdünk, de **nem helyettük!** Ez a lelkiekre is vonatkozik.

Hitünket nem tudjuk átadni, csak elvetettük a magokat, és ha kérik, igényük van rá, megosztjuk velük gondolatainkat, de semmiképpen nem oszthatjuk az észet. Ők az út más szakaszán tartanak, másképp látják a dolgokat. Ezért gyakran a kommunikáció is nehéz, „más nyelven beszélünk”, mint ők.

Tehát életkorunkból, testi/lelki környezetváltozásunkból adódóan mások a feladataink, életritmusunk. Másképp látunk, változik értékrendünk. Talán Istenre, önmagunkra, belső világnkra, elmélkedésre is több idő jut.

Induljunk el közösen ezen a lelki túrán – **együtt!** Haladjunk a Krisztushoz egyre közelebb vivő úton, Őhöz való viszonyunkról gondolkodva, önmagunkat egyre mélyebben megismerve. Közben hordozzuk imáinkban gyermekeinket/uno-káinkat, fiataljainkat, hogy ők is rátaláljanak és haladjanak ezen az úton.”

Postaládánkba érkezett

Szeretettel adjuk közre a Mindszenty iskola ünnepségén elhangzott visszatekintést arról, hogyan is kezdődött 25 évvel ezelőtt... Szerk.

Meghívót kaptam, benne egy kártyanaptárt, amelynek látványa, a mindszenty-s gyerekek és tanáraik, valamint a rajta lévő idézet sok emléket mozgatott meg bennem. „Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk” - János 3.1

Héder Istvánné - Ági néni - a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola nyugdíjas pedagógusa vagyok.

I. Szervezés

1991. januárjában a Kossuth Lajos Általános Iskola nevelői, köztük én is, meghívót kaptunk egy rendkívüli önkormányzati ülésre. Ezen jelen volt Kiss-Rigó László atya, a Szent Anna templom káplánja, néhány képviselő, testületi tagok és szülők, akik kifejezték azt a szándékukat, hogy katolikus általános iskolát szeretnének működtetni. A Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium, mint katolikus középiskola már régóta és folyamatosan működik, ezért szükség lenne egy általános iskolára is. A város úgy döntött, hogy az 1991-92-es tanévben a Kossuth Lajos Általános Iskola alsó tagozata megszűnik, felső tagozata pedig kimenő rendszerben folytatja munkáját az akkori művelődési házban.

II. Épületek átadása, pedagógusok kiválasztása

A Kossuth iskola 1925-től működő Hősök terei épületét és a Kiss János úti épületet, amelynek az „A” szárnya statikailag nem volt biztonságos, a város átadja a katolikus iskolának azzal a feltétellel, hogy az épületeket felújítják, oktatásra alkalmassá teszik. (Úgy tudom, hogy László atya saját vagyonának nagy részét az iskola megvalósításába fektette.) Ezután László atya a tantestület megalakításán fáradozott. Hiteles, katolikus pedagógusokat keresett. Elsősorban a Szent Anna plébánia hitoktatói és hívei közül választott.

III. Felkészülés

A tantestület tagjai 2 hetente összeültek, hogy a számukra még ismeretlen területen egységesen, vallásuknak megfelelő szellemiséggel fogadhassák az iskola tanulóit. Tájékoztató szülői értekezleten közölték az elvárásokat és az iskola lehetőségeit. A beiratkozásnál minden gyermeket felvettünk, ha egyházi tanításban akarták részesíteni.

Miben különbözött iskolánk az állami iskoláktól?

- A hittanórák beépültek az órarendbe, hitoktatói végzettséggel, vagy ez irányú tanulmányokat folytatók tartották ezeket.
- A hittanórák keretében havonta osztálymiséken vettek részt tanulóink a Fogadalmi kápolnában, a hitoktató és az osztályfőnök részvételével.
- Azok a tanulók, akik még nem voltak megkeresztelve, a keresztség szentségének felvételére előkészülhettek, László atya pedig kiszolgálta nekik ezt a Szent Anna templomban.
- A pedagógusok hitéleti felkészítése szemináriumi tanárok előadásával valósult meg.

IV. Munkánk, az épület előkészítése

1991. augusztusa a Hősök terei épület renoválásával, csinosításával telt el. A részleteket, hogy kik és mennyit dolgoztak és ajánlottak fel karitatív munkákat, azt külön mellékletben, mint történelmi dokumentumot, az igazgató úrnak átadom.

V. Az indulás

Az 1991-es tanév megnyitásakor 2 elsős, 1 másodikos, 2 harmadikos és 2 negyedikes osztállyal indult az akkor Rudnay Sándor nevét viselő katolikus iskola. Nagyon örültem annak, hogy a megszünt Kossuth iskola 3. osztályosai, akiknek osztályfőnöke voltam, mindannyian követtek, velem jöttek.

„Amit tapasztalsz, érzesz és tanulsz, Évmilliókra lesz tulajdonod.” – írta Madách Imre.

Azt kívánom az iskola minden tanulójának, hogy olyan tapasztalatokkal, érzésekkel, tudással kerüljenek ki ebből az iskolából, amelyek életüket gazdaggá teszi.

A keresztény szellemű nevelés az egyén és a közösség jövőjét, harmóniáját alapozza meg. Hálát adunk Istennek, hogy egyházunkban működik egy ilyen „műhely”, voltak akik elindították, és vannak akik éltetik. És vannak – bővülő számmal – gyermekek, akik még nem is sejtik, milyen kincsek birtokába juthatnak! Szerk.

Keresztút

Fehér lepel a belvárosi temető fölött magasodó dombon. 14 stációja és kápolnája majdnem száz éve fogadja a bőjti időszakban imádkozni vágyókat. Családok, barátok vasárnaponként, mint ma is, elindulnak. Nagymamám és édesanyám mellett a kitaposott havon igyekszünk felfelé. A stációknál megállva elmélkedünk és imádkozunk. A domb tetején megnyitjuk a kápolna ajtaját. Közös ima hallatszik, a gyertyák imbolygó fénye táncol a falon. A közepén elhelyezkedő alkotás a feszületről leemelt Jézus ernyedtestét ábrázolja, amint anyja ölében pihen. Csatlakozunk a közös imához.

Édesanyám talpig feketében. Most tombol a tavasz, de bőjti vasárnap van. Csendben megyünk a keresztúton...

12. állomás: Jézus meghal a kereszten. Nagymamám beteg teste a karjaimban. Mellkasa zihál. Megszólalok könnyes szemekkel: „Nagymama, a Jóisten nagyon szereti nagymamát.” Egy könnyű sóhaj és hosszú csend...

Esős, sáros tavasz. Nagyon kevesen megyünk fel a Kálvária dombra. A kápolna zárva, én is magányosan imádkozom a bőjti szélben. Édesanyám lányomait keresem...

Meleg, de esős február. Plébániai közösségünk már több éve énekelve, elmélkedve, imádkozva járja a nagybőjti vasárnapokon a keresztutat. Nyitrai Laci minden héten más keresztúti ájtatosságot választ, amelyet felolvassunk. Mindig izgalommal várom, nekem melyik stáció jut? A hozzám nagyon közel állókat: Cirenei Simon segít a keresztet vinni, Veronika segítségnyújtását, Jézus Máriával való találkozását már egy-egy változatban én olvashattam fel.

A napokban sokat foglalkoztam az elmúlás gondolatával. 65 évesen már ez természetes. Szoktam mondogatni ugyan a fiainak, hogy nagyon szeretek élni! Leltárt is készit ilyenkor az ember. Természetesen vannak olyan események, amelyeket megváltoztatnék, de „Tiszta szívből adok hátát Neked, tanulva igazságos döntéseidet”(Zsolt 119,7)

A 12. keresztet kaptam: Kereszthalál. Az első gondolat megfogalmazza, hogy Jézus halálával az Atya akarata teljesült. Ezután figyelmeztetnek a sorok arra, hogy félünk a haláltól, pedig tudnunk kellene, hogy a bűnös és halandó dolgok semmisülnek meg. „A halál megszabadít a kereszttől, én meg a haláltól.” – mondja az Úr.

Nagyon fontos gondolatok ezek és mind a „14 kereszt” (ez volt az első keresztutunk mottója, szerk.) mély mondanivalót közöl. Az önmegtagadás áll a középpontban. Az elmélkedések címei felidéznek a lényeges mondanivalókat: az ítélet elfogadása, a mindennapok elfogadása, bátorság az eleséshez, szeretteid elszomorítása, mások segítségének megengedése, viszonzás nélküli elfogadás, újraesésed elismerése, a téged vigasztalók megvigasztalása, mindennek elvesztése, lemeztenítésednek megélése, saját keresztedre való felfeszülés, kereszthalál, lemondás munkád gyümölcseinek élvezéséről, lemondás az utolsó emberi vágyakról.

A remény hangjaival, üzenetével fejezem be írásomat: „Engedd át a halálnak azt, ami úgyis az övé! Ne úgy nézz többé a sírra, mint reménytelenségre és végre, hanem mint születésre és kezdetre! Haljon meg a te hiúságod! A húsvéti hajnal már dereng.”

Pazsiczky Mariann

Egyik februári reggel, fél nyolc. Gyülekeznek az asszonyok és egy férfi. Van, aki a miséről jön, van, aki otthonról. Pillanatok alatt – különösebb eligazítás nélkül – nekilátnak a munkának. Régóta összeszokott csapat. Mindenki pontosan tudja és teszi is a dolgát: portörítés, pókhálózás, porszívózás, az oltárok, a padosorok, a talaj, a szőnyegek, a terítők, a sekrestye...

Csöndben, ütemesen, szeretettel, mosolyogva. A januári „Dicsőség mennyben az Istennek” című imaóra egyik gondolata jutott rögtön az eszembe: „Az igazi dicsőítés valami olyasmí, ha dolgainkat az Úr nevében tesszük.”

A templom rövid időn belül ragyog. De hisz eddig is ragyogott, tisztaság jellemezte! Igen, ezért mi, idejártó hívek szinte természetesnek vesszük az itt lévő rendet.

Pedig ez csak úgy, magától nincs! Kellene hozzá a jólelkű, időt áldozó, szorgos kezű testvérek, akik a nagytakarítással, a napi/eseti rendtétellel, a terítők patyolatra mosásával/vasalásával is dicsőítik az Istent. Köszönet érte!

NY.M.

Anyakönyvi hírek

Elhunytak

Csóti István	59 éves
Szabó Andrásné, Fábíán Mária	74 éves
Steinhöfer Ferenc	73 éves
Estéli Lászlóné, Makkos Erzsébet	72 éves
Takács János	57 éves
Szenkovits Zoltán	86 éves
Nádlér László	60 éves
Bagáné Kundrát Marianna	59 éves
Szenczi Gyuláné, Burány Erzsébet	85 éves
Gere János László	65 éves
Tóth Csaba	41 éves
Szénássy Jánosné, Bagi Borbála	73 éves
Beták Endréné, Mészáros Zsuzsanna	74 éves
Horváth Szeder Istvánné, Takács Márta	74 éves

Röviden...

- Szeretettel hívunk mindenkit keresztútjainkra, amit templomunkban péntekenként 17.30-kor a közösségeink vezetnek, vasárnaponként pedig 14.30-kor a belvárosi temető feletti kálvárián imádkozunk.
- Ugyancsak hívunk és várunk mindenkit nagybőjti triduumunkra, március 11-12-13-án az esti szentmisékben Kovács Zoltán atya mondja a homíliát.

Hirdetések, programjaink

Február:

21. vasárnap	Keresztút a kálvárián 14.30 óra Családos délután a plébánián, 15 óra
23. kedd	Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
25. szerda	Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra
26. péntek	Keresztút: Családosok
28. vasárnap	Gyűjtés a katolikus iskoláknak Tartós-élelmiszer gyűjtés rászoruló családoknak Keresztút a kálvárián 14.30 óra Ifjúsági mise: este 6 óra

Március:

04. péntek	Keresztút: Nyugdíjasok
06. vasárnap	Elsőgyónás a 9 órai szentmisén „Szent Anna könnyei” szentmise: 11 óra Keresztút a kálvárián 14.30 óra
11. péntek	Keresztút: Énekkar
11-12-13	Triduum Kovács Zoltán atyával: este 6 óra
13. vasárnap	Keresztút a kálvárián 14.30 óra Szentföldi gyűjtés
15. kedd	Imaóra: este 6 óra
18. péntek	Keresztút: Képviselő-testület
20. vasárnap	Virágvasárnap: barkaszentelés a 9 és 11 órai szentmisén Apák napja: délelőtt 9 óra Keresztút a kálvárián 14.30 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2016. március
IX/3. szám

A keresztények legnagyobb ünnepére készülünk. „Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek...” írja Pál apostol a korintusiaknak.

A nagybőjti időben a liturgiák szövegei, keresztútjaink elmélkedései elvezettek a nagyheti események megértéséhez, átéléséhez. Jézus földi útja mai világunkban is – valószínűleg – hasonlóan végződné, mint 2000 éve... Elég csak a saját gyarlóságunkra, hitbeli ingadozásainkra, önzésünkre, értetlenségünkre gondolni. Ne is szóljunk a külvilág jelen állapotáról.

Sokszor érezzük, emberi szempontból kilátástalan a jövőnk. De egy Ember - az Emberfia - mutatott nekünk jó emberi megoldásokat a földi létünkhöz, és a végső megoldást is megmutatta. Előttünk haladva végigjárta a mi utunkat, és elment helyet készíteni nekünk az Atya házában. Feltámasztásával pedig az Atya igazolta Őt!

Nagycsütörtök titka

Talán még annyira nem érezzük, de újra itt a tavasz, és ilyenkor az emberek többsége vágyik a szabad levegőre. Emlekszem seminarista koromban a kis papokkal alig vártuk a jó időt, hogy mehessünk kirándulni. A legkedvesebb helyünk a Pilis volt, gyakran jártunk oda. Miért? Mert a Dunakanyar valami csodálatos. Akkor még nem is sejtettem, hogy egyszer a Dunakanyarban leszek plébános. Az ember felér a hegy csúcsára, lenéz, és fantasztikus élményben van része. Onnan fentről minden olyan más. Minden olyan szép. Minden olyan boldog. Tudom, hogy ezen a környéken nincsenek magas hegyek, de azt hiszem, el lehet képzelni.

Talán így érthető, hogy Jézus is szerette a hegyeket. Sőt életének jelentős eseményei mind egy-egy hegyhez köthetők. Hegyről mondta el a híres hegyi beszédet, hegyen verejtékezett vérrel, hegyen feszítették keresztre, és hegyről emelkedett fel az égbe, hogy visszatérjen mennyei Atyjához. Ezek után nem csoda, hogy amikor az isteni arcát akarta megmutatni, akkor is hegyet választott, még pedig a Tábor hegyét

Nézzük meg, mi történt a Tábor hegyen. Jézus felviszi három tanítványát, hogy feltárja előttük isteni mivoltát. Persze mindezt nem azért tette, hogy dicsekedjen, hanem sokkal inkább azért, hogy amikor majd szenvedni látják őt, akkor jusson eszükbe az ő isteni fényessége. Ragyogott az arca. Milyen jó látni egy ilyen arcot. Az ember esküvőn megnéz egy ifjú párt, s máris megéri, hogy mit jelent az, ha valakinek ragyog az arca.

Jézus beszélgetni kezd Mózesrel és Illéssel, és természetesen miről is beszélgethetnének, mint a saját haláláról. Amikor a tanítványok felébrednek és látják ezt a csodát, felkiáltanak: „Uram jó nekünk itt lenni!” Hát persze, hogy jó, hiszen a következő pillanatban meghallják az Atya hangját is: „Ez az én szeretett fiam, őt hallgassátok!” Belepillanthattak a mennyei örök boldogságba. És ezután véget ér a szinte álomnak tűnő esemény. Hogyan kapcsolódik ez a Tábor hegyi jelenet nagycsütörtök éjszakájához?

Az utolsó vacsorán Jézus a kenyeret és a bort átváltoztatta az Ő testévé és vérévé, vagyis megalapította az Oltáriszentséget. Az Oltáriszentség az Ő fényességes arcát tükrözi, hiszen valljuk, hogy valóságosan van jelen benne.

Ezt az isteni arcot kaptuk végleges ajándékként nagycsütörtök éjszakáján. Az oka pedig, az volt, hogy megerősítse a tanítványait. Hiszen jól tudta, hogy ő visszatér mennyei atyjához, de azt is tudta, hogy a tanítványok szét fognak szóródni, egyedül lesznek. Ezért elhatározta, hogy rejtetten köztük maradjon. Milyen bölcs szeretetre vall ez a tett. Mert az Oltáriszentségnek valóban összetartó ereje van.

Talán ismerős Olofsson Placid atya neve, aki majdnem 20 évvel volt a Gulágon, Szibériában. Ő mesélte, hogy milyen nagy dolog volt, ha éjjel, a takarója alatt, egy falat kenyérral és egy cseppnyi borral tudott misézni, hogy másnap ki tudja osztani mindenkinek az Oltáriszentséget. Ezekbe a foglyokba óriási erőt tudott önteni a szentáldozás.

Igen, ilyen ereje van a szentmisének. Hiszen a szentmisén mi is felmegyünk lélekben az Isten hegyére, hogy ott meglásuk Krisztus fényes arcát. Amikor a pap a szentmisében átváltoztatja a kenyeret és a bort, akkor ott ugyanolyan csoda történik, mint a Tábor hegyen, vagy mint az utolsó vacsorán.

Amikor a szentmisén részt veszünk, érezzük, hogy az Isten elérhető közelségben van mindannyiunk számára. Persze, sajnos sokszor ez már túl megszokott is nekünk. Eljövünk a szentmisére, megáldozunk és kész. Pedig sokkal többről van itt szó! Nem lehet a szentmisén akármilyen lélekkel részt venni. Mindig nyitottnak kell lennünk arra, hogy befogadjuk azt a kegyelmet, amelyet áraszt felénk. Ezért fel kell tenni magamnak a kérdést:

Mit jelent számomra a szentmise és az Oltáriszentség?

1. Az Istennel való találkozás

Hiszen ott Ő szólít meg bennünket valami felfoghatatlan módon, az Oltáriszentségen keresztül, amely az ő valóságos teste és vére.

Egyszer Teréz anya találkozott egy éhező gyerekekkel, aki valószínűleg már napok óta nem evett semmit. Teréz anya adott neki egy darab kenyeret. A kisgyerek elkezdte morzsánként enni. Amikor pedig Teréz anya rákérdezett, hogy miért eszed morzsánként, a gyerek ezt válaszolta: Mert félek, hogy elfogy, és holnap megint nem lesz mit ennem.

Az Oltáriszentséggel ez nem fordulhat elő. A pap szavára mindig megjelenik az oltáron. És mindezt azért teszi, hogy ma is megerősítsen bennünket.

2. Találkozom a keresztény közösséggel

Szintén fiataloktól hallottam: Azért jó jönni a misére, mert ott találkozom a többiekkel.

Amikor a Szent Család templomban káplán voltam, akkor minden vasárnap este ifjúsági mise volt, ami után még legalább egy órát beszélgettek egymással a fiatalok, hiszen igenis fontos, hogy találkozzam másokkal. Jézus körül is ott voltak a tanítványok. Neki is sokat jelentett az a tizenkét ember. A hitemet csak közösségben tudom megvallani és erősíteni igazán. Az „egyedi” hit, amelyben csak én és az Isten van, és amelynek soha nincs közösségi hatása, nem valódi hit.

Jézus közösségben élt, közösségben tartotta meg az első szentmisét. Fontos a keresztény közösség. Innentől kezdve pedig nem lényeges, hogy ki kicsoda.

3. Szolgálat

Az utolsó vacsora azzal zárul, hogy Jézus megmossa a tanítványok lábát. Milyen felemelő alázatosság.

Az Isten fia letérel, és a bűnös ember lábát megmossa. Erre is azt mondja: Tegyétek ugyanazt, amit én. Vagyis szolgálni kell. Nem okoskodni, hanem szolgálni, úgy ahogy Jézus tette.

Ebben pedig vannak jócskán példaképeink. Talán a legismertebb Teréz anya, aki a legszegényebbekkel foglalkozott. És hogy mi ennek az eredménye? Egy koldus ezt mondta a halálos ágyán: Amíg kint feküdtem a mocsokban, addig azt gondoltam, olyan vagyok, mint egy állat, de miután ide kerültem és megtapasztaltam ezt a gondoskodást és szeretetet, most azt mondom, úgy térek vissza az én mennyei Atyámhoz, mint egy angyal. Mert a szolgáló szeretet erre képes: állatból angyalt varázsol. Ezért tartotta fontosnak Jézus megmutatni mit jelent a szolgáló szeretet.

Nagycsütörtök tehát arra akar bennünket megtanítani, hogy az Isten mennyire szereti az embert. Itt maradt a földön, köztünk van a világ végéig. A Tábor hegyi jelenet azzal zárul, hogy lejöttek a hegyről a tanítványok. Mi is a szentmise közönsége után visszatérünk a hétköznapiakba, de mindezt úgy tesszük, hogy tudjuk, Jézus velünk van, ott van a szívünkben. Használjuk ki ezt a lehetőséget, gyakran menjünk fel Jézushoz a szentmise hegyére, hogy ott találkozassunk vele, erőt kapassunk tőle, és ez segítsen nekünk a keresztyén életünk megvalósításában.

László atya

„Vegyétek a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek megtartjátok, az bűnben marad.”
(Jn 20,22-23)

Március 5-én közel 50 gyermek vehette fel plébániánkon a bűnbánat szentségét, amelyet az Úr Jézus alapított. A gyógyító szentségek egyike, a keresztség után elkövetett bűnök eltörlésére. Jézus maga a szeretet. Csak bűnbánat által lehet igazi szeretetre méltóvá válni.

Ahogy ezt a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola 3. a osztályosai megtették:

Első gyónásom

Hétség nagy esemény történt. (Ábel Dániel)

Március 5-én voltam először gyónni. Nagyon vártam ezt a napot. (Civisz Noémi)

Elsőáldozó csak az lehet, aki már elvégezte a szentgyónást. Amikor László atya adott nekünk egy lelki tükröt, azt mondta: Ennek megfelelően írjátok össze a bűneiteket egy lapra! Elérkezett a szentgyónás napja. László atya névsor szerint szólította a gyerekeket. Annyira izgultam, hogy folyton mondogattam, mikor jövök már én. Végre sorra kerültem, de féltem attól, hogy elrontom. (Varga Olivér)

Amikor beléptem a gyóntatószékbe, nagyon izgultam. (Ábel Dániel)

Elmondtam a bűneimet, amit egy papírra írtam. (Civisz Noémi)
Bűnösen mentem be, tiszta lélekkel jöttem ki. Nagy kő esett le a szívemről - mondtam a többieknek. (Molnár Dávid)

Gyónás után a kezemet a szívemre tettem, éreztem, hogy ptyolat tiszta a lelkem. Ezután jelképesen elégettem a bűneimet, és a faliújságra Jézus közelébe tettem egy bárányt. (Ábel Dániel)

A végén megköszöntem, hogy megtisztult a lelkem. (Garami Lili)
A gyónásban az a legjobb, hogy megbánhatjuk bűneinket, és tiszta lesz a lelkünk. (Tóth Dávid)

Másnap a templomban bemutattak minket. Először egy keresztet kaptunk a nyakunkba, majd égő gyertyát a kezünkbe. (Ábel Dániel)

A szentmise után szereteteinkkel és első gyónó társaimmal agapén vettünk részt. (Lampel Benedek)

Amikor hazaértem, így nevezett anyukám: Hóféhércém. (Bereznai Domonkos)

Örülök, hogy most már tiszta szívvel készülhetek a szentáldozásra. (Lampel Benedek)

Erre a szép hétvégére örökre emlékezni fogok. (Ábel Dániel)

Kívánjuk, hogy az Úr Jézus adjon sok kegyelmet a leendő elsőáldozóknak a további felkészüléshez, hogy méltón vehessék magukhoz az Eukarisztiát! Imádkozunk értük!

Ujpesti Gizella tanítónő

Karitás lelkigyakorlat

Uram, irgalmazz! Életünk során a szentmisében hányszor mondtuk ki már ezt a mondatot, de vajon elgondolkozunk azon, mit is jelent az irgalom, irgalmasság szó. Most, hogy Ferenc pápa meghirdette az Irgalmasság évét, különösen is érdemes ezen elgondolkodni kicsit mélyebben.

A lexikon szerint az irgalom segítő könyörület, szánalom, megbocsátás, kegyelem. Ha valakivel gondjaink vannak, gyakran azt mondjuk: Isten irgalmazzon neki!

Városunkban van a Szt. Mária Irgalmas Nővérek Rendje, amely a tanítást és a betegápolást tekinti fő feladatának. Betegápoló Irgalmas rend gyógyít Pécsen, de mindenki előtt ismert a Budai Irgalmas Kórház is.

Március 1-jén karitásunk hagyományos lelkigyakorlaton vett részt. Stílszerűen tarthattuk volna az Irgalmas Nővéreknél, de mi évek óta a Ferences Szegénygondozó Nővérek vendégei vagyunk. Ők szervezik és teszik meghitté a lelki napunkat. Programunk első előadója László atya volt. **Az Isten arca, az Irgalmasság arca** címmel segített nekünk értelmezni **Ferenc pápa bulláját**. A Szentatyá december 8-án, a szeplőtelen fogantatás napján, a II. Vatikáni Zsinat 50. évfordulóján nyitotta meg a Szent Péter Bazilikában a jubileumi szent év kapuját, amely ez alkalommal az **Irgalmasság kapuja**. A szent év zárását 2016. november 20-ra, Krisztus Király ünnepére jelölte ki a pápa. A jubileumi szent év mottója **„Irgalmasok, mint az Atya.”**

A pápa 25 pontban foglalta össze a célt, hogyan éljük meg mindennapjainkban az irgalmasságot. Hangsúlyozta, hogy az irgalmasság nem gyengeség, hanem éppen az isteni mindenhatóság jele. Szólt a pletyka ellen, mert az ellentétes az isteni irgalmasság szellemével. „Ha egy testvérrel távollétében rosszat mondunk, rossz fényben tüntetjük fel, akkor meggyalázzuk becsületét, és a pletyka áldozatává tettük.” (Ugye mi is milyen gyakran követjük el ezt a bűnt?) „Ne mondjatok ítéletet senki fölött, akkor fölöttetek sem ítélnék... Bocsássatok meg, és nektek is megbocsátanak...”

Az irgalom alapvető törvény, amely minden ember szívében ott lakik, aki őszintén tekint a testvéreire, akivel élete útján találkozik. Az irgalmasság az az út, amely egyesíti Istent és az embert, mely reményt ad arra, hogy bűneink korlátai ellenére is mindenkor szeretnek bennünket. Isten: szeretet - állítja a Szentírásban János evangélista.

Az irgalmasságról szóló példabeszédekben Jézus kinyilatkoztatta isteni természetét. Valamennyien ismerjük ezeket, különösen is hármát: az elveszett bárány, az elveszett drachma vagy a tékozló fiú történetét. (Rembrandt csodálatos festményén láthatjuk is, ahogy az apa öleli hazatért fiát.)

Fontos meghallanunk azon példabeszéd tanítását is, ahol Péter kérdésére, hogy hányszor kell megbocsátanunk Jézus azt válaszolja: „Mondom, hogy nem hétszer, hanem hetvenhét-szer.” Halljuk meg azt a buzdítást is, hogy „A Nap ne nyugodjék le haragotok fölött.”

Ahol az Egyház jelen van, ott nyilvánvalóvá kell válnia az Atya irgalmasságának. Plébániákon, közösségekben, társulatokban, mozgalmakban, bárhol, ahol keresztyének élnek, mindenkinek **rá kell találnia az irgalmasság oázisára**. Fedezzük fel az **irgalmasság testi cselekedeteit**: jóllakatni az éhezőket, megítatni a szomjazókat, felöltöztetni a ruhátlanokat, befogadni

a jövevényeket, ápolni a betegeket, meglátogatni a rabokat, eltemetni a halottakat. Nem szabad megfélekedezni a lelki cselekedetekről sem: tanítani a tudatlanokat, inteni a bűnösöket, vigasztalni a szomorkodókat, megbocsátani a bántásokat, türellemmel elviselni a kellemetlen embereket, imádkozni élőkért és holtakért. (Nagyon sok tennivalónk van még!)

„Engedjük, hogy Isten megleljen bennünket. Ő nem fárad bele, hogy kitárja szíve kapuját, és újra és újra megmutatja, hogy szeret bennünket.” Nagyon sok mindent lehetne még idézni a bullából, de inkább javaslom az elolvasását!

15 órakor a Mária Rádióban együtt mondtuk az Irgalmasság rózsafüzérét. Ez a rádió az irgalmasság üzenetét hordozza a legváratlanabb helyeken, elviszi a börtönbe, a betegágyakhoz, azokhoz, akik egyedül vannak, vagy akiket mások tán fölöslegesnek gondolnak. Büszkéek voltunk, hogy mindennek most mi is aktív részesei lehettünk!

Lelkigyakorlatunkat a nővérek által vezetett keresztútlat fejeztük be, melynek vezérfonala a *csend* volt. A hallgatásnak – a *szóhöjtnék* – gyógyító ereje van. Higgyük el végre, hogy csak a megcsendülő csöndből lehet igazán föltöltekezve kilépni, meghallva Gazdánk hívó szavát, új feladatra készen. Higgyük el, és hallgassunk oda a csendre, és Őrá, aki szólni akar hozzánk – írja Gyökössi Endre.

Jézus kezei már nincsenek odakötvé. Végbevitte művét. A kereszt nem a vég. A halál fája az élet fájává lesz. A húsvét küszöbön áll. Biztos a cél: közel a feltámadás.

Recska Valéria

Felolvasó vagyok

Pár évvel ezelőtt, amikor Nyitrai Laci bácsi megkért, hogy olvassak fel egy szép verset az *imaórán*, igent mondtam. De hamarosan egy kis félelem is eltöltött: mire is vállalkoztam, vajon mi lesz, hogy fog sikerülni? A templomba belépve láttam, hogy csupa ismerős arc van, így félelmem lankadni kezdett. Azóta már több ilyen alkalmon részt vettem, amit nagyon köszönök, mert egy-egy téma, amit szép szövegek, versek, imák és énekek segítségével negyvenöt perc alatt körbejárunk, gondolatokat ébreszt, lelki töltekezést, feltöltődést ad számomra.

Az imaórákon összejövünk azért, hogy építsük egymást, hitünkben kicsit előbbre haladjunk. Az Oltáriszentség előtt imádkozunk, hogy erőt, világosságot és bátorságot nyerjünk általa. Hiszen tudjuk: „Ha ketten közületek egyetértve kérnek valamit a földön, meg fogják kapni mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az Én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt. 18, 19-20)

Nekünk, diákoknak is egy nehéz nap/nehéz hét után főleg, de időközönként is jólesik az elcsendesedés, imádkozás a szentmisén túl is. Ezen imaóra formájában való elmélkedés pedig egy kicsit másféle, újabb, színesebb élményt is jelenthet. Az ima egy fegyver, egy támasz, amely mindig kéznél van és segít bennünket. Eszembe jutottak Olofsson Placid atya gondolatai, aki a Gulágot túlélte: „Akinek van hova kapaszkodnia, annak könnyebb a terhet elviselni.” - Hálás vagyok, hogy az ima nagy erejét már megtapasztalhattam.

Nekem az imaórákon elhangzott gondolatok segítenek abban, hogy a szívem fellendülhessen Istenhez, Akivel csendben együtt vagyok. Ebben sokat jelent olykor egy közösség, ami a Jézussal való együttléthez az alaphangot, elmélkedéseket megadja számunkra.

Jó lenne, ha a régebb óta fiatal korosztály mellett az ifjúság több tagja is aktívabban részt venne az imaórákon, hogy ők is megtapasztalhassák ezt a lélekemelő érzést, kis elcsendesedést, amire ebben a rohanó világban mindnyájunknak szüksége van.

Meszes Zsófia

Ministráns vagyok

Lassan már tizenhárom év telt el a kezdetektől. Amikor 2003-ban elsős lettem a Mindszenty általános iskolában, Kiss-Rigó László atya volt a plébános. Amennyire emlékszem, nem túl sok ministráns volt akkor. Amikor azonban Fehérvári Lajos atya lett a káplánunk új ministráns foglalkozást indított. A jelentkezés feltétele az volt, hogy minimum harmadikos korú diákok legyünk. Sokan lettünk hirtelen, hiszen Lajos atya az átadott ismeretek mellett számos izgalmas kirándulást és egyéb szép programot is szervezett. (Fotók is őrzik emléküket.) Nagyon szívesen, lelkesen segédkeztünk az oltár körül.

Én azóta is ministrálok. Már nincsenek ministráns foglalkozások - ami pedig a kezdőknek igen hasznos lehet, mint annak idején nekünk is. Ám szerencsére Pokriva László atya nagyszerűen tanítja a kisebbeket - egy kis szülői segítséggel. Én ugyan már nem járok a 9-es misékre, de ha néha betévedek oda, a gyerekek mindig jó kedvűek a misék előtt.

Mondhatni most már én vagyok a csapatban a második legidősebb - Németh Józsi után -, aki már nem is tudom hány éve ministrál. Vannak még páran, akik hosszabb ideje szolgálnak az oltár körül, de sajnos egyre kevesebben.

Én a szüleim miatt, az ő indíttatásukra kezdtem, de most már inkább *hálából segítem az Urat az oltárnál, mivel Ő is sokat segített nekem.*

Szeretettel biztatok minden fiatal, gyertek, próbáljátok ki ti is ezt a szép szolgálatot, ami oly sok örömet, jó érzést hoz az életünkbe, és megtart a Jóisten mellett!

Kubovics Márton

Nyugdíjas közösségünk

Március 5-én egy szokásostól eltérő, rendhagyó programra jöttünk össze. Megérkezésünkkel kedves húsvéti meglepetés várt minket. Egy szelet csoki kidíszítve nyuszikat ábrázoló szívvel és „Boldog húsvétot!” kívánó érmecskével. Jólleső érzés, hogy kis családunkat minden ünnepen ajándék várja.

A mai nap fő programja a búcsúzás volt szeretett társunktól, Molnár Magdikától, aki hat év velünk töltött idő után megváltik közösségünkötől, és visszaköltözik szülőföldjére, a Marosvásárhely melletti Nyárádszeredára. Vidám, színes egyénisége, erdélyi izes magyar tájszólást, humort, új szint hozott közénk. Farsangi műsorainkhoz mindig változatos jelmezekben szerepelt, szórakoztatva minket otthonról hozott hangulatos műsorával – székely rigmusok, népszokások felelevenítésével. A mai délutánon is megnevetetett történeteivel.

Sajnos vidám természete nem védte meg betegségeitől, amit az elmúlt évek nehéz munkája okozott. Ezért úgy döntött, hogy visszatér gyökereihez, otthon élő magyar családtagjaihoz.

A visszavonhatatlan elválást közösségünkre és Esztergomra emlékeztető apró ajándékok átadásával, könnyek között fejeztük be. Imáinkkal kérjük a Gondviselő Isten kegyelmét, segítségét, engedélyezzen még Magdika életére hosszú, pihe-néssel töltött éveket családjá körében, megtartva közösségünket emlékezetében.

Meghatódva énekeltük az ősi székely himnusz sorait, amit Bartók Béla is felhasznált az Este a székelyeknél című daljátékában:

*„Hej, én édes jó Istenem,
oltalmazóm, segedelmem,
vándorlásban reménységem,
inségemben lágymenyem.
Vándor fecske sebes szárnyát,
vándorlegény vándorbotját
vándor székely reménységét,
Jézus, áldd meg Erdély földjét!”*

Bányai Pálné

Túrmezei Erzsébet:

Minden évben

Indulunk újra Golgota felé.
Utunkra már a kereszt vet árnyékot.
de rajta túl húsvét öröme vár.
S kis Balázs csodálkozva kérdi:
„Minden évben meghal?
Minden évben feltámad?”

Nem, kis Balázs, Ő egyszer halt meg értünk,
egyszer támadott fel győzelmesen!
De hosszan tépelődöm
gyermeki kérdésseden.

„Minden évben?” Csaknem kétezer éve
minden évben kísérjük Őt
a fájdalmas tövises útján
s ujjongunk üres sírja előtt.

„Minden évben?” Milyen év volna,
Hol várna békesség és menedék,
ha szenvedését, szent halálát,
feltámadását elfelejténék?!

Ha nem zengne többé Bach Passiója,
ha nem őrizné az emlékezet
azt a golgotai keresztet,
amelyen Jézus értünk vérezett!

„Minden évben?” Tűnhetnek századévek.
És száguldhatunk kétezer fele,
a kereszt ma is egyetlen reménység,
a kereszt ma is győzelem jele.

Minden évben elindulunk feléje.
nem temetik el tűnő századok.
S akkor találunk erőt, békességet,
ha a keresztfa titka felragyog.

Röviden...

- A nagybőjti időben Jézus keresztútját sokféle szempont szerint elméltük végig. Szinte minden kisebb közösségünk vezetett egy-egy ilyen imádságos együttlétet. Legmélyebben talán mégis a nagypénteki keresztutunk érint meg bennünket, mivel aznap emlékezünk Megváltónk halálára. Különleges élmény – nem csak a „szereplőknek” – a virágvasárnapi élőképes keresztút, amit gyermekeink mutatnak be a 9 órai szentmisében, valamint az énekkarunk passiója az esti szentmisében, ill. nagypénteken az esti szertartásban.
- Az idén is hívjuk és várjuk a Testvéreket a közös zsolozmára a szent három napon, 9 órakor. Ugyancsak együtt-imádkozásra lesz lehetőségünk a virrasztásaink alkalmával, nagycsütörtökön este 9, nagypénteken este 8 órakor.
- Az „Utadat keresem...” című könyvből még néhány példány kapható a sekrestyében. Örömmel szolgál, hogy sokaknak tetszik, a visszajelzésekből tudjuk, hogy lelki olvasmányként egyénileg, vagy éppen egy-egy közösségben is fellapozzák.
- Honlapunkon a nagybőjti triduum homíliái meghallgathatók. Ugyanott az éves programunk is olvasható, amit a változások követésével igyekszünk aktualizálni. Természetesen heti hirdetések, újságunk és imaóráink is mindig felkerülnek. Mindezeket szeretettel ajánljuk híveink figyelmébe.

Anyakönyvi adatok

Elhunytak:

Tóth-Major Jánosné, Mekler Borbála	90 éves
Werni Emma	67 éves
Bánomy Miklósné, Vidéki Klára	99 éves
Szorgalmas Mihályné, Kővári Ilona	78 éves
Csepy Jánosné, Kis Erzsébet	89 éves

Hirdetések, programjaink**Március**

20. vasárnap **Virágvasárnap:** barkaszentelés a 9 órai szentmisén, élőképes keresztút, keresztút a kálvárián 14.30 óra, énekelt passió az esti szentmisében, 18 óra
22. kedd Keresztút a Pléhkrisztushoz, indulás a templom előtt 15.30-kor
24. csütörtök **Nagycsütörtök:** zsolozsma 9 óra, szentmise este 6 óra, virrasztás: este 9 óra
25. péntek **Nagypéntek:** zsolozsma 9 óra, keresztút délután 3 óra, szertartás este 6 óra, virrasztás este 8 óra
26. szombat **Nagyszombat:** zsolozsma 9 óra, szentsír-látogatás de. 10-12 és du. 4-7 óra, szertartás este 7 óra
27. vasárnap **Húsvétvasárnap:** szentmise körmenettel és tojáskeresséssel: délelőtt 9 óra, ifjúsági mise: este 6 óra
28. hétfő **Húsvét hétfő:** szentmisék: 9 és este 6 óra
30. szerda Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra, pápaválasztási évforduló

Április

03. vasárnap Irgalmasság vasárnapja, cigánypasztorációs szentmise 15 óra
04. hétfő Mini zarándoklat a Bakócz-kápolnába és ott szentmise: du. 6 óra. Találkozó a plébánia előtt délután 5 óra
12. kedd Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
16. szombat Szentmise a rendőrökért, mentősökért, tűzoltókért, 10 óra
17. vasárnap Imádság papi és szerzetesi hivatásokért
19. kedd Imaóra: este 6 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
 Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
 Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
 Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segített: Németh Tünde
 A megjelenést támogatta: Héder Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2016. április
IX/4. szám

A nagybőjti idő végén elkísértük Urunkat a gyalázat útján, és azután együtt örvendeztünk üres sírja mellett...

Az ünnepre, egy-egy találkozásra, életünk szép eseményeire készülnünk kell. És általában ez a készüllet önmagában is már ünnep, szép időszaka az életünknek. A ráhangolódás ideje valami nagyszerű dologra készíti elő lelkünket, és az átélt „esemény” még sokáig él bennünk, éltet bennünket! És jó visszagondolni megszentelt, lélekkel és tettekkel telített várakozásainkra...

Mit jelent számomra a szentmise és az Oltáriszentség?

1. Az Istennel való találkozás

Gyakran beszélgetek fiatalokkal, és azt tapasztalom náluk, hogy a szentmise nem túl sokat jelent nekik. Sokszor megkérdezik tőlem egy-egy ünnepel kapcsolatban: Kötelező jönni misére? És amikor azt mondom, hogy nem, megnyugodnak. Vajon miért van ez így? Nyilván nem értik a lényegét.

A szentmisében csak egy előadást látnak, az Oltáriszentség pedig, csak kenyér és bor marad. Persze most egy kicsit sarkítottam, de valami ehhez hasonló a helyzet sok fiatalnál.

Szentgyónások témája is - különösen gyerekeknél: nem figyeltem oda. Idős emberektől hallom: megyek szentmisét hallgatni. Nem hallgatni kell, hanem tevékenyen részt venni rajta! Hiszen a szentmisén mindig az Istennel találkozunk. Különösen is az evangélium szavain keresztül, hiszen ott Ő szólít meg bennünket valami felfoghatatlan módon, az Oltáriszentségen keresztül, amely az Ő valóságos teste és vére. Ezért van a szentmisének két fő része: *Ige liturgia és áldozati liturgia. Az egyik az Evangélium, a másik az Oltáriszentség.* És milyen jó, hogy bármikor magunkhoz vehetjük. Nem kell félni, hogy elfogy, mint esetleg más kenyér.

Egyszer Teréz anya találkozott egy éhező gyerekekkel, aki valószínűleg már napok óta nem evett semmit. Teréz anya adott neki egy darab kenyeret. A kisgyerek elkezdte morzsánként enni. Amikor pedig Teréz anya rákérdezett, hogy miért morzsánként, a gyerek ezt válaszolta: Mert félek, hogy elfogy, és holnap megint nem lesz mit ennem.

Az Oltáriszentséggel ez nem fordulhat elő. A pap szavára mindig megjelenik az oltáron. És mindezt azért teszi, hogy ma is megerősítsen bennünket.

Egyszer valaki azt mondta nekem, szükségem van arra, hogy naponta részt vegyek a szentmisén, mert innen kapom az erőt munkám elvégzéséhez. Az illető orvosnő. És valóban nem csak a munkájához kap erőt, hanem még az evangélium hirdetéséhez is. Hiszen ennek a főorvos asszonynak az osztályán minden vasárnap ellátnak/áldoztatnak legalább 20-30 beteget, míg a kórház összes többi osztályán négyet-ötöt. **Komolyan kell vennünk az Isten csodálatos titkát, az Oltáriszentséget, és azt a nagy ajándékot, amit a szentmise jelent, hiszen az Isten ebben önmagát adja nekünk.**

2. Találkozom a keresztény közösséggel

Szintén fiataloktól hallottam: Azért jó jönni a misére, mert ott találkozom a többiekkel.

Amikor a Szent Család templomban káplán voltam, akkor ott minden vasárnap este ifjúsági mise volt, ami után még legalább egy órát beszélgettek egymással a hívek. És ez nagyon jó, hiszen igenis fontos, hogy találkozzam másokkal. Jézus körül is ott voltak a tanítványok. Neki is sokat jelentett az a tizenkét ember. **A hitemet csak közösségben tudom megvallani és erősíteni igazán.** Az „egyedi” hit, amelyben csak én és az Isten van, és amelynek soha nincs közösségi hatása, nem valódi hit. Jézus közösségben élt, közösségben tartotta meg az első szentmisét. Fontos a keresztény közösség. Innentől kezdve pedig, nem lényeges, hogy ki kicsoda.

3. Szolgálat

Az utolsó vacsora azzal zárul, hogy Jézus megmossa a tanítványok lábát. Milyen felemelő alázatosság! Az Isten fia letérdel, és a bűnös ember lábát megmossa. Erre is azt mondja: Tegyétek ugyanazt, amit én! Vagyis szolgálni kell. Nem okoskodni, hanem szolgálni, úgy ahogy Jézus tette. Ebben pedig vannak jócskán példaképeink.

Talán a legismertebb Teréz anya, aki a legszegényebbekkel foglalkozott. És hogy mi ennek az eredménye? Egy koldus ezt mondta a halálos ágyán: Amíg kint feküdtem a mocsokban, addig azt gondoltam, olyan vagyok, mint egy állat, de miután ide kerültem és megtapasztaltam ezt a gondoskodást és szeretetet, most azt mondom, úgy

térek vissza az én mennyei Atyámhoz, mint egy angyal. Mert **a szolgált szeretet erre képes: állatból angyalt varázsol.** Ezért tartotta fontosnak Jézus megmutatni, mit jelent a szolgált szeretet.

László atya

Gondolatok a Nagybőjtről

A keresztény világ a legnagyobb ünnepére készül a nagybőjti időben. Hitünk fontos alappillére, hogy Isten megszületett fiát, Jézust feláldozta a mi üdvösségünkért, lehetőséget adva mindenkinek az őszinte bűnbánatra, az újrakezdésre, ami az Atya irgalmas szeretetének tanújele. Ahhoz, hogy méltón tudjunk ünnepelni, el kell csitulnunk, befelé kell tekintenünk, s csak ezután tudjuk a lényegi dolgokat látni magunk körül. Ilyen lényeg: a szenvedésének enyhítése, a hiányt szenvedők támogatása, az elesettek felemelése. Az igaz hit csak méltó cselekedetek tükrében nyer igazolást.

A **karitász csoportunk** erre törekedve látogatta meg a Szt. Mária Irgalmas Nővérek két otthonát. Együtt imádkoztunk az idősekkel, végigjártuk Jézus kereszútját elmélkedésünkkel. Az idősek nagyon hálásak a látogatásokért, a beszélgetésekért. Megajándékoztak bennünket az általuk készített kis húsvéti szalvétatartókkal, nyuszikkal. Áldott húsvéti ünnepeket kívánva búcsúztunk tőlük.

Hetényi Bálintné

Dicsértessék a Pléhkrisztus!

Olasz Ferenc fotóművész egyik könyvének a címe: Dicsértessék. A művésznek lenyűgöző életmű kiállítása volt a Vigadóban. Ő az, aki végigfotózta a falu szélein, utak mentén, gabonaföldeken, temetőken, templomkertben felállított kereszteteket. Ezek a Krisztus- és Mária arck az egykor élt emberek arcai, hitről, belső csöndről, a lélek csöndjéről vallanak.

A falu szélén állított kereszt mintha életünket – a születéstől a halálig megtett utat – jelképeznék: az öröm, a bánat keresztjei. Olasz Ferenc filmeket is készített a népi vallásosság tárgyi emlékeiről is. A forgatás során eljutott Kisbágyonba, ahol emlékezete a legszebb *Pléhkrisztust* őrizte. A kiállítás és a Pléhkrisztus említése során jutott eszembe számtalan szebbnél szebb gondolat. (Petőfi után szabadon.)

Nem kell nekünk Kisbágyonba mennünk, hisz nekünk is van Pléhkrisztusunk a Vaskapu alatt. Mostanában nagy divat a zarándoklat (jó értelemben). Hátha lehetne mini zarándoklatokat szervezni ide a mi Pléhkrisztusunkhoz is. Sokan az esztergomiak közül sem tudják, hogy milyen kincseink vannak!

Az útszéli keresztet költőinket is megihlették. Juhász Gyula írt gyönyörű verset a Tápéi Krisztusról, aki a falu népét nézte, amint ballagnak a munkából. Olasz Ferenc filmjeinek és 12 albumának köszönhetjük, hogy ezek a csodálatos szakrális emlékek megmaradnak. Kedves imájával kívánunk neki további alkotókedvet. „*Adjad, hogy életem mindennapja nékem nevezetes és drága legyen, adj kedvet, bátorságot és erőt, hogy mindennap valami hasznosat és jót cselekedjek, hogy ne vesszen örökségemből egy nap sem.*”

Recska Valéria

Utunk a Pléhkrisztushoz

Bő fél éve költöztem ide Esztergomba ferences szegénygondozó nővérként. Így a hagyománnyá vált nagyheti Pléhkrisztushoz eljutó keresztútjárásban első alkalommal vettem részt.

A karitás csoport szervezésében Nagykedden délután a Kerektemplom előtt gyülekeztünk. Mivel elmaradt elintézni valóm volt, az utolsó pillanatban érkeztem a kis csapathoz. A jól kiválasztott keresztúti szöveg segített a lelki elmélyülésben. A találkozások szétosztottuk az állomások szövegeit, és így indultunk imádságban útnak. A templom előtti kereszt volt az kezdő állomás. Tizenötön jártuk végig az utat a Pléhkrisztushoz.

Büszkén néztem az idősebb résztvevőkre, milyen természetességgel jönnek, hogy megmásszuk imádságban a keresztutat.

Állomásról állomásra mentünk feljebb a hegyen, útközben imádkozva, énekelve és csendben haladva. „*Keresztúton követünk, Jézus Téged szeretünk. Szenvedésed égi jel, így jutunk a mennybe fel!*” Énekeltük, és mentünk felfelé, felajánlva fáradtságunkat. Megfelelő távolságban jött egy útszéli kereszt, vagy egy tágasabb megálló, ahol elmondtuk a következő stáció imádságát.

Meglepett, hogy ahol nem volt útszéli kereszt, ott is találtam magamnak valamit, ami e jelre emlékeztetett: egy pincelejáró, aminek kicsi rés ablaka kereszt formájú volt, vagy éppen egy kanyargós fatörzs. Ahogy mentünk egyre feljebb, lenézhattunk a városra, gyönyörű kilátásban volt részünk.

Hálát adtam a korábbi napok rengeteg esőzéséért, és hogy ma a még szürke felhővel vegyes napsütésben gyönyörű színekben pompázott az ég, és így a táj is előttünk.

Pont amikor azt érezhettük volna, hogy elfáradunk, jött a következő stáció, megpihenhettünk. És a csapat együtt haladt állomásról állomásra, imádkozva, énekelve. Nagy ajándék volt megérkezni a Pléhkrisztushoz. Szépen körbe volt ültetve friss virággal. Körbeálltuk, imádkozunk, énekeltünk.

Kicsit a kereszt győzelmének ünnepe is felvillant előttem. Nem a halál győzedelmeskedik, hanem az élet. Krisztus feltámadása felemel mindent, ami nehéz, fáradtságos, ami fájdalmas, és mint a virágok a kereszt körül, felragyoghat számunkra is Jézus dicsőséges élete.

Hajós M. Ágnes nővér
ferences szegénygondozó nővér

Nagyböjti süti sütés

Az idei nagyböjt ugyan rövid volt, de szerencsére nem telt el esemény nélkül az *ifjúsági hittanecsoport* számára. A közeli életének színesebb tétele nagy feladat és közös ügye mindannyiunknak.

Úgy gondolom, hogy egy közösséget nagyban tud építeni egy közös ügy, egy közös tevékenység valaminek vagy valakinek az érdekében! Mint ahogy annak idején Márknak most Mónikának is gyűjtés van a templomban.

Ez jó apropót adott, hogy együttesen tegyünk valamit, segítsünk a magunk módján, és közben a közösséget is építsük. Ezért elhatároztuk, hogy adomány sütit fogunk sütni az egyik hittanos összejövetel alkalmával. Zsófi és Dominika felvetette a darálás keksz ötletét, amit a többiek is támogattak. Én ugyan azt sem tudtam, hogy mi fán terem a darálás keksz, de mint kiderült nem fán terem, hanem szorgos kezek alatt és húsdarálóban! ☺

A sütés előtt megbeszéltük a receptet, szétosztottuk ki melyik hozzávalót fogja hozni. Beszereztem a csomagolás és a díszítés kellékeit és nekiveselkedtünk.

Kimértük a hozzávalókat, túlmelegítettük a margarint, elfelejtettük a sütőpapírt, és majdnem megettük nyersen a tésztát. Mialatt Anna és Dominika gyúrtak, összeállítottuk a húsdarálót, ami húst még sosem látott - csak keksztésztát. Rászereltük az elejére a kis minta-lyukakat tartalmazó fém lapot, és elkezdtük a darálást.

Érdekes, borzas tetejű kis hurkák jöttek ki a masinából, amiből karikákat, fél karikákat, kígyókat és rudacsákat formáztunk. Közben sokat beszélgettünk és énekeltünk. Majd az elkészült és tepsire rakott „alkotásokat” kisütöttük. Természetesen azon melegében meg is kóstoltuk.

Sütés után szétszedtük a dobozokat, felvágtuk a fűvet, és kis fészkeket alakítottuk ki, amikbe beletettük a színes cukorral is megszórta kekszeket!

Amíg sült az utolsó adag, feltakarítottunk és elmosogattunk. Végül egy maratoni hosszúságúra sikerült közeli után fáradtan, de azt hiszem mindannyian elégedetten hazamentünk.

Másnap még rátettem a szalagokat a dobozokra, majd átvittem a templomba. Köszönöm a csoportnak: Zsófinak, Dominikának, Annának, Anita-nak és Dávidnak a lelkes együttműködést. Én jól éreztem magam és örültem, hogy közösen, együtt dolgozva tettünk valamit valaki másért.

Erdős Klára

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2016. nagybőjtjében meghirdetett **gyűjtésének eredménye** plébániánkon

Bab, dió, lencse, mák	4 kg	Befőtt, lekvár	6,5 kg
Cukor	79 kg	Csoki nyúl	34 db
Kakaó	1 kg	Kávét	2 kg
Konzerv	10 kg	Liszt	90 kg
Margarin	1 kg	Nápolyi, keksz	6 kg
Olaj	46 l	Rizs	47 kg
Só	8 kg	Tábla csoki	20 db
Tea	17 db	Tej	5 l
Tészta	39 kg	Zsír	1,5 kg
Sütőpor, vaníliacukor, pudingpor			26 db

Tisztálkodó szerek.

Ezen felül kaptunk még 24.000 Ft pénzbeli adományt is, kifejezetten a nagybőjti gyűjtéshez. Az összegyűlt adományok mellé vásárolnunk kellett még cukrot, lisztet, olajat és rizst kb. 25.000 Ft értékben.

Az adományokat Szent József főünnepén osztottuk ki: 58 család, ill. egyedülálló kapott, az egy háztartásban élők létszámának függvényében, 2.500 - 4.000 Ft értékben, élelmiszer csomagot.

Mindenki adományát köszönjük, hálás dolog volt azokat továbbadni a rászorulóknak részére.

Mindenki segítségét Isten fizesse meg!

*Takács Erzsébet
karitás vezető*

Családi délután a plébánián, húsvét hétfőjén

Ha húsvéthétfő, akkor locsolás, vidámság, és számunkra az egymással, egymás családjával töltött időt is jelenti ez a nap. Az idei húsvéthétfőn is családjainkkal az immáron hagyományra vált, játékkal, locsolással, énekléssel, beszélgetésekkel tarkított délutánon vettünk részt a plébánián.

A célja ennek lehetett volna csupán az, hogy a hervadástól megóvjuk asszonyainkat és leányainkat, de ami sokkal fontosabb, hogy amint a húsvéti locsolás szokása a víz megújító erejének szimbólumából indul ki, akképpen mi ezt a hagyományt családjaink egységének megújítására is felhasználtuk. Sőt, nem csak saját közösségünkben, szűk körben, hanem idén először az egyházközség más családjai számára is meghirdetjük ezt az alkalmat. Újra megtapasztalhattuk, hogy az ilyen vidám együttléte mennyire erősíti és felfrissíti mindnyájunkban a gyakran már-már szunnyadó lelkesedést.

Délután 4 órakor kezdődött a program énekekkel és imádsággal, melyekkel a feltámadt Krisztust köszöntöttük és kértük, hogy ezen a délutánon legyen velünk, hogy Isten országának építésben ilyen módon is részt vehessünk. Az imádság után levonult a résztvevők apraja és nagyja az plébánia udvarára, hogy a locsolás szép szokását ápolja. A fiúk és édesapák egytől egyig, a legfiatalabbtól a legidősebbig locsolóversekkel kápráztatták el az öntözésre váró lányokat és asszonyokat. Majd a férfisereg - ki kölnivel, ki vízszaggal, ki csak szolidan vízpermettel ☺ - meglocsolta a hervadozó asszonynepet. A locsolás után a fiúk megkapták a lányoktól a locsolásért járó hímes tojásokat, majd kezdetét vette a játék.

Vidám zsidóság töltötte meg a plébánia épületét és udvarát. A hittantermekben pingpong, csocsó és társasjáték zajlott, az udvaron a mozgékonyabbak fociztak és petanque-oztak. Többen saját játékkészletükből hoztak társasjátékot, hogy megismertessék másokkal is az otthon, családi körben is játszott játékokat, és együtt játszassunk velük. (Ez a „batusz játék” képzési technikai alapját minden hónap harmadik vasárnapján a plébániai családok délutánoknak is, melyre minden játékot kedvelő {- vagy most még nem kedvelő -} családot szeretettel várunk!)

Aki a játék hevében megéhezett, az otthonról hozott süteményekből csemegézhetett. Nem volt unatkozó résztvevő. Korosztálytól függetlenül mindenki játszott vagy beszélgetett valakivel. A legkisebbek a legnagyobbakban is játszótársra találtak. Érezhető volt Jézus jelenléte köztünk, mert mindenki a másik javát kereste. Odafigyeléssel és szeretetben töltöttük a délutánt. Az esti szürkület közeledtével a levegő kissé lehűlt, és az udvaron játszóknak bevonultak az épületbe, de a lelkesedés tüze továbbra sem lankadt. Bár este 7 óra környékén a program befejezését beszélgettünk meg, László atya záró imádsága után a csapat még sokáig együtt maradt Istennek hálaadó éneklésre.

Fritz Péter

Szociális kerekasztal

Néhány évvel ezelőtt Takács M. Klarissza nővér kezdeményezésére szociális kerekasztal beszélgetések kezdődtek az Esztergomban működő szociális munkát végző szervezetek, csoportok között, mely hosszabb szünet után, 2016. márciusában ismét megrendezésre került plébániánkon. Mivel az elmúlt közel 2 évben több szervezetnél személyi, illetve a szociális ellátásban strukturális, törvény által előírt változások történtek, László atya köszöntése után minden megjelent szervezet képviselője bemutatta működését, valamint megbeszélték hogyan képzelik el a további együttműködést.

Részt vett a megbeszélésen plébániánk Szent Ferenc Karitás közössége, a Ferences Szegénygondozó Nővérek előjárói, a Belvárosi Plébánia közösségének képviselői, a Szent Rita Fogatékos Otthon vezetője, a Határtalan Szív Alapítvány vezetője, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat intézményvezetője, a HÍD Szociális, Család- és Gyermejkölési Központ megbízott vezetője valamint a Montágh Imre EGYMI, Óvoda, Általános Iskola és Speciális Szakiskola igazgatója.

A legnagyobb változás a családsegítésben történt, ezért Tordainé Vida Katalin képviselő asszony, aki egyben a HÍD Szociális, Család- és Gyermejkölési Központ megbízott vezetője, valamint Czifráné Hidas Ágnes a Magyar Máltai Szeretetszolgálat intézményvezetője tájékoztatták a jelenlévőket, hogy 2016. januárjától milyen változások történtek, melyik intézményhez milyen ügyekkel fordulhatnak a rászorulóknak.

Kovácsné Ria elmondta, hogy a TESCO-tól kapott élelmiszeradományokat milyen formában osztják ki önkéntesek segítségével a Belvárosi Plébánián.

A jelenlévők megbeszélték, hogy nagyon fontos és hasznos a rendszeres kapcsolattartás, így idén még biztosan találkoznak a szociális kerekasztal résztvevői.

Erősné Csató Veronika

Utaidat keressük

Ahogy készülni kezdek egy ünnepre, egy fontos alkalomra – kétféle módon is fontossá válnak a különböző szövegek. Egyrészt a személyes lelki, szellemi ráhangolódást segítik, másrészt fogódzót adhatnak a közös program tartalmasabbá tételében.

Pedagógusként, különböző közösségekben tevékeny emberként – sokszor az a feladatom, hogy valamilyen konkrét témában felkészüljek és az eredményt megosszam másokkal, vagy ünnepet, tematikus alkalmat szervezzek. Azt hiszem, mindannyian találkozzunk hasonló kihívással.

Megkezdődik a válogatás, a keresgélés szép, de igen időigényes szakasza. Néhány éve ebben a munkában roppant sokat segít plébániánk egy kiadványa: az „**Utaidat keresem**” c. antológia. Nyitrai László szerkesztésében megjelent könyv természetesen nem szép, épületes szövegek halmaza, hanem **egy élő közösségi alkalom lenyomata**.

Imaórák sokasága hangzott el hónapról hónapra az elmúlt évek során, plébániánk tagjainak ihletett előadásában. Ezeket az imaórákat egyrészt a helyszínen, azaz a Szent Anna templomban elmélkedhettük végig, másrészt hangfelvétel készült és a Mária Rádió hallgatóságához is eljutott. És ezekből - az ünnep, vagy életünket meghatározó téma szívét kereső, rendkívül átgondolt, gondosan válogatott elmélkedésekből újra meg újra meríthetünk, ha kinyitjuk a könyvet.

Ebben az évben is több mindent felhasználtunk már: rácsodálkoztunk a nagybójtai fejezetben egy Gyökössy-szövegre, és beépítettük a gyermekotthonban lezajlott bűnbánati alkalomba; aztán a nagyheti, húsvéti szövegek között tallóztunk, örömmel találtunk rá néhány fontos gondolatra, versre – amelyek különösen közel hozták a szenvedés és a feltámadás titkát növendékeinkhez.

Sokszor inspirál ez a könyv: Szent-Gály Kata versei után kezdtem jobban érdeklődni, amikor a kötetbe válogatva talákoztam megdöbbentően szép írásaival. Jelenleg a pünkösdi, anyák napjára utaló fejezeteket bújom: valószínűleg most is ez a válogatás fog alapvetően segíteni.

Igazi „hazai termék” ez a kötet – plébániánkon született, hozzánk szól, rólunk szól.

Kissné Kamrada Bernadett

Az imaórák „belülről”

Már két éve annak, hogy imaóráink 10 éves jubileumát ünnepeltük. Arra az alkalomra készült el az a válogatás-kötet, aminek harmadik kiadásából még néhány példány kapható a plébánián, ill. a sekrestyében.

A tizenharmadik évet különleges imaórával kezdtük. Plébániái zsinati napunkon felvetődött, hogy az elsőáldozók közreműködésével is meg lehetne szervezni. Jó ötletnek bizonyult, hogy rájuk építve, az elsőáldozásra, a Jézussal való találkozásra várakozva gondolkodjunk el arról, mit is jelent ez a gyerekeknek és szüleiknek. Ujpesti Gizella tanító néni szépen felkészítette a 3. a osztályosait, sőt néhány szülőt is megnyert a közreműködésre.

Úgy gondolom, nagyon meghittre sikerült ez az imaóra. A próbákon még eleven, nyüzgő gyerekek szépen, összeszedetten mondták a rájuk szabott imákat, verseket. Megható volt számomra (nemcsak számomra!), ahogy a kislányok és fiúk szívből, lelkesen imádkoztak, énekeltek. Talán valamit megértettek abból, milyen jó Jézus nevében, az Ő jelenlétében ilyen módon is együtt lenni! És talán a szüleik is elgondolkodtak az ott elhangzott imákon, „vallomásokon”...

Nem számoltam össze, hány imaóránk volt az elmúlt 12 évben, de becslésem szerint közelítjük a 150-et. Az utóbbi hat évben a Mária Rádió is leadja, most pedig egy internetes archívum létrehozásába kezdtek, amiben az imaóráinkra is igényt tartanak. (Újabb feladat számomra ezek megfelelő előkészítése, dokumentálása.) Azt azért sajnálom, hogy éppen itt a közösségünkben csökken az imaórák látogatottsága. Igaz, a honlapunkon is meg lehet hallgatni, de ez a legutóbbi személyes, együttes jelenlét is azt igazolta, mennyivel több ez, mint a pusztán meghallgatás... *Nyitrai László*

Röviden...

- Az idén is folytatódik templomunk felújítása. 30 millió forintot a Főegyházmegye biztosít és 12 milliót pályázatból fordíthatunk e célra. Hogy ez mire lesz elég, erről elkezdődtek az egyeztetések a főépítész és az illetékes hivatalok: tervezők, műemlékvédelem, ... szakembereinek a bevonásával.

Sürgető feladat lenne a tetőzet kijavítása, hisz nagyobb eső alkalmával a kupola peremén a málló szamarhegyi kőszegély bevezeti a vizet.

- Az idén is hálaadó szentmisében köszöntöttük az értünk szolgáló mentőöket, tűzoltókat, a katasztrófavédelem és a rendőrség munkatársait. A Mindszenty iskola 3. b osztályosai kedves műsorral készültek, egyházközségünk pedig agapéval. Köszönet a vendégeinknek, és az ünnepen közreműködő minden testvérünknek! (Mostani vendégeink – ígéretük szerint – aktív közreműködői lesznek júniusi családi napunknak! ☺)
- Az április 3-ra – irgalmasság vasárnapja alkalmából tervezett szentségimádási napunkat most 24-én fogjuk megtartani. 12 órától félórás váltásban egyházközségünk csoportjai vezetik a csendes vagy éppen „hangos” szolgálatot. Szeretettel hívjuk és várjuk híveinket egész délután, hogy a Szentségi Jézus jelenlétében elmélkedjünk, imádkozzunk – így is kifejezve összetartozásunkat!
- Pünkösdhétfőn a szokásos Szent Orbán kápolnai szentmisénk alkalmával felmegyünk a Csurgó kúthoz is, ahol Székely János püspök atya megáldja – a régi pótlására készített és felállított Angyali üdvözlés képet. Szakmáry Piroska gyönyörű festményéhez Erdős Péter faragott – a helyszínhez és tájhoz is illő tartó oszlopot.
- Imádkozzunk két idős lelkipásztorunkért, akik kórházi ápolásra szorultak: Hegedűs atyáért és Domby atyáért! Adjon nekik az Úr mielőbbi gyógyulást, hogy újra köztünk lehessenek!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltük: Juhász Dénes

<i>Elhunytak:</i>	Gyulai László	73 éves
	Burán Józsefné, Bonyhát Irén Matild	78 éves
	Szabó-Rác Anna	85 éves

Hirdetések, programjaink

Április

24. vasárnap	Könyörgés a jó termésért Ifjúsági mise: este 6 óra Szentségimádás 12-18 óráig közösségeink vezetésével
27. szerda	Templomunk felszentelésének 114. évfordulója, ünnepi szentmise: 18 óra Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra

Május:

Minden hétköznap, mise előtt 1/4 óra: Lorettói litánia

01. vasárnap	Anyák napja: délelőtt 9 óra Tömegtájékoztató világnap
15. vasárnap	Bérmálás a Bazilikában: délelőtt 1/2 11 óra
16. hétfő	Szent Orbán-búcsú: este 6 óra
17. kedd	Imaóra: este 6 óra
22. vasárnap	Elsőáldozás: délelőtt 9 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriva László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
<i>A sokszorosításban segített:</i>	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2016. május
IX/5. szám

Pünkösöd...

Nagyobb gyermekeink most bér mátkoztak, a kisebbek pedig először járulnak a szentáldozáshoz. A különleges találkozás – reményeink szerint – megváltoztatja életüket. Imádkozunk velük, értük:

„Uram, nagy öröm él szívemben, mert beszálltál életem hajójába és ezzel részt vállaltál emberi életemből. Azért teszed ezt, hogy velem együtt indulj a világ nagy tengere felé. A magam ereje sokszor kevésnek bizonyul. Kudarc és sikertelenség ér nap mint nap, de a veled való találkozás óta újra erőt érzek magamban, és lelkesedést, hogy ismét érted fáradozzak. Taníts engem, hogy mindig engedelmeskedjek szavadnak és emberhalász legyek, aki bátran indulok az emberekhez, hogy hirdessem a te Evangéliumodat.”

Így legyen!

Tavaszi papi korona

Új esperesünk, László atya április 29-re hívta össze esperes-kerületünk papjait. Ez alkalommal önállóan, a szentendrei kerület nélkül találkoztunk. Meghívott előadónk, Székely János püspök atya az Irgalmasság éve kapcsán osztotta meg gondolatait Ferenc pápánk Misericordiae Vultus enciklikája alapján.

Egyházunk korábbi időben az igazságra, igazságosságra, a szigorra tette a hangsúlyt. Most – ezeknek a fontosságát meg nem megkérdőjelezve! – az irgalmasságra, a gyengédségre, hiteliségre. A feladat: ennek hirdetése. Ez stílusváltást igényel: az isteni irgalmasság arcát kell, hogy megjelenítse. Az évről kijelölt szent kapukat nyitva kell tartani, és ezt a nyitást, nyitva tartást megjeleníteni a szentségeken keresztül is. Ezek kiszolgáltatása által ne váljon Egyházunk az irgalmasság vámszedőjévé! Például:

- A keresztség szentsége kiszolgáltatható csecsemőkorban, ha a hitben nevelésnek megvan a megalapozott reménye - ez pedig a szülők, keresztszülők ígérete – aktuális egyházi jogi állapotuktól függetlenül.

- A gyóntatás nem „vallatás”, természetesen indokolt esetben a „visszakérdés” nagyban segíthet egy-egy probléma feltárásában, megoldásában.

- A házasságra felkészítésben a pap személye, hozzáállása, habitusa sokat segíthet az indulásban. Beindíthat valamit a jegyesek hitbéli útján.

- A magyar népességből 700.000-re becsült gyakorló hívő mellett nem „leírható” az ötmillió – magát kereszténynek valló, de a hittől/Istentől eltávolodott testvérünk sem!

Ferenc pápánk új stílust hozott Egyházunkba, nem kis felbolydulást okozva a hagyományos, eddig megszokott hierarchia életében. Az ő vágya egy szegény Egyház, a szegényekért élő/szolgáló Egyház. Hangsúlyozza a Ne ölj! parancs újrafogalmazásának szükségességét, hiszen a mai világ/gazdaság öl, a selejtezés kultúrájában a gazdasági hasznosság legfőbb akadályja maga az ember. Itt tartunk...

A bevándorlás – migráció – szerteágazó problémakör. A haszonelvű, sunyi világpolitika előkészíti, gerjeszti ezt a folyamatot. A hitében, erkölcsében meggyengült Európa /világ/ benuktan vergődik. Egyházunk sem támogatja a korlátlan bevándorlást, de a ténylegesen bajba jutottakon segítenünk

kell. Nekünk, magyaroknak is! Azonban ez az egész világot érintő probléma csak józan összefogással kezelhető!

Az irgalmasság gyakorlására – sajnos – növekvő terep az elváltakhoz, az újrarázasodottakhoz, az identitászavarral (homoszexualitás) küszködőkhöz, az abortusz elszenvedőihez, érintettjeihez (anya, társ, család) való viszonyunk. Hangsúlyoznunk kell, hogy nem változott Egyházunk tanítása e témákkal kapcsolatban, csak a stílusunk kell, hogy változzon velük kapcsolatban! Nem közösihetjük ki őket, nem ítéltjük el őket, hanem a visszatéréshez, a helyes útra téréshez kell segítséget nyújtanunk. Van bocsánat, van kiút! Közösségi szolgálatokat – megfelelő feltételekkel – szívesen fogadjuk, megbecsüljük, de életállapotukat természetesen nem emeljük példaképpé.

A vallásközi párbeszéd is fontos helyszíne az irgalmasság gyakorlásának. Ferenc pápánk e téren is sokat tett eddigi szolgálati idejében. Ő nagyvonalú az „érzékeny pontokon”, felvállalja a dialógust az irgalom gesztusaival – az igazság kisebb hangsúlyozásával. Bár az iszlámmal nehéz a dolgunk – ahol az emberi értelemnek, szabadságnak nincs helye, ahol a vakhit uralkodik, ott nem lehetséges a párbeszéd. Az iszlám világnak egy belső megtérésre lenne szüksége, ahol felismernék az ő „irgalmas Istenüket”, aki azonos a miénkkel!

A jelen lévő lelkipásztorok gyakorlatukból vett példákkal, hozzászólásokkal, kérdésekkel erősítették a tanácskozás „papi korona” jellegét.

Nyitrai László

Héregi örökmécses

Különös májusi este. A **Senior Imaklub** meghívására plébániánk emeleti helyiségébe igyekszünk. Mosolygós hölgy vár az előtérben, bemutatkozik: **Döbrentey Ildikó**. Férjével, **Levente Péterrel** közénk érkezett, és még csak sejtem, hogy ez az este fontos és különleges, meghatározó találkozást jelent majd nekem. Egyszeri, megismételhetetlen, megerősítő. Napok múltak azóta, de a ragyogóan barna és kék szempár, mosolygós, harmonikus jelenlétük azóta is velem van.

Kiemelek néhány gondolatot abból, hogy mi hangzott el ezen az estén. Sokszíni, tehetséges két ember, férfi és nő vallomása arról, hogy miként élték meg közös életük nehéz pillanatait, hogyan erősödött hitük. Hallottunk Porfiriosztól, Eröss Alfrédától, Máraítól, Vajda Magdolnáól olvasott sorokat. Könnyes, humoros élettörténeteket. A zsúfolásig telt teremben a különböző korú és élethelyzetű emberek együtt nevettek, szípoztak és hallgattak. A tábla fehér papírja Levente Péter kusza soraival „*Minek a férfi, minek a nő, minek a házasság, minek a család, minek a nemzet?*” és a kivetített képek erősítették mondandójukat.

Döbrentey Ildikó először Porfirioszt idézte. Miként neveljük és segítjük gyermekeinket? „*Minden az imádság, a csönd és a szeretet gyümölcse. Figyelj csak ide: imádkozz, és aztán beszélj. Tégy így a gyerekeiddel... Mondd: Uram, Jézus Krisztus, világosítsd meg a gyermekeimet. Én Reád bízom őket. Te adtad őket nekem, de hát én is erőltlen vagyok, nem tudom őket eligazítani, ezért kérlek, világosítsd meg őket. És Isten szól majd hozzájuk.*”

Beszélt arról, hogy két fiú gyermekének elvesztése, lánya, unokái miként fűtétek egyre szorosabbá Istennel való kapcsolatát. Ahogy Herbert Dóra írja róla: „*élete tűzben tisztított*

arany”. Első gyermekének elvesztése után, 8 fájdalmas évet követve, elcsendesedve, megtörve, de bizalommal fordult Máriához. Édesanyja Lourdes-ból hozott vizével bekente beteg testét, és kérte: „Máriám, Szűzanyám, Te, aki ismered a fájdalmamat, kérlek, járj közben értem, segíts, hogy anya lehessenek!” Állapota néhány nap alatt kritikusra fordult. Az orvosi beavatkozás után azonban hamarosan áldott állapotba került, megszületett Dóra lánya.

Levente Péter, a színész, a rendező, a magatartáskutató tanár, megosztotta velünk találkozásuk, szerelmük kibontakozásának és több mint 45 éves házasságuknak a történetét. Legfontosabbnak a harmóniát tartja nő és férfi között, a testi, szellemi, lelki egyensúlyra törekvést. A héregi „örökmécses” előtt naponta elszámol saját magával, a feleségével és a Jó Istennel. Közéleti embernek is tarja magát, aki tanítva tanul, önképző társas lény. A mese, a játék, a zene, ma már a nemes értelmű tanítás is, amelyben kiteljesedik.

A sértődést, a bosszút, a gyűlöletet pazarlásnak véli. Szabad megbántódni, de jöjjön utána a megbeszélés, a megbocsájtás és az újrakezdés.

Döbrentey Ildikó a szabad, kötetlen imádkozást a Deák téri evangélikus közösségben és Katona István atya Szentlélek szemináriumán mélyítette el. Miután sok éve Héregre költöztek, szabad imáit az áldozás utáni csendben megosztja a katolikus templom híveivel. Feltette azt a kérdést, hogy miként viszonyuljunk a felnőtt gyermekeinkhez? Megosztotta velünk azt a pillanatot, amikor első unokájának Ábrissnak születése után, a fejére tett kicsi farmer sapkán át, először érezte meg a nagymamaságot. Büszkeség töltötte el, amikor második unokája az anyai dédmama Ilona nevét kapta. Hogyan legyünk jelen gyermekünk életében? „Az én dolgom, hogy megbízjam bennük, elfogadó legyek és derűs. És alkalmazkodjam hozzájuk.” „Gyakorlom az öregséget.”

Az este megrázó élménye volt, amikor közös barátjuk betegségről és haláláról beszéltek. Barátjukat hozzásegítették ahhoz, hogy a számára még megadatott időt méltósággal és tartalmasan tölthesse el. Az elhunyt barát felesége, Vajda Magdolna: Amíg élünk című versét Döbrentey Ildikó az előadás végén olvasta fel nekünk. Mély csönd maradt a teremben.

„Amíg élünk –
hozzánk bármikor jöhetsz, az ajtó
sarkig tárul, az asztal megterül.

Amíg élünk –
kinevetjük a bánatot, mindent
ami van, és ami volt.

Amíg élünk –
betegünk étlen-szomjan nem marad,
ágya mellé lépünk hallgatag.

Amíg élünk –
szeretteink, akik már elpihentek,
itt időznek, örökre velünk.

Amíg élünk –
számon tart minket, s megvéd, ha kell
Ő, aki értünk életét áldozta fel.”

Gondolatban egy héregi ház előtt megállok. Az utcai homlokzat kis fülkéjében, a Mariazellből hozott szobor előtt most is ég a mécses, hiszen még csak pirkad. A falusiak tudják, hogy itt két ember minden este meggyújt egy mécses, és imádkozik.

Az egyik Máriát köszönti, a másik pedig elmélkedik, számot ad napjáról.

Döbrentey Ildikó, az író, a grafikus, pedagógus, a feleség, az anya, a nagymama honlapján ezt olvashatjuk: „Csak szeretni / Csak szolgálni / Csak szabadon szállni / Csak nyugodtan / Csak nyugodtan / Isten elé állni.” Ugye, lehetnek ezek a sorok a mi életfilozófiánk is?

Szerettem volna felemelőt, szépet írni erről az estéről, mert tudom, hogy sokunknak hitünk megerősítését, megható pillanatok, elmélyült csendeket adott. A gondolataim most kicsit cserbenhagytak. Ennek az oka az, hogy a kapott élmény, a hallott versek újra olvasása, nagyon mélyen megérintett.

Pazsiczky Mariann

Szent Orbán búcsú

Helyi hagyományunkhoz híven az idei pünkösdhétfőn is búcsúi szentmisén vettünk részt az Orbán kápolna előtti téren. Székely János püspök atya vezette szentmisében koncelebráltak: Papp Szabolcs görög katolikus parochus, Hegedűs László atya, és plébánosunk. A főpásztornak kijáró köszöntés három „lépcsőben” hangzott el. Az énekkar az Ecce sacerdos magnus (Főpásztor fogadására) című Halmos L. kórusművet énekelte, majd a mindszentys gyerekek üdvözölték János atyát. A hívek nevében pedig Nyitrai László szólt:

Kedves János Atya!

Nagy szeretettel köszöntelek egyházközségünk hívei és valamennyi jelen lévő nevében!

Minden évben kijövünk ide pünkösdhétfőn, vagy Szent Orbán napja tájkán, hogy hálát adjunk és kérjünk. Hálát adjunk az elmúlt évi – itteni találkozásunk óta nyert ajándékokért, kegyelmekért, mert ahogy Pilinszky mondja: „Az ember itt kevés a szeretetre. Elég, ha hálás legbelül ezért-azért; egyszerűval mindenért.”

És kérjünk, mert a teremtett világ részeiként tisztában vagyunk életünk, sorsunk törékenységgel - ahogy Sík Sándor írta: „Van-e az úrben sors törékenyebb, / Esendőbb, mint az emberé!”

Az ember önteltségében, mohóságában rohamléptekben teszi tönkre, teszi élehetlenné környezetét. Azután a Teremtő egy-egy fricskával figyelmeztet, hogy mennyire rászorulunk irgalmára. Mi is megkaptuk az idei fricskát, figyelmeztetést: kertjeinkben a szőlő és diófák nagy fagykárt szenvedtek...

Elődeink hagyományát követve igyekszünk a templomaikon, kápolnáinkon túl is – környezetünkben az égiekre utaló jeleket elhelyezni, hogy szemünk előtt legyenek, figyelmeztessenek, meg-megállítsanak, legalább egy köszönés, kalap emelés, fohász erejéig. A tavalyi kereszt felújítás után az idén a Csurgó-kúti kegyképet újította fel egyházközségünk. Szakmáry Piroska gyönyörű festményéhez Erdős Péter készített tájba illő tartószerkezetet – köszönjük nekik!

Kérjük, hogy a szentmise után majd áldd meg ezen újabb zarándokhelyünket, az Angyali üdvözlét kegyképet itt kicsit feljebb, a forrás mellett! A szentmisében pedig kérdd velünk, a nevünkben a Szentlélek kiadását, Szent Orbán és Nagyasszonyunk közbenjárását teremtett világunkért, lelki-testi békességünkért! Isten hozott!

Felújított kegyhelyünkről...

Korábban is volt a Csurgó kútnál egy Mária kép, ez az idők folyamán elkallódott. Felmerült az ötlet, hogy pótolni kellene. Nos, az ötletből valóság lett! Hogy ez megvalósulhatott, köszönetünket ez úton is kifejezzük a Pilisi Parkerdő Zrt-nek, a Pilismaróti Erdészeti munkatársainak, személy szerint Borbély Tamásnak, hogy az előkészítésben és a meg-

valósításban is konkrét segítséget nyújtottak. Örömmel hallottunk tervükről, hogy elkezdtek számba venni a Parkerdő területén lévő emlékhelyeket, és tervezik – a miénkhez hasonló módon – a megújításukat!

Pazsiczy Mariann levele:

Kedves Piroska és Péter!

Pünkösdhétfőn arra készültem, hogy a Szent Orbán kápolnánál tartandó mise után a Csurgó kúthoz megyek. Székely János püspök úr itt áldotta meg közös alkotásotokat. Nem tudtam ott lenni. Ahogy Levente Péter mondta: „Isten útjai kifürkészhetetlenek, viszont halálosan pontosak.” Ha kívánságom szerint történtek volna a dolgok, akkor kimarad az életemből az a jó érzés, hogy visszatért az ifjúságom.

A 70-es évek vége felé sokat kirándultunk aprócska fiammal. Nagyon szeretett az Orbán kápolnához és a Csurgó kúthoz menni. Most megkértem őt, vigyen engem az alkotásotokhoz. Az utolsó métereket karöltve tettük meg, gyermekkori emlékei idézve sétáltunk. Mellettünk kicsi ér vize csobogott, madarak búcsúztak a naptól. Én pedig éreztem fiam apró, kapaszkodó, meleg kezének emlékét. Akkor én jelentettem neki a biztonságot, most pedig ő jelenti nekem.

Kedves Piroskám és Péter! Bocsánat, hogy személyes érzéseimet is megosztom veletek. Pár hónapja betoppantam hozzád Piroska. A szép, mives komódodon elkészült képed: Az Angyali üdvözlés fogadott. Hallottam, hogy a Csurgó kúti szokást szeretnétek megújítani, hiszen ott valaha Mária kép volt elhelyezve. A fáradt vándor, nemcsak a hidegvízű forrással olthatta szomját, hanem fohászával Máriához is fordulhatott. Leültem, néztem a képedet. Tudtam, szeretnéd hallani véleményemet, de nem siettetél. A csendet megtörve ezeket mondtam: „Az általad festett kép jelenete nekem egyszerre földi és emelkedett. Az angyal figyelmeztetően megemelt keze talán csendre inti Máriát, és arra, hogy ne féljen, Jézus Krisztus megtestesüléséről hoz hírt.

Az ájtatosan imádkozó Mária kecsesen tartott imakönyve, a térdepelő segítségével lebegőssé varázslott, alázatos tartású alakja, szívéhez emelt keze, jelzi az elfogadást: Íme, az Úrnak szolgálóleánya, legyen nekem a Te igéd szerint. Az angyal kicsit lilásban játszó szárnya, sötétebb lila felhőkre emelt teste, ünnepléses. A kép közepébe helyezett lilium, mint a szűzies tisztaság jelképe: vakítóan fehér, nekem a szeplőtelen fogantatás égi üzenetét jelenti. Nagyon szép a képed Piroska!”

Most pedig fiammal itt állunk a Csurgó kúti fák alatt, egy tisztáson. Kedves Péter! Oly sokszor mondhatom volna, hogy mennyire szépek a templomban elhelyezett, fából faragott alkotásaid. Most leírom: nagyon szeretem „bútoraidat”, különösen a húsvéti gyertyatartódat. Műveid a te Istenhez szálló imáid. Az a gondos, művészi alázatosság, ahogy a Csurgó kútnál elhelyezted Piroska alkotását, ámulatba ejtett.

Kedves Szakmáry Piroska és Erdős Péter! Köszönjük, hogy tehetségekkel nekünk örömet szereztek, közösségünket pedig hozzásegítették, hogy Isten jelenlétét sugárzó alkotások között gyakoroljuk hitünket. Vass Albert szavaival búcsúzom tőletek.

„Csak haladsz csöndesen, gyönyörködve, céltalanul,
s egyszerre csak kilépsz az Angyalok Tisztására.

*Nem is tudod, hogy ez az, mivel az angyalokat
nem láthatja a szemed.*

*Csak annyit látsz, csak annyit érzel, hogy csodálatosan szép.
És megállasz. És abban a pillanatban megnyílik a szíved
és az angyalok észrevétlenül melléd lépnek,
egyenként, lábujjhegyen, és belerakják kincseiket a szívedbe.
A legnagyobb kincseket, amiket
ember számára megteremtett az Isten.
A jószágot, a szeretetet és a békességet.”*

Senior Imaklubunk hírei

„Jöjjen ki Óbudára...”

Mindig szívesen hallgattam a jól csengő, ismert dallamot, aztán két évvel ezelőtt – végre! – el is jutottunk barátainkkal egy kedves programra az Óbudai Társaskörbe. Olyan jól éreztük magunkat a hangulatos műsoron, hogy idén január legelőjén meg is ismételtük. Ekkor már Senior Imaklubos társainkkal együtt élveztük a csodás melódiákat, a virtuóz hangszeres játékot a pezsgős újévi koncerten, amiről korábban be is számoltunk újságunkban.

2016 első félévében zárandoklatunk is Óbudára vezetett. A Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum pazar állandó kiállítása elődeink és a mi ifjúkorunk vegyesboltját, konyháját, spejzét, a gyönyörűen megterített ebédlőasztalt, a kávéházat, a vasúti kocsit varázsolta szemünk elé. Fiatalos lelkesedéssel, rácsodálkozással (*Jé, emlékszel?!),* örömmel, olykor meghatódva időztünk a tárlók előtt.

A *Szerzetesek asztalánál* című időszaki kiállítás pedig a pergő, nagy tudású, remek tárlatvezetőnk segítségével további, maradandó élményt jelentett. Korábbi ismereteinket, - hogy a szerzetesek ostyát sütöttek, borászkoztak, sört főztek, likőrt készítettek, kertészkedtek, kiváló sajtokat, mézet készítettek- olyan érdekes, értékes információkkal, adalékokkal, tárgyak bemutatásával toldotta meg, hogy itt jártunkat, itt szerzett tudásunkat sokáig őrizgetjük még emlékezetünkben. (*Biztatjuk a Testvéreket, menjenek el, nézzék meg az egykori patinás óbudai házak összenyitásával kialakított múzeumot és annak kincseit!*)

Az ebédet egy óbudai kisvendéglőben költöttük el, s mivel a jó idő erre a napra már megérkezett, így a kerthelyiségben.

Következő állomásunk a Józsefvárosba vezetett, Michels Antal atyához, a korábbi esztergomi plébánoshoz, aki nekünk, szentannásoknak is rövid ideig lelkipásztorunk volt. Az örömteli találkozás során bemutatta óriási templomát, mesélt az ottani közösségekről, eseményekről, saját magáról. Jól van, és szeretettel üdvözlö az esztergomiakat. Gyerekeinkre, unokáinkra gondolva, senior imafüzetünkben itt is fohászkoztunk értük. Közös imánkkal áldást kértünk Tóni atyára is, ő pedig közösségünkre.

Megköszönni a nap sok-sok szépségét, a lelki és szellemi töltekezést, az együttléti örömet és azt, hogy az olykor már „itt fáj, ott fáj” ellenére is erőnk van szeretteinket imával és tevélegesen is – erőnkhez mérten – segíteni, elmentünk a különlegesen szép, nagyon meghitt Örökimádás templomba. Zárandoklatunk méltó befejezése volt az Oltárizsentség előtti csendes hálaadás.

NY. M.

Szent Anna Rózsafüzér Társulatunkkal május 7-én Pé-liföld-Szentkeresztre zárandokoltunk. Évszázadok óta keresztény zárandokhely ez - a természet díszletei között, csodás környezetben.

Megérkezésünk után a kegytemplomba mentünk, ahol közösen mondtuk a dicsőséges rózsafüzért. Imánkba bekapcsolódtak az itt lévő hívek is, ami rendkívül megható volt.

A Szalézi Rend magyarországi letelepedésének helyén igen gazdag program várta a búcsúsokat. Patkó Feri felkereste régi ismerősét, P. Ábrahám Béla SDB tartományfőnököt, aki a lengyel származású Róbert atyát küldte, hogy kalauzoljon minket. Róbert atya is velünk imádkozott, majd bemutatta a templomot és a Szent Kereszt ereklyét. Figyelmünkbe ajánlotta a *pompei kilencedet*, ami 54 napig 1 imaszándékra történő, napi 3 rózsafüzér imádkozását kéri Szűz Mária dicsőségére, - és csodákra képes.

Többünket meg is gyóntatott az atya, hogy tiszta szívvel és lélekkel vehessünk részt a szabadtéri szertartásokon. Ezután felmentünk a kálváriára, ahol a kereszttutát jártunk. Megnéztük az ottani temetőt is. Visszatérve elfogyasztottuk az otthonról hozott elemőzsiánkat. Rövid pihenés után elsétáltunk a Lourdes-i barlanghoz. Délután három órakor, az ırgalmasság órájában Róbert atya vezetésével imádkoztunk és énekeltünk. Végezetül a tartományfőnök által celebrált szentmisén vettünk részt. Prédikációjában előre vetítette Urunk mennybemenetelét. A „Segítő Szűz Mária áldás” után visszaballagtunk a Szent Kereszt templomhoz.

Sok kulturális és hagyományőrző program várt még, de nekünk már csak a babakiállítás megtekintésére jutott időnk. Az egyházi ünnepekre népviseletbe öltöztetett babák maradó, nagyon szép élményt nyújtottak.

Ez a néhány erőt adó óra lelkiekben feltöltött, élményekben gazdagított bennünket.

*Atyám! Én kincsem, mosolyom
az ilyenekre szórom,
s amíg ideérnek az úton,
dalt csorgatok a vonómon.
(Lukács István)*

Szendrő Péterné

Nyugdíjas közösség

Április 30-án elérkeztünk az év egyik jelentős és kedves eseményéhez, **Anyák napjához**. Égi Édesanyánk gyermekeivé fogadta a földi édesanyákat, amit Szent Fia a kereszten végrendeletül hagyott. Ezt az ajándékot minden édesanya gyermekeinek adja tovább, amikor őket, mint Isten ajándékát elfogadja.

Ez évi ünnepünket ismét örömtelivé, szebbé tették a Mindszenty József általános iskola I. b osztályos tanulói, H-né Zsuzsika tanítónőjünkkel. A hűvös idő a hittanterembe kényszerítette őket, de ez nem zavarta a gyerekek szereplését. Csodálatos versekkel, énekekkel, táncokkal köszöntötték az anyákat, nagymamákat. Gazdag műsorokkal ámulatba ejtettek, kicsalták könnyeinket, hiszen nem régen kezdték el iskolás életüket. Virágos, tavaszi hangulatot, napsütést hoztak közénk. Színes pártájukat tavaszi virágok díszítették: tulipán, nárcisz, ibolya. Verseikben is ezeket szólaltatták meg.

Hálás szívvel köszönjük a gyermekeknek és tanító néniüknek ezt a megható, tartalmas műsort. Ami ezen túl is meglepetésül szolgált: ügyes kis kezükkel tulipános tasakokat festettek, benne cukorkákkal, köszöntő verssel, melynek néhány sora: „Gyermekszívemet hála járja át és köszöntök ma minden nagymamát... Áldja meg az Úr nemes szívüket, és jutalmazza szeretetüket!”

Kérjük a boldogságos Istenanyát és Szent Fiát, Jézus Krisztust, hallgassa meg ezeknek az ártatlan gyermekeknek imáját, és áldja meg kegyelmével az édesanyákat, nagymamákat ebben az Istentől kapott, magasztos feladat teljesítésében. Koszta József írja versében: „A legszebb név mindjárt

Isten után, a legszebb szó, mit kimondhat a szám: Édesanyám!”

Bányai Pálné

Röviden...

- Nagy öröme egyházközségünknek, hogy a 19 bérmálkozó után az apróbbak – mintegy 50-en – most először járulnak szentáldozáshoz! Imádkozzunk értük, hogy amit az Úr elkezdett bennük, azt véghez is vigye. És persze, jó példánkkal segítsük is őket! Az elsőáldozók után (április) a bérmálkozók is közreműködtek imaórákon (május). Bízunk benne, hogy a kezükbe (szájukra) adott gondolatok gyökeret is vernek, száriba szökkennek bennük! Ezen imaórák honlapunkon visszahallgathatók. Érdemes!☺

- Június 4-én az idén is családi napot tervezünk/szervezünk, amelyre szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődőt. A kialakuló programról majd hirdetés/szórólap készül.

- Az idén is köszöntjük a jubiláló házaspárokat a június 12-én 11 órakor kezdődő szentmisében. Azokat is szívesen, nagy örömmel várjuk, akik nem templomunkban kötöttek házasságot, de hozzánk tartozónak érzik magukat. Kérjük, hogy ők is jelentkezzenek irodánkban, vagy a sekrestyében, ha ezen ünnepünkön szívesen vennének részt!

- Székely János atya ezüstmiséjét itt nálunk június 19-én 18 órakor mutatja be, amelyre hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket. Sokat kaptunk és kapunk általa, adjunk hálát szolgálataért, és kérjük Isten áldását a továbbiakra!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltük:

Ivancsó Laura	Borza Eszter
Ivancsó Tamás	Lakatos Mária Roxána
Móro Evelin	Lakatos Antal Krisztofer

Elhunytak:

Süveg Miklós Lajos	62 éves
Horváth-Szedes Ferencné, Szabó-Rácz Erzsébet	84 éves
Majtényi Jánosné, Átyim Klára	65 éves
Babits Mihályné, Polmüller Gabriella Valéria	58 éves

Hirdetések, programjaink

Május:

Minden hétköznap, mise előtt 1/4 óra: Lorettói litánia

22. vasárnap	Elsőáldozás: délelőtt 9 óra
25. szerda	Imádság az esztergomi papokért: 17.30 óra
27. péntek	Gyázmise Cserpes Jenő atyáért: 18 óra
29. vasárnap	Ifjúsági mise: 18 óra
29. vasárnap	Úrnapja: délelőtt 9 óra
30. hétfő	Gyázmise Bayler István atyáért: reggel 7 óra

Június:

04. szombat	Családi nap
05. vasárnap	„Szent Anna könnyei” szentmise: 11 óra
12. vasárnap	Jubiláns házások miséje: délelőtt 11 óra
14. kedd	Imaóra: 18 óra
19. vasárnap	Székely János atya ezüstmiséje: 18 óra

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: **Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden próbatételre!**
 Postacím: 2500 Lászlótelep
 Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006

Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segített: Németh Tünde
 A kiadást támogatta: Héder Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2016. június
IX/6. szám

Közösségekben lenni Testvéreinkkel, egymás által is beépülni Krisztus titokzatos testébe...

Az elmúlt hónapban is sok „helyzet” adódott ennek megélésére, minden korosztály találkozhatott Jézus szeretetével a testvérei által, hol szakrális keretek közt, hol profánabb hangulatban. Ahogy erről be is számolnak újságíróink...

Június - Jézus szíve hónapja - papszentelések ideje

Oscar Wilde művében a város főterén állt a boldog herceg szobra. Színaranyból készült, ragyogó zafír volt a szeme és rubint piroslott a kardja markolatán. Mindenki szerette és csodálta ezt a szobrot.

Egyik őszi éjszaka, amikor a madarak dél felé repültek, oda szállt egy kis fecske, aki lemaradt a társaitól. Gondolta, megpihen a szobor tövében, és majd másnap folytatja az utat. Már éppen aludni készült, amikor is ráhullott egy vízcsepp. Érdekes - gondolta - nem is esik az eső. Majd felnézett és látta, hogy a boldog herceg sír. Miért sírsz? - kérdezte.

A herceg elmondta, hogy amíg élt, valóban boldog volt, hiszen palotában lakott, és gondtalan élete volt. De amikor meghalt, és ide állították őt a város közepére, azóta csak sír, mert látja azt a sok nyomorúságot, amely az embereket körülveszi. Meg is kérte a kis fecskét, hogy vegye ki a kardjából a rubintot, és vigye el egy szegény özvegyasszony házába, akinek beteg a kisfia.

S bár a madár nem akarta, mégis megtette, mert a boldog herceg nagyon szomorúan nézett rá. Másnap egyik zafír szemét kellett elvinnie egy diáknak, akinek nem volt tüzelője. Harmadnap pedig a másik zafír szemét kellett egy kis gyufaárus lánynak adnia. Így a szobor megvakult, ezért a kis fecske elhatározta, hogy most már végleg vele marad. A herceg mindennap elküldte valakihez őt egészen addig, míg minden arany elfogyott a testéről.

Beköszöntött a tél, és a kis fecske egyre jobban fázott. Nem volt ilyen hideghez szokva. Végül minden ereje elhagyta, és a herceg lábainál meghalt. A herceg ólomszíve ekkor kettéhasadt.

Másnap a város elöljárója megállapította, hogy milyen ütött-kopott ez a szobor, és ki kellene cserélni. A szobrot lebontották, és az ólomszívet kidobták a madár holttestével együtt.

Mindezt az égből nézte az Úristen, és azt mondta angyalának: Hozd el a földről a két legértékesebb dolgot. És az angyal az ólomszívet és a madarat hozta el. Eddig tart a mese.

Gondolom, mindannyian tudjuk, hogy miért volt ez a két dolog a legértékesebb. A boldog herceg annyira szerette az embereket, hogy saját magát is feláldozta értük. És ez az Istent is jellemzi. Annyira szeretett bennünket, hogy Egyszülött Fiát is odaadta értünk, hogy mi el ne vesszünk.

Ő vállalta az emberi sorsot, és egy dologra akart megtanítani bennünket: a **szeretetre**.

A szeretet középpontja a szív. Ezt a szívet nyitotta meg lándzsájával a katona, és ez az a szív, amely utána megy az elveszett báranynak. Az evangéliumban hallunk arról, hogy Jézus, mint jó pásztor gondoskodik nyájáról. Teszi ezt elsősorban papjai által, akiket egy-egy közösség fölé rendel, hogy Jézus szeretetét valósítsák meg az emberek között.

A pap feladata, hogy olyan kis fecske legyen, mint amilyen a boldog herceg fecskéje volt. Ő vigye el Jézus szeretetét másoknak, őáltala mutakozzék meg az Isten irgalmas jósága és szeretete.

A pap Jézus keze, amely simogatja a betegeket és szenvedőket. A pap Jézus lába, aki megkeresi az elveszettet. A pap Jézus szíve, amely mindig szelíd és alázatos szív. A pap mindig Jézust jeleníti meg közöttünk.

Köszönetet kell mondanunk az Istennek, hogy mindig választ ki embereket erre a szolgálatra. De köszönetet kell mondani minden lelkipásztor-nak is, hogy elfogadták a meghívást és

igyekeznek, hogy az Istennek jó kis fecskéje tudjanak lenni, és így mindannyiunkhoz közelebb hozhassák az Isten jóságát és irgalmasságát.

**Ebben a hónapban
különösen is imádkozunk papjainkért!**

László atya

A 7. Családi nap

Szinte hihetetlen, hogy azok a gyerekek, akik a Családi nap ötletének megszületésekor születtek, a Családok évében, lassan iskolába mennek... A Családi nap időtálló rendezvényévé vált plébániánknak, melyet évről-évre kicsik és nagyok egyformán várnak.

Idén június 4-én, szombaton gyűltünk össze a Mindszenty iskola udvarán. A délelőtti tavalyihoz hasonlóan focibajnoksággal kezdődött: a plébánia, a rendőrség és a tűzoltóság csapatai lelkes szurkolótábor előtt mérték össze erejüket és ügyességüket a Mindszenty csarnokban. E közben az udvaron felállított asztalok körül elkezdődtek a kézműves foglalkozások, melyek a korábbi évekhez hasonlóan igen népszerűnek bizonyultak, a gyerekek lelkesen gyűjtögették a menetlelükbe az aláírásokat, hogy a szép munkákon túl a nap végén még egy csoki is a jutalmuk lehessen.

Hangulatos gyertyatartót, nyakláncokat és egyéb ékszereket, hűtőmagneseket, papírguriga-figurákat, textil szíveket készíthettek a türelmes gyerekek, de a kicsik sem unatkoztak, sokféle vidám színezővel is készültek a rendezők a számukra. A társasjátékok asztala is sok érdeklődőt vonzott, és a különleges népi ügyességi játékokat is szinte mindenki kipróbálta. Idén is volt tűzoltó- és rendőrautó bemutató, sőt, egy kutyás bemutató is részt vehettünk.

Délben forró gulyásleves várta az éhes családokat, és aki egy kis desszertre vágyott, az az iskolaépület árnyékában vásárolhatott a cserkészektől a szülők által készített finomabbnál finomabb süteményekből, mellyel a cserkészcsapat nyári táborozásához járultunk hozzá. A kis pihenő alatt a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola 25 éves Jubileumi műsorából láthattunk zenés-táncos részleteket.

Az idei Családi nap újdonsága Sasvári Zoltán bogárbemutatója volt, amit a gyerekek igazán élveztek. A tűzoltók habpartija előtt még Weber Tamás és a Csenger néptáncegyüttes

szórakoztatta a közönséget, majd következett a gyerekek által nagy izgalommal várt attrakció, a habfürdő.

A plébánia Facebook-oldalán látható videó, illetve az Eck András által készített fotók megörökítették a nap néhány szép pillanatát, ajánlom mindazok figyelmébe, akik ott voltak és azoknak is, akik idén lemaradtak róla! A programot végül közös éneklés zárta.

Köszönjük mindenkinek, akik évek óta fáradhatatlanul dolgoznak azon, hogy családjaink egy felhőtlenül vidám és tartalmas napot tölthessenek együtt: **jövőre veletek ugyanitt!**

Farkas Edit

Pünkösöd - a Szentlélek kiáradása

A **bérmálkozás** számomra a felkészítő órákkal kezdődött. Izgultam, hogy elég felkészült, hogy elég keresztény, hogy elég felnőtt vagyok-e a szentség vételére.

A bérmálkozás feltétele a vizsga volt. Egész évben erre készültünk a hittanórákon. Vizsgáztam már, de mégis féltem, mert mindenki olyan nehéznek mondta. Aztán megkönnyebültem. Hiszen én tudtam a választ arra, amit kérdeztek! Én felnőtt keresztény akarok lenni! Hogy most már nem úgy, mint a keresztségnél, hanem én dönthessek Isten mellett! A saját akaratomból járjak el a szentmisékre, ministráljak, a saját döntésem kell legyen, hogy hiszek Istenben. Levizsgáztam.

Bevonultunk a Bazilikába, és mindannyian izgatottan vártuk a mise kezdetét. Milyen lesz? Meg fogok változni? Érzem majd, hogy felnőtt lettem? A bérmálkozás szertartásánál kicsit félve lépkedtem ki az atya elé. Mögöttem jött a bérma-keresztanyám bátorítva engem, kezét a vállamra tette. Légy hű hitedhez! – mondta a püspök, és krizmát kent a homlokomra.

Ígérem, hű leszek! – Az akkori izgatottságomban ott szinte csak kimondtam az előre megtanult mondatot, de aztán már teljesen komolyan gondoltam, hogy hitemet mostantól mindig megvallom majd, és aszerint is fogok élni. Kértem a Szentlélek segítségét, hogy adjon erőt felnőtt keresztényhez méltóan élni, erősen megfogadjam, hogy leküzdöm hibáimat.

De a bérmálkozás nem azt jelenti, hogy könnyedén túrelmes, kedves és jámbor leszel. Ugyanúgy küzdeni kell. Küzdeni tovább az üdvösségért, csak felelősségteljesebben. Az én döntésem most már, hogy ott vagyok-e misén, hogy imádkozom-e lefekvés előtt, étkezés előtt. Ugyan nem sokkal, de más, mint eddig. Felelősségteljesebb. De minden életkornak megvannak a maga problémái, a maga hibái; mi lenne nehéz, ha mindenki mindig jó tudna lenni?

Valkó Virág

A házasság szentsége

Plébánosunk, László atya, már hagyományosnak mondhatóan, június 12-re hívta össze a 2016-ban **jubiláló házasokat** a vasárnap 11 órai szentmisére. Testileg, lelkileg ünneplőbe öltözve igyekeztünk mindannyian erre a szép alkalomra a Kerektemplomba. Jó volt látni, hogy akadnak még házastársak, akik komolyan vették egykori ígéretüket és ki 65 éve, ki kevesebb, de kitarítottak egymásért és egymás mellett.

A szívhez és értelemhez egyaránt szóló szavakon túl, László atya a liturgia kereteit kihasználva minden lehetséges módon ünneppé varázsolta számunkra ezt a szentmisét. A hűségünk megújítása, a hálaadás és a plébánosi áldás tette teljessé ezt a megemlékezést. Mindannyiunk nevében köszönjük ezt, köszönjük az énekkar szép énekét és a vendéglátók finomságait. Isten áldja őket!

*Korompai Gábor és Korompai Gáborné
a jubiláló házaspárok nevében*

Hatvanöt éve élünk együtt, szeretetben

A Szent Anna templomban esküdtünk hűséget egymásnak 1951. augusztus 12-én. Királdi Lajos plébános adta ránk áldását. E helyen kaptuk meg most a 65. évi esküvői áldást is Pokriya László plébánostól. **Köszönjük a gondviselő Istennek, hogy ezt megérhettük!**

Szüleinktől mindketten katolikus nevelésben részesültünk. Gyermek- és ifjúkorban katolikus egyesületekhez kapcsolódott életünk. E téren feleségem, Haraszi Teréz volt buzgóbb és sikerebb.

Ha az elmúlt éveinkre gondolunk, megemlíthetjük, szerencsés, hogy azonos érdeklődési körünk volt az élet minden fontosabb területén. Ha komoly gondok, nehézségek voltak, nem azon vitáztunk, kinek van igaza, hanem a probléma alapos mérlegelése alapján kerestük, mi a lehető legjobb megoldás.

A türelem, a megértés, az együttélés öröme – Isten segítségével – átvezet a megpróbáltatásokon, betegségeken. Feleségem biztosítja mindenkor a családi otthon melegét, és így nyugodt háttérrel ad nekem ahhoz, hogy ismeretterjesztő tevékenységeket végezhsek.

Hinni kell abban, hogy az idős kornak is megvannak az értékei, szépségei, tovább adandó nemes hagyományai, tanulságai és szellemi kincsei. Minden napnak: fénynek, napsugárnak, virágnak, gyereknek örülni kell! A növekvő gyermekek, unokák, dédunokák még egyszer visszahozzák szívünkbe a tovatűnt ifjúság varázsát és boldogságát.

Az elmúlt évek emlékeiből most felvillan előttem 1938. május 25-e is, az Eucharisztikus Világkongresszus, melyet 15 éves diákként Budapesten, majd Dorogon a Bánya-templomban és a Szénoltárnánál átéltem. Ezért örömmel tölt el Ferenc pápa bejelentése, mely szerint 2020-ban ismét lesz Eucharisztikus Világkongresszus Magyarországon.

Tisztelettel: Klotz József

Ifjúsági csoport hírei

2016. május 21-én a **nagymarosi ifjúsági találkozón** vettünk részt. Mikor megérkeztünk Sillye Jenő és barátai vezetésével reggeli, ráhangoló imádságba kapcsolódhattunk be, verőfényes napsütésben.

Ezt követte a főelőadás, melyet Béri László Renátó karmelita szerzetes tartott. Itt volt alkalmunk igazán elgondolkodni, és talán jobban meg is értettük, mit jelent ez a mondat: „*Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmat nyernek*” (Mt 5,7).

Az atyától megtudhattuk, hogy az istenképünk az anya- és apaképünk összeolvadásából származik, nem vagyunk érte felelősek, de arról már tehetünk, hogy ha dolgoznunk kell vele, akkor nekifogunk-e ennek, kérünk-e segítséget. Megtudhattuk, hogy **az irgalmasság valódi jelentése a feltétlen szeretet**. Nem kell kérnünk Isten irgalmasságát, csak elfogadni.

A tékozló fiú történetéről is hallhattunk az előadásban, külön kiemelve Rembrandtnak a tékozló fiú hazatérését ábrázoló képét, melyen például az is szerepel, hogy az apa két kézfeje közül az egyik férfias, erős apai kéz, de a másik gyengéd, nőies anyai kéz, és ez a kettő együtt mutatja, hogy Isten a szülői szeretet teljességével, mint apa és anya szeretet mindannyiunkat.

A főelőadás után szentségimádás következett, ami közben elmélkedést, csendes zenét hallhattunk. Délutántól különböző fakultációkon vehettünk részt. Minket nagyon megfogott a Cenacolo közösség, akik utat tévesztett, csalódott, reményvesztett fiatalokból állnak. Ők tanúságot tettek Isten irgalmáról, saját történeteikről beszéltek.

Felemelő érzés volt hallani azt, milyen mély élethelyzetekből fel lehet jönni Isten segítségével.

Az ebédszünet után következett a szentmise, melyet Snell György püspök atya mutatott be, aki több, érzéletes példát hozott az irgalmasságról, és a végén azt kérte tőlünk, hogy Isten lenyűgöző szeretetét mi is lássuk meg életünkben, és legyünk irgalmasak ezért hálából.

Az ifjúsági találkozóval párhuzamosan zajlott a **Gyermekmaros**, amin ötszáz gyerek vett részt. Nagyon jó érzés volt látni a sok-sok kisebbet, ahogy boldogan vonultak be, miközben mi is tapssal és énekszóval fogadtuk őket:

„Jöjj hát kicsi barátom, énekeljünk, boldog szívvel ünnepeeljünk”. Egyik vezetőjük elmondta, hogy idén kaptak egy szentképet, amelyen a „Jézusom, bízom benned” felirat olvasható, a hátoldalán pedig ez szerepel: „Jézus bízik benned”. Engem igen megérintett ez a mondat is...

Nagyon szépen köszönöm mindannyiunk nevében a lehetőséget, hogy ezen a szép találkozón mi is ott lehettünk. Felemelő érzés volt ennyi emberrel együtt elmélkedni, imádkozni. **„Kerektemplomi ifjúság”, jövőre feltétlen mindenki jöjjön el!** ☺

Meszes Zsófia

Postaládánkba érkezett

Nagy meglepetés érte valamennyiünket templomunkban a múlt hónapban. Szép, új térdeplőket kaptunk a padosorokba. Örömmel fogadtuk. Köszönjük László atyának és a kivitelezőnek is a munkáját. Imáinkkal kérjük a Mindenhatót, hogy előregedett térdeinkkel még sokáig tudjuk koptatni az új „bütordarabot”, és térdepelve hálát adni Urunknak, Istenünknek!

Sokak nevében: Baják házaspár

Hál' Istennek, a fűtésre összegyött adományokból még futotta a térdeplők kicserélésére is. A jó szívvel végzett szolgálataink, adományaink valahogy „visszaköszönnék”, visszahatnak ránk is. Lehetőségeinket azért kaptuk, hogy másokat szolgáljunk vele – testvéreink szolgálata pedig minket is gazdagít. Szerk.

Karitás hírek

Május 16-án, pünkösdhétfőn a Csurgó kútnál János atya megáldotta az **Angyali üdvözlés című festményt**, melyet karitásunk aktív tagja, **Szakmáry Piroska** festett.

Teológiai fontosságának megfelelően a keresztény művészet leggyakoribb ábrázolásainak egyike az 5. század óta az Angyali üdvözlés: az az újszövetségi jelenet, amikor Szűz Mária Gábiel arkangyal híradása nyomán méhébe fogadja Jézust. Híres példái ennek: Donatello (Firenze), Leonardo (Firenze), Weit Stoss (Nürnberg) alkotásai.

A Keresztény Múzeum is őriz több Angyali üdvözlés, pl.: 1400 körüli Mária szobor az Angyali Üdvözlésből, osztrák vagy magyar festő munkája 1430-1440 körül, a híres szmrecsányi szárnyas oltár egyik táblaképe, Mária oltár Felkáról, Pietro Perugino követőjének Angyali üdvözlése, id. Markó Károly és Philipp van Tielen alkotásai. Érdemes ellátogatni a múzeumba, és újra megnézni ezeket a remekműveket.

Most már nekünk is van Angyali üdvözlésünk, ha nem is ennyire híres, de nekünk esztergomiaknak nagyon kedves. Piroskát csoportunk nevében Hetényi Ildikó köszöntötte, és köszönte meg ezt a gyönyörű képet. Elmondta, hogy az Úrjézust sokféleképpen szolgálhatjuk: ki adományokkal, ki önkéntes munkával, ki imával. Piroskát a Jóisten rajz tehetséggel áldotta meg, és ő - mindnyájunk épülésére - ezzel is szolgálja a Mindenhatót.

Ruskinnál olvastam a következőket: „Nem festhetjük meg vagy énekelhetjük magunkat jó emberré: először jó embernek kell lenniünk, mielőtt akár festeni, akár énekelni tudnánk, és

akkor a szín és a hang tökéletesíteni fogja bennünk mindazt, ami jó.” (Zárójelben jegyzem meg, Piroska a templomi kórusban is énekel, és ráadásul matematikatanár!) „Alkotni csak alázatos szívvel lehet” - írja Renoir.

Kívánjuk Piroskának, hogy alkosson még sokat mindnyájunk gyönyörűségére. A Pléhkrisztus után a Csurgó kúthoz is lehet zárandokolni lelki békéért.

Május 19-én folytatta munkáját a **Szociális Kerekasztal** a plébániánkon. Lesták Zoltán szociális ügyintéző a Belvárosi Plébánia képviselőjében naprakész tájékoztatást adott a szociális szférában végbement változásokról.

A változásokból ezen a területen volt a legtöbb, ezért is örültünk beszámolójának. Hallottunk az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultságról, az aktív korúak ellátásáról, az időskorúak járadékáról, ápolási díjról, közgyógyügyi ellátásról. Szólt arról is, hogy miért előnyös regisztrálni a Foglalkoztató Osztályon (munkaügy).

Köszönjük az alapos beszámolót, sokat tanultunk. Tudjuk, hová kell küldeni a hozzánk fordulókat, ahol minden segítséget megkapnak.

Május 25-én, a hónap utolsó szerdáján a **Vizivárosi Idősek Otthonába** látogattunk. Ilyenkor tartják a név- és születésnapi ünnepséget a lakóknak. Éva és Ildikó, a két lelkes mentálhigiénés munkatárs készült köszöntőkkel, versekkel, vidám jelenetekkel. Misi, a kántorunk is velünk jött. (Neki nagyon örülnek az otthon lakói!) Mivel május a Szűzanya hónapja, így Misi zenei kíséretével Mária énekeket énekeltek. A 103 éves Marika néni is velünk ünnepelt.

Látogatásunk a hagyományos süteményevéssel zárult. Karitásunk egyes háziasszonyai finomságokkal kényeztették az időseket.

Recska Valéria

Nosztalgiaztunk

Ifjúság: bolondság, boldogság! Életünknek ezt az igen szép korszakát idéztük vissza néhány órára önfeledt szórakozással június 11-én az **Ötörai teán**.

Gabi és Laci bő háromnegyed órányi csokorba gyűjtötte a korábban születettek fiatalságának nagy slágereit. Kedves előadásukba énekelve, dudorászva, örömmel bekapcsolódtunk valamennyien, még a legkevésbé bátor énekesek is, akik halk, zümmögő kórust alkottak. *Koncz Zsuzsa szép dalai mellett Szécsi Pál, Zorán régi számai, a Fonográf együttes nótái vagy a Neoton familia: Kell, hogy várja* visszarepítettek az időben.

Vidám falatozás és a találkozás öröme való koccintás után, energiát gyűjtve, tánra perdültünk. Szólt a népzene, s mi – akiknek a lába, dereka ezt engedélyezte – jó kedvvel, nagy igyekezettel, boldogan lépkedtünk, - kifulladásig. Akik ezt nem teheték, azok is velünk nevettek botladozásainkat látva.

Miután kiszusztunk magunkat közösen énekelgettünk vidáman, olykor kicsit talán meg is hatódva. Ezután következett a délután igazi buli része. Korunkat feledve, – majdnem úgy, mint 30-40 évvel ezelőtt – átadtuk magunkat rock-zenének, a táncnak: remek hangulat, micsoda „örület” volt!

Zárásként elénekeltek a *Látod, újra este van* című gyönyörű *Lobo dalt*, mellyel megköszöntük ezt a szép napot, egy- mástól pedig *Kodály: Esti dalával* búcsúztunk.

Laci az **Ötörai teára** hivatkozó szórólapra azt is ráírta: *Közösségbe tartozásunk megélése mind az egyén, mind a közösség szempontjából fontos.*

A mai délután is igazolta ezt!

NY. M.

Imaóránk gondolataiból - június

Jöjj el, szabadság! Te szülsz nekem rendet...

Itt a tanév vége, hamarosan kezdődik a nyári vakáció. A gyerekek – de a szülők is – várnak a szabadságra, és – legalább egy időre – a mindennapi kötöttségektől kevésbé terhelve tölthetnek pár hetet. A szabadság jó dolog! De rosszul is értelmezhetjük, és a korlátlan gondolt szabadságunk átsap szabadosságra. Érdemes elgondolkodni saját életünkre, körülményeinkre, hozzáállásunkra vonatkozóan, hogy ránk mi a jellemzőbb: a törvényeket, mások érdekeit is figyelembe vevő, szereteten alapuló szabadság, vagy az egónk – meg a mai korszellem diktálta önző, mindenkin és mindenben átgazoló szabadság. Természetesen ennek megfontolása és megélése nemcsak a nyári vakációra vonatkozik, de ezidőtájt hamarabb megfélejtkeznek az ember – meg a gyerek – a józan önmérséklétről. Néhány idézet az imaórán elhangzott szövegekből:

A szabadság, az igazi **szabadság** egyik ellensége a **szabadosság**. Ebben a bűnbe esett embernek az a vágya jelenik meg, amelyik nem tűr semmilyen korlátot. Amelyikkel az ember arra törekszik, hogy ne függjön senkitől se, és korlátlanul, mértéktelenül élvezni akarja mindazt, ami neki tetszik. Erre a gondolkozásra és gyakorlatra illik Jézusnak az a mondata, hogy az ilyen ember Istent nem fél, embert nem becsül. Lesöpör minden tekintélyt, nem ismer el maga fölött senkit és semmit. Túlteszi magát mindenféle törvényen. Ő maga akarja a törvényt szabni, vagyis maga akar istenkedni nemcsak a maga életében, mások felett is.

Aki erre a szabadosságra törekszik, vagyis egyfajta korlátlan szabadságban akar élni, az előbb-utóbb rabbá lesz. Rabja lesz a korlátlan szabadság hajszolásának, annak, hogy újabb és újabb kísérleteket tegyen ennek a megvalósítására. Olyan helyzetekbe sodorja magát, amiből nem talál kiutat.

Ezek az emberek esnek legkönnyebben áldozatául valamilyen szenvedélynek, ami megkötözi őket, és folyamatosan tönkreteszik magukat, másokat és a környezetüket. Rettenetes rabsághoz vezet az, ha valaki mindentől szabadon akar gondolkozni és élni.

A báránybőrbe bújt, jóságos tanító szerepét játszó farkasok olyan magas fokú gögöt, önteltséget és önhihtséget neveltek a Föld népeibe, hogy azok már képtelenek különbséget tenni a szabadság, mely életet ad, és felemel, és a szabadosság között, mely a test romlásával együtt a lelket is halálra ítéli. Nem akarjuk észrevenni, hogy szabadabb csak az igazság által, és nem pedig a hangzatos, egónak tetsző hamis tanok által válhatunk.

A hívő számára Isten törvénye nem külső kényszer már, hanem belső készítés. Önként, meggyőződéssel teszi azt. Nem lázad ellene, nem engedményeket kér belőle, nem kibúvókat keres, hanem mivel teljes szívéből szereti az Urat, teljes szívvel törekszik az engedelmesre is.

...a szabadság nem az, hogy azt teszek, amit akarok, hiszen ilyen lehetőség nincs. Hanem az **igazi szabadság, hogy azzá válhatok, akinek Isten teremtett**. Ez pedig csak az Atyával való közösségben lehetséges, amikor Isten az ő Szentlelkét adja az embernek, aki így képes is engedelmeskedni neki. A külső törvény bensővé válik, a hívő egyet akar Istennel.

Add Uram, hogy minden dolog felé rendezett szeretettel forduljak, elszakítva tekintetemet a földről és az ég felé fordítva, úgy használjam e világ javait, mintha nem használnám. Add, hogy értelmem bizonyos belső érzékével meg tudjam különböztetni azokat a dolgokat, amelyekre szükségem van, azoktól, amelyek csak élvezetemre szolgálnak, hogy így az átmeneti dolgokkal csak ideiglenesen foglalkozzam, és csak a szükséges mértékben, de ugyanakkor örök vágygal öleljem át az örök valóságokat. Ámen. Clairvaux-i Szent Bernát

Röviden...

- Az idei pénzkeretből tovább folyik templomunk javítása. Június 20-án kezdődik a legfelső rész, a kiskupola (laterna) javítása. Ez azzal jár, hogy „ki kell költöznünk”, és a szentmiséket így a Mindszenty iskola aulájában fogjuk majd tartani. Búcsúnkra visszaköltözünk – valószínűleg, csak ideiglenesen, mert a javítás várhatóan hosszabb időt fog igénybe venni. Ha a pénzkeret megengedi, az első két kiskupola javítását is elkezdik.
- Úrnapijára ismét gyönyörű virágszőnyeg díszítette templomunkat. Köszönjük a családok és minden segítők munkáját, szolgálatát! Örömmel láttuk, hogy az ügyes kezű apróbbak is szorgoskodtak. Isten iránt szeretetünket sokféleképpen kifejezhetjük, az Ő hajlékának a különleges tiszteletéről tettek tanúságot a virágszőnyeg alkotói. A hívek meg nagy örömmel nézegették, csodálták a „műalkotást”, hálával és emelkedett lélekkel indulhattunk az úrnapi körmenetre.

Anyakönyvi adatok

<u>Kereszteltük:</u>	Lampel Róza Lenke	Bognár Anna
	Mikus Máté Bence	Bognár Csongor
	Stenger Máté	

Házasságot kötött: Kecskés Balázs István - Demeter Melitta

Elhunytak:

Domján Béla György,	62 éves
Szabó Antalné, Pál Ilona,	89 éves
Kottász Istvánné, Huszár Irén,	80 éves
Novák Gyula,	77 éves
Dobrai Sándor,	91 éves
Szenczi Istvánné, Szendrei Ilona,	84 éves
Kocsi Ferenc,	83 éves
Erős Istvánné, Ágfalvi Hildegard,	75 éves
Nick Tibor,	74 éves

Hirdetések, programjaink

Június:

19. vasárnap	Székely János atya ezüstmiséje: 18 óra
26. vasárnap	Ifjúsági mise: este 6 óra
29. szerda	Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra

Július:

04.- 09 H-Szo	Hittantábor
12. kedd	Képviselőtestületi ülés: este 7 óra
19. kedd	Imaóra: este 6 óra
24. vasárnap	Autószentelés: 11 óra
26. kedd	Szent Anna búcsú, nagymamák köszöntése az esti szentmisében
31. vasárnap	Szent Anna búcsú

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2016. július
IX/7. szám

A nyári szünetben több alkalmunk adódik a kikapcsolódásra, a pihenésre. Szükségünk is van arra, hogy kicsit kiszálljunk mókuskerekeinkből. De ezen idő arra is adatott, hogy Istenhez is közelítsünk! Jó, ha nyári programjaink háttere, motivációja, vagy éppen célja, hogy Óhozzá is közelebb kerüljünk. Testileg-lelkileg felfrissülve azután könnyebben megy a hajtás, mikor újra ránk találunk megszokott feladataink...

E havi vezércikkünket Gyulai Oszkár plébános írta, aki 1971-től egészen haláláig (2008) volt a Budapest VI. kerületi Szent Család Plébánia lelkipásztora. Jómagam 2000 és 2003 között voltam a káplánja. Igen határozott, de jó kedélyű, vidám ember volt, akitől nagyon sokat tanultam. Ezt a cikket azért választottam, mert ma is nagyon aktuális a mondanivalója.

László atya

Miért szeretem az Egyházat?

1. India szent folyója a Gangesz a Himalája hegységben ered. Az indusok hagyománya szerint, aki ennek a folyónak vizéből iszik és ennek partján hal meg, részesül a nirvána örök boldogságában.

A mi szent folyónk a Kálvária-hegyén ered Krisztus megváltó véréből. Ez a megváltó vér lüktet az Egyházban, amely Krisztus élő teste, amelybe keresztségünk alkalmával beletesültünk. Ott van minden szentségben, amellyel Isten bennünket megajándékoz.

Látjátok, ezért szeretem az Egyházat, mert életet adott nekem, mert Krisztus vérével táplál, mert üdvözítő szentségeivel végigkísér a bölcsőtől a sírig, és még azon túl is gondol rám és imádkozik értem.

2. Nekünk bűnbocsánatra, megváltásra szoruló embereknek tulajdonképpen vissza kellene mennünk az időben, a 33. esztendőbe, a Kálvária-hegyre, ahol Krisztus haldoklik a keresztfán a mi bűneinkért. At kellene fognunk térdre hullva Istenünknek lábát, hogy vérenek legalább egy cseppje behulljon a mi lelkünkbe is. Megtisztítson és megszenteljen. De tudjuk, hogy az időben visszamenni lehetetlen, ezért a szent keresztaáldozat jön el hozzánk a szentmisén keresztül, mert minden szentmise Jézus keresztaáldozatának megújítása.

Nagycsütörtök estéje van, készítik a húsvéti báránycsorát, az Isten Báránya már az áldozatra indul, hogy odaadja életét a világ bűneiért. De előtte egyenként letérdel gyenge, gyarló, retkes lábú apostolai elé, és megmossa lábukat. Ez abban a korban a rabszolga feladata volt. Innen értjük Péter felháborodását: „Uram, te akarod megmosni az én lábamat?” Jézus azt mondja: „Ti Úrnak és Mesternek hívtok és jól mondjátok, mert az én vagyok, de hogyha én az Úr és Mester megmostam a ti lábatokat, akkor nektek is meg kell mosnotok egymás lábát.”

Az árulás éjszakáján felemelkedik Jézus kezében az élet kenyere és az üdvösség kelyhe: „Ez az én testem, melyet értetek feláldozok. Ez az én vérem, amelyet értetek kiontok. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!” Ezzel magát ajándékozta, és pappá szenteli az ámuló apostolokat is, megbízza őket a szentmise áldozatbemutatással, hogy Istent adják az embereknek.

Húsvét estéje van. Az apostolok félelem és remény között bezárkózva várokoznak az utolsó vacsora termében. A bezárt ajtón keresztül megjelenik köztük az Úr... „Békesség nektek!” - hangzik a húsvéti köszöntés. „Én vagyok, ne féljétek!” Az apostolok hátrálnak, félnek, de Jézus megmutatja nekik sebeit, és átjárja lelküket a húsvéti öröm. „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. Vegyétek a Szentlelket! Akiknek megbocsátjátok bűneiket, bocsánatot nyernek, akiknek megtartjátok, meg van tartva.” Az emmauszi tanítványok reményvesztetten, szomorúan ballagnak az úton, de útközben találkoznak Jézussal.

A bűnbocsánat szentsége Jézus húsvéti AJÁNDÉKA. Az áldott Krisztus megbocsátó, húsvéti üzenete. Feltámadásának estéjén első dolga, hogy megadja a bűnbocsánat lehetőségét az embereknek. Ő az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit. El akarja venni, meg akarja bocsátani a te bűneidet is. De megbocsátani csak annak lehet, aki megvallja és megbánja a bűneit. Maga Jézus vár rád a gyóntatószékben, hogy megbocsásson, hogy magához öleljen, hogy megtöltse lelkedet a húsvéti szentségek örömeivel és békéjével.

Látjátok, ezért szeretem az Egyházat, mert elvezet Krisztushoz, az élő vizek forrásához, az élet, az öröm, a megbocsátás forrásához.

3. Mi az Egyház?

Krisztus élő teste, tehát megbonthatatlan közösség. Mikor 1971-ben, 31 éve a Szent Család plébánosává neveztek ki, végigjártam a háborús károktól megsebzett házakat, s arra gondoltam: Ezért a sok emberért mátom én vagyok a felelős Isten és ember előtt. Jézus mindegyikükért meghalt, a lelkük kimondhatatlan érték... Nem szabad, hogy egy is elveszen közülük.

Egy nagy családot akarok ezen a plébánián, hogy testvéreként szeressék, segítsék és szolgálják egymást. A bűnös világ sajgó sebeit, az ezer sebből vérző, már-már haláltusáját vívó emberiséget csak ez, az Isten szeretetét sugárzó, és azt egymásnak továbbadó embertestvériség tudja meggyógyítani.

Az ősegyház hite és szeretete újuljon meg minden keresztény közösségben. „A híveknek egy volt a szíve-lelke, és mindennap összejöttek a kenyértörés közösségében.”

„Nézzétek, ezek hogy szeretik egymást.” A keresztény közösségek felkiáltó jellé lettek a világ számára.

Jézus az utolsó vacsorán főpapi imájában azt mondta: „Atyám, hogy mindnyájan egyek legyenek, mint ahogy mi egyek vagyunk, és így elhiggye a világ, hogy Te küldtél engem.”

A lelkipásztori munka súlypontja és célja, amelyben a világi híveknek is részt kell vennie a KÖZÖSSÉGÉPÍTÉS. Legyen minden plébánia igazi hit és szeretetközösség a lelkipásztor vezetésével. Hiszen ő jeleníti meg Krisztust a közösségben: ő hívja le Krisztust az áldozati oltárra, ő bocsátja meg Krisztus megbízásából az emberek bűneit, ő kölcsönzi hangját az Úrnak, amikor igéjét hirdeti. Az egyházközösség kis közösségeinek Krisztus nagy családjává, oltár körüli közösséggé kell formálódnia a plébános vezetésével.

4. Ma egyes nyugati országokban a liberális szabadkőművesség mozgalmakat indított a katolikus egyház belső szétrobbantására. Gögösen hirdetik: Mi vagyunk az Egyház. Majd mi megmondjuk, mit mondhat a pápa, mit tehet a püspök, mit taníthat a plébános. Majd népszavazást tartunk, aláírást gyűjtünk a különféle kérdésekről.

Érzitek ennek az ördögi gonoszságát és ravaszságát? Pártokra szakítani és szembeállítani egymással és az Egyház vezetőivel a tagokat. Mindenki maga dönti el, miben akar hinni, a hitújítók szétszabdalták az Egyházat.

„Aki hisz üdvözülni, aki nem hisz elkárhozik.” De az Egyház nem párt, ahol szavazni lehet, hanem az Isten szava, a Bibliában kinyilatkoztatott igazsága. Csak Péternek mondta Jézus: „...erre a sziklára építem Egyházamat...” csak az apostoloknak és utódaiknak üzent: „...Aki titeket hallgat, engem hallgat, aki titeket megvet, engem vet meg...” Aki akár tudatos gonoszságból, akár butaságból, másoktól félrevezetve részt vesz Krisztus osztatlan köntösének, élő Testének, az Egyháznak szétszaggatásában, amit még gyilkosai sem mertek megtenni, arra vonatkozik Krisztus szava: „Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.”

Szeretem az Egyházat, mint életadó és Krisztusra nevelő lelki édesanyámat, hallgatók reá és hűséges leszek hozzá mindhalálig, hiszen ő adott nekem életet, ő vezet el Krisztushoz, és még halálom után is imádkozik értem minden szentmisében.

Ezért **szeretem az Egyházat. Az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházat.** Ámen.

Borjúpáston a Karitás

Ha csak ennyit olvasnak el a hívek, nem találják ki, hogy hol jártunk. De ha azt mondom, hogy abban a városban, melynek leghíresebb napjai 1705 szeptemberében voltak, amikor a Rákóczi szabadságharc idején a magyar főurak Borjúpáston tartották az országgyűlést, ahol Rákóczi Ferencet vezérlő fejedelemmé választották - akkor már történelmi tanulmányaikból észükbe jut, hogy **Szécsényben** jártunk.

Meglátogattuk a Betánia Szociális Otthont, amelyet a Ferences Szegénygondozó Nővérek működtetnek. Az otthon vezetője Klarissza nővér. („Van-e ki e nevet nem ismeri?” - hogy Petőfit idézzem.)

Itt először szentmisén vettünk részt, majd szakavatott idegenvezetővel meglátogattuk a ferences kolostort és templomot. A ferences testvérek rendalapítójuk, Assissi Szent Ferenc követőiként az evangélium szerint élnek 700 éve. Hazánkba valószínűleg már Ferenc életében, de legkésőbb halála után két évvel 1228-ban érkeztek, s Esztergomban találtak otthonra. Innen Esztergom és Szécsény barátsága!

Délután Hollókőre kirándultunk. Sokan az ország legszébb falujának tartják, nem alaptalanul, hiszen az UNESCO úgy határozott, hogy a világörökség részeként vigyázza, mint az emberiség közkincsét. Hollókő várát IV. Béla idejében emelték a tatár hordák támadása ellen - védhelyül. Régebben zsúpfedeles, boronafalás házakat építettek maguknak a palócok. Emiatt többször is tűzvész martaléka lett a település. Az egész falu újjáépült, de megtartotta a házak és a telkek ősi rendszerét.

Klarissza meglepetést készített elő csoportunknak. A Pajtakertben bemutatott tartottak - csak nekünk - a hollókői népviseletről. A legjellegzetesebb darab a ma is használt főkötő, amelyet színes szalagok, gyöngybefűzés, rojtos selyem vagy kasmír díszít.

A hollókői kápolnában adtunk hálát a Jóistennek ezért a szép napért. Köszönjük Klarissza!

Recska Valéria

A tanítási időben **karitás csoportunk** három tagja - több éve, heti 3 alkalommal - segít az uzsonnakészítésben a Határtalan Szív Alapítvány tanulói részére. Ők viszonzásként ebben az évben is jelentkeztek önkéntes munkára a nyári szünidőben.

Július 12-én 31 diák, tanáraik, katalán önkéntesek és csoportunk egy tagja takarította a temető fölött lévő kálvária környékét. Az elmúlt évhez hasonlóan közhasznú munkások segítségét is kértük. Levágták a derékig érő gazt és a behajló ágakat. Az útra hullott füvet és a törmeléket a diákok zsákokba szedték. A nagy mennyiségű zöldhulladék elszállítását is a közhasznú munkások végezték el.

A gyerekek jó kedvel dolgoztak, és nagy hőség ellenére is vidáman ment a munka.

Takács Erzsébet

A cserkészetről és az ideai táborainkról

„Hiszem, hogy Isten azért teremtett bennünket ebbe a szép világba, hogy boldogok legyünk, és élvezzük az életet... az igazi boldogságot csak a másoknak nyújtott boldogság által érhetitek el...” részlet Bi-Pi – a cserkészlet megalapítója – búcsúüzenetéből.

A Mindszenty iskolában 2010-ben alakult meg egy cserkészcsapat, akkor csak egy kis őrsel. Öt év alatt ez a pár fő már 106-ra gyarapodott. Mi a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetséghez tartozunk. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy megismerhessük a régi Magyarország szépségeit, és jó kapcsolatokat alakítsunk ki a Felvidéken élő magyar testvéreinkkel.

De mi is az a cserkészlet?

E mozgalom valláserkölcsei alapon nyugszik, előtérbe helyezve a személyes példaadást. Célja az, hogy jellemes, sokszínű, teljes embert neveljen ki, aki a megszerzett tudását, kifejlesztett képességeit az élet minden területén tudja majd kamatoztatni.

Csapatunk a 68. számú Apor Vilmos cserkészcsapat. Minden héten tartunk őrsi foglalkozásokat, különböző korosztályokként. A vezetők az iskolából már elballagott diákok vagyunk.

A nyarat mindig nagyon várjuk, különösen is a cserkész-táborok miatt, ami más, mint a többi tábor. Itt őrökben élünk, feladatainkat önállóan vagy társainkkal együtt oldjuk meg. Itt tapasztalhatjuk meg azt igazán, hogy a cserkészlet alapja, az őrsi rendszer valóban működik.

Idén három táborba mentünk. A nagyokkal felvidéki körúton vettünk részt, a legkisebbekkel Kisorosziban voltunk, a 3. osztályosokkal idén a szövetségünk által rendezett „minta táborba megyünk”, ahol a jövő vezetői szervezik majd a programokat.

Az első táborozásunk június 25-től július 2-ig tartott, a szállásunk Füleken volt. 8 nap alatt összesen 950 km-t buszoztunk, és annyi csodálatos helyen jártunk, mint más talán egész életében sohasem. Kassa, Szádelői völgy, Domicai barlang, dobsinai jégbarlang, láttuk Krasznahorka várát, töltöttünk pár napot Füleken is, ahol például cserkésztestvéreink, egy hegyről le is eresztettek minket, amit nagyon élveztünk. ☺ Volt roham-pálya, méta, forgószínpad, kézművesség, vizes programok, portya, sok ének, cserkészjáték, népi játék, magyarságismeret, cserkész-történelem, vallásismeret, egészségügy, és szentmisén is részt vettünk. Egy gyönyörű helyen, Somoskőn került sor a próbátartásra, ahol - különböző feladatokat teljesítve - voltak, akik fogadalomtételt tettek, és megkaphatták a zöld nyakkendőt.

A nap megkoronázása pedig minden alkalommal az esti tábortűz volt, ahol jeleneteket adtak elő az őrök, énekek és csatakiáltások hangzottak el. A záró program a zászlólevonási szertartás volt. Minden nap az arra kijelölt őr volt éjjeliőr, akik kora hajnalig, a pirkadatig őrizték táborunk álmát.

Pár nap pihenő jutott nekünk, vezetőknek (épp, hogy ruháink megszáradtak), mert július 5-től 9-ig indult a kiscserkész-tábor Kisorosziban.

Ez a település a Dunakanyar egyik legszebbike, ami az 1930-as években a cserkészszövetség rendszeres táborhelye volt. Túrúikon akkor több alkalommal részt vett gróf Teleki Pál miniszterelnök, főcserkész is.

Mostani táborozásunk idején rendezték a Visegrádi Palotajátékokat. Erre a történelmi fesztiválra 8 országból közel ezer szereplő érkezett. Mi is részt vettünk az egyik lovagi tornán. Láttuk Kassai Lajos bemutatóját, solymászbemutatót, olasz zászlósokat, lovas íjász csapatokat, kopjatorést, meg a Primavera táncegyüttes műsorát. Nagyon sokat játszottunk, de kicsit túráztunk is, egészen a visegrádi pisztrángos tavakig. Ebben a táborban is volt fogadalomtétel, igazi, bátor kiscserkészként tért haza minden táborozó.

Hálásak vagyunk a Jóistennek többek között azért is, hogy mind a két táborunkban fantasztikus idővel ajándékozott meg minket, így semmilyen kinti programunkat nem kellett eltörölni.

Talán azt hinné az ember, hogy egy nyári tábor CSAK a mókáról és kacagásokról szól, de ennél sokkal többet jelent a cserkész tábor. Itt az egész évben megszerzett cserkész tudást próbálhatjuk ki, építkezhetünk, túrázunk, csapatjátékokat játszunk, szabadban alszunk, mókázhatunk, részt veszünk tábor-tüzekben, zászló le- és felvonáson. Talán egy ilyen táborból hazatérve láthatják szüleink is, hogy mennyire önállóak tudunk lenni, és mennyi mindenre képesek vagyunk, hiszen nélkülözhetetlen a bicska és a kötelek használata, meg kell tanulnunk tüzet rakni, sátrat állítani, fel kell készülni a hidegre, az esőre és a megpróbáltatásokra.

Az egész csapat nevében szeretném megköszönni Szajkó Darinának és Antal Attilának az áldozatos, fáradhatatlan munkájukat, hogy szabad idejüket feláldozva, szívvel-lélekkel szervezik ezeket a remek táborokat, rengeteg programot az év során, és így nevelik az ifjúságot a cserkész szellemiségében!

Köszönöm a Jóistennek is, hogy cserkész lehetek! Számomra ez nagyon sokat ad, és úgy érzem, igazán azt csinálhatom, amit szívemből szeretek.

Meszes Zsófia

Hittantábor 2016, Szokolya

Már tavaly is Szokolyán szeretnénk volna hittantáborozni, de akkor ez sajnos nem jött össze. Idén viszont időben elkezdtünk keresgélni, így sikerült a helyi református parókia vendégházában lefoglalni a július 4-9-ig tartó időszakot.

Az előkészületek, a megbeszélések a szokott ütemben zajlottak nyár elején. Az idei téma a liturgikus szentévhez kapcsolódóan az irgalmasság volt, amire László atya felűzte a tábor minden napját.

Hétfőn reggel vonattal indult el a csapat Szokolyára. Ahhoz képest, hogy kétszer kellett átszállni, egész kellemes volt az utazás. Igaz, a vasútállomás kicsit messze volt a szállásunktól is meg a településtől is.

A csomagokat Peti és egy apuka teherautóval szállította utánunk, ill. előre, mivel ők sokkal hamarabb megérkeztek, mint mi. Így mire csapatunk odaért már minden le volt pakolva, a helyére volt téve, kivéve a gyerekek csomagjai, mivel még nem lehetett tudni, ki hol alszik.

Szobabeosztás, csapatbeosztás, ebéd, játék, a település megtekintése, fagy, vacsora, fürdés után nyitó tábor-tűz zárta a napot. A gyerekeknek. Mi, vezetők: László atya, Vera, Peti, én még a szokásos megbeszélésre összeültünk az étkezőben, ahol összegeztük az eddig történeteket, ill. megbeszéltük a következő nap teendőit. Ezt minden nap megtettük.

Kedden kirándultunk Királyrétre, majd kisvonattal mentünk haza. Harmadik nap megnéztük a helyi Kacár tanyát, ahol bepillantást nyerhettünk a szorgos paraszti életbe.

A gyerekek megtanulták a csülkőzést, ami egy régi dobós-futós csoport játék. Láttunk széldarálót, gabonatarló hombárt, tehenet, lovat simogattunk, és dideregtünk a dombtetőn fújó folyamatos szélben, szerencsére a Nap azért sütött.

Csütörtökön, ami sajnos egyben a leghűvösebb is volt - csak kb. 28-30 fok - elmentünk Diósjenőre, egy panzió medencéjébe strandolni. Nem volt túl nagy, de szép tiszta és biztonságos. Azt hiszem, mindenki élvezte, hogy pancsolhat kicsit. Este pedig jött a nagy attrakció. Vera vezetésével kenyeret dagasztottunk, cipókat formáztunk, és Peti által készített mobil kemencében megsütöttünk. Igaz, a technológián még lesz mit csiszolni, mert sajnos mindegyik kenyér alja egy kicsit megégett, amit le kellett vágni, de azért este kolbásszal és zöldségekkel, meg igen jó étvágygal megvacsoráltuk. Nekem nagyon ízlett, mert lehetett érezni rajta a nyílt tűz adta zamatot.

Az utolsó napon ugyancsak Diósjenőre mentünk, de most egy kalandparkba. Személy szerint ezt vártam a legjobban. Voltak köztünk páran, akik már jártak hasonló helyen. Ők bátran és ügyesen vágtak neki a gyerekpályának, de többiek is nagy élvezettel vették az akadályokat. A nagyoknak és a felnőtteknek felnőtt pálya állt a rendelkezésére. Érdekes élmény volt végigmenni a 2-3 méter magasan kifeszített drótkötélből készült „játékokon”. Én konkrétan nem izgultam, hanem félttem, amit még nem tapasztaltam. Pedig mindenkin volt un. beülő, amit két karabinerrel rögzítettünk a felső vezetőkötélhez, tehát biztonságos volt. Szerintem nem volt könnyű a felnőtt pálya.

Zoltán atya még kedden, a kirándulás közepén, Királyréten csatlakozott hozzánk és péntek délutánig maradt. Ő is végigment a pályán 11 perc alatt (kb. 25-30 perc volt egy kör), amivel sajnos nem sikerült megdönteni a 6 perces pályacsúcsot, de még így is sikerült megőriznie a „vas atya” címet. A lekvárokat úgy nyitotta ki, mint a pinty, és a tempót is tudta könnyedén diktálni a vonathoz. Ami jól is jött, mert különben lekéstük volna. A péntek estét vizes akadályversennyel tettük emlékezetessé, majd záró tábor-tűzzel vezettük le a nap izgalmain.

Szombaton ugyanazon az útvonalon jöttünk haza, mint ahogy mentünk. És a csomagok is!

A plébánián aztán volt nagy öröm a szülők és a gyerekek részéről is. Úgy gondolom, ez a tábor is jól sikerült, és szép emlékeket adott mindannyiunknak. Igazán büszkék lehettünk a gyerekekre, mert mindig tudták, hogyan kell viselkedniük, sehol nem volt rájuk panasz, csak dicséret. A nagyok foglalkoztak a kicsikkel, a kicsik meg nem lógtak állandóan a nagyok nyakán. Versengtek, ki miben tud segíteni. A mosogatás sem volt büntetés egy idő után.

Reméljük **jövőre folyt. köv.**

Erdős Klára

Júliusi gondolataim

Az idő múlását azzal mérem, hogy egy-egy eseményről mindig újabb és újabb régi történetek jutnak eszembe. Júliusban volt az esküvőm, fiam névnapja, anyukám születésnapja, tágabb rokonságomban több születésnap és öcsém hirtelen halála. 2016 júliusa milyen számomra?

Barátnőm jóvoltából egy nem várt utazáson vettem részt. A városok, a folyók, a magas hegyek élményei, az éjszaka is hallott gyorsesésű patak hangja fáradtságomat, koromat feledtette. Zürichi tóban búbos madárka víz feletti önfeledt táncot mutatott be nekem. Luganóban a szendvicsemre repült egy veréb. Lábunk előtt többen vártak a lehullott morzsára, majd felcsipegetve, azzal etettek csőrből csőrbé egy kisebb verebet. Ilyen dolgokat az vesz észre, aki kicsit lelassult, de még érdeklődő, a fiatalos lendület szemlélődésbe hajlik.

„Jézus egy alkalommal így fejezte be tanítását: Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, és terhek alatt görnyedtek: én, felüdítlek titeket!” Máté evangéliumából ezek a sorok jutottak eszembe. A természet közelsége, az idegen táj varázsa, valóban felüdített. Napi terheimet elfelejtve Istenhez még közelebb kerültem. Nagy szükségünk van a varázslatos utazásokra, pihenésre, mert utána valóban azt fogjuk érezni, amit Máté ír: „az én igám édes, s az én terhem könnyű.”

Barátnóm telefonhívása keltett ma reggel. Én Istenem, köszönöm Neked, hogy képes voltam arra, hogy segítő, vigasztaló szavakat mondjak neki. Életének olyan szakaszában van, amikor lelki félelmei elhatalmasodtak rajta. Ezt a sötétséget már én is megtapasztaltam, de azt is, hogy Istenben való hitem átsegített ezen. A következő fohászt ne felejtsük, amikor az életeseményeink kilátástalannak tűnnek:

„Segíts rajtam Uram, hogy tudjak erős lenni, amikor jön a megpróbáltatás órája! Tégy erőssé és nasvlekkivé, hogy ne jajveszékelyek, és ne kerüljem el azt, aminek történnie kell! Erősen szembe nézve a keresztel, mondom: Atvám, a te hívásodat szeretném benne felfedezni!” (Romano Guardini)

Pazsiczky Mariann

Tűzserész hősi halottak kegyeleti megemlékezése

A Vitézi Rend Komárom-Esztergom megyei Törzskapitánysága és a Veterán Tűzserész Aknakutatók Bajtársi Egyesülete 2016. július 16-án 14 órakor évfordulós kegyeleti megemlékezést tartott a Belvárosi temetőben. Az egész napos zuhogó eső ellenére is szép számban voltunk jelen.

Soha nem volt ilyen időszerű ez a megemlékezés, mint napjainkban. A történelem ismétli önmagát, hisz napjainkban is - mint 71 évvel ezelőtt - hősi halott tűzserészeket gyászolunk.

A múltbeli eseményekről az egyetlen túlélőtől - aki akkor súlyosan megsebesült - tudhattuk meg, hogy mi is történt.

Az ünnepség kezdetén elénekeltük a Himnuszt. A történelmi egyházak képviselőiben előbb Révfalviné Budai Julianna nagytiszteletű lelkész asszony lelki megnyugvást nyújtó áldása és Szendrő Péter méltatása (aki haláláig szervezte a megemlékezéseket), után Pokriva László esperes plébános imái és áldása következett.

Bánhidny László alpolgármester szavai felhívták a fiatalok figyelmét az emlékezésre, a jelen és múlt eseményeire. Pálmai József tanár ünnepi emlékezése a három hősi halott tűzserész katona halálának eseményeit tárta fel. Megemlékezett azokról is, akik a mai napig ápolják, gondozzák a sírokat.

Pálmai József Sós Zoltán: Robbanások című versével és szép katonaeleggyel tette még meghatóbbá a megemlékezést.

Koszorúzás következett: a tűzserész alakulat volt parancsnokai, Esztergom Város alpolgármestere, Budai Nemzetőrség és a Vitézi Rend helyezte el a kegyelet koszorúit.

Az ünnepség színvonalát emelte az 56-os Nemzetőrség, akik a síroknál mindvégig díszőrséget álltak. A Szózat az ünnepség befejezésekként csendült fel. Ez a három sír emléke a hősiességnek.

Ezután Szendrő Péter sírjánál imádkoztunk, koszorút, virágokat és mécseseket helyeztünk el, emlékezve áldozatos munkájára. **Az emlékezés egy kísérlet, hogy ellenálljunk a feledésnek és az idő múlásának.**

vitéz Szendrő Péterné

Röviden...

• Augusztusban – újságunk indítása óta először – nyári szünetet tartunk, legközelebb szeptemberben jelentkezünk.

Minden kedves Testvérünknek testi-lelki felüdülést, jó pihenést, derűs nyarat kívánunk!

• Folytak a felújítási munkálatok templomunkban. A kiskupa (laterna) és a két torony külső és belső felújítására lesz elegendő az idei keretünk. Reményeink szerint a laterna külső felújítása be is fejeződik templomunk búcsújára (júl. 31.), de belül még néhány hónapig folyik a restaurálás. **Július 26-tól** nagyszabású takarítást tervezünk, hogy búcsúnkon már a régi helyünkön, templomunkban köszönthessük Urunkat és Jézus szentséges nagyszüleit. **Ehhez kérjük híveink segítségét, első alkalommal kedden reggel 7.30-kor találkozunk a templomban! Nagy szükség volna férfiakra is!** A további napokon – szükség szerint – folytatjuk a munkát.

• **Templomunk búcsúja** kapcsán a következő programokat szervezzük, melyekre szeretettel elvárjuk a kedves Testvéreket:

26-án, Szent Anna napján 18 órakor ünnepi szentmisét tartunk – még a Mindszenty aulában – amelyben rövid műsorral köszöntjük a nagymamákat, utána egy kis agapéra invitáljuk a jelenlévőket.

31-én 10 órakor az ünnepi nagymisén Bíró László püspök atya lesz a vendégünk. Utána 11 órakor a Mindszenty iskola régi hittantermében rendezett kiállítást nyitjuk meg, témája: az Isteni irgalmasság. Aznap még 7 és 18 órakor lesznek szentmisek, az esti ifjúsági, az 1Út zenekar közreműködésével.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltük: Lakházi Noel Gergő, Papp Leticia Kinga

Házasságot kötöttek: Papp Gábor - Kecskés Melitta

Elhunytak:

Tóth Ferenc	54 éves
Szendre Jánosné, Szammer Éva	60 éves
Labancz Ferenc	78 éves
Jánosi Mihályné, Szabatin Éva	69 éves
Dr. Ágfalvi Endréné, Bacsa Margit	88 éves

Hirdetések, programjaink

Július:

24. vasárnap Autószentelés: 11 óra
 26. kedd Ünnepi szentmise, nagymamák köszöntése 18 óra
 31. vasárnap **Szent Anna búcsú**
 7 óra: reggeli szentmise
 10 óra: ünnepi szentmise Bíró László püspök atyával
 11 óra: kiállítás megnyitó a Mindszenty iskolában
 18 óra: ifjúsági mise az 1Út zenekar szolgálatával

Augusztus:

16. kedd Imaóra: 18 óra
 20. szombat Ünnepi szentmise és kenyérszentelés: 18 óra
 25. csütörtök Szentségimádási nap
 28. vasárnap Ifjúsági mise: 18 óra

Szeptember:

04. vasárnap „Szent Anna könnyei” szentmise: 11 óra
 05. hétfő Rozália-kápolna búcsú: 17 óra
 06. kedd Képviselőtestületi ülés: 19 óra
 09. péntek Gyászmise Fery Antal atyáért: 18 óra
 11. vasárnap Beteg miséje: délelőtt 11 óra
 13. kedd Imaóra: 18 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2016. augusztus-szeptember

IX/8-9. szám

Ez a nyár – az időjárás tekintve – kiegyensúlyozottnak mondható, szélsőségektől mentes volt, legalábbis szűkebb pátriánkban. A közéletben, a világ történéseiben már kevésbé. És a lelkünkben? Vajon közelebb jutottunk-e Istenhez? Hogyan sikerült kihasználni a testi/lelki regenerálódásunkra kapott időt? „Az Úr folyamatosan munkálkodik” (Jn 5,17) – vajon én tettem-e ezt-azt az Ő országának építésén az elmúlt hetekben? És a továbbiakban közeledni, vagy távolodni akarok?

Ezen az úton nincs megállás, egyházközségünk e téren sem aludta át a kegyelmi időt...

Békesség

Augusztus végén a pedagógusokkal lelkigyakorlaton voltunk Győrben. A lelkigyakorlatot Polgári László görög katolikus lelkész úr tartotta. Az ő gondolataiból szeretnék néhányat felidézni:

Békesség önmagunkkal

Az Isten nem „gyárt” selejt embert. Neki van egy álma rólunk. A mi feladatunk, hogy ezt az álmot megfejtjük. A megfejtés pedig összefüggésben áll azzal, hogy Ő a saját képére teremtett minket. Azt akarja, hogy jótetteinken keresztül mutassuk meg Istenhez való tartozásunkat. Éppen ezért fontos, hogy minden nap igyekezzünk jót tenni. Nem kell nagy dolgokat végrehajtanunk, hanem azokat az apró lehetőségeket kell kihasználnunk, amelyet az élet elénk tár. Isten is mindig tesz valamit értünk. Van, amikor konkrétan nincs lehetőségünk a jótetre, de ez nem ment föl bennünket.

Oloffson Placid atya mesélte, aki megjárta a GULAG-ot, hogy a fogolytáborban 4 szabályt alakítottak ki a foglyok:

- Nem szabad panaszkodni
- Meg kell keresni a nap örömeit
- Ott ahol vagyok, kell megmutatnom, hogy milyen ember vagyok - a jelenben élni!
- Minden nap olvasni kell a Szentírást

Ezek is mind a jótetteknek formái, mert segítik a másik embert.

Békesség Istennel

Mózesnek az Isten így mutatkozott be: „Vagyok, aki vagyok!” Jézus Krisztus azonban az Istent Atyaként mutatta be. Ő a mi Atyánk. Éppen ezért minden nap bele kell tenni a kezünket Isten kezébe. Ezt pedig az imádságon keresztül tehetjük meg. Az imádság „átmossa” az ember gondolatait. Az imádság kezdete a szív őrzése. Az imádság találkozás az Istennel.

Az imádságnak vannak elferdült formái is:

- az imádság pótcselekvés: nagy bajban vagyok, nem tudok mást tenni
- menekülés: magamért megteszek mindent, de másokért csak imádkozom
- kevélység: a farizeus és a vámos története, magamhoz mérem az Istent és minden mást
- indulatos imádság: amikor az ember vádolja az Istent vagy másokat

Vigyázni kell, hogy ezek közül egyiket se használjam.

Az imádságnak legyen mindig helye és ideje. Ne a „huladék időt”, hanem a „főműsor időt” szánjuk rá. Az imádság után is imádkozunk. Vagyis hagyjunk időt Istennek, hogy válaszoljon nekünk.

Békesség egymással

Az élet versenyre kényszerít bennünket. Éppen ezért időnként akadályozzuk egymást. Pedig a másik ember a testvérünk. Szolgálnunk kell őket úgy, ahogy Jézus is szolgálta a tanítványokat (lábmosás) és az embereket. Felelősek vagyunk egymásért.

A görög ikonábrázolásokban a szenteknek nincsen árnyéka. Ez azt jelenti, hogy nekik már nincsenek bűneik. Tökéletes harmóniában élnek az Isten mellett. Nekünk is ikonokká kell válni. Fontos törekednünk arra, hogy egyre kisebb legyen az árnyékunk. A szentségek és a 10 parancsolat ebben segít minket. De ebben kell segítenünk egymást is.

Kedves Testvérek!

Érdeemes megvizsgálunk a lelkünket, vajon mennyire vagyunk békességben önmagunkkal, Istennel és egymással?

László atya

„Rég nem volnék, ha nem volnál...”

Csütörtök, késő este. A júliusi csillagos égből gyönyörködöm. A Mária Rádióban felhangzik templomunk híveinek közös éneke, amely az Oltáriszentség kitételét kíséri. Sokadik alkalommal - hetedik éve - minden hónapban templomunkból imaórát sugároz a rádió.

Nyitrai László szerkesztő most Babits istenes verseiből választott, a költő esztergomi kötődése miatt. 1924-től minden nyarat városunkban, az Előhegyen vásárolt nyaralójában töltötte Babits Mihály a feleségével és fogadott lányával. Itt sok költőtársa meglátogatta, amelyről az Autogramfal árulkodik. A villát abból a pénzből vette, amelyet egyik Dante- fordításáért kapott.

A szerkesztő választása azért esett ezekre a versekre, mert megtaláljuk bennük azokat az emberi küzdelmeket, amelyeket mi is naponta megvívunk. Isten-keresésünk állomásait: az eltávolodást, az elcsüggedést, elfáradást. Megjelenik az emberi kétségbeesés, az Isten utáni vágyódás, a küzdelem, mert méltók szeretnénk lenni az örök életre, az örök boldogságra.

A közös imák, az elhangzó énekek, valamint a verseket összekötő szöveg, egységes egészet alkotnak. A felolvasók pontosan, alkalmanként művészien tolmácsolják a csodálatos babitsi sorokat. A költő életének különböző szakaszaiban íródtak ezek a versek. Legtöbbjük 1925-1927 között, Az Istenek hálnak, az emberek élnek című kötetben jelent meg. Ebben a sorrendben hangzanak el: Ádáz kutyám, Isten gyertyája, Intelmek vezeklésre, Psychoanalysis Christiana, Jónás imája, Zsoltár gyermekhangra, Eucharistia, Cigány a siralomházban, Engelsztelő ajándék.

Ádáz kutyám című verset hallgatva, eszembe jut, hogy milyen sok alkalommal nem tudtam, nem értettem, hogy mi a szándéka Istennek velem. Ádáz kutya ugyan elcsavarog, bosszantja gazdáját, de hűségesen visszatér. Én is megpihenek Isten hajlékában, tudom, hogy mindig velem van, áldása kísér. Dübörög a lelkemben az Isten gyertyájának egy mondata: „mit akarsz velem, Isten?”

„Mivel e földön jónak lenni oly nehéz” ezért vezeklésre, bűneink elleni küzdelemre szólít a költő az Intelmek vezeklésre című versében. A Psychoanalysis Christiana sorait megkerestem az interneten, mert annyira fontos gondolatokat közöl. A köfaragók szobrain keresztül a tökéletességre hívja fel a figyelmünket. Ne legyünk csak félig megfaragva, hanem egészen. Isten segítségét kéri, hogy bűneinket legyőzhessük.

„Szenvedni annyi, mint diadalt aratni:
Óh hány éles vasnak kell rajtunk faragni,
míg méltók nem leszünk, hogy az Ég királya
beállítson majdan szobros csarnokába.
Krisztus urunk, segíts meg!”

A beteg, Esztergomban szenvedő költő Jónás imájával fordul Isten felé. Bátran szólhasson, ne fáradjon bele, szavai ne legyenek tétovák, parttalanok, hanem Isten dicsőségét hirdessék. A Zsoltár gyermekhangra című versében megköszöni az életét, mert az Úristen megóvta a háborús időkben. Egyben hitet tesz arról, hogy Isten a béke Istene.

„Az Úristen őriz engem,/ mert az Ő országát zengem.
Az Ő országát, a Békét, / harcainkra süketségét.”

Nagy élmény hallgatni a Eucharistia és a Cigány a siralomházban című verseket, mert a felolvasás érzelem gazdag, és jól közvetíti a költő gondolatait. Isten az igazság, a szeretet, ez töltson el bennünket is, körülbelül így foglalható össze az Eucharistia című vers. A cigány pedig nem más a siralomházban, mint a költő. Dalai már fáradtabban szólnak, sírása nem maga miatt tör fel, hanem a szenvedő emberek miatt.

Nyitrai László az egyik legfontosabb babitsi üzenetet választotta az imaóra címének. Plébánosunk olvasta fel ezeket a sorokat, amelyek az Engesztelő ajándékból valók. Gyöngy, virág helyett az egész életét teszi Babits Mihály engesztelésül Isten lábai elé. Tegyük ezt mi is!

„Ez ami megmaradt még, e meztelen is gazdag élet,
s ezt sem adom, csak visszaadom már:
mert jól tudom, ki vagy? s hogy benned és általad élek,
kenyerem és levegőm! s rég nem volnék, ha te nem volnál.”

Köszönettel írom le azoknak a nevéit, akik az imaóra verseit felolvasták: Hengánné, Ormádiné, Meszes Zsófi, Valkó Miklós, Recska Valéria, Kósa Anita, Valkó Virág, Nyitrai László, László atya.

Pazsiczky Mariann

Ünnepeinkről:

Templomunk védőszentjének ünnepe

„Krisztus Jézus nagyanyjának,
Dicsőséges Szent Annának,
Zengjen buzgó éneket
Szívüinkből a szeretet.”

Július 26-án templomunk névadó szentjét ünnepelni hívtuk és vártuk az esti szentmisére a híveket, különös tekintettel a nagymamákra. László atya prédikációjában kiemelte Szent Anna jelentőségét. Szeretettel szólt róla, mint férjével, Joachimmal együtt a nagyszülők példaképéről. Megemlítette, hogy Annát a kedd asszonyának is nevezik. *(Idén pont erre a napra esett a névnap.)*

A szentmise záró áldása előtt az unokák kedves versei köszöntötték a nagyszülőket. Csilingelő hangú kisfiúk és lányok fejezték ki örömeiket, köszönetüket a szüleiket felnevelő nagyiknak meg a dédiknek. Zorán sokunkat megkönnyeztető dalával pedig azokra emlékeztünk, akik már nincsenek közöttünk. A műsort jó hangulatú szeretetlakoma követte.

Magyarországon Heves megyében, Lőrinciben van Szent Annának ismertebb búcsújáró helye, ahol sokszor felhangzik a következő ima:

„Szent Anna! Máriának szülője, gyámola, feléd száll az anyáknak kérése, óhaja. Akit követniük kell, te vagy a példakép, óh áldd meg gyermekkel az anyák seregét! Kérj mennyben szent kegyelmet, ha kéred megleszen – hogy éljen minden gyermek szentül, erényesen.”

Templomunk búcsújának ünnepi szentmiséjére július 31-én került sor, melyet Bíró László, az MKPK családfereferense, a Magyar Katolikus Családegyesület elnöke, tábori püspök celebrált. A misén szolgált a felnőttekből álló kórusunk és a gyermek- és ifjúsági gitáros énekkar.

A püspök atya homiliájában méltatta Szent Annát. Megemlítette városunktól nem messze lévő Csobánkát is, ahol a szent tiszteletére templomocskát emeltek, melynek oltárképe különleges módon ábrázolja Annát. Caravaggio festményén Krisztust, Máriát és Annát láthatjuk. (A mi templomunkban Hess Mihály alkotásán a kis Máriát oktatja édesanyja, Joachim pedig óvón vigyázza őket.) A csobánkai plébániához tartozó erdei kápolna kedvelt búcsújáró hely.

A szentbeszédben hallottunk Ferenc pápa Az irgalmasság arca kezdetű bullájáról is. Az irgalmasság nem gyengeség, hanem erő. Idézte Leonardót: „A boltív két egymásnak támaszkodó gyengeség, melyből végtelen erő keletkezik.”

A szentmise után a püspök atya megnyitotta az **Isteni irgalmasság jelenléte az egyházi évben című kiállításunkat**. Ferenc pápa 2016-os esztendő az Irgalmasság szent évének nyilvánította. László atya ennek jegyében állította össze a tárlatot, és bemutatta, hogy egyházi ünnepeinket áthatja az irgalmasság. Aranyiszavú Szent Péter írja: „Testvérek! Három dolog élteti a hitet, állandósítja a buzgóságot és őrzi meg az erényt: az imádság, a bőjt és az irgalmasság. Ember légy önmagad számára az irgalmasság mintája!” A kiállítás ebben erősített meg mindnyájunkat. Különösen szívet melengető volt Szóda Józsefné babáinak Úrnapi körmenete. Annus néni a tokodi Szent Márton Karitás tagja, a Szent Erzsébet rózsája díj kitüntetettje. Gyűjtőmunkáját kezdettől fogva a hagyományok tisztelete, annak ápolása és továbbéltetése motiválta. Gyűjteménye jelenleg 100 babából áll. Főképp egyházi ünnepeink hagyományát kívánja szemléletessé tenni egy-egy életkép bemutatásával, mint pl.: az Úrnapi körmenet, zarándokút, esküvői menet, keresztelők. Tervei között szerepel még a keresztút, roráté, Szent Márton búcsú megjelenítése. Kívánjuk, hogy sikerüljön ezeket megvalósítania, hogy egy következő kiállításon mi is gyönyörködhessünk bennük!

Augusztus meteorológiai elnevezése nyárutó, a székely naptárban új kenyér hava, régi magyar neve pedig Kisasszony hava. A népi kalendáriumban varázserejű hónap a „két asszony köze” (Nagyboldogasszony és Kisboldogasszony). Esztergom városában dúskáltunk a jobbnál jobb programokban, igazán nem lehetett panasz arra, hogy hova menjünk: Szent István napi fesztivál, Balassi Bálint régi zenei és irodalmi napok, borfesztivál, új kenyér ünnepe, Kertbarátkör kiállítása stb., hogy csak a legismertebbeket említsem.

Egyházközségünk is kivette részét az **ünneplésből**. 19-én **székely fiatalokat** láttunk vendégül, akik nemcsak részt vettek, hanem szolgáltak is az esti szentmisén. Megható volt látni a gyönyörű népviseletbe öltözött fiatalokat, akiknek egy csoportja Váradtól vett búcsút, hogy Janus Pannonius versének címét idézzem - igaz, csak rövid időre. (Janus Pannonius humanista költő neveléséről Vitéz János váradi püspök gondoskodott.) Azok a diákok, akik a nagyváradi Katolikus Gimnázium tanulói, magyartanárnökük irányításával irodalmi műsorral készültek.

Várad a mi szívünknek is kedves város, „Erdély kapuja”. László királyunk alapította, akit a várban emelt székesegyházban temettek el. A „Körös-parti Párizs” a XX. századi magyar irodalom bölcsője volt. (Elég csak Adyt említeni, aki a Nagyváradi Napló munkatársa, majd szerkesztője volt.) Hát innen jöttek ezek a fiatalok, akik elhozták nekünk a magyarországi és erdélyi költők verseit. Vendégeink másik csoportjának táncaiban gyönyörködhattunk. A kedves műsor után vacsorára hívtuk őket.

Lelelkiben felkészülve és fellelkesülve vártuk a másnapot, **augusztus 20-át, nemzeti ünnepünket**. Szent Istvánra, első királyunkra emlékeztünk, de örvendeztünk az új kenyérnek is. István szentté avatása, névünnepe naptárba iktatása, - amihez VII. Gergely pápa adott felhatalmazást – I. Szent László érdeme. (Így is összekapcsolható Várad és Esztergom.) Ünnepi szentmisénken László atya megáldotta az új kenyeret, majd karitásunk „felaprózta”, hogy mindenkinek jusson belőle.

„*Augusztusi meleg napok odébb viszik a napot, de a sok szép, kedves emlék még sokáig megmarad.*” Ezzel a sok szép, kedves emlékekkel várjuk az őszt, mert az is tartogat számunkra kellemes perceket. *Recska Valéria*

Karitás hírek

Július 27-én csoportunk a város mindkét egyházi idősek otthonába ellátogatott. A Vízivárosban a 104 éves Bene Marika néni köszöntötték. Neki szoltak a dalok és versek Nyitrai Laci és Hengánné Gabi előadásában, majd kántorunk, Misi vezényletével Szent Anna énekek és „kívánságműsor” - dallamok következtek. Természetesen a köszöntésből nem maradtak ki a többi név- és születésnaposok sem. A tortából mindenkinek jutott.

Délután a szentgyörgymezei otthon lakóival ünnepeltük Szent Annát, akinek életéről karitásvezetőnk beszélt, Misi pedig muzsikált. Itt is a lakók „diktálták” a műsort, sok éneket ismernek. Az együttlét, az együtténeklés, beszélgetés mindnyájunkat örömmel tölt el, ezért mindig szeretettel megyünk hozzájuk! *Recska Valéria*

Augusztus 31-én újra meglátogattuk a **vízivárosi időseket**. A Szent Ferenc Karitás tagjai ilyen alkalmakkor, amikor havonta köszöntik a névnaposokat és születésnaposokat süteménnyel, jó szóval készülnek az ünnepre. Az otthon lakói most búcsúztak el Juhász Ildikó mentálhigiénés kedves gondozójuktól is, aki ezentúl a szociálisan rászorulókon fog segíteni. Bartal Éva és Lőrinczi Ildikó munkatársak gyönyörű virágokat osztottak az ünnepelteknek, majd kedves verseket, történeteket olvastak fel. A 30-35 éves ember között nem találtunk szomorút. Vidáman énekeltek olyan népdalokat is, aminek a szövegét mi nem is tudtuk. Mindig tanulunk tőlük: a megromlott egészségben is türelmet, reményt és vidámságot. Még most is fülemben cseng Erzsike, a „nótafa” tiszta, csengő hangja: „*Kinek nincsen nótája, annak szíve sincs...*”

Hetényi Bálintné

Senior Imaklubunk

Szeptemberi összejövetelünkön – ahogy az augusztusi imaóráinkon is - a **szemlélődésről, a szemlélődő imáról** gondolkodtunk. Több szempontból igyekeztünk megvilágítani, boncolgatni, tudatosítani. Autentikus szövegeket, szép gondolatokat, verseket hívtunk segítségül ahhoz, hogy igazán világossá váljon a lényeg.

A szemlélődés nem a világtól és önmagunktól való elfordulást jelent, főleg nem a bezárkózást, hanem **koncentrált Istenre-figyelést**. A lényeg, hogy nem magunkkal vagyunk

elfoglalva, nem önmagunk körül pörgünk, hanem Istent helyezük a középpontba. Így rátalálunk az útra, a mi saját utunkra, ami Őhöz vezet. Istennel való belső találkozásnak **peremfeltétele a külső és belső csend**, amikor a teremtett világra és benne önmagunkra valami magasabb dimenzióból tekintünk. Ilyen lelkiállapotban, belső békével a szívünkben, belül megszólal valami. Talán a bennünk lakozó Isten!? A léleknek már fontosabb Isten jelenlétének egyszerű szemlélése, mint saját kívánságainak kimondása, tehát hallgat, és ebben a csendben meghallja Isten szavát, odahallgat Isten szavára. Ez nem könnyű, összeszedettséget és kitartó gyakorlást igényel.

„*Boldogok, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csöndjük és titkok tudóivá válnak.*” Gyökössy Endre református lelkész ezen boldogságmondása nagyon frappáns megfogalmazása a szemlélődő életmódnak. Korunk embere azonban állandóan pörög, állandó zajjal veszi körül magát. Nincs csend, ami megcsendülhetne, Isten titkai nem is igazán érdeklik, az alázatot és a tekintélyt megveti – így kiborulóvá lesz. **A szemlélődő ember pedig Isten erőterébe, végtelen szeretetébe helyezi önmagát, így tekint a világra, életére**, amit egy arsi parasztember a tabernákulum előtt imádkozva így fogalmazott meg: „*Én nézem Őt, Ő meg néz engem.*”

Talán ma este is kicsit előbbre jutottunk hitünkben, imádkoztunk gyermekeinkért, unokáinkért, majd befejezésként vidám beszélgetésbe kezdtünk, hiszen a nyári szünet után olyan jólesett a találkozás.

Nyitrai László

„Nincs emberem”

Mindannyian ismerjük János evangéliumának azt a csodáját, amikor Jézus a Betesda fürdőnél egy 38 éve szenvedő beteget gyógyít meg. Amikor Jézus felteszi neki a kérdést: „*Meg akarsz gyógyulni?*”, ő ahelyett, hogy a kérdésre válaszolna, magyarázkodni kezd: „*Uram, nincs emberem, aki bevinne a tóba, amikor felkavarodik a víz. Így mire odaérek, már más lép be előttem.*” /Jn 5,7/ Úgy tűnik, nincs esélye. De akkor mire vár mégis? Hiányzik neki valaki. Valaki, aki segítene. Talán éppen ez bénítja meg. Hogy nincs embere. Biztos vannak rokonai, ismerősei, talán még barátai is – csak éppen az nincs, akire szüksége lenne.

És mit tesz Jézus a felszakadó vallomást hallván? Nem kezd el sajnálkozni fölötte, nem vigasztalja, hogy majd jön valaki, vagy mondja azt, hogy „Jó, akkor majd én odaviszlek vagy küldök valakit.”, hanem egyszerűen csak így szól: „**Kelj föl, fogd ágadat és menj!**” /Jn 5,8/

Köztünk is vannak olyanok, mint ez az ember. Akik kimondva vagy kimondatlanul szenvednek attól, hogy nincs „emberük”. Nekik is szól Jézus felszólítása, hogy a meddő várakozást feladva ők is felálljanak, elinduljanak, s Jézus biztató tekintetétől kísérve új perspektívából lássák az életüket.

Plébániánkon a **Beteszda imacsoport** azzal a céllal indul, hogy az aktív korú egyedülálló embereknek is legyen hol közösségre találniuk, ahol együtt imádkozhatnak, és ahol problémáik, gondjaik, aggodalmaik megértő fülekre találhatnak. Az egyes alkalmak a tervek szerint egy-egy gyógyítás történet (esetleg más evangéliumi szakasz) köré épülnek, melyeket átelmélkedve alkalmazzunk saját helyzetünkre, saját tapasztalatainkra, életünkre. A csoportba jelentkezni, illetve az összejövetelek időpontját egyeztetni a 20-968-6390-es számon vagy a beteszdaimacsoport@gmail.com e-mail címen lehet.

Dr. Farkas Edit

Zarádokúton voltunk

Szeptember 3-án Rózsa-füzér Társulatunk lelkes csapata Petőfi-szállás-Pálosszenkúton ünnepelte a Kisasszony-napi búcsút.

Pálösszentkút Kiskunfélegyháza közelében található. Van ebben a kegyhelyben valami friss, fiatalos, ami megragadja a híveket. Minden különösebb propaganda nélkül is a Kiskunság népének szent helye, kegyelemforrása. A legenda szerint a török hódoltság idején még templom állott a mai szent kút közelében. A lakosságnak menekülni kellett a törökök elől, a templom is elpusztult. Az Oltáriszentséget a hívek egy közeli kútba rejtették. A szétszóródott, pap és templom nélkül maradt hívek, egyszerű pásztorok ide jártak imádkozni. Egy gazdag ember gögijében betömte a kutat, de szándéka hiábavaló volt. A kút minden reggelre kitisztult, kilökte magából a földet a gazdag ember szegényére. Az esetnek híre ment és egyre többen keresték a kutat.

A másik magyarázat szerint 1791-ben a ferencszállási pusztán az egyik pásztor éjfél tájban terelte erre a nyáját. Egyszer csak ismeretlen forrás fakadt és nagy fényesség sugárzott. A fényességből Szűz Mária alakja bontakozott ki és angyalok éneke hallatszott. Látomásának híre ment, zarándokok jöttek, csodás gyógyulások történtek. A hatóságok a forrást be akarták tömetni, erre a munkára azonban csak egy hírhedt ember vállalkozott, de a forrás azonnal kihányta magából a földet, sőt nagy kúttá teljesedett. A hívek alamizsnájából 1875-ben épült fel a mostani szent-kúti kápolna. A szent kút a tanyák között csendes magárahagyottságában, az élet bibliai egyszerűségében fogad bennünket a pálosok szárnyai alatt.

Minket is így fogadott 3 órás utazás után. Csaba atya szeretettel várt bennünket, majd elimádkozta velünk a dicsőséges szentolvasót. A titkok magyarázata még jobban ráhangolt a szentmisére, melyet a pálos szerzetes és László atya közösen mondtak, amiért hálásak vagyunk.

Ezután vendéglátónk bemutatta csoportunknak a templomot, a rendjüket, elkalauzolt a Szent Kereszt kápolnához, a Lourdes-i barlanghoz, Prágai Kisjézus szobrához, a skapuláris Szűzanya kápolnához, a szent kúthoz, ahol Szűz Mária szobra áll. Imádkoztunk az újratemetett Vezér György Ferenc sírjánál, és azokért a hősökért is, akik ott veszítették életüket. Megtekintettük a 10 éve nyílt Mária-múzeumot. Ez is nagy élmény volt.

E gazdag program után imával köszöntünk el a kegyhelytől, és hálát adtunk azokért a csodákért, amiket láttunk. Ezután Kiskunfélegyházára mentünk, ahol az igen izletes ebéd elfogyasztása után hazaindultunk. Az oda-és visszaúton imádkoztunk és énekeltünk. Lelkiekben feltöltődve érkezünk meg Esztergomba, - az esti szentmise kezdetére.

Hálásan gondolunk a Jóistenre és a Szűzanyára, hogy velük tölthettük ezt a csodálatos napot.

Szendrő Péterné

Rozália búcsú

Szeptember elején ünnepeljünk a plébániánkhoz tartozó kedves kis kápolna, a Rozália kápolna búcsúját. Mivel szeptember 4. Szent Rozália emléknapja vasárnapra esett, így szeptember 5-én emlékeztünk rá.

A szentmisét plébános atyánk, Pokriva László atya celebrálta. Szentbeszédében megemlítette, hogy Kalkuttai Teréz anya emléknapja van aznap, akit a Szentatya előző nap avatott szentté. Beszélt nekünk arról, hogy ez a két nagyszerű szent példakép lehet mindannyiunk számára. Példakép lehet bármilyen életállapotban. Egyedülállóknak, családosoknak, Istennek szentelt életet élőknek. Szent Rozália egyedül, a világtól elvonulva élt egy barlangban, és imádságával szolgált az Úrnak és az embereknek. Szent Teréz anya feladva „kényelmes” szerzetesi életét hallotta meg az Isten akaratát, hogy neki a legszegényebbeket kell szolgálnia, és ment a nyomortelepekre segíteni. Élete végéig közösségben tette ezt.

Mindkettőjük élete arra figyelmeztet minket, hogy mindig fejlődni akarjunk lelki életünkben. Figyeljük és vegyük észre, mire szánt minket az Isten. Akár egyedül élünk, akár családjunk vagy egy közösség szeme láttára.

Bár a szentmise szakadó esőben kezdődött, a végére kiszűrt a nap. A karitás csoport tagjai agapéra hívták a jelenlevőket.

Erősné Csató Veronika

Röviden...

- Szomorúan tapasztaltuk, hogy a nyári időszakban jelentősen csökkent a szentmiséink „látogatottsága”. Az elpártolók, az esetleges kényelmetlenséget nem vállalók – úgy tűnik – nem igazán érzik magukat közösségünk tagjainak. Érdemes elgondolkodni azon, személyes életünkben mi is motivál hitemmel kapcsolatban. „Látogató” vagyok szentmisének mondott, kötelezően „megtekintendő” színielőadáson, vagy Krisztus titokzatos testének, az Egyház(községnek) aktív tagja? Jézus ez utóbbira hívott mindenkit!

- Az építkezés ez évre tervezett része várhatólag október végéig befejeződik. Ekkorra elkészül a laterna (kiskupola) külső/belső felújítása, és a timpanon feletti két torony. Addig a hétköznapi szentmisék a Mindszenty iskola kápolnájában vannak, csak a hétvégén tartjuk a templomban.

- Közösségeink folytatják életüket a nyári szünet után, mindenkit biztatunk, bátran csatlakozzon az életállapota, érdeklődési köre szerinti csoporthoz!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltük: Chlebig Linett Anna, Drevenka Hanna

Házasságot kötöttek: Taródi Tamás - Cseszka Éva

Elhunytak:

Szenczi József,	82 éves
Recska Béláné, Rozensteiner Kornélia,	69 éves
Cserhalmi Gyula,	59 éves
Lakatos Péter,	72 éves
Bakos Istvánné, Witzl Zsuzsanna,	75 éves
Vezér László,	76 éves

Hirdetések, programjaink

Szeptember

25. vasárnap Szentírás vasárnapja, Szentírások megáldása a misék után
28. szerda Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra

Október

Rózsafüzér: hétfőtől péntekig este fél 6 óra

02. vasárnap Termény betakarítási hálaadás
06. csütörtök Szüreti mise: este 5 óra
08. szombat Kerektemplom éjszakája
18. kedd Imaóra: este 6 óra
23. vasárnap Missziósvasárnap, missziós gyűjtés

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó:	Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde
A kiadást támogatta:	Senior Imaklub

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2016. október
IX/10. szám

*...Mi vagyunk az egyetlen Biblia,
melyet az emberiség még olvas.
Mi vagyunk Isten végső üzenete
szóval és tettekkel írva...*

Ez az imarészlet motoszkál bennem, amikor látom egyházközségünk, közösségeink örömteli történéseit, lelkes hozzáállását, fejlődését. De akkor is, amikor nehézségekkel, közönnyel, vagy éppen ellenséges viszonyulással, rossz-akarattal szembesülök. Nagy a felelősségünk, hogy hitünket a sokszor barátságtalan környezetünkben is higgadtan, méltósággal, vonzóan tudjuk megélni. Ehhez pedig a cserépedényben hordozott kincsünket folyamatosan gyarapítani, erősíteni kell, csak így lehetünk Jézus hiteles „küldöttei”...

Menjetek el az egész világra...

Minden evangélium megemlékezik azokról a **missziós utasításokról**, melyet Jézus adott apostolainak mennybenmenetele előtt: Máté evangéliuma azt úgy fogalmazza meg: *Menjetek, tegyétek tanítványaimmá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. És én veletek vagyok mindennap a világ végéig.* Márk evangéliuma ezt azzal egészíti ki, hogy: *Aki hisz üdvözülni, aki nem hisz elkárhozik.* Lukács egy kicsit másképp írja le a misszió fontosságát az evangéliumában: *Ti tanúi vagytok mindennek. János pedig azt mondja: Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. Vegyétek a Szentlelket.*

Ha a négy evangélium missziós mondatait összerakjuk, akkor megkapjuk az egész missziós küldetésünk lényegét. **Jézus küld bennünket, hogy hirdessük az evangéliumot, tanítsunk mindenkit, de ne csak szavakkal, hanem valóságos tanúk legyünk az evangélium mellett.** Ehhez kapjuk meg a Szentlelket, aki elsősorban azt szeretné elérni, hogy bennünk kialakuljon mindez. Végül pedig tudomásul kell vennünk, hogy aki nem hisz az elkárhozhat.

Mindezt megértették az öskeresztények is, és a Szentlélek eljövetele után szinte azonnal hirdetni kezdték az evangéliumot mindazoknak, akik éppen Jeruzsálemben voltak. A Szentírás tanúsága szerint azon a napon mintegy háromezer ember keresztkellett meg. És inentől kezdődően a misszionálás az Egyház elsőrendű feladatai közé tartozott. Sokszor saját országukat elhagyva mentek emberek más vidékekre, más földrészre, hogy az ott élőkkel megismertessék az evangéliumot. Vállaltak mindent, még ha kellett, a vértanúságot is, csak hogy Krisztus szeretetét hirdessék. A legtöbbjük már életükben szentként tisztelték. Miért? Mert a szavaik mellett a tetteik is Krisztust hirdették.

Az evangélium hirdetése azonban nem csak az ősegyház idejében volt fontos, hanem ma is. Ugyanakkor nem csak a kezdeti egyháznak voltak ezzel kapcsolatosan példaképeik,

hanem a mai egyháznak is vannak, és ezekre szüksége is van. Én a legismertebbet szeretném kiemelni, mégpedig Szent II. János Pál pápát. Az ő személye és Krisztus iránti szeretete egyértelművé tette, hogy Őt hirdesse minden népnek. Zarándokként, missziós atyaként járta a világot, felkereste a nyáját, hogy Krisztus szeretetét megmutassa mindenkinek. Szinte a világ összes országában járt, és az evangélium békéjét vitte el a különböző nemzeteknek.

Magam is jól emlékszem arra, amikor 1991-ben Magyarországra látogatott. Már az is megható és felemelő volt, hogy a magyar földet megcsókolta. És azok a buzdító szavak! Azt hiszem, sokan kerültek akkor, az ő igehirdetése nyomán közelebb Krisztushoz. De nem csak azzal hirdette az evangéliumot, hogy ellátogatott mindenhová, hanem a szeretet tetteivel is. Amikor meglátogatta a merénylőjét és megbocsátott neki, vagy amikor imádságban elmélyülve lehetett látni őt.

A missziós parancs természetesen nekünk is szól. Nem olyan nagyban, mint a Szentatyának, de környezetünkben mindenképpen.

Fontos, hogy tanúságot tegyünk Istenről és Jézusról.

Kedves Testvérek!

Imádkozunk azért, hogy tudjunk misszionáló emberekké válni és hirdetni az evangéliumot. Ugyanakkor kérjük Xavéri Szent Ferenc és Lisieux-i Szent Teréz közbenjárását, akik a misszió védőszentjei, hogy Krisztus evangéliuma mindenhova eljusson, és így az üdvösség örömhíre életté váljon bennünk. Ámen.

László atya

Plébániai zarándoklat

Szeptember 17-én, szombaton a városi önkormányzat jóvoltából plébániánkról egy egész busznyi jutottunk el a **galgagutai isteni irgalmasságról elnevezett templom**ba. Nyolc óraker a szakadó eső ellenére teljes létszámban indultunk el. Útközben itt-ott mintha tisztulni látszott volna, de a Duna vonalán a táj, amerre elhaladtunk, végig gomolygó párába burkolózott. Plébános atyánk és az általa megbízottak vezetésével egy-egy szép Mária-énekekkel keretezve elimádkoztunk a dicsőséges rózsafüzért, majd az út hátralévő részét beszélgetve, a tájat szemlélve tettük meg.

Sajnos, az idő nem javult, de a gyönyörű templom és a szíves fogadtatás kárpótolt minket. A galgagutai templomot 10 éve építették, mindössze két év alatt, ami már önmagában is csodának számít, ha tekintetbe vesszük, hogy alig több mint száz katolikus lakik a településen. Ha belépünk a falu szélén álló, modern alakú, fehér falú, sok ablakos épületbe, a szentély falában egy, a napfényben szikrázó, színes, kereszt alakú üvegmozaik ablak köszönt minket.

A misén a mi zarándok csapatunkon túl részt vett jó néhány helybéli is, akik az eukarisztia megünneplése után egy kis agapéval kedveskedtek nekünk. Miután végigkóstoltuk a finomabbnál finomabb süteményeket, megtartottuk a Nyitrai László által összeállított, kb. fél órás imaórát, amelyen szintén részt vettek a helyiek. Ez után László atya megköszönte a szíves vendéglátást, a helyiek képviselője pedig felolvasott egy csodálatosan szép, régi magyar áldást. László atya búcsúzóul még megajándékozta a plébánost és az egyházközségeket egy-

egy példány, a plébániai imaóráink anyagát tartalmazó kiadvánnyal, aminek a vendéglátóink nagyon megörültek.

Utunk következő állomásaként a szomszédos faluban egy csendes kis étteremben megebédeltünk. Ekkor úgy tűnt, mintha az eső visszavonulót fújna, de sajnos, mire elértük a délutáni programunk helyszínét, a vácrátóti arborétumot, újra rázendített.

A sűrű égi áldás elől a Berkenye ház állandó kiállítását megtekintve kerestünk menedéket. Itt nem csak a három ministráns fiú, de még a nyugdíjasaink is érdeklődve nézelődtek, húzogatták ki a fiókokat vagy épp rakták össze a kirakókat, amelyek a biodiverzitásnak, azaz Földünk élővilága sokszínűségének érdekességeit mutatták be.

Sajnos, az eső vigasztalanul zuhogott, így a park szépségeit kevésbé tudtuk élvezni, de bent a Karbonházban megnézhetjük a „Túl nagy lábón élünk” című állandó kiállítást, és gyönyörködhetünk az üvegházak egzotikus növényeiben, többek között megcsodáljuk pl. a golgotavirágot is.

Bár hazafelé kicsit sietniünk kellett, hogy László atya hazajérjen a hat órai előesti misére, de azért bátran elmondhatjuk, hogy egy nagyon szép, lelkiekben gazdagító, testiekben felfrissítő közös élményben volt részünk: köszönjük minden szervezőnek a lehetőséget!

Farkas Edit

Egy estém a „klubban”

Költő, tanár, művelődéskutató, a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével kitüntetett Deme Tamás volt vendégünk a Senior imaklub október 3-i találkozásán.

Nyitrai László az előadót egy versén keresztül mutatta be. „Lakmusz és katalizátor”. Az este végére körülbelül megértettem, hogy Deme Tamás mit is szeretne közvetíteni, számára mi a legfontosabb. Gondolatait így foglalnám össze: tanuljunk meg Istenről beszélni, oldjuk a megmerevedett formuláinkat, értelmezzük újra az evangéliumot, a misztikus üzenetekről bátran szóljunk. (Karl Rahner: *A jövő kereszténye vagy misztikus lesz vagy nem fog létezni.* Szerk.)

Tudom, hogy ezek csak kiemelések tőle, mert a személye, az este egésze volt igazán átütő erejű, gondolkodásra készítő. Trolibuszos hasonlatában képszerűen jelentette meg az „áramszedőink” feladatát. (Kapcsolat a magassággal, kapcsolat az Istenhez.) Hallhattunk a személyiség 3 zónájáról, meg arról, hogy hol láthatjuk meg Istent.

Deme Tamás megszólította vendégét, Cselényi István görög katolikus lelkészt, tanárt, aki Isten anyai arcáról beszélt.

Meghívott előadónk sokat idézett Henry Boulad atya 1998-ban egy újságban megjelent gondolataiból. Fájdalmasan aktuálisak akkori meglátásai.

Adalékként kiemelte azt a történetet, amikor a pécsi főszékesegyházban Boulad atya arra utalt, meghökkentve az ot-tani környezetét, meg egy kicsit minket is -, hogy nem beho-zni kell a hívőket, hanem kimenni közéjük...

Ki is valójában Boulad atya?

Henri Boulad édesapja szír, édesanyja olasz származású, a család francia anyanyelvű katolikus. Tizenhat évesen érzett elhívást a papi hivatásra; 1950-ben belépett a jezsuita rend-be és Bejrutban megkezdte a noviciátust.

Ott is szentelték pappá 1963-ban. További stúdiumait is beszámítva, összesen 17 esztendőn keresztül folytatta tanulmányait. Három doktorátust szerzett.

Visszatérve Egyiptomba az ifjúság nevelése és a szociális munka területén dolgozott, valamint lelkigyakorlatok vezetője lett. 1967-től a kairói és alexandriai tanulmányi és nevelői központok tagja, tanára, majd vezetője. Nagyszabású tervet valósított meg a leprások fölkarolására, melybe fiatal kereszt-

tény és mohamedán egyetemi hallgatók százait kapcsolta be. Kalkuttai Teréz anyával egyetértésben szervezte meg az egyiptomi CARITAST. Évente előadó-körutakat tartott – és tart – Európában, beszédeit gyakran a rádiók is közvetítették. Többször járt Magyarországon is.

Az este második felében megnéztük a számomra kicsit provokatív videót, Boulad atya szuggesztív előadását, egy homiliáját: „És ha Isten nő lenne...”. Gondolatainak merészsége, de logikai pontossága, mélységes hite, rabul ejtett. Azóta többször is megnéztem, mindenkinek ajánlom, aki képes arra, hogy friss szemmel tekintsen Krisztus tanítására.

A férfiás, a teremtő, de az Ószövetségben haragvó, büntető Isten Boulad atya értelmezésében anyai tulajdonságokkal is rendelkezik. Az a véleménye, hogy a jövő a nőkön múlik.

Ő a gyengédség és a szeretet Istenét is látja, érzi, vallja. (Az irgalmasság évében fontos hangsúlyozni, hogy a gyengédség, az empátia, a mégis szeretet, a megbocsátás, az irgalom inkább a női lélek jellemzői. Szerk.)

Az ezután kialakuló beszélgetésben szóba került az egyéni felelősségünk, a szekták előretörése, az újra házassodott helyzete/jogállása, a gyónás megreformálásának lehetősége. (Boulad atya lelkigyakorlatának különleges gyónási rítusát is említette Deme Tamás.)

Ennek az estének a gondolatai felbátorítanak arra, hogy hitünk gyakorlásában saját utakon is járhatunk. (Jézus személyesen hív minden embert – egyházunk szolgálata által – tehát az utunk Őhozzá: személyes út. Feladatunk ennek a személyes útnak a megtalálása és bejárása – támaszkodva és bekapcsolódva Krisztus titokzatos testének, az Egyháznak a vérkeringésébe. Szerk.)

Még kaptunk egy felkavaró ajándékot: Deme Tamás felolvasa versét, amelyet Nyitrai László kinyomtatott nekünk. Címe: Csoóri Sándor, a „Csakugyan”, s a Fölemelt kéz, az esztergomi kötődésű, nagy formátumú költő halálára íródott. Ebből idézek: „Adassék irgalom a jelennek a jövőért.”

Pazsiczky Mariann

Kerektemplom éjszakája

A gyermekotthonban jó híre van a kerektemplom éjszakájának. Nagyon szívesen készülnek fel a növendékek, sőt kitüntetésnek tartják, hogy részt vehetnek a programban.

Több éve már, hogy a műsor elsősorban a lányok élményeire, látásmódjára próbál építeni. Ránk talál egy téma: ebben az évben például a húsvéti örömhír.

Megkeressük azt az egyszerű, rövid, lányainknak jól érthető gondolatot, amely különösen közel vihet a téma szívéhez, amely képes felébreszteni emlékeiket, álmaikat, legmélyebb tapasztalataikat, drámai saját élményeiket.

Ahogy felidézük saját, nagyon konkrét tapasztalataikat – egyben felfedezik életükben Isten szeretetének világos nyomain.

Megbeszéljük, értelmezzük a felvetett gondolatot, és ezután megkeresik a saját történetükből az ide illő eseményeket. Leírják, majd felolvassák, megosztják saját történetüket. Formálódni kezd az előadó csoporton belül egy szép, közös történet, amely tükrözi húsvéti titkát.

Ebből a közös eszmecseréből alakul a szövegvkönyv. Közösen keressük meg a szavakat lüktető étellel telítő mozzanatok, hangokat és dallamokat, szimbolikus, apró cselekvéseket, álló- és mozgóképeket. A részletek egészésszé rendezése is közös feladat.

Lányaink magukénak érzik a létrejövő bemutatkozó programot. Imádsággal kezdünk és végzünk minden próbát.

Kissné Kamrada Bernadett

Nyugdíjas közösségünk hírei

„Itt van az ősz, itt van újra!” Ilyenkor megnyílnak az iskolák kapui a kisdíjak részére, de megnyílik plébániánk kapuja is, hogy a nyár elmúltával fogadjon minket is, nyugdíjas közösségünket.

Örömteli szívvel, Istennek hálát adva üdvözlöttük egymást szeptember 24-én a hosszú távollét után. Első őszi találkozásunkkor - a hagyományokhoz híven - egy egész évre szóló születésnapot tartottunk, egymást köszöntve.

Az ajándékozások ötletgazdája és megvalósítója, Szendrőné Erzsike most is nagy meglepetéssel várt minket: egy szál óriás, fehér kardvirággal, feldíszítve életkorunknak megfelelő arany számokkal. (Ezek bizony már elég magas számok.) Meghatódva fogadtuk ezt az áldozatos szeretettel készített ajándékot, amit hálás szívvel köszönünk Erzsikének.

Ezután került sor a szendvicsekkel, süteményekkel gazdag asztalok mellett a nyári élménybeszámolókra. Ünneplésünk részeként egy üveg pezsgő is bontásra került – K-né Erzsike nevezetes születésnapja ajándékaként.

Imáinkkal, Mária-énekekkel köszöntük meg a Gondviselő Istennek, hogy szeretetben ismét együtt lehettünk segítséget kérve további összejöveteleinkre. Szent II. János Pál szavai szerint: „Élni, hinni és szeretni csak közösen lehet!”

Idősek napja

Október elsején ismét ünnepelni jöttünk közösségünkbe. Ünneplőbe öltözött, izgatott, mosolygó gyerekek gyülekeztek a plébánia udvarán érkezésünkkor. Három óraker bevonultak a hittanterembe a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola III. A osztályos tanulói - Korompainé Katika tanítónőjükkal.

Idén is az „**Idősek napját**” köszöntötték, üdvözlötték. Gazdag, változatos műsoruk következett: a nagymamákat köszöntő versek, énekek, tréfás jelenetek ugyancsak megdobogtatták szíveinket és könnyeket csaltak a szemünkbe. Furu lyaszóval, gitáros énekkel és egy „jövő reménysége”- de még kezdő - csellóművész játékaival is szórakoztattak minket.

Egy eddig még nem szereplő műsorszám nagy meglepetést szerzett: a tv képernyőjére kivetített DVD-n csodálatos tájakat láthattunk a „*Mindig csendben szól hozzád az Úr*” kezdetű ének megszólaltatásával, amit a gyerekek csengő, teli torokból szóló éneke kísért. Hangjuk bizonyosan a Mennyek Urához is felhallatszott, és örömet szerzett az ég lakóinak.

Műsoruk végeztével egy kis agapé keretében a nagymamák süteményeit fogyasztották jóízűen a kisdíjak. Mi pedig átvehettük az ő kedves ajándékukat: gyönyörű színes papírvirágokat „*Idősek Világnapja 2016*” felirattal és egy Kalkuttai Szent Terézt ábrázoló szentképpel.

Hálás szívvel köszönjük a III. A osztály tanulóinak és Katika tanítónőjükknek erre a tartalmas, gazdag, szép műsorra való felkészülést, előadást. Sok erőt, Istenáldást kívánunk még további életükre és munkájukra. Mi pedig, a felköszöntött „*Idősek*” kérjük a Kegyelmeke Anyját, Máriát és az ő Szent Fiát, hogy áldásukkal még sok ilyen szeretetteljes élményben legyen részünk.

A szép műsor befejezése után László atya ismertette az október 8-án következő „Kerektemplom éjszakája” programját, biztatva a minél nagyobb számú részvételre. Ismét kérte, hogy a nyugdíjas közösség továbbra is segítse templomunk és plébániánk életét imádságos háttérrel. *Köszönjük ezt a szép napot!*

Bányai Pálné

A Szent Anna Kórus végnapjai!?

„...Meggyőződésem, hogy az olyan ügynek van eredménye, ami mögé odaállnak elkötelezett emberek...” – írta/mondta

egyik „harcostársam”, mikor a legutóbbi senior összejövete-lünk után beszélgettünk/levelet váltottunk. Magam is ezt val-lom, ezért is igyekszem minden jó ügy mellé odaállni.

Legrégibbi „odaállásom” 1988-ra datálható, amikor Té-g-lás Józsi bácsinak – akkori kántorunknak – megdicsértem temp-lomi kórusunk szép énekét. Rögtön lecsapott rám, hogy gyere-te is az énekarba. Így kezdődött...

Azóta eltelt pár esztendő, pár karnagyot „elfogyasztot-tunk”, pár plébánost segítettünk a liturgia szolgálatával, talán pár testvérünknek szép lelki élményt is nyújtottunk. A hosszú úton csapatunk kifulladt, a folyamatos jelzés/kérés/megszólítás ellenére fokozatosan előregszünk, nincs a „kihálók” helyébe új emberünk. Ebben a formában már nem fogunk tudni kiállni – négyszólamú műveket egyre nehezebben tudunk elfogadhatóan megszólaltatni...

Igen, a heti két óra próbára szánt idő hiányzik máshon-nan... De a heti két óra egy baráti társaságban, ahol Isten szol-gálat, testvéreink épülése, hitük erősítése a kitűzött cél, az egyszerű és felemelő. Ez a közösségi élmény tartja össze a „szent maradékot”, de sajnos, ez már kevés.

Néhány énekelni szerető emberről van csupán szó. Tudom és időnként hallom a templomban, hogy hányan bőven elfér-nének kórusunkban, hisz nem vagyunk profik.

Tehát SOS! Szeretettel várunk baráti társaságunkba újabb tagokat, különösen is az alt és basszus szólamokba. De örül-nénk néhány szoprán és tenor énekesnek is! (Szerdánként 18.30-kor a plébánián találkozunk.)

Esztergom templomai közül a miénkben van hosszú-hosszú évek óta állandónak mondható kórus. Ne hagyjuk, hogy ez a színfolt eltűnjön!

Nyitrai László

Postaládánkba érkezett:

Szeptemberi imaóránk plakátja „Engedjétek hozzám a kisgyermekeket” címmel hívogatott az együtt imádkozásra. Kí-váncsiságomat tovább fokozta, hogy ez alkalommal Laci ven-dég felolvasókat hívott, mégpedig az Árpád-házi Szent Erzsébet Óvoda munkatársait. Örömmel mentem, hiszen kisebbik unokám, Bálint az ő kezeik között formálódott - nagy szere-tetben.

Az este folyamán az a gondolat domborodott ki, hogy a legtöbb, a legértékesebb, amit már kiskorukban gyermekeink-nek, unokáinknak adhatunk, ha megismertetjük őket a hittel, ha elvezetjük őket Jézushoz. Ebben a keresztény szellemű neve-lésben a családnak nagy segítségére lehet a **katolikus óvoda**.

A jól megválogatott szövegek, a gyerekek viselkedését, reakcióit bemutató írások, a felnőttek szerepe - az óvónénik kedves felolvasásában igen hiteles, meggyőző volt. Ezúton is szeretném megköszönni nekik és a dadusoknak azt a sok jót, szeretetet, amivel körülveszik a kicsiket, segítik fejlődésüket, vallásos nevelésüket. Segítse munkájukat továbbra is a Szűz-anya!

Kis unokám idén első osztályos lett a Szent Erzsébet isko-lában. Tanító nénijét, Gabi nénit is rögtön a szívébe zárta. Hi-szen ő is – mint ahogy az óvodában tapasztalták – szeretetéről biztosította kis tanítványait. A Jóisten áldását kérem munkálko-dására!

„Isten nem ígér mindig kék eget,

Mindig virágos vig ösvényeket,

Ború nélkül fényt, / Fájdalom nélkül békét.

De ígér új erőt minden naphoz,

Munkához nyugalmat, / Virágot utadhoz,

Bajban is kegyelmet és segítő kezet,

Mindig veled érző örök SZERETETET!

Köszönettel: Szencziné Vilma

Női lelki napoknak adott helyet plébániánk szeptember 24-25-én, melynek előadója Tornay Krisztina Petra nővér a Debreceni Boldog Terézia Iskolanővérek leány szakkollégiumának vezetője volt.

„**Úgyis az Úr kezében vagyunk, de ezt most meg is engedjük Neki**” – így nyitotta meg Petra nővér 24 fős női csapatunknak a lelki napokat. Az együtt töltött idő során nagy-nagy elfogadást, bizalmat és szeretetet tapasztalhattunk meg Isten részéről, Petra részéről és - úgy gondolom - egymás részéről is.

Ráérve. Időt adva. Most egyéb dolgom sincs. Ezekkel a gondolatokkal a szívünkben voltunk együtt az Isten közelségében. JÓ ilyen szavakkal a szívünkben LENNI. Sokszor kellene ezt tennünk!

Petra néhány érdekes és néhány gyönyörű műalkotáson (szobrokon és festményeken) keresztül hozta közelebb belső várakozásunk középpontjába Istent. Egy angyali üdvözlés szájbiggyesztes Szűz Máriaja felhívta a figyelmünket néhány apróságra: ha jön Isten üzenetével Valaki, kicsit bosszúsán felnevezek, az eddig olvasott könyvet becsukom, de az ujjamat a lapok közé dugom, hogy ha majd elmúlik e zavaró körülmény, olvashassam tovább megszokott életem? ☺

Mi nők talán sosem vagyunk magunk számára eléggé ... valamilyenek (amilyenek szeretnénk).

De dönthetünk úgy is, hogy rettegés nélkül elfogadjuk Istentől, hogy mi adományokkal teli, áldott, Istenhez KÖZELI lények vagyunk.

Talán félünk ezt elhinni, mert könnyebb továbbolvasni a könyvet, hiszen ha ezt elfogadnánk, az következményekkel járna. Ha nem félnek attól amim van, akkor sok minden történhetne velem és a körülöttem élőkkel.

Michelangelo: Ádám teremtése c. képén észrevetted-e Évát a „tömegben”? Ha nem, lapozd fel az albumot vagy nyisd meg interneten ezt a képet. Nézd csak kicsit. Éva az Atyaisten bal karja alatt teljes biztonságban, védelemben közeli résztvevőként szemléli, ki lesz Ádám, akit az Atya neki szánt - elég jó helyzetben van. ☺

Ha elfogadjuk jó helyzetünket, életadóvá (nem csak saját gyermeknek!), bőséggel élővé, sugárzóvá válunk. Mária sokat segíthet nekünk ebben, Ő az Atya anyai arca. A nő makacsul bízik a jövőben, ez nagy titka.

Sokat beszélgettünk párban, csoportban arról, milyen az érett/éretlen nő, melyikből mi következik, mi segíthet bennünket a nővé érésben. Egy csokorra való tulajdonság – a teljesség igénye nélkül: döntésképes, megfontolt, jók a megérzései ezért hallgathat rájuk, van humora, laza, szépek a ráncai.

Sokat merítettünk Antalfay Márta női személyiség-fejlesztéséből, mely életünk szakaszai és a népmesék jellemző szereplői közt von izgalmas párhuzamot. Pl.: a mostoha mindig a saját édesanyánk, abban a fejlődési szakaszban, amikor le kell válnunk róla.

Hosszan időztünk egy szobornál: a magyargyerőmonostori templom (XIII. sz.) Madáranya domborművénél. Ez a madárasszony két kígyót táplál. Életben tartja őket, de közben madárlábaival keményen tartja a kígyók farkát, tapos rajtuk. Fenntart, de ural. S ez lehetséges nekünk is.

Petra nővér a Szent László legenda kutatója is, Erdélyben több száz templombelső képet tártak és sorra tárnak fel ma is. Mély üzenetet rejt - ezt sejtette meg Petra és osztotta meg velünk.

Mindannyian merítettünk az előttünk álló időszakra erőt és megéreztük Isten szeretetének, támogatásának jeleit napi és életfeladatainkhoz. Bízva a következő évi folytatásban, hívok és biztatok mindenkit, tartson velünk újra/végre legközelebb (is)!

Szeretettel: K. B.

Röviden...

- „Csak akkor születtek nagy dolgok, ha bátrak voltak, akik mertek...” Újabb csoport indul plébániánkon, a Beteszda imacsoport egyedülálló felnőttek számára. Kéthetente keddenként 18 órakor találkoznak a plébánián. Szeretettel hívjuk és várjuk ezen élethelyzetű testvéreinket közösségünkbe!
- Megtörtént a kiskupola (laterna) műszaki átadása, fizikailag is felemeljük a fejünket templomunkban, és gyönyörködünk a régi-új fényben pompázó világító kupolánkban! A tornyok munkálatai még folynak – úgy tűnik, kissé akadozva...
- Hagyományainkhoz híven az idén is lesz **gyógyító imaszolgálat** templomunkban, meghozza október 29-én, szombaton 15 órától. Hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket és minden érdeklődőt – más közösségekből is!

Anyakönyvi adatok

Elhunytak:

Szenássy János Csaba	69 éves
Papp Árpádné, Kovács Éva	63 éves
Tóth Ferencné, Márkus Ilona	90 éves
Meszes János	63 éves
Dávid János	77 éves

Hirdetések, programjaink

Október

Rózsafüzér: hétfőtől péntekig a szentmisék előtt fél órával

23. vasárnap	Missziós vasárnap, missziós gyűjtés Ifjúsági mise: 18 óra
24. hétfő	Megemlékezés Guanella Szent Lajosról: reggel 7 óra
26. szerda	Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra
29. szombat	Gyógyító imaszolgálat: 15 órától

November:

01. kedd	Mindenszentek ünnepe
02. szerda	Halottak napja
11. péntek	Ünnepi gyászmise az elhunyt plébánosokért: 18 óra
15. kedd	Imaóra: este 6 óra
19. szombat	Szent Erzsébet kenyér osztása: 18 óra
20. vasárnap	Szent Erzsébet gyűjtés

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2016. november
IX/11. szám

...A lélek az, ami élte... (Jn 6,63)

De ezt a bennünk lakó lelket nevelni, gondozni, táplálni kell, különben elsatnyul!

Az elmúlt hónapban igazán bőséges lehetőségünk volt itt a Szentannában a lelki felüdülésre, töltekezésre. Az „alap” programjainkon túl minden korosztály találhatott magának megfelelő eseményt, programot. Már ha odafigyelt, vagy fontosnak tartja ezen „műfajt”...

Papi lelkigyakorlat

November elején lelkigyakorlaton voltam, ahol az előadásokat Dr. Török Csaba teológiai tanár tartotta. Sok olyan hasznos dolgot mondott, amit most szeretnék megosztani a Testvérekkel.

Az első előadás címe így hangzott: **Öröm a lelkipásztor-kodásban.** Mindannyiunkat keresztségünknel fogva meghívott az Isten, hogy „lelkipásztorokdjunk”. Ez tehát nemcsak a pap feladata. Isten mindenki életében jelen van, és időnként valamilyen formában megmutatja magát. Ha pedig Isten jelen van, akkor öröm kell, hogy eltöltse a szívünket. Csak sajnós ezt sokszor nem érezzük.

Ferenc pápa azt mondta egy alkalommal a prédikációjában: „Nincs-e az öröm válságban az Egyházban? Kicsit olyan ez, mint a nagybőjt húsvét nélkül.” Ferenc pápa fölszólít bennünket, hogy térjünk meg az örömről. Ez pedig azt jelenti, hogy több időt kell szánnunk az Istenre. Elsősorban azért, hogy Ő tudja betölteni a lelkünket az örömmel. Legyenek személyes találkozásaink Krisztussal! Nyissuk ki az életünk kapuját Krisztus előtt!

A második elmélkedésnek a címe: **Hivatásunk megélése.** Ebben a részben arról volt szó, hogy a pásztor legyen „bárányszagú” (Ferenc pápa). Jézus ugyanis élénk élte, hogy hogyan kell élnünk. A papnak és a híveknek együtt kell építeniük az Isten országát. Mindannyiunknak közösen, egymást segítve kell tanúságot tennünk az evangéliumról. A papnak át kell éreznie a hívek családi, társadalmi életét, de a híveknek is meg kell érteniük a papság sajátos jellegét. Szükséges, hogy a pap és a hívek hordozzák egymást az imádságban. Legyen communio közöttünk, ami azt jelenti, hogy adjunk részt életünkben másoknak, legyünk jelen egymás életében.

A harmadik előadás **a lelkipásztori öröm és a lelkiség forrása** címet viselte. Vagyis azt vizsgáltuk, honnan lehet erőt meríteni ahhoz, hogy az örömet tudjuk megélni és tudjuk azt továbbadni. A legnagyobb forrásunk a Szentírás olvasása, amikor a szemlélődésben éljük meg a személyes üzenetet. A Szentírás olyan, mint az égő csipkebokor, van benne lángolás és Isten szól belőle. A második forrás a hívek közössége. Akik imádkoznak értünk, akik mellettünk állnak, akik együtt hordozzák velünk a lelkipásztorokodás terheit is. A harmadik forrás a közbenjáró imádság. Ahogy Mózes közbenjárt újra és

újra a népért, és ebbe nem fáradt bele soha, úgy kell ezt a lelkipásztoroknak is tennie. A negyedik pedig a Szűzanya szeretete. Szent II. János Pál pápa mondta: „A papnak kell, hogy legyen Máriás lelkülete.” Mária nem más, mint Jézus ajándéka Isten népének. Mária a papok édesanyja, akivel minden nap kapcsolatban kell lenni.

Ezalatt a 3 nap alatt volt lehetőségem mindezeket a témákat átgondolni és átélmedni. Így lelkileg felüdülve jöttem haza, hogy a lelkipásztori örömet éljem és másoknak átadjam.

László atya

Őszi papi korona

Október 26-án papi korona megbeszélésen találkoztak esperes kerületünk papjai – ezúttal a Szentgyörgymezői Szent György Plébánián. Mostani téma: **az egyház, a papság és a média.** Dr. Török Csaba atya, médiareferens volt meghívott előadónk, aki közelről, belülről is látja ezt a szövevényes kapcsolatot. Sok érdekes és fontos dolgot elmondott gondolatébresztőjében és a kötetlen beszélgetés folyamán.

Az evangélium (örömhír) hirdetése minden kor emberének szóló parancs – méghozzá az adott kor nyelvén és kultúrviszonyai közepette. Az elmúlt évszázad – különösen is a második fele - robbanásszerű változásokat hozott a technikai fejlődésben, ezáltal az alkalmazható (alkalmazandó!) módszerek tekintetében is. Az 1950-es évektől sorra jelennek meg pápai enciklikák, amik az új lehetőségekkel – és feladatokkal - kezdenek foglalkozni. Az új utakon azonban csak óvatosan, kellő körültekintéssel és felelősséggel lehet/szabad elindulni.

Szekularizálódó világunkban hamar kiderült, hogy a régi út nem járható: az Egyház a saját nyelvezetével és olykor „belterjes” világlátásával időnként megnyilatkozik, publikál valamit, ami az embereket nem is igazán érdekli – hát ez így nem megy. Fordítani kell a dolgot! **Nekünk kell keresni és felismerni a lehetőségeket, hogy hogyan tudjuk a médiát hatékonyan az apostolokodás szolgálatába állítani.** Ehhez azonban néhány szempontot érdemes figyelembe venni, végiggondolni a konkrét cselekvés megkezdése előtt.

- Figyelni kell a társadalmi környezetre, az emberek elvárásaira, érdeklődésére, mindezt kutatni, elemezni, hogy a (tömeg)tájékoztatásunk társadalmi kommunikáción alapuljon. Működjön az oda-vissza hatás, a párbeszéd a közömbösség helyett. (König bíboros, 1965: napjainkban a királyok helyébe a közvélemény lépett.)

- A közösség nevelése az Egyháznak mindig fontos feladata. Az értékes vállalkozások (emberek!) támogatása már a régebbi korokban is az evangelizációt szolgálta, a művészetek nyelvezete Istent hirdette. Pl.: a templomok, benne bibliai témájú festmények, szobrok, zene - a régi korok egyházi médiája.

- Ki kell építeni a saját média-bázisunkat: nemzeti szintű egyházi médiaszervezet, sajtótitkárság, szóvivő. Amennyire csak lehet megvalósítani a sajtónyilvánosságot. A megnyilatkozásokhoz sajtóanyagot kell előkészíteni, a felmerülő kérdésekre autentikus, hiteles, átgondolt válaszokat kell adni.

- Globalizálódó, szekularizálódó világunkban egyre nagyobb szükség van a preevangelizációra, aminek fontos összetevője az emberi kultúra(n)k védelme.

- A hatékony média megjelenéséhez szükség van szakemberek képzésére (civiliek, lelkipásztorok), és ezen emberek lelkipásztori kísérésére, hiszen a média minden területe erkölcsi döntéseket, lelki tartást kíván. A szükséges lelkipásztori tervezést meg kell, hogy előzzék kutatások, a használati szokások médiumonkénti megismerése.

- Új középkorunkban, ahol a képi kommunikáció a fő hely, nagyon fontos, hogy tudatos, kritikus média-fogyasztóvá próbáljuk nevelni az embereket, főleg is a fiatalokat, akik a technika nyújtotta lehetőségeken keresztül minden szeméttel is találkozhatnak.

- Természetesen nem csak magunkkal kell törődnünk. Kapcsolatokat kell kiépíteni, együttműködni a „külvilággal”, a világi médiával, hiszen általában ők nem tudnak mit kezdeni keresztény világgal.

Sokáig beszélgettünk ezen gondolatok mentén, hogyan is áll e téren főegyházmegyénk, városunk, plébániánk. Vannak eredmények, sikerek, vannak gátak, akadályozó tényezők is. Vannak életképes és elhaló próbálkozások. Általános, hogy az anyagiak és a hozzáértő, elkötelezett ember egyelőre kevés – mind a felsőbb, mind a helyi szinteken. Ezen utolsó megállapítás – sajnos – plébániánkra is vonatkozik.

Nyitrai László

Szeretett Testvéreim az Úrban!

Az első fogadalomtétel után és közvetlen a költözésem előtt arra kaptam felkérést, hogy próbáljam megfogalmazni és sorokba önteni, milyen szerepet játszott hivatásom felismerésében a Kerektemplom plébániája.

A szerzetesi hivatásom születése egy hosszú folyamat eredménye volt, amiben nagy szerepet kapott a plébánia, a plébániai közösségek! Én ide születtem, itt kereszteltek, itt voltam elsőáldozó, bérmálkozó, itt nőttem fel, nem csak fizikailag, hanem lelkileg is. Mindig is úgy éreztem az Isten kezén fogva vezet engem, hogy komoly tervei vannak az életemmel. Ahogy a kamaszkorom nehezebb időszakában embereket állított mellém, úgy terelgetett vissza hajlékába, vonzott be közösségekbe. Istenkeresésem során megjártam a Belvárosi plébániát és a Ferences templomot, igazi otthonra azonban mégis a Kerektemplomban találtam.

Kezdetben a vasárnapi szentmisék mellett az imaórákon, majd folyamatosan plébániai eseményeken vállaltam szolgálatot. Szép lassan magaménak éreztem a közösséget, a templomot. Azt gondolom **elengedhetetlen, hogy felelősséget érezzünk saját plébániánkért, részt vegyünk programokon, közösségbe járjunk, hogy tegyünk érte.** Nagyobb váltást és nagyobb Isten felé lendülést László atya fiatal felnőttek közössége hozott. Ott kezdtünk közösségben, komolyabban Istenről beszélni, együtt tenni, együtt imádkozni, és ennek hatalmas ereje van! Egy plébánián mindig sok a tennivaló, mindenki megtalálhatja benne a maga helyét. Számomra nagy élmények voltak a hittantáborok szervezése, farsangi bál, nagybúcsú, kerektemplom éjszakája, zárandoklatokon való részvétel. Eközben szépen lassan bontakozott ki hivatásom csírája. Isten közelében jó lenni, Neki szolgálni öröm!

Szabadidőm nagy részét az Úr házában töltöttem! Ahogy az Úr kézen fogott, úgy László atya is, az Ő vezetésével, és látta, amire én nehezen tudtam ránézni, hogy az Isten egészen akar, akarja, hogy csak Neki éljek. Segített, hogy fel tudjam ismerni, mire hív az Isten. Nagyon szép élményeim vannak az aktív 8 évből. Megtanított közösségben együtt élni, dolgozni, megtanított kiállni mások elé, kimondani az érzéseimet, megtanított személyesen szólni, imádkozni az Istenhez, hordozni, elfogadni a másikat, együtt érezni. Olyan kapcsolatokat adott, aminek az alapja az Úr Jézus. Valóban mondhatom, itt nőttem fel, kedves Testvérek, Tielőttetek, Belőletek!

Úgy érzem, hivatásom a nyugdíjas közösség sok-sok áldozatos imájának is gyümölcse, amivel kísérnek, gyümölcse a plébániai közösség életének, mert ebből látszik milyen élő ez az egyházközösség.

Én mindenkit csak biztatni tudok, hogy vegyen részt aktívan a plébánia életében, hogy érezzük magunkénak templomunkat, hogy tegyünk érte, mert mindenkinek van helye, és mindenkinek bele kell tenni önmagát. Ne spóroljuk ki belőle magunkat, mert többet kapunk, mint amennyit adunk, százszorosán többet!

Boldogság volt látni fogadalomtételtem kerektemplomos arcokat, szívemhez közel álló embereket! Hálás vagyok, hogy ezt a határtalan örömet Veletek is megoszthattam! Köszönöm a rengeteg támogatást és imát, szeretetet és az ide vezető utat!

Kinga nővér

A bérmálkozók bemutatása

Szeptember óta készülünk a bérmálkozásra. Az előkészítők hangulatosan és persze tanulással telnek. Az órák előtt és után mindig jót pingpongozunk, illetve csocsóznak. Lassan elérkezett a bemutatkozásunk napja, november 13-a. László atya már csütörtökön meggyóntatott minket, amire mindenki rendesen felkészült. Sokat gondolkoztunk, hogy melyik délutánra tűzzük ki a főpróbát. László atya felvetette azt az ötletet, hogy a 11 órai mise előtt menjünk be 10-re. Ez tűnt mindenkinek a legideálisabb időpontnak. Vasárnap 10-kor mindenki megjelent - szépen felöltözve. A főpróba elején beültünk a padba névsor szerint.

A próba után maradt még egy kis időnk beszélgetni. Bevonultunk a sekrestyébe. Elkezdődött a szentmise, ami ünnepélyes hangulatban telt el. A mise keretében fogadalmat tettünk Istennek és az Egyháznak. Ezt a fogadalomtételt mindenki komolyan vette. Igyekszünk jó tagjai lenni egyház-közösségünknek, és szépen felkészülni a bérmálkozásra. *(Bizunk ebben, és imáinkkal (is!) támogatjuk ezen szándékukban fiataljainkat! Szerk.)*

Köszönjük László atya segítségét.

Hernádi Zsuzsanna

Csodálatos halfogás – a Beteszdában

Miután megalakult kis csoportunk, második imaalkalmunkon Szent Lukács evangéliumának arról a szakaszáról elmélkedtünk, amelyben Jézus meghívja az első apostolokat. /Lk 5, 1-11/

Egyszer a Genezáreti tó partján sokan összegyűltek, hogy hallgassák Jézust. Ő beszállt egy ott veszteglő csónakba, és onnan beszélt a néphez. A tanítás után pedig felszólította Simont, akié a csónak volt, hogy evezzen a mélyre. A halászok azonban fáradtak, álmosak és csalódottak voltak, hisz egész éjszaka keményen dolgoztak, minden eredmény nélkül.

A közös ima egyik nagy előnye, hogy az imatapasztalatok megosztása nagyon megerősítő tud lenni. Ez alkalommal is átélhettük, hogy ez az evangéliumi szakasz nem egyszerűen a bizalomról szól, hanem a bizalom itt van közöttünk. Jézus nem csak kétezer éve tett csodákat, hanem ma is, a mi életünkben is.

A csendes elmélkedés tapasztalatainak megosztása után arról beszélgettünk, hogy ki hogyan éli meg az Istenbe vetett bizalmat a hétköznapjaiban, és hol kell még növekednünk e téren. Az imacsoport egyik tagja Simon szavait („Uram, menj el tőlem, mert bűnös vagyok.” Lk, 5,8) úgy értelmezte, hogy kezdetben Simon kételkedett a halászat sikerében, és a rengeteg halat látván ezt a bizalmatlanságát vallja be Jézusnak.

Szintén megerősítő volt nekem arról hallani, hogy mit is jelent számunkra emberhalásznak lenni, hogy hol és hogyan tudunk azoknak segíteni, akik még nem, vagy kevésbé fedezték fel életükben Isten gondviselő kegyelmét.

Farkas Edit

(Az imacsoport továbbra is várja az érdeklődőket a plébánián páros keddenként az este 6 órakor kezdődő imaalkalmaira!)

A szép gondolatokhoz...

Fiatal koromtól fogva megragadták figyelmemet a szép gondolatok, bölcs intelmek, nemes idézetek. Leírtam, elraktam ezeket. Ha valakinek valami ajándékot adtam, mellé tettem egy szép idézetet. Minden képeslapon, levélben, amit szeretneimnek írtam megtalálható volt egy aktuális idézet. Ma is így csinálom. Örömmel tapasztaltam, hogy más is gyűjti a szép, lélekemelő gondolatokat, és azokat mindannyiunk öröme meg is osztja velünk: a templomban kis asztalon, kosárkában színes cédulák. Mindenki vehet egy-egy lelket édesítő „bon-bont”. Remek ötlet. Próbálják ki! Mit is írhatnak utóiratnak, mint egy Oscar Wilde gondolatot: „A tudat, hogy szerethetsz és szeretnek, olyan melegséget és gazdagságot ad az életnek, amit semmi más nem pótolhat.”

Meszes Rudolfné

Templomunkban időnként szép idézeteket, gondolatokat találhatunk. Örömmel választok közülük és viszem haza. Jól látható helyen tartom, többször is elolvasgatom. Sok esetben napindító szerepet töltenek be.

Takács Erzsébet

... Csak egy cédula!

Asztalom jobb sarkán tartom a gondosan összehajtott, színes papírdarabokat, amelyeket a templomban egy-egy vasárnap a kihelyezett kiskosárból elvettem. Ma nagyon elesettnek érzem magam – több szerettem halálévfordulója van. Belenyúlok a papírkupacba, és bízom abban, hogy ugyan úgy, mint amikor a templomi sok cédula közül egyet kiemeltem, találónak és továbbgondolandónak fogom érezni. „Mindent elveszíthetsz, mindentől megfoszthatnak az életben, de azt, ami belül van, az a miénk marad örökké.” (Szent-Gály Kata)

Amikor először közölte plébánosunk, hogy a templom kijáratánál „ajándék” vár bennünket, nagyon vártam, hogy elolvashassam. Otthon aztán volt meglepetés!

Kedvenc költőm, egyik legszebb gondolatát találtam a papíron. „Mindenik embernek a lelkében dal van, / és a saját lelkét hallja minden dalban, / És, akinek szép a lelkében az ének, / az hallja a mások énekét is szépnek.” (Babits Mihály) Vajon az én lelkemben milyen a dal? Sokat gondolkodtam ezeken a sorokon.

Egy alkalommal, a templom csendjében elkeseredve gondoltam arra, hogy nem mindig érzem azt, hogy hatok a fiamra. Ekkor sokat segítettek a nekem oly fontos író, Lázár Ervin sorai: „Ha távolodsz Istentől, akkor is közeledsz hozzá, csak a hosszabbik utat választod.” Istenhez való bizalmam ezzel az egy mondattal még jobban megerősödött.

Ahogy éveim száma gyarapodik, a betegségeimmel is egyre gyakrabban meg kell küzdenem. De ha ilyen szép sorokat olvasok, akkor ezeket a küzdelmeket is fontosnak találom. „Ha szeretetet sugározol magad körül – betegséged ellenére – magad is gyógyítóvá válhatsz.” (Simon András)

Hálás vagyok azoknak, akik ezeket a szép gondolatokat, több százat, kiválasztották, leírták, papírcsíkokat készítettek belőlük, összetűzték, kis kosárba helyezték, hogy nekünk örömet okozzanak. Én nagyon örülnék, ha lenne folytatása...

Pazsiczky Mariann

Lelki nap Sebastian atyával

Nem „könnyű lelkigyakorlat” volt a Lelkes Közösség által a Szent Anna plébánián szervezett lelki nap Sebastian atyával. Arra számítottam, hogy más világvallások ideológiai háttérét fogom megismerni, hogy megtudom, milyen félreértések, félremagyarázások során radikalizálódnak más vallások a kereszténység ellen. Sebastian atya azonban nem erről beszélt, hanem arról, hogy milyen példákat vehetnénk át.

A **buddhisták** nem ragaszkodnak a földi dolgokhoz. Mihez ragaszkodunk? Hány és hány olyan holmink van a polcokon, amire igazából nincsen szükségünk? Mi a fontossági sorrend? Mi van a fő helyen a szobánkban?

A **zsidók** olvasnak. Fordítsunk sokkal több időt az Ige megismerésére! Olvassuk a Szentírást! Ha Isten szavát megismerjük, akkor a következő lépéshez stabil alapunk lesz.

A **hinduk és a buddhisták** is meditálnak. Fordítsunk sokkal több időt a befelé fordulásra! A legjobban úgy járunk el, ha a meditációban például Jézus üzeneteit értelmezzük. Magunkban keressük az Istent! (A lelkigyakorlat.net/bent.mp3 Sebastian atya anyanyelvén, de nekünk is érthetően énekel erről. Mindössze két perc rövid magyarázattal együtt.)

A **muzulmánok** keményen ragaszkodnak hitükhöz. Ha megismertük és magunkban megtaláltuk Istent, akkor hirdessük egész életünkkel! A hit a tettekben teljesedik ki. A célunk legyen nekünk is radikális: ellentmondást nem tűrően, a végéig tartunk ki a Szeretet mellett!

Ahogy végigolvasom összefoglalómat azt látom, hogy milyen sok felkiáltójel van benne. Azt hiszem, ez nem véletlen. Sebastian atya humorral tűzdelt előadása maga volt a felkiáltójel.

K.I.

A Lelkes közösség által szervezett programok a lelkigyakorlat.net weboldalon találhatóak.

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek...”

Az elmúlt hónapban több lelki programnak is örömmel adtunk helyet plébániánkon, templomunkban - bár a szervezés és lebonyolítás nem a mi érdemünk. A tanúságtétel írásbeli formája csak kevesek erőssége, de azért jó ha tudják a kedves Testvérek, miről is maradtak le... Nézzük sorjában:

Október 29-én két kiemelkedő lelki program is volt nálunk. **Sebastian atya** – verbita szerzetes – **lelki napja** az egyik, amiről a szervező be is számol újságunkban (előző cikk). Ugyanezen nap délutánján pedig a **Ferences Kisnővérek** tartották – a már hagyományos – **gyógyító imaszolgálatot** templomunkban. A dicsőítés, a közbenjáró imádságok, a tanítás, az igényes, szép zenei aláfestés minden jelenlévőnek sokat adott, még ha valaki nem is súlyos testi/lelki bajaira kereste a gyógyulást. Isten jelenlétében egy kicsit megpihenni, erre időt szakítani: önmagában véve is felemelő és gyógyító. Érdemes kipróbálni, gyakorolni...

November 5-én az esti szentmise után **Taizé-i imaórárt** tartottak templomunkban. Ezen összejövetelek lényege is Isten jelenlétének megélése, amit nagyban segít az egyszerű környezet kialakítása: a meditatív, könnyen megtanulható, pár mondatos, többször ismételt, énekes ima. Szeretettel ajánljuk ezen ökumenikus imaformát mindenkinek, nemcsak fiatalabb testvéreinknek!

November 19-én – újságunk novemberi számának megjelenése napján – **Béri Renátó atya tart lelki napot** Belső várkastély címmel a Mindszenty iskolában. Bízom benne, hogy következő lapszámunkban erről is be tudunk számolni. Köszönjük a Lelkes Közösség szervezését, apostolkodását!

Az Úr az Ó vendégségébe mindnyájunkat hív. Elküldi szolgálait hozzánk, általuk jön a hívás. Mi meg mondjuk – a példabeszédbeliekkel együtt – kérlek, ments ki engem, mert... Az öt pár ökör, a földvásárlás, a nősülés kifogása helyébe mondjuk a mai kifogásainkat – mindenkinek megvannak ezek. (Elovasandó: Lk 14,12-24)

Természetesen egyházközségünk minden megmozdulásán nem tudunk jelen lenni. De, hogy egyiken sem...

Nyitrai László

Röviden...

- Újabb köztéri emlékoszlop újult meg Erdős Péter templomatyánk munkája nyomán. Pünkösdkor újraállította a Csúrgó-kúti Mária emlékoszlopot, a napokban pedig az Erzsébet királyné úti kis parkban – az 1924-1950-ig a városunkban működő **Erdészeti Szakiskola** tönkrement emlékhelyét. Kis ünnepség keretében felelevenítették az erdészeti képzés történetét, melynek jelentős állomása volt ezen esztergomi intézmény. Szívet melengető volt látni a sok zöld ruhás, a jogutód intézményekben végzett egykori diákokat meg a mostaniakat (Roth Gyula Erdészeti, Faipari Szaképző Iskola és Kollégium, Sopron) együtt ünnepelni. A hajdani esztergomi iskola falára (a Gesztenyés lakóparkban) visszahelyezték és megkoszorúzták az emléktáblát, a szemközti parkban pedig megkoszorúzták a gyönyörűen faragott emlékoszlopot. Köszönjük Péter újabb szép alkotását, és köszönjük az erdészeknek a hagyományörzést, akik igazán tudják: gyökerek nélkül nem élhet a fa. Múltunk – hagyományaink, elődeink, értékeink – ismerete és megbecsülése nélkül nincs jövő!

- Ez évre befejeződött templomunk felújítása, Most 17-én megtörtént a két kis torony műszaki átadása is. Jó hír, immár a Magyar Közlönyben is megjelent, hogy a következő évben folytatódhat a felújítás: 100 millió Ft állami támogatást kap templomunk a külső felújítás folytatásához. Örömmel és köszönettel vesszük, és kíváncsian várjuk a tervezést, hogy a teljes külső felújításhoz még mennyire lesz szükség. Mivel a következő Eucharisztikus Kongresszus egyik helyszíne Esztergom lesz, javulnak az esélyeink...

- Az ideai adventben is lesznek hajnali szentmisék, most teljes 4 hétig. A roráték utáni reggeli előkészítéséhez várjuk a Testvérek segítségét! Idén is elindul a Szent Család szállást keresni – családjainkban, közösségeinkben, leginkább szívünkben! Bízunk mindenkit adventi készülletünk ezen formáiban való részvétellel!

- Egyházközségünk a híveink adományaiból él, abból gazdálkodik. Ebből kell finanszíroznunk minden kiadást, ami a szerény személyi juttatásokon túl az összes működési feltételt biztosítja. Egyházunk, egyházközségünk anyagi támogatása tehát kötelességünk. Évente többször van központi szándékra gyűjtés, most vasárnap (nov. 20.) éppen a karitás céljaira, de így év vége felé ne felejtkezzünk el az **egyházközségi hozzájárulásunk** rendezéséről sem. Mint ismeretes, az ajánlás szerint ez éves jövedelmünk 1%-a.

- Az idén is megszervezzük a tartós élelmiszer gyűjtést, amibe a gyerekek is bekapcsolódhatnak, hogy a nehezebb sorsú testvéreinket itt a szűkebb környezetünkben karácsony előtt egy kis ajándékkal támogathassuk.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Roczó Nóra Anna	Mészáros Eszter
Deszpoth Márton	Cserép Bendegúz Ferenc

Elhunytak:

Mokrány Gyula	76 éves
Kicsák Lászlóné, Magyar Erzsébet	89 éves
Csőregi Ferencné, Anics Ilona	76 éves
Nagy József	81 éves

Hirdetések, programjaink

November:

19. szombat	Szent Erzsébet kenyér osztása: 18 óra
20. vasárnap	Krisztus Király vasárnapja Szent Erzsébet gyűjtés
22. kedd	Képviselőtestületi ülés: 19 óra
24. csütörtök	Gyászmise Számord Ignác atyáért 18 óra
26. szombat	Zsinati nap
27. vasárnap	Ifjúsági mise: 18 óra
30. szerda	Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra

December:

Rorate misék hétfőtől csütörtökig reggel 6 órakor

04. vasárnap	Mikulás műsor: délelőtt 9 óra „Szent Anna könnyei” szentmise: 11 óra Tartós élelmiszer, játék, könyv, csoki gyűjtés
06. kedd	Képviselőtestületi ülés: 19 óra
13. kedd	Imaóra: 18 óra
15. csütörtök	„Szállást keres a Szent Család” ájtatosság elindulása

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Füle Lajos: ÉLŐ TÜKÖR

Lelkünket, mint a fényt az este,
az ég magához visszavonja.
Hanyatló árnyék hull a rögre:
a testünk porrá lesz a porba’.

Utánunk másik nemzedék jön.
Mi lesz szerelme, álma, útja?
Eltéved-e a rengetegben,
nyomunkat hogyha szél befújja?

Én nem tudom, de lelkemet, mint
élő tükröt, a fénybe tartom,
hogy ISTENÜNK örök derűjét
sugározza fiúnkra arcom.

Kegyelme százezernyi színét
szeretném így tükrözni vissza.
Hadd láthasson ő is az égig,
Míg lelke ezt a fényt felissza!

Novemberi imaóráink (ezen verse is) meghallgatható honlapunkon.

Felelős kiadó:	Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirkuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2016. december
IX/12. szám

*Ideje már, hogy álmodból fölébredj,
mert nem állnak meg érted a napok.
Vigyázz! míg alszol, eltelik az élet,
s meghalsz, mire felkelne hajnalod...*
(Rónay György)

*Az Úr közel, pár nap múlva Jézus születésnapját ünnepeljük.
Az a kérdés, bennünk megszületik-e?*

*...Ha Krisztus százszor is születne Betlehemben,
elvesznél, hogyha nem jönne el a szívedben.*

(Angelus Silesius)

Levél a testi vagy lelki betegek számára

Karácsony titká – a sok kedves ajándékozás, csillogás, meleg hangulat miatt – elsősorban a gyermekvilág élvezi, de igazában a felnőtt ember éli át. Szentestén a gyermek szemében az öröm fénye ég, a felnőtt szeméből könny pereg – a hála, a meghatódottság könnye. Öntudatos, hívó ember **nem tud betelni Isten felmérhetetlen szeretetének fényével:**

Isten fia pici gyermekként a szegénység környezetében közénk jött, és végül az ő keresztre szegezett tehetetlenségével váltotta meg a világot. És azóta is velünk van, példája vonz, tanítása világosít, kegyelme erősít.

UTUNK, ERŐNK, ÉLETÜNK – MINDENÜNK!

Lélekben szállj Te is a megtestesült Isten-Fiú, a mi Urunk Jézus Krisztus színe elé! Az Isten-gyermek elé! Lásd meg, hogy ő is vállalta a sanyarú sorsot, a mi értünk önmagát felörlő életet, - végül vállalta a halált is, hogy a halált és annak előzményeit, a betegeskedést az ő példája nyomán annál türelmesebben, sőt öntudatosan is elviselhessek. „Kiegészítem testemben azt, ami még hiányzik Krisztus szenvedéséből, az ő Titokzatos Testének az egyháznak javára” (Szent Pál).

Hited, bizalmad **ne törjön össze a fájdalom miatt**, a sorvasztó erőtlenségben. Ajánld fel szenvedésedet a lelkek megmentéséért, ifjúságunkért, családjainkért, hazánk lelki megújulásáért. Így többet tettél Isten országáért, mint bármelyik egészséges ember!

Ne keseregj, ne zúgolódj, – ne kételkedj Isten jóságában! Szüntelen imádkozd, amit a testi egészségtől meg anyagi javaitól megfosztott Jób sóhajtozott: az Úr adta, az Úr elvette, legyen áldott az Ő szent Neve, legyen meg az Ő szent akarata!...

Karácsony szent ünnepe legyen felvidülésodra! Áldd a jó Istent, aki szent akarata szerint keresztet tett a válladra, - áldd Őt, és ne perlekedj vele. Borulj elébe, mint a pásztorok, vagy még inkább, mint az édesanyja, a Boldogságos Szűz Mária. – Hagyatkozz Reá! Akinek gondja van a mezők liliomára és az ég madaraira, – gondoskodik rólad is. Ne feledd, hogy a halál csak átmeneti állomása az életnek – meg a számadás nagy órája. Úgy élj, úgy szenvedj, hogy akár a halállal is nyugodtan szembenézhes. Utad végén az Isten maga vár, hogy befogadjon az örök karácsony boldogságába.

Én is, mint lelkipásztorod, ha fizikailag nem is tudok ott állni melletted, lélekben ott vagyok veled, és imádsággal, együtt érző szeretettel segíteni kívánok a lelki megújulásban.

2016. karácsonyán

László atya

Zsinatolunk? - Igen! Zsinatolunk!

László atya közös gondolkodásra hívott mindenkit november 26-ra a plébániára, hogy a jövőnkéről beszéljünk.

Zsolozsmával kezdtünk, kértük a Szentlélek segítségét egyházközségünk lelki megújulásáért. A plébános atya bevezetőjében a következőket mondta: *Virrasszunk és imádkozunk!* Mit is jelent ez? Lelki éberség a virrasztás – ezt tudja segíteni az imádság. Az adventi időben többet kell imádkozni! Ki kell nyitni lelkünket felebarátaink felé! Szent Erzsébet példája legyen a szemünk előtt, aki a szolgáló, együtt érző szeretetben a végsőkig elment: pl. a leprás beteget férje ágyába fektette – nem kis vihart keltve környezetében. Nem tudjuk, mikor jön el a nap, az óra. *Lelki nyugalmat hozzon az advent mindenkinek!*

2017 az ünnepek éve lesz. **80 éves a plébániánk.** Korábban nem voltunk önálló plébánia, a belvároshoz tartoztunk. Az első plébános Bayler István atya volt. (Akit bővebben érdekel templomunk és plébániánk múltja, az Élő Sziget 2010-ben megjelent válogatásában részletesen olvashatja.)

Az ünnepi év megnyitása január elsején lesz. Április 27-re, a templomszentelési évfordulóra nagyszabású kiállítással készülünk, a volt plébánosokat és káplánokat is meghívjuk. Sok programban lesz részünk: ünnepi imaóra, búcsú, gálaműsor, a bíboros atya meghívása, illetve egy könyv is megjelenne év vége felé az első nyolcvan évről. Kérjük a híveket, segítsék László atyát a szervezésben, hogy valóban méltóra sikeredjen az ünneplés!

Szent László év is lesz 2017-ben. István után ő a legnagyobb szentünk, 1077-ben koronázták – 940 éve. Királysága alatt megszilárdította a kereszténységet. Váradon van eltemetve, sírja zarándokhely. Az ünnepeket sorát gazdagítják a Marista testvérek, a ferences templom és a Ferences Szegénygondozó Nővérek jubileumi évei/programjai.

Ezután László atya rátért a **2016-os év értékelésére.** **Hitoktatás:** A *Montagh iskolával* nagyon jó a plébániánk kapcsolata. Kétszer tartott az atya szentmisét, volt osztályszentelés és részt vett az új játszótér felavatásán is. Harminc hittanos van. A *Babits iskolában* alig van hittanos. A helyzet javításában segít Kopányiné Mónika. Irányításával meglátogatják az elsősöket, meghívják őket templomunkba – a diákmissziára –, apró ajándékokkal kedveskednek nekik. A *plébánián* nincs hitoktatás, marad az elsőáldozásra és a bérmelegítésre való felkészítés. A szemléltető eszközök bővültek. Nyáron nagyon népszerű a hittantábor. Az idén újra indult szentségi előkészítő felnőtteknek, akiknek ez gyermekkorukban valamiért kimaradt.

Karitásunk 20 fővel dolgozik. Irodánk minden kedden nyitva van, látogatjuk az idősek otthonait, megyünk minden évben a kórház Hospice osztályára, részt veszünk a Szociális Kerekasztal munkájában, karácsonykor, húsvétkor csomagokat készítünk a rászorulóknak. László atya minden hónapban misét mond karitásunkért.

Az **ifjúság** bevonása a plébánia életébe változatlanul a legnehezebb feladat. Talán ez a korosztály van leginkább leterhelve az iskolában. Próbálkozások voltak és vannak, kisebb-nagyobb sikerrel. Az atya visszahívta pl. a már megbérmáltakat. Az 1-Út zenekaros esti szentmiséken is megjelennek a fiatalok, de megszólításuk nem is olyan egyszerű. Hiányoznak a karizmatikus vezetők.

A média – értjük alatta a szórólapokat, a faliújságot, az Élő Sziget plébániai újságunkat, a facebookot, a honlapot stb. – nagyon fontos az egyházközség életében. A faliújság elég nagy, de rengeteg a plakát, nem fér ki minden. Még mindig nincs szórólap a templomunkról. A honlap megújítása is megoldandó feladat! Jövőre, a jubileumi év vége felé könyvet szeretnénk megjelentetni az első 80 évről. Kapcsolatunk van az RTV-Esztergommal.

A családok szerepe és fontossága megkerülhetetlen, ott dől el minden. Jól működik a **két családközösség** és a Babamama klub is.

A **gazdasági helyzet** sosem volt és most sem lesz fényes: a perselypénz és az adományok jóval alatta maradnak az előző évinek. (Az egyházközségi hozzájárulás befizetésére biztatjuk a kedves Testvéreket! Szerk.) De nagy örömeinkre a templom renoválása tovább folytatható a 2017. évi 100 millió forintos állami támogatásból.

A templomi **liturgia** terén is bőven van tennivaló. Hiányzik a ministráns-vezető. **Áldozáskor és a békejobb nyújtásakor az atya nagyobb rendet szeretne!** (Ahogy a templomi illemszabályokban olvashattuk, László atya többször szóvá tette: áldozásra mindig kettes sorban menjünk, a fölösleges, olykor kifejezetten zavaró udvariaskodást mellőzve. A békejobb pedig az oltártól indul, a ministránsokat megvárva közvetlen szomszédainknak adjuk tovább. Szerk.)

A zsinati megbeszélés jó hangulatban zajlott. Többen is eljöhettek volna, mert ez minden hívő számára nyitott, de így is élénk vita alakult ki közöttünk a jobbítás szándékával.

Végül szeretném idézni Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek gondolatait, amit 2010 februárjában írt: „*Krisztus él! Neki semmi sem lehetetlen: ötven, száz vagy ezer év után is képes megerősíteni, megtartani, megújítani a közösségeket. Ő adjon erőt, testi-lelki újjászületést a Szent Anna Plébánia egész közösségének.*”

Recska Valéria

Árpád-házi Szent Erzsébet estéjén

Szentképet tartok a kezemben, amely azt a jelenetet ábrázolja, amikor Árpád-házi Szent Erzsébet kenyeret nyújt egy koldusnak. A képet a megszentelt Erzsébet napi kenyérral együtt kaptam, december 19-én, az esti mise végén. Karitászcsoportunk több éves „szokása” ez a kedves gesztus.

László atya Árpád-házi Szent Erzsébet napján - a hagyományt folytatva - hálaadó szentmisére várta a híveket, amelyet a Szent Ferenc Karitászcsoportunkért mutatott be. Plébániánkon 2008. óta működnek. Mit is tudok én róluk! Tudom, hogy 20 fő körüli létszámmal végzik a sok időt, türelmet, áldozatot követelő munkájukat. Hetente, keddenként 8-10 óráig várják azokat, akik valamiben hiányt szenvednek. Lehet ez akár lelki szükséglet is. Az év különböző időszakaiban meghirdetett tartós ételkészítést ők bonyolítják. Különösen odafigyelnek arra, hogy a rászoruló karácsonyát széppe tegyék az adományok eljuttatásával. Ahogy előbb írtam, azt sem felejtik el, hogy lelki segítséget nyújtsanak: az öregothonokban lakóknak, a tartósan kórházi ápolásra szorulóknak, a különböző szenvedélyekkel küzdőknek, a Teleházban megfordulóknak. Közös imával, kedves műsorokkal, vagy éppen uzsonna készítésével vetetik észre magukat. Ahogy a szolgáló szeretet védőszentje, Erzsébet, ők is alázattal, kitartással végzik munkájukat. Akkor még ilyeneket fel sem soroltam, hogy a szeretet vendégségek, az agapék, az adventi hajnalok teája, zsíros kenyere az ő munkájukat is dicséri. Ezek mellett lelki épülésükre is odafigyelnek: közös szentmiséken, lelki- és zsinati napokon erősítik hitéletüket. Biztosan még sok fontos feladatukat fel sem soroltam!

A szentmise elején plébánosunk külön köszöntötte a Karitászcsoport tagjait. Prédikációjában is kiemelte, hogy milyen sokat tesznek, milyen aktívak a plébániai életben. A misé végén Nyitrai László szerkesztésével, vezetésével és közreműködésével, valamint Meszes Zsófi és Kósa Anita közreműködésével, elhangzott az igazi „ajándék”. Ez az összeállítás mindazt tartalmazta - emelkedett irodalmi részletekkel - amelyet a csoport tagjai úgy élhettek meg, hogy ezt mi is így gondoljuk, és ennek szellemében dolgozunk.

Hallhattuk Hamvas Béla: „A láthatatlan történet” című írását. „Rád bízok minden embert külön, kivétel nélkül mindenkit, segíts, adj enni, adj ruhát, mindenkire vigyázz úgy, mint magadra, és ne hagyd a sötétségben elmerülni. Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, osszad meg.” Valójában az egészet ide szeretném másolni!

„A hol kezdődik a mennyország?”, amely Albert Schweitzer gondolatai alapján íródott, egy apáca és egy angyal párbeszéde. Az angyal fel szeretné vinni a „kis szentet” a mennyországba, több alkalommal is, de az apácának hol mosogatnia kell, hol gazolni, hol beteget ápolni. Egy este a betegápolástól fáradtan már ő kéri az angyalt, hogy vigye magával. „Mit gondolsz, barátom, egész idő alatt hol voltál?” - kérdezi tőle az angyal...

Az összekötő szöveg után a „Hadd legyenek a föld sója...” címet viselő ima, érett, mély emberi gondolatokat közvetített. A „látványpekéségek” helyett, a valódi értékeket emelte ki. Igaz érték a szeretet, a szolgálat, az egymáshoz hajlás. A keresztény magatartás, a belső öröm és a jóakarát kifelé is hiteles legyen: „Ezt kérem tőled a mai napon.”

Meszes Zsófi és Nyitrai László felolvasásában, a két hangra szerkesztett „Nyomorultak Miatyánkja”-t megrendülten fogadtuk:

„**Mi Atyánk** - hiszen nekünk nincs más apánk vagy anyánk! **Aki a mennyekben vagy** - ó, bár jönnél közelebb!” - kezdték, majd a legszentebb ima minden gondolatát az esetek kiegészítésével hallhattuk.

Ahogy mentem hazafelé, az este csöndes takarója alól szállt felém újra meg újra Kósa Anita csodálatos előadásában az „Áve Mária” Az összeállítás végén ezzel búcsúzott a karitászosoktól, akikkel együtt mi is - a templomban lévő hívek - meghatódtunk. Köszönjük ezt a felemelő esti élményt, mind a három közreműködőnek! A Karitászcsoport minden tagjára és munkájára a Jó Isten áldását kérjük. „*Az ember csak az, akinek Isten ismeri. / Nem több, és nem kevesebb.*” (Arsi plébános)

Pazsiczky Mariann

Karitászcsoport hírek - Advent a Hospisban

Ha belép ide a krónikus betegek épületébe az ember, valami misztikus érzés fogja el. Szinte tapintható a csend, az a csend, amit akkor érzünk, ha nagyon várunk valamit. Ez az érzés fokozódik itt advent idején. Várjuk Isten Fiát ide a földre, vagy épp a nagy találkozásra odaát. László atya mindig találó és erőt adó gondolatait, Gyurácz László szép énekeit és szavaltatát meghatódva hallgatták a betegek és a dolgozók egyaránt. Mindenki érzi, hogy szükség van a lelki feltöltődésre, ha már fogy a test ereje.

Karitászcsoport tagjai süteménnyel, üdítővel, gyümölcscsal kedveskedtek a betegeknek. Imádkozunk mindnyájukért, hogy legyen erejük a földi zárandokút végigjárására.

Hetényi Bálintné

A szót tett követte...

2013 őszén részt vettem plébániánk zsinati napján, ahol felfigyeltem arra a mondatra, miszerint a Babits iskolában a szeptemberben bejövő elsősök közül egyetlen egy gyermek jelentkezett hittanra, a többi erkölcsstanra.

Mivel én is ebbe az iskolába jártam, szívügyemnek érzem, hogy tegyek valamit. Arra gondoltam, hogy családommal és egy szintén itt végzett barátnőmmel, Zsilka Zsuzsival együtt elvisszük szeretetünket a kicsikhez – egy kis ajándékosomaggal –, és meghívjuk őket és várjuk templomunkba.

László atyával és az iskola igazgatójával egyeztetve 2013 októberében meglátogathattuk a gyerekeket. Összeállítottunk részükre közel ötven ajándékosomagot. Mindegyikbe apró kis kegytárgy, csokoládé, mézeskalács-templom és Boglárka lányom osztálya által gyöngyből készített, mesés szép kereszt került. A két osztálynak egy-egy szeretetről szóló mesekönyvet is vásároltam. Magunkkal vittünk még az Árpád-házi Szent Erzsébet iskolába járó két kislányom, Mónika és Boglárka öt-öt osztálytársát is.

A Babits Mihály Általános Iskolába érkezve a két első osztályt egy közös terembe vittük – az osztályfőnökök segítségével. Elmeséltem a kis diákoknak, hogy kik is vagyunk, honnan és miért jöttünk hozzájuk. Beszéltem nekik egyházközségünkről, László atya csodaszép gyerekmiséiről, meg Szent Erzsébet életéről, csodás tetteiről. Elvittük nekik a TAKI-t, a gyerekmisék érdekes, izgalmas megfejtendő feladatait is. Mónika furulyázott, mi meg a tíz „szenterzsébetessel” dalsokorral készültünk. Ezután kiosztottuk a csomagokat és sütítettünk is.

Nagyon jól éreztük magunkat, és Zsuzsival elterveztük, hogy hagyományt teremtünk: a következő években is elhozuk ide az elsősökhöz Isten hívogató szavát. Így is történt. Az idei már a negyedik alkalom. Közben Boglárka negyedik lett, és elmondhatjuk, mostanra minden osztálytársa legalább egyszer eljutott velünk a babitsos gyerekekhez.

Hálás köszönet László atyának a sok segítségért, Zsuzsina-nak a fogyhatatlan lelkesedésért, lányom osztályfőnökének, Bánszky Évának a kitarító, örömteli, szorgalmas munkájáért, hiszen négy éven át készített tanítványaival ajándékot a Babits iskola elsőseinek. Köszönettel tartozom családomnak is az óriási támogatásért.

Sokszor elgondolkodtam, hogy gyerekekkel programot, műsort összeállítani, készíteni, kikérni őket majd időre visszavinni az iskolába, 50 csomagot összeállítani – nem egyszerű feladat! Vajon megéri-e ez a sok készülődés?

Úgy gondolom és érzem, ha csak egyetlen egy gyermek szívében tudjuk meggyújtani a szeretet gyertyáját, akkor már életem nem volt hiábavaló. Nekem lett fontos ez a feladat! László atya biztató szavaival búcsúozom: „*Isten a szellőben van jelen, nem a tornádóban.* (1Kir, 19) Kívánom, hogy tudjunk szellő lenni ebben a világban! Tudjunk gyertyát gyújtani akár csak egyetlen egy szívben! Áldott adventi időszakot kívánok!

Kopányiné Hindi Mónika

Idén is megrendezésre került a már hagyományosnak mondható **adventi kézműves foglalkozás** plébániánkon. Sok család vett részt az izgalmas programon, ahol 8 asztalon lehetett kipróbálni kreativitásunkat, kézügyességünket. Készíthettünk csillogó ablakdíszeket, fonalból meleg kis sapka függőket, hűtőmágnest, mézeskalács templomot és még sok izgalmas meglepetést, ami karácsonykor otthonainknak meghitt dísz lehet.

Idén társasjátékozással is várták a szervezők az érdeklődő családokat. Kellemes pillanatokot élhettünk át ezen a vasárnapon is, vidám gyerkőcök és szüleik társaságában. Sokan úgy búcsúztunk, jövőre veletek ugyanitt! (És persze másokkal is!)

Itt említem meg, hogy családközösségünk minden hónap harmadik vasárnapján szeretettel várja a családokat egy kis

kötetlen játékra, beszélgetésre, közös együttlétre, ezzel is támogatva a plébánia területén élő családok közötti élő kapcsolat kiépülését.

Kierblewski Marius

Szent Anna Plébánia gyerekközössége (nagyok)

Idén is elindultak a plébániánkon a gyerekközösségi alkalmak, immáron negyedik éve. Kéthetente péntek délután találkozunk a gyerekekkel, akik mára már kamaszokká cseperedtek. Jelenleg 7 gyermek jár rendszeresen a nagyok közösségébe, amit férjemmel ketten vezetünk. A kisebbek gyerekközöje után a fenti hittan teremben gyűlünk össze. A nagyokkal kicsit hosszabb az együttlét (kb. 2 óra), amit élménymegosztással („kivel mi van?”-kör), énekekkel és közösségi játékokkal kezdünk. A témákkal felváltva készül a két közösségvezető, de mára már egy-egy gyermek is vállalja, hogy felkészül egy témából, ami foglalkoztatja: pl. barátság, kitarítás, stb. Nem csak beszélgetünk, hanem különböző szituációs, gyakorlati játékokon keresztül próbáljuk kézzelfoghatóbbá, emészthetőbbé tenni a témákat. A beszélgetést követően imádkozunk saját szavainkkal, énekelünk. Végén kihagyhatatlan egy „elnök-titkár” vagy más közkedvelt játék, majd egy kis sütítés után elköszönünk egymástól.

Karácsonykor is összejövünk, amire már készülünk az adventi időszakban. Ilyenkor a közös ünneplést, imát, éneklést helyezzük a középpontba. A rendszeres közösségi alkalmainkon kívül szoktunk tartani egy év végi kirándulást, ahová a gyerekek családjaikkal együtt jönnek. Ilyenkor is van közös játék, akadályverseny, piknikezés, éneklés, ima.

A plébánia nemcsak otthont ad nekünk, hanem néha László atya is közénk ül, részt vesz az éppen zajló eseményekben, és ezeknek a jelenléteknek mindannyian örülünk.

Mivel a gyermekek közül többen testvérek, illetve egy osztályközösségbe járnak, a közösségi összetartás, háló egyre erősödik a gyermekek között. Legtöbbjük szülei maguk is járnak közösségbe, így a hiteles példa és a szülők támogatása, „háttér szele” is hozzájárul ahhoz, hogy működhetünk, rendszeresen összejöhetünk, mint gyerekközösség. Örömmel látjuk, ahogy nyílnak, fejlődnek, érnek ezek a gyerekek, és azt is, hogy mennyire várják az újabb találkozásokat, programokat. Nemcsak az önfeledt játékokra van itt lehetőségük, hanem elsősorban arra, hogy megtapasztalhatják a közösségbe tartozás értékeit, megtanulhatnak egymásra figyelve, őszintén kommunikálni, kérdezni, gondolkodni, részesei a közösségi imák élményének és ezáltal is közelebb kerülhetnek a Jóistenhez, mélyülhet személyes Isten-kapcsolatuk.

Kierblewskiné Bóta Zsuzsa

Adventi gondolatok

„Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő!”- ez a reményteljes hívás szólal meg lelkünkben advent első napjaiban, hogy elhozza életünkbe, otthonainkba a Megváltó születésének eljövételét: karácsony ünnepét.

Nyugdíjas közösségünk ezt várva idén is elkészítette a Jézus-várás szimbólumát, az adventi koszorút. A rajta levő négy gyertya növekvő lángja hétről-hétre közelebb visz az Istengyermek érkezésének világosságához. Fájó szívvel kellett tudomásul vennem, hogy az örömteli készülődésen nem tudok részt venni mozgásszervi fájdalmaim fokozódása miatt. Ez annál is fájdalmasabb, mivel tudom, hogy közösségünk létszáma – feltehetően hasonló okokból – már 12-14 főre zsugorodott. Társaim szeretetét bizonyítja, hogy távollétem ellenére fenyőáglyakat és gyertyákat küldtek részemre, hogy otthonomban is feldíszíthessem a várakozás koszorúját. Hálásan köszönöm ajándékukat!

Most, az egyházi év kezdetén ismét arra kérem plébániánk nyugdíjas Testvéreit, hogy amennyiben egészségük és idejük engedi, csatlakozzanak ehhez a szeretetben összeforrt közösséghez, ahol vidámsággal, imádságos lélekkel mindig otthonra találni!

Istentől áldott adventi készülődést kívánok mindenkinek. Kérjük a Boldogságos Istenanyát, az „advent védőszentjét”, hogy segítse szívünket a betlehemi Kisdéd kegyelmének, fényének, szeretetének befogadására. S. Arnold Klárától olvastam: „*Karácsonyig a szíveket el kell önteni a világosság-nak, ne maradjon tüske szívek jászolában.*”

Végül szeretnék karácsonyi ajándékkul egy sütemény-receptet küldeni. (Hasonló szerepel nyugdíjas süteményes könyvünkben Ányistikné Katika írásából.)

Karácsonyi sütemény

Végy egy kilogramm jó meleg szeretetet! Szitáld át a türelem szitáján, nehogy pletykamag kerüljön bele! Gyúrd össze egy tojásnyi kedvességgel, és takard le tiszta jó kedvvel! Ha megkelt, süsd meg a kirtartás tüzénél! Szórd meg asszonyi kacagással, és tégy rá pár csepp nyugodt megfontolást! Vágd fel annyi darabra, hogy eggyel mindig több legyen, mint ahányan az asztalnál ültök, hiszen mindig akad valaki, aki még rászorul! Ámen.

Bányai Pálné

Közösségeink életéből

- November 25-én a **Vitézi Rend** állománygyűlést tartott a plébániánkon. Egyházközségünkben vitéz Turcsányi János és kedves felesége, a Szendrő család vitéz tagjai és megyénkben több vitéz rendtársunkkal együtt a Komárom-Esztergom megyei törzskapitány vett részt. Bensőséges együttlétünk alkalmából 2016 eseményeit és élményeit, valamint a jövő feladatait vitattuk meg. Megemlékeztünk a Hadak útjára távozó tagtársainkról és az újonnan avatottakról is.
- December 2-án **Nyugdíjas Közösségünk** összejövetelén adventi koszorút kötöttünk. Mindezt megelőzte a fenyőágak beszerzése, ami Bokrosné Ilonka adományából sikerült is. Nagy és már rutinos koszorúköttők vagyunk, hisz évek óta a sajátjainkon kívül a hittantermekben díszelő adventi koszorúk is a mi munkáink. A csodálatos gyertyák, szalagok és díszek még ünnepélyesebbé teszik a karácsonyi felkészülésünket. A munka után a meggyújtott gyertyák fényénél elhangzottak az adventi imák és énekek. Jólesett a zsiros kenyér, a finom tea és a sok sütemény.
- December 7-én, szerdán a **Rózsafüzér Társulat** a titokcserét a plébánián tartotta. Egész évi közös imádságaink utolsó titokcseréjét ünnepélyesebbé kívántuk tenni. Közösen imádkoztuk névadónk, Szent Anna rózsafüzérért, majd a Szent Anna himnuszt Misi segítségével elénekeltük. Ezután fellevenítettük az év eseményeit, zárandokútjainkat, melyek lelki feltöltődést és gyönyörű élményeket jelentettek. Kopányiné Mónika indítványozta, ahogy a zsinaton is már elhangzott, hogy a kismamákért és gyermekeikért is imádkozzunk. Ezt mi szívesen megtesszük, és a következő évtől minden első szerdán értük is imádkozunk. A titokcsere után az ajándékozás következett, amely általam készített szalma díszből, angyalkából és fenyőágas szalancukorból állt. Ezután Ferenc nap lévén és 70. születésnapja alkalmából felköszöntöttük társunkat, Patkó Ferit. Meghatódottsága könnyeket csalt a szemébe. Elfogyasztottuk a finom süteményeket, a teát és Feri borát. László atya is megtisztelt bennünket jelenlétével, méltatva imáinkat, és rávilágítva egyházközségünk imádságos hátterére. Köszönjük neki! A sikeres és jó hangulatú összejövetelünk még jobban összekovácsolt bennünket. Adja Isten, hogy közösségünk még sokáig együtt imádkozhasson!

Szendrő Péterné

Röviden...

- Egyházközségünk a híveink adományaiból él, abból gazdálkodik. Sajnos, az idei év – legalább is az okt. 30-ai állás szerint – nagyon szegény... Az egyházközségi hozzájárulás (régibbi nevén egyházi adó) a tavalyi felét sem érte el, a perselybe a tavalyi kétharmadát tettük, adomány is a tavalyi 45%-a. **Még javíthatunk** ezen álláson (hál'Istennek, év végén szokott egy kicsit megugrani a kasszánk), hiszen ezen adományainkkal a saját közösségünket támogatjuk, erősítjük! **Javainkat azért kaptunk, hogy másoknak is szolgáljunk vele...**

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Bölskey Csongor József Bölskey Barbara Bianka
Borbély Márton Benedek Szekeres Antónia Patrícia Katalin
Szekeres Izabella Szonja Gizella

Elhunytak:

Gulyás Zsigmondné, Szabó Czibalmos Erzsébet	87 éves
Kiss János	66 éves
Kuglics Imre	72 éves
Faragó József	75 éves
Kara Tímea	38 éves
Hilák Béla	71 éves
Faragó László	46 éves

Hirdetések, programjaink

December:

Rorate misék hétfőtől csütörtökig reggel 6 órakor

24. szombat	Pásztorjáték: délután 3 óra Éjféli mise 24 óra
25. vasárnap	Karácsony napja, szentmisék: 9 és 18 óra Rövid ráhangoló koncert 8.40-kor
26. hétfő	Szent István vértanú, szentmisék 9 és 18 ó.
27. kedd	Szent János apostol, borszentelés: 7 óra Előszilveszter a munkatársaknak: 17 óra
28. szerda	Imádság az esztergomi papokért 17.30 óra
31. szombat	Hálaadó szentmise: 18 óra

Január:

01. vasárnap	A béke világnapja, szentmisék: 9, 11, 18 ó. Családok megáldása a 9 órai szentmisében Jubileumi év megnyitása
06. péntek	Vízkereszt, Plébániaszentelés a képviselő testülettel az esti szentmise után
10. kedd	Betlehemes kiállítás a templomban
15. vasárnap	Elvándorlók és menekültek világnapja, ökumenikus imahét kezdete
17. kedd	Imaóra: 18 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Minden Testvérünknek,

kegyelmekben gazdag, áldott karácsonyt és boldog, békés, hitben gyarapodó új évet kívánunk;

László atya

Képviselő-testület.

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2017. január
X/1. szám

Jubileumi évet kezdünk január elsején: 1937-ben e napon lett önálló plébánia a Szent Anna templom körüli déli városrész. Hálával gondolunk elődeinkre, egyházi előjáróinkra, akik ennek szükségességét látva meghozták a döntést.

Plébániánk közössége – bár a történelem viharai, meg az emberi gyarlóság apróbb-nagyobb viszályai itt is jelen voltak – mind a mai napig él, sőt, a közelmúlt éveiben egy kis fellendülés is tapasztalható. Az Úr kegyelme sokakat megérintett, és mindig akadt néhány lelkes ember, aki a közösségért – egyházközségünkért – latba vetette szellemi és anyagi adottságait.

Ebben az évben tehát hálával emlékezünk, ünnepelünk és új lendülettel, elhatározásokkal indulunk a következő évtizedek felé.

Közben újságunk is a tízedik évét kezdi... Köszönet és hála lelkes „újságíróinknak” (50-60 ember), akik a többiek előtt tanúságot téve megosztották gondolataikat egy-egy programunkkal, eseményünkkel kapcsolatban, vagy csak lelki rezdüléseiket vetették papírra.

Plébániánk közössége belőlünk és általunk él – természetesen az Úr kegyelméből, mert:

„Ha az Úr nem építi a házat, az építők hiába fáradnak. Hogyha az Úr nem őrzi a várost, az őr hiába őrködik fölötte...” (127. zsoltár)

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással. A 2016. évi beszámolót három részre osztanám:

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számomra, ha szentséget szolgáltatok ki, ugyanis rajtuk keresztül különösen is megtapasztalhatjuk az Isten kegyelmét és szeretetét.

28 keresztelésünk volt, ami 6-tal kevesebb, mint tavaly. Ebben biztos az is közrejátszott, hogy a nyári hónapokban nem tudtuk a templomot használni. Idén 51 elsőáldozónk és 19 bérmálkozó volt. Ünnepélyesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben 21 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a szentséget a kórházban és otthonában is. A házasság szentségében 3 pár részesült. Ez kettővel kevesebb, mint tavaly. A jubiláns házasságok szentmiséjén pedig 12 házaspár részesült áldásban. Érdekességként mondom, hogy kb. 20.000 áldozó volt a Kerektemplomban 2016-ban.

Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 68 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám 11-el több, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük Tőle, hogy rajtuk keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Ennek jegyében családi napot tartottunk. Részt vettünk az ökumenikus imahéten, szerveztünk farsangot, méltó módon ültük meg a búcsúnkat. Imaórákon, szentségimádásokon is imádkoztunk közösségünkért. Megtartottuk a Kerektemplom éjszakáját. Egyházközségi zsinat nap keretében átgondoltuk plébániánk múltját, jelenét és jövőjét is.

Meghatároztuk azokat az irányvonalakat, ami mentén szeretnénk haladni. Egész évben ünnepeltük az Irgalmasság rendkívüli szentéjét. Egyházközségi kiránduláson is voltunk, és természetesen egyéb programok is voltak. Úgy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása kicsit jobb lett, mint az elmúlt években. (Bár az első 10 hónap erős deficitet mutatott, ahogy erről előző számunkban beszámoltunk. Szerk.)

Plébániánknak 4 bevételi forrása van:

Egyházi adó:	1.936.500,-	Stólabevétel:	1.369.600,-
Perselybevétel:	3.171.170,-	Adomány:	660.000,-
Templomfelújítás:	53.529.247,-	Egyéb bevétel:	4.500.007,-

(Utóbbiban benne van a közfoglalkoztatásra kapott és az átfutó pénz is.)

2016-ban az alábbi gyűjtések voltak:

Katolikus iskolák:	100.545,-	Péterfillér:	83.735,-
Missziós gyűjtés:	107.920,-	Karitász gyűjtés:	101.380,-
Szentföld javára:	109.515,-		

Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmegeye felé. Ezen kívül két tartós élelmiszergyűjtés is tartottunk. Az egyiket nagyböjtben a másikat pedig adventben. Mindkettő igen sikeres volt. Köszönjük szépen híveink adakozó szeretetét.

Így az **összes bevételünk** 2016-ban: **65.166.524** forint volt.

2016-ban az alábbi kiadásaink voltak:

Fizetések: 5.597.588,- (plébános, takarító, karnagy, kántor-sekrestyés). Iroda: 147.100,- (nyomtatványok, festékpatronok, postaköltségek). Közüzem: 1.261.080,- (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj). Templom felújítás: 53.863.747,- Ft. Egyéb kiadás: 4.106.930,- (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés). Papi szolidaritás: 503.000,- Ft. Összes kiadás: 65.479.445 forint.

Így a mérleg a következőképpen alakult:

Előző év maradványa:	1.878.882 forint
2016-os év bevételei:	65.166.524 forint
Összesen:	67.045.406 forint
2016-os év kiadásai:	65.479.445 forint
2016-os év maradványa:	1.565.961 forint
Összesen:	67.045.406 forint

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Radnics Zoltán atyának, Mazgon Gábor atyának és Hegedűs László atyának a rendszeres kisegítést. Köszönöm a képviselő testület egész éves munkáját, különösen is az elnöknek, Nyitrai Lászlónak és a templomgondnoknak, Erdős Péternek. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem.

Elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzsébet néni, Misinek. Köszönöm a takarító csoport tagjainak és a szentsegítmádóknak a segítségét. Köszönöm a rózsafüzér-társulat imádságát! Köszönöm a karitászmunkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak. Köszönöm a felnőtt- és a gitáros énekkar szolgálatát, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatók munkáját, köszönöm a ministránsok egész éves segítségét. Köszönöm az irodai munkákban nyújtott segítséget. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenkinek munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorosan.

Kérjük Istenünket, hogy az újesztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna pedig könyörögjön értünk. Ámen.

László atya

200 év + Éld meg az álmot!

A 200-as szám arra utal, hogy ennyi éves a Marista Rend 2017. január 2-án. Ezen a napon került sor a bicentenáriumi misére templomunkban. (Büszkék lehetünk arra, hogy az ünneplést nálunk kezdték!) A szentmisét Dr. Székely János püspök atya celebrálta, Ferenc atya Győrből és László atyánk koncelebráltak.

Kétszáz éve alapította a rendet Marcellin Champagnat. Életéről János atya a következőket mondta: Tízgyermekes család kilencedik gyermeke. Tizenhat éves koráig nem járt iskolába, mert a tanárok durván bántak a kisdiakokkal. Amikor azonban tanulni kezdett, szorgalmas volt, és jó tanuló lett belőle. Marcellin az egyháztól eltávolodott emberekhez szólt, a legrosszabb sorsú, legszegényebb gyerekek szívébe akart reményt önteni. **Minden ember végtelenül értékes Isten szemében** – ezt a gondolatot plántálta belénk János atya.

A maristák küldetése a kitaszított társadalmi csoportokhoz szól. Udvariasak, kedvesek, szelídek velük és megadják a tiszteletet a gyermekeknek is. A munka és a család értékeit akarják átadni nekik. Mária értékeit, az ő szelídségével. (Mi, akik ismerjük Esztergomban végzett emberfeletti munkájukat, tanúsíthatjuk ezt.)

A Marista Iskolatestvérek a világ hetvenhat országában, öt kontinensen 4.300-an élnek, munkájukat 4.000 laikkal megosztva végzik, mintegy ötszáz ezer gyermek és fiatal körében.

A címben jelzett + jel jelentése: A rend ugyan 200 éves, de küldetésük még nincs kész, egy új kezdet kapujában állnak, egy új hajnal előtt. Éld meg ezt az álmot! Ez mindenkire szól! Mindenki személyesen vállalhatja ezt a jövő felé való küldetést, élményt, amelyet együtt szeretnénk alkotni.

Teréz anya írja: „Küldj valakit, hogy szeretni tudjam!” A marista szerzetesek is ötszáz ezer szeretni való lelket gondoznak, akikhez a testvériség, a gyöngédség légkörét viszik a Föld minden zugába. Vállalják továbbra is Marcellin testvér álmát: **jobbá tenni a fiatalok életét!** Kívánjuk, hogy egyre nagyobb eredménnyel végezzék ezt a munkát Karcagon az iskolájukban és Esztergomban is!

Recska Valéria

Jelenlét...

Úgy adódott (bár tudjuk, hogy véletlenek nincsenek), hogy ez év elején három program kapcsán is megérintett – megszólított – ez a fogalom. Igaz, a közelmúltban több olvasmányomban, rádiós beszélgetésben is találkoztam vele, amik csak ráerősítettek, hogy a **jelenlét**ről írjak.

A **maristák** jubileumi ünnepségén Péter testvér előadásából, ami a rendjük történetéről, működéséről,

célkitűzéseiről szólt, ez a fogalom keltett legnagyobb visszhangot bennem: **a jelenlét az ő pedagógiájuk lényege**. Fontos a sokféle segítségnyújtás („...Amíg egy gyermek nagyra nő, / Bizony egyet-mást tenni kell...” Várnai Zseni: *Nem volt hiába semmi sem*), de ezt felmérni személyre szabottan, hatékonyan és rugalmasan csinálni csak úgy lehet, ha a segítségre várók között élnek. Ha velük együtt vannak – szinte a nap 24 órájában. Természetes, hogy gondozottjaik nagy-nagy szeretettel veszik őket körül. Osztozunk Székely János atya érzésében: pironkodva látjuk, hátrányos helyzetű fiataljainkkal távolról jött testvéreink foglalkoznak, és rendjükbe nem akad jelentkező honfitársaink közül...

Még aznap este – január 2-án – **Senior imaklubunk** idején első összejövetelén Veronika nővér volt a vendégünk. Mivel ők is jubilálnak az idén – 90 éves a **Ferences Szegénygondozó Nővérek** Rendje –, történetükön keresztül a szolgálatokról is beszélt, és a főleg idősekből álló támogatott, gondozott testvérekkel kapcsolatos sok-sok tanulságról. **A nővérek szolgálata** a konkrét fizikai segítségnyújtáson túl szintén **a jelenlétet keresztül ad a legtöbbet**. A lelki támasz sokszor szükségesebb a fizikai jól-léthez, mint a gyógyszerek, meg a betegápolás klasszikus teendői. Különösen fontos ez a földi útjuk vége felé tartó testvérek esetében. Megrendítő, misztikus élmény távozni készülő testvérünk elkísérése, elengedése. Bizony, ezt a szolgálatot sem képes akárki végezni. Nagy öröm számunkra, hogy egyházközségünkben ketten – Kinga és Margit nővér – is ezt az életpályát, hivatást választották! (Veronika nővér hiteseles, átfogó, példákkal bőven illusztrált előadása elgondolkodtató, olykor megható, óriási élmény volt számunkra.)

Januári **imaóráinkon** Kalkuttai Szent Teréz anya gondolatai alapján elméledtünk a szolgáló szeretetről. Teréz anya és rendtársai szintén – a konkrét segítségnyújtáson túl – a létükkel, a **jelenlétükkel** adták a legtöbbet gondozottjaiknak, a számkivetetteknek. Példát adva mindenkinek, hogy a szeretet leleményes: eszköztelenül is sokat adhatunk testvéreinknek, csak Krisztus szeretetével kell jelen lennünk számukra!

Vajon **mi mennyire vagyunk jelen** testvéreink számára? Házastársunk, gyermekeink, unokáink, vagy idős szüleink hogyan nyilatkoznának rólunk ez ügyben? Félredobott, haszontalan karácsonyi ajándékaink is figyelmeztetnek, hogy a mieinknek inkább ránk lehet szüksége, – még ha ezt esetleg nem is tudják megfogalmazni.

Tekintsünk Mesterünkre, tanuljunk Tőle, aki földi életében jelen volt a hozzá forduló számára, és jelen van számunkra is az Oltáriszentségben, az Egyház szolgálata által, és testvéreink szeretetében. Vegyük ezt észre, és **legyünk jelen, ahol jelen-létünkre szükség lehet...**

Nyitrai László

Szállást keres a Szent Család

A 2016-os évben is útjára indult a Szent Család kép szállást keresni szívünkben, otthonainkban. A **Senior imaklub tagjai** örömmel vállalták e szép hagyomány folytatását, a Szent Család befogadását.

Az idején adventi készülődésünket még bensőségesebbé tette az, hogy elsőnek a roratén megáldott Szent Család képét dr. Székely János püspök atya fogadta be otthonába, a Szent Adalbert Központban december 15-én.

János atya karizmatikus egyénisége, kedves szavai olyan légkört teremtettek, amelyben öröm volt részt venni. Együtt imádkoztunk, énekeltünk, majd mindenki egyenként elmondhatta felajánlását, hogy kiért és miért szeretne imádkozni. Imáink befejeztével püspöki áldásban részesültünk.

Ezután püspök atya vendégül látott minket finom pogácsával, üdítővel, közben jó hangulatban sok mindenről

beszélgettünk: pl. a Mária Rádió adásairól, János atya új könyvéről, amely nemrég jelent meg „Hit kapuja” címmel. A kötet középiskolás és fiatal felnőtteknek szól, filozófiai és szaktudományi hivatkozással támasztja alá a hívők meggyőződését, és válaszol korunk támadásaira. Hasznos olvasmány hívőknek és nem hívőknek, és nemcsak az adventi időszakban.

Számunkra nagy megtiszteltetés volt, hogy János atya a rengeteg teendője mellett tudott időt szakítani ránk, a volt plébániai híveire - hálásan köszönjük. Boldogok voltunk, hogy püspök atya vendégei lehettünk, s nem utolsó sorban azért, hogy elmélyítette bennünk az igazi adventi készülődést. Ennek kisugárzását vihettük tovább családjainkba. Meghitt és fel-emelő érzés volt ez az adventi este. Jó hangulatban búcsúztunk el János atyától, aki a kapuig kísért bennünket. Isten gazdag áldásával kívánok boldog új évet!

Héderné Ági

Senior imaklubunk összejöveteleinek előadóit egy-egy minket foglalkoztató téma boncolgatására kérjük fel, illetve szívesen fogadjuk az ő javaslataikat is. Decemberben egy kicsit másképpen történt ez.

Mindnyájunkban motoszkálnak talán már régóta, vagy éppen aktuálisan olyan kérdések, amelyekre még nem találtunk, nem kaptunk választ. Ezekből gyűjtöttünk össze egy nagyon színes csokorra valót, – amit már egy hónappal korábban átadtunk meghívott vendégünknek, a plébános atyának.

Szinte a hittanórás diákok kíváncsiságával vártuk ezt a találkozást. László atya alaposan felkészülve válaszolt a minket foglalkoztató kérdésekre. Úgy tűnt, maga is szívesen vette ezt a felkérést, talán ezáltal is jobban látva, mi is foglalkoztatja a híveket, miféle gondolatok érdekelnek minket. Útmutatásait köszönjük, s a tavaszi félévben várjuk a folytatást, hiszen most csak a feltett kérdések feléig jutottunk.

NY.M.

Senior imaklubunk szervezésében idén is részt vettünk az Óbudai Társaskör **pezsgős újévi koncentrióján**. Szikrázó nap-sütésben, kemény mínuszokban, nagy várakozással érkeztünk meg az előadásra. Remek hangulatot varázsolt kiváló zenei tudásával, muzsikájával a Kék Duna Szalonzenekar. Az ismert, híres dallamok, a jó hangú énekesek, a kedves társaság igazán vidámmá tették a délelőttöt. *(Szerk.)*

Kisebbség gyerekek közössége

Plébániánkon két gyerek közösség működik. Ebben a tanévben kezdtük negyedik évünket. Jőmagam a kisebbek (9 és 12 év közötti gyerekek) közösségének vagyok a vezetője, Kierblewskiné Zsuzsával együtt. A nagyobbakról a decemberi számban olvasható a kedves Olvasó, most kicsit be szeretném mutatni a kisebbeket is, akik már nem is annyira kicsik.

12 gyermek jár rendszeresen a közösségbe. 2 hetente pénteken a plébánia fenti hittantermében gyűlünk össze, körülbelül 1,5 órát töltünk együtt. Énekekkel és egy „hogya vagy?” körrel szoktuk kezdeni az alkalmainkat. Ilyenkor mindenki elmeséli, kivel mi történt mióta nem találkoztunk, illetve ha valami fontos eseményre készül a közeljövőben. Utána közösségi játékokat játszunk, majd egy kis énekes ráhangolódással következik a komolyabb rész. Zsuzsával felváltva készülünk, de már előfordult, hogy a gyerekek közül volt vállalkozó, hogy a következő alkalommal ő szeretne lenni a témafelelős. Általában Moha bácsi meséi közül választunk, melyet felolvassunk a gyerekeknek, majd arról beszélgetünk. Nagyon okos gondolataik vannak, igazán jó beszélgetések

szoktak kerekedni. Ezután gyertyát gyújtunk, énekelünk és körbe adjuk a kincses fát, saját szavas imával adunk hálát a Jóistennek. Ilyenkor szoktuk felköszönteni a születésnaposainkat is. Az ima után, ha jut rá idő, akkor közösségi- vagy társasjátékokat játszunk, majd egy kis agapé után elköszönünk egymástól.

Karácsony előtt a nagyobbakkal együtt tartunk közösségi alkalmat, amikor is mindenki hozhatja a hangszerét vagy készíthet bármi „előadással”. Természetesen a tanév végi kirándulást is a nagyobbakkal együtt töltjük. Ezek is nagyon jó hangulatban szoktak telni. Ilyenkor a gyerekek szülei, testvérei is ismerkednek egymással, a közösség többi tagjával és velünk, vezetőikkel is. Ha László atya ideje engedi, ő is csatlakozni szokott hozzánk.

Mikor elkezdtek, többségük még óvodás vagy egészen kisiskolás volt. Mára a legfiatalabbak is az elsőáldozásra készülnek, a legnagyobbak már a felső tagozatot kezdték. Bátran mondhatom, hogy fontos nekik a közösség, a közösségi élet, a közösségbe tartozás. Jó látni, ahogy nőnek, nyílnak meg a világ, egymás és az Úristen felé.

Családos délután

Immáron második éve szervezi meg közösségünk a családos délutánokat. Szeptembertől minden hónap első vasárnapján van egyházközségünk családjaiért a 9 órai szentmise, ezeken a napokon jövünk össze a plébánia emeleti termeiben 15 és 18 óra között. Nagy öröm számunkra, hogy egyre több család jön el. Januárban a zord időjárás ellenére 7 család vett részt ezen a délutánon.

Gitáros énekekkel kezdjük az alkalmakat, ezzel is hálát adva a Jóistennek, hogy összehozott minket. Ezután mindenki kedve szerint csocsózik, pingpongozik, társasjátékozik, beszélget, de népszerűek a közösségi játékok is.

A családias jelleghez hozzájárul az is, hogy a családok hoznak otthonról egy kis süteményt, készítünk teát, melyet nagy örömmel fogyasztanak kicsik és nagyok egyaránt.

Ha ideje engedi, László atya is csatlakozik hozzánk, így vele is alkalmuk van a családoknak beszélgetni, ismerkedni.

Gitározással, énekekkel szoktunk zárni, ezzel is megköszönve az Úrnak a sok szép élményt és a jó hangulatú együttléteket.

Ezúton is szeretettel hívunk és várunk minden családot minden hónap első vasárnapján a családos délutánokra!

Erősné Csató Veronika

Idén is sok adomány gyűlt össze az **adventi gyűjtésen**, melyet még karácsony előtt továbbítottunk a plébánia területén lévő intézményeknek: a Teleháznak, a Családok Átmeneti Otthonának, az Esztergomi Gyermekotthonnak és a Montaghs iskolának. Minden adakozó segítségét Isten fizesse meg!

A gyűjtés részletes eredménye:

Liszt	49 kg	Cukor	90 kg
Rizs	20 kg	Tészta	42 kg
Konzerv	15 kg	Olaj	60 l
Alma	60 kg	Tej	6 l
Citromlé	0,5 l	Kókuszreszelék	0,4 kg
Lekvár	8 üveg	Dió	1 kg
Tea	21 db	Sütőmargarin, zsír	1 kg
Borsó, mák	6 kg	Tábla csoki	31 db
Szaloncukor	5 kg	Keksz	8 kg
Só	3 kg	Apró csoki, mikulás	28 db
Puding	20 cs	Sütőpor, vaniliacukor	40 cs

Mindezek mellett még sok játék és könyv is összegyűlt.

Az idei évben is adtunk „karácsonyi” csomagokat, melyek alapvető élelmiszereket tartalmaztak, a plébánia területén élő rászorulóknak dec. 16-án, az esti szentmise után. Összesen 66 db. csomagot osztottunk ki, melyek értéke 1.000 - 3.000 Ft között volt, mérettől függően. A betegek részére a csomagokat házhoz vittük. 10 főt szintén a lakásukon látogattunk meg jelképes csomaggal.

A Családok Átmeneti Otthonában lakó gyermekek részére gyümölcsöt és édességet vittünk, melyet a 24-én tartott karácsonyi ünnepségükön adtunk át.

Ezeket a csomagokat a karitás finanszírozta abból a pénzből, melyet a kedves testvérek a Szent Antal és Szent Erzsébet perselyekbe dobtak be, ill. amit egyéni adományként a karitás csoportnak ajánlottak.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindenki segítségéért! Isten fizesse meg azt százszorosán!

„Bizonny mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” (Mt 25,40)

Szent Ferenc Karitás Csoport

Anyakönyvi adatok

Elhunytak:

Németh Gábor	32 éves
Almási Zoltánné, Bartus Terézia	84 éves
Papp Istvánné, Szabó Erzsébet	83 éves
Vadász Istvánné, Brunszkó Matild	97 éves
Vödrös Józsefné, Balogh Erzsébet	80 éves
Ifj. Riba László	59 éves

Röviden...

• Ez évben **február 10-én** tartjuk plébániai farsangi bálunkat, most együtt a mindszentys tantesülettel, szülőkkel. Szeretettel hívjuk és várjuk híveinket, hogy a rohanásunkban egy estére megálljunk, néhány órát a fehér asztal mellett egymás társaságában, vidámságban eltöltsünk! Közösségeink most is készülnek egy kis bemutatkozással, élő zenét és tombolát is tervezünk. A belépés idén is ingyenes, természetesen adományokat elfogadunk a költségekhez. A tombolához igényes ajándéktárgyakat várunk (irodánkba, sekrestyébe). A bevétel az idén is egyházközségünk nehezebb sorsú híveihez jut majd el karítászosaink közreműködésével. A batyubál jelleg miatt egy kis enni-innivalóval érkezünk, hogy asztaltársaságunkat meg tudjuk kínálni. A tombolához pedig egy kis pénz is szükségeltetik...

• Hétköznapi szentmiséinket az iskola kápolnájában tartjuk a téli fordult időben. Sajnos, a létszámhoz képest még ez is nagyban bizonyul. Amint folytatódik a templom felújítása, valószínűleg az aulát is kölcsön kell kérni megint a hétvégi szentmisékhez. A tavalyi szükség-helyzet óta imaóráinkat is rendszeresen az aulában tartjuk, imacsoportunk nagy meglepedésére: télen meleg van, sokkal jobban hangosítható, és ezáltal a hangfelvétel is jobb minőségű (ez sem mellékes, hiszen a Mária Rádió révén sokan hallgatják). **Köszönet a Mindszenty iskola „vendégszeretetéért”!**

• Jubileumi évünkben – 80 éves az idén plébániánk – többféle programmal is készülünk, ezeket aktuálisan hirdetni fogjuk. Az egyik tervünk, amihez híveink segítségét is kérjük: egy **jubileumi könyvet** szeretnénk összeállítani a plébániáról, az eltelt 80 évről. Ehhez kérjük a kedves Testvérek házi archívumaiból kölcsönbe, digitális másoláshoz azon dokumentumokat (újságcikk, fotó, kéziratok, levelek, ...) , amit egy könyvben fel tudnánk használni. Ezen anyagokat az irodánkba várjuk, és feldolgozás/másolás után visszaadjuk.

Hirdetések, programjaink

Január:

22. Vasárnap	Ökumenikus imahét vége Megemlékezés Árpád-házi Szent Margitról a 9 órai szentmisében
24. Kedd	Képviselőtestületi ülés 19 óra
25. Szerda	Szentségimádási nap
26. Csütörtök	Gyászmise a tavaly elhunytakért 18 óra
27. Péntek	Don Bosco mise 18 óra
29. Vasárnap	Ifjúsági mise 18 óra

Február:

02. Csütörtök	Szentmise gyertyaszenteléssel 18 órakor Szerzetesek világnapja
05. Vasárnap	Családos délután 15 órától
10. Péntek	Plébániai farsang - Mindszentys szülő-nevelő közösségi vacsora - batyubál
11. Szombat	Betegek világnapja
14. Kedd	Imaóra 18 óra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Elhangzott januári imaórákon:

Ima a plébániáért

Urunk Jézus! Te vagy feje az Anyaszentegyház titokzatos testének; te vagy hát feje a mi plébániánknak is, amely a nagy Egyháznak kicsiny része. Kérjük, terjeszd fölénk oltalmadat és add reánk áldásodat.

Áldd meg plébániánk híveit, és kegyelmeddel tedd buzgóvá őket. Áldd meg szeretettel és egyetértéssel a házastársakat; vezérelj jóra fiatalságunkat; adj megnyugvást az özvegyeknek, gondviselőt az árváknak, türelmet a betegeknek és szenvedőknek. Fordítsd a szíveket irgalommal a nélkülözők felé, és könnyíts a szűkölködők nehézségein.

Különösen könyörgünk egyházközségünk vezetőiért. Tartsd ébren bennük a kötelességérzetet, hogy mindenben Isten dicsőségét és az Egyház javát nézzék. Munkájukért áldd meg őket Urunk, mert te nagylelkű vagy mindazokhoz, akik érted tevékenykednek. Aki él és uralkodik mindörökkönörökké. Ámen.

Kétségbe esem sokszor én is
A világon és magamon,
Gondolva, aki illet alkotott:
Őrülden alkotott s vakon.

De aztán balzsamként megnyíhít
Egy drága Testvér halk szava,
Ki, míg itt járt, föld angyala volt,
S most már a mennynek angyala:

„A világ Isten-szötte szőnyeg,
Mi csak visszáját látjuk itt,
És néha – legszebb perceinkben –
A színéből is – valamit.”

Reményik Sándor: A szőnyeg visszája

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2017. február
X/2. szám

Réfválviné Budai Julianna református lelkész templomunkban elhangzott igehirdetése az Ökumenikus Imahéten

„Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újjonnan kell születnetek. A szél arra fúj, amerre akar, hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.” Nikodémus megkérdezte tőle: „Hogyan történhet meg mindez?”

Jézus így válaszolt: „Te Izráel tanítója vagy, és ezt nem tudod? Bizony, bizony, mondom néked: amit tudunk, azt szölvük, és amit láttunk, arról teszünk bizonyosságot, de nem fogadjátok el a mi bizonyágtételünket.” (Jn 3,7-11)

Az ökumenikus imahéten együtt imádkozni, régi eseményeket idézni, együtt ünnepelni önmagában lehet nagyon szép, de kevésbé fontos. A kérdés ma az, mennyire és hogyan van nekünk közünk – nekünk, akik itt együtt vagyunk ebben a csodálatos templomban – ehhez az egész héthez, ehhez az ünnepléshez, és hogyan folytatódik ez ma a saját életünkben?

A kérdés ma az, hogy mi magunk hajlandók vagyunk-e megújulni. Szándékunkban áll-e még inkább Krisztusban erősödni?

Annak idején úgy kezdődött a reformáció, hogy Luther Márton nagy tragédia érte. Ez a 24 éves fiatal szerzetes a barátjával igyekezett a szülőfalujába, amikor nyári viharba kerültek, és a vihar elől egy fa alá menekültek. A fába belecsapott a villám, és a barátja ott halt meg. Ez a személyes tragédia indította el Luther Márton Krisztus felé. Ő, akinek az volt a hivatása, hogy ismerje meg és szolgálja, nem ismerte az Urat. Amint visszaért a kolostorba, elkérte a szerzetesrend egyetlen Bibliáját, és szenvedélyesen, lázasán, szó szerint éjjel-nappal kutatta, hogy mi is az igazság, mit tanít az ige az üdvösségről, hogyan fogad bennünket az Úr. Így találta meg azt, ami az ő fénylő életigéjévé lett: **az igaz ember pedig hitből él.** Ekkor értette meg, hogy egyedül Krisztus áldozatából lehet reménységünk az üdvösségre.

Tehát a reformáció 500 évvel ezelőtt nem volt sokkal több annál, minthogy az egyház megpróbált visszatérni, visszafiatalodni a Krisztus szintjéhez. Nem véletlen tehát, hogy a mai estén Nikodémus és Jézus párbeszédén elmélkedünk. Három rövid gondolat köré csoportosítottam mondanivalómat: Jézus szavai szerint az első, amikor Jézus azt mondja Nikodémusnak: **Újjonnan kell születnetek!**

Nikodémus Izráel bölcse, a régi törvényeknek, a régi tradícióknak őrizője, aki ugyanakkor nyitott az újra. Elmegy Jézushoz, beszélgetni akar vele, és azt mondja Neki: tudom, hogy Te meg tudod mondani nekem, mire van szükségem az életben. Tedd meg! Nikodémus valószínűleg arra gondolt, hogy Jézus abban ad tanácsot, hogyan újítsák meg az istentiszteleti liturgiát.

Azonban tévedett, mert Jézus meghökkenítő dolgot mond neki. **„Újjonnan kell születned!”** **„Hát újjonnan születetik-e az ember, ha már vén?”** - kérdi Nikodémus.

Kedves Testvéreim!

Tulajdonképpen Nikodémus mondata nem más, mint amikor mi, a tradicionális gyülekezeteink tagjai azt mondjuk, hogy mi már nem változtatunk a szokásainkon. Ha apáink így jártak a templomba, így szólt hozzájuk az ige, így öltözött a

pap, ha ennek így kellett történni száz éven keresztül, hát így kell még történnie a mi időnkben is. Az ember ha vén, ha megszokta, hogy a dolgok milyen sorrendben történnek, megzavarja, ha valami más, mint a megszokott. Minden, ami nem megszokott, minden, ami nem hagyományos, tradicionális, egy picit idegesítő.

Így van ezzel Nikodémus is. Főként azért, mert idegesítő Jézusban az, hogy nem azt a választ adja, amit elvártak tőle. Ugyanakkor Nikodémus, a farizeus, hiszi, hogy van az embernek lelke. És ez a hit megteremti azt a kapcsolatot, amivel Jézus kézzelfoghatóvá, értelmezhetővé tudja számára és számunkra is tenni, hogy **mit jelent az újjászületés. Azt, hogy lélekben kell tudni megfiatalodni.** Lélekben kell hozzáfiatalodni ahhoz a világhoz, amelyben élünk. Nikodémust tehát kíváncsisága hajtja Jézushoz. Lelkét megtöltötte valami nagy feszültség, hogy megértse ki is ez a Jézus.

Ugye vannak pillanatok, helyzetek a mi életünkben is, amikor nagyon fontossá lesz számunkra megérteni Isten szavát. Ki is ő valójában, és hogyan van nekem közöm Őhozá? Van, amikor az életünk ajándékai, szépségei visznek közel Krisztushoz, és tesznek bennünket kutatóvá. Felszakad ilyenkor lelkünk mélyéből „hogy jövök én ahhoz, hogy ennyi jót kapjak az életemben?” Aztán van olyan is, amikor az élet terhe, szomorúsága, veszteségei üznek Krisztushoz, hogy keressük, vajon mit is akar velünk.

Térjünk vissza Nikodémushoz. Jézus azt mondja neki: **„A szél arra fúj, amerre akar, hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.”**

Kedves Testvéreim, vajon mit jelenthet ez? A szél zúgása olyan, hogy halljuk, de nem látjuk, honnan jön, és merre megy. Bár láthatatlan, a hatása mégis látható és érezhető. Ilyen a Szentléleknek az emberi szívre gyakorolt hatása is. Noha az emberi szem nem láthatja ezt az újjáteremtő erőt, mégis új emberré teremt bennünket: Istennek képmására. Igaz az, hogy nem látjuk a másik emberen nagyon sok esetben, amikor épp megszólítja őt a Lélek. De láthatjuk az életén, hogy működik valami, vagy nem működik. Láthatjuk a cselekedeteiből, hiszen akik a Krisztus Jézusban új teremtmények, a Lélek gyümölcseit termik: a szeretetet, az örömet, a békességet, a türelmet, a barátságot, a jóságot, a hitet, a nyájasságot és a mértékletességet. Az az ember, aki tapasztalja az Isten jelenlétét, aki megérzi azt, hogy vele van minden napon, az bizonyosságot tesz. Hogy száz évvel ezelőtti módon, vagy még ki sem talált módon, szinte teljesen mindegy. Mert **nem a külsőség a fontos!**

Mert nem a külsőségben kell megújulni! Nem azt mondja Jézus Nikodémusnak, hogy vegyél új ruhát, mert a régi elavult. Nem is azt mondja, hogy bontsátok le a Jeruzsálemi Templomot, mert nem eléggé szépen van díszítve, vagy valami újra lenne szükség. Hanem mit mond? **Az Istennek való kapcsolatokat kell újragondolni!** Az Istenhez való viszonyokat, az annak való engedelmisséget, és nem úgy, hogy paragrafusok, törvényi helyek határozzák meg, hogy mi történjen, hanem **az emberek szívéből, lelkéből, hitből fakadó látható dolgok azok, amik valójában a megújulást hozzák.**

És végezetül el kell mondanom, hogy a jelen egyházának óriási ítélete az, ami az utolsó versében elhangzik ennek a bibliai igehelynek.

„Te Izráel tanítója vagy és ezt nem tudod? Bizony, bizony mondom néked, amit tudunk, azt szóljuk, és amit látunk, arról teszünk bizonyosságot.”

Testvéreim, ti mit láttok? Mit éreztek? Miről tesztek bizonyosságot? Ti, a gyülekezet, az egyház, a Krisztus földi teste. Mert **az újjászületés nem jelent mást, mint közvetlen kapcsolatot az Istennel.** Amit 500 évvel ezelőtt Luther és Kálvin leírt, hogy a megváltás munkáját, a hit ajándékát egyedül az Isten végzi. Ez pontosan azt jelenti, hogy személyessé tették Isten és ember kapcsolatát.

Jézus azt mondja Nikodémusnak: Nikodémus, te mint Izráel bírása, nem szoktál beszélgetni a Te mennyei Atyáddal? Nikodémus, te, Izráel vezető embere, hát nincs közvetlen kapcsolatot, nem éled meg személyedben a hitedet? Nincs tapasztalásod? Nincs miről bizonyosságot tegyél? Nem érzed, hogy mi az az újjászületés? Bajban vagy, Nikodémus. Mert akkor nem vagy kiválasztott. Bajban vagy, Nikodémus, mert ha nem hallod, hogy Isten szava mit mond, akkor nem tartozol az Ő népéhez. „Szükséges néked újonnan születni”, ha az Isten népéhez akarsz tartozni. Szükséges megújulni, hitben, léleekben, cselekedetekben, egész életedben egyaránt. Hogy láss, és tudj bizonyosságot tenni. Hogy higgy, és cselekedeteid fakadjanak hitedből. Hogy lássák rajtad az emberek, hogy valóban nem Isten tisztviselője, hanem gyermeke vagy.

Sokan vannak most is itt együtt velünk, akik már érezték Krisztus megbocsátó szeretetét, és őszintén Isten gyermekei kívánnak lenni, de ismerik jellemünk fogyatékoságát és életük bűnös voltát, ezért kételkednek abban, hogy valóban megújította-e szívüket a Szentlélek. Valójában újjászületett emberek-e? Ezeknek a testvéreimnek szeretném most különösen nagy hangsúllyal szinte odakiáltani: **Ne ingadozzatok, ne essetek kétségbe!**

Gyakran kell még térdre borulnunk, gyakran fogunk még Krisztus lábainál bűneink és fogyatkozásaink felett sírni, mindazáltal nem szabad elcsüggednünk. Sőt még ha a Sátán földre teper bennünket, Isten akkor se taszít és feled el minket. Nem! Hiszen Krisztus Isten jobbán ül, és képvisel bennünket! Jánosnak, Jézus szeretett tanítványának első levelében olvasuk a biztatást: „**En fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkeztek. És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.**”

Kedves Testvéreim! Kérem Istent, hogy ezen a 2017-es imahéten, és a későbbiek folyamán is, ahhoz adjon erőt nekünk a mi Urunk, hogy tudjunk újonnan születni, egyénenként, családonként, gyülekezetenként, egyházanként. Hogy **ne a törvények tanítói, hanem Isten kinyújtott keze lehessünk e világban. Amen.**

Megszentelt élet napja – február 2.

Szerzetesként örülök annak, hogy idén február 2-án ismét megünnepelhetjük a Megszentelt élet napját. Miről is szól ez az ünnep? Számunkra, szerzeteseknek arról, hogy hálát adunk a hivatásunkért, hogy a szent Isten gyermekeként, az Ő eszköze, az Ő kinyújtott keze, lába és szíve lehetek, hogy más emberek számára az Ő Örömhíréről tehetek tanúságot.

Erre a misztériumra jó rácsodálkozni és ezt megünnepelni. Ezen az ünnepen újra felidézhetem azt a csodát, hogy az Isten személyesen szólított meg és hívott el az Ő szorosabb követésére.

Visszaemlékeztem arra az eseményre, amikor először találkoztam a személyes, szerető Istennel. Tizennégy évesen, egy hittantáborban érintett meg az Ő szelíd, határozott hangja, amit nagyon jó újra és újra felidézni, és ilyen ünnepeken ezért hálát adni. Az Isten közösségbe hívott, ahol az Ő hívását mindannyian megéltük, mindannyian más és más élethelyzetben tapasztalhattuk meg.

A Megszentelt élet napját, Urunk bemutatásának ünnepén tartjuk, amit népiesen Gyertyaszentelő Boldogasszonynak nevezünk. Ilyenkor gyertyát is szenteltetünk. Számomra szép ez a szimbólum, mert a gyertya, a fény Krisztust jelképezi, Akit nekünk mások számára továbbadnunk kell.

A Szent Anna Plébánián már hagyomány, hogy minden évben, ezen a napon Pokriva László atya ünnepi szentmisére és azt követően vacsorára hív meg bennünket szerzeteseket, ahol kötetlenül, jó hangulatban tapasztalhatjuk meg a testvéri szeretetet. Közösségem nevében mondhatom, hogy mindanyikunknak jólesik ez a kedves megemlékezés. Nagyon hálásan köszönjük a sok kedvességet, szeretetet, amit a plébánia híveitől kapunk. Imádságos szeretettel:

M. Lúcia

Bosco Szent Jánosra emlékeztünk

Minden évben január 31-én iskolánk egész közössége együtt emlékezik Bosco Szent Jánosra szentmisével, ahol a gyerekek által megfogalmazott hálaadások és kérések is elhangzanak. Több éves kedves hagyomány, hogy ezen a napon László atya vendégül látja az egész tantestületet a plébánián. Az együtt elfogyasztott finom vacsora, a kellemes beszélgetés mindig megerősít bennünket abban, hogy hálásak lehetünk a Gondviselésnek, hogy egy ilyen jó közösség tagjaként nap mint nap taníthatjuk és nevelhetjük a ránk bízottakat!

A Mindszenty József Katolikus Általános Iskola tantesztülete stílusában és módszereiben, az egyház gazdag pedagógiai hagyományai közül, az itáliai nevelő **Bosco János** nevéhez fűződő és az általa alapított Szalézi rend által a korszerű pedagógia, pszichológia és egyéb nevelési tudományok eredményei által továbbfejlesztett, úgynevezett megelőző módszert alkalmazza. A módszer az ésszerűségen, vallásoságon és a szereteten alapul, melynek egyik fontos feltétele a minden percre kiterjedő felügyelet. Próbáljuk folyamatos szeretetteljes jelenlétünkkel figyelemmel kísérni a gyermekek minden lépését, másrészt a fiatalok idejének minden percét hasznos programokkal töltjük meg. Ennek a lényege, hogy a gyermek, ha jó és jó közül választhat, nem fogja egy harmadik, esetleg rossz dolgon törni a fejét, amennyiben az általunk felkínált lehetőségek vonzóak számára. A jó nevelő állandóan gyermekei között van, de nem úgy, mint felügyelő, vagy professzor, vagy kém, hanem mint gondos atya, aki csak annyira hagyja magára csemetéjét, amennyire annak önállósága megengedi.

Mindennapi munkánkhoz Bosco Szent János életműve ad mintát és erőt számunkra. Ha neki sikerült, nekünk sem lehetetlen!

Bátori Bernadett tanítónő

Farsangi bál – és a Három pösze lány...

Az idei évben is megrendezésre került plébániánk szokásos farsang bálja. És mint minden évben, idén is, színdarabbal készültünk. Kicsit bajban voltunk, mivel a legismertebb mesék elfogytak, ráadásul most a szereplők voltak meg hamarabb. Tehát egy olyan darabot kellett találni, ami elég sok szereplős, frappáns, érthető és nem annyira ismeretlen senki számára.

Atya javaslata egy Kesztölcön látott, vidám darabra esett, bár a címét akkor még nem tudtuk pontosan.

Párhuzamosan indult meg érte a kutatás. Egyrészt Kesztyűlőcön érdeklődtem utána, ahol szöveggönyvre is ígéretet kaptunk (bár ez csak ígéret maradt). Másrészt Vera kutatta fel a YouTube-on. És sikerrel járt. El is küldte mindannyiunknak. Mivel a szöveggönyv csak nem akart megérkezni, egyik este nekiveselkedett és leírta a videó alapján, amiért ezer köszönet! Igaz, elsősorban mellbevágóan soknak tűnt. Kezdtém visszairni egyik korábbi farsangon kapott telihold szerepemet.

Atya kiosztotta a feladatokat. Ő lett atyánk helyett anyánk. A lányok: Vera, Dominika és én. Dominika bokros teendői miatt aztán sajnos kimaradt, helyét Peti vette át. A szerepek újraosztása hozta meg aztán a helyzetkomikumok sokaságát. A kérők Misi, Pisti és Bálint lettek. A mesélő személye is többször változott, kb. mindenki neve felmerült egyszer, de végül Tomi nyerte meg. János, aki miatt az egész hercehurca kezdődött a fodrásszal, tánctanárral és a logopédussal - Kristóf lett.

A lányok pöszék voltak, a kérők határozottak, János meg pösze is, öreg is meg határozott is.

Idén sem próbáltuk túl a darabot, de azért pont elég volt ennyi felkészülés. Kiválasztottuk a jelmezeket, ami megint csak a nevetés forrása lett. Eljött az este. Mi voltunk a az utolsó fellépők, bár nem úgy, ahogy a szegénygondozó nővérek léptek fel. (Ők felléptek a tornaszámolyokra.) Kicsit izgultam, mert régen kellett már megtanulnom bármit kívülről. Kisebb hibákkal, amiket szerintem észre sem lehetett venni, végigjártuk a mesét. Úgy vettük észre, és a visszajelzések is azt igazolják, hogy idén is jól választottunk. Sikerült megnevetetni a közönséget. Csak az a kérdés hogy jövőre mit fogunk előadni?

Erdős Klára

„Februárban van a farsang, / Táncz van akkor, s muzsikahang” – írja Bererédj Amália versében. Tánc is volt és muzsikahang – élőzene – a Mindszenty csarnokban!

Február 10-én a plébániai farsangot együtt ünnepeltük a mindszentys tantestülettel és szülőkkel. Az idén 80 éves plébániánk és a tavaly 25 éves iskola a korkülönbség ellenére is jól megvolt együtt a fehér asztalnál.

A farsangi időszak meghatározása úgy hangzik, hogy vízkeresztől hamvazószerdáig tart, és ekkor éljük ki a hosszú tél fáradalmait. Számos városban ekkor rendezik meg a híres karneválokat (riói, velencei). Magyarországon pedig a farsang legnevezetesebb eseménye a mohácsi busójárás. A mi farsangunk ugyan még nem világhírű (majd!), de jó multság volt! Közösségeink készültek egy kis műsorral. Énekkarunkkal a népdalok szárnyán országjárásra indultunk, jót derültünk a ferences nővérek „fellépésén”, majd a Három pösze lány című bohózatban. A Mindszenty iskola tantestülete country zenére parádés táncot mutatott be, Ramon cowboy pisztolyától mindannyian rettegtünk. Wéber Tomi operett-dalaival utaztunk éjjel az omnibusz tetején, jártunk a Horváth kertben, Óbudán túrós csuszát ettünk, láttuk Budapestet éjjel, végül Tomi és az atya fergetes duettel zárt. (Ha az Operettszínház igazgatója hallhatta volna, azonnali szerződést ajánl, csak akkor ki lenne a mi atyánk?)

A farsang hagyományosan a párválasztás időszaka is. Vidám jelenetben mutatta be ezt kis színjátszó csapatunk. A sok nevetés után kezdődött a tánc, eszem-iszom, dinom-danom – a hozott batyuból. Tizenegy órákor volt a tombola, igazán értékes ajándékokkal. Karitásunk kapta a tombolából összejött pénzt, 72.200 forintot, a Szent Anna koktél pedig 17.700 forintot könnyezett. Köszönjük!

A vidámság nem áll távol a keresztény embertől, Dsida Jenő verset is írt Vidám kínálgatás keresztényi lakomán címmel, Sík Sándor pedig a humorért imádkozik: „Humort, humort önts szívembe, Meghallgatás Istene.”

Akik itt voltunk ezen a farsangon, megtapasztalhattuk, milyen jó volt együtt lenni, nevetni!

Recska Valéria

A Szent Anna Plébánia Szent Ferenc Karitás Csoportjának 2016. évi beszámolója

2016-ban csoportunk létszáma nem változott. Feladatunk elvégzésében 14-15 fő vett részt rendszeresen. Fogadóóránk szünet nélkül működik keddenként 8 és 10 óra között, de feladataink elvégzéséhez ennél sokkal több időre volt szükség. Minden hónap utolsó keddjén a reggeli szentmisében a karitás csoportért imádkozunk, melyen a tagok is igyekeznek nagyobb létszámban jelen lenni. Irodánkban működik a „Reménység csoport”, ahol az alkoholbetegek hozzátartozóit várják hétfőnként 17³⁰-19-ig.

Nagybőjtői lelki napunkat már hagyományosan a Ferences Szegénygondozó Nővérek kolostorában tartottuk március 1-jén, ahol plébános atyánk „Az Isten arca az Irgalmasság arca” címmel tartott nekünk előadást. 15 órákor a Mária Rádió előimádkozóiként mondtuk el az irgalmasság rózsafüzéret. A lelkigyakorlatot a nővérek által vezetett kereszttúttal fejeztük be. Nagykedden a Pléhkrisztushoz vezető kereszttúton közösségünk nagy számban vett részt.

Július 2-án meglátogattuk szécsényi Betánia Szociális Otthont, ahol Klarissa nővér nagy szeretettel fogadott minket. Július 12-én ismét megszerveztük a kálvária takarítását, ahol a Határtalan Szív Alapítvány 31 diákja, tanáraik és katalán önkéntesek vettek részt. Januárban egy családnak vittünk komatálat. Október 6-án védőszentünkről, Assisi Szent Ferencről emlékeztünk meg. November 19-én, Szent Erzsébetet ünnepeelve, az esti szentmise után kiosztottuk a külön erre a célra süttetett és megáldott kenyereket.

Plébániánk évenként megszervezett zsinati napján - 2016-ban november 26-án - csoportunk nagy számban vett részt. A Határtalan Szív Alapítvány által foglalkoztatott gyermekek részére a tanítási időszakban a hét három napján uzsonnakészítésben segítünk.

A nélkülözök támogatása: A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2016 nagybőjtjében is meghirdetette a tartós élelmiszer gyűjtést. Az összegyűlt adományokat 25.000 Ft értékben vásárolt élelmiszerekkel egészítettük ki, és összesen 58 csomagot osztottunk.

December elején, az elmúlt évben is meghirdette plébános atya az egyházközségünk területén működő négy intézmény részére a gyűjtést. Az adományok rendszerezését és szétosztását csoportunk végezte. 2016-ban is megpróbáltuk a rászorulókat karácsonyát szebbé tenni. A 66 db csomagot december 16-án, az esti szentmise után, a templomban osztottuk ki, melyek értéke 1.000–3.000 Ft között volt, a családok méretétől függően. A betegek részére a csomagokat hához vittük. A Családok Átmeneti Otthonában lakó gyermekeknek édességet és gyümölcsöt vittünk, melyet a december 24-én tartott karácsonyi ünnepségükön adtunk át. 10 testvérünket szintén a lakásukon látogattunk meg jelképes csomaggal. Természetesen az év két nagy – karácsony és húsvét előtti – osztásán kívül egész évben is igyekeztünk segíteni a rászorulóknak lehetőségeinknek megfelelően.

Márciusban ismét megrendeztük plébániánkon a „Szociális kerekasztalt” – az Esztergomban működő, szociális munkát végző szervezetek számára. Fontosnak érezzük a rendszeres kapcsolattartást, ezért novemberben 17-én is találkoztunk.

A szeretet (caritas) egyéb cselekedetei: Csoportunk fontos feladatának tekinti a lelki szükséglet szenvedők támogatását is. Ennek jegyében rendszeresen látogatjuk a Sztamári Irgalmas Nővérek Otthonait. A Vízivárosi Idősek Otthonában minden hó utolsó szerdáján részt veszünk a születés- és névna

pi köszöntésen. A Palkovics utcai Idősek Otthona lakóit négy alkalommal látogattuk meg. Minden egyes alkalommal készültünk finom süteményekkel, gyümölcsrel is az otthonok lakói számára. Ezek az alkalmakon kívül, melyeken közösségünk nagy létszámban szokott jelen lenni, csoportunk három tagja heti rendszerességgel is látogatja a vízivárosi otthont, ahol plébániánk egykori hívei közül többen is laknak.

December 8-án az esztergomi kórház Ápolási és Krónikus Belgyógyászati Osztályán szervezésünkben plébános atya erőt adó gondolatait, Gyurácz László szép énekeit és szavatait meghatóva hallgatták a betegek és a dolgozók is. Az osztály karácsonyi ünnepéhez karácsonyfával, süteményekkel és gyümölcsrel is hozzájárultunk.

Plébániai munka: Az eddig említett feladatokon kívül a plébánia életében is igyekszünk aktívan részt venni. Farsangi bálunkra tombolatárgyakat gyűjtöttünk, vásároltunk és csomagoltunk. A plébánia Családi napján segítettük a kézműves foglalkozást. Augusztus 19-én a székely fiatalok fogadásán segédkeztünk. Szeptemberben a Rozália kápolna búcsúját, októberben pedig a szüreti misét és az ezek után következő agapékat is csoportunk szervezte. A kápolna és hozzátartozó kert gondozását is mi láttuk el. Október 8-án, a Kerektemplom éjszakáján zsíros kenyérral, teával vártuk a programok látogatóit. Adventben a rórate szentmisék utáni reggeli készítését megszerveztük, részt vállaltunk belőle. Istennek hála ismét többen segítettek ebben az adventi hónapban, a Nyugdijas közösségnek és a Senior imaklubnak ezúton is köszönjük!

Zárszámadás 2016

2015. évi maradvány	60 670 Ft	Szent Antal persely	161 925 Ft
Egyéni adomány	216 115 Ft	Farsangi bál	40 800 Ft
Bevétel összesen:			479 510 Ft
Élelmiszertámogatás	169.395 Ft	Gyermekétkeztetés	25.455 Ft
Gyógyszertámogatás	82.165 Ft	Lakhatási támogatás	13.000 Ft
Hittantábor	50.000 Ft	Plébániai programok	56.805 Ft
Benzinköltség	11.315 Ft	Irodaszer, egyéb	47.495 Ft
Kiadás összesen			455.630 Ft
Maradvány 2016.12.31-én:			23.880 Ft

Mindezen felül 4 fő kapott a Főegyházmegyétől fejenként, havi 5.000 Ft gyógyszer-támogatást.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani minden kedves Testvérünknek, akik imáikkal, munkájukkal, anyagi támogatással, ill. bármilyen módon is hozzájárultak a karitás munkájához. Isten fizesse meg bőségesen mindenki segítségét!

Szent Ferenc Karitás Csoport

Rózsafüzér Társulatunk 2016. évi beszámolója

2013-ban alakultunk, azóta is 31 fő a létszámunk, ugyan személyi változások voltak, mert sajnos néhányan meghaltak, de újak is csatlakoztak hozzánk. Mintegy 50-szer cseréltünk titkot. A közös kedd reggeli imádságok a Szent Anna rózsafüzér elmondásával, a pénteki összefügetések pedig a fájdalmas olvasó elimádkozásával történnek. A titokcseréket általában a templomban tartjuk a hónap első szerdáján, amikor az igeliturgia előtt közösen imádkozunk, legtöbbször az irgalmasság rózsafüzérére. Ettől eltér a karácsonyi és húsvéti időszak, amikor a plébánián szeretetvendégség keretében ajándékozással egybekötött cserére kerül sor. Ezek az alkalmak közös imádságokkal, énekléssel, beszámolókkal és beszélgetésekkel zajlanak. Ez mind-mind a közösségünk javát szolgálja, hisz lelkiekben erősödünk.

Köszönjük László atyának az értünk és szándékainkért havonta bemutatott szentmiséket.

A plébániai alkalmakon rendszerint részt veszünk – biztosítjuk az imádságos hátteret. Az adventi reggelik elkészítését egy héten át végeztük.

A szentségimádásokon közösen imádkozunk.

Kétszer voltunk zárandokúton. Először május 7-én **Péli-föld-szentkereszt**en, ahol gazdag program várt bennünket. Meggyóntunk, tiszta szívvel és lélekkel - hálát adva a Szűzanyának - vettünk részt a szabadtéri szertartásokon. Ez a nap a segítő Szűz Mária közelében csodálatos volt. Nagy élmény volt az egyházi ünnepekre népviseletbe öltöztetett babák kiállítása, amely nagyon szép és maradandó emlék marad.

A második zárandokutunk **Petőfiszállás-Pálosszentkúton** volt szeptember 3-án. Itt ünnepeltük meg a Kisasszony-napi búcsút. Az Élő Szigeti korábbi beszámolót kiegészítve László atya és Csaba atya közös szentmiséjével igen gazdag programon vettünk részt. Sok imával és élményekkel feltöltődve, a kegyhely csodájával lelkünkben az ott látottakért hálát adtunk a jó Istennek és a Szűzanyának.

Még sok ilyen élményt szeretnénk a Szűzanya és az Isten közelében, hogy kegyelmükben továbbra is részesüljünk - akár örömben, akár szomorúságban vagy megpróbáltatásban.

Pénzügyi beszámoló:

Bevételeink:	Előző évi maradvány	52486.-Ft
	2016. évi önkéntes hozzájárulás	142190.-Ft
	Bevételek összesen:	194676.-Ft

Kiadások:

Jótekonysági kiadás	10000.-Ft	(cserkészek támogatása)
Egyéb kiadás	136196.-Ft	(zarándokutak, ajándékok)
Kiadások összesen:	146196.-Ft	

2016. évi maradvány 48480.-Ft

Maradványunkat az előző évekhez hasonlóan zárandokutakra szeretnénk elkölteni, hogy imáinkkal még jobban szolgálhassuk Istenet.

Szendrő Péterné társ.vez.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:	Berek Júlia Anna	
Elhunytak:	Árpási Ferencné, Adamcsa Mária	86 éves
	Ónódi Lászlóné, Szabó-Rácz Erzsébet	87 éves
	Bagi Ferencné, Bölöni Erzsébet	71 éves
	Niegreis István	65 éves

Hirdetések, programjaink

Február:

- 25 Szombat Nyugdijas farsang 15 órakor
- 26. Vasárnap Gyűjtés a katolikus iskolák javára
Ifjúsági mise este 6 órakor
Könyörgőnap a világ éhezéiért
- 28. Kedd Képviselőtestületi ülés 19 órakor

Március:

- 01 Szerda Hamvazószerda
- 03. Péntek 17:30 Keresztút: Karitás
- 05. Vasárnap Szent Anna könnyei szentmise 11 órakor
14:30 Keresztút a kálvárián
- 10. Péntek 17:30 Keresztút: Bémálkozók
- 12. Vasárnap 14:30 Keresztút a kálvárián
- 13. Hétfő Pápválasztási évforduló
- 14. Kedd Imaóra 18 órakor

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó:	Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2017. március
X/3. szám

Plébániai lelki délután - Krisztus keresztségének üzenete

Török Csaba atyát hívtuk jubileumi évünkben segítségül egy kis húsvétváro elmélyülésre, március 18-án.

Nagybőjtben többen elmélkedünk Krisztus keresztségéről, mert nekünk, akik Jézushoz szeretnénk kapcsolni életünket, a keresztfogadás, megértése ugyanúgy nehéz, mint az apostoli korban – olvassuk csak el az I. Korintusi levél elejét. Az értetlenség, a széthúzás, pártoskodás napjainkban ugyanúgy megtapasztalható a hívők között is, mint 2000 éve – kezdte elmélkedését Csaba atya, az Esztergomi Hittudomány Főiskola tanára.

Jézus az Eucharishtiában az **egységet** akarta megvalósítani. Az egy kenyérben részesülők – az Egyház tagjai – szakadása, pártoskodása az igazi botrány. Az egység kenyere és bora húsvéti szentség: a szenvedést, a Golgotát és a feltámadást egyben kell látni – ez hitünk titka. Emmanuel – velünk az Isten – Krisztusban emberként közénk testesült, aki másokért él/hal, nem önmagáért. Krisztus értem szenved, nem helyettem, de pont ezért én tudom a saját, felvállalt, elfogadott szenvedéssel kiegészíteni az Övét. (Kol 1,24) A sok-sok búzaszem együtt őrletik meg az egység kenyérének lisztjéhez, szőlőszemek sokasága adja az egység borát. Ezen egységet nemcsak hirdetni, de megélnünk kell!

A nagybőjti út belső út – és egyéni út. Először belső megoszlásainkat kell felszámolnunk, belső egységet, harmóniát kell megvalósítanunk. Önzésünk legyőzése, a másokra figyelmünk talán az első lépés ehhez. Az irgalom belehelyezkedés, együtt érző odahajlás más helyzetébe. A harmónia keresése és megvalósítása feladatunk az érzelem-értelem, ég-föld, elmélet-gyakorlat, magánélet-közélet vonatkozásában. Az Eucharisztia és a keresztfogadás vezet a szavaink és tetteink egységéhez. A nagycsütörtöki lábmosás a szolgáló szeretet közösségét jelenti.

A keresztfogadás **élet fája**. Az éden-béli életfa ősbűnnel elzárult az ember elől, mert Ádám és Éva a **jó és rossz tudás fáját** választotta. Az élet fája (maga az élet, a boldogság) hódítással, erőszakkal nem elérhető, nem visszaszerezhető, az az Isten ingyenes ajándéka.

Az Egyház születési helye a keresztfogadás, ahol a katona lándzsája nyomán Jézus oldalából az élet vize fakad. Jézus, a második Ádám feláldozta magát, így a keresztfogadás a szeretetet és hűség jele. Az első Ádám engedetlenségére a második Ádám válaszolt: a Fiú szenvedésből engedelmisséget tanult (Zsid 5,8). Krisztus halála megölte a halált: „Bízatom, én legyőztem a világot.” (Jn 16,33). Aki hisz, már átment a halálon – ez a mi **biztos reményünk**! Ki szakíthat el Krisztus szeretetétől? Nincs hiábavaló keresztfogadás...

A sok fontos gondolat után - csak kapkodtuk a fejünket - Csaba atya keresztfogadást vezetett, majd gyónási lehetőségre is sor került. Az esti, a lelki délutánt lezáró szentmisében a szamaritai asszony jelenete kapcsán láthattuk, hogy az irgalmas Jézus megkeresi, ami elveszett, azokhoz jött, azokhoz szól, akik keresik Őt nyitott szívvel.

Mi is **találkozni akarunk Azzal, Akire vágyakozunk**. Köszönjük Csaba atya iránytatását, tanítását!

Nyitrai László

Közeledik a szokásos nagybőjti triduum ideje

Az idei évben **Polgári László görög katolikus áldozópap** tartja templomunkban a triduumot: kedvesinálónak ismerkedjünk egy kicsit meg vele és gondolataival, amelyeket velünk is szeretne megosztani!

Polgári László a gimnáziumot városunkban, Esztergomban, a ferenceseknél végezte el. A nyári szünetekben a miskolci kórházban dolgozott, ahol hivatása szempontjából fontos felismerésre jutott: ahol az orvosok már nem tudnak segíteni, ott egy papnak még mindig van mondanivalója.

Már ötödéves teológus hallgató volt, amikor motorbalesetben elvesztette a 28 éves bátyját, és haza kellett mennie segíteni befejezni az elkezdett házat. Közben megtalálta leendő feleségét is. Káplánként is folyamatosan építkezett, nem csak az épületekre, hanem a lelki közösségekre is nagy gondja volt.

Papi életének leghosszabb időszakát Nyíregyházán és Máriapóson töltötte. Kapcsolatba került a Cursillóval, majd később a Háló mozgalommal, s rajtuk keresztül a Kárpát-medence katolikus kisközösségeivel. A mozgalmas évek után egy kis falusi élet következett, majd három éve jött a mostani állomáshely, Győr, amely nem egy hagyományos egyházközséget jelent, hisz itt hozzá tartozik Szombathely, Sopron, Tata, Pannonhalma, és a körülöttük lévő területen élő görögkatolikusok lelki gondozása is.

A triduumi beszédek kiindulópontja a Miatyánk lesz. A mai felgyorsult világban az ima az a tökesúly, amely segít, hogy ne boruljon föl életünk hajója a csapkodó hullámok között. Az ima újra és újra megmutatja számunkra a helyes irányt, a lényegét. A Miatyánk kezdőszavai nemcsak Istennel kapcsolnak össze, hanem az egyházzal, a hívek közösségével is. Szavai felemelik tekintetünket a Menny felé, tudatosítván, hogy oda tartozunk, hogy irányt ne tévesszünk. Ma, amikor olyan sokan élnek Isten nélkül, talán mindennél fontosabb megvallanunk Őt: az Ő léte a mi létünk alapja. Istennek van neve, személyes kapcsolatba léphetünk vele. Nevét őszinte, hiteles beszéddel és tettekkel tudjuk megszentelni.

A nagybőjti időszakban különösen is szánjunk időt az imára – és ahogy a tanítványok kérték annak idején Jézust, hogy tanítsa őket imádkozni, **jöjjünk mi is minél többen el a lelkigyakorlatos beszédekre, hogy tanuljunk egyre jobban imádkozni!**

Farkas Edit

IN MEMORIAM

Kohl Sándorné Éva, Éva néni, Évike március 5-én elment közülünk. Halálának híre mindenkit megdöbbentett, pedig tudtuk jól, hogy bármikor bekövetkezhet ez az elválás. Nagy úrt hagyott maga után, hisz bárhol megfordult, nyomot, emléket hagyott. Első találkozásom Évával a plébánia területén 26 évvel ezelőtt működését kezdő katolikus iskola megnyitásakor volt.

Kollégák lettünk, majd jó barátok. Éva, az akkor még Rudnay Sándor nevét viselő iskola alapító tagjaként kapta meg az első itt kezdő 1.a osztály vezetését. Osztályfőnökként mosolyával, halk, kedves szavával mindenki szívét megérintette. Gyermekek és felnőttek egyaránt szerették őt.

Következetes, türelmes, hittel teli nevelő munkájának és kiváló oktató munkájának gyümölcsei folyamatosan érnek be. Pedagógusok, mérnökök, igaz emberek váltak tanítványaiból. Ma már ők hozzák gyermekeiket beírni az iskola első osztályába.

Éva a plébánia képviselő testületének is tevékeny tagja volt sokáig. Sok éven át hétről hétre gyönyörködhattunk virágkompozícióiban, melyekkel az oltárt, a templomot díszítette. A korábbi években jól működő padovai testvérkapcsolat egyik életetője volt.

Tíz évvel ezelőtt kezdődő betegsége több tevékenységének befejezését jelentette. Hosszú, sok megpróbáltatással, szenvedéssel járó állapotában is példaként állt előttünk. Soha nem panaszkodott. Türelmes volt, mindig bízott és volt ereje többször is újrakezdeni. Ehhez mindig biztos támasza férje volt. Megélhette kicsi unokája születését, sőt első lépéseit, szavait is. Élete a sok szenvedés ellenére is teljes egész volt, példát adott hitről és emberségről.

2016. március 22-én, a Mindszenty Iskola Mindszenty-emlékermet adott Évának, aki az iskolában töltött 25 év alatt mindig kiemelkedő, odaadó és példamutató oktató-nevelő tevékenységet végzett. Ezzel együtt az iskola tantestülete egyhangúlag **ÖRÖKÖS TANÍTÓNK** tiszteletbeli címet adományozza számára, és megbízta, hogy továbbra is segítse a fiatal pedagógusok tanítói pályáját.

Az iskola színjátszói a napokban adták elő Exupéry: **A kisherceg** c. művét: Egy mese a barátságról, a türelemről, a szeretetről, az élet igazi fontos dolgairól és az elmúlásról. Ez a tisztalelkű, szöke kisfiú, a Kis Herceg, kézen fogva vezet minket az élet örök igazságain keresztül.

Igazgatónk az előadás megkezdése előtt a színdarabot drága kolléganőnk, Éva emlékének ajánlotta. A történettel párhuzamot vonva fejezte ki azt, hogy Éva is, mint a történet főszereplője, a legfényesebb csillagra költözött, és onnan, a Jóisten mellett, tovább vigyáz iskolánkra.

Hálát adunk Istennek, hogy megismerhettük, hogy egy kicsit életének részei lehettünk. Isten veled Éva!

Korompai Gáborné

*a Mindszenty József Katolikus Általános
Iskola tantestülete nevében*

Kalász István atya

Kedves István atya!

Egészen fiatal koromban ismertelek meg. Amikor szerveztük az ifjúsági táborot, te is küldtél néhány fiatalot. Eljöttél a közös szentmisére is, és már akkor feltűnt nekem, hogy milyen áhitattal veszel részt rajta. Aztán egy jó ideig nem találkoztunk, majd 1993-ban újra összehozott bennünket a sors. Odakerültem Visegrádra, mint postavezető, és mivel Dorogról messze volt bejárnom, ezért ott kaptam szolgálati lakást is. Így minden este átmentem a templomba, beültem az utolsó padba, és hallgattam a prédikációt. Sokat épültem rajta. Amikor idő engedte a mise után még kicsit beszélgettünk is.

Az egyik ilyen beszélgetés alkalmával mondtam Neked, hogy jelentkeztem a szemináriumban. Látszott rajtad, hogy örültél neki. Az imádságaidat is felajánlottad. A szemináriumban újra találkoztunk, hiszen te rendszeres gyóntató voltál. Minden pénteken, akár esett akár fűjt, te jöttél, hogy lelki tanácsokat adj a kispapoknak.

Akkor is sokat beszélgettünk. Az egyik esztendőben nálad voltam tanúságot tenni a hivatásomról. Aztán a felszentelésemkor meghívtál, hogy újmisést mondjak Visegrádon és Kisorosoziban. Nagy élmény volt!

Majd következett nekem 3 év budapesti szolgálat. Ebben az időben megint nagyon ritkán találkoztunk. 2003-ban kaptam első plébánosi kinevezésemet Pilismarótra. Te adtad át nekem a hivatalt, és innentől kezdve – talán nyugodtan mondhatom – barátok lettünk. Mindenben számíthattam rád a kezdeti nehézségekben, kísérted a plébánosi életemet. Te lettél a lelkiatyám, a gyóntatóm. Nagyon sok nehézségen segítettél át az évek alatt. Aztán átkerültem Esztergomba, a Kerek templomba. Itt is te adtad át a hivatalt nekem.

Továbbra is kísérted az életemet. Gyakran bejöttél, hogy beszéljünk egy jó kávé mellett. Időnként egy-egy ügyben aztán már te is tanácsot kértél tőlem. Ez nagy kitüntetés volt számomra! 2016-ban átadtad nekem az esperesi feladatokat. Azt mondtad, hogy engem szeretnél utódodnak látni. Ez jól esett nekem. Ott voltam tavaly az aranymiséden, ahol jó volt látni, hogy mennyire szeretnek téged a plébániád hívei. Ugyanezt éreztem, amikor októberben a bérmálási szentmisén vettem részt nálad.

Utoljára pedig február végén, nem sokkal a haláloed előtt találkoztunk. Hoztad a számadást és a 2017-es év költségvetését. Fáradtnak láttalak. De ez kicsit természetes volt nálad, mert mindig nagyon sokat dolgoztál. A feladataidat nagy szeretettel és alázattal végezted. Sokszor mondtad: „Azért vagyunk, hogy az embereket szolgáljuk!” Te most megpihentél. Isten hazahívott. Elmondhatod Szent Pállal együtt: „A jó harcot megharcoltam, a hitet megtartottam, készen vár rám az örök élet koronája.” Kérlek, nézz le onnan fentről ránk, könyörögj ezért az esperesi kerületért, a hívekért, a papokért! És könyörögj egy kicsit értem is, hogy hozzád hasonlóan tudjak én is olyan jó pásztor lenni, mint amilyen te voltál.

Nyugodj békében!

László atya

Kalász István atya közel 50 évig szolgálta hűséggel a visegrádi és kisoroszi híveket. Temetési szentmiséje március 19-én volt a Bazilikában. Hívek sokasága jött el végső búcsút venni szeretett esperes plébánosuktól. (Szerk.)

Isten a szépség, Isten a jó...

Imaóráink gondolatai egyházközségünkben csak kevesekhez jutnak el, talán a Mária Rádió segítségével párszáz „éjjeli bagolyhoz”... Akik viszont „ráharaptak”, igyekeznek mindig jelen lenni, mert rendszeresen kapnak valamit. Jézus jelenlétében az Ő dolgairól gondolkodni, együtt imádkozni, énekelni, érzelmekre is ható szép szövegeket/verseket hallani igényes előadásban felemelő élmény – jönnek hozzám az estek végén a jelenlévők... Most – legalább újságunk olvasóihoz – egy kis ízelítő, egyik imaóránk bevezető gondolataiból:

Februári imaóránkon a szépségről gondolkodunk, még-hozzá abban a vonatkozásban, hogy a világban, környezetünkben, testvéreinkben, életünkben felismert szépség hogyan kapcsol Istenhez.

„Amikor a szépségről gondolkodom és a szépségben gyönyörködöm, akkor az a kontemplatív és a misztikus spiritualitásnak felel meg. Azt szemlélem, ami van. Hagyom, hogy megérintsen a szépség, amellyel a természetben, a művészetben, az emberekben találkozom. Befogadom a szépet, amely elém tárul. S benne megsejtem Isten összességét, amelyről a misztikusok írnak. Szemlélem a szépséget, és érzem, mennyire jól tesz, milyen gyógyítóan hat. A szép, amelyet csodálok, amelynek engedem, hogy megérintsen, érintkezésbe hoz saját szépségemmel, a lelkem mélyén rejlő szépséggel” - vallja Anselm Grün, aki német bencés szerzetes, népszerű író, a mai imaóra ötletét, alap gondolatát is egyik könyve adta.

A szépség elvont fogalom, de mióta ember az ember, a szépséget felismeri, gyönyörködik benne, azután megpróbálja

értelmezni, megfogalmazni. Filozófusok, teológusok, tudósok, művészek sokasága foglalkozott és foglalkozik ezzel.

Aqinói Szent Tamás azt mondja:

A szép az, aminek látása gyönyörködtet.

Simon Weil szerint:

A szépben Jézus gyöngéd mosolyával találkozunk.

Sok helyről idézhetnénk, még fogok is – de e két rövid kijelentés mentén gondolkodunk ma este.

A szépet, ami kívülről jön hozzánk, nem csak szemléljük, csodáljuk, mi magunk is létre tudunk hozni szépséget a tárgyi világban is és a művészet, a szellem vonatkozásában is. A szépség gyógyító erejű lelkünk számára, a lélek menedéke, ahol a lélek az élet nyugtalansága miatt megpihenhet. Meg is érkeztünk Szent Ágostonhoz, aki azt mondja: Nyugtalan a mi szívünk, míg meg nem nyugszik Tebenned. Igen, mert Isten ott van a lelkünk mélyén. Isten szépnek teremtette az embert, ezt az össziséget belénk ültette, ezért vágyakozunk utána, hogy ezt megtaláljuk. És minden szépség – belül-kívül – ezt az össziséget, Istent jeleníti meg számunkra.

Még egy fontos gondolat/idézet Anselm Grün-től: „Némelyek számára, akiknek egyébként problémájuk van az egyházzal vagy a keresztény hittel, a szép az a hely, ahol megtapasztalják Istent, vagy legalábbis nyitottak a nyomra, amelyet Isten hagyott a világban. Így ma a mi szekularizált világunkban a szép az a hely, ahol beszélni tudunk a hitről és hitetlenségről. Sokak számára lehet ez a spiritualitáshoz vezető világi út.”

Igen, lehet, hogy sokak számára a szépség demonstrálja legjobban Isten létét, ez a kulcs az Isten elől elzárkózó ajtóhoz. Mert a szépség után mindenki vágyakozik, a maga módján keresi is...

Ny. L.

✳

Amikor arra készültem, hogy meghallgatom a februári imaórát, elgondolkodtam. Nekem mi a szép? Abban a pillanatban megrohant édesanyám emléke. Nemcsak csodálatos haja, mosolya, hanem a fehéren ragyogó terítői, az egyszerűséget eltakaró virágai, a szépséges húsvéti kalácsai, a szerető gondoskodása, és az a tavaszi csokor, amelyet kertjének virágaiból – nefelejcs, szírvirág, mirtusz – kötött fiam születésnapjára. „A szép az Istenélmény helye...” A szépség olyan jellemzője a személyeknek, tárgyakkal vagy elképzeléseknek, amely miatt a pusztta megfigyelés során örömet tapasztalhatunk. A világ a maga szépségében Isten képmása. Az átlagember nem keresi, hanem rácsodálkozik a szépre.

Mielőtt a szépség témájával foglalkozott volna a februári imaóra, a 80 éves plébániánkért Laci vezetésével a hívők együtt imádkoztak. Ezt követve a szépség fogalmát kívánta megközelíteni Nyitrai László, ebben Anselm Grün, Platon, Kant, Dosztojevszkij és nem utolsó sorban Szent Ágoston volt segítségére. Összeállításában két fontos gondolat köré fűzte mondandóját. „A szép az, aminek látása gyönyörködtet.” (Aqinói Szent Tamás) és „A szépben Jézus mosolyával találkozunk” (Simon Weil).

Majd Szent Ágoston imájában a jelenlévők együtt fohászoltak a Jó Istenhez, hogy a szeretet tüze mindörökké lángoljon életünkben, hiszen ez a belülről fakadó szépségünk.

Assisi Ferenc: Naphimnuszát plébánosunk olvasta fel, majd a Napfivér, Holdnővér betétdala a teremtés szépségét hangsúlyozta. Zsófi és Anita két szép tavaszi verssel szintén a teremtett világ szépségéről szolt.

Ölbey Irén: Tavaszi séta című versében így szólított meg bennünket: „Jöjj, sétáljunk, egyet szemléljük Istent a tavaszban,” Tanka János pedig ezt írja:

*„Köszönöm neked ezt a percet,
én Istenem, hogy víg vagyok,
hogy hó olvad a lágy barázdán,
a mogyoró is bomlik sárgán,”*

Majd közösen énekelték a hála dalát: „Isten a szépség, Isten a jó, Isten a mélység, Isten a szó...” Ezután egy olyan blokk következett, amely az emberrel foglalkozott. Termetével, arcával, korával. Sík Sándor: Ének egy rút arcról, borzongató élmény volt Sándor tolmácsolásában. Mi minden csúfította el azt az arcot, amelyet a költő megpillantott!

*„Hány durva kéznek hány ökölcsapása
Szaggatta szét e boldogtalan arcon
Az Isten arca mását,
Míg ennyi vadság, ennyi gyűlölet
És ennyi sárga undor ülte meg!
Rettenő lajstrom ez az arc:
Annyi embernek annyi bűneit
Kiáltja ég felé!”*

A költő nyújtotta segítő jobbját, de a bűneitől rút arc a tömegben eltűnt.

Pajor András: A test című verse arról szolt, hogy az öreg test, a nem ideális asszonyi test is lehet szép. Tünde átélte értelmezése meghatott.

Vörös Éva: Ima az arcomért, összetett gondolatai több síkon mozogtak. „Belülré nézek, s Uram, a Te tekinteted tükrében keresem magam.” Nem a smink mögé bújt arcot szeretné látni. Az író megköszöni az arcának minden változását, a szeretteinek az arcát, a feletteseinek az arcát. Leginkább azzal szeretne szembesülni, hogy Isten szeretete látható rajta.

„Engedd, hogy engedjem megtörténni az emberlét csodáját, azt, amikor vonásaimon felfénylik jelenléted. Végére is évezredek visszhangozzák elképzelésetek rólunk, rólam: „Teremté tehát Isten az embert az képére, Isten képére teremté őt.”

Laci az „Amikor öreg leszek” -ben azonosult az írással. Bátran szeretné vállalni ráncait: a nevetéstől, a mosolytól, a derűtől, a jóságtól, a gondoktól, ha az élete az arcán lenne, barázdáiban a tréfa bujkálna, nem bálná. Szeretné, ha az arcára tekintő ezt mondaná: „ez egy szép táj./ - ez egy ember.”

A keresztény ember optimizmusa és reménye szólalt meg az utolsó dalban, amely a szép holnapról szolt, majd Túrmezei Erzsébet gyönyörű versében: Szent forrás tövén. „Szent forrás tövére ültetett, oly jó lenni mindig élő fának!” Kezdte a vers olvasását Zsuzsa. Az életnek örülő, vidám fa rájön arra, hogy „... a forrás Jézus... Ő! / Övé itt minden élet és erő.”

Ezután a közös imában az az óhaj fogalmazódott meg, hogy Isten fényének hordozói lehessünk. A szentségbetétel után pedig felhangzott egy kedves vers a hóvirágról. Dömötör Ilona sorai adjanak nekünk is reményt: „Van Isten. Lesz tavasz.”

Pazsiczy Mariann

Imaóráink visszahallgathatók honlapunkon (teljes elhangzott anyag), ill. december óta a Mária Rádió archívumában is (40 percre vágott verzió). Szerk.

Senior imaklubunk februári vendége Tamás Gábor ferences atya volt. A Vértesben készített fotóinak vetítése során bemutatta Isten szépségét a természetben keresztül. Erdei magányában jött rá, milyen hálás azért, hogy ott lehet, és hogy a világban mindennek helye van.

Néha úgy gondoljuk, hogy bizonyos dolgok (legyen az egy kidőlt fa, vagy akár eldobott szemét) nem odavalók, de rá kell jönnünk arra, hogy nem kell mindent nekünk átalakítani, a dolgok irányítását olykor alázattal el kell engednünk.

A különböző évszakokban készült képeken megtapasztalhattuk a változást, de a változékonyság mellett az állandóságot és a megújulást is. Elgondolkodhatunk azon, hogy zajos, rohanó életünk során többször kellene a természetben nekünk is a szépséget, az Úr közelségét és szeretetét észrevenni.

Dr. Kovács Judit

Márciusi találkozásunkkor a plébános atyának már korábban írásban leadott kérdéseink megválaszolásának második részére került sor. Ugyanolyan érdeklődéssel és kíváncsisággal vártuk a tájékoztatást, mint az előző alkalommal. Igen hasznos, érdekes összejöveteleink tovább folytatódik László atyával az őszi félévben. Szerk.

Nyugdíjas közösségünk farsangja

Február 25-én kedves közösségünk összegyűlt egy kis farsangi mulatságra. Már az előtte lévő találkozásunkkor megbeszéltük, hogy az idén nem öltözünk be jelmezbe. Házi feladatként mindenki készült valamivel: ki mesével, ki énekel, ki imádsággal, ki pedig vicc-csokorral. Hogy jó kedvünk legyen, felbontottunk egy pezsgőt meg egy üveg bort, és a megszokott zsíros kenyér és a sok-sok sütemény mellett szórakoztunk. Sorban előadta mindenki azt, amivel készült.

Rendkívül ötletes dolgok kerültek elő. Meglepetésként Annika és Erzsike előadták Vörösmarty Mihály: Petike című versére készült darabot. Nagy sikere volt. Jankovich Ferenc: Egyszeri-kétszeri fánk meséjét Emmike mondta el, ami szintén nagyon kedves történet volt. Ilonka imádsággal készült. Annika és Bernike operettet énekelte. Én Hofi Gézáttól idéztem egy történetet. Ancika - ugyanis több Anna és Erzsébet van a csoportunkban - elénekelte nekünk a Száz forintnak ötven a fele című dalt, amit azonnal díjaztunk, ugyanis egy ötven forintos is volt ajándéknak becsomagolva. Ezután Marika és én sok-sok viccet mondtunk el, no nem fejből, hanem könyvből. A műsor végén mindenki leadta a szavazatát, amely alapján apró és ötletes díjakat osztottunk ki. Összejöveteleinket László atya is meglátogatta.

Rendkívül sokat nevtünk, és jól szórakoztunk. Jövőre is szeretnénk folytatni! Már véget ért a farsang, vége a mulatságoknak és következik a felkészülés húsvétra.

Szendróné Erzsike

Karitás hír

Január 25-én a vízivárosi otthont látogatta meg karitás csoportunk. Mindig valamilyen kiemelkedő alkalomhoz kapcsolódik a találkozás. Most több idős ember ünnepelte 91-93. vagy 95. születésnapját. A gondozók szép versekkel és virággal, a karitásosok süteménnyel köszöntik az ünnepeltek. Jó nézni a lélekben még mindig üde idős embereket, akik szeretnek dalolni, viccelődni. Nagy ajándék volt számunkra, amikor Czerna Dánielné, a 92 éves Erzsike Vörösmartytól egy igen hosszú költeményt szavalt mély átéléssel. Tanulni lehet tőlük hitet, szeretet. Isten áldása legyen rajtuk!

Hetényi Ildikó

Felhívás!

Mint korábban már hirdettük, plébániánk jubileumi évében (80 éve vagyunk önálló plébánia) többféle dologgal, programmal szeretnénk ünnepelni. Az egyik szép esemény rohamosan közeledik, amihez **kérjük híveink segítségét.**

Április 27-én, csütörtökön az esti szentmisében ünnepeljük **templomszentelésünk 115. évfordulóját.** Ezen szentmisén koncelebrálnak a korábbi és jelenleg nálunk szolgáló illetve kiegészítő lelképásztorok, valamint esperes-kerületünk teljes papsága. A szentmise után kiállítás-megnyitóra kerül sor. A kiállítás anyagának összeállításához számítunk kedves Testvéreink segítségére!

Húsvétig kérjük és várjuk egyházközségünk egyes kezű mestereinek, (amatőr) művészeinek alkotásait: kézműves munkákat, kézimunkákat, hobby-tevékenység kiemelkedő produktumait, stb. Az alkotásokat feliratozzuk, és a kiállítás zárása után mindenkire visszajuttatjuk. Mutassuk meg rejtett kincseinket – talentumainkat –, amivel az Úr megajándékozott bennünket! Várjuk tehát az alkotásokat a plébániára húsvétig, hogy legyen pár napunk a kiállítás összerendezésére!

Az év végére tervezett kiadványunkhoz (**plébániánk 80 éves!**) pedig írásos/képi dokumentumokat kérünk, várunk szintén csak kölcsönbe a fénymásolás/szkennelés/fotózás idejére a plébániára. Ezen anyagok összegyűjtése folyamatos.

Erős Norbert, képviselőtestületünk tagja felajánlotta grafikai közreműködését újságunknak. A februári számhoz a gyertyaszentelő témát, most pedig a hamvazószerdát fogalmazta meg egyéni stílusában. Amatőr képzőművészünk két jelentősebb alkotása - két oltárkép: az iskola kápolnájában a 12 éves Jézus megtalálása a templomban, illetve Kalazanci Szent Józsefet ábrázoló képe a gödi szakmunkásképző kápolnájában. Tervezett kiállításunkra grafikai sorozattal készül. Kíváncsian várjuk.

Anyakönyvi adatok

Elhunytak:

Tárnai Jánosné, Ormos Éva	88 éves
Kandi Jánosné, Magyarovics Mária Valéria	76 éves
Bene Jánosné, Szurdi Mária	104 éves
Somogyi Lajosné, Farkas Márta	81 éves
Ormándy Imréné, Tóth Erzsébet	90 éves

Hirdetések, programjaink

Március:

26. Vasárnap Az elsőgyónók bemutatása a 9-es misében
14:30 Keresztút a kálvárián
Ifjúsági mise este 6 órakor
Tartós élelmiszergyűjtés befejezése
31. Péntek 17:30 Keresztút: bér málkózók

Április:

02. Vasárnap 14:30 Keresztút a kálvárián
Gyűjtés Szentföld javára
Triduum Polgári László atyával I. nap 18 óra
03. Hétfő Triduum Polgári László atyával II. nap 18 óra
04. Kedd Triduum Polgári László atyával III. nap 18 óra
07. Péntek 17:30 Keresztút: képviselőtestület
09. Vasárnap Állóképes keresztút & barkaszentelés a 9 órai szentmisében
14:30 Keresztút a kálvárián
Passió a 18 órai szentmisében
11. Kedd 15:30 Keresztút a Pléhrisztushoz
13. Nagycsütörtök Zsolozsma 9 órakor
Szentmise az utolsó vacsora emlékére 18 órakor
Virrasztás 21 órától
14. Nagypéntek Zsolozsma 9 órakor
Nagypénteki szertartás 18 órakor
Virrasztás 20 órakor
15. Nagyszombat Zsolozsma 9 órakor
a szent sír látogatása: 10-12 és 16-19 óráig
Feltámadási vigília 19 órakor
16. Húsvétvasárnap húsvéti körmenet és tojáskeresés:
délelőtt 9 óra
18. Kedd Képviselőtestületi ülés 19 órakor
19. Szerda Imaóra 18 órakor az elsőáldozók közreműködésével
22. Szombat Hálaadás a tűzoltókért, mentősökért, rendőrökért
10 órakor
27. Csütörtök Templomszentelési évforduló, szentmise 18 óra
Kiállítás plébániánk 80. évfordulója alkalmából

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2017. május
X/5. szám

Egyházközségünk, plébániánk közössége a jubileumi esztendőben különféle programokkal ünnepel, emlékezik, hálát ad. És reményünkben megerősödvé bizalommal tekintünk a jövőbe. A Gondviselés eddig megtartott bennünket, mindaddig pásztorot is rendelt közénk a Legfőbb Pásztor. Közösségünk felelősségteljes tagjai igyekeznek ezt a „lendületet” meglovagolni, és a saját helyükön hatékonyan szolgálni, építeni és építkezni. És ünnepelni!

Mert ünnepeink megtörik a hétköznapi ritmusát, és alkalmunk nyílik felfelé tekinteni. QUAE SURSUM SUNT QUAE RITE (Az odafent valókat keressétek) olvassuk a Bazilika dunai homlokzatán. Igyekezünk ezt komolyan venni...

„Szép ünnepre keltünk, boldog szívünk, lelkünk”

A 2017-es év egyházközségünk életében ünnepi: nyolcvan évvel ezelőtt, 1937 januárjában lettünk önálló plébánia. Templomunk felszentelésére pedig 115 évvel ezelőtt került sor. Ezekre az évfordulókra emlékeztünk 2017. április 27-én - ünnepi szentmise keretében. Meghívtuk a templomban szolgáló korábbi plébánosokat, káplánokat és az esperesi kerület papjait. A szentmise főcelebránsa Dr. Székely János püspök atya volt, a homíliát Dr. Kiss-Rigó László püspök atya mondta.

A harangszót követően a főbejáraton vonult be a papság a főhéher ruhás, legalább 20 ministráns vezetésével. Az ifjúsági- és a felnőtt énekkar, a tömjénfűst, a virágdíszek mind-mind emelték a lélekben ünneplő hívők örömét.

A vendégeket kedves verssel köszöntötte a Mindszenty iskola két diákja, majd Nyitrai László képviselőtestületi elnök következett. *Köszöntő szavait alább olvashatjuk.*

A prédikációt mondó Dr. Kiss-Rigó László püspök atya a leghosszabb időt töltötte a plébániánkon, huszonegy évet: 1985-től káplán, majd 1997-től plébános volt, és megalapítója a Mindszenty József Katolikus Általános Iskolának. 2006 óta Szeged-Csanádi megyéspüspök.

Homíliáját – az e napra választott evangéliumhoz kapcsolódva – Zakeus és Jézus találkozásával kezdte. Zakeus fővámszedő, gazdag, ügyeskedő, nem egészen egyenes ember volt. De amikor Jézus Jerikó városába ment, mindenképpen szerette volna látni. Ezért a tömeg és alacsony termete miatt felmászott egy út menti fügefára. Jézus ekkor ránézett és az összesereglett emberek döbbenetére azt mondta: Gyere le, ma hozzád megyek! Jézus és Zakeus találkozása örömet hozott: ez az ember megváltozik, jövője lett. Jézus nem ledorongolja, hogy pl. korrupt, vagy nem láttunk a zsinagógában, hanem tudja, hogy van Zakeusban valami jó – ilyen emberekért jött a földre. Reményik Sándor sorai nagyon illenek ide: „Boldog, aki elhagyja fegyverét, s rábizza magát a győzedelmes kezére.”

Jézus küldetést ad mindnyájunknak. Mi is a mi küldetésünk? Nem láttuk Őt, de hiszünk benne, s az Ő örömét kell hirdetnünk! Miért jó nekem, ha valami jót teszek? Jézus ígérete szerint, ha bárki Érte, az evangéliumért valami áldozatot hoz, százszor annyit kap vissza már itt a földön és majd az örök életet. Sokszor vesztesek vagyunk, jó lenne valami sikerélmény.

De ne feledjük Jézus szavait: lehetünk vesztesek, a végső győzelemben a győztesek oldalán állunk. A püspök atya nem tagadta meg önmagát, és ide kapcsolódva a futball világából is hozott példát. Az EB-n a portugál-magyar meccs előtt Lyonban egy kisebb társasággal a magyarokért imádkoztak, mikor is az egyik újságíró azt a kérdést tette fel neki: Hogy van az, hogy a magyarok itt, a portugálok egy másik templomban imádkoznak a saját győzelmükért? Kiss-Rigó püspök atya a csalfinta kérdésre azt válaszolta, hogy ők nem a győzelemért főhászokdalt, hanem a jó élményért, hiszen a hívő emberek már a végső győztesek, ha Jézusért kiáltanak.

A püspök atya hangsúlyozta, hogy ma a közösség ünnepe van. Hogy itt tartunk az az itt szolgált/szolgáló atyák és hívek együttműködésének eredménye. Ha valamit szívvel-lélekkel csinálunk – Jézus szavai szerint: Atyám fog dicsérni benneteket. Adjon Isten erőt a tanúságtételekre! – fejezte be homíliáját egykori plébánosunk.

Igazi öröm volt látni, hogy az ünnepi szentmisén nagyon sokan együtt voltunk, együtt imádkoztunk. Erre az ünnepi alkalomra jól illik Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek atya gondolata, amit egyik korában nálunk tett látogatásán emlékkönyvünkbe írt: „Krisztus él! Neki semmi sem lehetetlen: 50, 100 vagy ezer év után is képes megerősíteni, megtartani, megújítani közösségeket. Ő adjon erőt, testi-lelki újjászületést a Szent Anna Plébánia egész közösségének.”

A szép este erre az alkalomra rendezett kiállítás megtekintésével zárult. Elcsodálkozhattunk azon, hogy egyházközségünk hívei között mennyi tehetség van. A „művészek” munkáiban gyönyörködni nagy élmény volt!

Recska Valéria

Köszöntés – április 27-i jubileumi szentmisénkben

Kedves László és János püspök atyák, kedves plébános atyák, tisztelt Polgármesterasszony, kedves velünk ünneplő testvérek!

Egyházközségünk hívei nevében nagy szeretettel köszöntök mindenkit, aki elfogadta meghívásunkat és hálaadásunkban most velünk van. Öröm és hálaadás hozott össze bennünket ma este, mert van oka az örömnak, és ez mindenképpen a hála érzését kelti bennünk.

115 éve, ezen a napon szentelték fel templomunkat, amit jóval korábban, 1828 májusában kezdtek el építeni, mert az akkori egyházi előjárók felismerték a gyarapodó déli városrész híveinek jogos igényét.

De hát a templom, az Isten háza a benne élő, működő közösségek, hitüket megvalló, megélő emberek nélkül nem sokat ér. Isten hajléka itt nem csak kövekből épült, hanem az itt élők lelkében is. Így 1937. január elsejével a filiából plébániai rangra emelkedett közösségünk. Bár gyönyörű a templomunk, - ami reményeink szerint 2020-ra talán kívül/belül még meg is újul -, úgy gondolom, az Úrnak jobban tetszik a lelkekben épülő hajlék.

Plébániánk 80 évéből én csak az elmúlt 30 évet láttam, - talán a legutóbbi 10-et kicsit közelebről is. Úgy érzem, - a hullámzásokat, átmeneti visszaeséseket is beleszámítva - van okunk a reményre, öröme. Mert kedves püspök atyák: egykori plébánosaink, - kedves most itt jelen lévő atyák, meg akik akadályoztatásuk, más elfoglaltságuk miatt most nem lehetnek velünk, vagy már fentről szurkolnak nekünk -

mindannyiutoknak, minden itt szolgáló vagy csak kisegítő atyának köszönhető, hogy most egy élő plébánián dicsőíthetjük az Istent. És hálát adunk azért a sok-sok elkötelezett hívő testvérünkért is, akik a múltban vagy a jelenben magukénak érezték, ill. érzik a Szent Anna kerek templomot, ezt a közösséget és tanúságot tesznek az élő Istenről, a bennük működő Szentlélekről.

Jézus nevében jöttünk ma össze örülni, hálát adni, ünnepegni, hogy az atyák felszentelt kezei által megjelenített Krisztus testében, az egy kenyér közösségében és kegyelmében részesedhessünk. És hogy kérjük az áldást az elkövetkezendő évekre, évtizedekre, hogy majd utódaink értünk is hálát adhassanak, és hogy ez a plébánia mindig élő közösségként építse Isten országát!

Isten hozott mindenkit jubileumi ünnepünkön!

Nyitrai László

Jubileumi kiállításunk

Már a jubileumi év ötletekor eszembe jutott, hogy nem megszakítva a kiállítások hagyományát, most is kellene valami szép, a jubileumi évhez köthető kiállítást rendezni. Az első gondolatom az volt, hogy a templomról, ill. a plébániáról valami régi fotókból összeállított dolog lenne jó, de aztán, mint valami villám hasított belém a gondolat, hogy milyen sok ügyes kezű embert ismertem meg itt az elmúlt 9 évben. Mi lenne, ha az ő alkotásaikból készülne el egy igen értékes bemutató?

A gondolatot tett követte. Megszólítottunk olyan helyi művész embereket, akikről tudtuk, hogy valamiben kiemelkednek. Arra kértük őket, hogy húsvétvasárnap estig hozzák be az alkotásaikat. Kicsit megijedtem, mert a megadott határidőre csak egy-két tárgy érkezett. De az utolsó három napban csak úgy özönltek a szebbnél szebb alkotások. Végül már attól kellett félnünk, hogy nem tudunk majd mindent kiállítani. De szerencsére nem így lett. Három napig rendezgettük (néhány tárgyat többször is átpakolva), mire a végén azt mondtam, hogy ez az. Én erre gondoltam.

Aztán eljött a kiállítás megnyitásának a napja. Ünnepi szentmisével kezdtünk, amelyen 2 püspök és 8 pap koncelebrált. A szentmise végén elég szépen eleredt az eső, ami kicsit megnehezítette a tárlat megnyitását. Ugyanis az udvarra tervezünk az agapét és a kiállítás ismertetését, de sajnos ezt elmosta az eső. Ettől függetlenül sokan átjöttek a Mindszenty iskola aulájába, hogy megtekintsék mindazt, amit készítettünk. Ott szűkösködtünk az aula folyosóján, de aki látta, azt mondta: Megérte várni! Persze közben Kopányiné Mónika jóvoltából Szent Anna tortát is kaptunk, amelyet a jubileumi évfordulóra süttött - saját recept alapján.

A megnyitó után másfél hétig volt látogatható a kiállítás, igaz inkább csak hétvégenként. Akkor azonban nagyon sokan átjöttek a misék után, hogy gyönyörködhesseken benne. Voltak olyanok, akik többször is megnézték. Az egyik néni azt mondta: Nem tudunk betelni vele.

A másfél hét elteltével nagyon szomorúan kezdtünk neki a bontásnak. Sajnáltuk, hogy ilyen hamar vége lett. Azonban azt gondolom, hogy ez a közös munka talán kicsit közelebb vitt egymáshoz bennünket. Rádöbentünk, hogy mennyi értékes ember van közöttünk, akik a művészetükkel tudják megérinteni a lelkünket. És ez az élmény egy életre bennünk marad.

Szeretném megköszönni az alkotóknak, hogy rendelkezésünkre bocsátották féltve őrzött kincseiket, és azoknak is, akik megtekintették ezeket a munkákat. Külön szeretném megköszönni Nyitrai Lacinak és Izing Misinek, hogy segítségemre voltak a kiállítás kivitelezésében.

Biztos vagyok benne, hogy mindez nemcsak nekünk tett, hanem Istennek is.

László atya

Kiállítóink és alkotásaik:

Berényi Vilmosné	hímzés
Kiss Istvánné	hímzés
Klotz József	festmények
Szokmáry Pirooska	festmények
Kopányi Norbert	linómetszet, grafika, virágszőnyeg
Kopányiné Hindi Mónika	hímzés
Kopányi Mónika	ikon festmény
Kopányi Boglárka	főzőgyurma-szobor
Ányistik Lajos	kovácsmunkák
Nyitrai László	famunkák
Erős Norbert	festmények, grafikák
Horváth György	kovácsmunkák
Erdős Péter	famunkák, dísz tárgyak
Erdősné Rimely Klára	babák, gyöngyfűzés
Erdős Klára	bőrdíszművek, grafika
Czibuláné Csicsman Erzsébet	porcelán baba
Adorján Attila	fotók, festmények
Szendró Péterné	horgolás, hímzés
Adamikné Szendró Katalin	gyöngyfűzés, festmény, hímzés
Szendró Lilla	gyöngy- és szalagfűzés
Fekete Jánosné	festmény
Víg Lajosné	csuhé és papírmunkák
Gurin Béláné	vert csipke
Návrádi Adrienne	hímzés, szőnyegek, gyöngyfűzés
Ormándy Imréné	tiffany lámpák

A kiállítást ugyan lebontottuk, az alkotásokat visszajuttattuk tulajdonosaikhoz, de honlapunkon a képek megtekinthetők, és a jubileumi szentmisénk hangfelvétele is elérhető, szeretettel ajánljuk híveink figyelmébe! Szerk.

Erdős Péter újabb két gyönyörű alkotással gazdagította a templomot, ill. a plébániát, mindkettőt megcsodálhattuk a kiállításon is. A templomi keresztút mellé elkészült egy **előkészítő asztal**, a régi egyszerű bútordarab helyére egy mives alkotás került. Kerek formájával, cseresznyefa berakással szépen illeszkedik a süttői márvány „kehelyhez”. Érdemes megnézni közelebbről is, hiszen elfoglalta állandó helyét a templomban.

A másik alkotás a jubileumi évünkre készített **emlék-könyv**, ami valójában egy könyv alakú ládikó, amibe ezen évünk dokumentumait fogjuk gyűjteni. Péter ötlete volt, hogy a dokumentumok közé vegyünk fel egy „népszámlálási ívet”. Ez tulajdonképpen egy névsor lesz a 2017-es évről, az egyházközségünk tagjairól.

Ezzel kapcsolatban egy **felhívást teszünk közzé:**

Kérjük a templomba járó híveinket, hogy a kihelyezett íveken írják fel a **nevüket**, és ugyanazon soron **írják alá**, valamint az **életkort** is tüntessék fel. Semmi más adatot nem kérünk, csupán azt, hogy mindazok iratkozzanak fel – természetesen csak egy alkalommal – akik egyházközségünk tagjának gondolják/számítják magukat.

Mi magunk is kíváncsiak vagyunk, hogy hányan érzik magukénak közösségünket, és az utókor számára is érdekes lehet, hogy 2017-ben kik is voltak a szentannások. Hasonló feltételekkel természetesen a gyermeket is szeretnénk a listán látni. Kérjük ebben a szüleik segítségét!

Nyitrai László

„Mindenik embernek a lelkében dal van
és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét is szépenek.”

Az esztergomi Előhegyre látogattunk, Babits Mihályra emlékeztünk

Május másodikán **Senior imaklubunk** tagjaival meglátogattuk az Előhegyen lévő Babits villát. Útra készülve emlékeimben felidéződött, hogy még iskoláskorú gyermekemmel jártam ott, ennek bizony már 35 éve. Kicsit röstellem is, hogy azóta nem kerestük fel ezt a gyönyörű helyet. A ház bejáratáig aszfaltos úton kocsival is feljuthatunk, így korombeli „seniorok” is könnyen elérhetik a villát. Megérkezésünkkor leírhatatlan szépségű, páratlan kilátásban gyönyörködhettünk. Az előttünk elterülő város, a Bazilika, a Duna látványa lenyűgöző. Jó volt látni, hogy a házat ölelő kert milyen szépen gondozott.

A helyszínen Tóth Franciska tárlatvezető fogadott minket. A kort idéző bútorokkal szépen berendezett vendégszobában, az asztalokat körülülve hallgattuk Franciska Babits Mihályról és feleségéről, Török Sophie-ról szóló lenyűgöző, érdekes ismertetőjét. Felidézte Babits életét: az idilli környezet mellett a sok szenvedést átélt költőt, a tanár urat, esztergomi barátait, az Előhegyen írt költeményeit, levelezését, a hétköznapok történéseit és még sok-sok mindent megosztott velünk.

Szó esett Ádáz kutyáról, a kertről, a kikeltett kicsibékről, a sok neves vendégről, akiknek kézjegyeit a kinti autogram-falon láthattuk. Ugyanebben a helyiségben található az eredeti állapotában megőrzött - jelenleg is működőképességű cserépkályha. A művesen kidolgozott polcokon, az izlésesen elkészített lekvárok és befőttek sorakoztak, azt idézve, hogy Török Sophie is szívesen készített ilyen finomságokat.

A következőkben Babits Mihály dolgozószobáját láthattuk. Itt található íróasztala, írógépe, fotelje. A szoba szépségét emeli - a villát ért hányattatások ellenére is megmaradt - gyönyörűen festett falrészlet.

Kilépve az üvegezett teraszra, úgy helyezték el a színes üvegbetéteket, hogy azok a napjárásnak megfelelően, érdekes fényekkel világítják meg a környezetet. Itt hallottuk eredeti, korabeli felvételen Babits hangját. Ebben a rádióadásban figyelték fel rá, hogy a hangja kicsit „reszelős”. Sajnos nem sokkal utána derült ki súlyos gégebetegsége.

Vezetőnk nagyon sok emléket osztott meg velünk Babitsról. Ezekből egy-két lényegesebbet említenék:

- Baumgartner Alapítvány kurátoraként dolgozott sok éven át. E jelentőségteljes munkája során nagyon sok emberrel került kapcsolatba, állt levelezésben.
- A Nyugat első nemzedékéhez tartozott.
- A Jónás könyvét is Esztergomban írta.
- Szoros barátságot ápolt az esztergomi Einczinger családdal.
- Barátját, Kosztolányi Dezsőt halálos betegségében egyedül ő tudta megvigasztalni: „nem lehet hiábavaló ennyi szenvedés”.
- Még halála előtti napokban is műfordításain dolgozott.
- A mai napig működő Balassa Társaság egyik alapítója volt.
- 2016-ban, halálának 75-ik évfordulójára kiadták esztergomi verseit, esszéit.

A ház csigalépcsőjén felkapaszkodtunk Török Sophie parányi szobájába. A sok-sok korabeli apró dísz, bútor szép és szomorú emlékeket őriz.

A villa falait díszítő fényképek és képek, a sok-sok könyv, díszek az 1920-30-as évek hangulatát hűen tükrözik.

Végül egy kalandos úton fellelt korabeli filmben láttuk a Babits házaspárt és örökbe fogadott kislányukat, Babits Ildikót. De Márkus Emília, Móricz Zsigmond, Szabó Lőrinc és még sokan mások is szerepeltek. Még a Zeppelin budapesti /csepeli/ látogatását is élénk villantották Karinthy Friggyessel, aki 10 órai repülés után is túlradó lelkesedéssel dicsérte a Zeppelint.

Babits Dal az esztergomi bazilikáról című versének 4. versszakára sokáig tiltás alatt állt, nem jelenhetett meg. Ezt szeretném a Kedves Olvasónak most átadni, idézni, megtoldva az 5. versszakkal:

„De túl már a határ... Idegen katonák
s szuronyos szőlők szorítják a Dunát,
mely ma friss ér helyett zsibbasztó pántlika:
áldástalan nézi a hűs bazilika?

Ne bánd ma lelkem. Itt felülről egyhatár
minden; és kék és zöld, s szálló szem s gyors madár
tanítják, hogy nagy az Isten és kicsik a
nemzetek, és a Menny külön bazilika.”

Hálásan köszönjük a szervezőknek, hogy Tóth Franciska segítségével lehetővé tették, hogy a városunkhoz kötődő költőóriásra házában emlékezhettünk. Felejthetetlen élmény volt, Isten áldja őket!

Szeretettel Tóth Kati és Gyuri

(A Babits emlékház látogatásával kapcsolatban az 500-175 számon érdemes érdeklődni, idegenvezetést kérni. Szerk.)

Anyák napi ünnepség a nyugdíjas közösségünkben

Köszönöm Istenem az Édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat.
Körülvesz virrasztó áldó szeretettel,
Értem éjjel-nappal dolgozni nem restell.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad,
Köszönöm Istenem az édesanyámat! (Dsidá Jenő)

Nagy örömmel és izgalommal készültünk erre a napra. Április 29-én a Mindszenty iskola első osztályos tanulói kedves kis műsorral köszöntöttek minket Anyák napja alkalmából. A korábbi években is és most is szép élményben volt részünk. Az elhangzott versek, köszöntők, énekek meghatóak voltak, a tánc és a kis előadás is sokszor könnyeket csalt szemünkbe.

A történet egy Péter nevű kislányról szólt, aki sokat szomorkodott, ásítózott az íróasztal fölött a sok dolga miatt, mert mindig csak leckét írnia és tanulnia kellett. Szeretett volna a mese világában élni, mert azt gondolta, hogy ott semmit sem kell csinálni, nincsenek feladatok. Ekkor felidéztek a szereplők a Hófehérke és a hét törpe mesét. Péter itt látta, sőt meg is tanulta, hogy mindenkinek dolgozni kell.

Hófehérke mos, főz, takarít, a törpék dolgoznak a bányában, de még a királyfi sem tétlen. Péter megértette a lényegét, és gyorsan nekifogott a tanulásnak, hogy ha kész a leckével, még labdázhasson is utána.

Ezt a szép műsort és a kapott ajándékot nagy tapssal köszöntük meg. Viszont csokival és virággal kedveskedtünk. László atya köszöntő szavai után megvendégteltük a gyerekeket finom süttel, pogácsával és teával. Segítségünkre sietett László atya és Ramon igazgató bácsi is.

Mindannyiunk nevében köszönetet mondunk a tanítóknak: Éva néninek és Gábor bácsinak szeretetteljes, fáradságos munkájukért, és továbbra is kérjük a jó Isten áldását rájuk és a gyerekekre!

Szendró Péterné

Karitás hírek

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2017. év nagybőjtjében meghirdetett gyűjtésének eredményeképpen karitás csoportunk 61 rászoruló család részére oszthatott ki élelmiszer csomagokat a kedves testvérek adományából - húsvét előtt.

A gyűjtés részletes eredménye:

Liszt 73 kg	Cukor 67 kg	Olaj 61 liter
Tej 10 liter	Tea 14 cs.	Rizs 60 kg
Konzervek 20,5 kg	Zsír 1 kg	Dióbél 1 kg
Tészta 52 kg	Levespor 0,5 kg	Puding 1 kg
Kávé 0,5 kg	Csokoládé 1,5 kg	Keksz 7 kg
Lekvár 15 üveg		

Ezen kívül még nagyon sok játék is összegyűlt, melyeket szintén továbbítottunk a rászoruló családok gyerekeinek. Anyagi támogatást is kaptunk, amiből élelmiszert vásároltunk. A fenti lista ezeket a tételeket már tartalmazza.

A megajándékozottak nevében is nagyon szépen köszönjük keresztény testvéreink bőkezűségét! Isten fizesse meg mindannyiunknak!

Takács Erzsébet

Röviden...

- Az idén folytatódik **templomunk felújítása**, de hogy mikor fog elkezdődni, azt még nem tudjuk. Nagy összegekről van szó, így a jelenlegi szabályok szerint közbeszerzési eljárást kell lefolytatni, ami köztudomású, jelentős idővel jár. Viszont december 31-ig ki kell fizetni és elszámolni a kapott összegeket, ami 100 milliós állami támogatás és 14 milliós elnyert pályázat. Nagyon szurkolunk a főegyházmegyei ügyintézőknek, meg magunknak is, hogy minden rendben legyen...
- Legújabb kori hagyományunknak megfelelően mind az elsőáldozóink, mind a bérmezők egy-egy **imaórával** is készültek a Jézussal való találkozásra. Nagy öröm számunkra, hogy – egy kis biztatás és felnőtt segítség hatására – nagyon szépen „oldották meg ezen feladatot”. Biztos vagyok benne – ezt a visszajelzések is igazolják – hogy a résztvevő gyerekeknek is nagy élmény volt. Nagyon jó ha ráéreznek, hogy a hitünkről sokféleképpen lehet tanúságot tenni – például egy-egy szépen elmondott imával, verssel, vallomással, énekkel. Bárcsak a felnőttek is egyre többen megtapasztalnák ezen lelki élményeket... Imaóráinkat honlapunkon vissza lehet hallgatni, a Mária Rádió archívumában pedig megtalálhatók a 2011-től ott is elhangzott adások (72 imaóra!).
- Július 3-8-ig az idén is megszervezzük a **hittantábort**, ahová várjuk a jelentkezőket. Ez a tábor Csévharaszton lesz, költsége 20 000 Ft. Feliratkozni a sekrestyében, ill. irodánkban lehet.
- Pünkösöd napján** a Bazilikában a 10.30-kor kezdődő szentmisén bérmezőknak nyolcadikosaink, László atya is jelen lesz, így nálunk a 11 órai szentmise aznap elmarad. **Pünkösöd hétfőn** az Orbán kápolna előtti téren ünnepi szentmisét celebrál Dr. Székely János püspök atya 17 órakor. Aznap a reggeli szentmise elmarad. **Úrnapján** (június 18.) a 9 órai szentmise keretében megtartjuk a hagyományos úrnap körmenetünket, így aznap a 11 órai szentmise szintén elmarad. Ünnepi alkalmakra hívjuk és várjuk híveinket!
- A **jubiláns házások szentmiséjére** (június 11-én 11 óra) várjuk a házaspárok bejelentkezését, akik a házasságkötésük kerek évfordulóját ünneplik az idén, és hozzánk járnak templomba, ill. közösségünk tagjai!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Steindl Fülöp

Elhunytak:

Lantos Tibor	80 éves
Nagy Attila	56 éves
Hegedűs Csabáné, Tóth Klára	66 éves

Hirdetések, programjaink

Május:

Litánia minden hétköznap negyed órával a szentmise előtt

21.Vasárnap	Elsőáldozás 9 órakor Tömegtájékoztató világnap
27.Szombat	Szentmise +Cserpes Jenő atyáért 18 órakor
28.Vasárnap	Ifjúsági mise este 6 órakor
30.Kedd	Szentmise +Bayler István atyáért 7 órakor

Június:

03.Szombat	Családi nap
04.Vasárnap	Pünkösöd , bérmező a Bazilikában 10.30 órakor Családos délután 15 órától
05.Pünkösdhétfő	Szent Orbán búcsú 17 órakor
11.Vasárnap	Szent Anna könnyei szentmise 9 órakor Jubiláns házások miséje 11 órakor
13.Kedd	Imaóra 18 órakor
18.Vasárnap	Úrnapja , szentmise és körmenet 9 órakor

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

**Szeretettel gondolunk
elsőáldozó és bérmező gyermekeinkre,
imáink segítsék őket Jézus útján!**

Döbrentey Ildikó: Fialalokkal imádkozom

Uram, köszönjük, hogy itt vagy velünk! Itt ülsz közöttünk egyszerű ruhában, sugárzóan, biztatóan, bátorítón, hogy ne szorongjunk semmitől.

Ne szorongjunk, hogy lesz-e, aki mellénk ül, aki kedvesen ránk néz, aki megfogja izzadó kezünk, lesz-e társaságunk.

Ne gondoljunk most ezekre.

Uram, nem tudjuk, milyen eredményt hoz az elkövetkező óra, csak azt tudjuk, hogy Te itt leszel velünk.

Itt leszel, mint ahogyan velünk vagy mindig, minden nap minden órájában, minden percében.

Mint ahogyan velünk vagy az iskolai is nem iskolai munkákban,

a beszélgetésekben, a randevűkben, a sportban, a bulikban, vagy amikor csak lógunk és nem csinálunk semmit, vagy amikor valami disznóságon törjük a fejünket, vagy éppen valami disznóságot teszünk.

Velünk vagy akkor is, Uram. Várod, hogy kapcsolatba lépjünk Veled.

Uram, ha Te velünk, ki ellenünk?! Köszönjük, Uram, hogy velünk vagy, és a zsoltárossal mondhatjuk: *Ha az Úr velem van, a falon is átugrom!*

Ámen.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2017. június
X/6. szám

Pünkösöd, Szentháromság vasárnapja, Úrnapja, Jézus Szentséges Szívének ünnepe... A húsvéti időszak elmúltával is Isten titkainak a megértését-megélését segítő ünnepeket állít eléink Egyházunk. Újra és újra el kell gondolkodnunk Teremtőnk végtelen szeretetéről és irgalmáról.

Pünkösdkor emlékezünk a megígért Szentlélek érkezéséről, aki a félnék apostolokat bátor hitvalló (vértanúságig hűséges) tanúkká erősítette.

Szentháromság vasárnapján az Istenben megvalósuló szeretetközösségről elmélkedünk, a hármasság titkát próbáljuk felfogni.

Úrnapján a templomból kirajozva örvendezünk a velünk maradt Krisztusnak. Jelképes betérését házainkba örömmel éljük át a körmenetünk alkalmával.

Az utolsó „mozgó ünnepen” Jézusunk Szentséges Szívét köszöntjük, és próbáljuk megérteni.

Ezen ünnepeink sora, a liturgia, a felolvasott szentírási részletek, a homíliák mind-mind Istenhez akarnak közelebb vinni bennünket. Júniusi imaórákon pedig – ezt a gondolatsort folytatva – a barátságáról és Jézus kiütközött barátságáról elmélkedtünk.

Az Isten eléink jön szeretetével és barátságával. Észreveszem? Elfogadom? Netán válaszolok is rá?

Erős Norbert: Úrnapja

Jézus Szíve és a papi hivatás...

Van Oscar Wilde-nak egy meséje - A boldog herceg -, amely elsősorban nem gyerekeknek, hanem felnőtteknek szól. A boldog herceg szobra a város főterén állt. Színaranyból készült, ragyogó zafir volt a szeme és rubint piroslott a kardja markolatán. Mindenki szerette és csodálta ezt a szobrot.

Egyik őszi éjszaka, amikor a madarak dél felé repülnek, odaszállt egy kis fecske, aki lemaradt a társaitól. Gondolta, megpihen a szobor tövében, és majd másnap folytatja az utat. Már éppen aludni készült, amikor is ráhullott egy vízcsepp. Érdekes - gondolta - nem is esik az eső. Majd felnézett és látta, hogy a boldog herceg sír. Miért sírsz? - kérdezte.

A herceg elmondta, hogy amíg élt valóban boldog volt, hiszen a palotában gondtalan élete volt. De amikor meghalt és ide állították őt a város közepére, azóta csak sír, mert látja azt a sok nyomorúságot, amely az embereket körülveszi. Meg is kérte a kis fecskét, hogy vegye ki a kardjából a rubintot, és vigye el egy szegény özvegyasszony házába, akinek beteg a kislánya.

S bár a madár nem akarta, mégis megtette, mert a herceg nagyon szomorúan nézett rá. Másnap az egyik zafir szemét kellett elvinnie egy diáknak, akinek nem volt tüzelője. Harmadnap pedig a másik zafir szemét kellett egy kis gyufaárus lányának adnia.

Így a szobor megvakult, ezért a kis fecske elhatározta, hogy most már végleg vele marad. A herceg mindennap elküldte valakihez őt egészen addig, míg minden arany elfogyott a testéről.

Beköszöntött a tél, és a kis fecske egyre jobban fázott, Nem volt ilyen hideghez szokva. Végül minden ereje elhagyta, és a szobor lábainál meghalt. A herceg ólomszíve ekkor kettéhasadt.

Másnap a város elöljárója megállapította, hogy milyen ütött-kopott ez a szobor, ki kellene cserélni. Lebontották és az ólomszívet kidobták a madár holttestével együtt.

Mindezt az égből nézte az Úristen és azt mondta angyalának: Hozd el a földről a két legértékesebb dolgot. Az angyal az ólomszívet és a madarat hozta el. Eddig tart a mese.

Gondolom, mindannyian tudjuk, hogy miért volt ez a két dolog a legértékesebb. A boldog herceg annyira szerette az embereket, hogy saját magát is feláldozta értük. Ez jellemzi az Istent is. Annyira szeretett bennünket, hogy Egyszülött Fiait is odaadta értünk, hogy mi el ne vesszünk. Vállalta az emberi sorsot, és egy dologra akart megtanítani bennünket: a szeretetre.

A szeretet középpontja a szív. Ezt a szívet nyitotta meg lándzsájával a katona, és ez az a szív, amely utána megy az elveszett bárányoknak. Jézus szíve ünnepének evangéliumában arról hallottunk, hogy Jézus, mint jó pásztor gondoskodik nyájáról. Teszi ezt elsősorban papjai által, akiket egy-egy közösség fölül rendel, hogy Jézus szeretetét valósítsák meg az emberek között.

A pap feladata, hogy olyan kis fecske legyen, mint amilyen a boldog herceg fecskéje volt. Ő vigye el Jézus szeretetét másoknak, általa mutatkozzék meg az Isten irgalmas jósága és szeretete.

A pap Jézus keze, ami simogatja a betegeket és szenvedőket. A pap Jézus lába, ami megkeresi az elveszettet. A pap Jézus szíve, amely mindig szelíd és alázatos szív. A pap mindig Jézust jeleníti meg közöttünk. Ezért van hálával telt köszönet bennünk mindazért, amit értünk tesznek.

Plébániánk idén ünnepli fennállásának 80. évfordulóját. Az elmúlt évtizedekben sok plébános igyekezett lelkileg segíteni a közösség megújulását, és reméljük, hogy az elkövetkező atyák is ezt fogják tenni.

A papszentelések hónapjában, amely egyben Jézus Szentséges Szívének hónapja is imádkozzunk papi és szerzetesi hivatásokért, hogy a jó Isten küldjön nekünk jó papokat, akik Krisztust adják nekünk, és Jézus Szívében élnek.

László atya

1856. augusztus 25-én Boldog IX. Piusz pápa felvette a liturgikus naptárba **Jézus Szívének** ünnepét, melyet minden évben az Úrnapját (Krisztus Teste és Vere főünnep) követő nyolcad utáni pénteken ünneplünk.

Szent II. János Pál pápa 2002-ben kezdeményezte, hogy Jézus Szentséges Szívének ünnepén az Egyház világszerte imádkozzon a papok megszentelődéséért. (Szerk.)

Kedves ünnepe egyházközségünknek a **pünkösdi hétfői Szent Orbán búcsú**. A kápolna előtti téren jövünk össze az ünnepi szentmisére, ahol általában főpásztor a celebráns. Még Lékai bíboros úr idejében újtották fel a régi helyi hagyományt, Szent Orbán tisztletét, de már nem körmenettel érkeznek a szentmise résztvevői. Paskai bíboros úr is többször vett részt itt a búcsúnkon. Az utóbbi években Székely János püspök atya a vendégünk, az idén is őt köszönthettük. A mindszentys diákok után testületi elnökünk üdvözölte egykori plébánosunkat, ezen szavakkal:

Kedves János Atya!

Nagy szeretettel köszöntelek a megjelentek nevében! Mindig örülünk, ha köztünk vagy, ha naptárad megengedi, hogy hazai pályán is találkozhatunk veled! Immár 10 éve, hogy talán először miséztél, ill. koncelebráltál ezen a helyen pünkösdhétfőn, amikor kápolnánk védőszentjét, Szent Orbánt is ünnepeljük. Egyházközségünk pedig 80 éve emelkedett plébániai rangra, így hát az öröm és a hálaadás lelkiületével jöttünk ma itt össze ünnepelni.

Az ünnepek kiközlentenek bennünket a hétköznapok sodrásából, és erre nagyon nagy szükségünk van! Keresztény ünnepeink pedig kifejezetten az odafent-valókra, és az idebent-valókra irányítják a figyelmünket, amiről a mai kor embere lassan teljesen megfeledkezik. Isten kegyelméből, az Ő szeretetéből élünk. A természet, ez a gyönyörű teremtett világ, ez a csodálatos templom is Órála tanúskodik, kár lenne nem észrevennünk, nem komolyan vennünk.

De ez a világ – benne az ember is – törékeny, sérülékeny. Látjuk, mennyi kárt okozhatunk mind a természetben, mind az emberben – az ősbűn, a rosszra hajló természetünk miatt. De az Úr esendőségünkben is a segítségünkre siet, ha kérjük, és kérésünket komolyan is gondoljuk. Szentlelkét elküldte segítségünkre, és sok szent életű példaképet is rendelt nekünk.

Kedves püspök atya! Segíts ma is minket tanítással, buzdítással, hogy hitünket egyre jobban elmélyíthessük, és kérd velünk – számunkra – a Szentlélek ajándékait és Szent Orbán közbenjárását, hogy a pokol mai kapui se vehessenek erőt rajtunk! **Isten hozott!**

A szentmise homíliájában János atya Szent László királyunk példáját állította elénk – ennek aktualitást adott a Szent László Év. Nagy szükségünk van igazi – szent életű – példaképekre! A szentmise után az emberek kisebb-nagyobb baráti/rokonai társaságokat alkotva a környékbeli pincékben folytatták az ünneplést, immár kötetlenebb, oldottabb hangulatban.

Nyitrai László

Elsőáldozóink beszámolója: Elsőáldozási élményem

Fölkeltem. Már is tudtam, hogy ma veszem először magamhoz az Eucharistiát. Kicsit izgultam, de tudtam, milyen jó lesz, hogy Jézus ma a szívembe fog költözni.

Elmentem az iskolába negyed 9-re. Fölvettem a szép elsőáldozási ruhámat, és már alig vártam, hogy Jézus a szívembe költözzön. Kimentünk az udvarra, ott várakoztunk az atyára. Először a gyerekek áldást kértek szüleiktől, majd elkezdődött a várva-várt szentmise.

Megbántuk a bűneinket. Jó érzés volt. Megkaptuk a gyertyákat, és elérkezett a nagy pillanat: két szín alatt áldoztunk. Amikor én következtem és beletették a számba az ostyát, teljesült életem legfőbb vágya. Ha Jézus a szívünkbe költözik, az csodálatos dolog. Azért, mert ha Ő velünk van, az nagy kincs.

A szentmise befejezése után ámentünk az agapéra, melyen megköszöntük László atyának a sok fáradozását.

Az örömteli ünnepi délelőtt után hazamentünk, de már akkor alig vártam, hogy jövő héten Jézust újra magamhoz vehessem.

Rácz Benedek Lajos

Egy vasárnap történt. 9 órakor kezdődött a szentmise. Bevonultunk a templomba, elől a ministránsok, László atya és mi. Az atya a szülőkkel kezét fogott, nekünk odaadta az utolsó kis keresztet. Leültünk nagy izgalommal, de odafigyeltünk a szentmisére. Először kaptunk egy gyertyát.

A mise végén kimentük áldozni. Mindenki szeretettel a szívében vette magához Jézust. Amikor a misének vége lett, kivonultunk a templomból. Először fotóztak, utána ámentünk az aulába egy kis agapéra, és ott még megkaptuk az emléklapot.

Ez volt az én elsőáldozásom.

Borza Miriam

Bérmálás

A 2016/17-es tanév kezdetétől előkészítőkön vettünk részt mi nyolcadikosok, hogy Pünkösdkor megkaphassuk a Szentlelket.

Az előkészítőkön mindig jó volt a hangulat, László atya egy rendkívül jó tanár, az általa megfogalmazott anyagokat viszonylag könnyen meg lehetett tanulni. Az órákon jobban megismerhettük önmagunkat és a Szentlelket, különböző érdekes „tesztek” kitöltésével. Április 21-22-én László atya szervezett nekünk lelkinapokat. Ezáltal is közelebb kerülhettünk a szentséghez, valamint itt készítettük el a bérmálási címereinket. Nem utolsósorban együtt pizzázhattunk az atyával, de persze ez csak a kenyér és víz reggeli után jöhetett... Megtapasztalhattuk, hogy egy jól összeszokott közösségben milyen nehéz csendben maradni, valamint azt is, hogy a megpróbáltatások után mennyivel jobban esik a játék. Nekem nagyon tetszettek ezek a napok is.

Pár előkészítő elteltével részt vettünk egy értünk felajánlott imaórán, melyen nagyon szép gondolatokat, verseket és énekeket hallgathattunk, vagy éppen olvashattunk, együtt a bérmálkozásra készülő csapattal, László atyával, a többi hívővel és Jézussal, aki jelen volt velünk az Oltárszentségben. Utólag is köszönöm a felkészítést Laci 'bá-nak, aki az imaóra hangulatát a szép átvezető szövegekkel, énekekkel teremtette meg. *(Jelen sorok írója szép énekhangjával is közreműködött - most először. Bízunk benne, hogy a további imaórákon is hallhatjuk majd! Szerk.)*

Aztán még pár előkészítő óra elteltével, szinte túlságosan is gyorsan, elérkezett a vizsgaidőszak. Szinte mindenki még az utolsó pillanatokban tanulta az anyagokat, de szerencsére mind egyikünknek sikerült átmenni a vizsgán, még ha nem is elsőre, de másodikra már igen. Végül azon a szombaton találtuk magunkat, ahol már a szentség felvételét próbáltuk el, miután László atya meggyóntatott minket és a szentséget kérő levelet megírtuk a Bíboros Atyának. Elérkezett a vasárnap. A Bazilika előtti szobornál várakoztunk, hogy az atya még néhány útmutatást mondjon, és odaadja a bérmacéduákat. A szentmise hamarosan elkezdődött, és érdeklődve, valamint izgulva vártuk a bérmálás szentségének átadási részét.

Miután a Bíboros atya lehívta a Szentlelket, mi sorba álltunk, ki bérmaszülővel, ki anélkül, és vártuk, hogy végre sorra kerüljünk. A megkenés, a pofon (ami engem egy kicsit váratlanul ért), a hűség megfogadása hitünknek és a békemondás után visszasétáltunk helyünkre, immár békével és energiával eltelve. A szentmise folytatódott tovább, gondolom a szentáldozásnál nem csak én mondtam hálát az Istennek, hogy végre részesei lehettünk ennek a szentségnek.

A szentmise után fotózkodás és ajándékosztás következett, megköszöntük László atyának az egész éves felkészítést. Otthon nálunk volt egy kis családi összejövetel, ajándékosztogatás, bár nekünk így is, úgy is a Szentlélek volt a legnagyobb ajándék. Remélem a jövőben több tulajdonságát is megtapasztalhatjuk, és hogy most már a bérma-védőszentünk is figyel és vigyáz ránk.

Ez volt a mi bérmaalkozásunk, sajnos a többiek érzését én nem tudom így leírni, itt a saját gondolataimat olvashatják.

Csombók Borostyán

Senior imaklubunk

Május 30-án tartottuk a 2017-es év tavaszi félévének záró összejövetelét. Székely János püspök atya tanítását hallgattuk meg a Pünkösdről, az örömről, az Isten velünk maradt Szent Lelekéről.

Isten a világot a Szeretet dallamából teremtette: a megteremtett élet harmóniák rezgéséből jött létre. Ez a harmónia lebegett a világ felett, lebeg ma is bennem és benned, egymás közt, közösségeinkben.

Bár Jézus feltámadásakor a mennybe ment, de itt hagyta nekünk Szent Lelkét, és ez a Lélek támasztja bennünk a hitet és a reményt. Saját erőnkől nem tudnánk szeretetet, békességet, jószágot, hűséget, türelmet, egyetértést teremteni. Megfáradunk. Kell Jézushoz, az élő víz forrásához járulnunk. Ő a segítségünkre küldi a Lelkét, a hitünk erőforrását. Meghagyta nekünk, hogy fogadjuk be a Szeretet Lelkét, adjuk magunkat ahol és amikor csak lehet, adjuk át életünket, először csak darabokban, hitünk erősödése folyamán végül egész magunkat/valónkat is oda fogjuk adni.

A Pünkösdkor ingyenesen kapott ajándék, a Lélek segít minket, közösségeinket, Egyházunkat. Ujjongva adjunk hátát ezért!

A tanítás után személyesen mondhattuk el, oszthattuk meg társainkkal, ki hogyan működteti, használja a Lélek erejét környezetében, családjában, unokái között. Érdeklődéssel hallgattuk egymást.

Hogy a Lélek a beszámoló folyamán is köztünk élt, az bizonyítható volt a nagy-nagy egymásra figyelésben. Istennek legyen hála!

Ráczkiné dr. Baghy Zsuzsa

A félév kötetlen hangulatú lezárása a terebélyes cseresznyefa alatt történt június 12-én - imával, örömteli énekléssel a Senior-füzetünkéből, vidám csevegéssel, meghitt, igazán jó hangulatban. Találkozunk szeptemberben! (Szerk.)

Biblióra felnőtteknek (2017) – Tanérváró beszámoló

A Szent Anna Plébánián László atya bibliamagyarázatot tartott kététhetente egy lelkes felnőtt csoportnak.

Szent Lukács evangéliumát ismertette velünk részletesen. „Ez az irgalmasság evangéliumának is nevezhető, mert az Üdvözítő könyörülő és gyógyító emberszereteten keresztül Isten végtelen irgalmát sugározza. Szerzője Szent Lukács, aki orvos volt, de a lelkek orvosának is nevezhető. Gondos utánjárásainak eredménye: Jézus gyermekkorának elbeszélése, Jézus nyilvános működésének előkészítése, nyilvános működése Galileában, csodái, gyógyító tevékenységei, csodálatosan szép példabeszédek és számos egyéb részlet, mely a többi evangéliumban nem szerepel.”

Sok olyan apróságot, helyszínt is megtudtunk az órán, ami a leírásokat kiegészítette. Kivetített képeken is szemlélhettük az elhangzott eseményeket. Mindig kaptunk írásban néhány gondolatébresztő kérdést, hogy otthon is elmélyedjünk

a tanultakban: pl.: Hálás vagyok-e Istennek mindazért, amit velem tett? – Megéreztem-e már az életemben Jézus gyógyító erejét? – Tudom-e tettekkkel szeretni az Istent és a felebarátaimat? – Szoktam-e közömbös lenni a hit dolgai iránt? Stb. Aki nek volt véleménye ezekkel kapcsolatban, a következő alkalommal el is mondhatta. Lelki feltöltődés volt mindannyiunk számára.

Milyen jó lenne, ha szeptemberben, az új tanévben a kis csoportunk létszáma akár meg is duplázódna, hiszen van még a tanteremben üres hely! Szeretettel várunk sorainkba minden érdeklődőt, és várjuk az őszi folytatást! A plébános atyának köszönetet mondunk a fáradhatatlan előadásaiért!

Baják Béláné

Jubiláns házások szentmiséje

A házasság lényege az a szövetség, amelyet a szeretet, egymás megértése, egymás támogatásának egysége alkot férfi és nő között. Egyházi felmérések szerint az ember életének sikere kb. 80%-ban attól függ, hogy milyen a házassága.

Amikor 1967. január 21-én fiatalon, kissé megilletődve, de nagyon boldogan léptünk be a Szent Anna (kerek) templom ajtaján, **igent mondtunk** erre a feloldhatatlan kötelékre, szentségre. Most 50 évvel később 2017. június 11-én hasonló meghatódottsággal és ugyanolyan boldogan léptük át ugyanazt a küszöböt, és mondtunk **újra igent** házasságunk megerősítésére, fogadalmunkra. Mindezért köszönet és hála Pokriva László esperes úrnak és segítőinek, hogy az 50. házassági évfordulókat - túl a családi megemlékezéseken - az egyház részéről ünnepélyessé, örömtelivé és felejthetlenné tették.

Gyöngyös, 2017. június 13.

Tisztelettel és köszönettel:

*Dr. Szabó József és
Dr. Zsembery Edit*

Még 2008-ban kezdeményeztük ezt az ünnepet. Az ötletet a belvárosiaktól „importáltuk”, mikor Michels Antal atya filiája voltunk. A jubiláns házások első szentmiséjét volt plébánosunk, az akkor frissen felszentelt új segédpüspök, Székely János atya tartotta. Ezt az ünnepet azóta is minden évben megszervezzük – a jubilánsok és híveink örömeire! (Szerk.)

Karitás hírek

A szécsényi Római Katolikus Plébánia és a Ferences Beáta Idősek Otthona Karitás Napokat szervezett május 12-14. között „Embertől emberig” címmel, Szécsényben. Klarissza nővér meghívta csoportunkat erre a közös ünneplésre.

Közösségünk szívesen tett eleget ennek a kellemes kötelezettségének. Az ünnepi megnyitó május 12-én délután kezdődött a szécsényi Ferences Templomban. Köszöntőjében Stayer László, a város polgármestere kiemelte, hogy a karitás munkát csak erős hittel lehet végezni. Kardos Csongor plébános az egymásra való odafigyelés fontosságát hangsúlyozta.

Spányi Antal, székesfehérvári megyéspüspök atya, a katolikus karitás elnöke, annak lelkiségéről beszélt: a szeretetszolgálat minden keresztény feladata. Felhívta figyelmünket, hogy különösen fontos az idős és beteg emberek segítése. Beszélt Szent Teréz anyáról is, akinek mindig az imádság adott erőt. Szavaiban kiemelte: Nekünk is az életünk része kell, hogy legyen az imádság! „Az ima ajándék.” Mindig örömmel, „első szóra” adjunk, ez az igazi öröm. Aki segíteni akar, annak önmagát háttérbe kell helyezni. Csak úgy találhatjuk meg önmagunkat, ha őszintén, tiszta szívből segítünk.

Az előadást ünnepi szentmise követte, majd a templom és a kolostor folyosóján megtekinthettük a tizenkilenc éve alakult szécsényi karitás csoport történetéről szóló kiállítást.

Ugyanitt Sántáné Udvardy Erika hitoktató nyitotta meg a gyerekek részére meghirdetett „Mit jelent számomra a szeretetet?” című rajzpályázatot és „Az idősek és én” témájú fotópályázatra beérkezett művekből rendezett kiállítást.

Május 13-án délelőtt a szabadtéri színpadon fellépett a balassagyarmati Exsultet együttes. „A világnak Krisztus kell, hogy Európa ne bukjon el” énekelték érzékenyen rátapintva korunk egyik problémájára koncertjükön. Ezt követően Dr. Csókay András idegsebész - professzor tartott előadást „Idegsebészet és hétköznapi misztika” címmel.

A délelőtti programok után a jelenlévőket vendégül látták ebédre. Kis pihenő után a Ferences Nővérek liturgikus táncot tanítottak a résztvevőknek, majd a délután még sokszínű programok várták az érdeklődőket. A programsorozat a vasárnap délelőtti szentmisével és tanúságtétellel zárult, melyeken közösségünk sajnos már nem tudott jelen lenni. Nagy öröm számunkra, hogy részt vehettünk a rendezvényen, melynek segítségével még jobban végezhetjük a Szeretet szolgálatát.

Ezúton is köszönjük Klarissza nővér meghívását és barátságát!

Szent Ferenc Karitás Csoport

Röviden...

- Örömmel olvastuk az Esztergom című városi újság májusi számában egyházközségünket is érintő hírt: „*Szent Flórián szobrát lakossági kezdeményezésre újítja fel - a Rozália kápolna mellett - a költségvetési tartalék keretéből Esztergom. A puha mészkőből készült szobrot újra faragják, melynek költsége várhatóan 1 millió 350 ezer forint lesz. Szeptember 4-én, Rozália napján tervezik felavatni a süttői kemény mészkőből készülő régi-új szobrot.*” A mi terveinkben pedig egy szabadtéri oltár megvalósítása szerepel, ami a kápolna jobb oldalán a kertben lenne, a Flórián szobor közelében. Templomunk főoltáráról leemelt kötőbök így újra szakrális szolgálatba kerülnének.
- Hittantáborban lesznek gyermekeink **július első hetében**. 20-an jelentkeztek eddig, négy felnőtt kíséreléssel mennek Csévharasztra. Így templomunkban azon a héten **hétfőn és kedden reggel 7-kor rózsafüzér ima lesz, szerdán este a szokásos igeliturgia, csütörtökön és pénteken nem lesz semmilyen liturgia. A következő héten ugyanígy, mert László atya lelkigyakorlaton lesz.**
- Az éves programunkban szereplő – és most elmaradt – plébániai családi napot szeptemberben a tervezett gálaműsorhoz kapcsolódóan fogjuk megrendezni.
- Egyelőre nincs pontos információnk, mikor kezdődik templomunk felújításának az idei folytatása. A tervek és az építészek szerint – mivel csak külső munkákat terveznek ez évre – a munkálatok alatt nem kell „kiköltöznünk” a templomból. Viszont a nyári imaórákat továbbra is a Mindszenty aulában fogjuk tartani.

Anyakönyvi adatok

Keresztek:

Szegedi Amina Hanna	Ferkó Bence
Hegedűs Roland László	Füzesi Nóra
Gerendás Olivér János	Szenczi Gergő
Lakatos Vanessza Amira Zsófia	

Házasságok: Gozner Zoltán - Willinger Ágnes

Elhunyt: Bátor István 67 éves

Hirdetések, programjaink

Június:

18. Vasárnap **Úrnapja**, szentmise és körmenet 9 órakor
25. Vasárnap Ifjúsági mise este 6 órakor

Július:

01. Szombat Péter-fillér gyűjtés
02. Vasárnap Családos délután 15 órától
Péter-fillér gyűjtés
03. Hétfő Hittantábor kezdete
08. Szombat Hittantábor vége
11. Kedd Képviselőtestületi ülés 19 órakor
18. Kedd Imaóra 18 órakor
23. Vasárnap Autó- és járműszentelés a 11 órai mise után

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Júniusi imaóráink gondolataiból:

Barátainknak mondalak titeket...

Emberi kapcsolataink között egyik legszebb, egyik legfontosabb a barátság. A családjaink tagjait összekapcsoló szeretethez lehetne talán a legjobban hasonlítani, ami nélkül normális emberi élet elképzelhetetlen. Létünk fenntartója ez a szeretetkapcsolati háló.

A család tagjai, rokonaink adottak, de a barátainkat mi magunk választjuk. Persze lehetséges, sőt gyakori is, hogy legjobb barátainkhoz egyben rokoni szálak is fűznek.

Szókratész azt mondja: *Mindenki hallja, hogy mit mondasz, a barátok meghallják azt, amit mondasz, de az igazi barát figyel arra is, amit nem mondasz ki.*

Egy ismeretlen szerző gondolata...

Azt kérdekd ki az igazi, ki a valódi barát?

*Az, akinek megérted minden kimondott és hang nélküli szavát.
Kinek szemébe nézve meglátod minden apró baját,
kit csendesen megvigasztalsz, ha könny borítja arcát, ha ok nélkül bezárkózik,
te átmászod hallgatása falát.*

Ha a barátság ennyire fontos emberi viszonyaink között, micsoda jelentősége van annak, hogy maga Jézus nevez minket barátainak!

„Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint annak, aki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit parancsolok nektek. Nem mondalak titeket többé szolgának, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert mindazt, amit hallottam Atyámtól, tudtul adtam nektek. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és arra rendelvelek, hogy elmenjeteek és gyümölcsöt hozzatok: maradandó gyümölcsöt. Bármit kértek az Atyától az én nevében, megadja nektek. Azt parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást!” (Jn 15,13-17)

Van-e igazi barátom?

Jézus megelőlegezett barátságát érzem-e, értem-e, elfogadom-e, viszonzom-e?

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
<i>A sokszorosításban segített:</i>	Németh Tünde
<i>A kiadást támogatta:</i>	Héder Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2017. július
X/7. szám

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülünk. Az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus a mi igazi erőforrásunk.

Velünk van örömmünkben, szorongatásainkban, közösségeinkben és személyes életünkben, találkozásainkban, együttléteinkben – és elválásainkban is...

Szent Atyánk, Ferenc pápa 2016-ban a Fülöp-szigeteken tartott **Eucharisztikus Világkongresszuson** jelentette be, hogy a következő Kongresszusra 2020-ban, Budapesten kerül sor. Nagy kitüntetés ez népünk részére.

Az MKPK Úrnapján, körlevélben jelezte, hogy három éves előkészület kezdődik e jeles esemény kapcsán. Ennek az előkészületnek első évében az *ember és az Eucharisztia* van előtérben. Érdekes tehát néhány szempontot átgondolni ezzel kapcsolatban.

1. Mi az Eucharisztia?

Az Eucharisztia nem más, mint Jézus Krisztus valóságos teste és valóságos vére a kenyér és bor színe alatt. Ez pedig azt jelenti, hogy nem jelképesen, nem átvitt értelemben, hanem valóságosan van jelen Jézus az Eucharisziában. Éppen ezért, amikor az Eucharisziáról beszélünk, akkor a hitünk legnagyobb titkáról és legnagyobb kincséről beszélünk. Nem lehetünk vele szemben közömbösek, mert akkor magával Jézussal vagyunk közömbösek.

2. Milyen kapcsolatunk van az Eucharisziával?

• Szentáldozás

Gyermekkori plébánosom mesélte, hogy a 70-es években a templom közelében keddenként nagy piac volt, ahol nemcsak zöldségeket és gyümölcsöket, hanem állatokat is lehetett vásárolni. Az egyik néni vett egy libát, majd a vásárlás után bement a templomba, hogy részt vegyen a reggel 7 órakor kezdődő szentmisén. A szentáldozás alkalmával – mivel nem tudta hova tenni – magával vitte az állatkát is. Amikor a pap felmutatta az Eucharisziát, a liba kinyújtotta a nyakát és rögtön ráharapott, majd jóízűen megette. Később a plébános ezt nevezte libaáldozásnak. Mert bizony sokan vannak, akik csak „megeszik”, de annyi hatása van csak az életükben, mint a liba életében, tehát semmi.

A szentáldozásban ugyanis Krisztus tér a lelkünkbe, Ő jön hozzánk vendégségbe, és nekünk foglalkoznunk kell vele. Már az is sokat elárul rólunk, hogy hogyan jövünk a szentáldozáshoz. Mennyire vagyunk áhítatosak, hogyan tartjuk a kezünket (mennyire tiszta a kezünk). Ezekre talán nem is figyelünk oda, pedig az apró mozzanatok is fontosak.

A szentáldozás után imádkozzunk Jézushoz. Kérjük a segítségét, kegyelmét, életünkre, családunkra, egyházközségünkre, hazánkra. Legyen mondandónk Krisztusnak. Ne azt nézzük, hogy ki megy áldozni és ki nem. Az a fontos, hogy isteni vendég érkezett a lelkünkbe, aki azért jött, hogy velünk legyen. Nagy kegyelem, hogy egyesülhetek az Isten fiával!

• Szentségimádás

Az Egyház nagyon ajánlja, hogy rendszeresen legyen lehetőség szentségimádást végezni. A mi plébániánkon erre sok alkalom van. Évente 2-szer (jan. 25. és aug. 25.) az egyházmegyei szentségimádás keretében egész napos szentség-

imádást végzünk. Ezen kívül minden hónap első péntekén is tartunk, sőt minden héten csütörtökön a szentmise után is van lehetőség imádkozni a kitett Oltáriszentség előtt.

De mi a lényege a szentségimádásnak?

Vianney Szent János kérdezte meg egy alkalommal a templomban térdelő idős férfit. A férfi ezt mondta: „Én nézem Őt, Ő néz engem.” Ez a lényeg. Jézus jelenlétében legyek. Nem kell nagyokat imádkozni, csak ott legyek Jézus közelében. Csak töltekezzem az Ő szent testével, kegyelmével. Akik igazán szeretik egymást, azoknak nem kell állandóan beszélniük. Ők a hallgatásban is megértik egymást. Jézus is megért bennünket, ha csendben átadjuk neki magunkat a szentségimádásban.

Kedves Testvérek!

Gondoljuk át az Eucharisziával való kapcsolatunkat! Igyekezzünk rendszeresen és méltón szentáldozáshoz járulni. Térjünk be időnként a templomba, hogy együtt legyünk az eucharisztikus Jézussal. Higgyük el, hogy vele és általa megváltozik az életünk.

László atya

Köszönet és hála

nyílt levél Székely János püspök atyánknak

Kedves János Atya!

Ami már a levegőben volt, bekövetkezett. Mindannyian tudtuk, hogy előbb-utóbb megyés püspök leszel, – s most eljött az órája. Elköszönő szentmiséden sokan nem tudtunk jelen lenni, személyesen is elköszönni – ezúton tesszük.

Az egyik szemünk sír, a másik meg nevet. Korábbi, segédpüspöki kinevezésed a mi plébániánkon talált, és akárhova helyez is a Legfőbb Pásztor, büszkén mondjuk, hogy a mi plébánosunk voltál, közülünk emelkedtél a főpapi szolgálatba, s örülünk, hogy egyházunknak most éppen megyéspüspöki minőségben van Rád szüksége. És pont ezért sír a másik szemünk, mert esztergomi papi szolgálatod eddig nem szakadt meg, sok szálon kapcsolódtál az itteniek életébe. Ez a személyes kapcsolat azonban most nagymértékben visszaszorult.

Segédpüspöki újmiséden templomunkban, amikor köszöntöttelek, többek között azt kértem, maradj továbbra is lelkipásztor, amilyennek megismertünk, ne válj a hierarchia hivatalnokává.

Te meg azt kérted, tekintsünk ugyanolyan embernek, papnak, mint azelőtt. Úgy gondolom, mindannyiunk kérése teljesült! Igazi lelkipásztorként látogattál vissza közénk, amikor megengedte elfogadnod hívásainkat az egyre sűrűbben teleírt határidőnaplód.

Mit is köszönhetünk Neked - és az Úrnak, hogy közénk küldött? - csak néhány fontos dolog a teljesség igénye nélkül:

Egy lelkileg nem túl jó állapotú plébániára kerültél 2006 nyarán. Ahogy mondani szokták, hozott anyagból kezdted az építkezést nagy türelemmel, szeretettel - és ez lassan a hívekre is átszivárgott. Mire valami elindult, máris tovább kellett lépned, püspökké szentelték. De plébánosi ötleteid, biztatásod, ösztönzésed a megkezdett út továbbvitelét segítették.

Még évekil folytattad a bibliaóra sorozatot. Azután nagyon szelíden kifejezted, hogy első püspöki évemben kihagyunk a Szállást kereső Szent Család áhitatból.

Bátortalanságból tettük ezt, de ezután majdnem minden évben voltunk nálad, a legutóbbi ádventben is. Karácsonyvárasunk nagyon szép, emlékezetes találkozásai ezek.

Sokszor „hazajöttél” plébániai ünnepeinkre, programjainkra, a Szent Orbán és/vagy a Szent Rozália kápolnában minden évben találkozhattunk. Kisebb csoportjaink életébe is bekapcsolódtál: karitás, zsinatunk, seniorok, imaórák, családközösség és béralkalmazott gyerekeik, ... Amire talán nem mindig volt elegendő erőnk, emberünk: Te különösen is szíveden viselted a hátrányos helyzetűek hitbéli megerősítését (Családok Átmeneti Otthona, gyermekotthon, Töltés utca, roma misszió, ...).

Tudom, személyes problémákkal is sokan megkerestek (én is!), és mindig készségesen segítettél.

Csak csodálni tudtuk helytállásodat, teherbírásiadat. Akik mindezt még kicsit közelebről is láttuk, időnként már az egészségem miatt aggódtunk. Imádkoztunk érted, amit természetesen a jövőben is folytatunk.

A felsorolás csak a környezetünkben végzett szolgálatokról - arról is csak részlegesen szól. Tudjuk, látjuk egyéb teendőidet, szolgálatod publikus részét, és csak sejtethetjük az azon felülit.

Példád nyomán plébániánkon többen is segítik a közösség építését, hitbéli előbbre jutását. Mindezt megköszönjük, és azt kívánjuk, hogy új szolgálati helyeden találj nálunk buzgóbb, lelkesebb munkatársakra, segítőkre, hogy Isten szőlőkertjének azon része is felvirágozzon Isten dicsőségére, a Rád bízottak lelki épülésére!

Egykori plébániád közössége nevében, köszönettel, hálával és szeretettel:

Nyitrai László

Édes Istenem!

Hozzád fohászok Székely János püspök úrért, akit 2017. június 18-án Ferenc pápa kinevezett Szombathely megyepüspökévé. Kérlek Istenem, adj erőt neki, hogy karizmatikus egyéniségével a közösség javát tudja szolgálni az új helyen is. Legyen ereje észrevenni, ahogy eddig tette, a lelki, vagy testi fájdalmaikkal küzdök segélykérését.

Templomunk plébánosaként mindenkihez volt egy kedves, figyelmes szava. Fáradságot nem ismerve igyekezett kéréseinket teljesíteni. Köszönjük Istenem, hogy János atyának volt ereje a Rozália kápolna felújításának a támogatására, a roma pasztorációra, a karitatív tevékenységekre, híveket otthonaikban meglátogatni. Atyám, Te vezetted az úton, hogy vigaszt nyújtson a kórházban szenvedőknek, hogy meglátogassa és megismerje a keresztelőjüket idősebb korban kéroket. Amikor segédpüspökké lett, akkor is megmaradt annak a közvetlen embernek, akinek megismertük.

Istenem, nagy ajándékok, hogy ma, 2017. július 1-jén sokadmagammal ott lehettem a Szent Anna templomban, ahol Székely János püspök úr elköszönt esztergomi híveitől. A mise elején emlékezett arra, hogy első alkalommal, amikor a templomunkban járt, a hétköznapi esti misén ugyan kevés hívővel találkozott, de a hely tele volt kegyelemmel, erővel. Életének mostani fordulópontjában is Isten gondviselése van jelen, mert, ahogy mondta: „A kinevezés napján egy régi Árpád-kori templomban voltam imaesten, Hévízgyörkön, ami hajdanán Szent Márton tiszteletére volt szentelve. Egy Márton-kép előtt ülve az volt a szívemben, hogy Isten a mai napon bízta rám Szent Márton egyházmegyéjét. Isten vezet és Ő küld, hálát adok az itt a töltött 11 évről.”

Édes Uram, köszönöm, hogy az 5 éves korától a papság iránti elhivatottságot érző embert megismerhettem, prédikációin épülhettem, és csodálattal nézhettem hatalmas munkabírásiát. Ezen a szentmisén nehéz volt a szívünk.

Az evangélium sorai Mátétól: „*Aki nem veszi föl a keresztyét és nem követ engem, nem méltó hozzám. Aki megtalálja életét, elveszíti azt, de aki értem elveszíti életét, megtalálja azt.*”

Püspök atya a felolvasottakhoz fűzött szentbeszédében a családra, a papi hivatásra vonatkoztatta, hogy ha valaki tud önfeledten, nagylelkűen, önátadóan élni, az fogja megvalósítani önmagát. Köszönöm Istenem, hogy a püspök úr szavai világosan közölték a Te üzenetedet: nem azzal tanítunk, amit mondunk, hanem az életünkkel.

A pap önmagát teszi fel az oltárra, létében válik pappá, az önátadással, ez a papi hivatás. A házasságban is fontos, hogy önátadóan, nagylelkűen éljen. A kis történet, amelyet elmondott nekünk, azt a pillanatot jelenítette meg, amikor az egyéni karrierjét feláldozó, feleségét ápoló férj, egy idegentől megjegyzést kap: „Ez tetszik nekem”. Ekkor rájön arra, hogy ezt a mondatot Istentől kapta, neki most itt a helye, ez a feladata, az Istennek tetsző önátadás.

A mise végén plébánosunk elköszönt püspök úrtól, megköszönve 11 éves szolgálatát és megajándékozva egy képpel, amely Szent Annát, Joachimot, Máriát ábrázolta. Köszönöm Uram, hogy erőt adtál Székely János püspök úrnak, hogy az áldás előtt még szóljon hozzánk. Elbúcsúzott, a Neki sok szeretetet nyújtó gyermekektől, a családotól, akik meghívták magukhoz, az idősektől, a szegénygondozó nővérektől, a marista testvérektől, a paptestvérektől, és minden hívőtől.

Atyám, köszönöm, hogy hallhattam ezeket a szavakat: „*Nehéz egy ilyen elválás. Azt élem át, az igazi otthonom az Isten. Ő alkotott, az Ő tenyerén vagyok, Ő az, aki most is vezet és hív.*”

Édes Istenem, hallgasd meg kérésünket, János atyát vezesd tovább a szeretet útján.

Pazsiczky Mariann

Szent Anna virágszönyeg gyerekszemmel – szívvel – szájjal

Évről évre nagyon várom ezt a napot, és nagyon élvezem a szíriámszedéstől a kép elkészüléséig. Óriási örömet jelent, hogy az egész családunk egész napos összefogással, egy emberként dolgozik. Örülök, hogy egyre több ügyes kezű segítők van, és idén hárman is odamentek Édesanyához, hogy jövőre szívesen segítenének. A következő évre Édesapám 5 új bibliai témájú grafikát készít, biztosan gyönyörű lesz. Büszke vagyok a szorgalmas családomra.

Kopányi Mónika

Idén is közeledett Úrnapija. Kérdeztem Anyukámat, segíthetek-e most is virágszönyeg készítésében. Mivel igent mondott, szombaton reggel elindultam vele szíriákat gyűjteni. Ez a nap estig a virágszönyeg készítéséről szólt. Nagyon elfáradtam, de amikor László atya Eucharisziával a kezében rálépett a szíriákra, büszkeség töltötte el a szívemet. Örülök, hogy csengővel is kísérhettem az Oltáriszentséget. Jövők jövőre is!

Abel Dániel

Minden évben ügyesek voltunk, de egyre jobban megy, idén még az osztályfőnököm, Bánszky Éva néni is segített, Panka lányával. Örülök, hogy együtt díszíthettük Isten házát, és idén is csodás eredménye lett.

A délelőtti virágszíriom szedést is nagyon élvezem. Nagyon boldog vagyok, hogy szüleim ügyesek, és hogy ennyi mindent felvállalnak a templomi munkák közül. Örülök, hogy most már 2 éve Danival együtt dolgozunk, jó vele dolgozni, nagyon ügyes, kitartó fiú.

A szőnyeget nem csak mindannyiunk megajándékozására készítjük, hanem szeretnénk Istent megörvendeztetni, megünnepelni vele.

Kopányi Boglárka

Nem is tudom, mit mondjak! Nagyon-nagyon sokat jelent a virágszőnyeg. Sokat dolgozunk vele, de megéri! Szoktam segíteni a virágszirmok lerakásában, és egyszer segítettem a rózsák szedésében is.

Szeretném, ha minden évben újra leraknánk, és egyre többet tudjak majd segíteni, mert egyre ügyesebb leszek!

Kopányi Norbika

Hú, de szép! Ez tetszik nekem!

Kopányi Bálintka

Hittantábor - a gyerekek szemével

Az első nap nagyrészt az utazásról szólt. Mikor megérkeztünk a csévharaszi plébániára lepakoltunk, majd megnéztünk egy kisebb tanyát. Voltak kecskék, tehének és egy szamár is. A legtöbbünket viszont a szalmabálák jobban érdekelték, és felmáztunk rájuk.

Másnap a Csévharaszt közvetlen közelében található Pusztaharasztra mentünk, a sétaerdőbe. Nagyon sok új dolgot megtanulhattunk az ottani erdésztől. Itt a pihenőben megtartottuk a misét. A kirándulás után visszamentünk Csévharasztra, és meglátogattuk az újonnan felszentelt „kocsma-kápolnát”.

Szerdán a monori uszodában fürödtünk, sokat játszottunk és úszkáltunk. Este pedig egy fantasztikus táborüzenet készítettünk.

Csütörtökön Vasadon voltunk a kalandparkban, ahol a legtöbben a közepes pályán mentek, de néhányan nagyon bátrak voltak, és a legnehezebb pályára is felmerészkedtek. Este, mikor visszatértünk Csévharasztra, közösen átsétáltunk a „kocsma-kápolnába”, és ott tartottuk meg a misét.

Az utolsó előtti napon, pénteken a szálláshelyen maradtunk, ahol a kézműves foglalkozásokon ügyeskedtünk. Lehetett keresztet készíteni gyöngyből, képet színezett sóból és rizsből, papír állatkát, illetve faraghattunk kőtáblát - rajta a Tíz parancsolattal.

Szombat, az utolsó nap a pakolásról és a hazautazásról szólt. Nagyon jól éreztük magunkat a táborban. Rengeteg új dolgot tanultunk, és fantasztikus élményekkel gazdagodtunk.

Diószegi Dóra

Hittantábor –ahogy a felnőttek látták

Az idei hittantábor mindenképpen rendhagyónak volt mondható. Először is, mert idén két-papos volt a tábor. Tiszteletbeli plébánosunk, Zoltán atya tartott velünk Peti helyett. Eddig minden éven elmentünk megnézni a helyszínt, idén ezt nem tettük. Képek alapján és a diakónussal való levelezés alapján döntöttünk Csévharaszt mellett. A harmadik rendhagyó dolog pedig, a hozatott, háromszori étkezés volt. Idén nem mi készítettük a reggelinket és a vacsoránkat. Olyan jó ajánlatot kaptunk, hogy nem lehetett nem élni vele. Így reggel nem kellett olyan nagyon ☺ korán kelni.

Amikor megérkeztünk a tábor helyszínére tisztaság és megvetett ágyak fogadtak minket. A nagyobb fiúk sátoroztak, a kisebb fiúk aludtak az egyik hatágyas szobában, a kisebb lányok a másik hatágyas szobában, a nagylányok meg egy nagyobb irodahelyiségben.

A település nem volt túl izgalmas vagy mozgalmas. Második nap elmentünk a közeli sétaerdőbe, ahol a helyi kerületvezető erdész végig vitt bennünket a tanösvényen. Utána még pihentünk a kialakított játszótérnél és a fedett étkező helyen, itt megtartottuk a misét is.

Szerdán Monorra mentünk az uszodába, ahol a 30 fokos tanmedence a kisebbek, a hűvösebb nagy medence a nagyobbak szórakozásáról gondoskodott. Utána fagyiztunk egy jót, majd busszal mentünk haza.

Csütörtökön kalandparkban voltunk, ahol egy igazán komoly, kétszintes felnőtt pályával találkoztunk, és egy öt szakaszos csúszó pályával. Zoltán atya és én képviseltük a vezetőket a kihívásban. Vera és László atya az imádkozást vállalták magukra. Nekem jól jött a segítségük, mert azért néhol félttem, holott tudtam, hogy ki vagyok biztosítva, így nagy bajom nem lehet. A tóparton elfogyasztottuk a magunkkal vitt hideg ebédet. Csévharasztra visszaérve elsétáltunk a helyi nevezetességhez, a „kocsma-kápolnához”, ahogyan mi hívtuk, és az aznapi misét Zoltán atya ott mondta el.

Pénteken otthon maradtunk, délelőtt ügyességi verseny volt, délután meg kézműveskedtünk. Volt még persze táborúzenés és játék meg éneklés, nevetés és sok beszélgetés.

Vezetőként úgy vettem észre, hogy mindenki nagyon jól érezte magát. Mindenki talált magának régi vagy új barátokat. Örülünk, hogy idén is sikerült megszervezni a hittantáborot, és remélem, hogy jövőre is hasonlóan sok és jó élményben lesz majd részünk!

Erdős Klára

Néptánc-tábor a Mindszenty iskolában

Regina nővér az egyik iskolai napon adta oda a tájékoztatót a táborról. Gondoltam, hogy elmegyek. Szüleimmel megbeszéltem, akik nagyon örültek, hogy ilyen közösségben fogok egy hetet eltölteni.

Izgatottan vártam az első napot. Hétfő reggel nagy meglepetésünkre több mint 80 gyermek gyűlt össze, újak és évről-évre visszatérők. Több csoport volt, én az alsó tagozatos gyerekekkel kerültem össze. Sokat daloltunk, táncoltunk, különböző kézműves tevékenységekben vettünk részt: kulcstartót, karkötőt készítettünk, faragtunk. Hétfő délután lángos sütés zárta a napot.

Az idei néptánc-tábor a Turai lakodalmas feldolgozása köré épült. Csütörtökön kimentünk a városba, úgynevezett „villám csődületre”. Kisvonattal felkapaszkodtunk a Várba, ahol különböző táncokat és dalokat adtunk elő. Sok nézelődő és turista volt ott, akiknek nagyon tetszett a kis rögtönzött műsorunk. Utána hangos nótaszóval a Széchényi térre kisvonatunk, ahol szintén előadtuk a megtanult táncokat és nótákat – szüleink, rokonaink és az arra sétálók nagy örömére.

JÁTSSZUNK LAKODALMAST! – ezzel a felkiáltással indult péntek délután a záró műsorunk a Mindszenty iskola tornacsarnokában. Kicsik és nagyok eljátszottunk egy palóc lakodalmat. Mindenkinek nagyon tetszett, én pedig nagyon élveztem a táborban eltöltött időt. Remélem, jövőre újra eljöhettek!

Mindenkinek szép nyarat kívánok!

Kovács Bálint 1. osztályos tanuló / Szent Erzsébet iskola

Rózsafüzér Társulatunk zárándokútja

Július 1-jén Csobánkára zárandokoltunk a **Sarlós Boldogasszony** elsőszombati szentmisére, ami most kivételesen előző napon volt. Ennek az ünnepnek kettős magyarázata van: A kereszténység a XIII. századtól július 2-án **Máriának**, a **Jézussal várandós szűznek Erzsébetnél tett látogatásától** eredezteteti. A többi Mária ünneptől megkülönböztetve Sarlós Boldogasszony nevet kapta.

Az ünnep hagyománykincse nagyon gazdag. Virágszentelés, szegények istápolása, anyaság, de legfőképp az aratás a tárgya. Ezen a napon szedett fűszernövényeknek és gabonaféléknek varázserőt tulajdonítottak. Ekkor sarlóval az asszonyok arattak, és utánuk a férfiak kötötték a kévét. Ebből ered, hogy a *Szűz Anya arat, fiára hagyja a gyűjtést, hogy a búzát és a konkolyt szétválassza (Mt 13,26-3).*

Kicsit borongós időben értünk **Csobánkára**, útközben imádkoztunk. A **Segítő Nővérek** megmutatták nekünk a Szent

Anna templomot, amely a XIX. század II. felében épült, be rendezése XVIII. századi. Ezután meglátogattuk a Segítő Nővérek rendházát. Bemutatták közösségüket, melynek küldetése: cselekedve, imádkozva és szenvedve. Fogadalmukban felajánlották életüket a haldoklókért, a tisztulás útján járó lelkekért, a tisztító tűzben szenvedő lelkekért és a földön zarándokló egyházzért.

A környezet szépsége és a nővérek kedvessége maradásra késztetett volna, de tovább kellett mennünk, mert várt a **Csobánkai kegyhely**. A Pilis-hegység déli részén, vadregényes természeti helyen fekszik a szentkút és kápolna. Kissé hosszú erdei úton, de kellemes sétával közelítettük meg.

A XIX sz. elején ezen a vidéken egy komoly lázzal járó, különös, ismeretlen betegség lépett fel, amitől sokan szenvedtek. A megbetegedett emberek az itt csordogáló, jelentéktelen kis forrás vizét kívánták. Akik ittak belőle hamar erőre is kaptak, és meggyógyultak. Ennek híre ment, és tömegesen jöttek a különféle bajokból gyógyulni akarók.

1842 tavaszán egy jámbor pástor a forrás közelében legeltette a juhait, és egyszer csak egy vakító fényt pillantott meg. Igen megijedt, de nagyon izgatta a jelenség. A forrásban meglátta Szűz Máriát a kis Jézussal. Befutott a faluba, és elmondta látomását. Erre a híre özönlött ide az emberek. Ők is mind látták a jelenést. A forrást Isten adományának tekintették, és Mária-kutacsának nevezték el. Sok csodás gyógyulás történt itt.

Lender Mária is kigyógyult vakságából, és hálából 1844-ben kápolnát építtetett a gyógyforrás fölé, amit még ugyanazon évben július 2-án, Sárlos Boldogasszony ünnepén fel is szenteltek. A mai kápolna 1970-es években készült, Kapcsándi Zsigmond plébános építtette a kitelepített csobánkai németek adományaiból.

Zarándokcsoportunk elimádkozta itt az örvendetes szentolvasót, majd a szentmise következett, amelyet Hesz Attila pálos szerzetes mutatott be. Pédikációja az ünnepről szólt, énekünket gitár kísérte. A szentmise után a helyiek nagyon kedvesek fogadtak, szeretetvendégség volt finom süteményekkel és italokkal. Csobánkáról utunk **Pomázra** vezetett. Megnéztük a pomázi németek kápolnáját és a Szent István király tiszteletére épült templomot. Gyönyörű freskók, szentek képei és esztergomi kötődésű mennyezeti festmények teszik széppé az Isten házát.

Ez a nap csodálatos élményeket nyújtott. Lelkileg feltöltődve, a jó Istennek megköszönve búcsúztunk el ettől az igazán szép helytől. Még várt ránk **ithon az esti szentmise**, amiben Dr. Székely János püspök atya, egykori plébánosunk, elköszönt az esztergomi hívektől, mi pedig tőle. László atya szavaival élve öröm is bánat számunkra ez az esemény. A kinevezés öröm, de hogy itt hagy bennünket, az bánat. A püspök atya az áldáskor egy kicsit el is érzékenyült. Köszönjük a Jóistennek, hogy ismerhetjük János atyát, köszönjük, hogy nálunk lehetett! Kísérje útján továbbra is az Úr áldása, kegyelme!

Szendrő Péterné

Röviden...

- **Mindszenty József boldoggá avatásáért** sokan imádkozunk, a Bazilika szentségkápolnájában pedig a következő időpontokban lesznek szentmisék ezen szándékra, minden alkalommal **8.30-kor**: *augusztus 5. szombat, szeptember 6. szerda, október 6. péntek, november 6. hétfő, december 6. szerda.*

- Dr. Erdő Péter bíboros úr felhívását/meghívását ezúton is tolmácsoljuk: Szent István ünnepén minél többen zarándokoljunk el Budapestre a Szent Jobb szentmisére és körmenetre. Hitünk megvallásának kiemelkedő lehetősége ez az ünnep! Aznap 15 órától programokkal készülnek a Szent István Bazilika előtti téren – emlékezve, hálát adva, tanúságot téve.

- A Mária Rádió az esztergomi vételkörzet frekvenciáját elnyerve kötelezettséget is kellett, hogy vállaljon: helyi műsorok készítését és sugárzását. A tervek még képlékenyek, sok szervezést, egyeztetést igényelnek. Ami biztosnak látszik: a szombat esti szentmiséket élőben templomunkból fogják közvetíteni. Az önkénteseknek – akiket nagyon várnak a szerkesztők – szeptember 15-re terveznek egy tájékoztatást/képzést az Árpád-házi Szent Erzsébet iskolában, 16-20 óráig. Bízgatjuk – főleg a fiatalabb korosztályt, ismerkedjenek a rádiózás rejtelmeivel, és szolgálatukkal segítsék az „apostolkodás” ügyét.

- A felső hittantermünk festése elkészült, - szomorú, hogy a hirdetésünkre nem akadt jelentkező egyházközségünkben, így az AA csoport tagjai végezték el a munkát... Viszont **hálásan köszönjük Kósa Lászlónak**, hogy a gyóntatószékekek körüli omladozó lábazatot rendbe tette, kifestette!

- „Szerkesztőségünk” nyári szünetet tart, legközelebb szeptemberben jelentkezünk!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltük: Dinnyés Marcell András

Házassultak: Szenczi Zsolt István - Harmath Kinga

Elhunytak:

Kribusz Mártonné, Novák Mária	80 éves
Vida-Kovács Józsefné, Simon Krisztina	86 éves
Jó Dobronya László,	88 éves
Valovics Ferenc,	62 éves
Köküti Imréné, György Éva	83 éves
Gerendás Gyuláné, Szóda Erzsébet Katalin	92 éves
Podhorszki Terézia,	53 éves

Hirdetések, programjaink

Július:

23. Vasárnap	Autó- és járműszentelés a 9 órai mise után
26. Szerda	Szent Anna búcsú, nagyszülők köszöntése 18 órakor
30. Vasárnap	Ifjúsági mise 18 órakor

Augusztus:

06. Vasárnap	Családos délután 15 órától
08. Kedd	Imaóra 18 órakor
15. Kedd	Nagyboldogasszony, szentmise 18 órakor
20. Vasárnap	Kenyérszentelés a 9 óra szentmisében
25. Péntek	Szentségimádási nap
27. Vasárnap	Ifjúsági mise 18 órakor

Szeptember:

03. Vasárnap	„Szent Anna könnyei” szentmise 11 órakor Családos délután 15 órától
04. Hétfő	Rozália kápolna búcsúja 17 órakor
05. Kedd	Képviselőtestületi ülés 19 órakor
09. Szombat	Szentmise +Fery Antal atyáért 18 órakor
10. Vasárnap	Betegek miséje 11 órakor
19. Kedd	Jubileumi imaóra 18 órakor
24. Vasárnap	Szentírás vasárnapja: Szentírások megáldása Ifjúsági mise 18 órakor
30. Szombat	Jubileumi gálaműsor 19 órakor

**Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket
minden programunkra!**

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2017. augusztus-szeptember

Időszakos plébániai értesítő

X/8-9. szám

Tartsd meg a hitedet, és az megtart téged! Ez lehetne a mottója jelen számunk beszámolóinak, tanúságtételeinek.

Míg Istentől távol járunk, bizony sok fölösleges és kudarcos kanyart teszünk. Bizonyára mindannyian eltévedtünk párszor, de nagyon jó visszatérni Őhozzá! Ilyenkor azután hívjuk a mieinket is, mert jó közösségekben lenni Vele és egymással...

Szent Annáról

Radnics Zoltán atya homíliája, július 26.

Szent Anna a nagymamák védőszentje. Őt azok az emberek is védőszentjüknek tekintik, akik édesanyjuktól „sebeket” kaptak.

A „seb” szó hallatán fizikai sérülés jut eszünkbe. De tudjuk, hogy vannak „lelki sebek” is, melyeket embertársainktól kapunk. Első hallásra talán kételkedünk ebben az állításban, hogy Szent Anna azok védőszentje, akik édesanyjuktól „sebeket” kaptak. Vajon igaz ez az állítás?

Kalazanci Szent Józsefről írták, hogy 1640-ben, 82 évesen Rómában megalapította a „Szent Anna Társulatot.” A közösség középkori hölgyek alkották, akiknek az volt a feladatuk, hogy kimenjenek Róma utcáira és katekézist tartsanak fiatal lányoknak, hogy ezzel is megóvják őket a prostitúciótól. Kalazancius jól látta az akkori társadalmi állapotot, és nemcsak a fiúnevelésre adta az életét iskolai kereteken belül, hanem a lányokat is nevelte és tanította lelkipásztori feladatai során. Ezeket a lányokat ugyanis vagy édesanyjuk taszította el, vagy önszántukból, megélhetésből vállalták ezt a megalázó munkát.

„Sebekben” mindannyian részesülünk. Valaki megbánt bennünket, vagy összeveszünk valakivel és vagy nehezen, vagy soha nem tudunk kiengesztelődni. Ezek a „sebek” vagy begyógyulnak, vagy nem. Ha a „sebeinket” sikerül begyógyítanunk, akkor „szent sebekké” válnak, mint Krisztus stigmái. Richard Rohr ferences szerzetes írja, hogy egy férfinak öt üzenete van az életére vonatkozóan, és a második így szól: „Meg kell halnod!” Ez annyit jelent, hogy lelkileg sokszor meg kell halnunk, vagy azért mert megbántanak minket, vagy nehéz próbatétel elé állít az Isten. Ha ezeket Isten segítségével „túléljük”, akkor megtörténik a feltámadás és sebeink „szent sebekké” válnak, mint Krisztus stigmái.

Szent Anna ünnepén vizsgáljuk meg életünket, hogy korábban vagy jelen életünkben megbántott-e valaki, vagy mi megbántottunk-e valakit, és sikerült-e kiengesztelődnünk önmagunkkal és a másik embertársal? Kérjük Szent Anna pártfogását, hogy segítsen minket a kiengesztelődében és felebaráti szeretet gyakorlásában minden embertársal szemben.

Gondolataim Nagyboldogasszony napján

1969. augusztus 15. - édesanyám, édesapám és öcsém a Liszt Ferenc utcai vásár forgatagában nézelődtek. Én pirosló arccal, izgalommal vártam, hogy első fizetésemből a Volán étteremben megvendégeljem őket. A Bazilika búcsúi nagymiséjéről jöttünk. Öröm volt látni a zárandokokat, a hatalmas tömeget.

Nagyboldogasszony ünnepe mindig fontos volt számomra. Esztergomiságom mérföldköve. Szent István 1038-ban ezen a napon meggyötört testtel és lélekkel Szűz Anyánk oltalmába ajánlotta sokat szenvedett népét, szíve pedig megszünt dobogni.

István királyunk Esztergomban született, itt keresztelték, 1000. karácsonyán itt koronázták, innen irányította országának életét. Az esztergomi Várhegyen épült fel az ország első székesegyháza, amit István nevelőjéről, Szent Adalbert templomnak nevezett el. Itt épült fel az első pénzverde, amely a 13. sz. elejéig működött. Esztergom 1242-ig, a tatárjárásig, országunk fővárosa. Ugye érthető, hogy büszke esztergomi vagyok!

2017. augusztus 15. Várom a Nagyboldogasszony és Szent Adalbert Főszékesegyházban az ünnepi nagymiséjét. Ugyan zárandokok sokaságával nem találkozom, a templom azonban megtelt. Grigoletti csodálatos oltárképe Mária mennybevitelét ábrázolja. A földi asszony, égi Anyánkká magasztosul. A felhők fölé emelkedett Máriát angyalok hada veszi körbe, a balsarokban az egyik liliomot, a jobb sarokból pedig egy másik csillagokból font fejkoszorút tart felé. Az én szívemnek azonban kedvesebb a jobb oldali oltárkép, amely István királyunkat ábrázolja, amint felajánlja országát Máriának, azon a napon, amelyen úgy tartották, hogy Szűzanyánk földi léte megszűnt, de az égi elkezdődött.

Magyarország védőszentjének ünnepe 1945 előtt munkaszüneti nap volt. Magyar sajátosság, hogy Nagyboldogasszonynak is nevezzük Máriát.

Nem tudjuk pontosan, hogy „elszenderülése” hol történt. Törökországban jártamkor Efezus meglátogatása után Selcuk közelében, a magas dombok közé felkúszó szerpentinek végén azt a házat tekintetük meg, ahol a Szűzanya élete utolsó éveit töltötte. Ismerős a Bibliából, hogy Jézus a kereszten János apostol gondjaira bízta Máriát. A régi hagyomány szerint az első jeruzsálemi keresztényüldözéskor menekülni kellett Krisztus követőinek. János apostol Máriát a kisázsiai Efezus közelében egy rejtett keresztény kolóniára menekítette. Itt élte csendben, imába merülten életének utolsó éveit.

130 évvel ezelőtt egy vesztfáliai apáca, Emmerich Szt. Katalin látomása nyomán kezdték meg itt feltárásaikat a régészek, és ókori romokra bukkantak. Szt. Katalin látomásaiban ezt olvashatjuk: „Az Istenanya nem magában Efezusban lakott, hanem olyan vidéken, ahol több ismerős keresztény nő már korábban megtelepedett. Lakása Jeruzsálemből jövet mintegy három és félórányi járásra, az Efezus előtt balra fekvő hegyen volt.”

A feltételezett lakhelyét nagy tisztelet övezi, bár a történészek és a teológusok még nem mondták ki a végső szót arra vonatkozóan, hogy a Szűzanya itt, vagy Jeruzsálemben fejezte be földi életét. Mária házat - az egyszerűségében nagyszerű zárandokhelyet, meglátogatta VI. Pál pápa, Szt. II. János Pál pápa és Benedek pápa is.

Az augusztusi imaóra középpontjában is Nagyboldogasszonyunk állt. Engedtesék meg nekem, hogy Sík Sándor: Magyarok Nagyasszonya verséből idézzek:

„Édesanya, boldog anya,
Virágszülő Szűz Mária,
Világrászült virágnak,
Ajánlj minket szent Fiadnak.”

Pazsiczky Mariann

Rozália búcsú

„Almát, körtét, szilvát, szőlőt hoz a szeptember,
nekünk új tanévet, tudja minden ember.”

- írja Weöres Sándor A tanévnyitáskor című versében. A mi új „tanévünk” mindig a Rozália nappal kezdődik. Szeptember 4-én ünnepeltük a plébániánkhoz tartozó kedves kis kápolna búcsúját. A szentmisét plébános atyánk celebrálta. Beszédében megemlékezett Rozáliáról, aki a XII. században élt, egy Palermo melletti barlangban, csendben, imádságban töltve napjait. Ő a betegek és egyben egyházközségünk egyik védőszentje.

Palermóban 1624-ben pestis járvány tört ki. A hívek egy litániában Rozália segítségét kérték. Az imádságra a szent megjelent egy vadásznak, akinek megmutatta egykori barlangját és a sírját. Amikor az emberek megtalálták a testet, bevitték a városba, és a járvány megszűnt.

A mi kápolnánk építése is kapcsolatba hozható az 1730-as években Esztergomban dúló pestis járvánnyal. Három esztergomi polgár építtette a járványból való megszabadulás emlékére.

Mire figyelmeztet bennünket Szent Rozália? Az atya prédikációjában utalt erre. A fergetes tempót diktáló korunkban jó lenne egy kicsit lassítani, átgondolni azt, van-e értelme a gyűjtögetésnek, hisz rengeteg fölösleges dolgot halmozunk fel. A mise végén megköszönte azoknak a munkáját, akik a kápolnát és környékét ilyen szépen rendben tartják.

Az ünnepet egy kis szeretetvendégség zárta. Kisebb csoportokba verődve beszélgettünk. Legközelebb a szüreti misén találkozunk a Rozália kápolnában, reméljük akkor is ilyen szép számmal jönnek a hívek.

Recska Valéria

Veled, Uram...

Házasságunk nem különbözik a „klasszikus” értelemben vett házasságoktól abban, hogy mind polgári, mind egyházi szinten megtörtént a szertartás. Abban már annál inkább, hogy e két szertartás között 11 esztendő telt el.

Sajnos, manapság a házasságok nagy százaléka válással végződik, kettőnk története a ritkábbik esetek közé tartozik.

Kapcsolatunk 2005-ben kezdődött. Hosszabb, őszinte barátságból alakult szerelemmé. Az év végén ért minket az örömhír, hogy e szerelem egy új életet fogant. Abban a pillanatban csak annyit tudtunk biztosan, hogy ennek az életnek világra kell jönni. 2006 áprilisában házasodtunk össze, az esztergomi házasságkötő teremben. Feleségemen akkor már láthatóan gömbölyödött, ezért nem tartottuk jó ötletnek a templomi szertartást.

2006 nyarán, megszületett kislányunk, Anna. Nem volt zökkenőmentes a születés, másodperceken múlt az élete. Életünk ezután szinte csak arról szólt, hogy próbáltunk jó szülőkké válni. Mivel minden gyermek más, s nincs recept a váratlan és egyedi élethelyzetekre, nem mindig értettünk egyet a gyereknevelést illetően. Természetesen környezetünkben mindig volt olyan, aki kéretlen véleménnyel, s megannyi feszültséget hozó tanáccsal látott el minket. Ráadásul a munkahelyem utazást igényelt, s így napi 11-12 órát voltam távol, míg feleségem magányként élte meg az otthonlétet. Eltűnt a nő s a férfi ebből a kapcsolatból, anya és apa maradt csak belőlünk. Lassan de biztosan felőrlődünk mindketten, bizalmatlanság alakult ki, s már szinte semmi sem maradt, ami összetarthatott volna minket.

Úgy gondolom, a legutolsó utáni pillanatban simogatta meg a jó Isten a fejünket azzal, hogy rávezetett arra, egy dolog megmaradt mindkettőnkben: az őszinte barátság, melyből indultunk évekkkel ezelőtt. Egy nagyon hosszú és nehéz beszél-

getés során tisztáztuk mindazt, hogy mi az, ami a megváltozott körülmények alapján változtatást igényel ahhoz, hogy együtt maradhassunk.

Romokból kellett felépíteni mindent újra, szinte kilátástalannak tűnt, oly sérülékeny volt sok élethelyzet. Nem ment egyszerűen. Időben is hosszabb volt rendbe rakni, mint amennyi idő alatt sikerült tönkretenni. Türelemmel és szeretettel sikerült egy új, az eredetnél szebb kapcsolatot felépíteni. Újra megszerettük egymást.

2016-ban kezdett kislányunk elsőáldozási oktatásra járni. S ez által kerültünk újra kapcsolatba Istennel. Azelőtt is többször éreztük jelenlétét, sok mindent utólag értettünk meg, hogy miért épp úgy alakult valami, ami akkor talán épp bosszantó volt, vagy úgy éreztük, hogy éppen nem sikerül. Templomba jártunk, s mindkettőnkben érlelődött csendben, amit láttunk, hallottunk.

2017 elején, egyik délután ugyanabban a pillanatban, egyszerre jutottunk el oda, hogy megkérdezzük a másikat, mit szólna egy egyházi esküvőhöz. Szabályosan éreztük azt, hogy vezet minket az Isten egy közös úton. László atya pedig, lelkesen támogatott minket, nem pusztán egy jegyes oktatást tartott nekünk, hanem valódi tanácsokkal, útravalókkal adott össze minket.

Azóta is érezzük Isten segítségét, vezető kezét házasságunkban és a hétköznapi egyéb helyzetekben.

Zoltán & Ágnes

Isten nélkül nem megy! Saját életünkben, vagy szűkebb-tágabb környezetünkben is sokszor megtapasztaljuk, hogy akik mernek őszintén Istenhez folyamodni, rá hagyatkozni, képesek kimászni életük gödreiből. Ővele minden lehetséges, nélküle sokkal nehezebb! Örömmel adjuk köze és megköszönjük ezt a szép tanúságtételt, – a hasonló cipőben szorongók nevében is!
Szerk.

Betegek kenetében részesültünk

2017. szeptember 10-én vasárnap 19 beteg, idős társammal együtt a 11 órás szentmise keretében felvettük a betegek szentségét, amit László atya szolgáltatott ki számunkra. A-hogy plébánosunk a prédikációban nagyon szépen fogalmazott: az idős korunknak sok nehézsége is van. Már közel sem tudunk annyi feladatot ellátni, mint évekkkel ezelőtt, bizony egyre inkább rászorulunk gyermekeink, unokáink segítségére.

És ha betegség gyötör bennünket, akkor kiszolgáltatottá válunk. Ezekkel nagyon nehéz volt nekem is szembesülni, de nem tehetünk ellene semmit sem. Jóistentől erőt kértem, hogy az utánam következő nemzedék igazát mindig belássam, és bölcsességgel, tapasztalatommal tudjam segíteni őket az élet rögös útján, de ne helyettük oldjam meg a feladatokat.

Igazán tévhit az, hogy aki a betegek szentségét megkapja, az már hamarosan meghal. Ez a szentség a gyógyulás szentsége, amely testileg, lelkileg megerősít bennünket. Már 4. éve felveszem összel mindig a betegek kenetét, és úgy érzem, hogy e szentség biztos kegyelmet ad nekem, megerősít, hogy kibírjam a nehézségeket, akár közel van már a nagy találkozás Istennel, akár távol. A megerősítésre pedig szükségünk van mindannyiunknak.

A betegek szentségéről a Bibliában így olvashatunk: „Beteg valaki közületek? Hívassa el az Egyház papjait, és azok imádkozzanak fölötte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. A hitből fakadó ima megszabadítja a beteget, és az Úr talpra állítja. Ha pedig bűnöket követett el, bocsánatot nyer.” (Jak 5,14-15). Nekem ez a szentség erőt ad minden évben ahhoz, hogy betegséget erős lélekkel viseljem, küzdjek az egészségemért, ha az szolgál üdvösségemre, és mindig kérem, hogy Isten akarata teljesüljön.

Hálás vagyok a lehetőségért, hogy ilyen ünnepélyes ke-
reték között megkaphattuk ezt a szentséget! Jó egészséget
kívánok Isten áldásával minden idős, beteg társamnak!

Meszes Rudolfné

Jubileumi imaóránk gondolataiból

Az ünneplés egyben mindig egy kis megállást, vissza- és
előretékelést, helyzetértékelést is jelent. És persze hálaadást,
hogy még vagyunk, hogy még vannak hitűkhöz, Istenhez, és
ehhez a közösséghez tartozó hűséges testvéreink.

Hálaadással tartozunk Istennek a sok kegyelemért, ami
megtartott bennünket. Hálaival tartozunk lelkipásztorainknak,
akik próbálták bölcsen és hiteles pástorként vezetni ezt a
néha megosztottságtól, belső viszállyoktól is terhelt nyájat, és
Isten útjára terelgetni. És a sok-sok önzetlen, közösségért ál-
dozatot vállaló egyszerű, de nagyszerű testvérünkért is, akikre
a jézusi boldogmondások voltak a jellemzők, és példájukra a
bátortalanok, bizonytalankodók, vagy éppen az ellenséges ér-
zületűek is visszatértek közénk!

Elevenen él bennem Várhegyi István plébánosunk elkö-
szönő miséjében mondott gondolata - 1982-ből - tapasztalva a
folyamatos hanyatlást, a növekvő érdektelenséget, közömbös-
séget: „Néhány évtized és kihál ez a plébánia”. Hál’ Istennek
nem lett igaza, még nem haltunk ki. De azért jó, ha megfon-
toljuk, mit és hogyan kellene tennünk, folyamatosan megújul-
nunk, naponta megtérnünk, hogy továbbra is élő közösségként
épülhessünk Krisztusnak titokzatos testébe, egyházunkba.

Istenhez és a közösséghez tartozásunk alapja a hit. Tud-
juk, hogy ez kegyelem, az Úr adománya, de ezzel együtt kell
működnünk. Egyéni hitünk erősödése nélkül kihullunk a ke-
resztény közösségből, és eltávolodunk Istentől is, különösen
is, ha nehezebb idők járnak.

A hit egy lépés a racionalitáson, az érzékszervekkel, fizi-
kai törvényekkel leírható valóságon túlra. Egy belső meggyő-
ződés, lelki tapasztalás. Istenélmény!

Jézus a földi egyház vezetésére apostolait és utódaikat, a
papokat rendelte. Köszönjük, hogy még vannak pástoraink!

Keresztény jövőnk az utódainkon, gyermekeinken, uno-
káinkon múlik. Ők mindig tükröként jelzik milyen is a mi
hitünk. Ha csak megszokás, jámbor vallásgyakorlat, netán
valami nem őszinte helyezkedés, számítgatás, érdek az alapja,
akkor ne is számítsunk rá, hogy ők őszinte keresztények lesz-
nek majdan. **Csak azt tudjuk átadni, ami a miénk.** Csak az
őszintén megélt hitünk lesz vonzó a számukra.

Nem véletlen, hogy jubileumi imaóránkra a plébániához
tartozó Mindszenty iskola tantestületét hívtuk meg, ők tolmá-
csolták imaóránk szövegeit, idézeteit. A katolikus iskolák
azok a helyek, ahol a hit alapjait, magvait el lehet helyezni a
gyerekek lelkébe – kiegészítve, gyakran pótolva a családi hát-
tér ez irányú hiányosságait. Egy-egy hiteles, keresztény tanító,
tanár a hitre nevelés szempontjából sokkal többet ér a gyerme-
keknek, mint a közömbös, vagy éppen ellenséges érületű
szülő...

Tudatosítani kell magunkban, hogy egyházközségünkért,
a lelki egységért mindannyiunknak tenni is kell. Jézus nyáron
sem megy szabadságra – mint ahogy szomorúan tapasztaljuk,
hogy nyáron kiürülnek a templomok, a miénk is. Jézus folya-
matosan hív és vár, sőt küld bennünket – ezt ne feledjük! Így
lesz, - pont általunk is - élő ez a plébánia.

Jean Vanier gondolatával foglalhatjuk össze szeptemberi
imaóránkat, és amit egy plébániai közösségről, egy élő keresz-
tény közösségről el lehet mondani. Különbözőek vagyunk, de
Jézus összekapcsol minket. És mindannyiunknak küldetést is
ad testvéreinkhez:

„Jézus egyszer csak megszólít minket: Jöjj, kövess en-
gem. Máskor meg azt mondja: Ma a te házában kell meg-

szállnom. Minden hívás személyes találkozással, személyes
megszólítással kezdődik. Aztán Jézus összeismertet minket
olyan emberekkel, akiket szintén meghívott. Teljesen külön-
bözőek vagyunk, egyetlen közös vonásunk, hogy Jézus hívott
minket. Így születik a közösség.”

Emberek vagyunk, hordozzuk gyarlóságainkat, - az Úr
kegyelméből mégis közösségként tudunk megjelenni a külvil-
lág felé. Ünnepeink elmúlnak, gyarlóságaink vissza-vissza
térnek, de lelkünk mélyén ott van az Istenhez kapaszkodásunk.
Hitünk és istenélményeink átsegítenek gödreinken, lelki
sivatagjainkon is.

Reményik Sándor:

Lefelé menet (Máté 17)

„Elváltozék...” Köntöse, mint a hó.
Olyan szép, hogy már-már félelmetes,
Mégis: a hegyen lakni Vele jó.
Maradni: örök fészket rakni volna jó.
De nem lehet. Már sápad a csoda,
Az út megint a völgybe lehalad.
Jézus a völgyben is Jézus marad.
De jaj nekünk!
Akik a völgybe Vele lemegyünk,
Megszabadított szemű hegy-lakók
Csak egy-egy csoda-percig lehetünk.
Elfelejtjük az elsápadt csodát.
És lenn, a gomolygó völgyi borúban,
Az emberben, a szürke-szomorúban
Nem látjuk többé az Isten fiát.

Testvérem, társam, embernek fia.
Igaz: a hegyen nem maradhatunk.
Igaz: a völgyben más az alakunk,
Nekünk lényegünk, hogy szürkék vagyunk.
Botránkozásul vagyok neked én
És botránkozásul vagy te nekem,
Mégis: legyen nekünk vigasztalás,
Legyen nekünk elég a kegyelem:
Hogy láttuk egymás fényes arculatját,
Hogy láttuk egymást Vele – a Hegyen.

Az imaóra hangfelvétele meghallgatható honlapunkon.

Nyitrai László

„Jöjj, kövess engem”

Elmúlt a nyár, a felhőtlen szórakozás ideje. Ismét szól a
csengő, ami komoly munkára hív. Arra a munkára, amely
minden diák szent kötelessége: a tanulás. Megteltek az iskola-
padok, - bár a Jóisten nem ment vakációra – milyen jó, hogy
benépesült a templom is. Régóta foglalkoztat az a kérdés,
hogy mit vár el a szülő egy katolikus iskolától. Amikor vá-
laszt, tudatosan választja? Amennyiben tudatosan választja,
feltételezem, hogy az ismeretek átadásán túl fontos gyermeke
katolikus szellemű neveltetése. Innen kapja az első meghatá-
rozó élményt, erkölcsi tartást, útmutatást.

Mi pedagógusok, hitoktatók növendékeinkben igyekszünk
az evangélium szellemében kialakítani azokat az erényeket,
amelyek alkalmassá teszik őket arra, hogy tudásukat embertár-
saik javára és Isten országának építésére fordítsák. A hitok-
tatás nem pusztán ismeretek átadása, hanem a hitünk szerinti
életre való elvezetést is jelenti. Törekszünk, hogy az ismeretek
által megvilágított hit élő és tudatos tevékenység legyen.

Ehhez nagyon fontos a helyes Istenkép kialakítása. A
gyermek elsősorban a példából tanul. Amit lát és hall, számára
az a helyes viselkedés. Akkor vagyunk hitelesek, ha követke-
zetesen nevelünk. Felvetődik a kérdés, hogy ezt hogyan te-
gyük?

A gyermek Isten ajándéka, - szülők és nevelők számára is - egyedi és megismételhetetlen csoda. Mivel elsődleges minta a kisgyermek számára a család, fontos, hogy az ő élet-példáján keresztül ismerje föl a fölséges szerető Istent.

A gyerekekkel meg kell szeretetni a szentmisét: ne vasárnapi teher legyen, melynek parancsszóra kell eleget tenni. Fontos, hogy jó családi légkörben induljon templomba, szüleivel együtt. A gyereket ne küldjük, hanem kézen fogva vigyük templomba! Jézus hozzánk szól: „engedjétek hozzám jönni a gyerekeket!”

Befejezésül Teréz anya szavait szeretném idézni:

„Az élet egyetlen esély - vedd komolyan,
Az élet szépség - csodáld meg,
Az élet boldogság - izleld meg,
Az élet álm - tedd valósággá,
Az élet kihívás - fogadd el,
Az élet kötelesség - teljesítsd,
Az élet játék - játszd,
Az élet érték - vigyázz rá,
Az élet vagyon - használd fel,
Az élet szeretet - add át magad,
Az élet titok - fejtsd meg,
Az élet szomorúság - győzd le,
Az élet dal - énekelj,
Az élet küzdelem - harcold meg,
Az élet kaland - vállald,
Az élet jutalom - érdemeld ki,
Az élet élet - éljed!”

Az Úr kegyelme és áldása legyen szülőkön és nevelőkön.

Ujpesti Gizella

Röviden...

- Az Eucharisztikus Kongresszusra készülődve városunkból hét személy kapott megbízást a Bíboros Úrtól, közöttük plébániánkról Erősné Csátó Veronika, a Mindszenty iskolából pedig Eck Andrásné. Ők tavasszal képzéssorozaton vettek részt, és Pünkösdkor átvették megbízólevelüket. A megbízás a kapott plébániai feladatok koordinálására szól az egyházmegyével való összeköttetésben. Az előkészületekről egy központi honlap (www.iec2020.hu), ill. plébániánk honlapja is folyamatosan tájékoztat.
- Jubileumi gálaműsorunk időpontja megváltozott, későbbre kellett halasztanunk. November 11-én, szombaton szeretnénk megtartani.
- Templomunk külső felújítási munkálata csak október-november folyamán fog indulni az elhúzódo tervezési, közbeszerzési, ill. hatósági engedélyeztetési ügymenet miatt. Jó hír viszont, hogy a teljes külső rekonstrukcióhoz – beleértve a templomkertet is – a Főegyházmegye kiegészíti a jelenleg rendelkezésre álló összeget.
- A Pasztorális Tanács tagjainak mandátuma lejárt. Megtiszteltetés plébániánknak, hogy a Bíboros atya Nyitrai Lászlót újabb öt évre kinevezte ebbe a tanácsadó, lelki életet segítő testületbe.
- November 25-én zsinati összejövetelt, és plébániai lelki napot tartunk meghívott előadókkal. Krisztus Király ünnepén Jézus Szentséges Szívének oltalmába ajánljuk fel plébániánkat.
- A nyár végével elindultak/beindultak csoportjaink összejövetelei. Új kezdeményezésünk, hogy 9 órai szentmisék után megnyílik a plébániai kávézónk, lehetőséget szeretnénk biztosítani egy kis ismerkedésre, beszélgetésre, közösségbe való bekapcsolódásra minden érdeklődőnek.
- Szentlélek szeminárium indult városunkban szeptember 19-én Kemenes Gábor atya vezetésével. Kilenc egymás utáni kedden – a várakozáson felül jelentkezett létszám miatt –

a ferences templomban fél nyolckor tartják az összejöveteleket. Szeretettel ajánljuk híveink figyelmébe.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltük: Bederna Bálint Bocsó Linett Anna
Bocsó Bálint Nagy Balázs
Willem Lotti Anna Taródi Sándor
Balog Attila Ujváry Anna Petra

Házassultak: Héjja Márton - Schifferer Kinga
Balog Attila - Horváth Katalin
Spielmann Balázs - Katona Marianna

Elhunytak:

Flórián Rezső	74 éves
Benkéné Meszes Kinga	63 éves
Bognár Béla	64 éves
Lovász Jánosné, Viola Ilona	81 éves
Mikus Ottó György	57 éves
Pásztor Gábor	64 éves
Szóda Imre	73 éves
Kulich István Jánosné, Szórfi Katalin	62 éves
Pálfi Lászlóné, Varga-Dejczó Katalin	69 éves
Kovács József	69 éves
Vachler Terézia	47 éves
Bor Gyula	71 éves
Majtényi János	66 éves

Hirdetések, programjaink

Szeptember:

24.Vasárnap Szentírás vasárnapja: Szentírások megáldása
Ifjúsági szentmise 18 órakor

Október:

Rózsafüzér minden hétköznap fél órával a szentmise előtt

01.Vasárnap Családos délután 15 órától
Terménybetakarítási hálaadás
05.Csütörtök Szüreti mise 17 órakor a Rozália kápolnában
07.Szombat Nyugdíjas klub - Idősek napja
10.Kedd Senior imaklub 18 órakor
17.Kedd Imaóra 18 órakor
19.Csütörtök Szentmise az Eucharisztikus Kongresszusért
18 órakor
22.Vasárnap Missziós gyűjtés

**Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket
minden programunkra!**

Erdő Péter bíboros, prímás:

Ima a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért

Menneyi Atyánk, minden élet forrása! Küldd el Szentlelkedet, hogy az önmagát értünk feláldozó és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust felismerjük és egyre jobban szeressük! Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk, orvosunk és békességünk. Adj bátorságot, hogy az Ő erejét és örömét elvigyük minden emberhez! Add, hogy a készület ideje és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése egész hívó közösségünk, fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon! Amen.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirkuldes@szenanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2017. október
X/10. szám

Egyházunk (mi több, az egész emberiség) jövője múlik azon, hogyan tudjuk igazi értékeinket képviselni, megmutatni és átadni a következő generációknak. A mulasztás is a bűnök kategóriájába tartozik...

Kisebb-nagyobb közösségeink próbálják ezt komolyan venni, és a helyükön tenni, amit legjobbnak látnak. Sokszor csak a jelenlétünkkel, néma példánkkal támogatunk egy-egy ügyet, máskor meg határozott kiállításunkra van szükség! Ahogy a Lélek indít. Már, ha figyelünk Rá...

„A **Pasztorális Tanács** a II. Vatikáni Zsinat alkotása. Feladata a lelkipásztori tevékenységek vizsgálata, szerepe tanácsadó jellegű.” - idézi a Zsinati Könyvből Erdő Péter bíboros atya levelében, amely egyben számomra kinevezés újabb öt évre, és meghívás az idei őszi ülésre.

Szeptember 30-án e testület összehívásának az apropója: a következő évben megrendezendő Püspöki Szinódus XV. rendes közgyűléséhez szétküldött kérdőív megbeszélése volt. A Világegyház vezetése kíváncsi a helyi egyházak helyzetére, most éppen a fiatalok, a hit és a hivatás megválasztása témakörben. **Nagyon aktuális és égető a fiatalokkal való foglalkozás, a rájuk figyelés – ahogy a világban, Európában, egyházközösségünkben, mi több - családjainkban is!**

A Pasztorális Tanács tagjai a hitélet különböző területeinek képviselői: egyházi iskolákból, férfi-női szerzetesrendekből (Ágnes nővér Esztergomból), lelkeségi mozgalmakból, egyházi médiából, EKIF-ből, plébániákról (én is). A civilek mellett természetesen papok is e testület tagjai.

A kérdőíven végighaladva nagyon sok értékes hozzászólás hangzott el. Több szem többet lát – a több területről érkező emberek eléggé átfogó képet festettek a jelen magyar valóságról, ifjúságunk helyzetéről.

Mostani beszámolóban csak néhány – plébániánkra is jellemző – dolgról, állapotról szólok.

- **Népszámlálási adat:** kb. 60% a népesség magát valamelyik egyházhoz tartozónak (megkeresztelt) valló része. Ennek egytizede a hitét gyakorló (templomba járó) emberek száma, tehát kb. 6%. Az oktatásban viszont kb. 10% a felekezeti (egyházi vezetésű, fenntartású) intézmények száma. Tehát az egyházi intézményekbe járó gyerekek-fiatalok egyre nagyobb része hitetlen családból érkezik. Ez jól látszik az esztergomi „katolikus” intézményekben is – óvodától a felsőoktatásig. És ez sajnos a nevelők/tanárok egy részére is áll.

- **A fiatalok elbizonytalanodásának, elköteleződésük hiányának számos oka van.** A családok instabilitása rengeteg sérülést, sebet generál már kiskorban. Az értékzavaros, szekularizálódó világ, a minden áron való érvényesülés, anyagi előbbre jutás, az önmegvalósítás hajszolásának – az érintettek túl - a gyerekek a legnagyobb vesztesei. Az oktatásban a személyiségfejlesztés nagyon kis szelvényben jelenik meg.

Az amúgy is állandó átszervezés alatt álló oktatás egyre jobban elembertelenedik, - különösen is a felsőoktatásban tapasztalható ez. A „mama hotel”, „papa bank”- háttér megnyújtja az egyetemen töltött időt. Az állandó keresés, szakok, fakultások váltogatása azután a soha be nem fejezett képzést, mélyebben semmihez sem igazán értő, semmi mellett

elköteleződni nem tudó/nem akaró 30-40 éves szinglit produkál. Súlyosbítja a helyzetet az elengedés-leválás kétoldalú nehézsége.

- **A generációk eltávolodtak**, alig van átjárás, nem értik egymás nyelvét. Ez társadalmi szinten is megtapasztalható: a „nagypolitika” nem figyel eléggé a fiatalok igényeire, elképzeléseire. Még nagyobb a szakadék a digitalizáció használatában, a média ismerete, annak fel- és kihasználásában. Ez utóbbi területen az Egyház is óriási hátrányban van a fiatalok megszólításakor. Törésvonal van a falvak és városok között, a növekvő létszámú roma etnikum problematikája újabb nagy terület.

- **A „diagnózis” felállítása után természetesen látszanak a „gyógymódok” is.** A fiatalokra legnagyobb hatással a jól működő kortárs csoportok vannak. Az iskolán túl nagyon fontosak az őket „beszippantó” katolikus mozgalmak, közösségek, pl.: regnum, cserkészlet, ifjúsági misék, közösségi terek a plébániákon, ahol találkozni lehet (kávézó, családi összejövetelek – nálunk is!), táborok, szakkollégiumok - érték alapú közösségek. Mindehhez persze szükség van képzett, elkötelezett vezetőkre is!

A legnagyobb nevelő erő a hiteles élet példa, a hiteles személy – a családban, az oktatásban, a közösségek vezetésében és szervezésében. Óriási a jelentősége az alulról jövő kezdeményezések felkarolásának, a személyes megszólításnak, kiscsoportos beszélgetéseknek, a segítő jelenlétnek. Sokféle képzés is rendelkezésre áll a segítő szándékú testvéreknek: mentálhigiénés, lelkipásztori segítő, katekéta stb.

A vázolt nehézségek – de egyes megoldási kezdeményezések is megtapasztalhatók plébániánkon. Hozzászólásomban a Betesda fürdői jelenetre utalva jellemeztem plébániánk ifjúsági helyzetét: „Nincs emberem”. Működik jónéhány idősebbekből álló közösségünk, két család is, az általános iskolás korúak két csoportban rendszeresen találkoznak, de a bérmlázás utáni korosztállyal való foglalkozások esetlegesen, van/volt néhány, de sajnos hamar kifulladás. „Nincs emberem...” (Biztató jel, hogy a legutóbbi bérmlázóink László atya hívására sokan összejöttek, és egy kialakuló ifjúsági közösség magjaivá válhatnak. Így legyen!)

Ahogy így átfutom a beszámolót, Istenről, hitről nem is szóltam, de úgy gondolom, mindenki számára világos, hogy a **fiatalok evangelizációja a megoldás, a jó megoldás mindezen problémára.** Jézus szeretetével, féltésével tekintünk az utánunk jövőkre, Őt szeretnénk hitelesen eléjük élni. Ehhez kérjük az Úr kegyelmét, a Szentlélek megvilágosító és megerősítő segítségét, Jézus irgalmas szeretetét! És keresztény jövőnk érdekében egy kis elkötelezettséget, bátorságot, áldozatvállalást **MINDENKITŐL.**

Őszi Papi Koronára gyűltünk össze Pilismaróton a plébánián, október 18-án. Az Esztergomi Espereskerület papsága Kató Csaba és Kremniczky Gergely (EKIF munkatársak) tájékoztatóját hallgatta meg a hitoktatás helyzetéről főegyházmegegyünkben.

Mint köztudott, az általános iskolákban kötelezően elrendelt hit- és erkölcsan, ill. etika oktatás bevezetése nehéz helyzetbe hozta egyházunkat is. Nagyon gyorsan meg kellett szervezni a hitoktatók képzését. Ebben jelenleg is emberhiánnyal küzdünk.

Sajnos – tűzoltásképpen – nem kellően alkalmas vagy képzett embereket is alkalmazni kell. Ez természetesen nem használ az ügynek...

Óriási a lemaradás az alkalmas tankönyvek, szemléltető anyagok, valamint a technika és informatika alkalmazása terén. A hitoktatók egyéni „leleményére” nagy szükség van.

Az iskolai hitoktatás megszervezése, koordinálása ilyen feltételek mellett nehéz évindítást jelent mind az EKIF-nek (Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Katolikus Iskolai Főhatósága), mind a plébánosoknak, akik helyi szinten a felelősök, valamint a hitoktatóknak. Egy-egy hitoktató távozása/kiesése nagy „borulást” jelent a tervezésben, szervezésben, főleg vidéken. A központi adminisztrációs szoftverrel is sok a bizonytalanság, tovább növelve az érintettek leterheltségét.

Igazi párbeszéd alakult ki az atyák és a meghívott előadók között, a felmerült kérdések mögött jó volt látni/érezni mindkét oldal jóindulatát, jobbítási szándékát. Egyházunk jövője forog kockán gyermekeink őszinte és akaratlagos hitre nevelésén.

Természetesen a hitoktatás – akármilyen jól is csináljuk – nem pótolhatja, csak megerősítheti a családból hozott alapokat...

Nyitrai László

„A szeretetben meggyökerező...”

90 évvel ezelőtt, 1927. szeptember 14-én, Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén, Mátraverebély-Szentkútra zarándokolt öt ferences harmadrendi leány, hogy a Szent Szűz kegyoltáránál életüket a szegények szolgálatára ajánlják fel. Ők voltak azok, akik P. Oslay Oswald ferences atya Szentlélektől ihletett elgondolása alapján a szegényügy megoldására kitalált rendszerben, az „Egri Norma” rendszerében önként vállalták a szegények felkutatását és gondozását. Köztük volt Páhok Mária Franciska és Kroumann Mária Magdolna is, akiket Rendünk alapítóinak tekintünk Oswald atya mellett.

Ettől kezdve nagy hivatástudattal kutatták fel a koldusokat, rászorulókat és megkezdődött az intézményes szegénygondozás először Egerben, majd az ország sok városában – köztük Esztergomban is. Mi, Ferences Szegénygondozó Nővérek ettől a dátumtól számítjuk közösségünk létrejöttét, ezért

ünnepeljük idén alapításunk 90 éves évfordulóját.

E jubileumi évre választottunk egy mottót is, Szent Pál szavait, melyet alapító atyánk különösen is szeretett és napi imájába foglalt: „Krisztus által a szeretetben meggyökerező és megalapozódva legyünk.” (Ef 3,17). Elődeink életében ezt a Krisztusban gyökerező szeretetet láttuk, mely olyan tüzzel égett bennük, hogy életüket nem kímélve tudtak a szegények apostolai lenni. Ez a krisztusi szeretet csordult túl és fordult a nyomorban, sokszor férgek közt, betegségben szenvedő emberek felé. Mi is szeretnénk egyre jobban gyökeret verni ebbe a szeretetbe, hogy amint egy fát a gyökerei éltetnek, úgy bennünket is az Istentől kapott szeretet éltesse, és ezt a szeretet adjuk tovább a ránk bízottak felé.

Ebben a jubileumi évben szeretnénk azokkal is együtt ünnepelni, akik között élünk. Készült egy kiállítás, aminek anyaga igyekszik bemutatni és közelebb hozni az emberekhez mindennapi életünket. Az ünnepség részeként ezt a kiállítást mutatjuk be és szentmise keretében hálát adunk az elmúlt 90 év minden kegyelemért.

Szécsényben és Siófokon már megrendezésre került ez kiállítás, Esztergomba jövőre tervezzük. A központi ünnepségünk azonban most október 6-án, Egerben volt, mivel Rendünk ott született meg. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani e városok befogadó szeretetért!

Imáinkba foglaljuk mindazokat, akik között élünk, akikhez a küldetésünk szól, és kérjük mi is, hogy imádkozzanak értünk, hogy növekedni tudjunk Krisztus szeretetében!

Kóródi M. Veronika nővér

„**Megszentelt élet Krisztusban, a szegényekért**”- ez az életmottója a Ferences Szegénygondozó Nővéreknek, akik október 6-án ünnepelték rendjük alapításának 90. évfordulóját, melyre meghívást kapott a Szent Anna Plébánia közössége is, karitás csoportunk is.

A megemlékezést az egri érseki palotában tartották, ahol jelen volt Dr. TERNYÁK Csaba érsek és a város polgármestere számos vendéggel együtt. Megtekintettük a nővérek 90 éves tevékenységét bemutató kiállítást, utána szentmisén vettünk részt, melyet az érsek atya celebrált. Az agapén majd 150 ember kötetlenül beszélgetett egymással és a nővérekkel.

Hazafelé imádkoztunk az ünnepeltekért, hogy áldásos munkájukat egyre bővülő közösségükben sokáig folytathassák. **Isten áldása kísérje őket!**

Hetényi Bálintné

Senior imaklubunk októberi rendezvényéről

Október 10-én este 6 órakor a Senior imaklubosok gyülekeztek a plébánián. Az asztalokon már égtek a gyertyák. Kedves előadót, Dr. Török Csaba atyát köszönthettünk körünkben.

Kialakult szokásainknak megfelelően, először egy Máriát dicséző énekkel kezdtük, majd Imafüzetünkben 2 imát mondtunk el gyermekeinkért, családunkért. Az ezt követő csendben vezetőnk, Nyitrai László, megkért bennünket, hogy egy beteg családtagért imádkozzunk együtt.

Az elmondott fohászok után eszembe jutott, hogy vasárnap az idézetes kosárból milyen gyönyörű útravalót kaptam: „Csillagmécset világánál jöttem hozzád Mária, / Fáradt fejem lehajtani, vigasztalás asszonya.” (Tóth Sándor) Ezen a héten sok teher lesz rajtam, valóban szükségem lesz Mária segítségére.

No, de térjünk vissza a klubestrel! Dr. Török Csaba, főiskolai tanár, média referens és még sok feladattal ellátott atya, Jézuskutatásokról beszélt nekünk. Szóba került, hogy az ókorban Jézus személye sok vita tárgya volt. Beszélt a forráskutatásokról, Josephus Flavius művéről, Keresztelő János, Heródes, Salome, Jakab személyéről. Plinius, Tacitus, Tiberius, Claudius neve is előkerült. Jézus születésének és halálának lehetséges időpontjainak meghatározásáról is beszélt. Megelevenedett az ókori keresztény közösségek rejtőzködő élete. Az atya nagy ívű, történelmi-filozófiai előadása, humorral fűszerezve, lenyűgözött bennünket.

Kérdések, válaszok után, az agapé alatt, kötetlen beszélgetéssel fejeződött be imaklubunk októberi találkozója.

Pazsiczky Mariann

„**Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.**”
(Mt 18,20)

Szeptember elején közösségünk azon tanakodott plébános atyánkkal, hogyan hozhatnánk közelebb egymáshoz a templomunkba járó családokat, hiszen kereszténységünk köztösségben tudjuk leginkább megélni. Ekkor merült fel az ötlet, hogy a vasárnapi diákmise után invitáljuk be a plébánia kávézójába a szülőket egy kis kötetlen beszélgetésre. Egy finom kávé vagy tea mellett beszélgethetünk, ismerkedhetünk egymással.

Az elmúlt évek tapasztalatai szerint, a szentmisék után kisebb csoportokban a templom előtt beszélgetnek szülők, gyerekek, miért ne tehetnék ezt meg a plébánián, kényelmes, barátságos környezetben? Szeptember közepén meg is nyitottuk a kávézót és úgy látjuk, hogy aki betér hozzánk, jól érzi magát, gyerek és felnőtt egyaránt. Ezúton is szeretettel hívunk és várunk minden családot a vasárnapi 9 órás szentmise után egy jó hangulatú, rövid együttlétre!

Erősné Csató Veronika

Visszaemlékezés

Örömmel és meghatódva olvastam Pazsiczky Mariann Nagyboldogasszony-napi megemlékezését az Élő Sziget előző számában.

Akaratlanul, de erővel tornyosultak fel bennem ennek az ünnepnek jóval korábban, az 1940-es években átélt szép élményei. Valóban, Esztergomnak az augusztus 15-e – Magyarország legnagyobb templomának búcsúja – az év legnagyobb jelentőségű ünnepe volt nemcsak városunk lakóinak, de a környező és távolabbi településekről érkezetteknek is.

Emlékeimben talán külsőségekben is kifejezett élmények idéződtek fel. Augusztus 15-e reggelén a vasútállomásra érkező Dorogi Bányász Fúvószenekar muzsikájának hangjai szólaltak meg a házunk előtt. A zenekar tagjai fekete bársony egyenruhában díszlegetek – rajta aranyló gombokkal –, amelyek a hangszerekhez hasonlóan ragyogtak a reggeli napfényben. Zenéjükben az egész város gyönyörködhetett, mivel együtt haladtak a Bazilikába igyekvő esztergomi hívekkel.

Azokban az években a Vízivárosi Zárda polgarista diákjaként mi is egyenruhában – sötétkék rakott szoknya, fehér blúz sötétkék zsinórozással, Bocskai sapkával a fejünkön vultunk a Bazilika ünnepi nagymiséjére. Alig vártuk, hogy lássuk az addigra már felsorakozó, Felvidékről (Kéméndről) érkező, színes népviseletben, rövid sokszoknyában, fénylő piros csizmában lévő fiatalokat.

Az ünnepi nagymise után mindenki a templom mellett felállított díszes sátrak kínálatában gyönyörködhetett – a mézeskalácsok és emléktárgyak forgatagában.

Szüleim otthona ezen a napon megtelt vendégekkel: a vidékről érkező rokonokkal. Őket édesanyám gőzölgő csirkepaprikással, pirosító házi borral várta, hogy az augusztusi melegben nyhítsék éhségüket és szomjúságukat.

Hálás szívvel köszönöm a mennyekbe felvett Istenanyának, a Magyarok Nagyasszonyának, hogy átélhettem ezeket a felejthetetlen élményeket és ünnepnapokat a magyar Sion fellegvárában, az esztergomi Bazilikában.

Köszönettel: Bányai Pálné

Székesfehérvárra zarándokoltunk

Október 14-én zarándoklaton vettünk részt, melynek célja a közösségépítés volt és ima a papi hivatásokért. Székesfehérvárnak ugyanolyan légköre van, mint Esztergomnak. Érezni a „genius loci” hatását.

Két csoportban megnéztük az Egyházmegyei Múzeum kiállítását (Ég és Föld között), a bazilikában pedig találkoztunk Spányi Antal püspök atyával, akihez a csoportból többen is személyesen kötődnek. Zarándoklatunk következő állomása a Prohászka templom volt. Prohászka Ottokár rövid ideig az esztergomi belvárosi templom káplánja volt. Pokriva atya misét mutatott be emlékére, majd imádkoztunk a főpap sírjánál. A templom jelenlegi plébánosának, Tóth Tamás esperesnek is vannak esztergomi kötődései, hiszen itt volt gimnazista a ferenceseknél, és itt volt szeminarista is.

A fiatalon elhunyt Kaszap István sírjánál is imádkoztunk, elmélgedtünk, aki a magyar ifjúság példaképe.

Megtétekintettük még a püspöki palota kertjéből a királysirok „romkertjét”, majd a finom vacsora következett.

Az utolsó tized rózsafüzért a buszon mondtuk el hálát adva a szép napért, s köszönetet mondva a szervező atyának, mert nélküle nem jöhetett volna létre ez a lélekemelő, közösségépítő zarándoklat. Köszönjük!

Hetényi Bálintné

Nyugdíjas közösségünk

Szombaton, október 7-én nagy örömmel készülődöttünk a találkozónkra. Ezen a napon ünnepeltük meg az Idősek Napját. Igazán kedves kis műsorral köszöntöttek a 3. osztályosok. Ági néni nagy gonddal betanított műsora – főleg a nagymamák köszöntése – mindannyiunkat meghatótt, egy-egy könnycsepp meg is jelent szemünkben. A gyerekek előadták, hogy a nagymama különböző időszakában más és más titokkal imádkozta a rózsafüzért. Ebben kicsit magunkra ismertünk.

A műsor végén a gyerekeknek süteménnyel, szendvicsekkel, teával és édességgel kedveskedtünk, míg Ági néninek egy cserép virággal köszöntük meg ezt a szép megemlékezést. A gyerekek is készítettek nekünk papírból virágot – egy szép idézettel. Mindannyiunk nevében köszönjük. Mi még maradunk, imádkoztunk, énekeltünk és beszélgettünk.

Jó volt együtt lenni ebben a kis közösségben.

Szendró Péterné

Szüreti mise

„Ősz, ősz, édes ősz” – Csanádi Imre édesnek nevezi ezt a szép évszakot, Kányádi Sándor pedig arra biztat bennünket, hogy nézzük a tájat, de szépen öszül.

Október 5-én szüreti misére jöttünk össze a Rozália kápolnába. Kezdő énekünk így szólt: „*Szeretettel jönnek hozzád, / Atyánk hívó gyermekid. / Meghálálni kegyelmednek / Nagy jótéteményeit. Az oltár szent számolyához / Buzgó szívünk imádat hoz, / Áldozatul hozza néked / legtisztább érzelmeit.*”

László atya, aki a misét celebrálta, szintén a hálát emelte ki prédikációjában. Hálásnak kell lennünk az Atyaistennek a sok jóért, szüretért, terményekért.

Szeptember és november közötti időszakban vannak azok az ünnepnapok, amelyek régen a gazdasági évet lezárták. Ilyenkor fizették ki a pásztorok bérét, és fogadták fel a pásztorokat az új gazdasági évre. Sok helyen ekkortájt kezdődik a szüret. A rákészülődés és a szüreti munkák meghatározóak egész szeptember végét és az októbert, mert az időjárástól és a borfajtától függően a szőlőszedés időszaka szeptember 29-e és október 28-a közé esett régebben.

A szüreti multság ősi pogány ünnep. A régi görögök Dionüszoszt, a szőlő, a vidámság és a mámor istenét ünnepelték ekkor, és borral áldoztak az isteneknek. Az ünnepségek mára kicsit csendesebbek lettek, bár az utóbbi években a szüreti vigasság egyre inkább visszatér a hagyományokhoz, és különösen a történelmi borvidékeken (Tokaj, Siklós környéke, Sopron, Villány, Balaton felvidék) egyre több látogatót vonz.

Szeptember 8-án, Kisasszony napján kezdődött a termények betakarítása: levették a diót, összeszedték a mogyorót, mandulát, a tökmagot, napraforgót, melyek mind fontos táplálékunk. Ilyenkor még csak búcsúzik a nyár, nem ritka a napfényes idő, – élvezzük ki!

A mise végén László atya megáldotta a terményeket, a szőlőt, és hálát adtunk az új termésért. Kányádi Sándor írja: „jó pohár mustot ittam”. A hálaadó szentmisét követő agapén mi is megkostoltuk a mustot, a szőlőt, az újbort, mindezt lelkiismeret furdalás nélkül tehetjük, mert Gárdonyi művében az Isten is megkérdezte Noét, hogy jó-e a szőlő, a csipős must, az óbor. Noé válaszából kiderült, hogy bizony jó!

Recska Valéria

**„Ha szeretet nincs bennem,
mit sem használ nekem...”**

(Szt. Pál)

Nagy ünnepség volt október 7-én a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar esztergomi képzési helyén, a V. J. Tanárképző Központban - régi nevén **az Esztergomi Tanítóképző Főiskolán**.

Az arany, gyémánt, vas, rubin, és gránit diplomák átadására került sor.

Várakozva mentünk a Vizivárosi templomban tartott szentmisére, amellyel az ünnepség kezdődött. A misét Dr. Harmai Gábor plébános úr tartotta, az 50, 60, 65, 70, 75 éve végzett tanítók és óvónők, valamint hozzátartozóik számára.

Ezen a napon, a Rózsafüzér Királynőjének ünnepén a prédikáció Máriáról szólt, és még meghatóbbá tette a szentmisét Pálmai Árpád művészi orgonajátéka. Ezzel a lelki útravalóval indultunk föl a Tanítóképzőbe, a díszoklevél átadó ünnepségre.

Ahogy beléptünk az intézmény kapuján, a nagy tömegben az ismerős arcokat kerestük, és üdvözléssel öleltük meg egymást. Szervezetten és gyorsan el tudtuk foglalni személyre szóló helyeinket.

Az elnöki asztalnál foglaltak helyet: Dr. Fodor György dékán úr, Dr. Szöke-Milinte Enikő esztergomi intézményvezető, és Nábrádiné Dr. Jurasek Ibolya tanszékvezető.

A közösen énekelt Himnusszal kezdetét vette az ünnepség. Dr. Fodor György dékán rövid beszédében méltatta a szép kort megélt tanítókat és óvónőket. A Bölcsék könyvéből vett idézettel köszöntött minket, és kívánt jó egészséget. Felhívta a fiatalok figyelmét arra, hogy tegyenek tanúságot az igazságról úgy, ahogy hajdanában a most itt ülők tették. Az igazi tanúságtételre nagy szükség van ma is.

„A pályánk végén feljutottunk egy napos hegyre, és onnét igazán látunk mindent”. – mondta a dékán úr. Majd az intézményvezető beszéde következett. Lászlóffy Aladár gondolatait hívta segítségül. A pedagógusok egy életen át piramist építettek, és visszatérve babérral arathattak. Az almamáterből kaptak útravalót, hitet, jó- és biztató szavakat. Az emberi pedagógia lehetősége korlátok közötti. A jó nevelésnek kell tudnia önmaga korlátait, a jó Isten segítségével.

A pedagógus legfontosabb tulajdonsága a szeretet. Szent Pált idézte: „... ha szeretet nincs bennem, mit sem használ nekem.” Az almamátertől a gyermekek is megkapták a segítséget, kaptak útravalót bölcsességet. A legszebb pálya a pedagógus pálya: mások életét formálni, kitartóan munkálni azt. Ajándékként az Istentől kapott méltóság megmarad.

Vereckeai Attila vezényletével az Ars Musica kórus műsora következett, amely mindannyiunkra nagy hatást tett. Majd a Gyakorló iskola alsó tagozatos növendékei ajándékoztak meg bennünket a német nemzetiségi táncsoport műsorával és az énekkar szereplésével, melyet betanított Szegő Csaba és Jódobronyáné Szolári Réka. Mindkét műsorszám kidolgozottságával, pontosságával megható élmény volt szemnek-fülnek-léleknek.

Ezután jött a fénypont: Dékán úr egyenként, név szerint, gratuláló szavakkal adta át az arany, gyémánt, vas, és rubin diplomákat. Az intézményvezető pedig egy gyönyörű, lángszínű rózsával kívánt mindenkinek jó egészséget. Befejezésül az Ars Musica kórusal énekeltük el a Szózatot.

Hálás köszönetünket fejezzük ki Dékán úrnak, az intézmény vezetőinek és szervezőinek ezért a szép hagyomány ápolásáért és fáradtságos munkájukért. Az Isten áldását kérjük mindannyiunkra!

Mi, az arany diplomások – az 50 éve végzett évfolyam – találkozóval folytattuk az ünneplést. Felejthetetlen nap volt számunkra.

Héder Istvánné

Röviden...

- Jubileumi gálaműsorunkat november 11-én, szombaton 19 órakor fogjuk tartani. Egyházközségünk tagjai az „előadó-művészek”, ahogy a tavaszi kiállításunkon a fizikai műalkotásokkal, most „hangzó” produktumainkkal szeretnénk szolgálni az estet megtisztelőket.
- Októberi imaóránkon meghívott vendégeink, az Árpád-házi Szent Erzsébet iskola tanítói voltak a felolvasók. Köszönjük a szép, igényes szolgálatukat, csengő éneküket és nagy számú jelenlétüket! Ez alkalommal – a Mária Rádió kérésére – bekapcsolódtunk a „Kiáltás” c. áhítatba, amit egyébként naponta 20 órakor közvetítenek különböző kegyhelyekről, templomokból. A mi első „kiáltásunk” november 2-án, halottak napján lesz hallható. Ezen imát az imaóráink alkalmával mondjuk, rögzítjük, ami 4 hetente csütörtökönként kerül majd adásba. **Kapcsolódjunk bele mi is hazánk, nemzetünk lelki megújulásáért végzett imába!**
- **Templomi énekkarunk** szeretettel hívja és várja az énekelni szerető, ezen szolgálatot vállaló testvéreinket. Jelenlegi tagságunk bizony előregedett, a hangunk, hallásunk nem a régi. Csak a jókedvünk, kitartásunk, elkötelezettségünk! Családias közösségünk szerdánként 18.30-kor próbál a plébánián, ide várjuk az új tagokat!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltük: Kósa Zara

Házassultak: Spielmann Balázs - Katona Marianna

Elhunytak:

Szerencsés Gyuláné, Bednárk Katalin 74 éves
Dr. Tóth Gyuláné, Sziklai Gyöngyi 73 éves

Hirdetések, programjaink

Október:

Rózsafüzér minden hétköznap fél órával a szentmise előtt

19.Csütörtök Szentmise 18 órakor
az Eucharisztikus Kongresszusért
22.Vasárnap Missziós gyűjtés
24.Kedd Megemlékezés Guanella Szent Lajosról
29.Vasárnap Bérnalkozók bemutatása a 11 órai szentmisében

November:

01.Szerda Mindenszentek (Parancsolt ünnep)
02.Csütörtök Halottak napja
10.Péntek Szentmise az +lelkipásztorokért, 18 óra
11.Szombat Jubileumi évünk gálaműsora, 19 óra
14.Kedd Imaóra 18 órakor

**Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket
minden programunkra!**

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szenntanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2017. november
X/11. szám

Közösségben Istennel és egymással...
Talán ez lehetne a mottója újságunk novemberi számának. Istenkeresésünk nem egyéni „vállalkozás”, a szeretetünk ha nem tud kiáradni testvéreink felé, akkor az az önszeretet, önzés zsákutcájába vezet.

**Isten a szeretetét Jézusban kiárasztotta az embe-
riségre, szelíd uralma, királysága fel akar emelni ben-
nünket is – oda, ahol Ő van. Ha hagyjuk...**

Felajánlás Jézus Szentséges Szívének

Plébániánk idén ünnepeli fennállásának 80. évfordulóját. Nagy kegyelmi időszak ez nekünk. Igyekeztünk is minden percét kihasználni. A szentmisék végén imádkozunk közösségünkért.

Áprilisban ünnepi szentmisén emlékeztünk meg erről a jeles eseményről. Ezen alkalomból itt voltak a volt plébánosok, akik együtt adtak hálát az elmúlt időszakért. Kiállítás is készítettünk, melyben bemutatkozhattak egyházközségünk művészei. Egészen megdöbbentő, hogy mennyi tehetséges ember él közöttünk. Ezt tapasztaltuk meg a nemrég megrendezett gálaműsorunkon is. Nagy öröm ez számunkra.

Most amikor lassan véget ér ez az esztendő, és véget ér a mi jubileumi évünk is, még egy fontos esemény áll előttünk. Sőt a legfontosabb! Ugyanis **szeretnénk felajánlani plébániánkat Jézus Szentséges Szívének.** Azt szeretnénk, hogyha közösségünk ebben a Szívben találja otthonra. Mert Jézus Szíve minden élet forrása. Ebből a Szívől szeretnénk életet nyerni mi is, akik ehhez a plébániához tartozunk.

Ennek a felajánlásnak az első része, hogy november 25-én (szombaton) délelőtt 10 órakor összejövünk a plébánián „zsinati nap”-ra, és átgondoljuk plébániánk jelenét, jövőjét. Fontos ez az alkalom, mert az egyházközséget nemcsak a papnak kell irányítania, hanem együtt kell haladnunk az Isten felé vezető úton, amit folyamatosan építeni kell. Erre az építésre nagyon jó alkalom a „zsinati nap”, ami egyben közösség-építő lehetőség is. Hiszen együtt gondolkodunk, a szünetekben beszélgetünk, együtt fogyasztjuk el az ebédünket.

A nap második felében lelki délutánnal folytatjuk előkészületünket. Ebben a részben először Dr. Török Csaba teológus professzor tart előadást, aki Jézus Szívéről, mint az Isteni irgalmasság forrásáról fog beszélni. Majd pedig Baranyainé Kontsek Ildikó, a Keresztény Múzeum igazgatója tart előadást „Jézus Szíve a művészetben” címmel. Az esti szentmisét Dr. Csépanyi Gábor spirituális atya fogja mondani, ahol is Jézus Szívéről hallunk majd elmélkedést.

Másnap **november 26-án, Krisztus Király vasárnapján, a 11 órakor kezdődő szentmisén megtörténik a felajánlás.**

De mi a felajánlás lényege? Miért tesszük ezt meg? Jézus gyakran beszél nekünk arról, hogy az ő Szíve nyugalmat ad, az ő Szíve alázatos, az ő Szíve felüdíti az embert. Erre a kegyelemre azonban nemcsak az egyes embernek van szüksége, hanem a közösségnek is. Azt szeretnénk ezáltal kérni Jézustól, hogy legyen mindig béke és nyugalom az egyházközségünkben, igyekezzünk megvalósítani a szeretet parancsát. De szükségünk van a jézusi alázatra is, hogy tudjuk egymást szolgálni.

A legfontosabb azonban, hogy ezen a plébánián mindig felüdülést nyerjen az ember, mert megtapasztalja Jézus Szívének szeretetét.

Jöjjünk el minél többen erre a lelki hétvégére, hogy Jézus Szentséges Szívébe helyezhessük a Szent Anna Plébániát, és együtt kérhessük a fölséges Istent, hogy ennek a plébániának ne csak múltja és jelene, hanem még nagyon sokáig jövője is legyen!

László atya

Egy kis hír az Esztergomi Ferences Világi Rendről (FVR)

Elmúlt két éve, hogy bemutatkoztunk e lap hasábjain, akkor bemutattuk a Rendet a kezdetektől, különös tekintettel esztergomi vonatkozását.

Az aktualitást akkor az első fogadalmások ünnepe adta. Szerettük volna az FVR-et egyházközségünkben és környezetünkben is megmutatni, és ezzel most is ez a tervünk.

2017. július 13-14-15-én az egyik legszebb búcsújáró helyen, Mátraverebély-Szentkúton a megújult Rendház Zarándok-házban találkoztak a FVR Magyar Régió küldöttei, több mint száz fő.

Káptalanra és előadásra, lelki töltődésre, valamint a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való felkészülés ismertetésére jöttünk össze.

Az első előadást Dr. Fábry Kornél atya, a NEK főtitkára tartotta. Bemutatta a nagy volumenű szervező munkát, amely már folyamatban volt akkor. Elmondta, hogy az egyházközségekből meghívott, felkészített fiatalok, családok nagy energiával és lelkesedéssel fogtak hozzá a szervező munkához.

Ezt már tapasztaltuk is Esztergomban, mert most, ahogy kézbe kaptuk a MindenkiNEK című missziós hírújságot, már az előkészületekről tudósít bennünket. Az újság igényes, gondos szerkesztéséért és készítéséért köszönet mind a hét missziós küldöttnek és a szerkesztőnek. Nemcsak a Világi Rendiek, de környezetünkben is „MINDENKI” örömmel és szeretettel fogadta.

Tőlünk, idősebbektől az volt a NEK főtitkára, Dr. Fábry Kornél atya kérése, hogy imával, szentségimádással segítsük a felkészülést. A Ferences templomban csütörtökönként az imacsoportunkkal a reggeli szentmise utáni szentségimádás menetét úgy alakítottuk át, hogy az első negyedórán lehetőség van csendes imádkozásra, adorációra.

Ez az imacsoport 20-25 éve alakult, jelenleg 8-10 főből áll, a Világi Rendből három fő vesz ebben részt. A szentségimádáson túl tettünk egy felajánlást a kongresszus sikeréért - negyven nappal ezelőtt.

Csoportunk a „Jézus Szentséges Szívének” családjába tartozik, melyet Európában Lyon érseke 1983. december 9-én indított útjára, majd 1990. augusztus 15-én a váci püspök hagyta jóvá működését Magyarországon.

A Jézus Szíve Családok **eredeti célja,** hogy azon emberek közössége által, akik e Családhoz csatlakoznak, folyamatos imádság szálljon fel az Istenhez.

Ezt az imádságot vállaltuk a három évre. Ez egy csoport- vagy családtagnak 9 napra szóló ima, vagyis kilenced. Ezt a kilencedet otthonainkban imádkozzuk. Már az ötödik tagunk mondja az imádságot a felajánlásunk óta.

Amint valaki befejezi a kilencedik napi imát, a következő újrakezd.

Visszatérve a szentkúti napokra: a NEK főtítkárát követő előadó, Dr. Katona István nyugalmazott püspök atya ismertette az előző, az 1938-as Budapesten rendezett kongresszust és annak gyümölcseit.

A találkozó alkalmával minden nap voltak szentmisék, szentségimádás, zsolozsmák és az utolsó este szabadtéri keresztút a hegyoldalban.

Az utolsó napi szentmise után kihirdették a korábban beadott pályázat nyertesét.

A FVR által alapított „Krisztus Irgalmas Szeretetéért” díjra a helyi FVR csoportja a 90 éves Wild Andorné Erzsikét terjesztette fel. A 20 éve örök fogadalmat tett Erzsikét érdemesnek és méltónak találta a bíráló bizottság a díjra, aki hosszú időn keresztül fáradtságot nem kímélve, példamutató, áldozatkész szeretetszolgálatot végzett. Saját családjában és más közösségi feladatok ellátásában is élte fogadalmának megfelelően az evangéliumi életet.

Jelenleg is imáival kíséri a betegségben szenvedőket, kórházban ápoltatkat. Az összejevetelekre fia hozza el, és itt kapta meg miniszterünktől a szép kivitelű oklevelet, melyet nagy örömmel vett át. Erzsike megjegyezte, hogy kötődik a Kerek-templomhoz, hiszen ott keresztelték és ott volt első-áldozó is.

Megemlékeztünk Bodajkon augusztus 2-án PORCIUNKULA ünnepéről, ahol a szentmisét Fr. Papp Tihamér OFM, az esztergomi Ferences Rendház főnöke, a Világi Rend országos lelki asszisztense mutatta be.

Részt vettünk október 6-án Egerben az „EGRI NORMA” – „MAGYAR NORMA” megalakulásának 90. évfordulója alkalmából a Szegénygondozó Nővérek által rendezett gyönyörű napon, melyet e lapban már részletesen ismertettek.

Az esztergomi FVR két évvel ezelőtti 3 fő ideiglenes első fogadalmából két fő tett örökfogadalmat 2016-ban.

Rendszeresen jár közénk rendünkkel való ismerkedésre egy fiatal férfi, ami számunkra öröm és biztató, hiszen az utánpótlás nagyon fontos.

Befejezésül Fr. Pantea Tibor OFM 2014-ben megjelent „Az öröm és a remény hírnökei” című kis kötetének hátlapjáról idézek, és a könyvet sok szeretettel ajánlom az érdeklődők figyelmébe.

„Az volt a szándékom, hogy bemutassam mekkora kincs és lehetőség rejlett és rejlik továbbra is a Ferences Világi Rendben (FVR).

Kincsük a mindenki számára felkínált és megvalósítható evangéliumi életformájuk...

A FVR evangéliumi lelkiségével foglalkozva kiviláglik, hogy e lelkiség legfontosabb elemeinek nagy része a ferences család közös kincse. Mindazonáltal a világi állapotról szóló rész segítségével megérthetjük, azért lehet mégis ferences lelkiségről beszélnünk, mert ők sajátosan, a világban élnek meg karizmájukat.”

A FVR helyi csoportjának minisztere, Czirok Ferencné megbízásából készítette:

Ambrus Antalné, az esztergomi FVR titkára

„Ahol ketten, hárman összejönnek az én nevemben...”

November 11-én nem ketten-hárman, hanem nagyon sokan összejöttünk 80 éves plébániánkat ünnepelni a Mindszenty iskola aulájában. Előzménye volt áprilisban a jubileumi szentmise, amit Dr. Kiss Rigó László püspök atya celebrált. A mise után akkor kiállítást nyílt egyházközségünk nem kis számú művészi tehetséggel megáldott híveinek igényes munkáiból.

A mostani gálaműsoron a hívek más oldalukról mutatkoztak be. Szerepeltek a plébániához tartozó intézmények tanulói is. A sort Pallagi Ajsa nyitotta meg a Montagh iskolából a Boldogasszony Anyánk című gyönyörű énekünkkel, majd a Mindszenty cserkészei követték. Ők is kitétek magukért, nagy öröm, hogy már majdnem százan vannak! Volt ének, vers, hegedű, zongora és citera, majd jelenet a szeretetről. A cserkészek után a Töltés utcai fiatalok táncában, majd a Gyermekotthon lányainak énekében és néptáncában gyönyörködhetünk.

Csombók Borostyán, Kósa Anita és Nyitrai László Ave Máriát énekeltek és dalban kívántak békét és reménységet minden megszületendő gyerekeknek. Nagy Sándor, Kiss László és Arcson Rafael tolmácsolásában vidám és kevésbé vidám verseket hallhattunk – Rafaeltől még egy saját szerzeményt is.

A Ferences Szegénygondozó Nővérek önmagukat adták, Assisi Szent Ferenc imáit hallgattuk - zenével kísérve. Nyitrai Laci Hengánné Gabival énekel a tőlük megszokott igényességgel, Kiss Lászlótól pedig két népdalt élvezhettünk.

A gálaműsor igazi gálával ért véget. Weber Tamással járunk a Horváth kertben Budán, a délibábos Hortobágyon, hétre a Nemzetinél. Tamás megénekelte a lelkes híveket – a legismertebb operett slágereket vele együtt dúdoltuk.

László atya megköszönte mindenkinek a szereplést, méltó ünneplése volt a 80 éves évfordulónak! Reméljük, hogy velünk volt az Isten, úgy tekintett le ránk a kék égből, jóságos vig mosollyal, ellágyult szívvel és fél szemmel hunyorítva – Dsida Jenő szavait kölcsönvéve.

Recska Valéria

„Krisztus összeköt bennünket”

A reformáció kezdetének 500. évfordulója alkalmából november 7-én a **Senior imaklub** meghívásának tett eleget Klimentné Ferenczy Andrea, az esztergomi evangélikus közösség lelkésze.

A szokásos közös ima és éneklés után Nyitrai László köszöntötte vendégünket, aki rövid személyes bemutatkozással kezdte. 2004-óta az esztergomi evangélikusok lelkésze, Pokriva László plébánosunkkal jó kapcsolatot ápol, lánya a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola tanulója. Sűrűn megfordul közöttünk, nemcsak az imahetek alkalmából. Az Esztergomi Evangélikus Egyházközség honlapján ezt olvastam a lelkésztől: „Miért lettem lelkész? Amit Istentől kaptam, azt szeretném továbbadni, hirdetni, szólni. Nem bölcselkedő beszéddel, nem emberi gondolatokkal, hanem azzal, ami Róla szól, azzal, ami Őt dicsőíti, nem magyarázkodva, hanem Isten Igéjével.”

Az evangélikus lelkész véleménye szerint ma már egész másképp gondolunk egymás egyházára, felekezetére, templomára, ebben egyre inkább közrejátszik az a felismerés, hogy Krisztus közös, nem szakítható részekre, mindannyiunk üdvösségéért halt meg a kereszten. Krisztus nem lehet, hogy szétválasszon bennünket, hanem inkább összeköt.

Majd beszélt arról, hogy valójában az evangélikusok, lutheránusok a reformáció népe, a reformációt sokan azonosítják a református egyházzal. Az evangélikus részt elfelejtik, pedig a reformátusok később váltak ki. Az egyház nagyon készült az 500. évfordulóra. Tíz esztendővel ezelőtt megalakult egy emlékbizottság. A reformáció méltó megünneplését a kormány miniszteri biztos kinevezésével, pályázatok kiírásával támogatta. A wittenbergi Luther-házban 2017. augusztus 3. óta látható Luther Márton eredeti végrendelete, amelyet a Magyarországi Evangélikus Egyház adott kölcsön 3 hónapra. Az 1542. januárjában íródott végrendelet a reformátor életének fontos dokumentuma.

Mi is a reformáció? – ezzel a kérdéssel folytatódott az előadás. Visszatérés az eredeti kiinduláshoz, az egyház küldetéséhez. 1517-ben kezdték a római bazilika építését, sok pénzre volt szükség. Albert, mainzi érsek a búcsúcédulák segítségével próbálta összegyűjteni a szükséges források részesét. Luther levelet írt az érseknek, amelyben tiltakozott a búcsúcédulák árusítása ellen. Leveléhez csatolta a búcsúcédulák erejét és hatékonyságát kétségbe vonó vitairatát, amely később a 95 tételként vált ismertté.

Nem akart botrányt, új egyházat, csak érezte, hogy félrecsúszott valami. Az embereket sokkal inkább pásztorolni, vigasztalni kellene, minthogy megfélemlíteni, a haláltól való emberi félelmet kihasználva. Tanaiért bírodalmi átokkal sújtották, ennek ellenére nagyon termékeny időszaka következett. Lefordította a bibliát, az anyanyelvűség, a szentíráshoz való hűség, óriási robbanást hozott.

Az öt sola a reformáció alatt jelenik meg, amely az öt alapvető hittételt tartalmazza. A sola szó jelentése: egyedül, kizárólag. Magyarul a hittételek: egyedül a Szentírás, egyedül a hit által, egyedül kegyelemből, egyedül Krisztus, egyedül Istené a dicsőség.

Azt, hogy most előadónknak, mint evangélikus lelkésznek mit jelentett a reformáció ünneplése, így fogalmazta meg: először is az embernek folyamatosan változnia kell, napi megterésekre van szüksége. Másodszor tudnunk kell, hogy az egyház egy óriási kincsesláda, amelynek válaszai vannak életünk minden kérdésére. A harmadik jelentése számára, az ünneplés öröme.

Az előadás után Nyitrai László felhívta újra a figyelmünket a megújulás fontosságára. Luther emberi félreecsúszásokat akart orvosolni. Ezután több kérdés is elhangzott. Szóba került a magányonás lehetősége, az ökumené kapcsán a katolikus egyház és az evangélikus egyház közeledése, az eucharisztia közössége. Tanulhatunk egymástól, a Krisztus központúságot, a Szentíráshoz való hűséget. Hallottunk arról is, hogy ökumenikus templom épül Fekete-hegyen, hogy Dorogon milyen hatásos a különböző egyházak összefogása, közös adventi gyertyagyújtásuk.

Végül legyenek itt Klimentné Ferenczy Andrea evangélikus lelkész gondolatai:

„Ha Isten kezébe esik valaki, akkor boldogan engedi át magát szeretetének, erejének. A szolgálata mindig öröm. A legnehezebb helyzetben is. Tudom, minden Őerte van. Azért, hogy nevét dicsőíthesse, szentnek mondja mindenki. Ez az egyház.”

Pazsicky Mariann

Könnyezett...

November 7-én reggel kissé ködös időben indult Pásztóra **plébániánk Rózsafüzér társulata**. A nap reggel a szentmisét László atya értünk mutatta be, mi pedig a Szent Anna rózsafüzér imával kezdtük a zarándokutunkat, felajánlva azt plébániánk teljes közösségéért. Mire imánkat befejeztük, már a nap is mosolygott ránk.

Odafelé – már a cél közelében – autópálya felújítás miatt kissé eltereltek bennünket, így kevéssel a szentmise kezdete előtt értünk - nagy várakozással - a pásztói Szentlélek-kápolnába, amely a XV. században épült. A Rákóczi-szabadságharc idején Horváth István kuruc kapitány építtette újjá, de még ez után is többször átalakították. Mai formája barokk, azonban számtalan gótikus elem figyelhető meg rajta. Néhány évvel ezelőtt erősen leromlott állapotba került, ám 2014-re jelentős állami támogatással felújították.

Beléptünk hát a Szentlélek-kápolnába, mely a szépen rendezett, gondozott temetőkert közepén helyezkedik el. Bent a szentély előtt jobb felől a Segítő Mária szobor állt égszínkép

palástjában, bal felől pedig a Titkos értelmű rózsza, a Rosa Mystica szobor - díszes szentolvasók függőnye előtt, kezeiben rózsafüzért tartva. Tőle kissé balra és egy lépésnyivel előrébb várt bennünket maga Jézus, egy ember nagyságú Jézus Szíveszobor formájában (a Mária alakok ennél valamivel kisebbek).

Az oltárt és a szobrokat rengeteg virág vette körül, jól megfért egymással a többnyire fehér színű élő és selyem rózsza, krizantém, orchidea stb. gazdag választéka.

A város plébánosa, Zahar Béla püspöki tanácsos atya (két éve ünnepelte ezüstmiséjét) szentmisét celebrált nekünk, és az időközben összegyűlt, naponta változó létszámú, lelkileg töltődni kívánó hívó testvéreink számára, az érdeklődő, kíváncsiskodó fotósok előtt. A szentmise előtt és után is volt alkalmunk imádkozni, hálát adni, köszönetet mondani, kéréseinket megfogalmazni és megfigyelni a Mária szobrokat.

Könnyeket – én legalábbis – nem láttam. És őszintén: fel voltam készülve arra, hogy egy síró Máriával találkozzak? Mit tudtam volna mondani Neki? Mit tudtam volna felajánlani fájdalmi enyhítésére? Felfogtam volna egyáltalán, hogy minek vagyok a részese? Ezen talán érdemes elgondolkozni kicsit...

A Mária-kegyhelyeken és mindenhol, ahol sok hívó nyitott lélekkel együtt van, jobban meg tud érinteni bennünket a Szentlélek, több kegyelem juthat el a szívünkig. (Jó lenne arról is hallani egyszer, hogy valahol egy Szűzanya szobor mosolyra fakadt... - de a mai világ még érdemtelen erre...)

Plébános atya fő állomáshelye a pásztói Szent Lőrinc vértanú tiszteletére emelt, a város középpontjában elhelyezkedő templom, melyet a 12. század végén épült, román stílusú kápolna maradványain a 13. század végén megnagyobbítottak. A középkor folyamán többször átépítették, bővítették, végül legutóbb 1723-1786 között több szakaszban, barokk stílusban újjáépítették.

A főoltárkép – Josef Zirkler alkotása, a velencei Tiziano kép másolata – Szent Lőrinc mártíromságát ábrázolja. A szentély előtti baloldali mellékoltáron fedeztem fel a Szent Korona hiteles másolatát, mely előtt a Szent Lőrinc napi búcsúünnepi szentmisében, koronaörök jelenlétében erősítik meg lelküket az ünnepség résztvevői.

A templom jobb oldalán, közép-tájon, az egyik mellékoltár-fülkében – az Irgalmas Jézus kép sugaraitól övezve – gyönyörűsége Fatimai Szűzanya szobor áll, fején koronával, kezében rózsafüzérrel, szinte megszólalásig élőnek tűnő arccal – virágtengerben.

Letelepedtünk lábai köré, elimádkoztuk a fájdalmas olvasót és Mária Szeplőtelen Szívének litániáját. Lelkünkben meg erősödve, további oltalmát kérve, lassan elköszöntünk Tőle.

Társulatvezetőnk, Erzsike gondoskodott a testi táplálékról is. Egy rövid sétával elvezetett minket a Costa Cafe nevű helyre, mely elsősorban egy kicsi kávézónak tűnt, ám fent a galérián tágas, szép étteremben fogyaszthattuk el ebédünket.

A menü karalábéleves volt és „Hollóközi sistersgős”, amit ajánlok elkészíteni, igazán finom étel. A recept röviden: natúr sertésszellet sonkacsíkokkal készült basemellel leöntve, gazdagon sajttal megszórva, kemencében megsütve, és zöldséges rizzsel tálalva.

Ebéd után ellátogattunk a Szent Lőrinc templom szomszédságában meghúzódó múzeumba, ahol az 1130 körüli benecés alapítású apátság (templom és kolostor, illetve ezek feltárás után kiépített maradvány romjai) található. A romszentélybe 2000-ben került bronz szobor alkotáson Szent István ajánlja fel a koronát Máriának.

Áll még az Oskolamester háza is, valamint ipartörténeti emlékként az üveghuta romja, melyet a XI. század végén benecések építtették és a ciszterciek is használták a XIII. század közepéig. Az apátságot ugyanis 1190-ben III. Béla király átadta a cisztercieknek, akik 1717-ben újjáépítették.

Az itt élő szerzetesekre emlékeznek a földszinti kiállítás, a többi helyiségében helytörténeti és természettudományi kiállítások vannak. Az aulából Tóthné Pálmai Katalin textilművész magyar szenteket és Árpád-házi Szent Erzsébet életútját bemutató gyönyörű selyemfestményei között jövünk kifelé.

Búcsúzóul rápillantunk még egyszer a templomra, gondolatainkat még a délelőtti imádságos együttlét járja át. Beszállunk a kisbuszba és az irgalmasság rózsafüzér imát elkezdve indulunk haza.

Köszönjük Szendrőné Erzsikének, hogy megszervezte ezt a szép napot! Isten éltesse Öt, a Rózsafüzér társulati tagokat és a kedves Olvasókat!

Egy rózsafüzér társulati tag

„Aranyat ér minden sorom...”

A részlet Arany János Év kezdetén című versében olvasható. Az aranyat érő sorokat a Tárlak Szalonban **karitás gunk**, Dr. Hetényi Bálintné szólaltatta meg november 7-én, így tisztelegve a költő születésének 200. évfordulóján (1817, Nagyszalonta).

Hallhattuk vidám, A bajusz című versét, majd a modern lélektan szellemében alkotott balladáit. Arany a magyar költészet egyik legjelentősebb megújítója. Jó volt hallgatni gyönyörű műveit Ildikó mélyen átélte, hiteles tolmácsolásában.

Köszönjük, hogy vállalkozott erre a szép feladatra, marandó élményben részesítve minden jelenlétet. Az estet Vonka Viktor furulyaszóli színesítették.

Már most jelzem, hogy 2018-ban lesz Petőfi születésének 195. évfordulója. Petőfi és Arany barátsága legendás volt. Ők a népi gyökerű realista költészet megteremtői, érdemes verseiket mindannyiunknak újraolvasni!

Recska Valéria

Röviden...

- Az idén is megrendezzük a **plébániai zsinati napunkat**, november 25-én, 10 órától. Erre – a közös ebéd miatt is – kérjük, hogy jelentkezzenek be a kedves Testvérek! Aznap 15.30-tól Dr. Török Csaba, 17-től Baranyainé Kontsek Ildikó tart előadást Jézus Szentséges Szívével kapcsolatban. Az esti szentmisében Dr. Csépanyi Gábor spirituális atya mondja a homíliát, Krisztus Király vasárnapján a 11 órai szentmisében pedig felajánljuk plébániánkat Jézus Szentséges Szívének. Jubileumi évünk ezen szép ünnepére szeretettel hívjuk közösségünk tagjait!
- A tervek szerint **december 4-én indul a Mária Rádió esztergomi** adása, ami csak az itteni vételkörzetben lesz hallható. Naponta 18-tól 18.45-ig helyi vonatkozású és készítésű műsorokkal jelentkezik majd. Plébániánk „műsorai”: szombat esténként szentmise élőben, és két imaóra havonta (egy korábbi, és egy friss). A Polgármesteri Hivatal helyet biztosított (Széchenyi tér 1. fsz. 5.) egy szerény képességű stúdióknak, ott (is) lehet rögzíteni/szerkeszteni az anyagokat. Az igényes tartalmak elkészítéséhez várják a közösségek, ill. egyének önkéntes munkáját, szolgálatát. Jelenlegi esztergomi koordinátor: Sárközi-Oláh Anita (esztergom@mariaradio.hu 06 20 2774990) és a szervezésben segítő: Széher Mihály (06 30 9627522). Természetesen imaóráink és a „Kiáltás” ugyanúgy megy az országos frekvenciákon is (imaóra: harmadik pénteken 23.20-tól, Kiáltás: négy hetente csütörtökön 20 órakor, legközelebb nov. 30-án lesz hallható).
- Az idén is indul szállást keresni a Szent Család – otthonainkban és szívünkben! Használjuk ki ezt a népi ájtatóságot együtt-imádkozásra, közösség építésre!

- Adventi kézműves délutánt szervezünk december 3-án, vasárnap 15-18 óráig. Szeretettel hívjuk és várjuk a gyerekeket – szüleikkel együtt!
- Templomi énekarunk** továbbra is szeretettel hívja és várja az énekelni szerető, ezen szolgálatot vállaló testvéreinket. Családias közösségünk szerdánként 18.30-kor próbál a plébánián, ide várjuk az új tagokat!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltük: Pócsföldi Gábor György
Huszár Benedek Márk

Elhunytak:

Batka Lászlóné, Kerekes Katalin	90 éves
Dallos Jánosné, Frankovszky Erzsébet	74 éves
Kovács Sándor	85 éves
Farkas Lajos	66 éves
Lőrincz Lajosné, Jámbor Anna	82 éves

Előző számunkban tévesen jelent meg az elhunytak között az egyik keresztnév, a sajtóhibáért elnézést kérünk! Tehát helyesen:

Dr. Tóth **Gáborné**, Sziklai Gyöngyi 73 éves

Hirdetések, programjaink

November:

19. Vasárnap	Megemlékezés Szent Erzsébetről a 9 órai szentmisében Gyűjtés a Karitás javára
20. Hétfő	Szent Erzsébet kenyér megáldása és kiosztása este 6 óra
23. Csütörtök	Szentmise +Számord Ignác atyáért 18 órakor
25 Szombat	Zsinati nap 10-19 óráig
26. Vasárnap	Krisztus Király ünnepe, a 11 órai szentmisében plébániánk felajánlása Jézus Szívének

December: **Adventben roraték hétköznap (H-Cs) reggel 6**

03. Vasárnap	„Szent Anna könnyei” szentmise 11 órakor Szent Miklós püspök fogadása a 9 órai szentmisén Adventi kézműves délután 15-18 óráig
05. Kedd	Képviselőtestületi ülés 19 órakor
10-17.	Gyűjtés a plébánia területén lévő intézményeknek
15. Péntek	Szent Család járás indítása a 18 órai szentmisében
19. Kedd	Imaóra + Kiáltás 18 órakor

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Füle Lajos: Valakiért

Valakiért valamit meg kell tenni
Először púp a hátón,
majd háborító kötelesség,
végül nehéz zsák,
mit gömvedve kell cipelni
valahova, s akkor derül ki
csak róla, hogy telve van arannyal,
mikor elvittük már s letettük.

Útonlévők, mi
megértjük-e még idejében,
hogy életünkben az marad meg,
amit másokért tettünk?!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2017. december
X/12. szám

Adventi készüllet...

Roráték, elcsendesedés, vagy éppen megfeszített munka – otthon, munkahelyen, a közösség szolgálatában. Kit hogyan és mire indít a Lélek. Annak a lelke, akinek a születésnapjára készül a Világ, akár őszinte hittel, vagy lehet, hogy csak megszokásból - Róla megfélekedve.

A Szeretet „a világba jött, a világban volt, általa lett a világ, mégsem ismerte föl a világ.” Jn 1,10

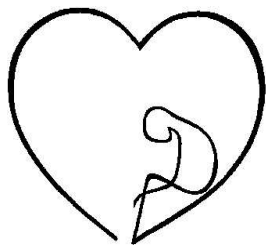
Az a kérdés, én felismerem-e végre...

Felajánlás Jézus Szentséges Szívének

Plébániánk 80. évfordulója alkalmából fordulunk Hozzád, édes Jézusunk! Csodálatos, hogy mily közel jöttél hozzánk, mindenek Teremtője és Ura, önmagad kinyilatkoztatásában, amikor áthidaltad a Teremtő és a teremtmény között lévő távolságot. Mily kifürkészhetetlen és felfoghatatlan a Te jószágod az ember iránt! Végtelen szeretettedben, édes Jézusunk, fogantattál a Szentlélek erejéből és e világra születettél a Názáreti Szűz által. Az egész teremtés és mi, halandó emberek e nagy ajándéknak örülünk, melynek a Szentlélek által lettünk részesei, mert: „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda” (Jn 3,16). Áldott légy, Istenünk, aki az Ige megtestesülése által új szövetséget, új szerződést kívántál kötni az emberekkel.

Hozzád fordul ma egyházközségünk, minden jóakarátú emberrel együtt, Jézus Szent Szíve! Jöjj segítségünkre! Te ismered minden örömünket, szenvedésünket és reményünket, hallgasd meg kiáltásunkat, melyet a Szentlélek indítására a Te Szívedhez intézünk. Fogadd kegyesen felajánló imánkat, melyben a Te Szívedre szeretnénk bízni plébániánkat és jövőnket. Tekints szeretettel azokra is, akik ma nem tudtak itt jelen lenni. Segíts megújulnunk a szeretetben, az imádságban és a bűnbánatban, a szentmisén való részvételben és az apostolkodásban! Véd meg családjainkat, fordítsd a szülők szívét a gyermekek felé és a gyermekek szívét a szülők felé! Változtasd szeretetté és irgalommá az emberek szívében lévő gyűlöletet és erőszakot! Segíts, hogy minden ember szívesen egyesüljön Szent Szíveddel a szeretetben és a szenvedésben! Tölts be egyházközségünket e felajánlás visszhangja, és legyen a remény és a béke szava minden ember számára!

A dicsőséges Szentháromság, égi Édesanyánk, minden szent és szent angyal színe előtt felajánlom Jézus Szent Vérének érdemeivel egyesítve Jézus Szentséges és Irgalmas Szívének egyházközségünket, híveinket, családjainkat és az egyházközség területén lakó minden embert.

Kérjük, vedd szerető pártfogásodba, fogadj a Szívedbe minket! Segíts, hogy le tudjuk győzni a bűnt, ellene tudjunk mondani a Sátán kísértésének és előre haladjunk az élet-szentség útján! E felajánlás által szeretnénk megfelelni a kezeszségben vállalt valamennyi kötelezettségünknek. Rád bízunk életünket és keresztény hivatásunkat, átadjuk Neked szívünk és házuk kulcsát, hogy tetszésed szerint rendelkez velünk. Ámen.

Zsinatoltunk

„Valami üz, üz, egyre haj! / Nyugalmam ne heverjen” – írja Balogh József szombathelyi költő, aki Reményik Sándor nyomdokait követi.

Ez a tenni akarás vezérelte László atyát - és sok követőjét-, hogy 2012-ben, a HIT évének kezdetén elindította az **egyházközségi zsinatot**. 2013 november közepén összeültünk három napra, hogy közösen gondolkodjunk plébániánk múltjáról, jelenéről és főleg jövőjéről. Azóta évente tesszük.

November 25-én az idén is megrendeztük **zsinati napunkat**. Zsolozsmával kezdtük, kértük az Urat, hogy fogadja be 80 éves plébániánkat. Ezután - a hagyományok szerint - a bizottságok beszámoltak végzett munkájukról, nem titkolva el gondjaikat sem.

Hitoktatás három intézményben folyik: Montagh, Babits és Mindszenty iskolában. A Montagh iskolával nagyon jó a kapcsolat, emelkedett a hittanosok száma is. Ugyanez sajnos nem mondható el a Babitsról, ott semlegesek. A plébánia két csoportnak tart hittant: az elsődözőknek és a bérmlákozónak. A hitoktatók túlterheltek, egy főállású van közöttük. Az idén is volt hittantábor, ami nagyon jól sikerült.

A **liturgia** terén elmaradásaink vannak. Nagy baj, hogy nincs a ministránsoknak vezetőjük. Az atya szeretné, hogy az áldozás zökkenőmentesen menjen, kettesével – ez sajnos nem mindig sikerül, januártól megpróbáljuk félkörívben.

A **felnőtt énekkarosok** száma egyre fogy, pedig nem lenne jó, ha megszűnnének, mert énekükkel igen széppé tudják varázsolni a miséket. Nagyon várják az új tagokat! Idézem Tokody Ilona világhírű operaénekesünk kedvenc mottóját: „Aki énekel, kétszeresen imádkozik”. (Minden templom körűsán megtalálható ez a buzdítás – nálunk is. Szerk.)

Az újjászületett **karitásunk** január 4-én lesz 10 éves. Kevesen vagyunk, létszámbővítés nagyon ránk férne. A kis létszámmal is próbálunk sokféle módon segíteni a hozzánk fordulókon. Szeptemberben csoportunk a plébániára költözött Mindszenty iskolából.

Közösséget létrehozni nagyon nehéz, de megtartani még nehezebb. A **családosok közössége** azt fogadta idén, hogy jobban fognak figyelni egymásra. A kudarcok ne szegjék kedvüket, működjenek sikeresen, mint az induláskor. **Senior ima-klubunk** nyitott, havi rendszerességgel jönnek össze, szívesen fogadják az érdeklődőket is. Az **ifjúsági csoportokat** nehéz megszervezni, tanulnak, elfoglaltak, elkerülnek a városból, nincs vezetőjük. Az I Út zenekar jövőben nem tudja vállalni az ifjúsági szentmisét.

A **média bizottságban** elhangzott, hogy elkészült a szórólap a templomról. Az **Élő Sziget** plébániai újság minden hónapban megjelenik tartalmas cikkekkal - az egyházközségben történekről. Népszerűek az **imaórák**, az országos Mária Rádió is közvetíti. December 4-én indul a Mária Rádió esztergomi adása, ebben havonta két imaóránk hangzik el - egy régebbi és egy új.

A **Mindszenty iskola** és a plébánia együttműködése példaértékű. Az iskola tanulóinak száma emelkedik.

A plébánia életével kapcsolatban még elmondjuk, hogy megnyílt a **kávészó**, ahova a vasárnapi 9 órai diákmise után lehet betérni. Várunk mindenkit!

Látványos, nagy eredményekről nem tudunk beszámolni, azonban kis léptekkel, de biztosan haladunk.

Zsinati napunkat két toplistás előadó zárta. Dr. Török Csaba atya „Jézus Szentséges Szíve az irgalmasság jegyében” címmel tartott nagyszerű előadást, amit Kontsek Ildikó, a Keresztény Múzeum igazgatója vetített képekkel illusztrált. A napot esti szentmisével fejeztük be, amit Dr. Csépanyi Gábor spirituális atya celebrált.

Másnap, Krisztus Király vasárnapján László atya felajánlotta plébániánkat Jézus Szentséges Szívének. *(A felajánló imánk az újságunk első hasábjában olvasható. Szerk.)* Az evangéliumban arról hallottunk, hogy Krisztus Király egyszer számadásra fogja rendelni minden szolgáját, s nem valamilyen tan követését, szabályokat, adó megfizetését kéri majd számon rajtunk, hanem azt, hogy mennyire segítettük a szükségben szenvedő embertársainkat, mennyi szeretet van bennünk. **Reméljük, hogy Jézus Szentséges Szíve befogadta plébániánkat!**

Recska Valéria

Karitás hírek

Szükségünk van Szent Erzsébetre!

Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepét november 20-án tartottuk a templomban. Ilyenkor kerül sor a kenyérosztásra is. Szent Erzsébetről elmondhatjuk, hogy a szegényekben valóban Krisztust látta és tisztelte. Ő tényleg a szegények, a bajbajutottak, a gyengék oldalán állt. Számára Isten nem egy felhők fölött trónoló, tőlünk távol álló személy, hanem Jézus Krisztusban közénk jött TESTVÉR, aki minden emberben felismerhető.

A misét ünnepélyessé tette Hetényi Ildikó szavalata és Nyitrai László gitárral kísért éneke. Elhangzott Szent Erzsébet himnusza, ebből idéznék: „*Vigadj boldog Pannónia! Hiszen belőled származott Erzsébet, ékes asszonyunk, királyi házba küldetett, de Isten kedves lánya lett.*”

Karitásunk sok imát tett bele Imafüzetébe, melyekben Szent Erzsébet közbenjárását kérjük. Fohászodjunk most hozzá együtt: „*Kérd az Úrtól értelmünk megvilágosodását és akaratumk megerősödését, hogy megtaláljuk lelkünk békéjét és az igaz szeretetet. Amen*”

Ossz szeretetet, bárhova méssz!

Folytatom. **Legfőképpen a saját házában...**

Ha sajátunknak érezzük plébániánkat, valóban segíteni kell azoknak, akik legjobban rászorulnak. Ennek a segítő szándéknak a jegyében jött létre – Klarissza nővér kezdeményezésére – a **Szociális Kerekasztal** 2013-ban. Ide tartoznak intézmények: Kolping, Montagh iskola, Teleház, CSÁO, Máltai Szeretetszolgálat, Szent Rita otthon, Idősek otthona, kórház, a Belvárosi és Szent Anna plébániák, alapítványok. Az alakuló ülésen 21-en voltunk. Azóta sok hasznos tapasztalat került kicserélésre a hajléktalan ellátás, a pszichiátriai ellátás, a szociális ellátás legfrissebb jogszabályairól.

Ez év november 25-i találkozón bemutatkozott a CSÁO új vezetője, a jelenlévők elmondták örömeiket, problémáikat. Vállaltuk, hogy „lenyúlunk az éhségtől, nyomortól, szomorúságtól porba roskadókhöz. Ha erre nem szánjuk el magunkat, nem vagyunk keresztények”- írta Bangha Béla. Ezért kell folytatni a Szociális Kerekasztal megbeszéléseit!

Recska Valéria

Adventi kézműves délután

Eljött az idei első adventi vasárnap, és vele a már-már tradicionálisnak mondható kézműves foglalkozás a plébánián. Minden évben november környékén Norbi megkeresi az előző évi kézműves foglalkozás résztvevőit, hogy tudunk-e megint vállalni egy-egy asztalt, ahol valamilyen, a karácsonyi ünnep-

körhöz kapcsolódó apróságot tudnak majd csinálni az érdeklődő gyerekek és felnőttek- az irányításunkkal.

Természetesen igyekszik új „asztal-felelősöket” is bevonni, hogy mindig friss, változatos dolgok készülhessenek. Idén 5 lelkes, vállalkozó szellemű ember kezdte meg az előkészületeket december 3-án délután a plébánia nagy hittantermében. Volt dekopázs technikával készülő hűtő mágnes, nyaklánc, gyertyadíszítés, méces- tartó, papír angyal és az elmaradhatatlan mézeskalács templom. Én igyekszem minden évben valami újat kitalálni, van amelyik jobban sikerül, van ami kevésbé lel népszerűsége.

Úgy éreztem, hogy idén kicsit kevesebben voltak az érdeklődők, de akik eljöttek azok élvezettel ültek le mindegyik asztalhoz sorban, hogy végigcsinálják a sok érdekes feladatot, és a végén egy halom saját készítésű ajándéktárggyal, dekorációval menjenek haza.

Jó hangulat, zsbongás járja be ilyenkor a termet. A kisebbik hittanteremben teát és süteményt lehet fogyasztani mindenkinek, ami jól jön a nagy munkában. Alapvetően jól sikerült az idei kézműveskedés is, és már kezdek a jövő évi feladaton gondolkodni.

Erdős Klára

Rózsafüzér társulatunk havi szokásos titokcseréjét a templomban, illetve a Mindszenty iskola kápolnájában tartja, de az idei év utolsó találkozójára a plébánián került sor. Új tag lévén valami titokzatos kedvességet sejtettem, főleg, hogy a naptár december hatodikát mutatott. Így is volt.

Vezetőnk szeretettel üdvözölt személy szerint mindenkit, majd a titokcserét követően elimádkoztuk a világosság rózsafüzérére, egy Miatyánkot pedig azokért a társainkért, akik betegség vagy más ok miatt ma nem tudtak eljönni. Ezután rövid beszámoló következett az őszi félévvel kapcsolatban, felelevenedett a nagyon jól sikerült pásztói zárándoklat, szóba kerültek a következő időszak tervei is.

A „hivatalos” rész után a szépen megterített asztal körül kellemes csevegésbe kezdett a régóta összeszokott csapat, kóstolgatva a pogácsát, az édes sütitket, a különleges káposztás falatokat, a jó ízű teát, a finom bort. Szendrőné Erzsike körbejárt, és a közelgő karácsonyra jókívánságai mellé maga készítette ajándékkal lepette meg bennünket.

Imádságos, baráti, kedves együttlét volt. Biztatom a Testvéreket, jöjjenek közénk, fohászodjunk minél többen együtt, naponta a Szűzanyához!

NY.M.

Arany és ragyogás

November 29-én az esztergomi Keresztény Múzeumban Kontsek Ildikó igazgatónő várta a **Senior imaklub** tagjait. Tárlatvezetése dinamikus, az új kutatások eredményeire koncentráló, rendkívül érdekes és izgalmas volt. Nagyon köszönjük.

A teljesség igénye nélkül emelek ki egy-egy alkotást, amelyet a tárlatvezetéskor megtekintettünk. Az első terem szerrintem mindenkit lenyűgöz: a gamszentbenedeki szárnyasoltár, az Úrkorsó.

A magyarországi szárnyasoltár-festészet egyik legszebb darabja a Kolozsvári Tamás által készített gamszentbenedeki bencés apátság mellékoltárára készült kép. Az úrkoporsót nagypénteken használták, 1480-as években készült. A húsvéti liturgiában, a feltámadási körmenetkor kézi erővel húzták.

Az 1500 körül fából készült Madonnáról egy érdekes történetet hallottunk. CT-vizsgálatából kiderült, hogy egy hársfából készült, a fa formáját kihasználva faragták Mária és Jézus testét.

Mit is írhatnék M.S. mester selmecbányai táblaképeiről?

Csak csodálni tudom, a késő gótika legkiemelkedőbb alkotását. A készítésének dátuma is megtalálható: 1506. A négy táblakép: Krisztus az Olajfák hegyén, Keresztvitel, Krisztus a kereszten, Feltámadás.

„A Keresztény Múzeum legkorábbi, román stílusú faszobra egy Kölnben működő, 12. századi műhelyből származik. A Krisztus sírjához igyekvő három asszony egyikét, talán Mária Magdolnát ábrázolja. A gyászoló asszony egy tégelyben illatszert tart, mellyel az elhunytakat volt szokás bekenni... A színes festékréteg az 1905-ös múzeumi kéménytűz következtében égett le, s az arc, a kezek, a kenettartó edény, a ruházat jelentős része megfeketedett. A sérülések ellenére jól érzékelhető a lágy, finom vonalú alakban kifejeződő gyász mély fájdalma.”- olvastam a Virtuális Múzeumban. Az én egyik kedvencem.

Egy osztrák festő Mária halálát ábrázoló táblaképen látuk, amint az apostolok között bekövetkezett halálakor, Krisztus magához veszi anyja lelkét, amelyet a Mária szájából távozó fehérruhás leány jelenít meg.

Sokat „mesélhetnék” a Leány az egyszerűvel képről. A Vanitas című alkotásban a barokk festő a múlandóságot állítja elénk, a beteg lány félelmét, az elmúlás fájdalmát.

A gazdag kereskedőváros, Brugge kiemelkedő festője volt a német születésű Hans Memling. 1878-ban, Rómában került Simor gyűjteményébe az a levelezőlapnál is kisebb méretű kép, amelynek címe: A Fájdalmas Krisztus

A kárpitgyűjtemény darabjaiból a Kálváriát, az Actiumi csatát, a Millenniumi falikárpitot emelném ki. Sokáig néztem a késő reneszánsz kori salzburgi cserépkályha Ádámját és Éváját is.

Örömet jelentett Balassa Bálint egyetlen hiteles portréja, amely a 17.sz.-ban készült. Az arckép alatti latin nyelvű felirat megnevezi a 33 éves korában megörökített Gyarmati Balassa Bálint egri kapitányt, aki Esztergom várának 1594-es ostromakor szerzett halálos sebet. Balassa Bálint jelmondata is olvasható: Arte & Marte, vagyis tudománnyal és fegyverrel. A korabeli magyar festőművészet egyik legszebb darabja.

Arany és ragyogás. Mindig ez jut az eszembe, ha az esztergomi Keresztény Múzeumra gondolok. Sok-sok tényről írhatnék, de inkább arra biztatok mindenkit, hogy ha személyesen nem tudja megnézni a csodálatos gyűjteményt, tegye ezt úgy, hogy böngészik a Virtuális Múzeumban.

December 7-én Pokriva László plébános érkezett **Senior imaklubunkba**, no meg kedves klubtársainktól a Mikulás, kicsit öregurasan, késve, de ajándéka a szaloncukor jólesett. A közös imádkozás és éneklés után a teremtés és evolúció témájából színvonalas, értékes előadást hallottunk plébánosunktól.

Bevezetőjében először általánosságban beszélt a teremtésről. A miértnek és hogyanok az élet kialakulásakor felmerülnek. A természettudomány még teljes magyarázatot nem tud adni. Vannak feltételezések, a kutatásokban közös pontok. A világ teremtése az Ószövetségben és az Újszövetségben is megjelenik. Igaz, az Újszövetség csak másodlagosan beszél róla. Szóba kerültek az eretnek gondolatok: gnosztikusok, ariánusok.

Katolikus dogma, hogy Isten teremtette a világot, de ennek van egy fejlődése, nem a tényben, hanem a hogyanban. Két teremtéstörténet jelenik meg Mózes első könyvében. Az első teremtéstörténet a vizes jelzöt kapta, mert így kezdődik: „Isten lelke a vizek felett lebegett.” Miután plébánosunk felolvasta, összefoglalta nekünk a lényeges elemeit. Isten a rendezetlenségéből, káoszából, rendezettséget, kozmoszt teremtett. Isten szava képes alkotni: „Isten szólt: Legyen világosság! – És lett világosság.”

A zsidó nép kialakította saját teremtéstörténetét, amelynek eseményeit 6 napba sűrítette be. Ezzel kialakult szokásait is megerősítette, a hetedik napot megszentelte. „Megáldotta Isten és megszentelte a hetedik napot, mert azon nyugodott el minden munkájától” Nem természettudományos hűséggel jeleníti meg a teremtést. Ennek a teremtéstörténetnek a szerkezete: piramis, a teremtés csúcán az ember áll. Majd rajzzal illusztrálta László atya az ókori világlépet.

A második teremtéstörténet felolvasása után, az alábbi megállapításokat tette. Szerkezete: körkörös, középpontban az ember. Külön teremti meg az emberből a nőt, a férfi feleségének nevezi, miatta elhagyja atyját és anyját és ragaszkodik hozzá, „egy testté lesznek” A bűnbeesés után az emberpárnak el kellett hagynia Éden kertjét. Büntetésük a földi élet, az asszony fájdalmak között szüli gyermekeit, a férfi büntetése „arcod verejtékével edd kenyeredet.”Az ember társteremtőként működik közre akkor, amikor gyermeket vállal.

Az evolúció az ember kialakulásának a történetét, fejlődését jelenti. Az élet 3-4 milliárd évvel ezelőtt indult el a Földön. 3-4 millió éve pedig megjelent az ember. A 6 napos teremtési aktusok sok pontban hasonlóságot mutatnak az evolúció folyamatával. Ami évmilliók alatt történt, az bele van sűrítve a 6 napos teremtéstörténetbe. Nem természettudományos mű, hívő emberek írták hívő embereknek.

Összefoglalásként László atya így fogalmazott: világ a maga egészében, maradéktalanul az Isten teremtésének, tervszerűen, bölcsen van létrehozva. A teremtés kizárólagosan isteni. A világot Isten kezdetől fogva teremtette, vagyis nem öröktől fogva létezik. Világnak van kezdete. Isten a világot a teremtői eszméi szerint, tökéletesnek alkotta meg. Az ember rontotta el. A Biblia teremtéstörténete nem áll szemben mindazzal, amit a tudomány oldaláról tudunk. Isten nemcsak megteremtette a világot, hanem fönn is tartja azt. Nem lenne szerető, gondviselő Isten, ha nem tartaná fenn a világot. Az embernek és a világnak is meg kell járnia a maga kacskaringós útját ahhoz, hogy elérkezhesen a beteljesedéshez.

Ezután, a feltett kérdéseinkben sokfajta érdeklődés jelent meg: az isteni bölcsességről, a kozmikus magányunkról, meg a teremtett világ esetleges hibáiról is. Már az egyik társunk finom bejglivel kínált, de a téma még foglalkoztatott bennünket. Kötetlenül beszélgetve, finom bort és süteményeket fogyasztva végződött közös esténk.

Pasziczky Mariann

Mária Rádió Esztergom

Ahogy előző számunkban is jeleztük, december 4-én elindult a régiós műsor. Nem mondható, hogy zökkenőmentesen...

Az önkéntesek toborzása – egyelőre – nem volt túl hatékony, így négyen vágtuk bele fejszénket a nagy fába. „Végy nagy lélegzetet, s amint jön, úgy fogadd. / Merj ugrani kicsinyből a Nagy Bizonytalanba...” (Sík Sándor).

Informatikai előéletemnek köszönhető, hogy a szoftver-környezetet nagyjából sikerült megismernem. A kimaradt adásnapok a programok nem teljesen megfelelő központi beállításából adódtak – és ezekből az országos Mária Rádió (M.R.) technika is tanult. Bízunk benne, hogy ez az oldal letisztul. Közben még egy aktív segítőnk lett, méghozzá plébániánkról.

A műsorokról: A napokban Osvay Péter a M.R. régiós felelőse élő interjúban kérdezgetett az indulásról. Ott is elmondtam, hogy megszólalásunk, indulásunk első két hetében egyfajta „étlapot” próbáltunk összehozni, ezzel is ösztönözni a potenciális segítőket, megszólalókat. Sokakkal beszéltem, szívesen vettem a dicséretet és a kritikai észrevételeket, javaslatokat is. Köszönöm-köszönjük!

Ez a történet nem a rádióban dolgozó személyekről, rólam/rólunk szól, és én is csupán igyekszem egy jó ügyet szolgálni, a szerény lehetőségek és a még szerényebb tudásom, intuícióm szerint.

Több embert, közösséget személyesen is megszólítottunk (megszólítottam). Nagyszerű lehetőségnek tartják rádiókat, ígéreteket is kaptunk – de a szervezési munkát/vonalat is erősíteni kell, mert az ígéret, a szándék még nem leadható műsor!

A M.R. szerkesztői műsorstruktúrákban gondolkodnak, ami előbb- (főleg) utóbb bizonyára nálunk is kialakul majd. Decemberben még csak az „étlap” szerkesztéséből fog állni. Amelyik napon nem jelentkezünk, nem hallják szignálunkat, aznapra – már nem a technikai gondok miatt – egyszerűen nincs műsorunk. Ilyen napokon a központi adás hallható vételek közöttünkben.

A december tehát próbaidőszakunk, tanuljuk a „szakmát”, és várjuk a visszajelzéseket, javaslatokat és főleg az **önkéntes segítők**! Szívesen adjuk át eddigi tapasztalatunkat a ringbe beszállóknak!

Az esztergomi régió felelőse: Sárközi-Oláh Anita (Tel.: +36-30/358-0136 email: esztergom@mariaradio.hu). Stúdió: a Polgármesteri Hivatalban van. Régiós adásunk naponta 18.00 - 18.45 között hallható az FM 97,4 MHz frekvencián – interneten még nem.

Nyitrai László

Postaládánkba érkezett

Karácsonyi emlékképek

Életem napjait közel egy éve egészségi állapotom „szobafogságra” kényszeríti. Amire hétköznapi gondjaimban kevés idő jutott, most korlátlanul együtt lehetek a Jóistennel, Szűzanyánkkal és égi pártfogóinkkal – hozzájuk küldött imáimmal, beszélgetéssel.

Szabad óráimban leperegnek előttem életem örömeiben, olykor szomorúságban eltöltött napjai. Karácsony közeledtével előjönnek gyermekkorom régi, szép karácsonyai, ezek most is boldogsággal töltenek el. Hasonló emlékeket ugyan minden család őriz, de én a számomra legkedvesebbekre szeretnék visszaemlékezni:

- Megkezdtem iskolai életem első évét a Szent Anna Zárdaiban (most Mindszenty iskola). Karácsonyhoz közeledve már eljutott írástudományunk arra a fökora, hogy girbe-görbe betűkkel ugyan, de levelet írtunk a Jézuskának. Szerény kívánságainknak a szüleink voltak a postásai. Kézimunkaóráan ajándékokat is készítettünk a Kisjézusnak: egy fehér papír-ingecskét, amit napi jócselekedetekkel díszíthettünk karácsonyig.

- Otthonunkban lázas várakozás napjai teltek. December 24-én végre megszólalt az érces hangú rézcsevegő, jelezve az angyalok érkezését. Megrezenve siettünk a szobába, ahol már csillogott a kidíszített karácsonyfa: rajta szaloncukor, mézeskalács szívecskék, csillagok, aranydiók, színes viaszgyertyák lángjának fényében. Meghatódva néztük ezt a csodát. A karácsonyfa mellett szép színes papír-betlehem állt, a jászolból biztatón mosolygott ránk a megszületett Istengyermek. Kissé megbátorodva, örömmel énekeltük el a Mennyből az angyalt.

Izgatottan bontogattuk ajándékainkat: köztük egy-egy ruhadarab, könyv, esetleg egy baba szerénykedett. Szüleim minden karácsonykor elénekeltették velem az iskolában tanult kedves karácsonyi dalt, amellyel megköszöntük Isten ajándékait: „Eljött a nagy nap, mit várva vártunk, / az égen csillagfény ragyog, / Jézuska fáját im elhozták / a halkán szálló angyalok. / Köszönjük Néked édes Jézus, / hogy szíved minket így szeret. / Az angyalok karával együtt / dicsérjük, áldjuk szent neved. / Ha elműlik majd a karácsony, / Te akkor is maradj velünk. / S míg élünk, ezt a kis családot / szeresd és áldd meg Istenünk!

- Emlékezetem szerint akkoriban havas, fehér karácsonyok voltak. Az örömteli karácsonyest után elindultunk a talpunk alatt csikorgó, ropogó hóban az éjféli misére. Itt a másik csoda várt: ragyogóan díszített oltár, világító karácsonyfákkal. Míg szívünk a torkunkban dobogott, felzúgott az orgona fenséges hangja: „*Fel nagy öröme, ma született, / aki után a föld epedett...*” (Gárdonyi Géza). A zsúfolásig megtelt templomban több száz torokból szállt az öröm hangja az ég felé. Az ének hangjaira átjárta lelkünket a Kisjézus békéje, melengető szeretete.

Kiegészítés: Minden kedves Testvéremnek, akikkel együtt imádkozhattam templomunk padjaiban, a közénk eljött Megváltó kegyelmétől, szeretetétől áthatott áldott, boldog, szent karácsonyt kívánok!

Bányai Pálné

Anyakönyvi adatok

Kereszteltük: Kiss Levente Péter
Kiss Jázmin Viktória Elizabeth
Kovács Anna

Elhunytak: Baják István 68 éves
Szenci Istvánné, Labancz Ilona Hajnalka 63 éves
Tóth Tibor Gábor 31 éves
Szuroviák István Imre 65 éves
Tóth Jánosné, Vörös Rozália 91 éves
Molnár Imréné, Dobrai Zsuzsanna 64 éves
Kovács Ferencé, Abronics Julianna 95 éves

Hirdetések, programjaink

December:

24.Vasárnap Szentmisék 7 és 9 órákor
Misztériumjáték 15 órákor
Éjféli mise 24 órákor
25.Hétfő **Karácsony** napja, rövid koncert 8.45-kor
Szentmisék 9 és 18 órákor
26.Kedd Szent István vértanú, szentmisék 9 és 18 óra
27.Szerda Előszilveszter a munkatársaknak 17 órákor
28.Csütörtök Bormegáldás az esti szentmisében
31.Vasárnap Teljes vasárnapi miserend
Családok megáldása a 9 órai szentmisében
Év végi hálaadás 18 órákor

Január

01.Hétfő Szűz Mária, Isten Anyja, Béke Világnapja (ÚJÉV) Szentmise: 11 és 18 órákor
06.Szombat Urunk megjelenése (VÍZKERESZT) Szentmise: 18 órákor. Plébániaszentelés a képviselőtestülettel az esti szentmise után
16. Kedd Imaóra + Kiáltás 18 órákor
21-28 Ökumenikus imahét

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Minden Testvérünknek

kegyelmekben gazdag, áldott karácsonyt és boldog, békés, fűtben gyarapodó új évet kívánunk!
László atya Képviselő-testület

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2018. január
XI/1. szám

Számadás és előre tekintés...

A polgári év fordulóján visszagondolunk az elmúlt esztendőre, és megfontolva a tanulságokat, új lendülettel kezdjük az évet. „Civil” életünkben ugyanúgy, mint hitéletünkben. De e kettő nem szétválasztható! Emberségünkben is csak Jézusra alapozva juthatunk előbbre.

A mi újrakezdésünk tehát: BÚÉK - azaz: Bízunk Újra Életünket Krisztusra! Így legyen!

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért.

Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy esztendő alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással. A beszámolót három részre osztanám:

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számomra, ha szentséget szolgáltatok ki. Ugyanis rajtuk keresztül különösen is megtapasztalhatjuk Isten kegyelmét és szeretetét.

Ebben az esztendőben 28 keresztelésünk volt, ugyanannyi, mint tavaly.

37-en járultak elsőáldozáshoz, a bérmelegítők száma: 20. Ünnepelesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben 20 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a kórházban és otthonában is.

A házasság szentségében 5 pár részesült. Ez kettővel több, mint tavaly. A jubiléus házasságok szentmiséjén pedig 18 házaspárt áldottam meg.

Erdekességként mondom, hogy kb. 20.000 áldozó volt a Kerektemplomban ebben az évben.

Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 62 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám 6-tal kevesebb, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük Tőle, hogy ezeken keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Különösen is azért, mert idén ünnepeltük plébániánk fennállásának 80. évfordulóját. Januárban jubileumi évet hirdettünk meg.

Ennek jegyében minden szentmisében imádkoztunk plébániánkért. Áprilisban vendégül láttuk azokat az atyákat, akik itt teljesítettek szolgálatot plébánosként vagy káplánként.

Tartottuk a farsangot, lelki délutánt, nagybőjtben triduumot. Idén is megtartottuk a rendőrökért, tűzoltókért, mentősökért és a katasztrófavédelmi dolgozókért a szentmisét. Volt hittantábor, kiállítás plébániánk művészeinek alkotásaiból, gálaest és még sok minden más.

Úgy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása kicsit jobb lett, mint az elmúlt években. Plébániánknak 4 bevételi forrása van:
Egyházi adó: 1.980.600,-   Perselybevétel: 3.179.905,-
Stólabevétel: 1.266.600,-   Adomány: 737.500,-
Templomfelújításra pályázati bevétel: 14.000.000,-
Egyéb bevételeink: (ebben benne van a közfoglalkoztatásra kapott, ill. az átfutó pénzek is) 3.202.906,-

2017-ben az alábbi gyűjtések voltak:

Katolikus iskolák:	108.310,-
Péterfillér:	90.030,-
Missziós gyűjtés:	109.650,-
Karitás gyűjtés:	105.375,-
Szentföld javára:	103.885,-

Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmegye felé. Ezen kívül két tartós ételmelegítőt is tartottunk. Az egyiket nagybőjtben a másikat pedig adventben. Mindkettő igen sikeres volt. Köszönjük szépen híveink adakozó szeretetét.

Összes bevétel 2017-ben: 24.367.511 forint volt.

2017-ben az alábbi kiadásaink voltak:

Fizetések: (plébános, takarító, karnagy, kántor-sekrestyés)	3.152.920,-
Iroda: (nyomtatványok, festékpátronok, postaköltségek)	100.574,-
Közüzemi díjak: (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj)	1.361.635,-
Egyéb kiadás: (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés)	5.917.134,-
Papi Szolidaritási Alapba:	502.000,-
Összes kiadás 2017-ben: 11.034.263,- forint volt.	

Így a mérleg a következőképpen alakult:

Bevétel: 2016-os év maradványa:	1.565.959,- forint
2017-es év bevételei:	24.367.511,- forint
Összesen:	25.933.470,- forint

Kiadás: 2017-es év kiadásai:	11.034.263,- forint
2017-es év maradványa:	14.899.207,- forint

(ebből 13.150.000,- Ft. pályázati pénz, a tényleges maradvány: 1.749.207 forint) Összesen: **25.933.470,- forint**

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Radnics Zoltán atyának és Hegedűs László atyának a rendszeres kisegítésért. Köszönöm a Képviselő Testület egész éves munkáját, különösen is az elnöknek, Nyitrai Lászlónak és a templomgondnoknak, Erdős Péternek. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem: elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzsébet néni, Misinek.

Köszönöm a takarító csoport tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a Rózsafüzér társulat imádságát! Köszönöm a karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak. Köszönöm a felnőtt és a gitáros énekkar énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatóknak a munkáját, a ministránsok egész éves segítségét. Köszönöm azoknak is, akik az irodai munkákban segítenek nekem.

Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százaszorosán.

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna pedig könyörögjön értünk. Ámen.

László atya

Visszatekintő

Immár tíz éve, hogy plébániai újságunk megjelent. Az akkor megújuló testületünk egyik közösségépítő kezdeményezése volt ez, - most az akkori testület jó néhány tagját is magába foglaló grémium mandátuma is lejár. Nyolcvan éves plébániánk történetében a legutolsó tíz év is – az előző évtizedekhez hasonlóan – mozgalmas volt, tele az adott időszak sajátos feladataival, problémáival és eredményeivel, örömeivel. Tekintsünk vissza az elmúlt tíz évre.

2008 februárjában jelent meg újságunk, az Élő Sziget első száma. A kitűzött cél az volt, hogy közösségünk tagjai írják - rólunk, a nálunk történekről. Az „újságírókat” mindig arra buzdítom, hogy egy-egy programról, eseményről úgy próbáljanak meg beszámolni, hogy a saját (hit)élményük másokat is segítsen közelebb kerülni testvéreikhez, a közösséghez, Istenhez. Ez sokszor igen szépen sikerült – látjuk a visszajelzésekéből. Újságunkban az eltelt idő alatt kb. ötvenen írtak. A kezdeti 100 példány hamar megnőtt, jelenleg 300. A terjedelm is megduplázódott néhány kezdeti szám után. Helytörténeti dokumentumként is számon tartott kiadványról van szó, hiszen mind a városi könyvtár, mind az Országos Széchényi Könyvtár bekérte - visszamenőleg is - az összes lapszámot.

Ugyancsak 2008 elején elindult honlapunk is. Az eltelt tíz év alatt formájában elavulttá vált, épp most indul új formában, felfrissített tartalmakkal. Manapság elengedhetetlen, hogy egy közösség ne legyen jelen az interneten. Facebook oldalunkat pedig talán a fiatalabbak is felkeresik...

A közösségépítésben is vannak eredményeink – és kudarcaink is. Karitás csoportunk is 2008 elején alakult újjá, azóta is szolgálják egyházunk rászorulóit. Nyugdíjas közösségünk és templomi énekkarunk talán a legrégebbi csoportjaink, működésük lelkes utánpótlás nélkül nem sokáig tartható fenn.

Az imaórák résztvevői – bár törzsközönségnek számít a többségük – ad hoc közösség, de a hitéletünk előrehaladásának fontos eseménye ezen sorozat. 2004 óta kb. 200 alkalommal találkozunk ebben a körben. A közreműködők száma az újságíróinkéhoz mérhető, gyakori az átfedés, és a fiatalok közül is többeket sikerült megnyerni.

A Szállást kereső Szent Család (2006 decemberében indult) és első plébániai zsinatunk beindította a családosokat is. Saját – felnőtt – közösségük mellett kisebb-nagyobb gyermekeinkből is próbálnak összetartó csapatot kovácsolni. Sajnos a fiatalok, a felnőtt fiatalok hatásos megszólításával adósak maradtunk. Senior imaklubunk és a Rózsafüzér társulat ezen (is) segíteni szeretne, amikor a fiatalokért, keresztény jövőnkért imádkozik.

A Mária Rádióban három „műsorunk” által ismernek bennünket: imaóráink, a Kiáltás ima és a szombat esti szentmisék. (Ez utóbbi csak az esztergomi régióban.)

Sokféle közösségépítő, hitünket erősítő és kulturális programot szerveztünk az elmúlt években. Volt, ami sikeres volt, sorozattá vált, és olyan is, ami „kifulladt” menet közben. Köszönjük a sok szép kezdeményezést, általuk mind a szervezők, mind a résztvevők gazdagodhattak!

Lelki életünk, közösségi életünk központja természetesen maga Krisztus, aki a szentmiseáldozatban jelenvalóvá lesz közöttünk. A diákmissék látogatottsága – legalábbis a tanév folyamán – jónak mondható, az egyéb szentmiséken viszont csökkenő a létszám. Nem vigasz, hogy ez a tendencia máshol is jelen van...

Testületünk mandátuma tavasszal lejár. Ezen visszatekintés (korántsem teljes!) egyben **felhívás közösségünk tagjaihoz**, hogy efféle szolgálatra hívjuk azon testvéreinket, akik ebbe a közösségépítő, plébánosunkat segítő munkába szívesen részt vennének.

Testületünk jelenlegi tagjai és László atya szívesen elbeszélget az érdeklődőkkel. Az adottságok, a képességeink különbözőek, de minden jó szándékú ember megtalálhatja a helyét plébániánk kisebb-nagyobb közösségeiben, a testületben is!

Mennyei Atyánk, köszönjük, hogy az elmúlt években segítettél bennünket, és általunk is épülhetett Krisztus Titokzatos Teste. Plébániánk közössége tehetett néhány lépést a hit útján! Erősíts meg bennünket, és küldj újabb munkásokat szőlődnek ebbe a csücskébe!

Nyitrai László

Éves beszámoló a templomban végzett munkámról

Minap lapunk főszerkesztője felhívott, hogy számoljak be az elmúlt évi templomi tevékenységemről. Tolla fogni véso, kalapács és fűrész után nem egyszerű dolog.

A jubileumi kiállításra készülve jött a végső döntés a keresztelő kút mellé készítendő asztalról, melyet a kiállítás után át is adtam. A kerek asztalon a keresztelőkút formáját és méretét szerettem volna követni, remélem sikerült.

A másik ötletem is a jubileumi évhez kötődik. Egy könyv formájú fa dobozt készítettem azzal a céllal, hogy az év eseményeinek dokumentumait ebbe gyűjtsük össze. Első lépésként meghirdettük, hogy aki vállalja a plébánia közösségéhez való tartozást, az nevével és aláírásával tegye ezt meg. *(Az aláírásgyűjtés még most is folyamatban van. Szerk.)*

A 2017. évi felújítások végeztével eltűnt a gázkazán, így lehetőség nyílt arra, hogy a Kerek templom e sarkát is rendezzük. *(Hálás köszönetünk Kósa Lászlónak, aki templomunk ezen falrészét rendbe rakta, kifestette! Szerk.)* László atyával való egyeztetés után áthelyeztük ide Szent Guanella Lajos ereklyéjét és képét, valamint Szent II. János Pál képét, melyet Lengyelországból hoztak a zarándokok. Erre az évre még áthúzódik a pápai zászló elhelyezése, ami valószínűleg a pápálatogatás idejéből való.

Erdős Péter

Küldetésünk elvégzése krisztusi módon

A Senior imaklub 4 évvel ezelőtti indulásakor Imafüzetében „lelki túrára” hívott bennünket, amelyen haladva egyre közelebb kerülhetünk Krisztushoz. Ennek egyik állomása a január 8-i este is, amikor Stipitz Árpád ferences atya osztotta meg gondolatait Szent Ferencről. (Assisi, 1182-1226.)

Én csak a hanganyagon keresztül, az atya személyes varázsát nélkülözve, éltem meg ezt az estét. Kedves barátnómet, aki ott volt, ezért sok-sok kérdéssel ostromoltam. Türelmét, segítségét köszönöm.

Árpád atya Szent Ferenc életében keresi a példát arra, hogy mi és most, hogyan válhatunk Krisztust követővé. Bevezetőjében azt mondja, hogy mi sokszor a szenteket távolinak, idealizálnak, és romantikusan, nem hús-vér embereknek látjuk. Szent Ferenc és a többi szent is, ugyanúgy, mint mi, botladoztak, elestek, de mindig fel tudtak emelkedni. Beszédében 3 csomópontot emelt ki: 1. Ferenc a szent, 2. Ferenc az ember, 3. Mi és az életszentség.

Ferenc a szent valamit nagyon jól csinált, ami tetszett Istennek. 1201-ben Assisi hadba indult az ellenséges Perugia ellen, s ő is csatlakozott a harcoló csapatokhoz. Egy sebesülés miatt fogságba esett, majd egy év raboskodás után 1203-ban új, gyökeresen megváltozott emberként tért vissza.

Ezt tetézte fogságban szerzett súlyos betegsége is, amely mély lelki válságba döntötte. 1205-ben mégis elindult Apuliába, hogy beálljon a seregbe, de útban Spoleto felé, egy különös látomás hatására visszatért szülővárosába.

Ettől fogva került a barátaival való világias időtöltéseket, helyette inkább magányos helyeken imádkozott, s közben az Assisi mellett élő leprások ápolásával törődött.

Követte Krisztust, ráhangolódott, harmóniában élt a világgal. Hamarosan zárándoklatra indult Rómába, amely során misztikus élményben volt része még szülőföldjén, San Damiano templomában.

A megfeszített Krisztus képmása életre kelt, és háromszor így szólt hozzá: „Ferenc, Ferenc, menj és javítsd meg a házamat, mert látod, hogy romokba dől.” Ferenc ezt úgy értelmezte, hogy ez arra a rossz állapotban levő templomra vonatkozik, ahol éppen imádkozott, ezért eladta a lovát és ruhanevét az apja készletéből, majd az árát a templom papjának adományozta.

Jordanus szerint Ferenc 1209-ben, a Máté evangéliuma 11,9 sorainak hatására elhatározta, hogy apostoli szegénységben folytatja életét. Durva csuhát vett fel, és mezítláb, anyagi javak nélkül elkezdett a megtérésről prédikálni. Hamarosan Ferenc több barátja is csatlakozott hozzá.

Ferenc soha nem szenteltette pappá magát, s a közösség, melyet vezetett, egyenrangú testvéreként élt együtt, „fratres minores”-nek, vagyis „kisebb testvéreknek” nevezve magukat. De sok követője miatt szükség volt a szervezetségre. Halála után két évvel IX. Gergely pápa szentté avatta.

Ferenc az ember gazdag posztókereskedő fiaként, francia származású anya mellett nőtt fel, tanulmányokkal töltötte ifjúsága nagy részét. Több nyelven folyékonyan beszélt, köztük latinul is. Termetre alacsony, vagány, a tanulás és a harci játékok mellett szívesen mulatozott ifjú nemes barátai társágában. Ferenc szakított az apjával, lemondott az örökségéről, és koldusként élt Assisi környékén, több romos templomot rendbe hozott, ezek között a Santa Maria degli Angeli kápolnát, azaz a Porziunkulát.

A feudalizmus egyháza minden, csak nem krisztusi volt. A pápaság hatalma és tekintélye nagyon erős. Ferenc törvénykövető, rendjének megalapítása III. Ince pápa jóváhagyásával történt. Ferenc bebizonyította, hogy szegényen is lehet nagy hatású tanítónak és Krisztust követőnek lenni. Lelki szabadságát nem akarta kalitkába zárni, ezért nehéz volt neki a rend megalapítása, a regula megírása.

Elindult tizenegy első követőjével Rómába, ahol a pápa engedélyét kérte egy új rend megalapításához. III. Ince pápa, a hagyomány szerint rendjük szabályzatát 1209. április 16-án hagyta jóvá, s máig ezt a momentumot tekintik a ferences rend hivatalos megalapításának.

A rend tagjait frátereknek, azaz testvéreknek nevezték. Céljuk az apostoloknak adott krisztusi útmutatás szerinti élet volt. Ennek érdekében szegénységi fogadalmat tettek, és vállalták, hogy életüket Isten szolgálatának rendelik alá.

Árpád atya így összegezett:

Az életszentség, az üdvösség mindenkinek a személyes ügye. Követhető példaképek a szentek. Szent Ferenc a maga korában így tudta megvalósítani azt, hogy Krisztust kövesse. Szerénységgel, szegénységgel, feladatvállalásokkal, templomok javításával, rendjének működtetésével. Ez a vonzereje, mert bejárható, követhető utat mutat.

Nekünk az a feladatunk - fejezte be Árpád atya -, hogy életünket úgy éljük, hogy mindennél fontosabb ott helytállni, ahova Krisztus rendelt bennünket.

Az életünket, mert küldetésünk van, krisztusi módon éljük!

Pazsiczky Mariann

Karitás hírek

Juhász Gyula írja Karácsony felé című versében:

„Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.”

Ilyenkor decemberben karitásunknak sok munkája akad. Kezdődött 4-én a rorátéval, ami december 21-ig tartott. A hat órai misék után reggelivel, teával, kávéval vártuk a híveket a plébániára. A Mindszenty iskola diákjai közül is sokan vállalták a hajnali felkelést, lelkesen ministráltak. Köszönjük azoknak a testvéreknek, akik adománnyal és munkával (reggeli készítés, mosogatás) járultak hozzá, hogy a várakozás ideje még szebb legyen!

14-én a kórház Hospice osztályára látogattunk, ahol a régi és az új főorvos (Dr. Farkas Elek és Dr. Dinnyés József) vártak minket nagy szeretettel. Pokriva atya szólt a betegekhez, kiemelve azt, hogy a karácsony ne a csillogásról, fényekről szóljon, hanem a szeretetről.

Hetényi Ildikó és Nyitrai László ünnepi műsora tette emlékeztetéssé a betegeknek a bent töltött időt. Várnai Zseni verse Ildikó előadásában mindenkinek könnyeket csalt a szemébe: „Ha gyógyítani tudna a szavam, mint régi, titkos balzsamok: / Ezernyi szóból szőnék most mesét, hogy meggyógyuljatok.” Nyitrai Laci Ave Maria-ja szintén gyönyörű volt.

18-án a szentgyörgymezői Idősek Otthonában jártunk, 19-én pedig csomagot osztottunk a plébánián a rászorulóknak. Ugyanakkor kapta meg a hívek gyűjtéséből az ajándékot a plébániához tartozó négy intézmény: CSÁO, Teleház, Gyermekotthon, Montagh iskola.

23-án a CSÁO-ba voltunk meghívott vendégek László atyával. Karitásunk gyümölcsöt és csokit vitt ajándékba a házgyerekeinknek.

27-én a vízivárosi Idősek Otthona lakóival ünnepeltünk, délután pedig László atya várta a Mindszenty iskola aulájába az egyházközségért aktívan tevékenykedő híveket, ahol megköszönte mindenkinek az éves munkáját.

2018-ra már csak az újévi köszöntő maradt: „Szerencsében, reménységben, boldogan éljete! / Holnap reggel újult kedvvel, jóra ébredjete!”

Recska Valéria

Szállást keres a Szent Család

Adventre való ráhangolódásom a reggeli rorátékkal kezdődött, majd örömmel fogadtuk a seniorosok vállalását, hogy szállást adjunk a Szent Családnak.

Ez a szép hagyomány egyházközségünkben már több éve szokássá lett, amibe sokan szívesen bekapcsolódnak, mi is már 5 éve, hogy fogadjuk a Szent Családot.

Családunkba Erdősné Klári, kedves Senior imaklubos társunk hozta el a képet. Nyolcan gyűltünk össze nálunk - szomszédok, barátok -, és vártuk Józsefet, Máriát és Jézust.

Őket idéztük magunk elé, amikor nemcsak a múlton akartunk elgondolkodni, hanem életpéldájukkal, segítségükkel, áldásukkal mind jobban szeretnénk volna megérteni, felismerni saját jelenlegi feladatainkat. Imádkoztunk, énekeltünk, szerencsére a kis csapatban nagyon jó hangú hölgyek is voltak, akik előénekeltek az imádságokat.

Imádkozás után előkerültek a finomabbnál finomabb sütemények, amit egy-egy pohár borral megkoronáztunk, és tovább beszélgettünk.

Vidám, kedves délutánt töltöttünk együtt, szívesen ajánlom egyházközségünk többi tagjának is, hogy a következő ádventben hívják meg otthonaikba a Szent Családot.

Vodicskáné Marika

Adventi adománygyűjtés

Idén is sokan és szeretettel adakoztak az adventi gyűjtésen, melyet még karácsony előtt továbbítottunk a plébánia területén lévő intézményeknek: a Határtalan Szív Alapítványnak, a Családok Átmeneti Otthonának, az Esztergomi Gyermekotthonnak és a Montágh Iskolának.

A gyűjtés részletes eredménye:

Liszt	105 kg	Cukor	85 kg
Rizs	45 kg	Tészta	41 kg
Só	4 kg	Konzerv	45 kg
Kávé, kakaó	2,2 kg	Mák, dió	1 kg
Borsó, lencse	4 kg	Szaloncukor	13 kg
Apró csoki	3,5 kg	Zsír, margarin	1,5 kg
Táblás csoki	5 kg	Olaj	43 l
Tej	..24 l	Údító	3,25 l
Tea	29 db		
Higiénias eszközök	8 db		
Édesség, gyümölcs, müzli, rágsálnivaló			71 csomag
Vaniliacukor, sütő- és pudingpor			32 csomag
Fűszerek és instant leves			19 db

Mindezek mellett még rengeteg játék, könyv, írószer és sportszer is összegyűlt.

A plébánia területén élő rászorulóknak az idei évben is tudunk tartós élelmiszerekből összeállított karácsonyi csomagokat adni, összesen 47 db-ot, melyek értéke 1.500-4.000 Ft között volt, mérettől függően. A betegek részére az adományt házhoz vittük.

A Családok Átmeneti Otthonában lakó gyermekeknek gyümölcssel és édességgel szereztünk örömet, amit a 23-án tartott karácsonyi ünnepségükön adtunk át. Ezeket a csomagokat karitásunk finanszírozta abból a pénzből, melyet a kedves testvérek a Szent Antal és Szent Erzsébet perselyekbe dobtak be, illetve amit egyéni adományként csoportunknak ajánlottak.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindenki segítségéért! Isten fizessen meg azt százszorososan!

„Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül egygyel is tettetek, velem tettétek.” (Mt 25,40)

Szent Ferenc Karitás Csoport

Röviden...

- Lapszámunk megjelenésekor már zajlik városunkban az ökumenikus imahét (jan. 17-24). Templomunkban hétfőn, 22-én Ágoston Csaba református lelkész fog ígét hirdetni, a záró est pedig 24-én, szerdán a református templomban lesz, ahol felekezeteink püspökei szolgálnak. Imádkozzunk minél többen együtt a Krisztus-hívők egységéért!
- Január 25-én lesz plébániánk éves **szentségimádási napja**. Senior imaklubunk felajánlása, hogy egész napos, reggel 6-tól este 6-ig tartó szentséglátogatást szervezünk. Közösségünk tagjai folyamatosan jelen lesznek a Mindszenty iskola kápolnájában. Szeretettel hívunk mindenkit, hogy csatlakozzanak hozzánk, szánjunk ebből a nappól 1-2 órát a szentségi Jézusra. Készlünk ezzel is az Eucharisztikus Kongresszusra!
- Nagybőjtben – hagyományinkhoz híven – idén is **keresztutakat** imádkozunk. Péntekenként 17.30-kor a templomunkban, amit közösségeink vezetnek, vasárnap pedig 14.30-kor a belvárosi temető fölötti kálvárián. Elmélkedjünk együtt Krisztusunk megváltó keresztáldozatáról gyakrabban a nagyböjti időben.

- Az idén február 2-án, pénteken 19 órakor kezdődik a hagyományos **farsangi bálunk** a Mindszenty iskola csarnokában. Szokás szerint műsorokkal, élő zenével tarkított vidám estét tervezünk, batyubál jelleggel. A tombolához már gyűjtjük az adományokat, ennek bevételeit pedig karitás csoportunk egyházközségünk szegényeinek, rászorulóinak a támogatására fordítja. A helyszín előkészítése miatt kérjük, hogy ingyenes belépőjegy kérésével jelezzük részvételi szándékunkat!

Anyakönyvi adatok

<u>Elhunytak:</u>	Dr. Nagy Kálmánné, Merész Mária	74 éves
	Kránitz Mihályné, Rédecsi Gizella	91 éves
	Wild Magdolna	88 éves
	Fodor János	74 éves

Hirdetések, programjaink

Január

17-24	Ökumenikus imahét
22.Hétfő	18 órakor ökumenikus istentisztelet nálunk
25.Csütörtök	Szentségimádási nap Szentségimádás 06-18 óráig, mise 18 órakor
30.Kedd	19 óra Képviselőtestületi ülés

Február

01.Csütörtök	18 órakor mise a tavaly elhunytakért
02.Péntek	Urunk bemutatása (Gyertyaszentelő Boldogasszony) Gyertyaszentelés este 6 órakor Farsangi bál 19 órakor Szerzetesek világnapja
04.Vasárnap	Minden szentmise végén: Balázs-áldás
11.Vasárnap	Betegek világnapja
13.Kedd	18 órakor Imaóra
14.Szerda	HAMVAZÓSZERDA, 18 órakor mise és Hamvazkodás
16.Péntek	17:30 Keresztút: Karitás
18.Vasárnap	9 órakor Megemlékezés Szent Jácinta és Ferencről. Hamvazkodás minden mise végén 14:30 Keresztút a Kálvárián

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Hanyattesett bogár

Hanyatt vágta az elvonult vihar,
hever égnék vetett lábaival.
Gyámoltalan a semmibe kaszál,
s vagy irgalomra, vagy csodára vár,
mert soha senki nem gondol vele,
kábán vergődik, fogy az ereje.
Pedig, ha egy kéz fölemelte volna,
virágorért most vígan kóborolna.
Tán azzal teszed szebbé a világot,
ha a fetregőt útjára bocsátod.

Bódás János

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokryva László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
<i>A sokszorosításban segített:</i>	Németh Tünde
<i>A kiadást támogatta:</i>	Héder Istvánné, Jónai Andorné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2018. február
XI/2. szám

Tíz év nagy idő – egyéni életünkben és egy közösség életében is. Sokan érkeztek, és sokan távoztak is. Nagy idő – gyorsan változó világunkban – egy ilyen szerény lap számára is. Bár a világ, a „szereplők” változnak, alakulnak, ez a fórum valamiféle állandóságot, kapaszkodót (?) jelenthet, talán mondhatom, értéket közvetít. Ez persze forintban, GDP-ben nem értelmezhető, annál inkább a lelkekben. A megjelent lapszámok tartalma erről beszél. És erről szólnak a visszaemlékezések, vallomások az alábbiakban, amikből – helyhiány miatt – itt-ott ki kellett hagyni részleteket – az érintettektől ezúton is elnézést kérek!

Egy újság természetesen nem a szerkesztőről szól, ő csak „felismeri az idők jeleit”, él a kínálkozó alkalommal, és kirajzolja. Azután összerakja a mozaik elemeit, hogy egy kép kirajzolódjon. És felsejlik egy sziget... Ny.L.

Ez a világ szeretetből lett: a Teremtő Isten túlcserélte a jó-ságából, szépségéből. Akkor szép az életünk, ha beengedjük ezt a jó-ságot, ha engedjük, hogy rajtunk is átáradjon. Arra születtünk, hogy megtanuljunk szeretni.

Minden olyan hely a világban, ahol ez történik: Élő Sziget. Olyan oázis, ahol a Teremtő által megalkotott hardware-n az Ő általa megálmodott software fut. Ilyenkor ujjong, gyógyul a világ.

Nagy öröm számomra az, hogy a Szent Anna templom közössége ilyen Élő Sziget. Az imaórák, a Mindszenty Iskola, a plébániai család-közösségek és ifjúsági csoportok az isteni élet oázisai. Nagy öröm számomra, hogy a 10 éve elindult Élő Sziget újság ma is él, hirdeti Jézus jó hírét. Nagy öröm, hogy gyakran a Mária Rádió hullámhosszán hallgathatom a Kerek-templom imaóráit, a sok ismerős hangot, amelyek visszarepítenek engem a szép emlékekhez, de mindenekelőtt repítik a szívemet Isten közelébe. *Köszönet mindazoknak, akik éltetik ezt az Élő Szigetet!*

† János atya

Egykori plébánosunk, Dr. Székely János püspök atya biztatása adta a döntő lökést a lap elindításához, a címet is az ő egyik homíliájából kölcsönöztem. Szerk.

A 2008-as év jelentős változásokat hozott plébániánk életében. Püspökké nevezték ki a plébánost, majd filiaként oda csatoltak bennünket a Belvárosi Plébániához, és augusztusban új plébános került az egyházközség élére. De 10 évre tekint vissza plébániánk újságja az *Élő Sziget* is. 2008 februárjában jelent meg az első szám, és onnan kezdve minden hónapban kezünkbe vehetjük az újabb számát. Jómagam csak az év augusztusa óta kísérem figyelemmel a lap működését, de nagy öröm számomra, hogy 10 év elteltével is ugyanolyan színvonalat, lelkesedést, segítőkészséget látok mind a szerkesztő, mind az újságírók, mind pedig az olvasók részéről, mint a kezdetekkor.

Az elmúlt évtizedben hónapról hónapra mutattuk be plébániánk életét, közvetítettünk eseményeinkről, és lelki tartalommal is segítettük az olvasókat. Újságunkat eljuttatjuk a város többi plébániájára, a könyvtárba és még néhány helyre, hogy minél szélesebb körben ismerhessék meg az emberek plébániánk hétköznapjait.

Amikor meglátogatom a beteget elsöpéntekenként, akkor néhányan nagy örömmel mondják, hogy az újságon keresztül ők is aktív részesei maradtak egyházközségünknek. Bízom benne, hogy újságunk még nagyon sokáig fogja tájékoztatni az embereket arról, hogy plébániánk egy Élő Sziget, itt Esztergom városában.

Köszönöm mindazoknak, akik folyamatosan dolgoznak a lap megjelenéséért és azoknak is, akik megtöltik tartalommal. Isten tegye teljessé a jót, ami ennek az újságnak a küldetése, hogy a Krisztusi örömhírt tovább adja.

László atya

Az életünk apró, kicsi történések sorozatából áll össze, amit milyen szívesen elmesélünk családunknak, számolunk be róla barátainknak, jegyzünk fel magunknak, írunk le egy újságba. Aki hallgatja vagy megőrzi ezeket az eseményeket, gazdagnak mondhatja magát. Az Élő Sziget 10 évnyi programot, lelkiséget, beszámolót, képeket, Igét, Élő Forrást rejt magában, és gazdagodik általa mind, aki megoszt életéből, magából valamit, aki részese, aki olvassa.

Számomra nagyon sokat jelentett mindig is kiírni magamból bánatot, örömet, megosztani eseményeket, hogy mindannyian – hisz egy közösség vagyunk, testvérek az Urban – részesei lehessünk egymás örömeinek, egymás életének, plébániai eseményeknek.

Hálás vagyok az Istennek, hogy ebben a 10 évben, ami bár soknak tűnhet, mégis ha visszagondolunk milyen gyorsan elrepült, és mennyi minden változott azóta (ha csak rám néztek, testvérek, az én életemben is ☺), volt egy közösség az életemben, akikkel egy szív és egy lélek voltunk. Köszönöm, testvéreim, ezt az odaadó munkát, amivel mai napig vizitek szeretett plébániám élő közösségét Isten felé, és *köszönöm nektek ezt az Élő Szigetet, melynek mai napig részese lehetek!*

Imával és szeretettel:

M. Kinga nővér

Tíz éves az *Élő Sziget*, plébániánk időszakos értesítője. Már tíz éves?! Szinte hihetetlen...! Ennyire rohan az idő? Mintha csak tegnap lett volna, mikor az első számot kezünkbe foghattuk. Általában minden hónap harmadik vasárnapján jelenik meg. Ha néha valamilyen oknál fogva késik a lap, hiányzik, keresem, - kérdezem, mi történt? Rendszeres megjelenése hozzátartozik hitéletemhez, várom.

Érdeklődve olvasom a sok érdekes tudósítást az elmúlt hónap programjairól, eseményeiről és a hasznos információkat. Amelyik programon én is részt vettem – az újságot olvasva – újból átélem minden percét. Ha nem voltam ott, pótolja az élményt számomra a részletes, sokszor humorral, idézetekkel tarkított beszámoló, melyet közösségünk tagjai olyan lelkesen írnak.

Különösen értékelem, hogy „újságíróink” nem csak a tényekre, eseményekre koncentrálnak. Szívvel-lélekkel kiírják magukból mindazokat a gondolatokat, érzéseket, emlékeket, melyeket az adott esemény indított el bennük.

Szívből kívánok egyházközségünknek még számtalan hitet erősítő, emlékeztető programot, hogy „újságíróink” ne legyenek „munkanélküliek”! *Köszönet és hála az íróknak, a szerkesztőknek, a sokszorosítóknak a tíz évi kitarító munkáért!* Jó egészséget és Isten áldását kérem mindannyiukra! Várom a huszadik születésnapot!

Szenczi Istvánné

2009-ben kaptam először lehetőséget arra, hogy a most 10. évét ünneplő plébániai időszakos értesítőnkbe, egyszerűbben az *Élő Sziget*be, írassak. Ez azért volt izgalmas, mert honlapunkról kért Laci véleményét. Ma a honlapunk 10 év után megújulva működik, de meg kell, hogy mondjam, én nagyon szerettem a régit, ahol jól eligazodtam, dokumentált minden eseményt, és Nyitrai László naprakészen tartotta. Nekem hiányzik, és köszönöm, hogy ilyen sok éven át információs társam volt.

Az Élő Szigetben bizony nagyon színvonalas írásokat olvastam és olvasok most is. Ennyi idő alatt sok „szerző” segítette, hogy naprakészen, izgalmasan jussanak el hozzám a plébániai közösségek hírei. Leginkább az fog meg, amikor idősebb társaink az emlékeikről is írnak. Régi rorátékról, karácsonyokról, a búcsúkról, amikor nem szétaprózódott közösségek működtek, hanem egy nagy közösség: a plébánia hívei. Az ünnep elgondolkodtat: a 122. számot fogom februárban a kezemben tartani. Közülünk valaki belegondolt-e abba, hogy mennyi feladatot jelent újságunk havi megjelenése? Most a szerkesztőtől dorgálást fogok kapni, mert ő arra kért, hogy arról írjak mit jelent nekem ez a lap. Ezért innen folytatom!

Az első felkérések után tapasztaltam, hogy a Szentlélek-től mennyi segítséget kapok. Alkalmanként meglepődve olvastam a saját írásomat is. Kérem, ezt helyén tessék kezelni, ez nem azt jelenti, hogy elszálltam írásaim minőségétől, hanem, pont azt szeretném közölni, hogy mennyire működött az isteni segítség. Az újság fennállásának 10 éve alatt bizony sokszor csöngött a telefon és tették fel nekem a kérdést Laciék: írál-e most ... Volt olyan, hogy megkaptam a témát, de volt lehetőségem arra is, hogy érzéseimet, személyes élményeimet közöljem. Több alkalommal írtam elhunyt hozzátartozóimról, egy-egy ünnephez kapcsolódó élményemről, kedvencemről, István királyról. Fontos volt mindig nekem, hogy a családom is megjelenjék írásaimban, hiszen amivé lettem, azt a Jó Isten után családomnak köszönhetem. Az aktuális eseményeken kívül ezt szerettem legjobban, amikor vallhattam magamról.

Fiamtól karácsonyra egy légiesen szépséges angyalkát kaptam ezzel az idézettel: „SOHA nem vagyunk annyira elveszve, hogy ANGYALAINK ne TALÁLJANAK ránk.” Bizony én ebben a 10 évben sokszor éreztem úgy, hogy testi gyengeség, lelki sötétség vesz körül. Ilyenkor legtöbbször csengett a telefonom. A vonal végén kedves Marika-László hang megkérdezte: nem volna kedved írni... És elmúlt a sötétség. Döbrentey Ildikót szabadon idézve: őrangyalaim-személyi igazolvánnyal megint a segítségemre siettek. *Nekem az írás, az Élő Sziget ezt jelenti.*

Pazsiczky Mariann

Jó néhány évvel ezelőtt szakmai vezetőként kaptam a felkérést Nyitrai Lacitól életem első újságcikkének megírására. Először „megugorhatatlannak” tűnt a feladat, de izgatott a kihívás. Most visszatekintve és újra átélve a folyamatot, megkérdeztem magamtól: hogy is van ez, mi történik akkor, amikor létre jön egy alkotás?

Hopp, egy feladat. Feladat, nincs ez már rég benned? Anyaggyűjtés, kattognak a kerekek – van egy hetem. Vannak tények, információk, de attól nem lesz érdekes, nem lesz meg az a plusz, ami nyomot hagy az olvasóban. Márpedig ez a lényeg: nyomot hagyni.

Futok a papírhoz (odakészítve az asztalra) lejegyzem, ami éppen megfogalmazódik bennem, ... cetlik a táskában. Mi lesz ebből, ezek csak szavak, te jó ég, meg tudom írni úgy, hogy nekem is tetsszen, tovább tudom adni az érzést, a hálát, vagy csak egy közlemény lesz:

Kedves Laci, köszönöm a belém vetett bizalmadat, hogy anno megkértél, írjak néhány mondatot intézményünkről. Élmény volt, és nagy kihívás. További jó munkát, és kívánom, hogy az újság még sok számot éljen meg mindazok örömeire, akik olvassák.

Aláírás

De nem, most itt ülök ismét, van anyagom, dédelgetem az érzéseket, melyek már korábban megjelentek bennem. Az egyik érzés a hála, amit érzek, a másik az, amit számomra az írásban való megnyilvánulás jelent: új oldalamat ismertem meg, számomra új eszköz, az írás által.

Ha újra olvasom az írásaimat, még mindig megsimogat egy-egy mondat, és ilyenkor jó érzés tölt el. Ezek az élmények múltban és jelenben is erőt adnak.

Itt ülök most az ismerős, kellemes érzéssel. Megcsináltam... *Köszönöm Laci!*

Tittmann Lászlóné Dankó Katalin

Élő? Igen! Sziget? Igen!

Visszaigézésre (Baranyi Ferenc verscímét kölcsönözve) kért meg a felelős szerkesztő. Számvetésre, múltidézésre kényszerültem a 10 éves *Élő Sziget* kapcsán.

Az Értelmező Szótár szerint sziget az olyan szárazföld, amelyet minden oldalról víz vesz körül. Sziget a templomunk, melyet körbevesznek közösségek. Az újság havonta hírt ad arról, hogy mi történik plébániánkon és a közösségekben. A közösségek nyitott szívvel várnak mindenkit, akik szeretnének Istennel és egymással találkozni. A mi közösségeink valóban élők, aktívak. Sok esemény zajlik plébániánkon, amiről érdemes hírt adni. (Sokszor pótlapot kell betenni, mert nem elég négy oldal.)

Hogyan kezdtem el írni az Élő Szigetbe? Először tiltakoztam, ellenálltam, nem tudok én írni – mondtam –, ami persze nem volt igaz. Az igazság az volt, hogy lusta voltam. Sokan azt hiszik, egyszerű dolog, leülök papírral és tollal, és már kész is a cikk. Ekkor eszembe jutott Hegyháti Alajos állami díjas gyógypedagógus mondása: Stílusa van Vali, írjon! Ő biztatott módszertani tapasztalataim leírására, dolgozatírásra, könyvírásra. Elszégyelltem magam, és az ő emlékére ragadtam tollat. A szerkesztő rábeszélésére az első évben, mint „újságíró-tanonc” a karításban történt eseményekről számoltam be, később már írtam a plébánia jeles eseményeiről is.

Az első visszajelzést unokaöcsémtől kaptam: Nagyon jó, amit írsz, várom mindig az Élő Szigetet! Először rokoni elfogultságnak tudtam be, de sok visszajelzést kaptam másoktól is, hogy lelkesen olvassák és keresik irományaimat az újságban. Azóta szívesen írok, ha megkérnek. Az újság szíve-lelke, motorja Nyitrai Laci. Segítője, a magát háttérmunkásnak nevező felesége. Mindkettőjüket a többet és jobbat akarás jellemzi.

(Laci állítja össze az imaórákat is, melyeket a Mária Rádió is közvetít. Itt lelkes felolvasók tolmácsolják költőink, íróink csodaszép sorait.)

Tíz év – az újság és a mi életünkben is döntő. A kezdeti lépések megtétele után kialakultak a hagyományok, szokások. Egyházközségünk életében zajló események meghatározóak és specifikusak. Kívánjuk, hogy az eddig elért eredmények kísérjék a további munkát is. *Az újság érje meg a kamaszkort, és váljon felnötté! Az olvasók szeretete adjon további erőt és hitet a növekedéshez!*

Recska Valéria

Minden hónapban várom az *Élő Sziget* című havi újságot. Örömmel viszem haza, és elejétől a végéig átolvasom. Ezáltal is bepillantást nyerek plébániám életébe.

Értesülök arról, hogy milyen események történtek a hónapban – pl.: gyerekprogramok, kirándulások, zarándokút, táborozás, ki született, ki halt meg, keresztkedés, béralkozás, jubiláló házaspárok köszöntése, karitás csoport tevékenysége stb. Igen gazdag egyházközségünk élete. Ezért *továbbra is érdeklődéssel várom az újságot.*

Szenczi Sándorné

Postaládánkba érkezett

(A kedves, hosszú írás néhány részletét tudjuk csak közreadni, helyszűke miatt.)

10 évvel ezelőtt egyházközségünket erősítő gondolat született: ne csak megéljük összetartozásunkat, hanem örökítsük is meg egy havonta megjelenő értesítőben, az **Élő Szigetben**. Ahogy egy kis család különböző korú családtagokból áll, úgy plébániánk tagjai is, akik színes, értékes beszámolóikban hitéletünk eseményeit örökítik meg...

Négy évvel ezelőtt megtisztelő megbízást kaptam, számoljak be nyugdíjas közösségünk életéről. Próbáltam ennek a kitüntető feladatnak eleget tenni 2016 decemberéig, amikor a Jöisten akarata elszakított közösségemtől.

Hálásan köszönöm László atyának, hogy írásaiban is felhívja figyelmünket, hogy hitünkkel, imádsággal éljük meg Krisztus Urunk irántunk való szeretetét... Ugyancsak köszönöm Nyitrai Lászlónak az újság gondos szerkesztését, és gondolataival való értékessé tételét.

Kérjük a Mindenható Istent, továbbra is segítse és vezesse lelki családunk testvéri együttélését, Szent II. János Pál gondolatai szerint: „Élni, hinni és szeretni csak közösen lehet!” Köszönettel:
Bányai Pálné

Ökumenikus imaest – templomunkban

Az ökumenikus imahét esztergomi imaestek sorozatában templomunkban január 22-én, hétfőn Agoston Csaba református lelkész hirdetett ígét, aminek rövidített változatát a következőkben közöljük. Köszönjük az imaestet is, és az átküldött homiliát is! Szerk.

Máté 1,18-25, Máté 2,13-15, Máté 2.19-23

Igénk a karácsonyi történetnek egy csendes szereplőjére irányítja a figyelmünket ma, aki egyetlen szót nem szól sem ebben a történetben, sem az egész Bibliában, és mégis nagyon fontos szerepe volt az egész üdvtörténetben. Ez a szereplő: József. Azt olvassuk róla, hogy mint názáreti ácsmester, egy názáreti leányt eljegyzett magának feleségül, és mielőtt egybekeltek volna kiderült, hogy az asszony gyermeket vár. Nyilván olyan titka volt ez Máriának, amiről még Józsefet, a vőlegényét sem értesítette az első napokban. Amikor ez József tudomására jutott - nyilván, mint ember csak arra gondolhatott, hogy Mária életében nem ő az első férfi, és ezért joga lenne nyilvánosan megszégyeníteni Máriát.

De igaz és istenfélő ember volt, és úgy határozott, hogy nem szégyeníti meg menyasszonyát, hanem szép csendben hazaküldi a szüleikhez, és felejtsek el egymást. Amikor erre gondolt, megjelent álmában Isten angyala és azt mondta neki: József, Dávid fia, „*Ne félj magadhoz venni Máriát, mert aki benne fogantatott a Szentlélektől van az*”. És vállald, hogy az apja leszel, és mint apja te adsz majd neki nevet, és majd te törődj vele, hogy ez a kisgyermek mindent megkapjon, amire szüksége van, hogy minden megtörténjék vele, amit a törvény előír, és amit az Isten akar. Te leszel a nevelője, a gondviselője, Isten erre hívott el téged. És azt olvassuk, hogy amikor felébredt József, akkor egy pillanatig sem habozott, hogy azt tegye, amit az Isten kért tőle. Feleségül vette Máriát, vállalta a gyermeket, és a vele való nem könnyű apai sorsot.

Meghajolt az Isten titka előtt, és utána lett tulajdonképpen a felesége Mária.

Aztán azt olvassuk, hogy alig született meg a gyermek, máris halálra kereste a királyságát féltő Heródes, aki sorba gyilkoltatta meg az embereket, köztük az egyik feleségét, gyermekeit, sógorát. És Heródes a most született kis csecsemőtől is féltette a trónját, és parancsba adta, hogy öljék meg Betlehemben és környékén a két éven aluli gyermekeket. Heródes katonái éjszaka indultak el, és azon az éjszakán Józsefnek ismét megjelent álmában az angyal: *mentsd meg a gyermeket!* És ő azonnal felkelt, és még éjszaka Egyiptom felé indult Máriával és a gyermekkel. És mindaddig ott tartózkodtak, amíg Heródes meg nem halt.

Ekkor újra angyali üzenetet, parancsot kapott József, hogy *most pedig térjete vissza!* József azonnal felkelt, vette Máriát és a gyermeket, visszamentek Izrael földjére. Ismét álomban segítette őt tovább az Isten: *menj vissza Názáretbe!* És ő azonnal vissza mert Názáretbe. Ott nevelkedett fel a gyermek József kezei alatt. Ott kapta meg mindazt, amire szüksége volt. Ott tanulta ki az ácsmesterséget is, és apjával együtt tartotta fenn a családot, amíg Isten nem szólt, hogy most pedig induljon el azt a küldetés betölteni, amelyet a mennyei Atyától kapott.

Sokkal többet nem tudunk Józsefről. Feltűnik még akkor, amikor 12 éves korában először viszik Jeruzsálembe a gyermeket az ünnepi istentiszteletre. Azután eltűnik József. De ez a két Lukácsnál feljegyzett mozzanat is arra utal, hogy József hitben nevelte a törvény előírása szerint a rábizott gyermeket.

Amit legelőször is üzen az ő példája, az egyszerűen ennyi, hogy vállaljuk, amit az Isten ránk bíz, vagy akit az Isten ránk bíz. Fogadjuk el Isten kezéből a küldetésünket, amit nem mindig magunk választunk! Tulajdonképpen Isten tervezi el a mi életünket, küldetésünket, és ha rá figyelünk és elfogadjuk tőle, akkor úgy tekinthetünk életünkre, sorsunkra, küldetésünkre, mint Istentől elkészített szolgálati alkalomra.

Mégis rengetegen vannak, akik állandóan láznak a sorsuk ellen, Istentől kapott küldetésük ellen, vagy az Istentől kapott megbízások, felkínált lehetőségek ellen. Rengetegen vannak, akik nem vállalják feleség vagy anya létükre a gyermeket, nem vállalják az anyai küldetést, mert az veszélyes, fárasztó, megalázó, mert féltik a szabadságukat. És akik nem vállalják, lehet, hogy ideig-óráig meg tudják valósítani, amit magukról elterveztek, de az is lehet, hogy még ideig-óráig sem. Rengeteg gazdasági, anyagi problémának is erkölcsi oka, hogy az emberek nem vállalják az Istentől kapott helyüket, feladatukat, küldetésüket.

Ha Istentől kapott, ránk szabott feladat, akkor vállalnunk kell! Mert tudta az Isten, hogy miért teremtett ilyennek, mit bízott rám, ez a nekem való feladat, erre vagyok képes, itt fog megáldani Isten, ha vállalom. Ha nem vállalom, akkor nem tud megáldani. József vállalta ennek a gyermeknek az apaságát, ami nagyon sok kellemetlenséggel, megaláztatással és nagyon sok fájdalommal is járt, amikor látta, hogy ez a gyermek más, mint a többi. Nagyon kemény feladat lehetett József számára ez a rendkívüli apaság, de vállalta.

Aztán az is érdekes, hogy József nem spekulált arra, hogy Isten majd csodákat tesz. Hogy ha ez a gyermek tényleg a megígért Messiás, hát akkor úgysem fog elpusztulni. Majd megmenti az Isten. Vannak olyan rajongó keresztények, akik állandóan az Isten csodájára spekulálnak. Akik elindulnak a dolgukra úgy, hogy nincs náluk a pénztárca, és aztán várnak a csodára, hogy valaki segítsen nekik. Nem számolnak a nyilvánvalóan várható körülményekkel, állandó Istenkísértésben élnek, és várják, hogy az Isten tegyen velük csodát. József elfogadta, hogy az Isten egészen hétköznapi módon fogja ezt a gyermeket megmenteni.

Aztán az is érdekes, hogy nem dicsekszik József, hogy őrá milyen különleges feladatot bízta, hogy milyen csodákat élt át. Nem olvassuk egyetlen dicsekvő szavát sem. Soha nem dicsekedett József. Csendesesen tette azt, amit az Isten rábízott. „Más dicsérjen téged, és ne a te szájad, az idegen, és ne a te ajkad.” mondja nagyon bölcsen a Példabeszédek könyve (Péld 27,2). József nem akart híres ember lenni, ő csak egyszerű, igaz, istenfélő ember volt, aki tette azt, amit az Isten mondott neki lépésről lépésre. És ő maga sem tudta talán, hogy évezredek múlva is beszélni fognak róla, mert egy láncszem lett abban a csodálatos láncban, amin keresztül Isten a bűnbeesett embert megmentette. Az Isten örök megváltó, üdvözítő tervének lehetett részese, eszköze, munkatársa József azzal, hogy csendesesen engedelmessé vált.

Jézus Krisztus története az Isten megváltó szeretetének a története - Isten örök akaratából. Ebben lehet részünk, ha azt tesszük ma meg holnap, amit az Isten mond nekünk. Erre tanít bennünket József példája, aki hallgat az evangéliumban, és akiről nagyon keveset mond az evangélium.

Mária Rádió Esztergom

Egy abszurd történettel kezdem...

Egy színházban premierre készülődnek, megy a szervezés, látszik némi lelkesedés is. Ahogy közeledik az első előadás, a lelkesedés lohadni kezd, fogynak a potenciális színészek. Azután mégiscsak felgördül a függöny, és a színpadon ott marad a **kellékes**... Mivel járt már színházban, tudja, mit szokott ott csinálni a rendező, meg a színészek – hát izzadva, kínlódva nekiáll játszani. A nézőtérén meg van aki kineveti, van aki szánja, van aki sügni próbál, vagy éppen valahogy segíteni...

Mikor kiderült barátaim, ismerőseim számára, hogy elindul a régiós rádió – különböző okokból – óva intettek, hogy ne szálljak ebbe a hajóba. Sok jogos és jónak látszó érvet felsoroltak, mind meg is érttem, kiéreztem belőle a féltést is irányomba. És – helyzet és emberismeret alapján – többen gondolták úgy, hogy jelen körülmények között nincs értelme és realitása régiós műsorral próbálkozni.

Én másképp gondoltam, hát beszálltam... Miért is tettem? A szentmise elején a közgyónásban megvalljuk, hogy „...gyóno a mindenható Istennek és nektek, testvéreim, hogy sokszor és sokat vétkeztem, gondolattal, szóval, cselekedettel és **mulasztással**...”

Ölünkbe hullt egy lehetőség, mint utólag kiderült – a körülmények úgy hozták – pont az enyémbé. Ahogy a legutóbbi imaórámon is erről elméltünk: az örömhír terjesztése mindannyiunk feladata. Ott és olyan körülmények között, ahova éppen az Úr állított. Vagy amilyen lehetőséget felkínált. Sok gyarlóságom mellé nem akarom még a mulasztást is magamra venni!

Tehát a hályogkovács tudásával, a vak ló bátorságával belevágtam. Mivel az előzetes szervezés, buzdítás nem volt eredményes, csak igen kevesen vágtuk bele fejszénket a nagy fába. A kellékesből meg – akaratán kívül – egyik főszereplő, rendező lett.

Az eddigi adásnapjaink tartalmát – néhány nap kivételével – nekem kellett összerakni. A műszaki háttér kezelésén túl (ez lett volna a kellékes eredeti feladata) a tartalmakért is nekem kellett vállalni a felelősséget. Mi több, a megfelelő, színvonalas tartalmakat összevadászni, illetve elkészíteni. (Kontroll, visszajelzés, csak az ismeretségi körömből „szivárgott”, így eléggé magamra voltam utalva.)

A tartalomról: Egy háziasszony, aki a családja élelmézéséért felelős, szeretne friss anyagokból dolgozni. Mit tesz, ha ez nem (mindig) áll rendelkezésére?

Kimegy a spájzba, elővesz a polcra valamit, amit korábban elkészített és elraktározott, inségesebb időkre félretett. Van a látóteremben egy-két spájz, amiből tudok igényes műsort „főzni”. Várady Eszter szállítja a könyvtári beszélgetések gyöngyszemeit. Megjelennek olykor a Laskai Osvát antikvárium rendezvényeinek felvételei is, és a KTV anyagából is kaptunk már. Legfontosabb a saját spájzom: plébániánk jeles eseményeit rögzítettem az elmúlt években, így azok rendelkezésre állnak.

Azért több friss anyagunk is van, ezekből kiemelkedők Dr. Osvai László beszélgetései. Mivel én az ismeretségi körömből legkönnyebben plébániánk híveit érem el, őket tudom leggyorsabban mozgósítani, így hangsúlyos a jelenlétünk a rádióban – a friss műsorokban is.

Bizom benne, hogy személyem mögött olvasóink is meglátják azt az ügyet, azt a lehetőséget, amit ez a régiós rádió jelent(het)!

A sok személyes meghíváson, buzdításon túl **ezúton hívom erre a szolgálatra azokat a Testvéreket, akik látják ebben fantáziát, érznek hozzá affinitást. Néhány lelkes emberrel nagyszerű dolgokat tudnánk csinálni!**

És kik hallgatnak (még) rádiót? Kik hallgatják a Mária Rádiót? Igazából erről nincs korrekt felmérés. Sokan mondják: néhány idős ember. Meglehet... De mi is írjuk le az időseket, mint a mai korszellem és a közállapotot? Jézus ilyet sohase mondott!

Tehát az a „lelki egy pohár víz” is segítség lehet sok idős testvérünknek. De én a rádiót a fiatalabbaknak is szánom, hát ha elkapnak egy-egy félmondatot a „főztünkéből”, amin egy kicsit elgondolkodnak... Netán beszállnak és szót kérnek!

Addig is, míg eredményesebb működésről nem számolhatok be, Sik Sándor soraival biztatom magam – meg a leendő segítőköt:

*...Hátha utóbb hozzáam melenget
A bújdosó
Igazak közül még kilencet!
(Ne aludj, Uram!)*

Nyitrai László önkéntes

Farsang-köszöntő!

„Jöjjön a tavasz, ne késsen, muljon el a tél egészen.”

Hát mi mindent megtettünk, hogy így legyen!

Február 2-án a misén Gyertyaszentelő Boldogasszonyt ünnepeltük. Az atya megszentelte az emberi természetünket jelképező gyertyákat, hogy az isteni fény kiáradjon és eltöltjön bennünket. Ezzel a fényvel mentünk a Mindszenty iskolába, a plébánia hagyományos farsangjára.

Az összejövetelt László atya nyitotta meg, hangsúlyozva, hogy **az istenhívó ember is legyen vidám!** Vigasságban nem is volt hiány. A jó hangulatot a Mindszenty iskola tantestülete alapozta meg, orosz népi táncot láttunk tőlük (Kalinka). Ha látta volna fergeteges előadásukat a Mojszejev Együttes, biztos leszerződtek volna őket. Különösen a férfi táncosok mozgása volt lenyűgöző.

Kiss László előadásában Romhányi Józseftől hallottunk egy vidám verset. (Aki ismeri Romhányi rímeit, az tudja, hogy nem könnyű előadni.) A nyelvtörő után népdalok szóltak kedves hazánkról.

Bemutatkozott a Kaméleon Színistúdió Arcson Rafael felkészítésével. Jó volt hallani a tehetséges fiatalokat, reméljük, hogy más rendezvényeken is találkozunk velük. Őket követték a Ferences Szegénygondozó Nővérek.

Nagy siker volt a buszmegállóban játszódó kétszemélyes némajáték is, ami két remek előadónak, Újpesti Gizi tanító néninek és az atyának volt köszönhető. (Azóta is, ha buszra várok, mindig körül nézek, nincs-e ott ez a kedves öregasszony.)

Az est izgalmas része a tombola, melynek tárgyait a hívek adják össze. A bevétel karitásunkat segíti, ami 79.400 Ft volt, a koktéltól pedig 10.050 Ft. Élőzenére lehetett rojni, akinek táncos kedve kerekedett.

„Kedves barátaim, vidám fickók, ti drágák, szívem szeretettel” – hogy Dsida Jenő idézzem – remélem jövőre is találkozunk!
Recska Valéria

Amikor **Senior imaklubunkkal** megnéztük a „**Begyűtt Jézus a házamba**” című kiállítást, elevenen felidéződött bennünk szüleink, nagyszüleink, őseink őszinte vallásossága.

Többen egészen meghatódva nézelődünk a kiállított emlékek között, és hallgatva tárlatvezetőnk, Soós Sándor művészettörténész kiváló magyarázatait – ebben az órácskában tényleg bejött Jézus a házunkba, a szívünkbe.

1980 elején Lékai László bíboros érsek úr és Erdélyi Zsuzsanna néprajzkutató gyűjtési felhívást tettek közzé azzal a céllal, hogy egy egyházi felügyelet álló néprajzi múzeum alapját közadakozásból szeretnék megteremteni. Néhány év alatt szentképek, imádságoskönyvek, rózsafüzérek, ponyvák, szobrok, textilek, gyónócédulák, ájtatossági tárgyak, apácamunkák stb. ezrei érkeztek Esztergomba.

A gyűjtemény gazdagsága, sokfélesége, színessége tisztelettel adózik az alapítók és a tárgyakat szeretettel adományozó sok száz személy és család előtt.

A kiállítandó anyag folyamatosan bővül. Talán imaklubunk látogatása által is, hiszen egy-két társunk itt döntött úgy, hogy a dédszülők padlason porosodó relikviáinak ezen a tárlaton lehetne méltó helye.

Szeretettel ajánljuk a kedves Testvérek figyelmébe a Keresztény Múzeum népi vallásosság gyűjteményét, mely a Szent Adalbert Központban található.

NY.M.

A Szent Anna Plébánia Szent Ferenc Karitás Csoportjának beszámolója a 2017. évről

2017-ben csoportunk létszáma nem változott, azonban az aktív munkában egyre kevesebben tudnak részt venni, elsősorban betegség miatt. Közösségünk is sajnos egyre jobban öregszik.

A nyáron a Mindszenty iskolából át kellett költöznünk a plébániára, emiatt július és augusztus hónapokban zárva tartottunk. Fogadóóránk továbbra is keddenként, de már fél 8 és fél 10 között van. Természetesen feladataink elvégzéséhez ennél sokkal több időre volt szükség.

Minden hónap utolsó keddjén a reggeli szentmisében a karitás csoportért imádkozunk. Nagybőjti lelki napunkat – már hagyományosan – a Ferences Szegénygondozó Nővérek kolostorában tartottuk. Nagykedden a Pléhkrisztushoz vezető keresztúton nagy számban vettünk részt.

Május 12-14. között a szécsényi Római Katolikus Plébánia és a Ferences Betánia Idősek Otthona Karitás Napokat szervezett, „Emberről emberig” címmel Szécsényben. Klarissza nővér meghívta csoportunkat is erre a közös ünneplésre.

Október 6-án a Ferences Szegénygondozó Nővérek az egri Érseki Palotában ünnepelték rendjük megalapításának 90. évfordulóját, melyen mi is jelen voltunk.

November 20-án, Szent Erzsébetet ünnepelve, az esti szentmise után kiosztottuk a külön az erre a célra süttetett és megáldott kenyereket.

Plébániánk évenként megszervezett zsinati napján csoportunk nagy számban vett részt. A Határtalan Szív Alapítvány által foglalkoztatott gyermekek részére a tanítási időszakban – a hét két napján – készítettünk uzsonnát, ahogy az elmúlt évben is.

A nélkülözők támogatása

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2017 nagybőjtjében is meghirdetette a tartós élelmiszer gyűjtést. Az összegyűlt adományokat 52.000 Ft értékben vásárolt élelmiszerekkel egészítettük ki, és összesen 61 csomagot osztottunk ki.

December elején az egyházközségünk területén működő négy intézmény részére a gyűjtöttünk. Az adományok rendszerezését és szétosztását csoportunk végezte.

2017-ben is megpróbáltuk a rászorulókat karácsonyát szebbé tenni. A 47 db csomagot osztottunk ki, melyek értéke 1.500 – 4.000 Ft között volt, a családok méretétől függően, összesen 55.000 Ft értékben. A betegek részére a csomagokat házhoz vittük. A Családok Átmeneti Otthonában lakó gyermekeknek édességet és gyümölcsöt vittünk, melyet a december 23-án tartott karácsonyi ünnepségükön adtunk át.

Természetesen az év két – karácsony és húsvét előtti – nagy osztásán kívül, egész évben is igyekeztünk segíteni a rászorulóknak, lehetőségeinknek megfelelően.

2017-ben is megrendeztük plébániánkon a „Szociális kezekasztalt” – az Esztergomban működő, szociális munkát végző szervezetek számára két alkalommal is, tavasszal és ősszel.

A szeretet (caritas) egyéb cselekedetei

Csoportunk fontos feladatának tekinti a lelki szükségét szenvedők támogatását is, így rendszeresen látogatjuk a Szatmári Irgalmas Nővérek Otthonait.

A Vízivárosi Idősek Otthonában minden hó utolsó szerdáján részt veszünk a születés- és névnapos köszöntésen. A Palkovics utcai Idősek Otthona lakóit négy alkalommal látogattuk meg, finom süteményekkel, gyümölcscsel is készültünk. Ezen az alkalmakon kívül csoportunk néhány tagja heti rendszerességgel is látogatja a Vízivárosi Otthont, ahol plébániánk egykori hívei közül többen is laknak.

December 14-én az esztergomi kórház Ápolási és Krónikus Belgyógyászati Osztályán szervezésünkben plébános atya erőt adó gondolatait, Nyitrai László szép énekeit és Hetényi Bálintné szavatait meghatódva hallgatták a betegek és a dolgozók is. Az Osztály karácsonyi ünnepéhez karácsonyfával, süteményekkel és gyümölcscsel is hozzájárultunk.

Plébániai munka

Az eddig említett feladatokon kívül a plébánia életében is igyekszünk aktívan részt venni. Farsangi bálunkra tombola-tárgyakat gyűjtöttünk, vásároltunk és csomagoltunk. Szeptemberben a Rozália kápolna búcsúját, októberben pedig a szüreti misét és az ezek után következő agapékat is csoportunk szervezte. A kápolna és hozzátartozó kert gondozását is mi láttuk el. Az adventi rorate szentmise utáni reggeli készítését megszerveztük, részt vállaltunk belőle. Ezúton is köszönjük mindenki segítségét!

Az alábbiakban közöljük a Karitás 2017-es zárszámadását. Összehasonlításképpen mellette a 2016. év számadása is megtekinthető:

BEVÉTELEK:	2017. év	2016. év
2016. évi maradvány	23 880 Ft	60 670 Ft
Szent Antal persely	89 810 Ft	161 925 Ft
Egyéni adomány	150 000 Ft	216 115 Ft
Farsangi bál (tombola, koktél)	89 900 Ft	40 800 Ft
Árusítás	23 400 Ft	—
Szent Erzsébet mise perselybevétel	32 500 Ft	—
Összesen	409 490 Ft	479 510 Ft
KIADÁSOK:		
Élelmiszertámogatás	127 793 Ft	169 395 Ft
Gyermekétkeztetés	32 575 Ft	25 455 Ft
Gyógyszertámogatás	60 645 Ft	82 165 Ft
Lakhatási támogatás	—	13 000 Ft

Hittantábor	50 000 Ft	50 000 Ft
Plébániai programok	40 344 Ft	56 805 Ft
Benzinköltség	—	11 315 Ft
Irodaszer	—	4 320 Ft
Egyéb	44 838 Ft	43 175 Ft
Összesen	356 195 Ft	455 630 Ft
<i>Maradvány 2017.12.31.-én:</i>	<i>53 295 Ft</i>	<i>23 880 Ft</i>

Mindezekon felül 2 fő kapott a Főegyházmegyétől fejenként havi 5.000 Ft gyógyszerátvitelt.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani minden kedves testvérünknek, akik imáikkal, munkájukkal, anyagi támogatásukkal ill. bármilyen módon is hozzájárultak a karitás munkájához. Isten fizesse meg bőségesen mindenki segítségét!

Szent Ferenc Karitás Csoport

Rózsafüzér Társulat 2017. évi beszámolója

Társulatunk 2013. évi megalakulása óta általában 31 fővel működik. Voltak sajnos halálesetek, de új tagok is csatlakoztak. Közösségünk összekovácsolódott rendszeresen imádkozzuk a templomban: keddenként a Szent Anna rózsafüzért, szerdánként az örvendetest, a titokcserék alatt pedig az irgalmasság rózsafüzért. Rendkívül jó érzés, hogy a templomba járó hívek is velünk imádkoznak. Az igeliturgiák magas színvonalához mi is szeretnénk hozzájárulni.

A titokcseréket a hónap első szerdáján tartjuk, ahová imádkozó testvéreink nagy része eljön. Beteg és idős testvéreinket rendszeresen látogatjuk.

A húsvéti és karácsonyi titokcseréket a plébánián tartjuk szeretetvendégség keretében. Ünneppélyé teszi a közös ima, éneklés, a beszámoló és az ajándékozás. Megbeszéljük az elmúlt évet és megtervezzük a következőt. Ezek az együttlétek és a zárandokutak csodákra képesek.

Köszönjük László atyának az értünk és szándékainkért bemutatott szentmiséket.

A plébániai alkalmakkor és a szentmiséken rendszerint részt veszünk és imádságos háttérrel biztosítunk. A szentségimádásokon egyénileg vagy csoportosan vagyunk jelen.

Kétszer voltunk zárandokúton: júliusban Csobánkán, novemberben Pásztón, ahol meglátogattuk a könnyező Szűz Mária szobrokat. Mindkét eseményről részletesen beszámoltunk az Élő Sziget újságban.

Pénzügyi beszámoló

BEVÉTELEINK

Előző évi maradvány	48.480,- Ft
Önkéntes hozzájárulás	120.525,- Ft
Bevételek összesen:	169.005,- Ft

KIADÁSAINK

Működési kiadások	21.630,- Ft
Egyéb kiadások (zárandokutak, ajándékok)	130.796,- Ft
Kiadások összesen	152.426,- Ft

2017 évi maradvány 16.579,- Ft

Maradványunkat szintén zárandokútra szeretnénk felhasználni, hogy feltöltődve még jobban szolgálhassuk Istent.

Szendró Péterné társulatvezető

Anyakönyvi adatok

Elhunytak:

Brigán József	87 éves
Sikuláné Hiros Ilona	97 éves
Fiola Jánosné, Ébelle Emília	77 éves
Bodonics Gyula	61 éves

Röviden...

• Nagybőjti időben péntekenként 17.30-tól keresztutakat imádkozunk a templomban, amit közösségeink vezetnek. Ugyancsak – több éves hagyományunk szerint – vasárnaponként 14.30-kor a belvárosi temető fölötti kálvárián is keresztutat járunk. Erre mindenkit hívunk, más plébániákról is! Vasárnap esténként pedig a Mária Rádió régiós adásában (18 órától, FM 97,4 MHz) közvetítünk nálunk felvett keresztutakat.

• Nagybőjti triduum lesz templomunkban március 18-19-20-án, az esti szentmisék keretében. A homíliákat Papp Tihamér ferences atya fogja mondani. Nagybőjt egyik szombatjára lelki napot tervezünk Csépanyi Gábor spirituális atyával, ennek a dátuma még nem dőlt el – hirdetni fogjuk.

• A Ferences Szegénygondozó Nővérek Rendjét 90 évvel ezelőtt alapították, esztergomi letelepedésük pedig 80 esztendővel ezelőtt történt. A jubileumi ünnepi szentmiséjüket február 24-én, szombaton a vízivárosi templomban Dr. Erdő Péter bíboros atya celebrálja 11 órakor. Előtte fél 11-től hálaadó térzene, közös éneklés lesz a templom előtti téren. A szentmise után „A szegények szolgálatában” címmel nyílik kiállítás a Keresztény Múzeumban. Az ünnepre szeretettel hívják és várják a Testvéreket a ferences szegénygondozó nővérek!

Hirdetések, programjaink

Február

18. Vasárnap	9 órakor Megemlékezés Szent Jácinta és Ferencről. Hamvazkodás minden mise végén 14:30 Keresztút a Kálvárián
23. Péntek	17:30 Keresztút: bér mátkozók
25. Vasárnap	14:30 Keresztút a Kálvárián Gyűjtés a katolikus iskolák javára
27. Kedd	19 órakor képviselőtestületi ülés

Március

02. Péntek	17:30 Keresztút: Nyugdíjas közösség
04. Vasárnap	11 órakor Szent Anna könnyei szentmise 14:30 Keresztút a Kálvárián
09. Péntek	17:30 Keresztút: Családos közösség
10. Szombat	Elsőgyónás
11. Vasárnap	9 órakor elsőgyónók bemutatása 14:30 Keresztút a Kálvárián
13. Kedd	Pápa választási évforduló Imaóra 18 órakor
16. Péntek	17:30 Keresztút: Énekhar és Senior imaklub
18. Vasárnap	14:30 Keresztút a Kálvárián Gyűjtés a Szentföld javára 9 órakor Édesapák megáldása 18 órakor Triduum I. nap, Papp Tihamér ofm.
19. Hétfő	18 órakor Triduum II. nap
20. Kedd	18 órakor Triduum III. nap

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hibekuldes@szentanna.extra.hu
<i>A sokszorosításban segített:</i>	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2018. március

XI/3. szám

Istenre figyelés...

Nagybőjti időben az elcsendesedés fontos – talán állíthatjuk – elengedhetetlen feltétele a befele és felfele figyelésünknek. A minket körülvevő világot, eseményeket is a csendben jobban megfigyelhetjük, értelmezhetjük. Azután az egyház ajánlásait is a külső/belső csöndjeink segítenek tettekké érlelni. És imáink csöndjében Isten halk szavát is meghallhatjuk...

Talán lassan azt is megértjük, hogy az itteni és az odaúti világ(unk) szorosan összekapcsolódik! Ny. L.

Elsőgyónásra

Múlt vasárnap végezték el az elsőáldozásra készülő gyerekek az első szentgyónásukat. Nagy élmény volt ez nekem, és legfőképpen nagy élmény volt nekik. Szinte mindannyian arról számoltak be, hogy a gyónás után mennyire megkönnyebbültek. Természetesen hittanórán sokat gyakoroltuk a szentgyónás lépéseit, de az igazi, az teljesen más volt. Miért is? Azért, mert az igazi szentgyónásban ott volt a kegyelem. Az Isten megbocsátó szeretete. Hiszen ez a lényeg. Isten az Ő végtelen nagy szeretetében megbocsát nekem, bűnös embernek. Persze ehhez én is kellek. A gyerekekkel van egy jelmondatunk, ami nélkül nem érvényes a szentgyónás: **Bánat nélkül nincs bocsánat.** Ez pedig azt jelenti, hogy a bűneimet meg kell bánnom, mert az Isten csak akkor tud nekem megbocsátani. Kétféle bűnbánat létezik. Az egyiket úgy hívják, hogy tökéletlen bánat. Ez azt jelenti, hogy csak azért bánom a bűneimet, mert félek a pokol tüzétől. A másik bűnbánat pedig a tökéletes bánat. Ez pedig azt jelenti, hogy azért bánom a bűnömet, mert azzal az Isten, aki engem nagyon szeret, megbántottam. Mind a két bűnbánat elég a megbocsátásra, bár talán érezzük, hogy az utóbbi a jobb. Az ugyanis már feltételez egy mély, őszinte és komoly belső hitet.

Persze azt sem szabad elfelejtenünk, hogy a szentgyónás segít minket az üdvösségre vezető úton is. Szt. Osvald, yorki érsek, egyszer egy társaságban beszélgetett. A körülötte állók arra lettek figyelmesek, hogy a szentéletű érsek nem felel kérdéseikre, szeme áhitattal az ég felé irányul. Körülötte mindenki elhallgatott. Csend van. Egy félénk hang megkérdi: Atyánk, mit nézel? Azt vizsgálom, hogy hová megyek - felelte a szent.

Álljunk meg egy kicsit mi is, nézzünk fel az égre, és tudatosítsuk magunkban, hogy hová megyünk. A nagybőjt hátralévő részét használjuk fel jól, hogy a kegyelem és szentgyónás által, lélekben megújulva ünnepelhessük meg a feltámadás örömet.

László atya

A Kálvárián – egykor és most...

Ropog a hó a lábunk alatt. A napsugár erősen visszaverődik a fehérről, bántja a szemem. Talán ezért látom, amint egy 10 év körüli kislány, feketébe öltözött nagymamájával megy előttünk a belvárosi temetőbeli kálváriához vezető úton. A nagymama szeretettel néz unokájára, ahogy ő kezét összetéve, csendesen nézi a stációk képeit. Ugye elmondtad a Mi-atyánkot és az Üdvözlégyet? – kérdezi. A kislány bólint.

2013-óta plébániánk közösségével a nagybőjti időszak vasárnapjain, a régi hagyományt felelevenítve a Kálvária hegyen keresztúti ájtatosságon veszünk részt. Most Mária keresztútját imádkozzuk. A negyedik állomást én olvasom fel. „Bátorság. Mindennek van értelme.” Visszhangozza a lelkem.

Ropog a hó a lábunk alatt. A napsugár erősen visszaverődik a fehérről, bántja a szemem. A nagymama elindul, a kislány követi. A stációk előtt térdet hajtanak. Ismerőseik már ott állnak és együtt imádkoznak. Stációról stációra haladva mindig találkoznak olyanokkal, akik már a kápolnától jönnek visszafelé. Ők is közelednek a kápolnához, ahonnan kiszűrődik a közös éneklés és imádkozás. Belépnek, a kislány tágra nyílt szemmel, áhitattal néz a keresztről levett, 5 sebtől vérző Jézusra, az imbolygó fényű gyertyákra, a sok virágra.

Ahogy felfelé haladunk egyre közelebb kerülünk Mária szenvedésinek megértéséhez. „Uram, Mária volt a leghűbb követőd. Sohasem állt meg, akármennyit is szenvedett érte.” „Segíts, Uram, hogy anyádhoz hasonlóvá válva sohasem vonjam vissza segítségre nyújtott kezemet azoktól, akiknek szükségük van rá.” Egy-egy kiragadott mondat a felolvasott keresztúti ájtatosságból. A XI. állomáson Jézust a keresztre szögezik. Mária a szívében érezte azt a fájdalmat, amelyet a fia a keresztre feszítéskor elszenvedett. Mi pedig így gondolkodunk:

„Uram, micsoda fájdalmakat szenvedtél el értem. S micsoda fájdalmakat szenvedett el anyád, amint látta fiát irántam való szeretetből meghalni. Megváltónk megnyitotta a kaput egy új élet felé”

A XIV. állomásnál hallani vélem a kápolnából kiszűrődő imádságot, látom a kinyíló ajtót, amelyen kilép a nagymama unokájával. Szaporán lépkednek lefelé, mert el kell érni a vonatot, amellyel haza tud menni. Persze ez csak a hó okozta káprázat. Az ajtó zárva.

A keresztúti ájtatosságot befejezve nagymamám sírjához megyek. Imádkozva megköszönöm a Jó Istennek, hogy én az unokája lehettem és hitével, életével példát mutatott nekem.

Pazsiczky Mariann

Kihelyezett stúdió

2018 februárjában két hétvégén összegyűlt a plébánián egy lelkes csapat Nyitrai Laci bácsi hívására. Ezekon a vasárnapokon készült a felvétel az esztergomi régiós Mária Rádióba, ahol a nagybőjti vasárnapi adásokban lehet hallani a különböző keresztutakat. Több keresztutat (*hat különböző szerk.*) imádkoztunk el közösen: volt, amit élő és már elhunyt papjainkért mondtunk, volt édesanyák keresztútja, Szent-Gály Kata lélekemelő keresztútját is gondoltban végigjártuk.

Felgyorsult, rohanó világban élünk mindannyian. Elegendhetlen a megállás az ember életében. A nagybőjti idő remek alkalom arra, hogy elcsendesedjünk.

Nagyon hálás vagyok azért, hogy már a nagybőjt előtt iránymutatást adott készüléteimben ez a két alkalom is, amely közös cél érdekében jött össze. „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnék a nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,19-20) mondta Jézus, és valóban érezni lehetett a jelenlétét.

Ezen együtt-imádkozások során több gondolat jutott eszembe. Először is az, hogy beteg, idős embertársainknak már lehet, hogy nem adatik meg, hogy végigjárják a keresztutat, de ezek az elmélkedő gondolatok, amit a rádión keresztül hallhatnak, biztosan őket is megérintik, és gondolatban eljuthatnak Jézussal a Golgota hegyére. Egy-egy állomáson elgondolkoztam azon, hogy a mi életünk mely pontokon kapcsolódik Jézus életéhez.

A stációk során hálás voltam a Jóisten megbocsátó szeretetéért. Életünkben nekünk is fel kell vinnünk keresztünket - fájdalmak, szenvedések közepette - a saját Golgotánkra. Így a keresztút mindannyiunkhoz szóló személyes üzenet is. Ahogy közösen imádkoztunk, még jobban ráébredtem arra, hogy a mi keresztúrhordozásunk sem fölösleges.

Jézus végigjárta értünk a fájdalmas út tizennégy állomását, és ezzel megmutatta, hogy mindennapi szenvedéseinkben erőt meríthetünk az Ő gyötrelmeiből. Tudatosítanunk kell saját magunkban, hogy Ő volt az, aki értünk és miattunk járta végig ezt a nehéz utat. Megmutatta mindegyikünknek, hogy a keresztút igazi gyümölcse a feltámadás maga.

Köszönöm a lehetőséget, hogy ezen a „stúdiós” felvételen én is részt vehettem, és többfajta keresztutat járhattam gondolatban végig!

Az egyházközség minden tagjának kívánok lelkiükben gazdag, bensőséges nagybőjti szent időt és megújulást!

Meszes Zsófia

Az Oltáriszentség lélekformáló ereje

Ezzel a címmel tartott lelki délutánt március 4-én Verseyi Beáta nővér, a Nyolc Boldogság Közösség tagja, az Eucharisztikus Élet Mozgalom elnöke, a NEK esztergomi missziós küldötteinek meghívására, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve.

Beáta nővér az előadás elején egy kis elmélkedésre hívott minket, 3 szempont alapján.

1. Mit jelentett számomra az előadás címe, amikor eldöntöttem, hogy eljövök?
2. Most mit jelent?
3. Mire vágyom, mit jelentsen?

Ezután az előadást azzal kezdte, hogy jó lenne, ha az Eucharisztia nem lenne távolabbi „dolog” az életünkben, mint a társadalom újdonságai. Ha hagynánk, hogy része legyen az életünknek. Ahogy megtanuljuk kezelni a technika vívmányait, olyan természetességgel megtanulhatjuk befogadni az Oltáriszentség életet alakító valóságát, megtanulhatunk a szentmisén kívül is eucharisztikus életet élni.

Felhívta a figyelmünket arra, hogy a szentmisére a Szentháromság hív meg minket, Ő készíti elő számunkra az ünnepet. Meg vagyunk hívva mi is az oltárhoz, hogy vigyük mi is oda amink van, ami a miénk. Az oltárra tehetem önmagam a kenyérral és a borral. Amikor a pap lehívja a Szentlelket az adományokra, akkor kérhetem én is, hogy engem is formáljon, szenteljen meg.

Viszont azt is tudatosítani kell magunkban, hogy csak azt tudjuk felajánlani, amink van. Lehet az rossz vagy jó, lehet vívódás, bánat, kérés, kérdés, de lehet boldogság, öröm is. A „mi lenne ha” és „de jó lenne ha”, az nincs, azt nem tudom odatenni. Abban nem tud megvalósulni az Úr jelenléte. Kibontakozni csak abban tud, amit valóban magamból tettem oda az oltárra.

A szentmisében egy olyan találkozásra vagyunk meghívva, ami túl van időn és téren. Egyszerre szemlélhetjük az emberként köztünk élő, a keresztre feszített és a feltámadt Krisztust. Részesei vagyunk az örökkévalóságnak. Nem akadályozzák Őt a külső körülmények, Ő mindenképp megérkezik és jelen van. Találkozni akar velünk, teljesen egyesülni a legegyszerűbb módon, a kenyér és a bor színében.

Része lesz a testünknek és láthatatlan módon mi is belépünk Krisztus testébe. Az Úr egy testbe hív meg minket a szentáldozásban, mindannyiunkra egyformán igent mond. Ha akarjuk, ha nem, egységben vagyunk a többiekkel, hiszen ugyanabban az Eucharishtiában részesülünk. Az Oltáriszentség egységre nevel.

A szentségimádás a szentáldozás idejének kitágítása. A szentségimádásban Jézus jelen van testestől lelkestől, és mi is jelen vagyunk testestől, lelkestől. Ilyenkor Jézus a Szentháromság közösségébe vezet. A szentségimádás csendje előhozza ami bennünk van, hogy át tudjuk adni az Úrnak, hogy formálja átalakítsa. Megtanítja, hogy hagyjuk Őt cselekedni.

Az előadás végén 4 pontban foglalta össze Beáta nővér, hogyan tudunk a mindennapokban eucharisztikus életet élni.

1. JELENLÉT – Meg vagyunk hívva a Vele való közösségre bárhol és bármikor.
2. ÉRZÉKELNI A VALÓSÁGOT – az ostya egyszerűségén keresztül az ember törekénységét. Tanuljuk meg látni ami van, és nem akarni mást, mint ami van.
3. EGYÜTTMŰKÖDNI – a valósággal fizikai és lelki értelemben is, a Szentlélek kegyemével.
4. KÉPESSÉG A HÁLÁRA – A szenvedés része az életünknek, de minden nap találjak legalább egy kicsi jót, amiért hálát adhatok. Ha ezt gyakoroljuk, egyre többet fogunk észrevenni.

Az előadás után fél óras csendes szentségimádáson vettünk részt, ahol „gyakorolhattuk” a hallottakat, majd egy rövid személyes megosztással zártuk a délutánt. Úgy gondolom mindannyian sokat gazdagodtunk ezen a szép délutánon.

Erősné Csató Veronika

„arany Arany”

„Szülőhelyem Szalonta
Nem szült engem szalontba.
Azért vágyom naponta
Kunyhóba és vadonba.”

Vajon ki írta ezeket a sorokat? Azt hiszem mindenki kitalálta, hogy legnagyobb költőnk, Arany János sorait olvastuk, aki ott élte élete első felét, s amikor elköltözött, mindig visszavágyott szeretett szülővárosába.

A sok nagy író, művész, tudós, pedagógus között legmagasabbra emelkedett, Nagyszalonta nevét arany betűkkel Arany János írta be a magyar kultúra nagykönyvébe.

Nem minden arany, ami fénylik – tartja a mondás. Hát a miénk fénylett! Mindezt Hetényi Ildikónak köszönhetjük, aki a Senior imaklub meghívására jött plébániánkra Arany verseket szavalni. 2017. március 2-án indult az országos rendezvénytársaság, amellyel az egész ország ünnepelte a 200 éve született költőt. Köszönjük Ildikó, hogy általad mi is részesei lehettünk ennek a megemlékezésnek!

Vidám verssel indított, jót derültünk A bajusz címűn, amiben a költő megcsillantotta humorát, majd a híres balladák sora következett. Hálásak vagyunk neked, Ildikó, hogy segíttél felfedezni újra a költőt, mint a magyar nyelv csodás művelőjét, és hallottuk ezeket a gyönyörű sorokat mélyen átélte és hiteles tolmácsolásodban!

A költő számunkra erkölcsi példakép, ő az arany Arany, ahogy Kosztolányi nevezte. Az este az Epilógussal zárult. „Leteszem a lantot. Nyugodjék. Tőlem ne várjon senki dalt.” – írta Arany.

Reméljük, Ildikó nem teszi le a lantot, és még sokszor halljuk őt szavalni, mindnyájunk lelki feltöltődésére!

Recska Valéria

(Az előadás olyan szépre sikeredett, hogy sokak öröme – március 12-én 18 órakor – leadtuk a régiós Mária Rádióban. Szerk.)

A szűk kapu

Sűrűn kopogtat nálunk mostanában A fátylasarcú testvér, a Halál...

(Sík S.: Töredékek temetés után)

Bizony megrendülünk egy-egy közeli ismerősünk, barátunk, vagy éppen az ő családtagjának halálhírére. Jézus szenvedésének ünnepe közeledik, ez különös hangsúlyt is ad földi életünk végességének.

Keresztútjaink elmékedései segítenek megérteni, - talán elfogadni is ezt a misztériumot. De a tény tény marad, és itt tátong a hatalmas úr a lelkünkben.

Énekkarunkat különösen is érinti, látogatja mostanában a Halál Testvér. Egy fiú elvesztése hatalmas trauma, amikor felborul a természet rendje:

...Az élet rendje szerint úgy kellene, hogy történjen, hogy a gyermekek temetik el a szüleiket és nem fordítva. Mégis hányszor felforgatja a kíméletlen halál ezt a rendet. Hány édesanya tartotta már karjaiban gyermekét Mária óta. E mérhetetlen fájdalomra nincs sem emberi magyarázat, sem földi vigasz. A halált tartani ölünkben, ahonnan az élet fakad? Csak isteni magyarázat van rá: „nem hal meg örökre, Fiad él, fel fog támadni.” – ez az isteni válasz... (Keresztút a családban)

Természetesen egy édesanya távozása is mélyen megrendíti – az érintettek túl – az egész közösséget. Mit is mondhatunk akkor, ha egy régóta hűséges énekkaros társunktól kell véglegesen megválni? És egyházközségünk imaórai közössége is érintett lett.

A halálra jó emberi válasz nem létezik. De Jézussal igen! A keresztutak gondolatai, Sík Sándor verssorai jönnek elő bennem: jó választ csak a hitünk adhat. Bár emberi eszünkkel felfogni nagyon nehezen tudjuk, de Jézus szavai, ígéretei – és legfőképpen feltámadása – megnyugtató feleletek kétségeinkre, félelmeinkre, gyászunkra.

Van, hogy gyorsan kell átmenni a „szűk kapun”, van, hogy hosszú szenvedés az átjutás ára – ez is misztérium, kinek, melyik út adatik. Ancikának (mindannyian így hívjuk) ez utóbbi jutott.

Ugyan már vagy két éve elköszönt énekkarunktól, de amikor egészségi állapota lehetővé tette, mindig eljött közénk. Igaz, 30 évnyi szolgálatot nem lehet csak úgy félbehagyni!

Énekkaros farsangunkkor, most januárban – talán megérezve a „behívó” közeledtét, mosolyogva és könnyek között búcsúzott tőlünk az est végén. Hűséges szolgálatát már az angyalok kórusában folytatja...

Nagyhét közeledik, és a végén ott a húsvét. Mi még keresztes útjainkat járjuk, de halottaink már találkoztak a megdicsőült Krisztussal. Mi még csak tükör által homályosan, – ők már színről színre, úgy, amint Van.

A szeretet szálait a halál nem tudja eltépni! Rájuk gondolva értük imádkozunk, de bizonyos vagyok benne, hogy ezt ők is viszonozzák odaátról! Krisztus szeretete összekapcsol bennünket, és a húsvét közel...

...Valahol

A kristálytenger fölött,

A Szék előtt

Feszült inakkal áll az Angyal.

Szemei mint a villám, ruhája mint a hó,

Áll, vár és alig-alig győzi kívánni

A Harmadnap hajnalát,

(Nem is harmadik igazán, -

Isten türelme is feszült a pattanásig:

Csak egy éj, egy nap, egy hajnali perc)

És lendül a szárny,

És lebben a kő,

És elhangzik a mindenségben:

„Békesség nektek, én vagyok!”

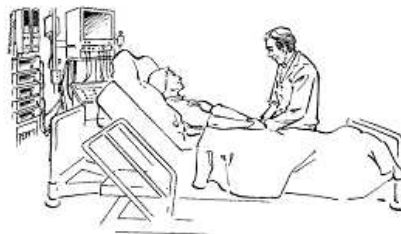
Nyitrai László

Betegek miséje a kórház kápolnájában

Március 7-én, csütörtök délután 10. alkalommal szervezte meg dr. Felföldi Éva főorvos asszony a betegek miséjét, melyet a betegekért, szenvedőkért, haldoklókért, az orvosokért és az ápolókért ajánlottunk fel. A szentmisét dr. Harmai Gábor belvárosi plébános atya és Stipitz Árpád ferences szerzetes atya celebrálta. A szertartás előtt lehetőséget adtak a szentgyónás elvégzésére annak, aki a betegek szentségéhez akart járulni.

A kápolna megtelt idős és középkorú hívekkel. Az esős délelőtt után csodálatosan ránk ragyogott a nap, betöltötte a kápolnát fénysugarával. Stipitz atya vezetőjében utalt a betegek szentségének fontosságára - ez olyan, mint egy fuldoklónak az úszóöv. A lelken keresztül a testi gyötrelmeinket is orvosolja. Jót teszünk azzal, akit idősödő kora vagy betegsége törődöttségében Jézushoz vezetünk.

Harmai atya, a kórházlelkész, minden kedden délután meglátogatja a kórházban fekvő testvéreket. Gyóntat, s ha kéri a beteg, vagy a hozzátartozója, elviszi a betegek szentségét is,

hiszen általa a Szentlélek kegyelme árad, amely az egész embert segíti, növeli a hitét és erőt ad, hogy betegségét erős lélekkel viselje, vagy elfogadja a jó halál kegyelmét.

Stipitz atya prédikációjában a leprás betegről említette, aki megszólította Jézust: „Uram, ha akarod megtisztíthatsz engem” - nemcsak vágyakozott a gyógyulásra, hanem kérte is. A hitnek az első mozzanata, hogy kérjem: Itt vagyok, Uram, szeretném a gyógyulást, a bűnbocsánatot, a békességet. Merjük kérni Isten segítségét, támogatását gyógyulásunkhoz!

Köszönjük az atyák kedves szavait, Pálmai Árpád kar-nagy úr gyönyörű énekét, kántori szolgálatát, s nem utolsósorban Felföldi doktornő fáradhatatlan szervezését.

Vodicska Marika

Felföldi doktornővel beszélgetés készült a Mária Rádió régiós adása számára, ami hallható volt március 15-én. Bizony hosszú évek óta sokat tett – és tesz, hogy az elesetteket közelebb hozza Krisztushoz.

Hogy a kórház kápolnájában „élet van” és működik a beteglátogatói szolgálat, nagyban az ő érdeme! Sok-sok „lelki egy pohár vízhez” jutottak a rászorulóknak az ő és segítőknek a szolgálatára révén! (Szerk.)

EZ + AZ ...

Mária Rádió – régiós műsorok archívuma

Maroknyi önkéntes csapatunk – visszajelzések hiányában kissé elbizonytalanodva, de sok szép műsort is készített. Azután mégis valahogy híre megy egy-egy elhangzott műsornak, és keresik, kéri, hogy újra meghallgathassák. Mivel a régiós adások nem archiválódnak központilag, saját fejlesztésbe kezdtem. Bízom benne, hogy hamarosan már elérhetővé tudom tenni, és anyagaink nagy része – adásidőtől függetlenül hallgatható lesz **az interneten**. Az esztergomi régiós adás egyelőre csak rádión: az FM 97.4 MHz-en hallható, naponta 18-tól 18.45-ig. Az ünnep napjain régiós műsorunk szünetel, a központi adás lesz hallható.

Építkezés

Kicsit hosszúra nyúlt előkészítés után, most már tényleg elkezdődik templomunk külső felújításának a következő, remélhetőleg befejező üteme. Az egész koordinálást – a tervezéstől a különféle hatósági engedélyek, ügyintézés, közbeszerzési eljárások intézésén túl a teljes kivitelezésig a Főegyházmegye intézi.

Ennek szellemében a folyamat részleteiről nem sokat tudunk. A tervek a teljes külső felújításról szólnak, a nagykupola újrafedésétől, a párkányok és felső „szférák” vakolatának, színezésének megújításán túl, a bejárati oldal lépcsőzetének teljes felújításáig. Minderre 9 hónap áll rendelkezésre. (Csupán kivitelező és pénz kérdése...)

A belső teret a felújítás most nem érinti. Bizonyára azért lesznek némi akadályok a templom zökkenőmentes használatában, de a cél érdekében örömmel „elszenvedjük” a nehézségeket.

Köszönet – oda-vissza

Márciusi imaóránk végén kedves meglepetést készítettek számomra az író-olvasó közösség tagjai. Nyilvánosan is megköszönték az elmúlt 10 évi szolgálatomat. Bár – talán mindenki tudja – nem az emberek hála a fő motiváló tényezőm, de meg kell vallanom, jólesett! Leginkább az, hogy igyekeztem talán nem eredménytelen, néhány embernek segíthettem a hit útján tenni pár lépést! De nekem is van köszönnivalóm! Isten kegyelme után minden Testvéremnek, aki igyekezetemben segített, támogatott, biztatott. Egyedül nem megy – mondja egy régebbi dal. Elért eredményeink a közös munka, szolgálat alapján valósultak és valósulnak meg!

Erre hívom plébániánk apraját-nagyját: építsük közösen Isten országát egyházközségünk fizikai környezetében, de még inkább a lelkekben. **Tedd a jót, ameddig tudod, „ameddig az égi és ninivei hatalmak engedik!”**

Nyitrai László

Hírek mindenkiNEK

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus esztergomi missziós küldöttei rajzpályázatot hirdetnek: „**Az Oltáriszent-ségben jelen lévő Krisztus**” (Jézus kenyér s bor színében) címen óvodás kortól gimnazista korosztályig, Virágvasárnaptól, 2018. március 25-től május 27-ig. A zsűrizett munkák továbbításra kerülnek az 52. Eucharisztikus Világkongresszus által meghirdetett országos rajzpályázatra is. Részletek a templomban kihelyezett plakáton, illetve a hitoktatóktól lehet érdeklődni.

Esztergomban **folyamatos szentségimádáshoz** keresünk olyan testvéreket, akik szívesen vállalnának rendszeresen szentségimádási szolgálatot. A tervezett helyszín a Szent István kápolna lenne, hétköznapokon reggeltől estig.

Itt lehetne tetszés szerint időpontot, időt vállalni. Részvételi szándékot a sekrestyében, a missziós küldöttnél vagy az **esztergom.nek@gmail.com** e-mail címen lehet jelezni.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Forró Bertalan
Forró Benedek

Elhunytak: Ács István 83 éves
Sinkovics Lászlóné Adorján Erzsébet 80 éves
Kriegschneider Lajos 78 éves
Sárhegyi Ferencné Pusztai Erzsébet 88 éves
Novák Albert 86 éves
Russ Pál Árpád 65 éves

Hirdetések, programjaink**Március**

18. Vasárnap Gyűjtés a Szentföld javára
9 órakor Édesapák megáldása
14:30 Keresztút a Kálvárián
18 órakor **Triduum I.** nap
19. Hétfő 18 órakor **Triduum II.** nap
20. Kedd 18 órakor **Triduum III.** nap
23. Péntek 17:30 Keresztút: Képviselőtestület
24. Szombat 15 órakor **Lelki délután** a plébánián
Dr. Csépanyi Gábor atyával
25. **Virágvasárnap** Barkaszentelés, élőképes keresztút a 9 órai szentmisében
14:30 Keresztút a Kálvárián
Énekelt **passió** a 18 órai szentmisében
29. **Nagycsütörtök** 9 órakor Zsolozsma
18 ó. Szentmise az **utolsó vacsora** emlékére
21 órakor Virrasztás
30. **Nagypéntek** AZ ÚR SZENVEDÉSÉNEK ünneplése
9 órakor Zsolozsma
15 órakor Keresztút
18 órakor Nagypénteki szertartás és **keresztődolat**, énekelt passió
20 órától Virrasztás
31. **Nagyszombat** 9 órakor Zsolozsma
10-12 és 16-19 óráig Szent Sír látogatás
19 órakor Feltámadási vigília

Április

01. **Húsvétvasárnap:** URUNK FELTÁMADÁSA
Szentmisék: 9 és 18 órakor
Feltámadási **körmenet** 9 órakor
02. **Húsvéthétfő:** Szentmisék 9 és 18 órakor
09. Hétfő **Urunk születésének hírüladása**
(Gyümölcsoltó Boldogasszony)
17 órakor zarándoklat a Bakócz kápolnába
18 órakor Szentmise és lelki adoptálás a Bakócz kápolnában
14. Szombat: 10 órakor Hálaadó szentmise a tűzoltókért, rendőrökért, mentősökért és katasztrófavédelmi dolgozókért (5. éve)
17. Kedd 18 órakor Imaóra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Meszes B. Jánosné, Dr. Batori Dénesné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2018. április
XI/4. szám

Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt! Tőlünk keletebbre ma is így köszönnek egymásnak keresztény testvéreink - különösen húsvét után. „Ha pedig Krisztus nem támadt fel, nincs értelme a mi tanításunknak, s nincs értelme a ti hiteteknek sem.” –írja Szent Pál a korintusiaknak.

Valóban így van! Ha nem tudok hinni Jézus feltámadásában, ha nem hiszem, hogy személyes földi életem az örök életbe vezet, oda szól a meghívásom, akkor hitem nagyon gyenge lábakon áll, és vallásos cselekedeteim indítéka jámbor hagyománytisztelet, megszokás - apáink, anyáink is így csinálták...

A nagyhét folyamán a liturgia végigvezetett – a konkrét történéseken keresztül – a jézusi úton, ami a feltámadásban teljesedett ki. A mi utunk is a Golgotán keresztül vezet – hiszen máshol igazán nem tudunk találkozni Mesterünkkel – de az út végén, utunk végén a feltámadás vár, Jézus vár, ahol Ő helyet készített nekünk.

Húsvét elmúlt, de a feltámadás öröme ne múljon el bennünk és közösségeinkben!

Ny. L.

Plébániai lelki nap

Március 24-én lelki napot tartottunk egyházközségünkben. Meghívott előadónk Dr. Csépanyi Gábor atya volt, a szeminárium spirituálisa, azaz a kispapok lelki vezetője. Nagyszerű előadásából néhány gondolatot felvillantok kedvcsinálónak. Hangfelvétel is készült, ami már hallható is volt a Mária Rádió régiós adásában, illetve újra meghallgatható a régiós archívumban, a Hítelet csoportban.

Gábor atya névnapján Gábel angyal küldetésével, köszöntésével indult a gondolatmenet: Ne félj, örvendj, Mária! (kaire Maria) A szótöbblől mindjárt a kairosz - kegyelmi időhöz jutunk. Az ember a kronosz, a múltó idő szorításában él, a mi lett volna, ha... és a mi lesz, ha... ketrecében, a tér és az idő szorításában. A kairosz éppen ebből emel ki - és az állandó jelennel találkozhatunk, Istennel lehetünk, aki mindig velünk van, sőt bennünk van. Észre vesszük? Pl.: éjszaka csak a sötétséget látjuk, vagy a sötétségből kiragyogó csillagokat is?

A magány és az egyedüllét nem azonos. A magányban én vagyok a központ, az egyedüllét pedig kinyit egy tágasság felé, ahol nem én vagyok a központ. A magány izolál, elszigetel, az egyedüllétben felfedezett „létezem”-élmény pedig közösségbe kapcsol az örök jelennel, Istennel és embertársaimmal.

Isten megajándékozott gyermekei vagyunk, egymás számára is ajándékká kell válnunk. Közösségbe-tartozás nélkül nehéz elképzelni komoly, elmélyült hitéletet!

Az izoláció a sátán „politikai programja” - nézzünk csak körül a világunkban. Jézus közösségbe kapcsol önmagával és általa testvéreinkkel: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők...”

Vallom, a magam módján hirdetem, hogy a hitéletben nincs stagnálás! Ide hozom Dr. Török Csaba atya gondolatát - a régiós Mária Rádióban elhangzott beszélgetésből, ami szintén megtalálható a fentebb említett helyen - a hegymászó példáját: félúton nincs megállás! Vagy megyünk előre a csúcs felé, vagy óhatatlanul visszacsúszunk: leereszkedünk, esetleg lezuhanunk!

Adja Isten, hogy egyházközségünkben minél több kitaró „hegymászó” legyen, akik felfedezik a közösség erejét, mernek és akarnak is a csúcs felé haladni: hol elől haladva, hol csak megtartva és biztosítva társaikat a (lelki, baráti, testvéri) kapcsolatok, kötelek szövetségével. Mert „kell egy csapat...”!

Tavaszi papi korona

Április 11-én a Belvárosi plébánián gyűlt össze esperes kerületünk papsága a szokásos papi koronára. Ez alkalommal Snell György segédpüspök atya is velünk tartott.

Minden ilyen alkalomnak van valami konkrét témája is az aktuális ügyek megbeszélésén túl. Most Dr. Harmai Gábor atya volt az előadó. A diakonátus intézményéről tartott előadást, történelmi áttekintést. Azért éppen ő, mert a szemináriumban is, ahol tanít, ez „tananyag”, és pont az ő szolgálatát két diakónus segíti.

A szentségek közül csak az egyházi rend három fokozatú - a többi esetében nincs ilyen. A fokozatok pedig: diakónus, papp, püspök. Mindháromhoz külön szentelés - a szentség kiszolgáltatása tartozik. Az Egyház szervezeti felépítésében megvan ugyan egyfajta ranglétra, de csak ez a három kategória létezik. Például a segédpüspök és a pápa is püspök. A plébános, esperes, kanonok is papp.

A diakonátus intézményét a II. Vatikáni Zsinat élesztette újjá - felismerve szükségességét. Jelenleg kétféle diakonátusról beszélünk: *átmeneti*, ez a kispapok gyakorlati időszaka a papszentelés előtt, és az *állandó*, ami a megfelelő képzésen résztvevő, elkötelezett keresztény férfiak csoportja, akiket a püspök vagy plébános segítségére szentelnek fel, és általában meghatározott feladatkörrel bíznak meg.

De hogyan is kezdődött a diakonátus? Az Apostolok Cselekedeteiben olvassuk, hogy kiválasztottak hét jó hírben álló férfit az asztal szolgálatára, hogy az apostolok az ige szolgálatára felszabaduljanak. De már akkor is összekapcsolódott ez a két feladat, hiszen István vértanút, az első diakónusok egyikét éppen az igehirdetésért követték meg.

Az apostolok járták az akkor ismert világot, és ahol létrejött egy közösség, elmenve onnan, kijelöltek egy vezetőt (episcopus, felügyelő), aki irányított és a hit tisztaságát őrizte. Azután, ahogy gyarapodott, terjedt az Egyház, az egyes kisebb közösségeket a presbitérium (öregek, vének tanácsa), mint irányító testület vezette. A presbiter (papp) a püspök irányítása alatt működött, akit segített a diakonos (segítő szolgálat, minister).

Az Egyház tehát monarchikus felépítésű. Már a 2. századtól az elfogadott hatalom - egységes kezdeményezés - ,

együttműködő közösségek a fő jellemzői. Mivel az apostolok vándoroltak, és sok helyen szervezeti, emberi konfliktusok is kialakultak (ez az apostolok leveleiből jól kiolvasható), intézményi válasz született: az episcopus (püspök) lett a monarchikus vezető, aki döntött a vitás kérdésekben, pl.: a sokféle tév-tanítással kapcsolatban.

A diakónusok sokáig a püspökök közvetlen munkatársai voltak – megtartva a 7-es létszámot. Ez egyfajta vezetői szolgálat, központi szolgálat. A presbiter (pap) feladata a szentségek kiszolgáltatása volt, ő tehát a püspök kiküldött munkatársa volt – falvak, városok episcopusa.

A diakonátus a történelem folyamán visszaszorult, eltűnt. Az elmúlt ötven évben (a II. Vatikáni Zsinat után), illetve napjainkban éledni látszik. A diakónus nem helyettesítheti a papot (szentségeket nem szolgáltathat ki!), de hathatós segítség lehet egy-egy közösség hitéletének a fellendítésében. Egyfajta összekötő a világ és az Egyház között.

Adja Isten, hogy egyre többen vállalják ezt a hivatást, szolgálatot a lelkek megsegítése, megmentése érdekében!

Nyitrai László

Legek, legek, legek...

Március 22-én a Senior imaklub két nagyon szép kultúrprogramon vett részt. Ellátogattunk a Főszékesegyházi Könyvtárba. Ez az első leg. A Bibliotheca az ország legrégebb és leggazdagabb gyűjteménye. Jelenleg több mint 200 000 dokumentumot tartalmaz. Egyetemes gyűjtőkörűnek tekinthető, hiszen a teológiai, vallási tárgyú művek mellett a világi tudományok minden ága képviselve van itt.

A gyűjtemény számos művelődéstörténeti ritkaságot tartalmaz. Néhányat kiragadva: a *Jordánszky-kódex* magyar nyelvemlék, a legteljesebb középkori magyar bibliafordítást tartalmazó kötet. A világ egyik legnagyobb, óriásfölió méretű kétkötetes liturgikus kódexe a *Bakócz-graduálé*, melyet Bakócz Tamás esztergomi érsek készíttetett. (Bakócz az egyetlen magyar méltóság, akit majdnem pápává választottak.)

A „*Szalkai iskolakönyv*” néven számon tartott kódex, a „*Lövölde corvina*” ősymotatvány, ami Mátyás király ajándéka, az augsburgi Fugger család tagjainak gyűjteménye, a XVII. és XVIII. századi érseki gyűjtemények nyűgöztek le bennünket. Megtekintettük Mayer István esztergomi kanonok, címzetes apát és pápai prépost hagyatékát. Az atya kiváló pedagógus, egyházi író és grafikus is volt. (Minden pedagógus kollégának ajánlom, hogy ismerjék meg munkásságát, mert most is tanulhatunk tőle!) Esztergom városa 2005-ben Mayer István díjat alapított, amit kiváló pedagógusok kapnak meg évente.

Áldással köszöntük meg Horváth Máriának a szakszerű, alapos, kedves tárlatvezetést, és átsétáltunk következő leges programunkra Magyarország legnagyobb egyházi múzeumába, a Keresztény Múzeumba. Itt kapott helyet a Ferences Szegénygondozó Nővérek „*Szegények szolgálatában*” című kiállítás. A Rendet 90 éve alapították, és 80 évvel ezelőtt telepedtek le Esztergomban. (Jubileumi ünnepi szentmiséjük februárban volt a Vizivárosi templomban, melyet Dr. Erdő Péter bíboros atya celebrált.)

A kiállítás nagyon tartalmas és igényes. Méltatni nem az én tisztem, megtekintését ajánlom mindenkinek! A nővérek Assisi Szent Ferenc szellemiségét követik, családias légkörben, egyszerűen élnek, vidámak és mindig mosolyognak.

Beer Miklós püspök atya könyvében olvastam: „*Olyan fájó, hogy a mai társadalmunkban, amelyben éppen így lenne nagy szükség a személyes jelenlétre, egyszerűen nincs ember, aki segítséget nyújtana. A személyes jelenlét, kapcsolat megkerülhetetlen. Ezt várja tőlünk az Úristen.*”

Ezért jó, hogy Esztergomnak itt vannak ők, a barnaruhás nővérek! A 100. évfordulón is jó lenne velük találkozni!

Azt hiszem, hogy mindkét program után feltöltődve jöttünk haza. Hát ennyit a legekről!

Recska Valéria

A szent három nap ministránsszemmel

Húsvét előtt idén is körbejárt a kérdés a ministránsok között, vajon hányan tudunk részt venni, segíteni az ünnepi szertartásokon. Többekkel együtt én is jeleztem: igyekszem minden nap ott lenni.

Mint mindig, a nagycsütörtöki próbával kezdődött a felkészülés, majd a pénteki, szombati napon is folytatódott, hogy minden szépen sikerüljön. A hangulat most is jó volt, mindenki megkapta a feladatát, a részleteket el is próbáltuk. Ezután mindannyian együtt teáztunk, pogácsáztunk. Ilyenkor kicsit – gondolom, László atya szerint nem annyira kicsit – kilazultunk, jól éreztük magunkat. Előfordult, hogy szaladgáltunk, de olyan is volt, hogy a teás edény alján maradt cukrosabb teát szinte mindenki magáénak akarva – egyszerre rohantuk meg az italt.

A szentmise előtt azért mindig igyekeztünk lecsendesedni. Ilyenkor minden más, mint az év során bármikor. Szeretem hallgatni, amikor egyszerre szól minden csengő, aztán „hallani” a csendet, amikor minden elhallgat. Mi, gyerekek néha nehezen viseljük a csendet, nagyon vártam már a szombatot. A tűzszentelés szerintem minden gyereknek nagy élmény, gyönyörű a gyertyafénybe borult templom ilyenkor, és csodálatos újra hallani a csengőket, harangokat.

Húsvét vasárnap a körmenet kicsit vizesre sikerült, amíg mindenki esernyő alatt volt, mi, ministránsok megáztunk, de ez nem rontotta el a jókedvünket.

Mindig szeretek ministrálni, de ilyenkor ez nekem különösen fontos. Hálás vagyok, hogy részese lehettem annak, hogy az ünnep mindenki számára még szebb legyen.

Abel Dani

Az idén március 25-ére esett virágvasárnap, így a Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe átkerült április 9-re. Hagyományos zárándoklatunkat az idén is megtartottuk, most velünk zárándokoltak az elsőáldozásra készülő osztályaink is. Ez alkalommal – szintén már hagyomány – a lelki adoptálás fogadalomtételére is sor került az ünnepi szentmisében. Megkértem ezen „mozgalom” egyik szervezőjét, hogy a Mária Rádió régiós adása számára állítson össze egy rövid tájékoztatót, buzdítást erről. Adásban többször is elhangzott, talán ennek is köszönhető, hogy már nem férünk el a Bakócz kápolnában, így a szentélyben volt a szentmise. Sokan tettek fogadalmat is a résztvevők közül. Eszter összeállítását az alábbiakban olvashatják.

(Szerk.)

Lelki örökbefogadás - lelki adoptálás

Mi is ez valójában?

Ennek az imakezdeményezésnek a gondolata Fatimából ered, konkrét formát pedig 1987-ben Varsóban öltött: a résztvevők naponta egy rövid imádságot és egy tized rózsafüzért mondanak, valamint önkéntes felajánlást tesznek, hogy 9 hónapon át minden nap imádkoznak egy veszélyben lévő magzatért, és azért, hogy ez az Isten által kiválasztott és egyedül általa ismert gyermek születése után törvényes családi keretek között nőhessen fel - szeretetben és elfogadva.

Az ígéretet tevő nemcsak a magzat életéért imádkozik, hanem egyben a szülők, a családok gondolkodásmódjának, erkölcsi felfogásának helyes irányba történő fejlődéséért is. A lelki adoptálás végső célja az egész család, az Isten által rendelt erkölcsi rend védelme és helyreállítása, egyben engesztelés is a magzatgyilkosságok égbekiáltó bűnéért.

Esztergomban már negyedik éve többen vállalkoznak arra, hogy imában hordozzanak egy megfogant, de veszélyeztetett magzatot. Ahogyan Gábriel főangyal megvitte Názáretbe a megtestesülés örömhírét, és azután kilenc hónappal megszületett a Megváltó, úgy kilenc hónapon keresztül a résztvevők nap mint nap imádkoznak valakinek a megszületéséért, akit lélekben a Jóistenről kapnak.

Lelki adoptálására vállalkozhat mindenki, világi és Istennek szentelt személy, nemtől és kortól függetlenül.

Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén városunkban idén is többen csatlakoznak ehhez a nemzetközi kezdeményezéshez. Mivel ez az ünnep az esztergomi Bazilika Bakócz-kápolnájának fő búcsúja, így itt április 9-én 18 órakor, búcsúi szentmise keretében történik a lelki örökbefogadás megtétele. Immár hagyományosan, ezen a napon kis zárándok csoport indul rózsafüzérről indulva a Kerektemplomtól a Bazilikába.

„Oltalmazzon hát mindegyikünk „sajátjaként” egy gyermeket – védje meg őt ellenségeitől! Minden lélekben adoptált gyermeket vegyen körül imánk, szentáldozásaink, böjtjeink és áldozataink védőburka!”

Dobayné Salánki Eszter

Lelki hétvége

A régi iskolám, az Árpád-házi Szent Erzsébet Gimnázium igazgatója lehetőséget adott arra, hogy egy két napos lelkigyakorlatot tarthassak az egyik 5. osztálynak. Erre a remek evangelizációs lehetőségre 2018. április egyik hétvégéjén került sor Bajóton.

Lelkes, vidám, eleven osztályhoz kerültem, akik az első perctől nagyon nyitottak voltak. Előzetesen egyeztettünk az osztályfőnökkel, és olyan programokat találtunk ki, amelyek a gyerekeknek megfelelnek, és ahol mindenképpen valami pluszt kaphatnak a diákok.

Első napon igeliturgián vettünk részt a templomban, aztán kis ismerkedésünk után csapatépítő játékokat játszottunk, majd az esztergomi Játékkunyhó vezetője, Horváth Zoli jött el hozzánk, aki szintén nagyon szuper játékokat mutatott nekünk. Amikor a gyerekek kellőképpen elfáradtak, a lelki ráhangolódást egy tanmesével kezdtük, aminek felolvasása után nagyon jó gondolatokat tudott mondani mindenki.

A délután folyamán Gary Chapman 5 szeretetnyelv c. tesztjét töltötték ki a lurkók, amin látszott, hogy tényleg elgondolkodnak. Ezután kijött mindegyiküknek egy szeretetnyelv, amely lehetett: elismerő szavak, minőségi idő, ajándékozás, szívességek és a testi érintés elve. 5 csoportra osztottuk a gyerekeket az alapján, hogy kire melyik volt a legjellemzőbb, és csoportonként átbeszéltük a szeretetnyelveket. Meglepő volt látni azt, hogy a gyerekek mennyire őszinték voltak, tudták, hogy mi az, amit rosszul tesznek, és el tudták mondani azt, hogy mi az, amire jobban vágnak, mi az, amit ők nem kapnak meg igazán.

Este még kinti és benti játékokat játszottunk, amelyek nagyon vidáman teltek. Majd lefekvés előtt esti elcsendesedés következett, aminek a végén elmondhatta mindenki, hogy miért hálás, mi tetszett neki a napban, és egy közös hálaadó imádsággal zártunk. Mindannyian húzhattak a „varázsdobozból” egy-egy gyerekeknek szóló, lélekemelő idézetet.

Szombaton reggeli ráhangolódással indult a napunk, kértük a Jóisten áldását, majd a bajóti Öreg-kőhöz kirándultunk el. Felérve megcsodáltuk a természet szépségeit, útközben sokat beszélgettünk a gyerekekkel. Fáradtan, de jókedvvel értünk vissza a szállásra, ahol még egyet játszottunk a gyerekek által leginkább kedvelt játékok közül. ©

Mennyei Atyánknak megköszöntük ezt a csodás két napot, és sok élménnyel gazdagodva tértünk haza.

Ez a lelki hétvége engem nagyon feltöltött. Sok új gyerekköccsel ismerkedhettem meg, jó volt kiszakadni a hétköznapiokból. Nagyon hálás vagyok, hogy ilyen módon is tanúságot tehettem a hitemről, és talán lelkiekben kaphattak tőlem egy kis pluszt a diákok. Hálás vagyok ezért a lehetőségért!

Köszönöm a Jóistennek, hogy csodás idővel ajándékozott meg bennünket, és, hogy végig velünk volt! Mindenkinek köszönöm, aki bármi ötlettel és segítséggel hozzájárult ahhoz, hogy a gyerekek jól érezzék magukat!

Meszes Zsófia

Adományainkat, talentumainkat azért kaptuk, hogy kamatoztassuk. És amink van, amit megszerztünk (amivel megajándékozott az Úr), azt használjuk is, szolgáljuk is vele Testvéreinket. Az adakozó szeretet által valóban, mi magunk is gazdagodunk, mindig többet kapunk vissza, mint amennyit adni képesek vagyunk. A szeretet így működik. Az Úr „így működik”. (Szerk.)

Régiós fórum

Április 6-án közönségtalálkozót tartottunk a Mária Rádióról, különös tekintettel régióinkra. A péntek esti találkozóra Budapestről Osvay Péter, a régiók szervezésével, működésével megbízott munkatárs érkezett, és tartott tájékoztatást a szerény létszámú érdeklődőnek.

A Mária Rádió kialakulásától, elterjedésétől a napjainkig alakuló és fennálló helyzetről, valamint a napi működésről kaptunk tájékoztatást. Természetesen mi, a helyi önkéntesek is bemutatkoztunk, és elmondtuk eddigi tapasztalatainkat és gondjainkat.

Itt helyben a legnagyobb problémánk az **önkéntesek hiánya**. Néhány ember nem tud – legjobb szándéka, teljes erőbedobása mellett sem – naponta 45-55 percnyi színvonalas, változatos műsort összeállítani. Bár kevés a visszajelzés eddigi adásainkról, de az inkább pozitív, biztató hangvételű.

A közönségtalálkozót - a tájékoztatáson túl - önkéntesek toborzása érdekében is szerveztük, és úgy tűnik, van némi remény, hogy lesz néhány újabb segítők.

A leendő önkéntesek buzdítására, ötletadásra is szeretettel ajánlom a Testvérek figyelmébe régiós archívumunkat, ahol korábbi műsoraink nagy része visszakereshető, újra meghallgatható.

Ennek logója megtalálható a Szent Adalbert Központ honlapján, a városi könyvtár honlapján, valamint a Szent Anna plébánia és a Szentgyörgymezői plébánia weboldalán is. Az archívumban megtalálható az aktuális heti műsortervünk is.

A jelenlegi önkéntesek szívesen osztják meg megszerzett tapasztalataikat mind a műsorkészítés, mind a szerkesztés, vágás területén. Az esztergom@mariaradio.hu email címen lehet kapcsolatba lépni velünk, erre várjuk az észrevételeket, kérdéseket, és a leendő segítők jelentkezését. Személyesen is sok emberrel beszélgettünk már, tehát – Patakiné Arankát és engem is keressenek rádiós ügyekben (is)!

A régiós rádió nagy lehetőség, hogy térségünk értékeit, közösségeit, jelentősebb eseményeit bemutathassuk, és az apostolkodásnak is nagyszerű színtere. Szent Pál mondta: hirdessétek az evangéliumot, akár alkalmas, akár nem. És amit fülbe sügva hallotok, hirdessétek a háztetőkről!

Nos, számunkra adódott egy háztető, használjuk ki a lehetőséget!

Nyitrai László

Az áprilisi imaóránk gondolataiból...

„Fogadd el, Uram, szabadságomat...”

A nyolcadikos gyermekeink – unokáink – bérmezőkásra készülnek. Látókörük tágul, kezdik felfogni az őket körülvevő felnőtt világot – annak minden szépségével és borzalmával együtt. Erőteljes a fizikai növekedés – talán gyorsabb is, mint az értelmi, szellemi érés. A hormonok tombolnak, a gyerekek átélnek az induló felnőtté válás szülési fájdalmait. Általában minden rossz szemükben, ami őket körülveszi, akadályozza szabadság-igényüket.

Szabadság... De mit is takar ez a fogalom?

Mai világunkban, különösen is a kamasz korban egy kicsit túlhangsúlyozzák, félreértik, félre értelmezik ezt a legfőbb emberi méltóságunkat. A **szabadoság** nem azonos a **szabadsággal**, az én szabadságom nem mehet mások kárára. Wass Albert így gondolkodik erről:

Te és a világ - Szabadság

„Az azt jelenti, hogy jogod van az élethez, éppen úgy mint a pillangónak, vagy a madárnak, vagy a vaddisznónak. De semmivel sem több, mint ezeknek. Vagyis jogod van a magányhoz, az élelemhez, amit megszerzel magadnak fáradozás árán, a napsütéshez, az esőhöz és ahhoz, hogy dideregi a hóban, ha nincs meleg ruhád. Jogod van szabadon gondolkodni a világ dolgai fölött, szép és csúnya, jó és rossz között választani. Jogod van bátornak lenni és őszintének. Becsületességnek, igaznak. Jogod van békességben élni és nyugalmasan várni a naplementét. Jogod van elnyomni magadban gonosz indulataidat és **jogod van a tökéletesedés útját keresni, mely Istenhez vezet.**

Ez a szabadság.

A többi, amit ezzel a fedőnévvel cégjelezve annyiszor tűztek zászlóikra emberi megmozdulások, csupán valamely embercsoport önzését, izgágaságát vagy uralmi vágyát képviseli egy másik embercsoport rovására.

Az igazi, természetes szabadságtól irtózik minden közösség, mivel az felszabadítja az egyént és ezáltal megszünteti a közösséget.

Nem az a szabadság, hogy úgy élhatsz, mint egy diktátor és kedved szerint érvényesítheted a benned felgyülemlett gyűlöletet. Szabadság az, hogy nincs diktátor fölötted más, csak a Teremtő Rend. És hogy a gyűlölet ellen megvédelemzed magadat a szeretettel.”

Isten gyermekeinek a szabadsága: szabadságom felajánlása Istennek. Bár paradoxonnak látszik, de ha Isten „rabja” vagyok, akkor vagyok igazán szabad. Isten a szeretet, ezért mondja Szent Ágoston: szeress, és tégy amit akarsz!

Nagyböjti jótékonykodás

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2018-ban is meghirdette tartós-élelmiszer gyűjtését, „Segítsünk a nélkülözőknek nagyböjtben is!” címmel. Ennek eredményeképpen karitászcsoportunk 40 rászoruló család részére oszthatott ki élelmiszercsomagokat a kedves testvérek adományáiból húsvét előtt.

A gyűjtés részletes eredménye: Liszt 54 kg
Cukor 67 kg Rizs 39 kg
Tészta 31 kg Konzerv 38 kg
Kávé, kakaó 1,4 kg Csoki 1,2 kg
Lencse, dió, mogyoró 5 kg Kókusz 0,6 kg
Zsír, margarin 1,0 kg Olaj 49 l
Tej 7 l Üdítő 3,5 l
Tea 8 db Kekszfélék 3,2 kg

Anyagi támogatást is kaptunk, melyekből élelmiszert vásároltunk. A fenti lista ezeket a tételeket már tartalmazza.

A rászorulóknak nevében is nagyon szépen köszönjük keresztény testvéreink bőkezűségét! Isten fizesse meg mindannyiunknak!

Karitászcsoport

Röviden...

- Bár az időjárás néha bezavar, folyik templomunk külső felújítása. Negyedkörös eltolással, de párhuzamosan halad a vakolat teljes megújítása a homlokzatfestéssel együtt, valamint a nagykupola ács- és bádogos munkái. Így a szervezéssel kiváltható a teljes körülállványozás, ami a költségvetés tetemes részét jelenti.
- Immár ötödik éve tartunk hálaadó szentmisét a mentősök, rendőrök, katasztrofavédelmi munkatársak szolgálatáért. Ez alkalommal hívtuk ezen szervezetek országos és megyei vezetését is – a helyi munkatársakon túl. A tervezettel ellentétben – többkörös egyeztetés után – erre most szombaton, 21-én került sor.
- A Rozália kápolnánk előtt tervezzük a körforgalmat, ez a mi területünket is érinti. Néhány négyzetméterrel kisebb lesz a kert a Kálvária út szélesítése miatt. Ennek fejében a kápolna környékének felújítását várjuk. Ez ügyben folyik az egyeztetés, tervezés.

Anyakönyvi adatok

<u>Elhunytak:</u> Horváth Gábor	60 éves
Árkossy Ottó	79 éves
Lakatos Tiborné Horváth Erzsébet	65 éves
Meszes Gyuláné Varga Erzsébet	85 éves
Koós Lászlóné Kriskó Anna	76 éves
Belkovics László	62 éves

Hirdetések, programjaink**Április**

24. kedd 19 órakor képviselőtestületi ülés
27. péntek Templomszentelési évforduló,
18 órakor szentmise az egyházközségért

Május**Májusi litánia minden hétköznap negyed órával a szentmise/igeliturgia előtt**

05. szombat 15 órakor Nyugdíjas közösség - Anyák napja
06. vasárnap Édesanyák köszöntése a 9 órai szentmisében
15. kedd Imaóra 18 órakor
20. vasárnap Pünkösöd, bérmezők a Bazilikában 10:30-kor,
a 11 órai szentmise elmarad
21. hétfő Szent Orbán pápa – Orbán kápolna búcsúja
Szentmise az Orbán kápolnánál 17 órakor

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Ismeretlen Adakozó

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2018. május
XI/5. szám

Májusban sok szép ünnepünk van. Mária hónapjában a gyermekeink körül is sűrűsödnek az események a hitéletben, meg az iskolák környékén is.

Féltő szeretettel figyeljük, terelgetjük őket, hogy valahogy az Úrhoz is közelebb kerüljenek.

Bérmálás, elszállás...

De jó lenne, ha ezen ünnepnapok valami életre szóló út elejét jelentenék a számukra, és nem valami elvárt nyűg kényszere lenne a motiváció! A lélekben kapott ajándékkal nem ér fel az a kézzel fogható, ami ilyenkor „jár” a gyermekünknek. Ez utóbbi elkopik, elveszik, elmúlik, amaz egész életünkre hatással lesz.

Már, ha azt az ajándékot el is fogadják...

Ny.L.

Jöjj, Szentlélek, Úristen

Mindannyian ismerjük a Szentírásból a bábéli torony történetét. Ebben arról van szó, hogy az emberek a maguk gögijében akkora tornyot akarnak építeni, mely egészen felér az Istenig, vagy talán még annál is magasabb. Az Isten azonban nem engedi meg mindezt, és összezavarja az építők nyelvét, hogy ne értsék meg egymás szavát. Ezt nevezzük bábéli zűrzavarnak - az embernek be kell látnia a maga korlátait. Nem képes arra, hogy hadakozzon az Istennel. Nem képes arra, hogy nagyobb legyen, mint az Isten. A nyelvek különbözősége miatt aztán nem is épült fel a torony, sőt az emberek szétszóródtak az egész földön.

Az Isten azonban nem hagyta annyiban a dolgot. Amit az ember elrontott, azt Ő helyre hozta. A bábéli zűrzavar helyett újra megteremtette az egységet a pünkösdi csodával. Hiszen amíg ott a nyelvek különbözősége miatt nem értették meg egymást, addig pünkösdkor mindenki a saját nyelvén hallotta az apostolok igehirdetését.

A Szentlélek tűz alakjában jött el, leszállt az apostolokra és betöltötte őket erővel, kegyelemmel. Ettől kezdve már nem volt bennük félelem, bátran ki mertek állni, hogy hirdessék az evangéliumot. Mi is megkaptuk a Szentlelket a keresztség szentségében, hiszen az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében keresztteltek meg bennünket, de a bérmálás szentségében még inkább éreztük, hogy a Szentlélek a szívünkbe száll, megerősít és küldetést ad. Hiszen nekünk is ugyanaz a feladatunk, mint annak idején az apostoloknak. Hirdetni Krisztus szeretetét, kiállni és megvallani a hitünket.

Persze mondhatja most bárki, már megint erről beszélek. De azt gondolom, hogy ezen a napon érdemes magunkba nézni: vajon mennyire vagyok én Krisztus munkatársa az igehirdetésben? **Tesztek-e valamit is azért, hogy az evangélium terjedjen? A bérmálás szentségében ugyanis ezt a feladatot kaptam.**

Persze ez nem megy egyedül. Szükségem van bátorító szóra, olyan közösségre, amely segít, hogy az Istennel, a Szentlélekkel elmélyüljön a kapcsolat. Ezért nem véletlen, hogy a mai napon ünnepeljük az Egyház születésnapját is. Hiszen az Egyház elsődleges feladata az igehirdetés. Mi pedig a Krisztus által alapított Egyház tagjai vagyunk. Annak az Egyháznak, mely egy test. Azonban ennek az egy testnek sok tagja van – mondja szent Pál apostol.

Én is tagja vagyok ennek az Egyháznak és ezzel együtt nekem is van feladatom benne. Mindannyian kaptunk a Szentlélektől olyan adományokat, képességeket, melyet használnunk kell az Egyházon belül is. Annyi lehetőségünk van arra, hogy ezáltal is jót tegyünk, és építsük Krisztus titokzatos testét. Meg kell találni a helyünket a saját plébániánkon. Hiszen a hitünket csak közösségben tudjuk igazán megélni, és róla tanúságot tenni. Hála Istennek, hogy nálunk sok közösség működik, így mindenki megtalálhatja, ami a szívéhez közel áll. A lényeg, hogy ne legyünk egyedül!

Ahogy annak idején az apostolok is együtt kapták meg a Szentlelket közösségben, úgy bennünk is akkor tud hatékonyan működni az Isteni Láng, ha közösségben vagyunk Istennel és egymással. **Adj a Isten, hogy az idej pünkösöd hozza el számunkra az Egyház Lelkét, és ez a Lélek újítson meg bennünket!**

László atya

Lelki nap a Szegénygondozó Nővéreknél

*A Szent Anna Plébánia
Szent Ferencről elnevezett Karitászcsoportjának
lelki napja húsvéti időben*

Szokásosan indult a „Karitászcsoport” május 8-án, kedden. Reggel szentmise a kápolnában, utána a plébánián fél 10-ig karitászcsoport kis irodájában a rászorulókkal foglalkoztunk. Tíz órakor mentünk át a várt lelki napra a Szegénygondozó Nővérek Rendházába. Hagyománya van már, hogy évente egy alkalommal, általában nagyböjtben kapunk ajándékba egy szép napot a Nővérektől és László atyától.

Ebben az évben nem sikerült húsvét előtt összejönni, így a húsvéti időben, ebben a csodálatos hónapban, Szűz Mária hónapjában került rá sor. A Rendház udvarában, a Lourdes-szobornál, a rózsák között beszélgettünk - kicsit ráhangolódtunk az eseményekre.

Külön öröm és meglepetés volt számunkra, hogy a betegségből felépülő karitászcsoport társunk is megérkezett, valamint az is, hogy a segédeszközzel közlekedő – úgyis mondhatjuk – testvérünk is jelen tudott lenni velünk e napon.

Veronika nővér, a rendfőnök köszöntötte a résztvevőket, ismertette a napi programot. Imával és a „Szentlélek jöjj, lobo-gó láng” című énekkel hívtuk a Szentlelket. Lucia nővér szép előadását hallgathattuk a loretoi litánia történetéről, melynek egy részét szó szerint itt átvettük:

„A loretoi litánia a mai formájában a XVI. században tűnik fel először, de már a XII. századból is ismerünk hasonló, közös végzésre készült imádságot. Az általunk ismert loretoi litánia a Loreto városának bazilikájában lévő Szent Hából származik, ahol – adataink szerint – 1575-től, mások szerint már 1400-tól minden szombaton elénekelték a Boldogságos Születet köszöntve.

Amikor Canisius Szent Péter 1558-ban Loretóban járt és meghallotta ennek éneklését, átvette imakönyvébe, és terjesztette. VIII. Orbán pápa 1691-ben kiadott dekrétumában megtiltotta a különböző templomokban készült Mária-litániákat, és egyetemes használatra a loretoi litániát rendelte el. XIII. Leó pápa ezt 1886-ban megújította. A pápák azóta is mindig hangsúlyozták a litánia közös és egyéni imádkozásának jelentőségét, így XII. Piusz, VI. Pál, II. János Pál pápák.

Az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció Népi ájtatosságokról szóló dokumentuma jelentős ájtatosságnak tünteti fel a Szűzanya köszöntésének ezen tiszteletre méltó módját.”

Az ismertető után a loretoi litánia egyes elemeit emelte ki a nővér:

- Dávid király tornya – a vár védője
- Mária tiszteletes edény – Isten kiválasztott edénye, tisztelet, megbecsülés
- Elefántcsontból való torony C mely Jézust hordozta
- Igazság tükre – Jézus arcát ismerhetjük fel benne
- Angyaloknak királynője – az angyal meghajol, tiszteletét fejezi ki, és az angyalok szolgálatára voltak Máriának

Lúcia nővér külön kiemelte Máriáról:

- Mária, út Jézus felé
  - Mária mindenkor Jézusra mutat
- „*Tegyetek meg mindent, amit csak mond!*” (Jn 2,5)

Ezt követően kimentünk az udvarra és a Lourdes-i szobor előtt elénekeltük a loretoi litániát. Rövid, csendes szentségimádás következett, majd elmélkedés szentírási részekről. (Mt 1,18-24 Jézus születéséről.)

Az elmélkedés után egyenként elmondtuk ezzel kapcsolatban saját érzéseinket, élményeinket, történeteinket, és azt is, hogy ki, hogyan élte meg, vagy fogadta el Máriát élete bizonyos szakaszában. Többen a családból hoztuk a Mária szeretetét, tiszteletét.

A déli harangszót követően elénekeltük a MAGNIFIKÁT imát. (Lk 1,46-55)

Ebéd után fél kettőkor megérkezett László atya is, a Kerektemplom plébánosa, aki nagy lendülettel és energiával kezdte meg beszédét. Húsvétról és a feltámadásról mondta el gondolatait, kiemelve az apostolokkal és az asszonyokkal történeteket. A beszéde után mindenkinek átadott egy teszt-lapot, melyen a helyes válaszokat kellett eltalálnunk. A jó hangulatban telt játék során, a helyes megfejtések sem maradtak el. Majd kitért az atya a húsvétól pünkösdig tartó ünnepkör vasárnapjai közül a következőkre:

Húsvét II. vasárnapja, az Irgalmasság vasárnapja kapcsán, az Isteni Irgalmasság képeről beszélt, mely Fausztina nővér Jézustól kapott utasítása szerinti ábrázolás. Majd László atya folytatta a húsvét és az irgalmasság összefüggéséről szóló magyarázatával, miszerint a bűnök megbocsátására Jézus megadta a hatalmat az apostoloknak, azok pedig továbbadták a püspököknek és papoknak.

Így az irgalomból mi is részesedünk a gyónásban és a feloldozásban papjainkon keresztül. A vér és víz, amely kifolyt Jézus átvert szívéből az értem is, és értünk folyt ki. E gondolatmenet után az atya mindannyiunknak átadott egy égő mécses. Kérte, hogy mi is gondoljuk végig bűneinket, és utána a gyertyával égessük el azokat. Bocsánatot kérve adjuk át Jézusnak. Csendet tartottunk ekkor, egy kicsit elgondolkoztunk, majd az égő gyertyát az Irgalmas Jézus szobra köré tettük.

Húsvét IV. vasárnapja, a Jó Pásztor vasárnapja kapcsán az atya felhívta a figyelmet a Jó Pásztorról szóló példabeszédre. Az elveszett, elkóborolt egy bárány - sokszor mi vagyunk. Emlékezzünk a papi, szerzetesi hivatásokra, főleg imádkozzunk pásztorainkért. László atya egy imát olvasott fel a jó pásztorokért.

Húsvét V. vasárnapján a jó termésért könyörgünk. Az atya itt a magvető példáját említette.

Szokásos ilyenkor az áldás a gabonátáblák előtt a négy égtáj felé. A magvető rábizza az Istenre a mag sorsát. Ültessük el vágyainkat a lelkünkben, és adjuk át Istennek, hogy ő érlelje meg azt. Vizsgáljuk meg magunkat, mert mi is megkaptuk a 7 magot, a Szentlélek hét ajándékát, hogy vajon mennyire élünk ezekkel.

Húsvét VI. vasárnapja, a tömegtájékoztató világnapja. Az Egyház segítsen a tömegtájékoztató útján is az evangélium terjesztésében. Fontos az álhírek megcáfolása. Olvassuk Ferenc pápa üzeneteit, imáit – kérte az atya.

Húsvét VII. vasárnapja, Urunk mennybemenetelének napja. Ezen a napon azt ünnepeljük, hogy Krisztus felment a mennybe, hogy van mennyország, és Ő odavár minket. „Én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig” – mondta Jézus.

És elérkezik **pünkösd vasárnapja**, amikor a Szentlélek megerősítette az apostolokat.

Az ünnep befejezéseként, megköszöntük László atya előadását, illetve a részünkre készített lelki ajándékokat.

Délután három órakor a Nővérek kápolnájában együtt imádkoztuk el az Irgalmasság Rózsafüzérét, melyet az országos Mária Rádió közvetített.

Ezután következett a záró megbeszélés, amelyen kötetlenül imádkoztuk a nap élményeit, majd imádsággal, hálaadással búcsúztunk egymástól.

Lehet, hogy kicsit töménynek tűnhet így a lelki napunk, mert valóban igaz, gazdag programban volt részünk. Hálával és nagy szeretettel mondunk köszönetet a Szegénygondozó Nővéreknek és László atyának ezért a csodálatos napért.

Lejegyezte és összeállította:

a karitás csoport egyik tagja

Műsor a rendőröknek, mentősöknek, tűzoltóknak

Emlékszem, hogy amikor elsők voltunk, egy szuper műsorral köszöntöttük a rendőröket, mentősöket, tűzoltókat. Most, ötödikes korunkban megint lehetőséget kaptunk erre.

Versek, prózák segítettek átgondolni, milyen nehéz munkát végeznek ezek az emberek. Sokszor vannak veszélyben, mégis próbálnak segíteni, életet menteni.

Furcsa, de most mintha mindenki kevésbé izgult volna. Sokan aznap reggel még alig tudták a szövegüket, de tudtuk, hogy ez nem maradhat így. Mivel ez a szombat tanítási nap volt, mi nem is bántuk, hogy a próba és a műsor miatt alig volt óránk megtartva. Sikerült összekapni magunkat és végül egész jó kis műsor lett belőle. Legalábbis ezt mondták, akik látták.

Az aula tele lett a vendégekkel, ezért aztán mégiscsak úrrá lett rajtunk az izgalom. Jöttek szülők is, de a legtöbben rendőrök, mentősök és tűzoltók voltak. Nagy sikerünk volt.

A műsor után egy kis agapé is volt, amire minket is meghívtak. Ennek persze nagyon örültünk, volt szendvics, sütemény, mindenféle enni-innivaló.

Kicsit még a vendégek is beszélgettek, ettek-ittak, én úgy láttam, hogy jól érezték magukat, és ez jó érzés volt.

Sokkal több köszönetet, hálát érdemelnek ők, örülök, hogy ezzel a kis előadással örömet szerezhettünk nekik.

Ábel Dani

Anyák napja margójára...

A Mindszenty iskola 1. a osztályos tanulóinak szülőjeként megkaptam életem első Anyák napi meghívóját. Ez az első ilyen ünnepség, melyen részt veszek, míg óvodások voltak a fiam, ezt a napot családi körben ünnepeltük.

A fiúk Nagymamájukat is meghívták, így Édesanyámmal együtt érkezünk.

Bevallom féltem. Félttem, hogy fogok tudni megálljt parancsolni a könnyeimnek. Hiába próbáltam visszatartani azokat a fránya könnyecskéket, csak kibuggyantak a szemem sarkán.

A többi Nagymamára, Anyukára pillantva láttam, hogy sokan küszködnek ezzel. Rájöttem, hogy itt, a csak Édesanyákból álló közegben, mindenki bátrabban vállalja gyengeségét, meghatottságát.

Ott álltak a gyerekek az aula színpadán, csinosan, mosolygósan szavaltak, énekeltek. Gizi néni, a Tanító nénink, nagyon figyelt arra, hogy minden kisdíák, aki szerepelt, önállóan is mondjon valami szívhez szólót Anyukájának, Nagymamájának. A színpad közepén állva, a csillogó szemű gyerekek, szívük minden szeretetével jutalmaztak minket, Anyukákat.

Ott, abban a pillanatban azon gondolkodtam, ezeket a tündéreket szídtam meg a múltkor? Őket, akik így szeretnek engem?

Úgy gondoltam, az Anyák napja egy családi ünnep. De ma, mikor az én csillogó szemű fiaimat láthattam felém szaladni a virággal és rajzokkal, láttam, milyen büszkék, hogy másnak is megmutathatták, milyen ügyesek. Hálás voltam Gizi néni-nek, hogy megteremtette ennek lehetőségét.

Hatalmas élmény volt, nagyon büszke vagyok fiaimra és az összes kisdíák társukra.

Nádasi-Malinka Kriszta

Anyák napja a Nyugdíjas klubban

Május a Szűzanya hónapja. E hónap első vasárnapján pedig az édesanyákat köszöntjük, beleértve a nagyikat, dédnagyikat is, hiszen ebben az idős korban is elsősorban anyák vagyunk, a legfiatalabb utánunk született generációk számára is.

E verőfényes, szép napon nyugdíjas közösségünk ünnepelni jött össze a plébánián, hogy együtt hallgassuk meg a minket köszöntő Mindszenty iskola 1.b osztályos tanulóinak kedves műsorát.

Magam részéről örömmel vettem a felkérést, hogy készítsék erről egy pár soros emlékeztető írást az Élő Szigetbe, mivel Marci dédunokám is ennek az osztályközösségnek a diákja. Ezen az ünnepen láthattam, hallhattam szerepelni vele együtt az osztálytársait is, akik a gondosan összeállított és szépen be tanított műsort fegyelmegesen, kedvesen adták elő.

Köszönet érte Betti tanító néninek, aki az elmondott versek, párbeszéddek és énekek egymásutánosságát szeretettel, figyelemmel ügyelte. A műsort nagy tapssal köszöntük meg. Az előadás végén papírból készített színes virágszálakkal ajándékoztak meg minket a kisdíákok.

Ezután a feltálat süteményt, csokoládét, cukrokat, üdítőket jó hangulatban fogyasztották el a gyerekek – az asztal körül ülve, vidáman hangoskodva. Jó volt nézni a vidám kis sereget, ki-be szaladgálva az udvari játék és a süteményes tálak között. Megköszönve Betti néni sikeres fáradozását, egy cserép illatos szegfűvel köszöntünk el tőle. A kedves megemlékezés végén Égi Édesanyánk áldó szeretetét kértük rájuk.

Ezután mi még maradtunk egy kis beszélgetésre a szokásos tea és zsíros kenyér mellett.

Szomorúsággal emlékeztünk meg a napokban elhunyt fiatal édesanyáról, klubunk vezetőjének legkisebb lányáról, Lilláról, aki még megélte édesanyaságát kislánya születésével, de további növekedését már csak az égből letekintve kísérelheti. Őszinte részvétünk!

*a dédnagymamák szeretetével:
Bátori Dénesné*

„Órizd életünk minden nap”

Ezernyi emlékkép, illatok, színek, madárcsicsergések, záporok, esti fények. Mária, égi anyánk hónapja, tarka virág-szőnyeggel, a fák, bokrok harsogó zölddel, illatok csodájával köszönt.

Ahogy Márai Sándor írja a májusi virágokról: „Úgy lépnek fel sorban, ... sudáran, kacéran, illegéssel, kibontva pompájukat, mely céltalan és érthetetlen. Az árvácska, ez a takaros és szomorú erényesség, a gyöngyvirág, az első áldozás fehérsé

gével és csengettyű szavával, a tulipán, a bazsarózsa s az első rózsák, harmatos díszükben, maradi formáikkal, emésztő, édes szenvedélyük illatával. Ez a virágok bemutató-hónapja.”

Egykori május este. Édesanyámmal a templomban a litániára várunk. Majd felhangzik közös énekük a virágfűszeres illatú estén (SzVU, 188):

<i>Néked ajánljuk, Szűzanyánk, A legszebb hónap alkonyát. Ezer nép híven zengi ma: Ó, üdvözlégy, Mária!</i>	<i>Éneklis tiszta gyermekajk S kik érzik a sok földi bajt, Esengve száll szívük dala: Ó, üdvözlégy, Mária!</i>
---	--

<i>Hallja a bűnös és zokog, Hogy elhagyta a hajlokot, Melyben a legszentebb ima: Ó, üdvözlégy, Mária!</i>	<i>Ó, tudjuk: május estelén Az égből is több lesz a fény S zengőbb az angyalok dala: Ó, üdvözlégy, Mária!</i>
---	---

Este izgatottan próbáljuk a keresztyántól kapott fehér csipkeruhám, amelyben elsőáldozó leszek. A kezemben tartom az akkor készült fotót. Fehér magas szárú cipőben, fehér zokniban, a szépséges csipkeruhámban, imára kulcsolt fehér kesztyűs kézzel, fejemen apró virágokból készített koszorúval, megilletődötten állok. Az első áldozás utáni reggeli, a kakaó és kalács illatát, ízét még ma is érzem.

Tudom, hogy a most első áldozásukra készülő fiatalok éppen olyan izgatottak, mint amilyen én voltam. Az ünneplőbe öltözött felnőttek tekintetükkel keresik, a hófehér ministránsruhába öltözött elsőáldozókat, akik csillogó szemmel vesznek részt a szertartáson. Bizom abban, hogy ez a nap meghatározó, szép emlék lesz életükben, és keresztyén létük kiteljesedik. Hitük elmélyül és nagyszülőként majd szívesen beszélnek erről unokáiknak, és kézen fogva vezetik őket a templomba.

Sok évvel ezelőtt. Édesanyám kipirult arccal érkezett a kertünkbe, vöröslő májusi cseresznyét tartva a kezében, amelyet fiam füleire helyezett. Fiam és közte szoros szeretetkapocsként volt jelen a simogatás. Még felnőtt unokaként is egy-egy fáradt nap után odaült édesanyám mellé és így szólt: „Nagy, simogass...” Édesanyám ágyánál fiam, öcsém és én is ott álltunk, amikor lelke elhagyott bennünket, de még teste velünk volt. Fiam kis időre eltűnt. Méccsessel és egy szál fehér rózsával köszönt el nagymamájától.

Napjainkban. A fehér rózsaszálak, amelyet a ballagó diákok egyenként helyeznek el, hamarosan megtöltik az oltár előtt álló vázákat. A Vízivárosi templomban vagyunk hálaadó szentmisén. Az ünneplőkkel teli templomban a szertartásnak különös ereje van. A fiatalság szépsége, a bizakodása, az értékes, eredményes felnőtté válás reménye látszik a ballagókon, büszkeség a hozzátartozókon. A „Boldogasszony anyánk” együtt éneklése biztosan eljutott Máriához és meghallgatást talált.

Goethe sorai jutottak eszembe:

*Tetteidnek tudjál örülni,
más tetteit tudd megbecsülni,
főként ne gyűlölj egy embert se,
s a többit hagyd az Úristenne!*

Május esemény gazdag hónap. Anyák napja, Gyermeknap, ballagások, érettségik, elsőáldozás, Pünkösöd, bérmálkozás. Sok-sok emlék juthat ezekről eszünkbe.

Jó lenne, ha a jelent úgy tudnánk megélni, hogy hitünkben megerősödve, Mária közbenjárásával, egyre közelebb kerüljünk Istenhez. Ahogy énekeljük:

„Mária, jó Anyánk kérünk, hogy nézz le ránk
ó nézz, ó nézz le ránk!
Hittel sok gyermeked Tőled vár szép jelet
Tőled, Tőled, ó jó Anyánk!
Mária, jó Anyánk kérünk, hogy nézz le ránk.”

Pazsiczky Mariann

Zarándoklat Dunaszentmiklóásra

Egyik kedves ismerősöm felhívott, hogy voltam-e már Dunaszentmiklóson, és ismerem-e az Örömutat? Egyiket sem ismerem – mondtam. Akkor el kell jönnöd erre a zarándoklatra – invitált kedvesen.

Május 1-jén a szentgyörgymezői templom híveivel utaztunk Dunaszentmiklóásra – Kiss-Maly László atya vezetésével. Május 1-je a munka ünnepe, a Katolikus Egyházban pedig munkás Szent Józsefet ünnepeljük ezen a napon. László atya prédikációjában megemlékezett Szent Józsefről, Jézus nevelőapjáról, a munkások védőszentjéről.

A szentmise után az Örömuton zarándokoltunk. Az Örömut egy olyan imaforma, amellyel Isten a mi korunkat ajándékozta meg. A keresztút ne érjen véget Jézus sírba tetelével, hiszen van folytatás: Jézus feltámadt, Jézus él! Így született meg a már korábban kialakult keresztúti ájtatosság mintájára és folytatásaként a Fény útja, más szóval az **Örömut**.

A dunaszentmiklósi templom külső pillérein található örömuti stációk Kerezi Gyöngyi keramikus művész alkotásai. A nagybójtai keresztúthoz hasonlóan 14 stációból áll ez is. Az Örömut kevésbé ismert.

Az első állomás Jézus feltámadása /húsvét/, a 14. állomás pedig a Szentlélek elküldése /pünkösöd/. A közbülső állomások a feltámadástól a mennybemenetelig történt eseményeket ábrázolják. A stációknál imáinkban, énekeinkben felidéztek az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit.

A templom 1911-ben épült, neogótikus stílusban. A főoltár fából készült, középen a templom védőszentjével, Szent Miklós püspök olajfestmény képével. A jobb oldalán Szent László, a bal oldalán Szent István szobrai láthatók. A jobboldali mellékoltáron a lourdes-i Szűz Mária és a barlang előtt térdelő Szent Bernadett szobra áll.

Vendégfogadóink nagyon nagy szeretettel, kedvességgel vártak, ismerősként üdvözöltek, hiszen a plébános atya már nem először látogatta meg ezt a templomot. Gyönyörű környezetben, hegyekkel, fákkal körülvéve, a tavaszi levegőt szinte harapni lehetett. Visszafelé a neszmei szőlők mellett megálltunk, és megcsodáltuk a fantasztikus panorámát.

Köszönet a szervezőnek, Bádiné Magdikának! Nagyon jól éreztük magunkat, lelki-testi felüdülés volt ez nekünk. Szeretettel javasoljuk, aki teheti, látogasson el Dunaszentmiklóásra, biztosan nagy élményben lesz része!

Vodicskáné Marika

Röviden...

- Folyik templomunk külső felújítása. A nagykupola új rézborítása – ill. annak elkészült egynegyed része - gyönyörűen csillog a korai nyárban. Bizony, nem könnyű abban a magasságban, ebben a hőségben dolgozni! A bejárati lépcsőnket szétszedték, néhány hétig csak az iskola felől megközelíthető a belső tér.

- Plébániánk ad helyet az újabb **Mária Rádiós képzésnek**, ami **május 25-én, pénteken 17 órakor** lesz. Szeretettel hívják és várják a szervezők az érdeklődőket, leendő önkéntes munkatársakat!

A régiós adásban – decembertől – sok szép műsort, tanúságtételt hallhattunk már. Erre a szolgálatra keresünk újabb segítőköt a 25-i találkozón, ill. az esztergom@mariaradio.hu email címen!

A képzést **Fodor Endre** tartja, aki a Mária Rádió mellett több rádióban is dolgozott, megszerzett tapasztalatait jelenleg a Károli Gáspár Református Egyetemen adja tovább, a Mária Rádió önkénteseinek rendszeresen – különböző helyszíneken tart előadást, képzést.

- Pünkösdkor a Bazilikában a 10.30-kor kezdődő szentmisében bér mátkoznak a szentség fogadására felkészült fiatalok, plébániánkról 24-en.

A következő vasárnap (27-én) pedig a harmadikosaink (45 fő) elsőáldozása lesz, nálunk a 9 órai szentmisében. Mindkét korosztály felkészülésének része volt egy-egy imaórán való közreműködés (honlapunkon megtalálható). Imádkozunk gyermekeinkért, hogy a hit útjáról ne térjenek le, és a keresztény közösségeink aktív tagjaivá váljanak!

- Pünkösöd hétfőn – hagyományainknak megfelelően – a Szent Orbán kápolna előtti téren szabadtéri búcsú szentmisét tartunk 17 órakor. Hívunk és várunk mindenkit erre a szentmisére.

Anyakönyvi adatok

Elhunytak:

Kovács-Simon Lajosné, Mogyorósi Anna	71 éves
Hindi Jánosné, Szabó Erzsébet	91 éves
Válent Ferenc	68 éves
Szabó Péterné, Kovács Erzsébet	94 éves
Poszpisek Árpád László	74 éves
Tardosi Györgyné, Fehérvári Kornélia	89 éves
Tardosi György	89 éves

Kereszteltük:

Bálint Dávid	Dudás Ádám
Dudás Dániel	Fejér Dániel
Fejér Emese Anna	Fejér Gábor
Kicska Csanád Tamás	Kicska Szonja Anna
Nagy Brigitta Leticia	Ráczky Gábor
Riss Annamária	Varga Kevin Róbert

Hirdetések, programjaink

Május:

Májusi litánia minden hétköznap negyed órával a szentmise/igelturgia előtt

- 20. vasárnap **Pünkösöd**, bér mátkás a Bazilikában 10:30-kor, a 11 órai szentmise elmarad
- 21. hétfő Szent Orbán pápa – Orbán kápolna búcsúja
Szentmise az Orbán kápolnában 17 órakor
- 27. vasárnap 9 órakor elsőáldozás
18 órakor Szentmise + Cserpes Jenő atyáért
- 31. csütörtök 18 órakor Szentmise + Bayler István atyáért

Június:

- 3. Vasárnap **Úrnapja**, Krisztus Szent Teste és Vére
Mise 7, 9 és 18 órakor, körmenet 9 órakor
- 10. vasárnap 11 órakor Szent Anna könnyei szentmise
- 12. kedd 18 órakor imaóra
- 17. vasárnap 11 órakor jubiléum házasok miséje

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirkuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde
A kiadást támogatta:	Bátori Dénesné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2018. június
XI/6. szám

**Vezesd őket, utat ne tévessz,
S magadhoz mindig hű maradj,
Mert élen állsz, és messze látszol,
Sose feledd: példa vagy!**

**Június első vasárnapja: Pedagógusnap. Az útnak-
indulásban egy-egy kiváló nevelő nagyon sokat ad a
rábízottaknak. Úton levésünkben, életünk jelképes és
valós zárándoklásain sokszor visszagondolunk, hálával
emlékezünk fiatalkori példaképeinkre.**

Ny.L.

Június első vasárnapján minden esztendőben megemlékezünk a **pedagógusokról**, akiknek mindannyian sokat köszönhetünk. Emlékszem, hogy annak idején milyen nagy várakozással és örömmel mentem az általános iskola első osztályába. Teri néni, aki az osztályfőnököm lett, nagy szeretettel tanított bennünket írni és olvasni. Igaz, kicsit szigorú volt, de mindig igazságos, és nagyon szeretett minket. Harmadikban új osztályfőnököt kaptunk Zsuzsa néni személyében. Ő nagyon jóságos volt, a magam részéről nagyon megszerettem. Csak jóval később tudtam meg, hogy mélyen hívő, vallását gyakorló emberként Istenből merítette az erőt ehhez a jósághoz.

Felső tagozatban két meghatározó pedagógus volt az életemben. Az egyik Júlia tanító néni, aki valamiért meglátta bennem a lehetséges „tanítót”, és éppen ezért mindig nagy szeretettel foglalkozott velem. A másik meghatározó tanár, Erna néni. Alacsony, mindig klumpát viselő, nagyon szigorú ember volt. Az ő óráján még a légy zümmögését is meg lehetett hallani. Nagyon féltünk tőle, de rendkívül igazságos és ember-séges is tudott lenni.

Aztán jött a gimnázium. Nekem kicsit nehezen indult, mert akkor már köztudottan templomba járó, ministráns fiú voltam. De azért ott is megtaláltam a magam példaképeit. Ilyen volt az osztályfőnököm, Ildi néni és a történelemtanárom, Ági néni is. Amikor negyedik lettem (ma úgy mondjuk, hogy tizenkettedikes), akkor Ági néni filozófia órán sokszor kérdezgetett engem, ha a vallás került szóba. Amit pedig mondtam, azt mindig elfogadta. Ő maga nem volt vallásos, de tisztelte az én vallásosságomat. A gimnázium befejezése után néhány év kimaradt a tanulásból, majd újra visszaültem az iskolapadba, már szeminaristaként - a Hittudományi Főiskolára.

Visszagondolva arra a hat évre, azt kell mondanom, hogy szinte csak kiváló és példamutató papok tanítottak. Néhány példa: Dr. Gaál Endre, akitől emberséget, hitet, Isten és ember iránti szeretetet lehetett tanulni. Mindig nagy odaadással volt a kispapok iránt. Az ő órái voltak a legérdekesebbek. A mai napig használom a jegyzeteit. Aztán Forgács Alajos prefektus, akit én már régebb óta ismertem, és akitől sokat tanultam. Ő volt később az újmisési szónokom, sőt a diakónusi gyakorlatomat is nála végeztem. És persze nem feledkezhetek meg Horváth Zoltán atyáról sem, aki Forgács Alajost követte, mint prefektus. Ő különös módon értett ahhoz, hogy példamutatásával magához vonzza a kispapokat. Ma is sokszor gondolok rá, arra, amit tanított nekünk. De nem feledkezhetek meg Dr. Dékány Vilmos püspök atyáról sem, aki atyai jóságával igyekezett belőlünk jó papokat faragni. Mindannyian úgy hívtuk őt: a jóságos jó püspök atya. Mert ő tényleg jó volt.

Persze nem csak az iskolapadban voltak nagyszerű pedagógus példaképeim. Nagy örömmel emlékezem vissza a templom sekrestyéjében tartott hittanórákra, melyeket Rozsályi Zoltán atya (aki számomra a legnagyobb példakép) vezetett. A maga humorával, rajzaival igen érdekessé tudta tenni a szombat délelőtti órákat.

Mindig felismerte az adott helyzetet, és soha nem múlt el egyetlen alkalom sem, hogy valami érdekes játékot ne játszottunk volna. Még ma is jókat derülök a „Busa-történeteken”, melynek főszereplője egy Busa nevű rossz fiú volt, aki mindig különböző bonyodalmaiba keveredett. Alig vártuk a következő szombatot, hogy újra hallhassunk róla. Minden alkalommal tanított nekünk egy jelmondatot. Az egyik annyira megtetszett, hogy a mai napig is többször elmondom: Légy velem Jézus, Jézusom szeretlek!

Papként még szeretnék megemlékezni Gyulai Oszkár atyáról, aki engem nem tanított hittanra, hiszen már papként ismertem meg őt (a káplánja voltam három évig), de ismertem a módszereit és a természetét. Bár szigorú volt, de nagyon atyai. Krisztus szeretetét sugározta az emberek felé. Az ő mondása volt: „Minden dolgon lehet bosszankodni vagy nevetni. Én az utóbbit választom”.

Nem hagyhatom ki a sorból Kalász István atyát sem, aki éveken keresztül a lelki vezetőmként is tanított. Az ő nagy istenhite és emberszeretete meghatározó számomra. Ő is példakép az én papi életemben. Bár hittanra engem nem tanított, de az sokat elmond róla, hogy egészen a haláláig tanított hittan Visegrádon a gyerekeknek, Esztergomban a kispapoknak pedig kazuisztikát. Amikor meghalt, akkor a gyerekek ugyanúgy megsiratták őt, mint a felnőttek. Ebből is látszik, hogy jól tanította a hittant. Nagy űrt hagyott maga után.

Biztos, hogy mindenki tudna olyan világi és papi példaképeket felhozni, akik meghatározóak voltak az életében. Adjunk hálát értük, gondoljunk mindig rájuk szeretettel. Ha már nincsenek köztünk, akkor imádkozunk értük, ha pedig még élnek, akár meg is látogathatnánk őket. Ne feledkezzünk meg róluk, hiszen tőlük kaptuk a tudást!

Kedves Pedagógusok! Nektek pedig azt mondom, hogy mindannyian lehetünk jó hitoktatók, tanítók és tanárok, ha igyekszünk szeretni a gyerekeket, megpróbáljuk érdekessé tenni az órákat, de legfőképpen emberségesen, jó példával járunk elől.

Ne felejtjük el, hogy a legfőbb tanítónk Krisztus, és ha az ő példáját követjük, akkor talán egyszer mi is példaképek leszünk mások számára.

László atya

Az álhírek és a békét szolgáló újságírás...

Ferenc pápa a tömegtájékoztató 52. világnapjára írt üzenetével kapcsolatban ragadtam tollat, mélységesen egyetérték gondolataival! A teljes dokumentum sok helyen megtalálható a világhálón. Ajánlom is minden keresztény Testvéremnek, még inkább az elvakultságra hajlamos, könnyelműen ítéletet mondó embereknek...

A **kommunikáció** az emberek közötti kapcsolat fenntartásának, a közösségek működésének az alapja és feltétele. Ez az emberek közti személyes kapcsolatnak a színtere. A **tömegkommunikáció** valami más!

Itt – manapság általában - valami szervezet, érdekcsoport, hatalmi gépezet által vezetett (megvezetett, dirigált) központi tájékoztatásról van szó. Mivel a világot a pénz, a hatalom, mindenféle előnyök megszerzése mozgatja („eladó az egész világ” – éneklő Mefisztó), ezt helyezték Isten elé, ezért a ferdítés, a nyilvános hazugság is bevett eszközüik, céljaik elérése érdekében.

Idézek az említett üzenetből: „A fakenews (tömegkommunikációs eszközökkel terjesztett hamis hírek, dezinformáció) hatásossága elsősorban azon tulajdonságuknak köszönhető, hogy képesek hasonlítani az igazságra, kézenfekvőnek tűnnek. Másodsorban ezek a hamis, de valószínű hírek megragadják a célba vett emberek figyelmét, kihasználják a sztereotípiákat és előítéleteket, amelyek az adott társadalomban el vannak terjedve, felszínes és azonnali érzelmeket gerjesztenek, mint a félelem, a megvetés, a harag vagy a csalódás.

A hamis hírek terjedését segíti a közösségi hálók, és az ezek működését biztosító lehetőségek manipulatív használata: ezen a módon az alaptalan tartalmak hatalmas nézettségre tesznek szert és a mégoly hiteles cáfolatok is nehezen tudják korlátozni az általuk okozott károkat.”

Igen, hatalmas károkat okoz ez a jelenség a gazdaságban, még inkább az emberek közti kapcsolatban, a lelkekben – csak nézzünk meg egy találmányra kiválasztott csatorna híradóját.

Már az is a félretájékoztatás része, hogy mit emelünk ki, mit sulykolunk. (Egyik humoristánk beszólása: „Hallottam a buszon! – Én mondtam...”). Ahogy Ferenc pápa írja, a „bértollnokok” harsányságát, erős anyagi háttérre alapuló média hatalmát az igazságra, hitelességre törekvők gyenge hangja nehezen tudja ellensúlyozni.

A média szakértői jól ismerik a tömegpszichózist, jól is bánnak vele. A „mai pilátusok” meg unottan, fanyalogva mondják: mi az igazság?

A keresztények tudják, hol kell keresni az igazságot, mert már valaki erről tanúságot tett! Minekünk Őt kell követni, az Ő igazságával tudunk szembeszállni a „hazugság atyjával” és földi szolgálival.

Tegyük hát tudatosan, hűségesen! „...mindent vizsgáljatok meg: a jót tartásotok meg, a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok!” (1Thessz 5,22)

Befejezésül álljon itt egy régi anekdota:

Az ókori Görögországban Szókratészt nagy becsben tartották tudása miatt.

Egy nap egy ismerőseivel futott össze az utcán, aki azt mondta:

- Szókratész, akarod tudni, hogy mit hallottam a legjobb barátodról?

- Várj egy pillanatot! - válaszolt Szókratész. - Mielőtt bármit mondanál, szeretném ha megfelelne három kérdésre. Ezt hívják a tripla szűrőnek. Az első szűrő az Igazság. Teljesen megbizonyosodtál arról, hogy amit mondani akarsz igaz?

- Nem. - Válaszolta az ember. - Éppenséggel csak hallottam róla, és...

- Rendben, szóval nem igazán vagy biztos benne, hogy igaz-e vagy nem. Most próbáljuk meg a második szűrőt, a Jóság szűrőjét: az, amit mondani akarsz a barátomról, valami jó dolog?

- Nem, épp ellenkezőleg...

- Szóval - folytatta Szókratész - valami rosszat akarsz mondani róla, de nem vagy benne biztos, hogy igaz. Semmi baj, a harmadik szűrő még vissza van: a Hasznosság. Amit mondani akarsz a barátomról, az hasznos lesz nekem?

- Nem igazán.

- Nos - vont le a következtetést Szókratész - ha mondani akarsz nekem valamit, ami nem igaz, nem jó és nem is hasznos, miért mondanád el egyáltalán?

Nyitrai László

Szeretett Testvéreim az Űrban!

Áldást és kegyelmet hoztam Nektek a Csíksomlyói Szűzanyától!

Először utaztunk a Boldogasszony zarándokvonattal Csíksomlyóra, a pünkösdi búcsúra. A szécsényi közösségünkhez nyolc Betániai munkatársunk is csatlakozott. Igazi zarándoklat volt. Csak néhány mozzanatot szeretnék kiragadni ebből a négy felemelő napból. A zarándokvonat hangulatát, a családiasságát, ahogy székel emberek vártak és fogadtak minket, a mesés marosfői erdő melletti kis szállásunkat, az éneklést, az örömet, közös imádságot.

Egy kicsit fáradtan, de szívünkben vágyakozással érkezünk meg Erdélyországba. Még a búcsú előtt volt egy napunk, amit Somlyóra szántunk. Megérintett a keresztút, amint több tucatnyi ember haladt fel Krisztus hágóján állomásról állomásra, botorkálva, egymást segítve, egymásba kapaszkodva. Nemde ilyen az életünk is, ahogy a cél felé, Krisztus felé haladunk, visszük az élet terheit, egymást segítve, egymással karöltve?

A pünkösdi nagybúcsú a nyeregben felejthetetlen élmény volt... az a sok ember, ahogy együtt dobbant a szívünk, imában együtt voltunk Istennel, és nem csak mi, akik ott voltunk, hanem mindenki, akik otthonról nézték - hallgatták a szentmisét, akikre gondoltunk, akik gondoltak ránk - lélekben mind együtt voltunk, és ez az egység megérintett.

Találkoztunk a Szűzanya szerető tekintetével. Amikor a hosszú sorban álltunk, hogy őt magát, a Csíksomlyói Szűzanya szobrát megérinthessük, elé vihessük kéréseinket, elcsendesedve számtalan szebbnél szebb kérés fogalmazódott meg bennem, mégsem maradt más belőle csupán a hála. Hála mindenért, legfőképpen azért a szeretetért, amivel kitarja felénk anyai kezét, és átölelve gondot visel ránk. Hálából a szívemet tettem elé, és felajánlottam mindenkit, akit csak benne talál.

Testvéreim, vitlek magammal benneteket a Szűzanya elé, és ott is hagytalak titeket a szívemmel együtt a Csíksomlyói Szűzanya lábainál.

Szeretettel és imával: M. Kinga nővér

Elsőáldozás

Az elsőáldozás napja nem volt sorolható az átlagos napokhoz. Régoa vártam ezt. Mindig sóvárogva néztem, amikor a nagyok mennek az Ostyáért. Most viszont én is mehetek ezért az égi kincsért. A legszebb ruhámat vettem fel. Ezután elindultunk, és szinte már magamban éreztem ezt a kincset. Mikor odaértünk, felvettem a szép, fehér elsőáldozási ruhát. Még mielőtt bementünk volna a templomba, a szüleim megáldottak engem. Nagyon izgatott voltam.

A szentmise hamar eltelt, és eljött az én időm. Az oltárhoz mentem, és először vettem magamhoz Jézus titokzatos testét és véréit. A szentmise után pedig kezdődött az agapé. Egy rövid étkezés előtti imát mondtunk, majd jött a falatozás. A nagy evés-ivás után hazamentünk, hogy együtt ünnepeljünk az egész családdal. Az elsőáldozás napja, életem legboldogabb napja volt. (Kemp Balázs 3.b)

Kedves Olvasók! Amikor felkeltem az ágyból arra gondoltam, hogy ma beköszönt Jézus a szívem ajtaján. Felvettem az ünneplős ruhámat, és örömmel indultam az iskolába. Az aulában felöltöttem a tiszta fehér ruhámat, ami azt jelenti, hogy tiszta szívű és jó lelkű vagyok. Majd megkaptam a kis keresztet a nyakamba. A szüleim megáldottak és elindultunk a templomba. Elkezdődött a szentmise, és ott megkaptam a fejemer az utolsó kis keresztet, majd László atya kezét fogott a szüleimmel. Egyébként László atya tanított, ő a Szent Anna templom plébánosa, és az én kedvenc papom is. De térjünk vissza a lényegre.

A templomban a szüleimmel elváltak útjaink, mert ők bekísértek, de énnekem is a helyemre kellett ülni, és őnekik is. László atya megkért, hogy mondjuk el a verset. El is mondtuk. Utána megbántuk bűneinket. A bűnbánatos résznél is mondtak verset. Mindenki szépen szavalt, ameddig kezdetét vette a szentáldozás. Voltak ott fotósok, akik lefotóztak szentáldozáskor minket, ahogy magunkhoz vesszük az Ostyát. Két szín alatt áldoztunk. Véget ért a mise, kivonultunk a templomból, majd visszatértünk az iskola udvarára, ahol közös fotó készült az elsőáldozókról. Levettük a fehér ruhát, és visszaakasztottuk a vállfára. Étkezés előtt imádkoztunk, majd nekiláttunk az édességeknek. De előtte László atyának megköszöntük a tanítását és jóságát, és adtunk neki ajándékot. Ez volt életem egyik legjobb napja és élménye. (*Willem Liliána 3.b*)

Reggel fölébredtem. Anya egyből egy reggeli kakaót adott a kezembe, és ezt mondta: „Kelj fel Csongi, ma van az elsőáldozás napja!” Megittam a kakaómat, felöltöztem, reggeliztem, fogat mostam, majd beültem a családdal a kocsinkba. Nagyon izgultam, az izgulásom miatt az izzadságcseppek vágattak lefelé az arcomon. Megérkezett a család az iskola elé. Előre futottam az aulába. Ott Ági néni várt. Fölvettem a fehér elsőáldozási ruhámat. Aztán odamentem anya és apa mellé, ők megfogták a kezemet, és felolvastak valamit.

Majd elindult a hosszú sor befelé a templomba. Apró lépteimmel figyeltem. Varázslatosan éreztem magam. Mikor a pap elé érkeztem anyával és apával, akkor megkaptam az utolsó kis keresztet. Anyával és apával meg kezet fogott az atya. Ezután beültem a padba. Álltam, ültem, térdeltem, majd eljutottunk oda, hogy magamhoz vehettem Istent, és végre a szívembe költözött. Melengető érzés volt, mintha közelebb kerültem volna hozzá. Majd kimentem a templomból, és az aulában vártak a jó ételek. (*Ősz Csongor 3.a*)

Reggel felébredtem és ezt kiáltottam: „Hurrá, ma van az elsőáldozás!” Anya elkészítette a reggelit, amit meg is ettem, mert nagyon finom volt. Majd a tegnap este kikészített ruhámat felvettem. Később elmentem megmosakodni, fogat mosni és fésülni. Ezután már indultunk is. Én nagyon izgatott voltam. Odaértünk. Bementünk az aulába, hogy felvegyem az elsőáldozási ruhát. El is készültünk, majd anya és apa megfogta a kezemet, úgy mentünk be a templomba. Én leültem a helyemre, amit már előző nap megbeszéltünk, a szüleim pedig hátra mentek. Rengeteg sok rokonom volt ott.

El is kezdődött a mise. Ott egész végig bennem volt, hogy Jézus már velem van, és nincs visszaút. A mise elején megkaptuk a gyertyát, utána pedig az Ostyát. Két szín alatt áldoztunk, az Ostya a borba volt mártva. Visszamentem a helyemre, letérdeltem és egy imát mondtam, amiben megköszöntem Jézusnak, hogy velem és bennem van. Vége is lett a misének. Majd hazamentünk és egy finom vasárnap ebédet ettünk. Ezután mindenkitől megkaptam a gyönyörű ajándékaimat. Sokat beszélgettünk. Csak sajnós eljött az este, a vendégek elmentek, én lefűrödtem, elköszöntem anyuékától, és már mentem is aludni. (*Márton Mira 3.a*)

Bérmálkozás

Az év elejétől kezdve jártunk keddenként 1/2 5 - 1/2 6-ig a Szent Anna plébániára előkészítőre, melyet László atya mindig nagy lelkesedéssel tartott meg nekünk.

Itt aztán tényleg átrágtunk minden olyan tudnivalót, amit lelkileg igényelt a bérmálkozás. A mi plébániánkról 26-an készültünk e szentség felvételére. A hittan-tananyag boncolgatása, megbeszélése, megtanulása mellett természetesen voltak egyéb olyan programjaink is, amik segítettek hitünk mélyítését, jobb megértését, és kis közösséget is kovácsoltak csoportunkból.

Többek között mi adtuk elő az állóképes keresztutat és nagycsütörtökön a kiválasztott 12 apostolt játszó fiúnak mosta meg jelképesen a lábát László atya, amit egy izgalmas pizza-parti követett. Vettünk részt közösen imaórán is, ellátogattunk a Családok Átmeneti Otthonába is. Nagy érdeklődéssel fogadtuk egyik hittanóránkon azt a 21 éves srácot, aki egyszerűen, de nagyszerűen elmesélte nekünk, hogyan maradhat meg valaki - kikerülve az iskolából a hit útján -, neki sikerült.

A várva várt nagy napon, pünkösdvasárnap Erdő Péter bíboros atya megbérmált minket. Személyes élményem, hogy plébánosunk engem tisztelt meg azzal a feladattal, hogy köszöntsem a Bíboros atyát. A nagyszabású szentmise után a Bazilikából hazamentünk megünnepelni ezt az eseményt.

Schuster Áron

Közösségi vacsora a Mindszenty iskolában

Idén is volt közösségi vacsora a suliban. Tavaly elmaradt, pedig én minden évben várom, mivel szeretek jókat enni-inni a barátaimmal.

Az este néptáncbemutatóval kezdődött, ami nagyon jó hangulatot csinált. A végére már nagyon éhes voltam, kicsit türelmetlenkedtem is. A vacsora gulyásleves volt, ami nagyon finomra sikeredett, rengeteg husival és mindenféle jóval. Közben mindenki beszélgetett, főleg a szülők és a tanárok, mert mi inkább hülyéskedtünk, és most végre ezt hagyták is. Nagyon sokat nevtünk és senki nem szólt ránk.

Vacsora után a pocakunk tele volt, de a sok finom süteménynek azért hagytunk helyet, amit a szülők és tanárok hoztak. Süti verseny nem volt, de nálam Gál Ancsa sütije nyert volna, abból ettem a legtöbbet! Jutott idő még kicsit szaladgálni és focizni is az udvaron.

Az estének sajnós hamar vége lett, haza kellett menni, pedig még maradtam volna. Remélem, jövőre is lesz ilyen!

Ábel Dani

Rendkívüli kiállítás-zárás a Keresztény Múzeumban

A szegények szolgálatában című, a Ferences Szegénygondozó Nővérek Rendjének 90 éves múltjáról és a közösség jelenéről szóló kiállítás megnyitóján is nagyon sokan voltak. (A misét Erdő Péter bíboros úr celebrálta.) Június 2-án volt ennek a tárlatnak a zárása.

Amikor egy kiállítás bezár, szép csendben összepakolnak, és vége. Hát most nem így történt! A nővérektől „ajándékot” kaptunk, egy tartalmas záró programmal: igazi családi nappal leptek meg bennünket és a családokat.

„*Változz te is szeretetessé - egy rövid ideig!*” címmel felvezető útra és kézműves foglalkozásra várták a gyerekeket a „múzeumi kolostorban”. A következő program, amin karitás csoportunk is részt vett: „*Nővérektől a nővérekről!*”, ahol a nővérek mutatták be a kiállítást. Veronika, Ágnes, Jácinta, Lúcia személyes hangú tárlatvezetése mindannyiunkra nagy hatással volt. Jelképesen megkaptuk a TAU-t, ami a keresztény áhitat kézzelfogható jele, és egyben egy élethivatás kifejeződése: Szent Ferenchez hasonlóan követni a szegényt és a megfeszített Jézus Krisztust.

A nővérek testvéri közösségben élnek, imádják az Urat, és Őt szolgálják a szegényekben. Alapelvük a szolgálatban: viszszaadni az embernek emberi méltóságát. Regulájukból idézek: „A testvérek és nővérek hivatása ugyanis arra szól, hogy a sebeket gyógyítsák, a sérülteket bekötözzék és a tévelygőket visszahívják.” Krisztus szeretetéből merítve, ferences lelkülettel fordulnak embertársaik felé. Így élnek a nővérek a Kossuth út 50-ben.

A nap újabb meglepetéssel szolgált. Rendhagyó tárlatvezetésen vettünk részt a múzeum állandó kiállításán.

Az értékes műalkotásokat, a múzeum kincseit Vereckei András múzeumpedagógus mutatta be, amihez Veronika nővér fűzte hozzá gondolatait. Gyakran megfordulunk a Keresztény Múzeumban, mégis sok újat hallottunk.

A nap zárásaként a nővérek zenével, énekkel és táncsal (ami szintén új volt) köszöntek el tőlünk. **Kár, hogy ez a kiállítás bezárt, megérdemelte egy állandó helyet!** Az áprilisi Élő Szigetben már írtam a nővérekről, csak ismételni tudom: Köszönjük, hogy itt vannak ők, a barnaruhás, mindig mosolygó, igaz emberek Esztergomban!

Recska Valéria

Ezúton szeretnénk megköszönni László atyának, Misinek, a Képviselőtestületnek, a Nyugdíjas közösségnek, a Rózsafűzér Társulatnak, a Senior imaklubnak és az egész egyházközségnek, hogy részvételükkel mellettünk álltak és sokat imádkoztak Lilláért. Isten áldását kérjük mindannyiukra!

Szendrő család

Szeretteink távozása mindig megrendít bennünket, különösen is, ha felborul a természet rendje. Amikor a szülő temeti a gyermekét, elviselhetetlen a fájdalom. Miértjeinkre ilyenkor nincs emberi válasz. De „...Az Isten tudja, mit cselekszik, magas tervébe nem lát a vak ember, s kérdőre vonnunk őtet nem szabad...” A vigaszunk Őnála és Őbenne találjuk csak meg!

(Szerk.)

NEK rajzpályázat

Az 52. Eucharisztikus Kongresszusra készülő rajzpályázatunk május 27-én lezárult. A pályamunkákat húsvétól úrnapiáig lehetett leadni 4 kategóriában: óvodás, alsó (1-2. oszt.) / (3-4. oszt.) és felső osztályosok.

Igazán megható volt látni mennyi rajz érkezett pályázatunkra! Több mint 200-at kaptunk, közel 200 gyermektől. Volt, aki több rajzzal is készült, kaptunk csoportmunkákat és egyéni kreatív alkotásokat is.

Tudjuk, nehéz volt a téma, de úgy érezzük mindent megtettek a felkészítő pedagógusok, rajztanárok és hitoktatók annak érdekében, hogy a gyerekek kapcsolatba kerüljenek az Oltárszentséggel. Megpróbálták az Oltárszentségben jelen lévő Krisztust megsejteni, megismertetni, kapcsolatot kialakítani közte és a gyermekek közt egy vers, egy személyes tanúságtevés, egy dal, ima, vetítés, vagy tényleges szentségimádás lehetőségével.

Köszönjük nekik a sok-sok erre fordított időt, hisz azt tapasztaltuk, hogy ezt a pályázatot nem feladatnak, nem kötelező megoldandó napi tehernek, hanem örömforrásnak, kapcsolati lehetőségnek, evangelizálásnak tekintették.

A június 1-10-i héten berendezésre került a Kákonyi Asztrik Galéria, és megtörtént a zsűrizés is. Hálásan köszönjük Vereckei András múzeumpedagógusnak, Madarassy András rajztanárnak és Dr. Harmai Gábor atyának a zsűriben való részvételét és a közös munkát.

Június 1-10. között, a nap folyamán csoportosan vagy egyénileg megtekinthetőek voltak a képek a ferenceseknél, a Kákonyi Asztrik Galériában. Köszönjük a helyet, ahol 3 helyiségben állíthattuk ki a tablókat.

Június 10-én 15 órakor pedig a Ferences Templomban eredményhirdetésre hívtuk és vártuk a pályázó gyermeket és szüleit. Az eredményhirdetésen a ferences szegénygondozó nővérek közül Ágnes nővér és Lúcia nővér énekeltette meg a jelenlévő családokat, majd Dr. Harmai Gábor atya rövid értékelés után átadta az ajándékokat a kategóriák győzteseinek. Mindez nem jöhetett volna létre csupán az esztergomi missziós küldöttek lelkesedéséből.

Hálával tartozunk minden adományt felajánló személynek, akik segítettek, hogy ajándékokat tudjunk vásárolni, legyen kartonunk a képek kiállításához, lécek a tablók merevítéséhez, a 200 oklevél nyomtatási költségeinek fedezéséhez. Hálával tartozunk a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola tanárainak és dolgozóinak, valamint felsős diákjainak, akik a képek rendezésében, ragasztásában, szállításában segítettek, a ferenceseknek a helyszínek biztosításáért, a zsűri nagylelkű és szakértő munkájáért, a NEK budapesti iroda által felajánlott hűtőmágnesekért, és nem utolsósorban a Jó Istennek a sok kegyelemért amivel megajándékozott bennünket ez idő alatt.

Nyárra a nagyobbakat szeretnénk megszólítani egy instagram kampány keretében. Várjuk a #nyaritemplomom2018 megjelöléssel ellátott képeket bármely templomról, ahol a nyár során járnak, ahová betérnek, ahol imádkoznak.

a NEK esztergomi csapata

Anyakönyvi adatok

Házasultak: Lőrincz Ádám - König Barbara Brigitta

Elhunytak: Schleer Lászlóné Reiser Angéla 70 éves
Szendrő Lilla 31 éves

Hirdetések, programjaink

Június:

17. vasárnap 11 órakor jubiláns házások miséje
25-30. h-sz. hittantábor

Július:

Július és augusztus hónapban a 11-es mise elmarad

01. vasárnap Péter-fillér gyűjtés
10. kedd 19 órakor képviselőtestületi ülés
17. kedd 18 órakor imaóra
22. vasárnap autó- és járműmegáldás a 9 órai szentmise után
26. csütörtök SZENT JOAKIM ÉS SZENT ANNA, a Boldogságos Szűz Mária szülei
18 órakor búcsú szentmise és az új képviselőtestület beiktatása

Augusztus:

14. kedd 18 órakor imaóra
15. szerda SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (Nagyboldogasszony ünnepe)
18 órakor ünnepi mise – parancsolt ünnep
20. hétfő SZENT ISTVÁN KIRÁLY, Magyarország fővédőszentje ünnepe
18 órakor mise és kenyérszentelés
25. szombat szentségimádási nap,
szentségimádás 10-12 és 15-18 óráig,
18 órakor mise az egyházközségért

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2018. július
XI/7. szám

Tíz év nagy idő! Személyes életünkben is sok a változás, történés. Egyházközségünk életében is sok minden történt, amire hálaadással tekintünk vissza.

László atya összefoglalójának a folytatása, „igazolása” a testvérek beszámolóí a különböző eseményekről, élményekről. Él és működik közösségünk! Segítsen az Úr, hogy ez a tendencia megmaradjon!

Ny. L.

Egy évtized

2008 június közepén meglátogatott Dr. Udvardy György segédpüspök, aki átadta Biboros Atya kérését, miszerint szeretné, ha átmennék Pilismarótról az Esztergomi Szent Anna Plébániára. Hirtelen nem is tudtam mit mondjak, ezért 3 nap gondolkodást kértem. Három nap elteltével végül igent mondtam, mert a Szentlélektől jelet kaptam.

Azóta eltelt tíz év. Arra gondoltam, hogy összefoglalom ennek az egy évtizednek a történéseit dióhéjban, mintegy számadásként a lelkipásztori tevékenységemről. Amikor idejöttem az első ténykedéseim között tartom számon, hogy bevezettük a gyermekmisét. Szándékosan nem mondom diák-miséknek, mert az nem fejezi ki eléggé, amire gondolok. A gyermekmise alatt ugyanis azt értem, hogy gyerekcentrikus (gyerekprédikációval, kis kereszttel, TAKI-val, sok ministránsal stb.). Ez mind a mai napig működik. Rögtön szeptemberben beindítottuk az elsőáldozási és bérnalkozási felkészítőt nem csak a Mindszenty iskolában, hanem a plébánián is. Azóta 451-en voltak nálunk elsőáldozók és 192-en bérnalkozók.

Természetesen igyekeztem a többi szentségre is nagy gondot fordítani. A keresztség szentségében 272 gyermek részesült, melyet minden esetben megelőzött egy elbeszélgetés. Felnőtt keresztkedők is voltak, mégpedig 12. Ők hosszabban készültek fel a szentségek vételére. A betegek szentségét minden évben kiszolgáltattuk ünnepi szentmise keretében, de szívesen látogattam meg az otthonukban lévő betegeket is. A temetés, bár nem szentség, de mégis nagyon fontos az életünkben. Az elmúlt 10 évben 414 elhunytat kísértem el utolsó útjára. Bár egyházi rend szentségében nem részesült senki még az ittlétem alatt, de nagy öröm volt számunkra, amikor egyházközségünk két fiatal tagja (Lócskai Anikó, Ádám Angella) jelentkezett a Szegénygondozó Nővérek Rendjébe.

2008-tól 48 pár kötött házasságot a templomunkban. A házasság szentségének kiszolgáltatása egy kicsit nehéz terület, nem csak azért, mert a mai embernek nincs kedve házasodni, hanem azért is, mert a Bazilika és a Viziváros sokak számára „szebb” templom. Pedig Gyulai Oszkár atya, aki nekem plébánosom volt, mindig azt mondta: „A legszebb templom a tele templom”. Jómagam erre törekedtem az elmúlt évtizedben.

Ennek jegyében rendeztük meg a közösségépítő programjainkat is. Csak néhány a sokból: farsang, családi nap, Kerektemplom éjszakája, Anyák napja és Apák napja, kirándulások, kiállítások, agapék stb. A lelki életet is igyekeztem fellendíteni. Bár az imaóra hamarabb született meg, de már az én első alkalmamon kitettük az Oltáriszentséget is, hogy még inkább átérezzük Krisztus jelenlétét. Jómagam közel 100 imaórán vettem részt. Ezenkívül minden esztendőben megtartjuk az éves két szentségimádásunkat (jan. 25. és aug. 25.).

A nagybőjti időben a Belvárosi templommal együtt rendezzük meg a triduumot, megáldjuk augusztus 20-án az új kenyeret, november 19-én pedig a Szent Erzsébet kenyeret is.

Hosszú évek óta negyedévenként, mint „Szent Anna könnyei” tárjuk Isten elé kéréseinket.

Kezdetektől mini zarándoklat formájában gyalog megyünk március 25-én a Bakócz-kápolnába, hogy imádkozzunk egyházközségünk lelki megújulásáért. Az utóbbi időben már az elsőáldozásra készülők is zarándokolnak velünk, sőt a szentmise keretében lehetőség van lelki adaptálásra is.

Minden évben megtartjuk a tavaly elhunytak szentmiséjét, melyre meghívót kapnak a hozzátartozók. Sokak számára nagyon megható ez a mise. A Ferences Kisnővérek segítségével évente gyógyító imaszolgálatot tartunk a templomban. Az elmúlt 3 évben már lelki napot is tartottunk a nagybőjti időben.

2011. december 8-án megalapítottuk a Rózsafüzér Társulatot. Azóta rendszeresen imádkozzák a templomban a rózsafüzért. Minden héten van félóra csendes szentségimádás a csütörtöki szentmise után, péntekenként pedig zsolozsmás szentmisét tartunk.

A képviselőtestületünk számomra nagyon fontos közösség. Idén már a harmadik testület fog megalakulni. Összesen közel 60 ülésen beszéltük meg a plébánia napi ügyeit.

Zarándoklatokat is tartottunk az elmúlt évtizedben: Mária-besznyő, Győr, Bodajk, Székesfehérvár, Majk, Révkomárom stb. 3 külföldi zarándoklatot szerveztünk: 2010-ben Rómába, 2012-ben Assisibe és 2018-ban Lourdes-ba.

Amikor az Egyház valamilyen évet hirdetett meg, akkor igyekeztünk abba bekapcsolódni. Ilyen volt a Hit Éve, a Szerzetesek Éve, az Isteni Irgalmasság rendkívüli éve. Jó visszagondolni a sok szép lelki élményre.

Igyekeztem a területünkön lévő különböző közösségekkel is felvenni a kapcsolatot. Ilyen a Családok Átmeneti Otthona, ahová rendszeresen járok; a Montágh Iskola, ahová évente kétszer megyek szentmisét bemutatni; a rendőrség, a mentők, a tűzoltók, akiknek minden évben van közös szentmiséjük; a Mi Házunk, ahová házszenelőre megyek; a Babits iskola, a Gyermekotthon és még sorolhatnám.

Minden évben gyűjtünk a területünkön lévő intézményeknek. Nagyon jó kapcsolatunk van a Szegénygondozó Nővérek közösségével, akik bár területileg nem hozzánk tartoznak, de szolgálatuk nagy része ide köti őket.

A Mindszenty József Katolikus Általános Iskolával kezdetektől nagyon jó, szinte már családias légkört sikerült kialakítani. Nagy öröm számomra, hogy ők vannak nekünk.

Fontosnak tartom a tanítás szolgálatát is. Így rendszeresen tartottam kéthetente bibliaórát (igaz csak az utóbbi másfél évben, mert addig Székely János püspök atya tartotta), minden szentmisén prédikálok, felnőtt szentség előkészítőt indítottam több alkalommal, és aktívan részt vállalok a hitoktatásban.

A hittanosokat minden esztendőben elvittük táborozni (Dunabogdány, Kincsesbánya, Vámosmikola, Gerecse, Nógrád, Héreg, Piliscsaba, Szokolya, Csévharaszt, Vác). Ezek mindig jó hangulatúak voltak.

Az elmúlt 10 évben három kiemelkedő dolog történt a plébániánkon:

2010 februárjában vizitációra jött a Biboros Atya. Három napot töltött nálunk, és nagyon megelégedve ment el.

2013. november 15-17. között Egyházközségi Zsinatot tartottunk, ahol végiggondoltuk plébániánk múltját, jelenét és jövőjét. Azóta minden évben tartunk zsinati napot.

2017. jubileumi évünk volt plébániánk megalapításának 80. évfordulója alkalmából, melynek végén 2017. november 26-án, Krisztus Király ünnepén felajánlottuk plébániánkat Jézus Szentséges Szívének.

Néhány szóban azért meg kell említeni a plébánia és a templom külső fejlődését is. A plébánián elkészült a teljes padlástér, melyet hittantermekként rendeztünk be, vettünk ping-pong asztalt, csocsó asztalt, az alsó termet kávézóként használjuk. Kis ház került a plébánia hátsó udvarába, ahol a szerszámokat tároljuk.

A templomban elkészült a raktár, a sekrestye galéria, a padfűtés, az orgona teljes felújítása, a sekrestye és a bejárat meszelése, táblák rendbetétele, új táblák elhelyezése. Guanella Szent Lajos képe és ereklyéje méltó helyre került. Kitéttük az Isteni Irgalmasság képét és Szent II. János Pál pápa képét is. A legnagyobb ajándék pedig, hogy idén teljesen megújul külsőleg a templomunk.

Természetesen még sok minden történt ebben az elmúlt tíz évben, de ez a számvetés csak azt akarta mutatni, hogy élünk, vagyunk, igyekszünk. Bár sok kudarc is ért ebben az egy évtizedben, de sokkal több volt a kegyelem, az öröm, a jó. Mindezt elsősorban Istennek köszönöm meg, hogy 10 évvel ezelőtt ide küldött, adott erőt, lehetőségeket az evangélium hirdetésére, de szeretném megköszönni mindenkinek, aki ez alatt az idő alatt mellettem állt, segített és ötleteivel, tenni akarásával velem együtt tett tanúságot Isten szeretetéről.

Kérek mindenkit, hogy imádkozzunk továbbra is egyházközségünk lelki megújulásáért!

László atya

Hittantábor 2018

Az idei plébániai hittantábor június 25-30. között került megrendezésre Vácon. Hétfő reggel nagy izgalommal gyülekeztünk mindannyian a plébánia udvarán. Jöttek a kedves ismerős arcok, öröm volt látni, ahogy a múlt nyár óta nem látott barátok újra egymásra találhatnak.

Lelkesen indultunk el közösen a vasútállomásra. Nap-sütéses időben, vidáman érkeztünk meg a váci piarista kollégiumba, ahol a szállásunk volt. Mindenki elfoglalta a szobáját, csoportokba álltak a gyerekek a kijelölt módon, és László atya megnyitotta a tábort.

Az idei: önismereti tábor volt, azzal a céllal, hogy a táborozók hiteles képet kapjanak önmagukról, figyeljenek jobban tetteikre és szavaikra is. Így az egyes napok vezérvonala ennek alapján egy-egy szentírási idézet volt.

A hétfő: „szemfüles” nap volt. Piarista szerzetes, Bálint atya vezetésével megtekintettük a piarista rendházat, iskolát és a templomot. Sok érdekességet tudhattunk meg. Az esti órákban nyitó szentmisén vettünk részt, aminek az elején mindenki kigondolt egy szándékot, amiért az egész tábor imádkozott. Az első napunkat remek hangulatú, nyitó tábortúzzal zártuk le.

A kedd: „szájtáti” nap volt. A reggeli imádság után a veresgyházi Medveparkba látogattunk el. A medvéken kívül több állatot is megfigyelhettünk, még egy medveharcot is láttunk. Nagy élmény volt mindannyiunknak. Mikor visszaértünk a szállásra, Zoltán atya vidám vetélkedőt állított össze nekünk, ahol az egyes csapatok nagy gyorsasággal, leleményességgel, ügyességgel oldották meg a feladatokat. A keddet is szentmisével fejeztük be, ahol hálát adtunk a nap folyamán kapott sok jóért.

Szerdán Vácot néztük meg. A tiszta, rendezett városban megtekintettük a Székesegyházat, a Fehérek templomát, a

Diadalkaput. Ezekről mind érdekes információkat kaptunk László atya jóvoltából. A szállásra vezető úton fölfedeztünk egy nagy parkot, ahol metáztunk azokkal, akiknek volt hozzá kedve. Mások a játszótéren játszottak. Öröm volt látni, hogy a gyerekek jól elvannak a természetben is. Senki sem unatkozott. A szentmisén hálát adtunk a tartalmas napunkért, majd a kollégiumban társasjátékoztunk csapatonként, amit szintén élveztünk.

Csütörtök: „kezes-lábas” nap volt. A mindennapi reggeli imádság után a sportolás vette kezdetét. Reggel minden táborozó kihúzta egyik társa nevét, és egy napon keresztül anygalkáztunk. Minél több jót kellett tenni a másikkal. Korán reggel megréftünk a időjárás, mert szakadó esőre ébredtünk, de hamar elállt, és a tűző naptól pikk-pakk felszáradt a talaj. A piarista kollégium udvarán hatalmas műfüves pálya várt minket.

A nagy focisok el is foglalták egyből, és mérkőzést játszottak. Voltak, akik tollasoztak, labdáztak és sok más, kinti játékot játszottak. Délután múzeumpedagógiai foglalkozáson vettünk részt. Érdekes előadás volt, lekötötte a gyerekeket. Megtudhattuk, hogy milyen volt elődeink élete akkor, amikor nem volt még áram a háztartásokban. Régi eszközöket ki is lehetett próbálni. Napunkat nagy méta meccsel, majd szentmisével zártuk, és persze ki kellett találni, hogy ki-kit is húzott az anygalkázás-játék során.

Pénteken a kézműveskedésé volt a „főszerep”. Reggel bevásároltunk a termelői piacon friss házi zöldségeket, gyümölcsöket. Az egyik állomáson ezekből készíthettek a csapatok

finom zöldség- és gyümölcssalátát. (A zöldsálatát az ebédhez fogyasztottuk el, míg a gyümölcssalátát este ettük meg a finom vacsora után.) A másik állomáson pedig mindenki illatpárnát varrhatott magának.

Többfajta illatból választhatták ki a gyerekek azt, ami nekik a legjobban tetszik.

A szentmise ezen a napon nem a szokott rendházi kápolnában volt, hanem a váci Hétkápolnában. Mise után meghallgathattuk a sekrestyéstől a kápolna történetét, majd a keresztúton végigsétálva értünk egy remek játszótérre, ahol sokat játszottunk. Az utolsó teljes napunkat záró tábortúzzal fejeztük be. Jó hangulatban töltöttük az estét, sokat játszottunk. Szombaton kora délután fáradtan, de jó kedvvel és számtalan élménnyel gazdagodva tértünk haza a plébániára.

Köszönjük a Jóistennek, hogy lehetővé tette ennek a tábornak a megvalósulását! Hálásak vagyunk a kapott sok jóért, a sok vidám gyermekarcért, az időjárásért. Végig éreztük a Jóisten ránk vigyázó tekintetét. *Köszönjük mindazoknak, akik ezt a hetet széppé tették a plébánia gyermekei számára, és tartalmas, keresztényi példával jártak a nebulók előtt. Kérjük, hogy az Úr többszörösen viszonozza mindenki segítő munkáját!*

Az öt nap során öröm volt látni, hogy a táborozóknak nem hiányzik az okos telefon, a tévé. Nekem, segítőként ez volt az első hittantáborom. Sok élménnyel gazdagodtam. Izgatottan várom a jövő évi hittantábort! ☺

Meszes Zsófia

Jubiláns házaspár miséje

Június 17-én a 11 órai szentmisére igyekeztünk a Szent Anna templomba, mely az idén kerek évfordulójukat ünneplő házaspár háláadására volt az együtt átélt évek kegyelméért. Elég korán érkeztünk.

Az első padban már ott ült Zachar Imre bácsi és Erzsike néni, akik ebben az évben ünneplik **hetvenedik** évfordulójukat. Mi az **ötvenediket**.

László atya kedves szavakkal köszöntötte az ünneplőket, majd felálltunk, és a házaspárok megfogták egymás kezét ugyanúgy, mint annak idején az esküvőjükön. Először a férjek feleségüknek, majd a feleségek férjüknek megismételték László atya szavait:

„Isten szent színe előtt megerősítem házassági kötelekemet. Kérem Istent, továbbra is segítsen bennünket, hogy örömben, bánatban igaz hűséggel legyünk egymáshoz, életünk utolsó pillanatáig.”

Mire a szöveg végére értem, elérékenyültem, elcsuklott a hangom... Ötven év nagy idő egy ember életében is, hát még két ember együtt töltött közös életében! Mennyi öröm, bánat, küzdelem, áldozat, gond, törődés, aggodás, mosoly és könnyű férte ebbe az öt évtizedbe, ami egyáltalán nem volt könnyű és felhőtlen. Ám a felhők mögött mindig ott volt a fény: a borúra jött derű. Egymásba kapaszkodva, Isten kezét fogva, az Ő segítségével minden nehézséget sikerült legyőznünk, s a helyes útra mindig visszatalálni.

Ott a padban ülve jutott eszembe a tíz évvel ezelőtti jubiláns mise, amely egyházközségünk életében a legelső volt, a negyvenedik házassági évfordulónk. A külön áldásra férjem kerekesszékekben tolt ki a balesetem miatt. Azóta eltelt egy évtized, s most ismét itt vagyunk, tíz évvel idősebben, szemünkben könnyekkel adunk hálát, hogy még itt vagyunk, hogy még együtt vagyunk! A jóságos Isten segítségével sikerült megtartanunk, amit ötven évvel ezelőtt ígértünk, s jóban, rosszban kitartottunk egymás mellett.

A szép szertartás végén megkaptuk az áldást és egy emléklapot, melynek borítóján ez a szöveg olvasható: **Győzött a szeretet**. Amikor megpillantottam nagyot dobbant a szívem. Eszembe jutott az 1968. október 19-i esküvői szertartásunk, melyen az akkori templomi énekkar, - melynek apai nagyapám és akkor még én is a tagja voltam - ajándékolta ezzel az énekkel kedveskedett: „Hiszek a szent szívben és szeretetében. Hiszek a lelkeknek szent közösségében. Hiszek a szeretet végső győzelmében. Amen.”

Az emléklap belső oldalán található a jubiláns házások imája, amit azóta már többször elimádkoztam: „Jézusom, ezen a szent órában köszönöm Neked hitvestársamat. Köszönöm minden munkáját, könnyét, mosolyát. Köszönöm Neked minden értem hozott áldozatát. Köszönöm Neked az éveket, amiket együtt tölthettünk. Köszönöm a gondokat, amiket egymással megoszthattunk. Köszönöm Neked, hogy ő az enyém. Köszönöm, hogy nem veszítettem el szeretetét. Mert mindezt köszönöm, eskümet megújítom: Esküszöm, hogy el nem hagyom örökre. Isten engem úgy segítjen! Add meg, Uram, nekünk, hogy Téged szeretve egymást szeressük, és a Te szent törvényeid szerint élhessünk. Amen”

Szenczi Istvánné Ancika

Szűcs István: Asszonykám

Elmúlt hát az ifjúság.
Sosem volt könnyű életünk.
Öreg szememmel nézve rád
még látom azt, mi messze tűnt.

Hajad tincsen még ott ragyog
hollószárny színű fénysugár.
Szemedbe még a csillagok
Szikrázó fénye visszajár.

Elhallgatom amint csacsog
asszonykám fontos dolgokat,
és közben arra gondolok:
talán örökké így marad.

Egymás mellett még itt vagyunk,
Végigsimít a vén kezem.
Bármit is hozhat holnapunk:
Terólad szólt az életem!

Tízpróba házaspároknak

Házashétvégesek vagyunk. Két kis csoportunk is van. Havonta, kéthavonta össze is jövünk és beszélgetünk egy-egy problémáról, a házasság nehézségeiről, a javítás lehetőségéről, az örömről, bánatról. Segítjük egymást. Tudjuk, fontos az együtt töltött idő, és legfőképpen a kommunikáció egymással és másokkal.

Mégis.

Nagyon megörültünk a felhívásnak. Házaspári tízpróba, jelentkezzetek! Vajon mi lehet ez? Talán valami verseny? Nem, azt nem szeretnénk.

Aztán kiderült, csupán arról van szó, hogy vállalunk feladatokat, és ha sikerül, akkor még ajándékot is kaphatunk. Milyen jó! Kicsit olyan, mint gyermekkorunkban, amikor ha jók voltunk, kaptunk cukrot vagy fagyit. Jónak lenni pedig jó.

Végre megkaptuk a feladatokat. Névre szóló, igazi menetlevelet, mellékelve a játék részletes szabályait. Volt benne minden, amit tulajdonképpen amúgy is örömmel teszünk meg, csak néha a mindennapok nehézségei és a fáradtság vagy akár a kényelmesség mégis eltántorít.

Közös kávézás, bibliaolvasás és rejtvényfejtés, hétközi szentmise vagy szentségimádás, játék, kirándulás, a környéki keresztek felfedezése, az esküvői képek újra elővétele és nézegetése a kedvenc kiválasztásával, kulturális program, valami szívettség a párunknak és egy levél, amiben leírtuk egymásnak, hogy miért is szeretlek Téged.

Megannyi öröm. Nekünk talán a legnagyobb élmény ezek közül a „Szerelmesek padjánál” eltöltött kis idő volt.

Nehézséget csupán a fényképek elkészítése jelentett, lévén nem volt igazán jó eszközünk hozzá. De sikerült. És akkor jött a meglepetés! Aki teljesítette a próbákat, mindenki nyert ajándékot. Mi egyáltalán nem számítottunk rá, hiszen előzetesen inszólásról volt szó. Pusztán a teljesítés öröme, az izgalom inspirált, hogy időre, szépen elkészüljünk, be tudjuk dobni határidőre a plébániára az akkurátusan kitöltött menetlevelet: benne a sok közös élménnyel, eredménnyel.

Az gondoljuk, aki részt vett benne biztosan nyert. Sok közösen eltöltött gyönyörű percet. Aztán meglepetten vettük észre, hogy ez a játék, a lényegében könnyű próbákkal, mégis igazi izgalommal – valahogy szelíden, huncutul ráirányították a figyelmünket, hogyan is kellene „minőségibb”, valójában igazabb, méltóbb és színesebb közös életet teremtenünk. Mostanában többször gondolunk rá, és szívesebben meg is tervezzük, meg is valósítjuk a kitűzött feladatokat – hiszen leginkább magunknak használunk vele! Meg a környezetünknek is. A nem várt plusz ajándék pedig: a Fili étterembe kaptunk „utalványt”, amiből egy pazar lakomát ehetünk majd végig, kettesben. Erre a nagyszerű alkalomra még nem volt időnk – a nyarat ezzel szeretnénk zárni.

Köszönjük az élményt, köszönjük, hogy megajándékozott bennünket a plébánia ezzel a kedves, „hatékony” játékkal.

Kiss házaspár

A tsitári (csitári) völgyben

Sarlós Boldogasszony ünnepén

A Tsitári templomban szól a kisharang
Odasietünk hozzád bánatinkal
Nem vagyunk árvák van édesanyánk
A Tsitári Szűzanya vigyáz mireánk”

A Szent Anna Plébánia Rózsafüzér Társulatának idei zarándokútja a tsitári (csitári) Szűzanyához vezetett. (Sietek megjegyezni, hogy ez a Csitár nem az, amelyik Balassagyarmat szomszédságában van, hanem amelyik Drégelypalánk és Hont községek közelében található.)

A helyet a vidéki palócok Kuttyikának nevezik, ami kutaszkát jelent. A néphit sokáig varázserejűnek vélte és hajdan tömegesen zarándokoltak ide a gyógyulást keresők.

Gyönyörű kis kápolnához érkezünk, melynek ligetes kertjében sok kis padot/széket helyeztek el az ünnepre érkező zarándokok számára, a Lourdes-i barlangot formázó kicsi kegyhely előtt felállított szabadtéri oltárra fókuszálva.

Az egyik pad végén helyet foglalva véletlenül(?) oldalra pillantottam, hát éppen a kápolna bejáratával szemben találtam magam, s bentről, sejtelmes őszibarackvirág-szín homályból egy ránk néző, mintegy bennünket üdvözlő, gyönyörű Szűzanya szobrot pillantottam meg.

Ebben a felemelő helyzetben vettünk részt a szabadtéri szentmisén, melyet Simon László újmisési atya mutatott be, oldalán a most szentelt esztergomi diakónussal, Fehér Zoltán szeminaristával. A kegyhely házigazdája Kemenes Zoltán honti plébános atya is jelen volt.

A szentmise után a Lourdes-i Szűzanya előtt és az előbb már körülírt kis kegykápolnában is volt lehetőségünk egyéni imára, elmélyülésre, a Szűzanyával való beszélgetésre. Gyönyörű, csöndes, varázslatos nyugalmat árasztó környezetben éreztem magam ezen a szent helyen.

Végül a Kuttyikából vizet vételezve lassan tovább indultunk.

Idézet a kegyhely ismertetőjéből: (Németh J. Krizosztom szerzetes atya nyomán)

A kegyhelyen tulajdonképpen három szent forrás fakadt egykor. Ezek vizét egy helyre gyűjtötték, s az ivómedence csapján lehet inni belőle. A forrás mellett, már a török időkben egy fakereszt állt. Ehhez járt az itteni uradalom szegény juhásza vak fiával fohászzkodni. Ilyenkor a gyermek szemét mindig megmosta a Kuttyika vizével, mígnem a fiú egyszer csak látni kezdett.

Ezután épült hálából az első kápolna, melyben elhelyezték a Magyarok Nagyasszonya-szobrot is. Ezt a pástorfiú faragta ki, a Honti asszonyok szép viseletébe öltöztetve Máriát. A kegyzobor ma is megvan, bár 1920-ban eltűnt. Egy asszony álomlátomása folytán azonban Nagyorosziban, egy tyúkpaddalról előkerült. Megtisztították, s újra elhelyezték a kápolna oltára felett.

Egykor olyan tiszteletben állt ez a hely, hogy az akkor még három forrás mellett két kápolna állott itt egymás szomszédságában. Ezek egyike összedőlt, a másik pedig nagyon megromlott állapotú volt, ezért 1948-ban elbontották. Egy honti gazda adományából azonban újra felépült a fogadalmi kereszt közelében. A régi kápolnácska a kertben létesített Lourdes-i barlang helyén állt.

A mai Engesztelő Kegykápolnát 1949-ben szentelték fel, s a miséző oltár felett elhelyezték a kegyzobrot is. 1975-ben a Bibliás Szűzanya szobrát elkészítették Máriahegyi N. János szobrászművésszel, és azt tették a helyére. Ám a nép ragaszkodott az eredetihez, amely az esztergomi restaurálás után végül visszakerült a helyére.

Sokáig tartott, míg a Drégely-Hont-Csitári búcsújáró helyet elismerték. A nép minden tiltás és megfélemlítés ellenére ragaszkodott a Kuttyikához, rendszeresen elzarándokoltak ide a hívő és fohászzkodó emberek. S ahogyan Fazekas István dorogi kanonok írta: „A Kuttyikánál népünk Mária tiszteletének egy élő, eleven ágacsckáját figyelhettem meg. A csodákat nem a víz teszi, hanem a hit. A lourdes-i víz egyszerű ivóvíz, a hit a fontos.”

Társulatvezetőnk, Erzsike gondoskodó szeretete folytán a Drégelypalánk központjában lévő Várkapitány Étteremben ebédeltünk, majd ellátogattunk a Szondi Kiállítóter és Turisztikai Központba, ahol egy rövid film a drégelyi vár hősi védőinek utolsó napjait mutatta be:

1552-ben Szondy György a várkapitány Drégely várában, 16 lovas, 60 gyalogos, 1 tüzér és 3 várőr, társaságában. A fenyegető török támadás árnyékában Szondy segélykérő levelet írt a kamarának, Selmecebánya városának és a nyitrai püspöknek is. Áprilisban a király jóváhagyta 40 gyalogos katona fel fogadását, júniusban pedig Selmecebánya küldött 26 zsoldost.

Július 6-8: a drégelyi várvédők felgyújtották a vár előtt a szénakészletet, majd tüzelni kezdtek az ellenségre. Estefelé a pasa is Drégely alá érkezett, és Szondyt megadásra szólította fel, aki ezt visszautasította. A törökök felgyújtották az elővárat, és 7-8-án is szüntelenül ágyúzták. A kaputorony leomlott, és a falakon számos rés keletkezett. Ekkor a pasa rohamra vezényelte gyalogságát, de ezt Szondy és vitézei visszaverték, a töröknek is nagy veszteségeket okozva. Ali ezután újabb ágyútűzet zúdított a félig lerombolt falakra, és rommá lövette a várat. Az utolsó roham órákon át tartott, a védők bátran ellenálltak, amíg a túlerőben lévő ellenséges gyalogság betörve a várba mind egy szálig le nem kaszabolta őket. Szondy hősiiesen, oroszlánként harcolt, amíg a túlerő le nem bírta őt.

A film után megnéztük a régészeti leletek tárá, ahol a vár történetének, ostromának és Szondi György alakjának állítanak emléket, továbbá a falu környékéből előkerült régészeti leletek, levéltári források mutatják be a középkori Drégely várat, az adott korban élt emberek mindennapjait.

A tájszoba berendezéséhez a település lakói ajánlották fel régi bútorait, használati tárgyaikat. A szobabelsőt illusztráló teremben paraszti és polgári stílusú tárgyak kaptak helyet: asztal, hímzett terítő, karos lóca, támlás székek, ágy párnákkal, dunyhával, hímzett ágytakaróval, festett láda, szakrális tárgyak, szentképek, népviseleti ruhadarabok, lakástextilek, stb.

A pajta vályog falai, vaskos tartógerendái és nyitott szénapadlása ad otthont a használati eszközök, tárgyak, mezőgazdasági eszközök, valamint a kendermegmunkálás és szőlőművelés, a betakarító és terménytároló eszközök, továbbá a tejfeldolgozás és sertésfeldolgozás eszközeinek. (Szinte minden ismerős volt számomra, nagyszüleimre visszaemlékezve.)

Sok szép útravalóval, emlékekkel és a dicsőséges rózsafüzér imával indultunk hazafelé.

Társulatunk nevében a szentmisén kapott újmisési áldással és a Szűzanya szeretetével köszöntök minden Kedves Olvasót!

Németh Tünde

Szent Antal búcsú

Kóródi M. Veronika nővér, a Ferences Szegénygondozó Nővérek általános főnöknőjének meghívására 2018. 06.13-án csoportunk néhány tagja részt vett Szécsényben a Ferences Betánia Otthon új épületegyüttesében lévő Szent Antalnak szentelt kápolna búcsúján.

Nagyon sokan eljöttek együtt ünnepelni a nővérekkel és az otthon lakóival, Szécsény városának vezetőivel és lakóival kezdve, egészen Siófokig, mindenhonnan érkeztek az országból papok, szerzetesek és civilek egyaránt. Az ünnepélyes szentmisét Pap Tihamér OFM aranymisés atya tartotta, aki a szentbereszedében Szent Antal működéséről prédikált, akinek a szívéhez a gyengék és

a szegények álltak közel, mindenkin segíteni akart. Külön kiemelte, hogy nekünk is, éppen úgy, mint Szent Antalnak, szentté kell válni, hiszen erre mindenkinek ugyanakkora az esélye, mint Antalnak, mindez csak rajtunk múlik.

A szentmise után süteményből és fagyalútból álló agapé várta a vendégeket kötetlen beszélgetésre a nővérekkel, az otthon dolgozóival, lakóival és minden jelenlétével. A gondozottakkal való találkozás, beszélgetés során ismét mélyen megtapasztalhattuk, hogy milyen szeretettel teljes, családi légkörben élnek, melyből sugárzik Szent Ferenc lelkiülete.

*„Föltekintünk a szegénység ködfelhőin át
Páduának csillagára, Szent Antal, terád
Bizva hozzád fordulunk,
Bajainkban gyámolunk,
Hallgat szádra, hő imádra Jézus, jó Urunk.”
(Hozsanna 216.)*

Szent Ferenc Karitás Csoport

Az első riportom

Tőlem szokatlan módon, egy kis groteszk. Megkértek, hogy próbálkozzam riport készítésével, amely a regionális Mária Rádióban hangozna el. Igent mondtam, úgy hogy soha nem készítettem, semmit sem tudtam ennek nehézségeiről. Korom, pedig többször húsz év, már nem azt a tanulékony, fogékony időmet élem.

Laci telefonál, e-mailt küld, megvan a riportalany, felvenném-e vele a kapcsolatot. Ez eddig könnyű, nyugtatom magamat. Telefon, kedves női hang, Ági vár. Megígérem, hogy a kérdéseimet megkapja tőlem. Szépen gondolatban, írásban felépítettem a riportot. Eddig még mindig jó! Ki szeretném a kérdéseket nyomtatni – huss-, a nyomtató elromlik. A riport előtti este Ágiék postaládájába landol a kézzel írott kérdéssor.

Megjön Laci, hozza nekem a diktafont. Ez is egyszerűnek tűnik. De, odamegy a laptopomhoz, felteszi az Audacity-t (hangszerkesztő program szerk.), megmutatja, hogy tudom majd használni. Na, innentől kezdve csak arra emlékszem, hogy ide kattint, oda nyom, neki megvan. Mi lesz velem?

Ági „készült”, előtte a Pro Urbe díj, a Vitéz János Tanítóképző Főiskoláról írott kiadványa, publikációi, a Pedagógiai Lexikon. Abban a pillanatban kiderül, hogy az előkészített kérdéseim teljesen fölöslegesek voltak. Riportalanyom profizmus segítségével több, mint 50 perces beszélgetést rögzíték a diktafonnal. Izgatottan rohanok haza. Na, gyerünk! Hogy is mutatta Laci? Juj, semmit nem hallok, semmit nem vettem fel? Kétségbeesett telefon: Marika, nagy baj van, semmit nem vettem fel. – Mariann, ne idegeskedj, ha égett a lámpa, akkor minden rendben. Holnap Laci megnézi!

Na, jó, de addig én nem bírom ki, zsörtölődök saját magammal. Kristófit áthívom, huszonéves egyetemista. 2 perc alatt megoldja a „problémámat”, megszólal a riport. No, akkor jön csak az igazi meglepetés: ez az én hangom!? na, ne! - Ezzel bizony meg kell barátkoznom.

Laci szépen megszerkesztve, zenével ellátva adja közvetítésbe. Így már egészen más!

Pacsiczky Mariann

Mária Rádió Esztergom – Gondolatok, helyzetjelentés

Mint sokan tudják, hallják, 2017 decembere óta régiós adással jelentkezik a Mária Rádió itt, az esztergomi vételkörzetben. Naponta 18 órától 18.45-ig illetve 18.55-ig az a műsor hallható az FM 97.4 MHz frekvencián (még mindig csak

rádió), amit én szerkesztek adásba. Az indulási nehézségekről már beszámoltam itt, lapunk hasábjain. Most a jelen állással kapcsolatban mondanék el néhány dolgot.

„No, ezt jól kibuliztad!”- mondták önkéntes társaim, amikor megtudták, hogy szülőfalumban, Taliándörögdön lesz a **régiós munkatársak országos találkozója** (június 2.). Ha máshol lett volna, nem biztos, hogy elmegyek, de ezt nem hagyhattam ki! Szülőfalum plébánosa (meg még öt községé!), Illés Sándor atya hosszú évek óta szolgálja/pásztorolja földijeimet. Ő a veszprémi régiós csapat munkatársa a Dörögdre költözött - és lelkes lokálpatriótává nemesült Szőke András színész-filmrendezővel együtt. Az ő meghívásukra jött létre ez a találkozó, éppen szülőfalumban.

Bár a kitűzött cél a munkatársak közösségének építése volt, számomra ez inkább a visszaemlékezés, a megrendülés napja lett. A helytörténeti múzeummá átalakult plébánián meg hatódva szemléltem a régi fényképeket, ahol gyerekkorom rég elköltözött tanúival találkozhattam, meg a sok tárgyi emlékekkel, akik/amik ismerősként idézték fel boldog gyermekkoromat. (Akkor még állandó papunk volt: Dörnyei József atyánál sokat jártam akkortájt azon a plébánián. Az ő és barátja, Surányi Béla „kereten kívüli” piarista szerzetes biztatására kerültem a Piarista Gimnáziumba...)

Az aznapi záró szentmisében Illés Sándor atya szavai megerősítettek (bizonyára a mintegy 40 önkéntest is a különböző régiókból): **„Kiválasztottak, meghívottak vagyunk. Küldetésünk van! A helyünkön vagyunk. Korunk betegségére, a magányra a mi gyógyszerünk a szolgálat. Az Úr általunk szólítja meg az embereket, így részhardozói vagyunk a megváltás művének. Megpróbálunk belesimulni az üzenetbe, szeplőtelen szívvel akarjuk szolgálni a Szeplőtelenül Fogantatott Mária művét. Életünk a válasz a meghívásra.”** Csak eper a tejszínhab tetején, hogy a Mária Rádió elnöke Szabó Tamás a földim: a szomszéd községben, Halimbán született...

Az esztergomi régió

A decemberi kezdés után nagyon hamar rám dőlt a régiós rádió. A kinevezett koordinátor alkalmatlannak bizonyult, a ferencesek – bár stúdiót is telepítettek náluk – el sem indultak, így magamra vettem a régiós rádió ügyét. Kerestem a kapcsolatokat, embereket, hogy működni tudjunk. Hál’Istennek, találtam is néhányat! Leginkább a plébániánk környékéről: Patakiné Aranka, Vaskóné Margó, Molnár András, Nyitrainé Marika, Ormádné Angi, Miskolcziné Mariann, Meszes Zsófia és a szombati szentmisék közvetítésében tehermentesítő Roczó Edgár és Szabó Bálint. Ezen túl három „forrásom” van: Dr. Osvai László főorvos úr műsorai, Várady Eszter igazgatónő által felajánlott és átadott könyvtári beszélgetés-sorozat és Széher Mihály szervezésében a közéleti riportok. Tehát ismeretségi köröm „hozza” a riportereket és alanyaikat. Köszönet minden közreműködőnek! Persze, ennél jóval több embert „megkérnyéztem”, ígéretek is kaptam, - de ebből egyelőre kevés műsor született...

Önállóság –felelősség

Hosszú évek óta tevékenykedem (nyüzsgök, garázdálkodom - kinek hogy tetszik) az Úr szőlőskertjében. Óriási önállóságot élvezek, mármint senki sem szól bele – érdemben – a különböző fórumokon hogyan is nyilvánulok meg. Ez nagy megtiszteltetés és bizalom irányomban, részemről meg hatalmas felelősség! Az Élő Sziget tartalmát sosem kifogásolta sem Michels Antal atya (az ő idejében indult az újságunk), sem László atya. Vendégeink köszöntését is rám bizza László atya. Imaóráim 2004 óta „cenzúrázatlanul” mennek – 2010 óta a Mária Rádióban is. 2017 december óta szerkesztem az esztergomi régiós adás **napi műsorát**. Visszajelzést, kritikát csak az ismeretségi körömből kapok.

Hát megköszönöm a bizalmat, igyekszem élni, és nem visszaélni vele! (Szent Pál a Galatáknak írt az „Isten gyermekeinek a szabadságáról”...)

Az **önkéntesség** szép dolog! Amíg az ember hasznosnak érezheti magát, addig érdemes fölkelni! Az emberek az értékes, értelmes feladatra kaphatók, „befoghatók”. Az elmúlt hónapokban több felületes ismeretségből komoly munkakapcsolat, talán mondhatom mélyülő barátság lett azzal a néhány emberrel, akik megéreztek ennek a szolgáltatásnak az önmagunkra is visszaható, felemelő hatását. Szeretettel ajánlom, próbálják ki magukat, kedves Testvérek, ebben az evangelizáló „szerepben”, keressenek engem, vagy munkatársaimat, hogy segíthessünk az elindulásban! Többen többre megyünk! És még egy: ez a lehetőség nemcsak a mi plébániánké! Az esztergomi régióban van még néhány keresztény közösség. Az ajtónk meg nyitva...

Kapcsolatok – rejtett értékek

A régiós rádiózás célja, hogy térségünk életéről beszámoljon. Mivel a Mária Rádió műsorát igyekszünk gazdagítani, természetesen, hogy a keresztény és az általános emberi értékek mentén működünk. Nálunk a jó hír, az valóban jó hír, olyan kevésbé közismert emberek, események, tevékenységek kerülnek elő, amire érdemes odafigyelni. Nem biztos, hogy szenzáció - mai mércével, de esetleg követhető/követendő példa egy-egy bemutatott személy, tevékenység, szolgálat. És az együttműködésünk a megszólítottakkal minket, önkénteseket is gazdagít. Sok emberrel kerülünk közelebbi kapcsolatba, megismerésük, bemutatásuk – és a riportokra való felkészülés: tanulás, élmény. A megszólalók meg hálásak, örülnek, hogy általunk elmondhatják, amit fontosnak gondolnak, tanúságot tehetnek.

Nyitrai László

„Jézus egyszer csak megszólít minket: Jöjj, kövess engem. Máskor meg azt mondja: Ma a te házában kell megszállnom. Minden hívás személyes találkozással, személyes megszólítással kezdődik. Aztán Jézus összeismertet minket olyan emberekkel, akiket szintén meghívott. Teljesen különbözőek vagyunk, egyetlen közös vonásunk, hogy Jézus hívott minket. Így születik a közösség.”

(Jean Vanier)

Anyakönyvi adatok

Elhunytak:

Szegedi Béláné Molnár Rozália	74 éves
Visi Jánosné Molnár Jolán	88 éves
Ambrus Imre	80 éves
Huszár Zoltán	68 éves
Stróbl Istvánné Antalóczy Katalin	62 éves
id. Szabó Lászlóné Kaprinay Katalin	87 éves

Röviden...

- A Bíboros Atya jóváhagyta a felterjesztett új képviselő-testület névsorát, és ki is nevezte őket a következő 5 évre. A fogadalomtételre templomunk búcsúi szentmiséjén kerül sor: július 26-án 18 órakor. Hívjuk és várjuk híveinket erre a szentmisére, ahol a nagyszülőket is köszöntjük!

- Jó ütemben halad a templom külső felújítása, bízunk benne, hogy még az idén – a kitézőt határidőben el is készül. A templomkert és a tágabb terének a megújítására a város készít terveket, ezt még egyeztetnünk kell!

- „Szerkesztőségünk” is nyári szabadságra megy, augusztusban nem jelenik meg az újságunk. Legközelebb szeptemberben jelentkezünk.

Minden Olvasónknak felüldülést, kikapcsolódást, jó pihenést, szép és tartalmas nyarat kívánunk!

Hirdetések, programjaink

Július:

Július és augusztus hónapban a 11-es mise elmarad

22. vasárnap autó- és járműmegáldás a 9 órai szentmise után
26. csütörtök SZENT JOAKIM ÉS SZENT ANNA, a Boldogságos Szűz Mária szülei 18 órakor búcsúi szentmise és az új képviselőtestület beiktatása

Augusztus:

14. kedd 18 órakor imaóra
15. szerda SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (Nagyboldogasszony ünnepe) 18 órakor ünnepi mise – parancsolt ünnep
20. hétfő SZENT ISTVÁN KIRÁLY, Magyarország fővédőszentje ünnepe 18 órakor mise és kenyérszentelés
25. szombat szentségimádási nap, szentségimádás 10-12 és 15-18 óráig, 18 órakor mise az egyházközségért

Szeptember:

02. Vasárnap 11 órakor Szent Anna könnyei mise
04. Kedd SZENT ROZÁLIA SZŰZ, 17 órakor búcsúi mise a Rozália-kápolnában
09. Vasárnap 7 órakor szentmise + Fery Antal atyáért 11 órakor Betegek miséje
11. Kedd 19 órakor Képviselőtestületi ülés
18. Kedd 18 órakor Imaóra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Szentmihályi Szabó Péter: Köszönöm

Köszönöm, Uram, ezt a halk zenét, az éjszakai friss levegőt, a csendet, köszönöm, bárhogy is – az életemet. Tanú lehettem a végtelen egyetlen röpke pillanatában: kipillantottam a gyorsvonalat ablakain. Köszönöm, hogy éltem. A füveket, madarakat, a folyókat, tengereket, testvér-embereket és testvér-könyveket, a templomokat és menedékhelyeket. Köszönöm a Helyet és az Időt. Köszönöm, hogy engedtéül vétkezni ellened, próbaidőre bocsátottál, s látod, a nevedben énekelek. Köszönöm, bárhogy is – az életemet. Köszönöm anyámat, apámat, feleségemet, gyermekeimet, barátaimat, ellenségeimet, köszönöm, hogy most is Veled lehetek. Látod, Neked énekelek. Köszönöm, bárhogy is – az életemet.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
 Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi elnök
 Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
 Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
 Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
 E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
 A sokszorosításban segített: Németh Tünde
 A kiadást támogatta: Meszes B. Jánosné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2018. augusztus-szeptember

XI/8-9. szám

A nyári szünidő, a szabadság ideje a testi-lelki feltöltődés ideje. Személyre és körülményeinkre szabottan ezt meg is tettük. Ki zárandokolt, ki lelki programon vett részt, táborozott, kirándult, - valahogy kiszakadt a hétköznapiakból.

Felpörgetett – mesterségesen túlhajszolt korunkban erre egyre nagyobb szüksége van mindenkinek.

Természetesen a „hétköznapi élet” sem áll meg, bőven volt esemény plébániánk háza táján.

Kinek ügy – kinek ügy, mozgalmas nyarunk volt...

A papi szegénység

Minden papnak évente lelkigyakorlatra kell mennie. Ezt az egyház jog írja elő. Mindennek célja, hogy a pap lelkiileg tudjon töltekezni, hiszen csak akkor tud adni, ha ő maga is kap. Én ennek a „kötelességnek” minden esztendőben örömmel teszek eleget. Rendszerint a „Krisztus Ügye” Közösség által szervezett lelkigyakorlaton veszek részt, ami az idén Bregenz-ben volt. A fenti cím az utolsó előadás címét viselte, melyben a papság és a szegénység kérdését próbáltuk meg elmélyíteni magunkban. Ezt szeretném most megosztani mindenkivel.

Az előadás egy kérdéssel kezdődött: Mi értelme van a papok szegénységének? A válasz nagyon egyszerű: papként Jézus „életét” folytatjuk. Ez a mi identitásunk és életünk értelme (PD 18). A papság ugyanis nem egy foglalkozás, hanem hivatás, sőt Jézus új szeretetparancsának a megvalósítása.

A házasság szentségének a kiszolgáltatásakor a pap négy kérdést tesz föl a jegyespárnak a szabad elhatározással, a feltétel nélküli hűséggel, a gyermekvállalással és a gyermekneveléssel kapcsolatban. Ebből a négyből kettőt a papszenteléskor is feltesz a püspök. Az engedelmség ugyanis nem más, mint a szabad elhatározás, a tisztaság pedig nem más, mint a feltétel nélküli hűség Istenhez.

Azonban érdekes módon a szerzetesekkel ellentétben a papoknak nem kell fogadni szegénységet. Miért? Azért, mert a pap teljes szabadságát odaajándékozza az Istennek, mintegy „kiszáll ebből a világból”, nem irányítja őt a világ.

A pap szegénysége 3 „szinten” létezik:

1. Emberek szegénysége:

Mezítelenül jöttem erre a világra és úgy is térek vissza (v.ö. Jób 1,21). Ez pedig azt jelenti, hogy minden ember meghal, és ezzel el is fog veszíteni minden értéket ebből a világból. Ez alól senki nem bújhat ki.

2. Keresztények szegénysége:

Szent Pál azt mondja: „Ez a világ elmúlik” (1 Kor 7,31). Igaz, hogy nála ez eszkatológikus értelemben jelenik meg, de érthetjük erkölcsi értelemben is. Krisztus maga is szegény volt, és mindig a szegények pártjára állt. Éppen ezért a szegény ember mindig Jézus illatát hordja magán (Júlia Anya). A keresztény ember a jó dolgokat nélkülözi egy jobb érdekében.

3. Papok szegénysége:

Jézus az apostoloktól megkövetelte, hogy hagyják el mindenüket, és úgy kövessék őt. Arra is megtanította őket, hogy bízzanak az Atyaisten gondoskodó szeretetében: „Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma” (Mt 6,11). Ha valaki Jézus papja, akkor nem lehet gazdag. Elsősorban azért, mert a pap szegénysége prófétai jel.

Ugyanis az első ember, Ádám a dolgok szolgálatába állt, amikor nem engedelmeskedett az Isten parancsának, így az ember többé nem volt szabad, a dolgok fogva tartották őt. Jézus megváltása változtatta meg mindezt. Most már az ember lehet újra szabad, és ennek a szabadságnak a prófétai jele a pap. Persze nem könnyű a szegénységet megélni. Fontos az állandó aszkézis, az áldozat, a lemondás.

Ha szegényként éljük az életünket (akár papok, akár hívek), akkor azt azért kell tennünk, mert Jézus százannyit ígért már itt a földön, és az örök életet az Ő országában (v.ö. Mk 10,30). Érdemes ezen mindannyiunknak elgondolkoznia.

László atya

Búcsú és újjászületés!

A Magyar Értelmező Kéziszótárban a búcsú szónak több jelentését találtam: BÚCSÚ: elválás, búcsúzás. Elválunk a régi képviselőtestülettől, elköszönünk a 70. életévüket betöltő tagoktól, akik az új testületben már nem lesznek jelen, és üdvözöljük az újakat, akik a szentmisén teszik le fogadalmukat.

A búcsú jelenti bizonyos számú purgatóriumi büntetés elengedését is. Ez sem lett volna rossz, de nem ezért gyűltünk össze július 26-án, hanem a búcsú szó következő jelentésének megfelelni: Templom vagy egyházközsége védőszentjének emléknapja.

A mi védőszentünk Szent Anna, templomunk névadója - őt ünnepelni jöttünk össze. Teljesült Gyulai Oszkár atya vágya, aki szerint: a legszebb templom a tele templom. Sokan voltak együtt Szent Anna névnapján, akiről László atya prédikációjában megemlékezett. Keveset tudunk róla. Élete titok, rejtély. Nekünk elég annyi, ami a róla szóló énekekben áll: „**Szent Anna, Szent Anna, Krisztus Jézus Nagyanja, légy híveid oltalma.**” Elég, hogy megszülte nekünk Máriát, aki a mi oltalmazónk, s talán még látta az unokáját. Ezért a nagymamák, a nagyszülők védőszentjeként is tiszteljük.

A szentmisén bemutatkozott és esküt tett az új képviselőtestület, a plébános legfőbb segítőtje. Az eltelt öt évben a régiek nagyon sokat dolgoztak, elősegítették az egyházközség folyamatos fejlődését, lelki megújulását. Az atya már most imádkozik mindazokért, akik a következő öt évre vállalták ezt a nemes és szép munkát, ami nehézségektől sem lesz mentes. Sik Sándor szavaival kívánom a testületnek, hogy előre nézzen, - mert áldott, aki előre néz -, és munkálkodjon plébániánk és hívei érdekében!

Nyitrai Laci köszöntötte az ünnepi misén a tíz éve templomunkban szolgáló plébánosunkat. Az Élő Sziget előző számában az atya megpróbálta összefoglalni az egy évtizedet, - hát nem volt kevés munka! A következő tíz évre is bőven akad tennivaló. Reméljük, hallhatjuk még az atya beszámolóját Vajda János verscímét kölcsönözve: Húsz év múlva (is).

Ha templomunk főoltárképére nézünk (Hess János Mihály alkotása: Szent Annát és Joachimot ábrázolja, amint Máriának a Szentírást tanítják), a nagymamák, a nagyszülők jutnak eszünkbe. Róluk emlékezett meg az új képviselőtestület legidősebb és legfiatalabb tagja, Nyitrai László és Meszes Zsófia.

Zsófia előadásában elhangzott egy csodálatos vers: Óbecsey István: Szeressétek az öregeket. Ennek utolsó versszakával figyelmeztetem a fiatalokat, hogy szívleljék meg e sorokat!

„Ha majd az örök szeretet
Elhívja őket közületek,
Ti foglaljátok el helyüket,
Mert ti lesztek majd öregek
S mindazt, mit nekik tettetek,
Azt adják nektek a gyerekek.
Ezért kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket.”

Az ünnepi szentmise agapéval zárult, ahol a templom előtt még sokáig beszélgettünk egymással.

„Zeng a harang hívó szóval”

A harang hívó szavára gyűltünk össze szeptember 4-én, Rozália napján a kedves kis kápolnában szentmisére. Tíz évvel ezelőtt, szinte napra pontosan újították fel. Nostalgiazzunk egy kicsit! Elevenítsük fel a tíz évvel ezelőtt történeteket!

A plébániánkhöz tartozó palermói Szent Rozáliáról elnevezett kápolna három esztergomi polgár összefogásából épült – derül ki Kövecses-Varga Etelka muzeológus tanulmányából. A török kor lezárásával, majd a Rákóczi-szabadságharc viszontagságai után fokozatosan megerősödött Magyarországon a katolikus hitélet. Ennek egyik megnyilvánulása volt a különböző célú kápolnák alapítása. Szent Rozália jellemzően „pestis-védőszent”, ezért feltételezhetjük, hogy a kápolna alapítása az 1730-as évek elején bekövetkezett pestisjárvánnyal volt kapcsolatos.

Szent Rozália szicíliai grófi család sarja volt, de a világtól elvonultan élt, imádkozással töltötte idejét. Az 1624. évi pestisjárvány idején egy barlangban találták meg a testét, s bevitték a városba, ahol a járvány azonnal megszűnt.

Az évek óta igen rossz állapotban lévő esztergomi kápolna felújításának a gondolata a Szent Anna Plébánia közösségének hívei és a hozzájuk csatlakozó Szent Rozália tisztelők összefogásának eredménye. Először csak kitisztították az épület közvetlen környezetét az évtizedes szeméttől, bozótól. Majd a szakipari és restaurálási munkákat magánszemélyek és kivitelezők maguk fizették, illetve végezték el szabadidejükben. Sokak áldozatos tevékenységének eredménye a megszépült kápolna, amit méltán nevezhetünk az „összefogás kápolnijának.”

A felújítást követő hálaadó szentmisét 2008. szeptember 3-án Pokriva László plébánosunk celebrálta. 2018. szeptemberében is ő prédikált, és reméljük, hogy a huszadik évfordulón, 2028-ban is majd őt hallgathatjuk. Az atya az idén arról beszélt, hogy Szent Rozália mekkora áldozatot hozott Istenért. Vajon mi képesek lennénk-e ilyenre? Nem valószínű, de tőlünk nem is vár ekkora áldozatot a Jóisten, viszont kisebb áldozatokat bőven tehetünk!

Az atya szeretné, ha a hívek többször látogathatnák a kápolnát, ezért keresi a módját a gyakoribb nyitva tartásnak. Legközelebb itt az októberi szüreti misén találkozunk, melyre a Szent Anna Plébánia szeretettel várja Esztergom híveit!

Recska Valéria

Lourdes-i zarándoklat

A Szent Anna Plébánia közössége Lourdes-ba zarándokolt a nyáron. A Mária Rádió régiós adásához Pazsiczky Mariann készített egy összeállítást, riportot. Ez elé írtam egy felvezetést, abból idézek:

... Az előzményekről említést tesz ugyan Mariann, de fontosnak tartok néhány dolgot kiemelni ezen zarándoklat létrejöttéről. Mint elhangzik, az alapötletet Dr. Kovács Zoltán atya Senior imaklubunkban tett látogatása, előadása adta. Máriáról hallottunk tőle tanítást.

Mariann megkeresett ötletével, hogy imaklubunk elzárándokolhatna Lourdes-ba. Ismerve kis csapatunk személyi körülményeit, nem tartottam reálisnak, hogy seniorjaink többsége ezt vállalná. Viszont javasoltam, hogy plébániai szinten biztosan összejönne. Bízottam Mariann, hogy ugorjon neki, szervezze meg – nos így is történt.

Miért is mondom mindezt el? Mert meggyőződésem, tapasztalatom, hogy egy-egy ügy akkor fog menni, ha van aki felvállalja, csinálja, végigcsinálja. Vállalva az esetleges meg nem értést, fanyalgást, rosszindulatú hozzáállást is – a szervezés és lebonyolítás sokrétű feladatai mellett. Mariann a jó célt látva mindez felvállalta, és a szervezés oroszlánrészét magára véve szép élménnyel gazdagított egy busznyi embert.

A beszámolóban elhangzó tanúságtételek hazafelé a buszon készültek, így technikailag nem tökéletesek, de Mariann ezen hangfelvételei igazolják az elhangzottakat.

A zarándoklattal kapcsolatban is, és hogy mindennek a hallgatóink is részesei lehetnek Adyval egyetértve köszönöm meg én is Mariann szolgálatát:

„...Csak akkor születtek nagy dolgok, /Ha bátrak voltak, akik mertek...”

A teljes riport meghallgatható az esztergomi régiós archívumban. Mariann beszámolója pedig az alábbiakban olvasható: (Ny.L.)

Lourdes

Szeretnék sokat és szépet írni, mindarról, ami velem és zarándoktársaimmal történt 2018. július 30-a és augusztus 4-e között. Tudom, hogy többen álmaink útját követtük. Ahogy Coelho írja: „Tárd ki a szíved, és hallgasd meg mit sűg. Kövesd az álmaidat.”

Februárban a Senior imaklubban Kovács Zoltán atya Szűz Máriáról tartott előadást, mely a Mária jelenésekről is szólt. Akkor fogalmazódott meg bennem, hogy de jó lenne Lourdes-ba zarándokolni! Pokriva László plébánosunk elvállalta a lelki vezetést, meghirdette a zarándokutatót, amelyet a Via Sacra utazási iroda segítségével kívántunk megtenni. Az esztergomi önkormányzathoz pályázatot nyújtott be, ahonnan anyagi támogatást kaptunk. Létszámunk hamar betelt.

Indulásunk napján, július 30-án hajnali 3 óra 15 perckor a Kerektemplomban plébánosunk és Radnics Zoltán atya szentmisével indította zarándoklatunkat. Az első nap több mint ezer km-e után egy kedves olasz város Acqui Terme fogadott elegáns, kényelmes hotellel, no és az elmaradhatatlan paradicsomos tésztával. Másnap korai indulásunk után Avignonban a Dómban mutattak be szentmisét lelki vezetőink. Avignont a pápák városának is szokás nevezni, világörökségi helyszín. A tér, ahol a pápai palota is elhelyezkedik, lenyűgöző. Lourdes felé közeledve egyre nehezebb volt az ülés a buszon, jól esett, amikor végre kiszállhatunk a kötelező pihenőknél. Mivel is töltöttük az időnket? Zarándokfüzetünkben imádkoztunk, énekeltünk, rózsafüzért mondtunk. Budai András utazásszervező Szent Bernadett életéről szóló DVD-vel, Vatikánról, Ferenc pápáról szóló filmekkel lepett meg bennünket.

Második nap késő este érkezünk meg Lourdes-i szálláshelyünkre. A látványos, bőséges, finom vacsora után azzal a tudattal feküdtünk le, hogy másnap, kora reggel a Jelenések barlangjában lesz a misénk, amelyet az otthoniak élőben tudnak követni. Derengő reggeli fényekben bontakozott ki a bazilikák terén lévő templomok sziluettje. Meghatódva, megrendülve foglaltuk el helyeinket a barlang előtt. Csak Bernadett, Szűz Mária és mi, meg a felzengő harangok, ébredező madarak. Tudtuk, éreztük, hogy az otthoniak is velünk vannak. Plébánosunk Szent Lukács evangéliumából Máriának Erzsébetnél tett látogatását olvasta fel. Erzsébet köszöntő szavai után különös értelmet nyertek Mária gondolatai a Jelenések Barlangja előtt.

Az evangéliumot követő prédikációról csak annyi írunk, hogy akik itthon követték a szentmisét, többen is megköszönték plébánosunknak azt a lelki ajándékot, amelyet tőle ekkor kaptak. Az egyetemes könyörgéseket zárandoktársaink olvasták fel. Kiemelnék néhány gondolatot:

„A Szeplőtelenül fogantatott Szűzanya bűnbánatra és a bűnösökért való imádságra intette Szent Bernadettet, s rajta keresztül mindnyájunkat. Mint engedelmes gyermekek, forduljunk most közös imával mennyei Atyánkhoz:

1. *Hallgasd meg mindazok könyörgését, akik testi-lelki gondjaikban a Betegek Gyógyítójának és a Szomorúak Vigasztalójának közbenjárásában bizakodnak!*
2. *Teljesítsd azok kéréseit is, akik csak lélekben tudnak ide elzarándokolni, hogy ők is megtapasztalják a Lourdes-i Szűz Mária hathatós anyai pártfogását!*

Urunk és Istenünk, tisztelettel ünnepeljük a Lourdes-i Boldogságos Szűz Mária emlékeztétét. Közbenjárására fogadd el engesztelő cselekedeteinket, és hallgasd meg imádságainkat, amelyekkel magunk és embertestvéreink számára a test és a lélek gyógyulásáért könyörgünk hozzád. Krisztus, a mi Urunk által.”

A szentmise után lehetőségünk volt a barlangban körbemenni, így egészen közelről láthattuk a Bernadett által fakasztott forrás most is bugyogó vizét. Meghatottsággal érintettük meg a nedves falat. Társaságunkat ezután a csend ölelte át. Elgondolkodtam azon, hogy 160 éve 18 alkalommal találkozhatott Szűzanyánkkal Bernadett. Rövid sétával érkeztünk az Örök Imádság-kápolnához ahol letettük koszorúnkat Maria de Faykod alkotása mellé, tisztelegve a magyar származású szobrász előtt.

Közös reggelink után együtt indultunk a kegyhely felfedezésére. A Szeplőtelen Fogantatás Bazilika, a Kripta, a Rózsafüzér Bazilika, X. Pius Bazilika mind-mind más-más élménnyel ajándékozott meg. Volt, amelyik a monumentalitásával, a másik a benne őrzött ereklyékkel, vagy az emberi munka szépségét hirdető, aprólékos mozaikképekkel ejtett ámulatba. A bolyi malomban már úgy érezhettük, Bernadett nyomaiban járhatunk. 1844. január 7-én itt született Bernadett. Majd az elszegényedett család egy börtönből kialakított kicsi szobácskáját, ez után pedig a család későbbi lakóhelyét jelentő malmot tekintettük meg.

Este 8 óra után gyertyáinkkal, a nemzeti színű zászlónk alatt, elindultunk a körmenet gyülekező helyére. Várakozásunk alatt több nyelven, együtt imádkoztuk a rózsafüzért. Amikor Veronika nővér kedves hangján, a téren megszólalt az ima magyarul, csak meghatódott, komoly arcú zárandoktársaim tekintetét láttam. Nehéz erről könnyek nélkül írnom. Majd elindult a körmenet, a Lourdes-i Áve Mariát énekelve. A magyar zászlót Kinga nővér vitte, mi pedig egész szívünkkel, lelkünkkel, akkor és ott, minden magyart átölelve kértük Szűz Mária segítségét. Egy idő után fiatal, hátizsákos fiú, meglátva a magyar zászlót, közénk jött és kérte, hogy velünk együtt jöhessen a körmenetre, mert ő is magyar.

Másnap a Szent Gábor kápolnában volt a szentmisénk. Ezt követve elkezdtek a Keresztút bejárását, Belon Gellért imájával, közös énekléssel. Zárandokkeresztünk a szentélyek felé magasodó, monumentális keresztúton, a kedves, törekeny Klára zárandoktársunk vitte. A X. állomást a magyar állam ajándékozta Lourdes-nak. Mi egy koszorúval emlékeztünk meg arról az 1912-es eseményről. Több zárandoktársunk tanúságtételéből kiderült, hogy milyen nagy hatással volt ránk ez a közösen megélt keresztúti ájtatosság. Küzdöttünk a meleggel, a fáradtságunkkal, többen a korunkkal is.

Délután a többség megtapasztalta a merítkezés nyújtotta csodás érzéseket. Én, pár barátommal megtekintettem a Szent

Bernadett templomot és a Betegek Keresztútját, amelyet a magyar származású Maria de Faykod készített fehér carrarai márványból. A forrás vizét palackokba töltöttük, hogy az itthoniakat is megajándékozhatjuk. Egyéni imával köszöntünk el Szent Bernadett-től és Szűz Máriától.

Az utolsó nap, kora reggel, Lourdes-i szállásunkon volt a szentmise, majd hazafelé indultunk. Napunk végén újra a kedves olasz szállodában aludtunk, majd a kora reggeli mise után folytattunk utunkat. Trojánében, Szlovéniában egy fánkra megálltunk, mint ahogy ezt Lourdes felé is megtettük.

Magyarországhoz közeledve utazásszervezőnk, Budai András a zárandokutunkról tett fel egy-két kérdést. Nem volt kötelező a válasz. Megható vallomások után nekem ez jutott az eszembe: „Nagy dolgokat művelt velem a Hatalmas, szentséges az ő neve!” Az utazási irodától kapott zárandokútlevele felkerült Lourdes neve. Bízom abban, hogy közös zárandoklakunknak folytatása lesz.

„Sötét lennék, ha nem ragyognál nékem”

A nyári szünetutáni első Senior imaklubos összejövetelünk a házasságról, annak megőrzéséről szólt. Imafüzetünk-ből közösen imádkoztuk az „Édesanya imája Szent Mónikához”-t és a Családapa imáját, majd Laci gitárkíséretével az Áldalak Jó Uramat énekeltük együtt.

Nyitrai László bevezető és egyben gondolatébresztő előadásából kiemelendő, hogy mi is a házasság. Egy férfi és egy nő életre szóló szövetsége, a normális emberi élet kialakításához erőter, s mindez Isten nélkül nem megy. Az idej esztendő a Mária Rádió kiemelt műsoridővel a családokra szánja. Állami vezetőink is 2018-at a családok évének hirdették meg. Az előadó emlékeztetett bennünket arra, hogy az általa szerkesztett januári imaóra középpontjában is a család állt.

A legfontosabb gondolatok szerintem a következők voltak: a holtig tartó párkapcsolat nem késztermék, nem is ajándékcsomag, hanem naponta tenni kell érte, és nem is keveset. A lila ködös szerelemből, viharos, nehézségekkel terhelt időszakokon át vezet az út az igazi mély szeretetig. Fontos magamat és páromat a lehető legjobban megismerni. Tudatosság, akarat, elhatározás, egymásra hangolódás, folyamatos kommunikáció, mindehhez Isten segítsége is szükséges.

Laci több versből idézett, vagy teljesen felolvasta: Aranyosi Ervin: Ne akard érteni, Szabédi László: Álmoddal mértél, Várnai Zseni: Megyek feléd. Az Aranyositol olvasott sorok a férfi-nő örök „megnemértéséről” szólt. A költő szerint a nő „Sokszor más, amit mond, más az, amit gondol” de „Szeresd hát a nődet, s legyél büszke arra, hogy téged választott, s szerelmed akarja” Az „Álmoddal mértél” című költemény arra biztat, hogy „fogadj mindenestül egészen el”, „Ne mérj az álmaidhoz”. „Megmáshíthatatlan múltamon / örködjék hallgatás és bűnbocsánat.” A címben idézett Várnai Zseni sor a „Meyek feléd”-ből van. Szépséges sorai arról a csodáról szólnak, amely két szerelmes ember között működik: „holdad vagyok, mely vonzásod körében / járja végtelen útjait.”

Imaklubunk tagjai a felvezető után saját élményeiket osztották meg velünk. Mitől is működik több tíz éven át is köztük a szeretet? Majd közös éneklésünk után egy kis agapéval fejeztük be esténket.

Pazsiczyk Mariann

Lelkigyakorlat a Manrézában

Dobogóköt nem kell bemutatni az esztergomiaknak – és talán szintén sokan ismerik ezen a gyönyörű helyen a jezsuiták vezette lelkigyakorlatos házat, a Manrézát is. Amióta már elég nagyok a gyerekeim ahhoz, hogy visszatérhettem ifjúkorom

szokásához, az évenkénti hosszabb lelkigyakorlathoz, leginkább ide megyek: így egész évben, ha felnézek a hegyre, fellelevenedhet bennem az a pár feledhetetlen nap, ami egész évre lelki útravalóul tud szolgálni a számomra.

Idén egy tíz napos, egyénileg vezetett lelkigyakorlaton vettem rész sokadmagammal: a napi szentmiséken szépen megtöltöttük a Manréza kápolnáját. Voltak köztünk szerzetesek, papok és papnövendékek, de a többséget olyan elkötelezett világi hívők képezték, akik szerettek volna megerősödni istenkapcsolatukban, erőt meríteni a hétköznapi harcokhoz vagy éppen egyszerűen csak kiszakadva a mindennapok forgatagából kettésben lenni az Úrral. A csend, a többi lelkigyakorlatozó támogató jelenléte, a békés természet karnyújtásnyi közelsége és a minden napunkat lezáró egy órás szentségimádás mind-mind segítségünkre volt abban, hogy ezt a pár napot kizárólag Istenre és a vele való kapcsolatunkra tudjuk koncentrálni.

Mindenki naponta találkozott a kísérőjével (akik szerzetespapok, szerzetesnővérek és világi lelkivezetők voltak), akivel megbeszélhette a napi elmélkedések anyagát illetve az elmélkedések tapasztalatait, nehézségeit és örömeit. Számomra az egyik legnagyobb ajándék idén a lelki kísérőm személye volt: a Nyolc Boldogság Közösség egyik tagja, aki olyan mély odafigyeléssel kísért, hogy a vele töltött napi egy-egy órában igazán megtapasztalhattam azt a szerető figyelmet, ahogy Isten felénk fordul. Az elmélkedések során az apostolokkal együtt végigkísértem Jézus Krisztus földi útját, és végül ott álltam velük Jézus mennybemenetelekor, hallgatva a nekem is szóló parancsot és biztatást: „Tegyétek tanítványommá mind a népeket... és én veletek vagyok mindennap, a világ végezetéig!”

Aki ismeri a Manrézát, annak nem kell magyarázni, miért érdemes egy pár napot eltölteni ott – aki pedig még nem, csak ajánlani tudom, próbálja meg, nem fog csalódnai!

Farkas Edit

Zarándokvonat a Béke Királynőjéhez

Budapesten a Keleti pályaudvarról az esti órákban indult a közel 700 fős zarándokvonat Bosznia-Hercegovinába, Medjugorjebe. A település Mostartól 26 km-re, a keresztény és az iszlám kultúra találkozási vonalán található. Megragadóan szép, hegyes, köves, homokos vidék.

Több lelki vezetővel utaztunk, köztük Michels Antal és Kemenes Gábor atyákkal. A vonatban a Kárpát-medence különböző részeiből érkezett csoportokkal együtt imádkoztunk, énekeltünk, előadásokat hallgattunk. Szentgyónásra, lelki beszélgetésre is volt lehetőség. Meg kell említenem, hogy a vonaton egy székely család 6-7 éves gyermekei is részt vettek a rózsafüzér imádkozásában, ami mindannyiunk szívét megérintette, mert olyan hévvel és odaadással imádkoztak, hogy öröm volt hallgatni. Késő délután Dr. Székely János püspök atya meglepetés misét tartott az atyákkal a vonatban, mert sajnos az utazásunk olyan hosszúra nyúlt, hogy a közel 21-22 órás út kissé elcsigázottá tett bennünket. A békéről, szeretetről, elfogadásról prédikált - mindnyájunk örömére.

Medjugorjében 1981. 06. 24-től jelenik meg a Szűzanya. A jelenések azóta is folytatódnak, noha a látások közben felnőttek, de tanúságtételeik időközben a várost ismert zarándokhellyé tették. Az üzenetekben a Szűzanya a békére, imára, kiengesztelődésre, bójtre buzdít. A jelenések az isteni kegyelem kiáradásának jelei: tanítások, figyelmeztetések az egész emberiség számára. Néhány üzenet: „Ima nélkül nincs béke... az imában jön el hozzátok a legnagyobb öröm, és a kiút minden kilátástalan helyzetből...”

Csoportunk fele a Krizevac-ra, a Nagy Kereszt hegyére zarándokolt. A hegy sziklából, kövekből áll, nem is akármilyenekből! Az út a hegy tetejéig ilyen, nem könnyű terep!

Turistabot, túracipő szükségeltetik hozzá! Antal atya a keresztutat végig vezette imádkozva, Pálmai Árpád karnagy úr gyönyörűen énekelte a stációkhoz fűződő énekeket. Voltak olyan fiatalok, akik mezítláb tették meg ezt a nehéz utat. Másnap elindultunk a Jelenések hegyére, ahol megjelent Szűz Mária a 6 gyermeknek. Ez kicsit alacsonyabb, mint a Krizevac, valamivel könnyebb terep. A tetején a medjugorjei Mária szobor látható.

Reggelente az atyák magyar nyelvű, gyönyörű miséket celebráltak, délután a templom előtti hatalmas téren volt lehetőség bosnyák nyelven misét hallgatni, rózsafüzért imádkozni, szentségimádáson részt venni, amit rádió hallgathattunk magyarul is. Megnéztük a Cenacolo közösséget, ahol szenvedélybeteg fiatalok élnek, dolgoznak. Egy magyar fiatalember, aki 4 éve tagja a csoportnak, tanulságos beszédet tartott számunkra.

Medjugorje plébánosa már járt Esztergomban, az ő előadását hallgathattuk, ami egy csoda volt. Mostarba 11 autóbuszszal utaztunk, egy ünnepségen vettünk részt, majd megnéztük a várost, az újjá épített „Öreg hidat”, melyet 2004-ben adtak át. A Neretva folyó két partját köti össze, gyönyörű a látvány, és a városokat.

Köszönet a zarándokvonat szervezőinek, köztük a szentgyörgymezői Bádi Magdikának, akik a 700 embert flottul koordinálták, szállással, tájékoztatással látták el - mindnyájunk meglepedésére.

Vodicska Ferencné

A Ferences Világi Rend káptalanja

„Szent Ferentől indítva és vele együtt az Egyház újjáépítésére kaptak meghívást... (Reg. 6.2)” mottóval került sor arra a nagyszabású országos ünnepség-sorozatra, melynek július 19-21. között az esztergomi ferences rendház volt a helyszíne. Itt tartotta a Ferences Világi Rend (FVR) a káptalanját abból az alkalomból, hogy 1978-ban, éppen negyven évvel ezelőtt hagyta jóvá VI. Pál pápa a közösség megújított reguláját.

A csütörtökön két óraker kezdődő, nagyon jól előkészített rendezvényt a FVR országos minisztere nyitotta meg, majd az országos gazdasági felelős beszámolója és egyéb beszámolók, hozzászólások, kérdések következtek.

Az esti szentmisét Papp Tihamér atya, országos asszisztensünk tartotta, majd szentségimádáson vettünk részt. Az esti/reggeli dicséretet, a zsolozsmát a gimnázium tornatermében tartottuk. Nagyon megható volt, ahogy a közel 180 ember az atyákkal együtt két csoportban, egymásnak felelgetve imádkozott. Az embert eltöltötte a bizalom, az öröm látva ennek a nagy családnak az összetartozását.

A pénteki szentmisét a kárpátaljai püspök, Majnek Antal atya mondta. A nap folyamán érdekes és értékes előadásokat hallottunk. A püspök atya „Assisi Szent Ferenc: Az én könyvem a keresztre feszített Jézus” címmel osztotta meg velünk gondolatait, szövegeit Zatykó László atya és Prokopp Mária is. A professzorasszony „Az Odafejt valókat keressétek” című előadása után bemutatta még a templomot és a rendházat is.

A kötetlen beszélgetések, ismerkedések sok kedves találkozást, élményt jelentettek régi ismerősökkel és újakkal. Bemutakoztak a határon túli régiók is: a felvidékiek, a délvidékiek, a kárpátaljaiak.

Megható, hogy például kelet-erdélyi társaink hatalmas távolságokat tesznek meg, sokszor órákat utaznak, míg eljutnak kis közösségeikbe. Amerikából is érkezett vendég, egy ottani 10 fős közösség minisztere, egy 4 gyerekes anyuka.

Az együtt töltött idő, a sok szép gondolat, a kedves találkozások után nehéz volt a búcsúzkodás.

Az esztergomi Ferences Világi Rendet nagy megtiszteltetés érte ezen az ünnepen: miniszterünk, Czírok Ferencné

Mártika megkapta a „Krisztus irgalmas szeretetért” kitüntetést, aminek szívből örülünk. *(Szeretettel gratulálunk! Szerk.)*
Ambrus Antalné titkár

Képviselőtestületünk alakuló ülése

Templomunk búcsúja alkalmával fogadalmat tett az új képviselőtestület, mely alakuló ülését szeptember 11-én tartotta. A testület alakításáról és működéséről egy 2016-ban megújított egyházmegyei szabályzat rendelkezik. Ennek teljes szövege az interneten megtalálható, az ülésen László atya néhány fontosabb dolgot ki is emelt belőle, pl. az eddigi világi elnököt alelnököknek nevezik, 2 helyett 4 munkacsoportba szervezve segítik a tagok a plébános szolgálatát az egyházközség működésének és fejlődésének érdekében. A munkacsoportok beosztását valamint a jegyző, a templomatyá és a plébániagondnok személyét László atya javaslatára elfogadtuk, az alelnököt pedig titkos szavazással megválasztotta a testület az alábbiak szerint:

Képviselőtestületünk felállása:

<i>elnök:</i>	Pokriva László plébános
<i>alelnök:</i>	Nyitrai László
<i>jegyző:</i>	Németh Tünde Márta
<i>templomatyá:</i>	Erős Norbert
<i>plébániagondnok:</i>	Gál Gyula

Munkacsoportjaink és tagjai:

<i>Evangelizációs:</i>	<i>Karitás:</i>
Meszes Zsófia	Erősné Csató Veronika
Nyitrai László	Kórodi M. Veronika
Nyitrai Lászlóné	Újpesti Gizella
<i>Liturgikus:</i>	<i>Gazdasági:</i>
Dobayné Salánki Eszter	Erős Norbert
Erdős Klára Katalin	Gál Gyula
Espasa Sancho Ramon	Németh Tünde Márta
Izing Mihály	Rác Lajos
Dr. Németh József	

Plébános atya tájékoztatott bennünket a templom felújításának állapotáról. Ahogy az állványzatot bontják, már látható, mit is végeztek a „függöny” mögött. A tervek szerint november elejére befejeződik a külső felújítás, de belül is felmerült egy mindenképpen megoldásra váró gond: a felső karzat fagerendázata tönkrement, elkorhadt. Ennek a felújítása a statikusok szakvéleményére alapozva sürgősen megoldandó feladat.

Amikor már látszik a befejezés biztos időpontja, hálaadó szentmisében szeretnénk Bíboros atyánk áldását kérni templomunkra, közösségünkre.

Ahogy az alakuló ülésen is tettem, ezúton is megköszönöm a Testvérek és László atya bizalmát, és ahogy a 2007-es alakuló ülésen mondtam, most is ugyanúgy a lelki építkezés segítségét tartom legfontosabb feladatommá.

Ez természetesen nem egyszemélyes vállalkozás! Az évek során sok embert sikerült „becserkészni”, akik egy-egy dolgoiban szívesen segítettek.

Megköszönöm mindenkinek az elmúlt 10 évben nyújtott támogatást, bátorítást, kritikát is! Ezt kérem a következő évekre is, és azt, hogy mindenki találja meg a helyét kisebb-nagyobb közösségeinkben! Jézus személye az, aki összekapcsol, összehoz. Nélküle nem megy...

*Ó, milyen vak homályba futnak,
kik nélküled indulnak útnak...*

(Keresztury Dezső: Esti imádság)

**Haladjunk hát együtt Jézus útján,
segítsük az új testület munkáját - imáinkkal is!**

In memoriam Paskai László

Immár három esztendeje, hogy Paskai László bíboros atya befejezte földi pályafutását, szolgálatát. 2015. augusztus 17-én visszaadta lelkét a Teremtőnek. A Mária Rádió régiós műsorában egy emlékező összeállítást készítettem - szeretetünk és hálnak jelül. Városunkban szentmisével emlékeztünk rá - a Bazilikában és egyházközségünkben, a Kerektemplomban is. A bazilika altemplomában Dr. Erdő Péter bíboros atya tartott requiemet 16-án. Homíliájából kiemelek néhány gondolatot.

„...Ma szétszórt, zajos világban élünk. Sokszor az alapvető emberi tapasztalatokra nem tudunk ráfigyelni. Nincs elég csönd, nincs elég érzékenység ahhoz, hogy észrevegyük ezeket. Pedig ősi emberi tapasztalatok. Az évente visszatérő ünnepnek is megvan a maga tapasztalata. Azonkívül, hogy a nap járásának ritmusát tartja az év, mintha az elhunytak a mi megemlékezésünkkel, a mi gondolatainkkal is törődne. Mintha ők is örülnének annak, amikor imádkozunk értük vagy emlékezünk rájuk...

...úgy tűnik, hogy az elhunytak valamiféleképpen kommunikálnak velünk, örülnek annak, ha gondolunk rájuk, örülnek annak, ha imádkozunk értük. Azt hiszem, ebbe a sorba illik bele az évfordulós gyászmisék megtartása is. Paskai bíboros atya egészen biztosan örül annak, hogy most imádkozunk érte, örül annak, hogy most emlékezünk rá...

...van is mit tanulunk tőle, van is miért emlékezünk rá. A mai evangéliumi részlet az Oltáriszentségről beszél. Paskai bíboros atya az Oltáriszentségnek különösen is nagy tisztelője volt. Utolsó éveiben - mindenki emlékszik, aki figyelte itt az ő esztergomi életét - följárt a bazilikába, a Szent István-kápolnába adórálni, imádkozni az Oltáriszentség előtt. Azt talán kevesebben tudják, hogy annak idején, tanár korában ő volt a Budapesti Központi Szeminárium egyik megbízott gyóntatója. Tehát aki akarta, választhatta, hogy hozzá megy gyónni. Én hozzá jártam egy időben, és mindig azt adta elégtételül, hogy egy néhány perces adorációt végezzek az Oltáriszentség előtt.

Először nem értettem, hogy miért ezt kéri. De később lassan kialakult bennem, hogy nem elég az Oltáriszentség elé oda-térdegni. Beszélgetni kell a köztünk lévő Krisztussal. Tehát igen is meg kell fogalmazni a magunk emberi, gyarló nyelvén a gondolatainkat, az örömeinket, a kérdéseinket hozzá. És akkor, talán egy eszünkbe jutó szentírás idézet formájában, talán egy eseményen keresztül, ami aznap történni fog velünk, de válaszolni fog. És ezek a válaszok megerősítenek minket, ezekből a válaszokból tudjuk, hogy hogyan kapcsoljuk be az életünket Isten akaratába. Tehát nagyon fontos volt megtanulnom tőle az adoráció szokását.

...hagyott még valamit Paskai bíboros úr az eucharisztikus tisztelettel kapcsolatban az egész egyházmegyére. Mikor átvettem tőle az egész egyházmegye vezetését, egy személyes beszélgetésben azt mondta, két kérése van, ha lehet ezt a kettőt folytassam: az egyik az elsőszebati rózsafüzér volt. Ez ősrégi dolog, engesztelő imádság, már Mindszenty bíboros úr elkezdte; az egyházmegye nevében imádkozunk a Szűzanyához nemzetünkért, az ifjúságért, a családokért. A másik az adoráció a kített Oltáriszentség előtt minden hónap első csütörtökén a papi és a szerzetesi hivatásokért.

Tehát ez volt számára a legfontosabb, amire gondja volt, hogy folytatása legyen, hogy ne fejeződjön be azzal, hogy ő leteszi a hivatalát. És azóta is igyekszünk ezt folytatni. Mert tudjuk azt, hogy az Oltáriszentség kívánja a papságot, hogy a papság szentsége és az Eucharisztia szorosan összetartozik, hogy élteti és újjászüli, erősíti az Egyházat. Az Eucharisztia az élet kenyere: olvastuk az evangéliumban, hogy aki eszi és issza az Úr testét és véré, annak örök élete van. Ezt az örök életet és örök boldogságot kérjük Paskai László bíboros atya számára is.”

(Forrás: Magyar Kurír)

Paskai bíboros atya nyugdíjba vonulása után is aktív szereplője volt városunk hitéletének, és a kulturális programoknak is gyakori vendége, díszvendége, előadója volt. A Szent Anna Plébánián is többször megfordult, szívesen jött közénk. Az évforduló kapcsán egyházközségünk is szentmisével emlékezett rá augusztus 17-én. A szentmise homíliájában László atya idézte fel emlékét: személyes emlékeit és a plébániánkkal kialakult kapcsolatát.

A homíliából kirajzolódott előttünk Paskai bíboros atya személyisége. A rádiós összeállításban felidéztem a saját vallo-mását, visszaemlékezését, amit a gyémántmiséjén, 2011 márciusában mondott az esztergomi bazilikában. Kritikus időben vette át a főpásztori szolgálatot, sok-sok nehézséggel találkozott, amit rendíthetetlen hite és az égiek generálta „véletlenek” segítettek megoldani.

Személyes emlékeimet, gondolataimat is megosztom a kedves olvasóinkkal.

Bár hivatali idején is találkoztam vele – többször is, pl. a Tanítóképző, majd a jogutód PPKE rendezvényein, közelebbi – személyes kapcsolatba csak a plébániánkon kerültem vele. Plébánosunk rendszeresen meghívta ünnepi alkalmainkra, búcsúnkra, vagy a szerzetesek világnapján, az ökumenikus imahét ránk eső alkalmával. Ilyenkor szerencsém volt a fehér asztal mellett is találkozni, beszélgetni vele. Őszinte érdeklődéssel, szeretettel beszélt mindenkivel, akik jelen voltunk egy-egy ilyen alkalommal. Mikor megemlítettem neki, hogy plébániánknak újságja is van, szívélyesen jelezte, hogy örül igyekezetünknek és szívesen olvasná is. Haláláig meg is kapott minden megjelenő számot, és ezt mindig köszönettel és elismeréssel jelezte találkozásunkkor. Az „Utaidat keresem...” c. könyvemet is érdeklődéssel fogadta, személyes levélben fejezte ki örömét plébániái „imaórák mozgalmunk” kapcsán.

Személye mély benyomást tett rám! Tisztelem, elismerem, nagyra becsülöm főpásztori szolgálatát, amit csak megerősít a személyes ismeretség. Köszönöm az Úrnak, hogy közelebbről is megismerhettem, mély embersége, barátsága, alázata példa számomra. **Égi születésnapján szeretettel gondolunk rá, és hálát adunk érte!**

Az összeállítás elhangzott a régiós adásban, és az országos/központi adásban is. A régiós archívumunkban visszakereshető – ha valaki lemaradt volna róla... Nyitrai László

Szeptemberi imaóránk gondolataiból:

Veni Sancte Spiritus!

Elkezdődött az új tanév, gyermekeink és tanítóik, tanáraik új lendülettel kezdik a munkát. De mi is történik az oktatási intézményekben? A tudás megszerzésén – illetve átadásán túl óriási a jelentősége a nevelésnek, hogy gyermekeink emberről emberré váljanak. Az értékrend, a keresztény értékrend kialakulása szempontjából érdemes elgondolkodni arról, mit tartunk fontosnak a nevelési folyamatban.

Az oktatás-nevelés helyzete augusztustól különösen is központi helyre kerül a családok életében, de az egész társadalom vonatkozásában is. Mert nem mindegy, milyen iskolába járnak gyermekeink, ott milyen tudást, nevelést kapnak.

Zaklatott, értékesített világunkban sokszor a felnőttek is kapkodják a fejüket, mi is történik körülöttük. Nagyon fontos, égetően szükséges, hogy támpontokat, kapaszkodókat mutassunk a felnövekvő generációknak! Természetes, hogy mi a keresztény értékrendet, magát Jézust tekintjük szegletkönek, és ezt szeretnénk minél hitelesebben átadni gyerekeinknek, a ránk bízottaknak. Ezt a nevelők személyiségükön keresztül, lényükkel, kiállásukkal, megnyilvánulásaikkal – egy szóban összefoglalva: szeretetükkel tudják leghatásosabban megvalósítani.

Keresztény értékrend, helyes önértékelés...

Van egy arc, amit csak önmagunkat elképzelve látunk

– lehet, hogy ez az igazi.

És van annyi arcunk, ahányan csak ránknéznek (és: ahányszor!) és még az is lehet, hogy ezekben akad néhány közös vonás

– lehet. Akkor ez a valóság.

Van egy, amit tükörbe nézve látunk: villámgyorsan alakuló, képlékeny látvány: múzsája a Szomszéd Ízlése s az azt szolgáló, vagy azt ellenző szándék

– elfőlt hunyj szemet; ne kerüld, de ne hidd el.

És van, van arc, amit csak az lát, aki szeret, akit szeretünk.

Ez a legszebb, a legmulandóbb.

A legérvényesebb.

(Fodor Ákos: Arképcsarnok)

Imaóránk az Árpád-házi Szent Erzsébet iskola tanítói működtek közre.

Ny.L.

Röviden...

- Újságunk megjelenésével egy időben családi napot tartunk a Mindszenty iskolában – a következő számban bővebben beszámolunk róla. Nagyon fontos az a minőségi idő, amit a gyermekek a szüleikkel együtt tölthetnek...

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Soós Sára Zoé Makula Gyula Damián
Hégli Anna Sára Simonek Rozália

Házassultak: Vörös Norbert - Grassanovits Anita

Elhunytak:

Bognár Ferenc,	97 éves
Bognár Ferencné,	90 éves
Légrádi Józsefné, Spóner Magdolna	85 éves
Baják Ilona,	36 éves
Erdei Károlyné, Koller Borbála	70 éves
Szendei József,	58 éves
Jó-Dobronya Kálmánné, Kiss Anna	88 éves

Hirdetések, programjaink

Szeptember:

30. Vasárnap Szentírás vasárnapja - Szentírás megáldás minden mise után

Október:

6. Szombat 15 órakor Nyugdíjas közösség Idősek napja
7. Vasárnap Terménybetakarítási hálaadás
11. Csütörtök Hálaadás a termésért a Rozália kápolnában 17 órakor
16. Kedd Imaóra 18 órakor
21. Vasárnap Missziós gyűjtés

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Meszes B. Jánosné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2018. október

XI/10. szám

A hitünk nem magánügy, és igazán megélni csak közösségben lehet – vallom én is sok Testvéremmel együtt. Jelen számunk beszámolója ezt a kedves Olvasónkban is megerősítik.

Egy-egy személy lehet több közösségnek is aktív tagja. Az a kérdés, tagja-e valamelyiknek a plébánia nagyobb családján belül? Krisztus Titokzatos Testének élő sejtje vagyunk-e ezen test valamelyik szövetében?...

Ny.L.

In memoriam Gaál Endre atya

Mindannyian tudtuk, hogy hamarosan el fog érkezni az a nap, de mégis megdöbbenve hallottam magam is, hogy Gaál atya itt hagyott bennünket.

Számomra az ő személye meghatározó volt. 1994-ben ismertem meg, hiszen akkor ő rektorként vezette a szemináriumot és az Érseki Hittudományi Főiskolát. Már az első alkalommal felfigyeltem arra, hogy milyen kedves, de ugyanakkor milyen tekintélyparancsoló ember. Tudtuk, hogy hozzá bármikor fordulhatunk, hiszen számára az első mindig a kispap volt.

Mint előljárótól megtanultuk, hogyan kell szeretettel, de mégis határozottan vezetni a ránk bízottakat. Mint tanárunktól azt tanultuk meg, hogy átadni az ismereteket csak akkor lehet, ha az ember nagyon felkészült, teljesen odaadja magát, és humort is visz a mondandójába. Még ma is jó visszaemlékezni az óráira. A Szentírás szeretetét tőle tanultam. Sokszor előveszem az akkori jegyzeteimet, mert azok annyira jók, hogy mindig lehet használni. Nem volt könyvünk, hanem ő diktálta nekünk a mondanivalóját. Nagy kincsek ezek a füzetek.

Emlékszem a biblikum záróvizsgámra. A szobájában tartottuk úgy, hogy ő közben húslevest főzött (nagyon szerette). Időnként tehát kiment a konyhába, és onnan kiabálta: „Mondja csak drága lélek, én hallom”. Óriási tudással rendelkezett, bármilyen témában el lehetett vele beszélgetni. Minden érdekelte, különösen is, hogy mi van velünk, kispapokkal.

Igazi pap volt, egyszerűen élt, segítette a szegényebb kispapokat, szívesen vállalt szolgálatot a városban is. A liturgiákat szépen vezette, szentbeszédei építők voltak. Kínosan figyelt a pontosságra. Az órák, a szentmisék és az egyéb programok mindig úgy kezdődtek, hogy nézte az óráját, majd amikor a másodpercmutató a tizenkettőhöz ért akkor bőlintott, és indulhattunk. Mi ezen akkor mosolyogtunk, de ma már megértettem, hogy ezzel is tanítani akart bennünket a pontosságra és a fegyelemre.

Ugyanakkor a szabadidős programokon tudott „laza” is lenni. Van egy olyan fényképem róla, ahol svájci sapkában áll egyik kezében egy szendviccsel, a másikban pedig egy üveg sörrel. Kifejezetten jó humorral áldotta meg őt az Isten. A leghétköznapibb dologból is tudott humort faragni. Sokszor elmondta nekünk, hogy már megint fogyókúrázik, de talán ezt maga sem vette mindig komolyan.

A papszentelésem után egy évvel találkoztunk újra, amikor is gyóntatási vizsgát kellett tennem. Megkérdezte, mi újság van, hogyan érzem magam a plébánián.

Ez az érdeklődés nagyon jólesett, hiszen ez azt jelentette számomra, hogy továbbra is fontos az én életem neki. Amikor pedig Pilismarótra kerültem plébánosnak, az egyik évben meghívtam őt búcsúra. Nagyon szép szentmisét és szentbeszédet tartott, mi pedig jó húslevesrel köszöntük ezt meg neki.

Ott voltam a 70. születésnapján is, amikor már a Szent Anna Plébánia közössége nevében köszöntöttem őt. Közben még kesztölczi kormányzóként oda is meghívtam a Szent Kelemen búcsúra. Ő pedig szívesen eljött. Az utolsó egy-két évben sokszor találkoztunk, és ilyenkor mindig megkérdezte, hogy minden rendben van-e nálam. Még a betegségének utolsó szakaszában is példát mutatott nekünk, hogyan kell szeretettel és türelemmel elviselni a szenvedést. Nekem és sokunknak hiányozni fog, hiszen az ő neve egybeforrt Esztergom nevével.

Kedves Rektor Atya!

Köszönöm, hogy ismerhettelek, köszönöm a papi példadatot. Kérlek, nézz le egyházközségünkre, és imádkozz értünk annál az Istennél, akinek ismeretét te mindig oly nagy lelkesedéssel és tudással tanítottad nekünk!

László atya

Eredj és nézd meg, hogy jól vannak-e testvéreid és a nyáj! Azután számolj be nekem! (I.Móz 37,14)

*A város plébánosainak és parókus lelkészeinek találkozója
a Szent Anna Plébánián*

Egy alkalommal Jákob mondja Józsefnek, hogy menjen el, nézze meg testvéreit, akik Sikemben legeltetik a nyáját, hogy jól vannak-e. A bibliai mondat is azt igazolja, hogy szükséges és jó dolog meglátogatni a hozzánk közel állókat. Sokkal többször kellene, sokkal többet kellene meglátogatnunk! Rokonokat, barátokat, testvéreket a Krisztusban – bizonyára nem csak én vagyok így ezzel az érzéssel.

Esztergom város papjai, lelkészei maguk között is óhajtnak – hála Istennek! – a jó kapcsolat ápolását, hiszen hosszú ideje ismerjük, kedveljük egymást, imádkozunk egymásért, és itt jegyzem meg, hogy immár minimum egy évtizede szolgál valamennyiünk a ránk bízottak között és a városban. (A református lelkész család 15 éve, az evangélikus lelkész 14,5 éve, a plébános atyák 10 éve.) A felekezeti különbségek soha nem okoztak gondot, sértődöttséget, sőt, kíváncsian hallgatjuk egymást, amikor az egyház tanításáról, dogmatikájáról esik szó.

Krisztus szolgálói vagyunk, és alázattal fogadjuk bármelyikünk az életét, hivatását, küldetését, és átéljük a testvéri szeretetet. Nagyjából egykorúak is vagyunk, és szívből örültünk, fogadtuk a fiatal Takács Gusztáv görög katolikus parókust, aki könnyen beilleszkedett hozzánk. Nem jelent nehézséget a közös szolgálat, az egyeztetés a felmerülő kérdésekben, és ez nem csak most van így. Emlékszem arra, amikor még Michels Antal volt a plébános, karácsony első ünnepének estéjén együtt beszélgettünk vele, eljött hozzánk a református és evangélikus parókiára is.

Ritkán tudunk hosszabb időt együtt tölteni. Tavaly, amikor már szinte elszaladt a nyár, mindannyiunk kívánságára hívtam össze az evangélikus templomhoz a város plébánosait, lelkészeit, hajnalig beszélgettünk. Akkor határoztuk el, legalább egy évben egyszer egy nyári estén jó lenne, fontos lenne találkozni!

Pokriva atya szívére helyezte Isten ebben az évben a találkozást. Nehezen találtunk mindenki számára megfelelő időpontot, már szeptember közepe volt, amikor azonban a plébánián újra mindannyian együtt lehettünk. Magunkról beszélgettünk, feladatainkról, örömeinkről és a kor kihívásai, valamint a terheink is napirendre kerültek.

Istennek legyen hála, hogy összegyűjtött bennünket! Istennek köszönjük meg azt is, hogy őszinte, egymásra figyelő légkörben tudhatja magát a lelkési, papi közösség itt Esztergomban, még akkor is, ha felekezeti mások vagyunk.

Köszönjük Laci atya! Legyen áldott az Úr neve!

*Klimentné Ferenczy Andrea
evangélikus lelkész*

Amikor tudomást szereztem erről a legutóbbi lelkési-papi találkozóról, megkerestem Andreát, és megkértem a fenti beszámoló megírására. És arra is, hogy beszéljünk egy kicsit a régiós Mária Rádióban az ökumené esztergomi helyzetéről. Ez is megtörtént, a régiós műsorban már el is hangzott.

Ha valaki szívesen meghallgatná (mert lemaradt róla, vagy újra hallaná), keresse az alábbi logót a Szent Adalbert Központ, vagy a Városi Könyvtár honlapján. Ez az ikon a régiós archívumunk weboldalára visz. Ott sok elhangzott régiós műsor visszakereshető, ez a beszélgetés a „Riportok” könyvtárban. (Szerk.)

Családi nap

Idén szeptember 22-én került megrendezésre a 8. családi nap a plébánia szervezésében, aminek a helyszíne a Mindszenty iskola volt. A rossz időre ügyet sem vetve, rengeteg család látogatott el erre a programra.

Az aulában az esőtől védve kézműves foglalkozásokon vehettek részt az érdeklődők. Számos önkéntes ügyes segítő akadt, aki valami kreatív foglalkozással tette színessé a napot.

Volt aki kavicsot festett, volt aki a varrás művészetébe vezette be a gyerekeket, volt arcfestés és csillámtetoválás is. Papír- csodák is készültek, és lehetőség volt a Játékkunyhó jóvoltából néhány társasjátékot is kipróbálni.

Amikor nem esett, az udvaron felállított trambulínon vezethették le az energiáikat a gyerekek. A hagyományokhoz hűen a tűzoltók, rendőrök és a plébánia csapatainak futball mérkőzése is megrendezésre került. A délelőtt gyorsan eltelt, délben az éhes gyereksereg jóízűen kanalazta a gulyáslevest.

Délután újabb érdekes programok várták a családokat. A felnőtteknek volt sajt- és borkóstoló, a gyerekeknek kisállat bemutató. A sajtok és borok különlegesen finomak voltak, az állatokról mi, felnőttek is érdekes információkkal gazdagodtunk. A napot közös néptánc zárta. Nagy élmény volt látni a gyerekek örömtől – és festéktől – csillogó arcát, a szülők lelkesedését, érdeklődését.

Köszönjük, hogy ott lehettünk, köszönjük mindenkinek, aki eljött, reméljük, nem csak mi láttuk úgy, hogy jól érezték magukat! Köszönjük László atyának a lehetőséget, a szervezés irányítását! Jövőre újra, ugyanitt!

Gálné Anca & Ábel Kriszti

Nyugdíjas közösség

Közösségünkben mindig van valamilyen ok az emlékezésre, ünneplésre. Októberben az **Idősek Világnapját** ünnepeljük. E hónap első szombatján a Nyugdíjas klub összejövetele kedves meglepetést tartogatott.

E verőfényes, napsugaras délután elfoglaltuk helyünket a terített asztal mellett. A megjelent plébános atyánk közölte, hogy a Mindszenty iskola harmadik osztálya kis köszöntéssel készült. Ezután bejöttek az ünneplőruhás, fehér blúzós gyerekek, majd két sorban egymás mögé állva, Éva tanító nénijük intésére elkezdtek kis műsorukat.

Egy pár idősek öltözve, egymásba karolva sétált, az anyóka karján kis kosárral, benne mindenféle piacon vásárolt áruval. Majd leültek egy padra, és arról beszélgettek, mi minden történt velük életük során, emlékezve az együtt töltött, megélt eseményekre. Ezután éneklés következett. Elénekeltek az ismert slágert, hogy: „Rohan az idő...”, de úgy, hogy minden szó – ötletesen – egy lapra volt felírva. A dalnak megfelelően a fejük fölé emelték az esedékes szót, így mindenki értette akkor is, ha történetesen nem ismerte a dalt. A műsor alatt felismertük az igazgató urat is, aki mosolyogva nézte az előadást.

Nagyon köszönjük a gyerekeknek, a tanító néninek, hogy szabad délutánjukat áldozták fel, hogy örömmel töltsék meg szívünket.

A sütemény, a csokoládé az üdítő elfogyasztása után elköszöntek a gyerekek. Mi pedig még egy kicsit ott maradván értékeltük az örömteli délutánt.

Bátoriné Emi néni

„Itt van az ősz, itt van újra”

Így kezdődnek Petőfi örökbecsű sorai, a folytatás pedig: „Szép, mint mindig énnekem. Tudja Isten, hogy mi okból szeretem? de szeretem.”

Az idei ősz valóban szeretnivaló volt. Gyönyörű, meleg, napsütéses időben gyűltünk össze hálaadó szentmisére október 11-én a kedves kis Rozália kápolnában, hogy megköszönjük a jó termést és a szőlőt. Már szeptemberben megkezdődött a szüret - a meleg idő miatt. A készülődés és a szüreti munkák meghatározták az egész szeptembert és októbert. Az időjárástól és a borfajtáktól függően a hagyományos szüreti időszak régebben szeptember 29-e és október 28-a közé esett. Mára ez kicsit előbbre került. Az október 11-i hálaadó szentmisekor már rég leszüreteltek, megvolt a betakarítás, mi pedig a bőséges termést ekkor köszöntünk meg a Jóistennek.

Korábban sokkal nagyobb szerepe volt a hálaadásnak, erről – mint ahogy a plébános atya prédikációjában is említette – kissé megfeledkezünk.

Mára már természetes, hogy mindent megkaphatunk, elmegyünk a Tesco-ba, ott mindent megvásárolhatunk, és sokszor nem is gondolunk arra, hogy mindezt megköszönjük a Jóistennek. A Szent Anna Plébánia közössége évről évre alkalmat teremt „meghálálni Atyánknak nagy jótéteményeit” - ahogy kezdő énekünkben is zengtük.

A szentmise után a kápolna előtti agapén megkóstoltuk az új és a régi bort is, megfogadva Somlyó Zoltán költő szavait: „Igyál barátom, még ez őszön – mert egyik ősz megy, másik ősz jön, de ha te méz, elmész.” Reméljük, ez még soká lesz, és lesz még részünk sok ilyen szép hálaadó misében!

Recska Valéria

A Senior imaklub vendége volt Madocsa Bea

Nyitrai László klubvezető meghívására imaklubunkba látogatott Madocsa Bea, a Katolikus Rádió munkatársa és az Emmánuel Közösség tagja.

Előadása bevezetőjében hangsúlyozta, hogy mondani- valója nem csak a klubtagokhoz, hanem a Mária Rádió hallgatóihoz is szól. Nagyon jó dolog, hogy közösségbe járunk, így jobban megnyílunk az Isten szeretete előtt. Amit befogadunk, tovább is tudjuk adni másoknak. Úgy senki nem ismeri az Istent, ahogy az idős emberek. Imádságos nagyszülőknek fon-

tos szerepe van a megtéréseknél: például, ha az unoka nagyszülőjét látja imádkozni. A gyermek hitéletében, hitre nevelésében sokat jelent a nagyszülő.

Az idős embereknél egyre kevesebb az olyan ragaszkodás, ami a földi dolgokhoz köt. Ahogy haladunk az életkorunkban, egyre több dolgot tudunk elengedni, egyre jobban az üdvösség, az örök élet és Isten szeretete kerül előtérbe. Fontos, hogy találjunk olyan társakat, akik imádkoznak velünk. A rádión keresztül azoknak is szól az Isten meghívása, akik magányosak. Az Úr azt mondja, szükségem van rád. Az is lehetséges, hogy Isten nem közvetlenül, hanem rajtam keresztül szólít meg valaki mást.

Az Emmánuel közösség tagjaként az Istenhez való kapcsolatunkhoz az alábbi három fontos dolgot emelte ki: adoráció, evangelizáció, compassió.

Az **adoráció**: imádatot jelent, amelynek sok formája lehet: szentségimádás, rózsafüzér, kötött szövegű, jól begyakorolt imádság, dicsőítő ima, dicsőítő ének. Ezek közül a dicsőítést emelte ki, erről beszélt részletesen. Ugyanakkor a többi ima fontosságát is hangsúlyozta. A dicsőítés örömet ad, elűzi a szomorúságot, Istenre hagyatkozunk, Istennel kapcsol össze bennünket. A dicsőítésben, ha tekintetünket Istenre irányítjuk, a felszínen tudunk maradni. Péter apostol is akkor kezdett süllyedni a vizen járva, amikor tekintetét az Úrról a háborgó tengerre fókuszálta.

A dicsőítésben ki kell mondanunk az igazságot, mert a gonosz kísért minket, az Istenbe vetett bizalmunkat támadja. Példaként hozta, hogy Éva szoba állt a kígyóval, aki azt sugallta, hogy Isten nem egészen olyan, mint amilyennek lennie kellene, jobb, ha magad veszed kézbe a dolgokat. Itt az Isten iránti ösbizalom megtört az emberben. A gonosz azt sugallja, hogy Isten nem a legjobbat akarja. Ezt kell tudatosan felülírni, mert ez a gonosztól van. A dicsőítés segít Isten felé fordulni. Fontos a személyes Isten-kapcsolatot továbbbadunk. A dicsőítés örömet ad, elűzi a szomorúságot, nehézség esetén is Istenre hagyatkozhatunk.

Evangelizáció: az örömhír továbbadása. Senki nem kapott felmentést az evangelizáció alól. Nem csak a jó szónokok, hanem a kicsit bátortalanok is tudnak evangelizálni. Hirdesd az evangéliumot akár alkalmas, akár alkalmatlan! Elsősorban nekem kell mindig alkalmasnak lennem, készen állni, hogy hitemről beszélni tudjak, ha kérdeznak. **Tanítók helyett, tanúságtévőkre van inkább szükség**, hiszen életemmel, példammal is evangelizálhatok.

Példaként említette a zöld lámpa, piros lámpa módszert. Pl.: Kollégám megkérdezi: Hol voltál nyaralni? Válasz: Mátraverebély-Szentkúton voltam hetes lelkigyakorlaton. Reakció: Ja, hát ez olyan vallási izé. Akkor ez piros lámpa. De ha eltelik egy hét és a kolléga rákérdez: Mi is volt az a nyaralás? Zöld lámpa - beszélhetek róla. Persze az érdeklődés határáig. Fontos hogy képezzük magunkat. **A tegnapi hitemmel ma már nem vagyok hiteles.**

Compassió: szenvedőkkel közösség vállalás. A másik szenvedése megérint, nekem is fáj, és ez cselekvésre indít. A cselekvés különféle lehet: a karitás csoportban tevékenykedni, különböző közösségekben való részvétel, imádság, útmutatás, vigasztalás. A fizikai inség és a lelki inség enyhítése egyaránt fontos. A lelki szükségét szenvedők mellé imában odaállni. Az imádkozó rendek méltatlan megszüntetése is szoba került. Fontos a misszióért, idős emberekért, családtagokért, betegekért, elhunytainkért való állandó imádkozás. Az imaháttér nagyon sokat jelent. Törekednünk kell arra, hogy a közös imádságba minél több embert be tudjunk kapcsolni.

Lehet csatlakozni az Emmánuel közösséghez, a Senior imaklubunkhoz, vagy a plébánia imacsoporthoz.

Megtisztelő volt számunkra, hogy Madocsai Bea Nyitrai Lászlót és néhány senioros társunkat személyes beszélgetésre hívott, ahol az alábbiakról érdeklődött:

- A Senior imaklub alakulásáról, működéséről
- Milyen programjaink voltak
- Miért jó és fontos, hogy ide járunk
- Mit jelent nekünk a közösség
- Hogyan szólítjuk, szólítottuk meg az embereket, hogy jöjjenek közéink
- Új tagjaink vannak-e
- Mit jelentenek nekünk az unokák
- Saját nagyszüleinkkel való kapcsolatunk milyen volt
- Hitünk életünk során mennyire mélyült, változott
- Mindenszentek közeledtével az elmúlásról is kérdezt
- Beszélgettünk a plébániai havi imaórákról is

Jó kezdeményezésnek tartotta imaklubunk működését. Követendő példa lehetne, hogy ehhez hasonló klub minél több helyen működne. Több embernek részt kellene vennie hasonló közösségekben! A kérdésekre adott válaszok, beszélgetés a Katolikus Rádióban is elhangzik.

Végezetül megköszönjük előadónknak, hogy kis közösségünket jelenlétével megtisztelte. Úgy gondolom, hogy kedves, közvetlen személyisége és előadása mindnyájunk lelkét megérintette. *(Az előadás elhangzott a régiós műsorban, az archívumban ez is elérhető az „Előadások” könyvtárban. Szerk.)*

Imádságos szeretettel: Tóth házaspár

Ferences Szegénygondozó Nővérek általános káptalanja

2018. október 5-8-ig a Ferences Szegénygondozó Nővérek közössége Általános Káptalant tartott itt Esztergomban. Mottóul az Efezusi levél részletét választottuk: „*Krisztus által a szeretetben meggyökerezve és megalapozódva legyünk*” Ef 3,17

A négyévente összehívott Káptalan feladata megválasztani az új általános főnöknőt és Tanácsát, valamint beszámolni az elmúlt négy év eseményeiről, feladatairól, megbízásairól és megtárgyalni a rend jövőjét érintő fontosabb ügyeket. A közösség tíz örökfogadalmas tagja vett részt ezen a tanácskozáson.

Már előző nap, Szent Ferenc atyánk napján, délután megérkeztek nővéreink Siófokról és Szécsényből, így este a Ferences Templomban együtt vettünk részt Szent Ferenc atyánk halálának megemlékezésén, a tranzituson. A Káptalanunk egy nyitó szentmisével és az elmúlt négy évről szóló beszámolókkal kezdődött. Hálával töltött el minket a sok történés, esemény, aminek részesei lehettünk. Hálásak voltunk mindazokért, akikkel kapcsolatban lehettünk az elmúlt időszakban. Isten erőt és kegyelmet adott, hogy a mindennapi feladatokban helytálljunk, számos szép találkozásnak lehettünk részesei, több helyszínen megünnepelethettük rendünk 90 éves megalakulását, és még sok egyéb színes program tette változatossá mindennapjainkat.

Másnap, a választás napján, október 6-án Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek elnökkölt. A napot szentmisével kezdtük, melyben a Szentlélek segítségét kértük életünkre és a nap lefolyására, döntéseinkre. Dr. Erdő Péter bíboros úr prédikációjában arra buzdított minket, hogy Jézus nevében végezzük továbbra is szolgálatainkat. A választás eredményeképpen Kóródi M. Veronika nővért bízta meg a Káptalan a következő négy évre a közösségünk vezetésével. Ő lett ismét Rendünk Általános Főnöknője. Miután M. Veronika nővér a megbízatást elfogadta, a kápolnáinkban egy eskütétel után Bíboros Úr áldást adva erősítette meg őt erre a szolgálatra. Végezetül megválasztottuk a Rend tanácsosait is. A Rendi Tanácsot Érsek M. Anna, Ivácson M. Rita, Takács M. Klarissza és Hajós M. Ágnes nővérek alkotják.

A Káptalan további két napján munkánkat Berhidai Piusz ferences magiszter atya segítette. A Rend tagjai által javasolt kérdésekről tárgyaltunk és hoztuk meg közös döntéseinket. A meghozott döntéseket Isten kegyelmében és segítségében bízva igyekszünk életre váltani a következő időszakban.

A közös étkezések fontos találkozási felületek voltak ezen a Káptalanon is. Jó volt kicsit lazítani a nagy munkák szüneteiben. Jó beszélgetéseknek lehettünk részesei.

Hétfőn este a záró szentmisére eljöttek azok a nővéreink is, akik nem voltak a Káptalan részesei, hogy együtt adjunk hálát életünkért, hivatásunkért és az új kezdetért. Te Deummal és egy közös ünnepi vacsorával zártuk Káptalanunkat.

Hajós M. Ágnes nővér

A **Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus**ra való lelki felkészülés jegyében Esztergomban is lesz **Szentségimádás Iskolája** Dr. Erdő Péter bíboros atya és a NEK Titkárság támogatásával. Előadónk között tisztelhetjük Dr. Erdő Péter bíboros atyát, illetve további helyi és meghívott atyákat.

Az istenkapcsolat fejlődésében ad segítséget a Szentségimádás Iskolája. 12 alkalom, 12 megközelítése az imádságnak. 2018. november 6-tól kéthetente kedd esténként a Ferences Templomban. (Bottyán János u. 10.).

Az adorációs iskola időpontjai:

2018. november 6., 20., december 4., 18.

2019. január 8., 22., február 5., 19., március 5., 19., április 2., 16.

Jelentkezni és regisztrálni lehet a templomokban, a www.lelkigyakorlat.net internetes oldalon, a (30)529-4662-es telefonszámon vagy a NEK missziós küldötteknél.

Minden alkalommal megismerünk egy új éneket és hallhatunk egy tanúságtételt. Ezt követően szentmisén veszünk részt, ahol a homília keretében kapjuk meg a tanításokat. Az alkalom végén pedig rövid szentségimádásban tapasztalhatjuk meg azonnal a tanultakat. Az alkalmak egymástól függetlenek, de egymásra épülnek. Egy-egy találkozó kb. másfél-két órás elfoglaltságot jelent.

Annak idején a tanítványok kérték Jézust:

„Mester, taníts minket imádkozni!”

Mindannyian szívesen beszélgetnénk Istennel, szívesen lennénk Vele kapcsolatban, de a kommunikáció nem is olyan könnyű. Aki szeretné megtanulni ezt a fajta kommunikációt, aki vágyik arra, hogy meghallja Isten szavát, aki mélyebb kapcsolatot szeretne kialakítani Jézussal, az Isten Fiával, a szentségimádás iskolája segíteni fogja ebben.

Az adorációs iskola ingyenes. Jöjünk el, hívjuk barátainkat is! Szeretettel vár minket az Úr Jézus!

Esztergom NEK missziós küldöttei

Röviden...

- Imádságra hívjuk a Kedves Testvéreket! Közösségünk ifjú tagja, Márk újra súlyos állapotba került. Kiújult a már gyógyultnak hitt betegsége. Öt évvel ezelőtt szép összefogást „generált” egyházközségünkben, a Mindszenty iskolában ez a súlyos baj. Imáinkkal is segítsük gyógyulását, hitében megmaradását! Amint szükséges lesz, anyagilag is támogatni fogjuk Márk családját.

- Az „Egymillió gyermek imádkozza a rózsafüzért” elnevezésű kezdeményezéshez csatlakozva október 18-án, magyarországi idő szerint 9 órakor világszerte gyermekek imádkoztak fél órán át a békéért és az egységért. Az Árpád-házi Szent Erzsébet iskola csatlakozott ehhez, ahol mintegy ötszáz gyermek – óvodástól a középiskolás korig – együtt mondta a rózsafüzér egy tizedét, felajánlva beteg iskolatársukért, a mi Márkunkért.

- Templomunk külső felújítása szépen halad, viszont továbbra is függőben van a felső karzat ügye. Nem biztos, hogy a külső munkálatokkal együtt átadásra kerülhet, az viszont biztos, hogy jelentős többletköltséget fog jelenteni.

- Mint Ágnes nővér beszámolójában olvashattuk: újabb 4 évre Kóródi M. Veronika nővért választották vezetőjüknek a Ferences Szegénygondozó Nővérek. Szeretettel gratulálunk, szolgálatához az Úr áldását kérjük, és jó egészséget kívánunk neki. Örülünk a nővérek és plébániánk gyümölcsöző együttműködésének!

- A Mária Rádió Esztergom vételkörzetében az FM 97,4 MHz frekvencián fogható, ebből a 18 órakor kezdődő blokk helyi, régiós műsor. Napi 45-55 perc érdekes/tartalmas/hasznos műsort összeállítani bizony nem könnyű feladat. Jó lenne, ha többen is beszállnának önkéntes csapatunkba...

Érdeklődni, jelentkezni lehet önkénteseinknél, illetve az esztergom@mariaradio.hu email címen.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Hordós Emma Gréta	Spielmann Balázs
Dudás Eliza	Divéki Bálint
Sándor Liliána Fruzsina	Bognár Máté

Házasultak: Vörös Norbert - Gassanovits Anita
Gáspár Zsolt - Mészáros Regina

Elhunytak:

Juhász Ottó	82 éves
Megyeri Jánosné, Csenke Margit	85 éves
Petrovics Katalin, Minczér Katalin	60 éves
Balázs Jánosné, Fehér Mária	90 éves
Nyári Józsefné, Heiczinger Julianna	83 éves
Samu Márton	45 éves

Hirdetések, programjaink

Október:

Minden hétköznapi szentmise előtt fél órával rózsafüzér

21. Vasárnap: missziós gyűjtés

25. Csütörtök: 18 órakor megemlékezés Boldog Guanella Szent Lajosról

November:

1. Csütörtök: MINDENSZENTEK - mise 9 és 18 órakor

2. Péntek: HALOTTAK NAPJA - mise 18 órakor

8. Csütörtök: 18 órakor mise az elhunyt lelkipásztorokért

9. Péntek: 10-12 és 15-18 óráig szentségimádás (nov. 2. elsöpéntek helyett)

13. Kedd: 18 órakor Imaóra

19. Hétfő: Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepe
18 órakor mise és Szent Erzsébet-kenyér osztás

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános

Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök

Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291

Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006

Honlapcím: www.szentanna.extra.hu

E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu

A sokszorosításban segített: Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2018. november

XI/11. szám

Életünk vándorút Isten országa felé. Ez a Világ rendjének örök körforgásába van beágyazva. Születünk – ahogy Jézus is emberré született – erre emlékezünk a hamarosan kezdődő adventi időben, és majdan eltávolozunk, amiről legutóbbi imaóránkon gondolkodtunk, és a liturgia szövegei is a végidőkre figyelmeztetnek.

Az a kérdés, e kettő közt mit is csinálunk. Földi vándorlásomban meghallom-e az Üzenetet, ami csak nekem szól? És teszek-e valamit ezen Üzenet apró pénzre váltása érdekében?

Ny.L.

Adventi elmélkedések

Az „Advent” szó magyarul Úrjövetet jelent. Ebben az időszakban az Egyház visszaemlékezik a Messiás születése előtti várakozásra (Advent III-IV. vasárnapja), ugyanakkor figyelmeztet bennünket, hogy ma is adventben élünk, hiszen várjuk Krisztus második eljövételét (Advent I-II. vasárnapja). Az Advent bűnbánati időszak, melynek célja, hogy a Jézus születését méltó és tiszta lélekkel tudjuk megünnepelni. Ebben segít ez a néhány gondolat is.

Advent

első hete:

„Virrasszatok és legyetek készen!”

Mi keresztények jól tudjuk, hogy Krisztus újra el fog jönni erre a világra. Erre azonban készülnünk is kell. Nem mondhatjuk, hogy ráérünk még a megtéréssel, hiszen a legváratlanabb pillanatban is szólíthat az Úr, hogy számot adjunk az életünkről. Hogyan kell készülnünk az Istennel való találkozásra? Igen egyszerű a válasz: Jézussal minél szorosabban kapcsolatot alakítok ki a személyes imádságon, a Szentírás-olvasáson és a szentségek vételén keresztül.

Ezen a héten törekedjünk arra, hogy mindennap legalább tíz percet vegyünk kezünkbe az Isten Szavát, vagyis a Bibliát, és olvassunk el belőle egy fejezetet.

Imádság (egész héten mondható):

Mindenható, örök Isten, önts híveid szívébe szent elhatározást, hogy jótettekkel siessünk a közelgő Krisztus elé, ő pedig egykor jobbjára állítson minket országában, és mindnyájan együtt örvendjünk a boldog örökkévalóságban. Aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen.

Advent

második hete:

„Térjete meg: elközelgett a mennyek országa!”

Keresztelő János felhívja a hallgatói figyelmét, hogy a komoly bűnbánat ideje elérkezett. Szükségünk van a megtérésre, az Istenhez való odafordulásra. Csak ő képes megtisztítani bennünket, csak ő tud igazi értékeket adni nekünk.

A megtérés nem egy egyszeri esemény az ember életében.

Újra és újra át kell gondolni életünket és vissza kell térnünk a Forráshoz.

Advent a megtisztulás ideje. Ezen a héten végezzük el a karácsonyi szentgyónást. Vegyük komolyan az imádságot is, mely erősíti a kapcsolatokat Istennel.

Imádság (egész héten mondható):

Mindenható, irgalmas Istenünk, segíts, hogy szent várakozással siessünk Fiad elé. Örök bölcsességeddel nevelj minket, hogy evilági elfoglaltságaink ne akadályozzanak találkozásunkban szent Fiaddal. Aki veled él és uralkodik mindörökkön-örökké. Ámen.

Advent

harmadik hete:

„Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy valaki mást várjunk?”

Ez a kérdés nem csak Keresztelő János, hanem az egész emberiség kérdése. Miről lehet felismerni a Megváltót? Jóságáról és szeretetéről: „vakok látnak, sánták járnak, halottak feltámadnak...”

Ez a tanúságtétel azonban mai világunkban nem elég. Gyakran halljuk: ha ezt és ezt megtenné nekem, ha teljesítené ezt meg azt, akkor hinnék neki. Az ember mindig bizonyítékot akar az Istentől. De talán ha megfordítanánk. Én mit teszek érte? Mit jelent az én életemben? Advent az újkezdés ideje is. Újra felajánljuk életünket komolyan az Istennek.

Ezen a héten törekedjek arra, hogy minél több rorate szentmisére jussak el.

Imádság (egész héten mondható):

Istenünk, Te látod, milyen hűséges lélekkel várja néped Karácsony ünnepét. Add, kérünk, hogy Üdvözítőnk születésének nagy napjára elérkezve örvendező lélekkel, áhítatosan ünnepeljük. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen.

Advent

negyedik hete:

„Jézus megszületik Máriától, aki jegyese Józsefnek, Dávid fiának.”

Lassan vége az adventi időnek. Végignézzük magunkban az elmúlt időszakot. Vajon valóban felkészültünk Krisztus fogadására? Használjuk ki a még hátralévő néhány napot, hogy Karácsony szent napján Krisztus bennünk is megszülessen. Ha még valaki nem végezte el a szentgyónását, feltétlenül tegye meg!

Imádság:

Kérünk Téged, Úristen, önts lelkünkbe szent kegyelmedet, hogy az angyali üdvözlés által szent Fiadnak, Jézus Krisztusnak megtestesülését megismertük, az Ő kinszenvedése és keresztje által a feltámadás dicsőségébe vitessünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen.

László atya

Őszi papi korona

Október 24-én a szentgyörgymezői plébánián gyűlt össze esperes kerületünk papsága a szokásos tanácskozásra. Ez alkalommal a Visegrádon szolgáló Dr. Györök Tibor atya tartott előadást. Az Eucharisztikus Kongresszusra való készüllet jegyében egy kis történelmi áttekintést adott az Oltáriszentség kultuszának őszövétségi előképeiről, az elhelyezésének, őrzésének kialakulásáról, változásáról, a jelenlegi helyzetig.

A római Priscilla katakomba görög kápolnájának falfestményei alapján indult az előadás. Az őszövétségi előképek elvezetnek Krisztushoz – az utolsó vacsora történéseihez. Néhány fontos gondolatot kiemelek az elhangzottakból.

Az Eucharisztia őrzése, tisztelete az alapítástól indulva fontos szempont, követelmény volt. Sok szentünk épp emiatt lett vértanú. Jézus valós jelenlétének a hite a kezdetektől élt.

Mint ismeretes, kezdetben házaknál végezték a „kenyértörést”, a „maradék” viszont gondot jelentett. Előképek: a sivatagi vándorlaskor mannából csak az aznapi mennyiséget gyűjthették össze, vagy az Egyiptomból való menekülés éjszakáján a bárány-lakomát teljes egészében el kellett fogyasztani, illetve a csodálatos kenyérszaporítaskor is össze kellett szedni a maradékot. Kezdetben tehát nem volt maradék, de ha mégis, akkor azt el kellett égetni.

Később – kb. a 6. századig – hazavitték az átváltoztatott kenyeret és otthon őrizték, így kialakult a házi oltár, mint őrzési hely. A keresztényüldözések elmúltával a templomokban, a sekrestyéiben (szent javak őrzési helye) általában falba vájt fülkében őrizték.

Az idők folyamán többféle módon helyezték el az Oltáriszentséget: baldachinnal elfüggönyözve tabernákulumban: jelképezve az őszövétségi szent sátrat, vagy az oltár fölött felfüggesztett galamb képében: utalva a Szentlélekre, illetve díszes toronyban, rács mögött. Fontos szempont volt a láthatóság, hangsúlyozva a liturgián, a szent cselekményen túl is az Úr jelenlétét. A reformáció környékén alakult ki a mozgatható, majd később az oltárra fixen elhelyezett szekrény, amit általában ma is használunk.

Maga az oltár és a szent cselekmény az áldozat jellegét hangsúlyozza. Az őszövétségi áldozati oltárok és áldozatok Krisztus keresztáldozatában teljeseznek ki.

A szentségimádás kialakulásához mindezek a tényezők vezettek el: a „láthatóság”, az Úrfelmutatás, a szentséges körmenetek (úrnap), - a valós jelenlét minket is az Úrral való kapcsolatteremtésre indít.

Az előadás után aktuális dolgokat, feladatokat beszéltek meg papjaink, majd a szentgyörgymezői plébánia kedves munkatársai finom ebéddel vártak, ahol a beszélgetés tovább folytatódott.

Mint újságunkból is ismeretes, a nyár folyamán megújult az **egyházközségi képviselő testület**. Néhány ember – a szabályzat értelmében – betöltve a 70. életévét, nem lehet tagja ennek a csapatnak. De ez nem jelenti azt, hogy az egyházközségben ne lenne rájuk és szolgálatukra szükség! Ezúton is kérem őket (és minden testvérünket), hogy egyházközségünk életének aktív tagjai legyenek!

Fontosnak tartom, hogy a „nyugdíjazott” társaink szolgálatáról egy kis összefoglalót készítsék – talán a teljesség igénye nélkül – de mindenkinek a figyelmét felhívva arra, hogy akkor haladnak/alakulnak dolgok, ha valaki felvállalja. Természetesen, a most „nyugdíjazott” testületi tagokon kívül is sokan teszik a dolgukat közösségünk/plébániánk érdekében, de most csak ezen néhány ember szolgálatáról szólok, akikkel módomból volt 5-10 évet együtt dolgozni.

Patkó Ferenc még Várhegyi István atya idején lett testületi tag, ilyen értelemben ő volt köztünk a legöregebb. Szívén viselte mindig a templom, az Orbán kápolna környezetének ügyét. Ki tudja, mennyi füvet kaszált le e helyek környezetében, és szállított el. Az Orbán-búcsú helyszínének előkészítését mindig magára vállalta. A Galagonyás úti ledőlt kereszt helyreállításához összefogást, adakozást szervezett.

Több zarándoklatot is indítványozott és meg is szervezett. Sok egyéb ötlettel is „aktivizálta” a testület munkáját. Aktív Rózsafüzér társulati tag. A felmerülő fuvarozási ügyekben mindig számíthatunk rá.

Erdős Péter templomatyával 2007 óta dolgozunk együtt. Éles szeme van ahhoz, hogy a javítandó/javítható dolgokat, hiányokat észrevegye a templom és a plébánia környékén. Ez szinte folyamatos elfoglaltságot biztosított számára.

Különös érzéke van a famunkákhoz, sok szép alkotással gyarapodtunk az elmúlt 10 évben, ami nagyrészt a saját tervezése és alkotása. Emlékeztetőül egy kis felsorolás ezen munkákból:

Kezdjük az elején: Székely János atya püspökszentelésére egy pásztorbotot készített (2008 január), amit azóta már fel is kellett újítania. (Bizonyára manapság is használatban van!)

A szentély berendezése teljesen megújult, a szembeviselő oltár, a székek, az ambó, az előkészítő asztalka a főoltár stílusában egységes képet biztosít. Ehhez készült még a keresztelés szertartásához a körasztal, a keresztelő medencére „formázva”, és új gyertyatartó a húsvéti gyertyának.

A templom másik végében: a hirdető táblák, újságos asztal, a Piéta oltár burkolása, az emléktáblák rendezése, a II. János Pál és Guanella Szent Lajos sarok kialakítása, a gyóntatószékek átalakítása, haranglábnál beépített szekrény, az itt szolgáló papok emléktábláinak elhelyezése – a látványosabb dolgokat megemlítve, amihez külső segítséget is többször bevont. Még működése elején megoldódott a templom akadálymentes megközelítéséhez a rámpa (amit most a külső felújításban véglegesítették – a fa helyett fémből kivitelezve).

A sok apró belső dologból még néhány: a szentelési gyertyatartók felújítása, a Szent Anna ereklyét is tartalmazó mellékoltár világítása, a Betlehem „terepasztala”, karácsonyi jászol a főoltár elé, a tabernákulum kihúzható polca, apróbb restaurálások, ajtó javítások. Imaóráinkhoz (Mindszenty aula) készült egy összecsukható kis oltár, a plébánián harangláb, iroda és közösségi termék táblái, homlokzati kereszt, hirdetőtábla.

A Pléhkrisztus keresztjének és a Csurgó kúti Mária kép oszlopának az elkészítése szintén Péter műve.

Kérte, hogy említsük meg azok nevét, akik neki legtöbbet segítettek. Örömmel és hálával teszem:

Patkó Ferenc, Anyistik Lajos, Kósa László, Merész Tibor, Meggyes Miklós, Szakmáry Piroska, Konc Éva. Faanyagot segítettek: György István, Kőhalmi József, Iványos László

Takács Erzsébet a 10 évvel ezelőtti alakuló ülésünkön mindjárt megbízást kapott a plébániai karitás csoport létrehozására, újraszervezésére – azóta sok szép szolgálatot végzett társaival. A köszönetet a „patronáltak” nevében most csak felsorolásként írom – a teljesség igénye nélkül:

A rászoruló felkutatása, rendszeres segítése, intézmények gondozottjainak a támogatása (CSÁO, Teleház, Montagh iskola, Gyermekotthon), adventi és nagyböjti adománygyűjtés koordinálása, elosztása, idősek, betegek rendszeres látogatása, (idősotthonok, kórházi hospice osztály), gyógyszerátvitel, Szent Erzsébet ünnep megszervezése, a Rozália kápolna gondozása, búcsúúti és szüreti misék megszervezése.

A csoportot Erzsike az alkalmas új személy megtalálásáig továbbra is vezeti.

Szendró Péterné 5 évig volt testületi tagunk. Tevékenysége két fő irányban történt.

A *Nyugdíjas közösség* és a *Rózsafüzér társulat* vezetőjeként eddig is és továbbra is segíti, összefogja, szervezi a két csoport működését: a közös imádságokat, a titokcseréket, a zarándoklatokat, beteg társaik látogatását, az ünnepi köszöntéseket, ajándék-készítéseket, a meghitt, vidám együttléteket.

Amikor közösségünk nevében megköszönöm áldozatos munkájukat, egyben kifejezem azon óhajomat, hogy „támadjanak” utódaik, akik a közösségért akarnak és tudnak is szolgálni. Mert a hajó úgy megy előre, ha vannak mindig lelkes, elkötelezett emberek...

30 év

1988 őszén – Cserpes Jenő atya és Kiss-Rigó László atya szolgálata idején – egy ferences atya: Bozóki István, templomunkban tartotta ezüstmiséjét. Ennek az volt az apropója, hogy gyermekkorában az itt működő – nővérek által vezetett – iskolában tanult, tehát hazajött. István atyával együtt tanított a feleségem a gimnáziumban, így a mise után ebédre hívtuk a két helyi atyával együtt hozzánk.

Míg a templom előtt váraoztunk rájuk, a kórusról lejött az énekkar. Szép éneküket megdicsértem egyik ismerős tagjuknak, Jónás Feri bácsinak, akinek meg én voltam munkatársa a Tanítóképzőben. Beszélgetésünkre felfigyelt a kántor úr, Téglás Józsi bácsi, és mindjárt „lecsapott” rám, s invitált az énekkarba. Egy kis vonatkozás után, pár hét múlva elmentem a próbára. Így kezdődött...

Harminc év, heti két óra próba – rövid nyári szünetekkel, kihagyásokkal – bizony sok száz órát töltöttem el az énekkar közösségével! Miért is tettem, mit jelentett ez számomra?

- Az énekkar deklarált célja mindegyik kántor idejében a liturgia szolgálata, Isten ügyének szolgálata, a lelkek felemelése abba a felső szférába. Úgy gondolom, ez sokszor szépen sikerült is, bár a tagok nem profik vagy művészek, és nem mindegyik kántorunk volt kiemelkedő szakember.

- Én szeretek énekelni, a fülem talán jobb, mint a hangom. A sok gyakorlás mindenképpen jót tett zenei képességeimnek is, - tehát szívesen és szorgalmasan gyakoroltam.

- Ez a közösség plébániánk talán legrégebben alakult és folyamatosan működő csapata. Mikor én „beszálltam” már akkor is voltak „30 éves” tagok. Jelenleg én vagyok énekari tag minőségben a legöregebb. Ez a csapat együtt maradt átmeneti, karnagy-hiányos időkben is, az időnként felmerülő belső feszültségek idején is. Szinte családként működünk, összetartozunk.

- A jövő... Bizony kiöregedünk, hangunk, fülünk, koncentráció képességünk megkopott. Egyre nehezebben tudunk tisztességgel helytállni. Bár folyamatosan hívunk, várunk újabb tagokat, évek óta működőképességünk határán mozgunk. Kár lenne, ha elnémulna a Szent Anna Kórus!

Én, mint rangidős – és jó pár éve rám ragadt feladat szerint szervező – megköszönöm az Úrnak, hogy részese lehetek egy ilyen közösségnek, ilyen élménysorozatnak, annak a sok szép ünnepi pillanatnak, amit együtt eddig átélhettünk. Örömmel emlékezem a sok-sok baráti összejövetelre, ahol nagy vidámságban, szeretetben tudtunk együtt énekelni – csak úgy, a magunk örömeire. És megköszönöm minden kórustagnak, karnagynak, az örök hazába költözötteknek is, akik most már az angyalok kórusában énekelnek, meg az énekkarunkból

„nyugdíjba vonult” társaimnak is, és a jelenlegieknek is az együtt töltött szép szolgálatot, testvéri együttlétet, és a kiállást Isten ügye mellett: „Mert aki énekel, kétszeresen imádkozik”.

Úgy gondolom, mi sokat gazdagodtunk lelkieken kórustagságunk által is az elmúlt években. Sajnálom, ha ebből ki-maradtam volna! Sokkal szegényebb lennék...

Nyitrai László

Alakuló közösség

Nyár utolsó hete lehetett. Éppen a vasárnapi mise után mentem be a sekrestyébe, amikor László atya megkeresett engem, hogy lenne-e kedvem az újonnan szerveződő hittanos csoportjának tagja lenni. Először meglepett a kérdés, de nagyon megörültem.

Manapság kevés lehetősége van a keresztény fiataloknak hasonló érdeklődésű társaságot találniuk. Megbeszéltük, hogy havonta legalább egyszer összejövnék egy közös programra. Most október vége van, és már háromszor gyűlt össze a kis csapat. Ez is mutatja a sikerét, illetve, hogy nagy szükség van ilyen kezdeményezésekre.

Számomra az első alkalom az október 22-i túra volt. Ez a nap ugyan hétfőre esik, de mivel ünnepnap, sokan el tudtunk jönni. 10 órakor kezdte meg a 8 fős kis csapat az útját, úgyhogy mindenkinek volt elég ideje kipihennie magát előtte. A cél a Vaskapu volt, így még hosszú út állt előttünk. A főútvonalon átkelve hamar az emelkedő alján tálaltuk magunkat, de ez kicsit sem lankította elszántságunkat. Hamar elhagytuk a város zaját, amelyet felváltottak az erdő hangjai. A túra vidám sétával telt, amit időnkénti pihenővel szakítottunk meg.

Ilyenkor megbeszéltünk egy-egy témát, ami mindnyájunkat érdekelt, és László atyának is volt ideje fűjni egyet. Őszi időhöz képest végig sütött a nap. Mikor már egy ideje sétáltunk és éreztük, hogy közel a csúcshoz, letértünk az ösvényről és megálltunk az ottani Szűz Mária szobornál.

Ott közösen imádkoztunk beteg barátunk gyógyulásáért. Reméljük, imáink meghallgatásra találnak! Azt gondoltuk, hogy túránknak ez az igazi csúcsha, így a képek is itt készültek. Ezután megmásztuk a maradék métereket. A csúcson kiadós szendvics-ebédet tartottunk egy kis chipsezzel kiegészítve.

Utunkat a túloldalon folytattuk. Meglepve tapasztaltuk, hogy felújított templomunk ilyen magasról is milyen szépen látszik. Lefelé már gyorsabban haladtunk. Már mindenki kicsit fáradt volt, de ez nem akadályozott meg minket abban, hogy megkeressük az erdőben elrejtett Geo-ládát. Hagytunk is benne egy kis üzenetet a későbbi megtalálónak, amit mindenki aláírt.

A városba érve megláttuk a Capri pizzázót. Itt jött az ötlet, hogy pizzázhatnánk egyet. László atya meg is hívott minket az azt követő kedden. Itt is nagyon jól éreztük magunkat, aminek nem csak a 3 óriás-pizza volt az oka, hanem hogy felmehettünk a templom újonnan elkészült kupolájába. Bámulatatos volt a látvány, és mint legutóbb, most is nagyon jót beszélgettünk.

Én remélem, hogy sokáig folytatódna ezek az összejövetelek, illetve, hogy még sok új taggal bővül a csapatunk.

Gergác Bendegúz

„Fényt hagyni magunk után”

A Senior imaklub novemberi összejövetelén a Szegénygondozó Ferences Nővérektől Veronika nővér volt a vendégünk. Előadásában a családokkal, ezen belül kiemelten az idősebbekkel való tapasztalatait osztotta meg velünk.

Azért tartja nagyon fontosnak a családokkal való foglalkozást, mert a **családon belüli példa** generációkon átöröklődik. Saját életét említette, szülei tízedik gyermeke volt, otthon szép példákat látott (pl. idős rokon családjukba fogadása, hitéletük megélése), aminek a későbbiekben pályaválasztásában is szerepe volt.

Az idős emberekkel sokat foglalkozik, a velük való beszélgetések során azt tapasztalja, hogy a legtöbbször ott van a kétség: mi az én „hasznom”, miért élek még? Úgy látja, hogy az az idős, aki szeretetteljes, kedves volt életében, az idős korában is az lesz, aki nehéz természetű, nehezebben éli meg az öregséget. Közös beszélgettünk arról, mit tartunk idős korunkban értékesnek: például a családomat, unokáimat, nagyon idős szülőt, az otthon melegét nyújtani, nyitottságot, elfogadást, megértést, emberi értéket, tudjunk örülni, örömet adni.

Továbbá a hallgatóságát arról is kérdezte: ágyhoz kötve mi az élet értelme? A legfontosabb közös válaszok: szenvedés felajánlása másokért, imádkozás másokért, lehetőséget adok másnak, hogy jót tegyen, elfogadom a segítségét, elesetségekben is hitet, derűt tudjak sugározni. Példaként említette az egyik idős nővért, aki egész életében segítőkész, jóságos volt, és ez a szívjósága idős korában, demens állapotában is megmaradt. Lehetek bármilyen elesett állapotban, amíg élek, életemnek értelme van. Istentől való létem az igazi érték.

Ezt követően Veronika nővér az **elfogadásról** beszélt. Saját gyengeségemet, kudarcaimat, korlátaimat el tudom-e fogadni? Ha igen, nagy esélyem van belső békére, ami másokra is kisugárzik. Sokszor elvárásokat támasztok magammal, másokkal szemben. Ha ezek nem teljesülnek, kudarcok érnek, s ez nem jó. Ugyanakkor az elvárás lehet jó is: szebbre, jobbra törekvés, s lehet rossz: minden az én elvárásom, akaratom szerint legyen. Fontos, hogy önmagáért kell szeretni az embert, minden elvárás nélkül.

A továbbiakban a **szabadságról, elengedésről** beszélt, amiben halálunkig növekedhetünk. Sok mindent szeretnénk birtokolni: nem is a tárgyak, hanem a belső dolgok birtoklását emelte ki: például pozíciót, másokhoz való viszonyt akarom birtokolni, saját képemre akarom a másikat formálni. Elengedés hiánya, ha úgy érzem valamely munkát, feladatot csak én tudok elvégezni. Tudjak úgy szeretni valakit, hogy nem láncolom magamhoz, engedem szabadon élni. Ezt a szabadságot a másik ember megérzi, szívesebben kötődik hozzám.

Szent Ferenc hihetetlenül szabad ember volt. Isten volt a gazdagsága, amit senki el nem vehetett tőle.

Amikor nem tudunk igazán szabadok lenni, mindent akarunk, s ami van, azt természetesnek vesszük. Amikor szabadok vagyunk, minden, amit kapunk ajándék és hálások tudunk lenni Istennek. Él-e bennünk, tovább tudjuk-e adni ezt a **hálás lelkiületet**? Tudok-e hálát adni azért, ami természetes: például mozgok, egészséges vagyok, reggel felkelek? Akkor vesszük észre, milyen nagy dolog valami, amikor nincs. Akkor tapasztaljuk meg, milyen fontos volt valaki, amikor már nincs velünk. Amíg lehetőségünk van rá, legyen a másik emberhez egy-két jó szavunk.

Az igazi nagy elengedés halálunk pillanatában történik, amikor a szereteten kívül mindent el kell engednünk. Meg kell tanulnunk elengedni dolgokat, így talán a halál is könnyebb lesz. Tudjunk megbékélni, elengedni az itteni életünket, hogy sokkal nagyobbat kapjunk, az isteni életet. Amit szeretetből tettünk itt a földön, azt visszük magunkkal.

Isten önzetlenül szeret minket akkor is, ha bukdácsolunk, kudarcot vallunk. Nekünk is elvárások nélkül, önzetlenül kell Őt szeretnünk. Ha az ingyenes, önzetlen szeretetet tovább tudjuk adni, környezetünk akaratlanul is ezt a mintát veszi át. **Beleivődik környezetünkbe a szépen megélt hitünk.** Próbáljam azt megélni, amit a hitem tanít.

A hit erőforrás, sok mindenben átsegít. Akinek nincs hite, az könnyebben feladja.

Végezetül a **lelki végrendeletéről** beszélt. Jó elgondolkodni azon, hogyan is élek, mi az én lelki örökségem, hogyan emlékeznek rám, ha elmentem. Mi az, amit magam után hagyok? Igyekeztek olyan értéket hagyni, amit követni tudnak, ez a legtöbb. Befejezésül Mécs László Fényt hagyni magunk után című versét olvasta fel, amelyből néhány gondolatot idéznénk:

*„Az élet örök búcsúzás.
Ő bár csak tudnánk távozáskor
fényt hagyni, mint a Messiás,
belészeretni az szívekbe,
apostolokba, mártírokba,
hogy átadják a századoknak,
a századok az ezredeknek!
Fényt hagyni, mint a Messiás!...”*

*...Az életünk olyan tűnékeny.
Ő, szent fényt hagyni volna jó!”*

Tóth házaspár

Szól a rádió...

„Mindenki, akinek van bátorsága elmondani, hogy mit érez a lelkében, kapcsolatban van az Istennel”

Ez az idézet jutott eszembe, amikor a Mária Rádió esztergomi regionális adását hallgattam. Közel egy éve már, hogy naponta jelentkezik változatos, tartalmas esti műsoraival. Az adó bejelentkező mondata meghatározó: Hitélet, kultúra, közélet. Valóban, nagyon színesek az adások, de ugyanakkor pontosan szerkesztettek.

A hétfői adásban meghallgathatjuk a heti műsortervet, térségünk eseményeit, híreit. Szombatonként a Szent Anna templomból élőben, szentmise közvetítés. *(Sajnos, technikai problémák miatt gyakori a hiba az élő közvetítésekben, valószínűleg átmenetileg – a probléma megoldásáig – a szombat esti szentmisét nem fogjuk helyből közvetíteni. Ny. L.)*

Nagyon szerteágazó területeket ölel fel a műsor, hiszen a könyvtári beszélgetésektől az imaóráig sok mindent hallgathatunk. Közéleti, hitéleti eseményekről, híres esztergomiakról, pedagógiai műhelyek tevékenységéről, beszámolók az esztergomi közösségek életéről, friss riportok, jegyzetek, előadások szólnak meg. Jó volt mélyebben megismerkedni Döbrentei Ildikóval, Levente Péterrel, Horányi Lászlóval, Koronkai Zoltánnal, Dr. Etter Ödönnel, Várady Eszterrel, Durzák Annával, Béres Zsuzsával, Pálmai Józseffel, - a felsorolás persze nem teljes.

Megszokott hangot hallok: Nyitrai László, aki a technikai feltételeket megteremti, szerkesztőként, bemondóként, riporterként is munkálkodik, szóval a rádió szíve-lelke. Komoly segítőtje, felesége Marika.

Vasárnap, este 6 óra, november 11. Hallgatom a Mária Rádió esztergomi adását. Madocsai Bea riportjában plébániánk Senior imaklubjának tagjaival beszélget. A Katolikus Rádió november 5-i adásának ismétlése. A megszólalók tanúságot tesznek Isten szeretetükről, az ima erejéről, a közösségről. Szóba kerül az elmúlás és nagymamáink példája. „Mindenkinek olyan a halála, mint az élete” - emlékezik Nyitrai Laci imádságos lelkű nagymamája mondatára. Majd Homor Lajos felvételét hallom, amely a szentgyörgymezői temető felújított papi sírjainak november 1-i beszentelésén készült. Dr. Erdő Péter bíboros úr végezte, Magyarország új pápai nunciusa, Michael A. Blume alessanói címzetes érsek jelenlétében.

A leírtak miatt nekem nagyon fontos a regionális adás. Azt is tudom, hogy plébániánk otthoni ápolásra szoruló híveinek kapocs az élethez. Az esti adásban felhangzó ének utolsó strófája még ma is visszhangzik bennem: *„Áldunk Téged, imádunk Téged / Mert szent kereszted által megváltottad a világot!”*

2018. Szent Márton napja közeledik. Szombathelyre utazom a Rózsafüzér Társulat meghívására. Eszembe jutnak Székely János Püspök Úr szavai, amelyet a templomunkban búcsúzásként mondott:

„A kinevezés napján egy régi Árpád-kori templomban voltam imaesten, Hévízgyörkön, ami hajdanán Szent Márton tiszteletére volt szentelve. Egy Márton-kép előtt ülve az volt a szívemben, hogy Isten a mai napon bízta rám Szent Márton egyházmegyéjét. Isten vezet és Ő küld, hálát adok az itt töltött 11 évért.”

Csendes imával töltött utunk 9 órákor a szombathelyi bazilika harangzúgására ért véget. Ekkor Székely János megyéspüspök, mint esztergomi híveit, megkülönböztetett szeretettel fogadott bennünket. Egy pár mondattal bemutatta a várost, majd a püspöki palota kápolnájában kísért bennünket. A padlózaton, a Szombathelyen született, Európa egyik leghíresebb szentje, Szent Mártont ábrázoló intarziára hívta fel a figyelmünket.

„Szombathelynek ma is vannak szentéletű emberei, ámulattal látom például, hogy a legtöbb gyerek hittanos. Szinte mindenki bérmálkozik.” - mondta Püspök úr. Egy különleges, idős asszonyról is beszélt, aki napi rendszerességgel több órát tölt a bazilikában szentségimádással. 7 gyermekéből 2 meghalt, toloszékben élő férjét sokáig ápolta, gerince a sok emeléstől megroppant. Mégis állandóan mosolyog, sugárzik belőle a hit és békeesség.

A kis közösségünknek bemutatott misében az evangélium egyik szépségesen fontos szakaszát olvasta fel Szent Márk könyvéből:

„Abban az időben: Egy írástudó megkérdezte Jézustól: „Melyik az első a parancsok közül?” Jézus így válaszolt: „Ez az első: Halld, Izrael! Az Úr a mi Istenünk, az egyetlen Úr. Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből! A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat! Ezeknél nincs nagyobb parancsolat.”

A prédikációból a nekem fontos gondolatokat emelem ki, és ezért elnézést kérek. Magyarázatot kaptunk arról, hogy mit jelent teljes szívből, teljes lélekből teljes elmédből szeretni. A szív nemcsak az érzések, de a döntések szimbóluma, a személyiség magja. Miért kell szeretnünk Istent? Mert Ő alkotott bennünket. A semmiből nem jön létre valami. A világmindenség azért van, mert a teremtő Isten akarta. Mi is ezért vagyunk. Isten a létünk forrása. Szombathely a szentek földje, így nevezte II. János Pál pápa. Ókeresztény vértanuk, közülük a leghíresebb Szent Quirinus, áldozták életüket hitükért. Szombathelyen született Szent Leonianus, Szent Márton. Az egyházmegyéhez tartozó területen született Mindszenty József Bíboros. Boldog Batthyány-Strattmann László, és Boldog Brenner János élete is ide köthető.

A szentmise ünnepi, záró áldása után, Püspök Úr idegenvezetett bennünket a palotában. A **Püspöki Palota** hazánk egyik legszebb késő barokk (copf) stílusú épülete. Építtetője az egyházmegye első püspöke, Szily János volt.

Az első emeleti előszobából lehet belépni a palota legdíszesebb termébe, a nagyterembe, amely három nagy ajtóval nyílik az erkélyre. A jó arányú, visszafogott színvilágú, elegáns terem a legszebb kora klasszicista alkotás a magyarországi emlékek között. A bronz dombormű hatását keltő freskók Franz Anton Maulbertsch (1724–1796) alkotásai, témáját Szily püspök adta: Savaria történetének jelentős eseményei.

A képek a következők: Claudius császár megalapítja Savariát, Septimius Severust császárrá választják 193-ban, Constantin Chlorus törvényt hirdet Savariában és Attila hun

király elpusztítja a várost. Láthattuk a Sárga szalont, a Szent Pál termet, a Vörös szalont, a kápolnát, a Metszetes szobát. Ezután szeretettel váltunk el a megyéspüspök úrtól és a székesegyházba tartottunk.

Magyarország harmadik legnagyobb temploma, **Sarlós Boldogasszony-székesegyház** a Szombathelyi egyházmegye főtemploma. Klasszicizáló, késő barokk stílusú katedrális 1791 és 1814 között épült, az első püspök Szily János irányításával.

Meghatódva szembesültem boldog Brenner János egyszerűségében is méltóságot sugárzó sírhelyével. Itt közösen imádkoztunk és énekelünk.

Belvárosi sétánk következő állomása a **Szent Márton templom** volt. A hagyomány szerint az egyházi épület Szent Márton szülőháza felett épült fel. Többször bővítették és átépítették, jelenlegi formáját 1930-ban nyerte el. Itt működik a Szent Márton látogató központ. A Szent Márton Történelmi Sétaút (Via Historica Sancti Martini) a templomig 9 állomáson keresztül vezet, amelyet 30 darab burkolati „lépőkő” köt össze. Azokat a helyszíneket mutatja be, amelyek a város ókeresztény hagyományaihoz kapcsolódnak.

Következő hely, amit felkerestünk a **szombathelyi ferences templom és kolostor** a város legrégebb működő temploma, melynek előzményei egészen a római korig nyúlnak vissza. Az 1600-as években Árpád-házi Szent Erzsébet tiszteletére szentelték fel. A templom legfőbb kincse a város 1716-os égését ábrázoló oltárkép, mely a város legrégebb hiteles ábrázolása. Megfigyelhetők rajta a várost övező vaskos római eredetű városfalak és a vár, melyeket a 18. században lebontottak. A templom melletti kolostorban ma 5 szerzetes él.

Belvárosi sétánk után a Napfény étteremben megebédeltünk. A friss élményektől, a gazdag látnivalóktól elfáradva indultunk haza. Vendégként megtapasztalhattam, hogy milyen jó olyan közösséggel együtt lenni, ahol a hit, a szeretet jelen van. Nagyon köszönöm a lehetőséget, hogy ezen a „mini zárandoklaton” ott lehettem. Szeretettel gondolok mindenkire, de különösen azokra, akiknek komoly fáradtságot okozott ez az út, mégis türelmesek, kedvesek voltak.

2017 nyarán búcsúztunk Székely János püspök úrtól. Akkor az Élő Sziget újságunkban így kezdtem, most pedig így fejezem be írásomat: „Édes Istenem! Hozzád fohászkodom Székely János Püspök Úrért, akit 2017. június 18-án Ferenc Pápa kinevezett Szombathely megyéspüspökévé. Kérlek Istenem, adj erőt neki, hogy karizmatikus egyéniségével a közösség javát tudja szolgálni az új helyen is. Legyen ereje észrevenni, ahogy eddig is tette, a lelki, vagy testi fájdalmaikkal küzdők segélykérését.”

Pazsiczky Mariann

Imaóránk gondolataiból...

November elején van Halottak napja. Temetőinkben felkeressük előrement családtagjaink, barátaink, rokonaink, jótévőink, ismerősink sírját. Emlékezünk rájuk, és arra a rengeteg szép élményére életünknek, ami hozzájuk kapcsolódik. Ezek az emlékek átfogják egész életünket: kora gyerekkorunktól egészen napjainkig.

Ők már átmentek azon a bizonyos szűk kapun,- de ez a kapu számunkra is egyre közelebb kerül. Óhatatlanul eszünkbe jut – illyentájt különösen is – a mi távozásunk is. Félelemmel gondolunk arra a napra. Ösztönlényként, ember-létünkéből fakadóan, teremtett voltunk tudatában – ennyire telik. És itt meg is rekednénk, ha nem tudnánk Istenről, Jézusról, a feltámadásról! Pedig tudunk,- mi legalább is, akik ma itt összegyűltünk, hogy életünkéről, halálunkról gondolkodjunk.

Krisztusnak élete van önmagában, és minket is erre az örök életre hívott meg. A Szentírásban sok helyen olvashatunk erről, kettőt felidézek:

„Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra?” – mondta Jézus a tanítványainak, jelezve, hova vagyunk hivatalosak.

„...számomra az élet Krisztus, a halál pedig nyereség.” Írta Szt. Pál a Filippieknek, kifejtve, hogy a földi életében még sok dolga van, de nagyon vágyik már Jézussal együtt lenni – ez utóbbi talán vonzóbb számára – és sok Testvérünk számára is...

Földi életünk vándorlás Isten országa felé, az örök élet előszobája, ezért:

Örvendjete! (Fil 4,4)

Uram,
szívem tágrányílt,
de még egyre szélesebbre tárja a túlradó boldogság.
Kész vagyok magamra vállalni mindent, ami szép:
a kéken sugárzó eget, a lenyugvó napot, a zenét...
Érzem ifjú testem erejét, a bátorságot és az örömet,
mert Érted élek.
Csak Veled és Benned boldog az életem.
Te ajándékozod nekem a napokat és az órákat.
Széppé akarod tenni az életemet.
Hála Neked!

Uram,
örömmel ajándékoztál meg, amit hálás szívvel élvezhetek.
Az egész életemet arra szenteltem,
hogy valamit elérjek és valamivé legyek;
csak azért, hogy Téged megörvendeztesselek.
Igaz, ma már sok minden elmúlt, de az életnek még mindig sok szép oldala van,
és ezért fogadd szívből jövő hálámat.
A jövőre nézve ezt kérem tőled: adj nekem nyílt lelket,
hogy mindenütt csak az élet teljességét
és szépségét lássam,
és add, hogy az életem vége szép legyen, mert Benned, az örömben fejeződik be.
Add meg, hogy békességben és örömben élvezzem törekvéseim gyümölcsét,
és ha már nem tudok majd örülni a munkának és a tevékenységnek,
akkor is engedd, hogy legalább hálát adjak azért,
hogy szeretsz engem
hogy bőséges áldásodat adod rám.
Ez legyen számomra a legnagyobb öröm,
mert valóban széppé tetted az életem. Ámen.

Uram, Te egyszer itt jártál a földön, s hátrahagyta lábnyomod, hogy legyen mit követnünk. Te, aki a mennyből letekintesz minden vándorra, erősítsd a fáradtat, bátorítsd a csüggedőt, térítsd vissza az eltévedtet, vigasztald a küzdőt. Te, aki az idők végén ismét eljössz, hogy megítélj mindenkit, Urunk és Megváltónk, hadd álljon példaképed tisztán és világosan Lelki szemeink előtt, hogy szétoszlassa a ködöt! Segíts nekünk, hogy Téged követve érkezzünk meg üdvösségedbe, és otthont találjunk Tenálad! Ámen!

Az imaóra hangfelvétele meghallgatható plébániánk honlapján.
Nyitrai László

Röviden...

- Templomunk külső felújítási munkái befejeződtek, nagyon szép lett az összhatás! Köszönet Mindenkinek, akik ebben bármilyen területen is benne voltak! Az ünnepélyen megáldásra azonban az idén kicsi az esély, hiszen a felső kórus

állványzata még benn van, a karzat felújítására most nem kerülhet sor.

- Adventi triduum lesz a belvárosi templomban december 9-10-11-én, az esti 7 órás szentmisék keretében. A homíliát Dr. Kovács Zoltán atya fogja tartani, készüljünk fel lelkileg is Urunk eljövételének az ünnepére!

- Az idén is szervezik az adventi gyertyagyújtást a Széchenyi téren. A rövid szertartás advent szombatjain 17 órakor kezdődik.

- Elkezdődött városunkban is a Szentségimádás Iskolája. A ferences templomban kéthetente keddenként 18.30-tól indul egy-egy alkalom, a legközelebbi november 20-án. A Mária Rádió régiós adásában a tanítások adásba kerülnek, ill. a régiós archívumban visszahallgathatók lesznek.

- Hagyományaink szerint adventben hétfőtől csütörtökig roraté szentmisék lesznek 6 órakor templomunkban, a szokásos plébániai reggelikkel.

- Fiatalodik karitás csoportunk: új tagokkal bővül. November 7-én a régi és az új tagok megbeszélésre jöttek össze a plébánián. Nagyon örülünk az újaknak, reméljük, hogy a régi-ekkel való együttműködésük szebbé teszi a rászorulókat életét, és ez a szép szolgálat folyamatos lesz plébániánkon!

Anyakönyvi adatok

Elhunytak:

Kardos Mihály	79 éves
Németh István	77 éves
Kopányi Imre Andorné, Visontai Judit	57 éves
Bazsó Károlyné, Trexler Mária	75 éves
Majtényi Jánosné, Holop Anna Mária	94 éves
Marosújvári Gyuláné, Gerencsér Magdolna	88 éves
Rab István	91 éves

Hirdetések, programjaink

November:

18. Vasárnap	Országos gyűjtés a Magyar Karitás javára
19. Hétfő:	Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepe 18 ó. mise, Szent Erzsébet-kenyér osztás
24. Szombat:	Világméretű szentségimádás az Eucharisztikus Kongresszusért, 17 óra

December:

Rorate: ádventben hétfőtől-csütörtökig reggel 6 órakor

2. Vasárnap:	11 órakor Szent Anna könnyei szentmise
4. Kedd:	19 órakor Képviselőtestületi ülés
9-16.	Gyűjtés a plébánia területén lévő intézményeknek
9. Vasárnap:	9 órakor Szent Miklós püspök fogadása
15. Szombat:	18 órakor Szent Család járás indítása
18. Kedd:	18 órakor imaóra

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu, hirtelkuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2018. december

XI/12. szám

Novemberi számunk már „nyomdában” volt, amikor kiderült, hogy mégis sor kerülhet a külsőleg felújított templomunk megáldására.

December 9-én ez meg is történt, Dr. Erdő Péter Bíboros atya az ünnepi szentmisénk előtt ezt meg is tette, majd a szentmisében tanított bennünket. Jelen számunkban közreadjuk a homíliáját:

(Ny.L.)

Krisztusban Kedves Testvérek!

„Egyszer volt, hol nem volt” – így szokott kezdődni, ugye, minden mese. A szép és a tanulságos mesék is így kezdődnek. De így volt ez valahogy a régi pogány vallások idejében is, amikor a bálványistenekről szóló történeteket meg a mítoszokat mesélték. Úgy beszélték azt el, hogy bármikor megtörténhetett. És mindig újra meg újra azt mondhatták, hogy most történik meg.

Amikor Jézus történetét írja le a Szentírás, nem mesét mond! Hanem elkezd olyan adatokat sorolni, amelyek az adott korban, Krisztus korában az idő meghatározásának legfontosabb támpontjai voltak. Megnevezi az uralkodót. Elmondja, hogy uralkodásának hányadik évében jártak, és még nem is elégszik meg ezzel, hanem a környék összes többi uralkodóját is felsorolja, és megmondja azt is, hogy kik voltak a főpapok. Ennél pontosabb történelmi kronológiát aligha lehetett volna abban az időben megjelölni. Mégsem csak arról vall Szent Lukács, hogy Jézus története valódi, igaz történet, hanem vall arról is, hogy ez a történet beleillik a választott nép ígéreteinek nagy történelmébe. Az ószövetségi ígérek időrendjének és belső tartalmának összefüggésébe állítja az evangélium Jézus Krisztus történetét.

Miután megadta a dátumot és a profán kereteket, elhelyezi az eseményt az üdvösség történetében is: Izaiás próféta megjövendölte: a pusztában kiáltónak ez a szava. És leírja azt az izaiási jövendölést, ami alapján a régiek várták az előfutárt, várták magát a Messiást. De persze Izaiás könyvének ez a mondása nemcsak a végső idők messiási megváltására vonatkozott, hanem a prófétai könyv olyan részében helyezkedik el, ahol már vannak foglyok, ahol már idegenből vágyódik haza a nép. Ahol már a pusztaság ott van a haza meg a száműzetés földje között, ahol most éppen élnek. És ebből a pusztából hallatszik a kiáltó szó, és azt az utat kell egyenessé tenni, amely a fogság földjéről az ígért földjére, szóval az igazi hazába vezet.

Nemcsak az üdvösség történetének ebbe a nagy összefüggésébe állítja be Lukács Jézus történetét és Keresztelő János alakját, hanem arról is beszél, hogy mi ennek a jelentősége, mi ennek a tartalma számunkra. Mert ahogyan valamikor a nép kiszabadult a babiloni fogságból és hazatérhetett a sivatagon át, úgy az egész emberiséget ki akarja szabadítani Isten a bűn fogságából. Azt akarja, hogy hozzá térjünk haza. Mert ahol vele találkozunk, ott vagyunk igazán otthon.

Ezért van az is, hogy az otthon jelképe a karácsonyfa, és hogy a karácsonyeste jelenti az igazi otthoni hangulatot. Mert Jézus körül érzi igazán otthon magát az ember. Ezért várjuk annyira karácsony ünnepét, a kis Jézus születésének napját. De hát ott van közben a sivatag! Ott van közben a hegy és a halom, amit ki kell egyenesíteni, hogy az út átvezessen rajta.

És erről szól Keresztelő János igehirdetése, hogy a bűneink akadályait el kell hárítani az útból. Nagyon egyszerű a jánosi prédikáció, mert azt mondja, hogy szeressük egymást, és szeressük Istent. Később Jézus majd ünnepélyesen fogja ezt megfogalmazni a főparancsban. Keresztelő János nem válogató. Mindenkihez szól. Legyen az katona, vagy a rómaiak alkalmazottja, legyen bármi a foglalkozása, elindulhat a tisztességes élet felé. Ezt mondja nekünk is az evangélium, ezt mondja nekünk is az adventi várakozás, hogy a saját életünknek az akadályait és a sivatagját takarítsuk el az útból, hogy együtt visszataláljunk Jézushoz.

De a karácsonyt nemcsak otthon ünnepeljük. A templomban összejön az egész hívő közösség. Jézussal a legbensőségesebben a szentmisében és a szentáldozásban találkozunk. De ha van a templomban pásztorjáték, vagy a plébánián karácsonyi ünnepség, az is bevezet bennünket az ünnep igazi hangulatába. A készület pedig, amelyet a próbák jelentenek, meg az ajándékok készítése, szereteteink meglátogatása, vagy a rászorulóknak segítése, ezek mind annak az útnak az állomásai, amely a Krisztussal való találkozáshoz vezet.

A katolikus közösség Krisztus körül a templomban találkozik. Ezért olyan nagy ünnep számunkra, hogy ma megáldhatjuk ezt a külsőleg felújított plébániatemplomot, a Szent Anna nevét viselő „kerek templomot”. Esztergom egyik jelképe ez az épület, mintegy rímel a bazilikára, eszünkbe juttatja, hogy a helyi közösségekből tevődik össze az egyházmegye nagy közössége, az egyházmegyékből pedig a világegyház. De ez a megújult kupola, amely ismét régi fényében ragyog, szelid csillogásával otthonosságot áraszt. Olyan, mint a kemence vagy a családi tűzhely, amely körül jó együtt lenni. Csillogása pedig, így karácsony előtt, talán a legszebb dísz ennek a közösségnek a karácsonyfáján. Olyan látható megújulás, amire hosszú évek óta várunk.

Adja Isten, hogy a külső megújulást a lelki újjászületés és megerősödés kísérje egyházközségünk, egyházmegyénk és magyar egyházunk életében. Ámen.

Ezúton is megköszönjük Bíboros atyánk anyagi és lelki támogatását! Ahogy a köszöntőmben kiemeltem – a Bíboros atya reflektált is rá – a kívülről megszépült templomunkat belülről is széppé szeretnénk tenni egyházközségünk hitéletének a fejlődésével. Mert „legszebb templom a tele templom”! És talán nem kell majd múzeumként mutogatni pár évtized múlva, mint ahogy tőlünk nyugatabbra ez már nagyon gyakori...

A bíborosi szentmiséről összefoglalót készítettem a régiós Mária Rádió számára, ez visszakereshető a régiós archívum „Események” mappájában.

Nyitrai László

„Fehér csapat”, Pesti Vigadó, Mihályhegyi remeték

Látszólag értelmetlen felsorolás, valójában pedig Senior imaklubos élményeinket takarja.

Langyos novemberi délután Marikával „randevúozok” a házam előtt. Együtt megyünk a Galagonyás úti Capri Pizzériához. Itt fogunk találkozni a „fehér csapat” többi tagjaival. Nyitrai Marika ötletét valósítjuk meg, amellyel meglepett bennünket a novemberi Senior imaklubos estünkön.

Színes papírdarabokkal várt minket, amelyekből egyet választva, színek szerinti, 5 fős csapatok alakultak. Azt a feladatot kaptuk, hogy találkozzunk valahol a közeljövőben, ahol lehetőségünk van egy jót beszélgetni. A mi csapatunk Judit, Marika, Kati, Gyuri és én, a pizzériát választottuk. No, ne tessék ebből arra következtetni, hogy itt aztán egy nagy pizzázás történt. Csak úgy „öregesen”, kávézás, egy somlói galuska és alkoholmentes sör volt az „étlapunkon”. A találkozásunk nagyon kellemesre sikerült. Beszélgettünk gyermekeinkről, unokáinkról és városunk eseményeiről.

Advent első vasárnapja. Kora reggel vonatra szállunk, irány Budapest. A pesti Vigadót fogjuk csoportos vezetéssel megtekinteni. A mai Vigadó elődje, a Pollack Mihály tervei alapján 1833-ban megnyíló Redoute a legmagasabb szintű kultúra központja volt. A polgárosodás és a nemzeté válás, az első népképviselői országgyűlés helyszíne, amely az 1848-49-es szabadságharc idején megsemmisült.

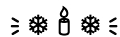
Feszli Frigyes tervei alapján csak 1865-ben nyitja meg újra kapuit a Vigadó, amely jeles eseményeknek ad otthont. 1867-ben a Vigadóban tartják Ferenc József koronázási bankettjét, majd itt születik meg Pest, Buda és Óbuda egyesítésével Budapest. Hangversenytermében megfordul Strauss, Liszt, Erkel, Wagner, Bartók vagy éppen Dohnányi, koncerttermében fellép többek közt Brahms, Debussy, vezényel Bruno Walter és Herbert von Karajan.

A Pesti Vigadó Előcsarnokában található a Jegypénztár, s innen érhetőek el a ház termei. Már ide belépve megérint bennünket az épület ünnepélyes, méltóságteljes légköre. A belső tér aránya, színei, oszlopai, díszítő elemei nagy hatással vannak ránk. Belsejébe - többek között - Lotz Károly és Than Mór baladisztikus témákat feldolgozó freskói láthatóak. A szobrok nagy részét Alexy Károly szobrászművész készítette.

A földszinten található a Vigadó Galéria Földszinti kiállítótere, a Fogadótér valamint az étterem és kávézó. A II. emeleten a Díszterem és a hozzá kapcsolódó északi és déli terem, a IV. emeleten a Makovecz terem és a Sinkovits Kamaraszínpad helyezkedik el. Az épület 6 emeletes lépcsőháza is lenyűgöző.

Az egykori tetőtér beépítésével az V. és VI. emeleten három kiállítóteret lett. A teraszról a Duna és a budai oldal látványában gyönyörködünk. 2014-ben, tíz éves felújítást követően a Magyar Művészeti Akadémia székházaként újjászülető Pesti Vigadó, Európa első összművészeti központjaként kulturális, művészeti és közéleti rendezvények, kiállítások helyszínévé vált.

A Vigadót elhagyva, a Vörösmarty téri adventi vásáron sétáltunk.

December 3-án, az Adventre való hangolódás jegyében tartott irodalmi estet a Senior imaklubban Durzák Anna, a Szent István Gimnázium egykori zene- és irodalomtanára, az iskola énekkarának alapítója és sikeres vezetője. Szent-Gály Kata Mihályhegyi remeték című versciklusát adta elő. Ezzel megidéve az egykor élt remeték mindennapi életét a gondolatait.

Kik voltak a hegyen élő remeték? A Balaton északi partján, a Vonyarcvashegy és Balatongyörök közötti dombot hívják Mihály-hegynek. A török dúlás után ferences rendi remeték vették birtokukba a hegyen álló kápolna maradványait, a körülötte elhelyezkedő kazamatákkal együtt. A lassanként betelepülő remeték közösségben éltek, napjaikat imádságra és munka töltötte ki. Néhány szobor még tanúskodik arról, hogy az itteniek fafaragással is foglalkoztak. A remeték megélhetését - a halászat mellett - az a kis darab föld biztosította, melyet

Vashegy községben kaptak. Ma is Remetekert-nek hívják az Örzse-kút, másképpen Erzsébet-forrás környékét.

Szent-Gály műve fikció, a szerző kísérlete, hogy elgondolja, hogyan tölthették napjaikat a közösség tagjai. Az ő imádságos napjukra fűzi fel művét a szerző, miközben zsolozsmákat és napi tevékenységeiket idézi meg. A zsolozsma hagyományosan formailag napi 8 imaórából állt: éjszakai imádság (Matutinum), hajnali imádság (Laudes), imaórák a nappal minden szakaszára (Prima, Tertia, Sexta, Nona), vecsernye (Vespera) és a napot befejező imádság (Compleorium) A költőnőt valószínűleg az is ihlette, hogy házából a kápolnára látott.

(Kiegészítés: A vonyarcvashegyi Szent Mihály-domb egykor a Balaton szigete volt. Tetején hazánk egyetlen épen maradt halászkápolnájával a Szent Mihály-kápolnával. Legendák egész sora fűződik ehhez a területhez. A szájhagyomány mesél várról, remetéről, kazamatákról és más titkos járatokról.

Egyes források szerint a kápolnát egy balatoni rianásból megmenekült 40 halász emeltette hálából. 1729 telén 46 halász dolgozott a Balaton jegén, amikor levált az alattuk lévő jégtábla, hat ember halálát okozva.. A jéghideg vízben kiúszásról szó sem lehetett. A biztos haláltól a hirtelen megforduló szél mentette meg őket, amely a part felé sodorta a jégtáblát. A megmenekült halászok fogadalmat tettek, hogy hálából kápolnát emelnek a dombtetőn.)

Durzák Annáról csak elfogultan tudok írni. Évtizedes ismeretségünk alatt nagyon sok szép emlékem gyűlt össze az előadóról, az emberről. A versciklusban található kikacsintások, vidám kis események, emberi gyengeségek, de az emelkedett, lírai hangú imák is, Anna kedves orgánumán megszólalva maradandó élményt nyújtott mindannyiunknak.

Pazsiczky Mariann

Betlehemi jelenet

László atya régi álma válhatott valóra december 16-án az élő betlehemi előadással. Amikor atya felvetette az ötletet családos közösségünknek, még nem tudtuk, mennyi fantasztikus élménynek leszünk részesei. A készülődés minden pillanata csoda volt, ami egy láthatatlan hálót font körénk, a szeretet kötelékét. Szívvel, lélekkel éltünk meg minden pillanatot, és hiszem, hogy sok ember lelkében gyűjtöttük meg az ünnepi lángot.

A jó Isten is kegyes volt hozzánk, és az apró részletek is megvalósulhattak. Álmodni sem mertük volna, hogy hullik a hangulathoz elegendő hó, és végül makacs szamarunk is úgy dönt, hogy tiszteletét teszi az eseményen. Rengeteg támogatást, segítséget kaptunk. Sokan örömmel vállaltak valamilyen szerepet, nyújtottak segítő kezét.

Az esti szentmisére megtelt a templom. Éreztük, hogy sokan várják kíváncsian, mi lesz ebből. Eközben odakint már készült a forralt bor, tea, gyulladtak a mécsesek, készülődtek a szereplők. Némi - vagy inkább kicsit több - rábeszélésre megérkezett a csacsi is.

A szentmise után a templomkertben gyűltek össze az emberek, és nézték, ahogy megérkezik Mária és József, majd az angyalok, megszületik a kis Jézus, jönnek a pásztorok és királyok. A történetet mindannyian ismerjük, de így megjelenítve, dalokkal kísérve igazi csoda volt átérezni, átélni. Reméljük, egy kicsit mindenki Betlehemben érezte magát, aki jelen volt.

Hálás szívvel köszönjük pásztorunknak, László atyának, hogy megtisztelt a feladattal és szeretettel terelget minket!

Szintén hálás köszönet mindenkinek, aki valamilyen formában részese volt a vasárnapi csodának!

Szeretettel:

Kriszta & Ancsa

Már az előkészületek is - lelkileg - nagy hatással voltak rám. Egyre nagyobb izgatottsággal és türelmetlenül vártam az előadás napját. A betlehemi történet megjelenítése valóságos csoda volt számomra, és családomnak egy igazi időutazás.

Az előadás során a szereplőkben már nem a barátok és családtagok arcát láttam, hanem magát Máriát, Józsefet, az angyalokat, a pásztorokat és a királyokat. Megszületett a kis Jézus. Ezt megélni és átélni leírhatatlan érzés! Kívánom mindenkinek, hogy ebben a rohanó világban tudja megtalálni ezt az igazi csodát, szeretetet - Jézust!

Horváth Katalin

A roráték gyerekszemmel

A roráték - hajnali misék - az adventi időszakban nálunk hétfőtől csütörtökig reggel 6-kor vannak. 2-3 éve mindig elhatározom, hogy ott leszek az összesen, és eddig sikerült tartani magamat az elhatározásomhoz. Amikor rorátéra megyek, 5:10-kor kelek. Érdekes, hogy ilyenkor könnyebb felkelnem, mint akkor, amikor csak iskolába megyek, pedig akkor elég 6:30-kor. Amikor elindulunk a rorátéra, még sötét van, és kihaltak tűnnek az utcák - ez olyan megnyugtató.

Amikor a templomhoz értünk, bemegyek ministrálni. Rajtam kívül mindig van még 1-2 ministráns. A mise sötétben kezdődik, nem úgy, mint máskor. A hangulata is egészen más, valahogy jobban átérzem. Szeretem az adventi énekeket is. Mise után átmegyünk a plébániára reggelizni. Nagyon jó hangulat van itt: beszélgetünk, nevetgélünk. Reggeli után a barátaimmal pingpongozunk, csocsózunk. Egy idő után sajnos át kell mennünk az iskolába. Ha ott vagyok a rorátékon, valahogy gyorsabban telik a várakozás, és könnyebb jónak lennem. Ha szeretnél jobban felkészülni Jézus születésének az ünnepére, érdemes eljönni, ha nem is mindig, de legalább néhányszor.

Ábel Dani

„Isten tenyerén ébredtem” – Karitás hírek

November 19-én került sor a hagyományos Erzsébet-napi misére és a kenyér megáldására, majd kiosztására. „*Szent Erzsébet asszony életéről emlékezzünk, sok jótételéről, mi is őtet kövessük, azon legyünk, amit benne dicsérünk, cselekedjük*”. Hetényiné Ildikó és Ábel Dani szavai tették ünnepélyessé a misét.

December 10-én látogattunk el a kórház Hospice osztályára, ahol az orvosok, nővérek és a betegek vártak minket - sok szeretettel. Hetényiné Ildikó köszöntött mindenkit, és gyönyörű versekkel ajándékozta meg az egybegyűlteket. Lucia nővér éneke és gitárjátéka után Pokriva László atya beszélt az adventről, annak hangulatáról.

Elmondtá, mit fejez ki a 4 gyertya az adventi koszorún: virrasztást, imádságot, örömet és bűnbánatot. Tegyük rendbe a lelkünket, a csendről szóljon az advent – kérte az atya, és ne a harsogásról, a vásárlásról. Csöndes napok jöjjenek! Segítse a csöndbe való belépést Pilinszky imája: „*Add Istenem, hogy a világ kisimuljon, elcsendesedjen bennem és mindenkiben.*” Ezt kívánjuk a kórház minden dolgozójának. A kis műsor után megvendégteltük a betegeket süteménnyel, gyümölcscsel.

Zsinatoltunk

November 24-én jöttünk össze a plébánián, hogy megbeszéljük a jövő év feladatait, és számot adjunk az eddig végzett munkáról. A tavalyi zsinat óta csak kis lépésekről, apró fejlődésről számolt be az atya. A legnagyobb eredmény az, hogy kívülről csodálatos lett a templom. Reméljük, hogy a belső felújítás sem várat magára sokat!

A plébános atya ismertette a bizottságok munkáját. Hitoktatás: A Mindszenty és a Montágh iskolákkal példaértékű a kapcsolat, a Babits iskolával semleges. Hogy ez a helyzet változzon, sokat tesz érte Dobainé Eszter és Kopányiné Mónika. A karitás csoport fiatalodik jövőre, amire nagy szükség is lesz, mert a feladatok nőnek. Az ifjúsági szekcióban változatlanul nagy probléma, hogy az általános iskola elvégzése után elmaradnak a fiatalok. Az atya az idén 7-8 középiskolás fiatal próbál összefogni. Veronika nővér szerint a személyes megszólítás nagyon fontos. Javaslat hangzott el arról is, hogy a karitás munkába vonjuk be a fiatalokat is, a cserkészeket is.

Sajnos nincs a ministránsoknak vezetője. A közösségeket összefogó „húzóember” hiányzik. Patakiné Aranka véleménye szerint sok a közösség, de nincs köztük élő kapcsolat. A médiában előbbre jutottunk: megújult a honlap. Szeptemberben megújult a családok közössége: tíz család fog össze az atya irányítása alatt. Szorgalmazni kell a családi miséket, jó lenne a kávézót is újra beindítani. A Mindszenty iskola kinőtte magát. A mérések alapján felzárkózott a város legjobb iskolái közé.

A plébánia 3 forrásból tartja fenn magát: perselypénz, egyházi adó, adomány. Semmiféle állami támogatás nincs, mint azt sokan hiszik. A zsinat szentségimádással és misével ért véget. Reméljük, hogy a napközben elhangzott javaslatokból jövőre sokat megvalósítunk.

Recska Valéria

Postaládánkba érkezett:

Dax: Isten gitárosa

Ferenczi Rudolf, vagy ahogy sokan ismerik, Dax – hetven éves lett. Eddig lefolyt életéről sok minden olvasható interjúkban, beszámolóiban. Katolikus kántorok és karnagyok örökségének újragondolója és továbbvivője. Gitáros egyházi muzsikán keresztül sok-sok ember misszionáriusa a keresztény hithez, az Egyházhoz vezető úton. Mindig megújuló, újjászervező kórusával kovász a hívő közösségben. Kapocs a fiatalok és a léleken-örökké-fiatalok felé. Az esztergomi Szent Anna plébániatemplomban is hosszú éveket szolgált. Sokunk számára emlékezetes, amit feleségével, Évával együtt ezen a plébánián velük és példájuk nyomán megélhettünk.

Dax gyermekkorán nagy szegénységben telt, édesanyja egyedül küszködött nevelésével. Kiemelkedő zenei tehetségét autodidaktaként fejlesztette, mint sokan a lázadó 60-as években. Számátalan kitérő után Diószegi László, akkori dorogi káplán hittől lángoló, szeretetteljes, baráti hatására került közel Istenhez, Egyházhoz, kezdett templomban zenélni.

A 70-es években nagyon szokatlan volt templomokban a gitáros dal. Viták is folytak: lehet-e, szabad-e, megfelelő és méltó-e a szent tartalomhoz, illik-e a katolikus vallási gyakorlatba? Döntöttek a tapasztalatok: a szép, imádságból, hitből eredő dallamok és modern, de hagyományban gyökerező szövegek együttese elmélyíti a ma emberének istenkeresését. Zajtól, rohanástól elnyűtt lelkünket megnyitja az évezredek után is hűségesen hozzánk szóló krisztusi hívás felé.

Dax ennek a modern, hazai egyházzenei megújulásnak lett az egyik úttörője. Ott volt a kismarosi ifjúsági találkozók, majd Nagymaroson Sillye Jenő mellett saját kórusával, saját dalait is játszotta, évtizedeken keresztül. Egyre többen ismerték és szerették meg Dax határozott, markáns ritmusú, érzékeny, izgalmas váltásokkal teli, jól énekelhető műveit, később nagyobb lélegzetvételű munkáit.

A Szent Anna plébánián hosszú évekig munkálkodtak. Szentmiséken énekeltek, kóruspróbákat szerveztek hétről hétre. Megújították és életben tartották a betlehemezés ősi, magyar hagyományát. Varázslatos, sokszor megrendítő karácsonyi misztériumjátékokat rendeztek a szenteste délutánjára és az éjféli mise ujjongó örömeinek bevezetésére.

Keresztút született Sík Sándor drámai versciklusára. Oratórikus darab készült Szent Borbála tiszteletére, Rozsály Zoltán, világító lelkű dorogi plébános szövegével. Dax megzenésítette Dienes Valéria Nyolc boldogság című meditatív alkotását. Mindemellett táborokat szerveztek, nagyon sok testvérplébániára látogattak el, és bontakozóban volt a karitatív munka is.

Az 1991-es pápalátogatáson ott zenélt a Népstadionban. Abban az emlékezetes helyzetben, amikor a kínos szigorúsággal védelt II. János Pál „műsoron kívül” megindult a fiatalok közé az arénába – elsősk között vele fogott kezét. Élete csúcspontjaként emlékszik arra, ahogy derűsen egymás szemébe pillantottak, mielőtt a vidám, fiatalos, rögtönzésre kész egyházfő továbbhaladt volna.

Kettős jubileum is rejtőzik ebben az esztendőben: ahogy Dax 70, felesége Éva pedig 65 éves! Éva mindig teljes értékű társ volt a szolgálatban. Nemcsak énekelt a mindenkori és folyton megújulni kénytelen kórusban, de anyai gondossággal, nagyszerű ötletességgel segítette, szervezte a legkülönbözőbb programokat: szentmisék énekrendjétől, háromkirályok bíbor árnyalatokban tündöklő ruháin, a pápalátogatáson nyakunkba vetett napszínű kendőkön keresztül, pontos és ízléses meghívók, plakátok és inycsiklandó agapék előteremtéséig mindent, de mindent!

Lényegében a jelenleg Esztergomban, Dorogon, sőt több szomszédos helységben gitáros zenével szolgáló emberek valamilyen módon mind kötődnek Daxhoz, sokat tanultak tőle. Éppen annyit és úgy, hogy saját arcukat tudjanak és akarjanak kialakítani.

Több évtized dalaik közül néhány: Zárt templom, Ne féltsd a gyertyát, ha fúj a szél; Nem vagyok rá méltó, hogy a lelkembe szállj; Életünk malomköve; Sík Sándor: Keresztút; Magasztaljátok velem az Urat; Egy szív, egy lélek. Szerencsére interneten megtalálhatók ezek a művek. A katolikus rádióadók is sűrűn játszzák, és persze templomokban is elhangzanak – szinte népekké váltak.

Sok évtized után így vallott egy vele készült interjúban: „Nagy hálával tartozom a Jóistennek az életemben véghezvitt sok-sok csodáért, ajándékért, a kitartó és mindig mellettem álló feleségemért, az egészségért, a talentumokért, a szolgálatért, ... hogy alkothatok, hogy érezhetem az alkotás, a teremtés örömet, hogy még mindig tudok örömet szerezni másoknak.” (Família/Új ember).

Áldott 70. születésnapot, Dax! Köszöntünk alázatos, nehéz, nagyszerű eddigi életedért, de leginkább köszöntünk mindazért, ami át tudott sugározni Isten szeretetéből hűséges, szép, néha keservesen kudarcos, de reményből, hitből, az alkotás szépségéből mindig megújuló szolgálatodon keresztül. Valóban nagyon sok örömet adott nekünk, sőt szinte észrevétlenül megtanítottál, feleségeddel együtt az áldozatvállalásból születő boldogság értékére, a kapott talentumok hűséges, kitartó, felelősségteljes használatára. Magunk és mások öröme – a kegyelem jó sáfáraiként.

Kiss Lászlóné Kamrada Bernadett

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye rendelkezése:

Az úgynevezett **egyházközségi hozzájárulást** („egyházi adó”) minden katolikusnak arra a plébániára kell befizetnie, amelynek területén lakik (állandó, vagy ideiglenes lakcíme van) CIC 518. kánon.

Tehát a plébániához való tartozás nem tetszőleges, hanem a lakóhely szerint automatikus. Szentmisére és más liturgikus cselekményekre, hitoktatásra, közösségre a hívők szabad választásuk szerint járhatnak bármely katolikus templomba, plébániára. Ezekben a helyeken adományokat is tehetnek, ez azonban nem tévesztendő össze az úgynevezett „egyházi adóval”.

A kért „egyházi adó” mértéke a **nettó jövedelem 1%-a**, a családok természetesen együttesen is fizethetik „egyházi adójukat”. A könnyebb kalkulációhoz néhány példa: (a jövedelemmel rendelkező személyekre vonatkozóan)

Havi jövedelem:	Éves egyházi hozzájárulás:
80.000,-	9.600,-
100.000,-	12.000,-
150.000,-	18.000,-
200.000,-	24.000,-

A plébánia a hívek adományaiból él, az év végi hálaadásán László atya mindig beszámol anyagi helyzetünkről is. Kérjük és várjuk híveink támogatását, hogy egyházközségünk működni tudjon, közösen teljesíthessük keresztény hivatásunkat!

Az irodában/sekrestyében történő befizetésen túl lehetséges banki átutalással, akár havi megbízással is teljesíteni ezt. Csekkes befizetést – a felmerülő sok levonás miatt – nem rendszeresítettünk.

Anyakönyvi adatok

<i>Keresztelték:</i>	Vályi-Nagy Balázs Nagy Bendegúz	Legény Annaliza Sárközi Zsófia
----------------------	------------------------------------	-----------------------------------

<i>Elhunytak:</i>	Dinnyés Imre	76 éves
	Holop József	78 éves
	Kamrada Ferenc	89 éves
	Németh László	83 éves
	Mező István	72 éves
	Szabó-Sóki István	91 éves
	Szöke Béláné Strácsi Ildikó	53 éves

Hirdetések, programjaink

December:

24. hétfő	15 óra misztériumjáték, 24 óra éjféli mise
25. kedd	Karácsony, 8.40 énekes áhítat szentmisék 9 és 18 órakor
26. szerda	Szent István vértanú, mise 9 és 18 óra
27. csütörtök	Szent János, bormegáldás este 6 órakor
28. péntek	17 óra előszilveszter a munkatársaknak
30. vasárnap	Szent Család Vasárnapja 9 órakor családok megáldása
31. hétfő	18 órakor év végi hálaadó szentmise és lelkipásztori beszámoló

Január:

1. kedd	Szűz Mária, Isten Anyja, újév szentmisék 11, 18 ó.
6. vasárnap	Urunk megjelenése, vízkereszt Plébániaszentelés a képviselőtestülettel az esti szentmise után
15. kedd	Imaóra 18 órakor

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

**Minden Testvérünknek
kegyelmekben gazdag, áldott karácsonyt
és boldog, békés, hitben gyarapodó új évet kívánunk;
László atya Képviselő-testület**

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
<i>A sokszorosításban segített:</i>	Németh Tünde
<i>A kiadást támogatta:</i>	Héder Istvánné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2019. január

XII/1. szám

BÚÉK! - Bízunk Újra Életünket Krisztusra!

Mind egyéni életünkben, mind egyházközségünkben bőven van miért hálát adni az elmúlt esztendő kegyelméért, ajándékaiért! És erre a jó válasz az Istenhez tartozásunk tudatos erősítése, ami egymáshoz is közelebb hoz bennünket.

Kívánom, hogy zavarodott világunkban ez legyen az alap. Így fejlődjön az idén is Élő Szigetünk, hogy viruló oázissá, és ne elsivatagosodó pusztává váljon.

Közben újságunk is serdülő korába lépett: 12. éves... (Ny. L.)

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy év alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással. A beszámolót három részre osztanám:

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számomra, ha szentséget szolgáltatok ki. Ugyanis rajtuk keresztül különösen is megtapasztalhatjuk az Isten kegyelmét és szeretetét.

Ebben az esztendőben 28 keresztelésünk volt, ami ugyanannyi, mint tavaly. Idén 45 elsőáldozónk és 26 bérmálkozó volt. Ünnepelesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben 23 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a kórházban és otthonában is. A házasság szentségében 3 pár részesült. Ez kettővel kevesebb, mint tavaly. A jubiléum házasság szentmiséjén pedig 14 házaspár részesült áldásban.

Érdekességként mondom, hogy kb. 20.000 áldozó volt a Kerektemplomban 2018-ban. Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 62 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám ugyanannyi, mint tavaly. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük tőle, hogy a szentségeken keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Ennek jegyében tartottuk a farsangot, a lelki délutánt, nagybőjtben a triduumot. Idén is mondtunk szentmisét a rendőrökért, tűzoltókért, mentősökért és a katasztrófavédelmi dolgozókért. Volt hittantábor, Lourdes-i zarándoklat, családi délután, élő betlehem és még sok minden más. December 9-én pedig a főpásztorunk látogatott meg bennünket, és áldotta meg a kívülről teljesen megújult templomunkat. Ugy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása kicsit jobb lett, mint az elmúlt években. Plébániánknak 4 bevételi forrása van:

Egyházi adó: 2.323.700,- Perselybevétel: 3.020.240,-
Stólabevétel: 1.313.600,- Adomány: 350.000,-

Lourdes-i útra Önkormányzattól kaptunk 2.500.000,- Ft-ot. Egyéb bevételeink: 2.870.006,- Ft. (ebben benne van a közfoglalkoztatásra kapott pénz, ill. az átmenő penzék is).

2018-ban az alábbi gyűjtések voltak:

Katolikus iskolák: 104.310,- Péterfillér: 73.460,-
Missziós gyűjtés: 106.810,- Karitás gyűjtés: 113.375,-
Szentföld javára: 104.380,-
Szent Antal persely 10%-a: 24.660,- Ft. Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmege felé.

Ezen kívül két tartós élelmiszergyűjtést is tartottunk. Az egyiket nagybőjtben a másikat pedig adventben. Mindkettő igen sikeres volt. Köszönjük szépen híveink adakozó szeretetét.

Így az összes bevételünk 2018-ban: 12.377.546,- forint volt.

2018-ban az alábbi kiadásaink voltak:

Fizetések: (plébános, takarító, karnagy, kántor-sekrestyés) 3.432.800,-
Iroda fenntartás: (nyomtatványok, festékpátronok, postaköltségek) 124.441,-
Közüemi díjak: (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj) 1.312.992,-
Templomfelújításra: 13.150.000,-
Lourdes-i útra: 2.500.000,-
Egyéb kiadás (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés) 3.209.744,-
Papi Szolidaritási Alapra: 506.000,-
Összes kiadás: 24.235.977 forint.

Így a mérleg a következőképpen alakult:

Bevétel: 2017-es év maradványa: 14.899.207,- forint
2018-as év bevételei: 12.377.546,- forint
Összesen: **27.276.753,- forint**
Kiadás: 2018-as év kiadásai: 24.235.977,- forint
2018-as év maradványa: 3.040.776,- forint
Összesen: **27.276.753,- forint**

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Radnics Zoltán atyának, Hegedűs László atyának, Frankó Tamás atyának és Kovács Zoltán atyának a rendszeres kisegítésért.

Köszönöm a régi és az új Képviselő Testület egész éves munkáját, különösen is az elnöknek, Nyitrai Lászlónak és az előző és jelenlegi templomgondnoknak, Erdős Péternek és Erős Norbertnek. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzsébet néni, Misinek.

Köszönöm a takarító csoport tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a Rózsafüzér Társulat imádságát! Köszönöm a karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak. Köszönöm a felnőtt énekkar énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat.

Köszönöm a hitoktatóknak a munkáját, a ministránsok egész éves segítségét. Köszönöm azoknak is, akik az irodai munkákban segítenek nekem. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorososan.

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna pedig könyörögjön értünk. Ámen.

László atya

Ékes templomkülsőnk

A nyár folyamán érdeklődéssel, izgalommal figyeltük, hogyan halad templomunk külső felújítása. Kerülgettük a munkaterületet, hogy bejuthassunk a szentmisékre, találkozhattunk Ővele, Aki a munkazaj közepette is hívott és várt ránk.

A munka jól haladt, az átadást azonban egy kicsit megzavarta a felső karzat statikai hibája. Végül is úgy tűnik, önmagában egyelőre ellesz a karzat, azonban használnunk nem szabad. Bizonyára – legkésőbb a belső felújításig – várunk kell a javításával.

December 9-én Biboros atyánk eljött közénk, és megáldotta a felújított templomot – ahogy az előző számban erről beszámolunk. Most a köszöntés szövegét adjuk közre:

Eminenciás Biboros Úr!

Szeretettel és nagy örömmel köszöntöm egyházközségünk hívei, meghívott kedves vendégeink – és mint egykori osztálytárs – természetesen a magam nevében is.

Egy plébánia életében nagy ünnep, ha a Főpásztor meglátogatja, ha emberközelből láthatjuk, személyesen is találkozhatunk és hallhatjuk tanítását, buzdítását. E találkozáson túl az is fokozza örömünket, hogy egy külsőleg megújult és az imént megáldott templomban köszönhetjük főpásztorunkat.

Sokan kifejezik tetszésüket nekünk, milyen szép lett a Kerektemplom, igazi gyöngyszeme városunknak. És hogy ez így lett, legnagyobb részt biboros atyának köszönhető, hisz az állami támogatáson, pályázati forrásokon túl a főegyházmegye segítette, koordinálta ezt az óriási beruházást. Köszönjük szépen!

Ez a külső felújítás azt is szimbolizálja számunkra, hogy időnként minden megújításra szorul, - és nem csak külsőleg!

Sokan dolgozunk itt a plébánia környékén pont azon a belső megújuláson - és igyekszünk segíteni László atya szolgálatát, - ami a lelkekben, a hitéletben, közösségeinkben zajlik.

Mi ezzel szeretnénk jelezni, kifejezni köszönetünket, hogy van élet ebben a templomban. Vagyis templomunk nemcsak kívülről szép, de belülről is, - mint ahogy egy plébánostól hallottam: legszebb templom a tele templom. Mi így szeretnénk ezt a szent hajlékot belülről is széppé tenni, hogy majd alkalmas időben a fizikai belsejét is érdemes legyen megújítani.

Ezen igyekezetünkben bízunk az Úr éltető és megtartó kegyelmében, és abban, hogy majd az utánunk jövő generációk is ilyen szellemben építik, szépítik egyházközségünket, templomunkat, és hogy ez a templom ne jusson, ne juthasson a nyugat-európai társai sorsára!

Megköszönjük tehát most biboros atya anyagi és lelki támogatását! Az érseki kinevezése évfordulója kapcsán is szeretettel köszöntjük, és szolgálatához Isten bölcsességét és bőséges kegyelmét kérjük a mostani hálaadó szentmisében, és várjuk tanítását, buzdítását.

Fogadja el közösségünköt ezt a szerény ajándékot, amely - ha rátekinthet - plébániánkra, templomunkra, erre az egyházközségre emlékezteti!

Isten hozta, Kedves Biboros atya!

Bízunk benne, hogy a külső felújítás hosszú évtizedekre megőrzi a belsőt, - mármint az épített részét.

Hogy a tartalom, az igazi belső megmarad-e, az rajtunk múlik... Jézussal naponta találkozhatunk e megszentelt helyen. Ha akarunk...

Sajnos, a hétköznapi szentmisék látogatottsága - idősebb testvéreink távozásával - drasztikusan lecsökkent.

Ne hagyjuk - hétköznap se - kiürülni templomunkat!

Ny. L.

Csoportjaink életéből...

Bérmálkozók

Minden évben, így most is indult bérmálkozási hittan a plébániánkon, László atya vezetésével. Heti rendszerességgel, keddenként gyűlnek össze a 8. osztályosok, hogy a kellő tudásuk is meglegyen a szentség felvételéhez. Nagy öröm, hogy nemcsak mindszentys diákok járnak ezekre a foglalkozásokra, hanem a város más iskolájából is jönnek gyerekek.

Tanév elején megkért László atya, hogy közösségépítő játékokkal színesítem az alkalmakat. Örömmel vállaltam ezt a feladatot.

A bérmálkozási készülők a YOUCAT (A Katolikus Egyház Ifjúsági Katekizmusa) és az ehhez tartozó Bérmakönyv segítségével készülnek fel a bérmálkozási megelőző vizsgára. A hittanórák helyszíne a plébánia, ahol fiúk-lányok egyaránt az órák megelőzően nagy csoport párbajokat vívnak. Fél ótkor imával kezdődnek az alkalmak, majd mindig egy éppen aktuális témát dolgozunk fel László atyával, de van, amikor egy anyaghoz kapcsolódó filmet nézünk meg. Ezután következnek csapatépítő játékok, és minden óra imával zárul.

Bízom benne, hogy a bérmálás szentségének felvétele után is az egyházközség aktív tagjai maradnak a fiatalok.

Szeretnénk egy remek ifjúsági közösséget alkotni, ahol vidáman összegyűlünk, Jézus nevében közös programokon veszünk részt. Ehhez kérem a plébániánk híveinek imádságát!

Meszes Zsófia

Rózsafüzér Társulat

Az ádventi várakozás, a karácsonyra készülődés és a közös imádságok még jobban összekovácsoltak bennünket.

Ennek jegyében történt december 12-i megemlékezésünk is a plébánián. A közösen elmondott rózsafüzér egy tizede alatt jó volt érezni az alázatot és az átélést, amit az ádventi időben tapasztaltunk.

A titokcsere is ünnepélyesebb volt, bemutatkozott két új társunk: Ancika és Terike. Velük sokszor találkozunk a templomban a szentmiséken. A beszámolóban az év eseményeit, a zarándokutak imádságos együttléteit újból átéljük. A jövő terveit még nem körvonalazódtak, de a Jó Isten segítségével olyan széppé és csodává szeretnénk tenni, mint a 2018-as évet.

Ezután az ajándékozás következett: nagy szeretettel készítettem egy hóembert (spatulából) és mellé egy gyönyörű képeslapot. Egyéni beszélgetések mellett elfogyasztottuk a pogácsákat, édességeket, a finom teát és bort.

Jó volt együtt lenni azonos cél érdekében: az Isten segítségét kérve, hogy minden munkánk és tevékenységünk közeledjen a neki tetsző élethez.

Nyugdíjas közösség

Létszámunkat tekintve egy család vagyunk, 10-15 fővel. Szeretünk együtt lenni. Idén is közösen készültünk a karácsonyra. Az ádvent átélése, a várakozás magasztossá tette december 15-i összejövetelünket. Ünnepélyes novellák, történetek felolvasása, versek, imádságok és énekek mind-mind ráhangoltak az ünnepekre.

László atya is meglátogatott, és kérte továbbra is imáinkat egyházközségünk lelki megújulásáért. Már hagyományként következett az ajándékozás. Ez egy Mikulás volt, belső puttonyában szaloncukor és édességek, egy gyönyörű karácsonyi képeslappal. Ezután egy kis pezsgőzés, szendvicsek, sütemények és finom tea került az asztalra.

Ez az összejövetel is szeretetben, békességben, egymás iránti tiszteletben, családi közösségként telt el. Adja Isten, hogy még sokáig lehessünk együtt.

Szendrőné Erzsi

Senior imaklubunk idei első összejövetelét szentségimádással kezdte. „Mit tehetek érted? Ha tudnád, milyen nagyon szeretnék segítségedre lenni!” – ilyen és hasonló gondolatokkal szólt hozzánk elmélkedésünkben az Úr. Mi meg csendben kinyitottuk a szívünket ...

Azt is elhatároztuk, hogy **január 25-én – egyházközségünk éves szentségimádási napján** – újra itt lesz kis csapatunk a Mindszenty iskola kápolnájában, mégpedig reggel 8-tól 10-ig és 12-től 15 óráig. Így növeljük meg ekkor a szokásos szentségimádási időt, amit hosszú évek óta Berényiné Ancika oly hűségesen szervez. Hívjuk a kedves Testvéreket, hogy minél többen imádkozzunk együtt ezen a pénteken az Oltáriszentség előtt reggel 8-tól az esti hat órai szentmiséig.

A szentségimádás kapcsán egyre gyakrabban eszünkbe jut a 2020-as év magyarországi nagy eseményre, az 52. Eucharisztikus Világkongresszusra való készülődés is. A nyolcvankét évvel ezelőttire *Anyukám, Meszesné Tóth Anci* így emlékezik:

„1938-at írtunk, tízéves voltam. Ekkor került megrendezésre Budapesten az Eucharisztikus Világkongresszus. Abban a nagy szerencsében volt részünk, hogy tisztelendő bácsink, Bayler István plébános úr iskolánkból, a Szent Anna Zárdából és egyházközségünk területéről gyerekeket, fiatalokat vitt erre az őriai eseményre.

Emlékszem szüleim örömeire, de aggódására is: elengedni két kicsi gyereket – a nővéremet és engem – a fővárosba, ahol nagy a tömeg, a forgatag. Jaj, nehogy bajuk essen!

Nagybátyánk erős rábeszélése is kellett ahhoz, hogy végül elmehezzünk. Lázasan készülődtünk: életünkben először mozdultunk ki Esztergomból, indultunk a nagyvárosba, a tetejében – vonattal. Ennyi újdonság egyszerre!

Az úton a kedvesnővérek kísérték minket. Végig imádkoztunk, énekeltünk. A mai napig elevenen él bennem a Városliget lecsapolt halastavába berakott sok-sok pad, ahol ültünk, látom a hatalmas oltárt, az embertömeget. Nem felejttem azt a meglepetést, amikor életemben először és itt láttam nem fehér embert.

Hosszú szentmisén vettünk részt, rengeteg áldozó volt. Hazajövet sokáig csak ezekről az élményekről beszéltünk otthon is, az iskolában is, mindenhol.

A kongresszust követő napon azonban szomorú hír érkezett: Bayler tisztelendő úr, – aki nem jött velünk haza, hanem Budapesten maradt – meghalt. „Megrepedt a szíve örömeiben” – mondták nekünk, gyerekeknek.

Máig hálás vagyok minden élményért, melyben ezen nagy egyházi esemény kapcsán részesülhettem.”

Ny. M.

Élő emlékezet

Ritkán van az, hogy magamtól „munkára” jelentkezem, de ez ma (2019. 01. 12.) megtörtént. Felhívtam az Élő Sziget szerkesztőjét, hogy van-e helye írásomnak, mert a decemberben készített riportom alanya: Pusztainé, Pfalcz Zsuzsanna, nagyon-nagy hatást tett rám. Laci úgy mondott igent nekem, hogy ez azért is jó, mert Zsuzsa néni plébániánk egyik legidősebb híve, élő emlékezet. Így már meg is született cikkem címe: Élő emlékezet.

„A Pfalcz család a XVIII. században jött Esztergomba – nevéből is következtethetően – német nyelvterületről. Vannak olyan típusú emberek, akik nagy és szép dolgokat tudnak megálmodni, és vannak olyanok, akik ezeket az álmokat meg is tudják valósítani. A Pfalcz család tagjai az utóbbiakhoz tartoztak.” – írta Dr. Osvai László az Esztergomi családok című könyvében, melyre írásomban is utalok.

A család három nemzedéke dolgozott építésként városunk gyarapodásán. **Az első nemzedék Pfalcz Ferenc**, akinek

névéhez fűződik több kanonoki ház és templom építése. A kis-Dunán vízimalmot is létesített. A Párkányt Esztergommal összekötő fahíd megépítését is elvállalta.

A második nemzedék: a hídépítő fia, József 1843. április 5-én született Esztergomban. Pfalcz József tovább növelte családjá hírnevét, megbecsült, tehetős polgára volt a városnak. Ő építette a Lőrincz utcai bérpalotát, a csendőrlaktanyát, a megyeházát és több kanonoki házat. Ő volt a kivitelezője, az ifj. Bobula János által megtervezett kórháznak.

Pfalcz József úgy halt meg, hogy tudta, tevékenységét fia **Tivadar Sándor** (sz. 1891. február 15-én) folytatja. **Ő a harmadik nemzedék tagja.** Pfalcz Tivadar 1919-ben kötött házasságot Mack Paula Teréziával. 1920-ban született fiú gyermeke 17 évesen elhunyt. 1922-ben született lányuk, Zsuzsanna Aranka. Tivadar számos templomot és középület épített, és az ő munkája volt az egykori Eggenhofer villa is, melyben ma a kórház igazgatósága működik, a pusztamaróti Serédi kastély, a dömösi promenád, az esztergomi tisztí üdülő, és ez nem a teljes felsorolás. De vele Esztergomban a Pfalczok építő tevékenysége befejeződött.

2018. dec. 6. Ettől kezdve nekem nem csak a Mikulás érkezését jelenti ez a nap, hanem azt az ajándékot is, amelyet e híres család 96 éves tagjával Pusztainé Pfalcz Zsuzsannával történt riportomkor kaptam. Az esztergomi Szatmári Irgalmas Nővérek otthonában látogattam őt meg.

A riportban életre kel a történelem. Látni véljük, ahogy Pfalcz Tivadar 1919-ben az I. Világháború befejezésekor 5 évi frontszolgálat után, a gázmérgezéstől betegen hazaérkezik. 1919-ben megnősül, fia majd lánya születik. 1924. Biatorbágyon orkán pusztít, a falusi házak és a Sándor-Metternich kastély komoly károkat szenved. Klementine grófnő Pfalcz Tivadart kéri fel a károk felszámolására. Látom, ahogy az építész Fiat 520-as autójával a birtokra érkezik. Nemesak rám, de a grófnőre is ez az autó nagy hatást tett, mert ő is illyet vett magának.

Látni vélem a Serédi kastélyt Pusztamaróton, amelynek tornyából távcsővel a hercegprímás a vonuló vadakat kémleli. Azt gondolja, hogy milyen szép munkát végzett az építész, már a kastély előtti medence is kész, amelyben aranyhalainak örülhet.

Látni vélem az építész feleségét, akinek családja csak németül beszél, ő óvónő végzettségű, és mélyen vallásos. Naponta jár templomba, ahol mindig jobb oldalt, a gyóntatószék mellett ül. Az asszonyok kongregációjának prefektusa. 1938. A család izgalommal készül az eucharisztikus kongresszusra, amely lányuk nagy élményévé válik. A budapesti Hősök-terei tribünről gyönyörködhetett a bevonuló körmenetben, amelynek élén a legnagyobb magyar méltóságok és feleségeik díszmagyarban vonultak.

Látni vélem a bakfis lányszobáját, ahogy május hónapban Mária oltárt állítva naponta imádkozik. Ahogy a Nagyboldogasszony-napi körmenetben, a frissen kaszált, földre szórt zöld növényzetre virágszirmait szórja, és ámul a búcsúsok sokaságán. Gyönyörködik édesanyja veteményes kertjében, majd rózsáiban. Ahogy Zsuzsa néni fogalmaz, „édenkert”.

Látni vélem, ahogy édesapja építi az esztergomi Hősök terét, a tisztí üdülőt, a hajóegylet épületét (ma zeneiskola), a tokodi községházat, a kertvárosi templomot és még sorolhatnám. Látom a megtört Pfalcz Tivadar építész, akit egy hátizsákos ember minden méltóságától megfosztott, államosították vállalkozását.

Zsuzsa néni férjhez ment egy Komáromban (ma Észak-Komárom) szolgáló főhadnagyhoz. *Látni vélem*, amint a második fiával várandós hölgy, a II. Világháború végén, április 13-án a néptelen, szél verte ablakok zajától és a kocsmában kurjongató orosz katonáktól hangos utcán édesanyjával sietős léptek

kel a kórházba tart, hogy második fiát megszüljje. Ahogy ő mondja „szaporán lépegettünk”. 4 fiút nevelt fel, 9 unokája, 9 dédunokája és 4 ükunokája van.

Látni vélem, ahogy Zsuzsa néni a kelt kalácsot készíti, különböző formák, mákos, briós, de kuglóf is készül karácsonyra, gyermekeinek ajándékba. Szeret kertészkedni, énekelni, rajzolni, festeni, verset mondani. Mindig mosolyog, beragyogja alakját a fény. Templomunkban édesanyja halála után ő ült a jobboldali padba a gyóntatószék mellé. Ha beléptem templomunkba, akkor örömmel láttam őt, vele szemben pedig édesanyámat.

Most pedig látom az otthonban lévő szobájában, ahol a falon Jézus szíve kép van. Az asztalán a ma törökországi Selcukból, fiától kapott emlékre nézhetek. A ház, amelyben állítólag Szűz Mária életének utolsó éveit töltötte. Ugye az már nem is meglepő, hogy ezen a helyen én is jártam.

A varázslatot meg kell szakítanom. Búcsúzóan Zsuzsa nénitől. Én szeretném megajándékozni Máraitól vett idézettel, de én kapok ajándékot ezzel a mondatokkal: „Nem vagyok senki és semmi, csak a Jó Isten szolgálja. Éltem az életemet, és mindig figyeltem arra, hogy amit teszek az az embernek vagy inkább Istennek tetsszen.

Remélem, kedves Olvasóm, megérted, hogy mitől volt rám ekkora hatással Zsuzsa néni. Sík Sándortól szabadon idézve: Isten küldte szentjánosbogárnak, hogy sugározzon szerte szét, „A testvéreknek, kik az éjben járnak.”

Pazsiczky Mariann

Mind a Zsuzsa néniével készült riport, mind a seniorok szentségimádásáról összeállított műsor elhangzott a Mária Rádió régiós adásában, és megtalálható a régiós archívumban. (Szerk.)

Karitás hírek

Idén is sok adomány gyűlt össze az **adventi gyűjtésen**, melyet még december közepén továbbítottunk a plébánia területén lévő intézményeknek: a Határtalan Szív Alapítványnak, a Családok Átmeneti Otthonának, az Esztergomi Gyermekotthonnak és a Montágh iskolának.

A gyűjtés részletes eredménye:

Liszt	55 kg	Cukor	65 kg
Rizs	27 kg	Tészta	27 kg
Só	1 kg	Konzerv	30 kg
Kávé, kakaó	2 kg	Mák, dió	5 kg
Lencse, bab	5 kg	Zsír, margarin	1 kg
Olaj	17 l	Üdítő	16 l
Tea	10 db	Csoki	3 kg
Édesség, gyümölcs, müzli, rágcsálnivaló			17 kg
Vaníliacukor, sütő- és pudringpor,			2 kg
Méz	2 kg		

Mindezek mellett még rengeteg játék, könyv is összegyűlt. Most is sokan adtak pénzbeli adományt, amelyből további élelmiszert vásároltunk, összesen 34.500 forint értékben.

Az idei évben isadtunk karácsonyi csomagokat, melyek alapvető, tartós élelmiszereket tartalmaztak, a plébánia területén élő rászorulóknak. Összesen 55 db-ot osztottunk ki, melyek értéke 2.000-4.000 Ft között volt, mérettől függően. A betegek részére a csomagokat házhoz vittük.

A Családok Átmeneti Otthonában lakó gyermekeknek gyümölcsöt és édességet vittünk, melyet a december 22-én tartott karácsonyi ünnepségükön adtunk át.

Az élelmiszereket, amelyeket a rászorulóknak kiosztunk, a karitás abból a pénzből finanszírozta, melyet a kedves testvérek a Szent Antal és Szent Erzsébet perselyekbe dobtak be, ill. amit egyéni adományként a karitás csoportnak ajánlottak.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindenki segítségért! Isten fizessen meg azt százszorososan! „**Mindig tud adni, akinek a szíve szeretettel van tele. A szeretetnek nem kell teli erszény.**” (Szent Ágoston)

Szent Ferenc Karitás Csoport

Ökumenikus imahét Esztergomban

(Minden nap 18 órakor)

- 20-án, vasárnap a bazilikában
Révfalviné Budai Julianna református lelkész
- 21-én, hétfőn a görög katolikus templomban
Kiss-Maly László atya
- 22-én, kedden az evangélikus templomban
Harmai Gábor atya
- 23-án, szerdán a kerek templomban lesz a hét főpapi alkalma, ahol ígét hirdetnek:
Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök
Kocsis Fülöp görög katolikus érsek-metropolita
Steinbach József református püspök
Szemerei János evangélikus püspök
- 24-én, csütörtökön a református templomban
Takács Gusztáv görög katolikus parókus
- 25-én, pénteken a vízivárosi templomban
Klímentné Ferenczy Andrea evangélikus lelkész
- 26-án, szombaton a szentgyörgymezői templomban
Ágoston Csaba református lelkész
- 27-én, vasárnap a ferences templomban
Ágostonné Apáti Gabriella református lelkész

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Szabó Kevin Attila

Elhunytak: Willem Ottóné, Pálhegyi Anna 74 éves
Kántor Judit 67 éves
Kubivocs Teofil 79 éves

Hirdetések, programjaink

Január:

- 20-27: Ökumenikus imahét
- 23. szerda: Ökumenikus imaest főpásztorok szolgálatával, 18 óra
- 25. péntek: Szentségimádás 8-18 óráig
- 31. csütörtök: Szentmise a tavaly elhunytakért, 18 óra

Február:

- 2. szombat: Gyertyaszentelő Boldogasszony, Szerzetesek Világnapja, szentmise 18 órakor
- 12. kedd: Imaóra, 18 óra
- 15. péntek: Plébániai farsangi bál, 19 óra, Mindszenty csarnok

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike és Meszesné Anci

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2019. február

XII/2. szám

Az idén hosszabb a farsang, javában folynak a különféle bálók, összejövetelek – plébániánk közösségeiben is. Ebben az időszakban eszünkbe jut Jézusunk mondása: „Vajon böjtölhet-e a násznép, amíg velük van a vőlegény?” Ő örömmünkben, víg együttléteinkben is velünk van, de velünk lesz majd a böjtös időszakunkban is.

Legyünk Vele mi is mindig, minden liturgikus időben, minden élethelyzetünkben, mert Ő számít ránk! Gyakran – testvéreink szükségében – meg is szólít... (Ny. L.)

Betegség, bűn, megtérés

1858. február 11-én csodálatos esemény indult el Lourdes-ban. Ezen a napon és utána még 17 alkalommal a 12 éves Bernadettnek megjelent a Szűzanya, aki az egyik jelenés alkalmával úgy mutatkozott be: „Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás”.

Ez persze nem véletlen, hiszen néhány évvel azelőtt mondták ki a szeplőtelen fogantatás dogmáját. Mária azért jött, hogy meggyógyítsa az embereket. Mégpedig mind a testi, mind a lelki betegségből. A harmadik jelenés alkalmával arra kérte Bernadettet, hogy igyon abból a forrásból, amelyet mutat neki. A kislány nem látott maga körül semmit, de Mária rámutatott egy sárral teli kis pocsolóra. Bernadett alig tudott inni belőle, kaparni kezdte a földet, és egy idő után valóban elindult egy kicsike forrás, amely még most is megvan. Ez a betegek forrása, amelyben sok csodás gyógyulás történt. Amit a Vatikán hivatalosan is elismert, annak száma kb.100. Ma több százezren keresik fel évente Lourdes-ot, különösen is a betegek, hogy a gyógyulásukban reménykedjenek. Ezért Szent II. János Pál pápa 1993-tól erre a napra tette a **Betegek világnapját**, amikor is az egész Egyház a testi és lelki betegekért imádkozik.

Az ember soha nem tudja igazán megérteni a testi szenvedés lényegét. Sokszor hallottam már emberektől, hogy az Isten milyen rosszul teremtette meg a világot. Miért van szenvedés, betegség, halál? Sokkal könnyebb volna, ha mindig boldog lenne az ember. Azonban a nyolc boldogságban arról hallunk, hogy kik is az igazán boldogok. Boldogok a szegények, az éhezők stb., vagyis azok, akiket pusztán földi szempontok szerint inkább boldogtalannak neveznénk.

Jézus azt is megmondja, hogy miért boldogok. Nem hagy bennünket kétségek között. Mert aki csupán a földi életben akar boldog lenni, az nem lesz méltó az Isten országára. Persze mondhatnánk azt is: Miért nem lehetünk a földön is és a mennyben is boldogok? Először tudnunk kell azt, hogy a szenvedés, a betegség a bűn következménye a Szentírás tanúsága szerint. Másodsor pedig maga Jézus is azt mondta: „Aki követni akar engem, az tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és úgy kövessen”. Jézus követése mindig keresztbordozást jelent, és ez bizony nem könnyű. Ezért fontos, hogy lelkileg egészségesek tudjunk lenni. Hiszen úgy könnyebb hordozni azokat a kereszteteket, amit nem mi akartunk.

Mária azonban nem csak a testi betegekhez jött, hanem azokhoz is, akiknek a lelkével is problémák vannak. A bűnt jött meggyógyítani, és azt hiszem, ebben a betegségben sokan

sz szenvednek. A nyolc boldogság rámutat arra, hogy kik a boldogok. Mindazok, akik lelke szegény, vagyis nincs benne semmi ragaszkodás, csak az Istenhez.

Nekünk, keresztény embereknek, rá kell döbennünk arra, hogy csak az Isten van és senki más. Csak Őbenne bízhatunk, csak Ő tud meggyógyítani. Meg kell szabadulni a bűntől. Persze ez nem könnyű dolog, de mégis el kell indulni a gyógyulás útján. Erre a Szűzanya adja meg a megoldást: Bűnbánat, bűnbánat, bűnbánat. Mindig ezt hangsúlyozza.

Imádkozzunk gyakran a testi és lelki betegekért, hogy minden ember komolyan vegye Mária szavait, és részt kapjon abból a boldogságból, amelyet Jézus ígér minden megtérőnek.

László atya

A Szent Anna Plébánia Szent Ferenc Karitászcsoportjának beszámolója a 2018. évről

Az idei esztendőben - évek óta először - azzal az örömhírral kezdhethetjük beszámolóinkat, hogy közösségünk új, fiatal tagokkal gyarapodott a 2018-as év végén, akik már ebben a rövid időszakban is alaposan kivették részüket a munkából.

Plébános atya tanácsára az elmúlt évben július és augusztus hónapokban zárva tartottunk. Fogadóóránk továbbra is keddenként, de most már fél 8 és fél 10 között van. Természetesen feladataink elvégzéséhez ennél sokkal több időre volt szükség.

Eves lelki napunkat már hagyományosan a Ferences Szegénygondozó Nővérek kolostorában tartottuk május 8-án, melynek középpontjában Szent Ferenc lelkülete állt. Június 13-án Veronika nővér meghívására csoportunk részt vett Szécsényben, a Ferences Betánia Otthonban lévő Szent Antalnak szentelt kápolna búcsúján. November 19-én, Szent Erzsébetet ünnepelve, az esti szentmise után kiosztottuk a külön erre a célra süttetett és megáldott kenyereket.

Plébániánk évenként megszervezett zsinati napján - 2018. november 24-én- csoportunk nagy számban vett részt. A Határtalan Szív Alapítvány által foglalkoztatott gyermekek részére a 2017-2018-as tanév végéig, a hét két napján készítettünk uzsonnát az elmúlt évben is.

A nélkülözők támogatása

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2018 nagyböjtjében is meghirdette a tartós-élelmiszer gyűjtést. Az összegyűlt adományokból összesen 40 csomagot osztottunk ki.

December elején az elmúlt évben is gyűjtöttünk az egyházközségünk területén működő négy intézmény részére. Az adományok rendszerezését és szétosztását csoportunk végezte. (Mindkét gyűjtés eredményét az Élő Szigetben részletesen is ismertettük.)

2018-ban is megpróbáltuk a rászoruló karácsonyát szebbé tenni. 55 db csomagot osztottunk ki, melyek értéke 2.000–4.000 Ft között volt, a családok méretétől függően. A betegek részére a csomagokat házhoz vittük. A Családok Átmeneti Otthonában lakó gyermekeknek édességet és gyümölcsöt ajándékoztunk, melyet a december 22-én tartott karácsonyi ünnepségükön adtunk át.

Természetesen az év 2 nagy – karácsony és húsvét előtti – osztásán kívül egész évben is igyekeztünk segíteni a rászorulóknak, lehetőségeinknek megfelelően.

2018-ban is megrendeztük plébániánkon a „Szociális ke-rekasztalt” az Esztergomban működő, szociális munkát végző szervezetek számára.

A szeretet (caritas) egyéb cselekedetei

Csoportunk fontos feladatának tekinti a lelki szükségét szenvedők támogatását is. Ennek jegyében rendszeresen látogatjuk a Szatmári Irgalmas Nővérek Otthonait.

A Vízivárosi Idősek Otthonában minden hó utolsó szerdáján részt veszünk a születés- és névnapi köszöntésen. A Palkovics utcai Idősek Otthona lakóit négy alkalommal látogattuk meg. Minden látogatáskor készültünk finom süteményekkel, gyümölcselemmel is az otthonok lakói számára. Ezek az alkal-makon kívül, melyeken közösségünk nagy létszámban szokott jelen lenni, csoportunk néhány tagja heti rendszerességgel is látogatja a Vízivárosi Otthont, ahol plébániánk egykori hívei közül többen is laknak.

December 10-én az esztergomi kórház Ápolási és Króni-kus Belgyógyászati Osztályán szervezésünkben László atya erőt adó gondolatait, Petrovics M. Lúcia nővér szép énekeit és Hetényi Bálintné szavatait meghatódva hallgatták a betegek és a dolgozók is. Az osztály karácsonyi ünnepéhez karácsony-fával, süteményekkel és hozzájárultunk.

Plébániai munka

Az eddig említett feladatokon kívül a plébánia életében is igyekszünk aktívan részt venni. Farsangi bálunkra tombolatár-gyakat gyűjtöttünk, vásároltunk és csomagoltunk. Szeptem-berben a Rozália kápolna búcsúját, októberben pedig a szüreti szentmisét és az ezek után következő agapékat is csoportunk szervezte.

A kápolna és hozzátartozó kert gondozását is mi láttuk el. Novemberben csatlakoztunk Kopányiné Hindi Mónikához, csoportunk tagjához, aki minden évben ellátogat a Babits is-kolába, a mindenkor első osztályosokhoz, népszerűsíteni hit-oktatást. Ennek keretében mindig valamilyen ajándékkal is készül, ez alkalommal a szokásos édességen és piros szíven kívül (erre a gyerekek az adventi jócselekedeteiket gyűjtik) gyerekeknek szóló imakönyvet adtunk mindegyiküknek.

Az adventi rorate szentmisék utáni reggeli készítését meg-szerveztük, részt vállaltunk belőle. Ezúton is köszönjük Csalá-dos közösség és a Senior imaklub segítségét, adventi szolgál-atát!

Karitás csoportunk 2018. évi zárszámadása:

Előző évi maradvány 53 295 Ft

Bevételeink:

Szent Antal persely	133 555 Ft
Egyéni adomány	147 000 Ft
Farsangi bál (tombola, koktél)	89 450 Ft
Árusítás	52 080 Ft
Szent Erzsébet mise perselybevétel	29 565 Ft
Összesen:	451 650 Ft

Kiadásaink:

Élelmiszer (karácsonyi csomagok)	34 500 Ft
Élelmiszer (húsvéti csomagok)	27 850 Ft
Élelmiszer (évközben)	84 270 Ft
Gyermekétkeztetés	29 380 Ft
Gyógyszertámogatás	111 715 Ft
Hittantábor	50 000 Ft
Plébániai programok	56 900 Ft
Egyéb	59 465 Ft
Összesen:	454 080 Ft
Maradvány 2018.12.31-én:	50 865 Ft

Mindezekon felül 2 fő kapott a Főegyházmegyétől fejenként havi 5.000 Ft gyógyszertámogatást.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani minden kedves testvérünknek, akik imáikkal, munkájukkal, anyagi támogatá-

sukkal ill. bármilyen módon is hozzájárultak a karitász mun-kájához. Isten fizesse meg bőségesen mindenki segítségét!

Szent Ferenc Karitás Csoport

A Rózsafüzér Társulat 2018. évi beszámolója

Társulatunk létszáma 32 fő. Imacsoportunk új tagokkal bővült, akik letették a fogadalmat. Titokcseréken általában nagy számban vesznek részt. Aki nem tud eljönni, annak sze-mélyesen elviszem a titkot, amely egyben család- vagy beteg-látogatás is. A cserék a templomban történnek, kivéve a húsvéti és karácsonyi időszakot. Ezt a két titokcserét ünnepélyesen, ajándékozással egybekötve, szeretetvendégség keretében szer-vezzük. Ez a beszámoló és az értékelés alkalma is.

2018-ban kétszer voltunk zarándokúton, melyekről részle-tesen beszámoltunk az Élő Szigetben. Július 1-jén, Sarlós Bol-dogasszony ünnepén Tsitáron, majd november 4-én Szombat-helyen Dr. Székely János püspök úrnál jártunk. Megtapasztal-tuk a felemelő érzéseken túl a csodával határos lelki feltöltődé-seket. Ezek a közös együttlétek még jobban összekovácsoltak bennünket, igazi közösség lettünk. Életünk is megváltozott, amit imáinknak is köszönhetünk.

Továbbra is keddenként reggel ½7-kor közösen a Szent Anna, szerdánként a titokcserén a dicsőséges, és péntekenként a fájdalmas rózsafüzért imádkozzuk a szentmise előtt. A szent-ségimádásokon is rendszeresen részt veszünk.

Kérem a kedves híveket, hogy ezután is, ha nem is tár-sulatunk tagjai, kapcsolódjanak be a közös imádságainkba.

Bevételeink

2017. évi maradvány:	16.579 Ft
2018. évi önkéntes hozzájárulás:	138.411 Ft
Bevételek összesen:	154.990 Ft

Kiadásaink

Egyéb kiadások (zarándokút, ajándékozás, stb.)	
Kiadások összesen:	139.691 Ft
2018. évi pénzmaradvány:	15.299 Ft

Ezt a maradványt és a várható bevételeket közösségünk zarán-dokútjaira és működésünkre szeretnénk fordítani.

Szendró Péterné

Felhőkarcoló zenekar

Jótekonysági koncert Meszes Márk javára

2019. január 19-én jótekonysági koncertet szerveztünk az Árpád-házi Szent Erzsébet iskola dísztermében. Ezt a koncertet rengeteg próba előzte meg, de minden, ami ott létrejött, rövid idő munkája, mert ragaszkodtunk a kitűzött időponthoz.

Pap Balázs kereste meg először Csombók Borostyánt és engem, majd mondta, hogy talált egy szuper gitárost, Gábor Ágostont, a testvérét, Pap Gergőt, aki szépen tud hegedülni és egy ügyes dobost, Fritz Petrát. Így megalakult - nem is olyan régen - a Felhőkarcoló zenekar, 6 fővel. Az első próbákon meg-beszéltük, milyen dalokat fogunk játszani, de ezek sora egyre csak bővült próbáról próbára. Végül összejött egy több, mint egy órás műsor.

Hetente találkoztunk, majd sűrítettük a gyakorlásokat, hi-szen szorított az idő. László atya mindig készen állt arra, hogy helyet adjon nekünk a plébánián. Egy-egy próba akár 3 óra hosszát is tartott. Ilyenkor a hittanterem igazi stúdióvá válto-zott, és Gergő mindig készített nekünk finom teát, ami a hideg időben különösen jólesett.

Főként a Margaret Island zenekar dalait tanultuk meg, aminek tagjai fiatalok, és minőségi zenét képviselnek. Illetve még sokak által ismert klasszikusokat, népdalokat adtunk elő.

Természetesen a próbákon nem csak zenéltünk megállás nélkül, mindig jutott idő egy kis beszélgetésre, egy-egy viccre. Victor Hugo-t szeretném idézni: „A zene kifejezi mindazt, ami szavakkal elmondhatatlan, mégsem maradhat kimondatlanul.” Nagyon jó közösség lettünk már most, mindenki szereti a másikat, mindenki belead minden tőle telhetőt, a szívét-lelkét is.

Az utolsó héten már a helyszínen próbáltunk, segítségünkre volt a Mindszenty iskola kórusa is, valamint vezetőjük, Maya néni - ők is emelték a hangulatot.

Amikor elérkezett a koncert ideje, csak néztük, mennyi ember eljött, és egyre többen és többen lettek, sok ismerős arcot láttunk. Körülbelül 500 fő gyűlt össze. A zenekarnak különösen jó, hogy az **első fellépésünk jótékony céllal valósult meg, és így azzal, amit szeretünk csinálni, segíthetünk másón.**

Reméljük, Márk mihamarabb jobban lesz, és az összegyűlt összeg mellett az imánk is segíteni fog neki.

Köszönjük László atyának a támogatást, az iskolai kórusnak a segítséget, a Szent Erzsébet iskolának a helyszínt, szüleink és hozzátartozóink támogatását és végtelen türelmüket, mindent köszönünk a háttérben dolgozóknak és Nektek, akik tagjai vagytok ennek a zenekarnak!

Kósa Anita

Jótékonyági koncert egy családtag szemszögéből

Merem mondani, hogy életünk egyik legnehezebb szakaszát éljük meg. Márk másodszor néz szembe a szörnyű kórral. Már majdnem teljesen felépülni látszott, a gyógyulás kapujában állt. 2019 nyarán mondták volna ki, hogy gyógyult. Azonban októberben egy kontroll vizsgálat során kiderült, hogy újra harcolnia kell. A betegség kiújult, sajnos egy sokkal agresszívebb változata. Márkkal is szemtől-szembe közölték ezeket a fájdalmas, szörnyű mondatokat. Ő annyit mondott, hogy: „Újra harcolni fogok!”

Mivel visszaeső beteg, így elkerülhetetlen számára a csontvelő-transzplantáció. Az átültetésig folyamatos kemoterápiás kezelésben részesül, hihetetlen erővel küzd az életben maradásáért. Kamaszkori hétköznapijait osztálytársaival ellentétben, Ő a kórház falai között tölti.

Mint 5 éve is már megtapasztaltuk, ilyenkor az egyik legnehezebb és legfájdalmasabb dolog, hogy Márkot látjuk szenvedni, és nem tudunk Rajta segíteni, sokszor nem tudjuk a fájdalmát enyhíteni.

De az összefogás, amit megtapasztalunk felemelő érzést ad neki és nekünk is! Fantasztikus megtapasztalni, hogy mennyi jó ember van a világban! Számunkra ismert és ismeretlen személyek is egy emberként állnak mellettünk.

Amikor a sok, kórházban töltött nap, sok álmatlan, sírással telt éjszaka, számtalan rossz látvány és ennél rosszabb közérzet után Márk arcán mosolyt látunk, amit az Őt szerető emberek szereztek neki, - az felbecsülhetetlen érzés és nagyon sok erőt ad Márknak a további küzdelmekhez.

Hálánkat és köszönetünket fejezzük ki ezért a jótékonyági koncertért! Köszönjük a koncert megálmodójának ezt a nemes célú ötletet, köszönjük a fellépő zenekarnak, diákoknak és az őket segítő pedagógusoknak az áldozatos munkát!

Talán sokan általánosítanak, hogy az ifjúság nem úgy él, nem úgy cselekszik, ahogy azt kellene. Szerintem **ameddig a fiatalság ekkora összefogással, több száz embert „megmozgat”, - addig van remény...** És büszkén mondom, hogy a zenekar tagjai a Szent Anna Plébániához több dologban kötődnek.

Kívánom a Felhőkarcoló zenekarnak, hogy kis közösségük egyetértésben, szeretetben megmaradjon, és példát mutatva az ifjúságnak haladjon a jó úton!

Nagyon nehéz helyzetben vagyunk, de mégis, kis lámpás-ként erőt ad az, hogy mennyi jó ember van a világban!

Ezek a kis „pislákoló mécsesek” őrangyalként kísérnek bennünket életünk nehéz állomásain. Mi annyit tudunk tenni, hogy imáinkkal megköszönjük a Jóistennek, hogy a tenyerén hordoz minket és számtalan csodás embert rendelt mellénk.

Meszes Zsófia

„Bennünk élet van és szeretet”

„Esztergomban nőtt fel, és egy ígéretesen felívelő villamosmérnöki pályakezdés, majd pár év kispapság után, harmincéves fejjel kérte felvételét a jezsuita rendbe. Teológiai tanulmányait Budapesten, Rómában majd Torontóban, a jezsuita képzést lezáró harmadik probációt pedig Indiában végezte.” Akiről ezek a sorok íródtak, nem más, mint **Koronkai Zoltán SJ.** - Zoli atya, aki február 7-én a **Senior imaklub vendége volt.**

Köszöntőjéből idézek „Örülök, hogy a Szent Anna plébániához kötődő testvérekkel találkozhatom, hiszen ez nekem egy nagyon kedves hely. Itt volt az első szentmisém. Emlékszem, hogy a Laci és többen, nagyon szépen előkészítették a szentmisét (2008. június 22.). Azért volt az első szentmisém itt, mert mielőtt kispap lettem volna, én ehhez a plébániához kötődtem, legalábbis a középiskolás korom második részétől. Idejártam a Kiss-Rigó atya hittanára, pontosabban ennek az épületnek az elődjébe. Itt voltak a hittanok és a beszélgetések. Az én hitre találásomban ennek igen nagy jelentősége volt. Ilyen szempontból is egy kedves helyre jöhöttem vissza.”

Elmélkedések az Eucharisziáról, ezt a címet adta 80 perces összeszedett, derűs és magával ragadó előadásának. Olyan tartalmas, hogy ebből én csak szemezgetni tudok, ezért mindenkinek ajánlom írásait, amelyek elérhetőek a „jeszuita.hu/ arcképcsarnokán”, vagy a „Jeszuita bloggerek” oldalán, korizoli névvel.

Először az Eucharisztia és az imádság kapcsolatáról beszélt. Mi köze az Eucharisziának, a szentmisének az imádsághoz? A Vatikáni zsinat azt mondja a szentmiséről, hogy az egész keresztény élet forrása és csúcsa. Ferenc pápa szavait megidézve: a szentmise az imádság. Voltaképpen a legkiválóbb, legmagasztosabb, ugyanakkor a legkonkrétabb imádság. Ugyanis, szeretet találkozás Istennel, igéjén, valamint Jézus testén és vérén keresztül. Találkozás az Úrral. A Szent Ignác-i ima keretei is szöbe kerültek.

Majd felvázolta előadásának pilléreit, a témákat.

- 1. Hogyan született az Eucharisztia titka, hogyan jött létre a szentmise és mikor.**
- 2. Jézusnak mit is jelentett az utolsó vacsora, mi volt az Ő szándéka, hogyan élte meg.**
- 3. Eucharisztia, mint a közösség egységének szentsége, az egyházi élet forrása.**
- 4. Eucharisztia és a személyes szeretet, Isten személyesen, mindnyájunkat külön - külön is szeret. Az egyéni élet keresztény forrása a szentmise. Hogyan van jelen az Eucharisziában Jézusnak a barátsága, az önzetlen szeretete, és a szenvedélyes szeretete?**
- 5. Eucharisztia és a szegények. Milyen kapcsolatban vannak egymással?**
- 6. Az Eucharisztia és a jelenlét. Mit is jelent, hogy az Úr köztünk van?**
- 7. Eucharisztia, mint átváltozás vagy átalakulás.**

A témákat különböző mélységekben bontotta ki Zoli atya, sok újszerű, meglepő gondolattal, magyarázattal kísérve. Nekem nagyon képszerű volt, amikor arról beszélt, hogy az Eucharisztia az Egyház szíve. Szív nélkül nincs élet, szív nélkül nincs egyházi élet. A hitben a testvéri közösség otthon tud lenni.

A szív egyben otthon is, meg küldő is. Az Eucharisztia otthonunk, és egyben, mint egy katapult, belelő bennünket a világba.

Néhány gyakorlati tanácsot is kaptunk arra,

hogyan készülünk fel a szentmisére:

- Tudjunk többet a szentmiséről.
  - Mikor és hova megyek misére (tudatosan élve eldöntöm, hogy hova és mikor megyek misére).
  - Időben a misére érkezni. Érintek oda a kezdés előtt 5 perccel. Ebben az 5 percben miről is gondolkodhatunk? Először is, hogy a szentmise az hálaadás Istennek. Vigyem oda az életemet. Másodszor: a szentmise áldozat is, Jézus keresztdozata. Fájdalmainkat, keresztheinket vigyük elé. Jézus szeretné egyesíteni a mi szenvedéseinket a sajátjaival. Harmadszor: lehet kérni is. Mi az, amiért, vagy akiért felajánlom ezt a szentmisét? Egyszerű 3 kis dolog, amely segít konkrétabbá tenni, hogy a szentmisébe bekapcsolódjunk.
  - Figyeljünk a lényegre, tudatosítsuk, hogy itt Jézus van, figyeljünk arra, ami a legfontosabb.
  - A szentáldozás. Jézus azt mondta: „Vegyétek és egyétek”, természetesen halálos bűnnel ne áldozunk, de a szentmise tele van bűnbánati elemmel, amelynek bűnbocsájtó ereje van.
  - Vegyünk részt a közösségi életben.
  - Mit viszek haza a szentmiséből, mi az, ami megszólított? Akár a prédikációból, akár az evangéliumból kincseket kaptunk, ezeket őrizni kell. Most valamit mondott nekem Jézus, és ez gazdagíthat engem.
  - Szentségimádás: azzal a hittel ott lenni, hogy az Úr Jézus is ott van. Hiszem, ez a legfontosabb. Ha szentségimádásra megyek, gondoljak arra, hogy az én Uramhoz megyek, aki szenvedélyesen szeret, aki barátként szeret, aki meghalt értem, Ővele találkozom. Akkor hitben tudok Jézussal együtt lenni.
  - Élni a világban keresztény hivatásunkat. Megélni a sajátos hivatásunkat: házasság, család, papság, szerzetesség. Észrevenni Jézust máshol is, nemcsak a templomban, a testvérekben, hanem a rászorulóknak is.
- Ui.: Kedves Zoli Atya! Elnézéset kérem „dadogó” írásomért, sajnos tudásom kevés ahhoz, hogy előadásodhoz méltó legyen jegyzetem. Magammal viszem ezt a gondolatodat: „bennünk élet van és szeretet”. Kívánom, önző módon, hogy álmod valóra váljék: megszülessen írásaidból, előadásaidból a könyved, a mi örömünkre is.
- Pasziczky Mariann*

Az előadás elhangzott a Mária Rádió régiós adásában is, de megtalálható a régiós archívum „Előadások” mappájában.

Ötödik kiadás – tizenöt év – kettőszáz imaóra...

Az alábbi bevezetővel egészítettem ki plébániai kiadványunk újabb kiadását, ami megint kapható lesz, mert – hál’ Istennek – még mindig keresik az imaóráink anyagából összeállított könyvet: „**Utádat keresem...**”

Eltelt öt esztendő ezen összeállítás első megjelenése óta – most immár az ötödik kiadást tartja kezében az Isten útjait fürkésző Kedves Testvérem! Igaz, a példányszámok egy plébánia lélekszámahoz igazodnak, mégis örömteli, hogy ez a fajta útkeresés még mindig elevenen él!

2019 májusában a tizenötödik évét tölti be imaórák mozgalmunk, ez alatt mintegy 200 alkalommal találkoztunk. Felgyorsult világunkban – ennyi idő alatt – bizony sok jó kezdeményezés is elhal, kifulladás. A miénket vajon mi – vagy inkább Ki élteti? Akik ezt a könyvet lapozgatják, gondolatait tovább viszik saját életükre, élethelyzetükre, azoknak egyértelmű, hogy az **Ó utain** járunk, még ha ez állandó **keresést** is jelent. És együtt haladva messzebbre jutunk, mert Testvéreink hitéből erőt, bátorságot, kitartást meríthetünk.

Isten szeretete, üzenete, elgondolása rólunk – rólam – kimeríthetetlen és éltető forrás.

Ez a könyv csupán otthagytott bögre akar lenni a forrás peremén... „**Igyék, aki szomjas!**”

Nyitrai László

Röviden...

- Elkezdődött a templom kórusfeljárójának a felújítása, amihez az anyagi háttérrel a Polgármesteri Hivatal ötmillió forintos támogatása biztosítja. Köszönettel vettük a támogatást, amiből a kórus környékén szükséges javítások, ill. a timpanon fölötti karzat elérésének a feltételei is megvalósulnak.
- Ugyancsak a Polgármesteri Hivatal támogatásával – bíznunk benne, hogy most már valóban – megújul a Rozália kápolnánk melletti Szent Flórián szobor is. A kápolna előtti körforgalom kiépítésében is érintettek vagyunk, néhány négyzetmétert át kell adnunk a megvalósításhoz, ezzel kapcsolatban még egyeztetések következnek.
- Újra meghívtuk **Budai Iona népdalénekest** templomunkba. **Március 23-án, szombaton 16 órakor** a nagybőjti készületünk jegyében lesz az az előadás, ahol archaikus nagybőjti és húsvéti énekek hangzanak majd el. **Ezúton is hívunk mindenkit!**
- Nagybőjti készületünk része – immár sok éve hagyományosan – a keresztúti imádság. Péntekenként plébániai közösségeink vezetik ezt templomunkban 17.30-tól, vasárnaponként pedig együtt megyünk a belvárosi temető fölötti kálváriára – 14.30-kor indulva az első stációtól.

Anyakönyvi adatok

<i>Elhunytak:</i> Téglás László Vincéné, Bognár Erzsébet	87 éves
Burány Béláné, Neznánszki Emerencia	94 éves
Teési-Vass Attila	74 éves
Tóth Jánosné, Mikus Zsuzsanna	72 éves
Pikó Ferenc	78 éves
Pikó Ferencné, Gregor Mária	78 éves

Hirdetések, programjaink

Február:

19. Kedd	18 óra Bibliaóra
24. Vasárnap	Gyűjtés a katolikus iskolák javára
26. Kedd	19 óra Képviselőtestületi ülés

Március:

3. Vasárnap	11 óra Szent Anna könnyei szentmise
4. Hétfő	18 óra Senior imaklub
6. Szerda	HAMVAZÓSZERDA - Mise 18 óra, hamvazkodás
8. Péntek	17:30 Keresztút: Karitás
10. Vasárnap	Hamvazkodás; 14:30 Keresztút a Kálvárián
12. Kedd	18 óra Imaóra
13. Szerda	Pápválasztási évforduló
15. Péntek	17:30 Keresztút: Bérmezők
17. Vasárnap	Gyűjtés a Szentföld javára; 14:30 Keresztút a Kálvárián

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike és Szencziné Vilma

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2019. március

XII/3. szám

A farsang elmúltával már a nagyböjti időbe érkezünk. „...Szoktatom szívemet a csendhez. Nem oly nehez...” – valljuk József Attilával, hogy a csendben meghalljuk, meghalljam, mit is akar mondani nekem az Úr.

„Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket...” - Jézus ezen tanácsát is érdemes megfogadnunk, hogy a külsőségek favorizálása helyett a lényegre keressük. Hogy találkozassunk igazi önmagunkkal, azzal a valakivel, aki Isten tervében vagyok.

Azért a farsangi szép élményeinkre is szívesen visszagondolunk, mint közösségépítő alkalmakra, aminek részesei lehettünk.

(Ny. L.)

Kedves Testvérek!

A nagyböjti időszak elején Isten Igéjéről elmélkedjünk. Nyilván ez a téma óriási, szinte kimeríthetetlen. Éppen ezért csak két szempont szerint próbálunk meg elgondolkodni rajta.

1. Jézus Krisztus, mint Isten Igéje

Ha megnézzük a Szentírást, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy több mint 500-szor szerepel benne az a kifejezés, hogy: Isten szólt. Leggyakrabban a Teremtés könyvében, azon belül is a teremtés történetében. Isten szólt ..... és lett. Isten tehát a szavával, az Igéjével teremtett és alkotott meg mindent. De mit is jelent ez?

Erre a kérdésünkre Szent János apostol az evangéliumában adja meg a választ: „Kezdetben volt az Ige. Az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben Istennél. Minden őáltala lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett.” (Jn 1,1-2) Vagyis ez azt jelenti, hogy Isten és a Szó ugyanaz. Szent János így folytatja: „És az Ige testté lett, és köztünk lakozik.” (Jn 1,14)

Az isteni Szó tehát emberré lett. Elsősorban azért, hogy bennünket, embereket megmentsen az örök kárhozattól, és elhozza a Mennyei Atya szeretetét az emberek iránt. Ezzel az Igével szemben minden embernek állást kell foglalnia. Kétféle állásfoglalás lehetséges. Mindkettő szerepel Szent János evangéliumában:

a) „A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be.” (Jn 1,11)

Nyilván Szent János a főpapokra, írástudókra, farizeusokra gondolt. De a történelem során és ma is vannak olyan emberek, akik nem akarják befogadni: „Nekem nincs szükségem Istenre. Én nem vagyok vallásos. Nem hiszek Istenben. Miért büntet engem az Isten? stb.” Ezek az emberek élnek a világukat, „megvalósítják önmagukat”, csak magukkal törődnek. Sajnos a legtöbb ember ilyen.

b) „Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek...” (Jn 1,12)

Ezek mi vagyunk. Hiszen mi nap, mint nap befogadjuk őt. Vele akarunk élni, ragaszkodunk hozzá. Milyen egyszerű dolog ez. De mit jelent, hogy „hatalmat adott”? Nem mást, mint a lehetőséget a lelki életre, a vele való találkozásra és legfőképpen pedig az örök életre. Hiszen maga Jézus mondta: „Aki szeret engem, az megfogadja szavamat. Atyám is szeretni fogja.

Hozzá megyünk és benne fogunk lakni.” (Jn 14,23) Ezt a kegyelmet pedig mi szeretnénk jól felhasználni. A felhasználáshoz pedig kapcsolódik a második gondolat.

2. A Szentírás, mint Isten Igéje

A Szentírás Isten kinyilatkoztatott szava. Olyan, mint egy levél, melyet az Isten küldött nekünk. Emlékszem, hogy régen mennyire vártuk, hogy valaki levelet küldjön. Kiváltképpen, ha egy szeretett személy levelet vártuk. Mennyi izgalom volt benne. Többször is elolvastuk, szinte már megjegyeztük kívülről is a levél tartalmát. Az Isten levelét is ilyen lelkesedéssel kell olvasnunk. De mit is jelent ez?

a) Isten szava a szentmisében

Emlékezzünk vissza az emmauszi tanítványok történetére. Ezek az emberek csalódottan mentek vissza a falujukba, de az úton nem felismerhető módon Jézus csatlakozik hozzájuk.

Miután megtudta, hogy miért szomorúak, elmagyarázta nekik az írásokat, majd egy asztalhoz ültet le, és Jézus megtörte a kenyeret. Olyan szép ennek a történetnek a vége, amikor felkiáltanak a tanítványok: „Ugye lángolt a szívünk, amikor feltárta az Írásokat!” (Lk 24,32), majd futnak vissza Jeruzsálembe, hogy elvigyék a jóhírt. Az emmauszi tanítványok történetében ott van a szentmise felépítése. Az Ige asztala és a kenyér asztala. Az Ige asztala előkészíti a kenyér asztalát.

Az olvasmányok, a zsoltár, az evangélium mind abban akar segíteni nekünk, hogy a magunk emberi módján még jobban megértsük az Oltáriszentséget és Isten végtelen szeretetét irántunk. Mi pedig mennyire figyelmetlenek vagyunk sokszor. Ki se megyünk a templomból, de már fogalmunk sincsen, hogy mi volt az olvasmány, a szentlecke vagy az evangélium. Néha még a prédikáció sem.

Pedig a Szentírás beszél nekünk arról, hogy mit is kellene tennünk ebben az életben, és hogyan juthatunk el az Isten országába. Ráadásul az asztal liturgiáját sem tudjuk akkor igazán átélni, ha nem figyeltünk eddig oda. Pedig az Isten szeretne megszólítani bennünket. A megszólalása azonban nem mennydörgésben vagy égi jelenésben valósul meg a leggyakrabban, hanem a Szentírás szavain keresztül. Ezért nem csak az fontos, hogy a szentmisén figyeljünk oda, hanem az is, hogy otthon is olvassuk a Szentírást.

b) Isten szava a Szentírásolvasásban

Hogyan is kell Szentírást olvasni? A Szentírás nem regény, nem is egy verses kötet, nem is egy szépirodalmi mű, hanem Isten kinyilatkoztatott és leírt szava. Éppen ezért nem a mennyiség a lényeg az olvasásnál, hanem a minőség. Teremtsük meg a hangulatot egy gyertya meggyújtásával. Igyekezzünk csendet teremteni magunk körül és magunkban. Aztán olvassunk el egy rövid szakaszt újra és újra. Engedjük, hogy ez a szakasz átjárja a lelkünket, majd engedjük, hogy az Isten a csendben megszólítson minket.

Végül mindig legyen konkrét elhatározásunk is arra vonatkozólag, hogy miként szeretnénk megvalósítani az életünkben egy-egy adott szentírási szakaszt. Ha az Isten Igéje ott van velünk a hétköznapiakban, akkor biztos, hogy a lelki fejlődésünket is segíteni fogja az Isten.

Adjátok Isten, hogy Jézus, mint Isten szava bennünk éljen, a Szentírás pedig segítsen eljutni az örök boldogságra. Ámen.

László atya

Farsang, farsang...

Ha február 13-án „*az Isten letekint a kék egéből, jóságos víg mosollyal, ellágyult szívvel és félszemmel hunyorítva*”, hogy Dsida Jenő sorait vegyem kölcsön, a következőt látta volna: a plébánia kávézójában a tombolát csomagolták a régi és új karitásztagok. Ha az Élő Sziget a hangos könyvek mintájára hangos lenne, és nem néma folyóirat, bizony meglepődtek volna az olvasók, ha ezt a jó kedvet, hangzavart, kacagást hallották volna. Éled a karitászt!

Kedves Barátaim, vidám „csajok”, ti drágák, szívem szeretetei! (Ezeket a sorokat is Dsidától kölcsönöztem, szabadon átköltve.) Azt kívánom, hogy a továbbiakban is őrizzétek meg ezt az ifjonti lelkesedést! A híveket pedig arra kérem, hogy imádkozzanak közösségünkért.

Urunk Jézus Krisztus, te azt mondtad, „*Ahol ketten, hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok köztük.*” Jézus, légy jelen köztünk jósággal és szeretetteddel, hogy ne uralkodjék rajtunk gyűlölet és széthúzás, s ne tegye bizonytalanná életünket.

Recska Valéria

A farsangi bálra készülődve levelet kaptunk László atyától, benne az Eszti néni című videóval, meg azzal a javaslatlall, hogy talán ezzel a kis 3 fős jelenettel szerepelhetnénk a farsangi mulatságon. Mindez egy héttel a start előtt történt. Mivel sürges az idő, nem töpreghettünk sokat. Gyorsan megtartottuk az első megbeszélést is, ahol közösen is újra megnéztük a filmet, majd megtanácskoztuk, mi az, ami nekünk nem tetszik, min változtatnánk.

A bál hetében sikerült minden nap időt szakítani a próbákra, így ötször is gyúrhattunk a fellépés előtt. Ezek az alkalmak nagyon jó hangulatban teltek a rengeteg felmerülő ötlet és persze a vicces szövegrontások kapcsán.

Szerencsére a kellékekre, ruhákra kellett a legkevesebb gondot fordítani az idén, hiszen a díszlet csak egy átlagos szoba volt, hétköznapi öltözékekkel, habár a főszereplő - *László atya* - „késtartó púpja” és a virágra öntött mérge kiválasztása okozott némi fejtörést, de hála a házaspár hölgy tagját alakító *Újpesti Gizellának*, ezek is ügyesen megoldódtak.

Ugyan közvetlenül az előadás előtt is volt még bennünk egy erős aggodalom, hiszen a péntek délutáni próbán is többször elrontottuk mind a jelenetek sorrendjét, mind a szövegeket, de hála a Jóistennek, végül is jól sikerült a darab, és bízunk benne, hogy sokaknak okoztunk ezzel vidám pillanatokat!

Ízing Mihály

Karácsony után mintha versenyre kelt volna az idő. Mire feleszméltünk, elérkezett plébániánk farsangi báljának ideje. Lelkesen és izgalommal készültünk erre a programra, melyre február 15-én került sor.

Sokan eljöttek, talán többen, mint az előző években. Be-melegítésként a plébánia fiataljaiból alakult Felhőkarcoló nevű együttes zenéit élvezhettük. Öröm volt hallani a gyerekek játékát.

A hangulat megalapozása után hallhattunk-láthattunk tréfas verset Hetényi Bálintné előadásában, és vicces színjátékot a Kaméleon színjátszó csoport jóvoltából. A mindszentys tanárok tánca idén sem maradhatott el.

Mint mindig, most is László atyáék jelenetét várta mindenki a legjobban, és nem is okoztak csalódást! Anikó, Bélus és Eszti néni a közönség hangos hahotázásával kísérvé igyekezett eltetni egymást láb alól. A győztes természetesen Eszti néni, alias László atya lett, Anikó - Gizi néni, és Bélus - Misi - a kis színdarab végére jobblétre szenderültek, de ez nem

akadályozta meg őket abban, hogy az este hátralévő részét addigi közönségükkel együtt élvezzék.

Sokan táncoltak, mások ettek-ittak, beszélgettek, a hangulat nagyon jó volt. Nagyon várta mindenki a tombolasorsolást is, ahol rengeteg értékes nyeremény talált gazdára, a bevételből pedig sok rászoruló kaphat segítséget.

Éjfél után kicsit csökkent a létszám, de a hangulat nem! A fáradhatatlan táncos lábak hajnalig ropták. Elhatároztuk, hogy jövőre készülünk néhány új meglepetéssel, reménykedve, hogy még többen kapnak kedvet a mulatsághoz.

Minden kedves embernek, aki valamilyen formában hozzájárult a bálhoz, köszönjük támogatását!

Ancsa és Kriszta

Farsang farka a Senior imaklubban

Senior imaklubunk tagjaival minden hónap elején összejövünk: imádkozunk, énekelünk gyerekeinkért, unokáinkért, és igyekszünk a hitünkben is előbbre jutni kicsit. Márciusi találkozásunk rendhagyó módon zajlott le, vidám farsangi hangulatban.

Laci felolvasta az *Édes, ékes apanyelvünk* nagyszerű szó-játékos versikét, melyet Sinkovits Imre előadásában hallhattunk korábban. Magyar nyelvünk szépségéről, változatosságáról szól. Büszkeség tölthet el bennünket, hogy ennek a kincsnek a birtokosai lehetünk. Majd egy kis nyugdíjas „önismereti” humor következett, melyben magunkra ismerhettünk, amikor nem találjuk a kulcsot, könyvet, szemüveget stb.

Bajánkné Marika kedves feladatokkal bízta meg a csoportot: városunkról összevágott képeket kellett puzzle formában összeállítani. A következő játékban pedig kettesével versenyeztünk: ki tud több diót, dugót összeszedni a kis kannájába, a ládában összekevert dolgokból. A győzteseknek magyar népdalt énekelünk ajándékkul.

Marika még két történetet is felolvasott. Az erdélyi góbéparaszt: *Apám házasságáról* címűt hallgatva jókat derültünk a családi fonákságokon. A másik, *Petőfi Sándor: Faluvégén kurtakocsmája* volt, ezúttal eszperente nyelven. Itt ismét felfedezhettük nyelvünk csodáit.

A vidám játékok után előkerültek a finomabbnál finomabb sütemények, pogácsák, italok. A kedves csevegés nehezen akart véget érni.

Mindnyájan nagyon jól éreztük magunkat, igazi összetartó csapat vagyunk, akik szeretnek együtt lenni. Köszönet Zsemberiné Jutkának az ötletért, Bajánkné Marikának a játékokért, felolvasásért. Lacinak külön köszönjük Máté Péter: Az út végén c. dalát, melyet Nőnap alkalmából énekel el nekünk.

Vodicskáné Marika

Keresztút és karitászt

Hogyan kerül egymás mellé ez a két fogalom? Aki ott volt március 8-án az esti szentmisén, az tudja, aki nem, annak kicsit segítek. Pénteken kezdődött a keresztútjárás, amit templomunkban ezúttal a karitászt csoport vezetett.

Mindenki ismeri a keresztút történetét a hívek közül: ez az a másfél kilométeres útszakasz, amelyen Jézus a keresztjét hordozta. Ez az út a Templom jobboldalán álló Antónia-vártól haladt Jeruzsálem utcáin a nyugati városkapun át fel a Golgotára. (Egy régi hagyomány szerint Mária, Jézus édesanyja gyakran végigjárta ezt az utat Fia feltámadása után, hogy így megemlékezzen szenvedéséről.) Az 1600-as években alakult ki a keresztút végleges formája a 14 stációval. Jézus földi életének a csúcspontja a kereszt volt. Szinte minden szava és tette ebben az áldozatban sűrűsödik.

Amikor templomunkban végig elmélkedtük a keresztutat, amit Jézus szeretetből értünk járt, karitásunk fogadalmat tett, hogy továbbra is a szegényeket és a rászorulókat szolgáljuk. Nagyon megható pillanat volt, amikor egymás kezét fogva mondtuk el az esküszöveget László atya után. Amikor plébánosunkat 2008-ban idehelyezték, Assisi Szent Ferenc gondolatával köszöntötte a csoportot: „Ne sokat tégy, de azt jól!” 11 év után is ezt kérte tőlünk. A kezdetektől fogva szívügyének tekintti a karitás csoport működését, mindenben támogatta és támogatja munkánkat.

Mi is igyekszünk mindent megtenni, de néha érezzük, többre lenne szükség. Reménykedünk az új tagokban, akik nagy lelkesedéssel készülnek új feladataikra. Köszönjük László atya biztató szavait, mindnyájunk lelkét megérintette. Hamvas Béla sorai is erőt adnak: „Rád bízok minden embert. Külön, kivétel nélkül mindenkit. Segíts, adj enni. Adj ruhát mindenkire. Úgy vigyázz, mint magadra, és ne hagyd sötétben elmerülni.”

Reméljük Don Bosconak is igaza lesz: „Ha a szeretet szolgálatában álltok, nem lesz hiányotok az örömben.” Hát ezt az örömet kívánom mindenkinek!

Recska Valéria

Keresztutak... ✚

Vasárnap kora délután van. Keresztútra készülődünk a kálváriára. Elevenen él bennem, amikor tavaly a nagybőjtöt megelőző hétvégén - szombat és vasárnap este - legalább húszan összegyűltünk a plébánia egyik hittantermében, hogy a régiós Mária Rádióba felvegyük a keresztutakat. Az együtt éneklés, imádkozás, a szövegek hiteles, érthető, átélt felmondása, azokra a testvérekre gondolás, akik majd minket hallgatva, általunk lehetnek részesei Jézus kálváriajárásának – szép feladatot, különös lelki élményt adott ott valamennyiünknek.

Ezeket a felvételeket 2019. nagybőjti vasárnapjain 18 órai kezdettel újra közvetíti az esztergomi régiós Mária Rádió.

Ahogy ezeket a sorokat írom, kint egyre borultabb az ég, hideg lett, talán még az eső is elered. Ennek ellenére – a korábbi évek tapasztalatából tudom –, hogy ez jó néhányunkat nem riaszt vissza, hogy együtt Jézussal megtegyük, végig imádkozzuk a keresztutat.

Szeretettel hívjuk és várjuk azokat a testvéreket is, akik ennek a nagybőjti áhítatnak itt a belvárosi temető fölötti kálvárián eddig még nem voltak részesei. Találkozzunk vasárnaponként fél háromkor!

NY. M.

Találkozás önmagammal – gondolatok az imaóráinkból

Márciusi imaórákon – így a nagybőjt elején – foglalkozunk egy kicsit önmagunkkal. Amit az általános rohanásunkban, pörgésünkben ritkábban teszünk meg, tegyük félre most napi feladatainkat, gondjainkat, - örömeinket is, és nézzünk körül itt belül, hol is tartunk.

Kuszaságainkat, kudarcainkat és megküzdött eredményeinket is vegyük leltárba, hogy a szükséges irányváltást el tudjuk kezdeni. Ahogy az imaóra ajánlójában írtam, az elhomályosult Istenképességünket újra akarjuk értelmezni, mert a világ folyton változik körülöttünk, és mi is változunk.

A mai kor embere – főleg tőlünk nyugatabbra – sokszor fordul pszichológushoz, amikor összekuszálódik az élete. Nekünk, keresztényeknek is nagy szükségünk lehet valami – inkább valaki külső segítségére, akit mi inkább lelki vezetőnek mondunk. Persze ő is jó pszichológus, lélekbúvár, csak ő a segítségből nem hagyja ki Istent.

Amikor erre az önvizsgálati munkára gondolunk, nagyon fontos, hogy a dolog oroszlánrésze ránk vár. Ha őszintén megfogalmazzuk és ki is tudjuk mondani valakinek félelmeinket,

problémáinkat, bűneinket, lehet, hogy az a valaki nem is igen szólal meg.

Mostanában kaptam egy könyvet egyik imaórai felolvasómtól, Árkossy Katitól egy tanulmánykötetet, amelyben Eugen Drewermann: Üdvösség és gyógyulás című esszéjét maga fordította. Ennek alcíme: Meditáció a pszichoanalízis és a lelkigondozás viszonyáról. Ebből elhangzott két részlet, amiben egy olyan lelkivezetés-módszerről van szó, ahol a problémáival küzdő ember feltárja belső világát egy meghallgató ember, egy remete előtt. A kimondott, megfogalmazott gondolatok mehozzák a megoldás, a megkönnyebbülés irányát is.

Drewermann esszéjéhez Jelenits atya – egykori tanárom írt bevezetőt. Ebből két gondolat, amiről értekezik a szerző: „a lélek szolgálatának keresztény hagyománya és a modern pszichoterápia egymásra talál, a keresztény lelki vezető lemond a közvetlen beavatkozásról a csendnek, a titokra nyíló testvéri figyelemnek imádságos magatartása kedvéért.” És a gondolat folytatása: „Drewermann azért írta ezt az esszét, mert meggyőződése, hogy amit Josephus – a remete – csupa-fül csöndessége, non-direktivitása oly szélsőséges formában, oly kiélezetten megvalósít, az minden keresztény lelkivezetési irányban jelen van.”

Igen, ez a meghallgatás. Milyen nagy szükség van erre felgyorsult, zaklatott világunkban!

...

A nagybőjti idő azért adatott számunkra, hogy szembe-süljünk önmagunkkal, végezzük el a tavaszi nagytakarítást. Ami lom, bátran hajítsuk ki, ami meg érték, tisztítsuk meg, tegyük méltó helyére. Persze erre időt kell szánni, alkalmasint külső segítséget is igénybe véve. Hogy azt a bennünk elrejtett Istenarcot a ráakódott világ-szenny alól kibányásszuk. Hogy találkozhassunk valódi énünkkel!

...

Ha mi magunkban már vívtunk néhány lelki csatát, - és ha még nem is teljes biztonsággal, de már elindultunk a jónak vélt, Istenhez és önmagunkhoz vezető úton, akkor kapaszkodó lehetünk nehézségeikkel küzdő testvéreink számára. Ha nem is lelkivezetőként, de figyelmes meghallgatóként: lehetőséget biztosítva a megnyílásra, felismerések megfogalmazására és a szükséges változtatások elhatárolására.

Ezért is köszönöm Katinak, hogy ezt a tanulmányt figyelmembe ajánlotta, mert ez a mozzanat is bizonyítja, hogy egymásra figyelésünkből, egymásra odahallgatásunkból, egymás hitéből tudunk építkezni. És azt megérezni, hogy mások hite talán pont énáltalam erősödött, számomra igen nagy öröm! Amikor valamilyen téren Isten eszközeivé válhatunk. Amikor azt érezzük, hogy a helyünkön vagyunk és bármilyen kicsik és szegények is vagyunk, már adni is tudunk...

Nyitrai László

FELHÍVÁS

Kedves Testvérek!

Szolgálatunk során többször tapasztaljuk, hogy a hivatalos segítő szervezetek hétvégén, ünnepnapokon, munkaszüneti napokon nem vállalnak segítői feladatokat, pedig vannak emberek, akiknek ilyenkor is szükségük van rá. Több megkeresés volt felénk az utóbbi időben, hogy hétvégén segítsünk, de a mi kapacitásunk is véges.

Ha volna olyan testvér, aki jó szívvel, örömmel áldozna fel egy-egy hétvégi reggelt, hogy segítsen pl. mozgásában korlátozott férfinak a reggeli öltözködésben, hogy elindulhasson a napja, akkor örömmel vennénk a jelentkezését.

Bővebb információ M. Veronika nővérnél a 20/7700-587-es telefonszámon. Bízva abban, hogy sok segítészándékú ember van, előre is köszönjük a segítséget!

M. Veronika ferences szegénygondozó nővér

Március 23-án 16 órakor**Budai Ilona Kossuth-díjas népdalénekes,**

a Nemzet Művésze és tanítványa, Kiss László nagyböjti áhitatára hívjuk és várjuk a kedves testvéreket

a Szent Anna (Kerek) templomba!

A húsvét ünnepére való készületünk ezen szép eseményére jöjjünk el minél többen,

készüljünk ily módon is Jézus feltámadására!

A belépés díjtalan, de szeretettel fogadjuk a művészek tiszteletdíjához való hozzájárulásokat.

Postaládánkba érkezett...

Minden reggel a legszebb ruháját veszi fel. Mondják, évek óta ezt teszi...

Megdönti a szoba sarkában álló rozszant széket, odahúzza az ablak elé. Már látszik a döngölt földpadlón a szék nyoma, mert pontosan ugyanígy vonszolja maga mögött minden reggel, amint világosodni kezd. Most is ugyanoda teszi, hogy láthassa azt a dombot, amit nézni szokott.

A szolgálók először csak összenéztek, de most már időnként lenező mosollyal össze is kuncognak a háta mögött.

Keveset eszik. Mondják, egy kicsit le is fogyott.

Ő meg csak ül a szűk ablak előtt, és néz, csak néz. Az utóbbi időben egyre gyakrabban biccen előre a feje. Ilyenkor hirtelen felkapja, körülnéz, hogy ki látta. Estéknként aztán, mikor már a szürkület nem engedi a vén szemeknek a látást, fogja a székét, és újra visszahúzza a sarokba. Ugyanúgy, mint tegnap. A szemét ilyenkor mindig úgy törli meg, hogy senki se láthassa.

Egy napon hirtelen feláll. A szék a gyors mozdulattól nagyot huppan a földön. Az öreg az ajtó felé csoszog, majd mintha erőre kapna, egyre gyorsabban lépked afelé a távoli domb felé, amin már minden követ ismer szeme.

Nagy a távolság. Tüdeje már fújtat, de ő csak szaporázza lépteit. Szélesre tárja karját, és mögötte szinte lobog fehér ruhája. Mintha repülne.

Már csak néhány méter...

Sokáig az idősebb fiú pártján álltam. Hálás vagyok azért, hogy megértettem a tékozló apa történetét. *n.n.*

Röviden...

- Folyamatban van a templom kórusfeljárójának a felújítása, a kivitelező ígérete szerint húsvétra el is készül. A Rozália kápolna melletti Szent Flórián szobor is már „munkába van véve”, a régi javíthatatlan, újat faragnak helyette. Ez is még a tavasz folyamán elkészül.
- Templomunkban a felső karzat felújításához támogatási kérelmet nyújtottunk be a főegyházmegyéhez, ígéretünk van, hogy annak a javítását is finanszírozni fogják.
- A missziós kereszt május 31-én érkezik templomunkba, péntektől vasárnapig, június 2-ig lesz nálunk. E három nap lelki programjáról is beszéltünk a legutóbbi testületi ülésen, a részletekről majd tájékoztatást adunk. Természetesen mindenkit hívunk ezen plébániai ünnepünkre!
- A nagyböjti triduum templomunkban április 7-8-9-én lesz, a homíliákat Fejes Csaba szemináriumi atya tartja. Az áprilisi imaórát pedig 10-én – kivételesen szerdán tartjuk majd, ahol az elsőáldozó gyermekeink működnek közre.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Horváth Nelli Miranda
Varga Máttyás Krisztián

Elhunytak:

Stróbl Mihály	82 éves
Jóba László Álmos	77 éves
Németh Kálmán János	86 éves
Szűcs Ferenc	78 éves
Kamarás Mátyásné, Szakács Anna	84 éves
Lajos Mihályné, Jeruska Sarolta	79 éves
Dr. Retterné Szakmári Margit	79 éves
Nánási Erzsébet	73 éves
Vojtek Zoltán	50 éves
Pál Ferenc	71 éves
Seres Sándorné, Balla Mária Magdolna	77 éves
Danczi Vilmosné, Bakonyi Erzsébet	80 éves
Oszlár Lászlóné, Vas Hortenzia	62 éves

Hirdetések, programjainkMárcius:

17. Vasárnap Gyűjtés a Szentföld javára;
14:30 Keresztút a Kálvárián
19. Kedd 18 órakor Bibliaóra
22. Péntek 17:30-kor Keresztút: Bértáncosok
23. Szombat 16 órakor Budai Ilona koncertje a templomban
24. Vasárnap Édesapák megáldása 9 órakor
14:30-kor Keresztút a Kálvárián
25. Hétfő Urunk születésének hírüladása,
Gyümölcstő Boldogasszony
16 órakor Zarándoklat indulása a plébánia
elől a Bakócz-kápolnába, ott
17 órakor szentmise és lelki adoptálás
29. Péntek 17:30-kor Keresztút: Családos közösség
31. Vasárnap 9 órakor: elsőgyónók bemutatása
14:30-kor Keresztút a Kálvárián

Április

2. Kedd 18 órakor Bibliaóra
5. Péntek 17:30-kor Keresztút: Énekkar és Senior imaklub
7. Vasárnap 14:30-kor Keresztút a Kálvárián
Triduum I. nap: 18 órakor
8. Hétfő Triduum II. nap: 18 órakor
9. Kedd Triduum III. nap: 18 órakor
10. Szerda Imaóra az elsőáldozókkal 18 órakor
14. Vasárnap Virágvasárnap, állóképes keresztút és barkaszentelés a 9 órai szentmisében
18 órakor énekelt passió a szentmisében

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Honlapcím: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2019. április

XII/4. szám

Keresztjeink elkísérnek bennünket. Hol könnyebbek, hol elviselhetetlenül nehezek. Nagybőjtben sokszor végigjártuk – elmélkedéseinkben, imáinkban – Jézussal a keresztutat. Együttérzésünket azok felé is próbáltuk megfogalmazni, megélni, akiknek a keresztből különösen sok jutott mostanában...

„Az élet él, és élni akar” – valljuk Adyval, és tudjuk, hogy életünknek nemcsak földi dimenziói vannak! Abba a másik Életbe a Golgotán keresztül visz az út.

(Ny. L.)

Kedves Testvérek!

Március 17-én este szomorú sms érkezett: Márk elment örökre. Az első kérdés, ami megfogalmazódott bennem, s talán mindannyiunkban: Miért? Hiszen annyian imádkoztunk érte, annyian hordoztuk őt a szívünkben, szinte ostromoltuk az eget. Miért nem hallgatta meg az Isten az imáinkat? Miért nem teljesítette kérésünket? Ezekre a kérdésekre első pillanatban csak egy válasz volt: Nem tudjuk. Isten útjai és szándékai kifürkészhetetlenek. Aztán kicsit már belenyugodva a megváltoztathatatlanba, gondolkodni kezdtünk. Magam is rájöttem, hogy Márk élete példa volt mindannyiunknak. Az Isten rajta keresztült akart tanítani bennünket. De vajon mire?

Először is arra, hogy a teljes élet nincs korhoz kötve. A mai olvasmányban azt hallottuk, „fiatalon halt meg, mégis teljes életpályát futott be. Lelke kedves volt Isten előtt, azért sietve kimentette őt a bűnösök közül” (Bölcs 4, 13-14). Márk élete teljes volt. Ez a teljesség pedig abban mutatkozott meg, hogy a személyisége vonzó volt mások számára. Jó volt a közelében lenni. Volt egy sajátos humora, amit nem mindenki értett meg, de aki igen, az értékelte. Kicsi gyerekkora óta ismertem őt. Nehezen nyílt meg mások előtt, de akit a szívébe fogadott, annak kitará a lelkét.

Egy-egy szombat esti szentmise után még sokáig beszélgettünk, majd általában azzal váltunk el, hogy most már megy haza, mert nagyon éhes. Szeretet enni, és nagyon jóízűen is tudott falatozni. Ennek sokszor voltam a tanúja. De szerette a motorozást is. Alig várta, hogy letegye a jogosítványt. Amikor pedig ez sikerült, akkor örömmel számolt be erről, és azt mondta, hogy mostantól ő fog majd hazavinni engem a plébániára. Persze erre nem került sor.

Márk a mai kor gyermeke volt. A többi diákhhoz hasonlóan ő sem szeretett mindig tanulni, de ettől függetlenül a bizonyítványába mindig jó jegyek kerültek. Volt benne kötelességtudat. Kamaszként kicsit feszegette a határait, de mindig megmaradt az aranyos, kedves Márknak. Összességében azt mondhatjuk, hogy szerette az életet, de a megfelelő határokon belül. Ebben példa számunkra.

Arra is megtanított bennünket, hogy milyen fontos az Istenszolgálat. Minden szombat este itt ministrált mellettem. Ő volt ezeken a miséken az egyetlen ministráns. Szeretett ministrálni, és mindig szépen és összeszedetten végezte ezt a szolgálatot. Ha valamilyen oknál fogva nem tudott jönni szombaton, akkor vasárnap jött. 16 évesen nem tartotta gyerekes dolognak, hogy ott álljon az oltárnál. Biztos vagyok benne, hogy most a mennyei oltárnál végzi a többi szent ministránsokkal együtt ezt a szolgálatot.

Végül pedig megtanított bennünket arra, hogy hogyan kell a szenvedést elfogadni Isten kezéből. Az első komoly betegsége még gyerekkorában volt. Már akkor sokan imádkoztunk érte, és akkor az imáink meghallgatásra is találtak. Márk meggyógyult, és mi ennek szívből örültünk. Tavaly októberben azonban újra szörnyű hírt kaptunk. Márknak a szervezetében ismét megjelentek a rákos sejtek. Megint imára kulcsoltuk a kezünket, és kértük a gyógyulás kegyelmét. Itt azonban egy dolgot elfelejtettünk. Kimondani azt, hogy legyen meg az Isten akarata.

Annyira akartuk, hogy meggyógyuljon, hogy nem vettük észre, mi az Isten akarata. Persze ez érthető is. Hiszen Márk fiatal volt, miért is gondoltunk volna arra, hogy az Istennek más tervei vannak vele. Zsófival sokat beszélgettünk arról, hogy a Márkkal valami nagy terve van az Istennek. Zsófi egyszer meg is fogalmazta, hogy talán pap lesz. Erre én azt mondtam neki, hogy ennél sokkal több. Akkor még nem tudtuk, hogy az Isten szentté akarta tenni őt, ami a legnagyobb ajándék, amit Isten az embernek adhat. Ennek a szentségnek az első jele volt, hogy velünk ellentétben Márk ki tudta mondani: Isten kezébe tettem az életemet. Ez pedig nem más, mint „legyen meg a te akaratod”.

Márk szenvedésének történetében felfedezhetjük Jézus szenvedéstörténetét. Tavaly nyáron elvittük Márkot az egyházközségi zárándokútra Lourdes-ba. Mi ezt Márkkal hálaadó zárándoklatnak fogtuk fel a gyógyulásáért. Nagy lelki élménnyel jött haza. Akkor még nem tudtuk, hogy ez nem hálaadó zárándoklat volt, hanem megerősítés a rá váró szenvedésekhez. Úgy, mint Jézusnál nagycsütörtök éjszakáján, ott az Olajfák hegyén.

Aztán október 8-án Magyarok Nagyasszonya ünnepén, amikor megtudta, hogy kiújult a betegsége, az történt Márk életében, mint Jézussal Pilátus előtt. A szörnyű kór halálra ítélte őt. Először nem akarta ezt a keresztet felvenni, de később már mindent megtett a gyógyulás érdekében. Felvette a keresztet és hordozta. Aztán jött az első elesés. Intenzív osztályra került. De sikeresen felállt, mint ahogy Jézus is. Édesanyja végig ott volt vele. Kísérte őt, mint Mária a keresztúton az Ó Fiát.

Közben kellett egy Cirenei Simon is, aki segítette Jézusnak. Márk életében ez a Cirenei Simon, Balázs volt, aki unokatestvéreként felajánlotta a saját sejtjeit. Közben voltak Veronikák Márk életében. Azok az emberek, akik akár imádsággal, akár anyagi segítséggel, akár bármi mással támogatták a családot. De voltak síró asszonyok is, akik sajnálták, szinte siratták Márkot. Ezután jött az újabb elesés. Megint intenzív osztályra került. De újra felállt. Tovább küzdött a betegségével.

Majd jött a harmadik elesés. Az utolsó, a legnehezebb. Amikor már az életéért küzdöttek, gyorsan kellett átszállítani őt az intenzív osztályra. Nem volt idő átöltöztetni őt, így a szó szoros értelmében letépték róla a ruháit úgy, mint ahogy Jézussal is tették. Majd felfeszítették az ágyra azáltal, hogy különböző infúziókkal és egyéb más anyagokkal vették körbe. Moccanni se nagyon bírt volna.

Ekkor már altatták őt, hogy ne érezzen fájdalmat. Majd jött a XII. stáció. Márk itt hagyta ezt a földi világot, belépett az Isten országába. A XIII. stációban levették őt az ágyról, úgy, mint Jézust a keresztről. Most pedig itt vagyunk a XIV. stációnál. Eltemetjük őt, mint ahogy Jézust is eltemették. Márk a szenvedésben is megmutatta, hogy Isten milyen nagy dolgokra képes. Sokszor mondta nekem, hogy „Isten az én orvosom”, ami igaz is volt.

De Isten magának akarta őt meggyógyítani, példaképként akarta őt állítani, szentté akarta őt tenni.

Éppen ezért ez a mai nap nem a gyásznak a napja, hanem hálaadó nap Márk életéért és áldozatáért.

Kedves Testvérek!

Köszönjük meg Istennek, hogy ismerhettük Márkot, adjunk hálát az ő életéért, tartsuk meg az ő emlékét, és kérjük a fölséges Mennyei Atyát, hogy hozzá hasonlóan, mi is egykor majd eljussunk az Isten országába.

Kedves Márk!

Eddig te kérted a mi imáinkat, most pedig fordul a kocka, mert mi kérjük a te imáidat. Tudjuk, hogy te már az Istennél vagy. Onnan fentről vigyázz ránk! Védelmezd a családodat, diáktársaidat, egész egyházközségünket. Imádkozz azért, hogy egykor a viszontlátás örömeivel örvendezzünk majd egymásnak.

Ezzel a szeretettel és a feltámadás hitével búcsúzik tőled édesanyád, nagymamád, nővéreid, nagybátyádék, keresztszüleid, unokatestvéreid, az Árpád-házi Szent Erzsébet iskola és a Mindszenty József iskola tanárai és diákjai, a Szent Anna Plébánia közössége, a kórházi dolgozók, a rokonok, a barátok és az ismerősök.

Kedves Márk! Januárban azt írtad egy sorstársad halálára, hogy nyugodj békében, te már örökre győztes maradsz. Most mi mondjuk ezt neked, hiszen ahogy szintén te mondtad: Lehet, hogy nem könnyű az életem, de Isten a legnehezebb csatákat, mindig a legjobb harcosainak adja. És ezt a csatát te megnyerted! A viszontlátás reményével búcsúunk tőled. Ámen.

László atya

Kedves, velünk együtt érző Testvérek!

Többször kezdtem már így gondolataimat, hogy talán életünk egyik legnehezebb szakaszát éljük meg. Ezt most sem gondolom másképp...

Márkunk elvesztése teljesen hihetetlen számunkra. Várjuk, hogy hazajöjjön... de közben tudjuk, hogy Ő hazament.

2013-ban diagnosztizálták Nála először a betegséget, abból a Jóisten segítségével nagyon szépen felépült. Betegségéről Ő sosem szeretett beszélni. A nagyon sok megrázkódtatással teli év, számtalan kemoterápiás kezelés után Márknak igyekeztünk mindent megadni, már-már elkényeztettük Őt, féltve óvtuk mindentől. Egy pillanatig sem gondoltunk arra, hogy az egészségét illetően bármilyen problémája lehet. Tökéletes vérbél, jó eredmény volt minden kontroll után. Eltelt 5 év. Terveztük, hogy idén nyáron milyen nagy összejövetelt rendezünk, ugyanis most kimondták volna: MEGGYÓGYULT!

Hidegzuhanyként ért és lesújtott bennünket a hír: a betegség kiújult, sajnos egy sokkal rosszabb, agresszívebb változata a ráknak. Első kérdésünk: Miért pont velünk történik meg mindez? De onnantól a miértekkel nem foglalkoztunk. Minden problémánkat, a család összes szenvedését a Jóisten elé tettük, szüntelenül kértük a segítségét. Az egyházközségtől rengeteg támogatást kaptunk. Megtapasztaltuk, hogy a hitnek mekkora ereje van. Korosztálytól független mindannyiunkat összekapcsolt egy láthatatlan kötelék, az imádság köteléke, melyet Márk gyógyulásáért végeztünk. Tudom, hogy nagyon sokan, akik templomba sem jártak most mégis megtették. Voltak kamaszok, akik megkérdezték: „Hogyan is kell imádkozni?”...

A kórházban orvosok, nővérek, betegtársak is Isten felé fordultak, mert úgy megrendítette őket Márk hite. Ahogyan Atya a prédikációjában is mondta, azt kimondani, hogy „Uram legyen meg a Te akaratom!” – nagyon féltünk. De Márk kimondta. A másodszori betegsége elejétől így mondta: „Az én orvosom Isten” Ameddig nem kezdték el altatni, bármekkora fájdalmai voltak Ő mindig csak mosolygott.

Ezt a mosolyát, és a sok szép Vele együtt töltött pillanatot örökre megőrizzük és a fájdalmas percekből ezek adnak számunkra erőt.

Mi teljesen átértékeltük az életünket... 16 évre kaptuk meg Márkot a Jóistentől, mert Ő magához szólította. Hisszük azt, hogy ennyi év alatt a küldetését teljesítette, egy tanító lélek volt, azt hiszem mindannyiunk számára.

Nagyon nehéz fél évet harcolt Márk végig és mi, a szurkolótábor végig igyekeztünk mellette állni. Azonban ez nem így lett volna, ha mindvégig nem kapunk ilyen támogatást a kedves Testvérektől. Hálásan köszönjük mindenkinek a sok imádságot, ránk gondolat! Külön köszönettel tartozunk László atyának, aki lélekemelő szentmisét mutatott be Márkért. Hálásak vagyunk mindenkinek, aki ezen a szentmisén bármilyen szolgálata-
tot végzett.

Elindított valamit az egyházközségben Márk... ezt ne hagyjuk abba! Szüntelenül kérjük a Jóisten segítségét továbbra is hálatelt szívvel!

Meszes Zsófia

**„Hordozd a gyertyát, lángoljon benned,
annyian várják, oly sok szív fáj.
Törd át az éjjelt, hadd lássák fényed,
tartsd a gyertyát, szükség van rád,
óvd a lángját, szükség van rád.”**

Szeretném hangban és képben közvetíteni március 23-a délutánját templomunkból... **Budai Ilona** művésznő és **Kiss László** énekes áll az oltár előtt és többször éneklük a „Tudd, van egy gyertya” kezdetű dal sorait, mert mi állva, tapsolva köszönjük meg nekik a nagybőjti időszak archaikus népi énekeit, imáit, meséit, amelyekkel minket megajándékoztak. Gombóc a torkomban, könnycsepp a szememben. Nagyon megilletődtem attól a lehetőségtől, hogy riportot készíthetek a fellépőkkel. Elfogultságomat nem tudtam leplezni.

Először Lacit szólítom meg, aki kedves, készséges, sok bölcsességgel, tehetséggel és alázattal megáldott fiatal. Szívesen beszél az „Ilonka nénivel” töltött időkről, a tanulásról, a közös műsorokról, a nyári táborokról. Megemlítem a köztük működő harmóniát, amely már túlmegegy a tanár diák kapcsolaton, Laci büszkén erősíti meg, hogy szinte a művésznő fiának érzi magát.

Őt idézem: „Azt gondolom, hogy igazán meghitt műsort csak ilyen kapcsolattal lehet létrehozni. A tisztalelkűség biztos, hogy átjön egy idegen néző számára is.” Nagyon nehéz kiemelni, hogy mi hatott meg Laci előadásában. Leginkább moldvai csángó „Miatyánk”? A kobozzal kísért „Lehullott a Jézus vére”? Sorolhatnám az összes előadott dalt. Válaszom nincs, csak a meghatottságom.

Ki is vagy, Lacikám? 1993-ban Budapesten születél, zenei pályafutásodat népzenei tanulmányokkal kezdted az Óbudai Népzenei Iskolában. Hangszereid a koboz és gitár, leginkább magyar és erdélyi népzene énekel. Tanáraid közül hálával köszönöd meg szakmai irányításukat Budai Ilonának, Kobzos Kiss Tamásnak. Több kiemelt aranyminősítést szereztél, tizenegy országos népdalversenyen első helyezést értél el, és számos zenei díjjal ismerték el munkádat.

Miután Lacival befejeztem a riportot, egyre izgatottabb lettem. Budai Ilonával ültem szemben.

Névjegye: Budai Ilona népdalénekes, előadóművész, az Óbudai Népzenei Iskola népi ének tanára. Első sikerét az 1968-as Ki mit tud? és a Nyílik a rózsza című vetélkedőn aratta, majd az 1970-es Röpülj páva országos népdalversenyen az első díj mellett elnyerte Kodály Zoltánné különdíját is. Ekkor kezdődött meg az együttműködése Halmos Bélával és Sebő Ferencsel a táncházmozgalomban. 1986 óta tanít.

Díjai többek között: Kodály Zoltán-díj, a Magyar Rádió nívódíja, a Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztje, Magyar Örökség-díj, a Magyar Érdemrend középkeresztje, Kosuth-díj, a Nemzet Művésze.

A csillogó szemű, kedves művésznő türelemmel fogadta nyelvi bukdácsolásaimat. Beszélt nekem gyökereiről, a szülői házról, a nagyhatású pedagógusról, Asbóth Mártáról, későbbi sikereiről, a tanári létéről, a táncházról, az erdélyi gyűjtéseiről, a népdal és mese-gyűjtéseiről. Szóba került két kis unokája is, akik a nagymama meséin, énekein nőhetnek fel. Nagyon nagy ajándékot kaptam. Elénekelte nekem „A szivárvány havasán” kezdetű népdalt, amelyet először gimnáziumi tanárától, Asbóth Mártától halott, és a mai napig a legszeretettebb.

Olyan csodálatos mondatokat osztott meg velem, és a kedves hallgatókkal, mint az erdélyi mesemondó Megyeri Pista bácsi szavai. A szeretetről beszélgettek és Pista Bácsi ezt mondta: „Ha van, kit szeress, magad virág vagy, de ha nincs, kit szeress béborul feletted még a csillagos ég is.” Az Istentől kapott tehetséggel megáldott, hiteles hangú, alázatos művész beszélt arról is, hogy az éneklés a lélek vállalkozása. Küldetéstudatát röviden fejezte ki: „Ha a dal megszólít, boldogan adom tovább.”

Szóbahoztam a délutáni élményeimet. Nehezen tudtam elszakadni a hallottaktól. Ha elkezdeném a műsorban elhangzó énekeket, imákat, meséket felsorolni nem tudnék élményt nyújtani. Szeretném, ha minél többen meghallgatnák a Mária Rádió Esztergomi Regionális adásából az összeállítást, amely az archívumban megtalálható. Nem tudom említés nélkül hagyni a következőket: „Siralmas e világ”, „Virágszombaton este”, amelyet Lacival közösen adtak elő, „Ó, én gyászba borult szerencsétlen anya”, „Magyaroknak Nagyasszonya” a vidám, kedves mesék, a különleges imák sorait.

Az optimista, életigenlő, lélekemelő, derűs istenhit, amely Budai Ilonát jellemzi, példaértékű és követendő. A Continental Singers soraival köszönöm meg ezt a délutánt:

**„Istenben bízva a holnap hív ma,
nézzünk föl együtt, most az ég felé
imában kérve, Jézus nevében
győzzük le végleg az éjszakát.”**

Pazsiczky Mariann

Március 31-én volt az **elsőáldozásra készülő** gyerekek bemutatása és első szentgyónása.

Egy kis ízelítő a gyónási élményekből:

*Megkönnyebbülést éreztem. Izgalmat és ijedséget. (C. Hanna)
Nekem az első gyónás azt jelentette, hogy a bűneimtől megszabadulok, és nagy örömet is, mert minden rossztól megszabadultam. (H. Melinda)*

Nekem egy súly lerakása volt. Megkönnyebbültem, hogy megbocsátott az Isten. (E. Lóránt)

*Olyan, mintha az Isten új lelket adott volna. (K. Emese)
Kicsit izgulva mentem be a gyónatószékbe, de boldogan jöttem ki. Örömmel tűztem fel a bányákamat. (E. Flórián)*

Az első gyónás nekem nagyon izgalmas volt, de még egy kicsit féltem is. A lelkem nagyon megkönnyebbült az első gyónás után. (H. Lili)

*Nagyon izgatott voltam, és egy kicsit féltem is. (K. István)
Egy kicsit izgultam, de közben örültem neki, hogy elvégezhettem az első gyónásomat. Nagyon örülök, hogy elsőáldozó lehetek a társaimmal. (K. Karolina)*

Nagyon élveztem. Jó élmény volt. (T. Botond)

A gyónás nekem egy nagyon jó élmény volt. Izgultam is, de legbelül egy kicsit féltem. Az volt a legjobb, hogy Isten megbocsátotta a bűneimet. (Sz. Flóra)

Egy kicsit izgultam, de amikor kijöttem, éreztem, hogy elszálltak a bűnök. (V. Balázs)

A gyónás fura volt, elég fura érzés. (P. Mihály)

Örültem, hogy megszabadultam a bűneimtől. (S. Liza)

Egyfajta felszabadulást éreztem, egy megkönnyebbülést.

Tisztának éreztem a lelkiismeretemet. (D. Dominik)

Senior imaklubunk közös nagybőjti készülétének egyik meghatározó állomása volt áprilisi összejevetelünk is. Vendégünk Durzák Anna tanárnő volt, aki Sik Sándor Keresztútját olyan mély átéléssel, olyan hitelesen mondta el nekünk, hogy a kapott lelki élmény nagyban hozzásegített bennünket az önmagunkba nézéshez, az önvizsgálathoz.

Én már egyszer hallottam Annának ezt az előadását: pontosan harminc évvel ezelőtt, 1989-ben. Az egykori Művelődési ház színházterme (ma a Kolping iskolához tartozik) zsúfolásig megtelt. Kuriózum volt abban az időben az ilyen témájú est. A színpad díszlete egy szál égő gyertya volt, – előre vetítve a húsvét örömét. A fiatal magyartanárnő kívülről, könyv nélkül szavalt, vagy inkább imádkozott, mi a hallgatóság meg némán, vele együtt, megilletődve, meghatódva baktattunk gondolatban Jézus útján.

Ugyanez az élmény ismétlődött meg Senior imaklubunkban is, de 30 év elteltével talán még mélyebben, még megrendítőbben. Sik Sándor gyönyörű gondolatai Durzák Anna tolmácsolásában egész közösségünket magával ragadta.

Senior imaklubunk szívesen látogat el közösen a város múzeumaiba is. Megcsodáltuk vezetéssel már a Babits villát, a Keresztény Múzeum kincseit, ahol egy másik alkalommal egyik időszakos kiállításuk a Ferences Szegénygondozó Nővérek életébe nyújtott részletes betekintést, voltunk a Főszékes-egyházi Könyvtárban (Bibliotheka) is. Utunk április 5-én a **Duna Múzeumba** vezetett. Nagy felújítás folyik még kívül-belül, – így a kiállításnak csak egy része látogatható.

Ahogy beléptünk az udvarra, a kéttörzsű hatalmas fa látványa mindünket elvarázsolt. Jó kedvvel, kíváncsian vártuk, mit is nyújt nekünk a mai múzeumpedagógiai foglalkozás. Fehér Györgyi múzeumpedagógus nagy hozzáértéssel, sok-sok szemléltetéssel vezette a gyógynövényes „órát”. Szagoltuk, tapintottuk, néztük a sok-sok gyógynövényt – hol frissen szedetten, hol szárítva vagy egyéb módon tartósítva. Aztán jött a gyógytea kóstogatás: „vajon tudod-e, mit iszol?” Bőséges információkat kaptunk a – sokszor gazként is megjelenő – gyógynövények hatásairól, lelőhelyeiről – persze hangsúlyozva, hogy ezek az orvost nem helyettesíthetik. A pergő, lendületes foglalkozás alatt, amit valamennyien nagyon élveztünk! –, elrohant az idő. Azért még bekukkantottunk a jelenleg látogatható rendkívül látványos kiállításra, hogy ízelítőt kapjunk arról, hova is jövünk vissza egy másik alkalommal. Visszajövünk!

Köszönjük Fehér Györgyi remek vezetését, és biztatjuk újságunk kedves Olvasóit, ha még eddig esetleg nem fedezték fel a Duna Múzeum kínálatát, – pótolják.

NY. M.

Nyugdíjas közösség

A nagybőjti keresztutakat minden héten más csoport vezeti templomunkban. Ritkán fordul elő, hogy a szent negyven nap egyik keresztútja nemzeti ünnepünkre, március 15-re esik. Idén éppen ekkor került közösségünkre a sor. Nagy lelkesedéssel készültünk.

Sikerült kiválasztani egy olyan imádságot, amiben nagy szentjeink, elődeink példáját követve és közbenjárásukat kérve járjuk nemzetünk keresztútját, és cipeljük a saját keresztjeinket is – a Szűzanya segítségével eljutva Jézushoz.

Március 30-án közösségi összejövetelünkön ugyan már a húsvétra készülődünk, mivel következő találkozásunkra az ünnep után kerül sor, de természetesen lelkünkben még a nagyböjt és Jézus szenvedése foglalta el a központi helyet. Ilyen szellemben elméledtünk, imádkoztunk, énekeltünk. László atya is meglátogatott minket, és ismertette az elkövetkező húsvéti időszak eseményeit.

Közösségünk szinte családként működik, szeretünk összejönni, tartalmasan eltölteni pár órát. A Jóisten segítségével egymást segítjük, ünnepeken meg is ajándékozunk. Az idei húsvéton egy színes kosárkával, amiben kiscsibe, csokoládé tojás és cukorkák voltak.

Rózsafüzér társulat

Április 3-án a plébánián tartottuk titokcserénket, szeretetvendégség keretében. Társulatunkból sokan voltak ott, néhányan csak rövid időre tudtak eljönni. Beteg, jární nem tudó testvéreink is lélekben velünk voltak, mi is velük. Az irgalmasság rózsafüzérének elimádkozása után a titokcsere is megtörtént.

Ezután következett a már hagyománnyá vált húsvéti ajándékozás: idén egy frottír anyagból készült vidám nyuszi, testében csoki tojással. Kötetlen beszélgetésben terveztük a jövőt, a zarándokutat, kóstolgatva a teát, a finom süteményeket és Feri finom borát. Közösségünk igen jól összekovácsolódott, nem csak az imában, hanem egymás segítésében is. Együtt örülünk a sikereknek, az unokáknak, dédunokáknak, családjainknak. Együtt imádkozunk a bajba jutottakért is. A jó Isten segítsen továbbra is bennünket!

Szendrő Péterné

Röviden...

- A végéhez közeledik a templom kórusfeljárójának a felújítása, a kivitelező ígérete szerint húsvétra el is készül. A csigalépcsős feljárt és a kórus falazata ki van javítva, lemeszelve. Új ajtó készült a kórushoz, valamint a csigalépcső folytatásához a timpanon felé.
A kórus orgona mögötti ablaka „megduplázódott”. Természetesen a villanszerelés megelőzte mindezt, még a lámpatesteket kell felrakni. A csigalépcső korlátja is készül, amit Horváth György díszműkovács készít – támogatásképpen. A templomtér belső lábazata, kijavítása és lefestése is elkészült. Köszönet Mindenkinek, aki ebben bármi módon is közreműködött!
- A Rozália kápolna melletti Szent Flórián szobor talpazata kijavításra került, az újrafaragott Szt. Flórián szobrot – a tervek szerint – május 4-én ünnepség keretében avatjuk majd fel.
- Templomunkban a felső karzat felújításához támogatási kérelmet nyújtottunk be a Főegyházmegyéhez, sajnos, kicsi rá az esély, hogy meg is kapjuk az idén – mint kiderült a legutóbbi Pasztorális Tanács összejövetelén, ahol a Főegyházmegye gazdasági ügyeiről, folyamatban lévő és a tervezett építkezésekről is szó volt.
- A Missziós Kereszt május 31-én dél körül érkezik templomunkba, vasárnap estig, június 2-ig lesz nálunk. E három nap lelki programját e két időpont között igyekszünk tartalmasan kitölteni. Ehhez központi ajánlás is elérhető, az ottani ötletekből is merítve fog összeállni. Természetesen mindenkint hívunk – más plébániákról is – ezen ünnepünkre!

- Immár hatodik éve tartunk hálaadó szentmisét a mentősök, rendőrök, katasztrófavédelmi munkatársak szolgálatáért. Az idén erre április 27-én, szombaton kerül sor. 10 órakor kezdődik a szentmise, utána a Mindszenty iskolások műsorral köszöntik vendégeinket, majd egy kis agapéval zárul a program.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Szabó Melinda
Preska Andzselo Sándor
Preska Natália

Elhunytak: Parák Tibor 69 éves
Tingyela Márton Pál 54 éves
Nánássy Ferencné, Nánási Terézia 87 éves
Takács Istvánné, Hiczkó Éva Mária 50 éves
Farkas Tiborné, Martignoni Irén 92 éves
Bökő Sándor 68 éves
Tardosi Béla 86 éves
Benke Tamás 80 éves

Hirdetések, programjaink

Április

21. Húsvétvasárnap: URUNK FELTÁMADÁSA

Szentmisék: 9 és 18 órakor

Feltámadási körmenet 9 órakor

22. Húsvéthétfő: Szentmisék 9 és 18 órakor

23. Kedd: Bibliaóra 18 ó. képviselőtestületi ülés 19 ó.

27. Szombat: 10 órakor hálaadó szentmise a rendőrökért, mentősökért, katasztrófavédelem dolgozóikért

28. Vasárnap: Templomszentelési évforduló, megemlékezés a 9 órai szentmisében

Május

Litánia minden hétköznap negyed órával a szentmise/igeliturgia előtt

04. Szombat 15 óra nyugdíjas közösség; anyák napja

05. Vasárnap Édesanyák köszöntése 9 órakor

06. Hétfő 18 óra Senior imaklub

07. Kedd 18 óra bibliaóra

14. Kedd 18 óra imaóra

19. Vasárnap 9 órakor elsőáldozás

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

**Krisztus!
feltámadt!**

**Valóban
feltámadt!**

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Szenciné Vilma és Meszesné Anci

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2019. május

XII/5. szám

Egyedül nem megy! - mondja egy régebbi sláger, és tanította Béri Renátó atya a legutóbbi lelki napon, ami nálunk volt a Mindszenty iskola aulájában május 11-én.

A közösség kapaszkodó mind egyéni, mind hitéletünk vonatkozásában is. És tükör is, mert „Az igazságot az ember nem magának mondja meg, azt mások mondják meg nekünk.” (Saint-Exupéry). Ha ezt felismertem, keresem a közösséget – Istennel és Emberrel. Úgy gondolom, egyházunk és egyházközségünk erre sok lehetőséget nyújt...

(Ny. L.)

Pasztorális Tanács

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Pasztorális Tanácsának tavaszi ülése április 13-án volt a Bíboros úr budapesti székhelyén, az Úri utcában. A Bíboros Úr mellett jelen voltak segédpüspökei, közvetlen munkatársai, szerzetesrendek, lelki-ségi mozgalmak, oktatási intézmények, a katolikus sajtó képviselői és az esperes kerületek részéről néhány személy. Jómagam a saját esperes kerületünket képviselem - immáron tíz éve.

Az első téma az Eucharisztikus Kongresszus előkészületeiről szólt. Fábry Kornél atya és Mohos Gábor püspök atya számoltak be erről. Már jól körvonalazódik a teljes menetrend, a programsorozat.

- Tájékoztattak a nyitó szentmisén történő elsőáldozás előkészítéséről, megszervezéséről. Úgy látszik, az a tapasztalat, hogy ezzel kapcsolatban van egy kis idegenkedés, félelem a szülők, a plébániák részéről. Kívánatos lenne, hogy az érintett elsőáldozók közül minél többen ott találkozzanak először a szentségi Jézussal, hiszen ez életre szóló, bensőséges élmény lesz minden résztvevőnek. Az esetleges aggodalmak eloszlatására a NEK honlapján találunk megnyugtató, minden részletre kiterő válaszokat.

- Öröndetes, hogy az előkészület részeként gyakoribbá váltak a szentségimádások a plébániákon. Néhány helyen sikerült az állandó szentségimádást is megszervezni. Városunkban, Esztergomban nagy sikere volt a Szentségimádás Iskolája sorozatnak a Ferences templomban, amit a Régiós Mária Rádió számára minden alkalommal rögzítettem és közvetítettem. Természetesen ezen tanítások az év során újra hallhatók lesznek.

- Az előkészület része a Missziós Kereszt „körutazása” is. A Kerektemplomban május 31. és június 2. között lesz. A hozzá kapcsolódó programok már körvonalazódtak, amiket fórumainkon hirdetni fogunk, melyekre szeretettel várjuk a kedves Testvéreket más egyházközségekből is.

- Fontos, hogy az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előkészületeibe, majd programjaiba minél szélesebb körben kapcsolódjanak be plébániák, katolikus intézmények, lelki-ségi mozgalmak, iskolák. Ehhez sokféle lelki támogatás elérhető: lelki gyakorlatok, előadások, könyvek stb., amiről a NEK honlapján rendszeresen friss információk találhatóak.

- A szervezés fontos része a vendégek számára a szálláshelyek felderítése, felmérése, regisztrálása, hiszen várhatóan sokan érkeznek majd vidékről is, külföldről is. A vendég püspökök elszállásolásához a budapesti plébániákon túl a Szállodaszövetséggel is folynak egyeztetések.

- Közeleg a nyár, a gyerekek számára tematikus táborok szervezésére is gondoltak. El kell kezdeni az önkéntesek (rendező) szervezését, a miseruhák, egyéb kellékek megtervezését, megrendelését. És még sok-sok részletre oda kell figyelni, hogy a kongresszus a sok-sok munkán, szolgálaton túl igazi hitlélménnyé válhasson majd.

- A lelki háttér előkészítéséhez ősszel volt már egy tudományos kongresszus itt, Esztergomban, egy újabb előkészítésként dolgoznak most.

A kávészünet után a plébániai projektek helyzetéről is tájékoztattott Pongrácz Márk, a Főegyházmegye munkatársa. Sok helyen van folyamatban beruházás, néhány helyen egy-egy már le is zárult (pl. templomunk külső felújítása). Azonban a bürokrácia, vagy emberi ellenérdekeltség miatt néhány projekt vagy el sem indulhat, vagy a sok csúszás miatt az eredetileg tervezett költség - a folyamatos építőanyag áremelkedés és a munkabérek emelkedése miatt - sokszor csak jelentős „zsugorodással” tud elindulni. Jó hír, hogy az egyházi beruházások egy részét kivonták a Közbiztosítási Törvény hatálya alól.

A következő napirendi pontban Oláh Gáborné az EKIF igazgatóhelyettese az oktatási intézmények átvételéről – örömeiről és gondjairól adott tájékoztatást. Örömteli, hogy gyarapszik az átvett intézmények száma: 2014-ben 5000 tanuló járt intézményeinkbe, mára már 9000. Az oktatók száma jelenleg mintegy 1000, az alkalmazottaké 300. Az esztergomi Zsolt Nándor zeneiskolát is átveszi az EKIF, egyeztetések folynak az Árpád-házi Szent Erzsébet iskolával kapcsolatban is.

Az utolsó napirendi pontban a Bíboros Úr egy könyvet ajánlott figyelmünkbe (egyházközségünk képviselőtestületi tagjai már meg is vették), ami a plébániai élet megújításához adhat jó ötleteket. Ugyan egy amerikai plébániáról szól az „Újraépítve” című könyv, de beleolvastva, valóban sok minden megvalósítható belőle a mi viszonyaink között is. Egyik pontja az egyházi liturgiai zenei szolgálat. A hagyományos, a gitáros és a gregorián irányzatok egymás mellett élése, ennek megítélése a jelenlévőkből is sokféle reakciót váltott ki, - e téma nálunk is, a Szent Anna egyházközségben „megérne egy misét”...

Zárásul a Bíboros Úr vendégei voltunk egy finom ebéden, ahol kötetlenül beszélgettünk asztal-szomszédainkkal a felmerült kérdésekről, tapasztalatainkról.

Tavaszi Papi Korona

Esperes kerületünkben április 23-án volt a Papi Korona – ezúttal a ferenceseknél. Papjainkon túl jelen volt Mohos Gábor püspök atya is. Házigazdánk Kis Kornél atya volt – ferences templomigazgató –, aki egy 800 éves évforduló kapcsán tartott gondolatébresztő előadást Assisi Szent Ferenc és al-Kámil török szultán találkozásáról. Akkortájt javában folynak a keresztes háborúk a Szentföld fölszabadításáért – a szultán pedig a kereszténység kiszorítására törekszik, Európára is szemet vetve.

Szent Ferenc a vértanúság szándékával indul a találkozásra. Meg akarja téríteni a szultánt, aki azonban nem olyan vérmes, nyitott a párbeszédre, így kb. másfél évig tartózkodik nála Ferenc. A filozófus alkatú szultán, aki keresztény műveltséggel is rendelkezik, nagyjából egyidős Ferencel, így megértik egymást.

A keresztes háború azonban folyik: patthelyzet, béketárgyalások, majd a mohamedánok győzelme. Talán Szent Ferenc jelenléte a szultánnál is közrejátszhatott abban, hogy a vesztes keresztes sereg – ez alkalommal – bántatlanul elvonulhatott a Danietta város környékén vívott csatákból.

Szent Ferenc tapasztalata, gondolata, amit a szultánnal, az iszlámmal való találkozására nyomán megfogalmazott, ma is aktuális: Nem biztos, hogy a mohamedánoknak azonnal Krisztust kell hirdetniük. Először ismerkedni, barátkozni, majd alkalmas időben előállni az evangéliummal...

Ezen gondolat mentén természetesen eljutottunk a mai állapotig: Hogyan viszonyuljunk itt és most, mi, európai keresztények a migrációhoz, az iszlám erősödéséhez Európában? Hosszan beszélgettünk a tényekről, aggodalmakról, a különböző egyházi személyek megnyilatkozásairól, állásfoglalásáról. Néhány fontos megállapítás, vélemény a jelenlévők részéről:

- Az iszlám jelentős része/irányzata erőszakosságra hajlamos, a kereszténység kiszorítására törekszik. Ennek a tendenciája már a megjelenése óta (kb. 600-as évektől) mind a mai napig megtapasztalható.

- Mi, keresztények a béke üzenetét hangsúlyozzuk, de naivak sem lehetünk!

- Mit érdemes tennünk az erősödő iszlám hatással szemben? Nem jó megoldás az azonnali harcok szembenállás. Inkább törekednünk kell motivációik minél jobb megismerésére (2019. Piliscsaba – Orientalista Intézet.) A fent említett Szent Ferenc-i magatartáshoz **erősíteni kell saját identitásunkat: a felszínesség elhagyásával igazi, erős kereszténnyé kell válnunk!** „Egy ügynök sem lesz hiteles, ha nem hisz az általa kínált portékában!” Ez lehet a mi kapaszkodónk, reményünk alapja. **Hiteles keresztényi kiállásunk, tanúságtételünk jel lehet, ami alakítja a világot. Ez a mi hivatásunk, vegyük hát komolyan!** Ahogy az egyik jelenlévő atya mondta: **Most jó kereszténynek lenni!**

Nyitrai László

Szentségimádás iskola Esztergomban

2018. november elején megkezdett tematikus iskola véget ért nagykedden. Kéthetente kedden esténként találkoztunk a ferences templomban 12 alkalommal. Isten csodálatos ajándéka volt az a hömpölygő érdeklődés, amivel minden este találkoztunk. Hátul a templomban álltunk és fogadtuk az érkezőket. És csak jöttek, jöttek. Volt, aki csak azért jött be, mert látta, hogy nyitva van a templom ajtó, invitálásunkra mégis ott maradt a misére. De a legtöbben hűségesen, minden alkalommal megjelentek. Esztergom mellett többek között Lábatlanról, Párkányból, Keszthelyről, Bajótról is jöttek vendégeink. Minden alkalommal sokan gyűltünk össze. A létszám 90-130 között mozgott.

Az estékre más-más esztergomi papot kértünk fel, hogy a szentmise keretében tanítsanak bennünket, és a zenei szolgálathoz, az orgonához, vagy a gitáros zenéhez más-más zenészeket bíztunk meg, hogy segítsenek lelkünket a zene nyelvvel Istenhez emelni.

A szentmise előtt volt egy-egy tanúságtétel is. Mindig valaki a hívek közül osztotta meg saját tapasztalatát a heti témával kapcsolatban. Arról beszélt pár percben, hogy ő személyesen hogyan került Istenhez közelebb, mi segítette őt. Bátorított mindenkit, hogy érdemes ezen az úton járni.

A tanítások által közelebb kerülhettünk az Oltáriszentség titkához, Istenhez. Egy-két gondolatot kiragadva a tanításokból hallhattuk, hogy „A szentségimádás olyan, mint az őszi séta. Van idő megállni, levegőt szívhatunk, kiszakadunk a hétköznapi világból.” és „Egyfajta úszásoktatásban vettünk részt. Halottuk, hogy csak rá kell feküdni a vízre, és hagyni magunkat,

hogy Isten jelenléte megérinthesse szívünket.” Aztán hallottunk arról, hogy Isten az Egyetlen! Nekünk nem a sokat, hanem csak az Egyet, az Egyetlent kell keresnünk. Isten irgalmas szeretetével is foglalkoztunk. Isten irgalma szeretné kihozni belőlünk a jót. Hallhattunk arról is, hogy meg vagyunk hívva arra, hogy Isten jelenlétében éljünk.

Minden szentmise után a hallottakat a szentségimádás keretében mélyíthettük el. Nagy élmény volt negyed órát – húsz percet közösen a teli templomban csendben eltölteni. Tényleg csend volt, de Istennel teli csend. Isten szólt szíveinkhez.

Két alkalom között, ha valakivel összefutottunk, meglepődve hallgattuk örvendező, szinte túlzó visszajelzéseit, hogy milyen sokat jelentenek számára ezek az alkalmak. Nagy késülettel várták sokan a következő alkalmat, már az utcán többen integettek a túloldalról is, hogy „megyünk kedden”.

Istennek legyen hála, hogy megajándékozott minket evvel az Iskolával. Isten áldja meg papjainkat, akik tanítottak minket, áldja meg zenészeinket, akik a zenei szolgálatot végezték és mindenkit, aki részese volt ennek az eseménynek.

Hajós M. Ágnes nővér
ferences szegénygondozó nővér

„A fogadalom szabaddá tesz”

Bensőséges szertartás a ferences templomban

Bővült az esztergomi Ferences Világi Rendünk létszáma egy új fogadalmat tévő testvérrel

Tudomásomra jutott, hogy a helyi Mária Rádió idén újra sugározta az esztergomi Ferences Világi Rend (FVR) tavalyi „beszélgetős” műsorát, melyben említettem, hogy egy fiatal férfi kérelmezte Rendünkbe való befogadását. A közösségbe való jelentkezését a helyi FVR tanácsa elfogadta, és mint befogadott testvér, részt vett rendünk közösségi összejövetelin, melyeken képzésben is részesült.

Egy év elteltével jelezte, hogy szeretné az „első fogadalmát” letenni, melyre hamarosan sor is került. 2019. március 3-án 16 órakor, a ferences templomban - szentmise keretében, melyet Hermann Áron OFM, lelki asszisztensünk celebrált - letette első fogadalmát Komlóssy Gábor a Ferences Világi Rendbe, az evangéliumi életre.

Az ünnepélyen egy testvér kivételével a teljes tagságunk megjelent. Ezen a bensőséges szertartáson a FVR Országos Tanácsa, a Régiós Tanács és több testvéri közösség is képviseltette magát. A szentmisén és az ígértételen a Ferences Szegénygondozó Nővérek is részt vettek. Támogató jelenlétüket ezúton is köszönjük.

Az első fogadalomtétel szorosabb elköteleződést jelent a FVR regulája szerinti életmódra. A Ferences Világi Rend tagjává válhat minden elszántan érdeklődő, 18 éves kor feletti hívő. Aki csatlakozni kíván a közösséghez, legalább egyéves képzésben részesül, s legalább egy alkalommal ideiglenes fogadalmat tesz a végleges elköteleződés előtt.

Ambrus Antalné
az esztergomi FVR titkára

Kármeliták világi közössége

2019. április 28-án, az Isteni Irgalmasság vasárnapján, az esztergomi **Világban Élő Kármeliták** közösségéből ismét két testvérünk beöltözésére került sor a Kerektemplomban, a 11 órai szentmise keretében. A szentmisét celebrálta és a beöltözés szertartását vezette Vörös András tartományfőnök atyánk.

Az érdeklődés egy éve után bocsátható a közösségi életben részt vevő személy beöltözésére. Nagy öröm kis közösségünk számára, amikor társaink elhatározzák, hogy rálépnek a kármel lelkeségének útjára, - és ez a vágyuk megegyezik kármelita atyáink véleményével, - melynek első állomása a beöltözés.

Három év elteltével tehetnek ideiglenes ígéretet, ha még mindig úgy látják, hogy az Úr ebben a szellemben kívánja vezetni őket, amit az évek során már megtapasztaltak életükben. Ezt követően, ismét három év telik el, amikor végleges ígéretet tehetnek, előljárói javaslatra.

A hét év alatt kármelita atyáink által vezetett, havi rendszerességgel megtartott képzésen veszünk részt, ami folytatódik a végleges ígérettétel után is. Havonta négy órás intenzív katekézisiról van szó, amely feloleli a hitéletünk elmélyítését, támpontokat kapunk arra vonatkozólag, hogyan lehetséges megismernünk és megszeretnünk Urunkat, Istenünket. A Kármel szentjeinek tanításait értelmezzük és próbáljuk életre váltani Üdvözítőnk kegyelméből.

Közösségünk szeretettel vár minden érdeklődőt, akik vágnak megismerkedni Egyházunknak ezzel az egyik gyöngyszemével! Testvéri öleléssel:

Patakiné Aranka

Lelki nap Eucharisztikus körúttal a Ferences Szegénygondozó Nővéreknél - a megújult Szent Anna Egyházközség Karitás csoportjával

A szép tavaszi virágos kertben találkoztunk a Nővérekkel március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony napján, délelőtt 10 órakor, a Rendház udvarán. Bevonultunk a már ismerős terembe, ahol Veronika köszöntött bennünket.

„Jézus add, hogy hozzád térjek...” kezdetű énekkel indítottuk Lelki napunkat, majd a bemutatkozások következtek. Röviden beszéltünk magunkról a tizenhárom régi-új tag és a két nővér: Veronika és Ágnes nővér.

Az Eucharisztikus körút 12 állomásból állt. Az állomásokon a kenyér születésének fázisait vettük végig, jelképesen párhuzamba állítva életünk hasonló szakaszaival. A Nővérektől kapott útmutatóban szereplő kérdések, illetve a különböző állomásokon felmerült kérdésekre, csak belső válaszokat fogalmaztunk meg. A körút végén mindenki elmondhatta, hogy mi érintette meg őt a legjobban.

Az első állomáson például a megtörtségünkől fakadó új élet reményét tapasztaltuk meg szimbolikusan azáltal, hogyan a kertben a kemény földet megkapáltuk, megpuhítottuk, így alkalmassá tettük a víz befogadására, a belevetett búzaszem kicsíráztatására. Így például, az előttünk álló nehézségek leküzdéséhez, melyekhez Isten kegyelmét kérjük, szívünk keménységét kell először megtörnünk, meglágyítanunk, hogy az áldást felismerjük és befogadhassuk.

Hasonlóképpen haladtunk a többi állomás felé is. Az állomások között kint a kertben liszté öröltük a búzaszemeket, a lisztbe beleszórtuk a Sót, az Élesztőt és Vizet öntöttünk hozzá, így kevertük össze. Az így elkészült tésztát kis edényekben hagytuk a napon kelni. Ez a kis munka életünk fontos jelképe. Kérdés: Én kinek lehetek kovász az életében? Továbbhaladva az állomásokon, egyre több kérdés és válasz fogalmazódott meg bennünk.

A Rendház kertjében szemlélődhettünk a bimbózó, nyíló virágokon, és csodálhattuk a fák egybefüggő virágkoronáját. Elgondolkodhattunk az évről évre megújuló természetéről, az évről évre megélt Nagyöjtről és a várva várt Húsvétről.

Egy percre átfutott rajtam: mivel gyermekkoromat falun élhettem, közelről láttam a föld megművelését, a szántást, vetést, érést, aratást, a sokszoros termést a búzatáblákon. És a szüleim, akik a jó magot belém és testvéreimbe ültették, vajon hány szoros termést hoznak? Azt hiszem ezek a kérdések mindannyiunkat elgondolkodtatnak, és a válasz nem könnyű...

Időközben megsültek kenyérpogácsáink, melyeket az utolsó előtti állomáson, az Agapén magunk elé tettünk. Végül Szentségimádással, énekkel fejeztük be a Lelki napunkat.

Mindannyian megrendülve és hálás szívvel köszöntük meg ezt a napot a Jóistennek és a Nővéreknek. Maradandó lelki élménnyel gazdagodtunk, és örömmel vártuk a Feltámadást.

A Rendházat elhagyva a Kis- Duna-parton csatlakoztunk az elsőáldozókból és a Szent Anna Plébánia közösségéből álló zárándok-csoporthoz, mely a Gyümölcsoltó Boldogasszony búcsújára indult a Bazilikába (Bakócz-kápolnába), melyet László atya vezetett.

A Bazilikában a szentmise keretén belül többen fogadalmat tettünk „lelki adoptálásra” a veszélyben lévő magzatok megmentéséért. A fogadalom 9 hónapi imádságból áll: minden napra egy tized rózsafüzér, valamint egy megadott imádság a gyermekért és a szüleiért. A szentmisét László atya mutatta be. Sűrű, értékes programokban gazdag, nagyon szép napunk volt. A Karitás csoport megbízásából:

Ambrusné Teréz

Zarándoklat a Bögös Kereszthez

Ha az esztergomi emberek azt hallják, hogy április 15-én a Bögös Kereszthez zárándokoltunk, biztos azt hiszik, hogy a cikkírónak elment a józan esze, mert erről még sosem hallottak. Ha azt írom, hogy a Pléhkrisztushoz mentünk, már több embernél feldereng valami, de még így is kevesen tudják, hol is van az. Ezért egy-két gondolatot írok erről, hátha a jövőben többen kedvet kapnak ide ellátogatni.

Bajákné Haraszi Zsuzsa írta: „Gyerekkoromban, amikor nagymamámmal Kusztsura mentünk a szőlőbe, a Bögös Kereszt mellett vitt el utunk. (A Vaskapu alatt álló keresztet eredetileg Hoffbauer Mátyás molnármester állíttatta 1785-ben, és gondozására alapítványt is tett. 1898-ban a tönkrement kereszt helyére új került. A „bögös” elnevezés valószínű onnan ered, hogy a fémlemez Krisztustest az erős szélben brummogó hangot ad, ami a nagybögő hangjához hasonlítható.)

Az erre járók mindig elmondtak itt egy rövid fohászt, imát, és a vadvirágból szedett csokrukat Krisztus lába elé tették. Az idő vasfoga azonban tönkretette a keresztet. 1991-ben Ladosi Gáspár atya kezdeményezésére, sokunk örömeire, megújult. Úgy emlékszem, Kicsindi János bácsi készítette elő a pléhanyagot, és Barsi Balázs atya festette újjá a korpuszt. Alig telt el azóta néhány év, de már megint új korpusz várja az arra járókat. Vajon mi lett a korábbival? Ilyen rövid idő alatt nem mehetett tönkre?” Eddig az idézet Bajáknétól.

Az 1991-es korpusz valószínűleg a fémhulladék gyűjtőknek eshetett áldozatul. 2008-ban a Kerektemplom újjáavasztott képviselőtestületéből néhányan összefogtak, és igénybe véve más segítséget is, felújították a Pléhkrisztust. A lemez anyaga és kivágása Zsigárdi János adománya, Szakmáry Piroska festette meg, a korhadat fakeresztet pedig Erdős Péter templomatya újította fel.

Ehhez a Pléhkrisztushoz zárándokolt idén is egy kis csapat Ágnes nővér vezetésével, keresztutat imádkozva. Az egyes stációknál elhangzott elmélkedések mindannyiunkra nagy hatással voltak. (Előtte a Pléhkrisztus környékét gyönyörűen rendbe tette karitásunk két tagja: Takács Erzsébet és Kopányiné Hindi Mónika. Mónika két „segédmunkás” is hozott magával: két kicsi fiát.) A Kerektemplom hívei már sokadik alkalommal látogatnak el ide, de szeretettel ajánljuk minden erre járó figyelmébe!

Aki többet szeretne megtudni a keresztet övező szokások és hagyományok világáról, annak ajánlom Olasz Ferenc: Dicséretesség című könyvét. A szerző filmsorozatot is készített a népi vallásosság tárgyi emlékeiről. Eljutott Kisbágyonba, ahol emlékezete a legszebb Pléhkrisztust őrizte. Neki a kisbágyoni volt a legszebb, nekünk, esztergomiaknak pedig a Vaskapu alatti.

Remélem sikerült kedvet csinálnom többeknek ahhoz, hogy megkeressék a mi Pléhkrisztusunkat, és imádkozzanak hozzá!

Recska Valéria

Május 4-én, **Szt. Flórián** emléknapiján, a Rozália kápolna kerítésének jobb sarkán álló Szt. Flórián szobrot áldotta meg Pokriva László plébános atya. A szobrot - az előző alkotás mintájára - Esztergom Város Önkormányzatának a megbízása alapján Varga Zoltán Zsolt művész úr készítette el, a városban néhány éve indított szoborprogram keretében. A szobor környezetét a Géza Fejedelem iskola diákjai, a Zöld-út munkatársai és a Szent Anna Plébánia önkéntesei rendezték. A kerítés melletti víz elvezetése Czibula Balázs segítségével oldódott meg.

Az ünnepség résztvevőit köszöntötte Bánhidny László alpolgármester és Philipp Frigyes főépítész. Lélekemelő volt Hengánné Gogola Gabriella és Nyitrai László éneke, valamint Izing Mihály tolmácsolásában a Szent Flórián himnusz. Befejzésül a tűzoltók és a kéményseprők elhelyezték a koszorújukat, a megemlékezés virágait pedig a KDNP helyi szervezete.

Köszönjük a Város Önkormányzatának, hogy meghallgatták kérésünket, és így az arra járók a 19. sz. elejéről származó, homokkőből készült, nagyon rossz állapotú helyett egy igazán szép Szent Flórián szobrot láthatnak.

Magyarországon a 17. században virult ki a Szent Flórián tisztelet, főleg tűzvész és árvíz idején kérték a segítségét. A tűzoltók és főleg a tűzzel és vízzel foglalkozó szakemberek védőszenjé.

Karitás csoport

Szent Flórián himnusz

*Az Egyház boldog kórusa
új himnuszával zengje ma
Istennek hálaénekét,
Szent Flórián dicséretét.*

*Elfogják bajtárs katonák,
szó, ütleg, ostor sújt reá,
kinozzák, zúzzák csontjait:
hitében meg nem törhetik.*

*Cetius-hegynek városát
elhagyja, s házat, otthonát,
Laureacumba érkezik,
a szenteket hol üldözik.*

*Vállán épség már nem maradt,
s az ártatlan mocskotalant
folyóba dobják, mélybe hull,
és gyilkosára éj borul.*

*Atyánkat áldjuk, s egy Fiát,
ki sírből győztesen kiszállt,
s ki kettőjüktől származik,
a Lelket áldja elme, szív. Amen.*

A Missziós Kereszt templomunkban május 31. - június 2.

Ahogy már jeleztük, templomunkba érkezik a Missziós Kereszt. A három nap lelki programjait a következők szerint fogjuk lebonyolítani – **hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket!**

A kereszt **pénteken** érkezik, az ünnepélyes fogadása az esti szentmisében, 18 órakor lesz. Aznap 20 órakor imaórával virrasztunk, elmélkedünk a kereszt előtt.

Szombaton délelőtt 10.30-tól a templomban kivetítőn követhetjük a csiksomlyói pápai szentmisét. **Délután** 15 órától közösségeink vezette szentségimádást fogunk tartani félórás váltásban. Ennek sorrendje: 15 órakor a Nyugdíjasok és a Rózsafüzér társulat, 15.30 Senior imaklub és az Énekkar, 16 óra Családos közösség, 16.30 Karitás csoport, 17 óra Mindszenty iskola tantestülete. 18 órakor szentmise, majd 19 órakor a plébániai imafüzetünk segítségével „körbeimádkozzuk” templomunkat, kívül-belül.

Vasárnap délelőtt a szokásos miserendert megtartva folyamatos lesz a jelenlétünk a templomban. **Délután** 16 órakor közös szentségimádással kezdünk, 16.30-tól rózsafüzéret imádkozunk, 17 órától a Mindenszentek litániát mondjuk, majd néhány szent történetének rövid bemutatása következik, akiknek

ereklyéi a Missziós Kereszten vannak elhelyezve. Az esti szentmisében pedig elköszönünk a kereszttől.

Röviden...

- Június 18-án hálaadó imaórát tartunk annak apropóján, hogy immár 15 éves ez a „mozgalmunk”. Szeretettel hívunk és várunk minden eddigi résztvevőt és újabban bekapcsolódó Testvérünket is erre az ünnepünkre!

- Az utóbbi időben sok értékes – a régiós Mária Rádióban elhangzott hangfelvétel került az archívumba. Különösen is hasznos a Szentségimádás Iskolája sorozat, vagy Béri Renátó atya legutóbbi lelki napjának előadásai. Senior imaklubunkban pedig Frankó Tamás atya tanítása a szentgyónásról nagyon hasznos, aktuális „tananyag”. Az archívum eléréséhez keressék

az alábbi ikont plébániánk, vagy a Szent Adalbert Központ honlapján. **Tegnap hitünk ma már nem sokat ér, nem is beszélve a holnapról...**

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Nobilis Luca Dóra
Czéh Botond Richárd István
Hetzer Áron László

Elhunytak: Meszes Márk Tamás 16 éves
Válent Ferencné, Papp Mária 87 éves
Móro Tiborné, Peringer Erzsébet 87 éves
Pióker Józsefné, Farkas Julianna 82 éves
Németh Istvánné, Dián Gizella 87 éves

Hirdetések, programjaink

Május	Litánia minden hétköznap negyed órával a szentmise/igeliturgia előtt
19. Vasárnap	9 órakor elsőáldozás
21. Kedd	18 óra bibliaóra
27. Hétfő	Szentmise Cserpes Jenő atyáért 7 órakor
30. Csütörtök	Szentmise Bayler István atyáért
31. Péntek	Missziós Kereszt fogadása
Június	
02. Vasárnap	11 óra Szent Anna könnyei szentmise a Missziós Kereszt elbocsátása az esti szentmisében
04. Kedd	18 óra bibliaóra
09. Vasárnap	Pünkösöd, bérmálás a Bazilikában 10:30-kor templomunkban a 11-es mise elmarad
10. Hétfő	Orbán Kápolna búcsúja, szentmise az Orbán kápolnánál 17 órakor
18. Kedd	Imaóra 18 órakor
22. Szombat	Világmeretű szentségimádás a NEK-ért
23. Vasárnap	Úrnapija –szentmisék 7, 9 és 18 órakor; Körmenet 9 órakor

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2019. június

XII/6. szám

Elsőáldozás, bérmálkozás, Missziós Kereszt fogadása, Orbán búcsú, jubiléum házasok szentmiséje, jubileumi imaóra, Úrnapja...

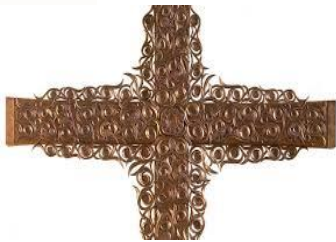
Bőséges „programkínálat” egyházközségünkben a lelki elmélyülésre. Mindegyiknek megvolt a „célközönsége”, több-kevesebb embert meg is szólított egy-egy esemény. Nekünk mindegyik fontos volt!

És Neked, Kedves Testvérünk?

(Ny. L.)

Fogadtuk a Missziós Keresztet

Nagy megtiszteltetés érte plébániánkat, hogy a missziós kereszt május végén hozzánk érkezett. Délben hozták meg, és a szentélyben állították fel. Délután 2 órakor a Mindszenty iskola diákjai és tanárai jöttek, hogy imádkozzanak előtte. Ez az imaóra nagyon szép volt. A gyerekek nagy áhítattal imádkoztak és énekeltek. A végén minden tanulónak lehetősége volt a kereszt előtt hódolni. Megfigyeltem, hogy néhány gyerek mennyire komolyan hajtott térdet a kereszt előtt. Az egyik gyermek azt mondta nekem: „El sem hiszem, hogy itt van ez a kereszt!”

A Missziós Keresztet hivatalosan az esti szentmisében „fogadtuk”. A szentmise keretében is volt lehetőség kereszthódolatra. Úgy láttam, hogy volt olyan, akinek a szeméből még egy könnyesepp is kicsordult.

Nagy kegyelemnek érezte, hogy itt lehet a kereszt előtt. Ezen a napon este egy imaórát is tartottunk, melyen a kitett Oltáriszentség és a kereszt előtt imádkoztunk egyházközségünkért. Mindannyian, akik ott voltunk lelkileg feltöltődve mentünk haza.

Másnap, szombaton délelőtt bekapcsolódtunk Ferenc pápa csiksomlyói szentmiséjébe. Templomunk oltára előtt egy nagy kivetítőt követhettük végig az eseményeket. Sajnos nem voltunk sokan, de akik eljöttek, úgy érezhették, mintha tényleg jelen lennének a pápai szentmisén. Együtt imádkoztunk, énekeltek az ott lévőkkel. Még szentáldozáshoz is tudtunk járulni. „Így végig nézni a szentmisét sokkal nagyobb öröm volt, mint otthon a karosszékből” - ezt már az egyik résztvevő mondta.

Délután a különböző közösségek végeztek szentségimádást a kereszt jelenlétében. Így ott volt az énekkar és a Senior imaklub, a karitás csoport, a család csoport, a Mindszenty iskola pedagógusai és a Nyugdíjas közösség is. Voltak, akik csak csendben imádkoztak, voltak, akik vezetett szentségimádást tartottak, és volt olyan csoport is, akik a Szent Anna rózsafüzért imádkozták el.

A szentmise előtt egy fél órával videóról megnéztük főpásztorunk, Dr. Erdő Péter bíboros atya tanítását a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról (NEK) és a Missziós Keresztről, mint a NEK jelképéről. Vasárnap délelőtt a szentmisek után lehetőség volt imádkozni a kereszt előtt, majd délután 4 órakor a Képviselőtestület tagjai végeztek szentségimádást. Utána elimádkoztunk egyházközségünkért a rózsafüzért és a magyar szentek litániáját is.

Az esti szentmisén pedig Frankó Tamás, az Esztergomi Hittudományi Főiskola rektora elmélkedett a Szent Keresztről. A szentmise után fájó szívvel vettünk búcsút a kereszttől.

Ez a néhány nap jó lehetőség volt arra, hogy imádkozva, elmélkedve készüljünk az Eucharisztikus Kongresszusra. De azért is jó volt, hogy plébániánk egy kicsit együtt imádkozzon, énekeljen, elmélyedjen. Bízom abban, hogy a Missziós Kereszt látogatása segít nekünk plébániánk lelki megújulásában, melyre folyamatosan törekszünk.

László atya

Elsőáldozóink vallomásai

Én nagyon izgultam, de ennek ellenére biztos voltam benne, hogy nagy élményben fogok részesülni. És ez így is lett, mert mikor magamhoz vettem az első szentostyát, azt éreztem, hogy Isten az én kis szívembe költözik, és mikor velem van, sokkal könnyebben jó lehetek. Mikor már a szentmisének vége lett, akkor lettem ebben biztos. Most már a szentmisére úgy megyek el, mint Isten meghívására. Otthon a közös ebéd után a családom még egy kis ajándékkal is meglepett. Bár tudom, hogy ennél nagyobb ajándék nincs a világon. (Hernádi Melinda)

Mikor odaértünk az iskolába még féltem. Azt hittem, hogy bemegyünk a legelején a templomba. Kiderült, hogy mégsem. Anya és apa a fejemre tették az egyik kezüket. Azt éreztem, mintha Isten tette volna a fejemre a két kezét. A templomban nagyon szépeket énekeltek. A szentmise nagyon szép volt. Sok rokonom ott volt a templomban, és osztozott az én örömben.

Először megkaptuk a gyertyánkat. A gyertya azt jelenti, hogy mi is a Fényt (Jézust) szolgáljuk. Végre megérkezett az a pillanat, amikor az Úr Jézus testét és véré legelső alkalommal magunkhoz vettük. Nagyon dobogott a szívem, és boldog voltam. Ezentúl Jézushoz tartozom. Szeretnék jó lenni, megígérem, hogy jó leszek. Jézusnak mindig örömet szeretnék szerezni, hogy ne legyen szomorú. Szeretem Őt! (Méri Rózsa)

Nagyon vártam az elsőáldozásom napját. Eleinte nem izgultam, mert az biztatott, hogy Jézust veszem majd magamhoz. A mise elején még nyugodt voltam, de az átváltoztatáskor remegett a gyomrom. Az áldozásomkor nagyon boldog voltam, hogy az Úr a szívembe költözött. Végül az ostya elolvadt a számban, éreztem, hogy nagy lépést tettem az életemben. Következő vasárnap áldoztam és gyóntam is. Remélem jövő héten is lesz alkalmam Krisztus testét magamhoz venni. (Simkó Panka)

Elérkezett a várva-várt hétvége. A 3. osztályban több hónapra keresztül erre készültünk. Vasárnap végre újból felvehettem a szép fehér ruhámat. Büszkén vonultam be a többiekkel és a szüleimmel a templomba. Boldog voltam, hogy majdnem az egész családom ott volt. Különleges érzés töltött el akkor is, amikor az ostyát László atya a számba tette. Nagyon tetszett a szentostya íze. Nagyon jó volt a mise, és utána jó volt együtt leülni az asztalhoz. Örömmel vettem át az emléklapot. Otthon az egész család engem ünnepele. Édesanyám meglepett a kedvenc étellel és tortával. Csodálatos nap volt. (Valek Csongor)

Bérmálkozás

Szeptembertől közel egy év eltelt már, hogy a Szent Anna Plébánián egy csoport 8. osztályos diák elkezdte a felkészülést a bérmálás szentségének felvételére. Az elején még nagyon távolinak tűnt a pünkösdi állomás, de mindenki megvolt az elszántság, az elhatározás, hogy testben és lélekben végigjárja az utat, amely a bérmáláshoz vezet.

A heti hittanórák során ez az elszántság nemhogy lankadt volna, hanem inkább erősödött mindenkiben. Minden egyes összejövetellel lelkierőt kaptak a bérmálkozók, és hétről-hétre érzékelhették igazán azt, hogy a közösségnek mekkora ereje lehet, hogy közösen mennyivel könnyebb egy ilyen lelki útnak a megtétele.

Mindez természetesen nem ment volna magától. László atya fáradhatatlan munkája biztosította, hogy a kis közösség egyre erősödjön és mindenki megélje a lelki fejlődést, amely után felkészülten érezhette magát a kis csoport a bérmálás szentségének felvételére.

Egy közös lelki nap után, ebben a szellemben érkezett el a bérmálkozás napja. Június 9-én ragyogó napsütésben gyülekezett mindenki a bazilika előtt. Egy ilyen ünnep mindenképpen jelentős alkalomnak mondható, de az esemény fényét nagyban növeli az, hogy Pünkösdi napján történik mindez. Pünkösdkor a Szentlélek eljövételét ünnepli az Egyház, és a bérmálás során a Szentlélek ajándékait kapja meg minden bérmálkozó.

Nagyon ünnepélyes és szép szertartásban lehetett részünk: Dr. Erdő Péter bíboros úr maga szolgáltatta ki a szentséget. A zsúfoltságig megtelt bazilikában mindenki átélhette ezt a különleges pünkösdi hangulatot, újra átérezhettük a mi bérmálásunk csodáját. A bérmálkozónak pedig valóban felejthetetlen volt a szertartás, amely egy lelki útnak a kezdete a mindennapi életben, a Szentlélek segítő kegyelmével megerősítve.

Hálásan köszönjük a plébánia híveinek imádságát! Kérjük a Szentlélek további segítségét és kegyelmét a megbérmáltakra és bérmaszüleikre is!

Meszes Zsófia

Pár gondolat a bérmálkozóktól:

A lelki napon nagyon jó volt együtt a bérmálkozó társaimmal. Pénteken közös szentmisével kezdtük a lelkigyakorlatot. Majd átmentünk a plébániára, ahol az este folyamán sokat játszottunk. Ezekből mind-mind tanulhattunk és lelkiükben gazdagodtunk, okosodtunk is pl. az új Eucharistia játékot is kipróbálhattuk közösen.

Szombaton reggelire csak kenyeret és vizet fogyasztottunk, ezzel is készülve a másnapi bérmálkozásra, és a kis bűntünket felajánlottuk a rászoruló, éhező embertársainkért. Mi pedig hálát adtunk azért, hogy mindig van mit ennünk.

A délután folyamán a szentgyónásunkat végeztünk, saját ötleteink alapján elkészítettük a bérmálkozási címereinket és elpróbáltuk a másnapi szertartás menetét. Szívvel örülök, hogy átélhettem a bérmálkozásomra való felkészülést, amely szeptembertől tartott.

Vasárnap volt a bérmálkozás a bazilikában. Nagyon szép szertartás volt, tele volt a templom. Öröm volt ezt látni. Sokan bérmálkoztak más plébániákról is. Mi, a bérmálkozók elől ültünk a bérmaszüleinkkel. Én végig Zsófi mellett ültem, mert ő az én bérmaszülőm.

Amikor mentünk a Bíboros atya elé, szép volt, ahogy a bérmaszülők megfogták a bérmálkozók vállát. A Bíboros atya a bérmanevünkön szólított minket. Én bérmavédőszentként Szent Ritát választottam. Az ő pártfogását és segítségét is kérem a nehéz helyzetekben.

Ünnepélyesen megfogadtuk, hogy hűek leszünk hitünk-höz, és a Bíboros úr kiszolgáltatta a bérmálás szentségét.

Az ünnepi szentmise után csoportképet készítettünk és emléknapot kaptunk László atyától.

Örökre szívembe zártam ezt a napot! Boldog és hálás vagyok, hogy ehhez a közösséghez tartozhatok. Biztos vagyok benne, hogy életformáló hatással volt rám ez a nap!

Kopányi Mónika

Őszintén, nekem nagyon jó volt a vasárnap. Olyan érzés volt, mintha kövek estek volna le rólam. És mintha valami a szó szoros értelmében átjárta volna a testem és a lelkem. Ez azt hiszem a Szentlélek hatása. Az atya fantasztikusan tartotta a felkészítőket. A lelki nap is nagyon jó volt, jó felkészülést adott a szentség felvételéhez.

Hernádi Miklós

A bérmálkozásra Pokriva László atya és Meszes Zsófia készített fel bennünket. Év elejétől év végéig minden kedden fél öttől fél hatig tartó bérmálkozási felkészítőn vettünk részt. Jézus életét, Isten jóságát és hatalmát, a bérmálkozás fogalmát tanultuk.

Az órák előtt a Szent Anna Plébánián pingpongozhattunk és csocsózhattunk közösen. Betekintést nyerhettünk a Családok Átmeneti Otthonában lévő nehezebb sorsú emberek életébe. Beszélgethettünk velük az életükről, sokat imádkoztunk is értük. Közösen adtuk elő a Szent Anna templomban az élőképes keresztutat. A Mária Rádióban pedig az imaóra keretében imákat, könyörgéseket olvastunk.

A bérmálkozási szentmise előtti pénteken bent aludtunk a plébánián, ahol játékos módon készültünk fel lelkileg a másnap bekövetkezendő nagy eseményre. Sok közösségi játékot játszottunk. Reggelire kenyeret és vizet kaptunk, így gondoltunk és együtt érezhettünk az éhezőkkel. A reggeli után minden bérmálkozásra készülő gyermek elvégezte a szentgyónást, hogy tiszta szívvel és lélekkel

álljunk majd a Bíboros atya előtt. Másnap eljött a bérmálkozási szentmise az esztergomi bazilikában.

Mindannyian nagyon izgatottak voltunk. A mi plébániánk bérmálkozóit olvashattak könyörgéseket a szentmisén, én is. Erdő Péter bíboros bérmált bennünket és ezáltal érett keresztényekké válhattunk. Számomra nagyon nagy emlék marad a bérmálkozási szentmise és az arra való felkészülés.

Berecz Anna

Közös ima - együttgondolkodás

Ahogy már sokszor le is írtam – itt újságunkban is, sok emberrel beszélgetve gyakorta megegyeztünk abban, hogy a vasárnapi (konzum, fogyasztói) kereszténység kevés, ha hitünket komolyan vesszük. Elengedhetetlen az előre haladás szándékát ébren tartani magunkban. És hát a komfortzónánkból kimosdulva ezért tennünk is kell valamit, hogy önmagunkat, mieinket inspiráljuk.

Imaórák mozgalmunk éppen ezért jött létre 2004 nagycsütörtökén. Akkor még csak próbálkozás volt, de aztán kiforrotta magát, „beállt” a plébániai lelki élet alakulásába, alakításába.

Júniusi imaórákon a hálaadás mellett egy kicsit bővebben kifejtettem, mit is gondolok erről a mozgalomról (meghallgatható plébániánk honlapján), a következőkben pedig néhány gyakorta résztvevő idézi fel emlékeit, értékelését...

Ny. L.

Hála Neked, Uram!

Öt évvel ezelőtt jelent meg egy különleges gyűjtemény „Utaidat keresem” címmel. Tíz év imaóra szövegeit tartalmazza. Ekkor, ebből az alkalomból kaptam egy kérdést. Mit jelent nekem, nekünk az imaóra? Mit ad? A válaszem az volt: sokat. Ha most a tizenötödik évfordulón megkapnám ezt a kérdést, válaszem bővebb lenne: Nagyon sokat.

15 éve még csak néhány alkalommal, a továbbiakban minden hónap harmadik keddjén tartottunk imaórákat.

Egy plébánostól hallottam egyszer, hogy ő nagyon szereti az adventet. Örömmel nézi a szorgos asszonyokat, akik takarítanak, mindent feldíszítenek. Végül felkapcsolják a világítótesteket, gyertyákat is gyújtanak, minden ragyog. Ilyenkor azt érzi, hogy velünk az Isten.

Velünk az Isten? Igen, Isten mindenhol velünk van. Az utcán, az otthonainkban, a munkahelyeinken, mindenütt velünk van. De felteszem a kérdést, mi mikor vagyunk Istennel? Őszintén, mindent kizárva, másra nem gondolva?

Az imaórákon, ott mi Istennel vagyunk, mi ott Istennel vagyunk. Ebben az elmélyülésben segítenek bennünket a nagy gonddal kiválogatott, az alkalomhoz illő művészi versek, csodálatos énekek, imádságok. Valahogy mélyebb érzések kerítnek hatalmukba, mert ott őszintén Vele vagyunk.

Köszönjük a Nyitrai házaspárnak. Marikának a stabil hátteret, Lacinak a szervező, szerkesztő munkát. Köszönettel tartozunk Székely Jánosnak, aki plébánosunkként jelenlétével emelte összejöveteleink színvonalát.

Nagyon köszönjük László atyának folyamatos támogatását, és közreműködését mellyel mélyebb tartalmat adott imaóráinknak.

József Attila írja. „Mert mi nem tudunk mást csak alázkodni meg, könyörögni, meg kérni.” Igen, ilyen az ember. Az imaórákon viszont feltöltődünk, kicsit jobbak leszünk, s talán a szívünkől, lelkünkől is adunk valamit Istennek, mert ott valóban Vele vagyunk és hálásak, hogy mindennek részesei lehettünk, lehetünk.

Béres Zsuzsa

Jó időben lenni jó helyen!

Közbeszédünk pejoratív értelemben használja ezt a kifejezést. Én a szavak szó szerinti értelmében alkalmazom az imaórákra: jó időben lenni jó helyen, az jó dolog.

Amikor Nyitrai Laci tizenöt évvel ezelőtt megkérdezte, hogy lenne-e kedvem felolvasni, gondolkodás nélkül mondtam igent. A szolgálat és a közösségben végzett ima ereje sarkallt erre. Tudtam, hogy nekem is jót fog tenni, de, hogy ennyire...!?

Általában műveltségünket az érettségig szerezzük meg. A felsőfokú és egyéb képzések már csak szakmai műveltséget adnak. Természetesen kivétel, akinek hivatása az irodalommal, művészetekkel vagy hittudománnyal kapcsolatos. Utána néhány évtizedig a munka, a család feladatai az önképzést háttérbe szorítják. Ezt azért vetem előre, mert én ugyan kifejezetten szerettem az irodalmat tanulni az iskolában, de az imaórákon ébredtem rá, hogy milyen csodálatos műveket hallgattak el előlem a kommunista diktatúrában, amik nem értek bele a szocialista embertípus eszméjébe.

Ezek a lelket javító irodalmi remek új gondolatokat is elültettek bennem. Korábban természetesnek vettem Szűz Mária vagy Jézus jellemét, mondván nekik ez volt megírva. Nem gondoltam bele, milyen lehetett hús-vér emberként gyötörödni, milyen erő kellett ahhoz, hogy végigcsinálják, és jól végigcsinálják azt, amit az Atya elvárt tőlük. Vajon, ha tudnánk a sorsunkat, mennyire tudnánk megadóak lenni? Sokkal könnyebb helyzetben vagyunk.

Sajnos a munkarendem átalakulása miatt a keddi imaórákról le kellett mondanom és csak a nagycsütörtöki virrasztás maradt számomra, amihez foggal, körömmel ragaszkodom.

Ezek az imaórák a megszokott hitéleti „rutint” fényesítik. Gondossággal összeállítva, kerek egészként segítenek bennünket, hogy még közelebb érezhessük magunkat az Úristenhez.

Köszönet érte Lacinak, rajta keresztül a Jóistennek, aki elültette benne a gondolatot, és ő pedig végigcsinálta, mindannyiunk örömére.

Dr. Kaszanitzky Ágnes

Imaóra 15

Kamaszkorba lépett a templomunkban havonta tartott imaóra! Hogyan is kerültem az imaórák látogatói és felolvasói közé?

2009-ben vállaltam munkát plébániánk karitás csoportjában. Így kerültem kapcsolatba Marikával, aki férje munkáját segíti, mint háttér munkás, szervező. A közösséget az emberek megszólításával, bevonásával építi. Megszólított! Járjak el az imaórákra, hallgassam meg a csoportot. Ima+egy óra! No nem, gondoltam magamban, nem éreztem indítást arra, hogy egy órán keresztül csak imát mormoljak.

A szíves invitálásra azért egyszer elmentem. Ekkor ért a nagy meglepetés! Gyönyörű verseket hallottam neves költőinktől, - a teljesség igénye nélkül néhányat megemlítek: Dsida Jenő, Sík Sándor, Ady Endre, Mécs László, Túrmezei Erzsébet, Szent-Gály Kata. Ugye, imponáló a névsor!

Közösen imádkozunk, van gitárral kísért ének. Az elmékedések szövegét a hívek olvassák fel, így válik életszerűvé az imaóra. Gyakran vannak vendégek, köztük a Mindszenty iskola diákjai, tanárai is. Az imaórák a kihelyezett Oltáriszentség előtt zajlanak, gyakran olvas fel László atya is.

Ettől kezdve eljártam az imaórákra, de csak mint hallgató. Ismerni kell Marika szelíd „erőszakosságát”, - a következő kérése az volt, nem olvasnék-e verset? Előző életemben – nyugdíjazásomig - a Montágh iskolában magyart tanítottam, nagyon szerettem a verseket, valamennyire tudok szavalni, - így hát megint nem tiltakoztam. Azóta több-kevesebb sikerrel szavalok is az imaórákon.

Ha a vers megfog és nem ereszt, közel áll hozzám, akkor érzem, hogy jól sikerült tolmácsolnom a költő szavait. Az első nagyobb „sikerem” Sík Sándor: Hívők és hitetlenek című verse volt, ami azóta is a kedvencem. Van, amikor nem üt szíven a vers, akkor nem sikerül annyira, de ezt remélem, megbocsájtják a hallgatók! Annyira lekötöttek saját magamról a gondolatok, hogy majdnem elfelejtettem a lényegét, amiért ezt a cikket írni kezdtem.

Az imaórák szíve, motorja, szerkesztője, összeállítója Nyitrai Laci, akinek immár 15 éves munkája fekszik abban, hogy az imaórákon résztvevők és a Mária Rádió hallgatói (a MR is közvetíti) ilyen szép élményben részesüljenek. Az imaórák anyaga megjelent könyvben is, Utaidat keresem címmel. Laci! Ne keress tovább utaidat, már megtaláltad! A Jóisten kijelölte neked az utadat, hogy őrizd és ápolj és szolgálj Őt. Továbbra is szerkessz szép imaórákat, mi pedig megpróbáljuk közvetíteni azokat!

Recska Valéria

Tiszta hang

Kánikulai, tikkasztó hőség. Ezüst hullámok játszanak a Pala-tó türkiz színű vizének felszínén. Belecsobbanok. Hűvös, jóleső nyugalom tölt el, azzal a gondolattal, hogy köszönöm Istenem az életet. Amikor hallom a Nyitrai László által összeállított imaórák bármelyikét, ehhez hasonló érzésem van.

Cserpes Jenő plébános atya hatására, 15 éve próbálkoztam először Nyitrai László vallásos irodalmi összeállítással. Így ír a havi rendszerességű, gondolatébresztő, nyugalmat közvetítő, színvonalas imaórákról: „Úgy tűnik, egyházközségünkben igény van ily módon is az útkeresésre, az együtt-gondolkodásra, az együtt-imádkozásra”. Munkájához sok hívőt sikerült megnyernie, akik havonta igényes felolvasásukkal, vagy énekükkel maradandót nyújtottak és nyújtanak nekünk hallgatónknak.

Gyerekektől a nyugdíjasig, minden korosztály, különböző életállapotban lévők és vendégek működtek közre az összeállításokban. Mi pedig, akik szép számmal jelentünk és jelenünk meg az imaórákon, plébánosunkkal együtt, az Oltáriszentség előtt hódolva, csatlakozunk. 10. éve pedig már a Mária Rádió is közvetíti.

Tessék elképzelni, legalább 200, közel egy órás irodalmi összeállítás, énekekkel, közös imákkal! Mit is emelhetnék ezekből ki? Élő közösségünkben Teremtő Istenünk tiszta hangja szólal meg. Kételyeinkre, kérdéseinkre sokszor kapunk választ. Segíti lelki megújulásunkat, hitünk erősítését. Egy-egy imaóra után, „megemelkedve”, megbékélten, örömteli hangulatban megyünk el.

A téma mindig alkalmazkodik a liturgikus évhez, hozzásegítve ahhoz, hogy meghalljuk, megérezzük, megértsük Isten jelenlétét. Szót kapnak az elsőáldozók, a bérmálkozók, de ilyen gondolatébresztő témák is: Felnőttkor küszöbén, Nagyszülőknokák, Innen és túl, A család az élet és a jövő bölcsője, A Megcsendülő csönd, „Jöjjetek hozzám, mindnyájan, akik megfáradtatok”, Tekints Máriára, Földi utunk vége felé, Családi viszonyaink, Találkozás önmagunkkal.

Mindig nagyon fontos szerepet játszik a közösen mondott imádság, a felhangzó közös énekek és Nyitrai László, aki nemcsak vezeti az imaórákat, hanem énekével, gitár játékaival teremt „tiszta harmóniát”. Nem egyszerű feladat kiválasztani az irodalmi, zenei műveket, az imákat, megtalálni a megfelelő „hangokat”!

Sokak kérésére, amikor 10 éves volt az imaóra, Nyitrai László megjelentetett „Utaidat keresem” címmel egy kiadványt, amelyben az imák és irodalmi alkotások szerepelnek. 246 oldalon felsorolhatóanul sok alkotó szerepel. Egyet-egyét azért kiemelnék: Sik Sándor, Rónay György, Pilinszky János, Babits Mihály, Juhász Gyula, Szent II. János Pál pápa, Szent-Gály Kata, Márai Sándor, Kempis Tamás, Aquinói Szent Tamás...

Tudom, hogy mindenkinek mást ad az imaórák hallgatása. Nekem azért fontos, mert „Úton hazafelé” vagyok. Megerősítenek ezek az elhangzott mondatok: „Földi életünk az Örökélet előszobája, érdemes így tekinteni rá.” Állapotomat hüen írja le Sik Sándor a Dörmögés című versében „Lassanként már a szöveget is elejti / Maholnap önnévét is elfelejti / Hovatovább / Csozogva jár a fej is, mint a láb.” Hetven felé című versében így biztat: „Hetven körül / Az ember mindennek örül./ Hetven felé, / Mint felhőn át az esti napkorong, / Mindenfelé / Egy fényességes árny borong: / Az Istené.”

A 15 év imaóráit minden közreműködőnek Székely János szavaival köszönöm meg. „Az ember lényének mélyén ott szól ez a tiszta harmónia, a Teremtő hangjának patak-csobogása. Az emberben van egy olyan éhség, amit semmilyen földi kenyér nem tud jóllakítani. Milyen nagy öröm, ha ezt a titokzatos tiszta hangot valaki ki tudja mondani!”

Pazsiczky Mariann

Visszaemlékezem...

Hűséges templomjáró voltam mindig. Az Isten háza nagyon fontos helyet foglalt el az életemben, ahol oly sok szentmisén, litánián imádkoztam, mondtam a rózsafüzért, ahová oly szívesen betértem kicsit megpihenni, lelkileg töltekezni. Ilyen lelki töltekezést jelentettek nekem az imaórák is, melyeknek hosszú éveig részese voltam.

Már rögtön a kezdetekkor, azaz 15 évvel ezelőtt bekapcsolódtam. Emlékszem, milyen kíváncsian mentem az elsőre. Újszerű, különleges volt, nagyon magával ragadott: a szép versek, szövegek, az énekek, a közös imák elvarázsoltak, no meg az is, hogy a felolvasók milyen ügyesek voltak.

Aztán legnagyobb meglepetésemre – néhány alkalom után – megkérdezte Laci, volna-e kedvem nekem is felolvasni. Először ugyan szabadkoztam, hiszen 80 évesen nagy kihívásnak tűnt a feladat, de mégis vállaltam. Hogy mi adott bátorságot? Az, hogy a verseket mindig is szerettem, a Jóistent meg nagyon, – így általuk is, velük is megvallhattam hitemet.

Megkaptam az első verset. Otthon nagy örömmel izlelgettem, olvastattam, gyakoroltam. Igen ám, de hirtelen eszembe vágott, hogy ezt az imaórán mikrofonba kell mondanom. Ettől persze kicsit megrémültem. Hogyan fog ez menni? Ilyet még sohasem csináltam. És ekkor előkerült a fakanál. Kineveztem mikrofonnak, - és vele készültem. Még most is mosolygok rajta, sosem gondoltam volna, hogy ez a konyhában oly hűséges társam, most ebben az egészen másfajta feladatban is segítségemre lesz.

Az imaórák hangulatát, az ott kapott töltekezést, az együtt imádkozó testvéreket most is a szívemben őrzöm. Sok szép verset, szöveget mondtam el hónapról hónapra. Mindez lelkemet a Jóistenhez tényleg felemelte. Igazán örülök a lehetőségnek, és annak, hogy mertem vele élni!

Az egyik – a tízéves jubileumi imaórán mondott – nekem legkedvesebb verssel gondolok vissza azokra az évekre, amikor ily módon is dicsérhettem az Urat:

Túrmezei Erzsébet: Otthonom

Otthonom a templom.
Ajtaján belépve mindig hazaérek,
Ismerősen csendül fülembé az ének,
Míntha minden hangja simogatás lenne!
Égi Atyám keze simogat meg benne.

Megterített asztal, -
éhező mellőle sose kel fel éhen,
megelégedhetik mennyei kenyéren:
élet kenyérével, élet italával,
igében, szentségben: Krisztussal magával.

Mesterem műhelye.
Azért keresem fel, hogy kezébe vegyen,
hogy régi emberből új emberré tegyen!
Hogy amíg templomát látogatom híven,
templommá formálja egész bűnös szívem!

Otthonom a templom.
Mennyei otthonom halvány földi mása,
drága tükörképe, szent hívogatása!
Míg egykor mennyei hajlékod befogad,
köszönöm, Istenem, földi hajlékodat!

Szeretettel: *Pusztai Zsuzsa néni*

Kedves Testvérek!

Nagy szeretettel emlékszem vissza azokra az időkre, amikor a Szent Anna templomban elkezdődtek az imaórák. Úgy éreztem, hogy ez egyfajta belső vágyból fakad. Vágy a mélyebb lelkiség, mélyebb ima iránt. Ehhez az imaórához hasonlóval nem igazán lehet találkozni. Akár irodalmi est is lehetne, de ennél jóval többről van szó.

Hogy Nyitrai Lacinak sikerült ráérezni a helyi lelki igény hullámhosszára, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy azóta is töretlenül van rá igény. Örömmel és szívesen olvasok én is bele a versekbe ma is. Kívánok mindenkinek további sok kegyelmet Istentől az imaórákon keresztül!

Fehérvári Lajos atya

A Szent Anna Plébánia családok közössége

Pokriva László atya 2018 nyarán kezdte el szervezni családok közösségünket. A Szent Anna templomba járó hívek közül keresett meg családokat, és egy, a plébánián együtt töltött délutánon felvázolta a közösséggel kapcsolatos elképzeléseit.

Kevés gondolkodás után kíváncsian és nagy lelkesedéssel csatlakoztunk László atya kezdeményezéséhez. Tervei szerint a csatlakozó tíz család havonta két alkalommal találkozik a plébánián: egy tanítás és egy családok délután alkalmával.

A tanítás a szülőknél szóló alkalom, melyen Lukács evangéliumát tanulmányozzuk mélyebben László atya vezetésével, ezt követően pedig elgondolkodtató kérdéseket kapunk az evangéliummal és hitéletünkkel kapcsolatban, amelyekről a következő családok délután egy órájában közösen elmélkedünk.

A családok délutánok a plébánián vidám játékokkal és beszélgetéssel telnek. Alkalmuk van gyermekeinknek az egymással való találkozásra, a szülőknél pedig arra, hogy megosszák egymással azokat a problémákat, amelyek foglalkoztatják őket a gyermeknevelés terén, vagy csak egyszerűen az életükben.

Megoszthatjuk egymással az elmúlt néhány hét történéseit, és ebben a kedves, egymást segítő körben megtapasztalhatjuk, hogy gondjainkkal nem vagyunk egyedül, meghallgathatjuk, hogy a többiek milyen megoldásokat találnak hasonló helyzetekben.

Családok közösségünk az elmúlt közel egy év során egyéb feladatokat is felvállalt a találkozások mellett. Szervezésünkben került sor László atya terve alapján advent 3. vasárnapján az élő betlehemre, ami csodaként készítette fel mind családjaink, mind pedig a résztvevők lelkét a kis Jézus fogadására, karácsony ünnepére. Nagyböjt 5. vasárnapján a közösség tagjainak ministrálásával megtartott családok szentmisén vehettünk részt a Szent Anna templomban, illetve egy másik alkalommal keresztutat tarthattunk.

A Missziós Kereszt fogadása alkalmából elvállaltuk a szombati szentségimádás egy óráját. Felemelő érzés volt együtt imádkozni. A közösen vállalt feladatokból csodák születnek...

Közös programként Pintér Béla koncerten vettünk részt, és már nagy izgalommal készülünk az augusztusi családok nyaralásra, melyre a Velencei-tónál kerül sor.

A fent leírt események tanúsítják, hogy az elmúlt egy év során nagyon aktív volt ez a közösség, és tagjai várják a további közös élményeket, ezzel is erősítve a Szent Anna Plébániához tartozás kötelékét, hozzájárulva a plébánia közösségi életének folyamatos megújulásához.

Ráczné Rita

Anyák napja a Nyugdíjas Klubban

„Nem tud úgy szeretni a világon senki,
Mint az édesanyám tud engem szeretni.
Akármint kívántam, megtette egy szóra,
Még a csillagot is reám rakta volna.”
(József Attila)

2019. május 11-e fontos nap volt közösségünk életében. A Mindszenty iskola 1. osztályos tanulói - tanítóik kíséretében – látogattak el hozzánk. Délután három órától szép műsor keretében köszöntötték a plébánián a saját édesanyjukat, nagymamájukat és közösségünk nagymamáit.

Több, mint fél órával előbb érkeztem. Az udvaron már szorgoskodtak, rendezkedtek a felnőttek: székeket, padokat hordtak, elhelyezték a köszöntésre szánt virágokat is, a sok-sok különböző színű petúniát. A kis cserepek papír „kaspóban” pompáztak, melybe még pluszban egy piros kartonvirág is került, „Boldog Anyák Napját!” felirattal.

Elérkezett a műsor kezdete. A huszonegy kisdíák ünnepi ruhában szépen felsorakozott. Énekekkel kezdtek, majd hármas csoportokban verseket mondtak és énekeltek.

Ahogy körbenéztem, szemem nem maradt szárazon a meghatódottságtól. A befejezés fergeteges népi tánc volt, melyet nagy lelkesedéssel roptak. Minden kisdíák nagyon szépen és fégyelmezetten szerepelt. Nagy-nagy örömet szereztek valamennyiünknek.

Ez az Anyák-napi köszöntés számomra különösen meghatározó volt, mert a gyerekek között szavalt és énekelt az én kis unokám, Kristóf is! Hevesebben dobogott a szívem, amikor harmadmagával kiállt és elmondta a verseit:

„Édesanyát látom, ott ül a sor szélén,
Mosolyogva tapsol műsorunknak végén.
Kicsordul a könnye, elszorul a torka,
Tudom, mire gondol, pedig nem is mondja.”

„Halkan, puhán szírom pereg,
Simogatja öreg kezéd.
Piros szegfű, halvány rózsá,
Téged köszönt, Nagyanyóka.”

A szép műsor után átadták szeretetük virágait. Közösségünk hálából terülj-terülj asztalkával kedveskedett nekik. A finomságokat nagy szeretettel készítettük, ők meg nagy élvezettel fogyasztották el a szendvicseket és a süteményeket.

Köszönjük ezt a délutánt Marietta és Noémi tanító nének és a tánctanárnőnek. További munkájukhoz sok erőt, jó egészséget és a jószágos Isten áldását kívánjuk!

„Édesanyám néked adunk / Minden évben egy napot. / De te nekünk életednek / Minden napját átadod. / Megköszönni, hogy velünk vagy, / S nem ér minket szenvedés, / Arra nem csak ez az egy nap, / De egy élet is kevés! (Népköltés)

Szeretettel: Szencziné Ancika

Pápai mise Csíksomlyón

Munkahelyem, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem a Misszió Tours utazási iroda szervezésében lehetővé tette, hogy munkatársaimmal és tanítványaimmal együtt részt vehessek a Szentatya csíksomlyói miséjén. Az első öröm mindjárt a Keleti pályaudvaron ért, amikor a peronon megláttam plébániánk két fiatal tagját: később kiderült, hogy bár más vagonokban, több „Szent Annás” is utazott a zarándokvonattal.

A következő kellemes meglepetés az volt, hogy a vagonukat az esztergomi- és részben a budapesti szeminárium kispapjaival és előljáróival osztottuk meg.

A 15 órás utazás eléggé meggyötörte a társaságot, mégis bizakodva indultunk el a csíkszeredai vasútállomásra, és csatlakoztunk az egyre szélesebben hömpölygő zarándoksereghez.

Kb. 10 perce gyalogoltunk, amikor csepegni kezdett az eső, aztán hirtelen rázendített, és az esernyők, esőkabátok ellenére egy óra múlva már mindenki bőrig ázott.

Egy ideig Pálmai Árpád karnagy lelkes éneke és Burbela Gergely atya kitaró imája feledtette velünk a nehézségeket, azonban a kegytemplomot elhagyva ki kellett kapcsolnunk a hangosítást.

Ettől kezdve egy ideig még a kispapok éneke segített abban, hogy ne a cipőnkben cuppogó vízre koncentráljunk, és amikor a sarat dagasztva egyre több csalódott zarándok jött velünk szembe, mi biztattuk egymást, hogy áldozatunk nem lesz hiábavaló.

Amikor a kb. négy órás gyaloglás végén végre elfoglaltuk a számunkra kijelölt helyet, úgy tűnt, lassan csillapodni kezd az eső is – és mire a jól ismert pápamobil begördült a zarándokok közé, már csak szemergett. Bár közvetlenül nem, csak a kivetítőn láttam, a Szentatya nekem nagyon fáradtnak tűnt: az arcát, a mozdulatait figyelve Szent Pál sorai jutottak eszembe: „Hordozzátok egymás terheit” (Gal 6,2).

Ferenc pápán látszott, mekkora súlya van a kétezer éves, történelmi- és jelen bűnökkel sújtott intézményrendszernek. Ugyanakkor a mise végén, amikor a Szűzanya lábaihoz helyezte a hódolat arany rózsáját, a „Most segíts meg, Mária”-ima sorai idéződtek föl bennem: „Hol már ember nem segíthet, a te erőd nem törik meg...”.

A hegyről lefelé, noha még sűrű sárban, de már könnyebben haladtunk: kisütött a Nap, és lassan megszáritotta rajtunk a nyirkos ruhákat. Mindenki szimbolikusnak érezte, hogy a pápa meghozta a jó időt, és a szívünk megtelt reménnyel és bizalommal.

Számomra ennek a zarándoklatnak a legfőbb üzenete az volt, hogy ideje túllépnem az élménykezeszténységen, és visszatérni a keresztség alapjához: a fogyasztói világ útja helyett az emberré lett Isten útját követni.

Dr. Farkas Edit

Röviden...

- Július és augusztus hónapban a vasárnapi 11 órás szentmise elmarad. Ennek a látogatottsága a legcsekélyebb, helyettesítő atyák is nyári szabadságukat töltik. Kérjük híveink megértését, és kérjük hűségüket Istenhez, templomunkhoz, közösségünkhöz!
- Az idén is szerveznek hittantábort plébániánkon. Július 8-13-ig Kecskeméten lesznek gyermekeink, hogy a sok vidám programon keresztül a közösségbe tartozás élményét és hitüket is erősítsék.
- Templomunk búcsúünnepét a napján, július 26-án, a péntek esti szentmisében ünnepeljük. Ennek keretében László atya megáldja a „kórus környékét” – az addigra befejezett felújítás után. Természetesen köszöntjük a nagymamákat, és a templom előtti agapét is megtartjuk.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Lőrincz Emma
Lőrincz Regina
Virág Nátán
Viszolai Lotti

Házasultak: _____ Maczák Dénes - Deák Borbála

Elhunytak:

Gerendás Józsefné, Basternák Etelka	90 éves
Arnóczki Istvánné, Madarász Erzsébet	74 éves
Tóth Imréné, Szabó Borbála	82 éves
Heiczinger Ernő	86 éves
Németh Istvánné, Dián Gizella	87 éves

Hirdetések, programjaink

Június

23. Vasárnap ÚRNAPJA - Mise 7, 9 és 18 óra;
Körmenet 9 órakor

30. Vasárnap Péter-fillér gyűjtés

Július

Július és augusztus hónapban nincs 11-es mise

2. Kedd Képviselőtestületi ülés 19 ó.

8-13. H-Szo. Hittantábor

16. Kedd Imaóra 18 ó.

21. Vasárnap Autó- és járműmegáldás a 9 órai szentmise után

26. Péntek Templomunk búcsúja, szentmise 18 ó.

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Sík Sándor: Küldetés

Papi lelkigyakorlat előtt

Elküldettél - félelmes küldetés! -

Tanítani a küldetetteket.

Nem kívántatik tőled sem külön:
Amennyit egy kisember megtehet.

Tudósoknak tanítsak tudományt,
Akik őrzik az Ösvény titkait?

Ha többen hívják, többet ad magából,
Tanulni mégy, tanul, aki tanít.

Imádkoztassam, félszeg amatőr,
Az imádság fölcentjeit?
Tán imáik kegyelmes ballonát
Majd érted is fölengedik.

És mégis, mégis, - méltatlan vagyok,
Hogy szóra nyissam köztük szájamat.
És ha hétszerte méltatlanabb volnál:
Légy hetvenhétszer alázatosabb.

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szenanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Szencziné Vilma

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2019. július

XII/7. szám

Az Úr nem ment nyári szabadságra, nyugdíjba sem vonult, mindig velünk van. Országá épül – bennünk is – ha hagyjuk. És akarjuk is...

(Ny. L.)

In memoriam
Hegedűs László atya

Megrendüléssel, de Isten akaratát elfogadva fogadtuk a hírt, hogy László atyát az Úr magához szólította. Tudtuk, hogy ez előbb-utóbb bekövetkezik, mégis nehéz volt elhinni, hogy többé már nem jön szentmisét tartani, nem hallhatjuk a tanítását. Az elmúlt 6 évben ugyanis már a plébániánkhoz tartozott.

László atya 1931. augusztus 16-án született Debrecenben. Kisgyermek kora egy részét itt töltötte Esztergomban. Ebben a templomban volt elsőáldozó, éppen ezért a Kerektemplom nagyon kedves volt neki. Sokszor mondta: „Itt találkoztam először az Úr Jézussal!”.

A családjának sokat kellett költözködni, hiszen édesapja vasutas volt. László atya sokszor mesélt prédikációjában a szüleiről, akikhez nagyon mély és őszinte szeretet fűzte. A család ugyanis mindig nagyon fontos volt neki. Gyakran elmondta, hogy a gimnáziumi érettségije előtt az igazgató összetépte a jelentkezési lapját, mert szemináriumba szeretett volna menni. Édesapját is meghurcolták ezért, de nem tudták megtörni. Szülei ugyanis nagyon mély hitű emberek voltak.

Ezt a mély hitet örökölte László atya is. 1955. június 19-én szentelték pappá Vácon. Több helyen volt káplán, többek között a tanyasi világban is, amelyről mindig nagy élvezettel mesélt. 1974-ben kapta első plébánosi kinevezését Abonyba, majd néhány évvel később a Kispesti plébániára. 30 évet szolgált ott a közösséget. 2013-ban főpásztora nyugdíjazta őt. Ekkor került Esztergomba, a Prímási Palotába.

Amikor már berendezkedett, jelezte nekem, hogy szívesen jönne hozzánk minden vasárnap misézni. Én örömmel fogadtam, de a testvérek is hamar megszerették őt. Ha egyszer-egyszer nem jött, akkor már kérdezték: mi van vele? Csak nem beteg? Igaz, hogy a prédikációit lassan már mindenki ismerte, de mégis szívesen hallgattuk őt. Különösen is megkapó volt egy mondata, amely egyfajta jelmondatává is vált: „A hit és a haza nem eladó!” Ez volt az ő hitvallása.

Sokat tanulhattunk tőle: az imádságot, az alázatot, a szeretetet. Minden szentmise után a ministránsoknak csokit vagy cukrot osztott. Nem feledkezett meg soha a névnapomról. Minden évben eljött, hogy felköszöntsön. De részt vett az egyházközségi alkalmainkon is.

Minden alkalmat megragadott, hogy a hívek körében legyen. Mindig büszkén mesélte, hogy még ketten vannak az évfolyamukból. Aztán az évfolyamtársa tavasszal meghalt. László atya nehezen fogadta a hírt, hogy már csak ő maradt.

Innentől kezdve rohamosan romlani kezdett az állapota. Kezdte elveszíteni a látását, és már állandó ápolásra szorult. Halála előtt egy-két nappal vitték őt le Székesfehérvárra, a papi otthonba.

Június 20-án éjjel halt meg. Azon a napon, amikor a világegyház Úrnapiját ünnepelte. Egy nappal a pappá szentelése után, amikor is belépett a papságának 65. évébe. Jövőre ünnepelte volna vasmiséjét. Ezt már nem érthette meg.

Kedves László atya!

Hálát adunk érted Istennek, az életedért, a hitedért, az alázatosságodért! Kérünk, tekints le ránk és imádkozz értünk, hogy Isten népe legyünk, hiszen te gyakran szólítottál így bennünket. Ámen.

László atya

Szent Lúcia imacsoport

Imádság papi hivatásokért

Lúcia név jelentése: fény, világosság.

Szent Lúcia a keresztények által az V. század óta tisztelt szűz és vértanú. A középkorban közkedvelt szent volt, legendája több művész megihletett. Lúcia védőszentje a szembetegségben szenvedőknek és a vakoknak. Ünnepe december 13-án van.

A legenda szerint Lúcia előkelő siracusai családból származott. Amikor édesanyja súlyos beteg lett, elzarándokolt vele Szent Ágota sírjához, hogy gyógyulásért fohászkozzanak. Édesanyja gyógyulása után Lúcia álmában megjelent Szent Ágota, aki húgának nevezte őt, s elmondta neki, hogy saját hitével meg tudta volna gyógyítani anyját. Ezután megígérte Lúciának, hogy szüzessége és szeretete jutalmaként Isten nagy dicsőségben fogja részesíteni Siracusa városát.

Ezután Lúcia kérésére anyja ígéretet tett neki, hogy nem fogják őt férjhez adni, és a hozomány fölött tetszése szerint rendelkezhet. Lúcia lemondta közelgő esküvőjét, és Krisztus jegyeseként hozományát szétosztotta a szegények között, amit az addigi vőlegénye rossz szemmel nézett. Ahogy a férfi ráébredt, hogy elesett a házasságtól és a hozománytól, bosszúból, kereszténység vádjával bíróság elé hurcolta Lúciát.

Paschasius bíró először arra utasította a leányt, hogy mutasson be áldozatot a pogány isteneknek, de ő ezt megtagadta. Végül kegyetlen kínzások (megvakították) után a bíró halálra ítélte. Sírhelye Velencében található.

Imacsoportunk nem véletlenül kapta Szent Lúcia nevét. „Szép szemű Szent Lúcia Danténél nemcsak fizikai látás szimbóluma, hanem a tisztánlátás, az isteni megvilágosodás allegorikus alakja is egyben.”

Célunk, hogy a későbbi időkben is legyenek papjai az egyházközségeknek, akik kivezetik a jövő generációját is a fényre, világosságra. Ezért imádkozunk, hogy a mi egyházközségünkben minél több pap növekedjen föl.

Mindannyiunk által szeretett, hosszabb ideig Esztergomban szolgáló Lúcia nővérünket 2019 februárjától Siófokra szólította kötelessége, amit én az élő betlehemi előadásunk után tudtam meg tőle. Pár nap múlva megkértem, hogy legyen kedves megfogalmazni - az ő gyönyörű lelkéből - az esdeklő imádságot szent papokért. Boldogan vállalta, és nemsokára megszületett a csodaszép fohász. Imádsága által, melyet minden nap elimádkoznak a társulat tagjai, ő is itt maradt velünk, és természetesen az imacsoportunk dísztagja lett.

Miért alakultunk?

A válasz a múltban keresendő és reménykedünk, hogy a jövőben meg is találjuk. 15 évvel ezelőtt, amikor első gyermekünket, Mónikát vártuk, a terhesség vége felé már nem dolgoztam. Így több időm jutott a Pocaklakóra, Istenre, imádságokra és olvasásra.

Az egyik édesanyjáról szóló könyvben, számomra nagyon értékes témára találtam. Olaszországban az egyik közösségben nem volt pap a nagy paphiány miatt. Nyolc vallásos édesanya elhatározta, hogy imádkozni fognak papi hivatásukért. Jézus ugyanis megmondotta, hogy csak az lehet pap vagy szerzetes, akit Ő meghív erre a nemes, de nehéz szolgálatra. Ezt a hivatást azonban kiesdekelhetjük buzgó imádsággal. Az édesanyák tehát buzgón imádkoztak, de úgy látszik, hiába ostromolták kéréseikkel az eget.

Évek múltak el és senki nem jelentkezett községükből papi szolgálatra. Az asszonyok azonban ismerték a hatékony imádság legfontosabb feltételét, nevezetesen azt, hogy kitartóan, állhatatosan kell imádkozni. Tíz év múltán buzgó imájuk meghozta gyümölcsét. Egyre többen vállalkoztak papi szolgálatra. Ebből a községből ötszáz pap és szerzetes került ki az évek során. Ennek hallatára méltán jegyezte meg XI. Piusz pápa: „Adjatok nekem hívó, imádságos édesanyákat, és megújítom Krisztusban a világot.”

15 év telt el, de valahogy sohasem tudtam elfelejteni ezt a csodálatos, tanulságos történetet. A kitartóan imádkozó asszonyok példája készítetett arra, hogy megalakítsam a mi imacsoportunkat. Örülök, hogy a szervezésben minden gördülékenyen alakult, sehol akadályba nem ütköztünk.

2019. február 21-én alakult meg a csoport hét lelkes anyukával és Lúcia nővérrel. Pár nap múlva közel húszan lettünk. Mindenki minden nap az otthonában vagy a templomban imádkozza el a közös imádságunkat. Természetesen tartunk majd közös imádságokat is, de ez még szervezés alatt áll.

A Szent Lúcia imacsoport első szentmiséje 2019. április 4-én volt a Kerektemplomban. Reménykedünk, hogy kitartó imádságainknak meglesz a gyümölcse, mert fontos számunkra, hogy az unokáinknak is legyenek lelki vezetői.

Kopányi Mónika

Hittantábor Kecskeméten

- a felnőtt segítők szemszögéből -

Idén sokadik alkalommal, talán nyolcadszorra csatlakoztam László atyához, hogy megszervezzük és levezessük a hittantábort sokadmagunkkal. Az idei év különleges volt abból a szempontból, hogy régi táborozó gyerekek felnővén, László atya felkérésére csatlakoztak hozzánk, vezetőkhöz. Így hatan László atya, Vera, Zsófi, Bendegúz, Máté, Zoli és én vezettük a tábort. Minden évben kihívás egy ilyen tábor kitalálása, megtervezése és levezetése. Sosem tudhatjuk, hogy milyen korosztályú gyerekek jönnek, hogy fognak kijönni egymással.

Idén huszonegy fiatal jött el és a korosztályi lebontás is szerencsésen alakult. Vonattal mentünk, ami már az indulásnál nehézségekbe ütközött mivel az a vonat nem indult, amivel menni szerettünk volna. Így a csatlakozást is lekéstük. De végül szerencsésen megfelelő létszámban megérkeztünk a gyönyörűen felújított Piarista Kollégiumban. Ahol az ajtók elektromos kártyával nyíltak és minden hatágyas szobához tartozott egy WC és egy fürdőszoba. Hol volt ez már a vámosmikolai vagy héregi egyszerű ehhez képes félnomád szálláshelyekhez. Mint ha hotelben laktunk volna. Talán túl jó is volt!

Első nap megismerkedtünk Tamás atyával, egy piarista szerzetessel, aki bemutatta nekünk a templomot. Sok érdekes dolgot mesélt, amit a kisebbek lelkes kérdéseikkel fogadtak. Az alatt az egy hét alatt, amíg ott voltunk elmentünk az arborétumba, vadasparkba, planetáriumba, felfedeztük a belvárost és híres szülőit egy kérdőív segítségével.

Minden nap volt szentmise este és egy rövid, tizenöt perces szentélménydíszítés délelőttként. Főleg azért mert az idei tábor témája a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus volt.

Természetesen nem maradhatott el a heti három táborút, amit a frissen hozzánk csatlakozott fiatalok vezettek Orsival kiegészülve, aki segített a játékoknál.

Az idei tábor egyik nagy meglepetése volt, hogy két év után újra volt bátorságpróba, amit Orsi, Zoli, Bendegúz, Máté, Árpai és Kornél találtak ki és szerveztek meg. A kisebbeknek könnyített, a nagyoknak a komolyabb verziót kellett végigjárni. Nagyon izgalmas volt még az én számomra is. Igazán ügyesek voltak!

A hazafelé út is jól telt, bár sokkal hosszabbak tűnt, mint az odavezető. Minden gyereket hazahoztunk épségben és remélhetőleg élményekkel tele!

Köszönöm, hogy idén is részt vehettem ebben az élményben, ami számomra még nagyobb jelentőséggel bírt hiszen gyerekkoromban sok időt töltöttem Kecskeméten a nagyszüleimnél.

Erdős Klára

Az idei plébániai hittantábor július 8-13. között került megrendezésre Kecskeméten. Hétfő reggel nagy izgalommal gyülekeztünk mindannyian a plébánia udvarán. Jöttek a kedves ismerős arcok, öröm volt látni, ahogy a múlt nyár óta nem látott barátok újra egymásra találhatnak. Lelkesen indultunk el közösen a vasútállomásra. Napsütéses időben, vidáman, de kihívásokat leküzdve ☺ (vonatok nem indultak időben) érkeztünk meg a kecskeméti Piarista Kollégiumba, ahol a szállásunk volt. Mindenki elfoglalta a szobáját, csoportokba álltak a táborozók a kijelölt módon, és László atya megnyitotta a tábort.

Idői tábor az Eucharisztia jegyében zajlott. Éppen ezért minden nap volt egy szentélménydíszítés, ahol a közös elmélkedések lelkiileg erősítettek minket. A minden napra éppen aktuális gondolatokat Vera állította össze. Az öt nap során fontos volt, hogy a táborozók figyeljenek jobban tetteikre és szavaikra is. Minden nap az esti órákban szentmisén vettünk részt, ahol az oltár körüli szolgálatot mindig más-más gyerkőc vállalta.

A táborban sok remek helyre látogattunk el, ahol minden résztvevő keresztény fiatalokhoz híven illedelmesen, fegyelmezetten viselkedett. Megtekintettük a kolostort, egy remek városnézésen vettünk részt, a kecskeméti arborétumban is jártunk, kézműves foglalkozások színesítették a napokat, ahol például mindenki pólot batikolhatott és ostyát is süttött a tábor. Nagyon jó érzés volt a gyerekek által készített ostyával áldozni. ☺

Vadasparkban is eltöltöttünk egy napot, de természetesen a planetáriumi előadás is hatalmas élmény volt számunkra. Amikor a szállásunk helyszínén maradtunk, akkor akadályverseny és bátorságpróba színesítette a tábori programokat.

Ügyeltünk arra, hogy a szabad játék, szabad beszélgetés is a napnak a része legyen, amit élvezett mindenki. Az estét pedig a nap egyik megkoronázása: a táborút zárta, ahol mindenki boldogan játszott, énekelt. Jó érzés volt úgy ágyba menni, hogy László atyától minden napunk végén áldást kaptunk.

Szombaton kora délután fáradtan, de jókedvvel és számtalan élménnyel gazdagodva tértünk haza.

Az öt nap során öröm volt látni, hogy a táborozóknak nem hiányzik az okos telefon, a tévé.

Nekem segítőként ez volt a második hittantáborom. Sok élménnyel gazdagodtam.

Köszönjük a Jóistennek, hogy lehetővé tette ennek a tábornak a megvalósulását! Hálásak vagyunk a kapott sok jóért, sok vidám gyermekarcért, időjárásért! Végig éreztük a Jóisten ránk vigyázó tekintetét! *Köszönjük mindazoknak, akik ezt a hetet széppé tették a plébániai gyermekek számára, és tartalmas, keresztény értékű példával jártak a gyerekek előtt. Kérjük, hogy többszörösen viszonzza segítő munkáját mindenkinek. Hálásak vagyunk mindenki imájáért is!*

Az akadályverseny egyik állomása az volt, hogy a táborozó gyerekek egy imát írjanak. Azt hiszem, ez igazán tükröz mindent:

„Köszönöm Istenem, hogy eljutattál engem ebbe a táborba. Köszönöm az itt szerzett barátságokat, tapasztalatokat, élményeket. Hálás vagyok, hogy megismerhettem, felfedezhettem egy számomra új várost. Köszönöm, hogy épségben tartottál engem és táborozó társaimat. A táborban szerzett élményeim örökre megmaradnak és boldogan emlékezek majd vissza, amiért végtelenül hálás vagyok. Köszönöm Istenem!” Ámen.

„Köszönöm Istenem ezt a szép hetet, hogy vigyáztál rám, köszönöm, hogy mindig velem vagy! Köszönöm a szüleimet és a testvéreimet és a barátaimat és az egész családomat. Köszönök mindent!” Ámen

„Köszönöm Istenem, ezt a csodás élményt és emlékeket, amiket itt szereztem. Köszönöm, hogy egészségesek maradtunk az egy hét alatt.” Ámen

„Hálát adok Uram, hogy ezen a héten nagyon sok élménnyel lettem gazdagabb. Köszönöm, hogy senkivel nem történt nagyobb baj és mindenki épségben tud hazamenni ebből a táborból.” Ámen

Meszes Zsófia

Senior imaklub

A szentgyónás az irgalmas Atyával való nagyon mély és sajátos találkozás - kezdte előadását Frankó Tamás atya, a Hittudományi Főiskola rektora a Senior imaklubban. Felidézte a Szentírásból a Tékozló fiú történetét, ami a szentgyónás alapvető képlete.

Ennek a példabeszédnek a középpontjában az irgalmas Atya áll. A fiú eltávolodik tőle fizikailag és lelkileg is, aztán egy tragikus helyzetet tapasztal meg, egyfajta éhséget. Ez nem elsősorban fizikai éhség - bár az is benne van - inkább vágyódás ébred fel benne az Atya szeretete iránt. Elindul és megfogalmazza bűnbánatát: „Atyám, vétkeztem az ég ellen és Te ellened.” Elindul, csökkent nemcsak a fizikai, hanem a lelki távolságból is, és elkezd hazaérkezni az Atyához. Az Atya szinte ott leselkedik az ablakban, várja a fiát, aggódik érte. Hazajön a gyerek, az Atya kirohan elé, átöleli a bűdös, koszos fiút, szinte lakodalmat készít számára.

A szentgyónás is valami ilyen, ennek a megtapasztalása. Mi is megtapasztalunk mélypontokat - a bűneink világát -, ami eltávolít Istentől, de ha ebből fölkelünk és elmondjuk a magunk mondatát (bűnbánat), hazaérkezünk az Atyához, aki minden alkalommal szeretettel fogad. Ez a megtérés. Ezt éljük meg minden alkalommal a szentgyónás szentségében. Isten tiszta lapot ad a kezünkbe, kapunk egy új kezdetet, el vannak törölve a bűneink.

A bűnbocsánat szentségének elnevezései:

- bűnbánat szentsége: van az ember oldaláról egy megtérés
- bűnbocsánat szentsége: az isteni oldalt hangsúlyozzuk ki, ő bocsájtja meg bűneinket
- kiengesztelődés szentsége: helyreállítjuk a szeretetkapcsolatot. A kiengesztelődés két személy közötti –interperszonális – találkozás, aminek a lényege, hogy emberi valóságunk Isten valóságával találkozik. Ennek a szentségnek a formája a gyónás. Szoktuk ezért a megtérés szentségének is nevezni.

A megtérés két valóságot foglal magában: van *valami*, amit innét kezdve elutasítok, és van *valaki* – Isten –, aki felé fordulok. Olykor tanúságtételek is azt sugallják, hogy a megtérés valami egyszeri fordulat - akad ilyen is -, de a megtérés állandó magatartás az ember életében. *A megtérés állandó megtapasztalás: pici megtérések, pici újakezdések sorozata.*

A kiengesztelődés szentségében megvallom a bűneimet és kérem a bűnök bocsánatát. De ne felejtsük el, a gyónás nem a gyóntatószékben kezdődik! A kezdet a lelkiismeretvizsgálat. Fontos rendszeresen végezni: minden nap befejezésekor néztem meg életemet Isten szemszögéből. Ne csak a vétkeimet, gyengeségeimet vegyem sorra, hanem azt is, amit jól csináltam, van-e lelki fejlődésem, és nézzem meg azt is, mások mit követek el ellenem.

A súlyos/halálos illetve a bocsánatos bűnökkel kapcsolatban Tamás atya hangsúlyozta, hogy a Katolikus Egyház a hívőket komoly, felnőtt embereknek tekinti, tehát csak a gyónó tudja megmondani, hogy az általa elkövetett bűn melyik kategóriába tartozik. A halálos bűnnél három feltételnek kell *egyidejűleg* megvalósulni: súlyos tárgyban (10 parancsolat), teljes tudatossággal (tudva) és szabad beleegyezéssel (akarva) ellenkezem azzal, amit Isten mond.

A szentgyónásban az ember leteszi a bűnét, újra kezd, ennek örömét éljük át és ennek eszköze a gyóntató pap, aki szentgyónás szentségében Istennel és az Egyházzal való kiengesztelődés és a kegyelmi állapot visszanyerése következik be. Az ember új erőt kap a bűnök elleni harcban, visszatér az Istennel való szeretetközösségbe.

Ny. M.

Nyári gondolatok

Sok nyarat megéltem már, mindig nagyon vártam, és terveket szőttem. Melyik könyvet fogom elolvasni, hova fogok utazni, a Várszínházban mit fogok megnézni, és sok-sok strandolás. Amióta nyugdíjasként élek, úgy érzem, kicsit nyári vakáción is vagyok. Persze a több idő sokszor nem azt jelenti, hogy mindig azt csinálom, amihez kedvem van.

Az idei nyár gyorsan robbant be, hatalmas kánikulával. Most július közepén pedig van az országunkban olyan hely, ahol 3 fok körüli hőmérsékletet mértek, és jeget lapátoltak. A mi városunk is kapott az ítéletidőből, temetőnk egy hete zárva, mert fákat csavart ki a szél. Általában a visszaemlékezések megszépítik a velünk törtéteket, így én is hajlamos vagyok sokat panaszkodni arra, hogy azért régen ilyen szélsőséges időjárás nem volt. De az emberi kapcsolataimban is azt vettem észre, hogy valami megváltozott. Én lettem más, vagy a rokonaim, barátaim, ismerőseim?

*

Sok-sok évvel ezelőtt, majdnem kezdehennem úgy, hogy egyszer volt, hol nem volt, mert néha én magam is elcsodálkozom azon, hogy mennyi mindent megéltem. Templomunk Szent Anna nevét viseli, és búcsúval ünnepelte egyházközségünk. Nem hiányozhatott a mézeskalács-olvasó, mézeskalács-szív és egyéb búcsúfia a templomkertből.

Az Anna nevűek az ünnepre befejezték a nyári nagy-takarítást, sütöttek, főztek, várták a vendégeket. Most is ünnepelni fogunk: köszöntjük a nagymamákat, dédnagymamákat és megáldják a felújított kórusfeljárót, amelyen kijuthatunk majd a kilátóba.

Én ugyan nagymama korban vagyok, de nincs unokám. Viszont tudom azt, hogy milyen jó volt nagymamáim ölébe bújni. Az egyik mesélt nekem, a másik pedig imára kulcsolta kezem. Tudom a kedvenc virágukat: flox és sárgaviola. Örözm receptjeiket, fontos mondataikat, szemük színét, hangjukat. Apai nagymamám kacagása minden bánatot elkergetett. Anyai nagymamám áhítatossága, Mária szeretete, mély hite adott példát. A lourdes-i zarándoklatra ezért vállalkoztam.

Élnek közöttünk olyan hívők, akiknek nem adatott meg, hogy saját gyermekük lehessen, de életük kiteljesedik abban, hogy szeretetükkel, gondoskodásukkal a már elhunyt nagymama szerepét átvették.

Az egyikük, fogadott unokái közül a legnagyobbak, így fogalmaz erről: „Tudod, te csak 3 hetes voltál, amikor a rendkívüli, mindenkinek segítőkész, kedves, jó természetű nagymamád a mennyországba ment. Nagyon várta érkezésed, örült születésednek. Amikor eltávozott én megfogadtam, hogy szeretnék unokájának mindent megadni, ugyan úgy, ahogy ő tehetne volna”.

Azóta évek múltak, még három gyermek született a családban, és a szálak erős kötelékké alakultak. Szeretném, ha akiről ezt a pár sort írtam, nem sértődne meg azon, hogy én bárátnőmnek tudhatom, és nagyon büszke vagyok „mamaságára”. Szent Anna napján, a nagymamákért szóló fohászok, imák őt is köszöntik.

Nyári gondolataimat XVI. Benedek pápa imádságával fejezem be, amely a nagyszülőkért szól.

„Úr Jézus, aki Szent Joachim és Szent Anna lánya, Szűz Mária által született e világra, tekintsz szeretettel a nagyszülőkre! Oltalmazd meg őket! Add, hogy családjaikban a hit szilárd oszlopai legyenek, őrői a nemes gondolatoknak, őrzői a vallási hagyományoknak! Tedd őket bölcs és bátor tanítókká, hogy átadják az eljövendő nemzedékeknek emberi és lelki tapasztalataikat gyümölcsseit! Úr Jézus, segítsd a családokat és a társadalmat, hogy megbecsüljék a nagyszülők jelenlétét és szerepét! Soha ne feledkezzenek el róluk és ne zárják ki őket, hanem mindig tiszteletben és szeretetben legyen részük! Ámen.”

Pazsiczky Mariann

Postaládánkba érkezett...

Kedves László Atya!

Köszönjük a felkészítést, mivel idén két családtagunk is részesült szentségek felvételében. Bálint idén elsőáldozó volt, amit nagyon várt és nagy izgalommal vett részt a hittanórákon.

Az első gyónásra is sokat készült, és nagyon izgult. Otthon a mamájának többször mondta fel a gyónás folyamatát és a különböző tanulnivalókat. Az ostya íze és állaga is óriási kíváncsisággal töltötte el. Reméljük, mindezek az élmények nagyban hozzájárulnak lelki fejlődéséhez.

Nagyfiúnk menyasszonya pedig beiratkozott a keresztség szentségének felvételére. Nagy örömünkre ezzel a felkészüléssel a felnőttek mind a három szentségben részesülnek.

Igazán megható, hogy akarta és fontosnak tartja, hogy a szentségekkel felvértezve induljon neki házasságkötésüknek. Zoli, a vőlegénye, amikor csak tudta mindig elkísérte őt a felkészítésekre, és az egész családdal együtt támogatja Sárát a keresztény életvitelben. Sára szülei is örültek a megkeresztelésének. Még meghatóbb, amikor felnőtt embereket látunk saját önszántukból felvenni a keresztséget és az oltári szentséget magukhoz venni.

Hálásak vagyunk László atyának a sok, lelki gazdagságban eltöltött időért és a támogató szeretetért. Mindenki nevében erőt, lelki erőt, egészséget kívánunk ehhez a csodálatos hivatáshoz, hogy továbbra is számos fiatal hitbéli útját tudja egyengetni.

Köszönettel: *Kovács család*

Röviden...

• Július 26-án, pénteken az esti szentmisében ünnepeljük templomunk búcsúját. A szentmisében – hagyományosan köszöntjük a nagyszülőket, a szentmise végén László atya megáldja a felújított kórusfeljárót. Utána agapéval fejezzük be a közös ünneplést. Hívunk és (el)várunk Mindenkit!!

• Az **Ars Sacra** hét programjaiba az idén mi is bekapcsolódunk, három lelki élményt nyújtó alkalmat tervezünk. Ezek előkészítése folyamatban van, jó eséllyel meg is valósulnak.

Már előre hívunk minden Testvérünket ezen programjainkra! Amint kialakul, véglegessé válik, fórumainkon hirdetni fogjuk.

• „Szerkesztőségünk” is nyári szünetet tart, újságunkkal legközelebb szeptemberben jelentkezünk. Minden kedves Olvasónknak pihentető, felüdítő, lelkiekben is gazdagodó szép nyarat kívánunk!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Hanuszka-Kurali Lizi	Fodor Katalin
Fodor Ákos József	Áy Szilvia
Józsa Emese	Fejér Gábor
Prumek Sára	Mandusic Lilla Róza
Horváth Alexander Antal	Csemniczky Zalán Balázs

Házasultak: Maradi Gábor - Iskum Irma Ilona

Elhunytak: Szabó Béláné, Balázs Erzsébet 71 éves
Herczeg János 85 éves

Hirdetések, programjaink

Július és augusztus hónapban a vasárnapi, 11 órás szentmisek elmaradnak

Július

21. Vasárnap Autó- és járműmegáldás a 9 órás szentmise után
26. Péntek SZENT JOAKIM ÉS SZENT ANNA Búcsú szentmise 18 óra

Augusztus

13. Kedd Imaóra 18 órakor
15. Csütörtök NAGYBOLDOGASSZONY szentmise 18 órakor
17. Szombat Szentmise +Paskai László bíboros atyáért 18 órakor
20. Kedd SZENT ISTVÁN KIRÁLY szentmise és kenyérszentelés 18 órakor
25. Vasárnap Szentségimádási nap Szentségimádás 15-18 óráig

Szeptember

1. Vasárnap 11 óra Szent Anna könnyei szentmise
3. Kedd SZENT ROZÁLIA - Búcsú szentmise 17 órakor a Rozália-kápolnában
8. Vasárnap Beteg miséje 11 órakor
9. Hétfő Szentmise + Fery Antal atyáért 7 órakor
10. Kedd Képviselőtestületi ülés 19 órakor
16. Hétfő **Ars Sacra I. Minek a barátság?** 18 órakor Döbrentey Ildikó – Levente Péter
17. Kedd **Ars Sacra II. Isten a szavak mögött...** Imaóra 18 órakor
21. Szombat **Ars Sacra III. Át tudnám ölelni a világot!** Sekrestye Színpad előadása, 15 órakor

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike és Szencziné Vilma

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom

2019. augusztus-szeptember
XII/8-9. szám

Vége a nyári szünidőnek, új lendülettel állunk vissza a régi kerékvágásba: iskolapadokba, munkahelyünkre, szolgálatainkba. Segítsenek az Égiek, hogy mindezt jól tudjuk végezni!

(Ny. L.)

Szent Anna ünnepe - Anna jelentése: kegyelem

Július nem bővelkedik ünnepekben. Talán azért, mert a nyár a legfontosabb mezőgazdasági munka, az aratás időszaka. A termény betakarítása annyira igénybe vette főleg a korábbi korok embereinek erejét és idejét, hogy nem értek rá ünnepelni.

Mi mégis ünnepelni jöttünk össze 26-án, Anna napján, templomunk névadójának tiszteletére. Júniusban a ferencesek Szent Anna templomában volt egy csodálatos barokk hangverseny a „Professzorok” előadásában. Baráti körömből többen telefonáltak, hogy mikor is lesz nálunk ez a koncert, mert mindenki a mi templomunkat tudja Szent Annának. Erre a dilemmára a plébános atya ünnepi prédikációjában választ kaptunk, de azért olvassunk egy kis templomtörténetet!

Prokopné Dr. Stengl Marianna könyvében ezt írta: „Az 1220-as évek elején, még Szent Ferenc életében megjelentek a ferences szerzetesek Esztergomban. 1224-ben már ez a magyar rendtartomány központja. IV. Béla király támogatásával a ferences világi rend tagjai nagyszabású kolostort és templomot építettek a maitól kissé nyugatra, a Duna felé. E híres kolostort kívánta a rend és a város feléleszteni a török hódoltság után, amikor 1700-1717 között a régi templom közelében új templomot építettek, Szent Anna tiszteletére. Az ünnepélyes bevonulás 1717. június 13-án, Antal napján volt. A templom ma a barokk Esztergom legkorábbi építészeti emléke. 1820-ban, amikor az érsekiség visszaköltözött Esztergomba, akkor szentelte fel Rudnay Sándor bíboros.”

Rudnay Sándornak köszönhetjük a Kerektemplomot is. Fogadalomból, Szent Anna iránti tiszteletből, Esztergom királyi város híveinek lelki hasznára helyezte el 1828. július 2-án a templom alapkövét. A nemes lelkű főpásztort a templom építésére főleg az készítette, hogy a város ezen, déli részén a folyton szaporodó lakosságnak, mely úgy a belvárosi, mint a ferencendi templomtól elég távol esik, legyen temploma. Az érsek váratlan halálával az építkezés csak 1836-ban folytatódott, és 1837. június 17-én fejeződött be.

Ünnepi szentmisénk homíliájában a plébános atya kihangsúlyozta, hogy Szent Anna igen nagy tiszteletnek örvendett mindig és örvend napjainkban is. Oltárképünk is őt ábrázolja Joachimmal és gyermekükkel, Máriával. Templomunk névadója egyúttal a nagymamák, a nagyszülők védőszentje is, így régi hagyományunknak megfelelően őket is köszöntöttük. Idén Újpesti Gizella tanítónő felkészítésével az unokák gyönyörű verseket szavaltak, könnyeket csalva a nagyszülők szemébe. Gyurácz Német László éneke pedig minden szívet megdobogtatott.

A mise végén került sor a felújított kórusfeljáró megáldására. Ezen jutunk föl timpanon fölötti teraszra (a hamarosan kezdődő felújítás után majd a felső karzatra is – szerk.), ahonnan remek kilátás nyílik városunkra. Érdemes feljönni és gyönyörködni! Búcsúú szentmisénket megtisztelte Romanek Etelka polgármester asszony, Erős Gábor képviselő és Hernádi Ádám miniszteri biztos.

A kórusfeljáró építéséhez öt millió forinttal járult hozzá a város. Köszönet érte! Hernádi úr a sajtónak azt nyilatkozta, hogy Esztergom ezeréves történelme kötelezi – reméljük, ebbe beletartozik kedves templomunk is! Az ünneplés agapéval zárult. A templom előtt még sokáig beszélgettünk erről a szép ünnepéről.

(Érdekesként jegyzem meg, hogy a Dobogókői út mellett található az egykori Szent Anna temető, a világháborús emlékműveivel. /A népnyelv Csalamádé temetőnek ismeri./ Megér egy kirándulást, sétát a gesztenyefák alatt megtekinteni a Béke angyala szobrot, és fejet hajtani a hősök előtt.)

50 év - „Zeng a harang hívó szóval e szép ünnep estelén”

Ezzel a számomra nagyon kedves énekkel kezdődött augusztus 30-án a szentmise. Folytatom az énekét: „Összegyűltünk oltárodnál, kél szívünkben új remény.” Amiért egyházközségünk hívei szép számmal összegyűltek ezen a hétköznapi szentmisén, nem volt véletlen. Ezen a napon született 50 évvel ezelőtt plébánosunk, akit remélem sikerült meglepnünk. (Azért valami sejtése lehetett, hiszen máskor 10-20 ember van hétköznapi este, most meg tele a templom.) Marika szokása szerint szép gondolatokat osztott a mise elején. Én is kihúztam az enyémet, mire nagy meglepetéssel olvastam a következő Szent-Gály Kata idézetet: „Csak arasznyi életünk van, és egy egész örökkévalóság függ tőle.” Hát ezt az arasznyi életet jöttünk össze ma ünnepelni! Nyitrai Laci köszöntötte a plébános atyát:

Kedves László Atya!

Bizonyára rájöttél, miért is vagyunk ennyien itt most egy péntek esti szentmisén. Igen, Veled együtt hálaadásra gyűltünk össze itt mindannyiunk közös hajlékában, az Úr asztala körül. Születésnapodon veled akarunk tartani, és együttlétünkkel, imáinkkal megköszönni Téged az Úrnak, hogy közénk küldött, és hogy kibírtál, és talán a továbbiakban is kibírsz, sőt vezetsz és teregetsz bennünket afelé a bizonyos szűk kapu felé, amiről a múlt vasárnap szóltál.

Természetesen az Úron túl Neked is megköszönjük a ránk fordított energiádat, türelmedet, szelíd vezetésedet, olykor villámhárító megnyilvánulásaidat. Úgy gondolom, az együtt töltött idő alatt haladt előre ez a közösség az Isten útján, és ez nagyban Rajtad múltott.

A számvetést bizonyára Te is megcsináltad, mert időnként meg kell állnunk, – különösen ilyen ünnepélyes pillanatokban – hogy a múltból erőt merítsünk a jövőhöz. Ehhez a jövőhöz kívánunk mindannyian sok kegyelmet, segítséget onnan felülről, mi pedig próbáljuk ezt a segítséget innen oldalról biztosítani, hogy vezetéseddel ez a nyáj tovább haladhasson a megkezdett úton!

Egy ősi ír áldás szavaival foglalom össze, mit is kívánunk Neked ezen a napon a hátralévő évtizedeidre:

Ezeket kérem a számodra:

Nem azt, hogy soha ne érjen szenvedés,

Sem hogy elkerüljenek a feladatok.

Meg azt sem kérem, hogy utadat rózsák szegjék,

És hogy könny soha ne csurogjon végig arcodon,

Vagy, hogy soha ne tapasztald meg, mi a fájdalom.

Mindezt nem kívánom neked.

*Ha így lenne, a könnyek nem tudnának
Új felismerésekhez elvezetni,
A fájdalom nem ötvözne nemesre.
Hogyan vigasztalhatja meg
A Boldogasszony és Gyermeké mosollyal és reménységgel,
Ha nem ismered a szenvedést?*

*Kívánságom számodra ennél ezerszer gazdagabb.
Őrizzed lelkedben a hálát,
És a köszönet ki ne fogjjon ajkadról.
Szíved legyen telve
A visszaemlékezés gazdag szépségével
Arról, ami betöltötte életedet.*

*Azt is kívánom, hogy bátran nézz szembe
Életed feladataival és a próbákkal,
Amelyeknek kitesz.*

*Amikor pedig súlyosnak érzed keresztedet
És a csúcsot meredeknek, ahova az út vezet,
Pontosan akkor növekedjen meg benned
A remény és a bizalom.*

*Ilyenkor jussanak eszedbe azok az évek,
Amikor melletted volt Isten kegyelme és öröme,
És volt igaz barát, aki reményt adott.*

*A múlt erőt ad arra,
Hogy kivárad a vihar elmúltát
És a felhők elvonulását.*

*Így lesz elég erő és idő,
Hogy a magad hegycsúcsára feljuthass.
Barátodban az Isten Fia mosolyog rád!*

*Maradjon meg benned
Ez a biztos tudás mindörökre,
S akkor megtalálász mindent,
Amire vágyódsz, és ami boldoggá tesz.*

Remélem, sokunk mosolyában megláttad azokat a barátokat, akikben az Isten Fia mosolyog rád. Mi így szeretnénk melletted állni most is, meg a szürkébb hétköznapokban is.

Isten éltesse!

Az atya meghatódva fogadta a köszöntést, és elmondta, hogy 50 évének legnagyobb ajándéka, hogy Istent szolgálhatja. A koncelebráló Zoltán atya 24 éves barátságukról emlékezett. Mindketten hűségesek tahi hivatásukhoz. Erre a szép napra készítettünk egy emlékkönyvet, amibe mindenki beírhatta a László atyához szóló gondolatait, emlékeit, jó kívánságait. Én is ebből az emlékkönyvből idézek: Pascal mondta a XVII. században: „Csak háromféle ember van: az egyik fajta az, amelyik megtalálta Istent és szolgálja; a másik, amelyik minden igyekezetével keresi, de még nem találta meg; végül a többi, aki úgy él, hogy nem keresi, és nem is találta meg. Az elsők értelmesek és boldogok, a legutóbbiak balgák és boldogtalanok, a közbülsők boldogtalanok és értelmesekek.”

Atya, te az első csoportba tartozol! 2000 óta szolgálod az Istent, először káplánként Budapesten, majd Pilismaróton és Dömösön plébánosként. Két utóbbi helyeden megújultak a plébániák, renoválásra került a dömösi templom belülről. Tizenegy éve vagy a mi plébánosunk, felsorolni is sok lenne, amit egyházközségünkért és a kívülről csodálatosan megújult templomunkért tettél. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek úr László atya kinevezésekor ezt írta: „Új állomáshelyén is eddigi buzgósággal és a hívek iránti szolgálatkészséggel és szeretettel véggezze lelkipásztori feladatait. Segítse Főtisztelendőségedet új beosztásában Szent Anna közbenjárása és Urunk bőséges kegyelme.”

Atya! 50. születésnapodon mi sem tudunk ennél szebbet kívánni! Mi is kérjük Istent segítségét és Szent Anna közbenjárását, hogy az elkövetkezendő 25 évben egyházközségünk lelki megújulásán dolgozz, hogy igazi testvéri közösséggé váljunk!

Az ünneplés a Mindszenty iskolában szeretetvendégséggel, éjfélig tartó beszélgetéssel folytatódott.

Recska Valéria

Az álhírek és a békét szolgáló újságírás...

Figyelve a körülöttünk zajló eseményeket, emberi viselkedést, média megnyilvánulásokat, a politika életünk minden szögletébe behatolni akaró, ragadós pókhálójával beszöni szándékozó „világtendenciáit”, nagyon fontos, hogy megőrizzük józanságunkat, keresztény értékrendünket, normalitásunkat. Engem nagyon felbosszant, mikor szemrebbenés nélkül a képeembe hazudnak, és aki ezt teszi, ő maga is tudja ezt! Álljon itt egy korábbi számunkban megjelent jegyzet:

Ferenc pápa a tömegtájékoztatás 52. világnapjára írt üzenetével kapcsolatban mondom el gondolataimat, mélységesen egyetértve tartalmával! A teljes dokumentum sok helyen megtalálható a világhálón. Ajánlom is minden keresztény Testvéremnek, még inkább az elvakultságra hajlamos, könnyelműen ítéletet mondó embereknek...

A **kommunikáció** az emberek közötti kapcsolat fenntartásának, a közösségek működésének az alapja és feltétele. Ez az emberek közti személyes kapcsolatnak a színtere. A **tömegkommunikáció** valami más! Itt – manapság általában – valami szervezet, érdekcsoport, hatalmi gépezet által vezetett (megvezetett, dirigált) központi tájékoztatásról van szó. Mivel a világot a pénz, a hatalom, mindenféle előnyök megszerzése mozgatja („eladó az egész világ” – éneklte Mefisztó), ezt helyezték Isten elé, ezért a ferdítés, a nyilvános hazugság is bevett eszköz a célok elérése érdekében.

Idézek az említett üzenetből:

„A fake news - tömegkommunikációs eszközökkel terjesztett hamis hírek, dezinformáció. Hatásossága elsősorban azon tulajdonságuknak köszönhető, hogy képesek hasonlítani az igazságra, kézenfekvőnek tűnnek. Másodsorban ezek a hamis, de valószerű hírek megragadják a célba vett emberek figyelmét, kihasználják a sztereotípiákat és előítéleteket, amelyek az adott társadalomban el vannak terjedve, felszínes és azonnali érzelmeket gerjesztenek, mint a félelem, a megvetés, a harag vagy a csalódás. A hamis hírek terjedését segíti a közösségi háló, és az ezek működését biztosító lehetőségek manipulatív használata: ezen a módon az alaptalan tartalmak hatalmas nézettségre tesznek szert és a mégoly hiteles cáfolatok is nehezen tudják korlátozni a közönséget.” eddig az idézet.

Igen, hatalmas károkat okoz ez a jelenség a gazdaságban, még inkább az emberek közti kapcsolatban, a lelkekben – csak nézzünk meg egy találmányra kiválasztott csatorna híradóját.

Már az is a félretájékoztatás része, hogy mit emelünk ki, mit sulykolunk. (Egyik humoristánk beszólása: „Hallottam a buszon! – Én mondtam...”). Ahogy Ferenc pápa kifejti, a „bértollnokok” harsányságát, erős anyagi háttérre alapuló média hatalmát az igazságra, hitelességre törekvők gyenge hangja nehezen tudja ellensúlyozni.

A média szakértői jól ismerik a tömegpszichózist, jól is bánnak vele. A „mai pilátusok” meg unottan, fanyalagva mondják: mi az igazság?

A keresztények tudják, hol kell keresni az igazságot, mert már Valaki erről tanúságot tett! Minekünk Őt kell követni, az Ő igazságával tudunk szembeszállni a „hazugság atyjával” és földi szolgálóival.

Tegyük hát tudatosan, hűségesen! „...mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg, a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok!” írja szent Pál a tesszalóniki közösségnek. (1Thessz 5,22)

Befejezésül álljon itt egy régi anekdota:

Az ókori Görögországban Szókratészt nagy becsben tartották tudása miatt. Egy nap egy ismerősevel futott össze az utcán, aki azt mondta:

- Szókratész, akarod tudni, hogy mit hallottam a legjobb barátodról?

- Várj egy pillanatot! - válaszolt Szókratész. - Mielőtt bármit mondanál, szeretném ha megfelelnél három kérdésre. Ezt hívják a tripla szűrőnek. Az első szűrő az Igazság. Teljesen megbizonyosodtál arról, hogy amit mondani akarsz igaz?

- Nem. - Válaszolta az ember. - Éppenséggel csak hallottam róla, és...

- Rendben, szóval nem igazán vagy biztos benne, hogy igaz-e vagy nem. Most próbáljuk meg a második szűrőt, a Jóság szűrőjét: az, amit mondani akarsz a barátomról, valami jó dolog?

- Nem, épp ellenkezőleg...

- Szóval - folytatta Szókratész - valami rosszat akarsz mondani róla, de nem vagy benne biztos, hogy igaz. Semmi baj, a harmadik szűrő még vissza van: a Hasznosság. Amit mondani akarsz a barátomról, az hasznos lesz neked?

- Nem igazán.

- Nos - vont a következőt Szókratész - ha mondani akarsz nekem valamit, ami nem igaz, nem jó és nem is hasznos, miért mondanád el egyáltalán?

Nyitrai László

Karitás hírek: „Otthon, otthon, édes otthon”

Azért bátorodom ezt a címet adni írásomnak, mert évek óta látogatunk a Szatmári Irgalmas Nővérek által fenntartott Vízivárosi és Palkovics úti Idősek Otthonába, ahol megtapasztaltuk, hogy az ott dolgozók mindent megtesznek azért, hogy az idős, beteg embereknek szeretetteljes gondoskodást nyújtsanak.

Július 31-én voltunk a Vízivárosban, ahol minden hónap utolsó szerdáján köszöntik a névnaposokat és a születésnaposokat egy-egy szál virággal és szép versekkel. Utána karitás tagjaink által sütött finom süteményekkel és gyümölcscsel kínáltunk meg mindenkit. Augusztus elsején a Palkovics úti Otthonba látogattunk. Mivel közel volt még Szent Anna ünnepe, ezért ott templomunk névadójáról emlékeztünk meg. Karitásvezetőnk ismertette templomunk történetét, majd kántorunk, Misi vezényletével Szent Anna énekeket énekeltünk.

Egy Szent Annáról készült szentképen a következőket olvastam: „A boldogságos Szűz Mária édesanyja. Ebben a névben minden benne van, amiért köszönettel, hálával, tisztelettel és szeretettel tartozunk Mária édesanyjának. Anna azt jelenti: kegyelem. Ő adta nekünk a legédesebb anyát, Szűz Máriát. Nagy öröme szolgálta, hogy angyali tisztaságú leányát, az igaz és istenfelő József jegyezte el.”

Látogatásunk itt is szeretetvendégséggel fejeződött be. „Szent Anna, Szent Anna, / Jézus Krisztus nagyanyja, / légy híveid oltalma!” Ezt kívánjuk az otthon minden lakójának, minden dolgozójának és minden kedves hívőnek!

Recska Valéria

Augusztus 28-án csoportunk meglátogatta a Szatmári Irgalmas Nővérek Pázmány utcai Öregek otthonát. Ilyenkor nagy örömmel, szinte rokonként fogadnak bennünket. Minden hó utolsó szerdáján köszöntjük a születésnaposokat és a névnapjukat ünneplőket az intézet dolgozóival együtt – verssel, virággal, finomságokkal. Ők is példát mutatnak nekünk abban, hogyan kell megőrizni elesettségünkben is a hitet és az egymás iránti figyelmes szeretetet.

Az egyik 96 éves ünnepe szavalt egy gyönyörű Te Deumot, amellyel megköszönte Istennek eddigi életét. Megható volt. Jó volt együtt lenni, beszélgetni, énekelni, felidézni közösen életük örömeit, nehézségeit. Isten áldja őket!

Szeptember 3. - Szent Rozália szűz ünnepe

A Szent Anna plébánia közössége a karitásunkkal együtt szentmisével emlékezett meg e szentéről a tiszteletére emelt Rozália kápolnánál. A szent attribútuma, azaz jelképe a kereszt, amely egész életében a krisztusi szeretet követésére buzdította.

László atya szentbeszédében arra hívta fel figyelmünket, hogy a kereszt ne csak díszítő ékszerünk, vagy csak egy, a hitünket szimbolizáló tárgy legyen, hanem Krisztus szeretetének, önfeláldozásának jelképe. E példa, amely mindennapi keresztünk hordozásában mások keresztelhordozásának segítségével, bűneink igazi megbánásával visz bennünket az örök életre.

Micsoda kontrasztot tapasztalhattunk az úton rohanó autók zaja és a kápolnában csendesen imádkozók befelé fordulása között. Tudjunk imádkozni és a felszín alatt a lényegét látni, s akkor keresztünk sem lesz olyan súlyos.

Áve, néked, Kereszt, bárhol is vagy, tereken vagy az út mentén, ott, ahol az emberek szenvednek és haldokolnak ... Ott, ahol dolgoznak, tanulnak és alkotnak... mindenhol: férfiak, nők, fiúk és lányok nyakában... És az emberi szívekben. Áve, Krisztus keresztje.

Szent II. János Pál pápa imája a kereszthez

A mise után igazi búcsúi hangulatban beszélgettünk a kápolna előtt. A hívek süteménnyel, finom italokkal kínálták a jelenlevőket. Remélem, jövőre újra találkozunk!

Dr. Hetényi Bálintné Ildikó

Ledőlnek és újjáépülnek iskolánk régi falai

Végre! Olyan régóta vártuk, hogy iskolánk felújítása elkezdődjön. Június végén 2 hétig csak üritettük a lebontásra váró épületrészeket, a nehezebb bútorok átköltöztetésében a pedagógusok mellett néhány szülő és a frankás fiúk is segítettek. Ezúton is köszönjük munkájukat.

A néptánc táborra (július 1-5.) a tornacsarnok alagsorában elkészült az ideiglenes új étkező. Aztán július 15-én elkezdődött az iskola régi melléképületeinek bontása. Szomorú szívvel néztük, ahogy eltűnnek az oly sok emléket jelentő épületek. A pedagógusok, akik éppen az iskola felé jártak, naponként posztoltak képeket, újságolva az előrehaladást a munkálatokban. Szeptember van, elkezdődött az iskola. A gyerekek is érdeklődve figyelik a változásokat, barátkoznak a konténerekkel.

A több mint félmilliárd forintos beruházás keretében tantermekkel bővül és korszerűsödik intézményünk. A tervek szerint a több mint 500 millió forintból a konyha és étkező helyén, a földszinten egy új 300 adagos melegítő konyha, mellette egy 90 férőhelyes bővített ebédlőter kap helyet. Az emeleten 136 fő befogadására alkalmas öt tanterem, csoportbontásra alkalmas terem, tanári szoba, orvosi szoba és könyvtár is lesz.

A korszerűtlen, leromlott állapotú épületrészek elbontásával a használható udvari terület is növekedik. A külső homlokzatot szigetelik, kicserélik a nyílászárókat és korszerű gázkazánokkal korszerűsítik a fűtési rendszert is.

Köszönet fenntartónknak, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Katolikus Iskolai Főhatóságának, reméljük, hogy a 30. tanévünket jövő szeptemberben már az új épületszárny átadásával kezdhethetjük a Mindszentyben!

Bégányiné Maya igh.

Postaládánkba érkezett: Szümidőben...

Kicsit úgy érzem magam, mint diák az iskolában. Tollat ragadtam, mert úgy éreztem, szívem újdonsült élményeit szeretném megosztani az Élő Sziget olvasóival.

Nem zarándokúton voltunk, csupán Görögországban. Talán egy nyaralás sem tökéletes, mint ahogyan senki sem az, mégis van valami varázsa ennek az országnak.

Többek között azért is szeretem, mert Isten jelenléte mindenütt érezhető. A hatalmas hegyekben, a szigeteken, partokon lévő kápolnában, a tengerben és az emberek szívében. Nyaralásunk ideje alatt bőven volt időm befelé nézni, Istenre figyelni. Valami végtelen nyugalom áradt szét bennem, és megnyílt szívem a láthatatlan dolgok előtt. Ahány kápolnába, templomba betértem, hálát adtam a jó Istennek mindenért, minden jóért, ami velem, velünk történt az elmúlt egy évben. Hálás vagyok a jó Istennek, hogy a Szent Anna plébánia közösségébe tartozhatunk, és azért is hálás vagyok, hogy László atya életre hívta a családosi közösséget, ahová minket is szívesen látott. Sok mindent nem értek, nincs tapasztalatom, milyen is egy közösségi élet, csak a szívemből cselekszem. A Szent Anna plébánián nemcsak barátokra, de rokon lelkekre, családra leltünk. Tisztelettel és csodálattal nézek László atyára és a közösség tagjaira! Rengeteg munkát, tudást, energiát fordítanak a közösség fennmaradására, működésére. Remek és utánozhatatlan példaképeknek tartom őket. Úgy érzem, jó nagy mércét állítottak elénk „fiatalok” elé, és félek, a régebbi tagok nyomába sem érhetünk ezért is érzem megtiszteltetésnek, hogy ennek a családnak családtagjai lehetünk.

Sokat kell még tanulnunk, és tudom, türelmes jó emberek vesznek körül, akik szárnya alatt nagygyá tehetjük plébániánk történelmét. Egy kicsit talán után állunk a nagy feladatok elé, de mindent szívvel, lélekkel, szeretettel teszünk. Megragadva az alkalmat, szeretném megköszönni, minden közösség tagjának, hogy befogadtatok, szeretettel terelgettek, tanítottak minket!

Ezekkel a gondolatokkal van tele a szívem, miközben az egyik szigetről a másikra utazunk a gyönyörű kék tengeren, a természet szívében. Továbbra is imádkozom a közösségünk szeretetéért, egységes nagy erejéért, összetartásáért és minden ember boldogságáért! Hiszem, hogy együtt nagy dolgokra vagyunk hivatottak!

Egy jó barátom kedvenc Saint-Exupéry idézetével búcsúznék, hiszen, ha szeretettel, szívünkben cselekszünk, Isten igéit hirdetjük.

„Jól csak a szívével lát az ember”...

Szeretettel:

Gálné Ancsa

Egyszerű szavak

Először is köszönjük a jó Istennek a Tőle kapott segítséget! Az Ő segítsége nélkül nem tudnánk az Úr hajlékát rendszeresen takarítani. Az már megszokott, hogy László atya a legkisebb tevékenységünket is mindig megköszöni.

Most mi tartozunk köszönettel Lacinak és Marikának. Ők meghívtak bennünket egy közös beszélgetésre. A beszélgetést finom bográcsgulyás és sok más finomság követte. Még azt is figyelembe vették, hogy valamennyien 70-80 év felettiak vagyunk. Megszervezték, hogy kocsival szállítottak oda-vissza. Így volt alkalmunk Angéla barátságát és kitartását is megismerni. Köszönet neki is. Ezt az együttlétet csodálatos gyertyafényes környezetben töltöttük, ami felejthetetlen. Nekünk legnagyobb ajándék az a szeretet, amivel fogadtak bennünket. Most a plébános atya szavaival mondjuk, hogy Isten fizesse meg jóságukat százszorososan. Köszönet mindenért, és jó egészséget kívánunk:

a templom takarítói

Röviden...

- Újságunk elkészítésében, sokszorosításában – immár 12-dik éve – az Esztergomi Hittudományi Főiskola támogatását élveztük. Köszönetet mondunk Dr. Székely János atyának, aki az újság létrehozására is bátorított, majd a sokszorosításban is segítségünkre volt.

Köszönetet mondunk Dr. Frankó Tamás atyának is, aki ebben a támogatásban is utódja lett János atyának! És köszönet Németh Tündének az ESZHF munkatársának, testületünk tagjának újságunk külalakjának, formájának a rendbe rakásáért! Munkájára továbbra is szükség lesz, amikor a sokszorosításban új helyre „költözünk”. Hálásan köszönjük, hogy újságunk sokszorosítását mostantól a **Spori Print Vincze Nyomda** elvállalta!

- Hamarosan újra állványok „társaságában” lehetünk az Úr Házában... Elkezdődik a felső karzat megújítása, ami a jelzések szerint annak elbontását és újraépítését jelenti.

- A Mindszenty iskolában – az építési munkák idejére – a kápolnába kellett költöztetni a tanárokat, így azt egy évig biztosan nem használhatjuk liturgikus célokra. Bízunk benne, hogy liturgikus tereink átmeneti szűkülése a hitéletünk erősödését, és nem lanyhulását inspirálja...

Anyakönyvi adatok

Keresztelttek:

Lőrincz Lili Anna	Solymosi György
Horváth Tibor Renátó	Horváth Noel
Horváth Ramóna	Uresch Dániel János
Csutora Anna	Tuschinger Csanád Ferenc
Sztraka Szofi Rita	Roósz Maja Freja
Kele Márton	

Házasultak:

Kovács Zoltán - Prumek Sára
Kopács Zoltán - Csemniczky Renáta
Tuschinger Zoltán - Lukács Ágnes

Elhunytak:

Fekete János Antal	88 éves
Császár Józsefné, Major Magdolna	84 éves
Verner János	70 éves
Stróbl József	95 éves
Kriegschneider Lajosné, Páldi Mária	72 éves
Dobráter Zoltánné, Szabó Ilona	79 éves

Hirdetések, programjaink

Szeptember

29. Vasárnap Szentírás vasárnapja
Szentírás megáldás minden mise után

Október

Rózsafüzér minden hétköznap fél órával a szentmise/igeliturgia előtt

3. Csütörtök	17 óra Hálaadás a természért a Rozália kápolnában
5. Szombat	15 óra Nyugdíjas közösség: Idősek napja;
7. Hétfő	18 óra Senior imaklub
12. Szombat	Kerektemplom éjszakája
15. Kedd	Imaóra 18 órakor
20. Vasárnap	Missziós gyűjtés

**Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket
minden programunkra!**

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2019. október

XII/10. szám

Ez év októberére missziós hónapot hirdetett Ferenc pápánk. Felhívja a figyelmünket, hogy a keresztényeknek ez mindenhol és mindenkor kötelessége – Jézus utolsó földi szavai szerint: „Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket!...”

A magunk szerény módján ennek igyekezünk eleget tenni...

(Ny. L.)

Missziósvasárnap

Kedves Testvérek!

Minden evangélium megemlékezik azokról a missziós utasításokról, melyet Jézus adott apostolainak mennybemenelele előtt. Máté evangéliuma ezt úgy fogalmazza meg: „Menjetez, tegyétek tanítványaimmá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. És én veletek vagyok mindennap a világ végéig.” Márk evangéliuma ezt azzal egészíti ki, hogy „Aki hisz üdvözü, aki nem hisz elkárhozik.” Lukács egy kicsit másképp írja le a misszió fontosságát az evangéliumában: „Ti tanúi vagtok mindennek.” János pedig azt mondja: „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. Vegyétek a Szentlelket.”

A négy evangélium missziós mondatait ha összerakjuk, akkor megkapjuk az egész missziós küldetésünk lényegét. Jézus küld bennünket, hogy hirdessük az evangéliumot, tanítsunk mindenkit, de ugyanakkor ne csak szavakkal, hanem valóságos tanúk legyünk az evangélium mellett. Ehhez kapjuk meg a Szentlelket, amely elsősorban azt szeretné elérni, hogy bennünk mindez kialakuljon. Végül pedig tudomásul kell vennünk azt is, hogy aki nem hisz az elkárhozhat. Mindezt megértették az őskeresztények, és a Szentlélek eljövetele után szinte azonnal hirdetni kezdték az evangéliumot mindazoknak, akik éppen Jeruzsálemben voltak.

A Szentírás tanúsága szerint a Szentlélek eljövetelének napján mintegy háromezer ember keresztelkedett meg. És inentől kezdődően a misszionálás az Egyház elsőrendű feladatai közé tartozott. Sokszor saját országukat elhagyva mentek emberek más vidékekre, más földrészre, hogy megismertessék az evangéliumot. Vállaltak mindent, még ha kellett, akkor a vitanúságot is, csak hogy Krisztus szeretetét hirdessék. A legtöbbjüket már életükben szentként tisztelték. Miért? Mert a szavaik mellett a tetteik is Krisztust hirdették.

Az evangélium hirdetése azonban nem csak az ősegyház idejében volt fontos, hanem ma is. Ugyanakkor nem csak a kezdeti egyháznak voltak ezzel kapcsolatosan példaképeik, hanem a mai egyháznak is vannak, és ezekre szüksége is van. Én a legismertebbet szeretném kiemelni, mégpedig Szent II. János Pál pápát, akinek októberben van az emléknepje. Az ő személye és Krisztus iránti szeretete egyértelművé tette, hogy Jézust hirdesse minden népnek. És ő 27 éven keresztül ezt tette.

Zarándokként, missziós atyáként járta a világot, felkereste a nyáját, hogy Krisztus szeretetét megmutassa mindenkinek. Szinte a világ összes országában járt, és az evangélium békéjét vitte el a különböző országoknak. Magam is jól emlékszem arra, amikor 1991-ben Magyarországra látogatott. Már az is meggható és ugyanakkor felemelő volt, hogy a magyar földet megcsókolta. És azok a buzdító szavak! Azt hiszem, hogy sokan kerültek akkor, az ő igehirdetése nyomán közelebb Krisztushoz.

De nem csak azzal hirdette az evangéliumot, hogy ellátogatott mindenhová, hanem a szeretet tetteivel is. Amikor meglátogatta a merénylőjét, és megbocsátott neki, vagy amikor imádságban elmélyülve lehet látni őt. Egész élete egy nagy evangéliumhirdetés volt. Nem véletlen, hogy halála után nagyon sokan akarták azonnal szentté avatni. Erre sor is került 2014. április 27-én.

A missziós parancs természetesen nekünk is szól. Nem olyan nagyban, mint a Szentatyáknak, de környezetünkben mindenképpen. Fontos, hogy tanúságot tegyünk Istenről és Jézusról. Ebben az esztendőben talán még komolyabban, mivel Ferenc pápa az idei októberre rendkívüli missziós hónapot hirdetett meg.

Az ő beszédéből idézzünk fel néhány mondatot:

„Ma új lendületre van szükség az Egyház missziós tevékenységében, hogy szembesüljünk a meghalt és feltámadt Jézus hirdetésének a kihívásával. Eljutni a perifériákra, az emberi, kulturális és vallási környezetbe, mely még távol van az evangéliumtól: ebben áll az, amit *ad gentes* misszióknak hívunk. Arra is emlékeznünk kell, hogy az Egyház küldetésének szíve, az ima. Ebben a rendkívüli missziós hónapban imádkozunk azért, hogy a Szentlélek támasszon új missziós tavaszt minden megkeresztelt számára és Krisztus Egyházának minden küldötte számára.”

Éppen ezért rendeztük meg mi is a Kerektemplom éjszakaiját, melynek keretében mindig bepillantást engedünk plébániánk életébe és Jézus Krisztusba vetett hitébe. Az októberi imaóra is ennek jegyében telt el. Október 20-án, missziósvasárnapon pedig újra felállítjuk a saját missziós keresztünkét a templom falára, amelyen jelezték régen a népmissziók évszámait. Erre legutolsó dátumként 2019 került, hiszen tavasszal fogadtuk a missziós keresztet, melyhez kapcsolódóan különböző programokon vehettünk részt.

Legyünk tehát ebben a hónapban még inkább az evangélium hordozói és továbbadói!

László atya

Családosok tábora

Vége a nyárnak. Ilyenkor sokan visszatekintünk, mire használtuk fel, mi minden fért bele ebbe a néhány hónapba. Adtunk-e neki tartalmat, vagy csak eltelt? Néhányunknak nem is hónapokkal, hanem inkább egy egész évvel korábbra kell visszatekinteni, mert ez a nyár már akkor elkezdődött.

Épp egy augusztusi napon történt ugyanis, hogy meghívást kaptunk László atyától egy nyárbúcsúztató agapéra, ahol arra kért minket, gondolkodjunk egy családos közösség életre keltésén. Bár fogalmunk sem volt róla, mire vállalkozunk, mégis mindnyájan igent mondtunk. Gondoltuk, tegyünk egy próbát...

Istennek hála, eddig jól alakult közösségi életünk. Szépen összekovácsolódtunk, az atya vezetésével egy családdá lettünk az eltelt év alatt. Évfordulónkat egy közös nyaralással ünnepeltük meg. Augusztus 16-20-ig, négy napot töltöttünk együtt a velencei tavi Pákász tanyán. Igazi tábori hangulat volt, programokkal, közös étkezésekkel, sétákkal, társasjátékokkal...

Többek között kenuval beveztünk a nádasba, miközben vezetőnk mesélt az élővilágról, és sok érdekességet a vízről közvetlen közletről is megfigyelhattunk.

A csapat egy része körbeticiklizte a tavat, meglátogatva a legfőbb nevezetességeket. Mire visszatértek, a bográcásban rotyogott az ebéd, majd nem sokkal később László atya is megérkezett. Ekkor még nem tudta, hogy másnap ő is egy hajóban fog evezni velünk, amikor is egy sárkányhajóval tehattünk egy kört a tavon.

Talán nyaralásunk legszebb pillanatait éltük meg, amikor László atya tábori misét tartott nekünk. A szabadban, az alkonyat meghitt fénye mellett, az összetartozás érzésével ültük körbe az asztalt, átélve az utolsó vacsora csodáját. Edgár jóvoltából gitáros énekekkel tehattük még szebbé ezeket a csodálatos pillanatok. Könnyeinken át néztünk egymásra, miközben évfordulókat ünnepeltünk, énekeltünk és valami olyasmit éltünk át, amihez foghatót sokunk talán még soha.

Úgy éreztük, kiálltuk a próbát, és megbizonyosodhattunk arról, hogy valóban küldetésünk van. Köszönjük László atyának, hogy életre hívta közösségünket és azóta is terelget minket. Bízunk benne, hogy a Jóisten segítségével még sok ilyen élményben lehet részünk, és ezeket megoszthatjuk másokkal is.

Kriszta & Ancsa

Át tudnám ölelni az egész világot

címmel mutatta be templomunkban a Budapest-Csepeli Sekrestye Színpad a Brenner Jánosról szóló zenés darabot. Az atya rövid élet-története mindnyájunknak ismert: mély és rendíthetetlen hite, az Egyházhoz való hűsége, fiatalos lendülete, munkakedve, ifjúságszeretete – példaértékű. Nagy kíváncsisággal, várakozással mentem az előadásra: Vajon hogyan látatják mindezt a Csepel Belvárosi Plébánia színjátszói, kicsik és nagyok, nők és férfiak?

A legnagyobb elismerés hangján tudok csak szólni róluk. Remek játékkal, tiszta, szép ének-és beszédhangjukkal, őszintén átélt szerepükkel minket, a közönséget magukkal ragadtak: szinte mi is ott voltunk a szentmisére menő asszonyok között, az atyával kiránduló fiatalok mellett, no meg abban a politikailag nehéz korszakban. Nagyszerű élményben volt részünk. Köszönet érte a plébánia lelkes és tehetséges csapatának! *(Kicsit elszégyelltem magam egyházközségünk és városunk hívei nevében: a színjátszók száma megegyezett a közönségével... Szerk.)*

☞ ✕ ☞

Hálát adni jöttünk össze szeptember 3-án a déli városrészben lakók oly kedves **Rozália kápolnijában**. A maroknyi – főleg idősebbekből álló – csapat szívvel-lélekkel énekelve, imádkozva mondott köszönetet az Úrnak az idejének, a mezőgazdasági munkát végző emberekért, áldást kérve a következő évekre is.

Eszembe jutott az előtünk járó generációk, nagyszüleim, szüleim, apósoméék szeretettel végzett, kemény munkája a földeken, amit a régi öregek nap mint nap „Jézus nevében” kezdtek és oltalmába ajánlottak.

De eszembe jutott az is, mennyire bánt, bosszant, amikor a faragatlan emberi viselkedésre sokan azt mondják: paraszt. Valószínű, az így reagálók nem is gondolnak arra, hogy ez a szó a szorgalmas, mindenkinek ételmet adó földművesek szinonimája. De jó lenne, ha ezt nem felejtenénk el, és megbecsülnénk őket! Tisztelettel gondolnánk azokra az őseinkre, akik tudományukat nem feltétlenül az iskolapadban szerezték, hanem a természet törvényeit megfigyelve, hatalmas ismerettel, bölcsességgel és alázattal, mély hittel éltek és dolgoztak!

De eszembe jutott az idejének napsugaras szeptember is, a szüretelésünk. Családi, rokoni, baráti összejövetel ez.

Jóleső, örömteli munka, kedves, vidám találkozás. Hálaadás nemcsak a termésért, hanem az emberi kapcsolatokért is.

Ebben az évben csak pár szem almánk és nagyon kevés dióknak termett, aminek leszedésében legkisebb unokánk is jókedvűen, ugrándozva segédkezett. A munka közben megcsodáltuk a mezei virágokat is, köztük a kék katángot. Sík Sándor sorait hevenyészve idéztem neki: Nézd, ez a kék katáng, ami azt mondja, hogy Miatyánk. Tovább dolgoztunk. Egyszer csak elém áll Balázs egy kék virág-fejcsékével: Mama, ezt az imádkozó virágot neked hoztam.

Az idejének termésért és a mezőgazdaságban dolgozóként köszönetet mondó, hálaadó szentmise után vidáman beszélgettünk, megkóstoltuk az idejének mustot, az új bort, az asszonykezek finom süteményeit, s közben gyönyörködtünk a terményekkel megrakott kosárban és a kerti virágcsokrokban. És magunkkal vittük a szentmise homíliájának gondolataiból azt is, hogy osszuk meg másokkal mindazt, amit a jó Isten áldásával kertünkben, földjeinken meg tudunk termelni.

NY.M.

„Hogy üdvözljön a világ!” (Jn 3,17)

A Rózsafüzér Társulat zárándoklata

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén plébániánk Rózsafüzér Társulatával Bakonybélben és Zircen lehettem. Az út, és a velük eltöltött nap, nekem különlegesen nagy élményt jelentett. Megtapasztaltam az együtt imádkozás erejét. Nagyon sok mindenről kellene írnom. Bakonybél és Zirc történetéről, alapításuktól kezdve a mai napig, a bencések és ciszterciek működéséről, értékeink művészeti szépségéről. Csak szemezgetni tudok. Egy egész napos élményt szeretnék sűríteni pár sorban.

A reggeli imát elmondva indultunk az útra. A szép őszi idő csak fokozta azt a hatást, amikor a Bakonyban rejtőző kis falu templomának tornya feltűnt: a Szent Maurícusz és Vértanúársai Templom. Szent István 1018-ban alapított szerzetesi közösségében 1023-tól 7 éven át Szent Gellért is élt. A legenda szerint a szent közelében az állatok békességben éltek. Bakonybél a kezdetektől fogva a békesség, a kiengesztelődés helye, a csendes belső úton megtalált harmónia közvetítője. Ezt mi is megtapasztaltuk. A monostor védőszentje Szent Maurícusz, katonaszent, aki a 3. sz. végén társaival vértanúságot szenvedett, mert nem volt hajlandó a keresztényeket üldözni.

A zárándokudvarból a látogatótérbe érkezünk, ahol ajándékokat vásároltunk az itthon maradtoknak. A kiállítás és a történelmi kertet bebarangolva a bencések ünnepi miséjén vettünk részt. A Szent Keresztet szent Ilona a 4. században találta meg a Kálvária földjében. 335. szeptember 13-án ünnepélyesen felszentelték Jeruzsálemben a Szent Sír-bazilikát. Másnap mutatták fel először a népnek a megtalált keresztet. A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepét előbb Konstantinápolyban, majd a 7. századtól már a nyugati egyházban is megtartják.

Felszállt az égig a bencések gregorián éneke: „Az Úr szent neve a Keresztben magasztaltatik fel: megvallják Őt égen, s földön. A szerzetes közösséget 12 évig vezető Halmos Ábel atya szentbeszéde mély nyomot hagyott bennünk. A „Gregorián Ünnepi Szentmisén” gondolatait az alábbiak köré csoportosította:

1. A kereszt a szenvedés misztériuma: saját szenvedésünk, szolidaritás a szenvedőkkel.

2. A kereszt a gyógyulás és remény jele: a rézkígyó jele, a keresztén trónoló Király.

Bennem ezek a mondatok visszhangzottak: „Szenvedéseinket imádságként felajánljuk Istennek, kérve bűneink bocsánatát.” „Mai ünnep arra hív, hogy életünk terheit, szenvedéseit és szereteteink életének terheit és szenvedéseit, úgy tekintsük, úgy öleljük magunkhoz, mint a gyógyulás zálogát.” A templomot csendesen elhagyva ültünk be az autóbuszba.

A falu vendéglőjében elfogyasztottuk az ebédünket és indultunk Zircre. A város jelképe a ciszterci bazilika minor, az első ciszterci apátságot 1182-ben III. Béla alapította. A templombelső tere az 1700-as évek barokk stílusjegyeit viselve ünnepélyes, arannyal erősen díszített. Különösen megragadó az oltárkép, amelyet Maulbertsch festett. A templomi idegenvezetőnk a rendjükéről is beszélt. A monostorhoz tartozó épületben néztük meg a Reguly Antal Műemlékkönyvtárt. 65 000 kötetes állománya nagyrészt 18-19. századi, de találhatók egyedülálló ősymontatványok is. Az épület különlegessége a kazettás dongaboltozat és az intarziás parketta, faberendezések.

A parkban 15 órakor együtt imádkoztuk az irgalmasság rózsafüzéréért. Az úton, hazafelé, Máriát dicséző énekekkel köszöntük meg a Jó Istenek a tartalmas szép napot, a közösségi együttlétet, a probléma mentes utazást. Nagyon jó volt plébániánk Rózsafüzér Társulatával együtt lenni. Köszönöm, köszönjük a közösség vezetőjének: Szendrő Péternének, Erzsikének a gondos tervezést, szervezést. Mindig, mindenhová időben érkezünk.

A bakonybéli mise záróénekével búcsúzom ettől a szép naptól: „A Szent Keresztnek dicséretéről, hatalmáról szóljunk, nagy erejében kik igazán bízunk.”

**„Hajolj fölém, mert nincsen arcom,
mert már csak arcod visszfénye az arcom.”** (Zelk Zoltán)

Ars Sacra Fesztivál keretén belül köszönthettük 2019. szeptember 16-án, hétfőn 17 órától Döbrentey Ildikót és Levente Pétert, akik második alkalommal voltak a vendégeink. Nagyon nehéz őket bemutatnom röviden. Ezért csak azt emelem ki, amit ők is szívesen hangsúlyoznak. Szerelmem, játszótársam, barátom, alkotótársam és 51 éve házasság. Ahogy a közönség érkezett, az előadók személyesen igyekeztek fogadni mindenkit. Hitelesen, személyesen, teljesen akartak jelen lenni.

Pokriva László plébánosunk köszöntötte az előadókat. Velük jött Lukácsi Zoltán győri plébános, aki előadással, Török György, pedig zenei betétekkel tették teljessé az estét. Nagyon nehéz összefoglalni az elhangzottakat, de ha kedves olvasóim láthatnák és hallhatnák a templomot megtöltő közönség reakcióit, akkor ebből kiderülne, hogy milyen nagy hatást tettek ránk.

Levente Péter kérdésekkel bombázott bennünket: Fiú vagyok-e vagy lány? Minek a barátság? Ki a testvér, a bajtárs, a barát? Ki a felebarátom? Meg is találta a közönség soraiban a 14 éves Pétert, akihez szólva igyekezett válaszokat is adni.

Férfi és nő kapcsolatáról Lukácsi Zoltán plébános fejtette ki gondolatait. Istennek célja volt, és saját képére teremtette az embert. A férfiból alkotta az asszonyt, Zelk Zoltántól idézve erősítette meg azt a véleményét, hogy így vagyunk teljesek. „Hajolj fölém, mert nincsen arcom, / mert már csak arcod visszfénye az arcom.” Isten pazarul bánt a teremtményeivel, mert sokszínű világba helyezte őket. Az ember önmagában nem tökéletes, csak a közösségben teljesebb lehet. Férfi és nő kapcsolata közös alázatra alapuljon. Isten törvényei szerint éljünk, mert akkor találjuk meg a boldogságunkat.

A plébánost követve Levente Péter kifejtette gondolatait arról, hogy miként élhetünk. Ellenségek, ellenfelek vagy útítársak akarunk lenni.

Döbrentey Ildikó a hosszú házasságuk titkába avatott be. Ne nyomasszuk egymást az örökös együttléttel, mert a fák sem tudnak egymás árnyékában élni. „**A házasság 2 szerelmes ember, egy férfi és egy nő, nagylelkűségének a művészete.**” Minden szó fontos, lényeges!

„Elvesztettük az ártatlanságunkat. Tisztán, ártatlanul nézünk egymásra és a világra!” Beszélt arról, hogy mennyire más a nő és mennyire más a férfi. Két imáját is megosztotta velünk. Az egyik azt is bizonyította, hogy a nyitott szívvel, teljes bizalommal mondott imádság meghallgatásra talál.

Zenei betét után Levente Péter a szeretetről beszélt, hiszen „Isten a szeretet.” 3 lépcsőt emelt ki: tilos megsértődni, tilos a bosszú, tilos a gyűlölet. Ezekkel szemben: szabad megbántódni, megbeszélni, megbocsájtani.

Majd Döbrentey Ildikó a nagymamai szerepről osztotta meg gondolatait velünk. „A nagymama feladata az önfegyelem. Az én dolgom az, hogy megbízzam bennük, elfogadó legyek és derűs, alkalmazkodjam hozzájuk.” Ezek után áldást mondott a házastársakra.

Levente Péter a 21. század három „T”-jéről szólt. Természet, teátrum, transzcendens. A természet: önmagammal való találkozás, ki vagyok én? Teátrum: találkozás másokkal, kinek szeretnék látszani? Találkozás a láthatatlanokkal, a transzcendens, pedig három értéket takar: kísértő, teremtő, csoda. Ezeket részletesen megmagyarázta. Gondolataikkal ébresztőóránk fogaskerekeivé szeretnének válni.

Nyitrai László megköszönte a 120 perces előadást, majd agapéval és dedikálással folytatódott az együttlétünk.

Pazsiczky Mariann

Mária Rádió – Esztergomi Régió

A minap hallgattam Székely János atya lelki napjáról felvett előadást, amit a szombathelyi önkénteseknek szerveztek. Egy kicsit elszomorodva, és irigykedve, hogy ott van egy csapat, akiket össze lehet terelni ilyen célzattal, és van kinek lelki napot tartani, és van is, aki tartson. Sajnos, nálunk ezek a feltételek hiányoznak. Amit mondott az viszont megerősített a rádiós tevékenységemben.

Először is: csoda, hogy ez a médium még mindig tud működni – teljesen a hallgatók támogatására és az önkéntesek önzetlen szolgálatára támaszkodva. Ne felejtjük el – persze – Szűzanyánk égi támogatását.

Megerősített abban is, hogy ez egy apostoli szolgálat. Az örömhír mellett tanúságot kell tennünk, akár alkalmas, akár nem. Ahogy lehet, ahogy erre az Úr a lehetőséget felkínálja. Sík Sándor sorai visszhangoznak bennem:

*...Nem, kishitű, ne bánd a holnapot:
A rendelés a forró mába küldött.
A rőt aszálytól pattogzik a föld,
Tátong feléd a lelkek szomjúsága,
Tőled esengnek élő harmatot,
A munka ég: rabló lennél, ha most
Az izzó percet kis magadra szánád!*

Azután visszajelzés nem igazán jut el hozzám – ezért is fontos János atya gondolata számomra, amikor a hűség, a kitartásra buzdította az önkénteseit. Bizony, erre nekem is nagy szükségem van, hogy még hallhatnak helyi műsorokat is a Mária Rádióban - Esztergomban, Dömösön és Piliscsában. Mert szintén Sík Sándorral együtt én is így fohászokodom:

*...Add meg nekem, ó meleg Isten,
Szívem rajtad fölmelegítem:
Hátha utóbb hozzám melenget
A bujdosó
Igazak közül még kilencet!*

Hát ezzel a reménnyel hívom és várom a leendő segítőimet!

Sajnos, a technikai háttér sincs mindig a helyzet magasságában... Pont az esztergomi adótorony internet kapcsolata bizonytalankodik néha. Ezért van, hogy időnként elnémul az adás, vagy éppen a mi időszünkben átkapcsolgat a helyi műsorról a központira. Ezen a problémán a Mária Rádió technikai stábjában nem tud segíteni, csak – hozzám hasonlóan – jelezzük a hibát a szolgáltatók felé.

A technikai működés automatikus naplózásából az látszik, hogy a piliscsabai ill. a dömösi adó stabilabban működik.

De van egy jó hír is: immár interneten is hallható a régiós műsorunk – a mi időszavunkban. Ennek az elérhetőségét megtalálják a régiós archívum ikonja mellett – pl. a Szent Adalbert központ, és a Helischer József Városi Könyvtár honlapján is. Természetesen a plébániánk honlapján is!

Egyetértek János atya gondolatával: a Mária Rádió egy csoda elembertelenedő, lelki sivataggá váló, önérdektől vezérelt világunkban. Az is lehet, hogy nem túl sokan hallgatják. Azért az kiderül, hogy akik hallgatják, azok számára megerősítést, lelki békét, hitbéli fejlődést nyújt ez az amatőr csapat. Én ennek a csodának a szolgálatára szentelem időm jelentős részét. És ehhez a szolgálathoz hívok néhány embert, hogy valóban helyi dolgokkal tudjuk megtölteni ezt az időszavot.

A személyes megkeresésen túl várom a visszajelzéseket, még inkább a „szolgálatra jelentkezést” az esztegom@mariaradio.hu email címen!

Nyitrai László

Idősek Napja a Nyugdíjas közösségben

Egy szép őszi délután, október 4-én, Szent Ferenc napján a plébánián gyülekeztünk. Izgalommal készülődtünk, édes és sós süteményeket raktunk tányérokra, szorgos kezek „gyártották” a szendvicseket, főzték a teát. Vártuk a Mindszenty iskola 3. b osztályát, ők jöttek köszönteni minket Idősek Napja alkalmából.

Először tanítónőjük, Báthory Bernadett üdvözlő szavai hangoztak el, majd néhány szép gondolatot mondott a szere-tetről, pl.: „A világ összes anyagai között a szeretetnek van a legerősebb kötőképesége és a legnagyobb teherbíró ereje.”

Ezt követően kezdődött a gyerekek műsora, ami két részből állt. Verses és prózai szövegekkel indítottak. Többek között elmondták Óbecsei István: Szeressétek az öregeket c. versét is, mely a szívemnek oly kedves, és amit hallgatva minden jelenlévő szemében a meghatottság könnyei jelentek meg. „...Simogassátok meg a deres fejeket, /Csókoljátok meg a ráncos kezeket. / Öleljétek meg az öregeket, / Adjatok nekik szeretetet. / Szenvedtek ők már eleget, / A vigasztalóik ti legyetek. / Én nagyon kérlek titeket, / Szeressétek az öregeket...”

A műsor második részében a tanulók egy magyar népmesét adtak elő, *A bölcs öregember* címmel, majd köszöntésüket így zárták: *Múlik az idő, őszre jár, de fénylik még a napsugár. / Aranyat szór és meleget, örüljenek az öregek. / Az ősz idő is szép lehet, kívánunk hosszú életet! / Maradjatok még itt velünk, jövőre újra eljövünk!*

Kedves műsorukat, egyes szereplésüket nagy tapssal jutalmaztuk, és szeretettel kínáltuk őket a süttikkel, szendvicsekkel, amit jóízűen el is fogyasztottak. Köszönjük Báthory Bernadett tanítónő áldozatos munkáját, mellyel a verseket és a mesét betanította a diákoknak! Köszönjük a 3.b osztályosoknak a szívet melengető, megható, színvonalas műsort! Ha Isten segít, jövőre ismét itt leszünk, és várjuk a gyerekeket.

Szenczi Istvánné

Postaládánkba érkezett...

A **Vitézi Rend** egyik legnagyobb, legbensőségesebb és legcsaládiasabb ünnepe a vitézavatás és a kitüntetések. 2019. szeptember 28-án, Budapesten a ferences templomban, délben erre az eseményre is hívtak a harangok. Tokár János templomigazgató atya által celebrált szentmise keretében ünnepeltünk.

Családunkat - amelyben mindig ez a lelkeség és értékítélet volt nagyapától édesapáig - nagy megtiszteltetés érte. Ezt szeretnénk továbbvinni és tartani.

Ebben a szellemben születtek az alábbi kitüntetések is.

A magyar hazáért és nemzetért, valamint a Vitézi Rendért végzett áldozatos munkássága elismeréséül a Vitézi Rend Főkapitánya

néhai vitéz Szendrő Lilla nemzeti asszonynak Horthy arany emlékérem kitüntetéssel,
vitéz Szendrő Péterné nemzeti asszonynak Horthy arany emlékérem kitüntetéssel előléptetéssel,
vitéz Szendrő Beáta nemzeti asszonynak Horthy bronz emlékérem kitüntetéssel,
vitéz Szendrő Katalin nemzeti asszonynak Horthy bronz emlékérem kitüntetés adományozott.

„Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy hazában,
Hiszek egy Isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.
Amen!”

v. Szendrő család

Röviden...

- Az Ars Sacra fesztivál keretében szervezett programjaink után októberben megtartottuk a Kerektemplom éjszakáját is – a misszió jegyében. Az előbbiről itt olvashatnak kedves Testvéreink, ill. hallhattak belőle a Mária Rádió régiós adásaiban. Az októberi eseményekről szintén beszámolunk majd a következő számunkban.

Anyakönyvi adatok

Keresztettek: Pócsföldi Zsófia

Elhunytak:

Béres Jenőné, Varga Deicző Erzsébet 87 éves
Szenczi István 78 éves

Hirdetések, programjaink

Október

Rózsafüzér minden hétköznap fél órával a szentmise/igeliturgia előtt

20. Vasárnap Missziós gyűjtés
24. Csütörtök Megemlékezés Guanella Szent Lajosról 18 óra

November

1. Péntek MINDENSZENTEK - mise 9 és 18 óra
2. Szombat HALOTTAK NAPJA - mise 18 óra
4. Hétfő Senior imaklub 18 óra
7. Csütörtök Mise az elhunyt lelkipásztorokért 18 óra
12. Kedd Imaóra 18 órakor
19. Kedd ÁRPÁD-HÁZI SZENT ERZSÉBET Mise és Szent Erzsébet kenyér osztás 18 ó.

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike
Sokszorosítás: Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2019. november

XII/11. szám

Ment-e a világ elébb?... Egyházi évünk vége felé magunknak, közösségünknek is feltesszük Vörösmarty kérdését – legalábbis a hitéletünkre vonatkozóan.

Válaszolni is ugyanígy kell: egyénileg és együtt is. Ha deficités a mérleg, hát javítsunk rajta! „Amíg tehát időnk van...” (Gal 6,10)

(Ny. L.)

Mustármagnyi hit...

Jézustól egyszer azt kérték a tanítványai: **Növeld bennünk a hitet!** Vajon lehetséges ez? Isten tudja növelni bennünk a hitet? Hiszen a hit ingyenes ajándék! A válasz azonban ez: Igen. Az Isten tudja növelni a hitet bennünk. De hogyan? Velünk együttműködve. Ez pedig azt jelenti, hogy mi magunk is meg tesszük, ami tőlünk telik. De vajon mi az, amit mi tehetünk meg hitünk növekedésének érdekében? Néhány gyakorlati tanácsot szeretnék most itt az újság hasábjain keresztül megosztani mindenkivel.

• **Imádság**

Az imádság nem más, mint beszélgetés az Istennel. Beszélgetés! Nem pusztán monotonon, berögzülten elhadart szöveg. Az Isten azt szeretné, ha megszólítanánk Őt. Ha elmondanánk neki mindazt, ami a szívünkben, lelkünkben van. Ugyanakkor az is fontos, hogy az Isten válaszára is időt adjunk. Ne legyünk olyanok, akik elmondják a magukét, de a választ már nem várják meg. Ha dialógusban vagyunk Istennel, akkor az növelni fogja a hitünket.

• **Bűnbánat**

Igen testvérek! Ki kell mondani, hogy bűnös emberek vagyunk, és ezért rászorulunk a bűnbánatra is. Nem csak a szomszédasszony, a munkatárs, a családtag, az osztálytárs a hibás, a bűnös. Mi is azok vagyunk. Ezért fontos, hogy minden este a lelkiismeretvizsgálatban megnézzük a lelkünket: milyenek is voltunk ma? De fontos a rendszeres szentgyónás is. Ez pedig azt jelenti, hogy legalább 2 havonta végezzük el a szentgyónásunkat. Gondoljunk bele, hogy a fürdőszobai tükör tisztaságára mennyire figyelünk, mert szeretjük látni magunkat benne. Akkor ennél még sürgetőbb, hogy a lelkünk is tiszta legyen, mert így látjuk meg benne az Istent. A tiszta lélek ugyanis növeli bennünk a hitet.

• **Böjt (lemondás)**

Sokszor az ember úgy gondolja, hogy a böjt csak a nagyböjti időre vonatkozik. De ez nem igaz. Böjtölni minden héten kell. Miért? Mert a böjttel bekapcsolódunk Krisztus szenvedésébe. A böjtnek éppen ezért csak akkor van értelme, ha van benne egy kis szenvedés. Ezért nem biztos, hogy a böjtot le kell korlátozni a hústiltalomra. A böjtnek sok más változata van: szövböjt, telefonböjt, számítógépböjt, türelmetlenségböjt, szeretetlenségböjt, pletykaböjt stb. Azt kell választanom, ami nekem valamilyen szenvedést okoz. A Krisztusért vállalt áldozat ugyanis növeli a hitünket.

• **Szentírásolvasás**

Minden nap olvasnunk kell az Isten üzenetét. Erre pedig már annyiféle módunk van. Megkaphatjuk a napi igét emailben, sms-ben, vagy rátelephetjük a telefonunkra. A lényeg,

hogy akár iskolába vagy munkahelyre menet vagy esetleg sorban állás közben gondolkodjunk a napi szentírási szakaszokról. Halljuk meg általuk az Isten felénk intézett szavát! A Szentírás ugyanis növelni tudja a hitünket.

• **Jóttek (szeretet)**

Minden egyes jótettünk nem más, mint az Istennek adott jó illatú adomány. Nem nagy dolgokra kell gondolni, hanem a napi apró jó cselekedetekre. Azonban nemcsak észre kell venni és meg kell tenni a jót, hanem a keresztény ember feladata, hogy keresse is. Nem szabad lelkileg lustának lennünk, mert az Istenért végzett cselekedet növeli bennünk a hitet.

Kedves Testvérek!

Gondoljuk át, hogy az öt közül melyik az, amelyben erősek vagyunk, és melyik az, amiben még van mit fejlődünk. November a szentek hónapja. Az Isten azt kéri tőlünk, hogy legyünk szentek. Ez pedig csak akkor valósítható meg, ha komolyan vesszük az apostolok kérését a mi életünkre vonatkozóan is: „Növeld bennünk a hitet!” Adja Isten, hogy a magunk részéről a hit növekedéséhez mindent megtegyünk. A többit pedig bízzuk az Istenre.

László atya

Október – missziós hónap

Lehetőségek és feladatok

Az esztergomi esperes-kerület október 9-én tartotta őszi tanácskozását, a **Papi koronát**. Ez alkalommal Michels Antal atya vendégei voltunk a Terézia utca - Simor János utca sarkán található felújított épületegyüttesben, ami korábbi funkciói után most a cigánypasztorációt, a roma felzárkóztatást segíti.

Miután Székely János püspök atya Szombathelyre került, Michels Antal atya kapta feladatát, személyi plébániaként a már felújított kápolnát, és az állagában és funkciójában még megújulásra váró épületegyüttest. Erdő Péter bíboros atya augusztusban már megáldotta a komplexumot, most már csak **élettel kell megtölteni**.

Antal atya korábbi, kárpátaljai szolgálata idején bőséges tapasztalatot szerzett a cigányság helyzetéről, szegénységéről. Ott nagy lendülettel fogott bele a cigánypasztoráció szolgálatába. Néhány tanulság, ami itt is hasznosítható, amit részben már el is kezdtek megvalósítani. A szegénység, az elmaradottság felszámolására sokféle ötlet, konkrét tevékenység látszik hasznosnak.

- A segítségnyújtást érdemes központosítani, azaz valamiféle központot létrehozni. Az emberek „begyűjtése” költséges, erőforrás igényes (emberi, anyagi). Ez koncentráltan hatékonyabban megvalósítható.

- A felzárkóztatásnak két fő iránya van: **lelki gondozás**, ami egyúttal misszió, evangelizáció is, valamint a **tanodák**, amik a munka világába való beilleszkedést segítik képzésekkel, munkaszervezéssel, lehetőségek felderítésével, munkához segítséssel.

Hogyan is alakul mindez itt Esztergomban, ezen épületegyüttesben? **A Boldog Ceferino Roma Misszió és Karitás Házban kapott helyet a Boldog Ceferino Intézet is.**

Ez utóbbi kifejezetten a roma származásúak közmunkába való beilleszkedését, képzéseket, iskolára felkészítő családi napközit szervezi, segíti.

A **Szent Erzsébet Karitás** **Központ Esztergom-Bajóti Régiós Szervezete** Ferenczy Éva vezetésével a hagyományos karitász tevékenységgel van jelen a házban. Az itt folyó cigánypasztorációs munkáról Antal atya után beszámolt Tóth László állandó diakónus, a börtönlelkészi szolgálat munkatársa is, valamint Csopor Zsófia, az itteni lelki élet egyik motorja.

Vázlatszerűen az itt folyó életéről:

- A hatékony segítségben szükség van a cigányok életének, kultúrájának, motivációinak mélyebb megismerésére: családcentrikusság, értékrend, életöröm, viselkedéskultúra, hit és babonavilág keveredése.

- A misszió konkrét végzése: csütörtökönként szentmise, péntekenként rózsafüzér, cursillo szervezése (erre szálláshely a helyszín is biztosított), felkészítés keresztelezésre, elszólódásra, házasságkötésre /házasság rendezésre.

- Képzések, oktatás szervezése, „képzők” képzése: cigánypasztorációs munkatársak képzése (Esztergomi Hittudományi Főiskola), Keresztény Roma Szakkollégium (jezsuiták), beiskolázás katolikus iskolákba, zenei képzés (Esztergomi Zeneiskola), anyukák oktatása baba-mama klubban...

- Közösségi élet szervezése: családok megszólítása, „mag” közösség, cigány-nem cigány programok, találkozók, családlátogatás.

Úgy gondolom, bőven van teendőnk mindkét oldalon, hogy az együttélés, az integráció zavartalan legyen, hiszen sokszor nem értjük egymás világlátását, így a konfliktuskezelés is nehézkes lehet. Őszintén megélt keresztény szemléletünkkel sokat segíthetnénk cigány testvéreinknek – ezzel önmagunknak is...

Antal atya és lelkes munkatársai minden egyéni és közösségi segítséget szívesen fogadnak a Boldog Ceferino Roma Misszió és Karitás Házban.

Testületi alelnökök találkozója

Egyik tavaszi képviselőtestületi ülésünkön László atya lelkesen beszélt egy könyvről, amit a papi rekollekció alkalmával a Bíboros atya ajánlott a lelkipásztorok figyelmébe. A könyv címe: **Újraépítve**. Egy amerikai egyházközösség megújításáról szóló próbálkozásokról – zsákutcairól és eredményeiről – olvashatunk benne sok érdekes dolgot. A könyvet testületileg megrendeltük – bizonyára többek már tanulmányozták is –, itt helyben nagy elszánások egyelőre nem indultak a hatására...

A Bíboros atya – a plébánosokon keresztül – meghívót küldött egy október 19-i találkozóra, ahol főegyházmezgyénk plébániáiról meg is jelentünk mintegy százan, testületi alelnökök. A téma: az egyházközösségek lelki életének megújítása, különös tekintettel a közelgő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra. Az említett könyv főszerephez jutott – minden jelenlévő kapott is egy példányt.

Természetesen az amerikai tapasztalatok a hazai viszonyokra egy az egyben nem alkalmazhatók, de sok szempontot érdemes megfontolni itthon is – erről szolt bevezetőjében a Bíboros atya és Harmath Péter, a Budapest-Újlaki egyházközösségből, ahol pont a könyv alapján el is kezdtek néhány dolgot megvalósítani – méghozzá „civil kezdeményezés” alapján, bírva a plébánosuk és a képviselőtestület támogatását. Kiscsoportos beszélgetésekben elmondtuk, mi is a helyzet, hol is tartunk az egyes plébániákon.

Néhány felmerült dolog, amivel érdemes foglalkozni, ha szeretnénk folyamatosan megújulni, és missziós feladatoknak eleget tenni:

- Kívánatos egy-egy alapos állapotfelmérés (pl. ilyen volt a mi egyházközösségi zsinatunk 2012-13-ban, zsinati napjaink évente), hogy lássuk, hol is tartunk. Célszerű plébániai work

shopok szervezése szélesebb kör bevonásával. A misszió nemcsak önmagunkra vonatkozik, hanem a távolabb állókra is (a templomba még eljárók, a közömbösök, az ellenséges érzületek megszólítása).

- A helyzet ismerete/megbeszélése után a teendők/feladatok meghatározása, megfelelő személyekhez/közösségekhez delegálása. Természetesen nem kell egyszerre mindent bevállalni: kellő megalapozottság nélkül, vagy a személyi feltételek hiányával többet árthatunk.

- Sok apró dolgon sok múlhat (tudjuk, az ördög épp a részletekben lakozik). Csak felsorolásszerűen, ami még szóba került:

- a szentmise a központ: örömteli együttlét, „mosolygós” egymáshoz fordulás, az érkezők fogadása, köszöntése, információs pult/csoport kialakítása

- a plébános tehermentesítése azokból a feladatokból, amit bárki végezhet, hogy több ideje legyen a hívekre, pl. a misék utáni beszélgetésre

- a prédikáció hossza, tartalma, célközönsége

- templomi környezet: bútorzat, világítás, hangosítás, fűtés, takarítás, virágok

- a plébánia és a közösségi termek rendezettsége: otthonosság, esztétika

- liturgia: igényesség, méltóság, kántor, liturgikus zenei stílusok, énekkarok, ministránsok

- minden korosztály bevonása, kisközösségek, munkacsoportok: egyszerű feladatokkal embereket megbízni, azt követni, „számon kérni”

- kifele is nyitott programok és a kiemelkedő ünnepek alkalmasak a misszióra - ezzel élni kell! -, agapék a rendezvények után

A felsoroltakból, ami koránt sem teljes! - plébániánkon sok minden megvalósul, találkozhatnak vele híveink és az alkalmilag betérők, de bőven vannak hiányosságaink is. Többre menünk, ha több elkötelezett emberünk lenne...

Még ezen találkozó előtt volt a **Kerektemplom Éjszaka** rendezvényünk, ahol László atya kérésére plébániánk életéről beszéltem. Az ott elmondottakból idézek néhány gondolatot vázlatszerűen, továbbgondolásra - ahogy én látom egyházközösségünket. Néhány alapvetéssel kezdtem a missziós hónap apropóján: mi is az egyházközösség/plébánia - helye, feladata

- Az EGYHÁZ - Krisztus titokzatos teste, Ő mondta, Ő alapította, és a közösségre bízta a tanítását: „*Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket...*” „*Menjete el a Föld végső határáig...*”
- A misszió egyéni és közösségi **feladat** – Krisztus példája, tanítása és parancsa nyomán.
- Közösség parancsa: **legyetek egy – alap**: „*szeressétek egymást... Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben... nincs nagyobb szeretete senkinek annál...*”
- **Közösség** megvalósulása, a szervezeti felépítés: világ-egyház, nemzeti egyház, érsekségek/püspökségek, esperes kerületek, **egyházközösségek, kisebb közösségek**, - átlátható, személyesen is ismert
- **Hitünk megélése csak közösségben lehet!** Személyes kapcsolat Istennel, mindannyiunk közös Atyjával – ez által leszünk testvérek – az egyházközösség mint család. Helytelen hozzáállás: magamban le rendezem az Isten-kapcsolatomat. Ha nem szeretted testvéredet, akkor nem szeretheted Istent. „*Mert aki nem szereti testvérét, akit lát, hogyan szeretheti Istent, akit nem lát?*” Nem érzelmek – tudatos hozzáállás: ezért lehetséges az ellenségszeretet.

Hogy van ez nálunk az egyházközségben, kisközösségekben? Hogyan tehetünk eleget Jézus parancsának, a missziós küldetésünknek?

Ha hitünket, Jézust komolyan vesszük (nem vasárnapi kereszténység!), akkor teendők lesznek. Ez feladatot jelent, megélni kell a hitünket! A hit tettek nélkül nem sokat ér: „*De mondhatja valaki: Neked hited van, nekem pedig cselekedeteim vannak. Mutasd meg nekem a te hitedet a te cselekedeteiből, és én meg fogom neked mutatni az én cselekedeteimből az én hitemet.*” Elválaszthatatlan!

Az egyházközség ennek ad keretet, erre hív, hogy mindenki megtalálja sajátos helyét, és hitében növekedjen. Lehetőség – példa. **Közösség - hitélet - misszió**

Félig üres – félig tele pohár: eredmények és hiányosságok egyházközségünkben – ahogyan én látom:

Nem sok ember keveset, hanem kevesen sokat tesznek plébániánkon – ez nem jó! „*Nincs emberem...*” - betesda fürdői jelenet...

Elkötelezett, alkalmas, elfogadott, szakmailag is megfelelő vezető + jó célok = életképes közösség.

A bőséges képanyaggal illusztrált „helyzetjelentés” után a záró költői kérdés: **én hol vagyok ebben a történetben**, amit úgy hívunk, hogy Szent Anna Plébánia? Mert Jézus mindenkit hív, konkrétan és személyesen.

Nyitrai László

Kerektemplom éjszakája

A mai korunkban már mindennek van világnapja. Csak október hónapban a következőket találtam: zene, erőszakmentesség, állatok, balett, látás, élelmezés, dadogás, posta, elhízás, animáció, stroke, takarékoság, ölelés stb. világnapja. Ugyanez vonatkozik az éjszakákra is. Volt Állatkertek, Múzeumok, Tudományok, Modern gyárak, de még Libegő éjszakája is.

Ahelyett, hogy a főváros felett libegtem volna, október 12-én kedves templomom felé vettem az utamat, hogy részt vegyek a Kerektemplom éjszakáján. Nem csalódtam! Nagyon sok tartalmas program várta városunk hívóit és még a nem hívóit is.

A nap szentmisével kezdődött, melyet László atya celebrált, majd a Mindszenty iskola diákjainak műsora következett. Nekem Reményik Sándor szavai jutottak az eszembe: „Ne hagyjátok a templomot és az iskolát!” Hát, itt egyik sincs magára hagyva! Nagyon sokszor elhangzott már, hogy az iskola és a plébánia együttműködése példaértékű. Bégányiné Maya Sík Sándor: Ments meg, Uram című versét mondta: „*Szabadíts meg a szürkeségtől.*” A diákok műsora tényleg messze volt a szürkeségtől. Láttuk táncolni és énekelni a gyerekeket. Bizonyították, hogy komoly művészeti nevelés folyik az iskolában. (Nekem a 8. osztályosok hagyományteremtő tánca tetszett a legjobban, mert minden elismerésem azé a pedagógusé, aki nyolcadikos fiúkat rá tud venni a táncra! Tapasztalatból tudom.)

Megható volt a Gyermekotthon verses, zenés, táncos műsora. Életükről, útjukról szólt, ismert cigány költők szavainak segítségével.

Azt hiszem, az est fénypontja (a fénypontot szó szerint kell érteni!) a Balassa kórus hangversenye volt, amit nem mindennapi helyről, a kivilágított és felújított kilátóból adtak. Lent, a templom előtt összegyűlt nagyszámú közönség gyönyörködött a szép énekekben. (Én már elképzeltem, hogy jövő nyáron is csodálhatjuk a fellépő kórusokat.)

Büszkék vagyunk, hogy az egy éve újjászerveződött családok közösség milyen szép műsort adott. László atya hívta életre a közösséget, akik a már a nyáron együtt nyaraltak.

A Strigonium Consort előadásában betekintést nyertünk a magyar reneszánsz zenébe. (A reneszánsz a művészetek megújítása, visszatérés az antik témákhoz. A zenében Bakfark Bá

lint lantművész, udvari zenész, az irodalomban Balassa Bálint lírájában bontakozott ki.) Balassa Bálint versei ma este Arcson Rafael színész művészi tolmácsolásában hangzottak el. (Esztergom hűen ápolja Balassa emlékét, aki itt halt hősi halált, amit meg is álmódott.)

Végezetül Nyitrai László bemutatta egyházközségünk életét, képekkel illusztrálva. Ha felsorolnám a csoportokat és a végzett munkájukat, nem a Kerektemplom éjszakájáról írnék, hanem a Kerektemplom hajnalairól!

A templom előtt felállított sátorban - ahol a karitászmunkatársai álltak helyt a programsorozat végéig -, zsíros kenyér és forró tea várta a látogatókat.

Bégányiné Maya Sík Sándort idézte, én is vele fejezem be: „*Acélozzuk karunkat ölelésre*”, és keresztény emberhez méltóan próbáljunk szeretetből élni!

Recska Valéria

Bérmálkozóink

Küldetések van! - fordult a bérmálkozásra készülőkhez László atya az őket bemutató szentmisén, missziós vasárnapon. Az ünnephez illően öltözött nyolcadikosok a lelki úttravalójukat igen szép formában, fegyelmezetten, olykor talán még meg is illetődve fogadták. Nem tudom, így van-e más plébániákon is, hogy a bérmálkozás szentségének vételére jelentkezőket szentmise keretében megismerheti az egyházközség. Halljuk a nevüket, látjuk őket, így talán ismerősebbek lesznek azok, akikért fontos fohászokdunk, imádkozunk, hogy megmaradjanak az Istentől kijelölt helyes úton.

Ezek a gyerekek szép példáját adták a segítségnek, - vagyis nemcsak meghallották, hanem el is kezdték megvalósítani a „**Küldetések van!**” feladatot. Október végén az egyik bérmálkozásra felkészítő hittanóra idejében a Belvárosi temetőben szorgoskodtak. Két korábbi plébánosunk, Bayler István atya és Cserpes Jenő atya sírját tették rendbe: gazoltak, söpörtek, a sírkövet is megtisztították.

De a temető bejáratánál lévő nagy kereszt - a „közös sír” - környéke is megszépült a segítségükkel. A megporosodott koszorúkat, a már régen leégett mécses-maradványokat, a szürkés-feketére koszodott művirágokat elhordták a kukába, és kigyomlázták a kereszthez vezető utat is.

Mivel Mindenszentek ünnepe közeledett, mások is jártak ekkortájt a temetőben. A gyerekek munka közben talán észre sem vették a közelükben elhaladó felnőttek kedves mosolyát, amivel csendben talán azt is kifejezték: De jó, hogy vannak ilyen fiatalok!

Béke veled...

Lerágott csont amiről újra meg újra elgondolkodom egy-egy szentmise kapcsán. Tulajdonképpen nem is biztos, hogy igazam van, nem is biztos, hogy én gondolom helyesen, de talán velem együtt többen örülnénk, ha kicsi odafigyeléssel gyakorolnánk a kézfogás gesztusát.

Olyan kedvesen, mosolyogva nyújtjuk kezünket és mondjuk, hogy **Béke veled**, és legalább ilyen szeretettel fogadjuk a válaszként kapott: **És a te lelkeddel** kívánságot. Nagyon szép, megható pillanatok ezek.

Ha van ministráns, akkor az **oltártól** ő hozza Jézus békéjét, és adja tovább a híveknek. Pontosabban adná tovább, ha fogadnánk. De gyakran nem figyelünk erre, nem várjuk meg, míg a padsorunkhoz ér, hogy az ő kézfogásával, az oltártól hozott **Béke veledet** adhassuk tovább padtársunknak. Főleg nehéz helyzetbe kerül a kisebb, bátortalanabb ministráns, aki ott ácsorog a padunk mellett, várva arra, hogy a szélső észrevegye.

De sokszor fura helyzetbe kerül az a hívő is, aki megvárna a ministránst, ám a szomszédja nem.

Tudom, a lényeg az, hogy békét kívánjunk, lelki békét, és ez a jó érzés kíséren valamennyiünket. Ha lehet, tegyük ezt egy picit több odafigyeléssel, méltósággal! (*Attól sem terjed jobban a béke, ha az összes – némi tornamutatvánnyal elérhető – testvérünkkel igyekszünk kezet fogni... Szerk.*)

NY.M.

Csapatépítés

Az egyházközségi képviselőtestület zárandokúton vett részt 2019. november 9-én. A kirándulás első állomása Szécsény volt. A ferences szegénygondozó nővérek (Klarissza, Marianna és Teréz nővér) nagy szeretettel fogadtak minket. Öröm volt belépni a szépen felújított rendházba. A gyönyörű kápolnában szentmisét mondott László atya, majd kávéval és friss péksüteményekkel fogadtak bennünket a nővérek. Kis beszélgetés után átmentünk a Ferences Betánia Idősek Otthonába.

Amikor beléptünk már akkor érezhető volt a családi közösség, nagy szeretet, amely áthatja ezt az otthont és az itt élőket. Szép környezetben, felújított épületben mosolygós idős embereket láthattunk. Klarissza nővér kedves felkérésére néhányan szavaltak, énekeltek nekünk, és volt, akivel beszélgettünk is. Ez a rövid idő hatalmas lelki feltöltődést adott számomra. Volt olyan lakó, aki elmondta nekünk, hogy minden nap, ahhoz, hogy kikeljen az ágyból az ad neki erőt, hogy akkor imádkozhat.

Ezután a ferences kolostort és a templomot tekinthettük meg, ahol sok érdekességet elmondtak nekünk. Kora délután a Forgách-kastélyban működő Kubinyi Ferenc Múzeumba mentünk. Itt Szécsény helytörténetének érdekességeit láthattuk. Majd finom ebédet fogyasztottunk el a nővérek társaságában.

Délutáni programunk Hollókő megtekintése volt. Teli hassal, jókedvűen, szemerkélő esőben indultunk tovább. Itt fel-sétáltunk a hollókői várba, ahol többek között megcsodáltuk a gyönyörű színekben pompázó őszi erdőt.

Lesétálva a várból a templom felé mentünk. Szerencsénk volt, és pont be tudtunk menni a templomba, ahol énekelünk és imádkoztunk egyházközségünkért, egyházközségünk minden tagjáért. Végigsétálni a falun élmény bármilyen időszakban, bármely időben. Megcsodáltuk a napjainkban is hagyományörző palóc épületsokaságot.

Mindannyian élményekkel gazdagodva tértünk haza. Há-lás vagyok a Jóistennek, hogy ebbe a közösségbe tartozhatok, és azért, hogy mindvégig velünk volt ezen a szép napon is!

Meszes Zsófia

Röviden...

- Az iec2020.hu honlapon olvassuk a felhívást: *Alkosson minden nemzet egy közösséget, ahogy a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus mottóját adó 87. zsoltárban olvasuk. November 23-án, szombaton, Krisztus Király ünnepének előestéjén - immár harmadik alkalommal - gyűljünk össze minden országban, ezeryi templomban egy óra szentségimádásra, hogy meglássuk Jézust, a „láthatatlan Isten képmását”. Imádkozzunk mindazokért, akik még nem találkoztak Vele. A felhíváshoz csatlakozva Esztergom templomaiban tehát november 23-án, szombaton 17-18 óráig szentségimádást tartanak a következő helyszíneken: Kerektemplom, Ferences templom, Belvárosi templom, Szent István kápolna, Kórház kápolna, Vízi-városi templom, Szentgyörgymezői templom. **Jelenlétünkkel tegyünk tanúságot hitünk és keresztény egységünk mellett!***

- November 23-án 10 órától tartjuk a plébániai zsinati napunkat, ahol áttekinthetjük plébániánk életét, eredményeinket és teendőinket. Várjuk mindazok jelentkezését és részvételét, akik javaslatokkal, segítségükkel egyházközségünk épülésében bármiféle szolgálatot vállalnának!

- Adventi triduum lesz december 1-2-3-án a belvárosi templomban, az esti - 19 órai szentmisék keretében. A homíliákat Csóka Péter János atya, a pálos rend tartományfőnöke mondja. Hívjuk és várjuk híveinket erre a lelki készülétre, ahol a szentgyónásra is lehetőség lesz.

- Ez évben még 3 alkalommal gyűjtünk adományokat jótékonyági céllal. 19-én, Szent Erzsébet-napi esti szentmisénken a plébániai karitás munkáját támogatjuk, amivel a saját rászorulóinkat segítik majd. Krisztus Király ünnepén az országos karitás részére lesz gyűjtés. Advent első hetében pedig a területünkön lévő intézményeknek gyűjtünk tartós élelmiszereket, és a karácsonyi csomagokhoz hasznos tárgyi adományokat. Gondoljunk szeretettel – és bőkezűen – rászoruló Testvéreinkre!

- Adventben – hagyományaink szerint – rorate szentmiséket tartunk (H-Cs. 6 óra), és utána agapékat a plébánián. Készüljünk együtt Urunk érkezésére!

- Még néhány példány kapható az „Utaidat keresem...” című plébániai kiadványunkból, szeretettel ajánljuk karácsonyi ajándékkul.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Botás Milán Péter Pusztai Petra Mária
Pusztai Balázs Pohoriljak Márk
Békés Linett Bernadett Lukácsi Elena

Elhunytak: Lencsésné Molnár Gizella 69 éves
Németh István 71 éves
Jóba Csongorné, Kovács Piroska Julianna 73 éves
Botás Milán Péter 15 napos
Vrchky Józsefné, Heiczinger Irén 88 éves

Hirdetések, programjaink

November

19. Kedd ÁRPÁD-HÁZI SZENT ERZSÉBET
Mise és Szent Erzsébet-kenyér osztás 18 ó.
23. Szombat Mise †Számord Ignác atyáért 18 óra
Zsinati nap 10-19 óráig
Szentségimádás 17-18 óráig
24. Vasárnap KRISZTUS, A MINDENSÉG KIRÁLYA
Országos Karitás gyűjtés
26. Kedd 19 óra Képviselőtestületi ülés

December

Rorate szentmisék H-Cs reggel 6 órakor
1. Vasárnap 11 óra Szent Anna könnyei szentmise
1-8. Gyűjtés a plébánia területén lévő
intézményeknek
2. Hétfő 18 óra Senior imaklub
8. Vasárnap Szent Miklós püspök fogadása 9 órakor
15. Vasárnap Szent Család járás indítása este 6 órakor
17. Kedd Imaóra 18 órakor

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Bátori Dénesné,
Héder Istvánné
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom
2019. december
XII/12. szám

Adventi utunkon járunk, most talán tudatosabban, mint más időszakban. Keressük a biztos kapaszkodóit életünknek, és meg is találhatjuk abban a sötét, hideg városszéli istállóban, ahova megérkezik, akit régen vártunk, akire mindig vágyakozunk. Fogadjuk hát méltóképpen az Érkezőt, mert Ő a szívünkben szeretne megszületni! A „Gyenge Gyermek” a mi szilárd kapaszkodónk...

(Ny. L.)

A mi Királyunk

1925-ben a jubileumi év vége felé rendelte el XI. Piusz pápa Krisztus Király ünnepét, vagyis, hogy minden idők Egyháza ünnepelje Krisztust, mint a mindenség királyát. Tette ezt pont abban az időben, amikor a királyok kora már lejárt, és az emberek képzeletében, gondolkodásmódjában a királyság intézménye elavult, nem a kor igényeihez igazított eszme volt. Akkor vajon miért volt szükség minderre? Miért kellett Krisztust, mint királyt bemutatni? Az Egyház arra akart rámutatni, hogy Krisztus egy olyan király, aki nem földi hatalomra, földi országra törekszik, hanem valami sokkal fontosabbra: ő a szívünk királyja akar lenni. Ezt pedig jó, ha tudatosítjuk magunkban.

Nézzük meg közelebbről ezt az ünnepet. Ha írásjelekkel szeretnénk az ünnep lényegét kifejezni, akkor három írásjelet használhatnánk: **pontot**, **kérdőjelet** és **felkiáltójelet**.

A **pont** arra utal, hogy ez az ünnep lezárása az egyházi évnek. Egész évben szemléltük az Ő titkát, kezdve az adventi várakozással, majd a születés misztériumával. Szemléltük Jézus tanítását, szenvedését, halálát, feltámadását. Együtt örültünk, hogy elküldte a Szentlelket, és annak is, hogy megígérte: Én veletek leszek mindennap a világ végéig. Az ítéletre is felhívta a figyelmünket. Ő, mint a Mindenség Királya eljön, hogy igazságot szolgáltasson ezen a földön. Nyilván nem szabad ezt olyan rémesnek felfogni, mint akik félnek az ítélettől, de azért nem szabad túlságosan mesének sem tartani.

Vannak olyan nézetek, amik azt mondják, a mennyországba szinte lehetetlen bekerülni. Viszont vannak olyanok is, akik a pokolról mondanak hasonlót. Nyilván nem a mi feladatunk, hogy ezt az örök problémát megoldjuk, de azért egy dolgot nem szabad elfelejteni: Tény, hogy egykor majd elé kell állnunk és számot adni az egész életünkről. És talán itt jön az ünnep után a nagy **kérdőjel**. Tudjuk, hogy a felebaráti szeretet alapján leszünk megítélve. Jézus egész tanítása ezen az alapon áll: Szeresd az Istent és szeresd a másik embert. Szolgáljál őt, tegyél meg neki mindent. És itt jön a nagy kérdés: Vajon én mit teszek a másik emberért? Hogyan szolgálom felebarátomat? A mai ünnepen ezen is el kell gondolkodni.

Fel kell tenni magamra vonatkozóan is néhány kérdést, és ezeket meg is kell, hogy válaszoljam.

És itt jön a **felkiáltójel** az ünnep után. Ez a felkiáltójel pedig azt jelenti, hogy figyelmeztet az ünnep: Tedd meg, amíg még megteheted! Mert lehet, hogy holnap már késő lesz. Ki kell használni minden lehetőséget a jótettekre és a szeretet gyakorlására. Jól tudjuk, mit kell tennünk. Krisztus Király segít nekünk ebben a feladatban, de a végső döntést nekünk kell meghozni.

Karácsonyra készülünk. A Mindenség Királyát jászolba fektetve szemléljük. Abban a jászolban, amely igen egyszerű, amelyet állatok vesznek körül, és amely szinte már Istenhez méltatlan. De Jézus ebben a jászolban is KIRÁLY! Az ég és föld királyja. Hiszen ő maga mondta később, amikor Pilátus megkérdezte tőle: „Király vagy te?” Igen, király vagyok!

Fogadjuk be tehát lelkünkbe a mi Királyunkat, hogy egész életünkben ő uralkodjon bennünk!

László atya

Dr. Micsinay Ervin kiállítása

az Evangélikusok gyülekezeti termében

Esztergomban, a Simor János utcában, egy kicsi, evangélikus templom simul a házak sorába. Az egyházközség 1925-ben alakult. Most, 2019. november 26-án a belső udvarában lévő, tágas, magasba törő csúcsú, csendet, Krisztus békéjét közvetítő teremben, a **Senior imaklub** hívására sokan eljöttünk.

Klimentné Ferenczy Andrea lelkész asszony köszöntött bennünket, emlékeztetve arra, hogy az egyházi év utolsó vasárnapján az „örök életet” ünneplik, míg mi Krisztus Királyt. Az általa énekelt zsoltár az elhunytjainkról szól: „boldog szent sereg, míg mi itt küzdünk, ők ott fent fénylenek.” Pár mondattal megfogalmazta azt is, a halálra szükség van, hogy át tudjunk menni Isten országába. Majd Dr. Micsinay Ervin vette át a szót, hiszen édesapja alkotásai díszítik most ezt a közösségi termet.

Már belépve is különös hatással voltak rám a falon függő képek, erőteljes tiszta színeikkel. A festőjük: Dr. Micsinay Ervin 1927-ben született Szarvason. Fia elbeszéléséből hamarosan kiderült, hogy természetet, zenét, művészeteket szerető, családcentrikus orvos volt. Először szülész-nőgyógyászként, majd onkológusként dolgozott két városban: Esztergomban és Szarvason. Véglegesen Esztergomban telepedett le.

Rendkívül sokoldalú volt: faragott, festett, linó-metszeteket készített. Szerette az Alföldet, szívesen festette tájait. Egyéniségét színesíti, hogy törökül is tanult, sőt cigány betegei nyelvét is művelte. Széles érdeklődési köre, az impresszionista festészet szeretete tükröződik alkotásaiban: esztergomi utca részletek, természeti jelenségek, naplemente, napraforgók, kedves portrék: feleségéről, ismeretlen öregemberről, de saját magát is megfestette. Rám a legnagyobb hatást Jézus kereszthaláláról készített képe tette.

Fafaragásai egyrészt a népi kultúránkat közvetítik: pásztorok csanakjai, de iparos művészegről is tanúskodnak intarziái. Kifaragta kedvenc költőjének, Villonnak és példaképének Semmelweis Ignácnak is a portréját.

Az Istent szerető művész 60 évesen elvégezte az evangélikus teológiát és presbitérenként szolgált. 2007-ben a Boldog Özséb-díjjal jutalmazta a város, „Esztergom Hitéletéért” végzett munkája elismeréseként.

Fia kedves történetekkel színezte a tárlatvezetést, ezzel még közelebb kerültünk a művek alkotójához. Miután egy áldással megköszöntük ezt a lehetőséget, pogácsát és vendéglátóink sajtos rúdját kóstolgatva még sokáig beszélgettünk a szép műalkotások „társaságában”.

Pazsiczky Mariann

A házasságról...

Senior imaklubunk decemberi vendégei között köszöntöttük Frankó Tamás atyát, a Hittudományi Főiskola rektorát. Előadásának témája a *házasság szentsége és a keresztény család* volt.

Az atya bevezetőjében megemlítette, hogy a családdal – annak szépségével és nehézségeivel – mindenki már gyerekkorában találkozik, a pap aztán hivatásában más szemszögből is rálát erre a lelki vezetés, a gyóntatás által, illetve ő már öt éve az egyik esztergomi MÉCS családközösség lelki vezetője is – neki ez nagy megerősítés –, az Érseki Bíróság bírósági helynöként pedig a tönkrement házasságokkal is foglalkozik.

Hol van a házasság szentsége a szentségek között?

A keresztség, a bérmlás, az Eucharisztia a keresztény beavatás szentségei, bevezetnek Jézus titkába. A *bűnbocsánat szentsége és a betegek kenete* a gyógyulás szentségei. A *papság és a házasság* a közösség szolgálatának szentségei.

Honnan ered a házasság intézménye?

Nem emberi, hanem isteni alapítású intézmény. Alapítása összefüggésben van a teremtés rendjével. A házasság Isten terve szerint a teremtésben alapozódik meg. Kiindulópont: az ember férfinak és nőnek teremtettsége. A házasság *egy férfi és egy nő életszövetsége* – egész életre szól, egész életemet, egész önmagamot megosztom a másikkal. Ez az életszövetség egy *szeregettközösség*, egy kölcsönös önjárandékozás.

A *szövetség* a Szentírás visszatérő fogalma: Isten és ember kapcsolata, Isten szövetségre lép velünk. Ha a szövetséget a házasságra használjuk, az az Isten által megáldott és nekünk adott szövetség, amiben a férfi és a nő olyan szorosan tartozik össze, hogy egy egységet alkot. Istennek az a szándéka, hogy ezek a házasságok legyenek az alapjai a családi életnek.

A keresztény házasság alapja az Isten által adott szeretet, ami alapvetően és lényegileg az áldozaton alapul. A keresztény házasság az az életszövetség, amelyben egymás segítő társai-ként egymás megszentelődését szolgáljuk. A keresztény család a Szentháromság tökéletes mintájának egy kicsi földi megvalósítása.

Nagy kérdés: Tudunk-e mai keresztények olyan életet élni, hogy az utánunk következők az Egyházon, a házasságunkon keresztül érezzék a hívást arra, hogy ezt az életformát akarják követni?

A házasság egy út, amit az ember felismer és **dönt**. Egy férfi és egy nő a szerelem útján elindul egymás felé, fölismerik, hogy összetartoznak, életútjuk találkozik, megtapasztalják, hogy Isten a gondviselésén keresztül egymásnak adta őket.

Hogyan jön létre a házasság?

Egy sajátos elköteleződéssel, egy akaratnyilvánítással: házassági beleegyezéssel jön létre „*Isten szent színe előtt feleségül veszek/feleségül megyek hozzád*”. A **házasság** egész életre szóló **alapvető döntés**. Az ember azon képessége, hogy alapvető döntést tud hozni, azt mutatja, hogy láthatatlan kötelékkel: lelkiismeretünkkel és egész valónkkal Istenhez tartozunk.

A keresztény házasságban hárman vannak: a házastársak és az Isten. A házastársi szeretet nemcsak a férfi és a nő összetartozása, hanem befogadó szeretet is: az Isten ajándékozta gyerekeket elfogadjuk, felnevelésükön keresztül saját életszentségünk bontakozik ki. A házasság kinyit, együtt tudunk mások felé szeretetet adni.

Keresztény család – családegyház

Ami az Egyház – Isten vándorló népe – annak egy kicsi megnyilvánulása a családegyház. Ebből indul ki a gyereknevelés. A családegyházban a család olyan közösség, ahol az Isten szava megtapasztalható. A szülő feladata a keresztény hit átadása: a hitet a következő nemzedék elé élem, - így tud a gyerek dönteni, akarja-e.

A keresztény családnak a hit és imádság közösségének, az emberi és keresztény erények iskolájának kell lenni, hiszen a gyerek felé a hit hirdetésének első helye ez.

Ny. M.

Senior imaklubunk decemberben még egy régi ismerőst, kedves vendéget fogadott: Durzák Anna tanárnő szép verses összeállítással segített lelkiünket Isten közelségére hangolni. Ezúttal Szent-Gály Kata szentekről szóló gyönyörű verseiből válogatott. Az esten hangfelvétel is készült, elhangzott a Mária Rádió régiós adásában is, és felidézhető, meghallgatható a régiós archívumban. (Szerk.)

Szent András hava

November Szent András hava. Az őszi hónap meghozta a ködöt, esőt. A természet álomra hajtja a fejét, az ember számára nincs már munka a természetben, de nem tétlenkedik, hiszen bent akad bőven tennivaló.

A hónap elejének jeles napjai: 2-a Halottak napja, 11-én pedig Szent Márton ünnepeljük. Márton a legnépszerűbb szentek közé tartozik. A középkori céhmesterek nagy vacsorát adtak legényeiknek, fő fogás a libapecsenye volt, amiből illett küldeni a papnak is. (László atya nem szólt arról, hogy ő is megkapta-e a legizesebbet, a püspökfalatot.)

19-én ünnepi misével emlékeztünk meg legkedvesebb szentünkről, Erzsébetről. Erzsébet a pécek, halászok, özvegyek, árvák, az ártatlanul üldözöttek, a csipkeverők, a fátyolkészítők, a feleségek, fiatal anyák és a szolgáló szeretet védőszenkje. A mise végén az atya megáldotta a kenyereket, amit karitásunk kiosztott a híveknek.

November 23-át nem jegyzi jeles napnak a kalendárium, de nekünk, szentannásoknak az volt! Ezen a szombaton, Krisztus Király ünnepének előestéjén immár hetedik alkalommal gyűltünk össze a plébánián, hogy az egyházi év végén számot adjunk a végzett munkáról, eredményeinkről, hiányosságainkról, jövőbeli feladatainkról. Este szentségimádás volt, ahol a 2020-ban tartandó Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért imádkoztunk - bekapcsolódva a világot átölelő kezdeményezéshez.

A zsinatot zsolozsmával kezdtük, majd az atya munkacsoportonként ismertette az eddig végzett munkát. Elsőként a hitoktatásról számolt be. Egyházközségünk területén a Mindszentyn kívül még két iskolában van hitoktatás. A Montágh iskolával az együttműködés példaértékű, a Babits esetében nem történt előrelépés, a kapcsolat semlegesnek mondható. Egy főállású hitoktató van, többre volna szükség. Az idén is volt hittantábor Kecskeméten, a cél a közösségépítés volt. Itt is hiányoznak a segítők, főleg a férfiak.

A tavalyi évben megfiatalodott karitásunk. Az újak fogadalmat is tettek. Végezzük a dolgunkat, különösebb reklám nélkül.

A legnehezebb terület az ifjúság. Nehéz megfogni a fiatalokat, nagyon leterheltek. Örömteli viszont, hogy a ministránsoknak lett vezetőjük.

A média vonatkozásában is igyekszünk helyt állni, bár itt is vannak elmaradásaink. Az elsődleges cél a tájékoztatás, a tanúságtétel. Honlapunk, facebook oldalunk, újságunk ezt szolgálja. Templomi tájékoztató szóróanyagok készítésével – bár többször nekirugaszkodtunk – még adósak vagyunk.

Az atya várja azoknak a jelentkezését, akik a misén felolvasnának. **Fontos a szép kiejtés, a helyes artikuláció, a jól érthetőség!**

Eddig rendszeresen két közösségért, a karitásért és a rózsafüzérekért volt szentmise. Mostantól minden hónap utolsó csütörtökén plébániánk valamennyi közösségéért imádkozunk az esti szentmisében.

Mindnyájunk örömeire templomunk csodálatosan megújult kívülről. A már megkezdett belső felújítások is folytatódnak.

A Mindszenty iskola igazgatója beszámolt az építkezésről, az iskolabővítésről, ami nagy ütemben halad. Reményeink szerint a jövő tanévben a korszerű új rész is a diákok rendelkezésére áll. Az iskola részt vesz a plébánia életében, kölcsönösen kiegészítik egymást.

A családos közösség erősödik, tíz házaspárral egyre aktívabban működik, - a plébános atya irányításával. Ha még jobban megerősödnek, még több családot be tudnak vonzani - ez lenne az igazi. Imádkozunk értük!

Mire decemberben ez a cikk megjelenik, Szent András havából már átléptünk Karácsony havába. Szent András napja után jön az advent, a várakozás ideje, várakozás Jézus születésére. *Szilágyi Domokos* soraival kívánom:

„Ne a hóban, csillagokban,
Ne az ünnepi foszlós kalácson,
Ne díszített fákon, hanem a szívekben
legyen karácsony!”

Recska Valéria

Véget ért egy fejezet...

November vége felé az alábbi információt adtam közre a Mária Rádió esztergomi régiós műsorában:

Egy rossz hírt kell bejelentenem: városunkban megszűnt a Mária Rádió régiós stúdiója a Polgármesteri Hivatalban. A pontos részletek számomra nem ismertek, annyit lehet tudni, hogy Szabó Tamás elnök úrral közölték, hogy az általunk használt helyiségre szükségük van, tehát költözzünk ki onnan néhány napon belül – ami november 20-án meg is történt. Ugyan a szerződésünk 2022. május 27-ig szólt...

Régiós műsorunk 2017-es indításának előkészítésébe még nem folytam bele, azt azért tudom, hogy nagy lelkesedéssel, reményekkel készülődtek többten is. A helyiség használatát is pl. azért biztosította a Polgármesteri Hivatal, hogy a helyi kulturális életről, városnézésről és városi eseményekről ők maguk is gyakran tudósítanak majd. A szándék megvolt, csak felelős emberük nem, aki erre konkrét megbízást kapott, ill. ezt felvállalta és csinálta volna. Az elmúlt két évben mindössze 8-10 este tudtam városházi műsort leadni, mivel nem készítettek ilyeneket. Nos, bizonyára ez is motiválta a mostani döntést, hisz ez a szándék nem valósult meg.

A másik ok: a stúdió kihasználtsága. Kevés műsor került felvételre ott: Osvai doktor úr sorozata, jó néhány riportunk, Romano Mária Rádiós beszélgetések. Többségében diktafonos riportok, vagy egyéb külső események, programok hangfelvételei képezték helyi műsoraink gerincét. És ezeknek is nagy része a Kerektemplommal kapcsolatos.

Sajnálom a történeteket, hogy a város irányítása nem élt – és úgy tűnik, továbbra sem szándékozik élni a régiós rádió adta lehetőséggel. Azt is sajnálom, hogy a sok-sok - általunk megszólított intézmény, közösség, egyén sem lát fantáziát a rádiózásban.

Régiós stúdióink tehát megszűnt, de a régiós adásunk nem! Az informatikai hátteret sikerült úgy kiépíteni a Mária Rádió informatikusai segítségével, hogy tovább tudom szerkeszteni a helyi műsort. A felvételeket pedig diktafonnal, vagy kitelepített eszközeimmel tudjuk rögzíteni.

Bár nagyon kevés visszajelzést kapunk, az azért látszik, hogy nem elhanyagolható számú embernek sokat jelent a megszólalásunk. – Főleg az idősebbek hallgatnak bennünket, akik a számítógépes világban nincsenek annyira otthon, ezért is „lát-hatatlanok” számunkra.

Úgy gondolom, maroknyi csapatunk fontos missziót végez, tehát folytatjuk, amíg erőnk és lehetőségeink tartanak. Mert Szent Pállal mi is valljuk: *Jaj nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot!*

Ehhez a szolgálathoz továbbra is várjuk a segítőkét!

Az eszközök elköltöztetése során egy kis technikai zavar is keletkezett, így a lebontás után három napig a helyi műsorunk nem volt hallható. Ezt a későbbiekben pótoltam. És – sajnos – továbbra is előfordul, hogy a technikai háttér hibái miatt az esztergomi adó időnként elnémul, vagy átkapcsol a mi időszunkban a központi adásra. A műsorszóró lánc technikai felügyelete nem a Mária Rádió hatásköre. Az ilyen jellegű hibákért is szíves elnézésüket kérjük!

Ezen ismertetésről, a régiós rádiózásról bővebben beszéltem egy velem készült riportban, ahol Pazsiczky Mariann kérdezgetett. Ezt az indulásunk két éves jubileuma alkalmával (december 4-én) hallhatták, de megtalálható ez a beszélgetés régiós archívumunkban.

Egy ajtó bezárult, egy másik nyíladozik!

Akiknek tudomására jutott, hogy a régiós stúdióinkat „kitessékelték”, - vérmérséklettől függően - nemtetszésüket fejezték ki. És máris két jó dologról számolhatok be:

Horányi László színművésszel beszélgetve felajánlotta segítségét, amire azonnal „lecsaptam”. Már hallhatták is műsorainkban az általa profi módon elmondott verseket, prózát, énekeket. A zárdatemplomban szervezett műsorát is rögzítettem, ahol a készülő CD-je ősbemutatója volt, ezt is hallhatták a közelmúltban. Köszönöm hallgatóink nevében is a közreműködését, így már saját archívumomból is válogathatok kiválóan előadott, tolmácsolt felvételeket. És bírom ígéretét, hogy általa és általam kiválasztott irodalmi szemelvényeket továbbra is szívesen felmond a régiós rádió számára!

A másik esemény: folyamatban van az egyeztetés, hogy a Szatmári Irgalmas Nővérek épület-komplexumában helyet kapna a régiós stúdió. „Segélykiáltásomat” meghallották, hamar elhatározásra is jutottak, így nagy örömmel vettem – a Mária Rádió vezetőivel együtt a **felajánlásukat**, és bízom benne, hogy ebből mielőbb valóság is lesz. A fejleményekről természetesen beszámolok majd a rádióban is, és újságunk következő számában is!

De miért is írok erről, mi köze mindennek a plébániánkhoz? Hogy én most éppen ezeken a fórumokon „megszólalhatok” (plébániai újság, régiós rádió) az Úr részéről egy feladat számomra. Adott lehetőséget, hogy tanúságot tehessek, hát megpróbálok ehhez a feladathoz felnőni. Úgy gondolom, néhányan figyelnek is rám, köszönetüket is kifejezik az általam „közvetített” gondolatok, közreműködésemmel „megszólaló” emberek rájuk gyakorolt hatása miatt. És sokan segítenek, biztatnak. Én pedig szintén buzdítok MINDENKIT, hogy álljunk ki Krisztus ügye mellé – itt és most, ahogy és ahol csak lehet, mert erre a mai korban óriási szüksége van mind a társadalomnak, mind az egyéneknek!

Nyitrai László

Rózsafüzér Társulat

December 5-én az év utolsó titokcseréjére a plébánia hittantermében gyülekeztünk. Már hagyomány, hogy a nagy ünnepeinkhez – pl. karácsonyhoz közeledve - ünnepélyesen tartjuk meg ezt az eseményt. Közösen elimádkoztuk az örvendetes rózsafüzér egy tizedét, majd énekeltünk. Nagy érdeklődéssel és szeretettel vártuk Mónikát, csoporttársunkat, aki

tanúságot tett hitéről, hogyan éli meg a családjában, a hétköznapokban és tanulmányai során. Számunkra is nagyon tanulságos volt, köszönjük! A titokcsere után ajándékozás következett. A csomagban édesség, szentkép és szép karácsonyi dísz volt. Ajándékot kapni jó, de ajándékozni öröm. A sok sütemény és tea elfogyasztása közben beszélgettünk, hogyan várjuk a karácsonyt - ádventi lelkülettel. Jó volt ismét együtt lenni!

Nyugdíjas közösség

Az ádventi készüllet jegyében, karácsonyt várva tartottuk az év utolsó nyugdíjas összejövetelét december 14-én. Közösen imádkoztunk a betegekért. Karácsonyi verseket, imádságokat hallgattunk, majd régi szép karácsonyi énekeket énekelünk. László atya is meglátogatott minket. Karácsonyi ajándékozás következett. A csomagban édesség, tea, szentkép és horgolt karácsonyfá dísz volt. Nagy lelkesedéssel készítettem a csomagokat, és jó volt látni a nyugdíjas társaink örömét, köszönetét. A sok finom sütemény, a szendvics és a tea elfogyasztása közben jót beszélgettünk. Minden találkozásunk végén elmondjuk a Hálaadás imáját és megköszönjük életünket. Ha Isten engedi, jövőre ismét találkozunk.

Szendrő Péterné

A Titok kapuja előtt...

Gondolatok decemberi imaóráinkból

Ádvent a várakozás, a készüllet, az elcsendesedés időszaka. De mire is várunk, mire készülődünk, miközben a pörgésünkön kiszakított csendjeinkben el-elgondolkodunk?

Úgy gondolom, a dolgok mélyén Istenképességünk van. Mert az Ő képére és hasonlatosságára teremtődünk. Most, ebben az időszakban is ez motoszkál bennünk, próbáljuk kibogozni a felfoghatatlant. Hogy Isten velünk, mi több bennünk van, bennünk akar élni. **Az Ő életére hív meg bennünket.** De tudja, hogy felfogóképességünk korlátozott, szabad akaratunk révén, a gonosz csábítása miatt is - ezt nem értjük, vagy eleve elutasítjuk. Ezért küldte el szent Fiát, hogy segítsen nekünk mégiscsak valahogy felfogni, megérteni, azután megélni.

Isten tehát emberré lett. A történelem adott pillanatában emberi alakban eljött közénk. Ez a tény – a feltámadásához hasonlóan – az értelem számára titok marad. Az ész ennek a felfogásához kevés, ehhez a szív kell, a hit kell.

Imaórákon úgy gondolkodjunk a megtestesülés titkáról az értelem, a szavak szintjén, hogy ez segítsen belső kapukat is nyitogatni – a szívünk, az érzéseink felé... (Szerk.)

Röviden...

- Mint testvéreink tapasztalták, újra állványok között jutunk be templomunkba, a kegyúri (felső) karzat felújítási munkálatai miatt. A jelenleg rendelkezésre álló forrás csak az indulásra elegendő: állványozás, feltárás, tervezés. A karzatot el fogják bontani, amit lehet, restaurátor műhelyben felújítanak, majd visszaépítenek az eredeti állapot szerint – miután a tartószerkezet elemeit stabilizálták. Tavasz előtt erre nincs esélyünk, hisz a teljes felújításhoz szükséges forrásról a Főegyházmegyei Gazdasági Tanács dönt majd – várhatólag februárban. Kérjük híveink türelmét, hisz templomunk egy újabb szöglete fog megújulni!

- Lapunk megjelenésekor újra megszervezi a Családos közösség az élő betlehemet. Bizonyára sokunknak szerez meghitt perceket a születés történetének ilyen módon való felidézése. Következő számunkban – reményeink szerint – mind a szereplők, mind az esemény látogatói megosztják majd élményeiket olvasóikkal!

- A szállását kereső Szent Család két **közösségünkben** indult útjára. Már sokszor beszámoltunk ezen ájtatosság közösség-építő (mellék)hatásáról, ne féljünk másokkal megosztani otthonunkat, életünket, gondolatainkat egy-két órára a templomból (felületesen) ismert testvéreinkkel! Már, ha valóban közösségbe szeretnénk tartozni... Mert a hitéletünkre is vonatkozik, hogy „egyedül nem megy”!

- Felhívásunkat meghallva bizonyára már mindenki rendezte egyházközségi hozzájárulását, ami – emlékeztetőül – éves nettó jövedelmünk 1%-a...

Anyakönyvi adatok

<i>Elhunytak:</i>	Bekő Istvánné, Csemniczky Vilma	81 éves
	Meszes Gyula	92 éves
	Martity Klára	73 éves
	Pálkúti Istvánné, Nagy Katalin	74 éves

Hirdetések, programjaink

December

24. Kedd	15 óra: Misztériumjáték, 24 óra: Éjféλι mise
25. Szerda	Urunk születése: KARÁCSONY mise 9 és 18 óra
26. Csütörtök	Szent István első vértanú ünnepe mise 9 és 18 óra
27. Péntek	Szent János apostol és evangelista ünnepe Bormegáldás este 6 órai szentmisében
29. Vasárnap	SZENT CSALÁD VASÁRNAPJA Családok megáldása 9 órákor
30. Hétfő	Előszilveszter a munkatársaknak, 17 óra
31. Kedd	Év végi hálaadás és lelkipásztori beszámoló 18 órákor

Január:

01. szerda	Szűz Mária, Isten anyja, parancsolt ünnep mise 11 és 18 órákor
02. csütörtök	Titokcsere 17.30-kor
03. péntek	Elsőpéntek: Szentségimádás 10-12 és 15-18 óra
06. hétfő	URUNK MEGJELENÉSE (VÍZKERESZT) Mise és vízmegáldás 18 órákor, utána Plébániaszentelés a képviselőtestülettel
13. hétfő	Senior imaklub 18 órákor
14. kedd	Imaóra 18 órákor
19. vasárnap	Ökumenikus imahét kezdete

*Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket
minden programunkra!*

Minden Testvérünknek

*kegyelmekben gazdag, áldott karácsonyt
és boldog, békés, hitben gyarapodó új évet kívánunk;*

László atya

Képviselő-testület

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
<i>Tördelő szerkesztő:</i>	Németh Tünde
<i>A kiadást támogatta:</i>	Somfainé Bernike, Meszesné Anci, Ismeretlen Adakozók
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2020. január

XIII/1. szám

BÚÉK! - Bízunk Újra Életünket Krisztusra!
Az Eucharisztikus Kongresszus évében jó lenne, ha ez nemcsak jámbor jókívánság maradna, hanem egyre inkább léletté válna közösségeinkben! Az idén a 13. évébe lépett újságunk is ezt szeretné segíteni!

(Ny. L.)

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Azonban ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy esztendő alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással. A beszámolót három részre osztanám:

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számomra, ha szentséget szolgáltatók ki. Ugyanis a szentségeken keresztül különösen is megtapasztalhatjuk az Isten kegyelmét és szeretetét.

Ebben az esztendőben 42 keresztelésünk volt, ami 14-el több, mint tavaly. Idén 43 elszállóznánk és 23 bérmezőznánk volt. Ünnepelesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben 31 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a szentséget a kórházban és otthonában is. A házasság szentségében 7 pár részesült. Ez négygyel több, mint tavaly. A jubiláns házasságok szentmiséjén pedig 16 házaspár részesült áldásban.

Érdeklődéssel mondom, hogy kb. 20.000 áldozó volt a Kerektemplomban a 2019-es évben.

Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 60 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám kettővel kevesebb, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük tőle, hogy a szentségeken keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Ennek jegyében tartottuk a farsangot, nagybőjtben a triduumot, fogadtuk a missziós keresztet, részt vettünk az Arc Sacra héten, megtartottuk a Kerektemplom éjszakáját.

Idén is volt a rendőrökért, tűzoltókért, mentősökért és a katasztrófavédelmi dolgozókért szentmise. Volt hittantábor, családi délután, élő betlehem, családi tábor és még sok minden más. Úgy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása kicsit jobb lett, mint az elmúlt években.

Plébániánknak 4 bevételi forrása van:

Egyházi adó: 2.509.000,- Perselybevétel: 3.256.360,-

Stólabevétel: 2.009.500,- Adomány: 260.000,-

Egyéb bevételeink, amiben benne van a közfoglalkoztatásra kapott pénz, a felújítási támogatás összege (11.235.700,- forint) illetve az átmenő pénzek is, összesen: 15.241.283,-

2019-ben az alábbi gyűjtések voltak:

Katolikus iskolák:	105.785,-	Péterfillér:	84.640,-
Missziós gyűjtés:	103.005,-	Karitás gyűjtés:	113.030,-
Szentföld javára:	110.200,-		
Szent Antal persely 10%-a:	29.900,-		

Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmegye felé.

Ezen kívül két tartós élelmiszergyűjtést is tartottunk. Az egyiket nagybőjtben a másikat pedig adventben. Mindkét gyűjtés igen sikeres volt. Köszönjük szépen híveink adakozó szeretetét. Így az összes bevételünk 2019-ben 23.822.703 forint volt.

2019-ben az alábbi kiadásaink voltak:

Fizetések (plébános, takarító, karnagy, kántor-sekrestyés): 5.137.582,-
Közüzem (fűtés, villany, szemét, telefon, riasztó): 2.083.820,-
Iroda (nyomtatvány, festékpátron, postaköltség): 60.700,-
Gyűjtések továbbítása: 546.560,-
Templomfelújításra: 11.235.700,-
Egyéb kiadás (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés): 3.886.163,-
Papi szolidaritás: 513.000,-
Összes kiadás: 23.463.525 forint.

Így a mérleg a következőképpen alakult:

Bevétel:	2018-as év maradványa:	3.040.776 Ft.
	2019-es év bevételei:	23.822.703 Ft.
	Összesen:	26.863.479 Ft.
Kiadás:	2019-es évben:	23.463.525 Ft.
	2019-es év maradványa:	3.399.954 Ft.
	Összesen:	26.863.479 Ft.

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Radnics Zoltán atyának, Hegedűs László atyának, Frankó Tamás atyának és Kovács Zoltán atyának a rendszeres kíséretért. Köszönöm a Képviselő Testület egész éves munkáját, különösen is az elnöknek, Nyitrai Lászlónak és a templomgondnoknak, Erős Norbertnek. Köszönöm a plébániagondnoknak Gál Gyulának és a tiszteletbeli templomatyának Erdős Péternek a munkáját.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzsébet néni, Misinek az áldozatos munkáját. Köszönöm a takarító csoport tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a Rózsafüzér társulat és a Nyugdíjas közösség imádságát!

Köszönöm a karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak. Köszönöm a felnőtt énekkar énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatóknak a munkáját, köszönöm a ministránsok egész éves segítségét.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodai munkákban segítenek nekem, különösen is Editnek, aki az anyakönyveket intézi. Köszönöm Tündének a könyvelésben nyújtott segítségét. Köszönöm a családközösségünknek a sok segítséget. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorososan.

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna pedig könyörödjön értünk. Ámen.

László atya

Karitás hírek

„Mennyből az angyal”

December 23-án karácsonyozni mentünk a Családok Átmeneti Otthonába. Igazi családi karácsony volt, mert az otthonvezető és munkatársai mindent megtettek azért, hogy a lakók úgy is érezzék.

Évek óta Szakmáry Piroska kolléganőmmel képviseljük a karitást: az otthonban élő gyerekeknek viszünk gyümölcsöt, édességet. Püspökké szentelése előtt Székely János atya járt a CSÁO-ba, együtt imádkozott a szülőkkel és a gyerekekkel, majd útját innen a Gyermekotthon felé folytatta, ahol szintén sok szeretettel várták. Most már Pokriva László plébánosunk látogatja ezeket az intézményeket.

Az ünnepi esten együtt vacsoráztunk a családokkal, fogyasztottuk a Szent Adalbert Étterem csábító hidegtáljait, mert az otthon konyhája éppen felújítás alatt van. Amikor beléptünk a házba, az egyik édesanya két éves gyönyörű kislánya jött elének hófehér ruhában. Tényleg úgy éreztük, mintha angyal szállt volna le közénk. Meghatódva hallgattuk József Attila: Betlehemi királyok című versét a gyerekek előadásában. László atya is köszöntötte a családokat, majd a Máltai Szeretetszolgálat vezetőjének szívből jövő szavain gondolkodtunk el.

Az egyik lakó azt mondta nekem: „Nagyon jó itt, mert mindenki segít.” Azt kívánom az itt lakóknak, hogy kapjanak annyi muníciót, hogy amikor egy év, másfél év után kikerülnek az otthonból, megállják helyüket a kinti életben, a segítőknek pedig erőt, egészséget ehhez a szép, de nehéz munkához! Jövőre találkozunk, - remélem a felújított, szép otthonban.

AGNUS DEI - Az Oltáriszentség tisztelete Magyarországon Kiállítás a Pesti Vigadóban

2020. január 4-én Veronika nővérrel és más kedves hívekkel kibővült **karitás csoportunk** felutazott Budapestre, a Vigadóba a kiállítás megtekintésére. Ugyan mire ez az írás megjelenik, a kiállítás már bezár, de azt hiszem, nem érdektelen erről a gyönyörű összeállításról egy-két gondolatot írnom.

Az előzményekről: A tárlat a 2020. évi budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előkészítő rendezvényeinek egyike. Az esztergomi Keresztény Múzeum szervezésében megrendezésre kerülő kiállítás témái között szerepel az Úrnapi liturgiájának és zenéjének ismertetése, illetve az Eucharisztia ünnepéhez kapcsolódó liturgikus tárgyak bemutatása, többek között: baldachin, úrmutató, papi palást és más egyházi textíliák. A tárlaton láthatók a magyarországi eucharisztikus kegyhelyek, Szentségimádási Társaságok, így a barokk korban szüntelenül imádó egyesületek is, valamint az újkorban létrehozott Központi Oltáregyesület történetéhez kapcsolódó néhány tárgy is. Az ostya készítésének eszközei is helyet kaptak.

A liturgikus énekeken, egyházi ötvöstárgyakon és textileken kívül kiállításra került az Oltáriszentség tiszteletéhez kapcsolódó népi vallásosság néhány tárgyi emléke, ünnepi népi szokások- filmen és fotón. A tárgyak között a középkor éppúgy megjelenik, mint a XX.-XXI. század tárgyi emlékei.

A kiállítást 2019. október 30-án Erdő Péter bíboros úr nyitotta meg, akkor beszélt a számára kedves képről: Maulbertsch Utolsó vacsorájáról. Mi pedig Kontsek Ildikónak, a Keresztény Múzeum igazgatójának vezetésével újraéltük a kiállítás minden szép pillanatát. Nagyon tehetséges művészeink vannak! Sok tárgy és kép volt kiállítva a Keresztény Múzeumból, a Főszékesegyházi Kincstár gazdag anyagából. Így boldogan mondhattuk - megköszönve Kontsek Ildikó tárlatvezetését és rendezését -, hogy jó volt esztergominak lenni a Vigadóban!

Recska Valéria

„Nem kíván téled többet az Isten, csak amire erőt adott”

Takarítás a templomunkban

2019. december 15-én advent 3. vasárnapján plébánosunk hirdetéseiben helyet kapott a templomunk karácsonyi takarítására való felhívás is. Én még sosem segítettem ebben, de azt éreztem, hogy mennyi odafigyelés, munka kell ahhoz, hogy templomunk mindig rendben legyen. Az oltárterítőkre, a virágok szép elhelyezésére, a kövezet, szőnyegek, padok tisztaságára nem csak figyelni kell, de fizikai munkát is igényel. Ez az, amit észre sem veszünk, mert templomunk mindig „rendben” fogad bennünket.

Kíváncsivá tett, hogy születik ez a rend? Az egyik reggel Erzsikével mentem az adventi, korai misére, a roratóra. Tudtam, hogy ő sokat segít ezekben a munkákban. Kérdeztem tőle, vajon én is tudnék segíteni? Örömmel válaszolt: ha jól vagyok, akkor szeretettel vár. Semmit ne vigyek, mert a porszívótól kezdve, a porrongyig minden van. Tudtam, hogy Anika, aki eddig sekrestyésként nagy szolgálatot tett, hogy mindig minden a liturgiának és a híveknek is megfelelően, és ő irányította a takarításokat is, most beteg. Ezért különösen fontos a segítség.

December 21-e, reggel 7 óra, kezdődik a templom takarítása. Rohanok, mert későn ébredtem. Azzal keltem, hogy az álmomat idéztem fel: én a templom jobb oldalán lévő padokat takarítom. Mire megérkeztem, már nagy volt a sürgölődés. Imre és Attila porszívója zúgott, Terike, Ancika, Marika, Katika, Magdika és a többiek, már mind tevékenykedtek. Ki a padokat törölte vizes ruhával, ki a kövezetet mosta, ki az előtér üveg részeit tisztította és még sorolhatnám.

Erzsikéhez léptem, mit csinálhatok? Ki tetszik ugye találni, hogy mit mondt? Jót nevettem, megmagyaráztam neki, hogy miért... és takarítottam a jobb oldali padokat! Erzsike ügyesen szervezve, Anikával telefonos kapcsolatot tartva, irányított bennünket. Nagyon jó hangulatban dolgoztunk, mindenké mosolygott, és egy-egy jó szóval bátorított: jó lesz az. Munkánk eredményét öröm volt nézni. Az ünnepet kitakarítva váró templomunk sekrestyéjében egy kis kávé, pogácsa, sütemény várt bennünket. Úgy éreztem, hogy már én is beletartozom a „takarítók közösségébe”.

Mielőtt eljöttünk volna a templomból, együtt imádkozva köszöntük meg a Jó Istennek, hogy segítette munkánkat. Imádkoztunk azokért, akik ma itt voltak, azokért, akik ma nem lehetnek velünk betegségük vagy egyéb gondjuk miatt. Áldást kértünk napunkra.

Külön-külön csak szavak vagyunk, / együtt azonban költemény. / Kétségből egységre úgy találunk, / ha egybegyűjt minket a Szeretet. / Áldások vagyunk / egymásnak, s egymásért vagyunk áldás. / Ez a Közösség, / egy „közös ég” – Isten szeretetének oltalma alatt.

Délután Ági elhozta a Szentcsalád képét Anci néniékhez, mivel előző este nála fogadtuk a „szállást keresőket”, és ő befogadta. A „Szállást keres a Szentcsalád” imái, énekei betöltötték a szobát. Kedves kis ajándékokat kaptunk, én pedig Luca bűzát vittem. Majd a finom sütemények falatozása közben vidáman meséltem az „új közösségemről”.

Pasziczky Mariann

Az „elűszott” Betlehem...

Jézus születésének megünneplésére készülve másodszor rendeztük meg élő Betlehemes játékunkat, hogy ezzel próbáljuk mindenkéhez közelebb hozni a 2000 évvel ezelőtti eseményeket.

Elkesen és nagy örömmel készültünk erre az estére, néhány nappal előtte azonban sötét felhők kezdtek gyülekezni felettünk, és sajnos nem csak képletesen.

Az időjárás mindent elkövetett, hogy semmi sem úgy sikerüljön, ahogyan szerettük volna. De nem adtuk fel. A zuhogó esőben készült a forralt bor, a tea, érkezett a csacsi és a kecskék, jöttek segítők, a gyerekek, akik hideggel-vízzel mit sem törődve készültek a kilátóból énekelni a kis Jézus születését. A körülmények miatt sajnos nem ragyogott teljes fényében az istálló és az utat szegélyező mécsesek is elaludtak, de rajtunk kívül láthatóan még sokan gondolták úgy, hogy az időjárásnál fontosabb mindent elkövetnünk azért, hogy Jézus a szívünkben is megszülethessen. A szentmise kezdetére megtelt a templom, ez erőt adott az előkészületekhez. Reménykedve néztük az eget, hátha eláll...

Nem állt el. Esőben érkezett Mária és József, majd a víztől inkább óvott hangszóró hiányában a gyermekek csendesebb énekétől kísérve jöttek meg az angyalok a kis Jézussal.

Dalok és szentírási részletek igyekeztek teljessé tenni a látottakat. Áztak-fáztak a pásztorok, majd a három királyok is. Miután mindenki elhelyezte ajándékát a jászol előtt, László atya szavai által értették meg: bár nekünk most nehéz dolgunk volt, de a Szent Családnak valószínűleg még nehezebb lehetett. Talán Ők is esőben tették meg útjuk egy részét, de Őket nem várta utána meleg otthon, forró fürdő, csak egy kényelmetlen istálló, ahol aztán Mária megszülte az Isten Fiát.

Ezt a csodát megélni jöttünk össze ezen az estén sokkal többen, mint azt az időjárás alapján vártuk.

A Betlehemes játék végén sem szaladt mindenki haza a meleg szobába, sokan ott maradtak forralt borozni, teázni, beszélgetni. Többen az eső ellenére az istállóhoz mentek, a kicsik az állatokat simogatták, a nagyobbak a Szent Családot fényképezték.

Így együtt úgy éreztük: sikerült megélni-átélni mindazt, amit az Isten tett értünk azon a csodálatos éjszakán.

Szeretnénk megköszönni a segítséget mindenkinek, aki hozzájárult az estéhez. Külön köszönet illeti Nyitrai Lászlót a technikai segítségért - nem volt könnyű dolga az esőben -, valamint a Mindszenty iskola 3.b osztályát, hogy ilyen vizes körülmények között is vállalták, hogy énekükkel szebbé varázsolják az eseményt.

Köszönjük László atyának, hogy a rossz idő ellenére is lelkesített minket, hogy átadjuk az embereknek az üzenetet, miszerint Jézus születésének ünnepét nem a pompának és fényáradatnak kellene uralnia, hanem a csendes, hálás szeretetnek a szívünkben.

Családos közösségünk idén sem szeretett volna kimaradni a **Szent Család** vendégül látásából. A sok feladat mellett örömmel szántunk rá egy-egy estét, hogy meghittén, a betlehemi születésre várva, imádság mellett köszöntsük otthonainkban a Szent Családot. Közösségünkkel a plébánián is tartottunk egy kis közös karácsonyi ünnepséget, ahol László atya külön szentmisét tartott nekünk. Az ünnep különlegessége volt, hogy itt is jelen volt a Szent Család és a mise keretén belül imádságainkkal köszöntöttük Őket.

Szeretnénk szólani azokhoz az emberekhez, akik még nem vettek részt ebben a szép szokásban, hogy idén éljenek a lehetőséggel. Az adventi időszak várakozási időszak. Várjuk az Úr eljövételét. Adjunk lehetőséget magunknak, hogy ezzel a szép szokással is hozzá járuljunk, hogy szíveinkben megszülethessen Jézus.

Ancsa & Kriszti

Élő Betlehem

A vasárnap esti mise után a rossz idő ellenére is sok ember gyűlt össze, hogy megnézze előadásunkat, egy kicsit lelkileg feltöltődve a karácsonyra. Mai világunkban minden fény és pompa. Az otthonunk világos, meleg, kényelmes hely.

Már el sem tudjuk képzelni milyen sötétben, villany nélkül, hidegben fázva élni. Minden kényelem körülvesz bennünket. A betlehemi előadásnál is próbáltunk fényt, melegséget, pompát elérni. Mi magunk is megfedkezünk arról, hogy 2000 évvel ezelőtt milyen is volt a világ. Az előadás előtt már jócskán esett az eső, hideg volt átfáztunk, eláztunk. Az előadás során sem lett jobb a helyzet, a szereplők bőrig áztak, a mécseseket eloltotta az eső. Világítás beszereléséről szó sem lehetett, ne-hogy valakit megrázzon az áram. Mégis maga volt a csoda!

Igazán átérezhettük milyen lehetett Máriának és Józsefnek megtenni a hosszú utat Betlehembe. Máriának a hideg istállóba szalmán, minden segítség nélkül világra hozni gyermekét, Jézust. A pásztorokat és a királyokat is csak a csillag vezette. Az igazi világosságnak bennünk kell gyűlnia, minden nap, nem csak karácsonykor.

Minden napunkért hálásnak kell lennünk, tudnunk kell értékelni, élni és megélni. Karácsonykor egy kicsit jobban odafigyelünk egymásra, kicsit megállunk, megpihenünk a mindennapi rohanásban. Ne felejtjük ezt el a hétköznapi életben sem.

Életünkben a legfontosabb pedig mindig a szeretet legyen, amit Jézustól kaptunk ajándékba.

Horváth Katalin

„Ahol a kincsed, ott a szíved is!”

Gondolatok a januári imaóráinkból

Év végén, vagy az új év legelején általában számvetést csinálunk. Átgondoljuk az elmúlt esztendő, értékelünk. Számba vesszük az eseményeket, történéseket – jókat és rosszakat is. Ha őszinték vagyunk önmagunkhoz, akkor látjuk, beismerjük gyengeségeinket, mulasztásainkat is, és ahogy egy jó gyónásban – a jobbítás szándékával indulunk tovább.

Mivel ebben a világban élünk – természetesen nem tudjuk kivonni magunkat a hatásai alól. És ezek a hatások gyakran nem a helyes irányba terelnek bennünket. De mi, akik kereszténynek gondoljuk magunkat, és ha hitünket komolyan vesszük, akkor a minket körülvevő szekularizált, globalista, liberális világban – talán éppen a káros hatások tapasztalása miatt is – megtaláljuk Istennél a kapaszkodókat, az iránymutatókat.

Az önmagát istenítő világ – nagyon sok területen – a vesztébe rohan. Mint mikor egy járnai tanuló kisgyerek nem a szülei kezébe, hanem a saját ruháiba, pl. egy nyakába akasztott sálba kapaszkodik. Az elesés, a bukás biztosan bekövetkezik. Fájdalmas dolog ezt látnunk: különösen is az erkölcsi alapnak, az értékrendnek a torzulása nagy veszély a lelki öngyilkosság felé masírozó világunkban.

Mit tehetünk e jelenség ellen? Úgy gondolom, a legfontosabb, hogy egyre tudatosabban kell kiállnunk keresztény értékrendünk mellett. Ehhez pedig *egyrészt*: gyakorta át kell gondolnunk, időnként át kell értékelni ez irányú fogalmainkat, ismereteinket, *másrészt*: így felvértezve, figyelve a világot, felismerni a nyílt vagy álcázott, sunyi, romboló szándékat és tendenciákat – és *felvenni a kesztyűt*.

Igen, ki kell állnunk Jézus ügye mellett, hisz Jézus megmondta: „*aki nincs velem, az ellenem van, aki nem gyűjt velem, az szétszór.*” Lucsok Péter Miklós közelmúltban kinevezett munkácsi segédpüspök írásából egy gondolat: ***Bátornak kell lenni, nehogy megfertőzőn a bűn iránti tolerancia vírusa, mert a bűn elhallgatása lelki halált okoz.***

Igen, a tolerancia ma nagy varázsszó, e mögé bújva a legvadabb dolgokat akarják elfogadtatni, mi több kötelezővé tenni.

Hogy a kesztyűt felvegyük, hogy hatásosan kiállhassunk Krisztus ügye mellett – legalább a szűkebb környezetünkben – szükséges, hogy újra és újra átgondoljuk élethelyzetünket, értékrendünket, hogy Jézushoz és tanításához pozicionáljuk magunkat. A tízparancson alapuló normarendünk több ezer éves.

Ezt az Úr 2000 évvel ezelőtt – Fia által – „kommentekkel”, gyakorlati útmutatással el is látta, tanította, élénk élte, így teljesen fölösleges és hiábavaló máshol keresgelnünk. Az isteni törvényt kár lecserélni emberi elgondolásokkal...

Ez + az...

Örvedetes, hogy a családok közösségünk megalakult és próbálnak egyre aktívabban részt venni az egyházközségünk életében. Időnként szóra (tollra, számítógépre) bírom őket, hogy életükről, szolgálataikról számoljanak be az újságunkban is. Tanúságtételük, élményeik a „kívülállókát”, vagy a „drukkereket” (ellendrukkereket) is megmozdíthatja.

Generációváltás közben vagyunk, a stafétát valakinek át kell venni. Ennek a felelősségére hívnám fel az utánunk jövők figyelmét – ha nem akarunk Nyugat-Európai testvéreink sorára jutni. Már pedig nem szeretnénk...

Miközben egyik szemem nevet a családokosok növekvő aktivitását figyelve, a másik meg sír: a kiürülő hétköznapi szentmise látogatottságát látva... Mint tapasztalták híveink – no, nem személyes érintettség miatt, hanem csak a hirdetések körül, néhány szentmise máris elmaradt az ünnepek körül. Ezen hétköznapi szentmiseken 5-6 ember a törzsgárda... Nem gondolom, hogy csak ennyi embernek fontos, hogy gyakrabban találkozhasson naponta Jézussal! Az Eucharisztikus Kongresszus évében vagyunk, az Eucharishtiában Vele találkozhatunk, töltekezhethetünk!

Látjuk, a jólét, a gazdagság, a kényelem mennyire káros hatással lehet a lelki életre, a morális tartásunkra – nemcsak nyugaton. Ugyanakkor sok kritikát is hallani, hogy az Egyház, a „papok” miért nem így vagy úgy működnek.

Igen, elvárásokat lehet megfogalmazni a partvonalról (focidrukkerek is ezt teszik „nagy szakértelemmel”), én ilyenkor mindig visszakerdezek a kritizáló felé: és TE mit teszel, hogy jobb legyen? Mert az Egyház mi vagyunk, mindnyájan, akik még időnként „elvetődünk” Isten házába. Te is, kedves Testvérem, aki még hajlandó vagy efféle „morgolódásokat” elolvasni egy plébániai újságban...

Sajnálom a mai fiatalabb generációt, akiket szétszakít, elszédít a saját mókuskereke. Talán eszükbe sem jut, hogy a napi rohanást úgy is lehetne szervezni, hogy az Úrral kezdje vagy zárja a napját. Őket még valahogy meg is értem, mert valóban nagy tempót diktál megőrült világunk. De azt azért nem hiszem, hogy az én generációm – a még mozgékony nyugdíjasok – nem gondolják fontosnak hitüket, a közösséget, magát Jézust...

Morgolódásom – egyben buzdításom tehát elsősorban nekik címzem, ne hagyjuk kiürülni templomunkat – hétköznapi sem!

Ezen tendenciát látva a hétköznapi szentmisek „törzsgárdája” László atyával megbeszélve a hétfő reggeli szentmisét estére helyezzük át februártól. A havi egy (utolsó szerdai) igeliturgia sorsa is „elbizonytalanodott”.

Nyitrai László

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Németh Nimród Gábor

Elhunytak:

Zachar Imre	96 éves
Kispál Sándorné, Tóth Mária Magdolna	84 éves
Lernyei Józsefné, Bánhalmi Margit	86 éves
Majtényi Kálmán	74 éves
Párdányi Miklós Rudolf	76 éves

ÖKUMENIKUS IMAHÉT Esztergomban

(Január 19-től 26-ig, minden nap 18 órai kezdettel)

- 19-én, vasárnap a ferences templomban
Ágoston Csaba református lelkész
- 20-án, hétfőn a görög katolikus templomban
Harmai Gábor plébános atya
- 21-én, kedden a szentgyörgymezői templomban
Takács Gusztáv görög katolikus parókus
- 22-én, **szerdán az evangélikus templomban szolgálnak:**
Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök
Kocsis Fülöp görög katolikus érsek-metropolita
Steinbach József református püspök
Szemerei János evangélikus püspök
- 23-án, csütörtökön a kerek templomban
Klimentné Ferenczy Andrea evangélikus lelkész
- 24-én, pénteken a református templomban
Pokriva László plébános atya
- 25-én, szombaton a belvárosi templomban
Ágostonné Apáti Gabriella református lelkész
- 26-án, vasárnap a bazilikában
Kiss-Maly László plébános atya

Hirdetések, programjaink

Január:	19-től 26-ig Ökumenikus imahét
23. csütörtök	Ökumenikus istentisztelet templomunkban
25. szombat	Szent Pál apostol megtérése Éves szentségimádási napunk Szentségimádás 10-12 és 15-18 óráig Szentmise 18 óraker
28. kedd	Bibliaóra 18 óraker Képviselőtestületi ülés 19 óraker
29. szerda	17.30-kor Imádság az esztergomi papokért
30. csütörtök	Szentmise közösségeinkért 18 óraker
31. péntek	Don Bosco mise 18 óraker
Február:	
2. vasárnap:	Gyertyaszentelő Boldogasszony, Szerzetesek Világnapja, szentmise 7, 9, 11 és 18 óraker
03. hétfő	Szent Balázs püspök és vértanú Balázs-áldás 18 óraker Senior imaklub 18 óraker
06. csütörtök	Titokcsere 17.30-kor Szentmise a tavaly elhunytakért 18 óraker
07. péntek	Elsőpéntek: Szentségimádás 10-12 és 15-18 óra
09. vasárnap	Elsőgyónók bemutatása 9 óraker Balázs-áldás minden szentmise végén
18. kedd	Imaóra 18 óraker
21. péntek	Plébániai farsangi bál 19 óraker a Mindszenty csarnokban
23. vasárnap	Gyűjtés a katolikus iskolák javára
Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!	

Felelős kiadó:	Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített:	Németh Tünde
A kiadást támogatta:	Somfainé Bernike és Meszesné Anci
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2020. február

XIII/2. szám

Hitünket megélni csak közösségben lehet. A keresztény ember nem lehet bezárkózó, kirekesztő. Mindig van valamin, amit meg tudunk osztani testvéreinkkel. Ha anyagiakkal esetleg magunk is szűkölködünk, szeretetünket, barátságunkat és odafordulásunkat, időnket tudjuk „pazarolni”. És nem csak azokra, akikkel az Egy Kenyér közösségében vagyunk...

(Ny. L.)

Békesség e háznak!

És minden lakójának!

Így szól vízkereszt táján, házszentelések alkalmával a köszöntés, hiszen „Az Ige testté lett és közöttünk vett hajlékot” (Jn 1, 14). Ezt ünnepeljük január 6-án és az azt követő néhány hétben. Ilyenkor különösen fogékonyak vagyunk arra, hogy kicsit otthonosabban gondoljunk Istenre: az Ő hajléka akár a miénk is lehet.

Vízkereszt, más néven epifánia (Urunk megjelenése), vagy háromkirályok az egyik legősibb keresztény ünnep. Ezek közül később keleten Jézus keresztsége – erre emlékeztet a vízszentelés –, nyugaton pedig a napkeleti bölcsek látogatása került előtérbe.

A vízkereszt elnevezés a víz megszentelésének szertartásából származik, ami Jézus megkeresztelkedésére emlékeztet. Ezzel a vízzel szentelik meg aztán a házakat, lakásokat, plébániákat, sok katolikus oktatási intézményt, a Dunát, – Erdő Péter bíboros atya még a közszolgálati csatorna stúdióit, műorszósztó műhelyeit is.

A házszentelés a szentelmények körébe tartozik: olyan szent jelek és hozzájuk kapcsolódó imák ezek, amelyek jelzik Isten cselekvését, és előkészítik lelkünket annak befogadására a különböző élethelyzetekben.

Ünnep a házszentelést: a keresztény család saját otthonában találkozik a pappal, a lelkipásztor pedig az Egyház legalapvetőbb sejtjeivel, a családokkal. Így erősödik a család egyház kapcsolata a plébániaegyház nagyobb közösségével.

A házszenteléskor közösen imádkozunk, énekelünk, könyörgünk az erényes családi életért és a gonosz cselvetéseinek távol tartásáért, – s ebben a légkörben igazán érezhető, hogy Isten működik, lakást vesz közöttünk, az Úr szeretettel törődik otthonunkkal. A vízkereszt liturgiában megszentelt vízzel érdemes a lakás minden helyiségét meghinteni, hangsúlyozva azt, hogy Isten szerető figyelme az otthon minden szegletére kiterjed, semmi sem marad rejtve előtte életünkben. Betölti a családi hajlékot.

A szentelés befejezéseként az ajtó szemöldökfájára fölkerül az évszám és a három betű: 20 C+M+B 20 – Christus mansionem benedicat – **Krisztus áldja meg e hajlékot!** Ezek a betűk emlékeztessenek minket egész évben, nehéz és szép pillanatokban egyaránt arra, hogy Krisztus áldó keze minden körülmények között ott van otthonunk fölött.

Eddig *Fehérvári Jákó bencés szerzetes atya irásából* szemezgettem, s megtoldom saját házszentelési élményeimmel. Az egyik a plébániához kapcsolódik, ahol László atya a vízkereszt-napi szentmise után a képviselőtestület jelenlétében minden évben megszenteli a termeket, földszinttől az emeletig.

Szép szokásként a tömjén füstje még ünnepibbé, meghittebbé teszi az alkalmat. A másik élményem pedig az otthon megszentelése, ugyanis évek óta három-négy család közösen imádkozik, énekel azon az estén, amikor az adott hajlék ajtajának szemöldökfájára fölkerül a Christus mansionem benedicat mondat.

Ez az ünnep is jó alkalom arra, hogy baráti együttletben töltsenek el a hívek papjukkal néhány órát. Élünk ezzel a lehetőséggel!

NY.M.

A Szent Anna Plébánia Szent Ferenc Karitászcsoportjának beszámolója a 2019. évről

Az elmúlt év elején, március 8-án ismét fogadalomtételre került sor a karitászcsoportban. Összesen 20 tagunk tett vagy újított fogadalmat az esti szentmise keretében. A 2019-es esztendőben mindenki, lehetőségeihez mérten, aktívan kivette a részét a munkából.

Plébános atya tanácsára július és augusztus hónapban az elmúlt évben is zárva tartottunk. Fogadóóránk továbbra is keddenként, fél 8 és fél 10 között volt. Természetesen feladataink elvégzéséhez ennél sokkal több időre volt szükség.

A megújult csoportunkkal az éves lelki napunkat már hagyományosan a Ferences Szegénygondozó Nővérek kolostorában tartottuk március 25-én, melynek középpontjában – részben a kongresszusra is készülve –, az Eucharisztia állt, majd e szép napunk befejezéseként csatlakoztunk a plébániai minizarándoklathoz, és részt vettünk az ünnepélyes szentmisén a Bakócz kápolnában. Áprilisban keresztutat szerveztünk a Pléh-krisztushoz, amely előtt az oda vezető utat és a kereszt környékét rendbe tettük. A hagyományos hálaadó szentmisén, melyet a tűzoltókért, mentősökért, rendőrökért, katasztrófavédelmi dolgozókért mutatunk be minden évben, részt vettünk, és az utána lévő agapén segédkeztünk. Május 4-én, a Szent Flórián szobor avatásán, szentelésén jelen voltunk. Június elején a Missziós Kereszt programjain is aktívan részt vettünk.

Június 10-én. Pünkösdhétfőn a Szent Orbán búcsú mise előtt csoportunk közösen imádkozott a Csurgókútnál lévő Angyali üdvözet c. festmény előtt. Június 13-án a Ferences Szegénygondozó Nővérek meghívására csoportunk részt vett Szécsényben, a Ferences Betánia Otthonban lévő Szent Antalnak szentelt kápolna búcsúján. Október 29-én közösségünk ellátogatott Budapestre a Pesti Vigadóban lévő „Agnus Dei – Az Oltáriszentség tisztelete Magyarországon” c. kiállítás megnyitójára. November 19-én, Szent Erzsébetet ünnepelve, az esti szentmise után kiosztottuk a külön az erre a célra süttetett és megáldott kenyereket.

Plébániánk évenként megszervezett zsinati napján, 2019. november 23-án, csoportunk is részt vett.

A nélkülözők támogatása

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2019 nagybőjtjében is meghirdette a tartós élelmiszerek gyűjtését. Az összegyűlt adományokból és a 21.000 Ft összegben vásárolt élelmiszerekből összesen 52 csomagot osztottunk ki.

December elején, az elmúlt évben is gyűjtöttünk az egyházközségünk területén működő négy intézmény részére. Az adományok rendszerezését és szétosztását csoportunk végezte.

2019-ben is megpróbáltuk a rászoruló karácsonyát szebbé tenni. 50 db csomagot osztottunk ki, melyek értéke 2.000–4.000 Ft között volt, a családok méretétől függően. A betegek részére a csomagokat házhoz vittük. A Családok Átmeneti Otthonában lakó gyermekeknek édességet és gyümölcsöt vittünk, melyet a december 23-án tartott karácsonyi ünnepségükön adtunk át.

Természetesen az év két nagy – karácsony és húsvét előtti – osztásán kívül, egész évben is igyekeztünk segíteni a rászorulóknak, lehetőségeinknek megfelelően, elsősorban élelmiszerekkel, így év közben 109.035,- Ft összegben támogattuk a családokat. Ezen kívül gyógyszer-támogatás címén 137.985,- forintot fizettünk ki a szükségét szenvedőknek.

A szeretet (caritas) egyéb cselekedetei

Csoportunk fontos feladatának tekinti a lelki szükségét szenvedők támogatását is. Ennek jegyében rendszeresen látogatjuk a Szatmári Irgalmas Nővérek Otthonait.

A Vízivárosi Idősek Otthonában minden hó utolsó szerdáján részt veszünk a születés- és névnapjaink köszöntésén. A Palkovics utcai Idősek Otthona lakóit négy alkalommal látogattuk meg. Minden látogatáskor készültünk finom süteményekkel, gyümölcssel is az otthonok lakói számára. Ezek az alkalomokon kívül, melyeken közösségünk nagy létszámban szokott jelen lenni, csoportunk néhány tagja egyénileg is látogatja a Vízivárosi Otthont és Ferencesek Szociális Otthonát, ahol plébániánk egykori hívei közül többen is laknak.

Plébániai munka

Az eddig említett feladatokon kívül a plébánia életében is igyekszünk aktívan részt venni. Farsangi bálunkra tombolátárgyakat gyűjtöttünk, vásároltunk és csomagoltunk. A Kerektemplom éjszakáján zsíros kenyérral és teával vártuk a programra érkezőket. Szeptemberben a Rozália kápolna búcsúját, októberben pedig a szüreti misét és az ezek után következő agapékat is csoportunk szervezte. A kápolna és a hozzátartozó kert gondozását is mi láttuk el. Az adventi rorate szentmisék utáni reggeli készítését megszerveztük, részt vállaltunk belőle. Ezúton is *köszönjük a Családok közösség* sokszoros segítségét, adventi szolgálatát, amellyel sok terhet vettek le a vállunkról, hiszen a három adventi hétből kettőt is ők dolgoztak végig!

2019-es zárszámadás

	Előző évi maradvány	50 865,- Ft
Bevétel:	Szent Antal persely	124 505,- Ft
	Egyéni adomány	201 465,- Ft
	Farsangi bál (tombola, koktél)	120 125,- Ft
	Árusítás	112 180,- Ft
	Szent Erzsébet mise perselybevétele	45 770,- Ft
	Összesen:	654 910,- Ft
Kiadás:	Élelmiszer (Karácsonyi csomagok)	59 165,- Ft
	Élelmiszer (Húsvéti csomagok)	21 100,- Ft
	Élelmiszer (évközben)	109 035,- Ft
	Gyógyszertámogatás	137 985,- Ft
	Hittantábor	50 000,- Ft
	Plébániai programok	43 355,- Ft
	Egyéb	80 100,- Ft
	Összesen:	500 740,- Ft
Maradvány 2019.12.31-én:		154 170,- Ft

Mindezek felül 2 fő kapott a Főegyházmegyétől fejenként havi 5.000,- Ft gyógyszer-támogatást.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani minden kedves testvérünknek, akik imáikkal, munkájukkal, anyagi támogatásukkal, illetve bármilyen módon is hozzájárultak a karitás munkájához. Isten fizesse meg bőségesen mindenki segítségét!

Szent Ferenc Karitás Csoport

A Rózsafüzér Társulat beszámolója 2019-ről

2019. évben létszámunk változatlan volt. Tagjaink nagyobb része részt vesz a közös rózsafüzér imádságokon. Van beteg, járni nem tudó testvéreink is, akik velünk imádkoznak, csak nem a templomban, hanem otthonaikban. A titokcserék rendszeresen megtörténnek, sokszor én viszem el a titkot, ha valamilyen akadályba ütközik a cserére történő eljövétel. 2019 adventjétől a titokcseréket minden hó első csütörtökére tettük át, melyet László atya a templomban is kihirdet. Még nehéz ennek az új időpontnak a megszokása, de menni fog.

Már hagyomány hogy a titokcseréket karácsonyi és húsvéti időben a plébánián tartjuk ünnepélyesen, ajándékozással, ami közös imádkozást is jelent. 2019-ben az eddigiektől eltérően csak egyszer voltunk zárandokúton. Ez részben a nyári nagy meleg és az idősödő, nehezen közlekedő társaink miatt volt. De ez a zárandokút mindenért kárpótolt. Zirc és Bakonybél különleges élményben és imádságos órákban részesített. A bencés szerzetesek szeptember 14-én, kérésünkre 11 órakor a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén gregorián misét celebráltak.

Működésünket továbbiakban is az önkéntes hozzájárulások segítik, melynek köszönhetően jutunk el zárandokutakra. Ezek a közös együttléteken gazdag élményekben van részünk, lelkünk feltöltődik. Reméljük, a jó Isten még sokáig megadja számunkra ezeket a lehetőségeket, amit hálással köszönünk.

Pénzügyi beszámoló

Bevételek:

2018 évi maradvány	15.299,- Ft
2019 évi bevétel	163.001,- Ft
Bevételek összesen	178.300,- Ft

Kiadások:

Működési kiadások	56.000,- Ft
Egyéb kiadások	28.764,- Ft
Kiadások összesen	84.765,- Ft

2019 évi maradvány 93.535,- Ft

Szendró Péterné

„Megint kicsit úgy hiszem, szebb az élet”

- a Szenior Örömtáncról

A Mária Rádió esztergomi regionális adójának egyik esti adása nagyon izgalmas volt. Nyitrai Lászlóné meglátogatta a Szentgyörgymezői Olvasókör „Szenior Örömtánc” foglalkozását, mert Senior imaklubunk több tagja is élményekkel telve beszélt erről a lehetőségről. A foglalkozás vezetője: Illés Ildikó olyan lendülettel válaszolt a riportban Marika kérdéseire, hogy szerintem minden hallgató kedvet kapott az „örömtáncra”. Így nem volt meglepetés, hogy január 30-án eleget tettek a *Senior imaklub meghívásának*. A Mindszenty iskola aulája kicsi volt ahhoz, hogy a hozzátartozók, érdeklődők, no és a táncosok jól elférjenek.

Kipirult, izgatott arcú, korántsem fiatal fellépők (mintegy 30-an), fekete nadrágban, emblémás rózsaszín felsőben, némelyeknek kendő a nyakában (ők voltak a lányok!) várták a fellépésüket. Nyitrai László köszöntő szavai után, a csoport vezetője, Illés Ildikó pár mondattal beszélt arról, miért is fontos ez a tánc. A másfél óra alatt észrevétlenül 3,5-4 km-t tesznek meg a táncosok. Öröm ezek tanulása, és az agytorna sem elhanyagolható, „ami rettenetesen fontos az idősödő korban”.

A táncosok először párokban vonultak ki, majd a megtanult lépésekkel, adott koreográfiával különböző alakzatokat hoztak létre, oszlopokat, köröket, sorokat, vérpezsdítő zenére. Egyebek között felcsendült a szamba ritmusa, az ABBA slágerre, a Radetzky induló.

Mi is kaptunk feladatot, „ülve táncoltunk” az egyre változó ütemű, orosz népdalra. Majd kört alakítva, táncolva, énekelve búcsúztak tőlünk: „Megint kicsit boldogabb lettem én.” Kedves táncoló ismerőseim - bizony a 7 koreográfia bemutatása után - kicsit lihegték, elfáradtak. Vastappsal köszöntük meg a hangulatos „premiert”. Nyitrai László méltatta a vidám félórát, üdvözölte ezt a lehetőséget, kezdeményezést és a házigazdák együtt mondták el „Az Úr legyen előtted, hogy az igaz útra vezessen téged!” kezdetű áldást, köszönetképpen.

Az üdítő és pogácsa fogyasztása közben, az oldott légkörben sok gratulációt kaptak a „senior örömtáncosok”. Illés Ildikóval történt beszélgetésből kiderült, hogy Esztergomban csütörtökönként tartja a foglalkozást, de más helységekben is még 5 csoporttal dolgozik. 200 koreográfia van a tarsolyában. Csoportjának egy nyári élményéről is beszámolt: 300-an táncoltak közösen a Margit-szigeten. Márciusban pedig síófoki tánc táborba mennek, ahol 4 oktató dolgozik majd együtt 160 táncossal.

Legvégül álljon itt a Wikipediából: „A senior örömtánc olyan közösségi tánc, amelyet úgy terveztek meg, hogy alkalmazkodjon az idős szervezethez. A tánc teljességében csak kíméletes mozgáselemeket tartalmaz, alapvetően 50 év felettieknek fejlesztették ki. A foglalkozásokon vidám zenére, gyakran régi slágerekre táncolják el ezeket az egyszerűsített koreográfiákat. Van, hogy páros táncot tanulnak, máskor sortáncot vagy körtáncot. Az irány- és a partnerváltások miatt végig szükség van a koncentrációra, amely jótékony hatással van az agyműködésre. Növeli az állóképességet, javítja az egyensúlyérzékét, fejleszti a mozgáskoordinációt.

Kutatások kimutatták, hogy segít a demencia és az Alzheimer-kór megelőzésében. A senior örömtánc Németországból származik. Ilse Tutt nyugdíjas táncanár nő rendszeresen szervezett tánc találkozókat a német fiataloknak, mígnem 1976-ban két kollégájával együtt kiképezte az első szeniortánc- oktatókat. Megalakult a nemzetközi szeniortánc-szövetség, 2017-ben Magyarország is csatlakozott.”

Fiatalkorunk vidámságát hozták vissza senior örömtáncosaink. Hazafelé én is dúdoltam: „Megint kicsit álmodok, remélek”. Köszönjük!

Pazsiczky Mariann

Kedves Senior imaklub!

Nagyon szépen köszönjük a meghívást, azt a szeretetteljes fogadtatást, amiben részünk volt. Nagy örömeinkre szolgált az a szeretet, ami sugárzott az egybegyűlt embereken is. Mivel csoportunknak ez volt az első fellépése, lelket melengető volt a nagy létszámú közönség – kb. 70 fő – elismerése.

Hálás szívvel megemlíteném az áldást, amit az Önök csoportja mondott nekünk. Külön köszönet a meglepetés idézetekért - szép gondolatokért -, a vendégváró süteményekért, innivalóért. Ez a nap maradandó emlék lesz nekünk. Nagyon sok egészséget kívánunk, Isten áldásával!

A Senior Örömtánc Csoport tagjai és oktatójuk, Illés Ildikó nevében:

Bakos Ildikó

Senior imaklubunk februári vendégei a Szent Jakab úton szerzett élményeiket osztották meg velünk. Heim Ferenc úr már harmadszor járt az El Caminon, társa, Dr. Helembai László először. A doktor úr bemutatkozásában oly sok szeretettel szólt esztergomi diákéveiről, a ferences atyákról, arról, hogy mély, élő hitének mennyire meghatározója a gimnáziumban töltött idő. Valamennyien meghatódva hallgattuk ezt, különösen csoportunk két ferences öregdiákja, akik az iskola padjait közel vele egy időben koptatta.

A rengeteg fotóval illusztrált, több mint másfél órás előadásuk hatalmas teljesítményükről győzött meg bennünket: mennyi szép látnivalót, milyen fizikai kihívásokat, milyen találkozásokat kínált ez a zárandoklat a két hatvan pluszos férfinékos telefon nélkül! -, bámulatra méltó.

Ízelítőt kaptunk az úton elmondott imáinkból, egy-egy kedves, olykor vicces történetből. Arra a kérdésünkre, hogy a lelkükre, hitükre hatott-e, hogyan hatott ez a közel egy hónap, azt mondták: végig éreztük, azt láttuk, tapasztaltuk, abban erősödünk, hogy vezetve vagyunk.

Erről nekem Reményik Sándor sorai jutottak rögtön az eszembe: „*Ne várj nagy dolgot életedbe, / Kis hópelyhek az öröme / Szitáló, halk sziromsodák. / Rajtuk át Isten szól: jövök.*”

Vagyis: vállalhatunk nagy kihívásokat, mint ez a zárandoklat – főleg csípőprotézissel! –, vagy csak mindennapi ügyeinket intézzük, feladatainkat végezzük, a Jóisten vigyáz bennünket, vezet minket, csak észre kell vennünk!

NY.M.

„Ne félj, mert megváltottalak!”

Vezetett elsópénteki szentségimádás

Februári elsópéntek. Ágival siettünk a Szent Anna templomba 17 órára a szentségimádásra. Beléptünk, és örömmel láttuk, hogy milyen sokan gondolták úgy, hogy itt a helyük. (5 órákor már kb. negyvenen. Szerk.) Nyitrai László vezetett szentségimádásra hívott bennünket. A szentségimádás az Oltárszentségben jelen lévő Jézus Krisztus imádása szentmisén kívül.

„*Őszentsége, Ferenc pápa döntése értelmében 2020 szeptemberében hazánkban, Budapesten kerül megrendezésre az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus. Nagy megtisztetés ez számunkra, hiszen e rendezvény kapcsán lehetőségünk nyílik arra, hogy az egész világ előtt megvalljuk Jézusba és az Oltárszentségbe vetett hitünket, és tanúságot tegyünk örömmünkről és keresztény reményünkről*” - írta Erdő Péter bíboros, prímás, Esztergom-budapesti érsek.

Közös célunk, hogy az elsópénteki sorozat segítse elő a kongresszusra való lelki felkészítésünket, erősítse keresztény helytállásunkat, küldetésadatunkat. Az első alkalommal nemzetünk lelki megújulása került a szentségimádás fókuszába. Közös éneklést mindig egy Laci által felolvasott szöveg követett, majd „csend”. Ez a csend lehetőséget adott arra, hogy az Úrral személyes kapcsolatba kerüljünk, elmélkedjünk, és a hallottakon gondolkozzunk.

Kilenc gondolat köré rendeződtek az elmélkedések. Az elsőben a remény szólalt meg: bízunk Jézus Krisztusban, hogy szent vére megtisztít bűneinktől. „Imádunk teljes Szentháromság, engesztelni akarjuk igazságosságodat, meghálálni bőkezűségedet, könyörögni jószágodhoz, szent Fiad, Jézus Krisztus által.”

Felcsendült az „Áldalak jó Uram”, amelyet ez a gondolat követett: „Ahhoz, hogy nekem tessél, nem kell nagy tudásúnak lenned, megelégszem azzal, ha nagyon szeretsz!” Nevezük meg kéréseinket, segítségre szoruló ismerőseinket, ne szégyelljük saját gyengeségeinket, merjük megfogalmazni, hogy ma mire lenne szükségünk. A következő gondolatsor: „Mit tehetsz érted? Ha tudnád, milyen nagyon szeretnék segítségedre lenni. Van netán valami aktuális terved?” Az új gondolat arról szólt, hogy merjünk segítséget kérni, ha sikertelenek voltunk. „Várj, ne félj” énekeltek és a feltett kérdést az volt, hogy szomorúak vagyunk? A válasz is kész volt: „Osszad meg velem gondolataidat, s hamarosan odáig jutsz majd, hogy arról fogsz nekem beszámolni: példám nyomán mindent megbocsátasz, mindent elfelejtesz.”

A következő elmélkedés a félelmeinkről vallott, különösen arról, hogy magunkra maradtunk. Majd arra kaptunk felszólítást, hogy örömeinkről is számoljunk be, mint ahogy ezt a barátunknak tennénk. Mindezekért csak ennyit mondjunk: „Köszönöm Atyám!” A „Köszönöm Jézus” ének elhangzása után kaptuk a felszólítást: legyünk őszinték! Ígéreteinket, fogadalmainkat tartsuk be!

A vezetett szentségimádás záró elmélkedéséből kicsit hosszabban idézek: „Amennyire tőled telik, törekedj a csendre, a szerénységre, a belső elmélyülésre, a felebaráti szeretetre. Szeresd Anyámat, aki a tied is! És gyere újra, és olyan szívvel, amelyet még jobban feltöltöttél szeretettel, még inkább felkészítettél arra, hogy Lelkemet átjárja! Ha így lesz, akkor Szívemen minden nap új szeretetre, új jótéteményre, új vigaszokra fogsz találni.”

Együtt énekelve fejeztük be az estét: „*Indulj és menj, hirdesd szavam / Népemhez küldelek én...*”

Pazsiczky Mariann

„Az Eucharisztikus Kongresszus évében különösen is fontos része a készülletünknek a gyakori szentségimádás. Ennek többféle változata, formája kialakult az egyes közösségek hagyományai szerint. Leggyakrabban az ún. csendes szentségimádás szokása terjedt el. A Kerektemplomban most új kezdeményezés indult.

Elsőpéntekenként 17 órától (nagybőjtben 16.30-tól) vezetett szentségimádásra hívjuk és várjuk hallgatóinkat is. – szöveg a felhívás a Mária Rádió régiós műsorában. Nem biztos, hogy az Úrral való beszélgetésnek ez a formája mindenkinek megfelelő. De a Vele való találkozáshoz ez a módszer segítséget nyújthat, a közös éneklés pedig a „kétszeres imádkozás” lelki élményét is adhatja. Érdemes kipróbálni...

Ny. L.

Röviden...

- Mint hirdetéseinkből is hallhatták, az orgonánk motorja javíthatatlanul meghibásodott, cserére van szükség. Jelenleg egy elektromos orgonával pótoljuk jó öreg hangszerünket. Kértünk árajánlatot, az új fűjtató mintegy 700.000,- Ft lesz. Ehhez köszönettel vesszük híveink adományait.

- A Szatmári Irgalmas Nővérek befogadták a Mária Rádió esztergomi régiós stúdióját. Február 11-én, a Betegek Világnapján Szerencsés Zsolt atya meg is áldotta a Nővérek, a Szent Vince Idősothona munkatársai és az önkéntes munkatársak jelenlétében. Az új stúdiót, a munkatársakat és szolgálataikat az esztergomi Vári Boldogasszony oltalmába helyeztük – Zsolt atya javaslatára. Köszönet a befogadásért, az igényes berendezésért, és a segítők szolgálatáért!

- Közeledik a nagyböjti időszak, kialakult hagyományaink szerint végezzük a **keresztúti imáinkat**. Péntekenként 17.30-tól közösségeink vezetik az imát a templomunkban, a belvárosi temető fölötti kálvárián pedig vasárnaponként 14.30-kor indul csapatunk. Mindkét alkalomhoz örömmel várjuk Testvéreinket más közösségekből is! A Mária Rádió régiós műsorában pedig vasárnap 18 órakor vehetnek részt keresztútjainkon, akik plébániánk imaéletébe ezen a módon szeretnének bekapcsolódni.

- Szeretettel hívjuk Testvéreinket az elsőpénteki vezetett szentségimádásra, amit februárban kezdtünk. Nagybőjtben (március 6. és április 3.) ezen alkalmak a keresztúti ima miatt 16.30-kor kezdődnek, a későbbiekben pedig 17 órakor. Az Eucharisztikus Kongresszusig mindenképp folytatjuk, az addigi részvételből, visszajelzésekből majd meglátjuk, mennyire válik be ez a közös imaforma...

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Kőműves Noémi

Elhunytak:

Hunyadi Zoltán Alfrédné, Nemes Emma Mária	76 éves
Varga-Dezső Lászlóné, Janoschitz Katalin Mária	65 éves
Nágl Józsefné, Cservák Erzsébet	65 éves
Zachar Imréné, Unti Erzsébet	91 éves
Cziglányi Endréné, Hirmann Teréz	79 éves
Návrádi Kálmánné, Gerendás Rozália	71 éves

Hirdetések, programjaink

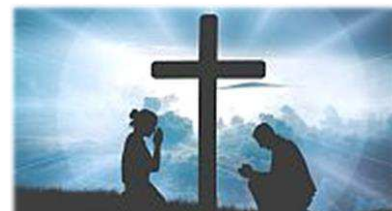
Február:

23. vasárnap	Gyűjtés a katolikus iskolák javára
25. kedd	Képviselőtestületi ülés 19 órakor
26. szerda	Hamvazószerda, szentmise és hamvazás 18 órakor
27. csütörtök	Szentmise közösségeinkért 18 órakor
28. péntek	Keresztút: Karitás 17.30-kor

Március:

01. vasárnap	Nagyböjt 1. vasárnapja Hamvazás minden szentmise végén Szent Anna könnyei 11 órakor Keresztút a Kálvárián 14.30-kor
05. csütörtök	Titokcsere 17.30-kor
06. péntek	Elsőpéntek: Szentségimádás 10-12 óra 16.30 órakor vezetett szentségimádás Keresztút: Nyugdíjas közösség 17.30-kor
08. vasárnap	Nagyböjt 2. vasárnapja Keresztút a Kálvárián 14.30-kor
13. péntek	Pápaavasztási évforduló Keresztút: Bémálkozók 17.30-kor
15. vasárnap	Nagyböjt 3. vasárnapja Szentmise Magyar hazánk lelki megújulásáért 11 órakor Keresztút a Kálvárián 14.30-kor
17. kedd	Imaóra 18 órakor
20. péntek	Keresztút: Családos közösség - 17.30-kor
22. vasárnap	Nagyböjt 4. vasárnapja Édesapák megáldása a 9 órai szentmisében Keresztút a Kálvárián 14.30-kor

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket minden programunkra!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom
2020. március-április
XIII/3-4. szám

Hitünket megélni csak közösségben lehet. A keresztény ember nem lehet bezárkózó, kirekesztő. Mindig van valamin, amit meg tudunk osztani testvéreinkkel. Ha anyagiakkal esetleg magunk is szűkölködünk, szeretetünket, barátságunkat és odafordulásunkat, időnket tudjuk „pazarolni”. És nem csak azokra, akikkel az Egy Kenyér közösségében vagyunk...

A márciusi számhoz írt beköszöntőm most különös hangsúlyt kap. Ugyan fizikailag be kell zárkóznunk, de Krisztusban mégiscsak közösségben vagyunk. Ez az időszak talán pont ezt a lelki közösséget erősíti bennünk, most rádöbbenhetünk, mit is jelent szeretetteljes közösségbe tartozni. A személyes jelenlét hiánya is erre figyelmeztet!

(Ny. L.)

Kedves Testvérek!

A Számok könyvében olvashatjuk, hogy a nép a pusztai vándorlás idején zúgolódni kezdett Isten és Mózes ellen, mert unta már az utat és a fáradságot. Azt mondták Mózesnek: „Miért hoztál ki minket Egyiptomból, hogy meghaljunk a pusztában? Nincs kenyér, nincsen víz, undorodik már a lelkünk ettől a felette sovány eledeltől.” (Szám 21,5) Vagyis ez azt jelenti, hogy a nép a földi jólétet előbbre helyezte, mint az Isten ígérését és szolgálatát. A történet azzal folytatódik, hogy az Isten tüzes kígyókat küldött a népre, s azok sokakat halálra martak. A nép pedig azt mondta Mózesnek: „Vétkeztünk, mert az Úr ellen és te ellened szóltunk. Könyörülj, hogy vegye le rólunk ezeket a kígyókat!” (Szám 21,7) Mózes pedig könyörög a népért, és az Isten azt mondta neki, hogy csináljon egy rézkígyót, azt tűzze fel egy fára, és aki feltekint erre a rézkígyóra, az meggyógyul.

Ez a történet akár ma is játszódhatna. Az emberiség a maga felfuvalkodottságában lázadzik az Isten ellen. Sőt! Sokszor már „istent” játszik. Úgy gondolja, hogy nagyobb az Istennél. Hiszen már jár az űrben, már tud klónozni, már keresi a halál elleni gyógyszert, már van génmanipuláció, összejt-kutatás, már képes életet adni vagy elvenni (mesterséges megtermékenyítés, abortusz), és még lehetne tovább sorolni. Az ember a maga tudását és kreativitását nem mindig a megfelelő módon használja. Hiszen még mindig van háború a világban, van éhezés, vannak szegény országok és gazdag országok. A mai világot leginkább a pénz, a hatalom, a korrupció és az érzéketlenség irányítja. Nagyon szépen és megindítóan fogalmazta meg Ferenc pápa: „Azt hitte az ember, hogy egészséges maradhat egy beteg világban.”

Talán éppen ezért engedte meg az Isten ezt a ma tomboló járványt, amely gyökereiben, és egy pillanat alatt változtatta meg az egész világot. A koronavírus a mai kor tüzes kígyója. Az Isten figyelmeztetni szeretne bennünket, hogy a vesztünkbe rohanunk. Hiszem, hogy nem ez volt az első figyelmeztetés. Az elmúlt időben minden minden történt a világban: földrengések, cunamik, tűzvészek stb. Igaz, hogy ezek nem világméretűek voltak, de mégis csak figyelmeztetések. Azonban az ember nem tanult egyikből sem. Éppen ezért van az, hogy most az egész világot sújtó jelet kaptunk.

De nem szabad elcsüggednünk. Az Isten nem azért engedte meg ezt, hogy elpusztítson minket, hanem, hogy átalakítson. Jobb emberré tegyen. Nekünk nem fára szögezett kígyóra kell feltekinteni, hanem a keresztfán értünk meghalt Krisztusra. Mert Ő tud nekünk új életet adni. Ebben a nehéz helyzetben meg kell találnunk a megújulás lehetőségeit. Igaz, hogy most nincsenek szentmisék, nincsenek közösségi programok, amelyek elmélyíthetnék a hitünket. De van egyéni imádság, van csend, van Szentírásolvasás, van elmélkedés, van lehetőség a szentek életének olvasására, van bűnbánat. Használjuk fel ezeket a kegyelmi lehetőségeket. Rajtunk is múlik, hogy ez a világ képes lesz-e a vírus után a lelki megújulásra.

Húsvétvasárnap Krisztus feltámadását ünnepeljük. Igaz, hogy teljesen új módon, leginkább családi körben. De ez ne okozzon bennünk szomorúságot. Tekintsünk fel a mi Urunkra, Jézus Krisztusra, aki értünk szenvedett, meghalt és feltámadt! Újuljunk meg mi is lélekben, támadjon fel lelkünkben is Krisztus! Higgjuk el, hogy az Isten képes arra, hogy elvegye tőlünk ezt a járványt és mi pedig újjá alkotva tudjuk szolgálni az Istent.

László atya

„Dínomdánom vigadalom – nincs a táncra tilalom!”

Február 18-i imaóránkon az örömről elméltünk. Idéznek a Taize-i gondolatokból: „Az öröm nem olyan érzés, amit többre értékelünk másoknál, nem is önző boldogság, amely elszigetelődéshez vezet. Az öröm békés bizonyosság abban, hogy az életnek értelme van. Az evangéliumi öröm abból a biza-lomból ered, hogy Isten szeret bennünket. Távol áll a hangos ujjongástól, amely közben hátat fordít korunk kihívásainak. Nem! Ez az öröm még érzékenyebb tesz minket mások szenvedései iránt. Fedezzük fel Isten szeretetének visszfényét azokban a teljes emberi örömeinkben, amit a költészet, a zene, a művészet kincsei, az Isten által teremtett világ szépsége, a szeretet vagy egy barátság mélysége kelt életre a szívünkben.”

Áprily Lajos írta: „*En Istenem, legyek vidám, hogy házamat vidítani tudjam, mosolyogjak, ha bántanak, és senkire se haragudjak.*” Erre gondolhatott László atya is, aki február 21-én egy-házában (ami alatt a Mindszenty iskola tornaterme értendő) megnyitotta az immár hagyományos farsangi bálunkat. Felszólított mindenkit a vidámságra, öröme, jókedvre, - hisz a farsang erről szól. Itt az utolsó alkalom, ez az utolsó tél végi ünnep, amely vízkeresztől hamvazószerdáig tart.

A Mindszenty iskola tanárai kínai táncal nyitották meg a bált. (Nem is tudtam, hogy a tantestületben ennyi gyönyörű kínai hölgy dolgozik!) Őket követte a fiatalokból álló Felhőkarcoló zenekar, akiknek a dobosa fergeteges szólót mutatott be. Kívánom a tehetséges zenészeknek, hogy valóban karcolják a felhőket! A Kaméleon Stúdió és a Ciklon táncgyűttes fiataljai nekem azt bizonyították be, hogy nem kell szidni mindig a fiatalokat, igenis tudnak értéket teremteni!

A jó kedvünket fokozta a Titkárnő című jelenet, amelynek címszereplője László atya volt, de kántorunk Misi is megcsillogtatta színészi képességeit. (Azóta is azon aggódom, hogy valamelyik multicég el ne csábítsa a „titkárnőt”, mert akkor pap nélkül maradna a Kerektemplom!) A családos közösségből Viki megtornáztatta a résztvevőket.

Ezután már csak a zenéé és a táncé volt a főszerep, kivilágos-kivirradatig. A tombola bevétele karitás csoportunké

lett, ami 112.365,- Ft, a koktél: 14.535,- Ft. Ezzel tudjuk majd segíteni a rászorulókat.

Ezzel a vigalom ideje véget ért, átléptünk a böjt havába. A mulatozás után a böjt 40 napjában készülünk megtisztult lélekkel legnagyobb keresztény ünnepünkre, Jézus feltámadására, a húsvétra. *(Ne feledjük, a böjt nem csak a hús tilalmát jelenti. Számítalan dologról, ami túlzott kényelmünket szolgálja, ami rossz szokásunkká vált - érdemes lemondani, és megsokszorozni jó cselekedeteinket! Szerk.)*

Addig is emlékezzünk Morus Tamás szavaira: „Add, Uram, hogy értsem a tréfát. Tégy képessé, hogy mindig tudjak kacagni egy viccen, hogy életem örömeiben bővelkedjek. Tégy gazdaggá, hogy *segíteni tudjak másokon.*”

Rendhagyó keresztút

Jézus keresztútja a megváltás isteni drámájának csúcspontjára vezet. Itt születik meg az új ember, újjá teremtve Isten tökéletes képmását Krisztusban. Feltámadás után az apostolok bátran hirdették, hogy a kereszt a győzelem és a dicsőség útja, nem a vereség és nem a gyalázat. Ennek jegyében készült *karitásunk* február 28-án a templomban tartandó első keresztútra.

Belépve a templomba - a hívekkel együtt - hatalmas porfelhő, kosz és piszok fogadott bennünket. Azt mondja a szólás, hogy harapni lehet a jó levegőt, - hát itt harapni lehetett a port! Mindez a kegyúri karzat javítási munkálatai miatt következett be. Befejeződött az életveszélyessé vált karzat lebontása, ami ezzel a „piszkos” munkával járt. Így a templomban nem lehetett megtartani a keresztutat, ezért átmentünk a plébániára, ahol szintén meghitt környezetben, Simon András grafikáit nézve elmélkedtünk.

Mi is a keresztút? Az a másfél kilométeres útszakasz, amin Jézus a keresztet hordozta. Ez az út a Templom jobb oldalán álló Antónia-vártól haladt Jeruzsálem utcáin, a nyugati városkapun át, fel a Golgotára.

Az 1600-as években alakult ki a keresztút végleges formája a 14 stációval. A kereszt tisztelete ezután egyre jobban elterjedt a keresztény országokban. Mivel a legtöbb hívőnek sohasem volt alkalmuk a Szentföldre elzarándokolni, a nyugati városokban is kezdtek keresztutat építeni jeruzsálemi mintára. A legnépesebb zarándokhelyeken, mint Lourdes-ban vagy Fatimában ember nagyságú szobrok jelenítik meg az egyes állomásokat. Ma már minden katolikus templomban van egy megszentelt keresztút, - természetesen a mi Kerektemplomunkban is.

Nagyböjtben minden vasárnap délután a belvárosi temető feletti kálváriára is elindul 25-30 fős kis csapatunk. A stációk elég rossz állapotban vannak. A tavalyi nagy vihar sok fát döntött ki ezen a helyen. A fákat ugyan elszállították, de az utána következő rendrakás sajnos elmaradt. (Hátha meghallja valaki illetékes, vagy valamelyik közösség és rendbe teszi a kálváriára vezető utat!)

Plébánosunk hívó szavára a mi templomunk hívei, szombatjukat feláldozva, kitarították a karzat bontásából keletkezett koszt. A régi idők focija című filmben azt mondja Garas Dezső: „Kell egy jó csapat!” Hát nálunk volt! Ezért merem remélni, hogy a kálváriára vezető út kitarítására is szerveznek /szerveződik városunkban egy jó csapat!

A keresztút témája művészeinket is megihlette. Gondoljunk csak a Keresztény Múzeum festményeire, vagy költőinkre – Ady Endre, Pilinszky János, Sík Sándor, Dsida Jenő -, zeneszerzőkre – Haydn, Gounod, Cesar Franch -, vagy Maria de Foykod világhírűvé vált szobraira Lourdes-ban.

Tollas Tibor költő soraival zárom: „*Hozsanna húsvét! Künn tavasz száll, sziklasírodból feltámadtál és csodát műveltél megint.*” Ez a mi reményünk!
Recska Valéria

Szeretet Iskola

Az advent óta a Ferences Templom ad helyet a Szeretet Iskolának kéthete kedden este, melynek keretében mélyítettük a bűnbánathoz és a gyónáshoz való kapcsolatunkat. Kornél testvér, Kemenes Gábor atya, Magyar Pál atya, Frankó Tamás atya és Csépanyi Gábor atya szentmise keretében gondolatukkal, tanításukkal vezettek minket egyre közelebb a bűnbánat lelkületének tisztulásához.

Az Atya szeretetének megtapasztalása volt a kiindulópont, amiről az adventi triduum is szólt. Ha ez a szeretet átjár minket, akkor ez már bennünk lesz, és akkor úgy kezdünk gondolkodni, érezni, látni, ahogyan Ő. Akkor kezdek élettellel eltelni. Akkor megtapasztalom, hogy szeretve vagyok, és magamra is az Ő szemével kezdek nézni. Mert azáltal leszünk önmagunkká, ha Isten megtölt minket önmagával.

Ha megajándékozottságom tudatában vagyok, akkor tudom felülvizsgálni, hogy mihez, kihez igazítok mindent, mi az én mértékem, mércém. Isten az én Uram, de sokszor akarom-e hogy Ő irányítsa az életemet? Fontossá válik, hogy az Ő jelenlétében éljek, átüssön életemen az Ő szeretete, jósága. A világnak szüksége van ránk, akikben benne él Krisztus.

A tékozló fiú történetéből jól ismerjük az Atyát, aki szereti a fiút. Nem a bűnt szereti, hanem a bűnöst. A fiú tudatosan elindul a maga feje után. Engedetlenség, azt jelenti, hogy jobban tudom, mi a jó nekem, mi fog boldoggá tenni. Kiszakadok az atyai házból. A földi boldogságaim, vágyaim pillanatnyi megtapasztalása vezet. De Isten belénk írja a boldogságvágyat. Az igazi boldogság Ő maga. Vissza kell térni az atyai házba! A bűn valóságát megértve ott akarunk lenni, ahol Ő van, az atyai házban.

Hiszen Isten eredeti terve a paradicsomi állapot volt, ami a harmónia volt jellemző. Ádám ott sétált és Isten is ott sétált. Együtt sétáltak. Ebbe a harmóniába behelyezkedve ott állhatok Istennel én is, láthatom, szagolhatom az illatokat, lépdelhetek Istennel együtt. Beszélgetésbe elegyedhetek Istennel, aki velem sétál. Ennek a fényében láthatom magamat. Isten arra hív, hogy vele harmóniába kerüljek.

Ez a tapasztalat a megtisztulás vágyára, a bűnbánatra, a gyónás új értelmezéséhez vezet el minket. Most különösen a nagyböjti időben lehetőségünk van arra, hogy újból visszatérjünk az Atyához, az atyai házhoz, a Paradicsom harmóniájához, és az Istennel sétálgatva fedjük fel előtte életünket. Gyónási lehetőségeket használjuk ki, akkor is, ha ezt esetleg már nagyon régen nem gyakoroltuk. Isten vár ránk a kertben, kitarja karját és szalad felénk!

Az egészségügyi helyzetre tekintettel átmenetileg megszakítjuk ezt az Iskolát, de arra hívunk mindenkit, hogy váltsuk életünkkel mindazt, amit eddig kaptunk. Gyakoroljuk a bűnbánatot, keressük az Istennel való együttétálgatás, beszélgetés lehetőségeit a mindennapjainkban, nézzünk a szemébe, hogy ő is láthassa a mi szemünket.

(Az esztergomi Mária Rádió archívumából meghallgathatóak a Szeretet Iskola alkalmai.)

M. Ágnes nővér
ferences szegénygondozó nővér

Az ideai nagyböjti készülletünkre a járvány, a vészhelyzet megeremtette a „fizikai hátteret”, az életünk teljesen átalakult. Ez talán a lelki életünket is befordítja valami jobb irányba. Minden tervezett plébániai programunk is elmarad, a liturgia is átkerült a „virtuális térbe”.

*A helyzet alakulására a Mária Rádió régiós adásaiban néhány jegyzettel reagáltam, ezekből osztok meg most négyet itt is. Első a **Mária Rádió Magazinja** számára írt beszámoló, ami a legutóbbi számukban jelent meg, ebből itt csak néhány részlet:*

Hitélet, kultúra, értékrend...

Ezzel a mottóval szólok meg – szombat kivételével minden nap 18 órakor az esztergomi, dömösi és piliscsabai vételkörzetben a Mária Rádió műsora.

A helyben szerkesztett adás 2017. december 4-én indult, akkor az Esztergomi Polgármesteri Hivatalban létesített stúdióból, ahonnan el kellett költöznünk. A Szatmári Irgalmas Nővérek befogadták a stúdiót, február 11-én Szerencsés Zsolt atya fel is szentelte.

Kiegészítés: *Stúdiókat a jelen körülmények között nem tudjuk használni, hiszen az idősothon is ugyanabban az épületben van, és maroknyi stábom is a veszélyeztetett korosztályt reprezentálja. A másik dolog: a 18 órai sávban megszűnt a műsorunk, átkerül majd 14 órára – amint az informatikai hátteret sikerül átállítani. Jelenleg tehát „hallgat” az esztergomi adás.*

Egy keresztút margójára...

Nem is tudom, mikor kezdtem el az esztergomi, belvárosi temető fölötti kálváriára járni, keresztutat imádkozni – de jó régen volt. Az idei nagybőjt első keresztútján éppen Mindszenty bíboros atya oltárra emelése gondolatával imádkoztunk kb. 25-en, főleg a kerektemplom híveivel. Mintegy 35-40 évet szeretnék itt most felidézni, rövid visszaemlékezésemben...

Amikor megházasodtam, Esztergomba kerültem, itt volt lakhatási lehetőségünk – és itt is ragadtam. Meg kell jegyezni, ezt sosem bántam meg! Egy kereszténynek indított bakoynyi gyerek itt megtalálta mindazt, amire szüksége volt. Amire meg esetleg vágyakozott, az vagy nem volt fontos, vagy kitartó munkával, hittel – Isten segítségével – meg is valósíthatta. Talán, akik közelebről ismernek, ezzel egyet is értenek.

Nos, az ideköltözésemről kezdve minden nagybőjtben – hol szorgalmasan, hol lanyhább buzgalommal feljárnak az említett kálváriára. Először még anyósomékkal, látogatóba hozánk érkezett szüleimmel, majd bővülve gyermekeinkkel – és azután lassan a szüleink elmaradtak. Bizom benne, hogy hamarosan majd unokáim is velem-velünk tartanak.

Akik efféle rádiót hallgatnak, talán nem kell ecsetelni, mit is jelent, ha egy család együtt imádkozik. Különösen is, ha az be van ágyazva egy nagyobb családba, mondjuk egy plébánia közösségébe, vagy az Egyház vérkeringésébe.

A Szent Anna Plébánia aktív tagjaként évek óta szervezem a vasárnap délutáni közös keresztutakat az említett helyszínen. Maroknyi közösségünknek – úgy tapasztalom – fontosak ezek az együtt-imádkozások, elmékedések Mesterünk megváltó művéről. Keressük a helyünket abban a tragikus menetben, ami – most már látjuk – diadalmenetté vált. Persze, ezt felfogni nehezen tudjuk, ezért is megyünk oda, hogy valamit megértünk ebből. Mert elménk számára ez – úgy tűnik – titok marad... De szívünket nyitogatjuk, hogy közelebb kerüljünk ama Titokhoz.

Ami megszólalásra indított, az a helyszín! Bizony, kezdetben, amikor ide feljárnak kezdtem, a stációk rendben voltak, az út bozóttól kitisztítva, a kápolna rendben, vasárnap délutánként nővérek, hívek ügyeletével nyitva is volt, így felérve oda is betérhettünk. És az úton több kisebb-nagyobb csoporttal is találkoztunk. A stációkon égő gyertya, korai virágokból kis csokrok. A mai körülmények lehangolóak...

Az út még az avartól, tavaly óta nőtt bozót-sarjaktól eléggé szemetes. A stációk, - hát bizony alig van teteje egy-kettőnek. Van, amelyikből a képet, rácsot is valakik „hazamentették”. A felépítményük statikailag is romos. Azután felérve a kápolnához... Bizony, ha nem történik semmi, jövőre már egy romhoz fogunk megérkezni. A fagerendás torony már megrogyott, egy erősebb vihar bizonyára le fogja dönteni. A tető palafedése hiányos, el sem merem képzelni, mi lehet ott belül.

Nem akarok pesszimista lenni – hiszen a stációk elején a Jó Pásztor kápolna teteje megújult, legalább a további romlást megelőzve – de a Kálvária kápolnának a napjai meg vannak számlolva.

Lehet, hogy romokból kell majd felépíteni ezt a kápolnát is, ahogy hitünk romjaiból kell magunknak is elkezdni építkezni, hogy nemzetük is feltámadhasson. Sik Sándor sorai sokszor eszembe jutnak:

*...Ma kibocsátol minden ördögöt, / Kedvére rontson,
Holnap felgyűjtod oltármécsedet / A meggyalázott roncsoson...*

Igen, a rontás, romlás nemcsak az épített szakrális környezetünkben tapasztalható, sokkal nagyobb baj van a lelkekben. Ezer éves városunkban a szemünk láttára fog összedőlni egy műemlék kápolna, jelképezve a fogyatkozó hitünket.

Hát ez a maroknyi együtt imádkozó ember ahhoz az oltármécshez gyűjtögeti a municiót.

Te gyűjtsd ezt minél többen! Ahol és amikor csak tehetjük!

Kiegészítés: *Ezt a jegyzetet eljuttattam a Polgármesteri Hivatalba is az adás után. A Polgármester Úr személyes találkozásra invitált, ahol megbeszéltük a stációk és a kápolna ügyét. Ígéretet is tett, hogy hamarosan lépéseket tesznek a felújítás érdekében, és erről – rajtam keresztül – a régiós rádió hallgatóit, ill. újságunk olvasóit is tájékoztatni fogja. Aztán jött a vírus...*

Koronavírus és globalizáció

Folyamatosan halljuk, hallgatjuk a világvárányal kapcsolatos tájékoztatásokat, híreket – no és álhíreket, mert ezek is lábra kapnak. Félelmünket, kiszolgáltatottságunkat megtapasztaljuk, megéljük, hallva a szaporodó eseteket, a járvány gyors terjedését. Talán a lelki és fizikai immunrendszerünknek is köszönhető, hogy nálunk – egyelőre – még nem annyira tragikus a helyzet, mint a környező országokban. Én azért e mögött az égiek támogatását, segítségét is látom, észreveszem. De ettől még mindenkire kötelező az a szabályrendszer, amit a hozzáértő, szakemberekből összeállt válságstáb az aktuális helyzetnek megfelelően meghoz és publikál. Segíts magadon, az Isten is megsegít, - mondja a népi bölcsélet.

Pont ebben azért a felelőtlenség is megtapasztalható – a napok múltával. Ugyan egyre súlyosabb események híreit publikálják, az emberek mintha nem lennének tisztában a saját és környezetük egészsége megóvásának a felelősségével. Ha így folytatódik az ajánlások figyelmen kívül hagyása, sok idősebb testvérünköt hamarosan elbúcsúztatunk. Ugyan tavasz van, gyönyörű időjárás, nem biztos, hogy most kell sétálni indulnunk, postára, patikába, piacra mennünk, trécselni ismerőseinkkel. Ha ezt tesszük, az életünkkel játszunk!

És a mieinket is veszélybe sodorjuk! Ami nekem pillanatnyilag jó, jól esik, lehet, hogy vesztemet okozza. Sajnos, nagyon leszoktunk az alázat és az önkorlátozás gyakorlatáról. A mainstream média sem ezt harsogja, a mérhetetlen önzés, a „nekem ez jár” zsákutcáját bőrünkön érezzük – már aki képes ezt felfogni.

Egyesek az egyéni szabadságuk korlátozása miatt siránkoznak, azt sem akarják tudomásul venni, hogy az embert időnként az önmaga felelőtlensége, ostobasága ellen is védeni kell. Mint egy kisgyermeket, aki nincs még tisztában szavainak és tetteinek a következményeivel. Mert az elvakultság időnként nagyobb, mint a koronavírus okozta életveszély!

A világvárány bebizonyította, mennyire törekeny az emberiség sorsa. Az a csoda, hogy eddig még nem volt a mostanihoz hasonló történés. Előjelek, helyi válságok voltak és vannak világszerte. Ezeknek az okozói – leszámítva a természeti katasztrófákat – többnyire a telhetetlen, mohó, önző, hatalom és pénzéhes emberek.

Persze, az igények felkorlácsolása, a pénzzel és hatalommal való üzérkedés a láthatatlan világhatalmak jól átgondolt érdekeit szolgálják. A fogyasztói véglénné degradált ember kellően lebutítva, hamis értékekkel stimulálva, a liberalizmus maszlagával bebetetve fut az önmegvalósítás futószalagján. Hogy hova érkezik? Hát egy világszűk közelébe - vagy középebe, saját, dédelgetett egzisztenciájának a romba dőlése közelébe. Talán majd itt leül, és végre elkezd gondolkodni is katekizmusunk első kérdésén: mi végre vagyunk a világon?

Az emberiség - történetében többször - nekiállt tornyot építeni, hogy az Istent elérje, felérje, és letaszítsa trónusáról. A bábeli toronnyal kezdődött. A mai torony neve a globalizmus. Vagy a liberalizmus?

Mindegy hogy nevezzük, a lényege ugyanaz: az ember korlátlan szabadsága, ami semmiféle tekintélyt nem ismer el maga fölött. Ennek két oldala van: a globalizmusra törekvő sátni hatalmak a saját képükre és hasonlatosságukra akarják formálni a világot, ami nekik hajtja a hasznát - tagadva minden hagyományos értéket. Ez a hatalmasok elképzelése. Ehhez a legjobb ideológia, világnézet a liberalizmus.

A korlátlan szabadság maszlagával bebetetett emberiség hamis illúzióba ringatása, és egyúttal az önzés mámorával a világhatalmak rabszolgaságába önként nyakat hajtó szálnalmas ember mentalitása... És Isten száműzve - még a gondolatokból is. Ő pedig időnként tükröt tart elénk: ilyen világot akartok? Nélkülem? Hát lássuk, mire juttok - nélkülem! Elvégre szabad akaratot kaptatok!

Hát itt tartunk.

Az alázat iskolájában - társadalmunkban, egyéni életünkben - bizony gyakran bukásra állunk. Ha ezt felismerjük, beismerjük, a megoldás kulcsát is megtaláltuk. Nagyheti szertartásunkban idézzük Jeremiás siralmait: máig érvényes a több ezer éves figyelmeztetés:

Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!

Ennél frissebb, aktuálisabb tanácsot én sem adhatok a ránk dőlő mai bábeli torony romjai alól...

Gondolatok a karanténból

Uram! Nem vettük komolyan a figyelmeztetéseket, és most - ki-ki ilyen-olyan módon karanténba kényszerül. Már, ha meghallja a szakemberek, felelős vezetőink tanácsait, intézkedéseit...

Uram, köszönöm, hogy én - és az enyéim - mindezidáig elkerülhettük ezt az alattomos kórt, amit figyelmeztetésül engedtel felfuvalkodott világunkra. Köszönöm, hogy adtál annyi éleslátást családom, közeli rokonságom tagjainak, hogy kellő óvatossággal viseltetünk, és próbáljuk elkerülni a nagyobb bajt. Értjük, Uram, hogy ez most egy kis bezártságot eredményez. De ezzel is tanítani akarsz!

Életünket át kell szervezni, hiszen, minden megváltozott körülöttünk. A nagypolitikában eddig is tapasztalható élet-halál harc a normalitás és a neoliberalizmus generálta agyrémekek között egy kicsit tisztázódik. No, de ezt a meccset hagyjuk a politikusokra, de szurkoljunk a józan oldalnak!

Uram, most arra rendeltél időt, hogy szembenézzek eddigi életvitelemmel. Igen, most lassítani kell, hogy Veled, és önmagammal is találkozhassak. Hogy átgondoljam a felpörgött mókuskerekem motivációit, saját működésemet.

Uram, a lassítás nálam csak a dolgaim átrendeződését jelenti. A több fizikai munka a ház-kert körül a szellemnek szabadságot enged, mert míg a kezem-lábam teszi a megszokott, begyakorlott mozdulatokat, lelkem, tudatom Veled konzultálhat! Igen, erre jó ez az önkéntes elvonulás, mert az eddigi szolgálataim nagyobbik részét a jól megfontolt, elrendelt korlátozások most leállították.

Az elmúlt időszakban nagyon felpörgött az a bizonyos mókuskerek. És az sem melegség, hogy a közösségért, a hitélet élénkítéséért pörgettem fel. Barátaim, ismerőseim, enyéim gyakran figyelmeztettek is, hogy lassítani kéne - nem nagyon hallgattam rájuk. Mert Krisztus szeretete sürget minket - engem is!

De Uram, most Te szóltál, - Rád hallgatnom kell! És ez a figyelmeztetés minden embernek szól, bár mindenki meghalának!

A Te kegyelmed az is, hogy éppen a nagybőjti időben kell, hogy bezárkózzunk, elcsendesedjünk. Sokan megnyilatkoznak az életünk, családi viszonyaink kényszerű átrendeződésével, átszervezésével és főleg átértékelésével kapcsolatban. A kényszerű összefüggés talán sokakban elindít valamit, amiből valami újszerű, valami előrevívó dolog bontakozik majd ki. És talán sokunkban erősödik majd a Veled való mindennapi kapcsolat.

Köszönöm, Uram, hogy a sokféle rám ragadt, vagy önként vállalt feladataimat most egy kicsit szüneteltethetem, és a pörgés helyett most gyakrabban beszélgethetünk. A rám zúdult teendők zajából talán jobban kihallom most az ajándéku kapott csendben a Te szavadat, mit is akarsz velem, és általam. Adj ehhez halló fület, látó szemet, és alázatos lelkületet! És adj bölcsességet, hogy a jelen körülmények között is a leghatásosabban szolgálhassalak Téged, és a Te ügyedet, testvéreim javára!

Egyik jegyzetem végén egy régi anekdotát idéztem:

LEGYEN TEMPLOM MINDEN OTTHON!

Al-Hakim kalifa, Egyiptom muszlim uralkodója, - aki 996-1021-ig regnált - elrendelte, hogy 9 évre zárjanak be minden templomot. Egyik nap végigment a keresztények egyik utcáján. Minden házból azt hallotta, hogy imádkoznak, Istent dicsőítik. Azonnal megparancsolta: „Nyissátok ki a templomokat, és hagyjátok imádkozni a keresztényeket, ahogy akarnak. Be akartam zárni minden utcában egy templomot, de most látom, hogy ezzel minden házban megnyitottam egyet.”

Legyen így egyházközösségünkben is!

Nyitrai László

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Kőműves Noémi

Elhunytak:

Hunyadi Zoltán Alfrédné, Nemes Emma Mária	76 éves
Varga-Dezső Lászlóné, Janoschitz Katalin Mária	65 éves
Nágl Józsefné, Cservák Erzsébet	65 éves
Zachar Imréné, Unti Erzsébet	91 éves
Cziglányi Endréné, Hirmann Teréz	79 éves
Návrádi Kálmánné, Gerendás Rozália	71 éves

A közösségi liturgia átmenetileg szünetel templomunkban, az élőben közvetített szentmiséinket, nagyheti szertartásainkat kérjük, kövessék a honlapunkon keresztül az interneten!

Kegyelemben gazdag, bensőséges ünnepet kívánunk minden Testvérünknek!

Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2020. május-június

XIII/5-6. szám

Nehéz időszakot éltünk meg az elmúlt hetekben! Mindenkit érintett, még ha különböző mértékben is, de eddigi életvitelünk felborult. Aggódva figyeltük a híreket, és bizakodtunk, hogy valahogy majdsak túléljük...

Hála a szakemberek összefogásának, vezetőink határozottságának, közel sem sújtotta országunkat olyan mértékben a járvány, mint azokat, akik nem időben, és nem határozottan léptek.

A Testvérek felfogták, hogy „nem babra megy a játék”, igyekeztek/igyekeztünk betartani a javaslatokat, szabályokat, amiket a védekezés érdekében hoztak.

Most, hogy egy kicsit enyhül a szorítás, érdemes végiggondolni, hogy személyes életünkben és közösségeinkben hogy is volt, mi változott – különösen is a hit terén, kapcsolatainkban – Istennel és emberekkel...

Jelen számunkat ennek szenteljük.

(Ny. L.)

Kedves Testvérek!

2020. március 16-án bezárkózott a világ. Minden médiumban azt hangsúlyozták, hogy mindenki maradjon otthon. Március 22-től megszűntek a nyilvános szentmisék és egyéb liturgikus alkalmak is. Olyan helyzetet éltünk meg, amelyet azelőtt még sohasem. Mít lehetett tenni ebben az új, általunk még nem ismert szituációban?

Magunk részéről azonnal átálltunk az online miseközvetítésekre. Először itt a plébánián, majd nagyhétfőtől már a templomban. Jó volt hallani a visszajelzéseket, amelyek arról számoltak be, hogy milyen erőt ad sokaknak látni a templomunkat, és így részt venni a szentmisén. Nekem pedig jó volt tudni, hogy bár nem látok senkit, de mégis sokan hallgatnak és néznek az éteren keresztül. A fizikai távolság ugyan elválasztott minket, de a lelki közelség és lelki közösség megmaradt.

Ugyanilyen formában tartottunk két kereszttutatót is, sőt templomunk felszentelési napján, április 29-én körbe is imádkoztunk a szentmise előtt templomunkat. A nagyhét és a húsvét megünneplése pedig egészen egyedi volt. Egyre-másra jöttek a különböző írások arról, hogy a családok hogyan tudják otthon megünnepelni Jézus feltámadását. Igazi családi húsvét lett minden otthonban. Itt a templomban természetesen hívek nélkül, de közvetített formában megtartottuk a nagyheti szertartásokat. Részben furcsa volt, hogy üres a templom, részben pedig egy kicsit úgy éreztem, hogy most teljesen enyém ez az idejű húsvét.

Sokan kérdezték, hogy nekem, hogyan telt ez a karanténos időszak. Azt kell mondanom, hogy jobban, mint gondoltam. Bár nagyon hiányzott a nyüzsgés, ami jellemző a plébániánkra, hiszen nem voltak közösségi alkalmak, nem voltak hittanórák, nem volt bibliaóra stb., de ugyanakkor volt idő a csendre, az imádságra, a lelki nyugalomra.

Ezekben a hetekben Misivel rendbe raktuk a sekrestyét és a raktárt, az irodát, a kávézót. Volt lehetőség egy kis fűnyírásra a plébánia udvaron, és még virágültetésre is. Ezenkívül igyekeztem telefonon tartani a kapcsolatot a közvetlen munkatársaimmal, és húsvét előtt mindenkit fel is hívtam, akihez volt elérhetőségem.

Összegezve azt mondhatom, hogy az a néhány hét a karantén alatt testi-lelki felüdülés volt számomra. Persze a legnagyobb öröm mégiscsak akkor ért, amikor jött a hír, hogy május 18-tól újra „kinyitnak” a templomok, és lehet megint nyilvános szentmiséket bemutatni.

Abban bízom, hogy ez az időszak mindannyiunk életében egy lehetőség volt arra, hogy testileg-lelkileg megújuljunk.

László atya

Mindszentys „Maradj otthon!”

Visszatekintve az elmúlt 3 hónapra, a karanténra, az online tanításra, azt gondolom, mi pedagógusok is sok érzelmi hullámzást megéltünk. A hitetlenségtől („Velünk nem történhet ilyesmi, ez olyan messze van!”) a kétségbeesésig („Mi lesz a gyerekekkel, ha tömeges megbetegedések idején, a tanárok is betegek lesznek?”), pedagógus kollégák vigasztalásáig („Most nekünk kell erősnek lenni, és biztatni a csüggedőket, öregeket, gyerekeket!”), a könnyeket fakasztó szeretetig (minden pedagógus részt vett a Maradj otthon! videóban, melyet a gyerekeknek készítettünk), sok-sok hullámhegyet és hullámvölgyet megéltünk.

Ami a tanítást illeti, azt gondolom online sokkal többet dolgoztunk, mint tettük volna az élőben. Feladatok átdolgozása a gyerekek nyelvére, ellenőrző tesztek készítése, ütemezések, a beérkező házi feladatok ellenőrzése... Minden nap 10-12 óra számítógép előtt ülés fizikailag is nagy megterhelés volt. Sok kolléga panaszkodott gerinc, nyak, ujj fájdalomról.

De milyen nagy öröm volt egymással megosztani a pozitív tapasztalatokat, ha megtaláltuk a jó módszereket, technikai megoldásokat! A közösségi médiának, Messenger csoportoknak nagy hasznát vehettük, állandó és azonnali segítséget jelentettek.

A Mindszenty iskolában szerencsére nem kellett egyéni-külön felületet találni az oktatáshoz, mert az iskola egységesen a google classroomot használta. Az órarendi órák a felsősöknek tömbösítve, az alsósoknak ugyanúgy működtek tovább online formában. Ez nagy könnyebbség volt. Mellette a zoom és a meet alkalmazása segítette az élő találkozást mind a gyerekekkel, mind a pedagógusokkal, de még a szülőkkel is, akik előtt le a kalappal, hogy sokszor három iskolás gyermek mellett még saját munkájukat is otthonról irányítva milyen lelki erőről, türelemről tettek bizonyosságot.

Sokszor kértünk visszajelzést munkánkról a szülőktől, gyerekektől, így kölcsönösen segítve egymást kialakult a rendszeres kommunikáció. Próbáltunk minden tanulót elérni, egyéniileg segíteni, biztatni, persze voltak nehéz esetek is. Júniustól sokan éltek az iskolai ügyelet lehetőségével.

A napok kezdetén és lezárásakor nem maradt el az ima, a hálaadás és a köszönet.

A nehézségek ellenére sok mindenért lehetek hálás: a munkámban a bizalomért, ahogyan a gyerekek, felnőttek egyaránt megkerestek gondjaikkal, s remélem sikerült mindig segítenem. A családomban hálás vagyok, hogy ilyen sok időt tölthettem nagy gyermekeimmel. Életemben ennyit nem telefonáltam! Hosszan, sokakkal! Volt idő nagy beszélgetésekre a távolban élő rokonokkal, barátokkal! A fáradt szemek és zsi-badbt végtagok tornáztatására gyakran indultam neki a közeli hegytetőnek egyedül, rácsodálkozva az éledő, virágzó tavaszra.

De nem tölthetem még soha ilyen sok időt a kiskertben a vetemények és virágok között!

Mégis, nagyon vártuk a viszontlátást! Készülünk a kisebb létszámú ballagásra az udvaron, az osztályonkénti évváróra, bizonyítványosztásra. Tervezzük a napközis táborokat, az új épület átadását, berendezését, az új játszóteret, az iskola 30. tanévét. Írjuk a beszámolót, s összesítjük a tapasztalatokat, egy esetleges második „Maradj otthon!” esetére!

Add Urunk, hogy ne legyen rá szükségünk!

Maya néni

Karanténban

Márciusban valószínűleg mindannyian aggódva figyeltük a járvánnyal kapcsolatos híreket. Megjelentek az első bizonyított fertőzések az országban, és vártuk, milyen intézkedésekkel próbálják a hatóságok elejét venni a betegség gyors elterjedésének. Sokan imádkoztunk Olaszországért, ahol ekkor már látszott: nagy a baj. Mindenkit az a kérdés foglalkoztatott: ez vár ránk is? A tévében megdöbbentő volt nézni Ferenc pápát a teljesen üres Szent Péter téren, elszoruló szívvel igyekeztünk csatlakozni imáihoz.

Március közepén bezártak az iskolák. Ekkor még a templomok nyitva voltak, de a szentmiséken már aggodalommal gondoltunk arra, vajon meddig ünnepelhetünk együtt? Úgy gondolom, kimondva-kimondatlanul, de egy szívvel kértük Urunkat: adja meg, hogy ne kelljen lemondanunk a szentmise csodájának átéléséről.

De eljött ez a pillanat is.

Otthon maradtunk. A gyerekek otthonról tanultak, akinek lehetősége volt, a munkáját otthonról végezte, és sokan sajnos el is veszítették a munkahelyüket. Igyekeztünk időseinkre vigyázni, segíteni a bevásárlásban, hogy ne kelljen emberek közé menniük, és így fertőzésveszélynek kitenni magukat.

És sajnos, otthon maradtunk vasárnaponként is. Le kellett mondanunk a szentmisén való részvételről. Ez fájt, talán jobban is, mint sejtettük.

Hála Istennek és a modern technikának – valamint természetesen Misinek és László atyának –, élőben csatlakozhattunk otthonról eleinte a plébánián, majd a templomban bemutatott szentmisékhez. Furcsa volt. Korábban is előfordult, hogy megnéztünk a tévében egy-egy szentmise közvetítést, de olyankor nem is gondoltunk arra, hogy milyen lenne, ha erre kizárólag a képernyőn keresztül lenne lehetőségünk. Most a közvetítésre várva széket készítettünk a tévé elé, gyertyát gyújtottunk, lecseréltük az otthoni ruhánkat, igyekeztünk mindent megtenni, hogy kicsit templommá alakítsuk a szobát, de főleg a lelkünket. Korábban a tévé közvetített misét csak néztük. Most részt akartunk venni rajta, felálltunk, letérdeltünk, hangosan imádkoztunk, énekeltünk. Nagybőjt volt. Hát mi böjtöltünk, ahogy soha korábban. Nem húsról, édességről, jóllakásról kellett lemondanunk, hanem valami sokkal fontosabbról: az Oltáriszentségről.

Néztük László atyát a képernyőn, néztük az Oltáriszentséget, és fájdalmas volt a tudat, hogy bár amit látunk, valóban most történik, de ez csak egy képernyő, a valódi csoda nem előttünk történik, hanem tőlünk távol.

Nagybőjt volt. Elmaradtak a keresztutak is.

Családos közösségünk gondolt egyet és némi technikai „gyors-talpaló” után megtartottuk elmaradt keresztutunkat online. Felémelő érzés volt „csakazértis” együtt imádkozni. A következő lépés szinte adta magát: ha már egyszer sikerült így „együtt lenni”, ezt megoszthatnánk másokkal is. Misi – hálás köszönet! – vállalta a közvetítést és a zenei szolgálatot, és így megvalósulhatott: bárki, aki akart, csatlakozhatott közös imánkhoz!

Tudjuk, nem volt tökéletes. De a cél nem a hibátlan előadás volt, hanem az a közös ima, amire fizikailag nem volt

lehetőségünk. A lelki közösséget viszont semmilyen járvány nem tudta tőlünk elvenni! Hálásan gondolok erre az időszakra, hogy minden nehézsége ellenére a Jóisten megadta a lehetőséget az ilyen apró csodák megélésére.

A szent három nap újabb ajándékot tartogatott: László atya jelezte, szeretne lehetőséget biztosítani a szent sír látogatására. Gyorsan szerveződött a csapat, hamar lett jelentkező egész napra, óráról órára volt, aki őrizze a templomot. Nekem személy szerint leírhatatlan érzés volt újra fizikai közelségben lenni az Oltáriszentséggel, de úgy sejtem, másoknak is. Nem tudok elég hálás lenni érte.

Húsvétkor ismét otthon, képernyőn keresztül kapcsolódhattunk be a szentmisébe. Nem lehetett megszokni, de nem is akartuk. Bensőségesen, szűk családi körben ültük meg legnagyobb ünnepünket. Imáinkban kértük a feltámadt Krisztust: hadd ünnepeljünk újra együtt!

Imáink meghallgatásra találtak: Pünkösdkor már újra templomunkban vehettünk részt a szentmisén.

A járvány valószínűleg még sokáig velünk lesz, így az óvatosság is: ha jó az idő, az iskolaudvaron ünnepelünk vasárnaponként, és a maszkokat is hordani fogjuk még egy ideig, a szenteltvíztartók is üresek maradnak, de úgy gondolom, ezeket az apróságokat ki lehet bírni. Ennél sokkal fontosabb, hogy újra járulhatunk szentgyónáshoz, szentáldozáshoz! Komoly próbatétel volt ez az időszak, de nem tudott kifogni rajtunk. Együtt maradtunk, erősebbek lettünk, és készen állunk a jövőbeni feladatokra!

Jó újra együtt!

Ábel Kriszti és Dani

Kaméleon és karantén

Mi köze a kaméleonnak a karanténhoz? - kérdezhetnék joggal az olvasók. A történet a következő: Unokám, Lucas (magyarul: Lukács) szüleiivel Koppenhágában él. Beszélek az édesanyjával telefonon, aki hívja a fiát is, hogy beszéljen velem. A válasz: most nem, mert kaméleon vagyok, és rejtőzködöm. Akkor ezen jól neveltünk, nem gondoltam arra, hogy pár nap múlva én kerülök rejtőzködő üzemlétségbe, több hétre bezárva a lakásba a pandémia nevű úrhölgygel (vagy úrral?).

Elmaradtak áprilisban a családi ünnepek. Áprilisban van nálunk minden névnap, születésnap. Itt volt a húsvét, amit szintén nem töltöttünk együtt. Tolódott az 50 éves főiskolai találkozó, és az 55 éves érettségi találkozó is. Miután a technikával évek óta haragban vagyok, a kapcsolattartás főleg a telefonomra korlátozódott, amelyik szintén „buta”. Sokan ajánlottak fel segítséget, ami jólesett, - de családi körben megoldottuk.

Reményik Sándor versét többször elolvastam, mintha napjainkban írta volna, nem pedig 1918-ban. „*Egyszer talán majd mégis vége lesz / És akkor, aki visszatérni bír, / Csak visszatér megint a régihez.*”

Ha még nem is lett teljesen vége, de a nagy veszély talán már elmúlt. Pünkösdkor már ünnepelhetünk az Orbán kápolnánál, ahol László atya mutatta be a misét. (A III. században élt Orbán pápát kegyes életéért szentként tisztelte a nép. A földművesek és a szőlőművelők védőszentje lett. A XVIII. század közepétől kereszteteket, kápolnákat, szobrokat állítottak a tiszteletére.)

Ha jó volt az idő, virágokkal, koszorúkkal, énekkel köszöntötték. Egy-egy jó pohár borral is meglocsolták a szobrot. Bevallom, karitásvezetőnk pincéjénél mi is áldoztunk ennek a szép szokásnak. Jó volt már együtt lenni a több hónapos zártság után!)

Június 4-én pedig már az Országzászlónál is emlékezhetünk Trianon századik évfordulójáról. 16 óra 30 perckor Esztergomban is megszólaltak a harangok mementóként.

Legyen igaza Reményik Sándornak: „*Mi megnyugszunk, a szívünk mit se kér. / A föld valahogy döcög majd tovább, / és lassú esők lemosják a vért.*”

Recska Valéria

Elfogadás, bizalom

10 évvel ezelőtt a 60. születésnapomra ajándékkul kaptam fiamtól egy Jordánia-Izrael körutazást. A szentföldi látogatás lehetősége nagyon megérintett. Két nappal az indulás előtt a Külügyminisztérium a háborús helyzet miatt nem engedélyezte az utazásunkat. Fiam szép köszöntő levele és a díszes ajándék-utalvány, kék borítékban – ez maradt nekem az útból.

2020 márciusa. A Gecsemáné kertjében elmélkedem arról, hogy vajon én képes lettem volna Jézussal együtt virrasztani? Az öreg olajfáról egy levelet letépek, bibliámba teszem. Ezt a fiam kérte tőlem. Felvillannak zarándokutam képei, de olyan érdekes, mindenhol csak egyedül vagyok. Kánában Jézus első csodájának a helyszíne, Názáretben a Szent Család háza, majd a Genezáreti-tavon hajózva, éppen Török Csaba atya tart nekünk misét. A szentföldi szent helyek képei egymás után villan be. Felejthetetlen látvány, ahogy a leveleken átszűrődő fény megcsillan a Jordán folyó vizén és látni vélem Jézus keresztelkedését. Jeruzsálem, a beteljesedés városának képe riaszt fel álomból. Sajnos a nagy utazásod elmarad... a vírus. 10 év után megint nem jutottam el a Szentföldre.

Mit is kaptam ettől a „bezártságban” töltött időtől? Úgy érzem, hogy Isten segítségével, ezekben a hónapokban hitem elmélyült. Imáim gyakrabban szálltak az ég felé, a virtuális misék sokszor maradandó nyomot hagytak lelkemben. Mélyen megéltem a nagybőjti időszakot, a szent három nap misztériuma betöltött. A feltámadás napján pedig családom köszöntő szavai: „Krisztus feltámadt!” és az én válaszom: „Valóban feltámadt!”, ilyen őszinte hittel még soha nem szólt.

Húsvétig a komoly korlátozó intézkedéseket nehezen élttem meg. Fiam szeretetből fakadó féltő aggodalma, viselkedése úgy tünt nekem, hogy túlzás. Mi is volt eddig? Ha régi ismerőssel találkoztam, nagy ölelés, puszti. Most pedig a közelállólókat is távol kell tartani, marad a telefon, e-mail. Jól-esnek az érdeklődő szavak, de nem helyettesíthetik a találkozások örömet. Több barátom és fiam születésnapját sem tudtuk megtartani. Egy-egy nagyobb séta Katival oldotta a bezártság érzést.

Többet olvastam, archív filmeket néztem, sok időt töltöttem virágjaimmal. Az udvar sokkal csendesebb volt, hiszen utcánk forgalma is nagyon lecsökkent. Így zavartalanul gyönyörködhattunk fiammal a szederfán lakmározó balkáni gerléken, suhogó hatalmas szárnyukon, a szarkák násztánca, a cinegék, rozsdafarkúak, rigók, verebek pancsoló fürdőzése nagyon kedves jelenet volt, szinte naponta.

Ritkán mentem el vásárolni, és a fertőtlenítés nagy figyelmet igényelt. Minden nap izgalommal hallgattam az Operatív Törzs jelentését. Vajon meddig tart még? Hosszú hónapok után talán lassan visszatér megszokott életünk. A napi rutint nekem nagyon zavarja a vásárlási időkorlát. Szeretnék újra félelem nélkül, szabadon élni.

Elgondolkodom azon, hogy milyen szerencsés vagyok. Mennyi halott, mennyi beteg! Hány olyan család, akik súlyos gondokkal küzdenek. A digitális oktatás, a fiataloknak is ismeretlen nehéz helyzetek és sorolhatnám mindazokat a problémákat, amelyek ebben az időszakban jelentettek mindenkinek.

Egy ima részletével fejezem be írásomat: „*Taníts, Uram, elfogadni a békességre vezető út melletti nehézségeket. Úgy venni ezt a bűnös világot, ahogy Jézus tette, nem ahogyan én tenném. Bízni abban, hogy ő mindent jóra fordít, ha elfogadom az Ő akaratát.*”

Pazsiczky Mariann

Mit csináltál 2020 tavaszán?

Kezet mostam és fertőtlenítettem - szólt a karantén idején az egymásnak küldözgetett számtalan e-mail üzenet egyike. A sok vicces, feszültséget oldó szöveg, hanganyag, képsor mellett kaptunk igazán megfontolandó, bölcs, higgadt gondolatokat is, meg persze rengeteg álhírt, butaságot.

A kézmosás és fertőtlenítés, - ami békeidőben is életünk része - most sokunknál akár abnormális méretet is öltött. Én is ezt neveztem ki a vírustól való félelmem, szorongásom egyik „oldószerének”, olyannyira, hogy a kapukilincsünk bele is rozsdásodott.

A bezártság sokféleképpen formált, változtatott valamennyiünket. Megélénkült a telefonos, internetes kapcsolattartás, pótoltuk a ház körüli sok éves el- és lemaradásokat, pompáznak kertjeink, sokunk konyhája kenyérrillatú lett. Előkerestük nagyanyáink kincset érő szakácskönyveit, amik részletesen elmagyarázzák a fortélyokat is, a kovászolástól kezdve, a dagasztás technikáját, a kelesztés fontosságáig. Mi három hónapja csak ilyen kenyeret eszünk, jó étvágygal, és nagy szeretettel emlékezünk gyerekkorunkra meg az őseinkre.

Barátainkkal, ismerőseinkkel beszélgetve kiderült, hogy valamennyien lényegesen többet imádkoztunk és rendszerebben. A miseközvetítések sokaságát kihasználtuk naponta, de vasárnap gyakran kétszer is. Húsvét vasárnap lányunkék kérték, hogy ugyanazon a misén imádkozzunk, - ki-ki a saját otthonában. Nagy örömmel tettük. A szertartás után rögtön csöngött a telefon. A négy éves Balázs unokánk azt kérdezte: „Ti ott voltatok? Nem láttalak benneteket a templomban. Ti láttatok engem?”

Egyik videó-üzenet arra hívta fel a figyelmet, hogy az Úrangyalát ne felejtsük el naponta akár 3x is imádkozni. Olyan hatással volt ránk ez a biztatás, hogy azóta így teszünk. A korábban is meglévő imakérések, köszönetek, a hála szavai sok-sok aktuális fohással egészültek ki.

Még fontosabbá vált a családuink, a barátaink, ismerőseink. Talán valamennyi nagyszülő nevében mondhatom, az unokák/dédunokák nagyon hiányoztak: jelenlétüket, csivitelésüket, ölelésüket semmi sem pótolta!

Megéreztuk kiszolgáltatottságunkat is. Igaz, hogy gyerekeink, a fiatalok önzetlenül, szeretettel bevásároltak nekünk, elmentek a gyógyszereinkért, amiért hálásak vagyunk. De furcsa helyzet ez, hiszen nem szívesen terheljük őket olyannal, amit eddig – hála Isten! - különösebb gond nélkül magunk el tudtunk végezni.

Korunk-béli barátaink, ismerőseink elmondták, hogy a vírus okozta bezártság ellenére is jól megvannak. Lassított mindenki. Egyre inkább tudatosodik bennünk, az idősödőkben meg különösen, hogy mennyire a Jóisten kezében vagyunk. Most bőven volt időnk átgondolni, **mi a fontos, hogyan állunk a hitünkkel**. Van? Felületes? Mélyülő? Milyen? És a vészhelyzet után? Fontos lenne, ha a „*minden rosszban van valami jó*” mondás a jelen helyzetben is igaz lenne, vagyis, amit a bennünk lévő jóból a karantén hozott elő, megőriznénk, tovább vinnénk a magunk és környezetünk javára.

NY.M.

Nyitás...

Lassan újraindul az élet, a gazdaság, enyhül a szorítás körülöttünk. Persze, az óvatosság azért ajánlatos. Ha tudom, hogy el fogok esni, inkább leülök – mondja a népi bölcsélet. Ennek szellemében már újra szentmisére járhatunk, szép számmal vettünk részt az úrnapi körmeneten, és újra volt imaóráink is – az óvatosság jegyében a plébánia udvarán. Mindkét lelki programokat „helyeselte” az Úr, hiszen mindegyiket a medárdos időjárás eső-szüneteiben sikerült megtartani! Bízunk benne, hogy további óvatos éledezésünket is támogatni fogja.

Az imaóra mottója: „*Szorongattatásban...*” volt. Az elmúlt hetek mély nyomokat hagytak bennünk, érdemes egy kicsit értékelnünk – újságunkon, imaórákon túl is. Néhány gondolat az imaórából – ami honlapunkon visszakereshető, meghallgatható:

... Ebben a körben februárban találkoztunk legutóbb. A márciusi imaórákat már nem tudtuk megtartani, amikor is – nagybőjti idő lévén - az elcsendesedésről gondolkodtunk volna. Nos, az elcsendesedés mindannyiunknak megadatott, - de nem így gondoltuk! És nem is a saját elhatározásunkból történt. Nagy és ismeretlen veszély szakadt ránk, bezártságot, szorongást hozott. Bizony, nehéz időszak volt – mind egyéni, mind közösségi életünkben. A hétköznapi szokásos menetrendjét teljesen feldúlta, és ami számunkra a legfájóbb volt, az Úr közelségét, – amit templomunkban különösen is megtapasztaltuk – hosszú hetekre nélkülözni kellett.

A keresztények életében – tapasztalatom szerint – valami megállást, elgondolkodást, hitünk mélyülését is jelentette a szorongatottság. Erről szeretnénk ma gondolkodni. Hogyan is viselkedjünk – amint egy idős énekkaros társam mondta fia halála kapcsán – ha meglátogat az Úr. Igen, az Úr néha terhekkal, keresztikkel is meglátogat bennünket, ezt rögtön észrevesszük. Sajnos a sok jót, amit állandóan kapunk, azt meg természetesen vesszük.

Hát most volt/van időnk elgondolkodni, mérleget készíteni. Biztosan állíthatjuk, hogy a sok jó, amit kaptunk, és főleg amire meghívást kaptunk, messze túlszárnyalja jelenlegi nehézségeinket. És azt is sokan megállapítottuk, hogy pont a nehézségek is a kegyelem különleges eszközei, mert észre térítnek/térítettek bennünket. Például megtanultuk értékelni mindazt, ami máskor természetes volt. Például az imaórai és egyéb személyes találkozásainkat. Nos, mi keresztények így tekintünk a jelen helyzetre.

De mit tapasztalunk a világban? Hát valami egészen mást. Úgy gondoltuk, hogy ez a válság a normális, hagyományos értékrend irányába mozdítja, indítja a világot. Megint naivak voltunk. Ha lehet, még vadabban támadják a szabadság felkent, önjelölt bajnokai a mi értékrendünket, a normalitást. Radnóti sora jut eszembe: „járákálj csak, halálraitélt!” 1936-ban ő érezte a háború előszelét, talán egyéni sorsát, végzetét is. Én úgy gondolom, az Isten nélküli, értékrend nélküli világ ugyanígy halálraitéltként járákál. Csak éppen nem akar tudomást venni róla! ...

Uram ! (egyik imaórán elhangzott ima)

Annyi mindenért kell köszönetet mondanom, bár sok ezernyi imával még mindig tartozom Neked. Őszinte lelkemet úgy is csak te ismered, nem is kell, hogy elmondjam neked. Csak tudd, mégis!..

Köszönöm az életem, amit egyszerűen, de mégis élhetek. Köszönöm, hogy láttatod velem mindazt a szépet, mi körülöttünk terem, és engedted nekem, hogy mindig ott legyek, ahol szükség van rám és segíthetek. Köszönöm Neked a szenvedéseket, a bánatot, a fájó könnyeket, hisz mindig tudod, mit miért teszel.

Valamit biztosan most is tervezel, mert látod, ahogy lassan s csendesesen, lelkem bús köpönyegét magamról levetem. Látod, hogy örülni tudok fünek, fának, minden virágnak, és hálásan köszönöm, hogy átadhatom magamat még ezernyi újabb csodának! Ámen.

20 éve történt...

2000-ben június 17-én volt a papszentelés, ahol László atyát társaival együtt avatta a lelképásztorok sorába Paskai László bíboros atya. A 15 éves évfordulóra szép ünneppel készültünk. Jelen is volt az évfolyam nagy része. Az idén is tervezgettük, de a járvány közbeszólt. Imaórák végén az egyházközség nevében felköszöntöttem László atyát, és a jubilálók zártkörű ünnepségére már megérkezett Zoltán atyát.

Köszönetemben, jókívánságaink tolmácsolása mellett a jelképes ajándékon túl a mi „közös ajándékunkról” beszéltem. Ez pedig az a szeretet és hála, amivel szolgálatát fogadjuk, követjük, és az a közösségi élet, ami a plébániánkon folyamatosan tapasztalható. Nemcsak az „imaháttér” akarunk lenni szolgálathoz, hanem valódi „Élő Sziget”, ahol a munkáját a közösségi- és hitélet visszaigazolja, motiválja.

Megköszönjük tehát Öt az Úrnak, és további szolgálathoz az Úr bőséges kegyelmét, áldását kérjük, hogy majdan boldogan adhasson számot – rólunk is!

Ezt kívánjuk a 2000-es évfolyam minden tagjának, és minden hűségese pásztorának is!

Nyitrai László

Röviden...

- A zárlat oldódásával a felső karzat építése is elkezdődött, ill. folytatódik, bár újabb, eddig nem tapasztalt probléma is felmerült. A nyár folyamán biztos, hogy az állványok még a templom „bútorzatához” fognak tartozni...

- Immár hivatalossá vált, amiről már sokan tudtak/beszéltek, hogy a szokásos nyári diszpozíció (papok helyezése) kapcsán László atya megkapta a Belvárosi Plébániát, és nagyon sok helyen van változás egyházmegyénkben, így a környező plébániákon is. Következő számunkban majd részletesebben beszámolunk a fejleményekről.

- A nyitás jele, hogy nyári napközis táborok szervezésébe kezdtek, mind a Mindszenty iskolában, mind plébániánkon. Érdeklődni, jelentkezni mindkét helyen lehet, várják a gyerekeket!

- Jól halad a Mindszenty iskola új szárnyának építése, remélhetőleg az új tanévre már birtokba lehet venni. Hál' Istennek, diák is lesz benne, hiszen két, nagyobb létszámú első osztállyal indulhat a szeptember – bízunk benne, hogy „koronázatlanul”!

- Éves programunkból sok mindent nem tudtunk megvalósítani. A továbbiakban is alkalmazkodnunk kell a lehetőségekhez, így ezekről itt most nem is adunk tájékoztatást. Kérjük híveinket, figyeljék az aktuális hirdetéseket, honlapunkat, facebook oldalunkat.

Anyakönyvi adatok

Keresztelték: Sárközi Mónika Diana

Elhunytak:

Mandák István	47 éves
Wagner Julianna	81 éves
Adorján László	64 éves
Sonkután Tamás	59 éves
Szerencsés Gyula	56 éves
Strobl Mihályné, Ujpesti Magdolna	83 éves
Németh Jánosné, Pálmai Borbála	86 éves
Bányai Pálné, Szegedi Teréz	88 éves
Remetei Béláné, Szarka Magdolna	85 éves
Kiffer Jánosné, Meszes Anna	85 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A sokszorosításban segített: Németh Tünde
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

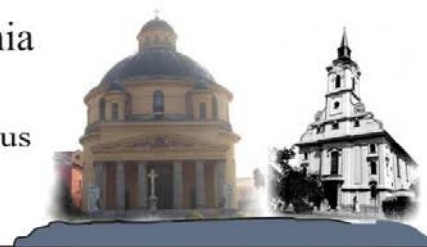
Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2020. július-augusztus

XIII/7-8. szám

A karantén enyhülése után – a várható újabb szigorítások bekövetkezése előtt – egy kis mozgalmasság jellemzi újra egyházközségünk életét...

„Itt vagyok, engem küldj el!” (Iz 6,8) mottóval tartott augusztusi imaóránk szellemében buzdítjuk a kedves Testvéreket, hogy érezzük magunkénak Krisztus ügyét, még ha a külső körülményeink időről-időre változnak is! „Ahogy lehet...” (Túrmezei Erzsébet)

Ny. L.

Szabó Andor atya bemutatkozik

Mezőkövesden születtem. Édesanyám és édesapám vallásos emberek voltak. Rendszeresen jártunk templomba. Mezőkövesden két templom van. A városban az egyiket nagytemplomnak, a másikat kistemplomnak hívták az emberek.

Rendszeresen ministráltam a miséken. Nagy élmény volt számomra a Jézus Szíve búcsú. A szocializmusban is meg lehetett ünnepelni. A körmenet végig ment az egész városban. Több ezer ember jött a búcsúra. Már pénteken megérkeztek a zarándokok. A templomban virrasztottak és imádkoztak. Úgy gondolom, papi hivatásom kialakulásában ennek komoly szerepe volt.

Általános iskolába Mezőkövesden jártam. Időnként megszégyenített minket egy tanár, mert feltette a kérdést: „Ki jár templomba?” Miután jelentkeztünk, ezt mondta: „Ti még hisztek ezekben a babonás dolgokban?”

Az általános iskola elvégzése után jelentkeztem a kecskeméti piarista gimnáziumba. Nem gondoltam egyáltalán arra, hogy én pap legyek. Az évek során Dr. Tuba Iván tanár úrnak köszönhetően - aki a hittantanárunk volt - megismertem a katolikus hitet. Nagyon megszerettem a hittant. A piarista atyák élete, szeretete, valamint Maximilián Kolbe atya példája elindította bennem a gondolatot: Mi lenne, ha papnak jelentkeznék?

A gimnázium elvégzése után jelentkeztem az egri szemináriumba. Felvettek. Utána besoroztak katonának. 1980-ban az egyházzal szemben „toleráns” rendszer azért nem bízott meg bennünk teljesen.

Egyik szakasztársam, aki disszidálás miatt került börtönbe és utána Lentibe, figyelmeztetett, hogy vigyázzak, mit beszélek, mert figyelnek. Őt behívta magához a politikai tiszt, mivel látta, hogy jó kapcsolatban van velem. Felvetette neki, hogy ha tájékoztatja őt, hogy én mit beszélek, akkor a priuszát törlik. De ő nem tett ilyet, hanem inkább figyelmeztetett. Hát ennyit a „puha” diktatúráról.

A szeminárium elvégzése után Marosi Izidor püspök atya szentelt pappá. Első helyem Kiskunfélegyháza volt. Én még jártam tanyasi iskolába misézni és hitoktatni. Egészen különleges élményt jelentett számomra a tanyasi gyerekek oktatása. Második helyem Káposztásmegyer volt. Ez egy 22 éves tapasztalatot jelentett. Dr. Tomka Ferenc plébános atya mellett voltam. Ő nagyon hangsúlyozta a II. Vatikáni Zsinat azon tanítását, hogy minden keresztény részesedik Jézus papi, prófétai és királyi küldetésében.

Ez azt jelenti, hogy a híveknek is fontos része van az evangelizációban. A pap önmagában nem elegendő. Ennek megfelelően sok felnőtt- és gyerek csoport alakult meg a plébánián.

Káposztásmegyer után Pilismarótra és Dömösre kerültem. Itt már plébániai kormányzó lettem. Igyekeztem ezen feladatomnak megfelelni.

Ez idő alatt szembesültem azzal, hogy a legkönnyebb tanácsot osztogatni. Ezt mindenki tud. Most kápláni státuszban vagyok a Szent Anna templomban. Legfőbb feladatomban tartom, hogy Pokriva László atyával építsem az egységet, és természetesen a többi testvérrel is. Bízom benne, hogy el tudom látni feladatomat a Szentlélek segítségével által.

Andor atya

Templomunk búcsúünnepén köszöntöttük új káplánunkat

Kedves Andor Atya!

Nagy szeretettel köszöntelek plébániánk közössége nevében! Mi személyesen már találkoztunk néhány szolgálat kapcsán, igaz nem itt a templomunkban, hanem a Szent Erzsébet iskolában az alsó tagozatosok szentmiséin, meg a Papi Koronáinkon is, de mostantól sűrűbben és itt is találkozni fogunk, mivel a diszpozíció – meg az Úr akarata – hozzánk küldött. Örülünk ennek, hogy útjaink immár nemcsak keresztezik egymást, hanem – legalább is egy időre – párhuzamosan futnak.

Talán egyet- s mást már tudsz egyházközségünkről. Bizton állíthatom, mint régi motoros, jó helyre kerültél – talán ezt László atyától is hallottad már. Itt vannak szép számmal – a jó ügyek érdekében megszólítható testvérek, ha majd közelebbről is megismeresz bennünket, ezt tapasztalni fogod.

Kérek már most, az itteni szolgálatod elején, élj ezzel a lehetőséggel, és buzdíts, bátoríts bennünket, hogy közös szolgálatunk még eredményesebb lehessen.

Látjuk a világban, a történesekben, mennyire szükség van a keresztények helytállására, tanúságtételére. Kérünk, hogy vedd be magad – immár a filiánkká lett belvárosi plébánián is, hogy a krisztusi parancsnak mindjobban meg tudjunk felelni – így együtt – életünkkel, szolgálatunkkal hiteles tanúi lehessünk Mesterünknek!

Aquinói Szent Tamás imája talán a Te szándékaidat is megfogalmazza, – a mieinkkel együtt:

*Uram, tégy ellentmondás nélkül engedelmessé,
a szív kisszerűsége nélkül lelki szegénnyé,
foltok nélkül tisztává,
zúgolóadás nélkül türelmessé,
színlelés nélkül alázatossá,
szertelenségre való hajlam nélkül vidámmá,
kislelkűség nélkül szomorúvá,
fennhéjzás nélkül komollyá,
könnyelműség nélkül vonzóvá,
hamisság nélkül igaz-lelkűvé!
Add, hogy kevélység nélkül tegyem a jót,
önhittség nélkül meg tudjam inteni felebarátomat,
és épülésére szolgáljak szóval és jó példával,
a Te igazságodat szem előtt tartva. Amen.*

Isten hozott a fedélzeten!

Ny. L.

Szent Anna napja

Tömve volt a templom július 26-án, Anna-napon, Szent Anna ünnepén. Talán a vírus, a karantén óta először jött össze ennyi ember. Jóleső érzés volt, kicsit felszabadultabban érezhettük magunkat.

Szent Anna, Jézus Krisztus nagyanyja, nemcsak templomunk védőszentje, egyben a nagyszülőké, főleg a nagymamáké is. Ezt Andor atya, új káplánunk is részletesen kifejtette homíliájában.

A továbbiakban Nyitrai Laci köszöntötte a nagyszülőket, Zsófi pedig egy szívhez szóló, a „Szeressétek az öregeket” című verssel tisztelte meg az időseket. A köszöntésekkor eszembe jutott az én drága nagymamám, akivel gyakran jöttünk kézen fogva ebbe a templomba. Bölcs mondásai ma is fülemben csengenek, sokszor adnak útmutatást számomra még ma is. Boldog lennék, ha én is ilyen nagymama lehetnék. A mai világban viszont minden, minden olyan más. Pedig nagyszülőnek lenni öröm, boldogság! Az igazi felelősség már nem a miénk, nyugodtan szeretgethetjük unokáinkat, játszodozhatunk velük, kényeztethetjük őket.

A szentmise után agapéval zárult a nap. Végre hosszabban is beszélgethettünk egymással. Külön öröm volt számunkra, hogy Andor atya csatlakozott hozzánk, ily módon is ismerkedve egyházközségünk tagjaival. Jelzés értékűnek tartom, hogy káplánunk a Szent Anna templom búcsú-ünnepén mutatkozhatott be és mondhatta el szentbeszédét.

Munkájához jó egészséget kívánunk, Isten áldása legyen rajta és szolgálatán!
Béres Zsuzsa

Újratervezés...

Ez az év sok változást hozott mind egyéni mind közösségi életünkben, sok mindent át kell értékelnünk. És még nincs is vége az esztendőnek. Figyelmes szívvel és lélekkel szemléljük mind a külső, mind a belső történéseket, mert e kettő szorosan összekapcsolódik: körülményeink változása hitéletünk terén is változásokat generál.

- A nyári diszpozíciók plébániánkat is érintették: élő szigetünk fizikai területe is megnőtt. Mint már sokak számára ismert, a Szent Péter és Pál plébániát hozzánk csatolták, így László atya a belvárosi közösségnek is plébánosa lett.

Segítségünk Szabó Andor atya, aki a kápláni és kórházlelkészi feladatokat látja el. Szigetünk bővülését újságunk fejlődésében is jeleztük: a kicsinyke szigeten immár két templom is található. Ezzel is kifejezzük, hogy a **továbbiakban a belvárosi lelki életet is szeretnénk megjeleníteni újságunkban!** E témában – meg mindenféle plébániai ügyek koordinálásában még sok-sok egyeztetnivaló akad, amihez minden Testvérünk pozitív hozzáállását, segítségét, és imáját kérjük!

- Bár úgy tűnhet, a jelen sorok írójáról szól a következő tudósítás, de itt többről van szó! Augusztus 15-én, a Bazilika búcsú szentmiséjén nagy megtiszteltetésben részesültem: az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében 14-en, köztük én is megkaptam a **Szent Adalbert-díj** kisérem fokozatát.

Ahogy közvetlenül a díj átvétele után az MI híradójának nyilatkoztam: ez a díj **annak a közösségnek szól, ahol szolgálatom zajlik.** Az adományozó Bíboros atya és a bíráló bizottság mellett a köszönet elsősorban egyházközségünk tagjait és plébánosunkat illeti, hiszen egy-egy ember nem sokat ér, ha nincs „rezonáló” közeg, ha nincs „vevő” az általa képviselt dolgokra. Tehát, köszönöm mindenki támogatását, lelkesedését, hogy szigetünk a hitélet jeleit fel tudja mutatni! Bízom benne, hogy ez a díj is újabb lendületet ad plébániánknak, hitéletünk erősödésének!

Ehhez továbbra is kérem és (el)várom a kedves Testvérek támogatását! Az augusztusi imaóránk után kis házi ünnepséget is szerveztek Senior imaklubos társaim, ahol mindezt megbeszéltük. Nagy örömmel tölt el az a szeretet, amivel a közösség körülvesz!

Magáról a díjról idézzük fel a magyarkurir.hu portál beszámolóját:

„Az évente átadott díjat Paskai László bíboros alapította 2001-ben. A Szent Adalbert-érem olyan világi személyeknek adományozható, akik a főegyházmegyéhez tartozó valamely egyházi szervezetet segítve magas színvonalon járulnak hozzá

a feladatok eredményes ellátásához, a célok megvalósításához, a keresztény értékek gyarapításához. A kitüntetendők személyére az e célra létrehozott bírálóbizottság tesz javaslatot – a beérkező indítványok elbírálása után – a Főpásztornak.”

A kitüntetés (oklevél és érem) mellé egy szabályzatot is kaptunk részletes leírással. Annyit érdemes kiemelni itt is, hogy két fokozata van: kisérem és nagyérem. Mi a kisérmet kaptuk, ezt azoknak adják, akik a saját működési területükön tettek számottevő szolgálatot a fenti célok előmozdítása érdekében, a nagyérem fokozat pedig azoknak adható, akik a főegyházmegyénkre kiterjedően tettek ugyanezt. A felterjesztést esetünkben plébánosaink végezték.

Örömteli, hogy városunkban most hárman is megkaptuk ezt a kitüntetést. Álljon itt az átadáskor elhangzott rövid ismeretetés, miért is kaptuk (ez a felterjesztések rövid összefoglalása). Forrás ismét a *magyarkurir.hu* beszámolója az ünnepéről:

„**Kulcsár Mártonnénak** a közel három évtizedes szolgálatáért, amelyet az Esztergomi Hittudományi Főiskola, az Esztergomi Szeminárium, a Főszékesegyházi Káptalan, valamint a Főegyházmegyei Hivatal munkatársaként végzett rendkívüli odaadással, az adminisztratív teendőknél messze túlmutató lelkiismeretességgel, emberséggel és szeretettel.

Sági Józsefnek az Esztergom-Belvárosi Szent Péter és Pál Plébánia képviselő-testülete volt alelnökének és a plébánia gondnokának a templom és plébánia közel fél évszázadon át végzett karbantartásáért, a beteglátogató-csoport szervezéséért és az abban végzett szolgálatért, a plébániai nyugdíjasklub vezetéséért.

Nyitrai Lászlónak, az Esztergomi Szent Anna Plébánia képviselő-testülete alelnökének a plébánia lelki életének megújításáért, a regionális Mária Rádió elindításáért és működtetéséért, a közvetített imaórák szervezéséért, az *Élő Sziget* című plébániai újság szerkesztéséért, a plébánia honlapjának létrehozásáért, annak egy évtizeden át tartó működtetéséért, előadások, liturgikus és kulturális programok, kirándulások szervezéséért, a plébániai énekkar programjainak összeállításáért, fellépéseinek szervezéséért, az ünnepi misék rögzítéséért és archíválásáért.”

- A plébániai újratervezés része, hogy **templomi énekarunk** újrászervezéséről is határoztunk. Mindenképpen szükség lenne néhány új tagra, hogy nagyobb biztonsággal tudjunk kiállni. Szerepléseinkkor egy-két ember hiánya – ez óhatatlanul előfordul, hogy valakinek valami közbejön – nagy bizonytalanságot okoz. Tehát **szeretettel várjuk a jelentkezőket az énekarunkba!** Első összejövetelünk szeptember 9-én, szerdán 18.30-kor lesz a plébánián.

Nyitrai László

Napközis hittantábor 2020

László Atya kérésére csatlakoztam a segítők csapatához a tábor szerdai napjára. A plébánia kapuján belépve nagyon kellemes látvány tárult elém: gyerekek ültek, játszottak, beszélgettek mindenfelé. Reggel a közös ima után megtörtént az anyagok, és a plébániára visszatérve bemutattak engem a gyerekeknek. Mindenki nagyon barátságosan fogadott, holott sokukkal első alkalommal találkoztam. Nagyon jólesett, hogy szót fogadtak a rám bízott ifjak, és fegyelmezni is alig-alig kellett. Ebéd után következett az akadályverseny, ahol a segítők közt számos új embert ismerhettem meg. Ezt a remek játékot a Primás-sziget vadregényes részein játszottuk a táborozókkal. A jól sikerült akadályverseny lezárása után közös játékkal fejeztük be a napot, majd visszatértünk a plébániára. Számomra nagyon kedves és nagyon pozitív élményként maradt meg ez a nap, remek érzés volt részese lenni egy ilyen jó közösségnek és egy meglehetősen vidám hangulatú hittantábornak.

(Varjú Ádám, Budapestről)

Nagyon jól éreztem magam! Életem egyik legjobb tábora volt. A leginkább a strand tetszett. Örökre a szívembe vésem ezeket a pillanatok. Jövőre is szeretnék jönni! Ez a hittantábor a legjobb tábor a világon! *(Kecskeméti Lilla, Tokodról)*

Idén a hittantáborba segítőként mentem. Rengeteg új, szép és jó dolgot tanulhattam a szervezőktől és a gyerekektől egyaránt. Remek programokon vehettem részt, nagyon jól éreztem magamat ezalatt az 5 nap alatt. Örülök, hogy itt lehettem. Nagyon várom a jövő évi tábort! *(Kopányi Boglárka)*

Sok új barátot szereztem a táborban, akikkel szeretnék még találkozni! Rengeteg élményem van, nagyon sok jó helyen voltunk! Legjobban a strandos és a kirándulós nap tetszett, de hatalmas élmény volt a megújult Vízügyi Múzeum meglátogatása. Az angyalokzással tudtam kedveskedni is, és a sportnap is nagyszerű volt. A strandon hatalmasat vízicsatáztunk. Örülök, hogy Balázs is velünk volt! A kirándulós napon 5 kisebb gyerek a hátizsákomba csimspaszzkodott, hogy húzzam őket felfelé! Nagyon aranyosak voltak. Nagy örömet jelentett számomra, hogy a táborban igazi szeretetcsapattá váltunk! Nagyszerű érzés volt, hogy a két nővérem is itt volt a táborban, igaz hogy Mónika csak egy napot, de jó volt látni őket igazi segítőként! Nagyon várom a jövő évi tábort! *(Kopányi Norbi)*

Nagyon nagy öröm volt számomra, hogy ha csak egyetlen egy napra is, de részese lehettem az idei hittantábornak! Szeretném mindannyiunk nevében megköszönni a szervezést László atyának, Zsófinak, Klárinak és Balázsnak! Teljes odaadással és hatalmas szeretettel vették körül a gyerekeket, és példamutatóan végezték feladatukat! Szeretném, ha máskor is segíthetném a munkájukat! Jó volt látni a táborozókat, és hálás vagyok, amiért végigvihettem őket az akadályversenyen! *(Kopányi Mónika)*

Az eddigi hittantáborokban még nem tudtam részt venni, nekem ez volt az első. Furcsa volt, hogy legtöbben a kicsik voltak, az én korosztályomból alig voltunk, de azért jól éreztem magam. Sok érdekes program volt, nekem leginkább az tetszett, amikor megnézhattuk a Bazilika nem látogatható részeit. Köszönöm, hogy ott lehettem ezen a héten, jövőre is jövök! *(Ábel Dani)*

Az élményeket begyűjtötte: Meszes Zsófia

Tábor – a segítők szemével

Már februárban megkezdtük a tábor első egyeztetéseit, ugyanis ekkor még „ott alvókat” szerettünk volna szervezni a gyerekeknek, így a szállással kapcsolatban időben lépéseket kellett tennünk. Azonban nem várt fordulatot hozott a karantén időszaka, így le kellett mondanunk a szállásfoglalást. Egészen május végéig vártuk a fejleményeket, hogy bármilyen formában, egyáltalán megvalósulhat-e a tábor.

Közeledve a nyári időszakhoz, úgy döntöttünk - a plébánia életében először -, hogy napközis táborunk lesz. Már az első megbeszélésünk elején világossá vált, hogy a szervező csapat nagyon lelkes, és a közös munka gördülékenyen fog menni a továbbiakban is. A készület során több megbeszélést tartottunk, melyek általában kellően tartalmasok és hosszúak voltak. ☺ Közös kitaláltuk a tábor tematikáját (Hálás szív) és igyekeztünk e köré szervezni a programokat, foglalkozásokat. Mindeközben zajlott a jelentkezési időszak. Közel két hét alatt beleteltek a helyek, melyek nagy örömmel és meglepettséggel töltötték el minket.

A hét elejét misével kezdtük, majd a hét végén misével zártuk a tábort. Hétfőn ellátogattunk a Duna Múzeumba, ahol kreatív foglalkozáson vehettünk részt, délután pedig különböző játékok segítségével megismerkedhettek egymással a gyerekek.

Kedden a Bazilika érdekes, a turisták elől elzárt területein járhattunk, majd délután bátorságpróba volt. Szerda délelőtt kézműves foglalkozások, délután pedig egy hosszabb akadályverseny volt a program. Csütörtök délelőtt tábori olimpiát szerveztünk, míg délután a Szent István fürdőben strandoltunk a gyerekekkel. Pénteken pedig egy egész napos kirándulással zártuk a hetet, amikor a Vaskaput vettük célba egy gyönyörű útvonalon.

A tábor idejére nagyszerű gyermekcsapat jött össze, így nagyon gördülékenyen zajlottak a hét programjai. Azt gondolom, sikerült kellően színes és érdekes válogatást összeállítanunk, amelyeken a gyerekek jól érezték magukat. Az eddigi visszajelzések alapján is így látjuk.

A programok szervezésének jelentős részét Erdős Klárral és Meszes Zsófiával közösen intéztük. Azt gondolom, hogy nagyon gyorsan megtaláltuk a közös hangot, és végig jól tudtunk együtt dolgozni. Mi is sok élménnyel és tapasztalattal gazdagodtunk a gyerekeknek köszönhetően. Több olyan napunk volt a hét folyamán, amikor önkéntes segítőkkel kiegészülve szerveztük a programokat, ezúton is szeretnénk nekik megköszönni segítségüket! Továbbá köszönjük Izing Misinek, Andor Atyának, Zoltán Atyának és László Atyának az aktív, segítő közreműködést a tábori napokon és az előkészületekben! Végül pedig köszönjük a szülőknek, hogy a gyermekek részt vehettek a táborban, bízunk benne, hogy mindenki jól érezte magát! Találkozzunk jövőre! *Várszegi Balázs*

Megemlékezés

Már hagyománnyá vált, hogy a hősi halált halt tűzszerecszek sírjánál évfordulós ünnepséget szervez a Vitézi Rend, idén a hetvenötödiket. Így volt ez most is, július 19-én, a Belvárosi temetőben a Veterán Aknakutatók és Tűzszerecszek Bajtársi Egyesülete és az 1956-os Nemzetőrség részvételével.

A II. világháború Magyarországon 1945 április elején ért véget. A háborúban rengeteg fel nem robbant akna, tűzérsegi lövedék maradt szerte-széjjel. Önkéntes aknakutató tűzszerecszeket kerestek a veszélyes szerkezetek hatástalanítására. Esztergom 1944. december 28-tól március 23-ig négyszer cserélt gazdát. El lehet képzelni, hogy mennyi veszélyes robbanótestet hagytak hátra a német és szovjet csapatok.

A frissen megalakult önkéntes századot Esztergomba vezényelték. 1945. július 25-én délelőtt 10 órakor Esztergom-Kenyérmező vasútállomástól 800 méterre, német aknamező semlegesítése - vakra szerelése - közben felrobbantak. 1 fő a helyszínen, másik kettő a kórházban vesztette életét. A negyedik társuk 36 szilánk kioperálása és a gondos kezelés folytán meggyógyult. Társai sírját becsületesen gondozta, majd 2007-től ezt a Vitézi rend teszi, és szervezi ezeket a magasztos megemlékezéseket.

Az idei ünnepségben a Himnusz eléneklése után Pálmai József ünnepi beszéde, éneke és verse, valamint a református Máté Zoltán pilismaróti, egyben katonai lelkes imádsága és megemlékezése tette méltóvá az ünnepséget. Majd Gáspár József ny. alezredes és v. Szendrő Péterné őrmester helyezte el a megemlékezés koszorúit. A szöveget eléneklése után az közösség átvonult v. Szendrő Péter és v. Szendrő Lilla sírjához ahol közös imával emlékeztünk róluk, hisz életükben aktív résztvevői voltak ezeknek a megemlékezésnek.

v. Szendrő Péterné

Betekintés a Esztergomi Ferences Világi Rend (FVR) mai működésébe

Esztergomban tartotta a FVR országos káptalanját

A 2019-es év sok-sok eseményt tartogatott a FVR helyi közössége számára.

A 2019-es év elejétől az idáig eltelt időszak kiemelkedő eseményei:

2019 júliusában is Esztergomban volt a FVR **országos káptalanja**, amely akkor választó káptalan is volt.

A helyi FVR közösség **választó káptalanja** is 2019-ben volt, november 10-én.

Befogadás: 11 új testvér befogadása

Idézet a helyi közösség krónikájából:

• „A FVR Esztergomi Szent Ferenc közösségének örökfogadalmas tagjai nagy örömmel értesültünk Hajós M. Ágnes, ferences szegénygondozó nővértől a 11 fő befogadási kérelméről. Közös egyeztetés után október 6-át jelöltük meg a befogadás ünnepélyes napjának. Nagy izgalommal és imádsággal készültünk a jeles napra, és agapéval a fogadásra. Már délután 3 órától ott készülődtünk a renház kerengőjében. A régiek és az „újak” is. Próbát is tartottunk az esemény előtt. A szentmise 16 órakor kezdődött, a szentmise főcelebránsa Tihámér atya, országos főasszisztens volt, és jelen volt még Áron atya, a helyi asszisztensünk, illetve Kornél atya, az akkori templomigazgató.

Az Olvasmányt Kénerné Mária oktatási felelősünk olvasta fel, a szentleckét egyik befogadásra váró testvér. A buzdítást Áron atya mondta, a homíliát Tihámér atya. Majd a szertartás következett a Regula szerint. (*A Regula a FVR szabályzata.*) Miniszterünk Czirók Ferencné megkérte a 11 testvért (akik felvételüket kérték a közösségből), hogy lépjenek elő. Majd a jelöltek előléptek és együtt elmondták a kérést. A Miniszter elfogadta a kérésüket és hozzájárult, hogy a képzést megkezdhesék. Végül közösen mondtuk az Áment.

A Miniszter és a celebráns átadta egyenként minden befogadottnak a Szentírást és az FVR reguláját. Az atyák és az örökfogadalmasok szent csókkal egyenként köszöntötték a befogadottakat, Isten áldását kérve. A szentmise áldása után az előkészített agapéval kínálgattuk a több mint 60 vendéget, rokonokat és hozzátartozókat, akik részt vettek a szertartáson is. A fogadás jó hangulatban este 8 óra körül ért véget.

• FVR káptalan (részlet)

„Hivatásuk arra szólítja fel őket, hogy minden jóakarátú emberrel együttműködve egy még inkább testvéri és evangéliumi világot építsenek, hogy eljőjjön Isten országa. Annak tudatában, hogy „aki Krisztust, a tökéletes embert követi, maga is egyre emberebbé válik”, gyakorolják feladataikat hozzáértéssel és a keresztény szolgálat szellemében.” (FVR Regula 14. pont)

• Mint az előző két évben is, a FVR országos káptalanja itt, Esztergomban a ferences renházban került megtartásra 2020. július 23. és 25. között.

A koronavírus terjedése miatt érvénybe lépett határátlépési szigorítások miatt határon túlról is, és Magyarországról is kevesebben jöttek el. Így nagyjából 120 testvér vett részt a káptalanon, illetve az atyák és az előadók.

Július 23-án a regisztráció, az étkezés és a szállás elfoglalása után 16 és 17 óra között dr. Székely János püspök atya előadását hallgattuk, majd ezen a napon a szentmisét is a püspök úr mutatta be, együtt a résztvevő atyákkal - a renház templomában. Az esti és a reggeli dicséretet, valamint a napközi imaórát az iskola tornatermében tartottuk. Meghatóan szép volt a zsolozsma imádkozása a két csoportban. 24-én Kauzer Tibor miniszter generális tartotta meg előadását, majd őt Kerekes László országos miniszter követte.

Az idén Krisztus Irgalmas Szeretetéért díjat Varga Anna testvérünk kapta, aki kalandos élete során bejárta a világot, sokfelé szolgált, segítette az elesetteket. Salgótarján, York, Teherán, Hawaii, Dél-Afrika, Zirc. Ezek voltak élete színhelyei Varga Annának, a ferences világi rend egyik magyarországi vezetői tagjának. A díjátadót követően még Pap Tihámér országos lelki asszisztensünk is tartott egy előadást.

Délután 3 órakor nagy tapssal fogadtuk Takács Mária Klarissza szegénygondozó nővért, aki évekig Esztergomban élt és dolgozott, mint házfőnök.

25-én a szentmisét Berhidai Piusz OFM, ferences országos tartományfőnök és a résztvevő atyák mutatták be. Utána, imaóra, Úrangyala, ebéd, búcsúzás, hazautazás következett. Emlékeztések maradnak az esti beszélgetések, a közös éneklések. A napokban bőséges áldásban részesültünk...

Az előadások meghallgathatók a YouTube csatornán:

<https://www.youtube.com/watch?v=0WBb9igtQ8Q>

Ambrus Antalné Teréz

FVR Esztergomi közösségének titkára

Röviden...

• A **Mindszenty József Katolikus Általános Iskola és Óvoda** 30. tanévét kezdi szeptember 1-jén, mely egyben az iskola új épületszárnyának átadása, megáldása is lesz. Az átadás reggel 3/4 8-kor kezdődik. A diákok és érdeklődő szülők egy rövid szalag átvágással vehetik birtokba az új tantermeteket, közösségi tereket. 1/2 11-kor kezdődik az iskola Veni Sancte tanévnnyitó szentmiséje, melyet Erdő Péter bíboros úr celebrál.

Ezen az alkalmon a meghívott vendégeken kívül sajnos csak az új diákok szüleit tudják fogadni az egészségügyi előírások miatt. A tanévnnyitó végén új diákjaink megkapják nyakkendőjüket, mellyel a mindszentys közösség tagjai lesznek. Ezt követi az új épület megáldása, és egy ünnepi ebéd a meghívott vendégekkel.

Köszönet mindenkinek, aki áldozatos munkájával hozzájárult iskolánk megújulásához.

• Már a visszaépítésnél tart a **kegyúri karzat** helyreállítása – a hosszú kényszerű szünet után. Nagyon várjuk már, hogy az állványzat, - meg a bontással és építéssel járó porfelhők elhagyjanak bennünket... Valószínűleg az orgonánkra is költenünk kell, hiszen nem lehet ekkora „mütagyat” hermetikusan becsomagolni.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Bősz Hanga Viktória
Pallós Emilia Valéria

Házassultak: Czomba Péter Zoltán - Csernus Alexandra

Elhunytak:

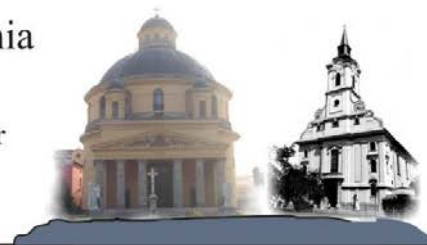
őzv. Gyarmathy Józsefné, Turcsik Mária	98 éves
Fábián Andrásné, Pataki Erzsébet	89 éves
Réz László	76 éves
Szabó Béla	72 éves
Papp Jánosné, Pálincás Anna	86 éves
Böszörményi Balázs	75 éves
Kemp Károly	74 éves
Kohl Sándorné Köhalmi Róza,	86 éves
Romanek László	74 éves
Nagy Gáborné, Inkó Márta	65 éves
Bóna Györgyné, Tóth Terézia	77 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom
2020. szeptember
XIII/9. szám

**Amitől féltünk, ami várható volt – bekövetkezett...
Itt a járvány újabb hulláma, ami a mindennapi életünket nagyon megnehezíti, a hagyományos hitéleti tevékenységünket is korlátozza. A szabályok betartásával azonban még van mozgásterünk, nem szeretnénk újra bezárkózni. Egyéni felelősségünk tudatában próbáljuk a hitéletet (is) ébren tartani...**

Ny. L.

Templomi kórusunk

Egyházközségünk legrégebbi közössége az énekkarunk. Ahogy minden közösségi működésünket erősen korlátozza, többségében meg is állítja az újra súlyosbodó járványhelyzet, így énekkarunk megújítását is megakasztotta. Már kezdtünk szervezkedni, egy próbát tartottunk is, de újra fel kellett függesztenünk azt. De egy ünnepi alkalomra még összeálltunk...

Szeptember 12-én az esti szentmisében megköszöntük a 88 esztendő s karnagyunk, Hunyadi Zoltán tanár úr 13 éves ke-rektemplomi szolgálatát. Mint kórusunk legrégebbi tagja az alábbi szavakkal köszöntöttem őt:

Kedves Zoltán, kedves Testvérek!

Babits Mihály örökérvényű szavaival kezdeném a mon-dandómat:

*Megmondom a titkát, édesem a dalnak:
Önmagát hallgatja, aki dalra hallgat.
Mindenik embernek a lelkében dal van,
és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét is szépnak.*

Kedves Zoltán, a te vezetéssel, szakmai irányításoddal immár 13 éve állunk ennek a gondolatnak a szolgálatában, a közös imádság emelkedett formájának gyakorlásában. A mai szentmise ezért hálából érted, rólad szól. Úgy gondolom, ez a legméltóbb módja köszönetünknek, amit az énekkarosokon túl egyházközségünk hívei is így gondolnak.

2007 szeptemberében éppen itt hagyott bennünket előző vezetőnk. Nagy gondban voltunk, mitévők legyünk. Ekkor jött az ötlet, hogy keressünk meg téged – és mivel a Tanítóképző-ben sok évig együtt dolgoztunk, nekem jutott a feladat, hogy felkérjelek. Elvállaltad ezt a szolgálatot, és azóta is tartott ez a munkakapcsolatunk. Sok szép szolgálat van mögöttünk, eleinte még vendégszereplésre is vállalkoztunk a saját közösségünk szakrális és profán ünnepein túl. Azóta bizony jó néhányan már az angyalok kórusában énekelnek az akkori énekkarból. És a jelenlegi csapat is kissé megkopott, és bizonytalan a jövőnk.

László atyával és az énekkarral egyetértésben úgy gondoltuk, hogy kórusunk életének eme szép fejezetét – méltóképen megköszönve hűséges szolgálatodat – most lezárjuk. Ehhez a nehéz döntéshez hozzásegített a jelenlegi járvány helyzet is. Mivel a veszélyeztetett korban vagy – a kórustagok többségével együtt – célszerű, hogy ne terheljünk, ne veszélyeztessünk. A lábadd sem a régi már, így nem akarunk tovább fárasztani.

Hogy az énekkarunkat mikor tudjuk megújítani, tudjuk-e egyáltalán ebben a veszélyes helyzetben, lesz-e néhány új kórustagunk, aki ezt a szép szolgálatot – hozzád és hozzánk hasonlóan felvállalja, ez bizonytalan, és ennek a gondjaival nem akarunk már téged terhelni.

A sok szép együtt töltött próbánkért és szerepléseinkért egy szerény ajándékkal fejezzük ki köszönetünket, hálánkat, ami a sok szellemi tevékenység után most a testnek szól. Egy kis védőital is található benne, kívánjuk, hogy Isten őrizzen meg még számos évig, hogy unokáiddal is sok szép órát tölthess, és a dalkincsekből – amit nekünk is átadtál, nekik is adhass bőségesen!

A kórusunk és egész közösségünk nevében hálás szívvel megköszönök mindent, amit itt köztünk végeztél!

Úgy terveztük, hogy ezen a szentmisén a vezetéssel éneklünk, de a súlyosbodó helyzet miatt már ezt sem mertük bevállalni – hiszen nem véletlenül tiltották be az éneklést az iskolákban is. Azért a záró énekünket még együtt énekeljük, Mária oltalmát, segítségét megköszönve, és oltára előtt ezt kérjük a számodra, és mindannyiunk számára – a továbbiakban is.

A szentmise után templomunk előtérében, az oszlopcsar-nokban, fehér asztal mellett egy kis agapéra hívunk minden jelenlévőt, hogy felidézhessek az elmúlt 13 év legszebb pillanatait.

Kedves Zoltán! Isten áldjon meg a hosszú szentannai szolgálatodért, és kegyelme kíséren el mindvégig!

A kórus életéről – újságunk alapítása óta – rendszeresen be szoktunk számolni. Álljon itt két korábbi írás: énekkarunk történetéről, valamint Hunyadi tanár úrról:

Szent Pál apostol így biztat: „...**énekeljétek hálás szívvel szoltárt, himnuszt és szent dalokat Istennek**”. Ezen igyekszik templomunk énekkara, melynek története a múlt század ötvenes éveinek elejére nyúlik vissza. A Zárda növendékeiből álló gyermekkórus zengett Krisztus király ünnepén, a Szívgyárda avatás alkalmával és karácsonykor. Magam is hamarosan tag lettem. (Néhány alapító társammal a mai napig is azok vagyunk.) A Mária kongregáció lányai között többször szerepelhettünk a karácsonyi és húsvéti ünnepkörben. Jutalomként szabaddíós programokon vehettünk részt.

Felejthetetlen, szép napok: hajókirándulás, teadélutánok, fagyizás. Felnövekedtünk. Megváltozott a kórus összetétele. Húsvétkor a passió énekléséhez férfihangokra is szükség volt. Komoly, felnőtt tagjai lettek az énekkarnak. Az évenként ismétlődő szerepeket egy kialakult, állandó tagság énekelte, akik közül már sokan nem énekelnek velünk. Szeretném megemlíteni dr. Szarvas Tibor nevét, aki 25 éven keresztül vállalta az evangelista szerepét – még Budapestre költözése után is. A mai napig is szeretettel üdvözlö a régi, ismerős tagokat. Isten áldja meg áldozatos munkájáért!

(1988-ban, mint újonc énekkaros ismerkedtem meg veled is. Pár éve szerveztünk egy találkozást a régi kórustagokkal, ott is jelen volt. A koronavírus-zárlat alatt „visszatért” a Szentannába úgy, hogy rendszeresen bekapcsolódott közvetített szentmiséinkbe. Kapcsolatban vagyok veled, időnként levelet váltunk – követi régi plébániájának az életét. Szerk.)

Kórusunk igazi virágkorát az 1980-90-es években élte, Téglás József kántor úr vezetésével. Létszámunk ekkor 25-30 fő volt. Számos alkalommal szerepeltünk: karácsony, húsvét, pünkösd, jeles évfordulók, vendégek fogadása, egyik szentmise felvétele és közvetítése a Kossuth rádióban, esküvők, temetések. Emlékeztetések maradnak a közös ünneplések is, a családi-as kirándulások, névnapok, a pünkösd hétfői eszem-iszom, a jókedvű nótázások.

A 90-es évek végétől mintha csillapodott volna az éneklés iránti lelkesedés. Kevesebben lettünk. Ennek oka lehetett az is, hogy Józsi bácsi halála után nem volt, aki vállalja a kórusvezetést. Azonban a megmaradt lelkes kis magban olyannyira rögzült már az éneklés szeretete, hogy vezető nélkül is gyakoroltunk, igyekeztünk, most is szívből dicsértük az Istent.

A törzstagoknak sikerült megtartaniuk az énekkart. Azután rövidebb-hosszabb ideig utunkat újból karnagyok egyengették: Nádasi Mihály, Kutai Annamária majd Hey Lóránt, akinek irányításával 2005-ben részt vettünk a XI. Piliscesabai Egyházzenei Napokon is. Elismerő emlékermet kaptunk, biztatásul a jövőre.

Jelenleg is aktív a kórus, vezetője Hunyadi Zoltán tanár úr. Töretlen kedvvel, fáradságot nem kímélve járunk a próbákra még a város legtávolabbi pontjairól is. Szívesen jövünk, mert énekelni jó, szép és léleképítő. Aki énekel, kétszeresen imádkozik. **Szeretettel várjuk új tagok jelentkezését!**

2008. június – *Bajákné Marika*

„Kodály a Bibliám”

Hunyadi Zoltán, énekkarunk karnagya

Hunyadi Zoltán énektanár, zenetanár, karvezető 1932. december 4-én született Maglódon. 1957-ben diplomázott a Zeneakadémián. Budapesti állásokat is kínáltak neki, ő azonban vidéken akart dolgozni. Zeneiskolában kezdte pályafutását Cegléden.

1958-ban meghirdették a felsőfokú tanító- és óvónőképzés programját. Ez annyira érdekelte, hogy pályázott az esztergomi álláshelyre. Nemcsak a nagyszerű feladat vonzotta, hanem Esztergom történelme, kulturális múltja, szépsége is. Évtizedeken keresztül foglalkozott a leendő tanítókkal, óvónőkkel, felkészítette őket szép hivatásukra.

A tanár úr élete fő művének az 1963-ban alapított városi kórust tartja, mely Monteverdi nevét vette fel. Ezzel a közönséggel országos, sőt nemzetközi hírnevet vívtak ki, sikert sikerre halmoztak.

Zenei tevékenysége Tokod község kulturális életére is hatással volt. 1973-tól 20 éven át vezette a bányász vegyes kart, jelenleg a Gardellaca Kórust irányítja. Örömmel végzi munkáját, mert az emberek szeretettel, barátsággal fogadják.

Az egyházi zene iránti vonzalma egész pályafutását jellemzi. Már 30 évvel ezelőtt is megjegyezték: Ha nem konferálnák, hogy a Monteverdi következik, azt hinnék, hogy kispapok énekelnek.

Örvendünk, hogy **öt éve ő a karnagya a Szent Anna Plébánia kórusának**. Odaadása, mélységes hite, szenvedélye példa mindannyiunk számára.

Az idén nyolcvanéves Hunyadi Zoltán meghatározó alakja Esztergom zenei életének. Kórusunk nagy szeretettel köszöntötte őt, a vasárnapi szentmisét énekkarunk az atyával egyetértésben öerette ajánlotta fel. Kívánjuk, hogy továbbra is ilyen teljes életet élhessen!

2012. december – *Szentgály Ferencné Eszter*

Énekkarunk életében tehát – a mostani átmeneti szünet után – új fejezet kezdődik, amint a szorítás enged. Nyeső Ildikó – egyházközségünk tagja, a Babits iskola énektanára elvállalta a kórus vezetését. Egy próbát már tartottunk is, mind a kórus, mind Ildikó nagy meglepődésére, örömére!

Amint lehetőség nyílik, újra indulunk, ezt hirdetni fogjuk fórumainkon. Addig is buzdítom a kedves Testvéreket, fontolják meg, hogy ebben a szép szolgálatban részt vegyenek! A 12-i szentmise záróéneke talán bizonyította, milyen szép és lelkesítő a közös éneklés, az Úr szolgálata ezzel a kétszeres imádkozással!

A Szent Anna Kórus „legöregebb” tagja: Nyitrai László

30. tanévnyitó a megújult Mindszenty iskolában

„Viseljétek gondját szívetek jóságának mindennap, azt is gondozni kell. S az Isten derűjét ne hagyjátok kilopni lelkektől.” (Mindszenty József)

Iskolánk, az esztergomi Mindszenty József Katolikus Általános Iskola jubileumi, 30. tanévét kezdte idén szeptember 1-jén. A tanévnyitó szentmise után Erdő Péter bíboros, prímás áldotta meg intézményünk új épületszárnyát, melyben új tantermek, könyvtárterem, ebédlő, nagyobb játszótér is helyet kapott.

Köszönjük, hogy az ünnepi alkalmat megtisztelte jelenlétével Hernádi Ádám, Esztergom polgármestere, Erős Gábor alpolgármester, Gyetván Gábor atya, az EKIF igazgatója, Oláh Gáborné, az EKIF főigazgató-helyettese, Oláh Gábor, az EKIF tanügyi igazgatója, és több kedves esztergomi és budapesti iskola igazgatója, pedagógusa.

Az eltelt 30 év alatt iskolánk folyamatosan fejlődött. A kedves plébániai olvasók talán szívesen visszaemlékeznek velünk, hogy 1991-ben Kiss- Rigó László atya, akkori káplánunk és a Szent Anna Plébánia közösségének köszönhetően a város rendszerváltás utáni első katolikus iskolájaként kezdhettük az oktatást Rudnay Sándor néven. Az alsó tagozat 153 tanulóval, 4 évfolyammal és 15 plébániához kötődő pedagógussal indult.

1992-ben, Mindszenty József újratemetésekor vettük fel Mindszenty József nevét. 1993 őszén Paskai László bíboros áldotta meg első épületszárnyunkat. A növekvő tanulói létszámunk köszönhetően 1997-ben újabb épületszárnyal bővültünk.

2000-ben egy nagyon szép tornaünnepély keretében vehettük át a Millenniumi díszudvart. 2003-ban avattuk a Mindszenty Csarnokot, melyen Orbán Viktor miniszterelnök is részt vett, 2007-ben pedig első játszótérüket. 2008-ban avattuk fel Mindszenty hercegprímás szobrát, melyet Klígl Sándor alkotott.

12 évet kellet várunk, hogy iskolánk legrégebbi része, a hajdani óvoda épület is megújulhasson. 300 diák és 30 pedagógus várta ezt nagyon.

Egy év alatt felépült a környezetbarát, energetikailag korszerűsített és tágas kétemeletes épületszárny. Új tantermek, melegítőkonyha, 90 férőhelyes ebédlőtér, új könyvtár, csoportszobák és tanári helyiség található az új szárnyban, melyet az építők összenyitottak a korábbi épületszárnyakkal. Az átépítéssel jelentősen megnőtt az udvar területe, melynek nagy része a gyerekek nagy öröme színes játszótérre alakult.

Köszönjük az állam és az EKIF által nyújtott mintegy 600 milliós támogatást, a pedagógusok, a kedves szülők és diákjaink sok-sok segítségét a ki- és beköltözés körüli bútorpakolások, takarítások alkalmával.

A sok munka után nagy öröm volt az ünneplőbe öltözött közösséggel, vendégekkel együtt részt venni a Mindszenty Csarnokban bemutatott Veni Sancte szentmisén.

A tanévnyitón igazgatónk, Espasa-Sancho Ramon is örömet fejezte ki, hogy új, gyönyörű épületben közösen kezdhetünk, azzal a reménnyel, ha betartjuk az óvintézkedéseket, folytatni is közösen tudjuk.

A mise után az ünneplő vendégek az udvaron gyülekeztek, ahol Erdő Péter bíboros atya megáldotta az új épületszárnyat, majd a pedagógusok vezetésével megtekinthették a megújult termeket. A napot diákjaink megható ünnepi műsora zárta, melyben a magyar közösség összetartozására hívták fel a figyelmet verssel, népdalokkal, néptáncal.

Őrizzük ennek a szép napnak az emlékét, és ne feledjük Ramon igazgatónk szavait: „Együtt, egymást segítve, egymásban bízva érhetünk el eredményeket. Gyerekek! Ti vagytok a főszereplők. Új iskolánk van! Kezdjétek éveteket belső tüzzel! Kérjétek Isten áldását és segítségét ebben!”

Bégányi Gáborné igazgatóhelyettes

**„Szent e hely, mert itt hajtottak ki a magyar nemzet
ezeréves létének csirái.”**

(Vaszary Kolos bíboros, hercegprímás, esztergomi érsek)

Lokálpatrióta esztergomiként nagyon jólesne, ha városunk történelmi jelentőségének megfelelően lenne a magyarság tudatában. A magyar állam bölcsője, itt született, itt keresztelték, koronázták, 41 évig innen uralkodott és 1038-ban Nagyboldogasszony napján itt halt meg István király, a honalapító. Történelmünk első fővárosa.

Az Országgyűlés 82/1990. (XII.7.) OGY határozata indoklásában az alábbiakat írja. „A városnak a nemzeti tudat formálásában is lényeges szerepe van. Ezért javasolható, hogy kiemelkedő jelentőségét az Országgyűlés adott esetben más módon, címen ismerhetné el, megteremtve ennek feltételeit.” Városunk még eddig nem élt ezzel a lehetőséggel. Pedig milyen szép lenne egy állandó megnevezés!

Ha azt hallom: a „Hűség városa”, tudom, hogy az Sopron. Nagyszerű lenne, ha például ezekből a nevekből valamelyiket: „Honalapító királyunk városa”, a „Magyar állam bölcsője”, „Államalapító Szent István városa”, „Történelmünk első fővárosa”, vagy talán még jobb címet találhatnánk ki és kérhetnénk az Országgyűléstől.

Sok barátom, ismerősöm ötletelt az adható állandó jelzőn, de biztos vagyok abban, hogy a leírt sorok olvasásakor sokaknak jut eszébe olyan cím, amely Esztergom történelmi múltját megidézi, a fényes csillagot a magyar történelem egén. Csak közös elhatározás kellene és bízalom a törvényhozók felé!

Azzal a kéréssel is az Országgyűléshez fordulhatnánk, hogy az augusztus 20-i állami ünnepségek egy meghatározó rendezvénye Esztergomban legyen rendszeresen. Volt lehetőségem arra, hogy ezekről a dolgokról beszéljek Hernádi Ádám polgármester úrral. Szóba hoztam azt is, hogy Magyarország főtemplomának, a Bazilikának a búcsúja, újra múltjának megfelelő tiszteletet kaphatna.

Több mint 100 évig, nemzeti zarándoklat színhelye volt városunk, volt olyan év, hogy 50 ezer ember vett részt Nagyboldogasszonyt ünnepelni. A Széchenyi téren fogadnánk szeretetvendégséggel a zarándokokat és 1 órával a bíborosi mise előtt együtt vonulnánk fel a Bazilikához. István Király ezen a napon ajánlotta fel Mária oltalmába az országot.

Polgármester úrral történt beszélgetésem bizalommal tölt el. Babits írta:

**„Esztergom lélekben és kultúrában él: ez a hagyománya...
Isten adjon virágzást Esztergomnak!”**

Pazsiczky Mariann

Jubiláns házások

Izgalommal készültünk a **jubiláns házások szentmiséjére**. Hála Istennek, hogy megérhettük ezt a napot! **60 évvel ezelőtt** is Szent Anna templomunk oltára előtt álltunk, mint házasulandó ifjú pár, hogy Isten szent színe előtt örök hűséget fogadjunk egymásnak. Megígértük, hogy holtomiglan-holtodiglan egymást el nem hagyjuk, semmiféle bajban.

Sikerült! – a hit és a szeretet által. Ha adódtak is nehézségek, törekedtünk a helyes megoldásra. A jó Isten kegyelmével így repült el felettünk az idő. Elégedetten, mindig a szépre emlékezve és bizakodón nézünk a jövőnkre, ami még hátra van. Örömmünk kiteljesedik abban, hogy egyre bővülő, szépülő családuk, az unokák, dédunokák szeretete vesz körül bennünket.

Megöregedtünk. A földi élet terheit, ajándékait minden este együtt köszönjük meg az Úrnak, és reggelente hálát mondunk közösen, hogy új napra ébredtünk. A jó Isten áldását és gondoskodó szeretetét kérjük továbbra is. Ezt kívánjuk valamennyi jubiláns házaspárnak is, hogy ők is minél több évtizedes évfordulót ünnepelhessenek!

Köszönjük László atyának, hogy számunkra ünnepélyessé tette a szentmisét, melyben erősítést, biztatást adott házastársi hűségünk megtartására. Isten áldja meg jóságáért! Köszönet azoknak is, akik megvendégelték az ünnepeltek.

Baják Béla és felesége, Mekler Mária

Kedves jubilálók, kedves Testvérek!

Hálás szívvel köszönjük ezt a mai napot, ezt az ünnepet, amit itt az Úr jelenlétében, plébániai közösségben megülhettünk! Igen, ez ünnep mindannyiunk számára.

Egy-egy emberről, közösségről sokat elmond, hogy mit szokott megünnepelni, egyáltalán szokott-e ünnepelni. A mai alkalom a legalapvetőbb emberi értékeinkről szól: a szeretet, a hűség, a család, a hit – hogy csak a legfontosabbakat említsem. Több éves - évtizedes házasságban élve erről szeretnénk tanúságot tenni, ezt szeretnénk például hagyni az utánunk jövőknek, hogy igenis, minden nehézség ellenére – vagy talán azok által megerősödve lehet szépen egyben tartani a családjainkat.

Ez a példa különösen is fontos a jelen viszonyok között, amikor minden értékünket frontális támadás éri. De gondoljunk csak bele – a szivárványos zászló alatt masírozóknak milyen is a jövőképek? Ilyen elvekkel mi lesz pár évtized, néhány generáció után az emberiségből?

Öngyilkos elvek, Istentelen és embertelen társadalmak... Lebutított, megzavart emberek hordája, amit a sátán szolgálai kényük-kedvük szerint terelgethetnek.

Mi – a jubiláló házaspárok – most hálát adni jöttünk az együtt leélt szép éveinkért, és áldást kértünk és kaptunk a további életünkre – mert a mi szikla alapunk ez! Isten kegyelme nélkül nem ment volna, és továbbra se fog menni.

Az Isten elgondolása szerinti házasság – minden ellenkező híresztelés ellenére – egy férfi és egy nő életre szóló szövetsége. Ez súlyos, de nagyon szép elköteleződést jelent – amiből egyre nagyobb a deficit fiatalágunk körében. Bátorításként és köszönetünképpen erről a szép szeretet-kötelékről szeretnénk vallani itt most nyilvánosan – a feleség és a férj szemszögéből.

Ezek után elhangzott Szilágyi Domokos: Most... c. verse Bérés Zsuzsa tolmácsolásában, majd elénekeltém Zorán: Ott állsz az út végén c. dalát. Természetesen most sem maradhatott el a szokásos agapé, amit a Családosok Közössége szervezett, köszönet érte!

Nyitrai László

Rozália mise- 2020. szeptember 4.

Egyedül Te vagy az Isten – Móra Ferenc: Szeptemberi emlék című megható elbeszéléséből idéztem. Az író nem mehetett iskolába, mert nem tudták kifizetni a tandíjat a szülők, ezért titokban beszökött csöngetés után, és az osztályterem előtt hallgatta a tanórát.

A mai diáknak már nem kell beszökni, de mégsem volt egyszerű az idej tanévnnyitó. A járvány mindent tönkretett: a kis elsősök örömét, akik először lépték át az osztály küszöbét, az elmaradt tanévnnyitót nem pótolja semmiféle online.

Nekünk, a már nem iskoláskorúaknak, a szeptember eleje hosszú évek óta a Rozália misét jelenti. Így volt ez az idén is. 4-én gyülekeztünk kedves kis kápolnáinkban. Soha nem volt aktuálisabb az atya prédikációja Szent Rozáliáról, aki egy világjárvány, a pestis elleni küzdelem egyik védőszentje.

Szicíliai grófi család sarja, de életét a világtól elvonulva, imádkozással töltötte. Az 1624. évi pestisjárvány idején egy barlangban találták meg a testét, s bevitték a városba, és ekkor megszűnt a fertőzés, a veszedelem.

Bár így lenne ma is – mármint hozzá fohászunk most is meghozná az eredményt, a jelenlegi járvány megszűnését!

Sajnos elért minket a koronavírus-járvány második hulláma, ezért nagyon is időszerű, hogy Szent Rozáliához imádkozunk! Tehetjük ezt Erdő Péter bíboros úr imájával is:

„Alázattal kérünk, segítsd a tudomány embereit, hogy mielőbb megtalálják a járvány ellenszerét. Adj a társadalmak vezetőinek éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség leküzdését és a hatékony eszközök eljutását a rászorulókhöz.”

A kora esti áhítat agapéval zárult. Szent Rozália példája adjon mindenkinek erőt a ránk váró nehéz időkre!

Recska Valéria

Örömnep a Kerektemplomban

A Betegek Szent Kenetéről

*„Zeng a harang hívó szóval e szép ünnep reggelén,
Összegyűltünk oltárodnál, kél szívünkben új remény.
Földi bajban, gyötrelemben, tűnik, múlik életünk:
Aldozatod erejében új életre ébredünk.”*

(Hozsanna 232. sz. ének)

Összegyűltünk a Kerektemplomban a vasárnap délelőtti misére. Harmincan kértük előzetesen a betegek kenetét. Mindannyian kicsit előbb érkezünk. László atya a jelentkezők listájával egyeztetette a megjelenteket. A szentmisét az atya értünk és családjaikért ajánlotta fel.

Az olvasmány és az evangélium is, a megbocsátásra és az elengedésre figyelmeztetett bennünket. Sirák fia könyvéből a bevezető gondolat: „Bocsáss meg a másik embernek, ha vétett, imádkozz, s neked is megbocsátják vétkeid.” Az evangéliumot pedig Szent Máté könyvéből (18,21-35) hallottuk:

Abban az időben Péter odament Jézushoz, és megkérdezte: „Uram, ha vétkezik ellenem testvérem, hányszor kell megbocsátanom neki? Talán hétszer?” Jézus így felelt: „Nem mondom, hogy hétszer, hanem hetvenszer hétszer!” E köré csoportosította az atya a szentbeszédet.

A napi evangélium pont a betegek kenetéhez kapcsolódott. Hiszen ahhoz, hogy megkapjuk ezt a szentséget, előbb a szentgyónásban bűneink bocsánatát kell kérnünk a Jóistentől. Kiengesztelődni embertársainkkal és megbocsátani, ha vétettek ellenünk. Így a Jóisten is megbocsátja vétkeinket, akár hetvenszer hétszer is, tehát mindig. Az atya elemezte az evangéliumban szereplő két szolga esetét, és a Király (az Úr) döntését. Kiemelte, hogy nem az adósság (bűneink) mértékétől függ a megbocsátás, hanem az Úr szeretetétől.

A könyörgés is a betegekkel és az idősekkel kapcsolatosan hangzott el. A könyörgés után következett az olaj (betegek kenete) megáldása, és a keresztségi fogadalom megismétlése: „ellene mondunk”, „hiszünk”...

Ezután egyenként megkaptuk az atya áldását és az ő kezéből a homlokunkra és mindkét kezünkre a kis keresztet a szent olajjal, vagyis a szent kenet. Ámen.

Ezek után folytatódott a szentmise a szokásos módon, majd a végén László atyánk átadta az igazoló szentképet kántorunk segítségével minden érintettnek egyenként. Boldogan indulhattunk haza. Valahogyan az egész mise alatt érezni lehetett a Szentlélek jelenlétét, többen sírtunk az örömtől és a meghatótságtól. Nem is tudom, fel tudjuk-e mérni ennek súlyát, mi, akik részesei lehetünk ebben a nagy adományban. László atyának is hatalmas köszönettel tartozunk gondoskodásáért, hogy összeszedte idősödő „nyáját” erre a kegyelemmel teli eseményre. Kántorunknak is hálás köszönet a gyönyörű énekekért és a sok segítségért.

Ezen a napon látványosan is megkaptuk Isten végtelen irgalmát és megbocsátó szeretetét.

*Ambrus Antalné
az egyházközségi karitás tagja*

Röviden...

• A járványhelyzet miatt – Főpásztorunk rendelkezése szerint – a tavasszal elmaradt bérmálkozást most ősszel sem fogják megtartani a tervezett központi helyszíneken, hanem a plébánosok végzik ezt a szolgálatot a saját templomaikban, egyházközségeikben (ez a felhatalmazás december 31-ig érvényes).

Ennek értelmében a kerektemplomban szeptember 26-án, a belvárosi templomban pedig szeptember 20-án lesz **bérmálás**. Az elmaradt **elsőáldozás** nálunk október 4-én, a belvárosban pedig szeptember 27-én lesz. Imádkozzunk gyermekeinkért, hogy Krisztus útján elinduljanak, és ki is tartsanak!

• Október 1-jén, csütörtökön lesz a hagyományos **születési szentmise** a Rozália kápolnában, 17 órakor. Ez egyúttal terménybetakarítási hálaadás, a mezőgazdasági év végén. Szerezzéssel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket!

• Nagy öröm, hogy egyházközségünkben is született **születési hivatás!** Október 3-án a ferences templomban a 11 órai szentmisében tesz örökfogadalmat Kinga nővér (civil nevén Lócskai Anikó). Előtte fél órával a Ferences Szegénygondozó Nővérek imafélőrárt vezetnek új rendtársukért. Bízunk benne, hogy újabb szigorítások nem korlátozzák ezt a szép ünnepet!

• Legújabb várható határidő, hogy templomunkból eltűnik az állványzat: november vége. Bízunk benne, hogy ez már végleges, és az adventi időben már az egész templomot használni tudjuk.

• A Mindszenty iskolában helyreállításra kerül a kápolna. Ha a vírushelyzet lehetővé teszi, a téli, hétköznapi szentmiséket majd ott fogjuk tartani.

• Elkezdődött a belvárosi plébánia felújítása. Teljesen ki kellett üríteni, így Andor atya is és a plébánia teljes felszerelése a közösségi termekben van „elszállásolva”. Így ebben a félévben csak a templomban (udvaron) lehet bármiféle programot tervezni/szervezni.

• A tavaszi zárlat plébániánk anyagi helyzetét is visszavetette. Ugyan a papi szolidaritás összegének egynegyed részét elengedte a Főegyházmegyei Hivatal, a Polgármesteri Hivatal is ígért egy kis támogatást (egyházközségenként 240.000 Ft), a rezsink is csökkent valamelyest, mindez azért nem pótolja a kiesést.

Ha templomba nem is tudunk/merünk eljárni, **a támogatásról ne felejtszünk el!** (Banki átutalás, postaládába/irodába leadva/küldve.)

• **Ezúton is felhívjuk a kedves Testvérek figyelmét a vírusvédelmi rendelkezések betartására, különös tekintettel az ORROT és a SZÁJAT is eltakaró maszk helyes használatára - a templomban is!** A maszk esetleg csak kényelmetlenséget okozhat, de, ha elkapjuk a vírust, az sokkal súlyosabb „kényelmetlenség”, akár életveszélyes is lehet idősebb testvéreinkre nézve. **Önmagam és mások veszélyeztetése pedig bűn...**

Felelős kiadó:	Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Tördelő szerkesztő:	Németh Tünde
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szenntanna.extra.hu
A kiadást támogatta:	Somfainé Bernike, Ismeretlen Adakozó
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

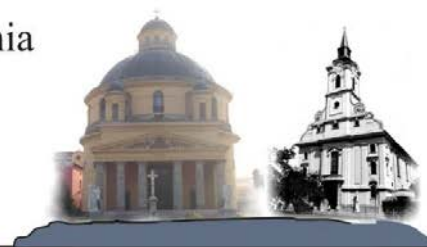
Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2020. október

XIII/10. szám

Októberben különös szeretettel fordulunk Szűzanyánkhöz. Égi Édesanyánk oltalmára manapság még fokozottabban szükségünk van. Fenyegét, szorongat a járvány, és még súlyosabb „ragály” a keresztény értékrendünk elárulása. Már a gyermekeinket is célba vették ördögi hatalmak a legújabb „szent tehén”, a szabadság istenítése címén.

Egyházközségünk hívei Máriához folyamodnak a hétköznapi szentmisek előtti rózsafüzér imával (sajnos, gyér létszámmal), imaórával és köszöntő műsorral, valamint egyéni imával.

Érdemes megfontolnunk Szűzanyánk jelenlétét egyéni életünkben, nemzetünk történelmében!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Küldök segítségként az örvendetes rózsafüzér imádsághoz néhány gondolatot.

1. **Akit te, Szent Szűz, a Szentlélektől fogantál.** Mária Isten első igazi temploma a földön, ahol „az élet megjelent” (1 Jn 1,2). Átala Isten az én testvérem lett, és most már velünk van mindennap, a világ végezetéig (vö. Mt 28,20). Lehet nélküle egyáltalán élni?

2. **Akit te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatván méhedben hordoztál.** Az első „szentséges körmenet” a földön. Az első igazi találkozás két ember között a Paradicsomkert óta. Megáldozva én is hordozom Jézust, én is így akarok járnivalóval és találkozni másokkal.

3. **Akit te, Szent Szűz, a világra szültél.** Jézus e világra születvén egyszer s mindenkorra emberi családunk tagja lett. Istent most kicsi újszülöttként szemlélem. Milyen üres lenne karácsony, ha az ünnepek elmúltával elfeledném, hogy Isten valóban emberré lett értem!

4. **Akit te, Szent Szűz, a templomban bemutattál.** Minden elsőszülött fiúgyermeket Istennek kell szentelni, de egy szertartással vissza lehet váltani, hogy a miénk, az emberi családé maradjon. Jézus öröktől fogva, mindörökké Istené, de most már a miénk is. „Most bocsásd el Uram a te szolgádat... mert látták szemeim az Üdvözítőt” (Lk 2,30).

5. **Akit te, Szent Szűz, a templomban megtaláltál.** Találkozás! Bárcsak sohase veszítenélek szem elől, Jézusom! De ha mégis megtörténnék, add, hogy mindig megtalálhassalak, és egykor majd a földre leszállt mennyei Jeruzsálemben veled lehessen mindörökké!

Andor atya

Kicsit profán sorok Szűz Máriához

Égi Édesanyánk! Tegnap (október 8.) nekem oly kedves nap volt. Magyarok Nagyasszonyát ünnepeltük. Egyben tisztelegve első királyunk előtt, hiszen Szent István a meggyötört, beteg testű, halálára készülő, megszólított Téged: legyél népünk patrónusa! Drága Szűzanyám, Te azóta is óvó kezdet fölénk tartod. Nemcsak egész népünket oltalmazod, hanem egyéni életünk őrzője is vagy.

Ima a hazáért, ezzel fordulok most én is Hozzád: „Nagyasszonyunk és Anyánk! Kelj védelmünkre, vedd oltalmadba örökségedet. Pártfogj minket szent Fiadnál, hogy az Ő kegyelméből Szent István országa újra életre támadjon.”

Te, a földi életed során mindent megtapasztaltál. Tudod, hogy anyaként mennyire féltjük gyermekeinket, ezért elrebegett imáink meghallgatást találnak Nálad. Testi-lelki fájdalmainkban is szívesen fordulunk Hozzád. Most életünk különleges megpróbáltatásokkal sújt bennünket. A világjárvány embert próbáló teher. Drága Szűzanyám! Segíts nekünk, óvj meg bennünket a testi bajoktól!

Már nem vagyok fiatal, testem sok helyen jelzi, hogy elfáradt. Szeretném, ha segítenél nekem abban, hogy türelmes, figyelmes, szenvedéseket jól tűrő legyek! Vegyem észre, ha tudok segíteni! Kerüljön el a hirtelen harag! Drága Szűz Mária! Milyen fontos volt Neked is az apostolok léte, figyelmük Feléd is fordult, hogy szenvedésedet, magányodat enyhítsék. Kérlek, add meg nekem is és minden felebarátomnak azt, hogy ne magányosodjunk el! Ne csak az önző érdekünket figyeljük, hanem vegyük észre mások gondját is!

Drága Szűz! Kihez fordulhatnék, ha igazságtalanul bának velem? Ha életem feldúlt? Hozzád, és Te segítesz abban, hogy kérésem eljusson Szent Fiadhoz. Ahogy olvasom egy helyen:

„Jézus a te Megváltód. Ő töri össze láncaidat, oldja meg szükségeidet, nehézségeidet és kérdéseidet. Bizz Benne feltétel nélkül!”

Október, Máriám, a Te hónapod és a rózsafüzéré. Most a templom (Kerektemplom) félhomályában kevesebbet tudok imádkozni, az oltárképben nem gyönyörködhetek oly sokszor. Gyermekeként vagy ábrázolva, szerető tekintetű szüleiddel együtt. Otthonomban sokat szólok Hozzád.

Napi rendszerességgel imádkozom a rózsafüzért. Az „örvendetes olvasó” tizedeiben látlak, mint alázatos Szűzet, aki elfogadja a fogantatás titkát. Látlak, ahogy szeretett rokonodat meglátogatod, a szegényes körülményeket, ahol életet adsz Jézusnak, templomi bemutatásának szertartását. Jámorságból példát adsz, amikor Fiadat a templomban megtalálsz.

Fontosak nekem, a „fájdalmas,” a „dicsőséges” és a „világosság” olvasójának titkai. Szűzanyám, mély áhítattal szál feléd, amikor azt imádkozom a dicsőséges olvasóban: „Aki Téged Szent Szűz a mennybe fölvelt” és „Aki téged Szent Szűz a mennyben megkoronázott”. Drága Máriám, mint földi anya, különleges tisztelettel nyerted el az örök boldogságot. Ezért nagy bizalommal fordulok Hozzád:

„Azért bizton mondom, minden szenvedésben,

Mária mindig segít, minden időben!

Biztosan állítom életben s halálban,

Mária mindig segít, minden balsorsban!

Azért hiszem, s meghalok ezen hitemben,

Hogy veled leszek jó Anyám, fenn az égen!”

Pazsiczky Mariann

Magyarok Nagyasszonya

2020. október 8-án a Magyar Katolikus Egyház Mennyei Édesanyánkat, Magyarok Nagyasszonyát ünnepelte. Plébániánk közössége bensőséges előadással csatlakozott a köszöntők sorához, melyet a Szent Anna templomban hallhattunk, láthattunk. Hengánné Gogola Gabriella és Nyitrai László szerkesztésében és előadásában lélekemelő Mária énekek, neves költők gondolatai és egyéb lelki témájú írások hangzottak el Máriáról, hitünkről, Istennel való kapcsolatunkról. (Gabi és Laci a két – most már „perszonálunióban” működő – plébánia

képviselő testületének alelnökei. Szerk.) Szolgálatuk által a szívünk megtelt hálával és örömmel az Úr és Mária iránt.

Nekünk, magyarok számára, Istennek különös kegyelme, hogy Magyarok Nagyasszonyának is szólíthatjuk Jézusunk Édesanyját. Neve meghatározza Mária elfoglalt helyét az Egyházunkban és a hívek szívében. A Nagyasszonyra van bízva hazánk vezetése és nemzetünk oltalma. Ő az Úrnőnk, a védelmező Királynőnk, és példaképünk. Személye egyedüli a teremtés történetében. Kegyelemmel teljesnek őrizte meg Őt a Szentháromság, ezért tudott ígert mondani Isten akaratára, és mert Istenkapcsolata élete során fokozatosan növekedett, ezért bízott mindenkinek felett Istenben, és minden ügyében rá tudott hagyatkozni.

Ezen tulajdonságaival olyan minta, példa lett számunkra, aki Jézushoz vezet az Isten után vágyó lelkeket. Máriával az Őt követő ember is társai forrásává válhat, mivel ez az Isten után szomjazó lélek, már előbb az egyetlen FORRÁS-ból kíván inni, az Ósforrásból, Jézus Krisztusból. Az ilyen lelkeken keresztül munkálkodhat a Szentháromság. Mária az Istennel való személyes kapcsolatra neveli az Őt követő gyermekeit, akik nem tévednek el, és biztonságban megérkezhetnek a mennyei hazába, Isten dicsőségére.

Tiszta források lehetünk a ráhagyatkozó testvéreink számára, mert aki Máriával járja végig földi útját, áttetsző módon vonzhatja a lelkeket Istenhez, mint ahogyan a Nagyasszony. Mária gyermekei így válhatnak a Szeretet forrásaivá, munkatársaivá, eszközé az Isten kezében, a Szentháromság egy Isten dicsőségére és a lelkek üdvösségére.

Ezen az estén, már-már kézzelfogható módon a mennyei seregek is együtt énekeltek velünk, dicsérték a Magyarok Nagyasszonyát. Istennek legyen hála!

Köszönet a szervezésért, a hívek lelkes jelenléteért.

Patakiné Aranka

Hála

Én Uram!

Milyen jó, és nem szűnök bele azóta se folyton így szólítani, mint örök Jegyest, én Uram! Végre és örökre Istenem és Mindenem!

Milyen szép volt az a nap... az az október 3-a. Tudtam, hogy garantálni fogod a szép időt, és meghívsz mindenkit, akit csak lehet, hogy velünk ünnepelje, a Mi nagy napunkat. De Jézusom, hiszen az a Te napod volt. Isten örök szeretetének és végtelen irgalmának a napja, hiszen tudod, az én részem csupán egy kis lépés volt, egy igen. Még csak Mária igenjéhez sem hasonlíthatjuk, hiszem ő azonnal ígert mondott. Én meg rengeteg nemet, és néhány húzott szájú, kedvetlen talánt, és néhány szívbeli ígert. De Te mindent elfogadtál, csak hogy egyre közelebb kerüljek Hozzád...

Milyen hosszúnak tűnik ez a hat év az első igenemtől mostanáig, és milyen gyorsan eltelt. Uram, annyi mindent szeretnék köszönni Neked, olyan csodálatos nap volt, olyan szépen készítettél 40 napon át, nem a pusztában, hanem magad mellett. Erősítettél, puha kötéllel vontál magadhoz, lelkembe örömet öntöttél, mely szinte túlcordult bennem, és ott vártál az oltárnál! Köszönöm Neked a közösségemet, mert ott az oltárnál nem csak Rád mondtam ígert örökre, hanem a Ferences Szegénygondozó Nővérekre is, a ferences lelkiségre, alapító karizmára.

Milyen jó ilyen nagy családba tartozni! Haza hoztál a szülőföldemre, ahonnan elhívtál, haza a családomhoz, haza a közösségeimhez, szeretteimhez, egybe gyűjtötted, akik a szívemhez legközelebb állnak. Milyen nagy ajándék Veled élni!

„Dicsőség az Úrnak áldjuk az Atyát. Fiút és a Lelket századokon át! Tudom, hogy mit adtál: töviskoronát! Áldott légy ma érte, s minden koronát!”

M. Kinga nővér

Kinga nővér örökfogadalma örömmel tölti el egyházközségünk híveit, hiszen köztünk nőtt fel, láthattuk bontakozó hitét, növekvő aktivitását és most a végleges elköteleződését. Megköszönjük őt az Úrnak, imádkozunk érte, és a példájára majdan elindul követőiért. Isten vezesse, Mária és Szent Kinga oltalmazza életét, szép hivatását! (Szerk.)

Elsőáldozás volt templomunkban

*„Átölellek Jézus, és szívembe zárlak,
a szent angyalokkal hódolva imádlak.”*

Májusban letterm volna elsőáldozó, de a vírushelyzet miatt sajnós elmaradt. Megvolt akkor az első gyónásunk is. Engem a nagymamám kísért el a templomba. Amíg a gyóntatószék mellett várakoztam a soromra, nagyon izgultam. Fura érzésem volt, féltem is kicsit, a szívem úgy dobogott, majdnem kiugrott. A mama ezalatt egy másik padban ült, és értem imádkozott. A gyónás után megkönnyebbültem.

Az elsőáldozásunk október 4-én, vasárnap volt. Előtte gyóntam is - másodszer. Most már sokkal nyugodtabb voltam. Gizi nénivel próbáltuk a gyónás menetét az osztályban és a folyosón is. Az igazi a templomban volt, László atyával. Csütörtökön hittanból a bűneink összeírása volt a házi. Most már könnyebben ment. Az elsőáldozást is elpróbáltuk a helyszínen, a sportsarnokban.

Eljött a nagy nap: „angyalka-jelmez” (ministráns ruha), kereszt a nyakunkban, a lányoknak virágkoszorú a fején. Nagyon jó érzés töltött el, olyan szép volt minden. A szüleink kísérték be. A misén kíváncsian vártam az áldozást, főleg az ostya ízét. Különleges volt, és nekem olyan vastagnak tűnt, mintha kettőt kaptam volna egyszerre. Két gitáros éneket énekeltünk közösen, az áldozás után pedig verssel, énekkel mondtunk köszönetet, hogy Jézust a szívünkbe fogadhattuk. Szobája lett a szívem. Beszélgettünk arról, milyen jó, ha otthon a szobánk szépen van berendezve, ha tiszta, ha rend van benne. A szívünket Jézusnak is szépen kell berendeznünk: pl.: jó cselekedetekkel, szorgalmas tanulással, azzal, hogy szót fogadunk, a testvéreinkkel nem veszekszünk és még sok mindennel lehet.

A Dédike annyira készült az elsőáldozásomra, úgy szeretett volna eljönni, de sajnós kórházba került. Hogy kicsit megvigasztalódjon, elhatároztam, neki adom a plébániától emléke kapott elsőáldozási keresztmet.

Az ünnep izgalma kicsit el is fárasztott. Finom ebéddel fejeztük be a délelőttöt. Örülök, hogy elsőáldozó lettem.

Bánhidya Anna Ilona

A bérmálkozásról...

Bölcsesség, értelem, jó tanács, tudomány, lelki erősség, jámborság, istenfélelem - ezeket az ajándékokat a Szentlélek adta nekünk a bérmálás szentségében, ami a keresztény nagykörúség szentsége. László atya készítette fel tavaly szeptember óta a mindszentyséket és minket, 3 „külsőt”.

A felkészülés során megértettük, hogy az Egyházhoz tartozás fontossága az, hogy egy olyan közösségnek lehessünk a tagja, amely magát Krisztust képviseli ebben a világban.

A tanulás mellett sok más feladatunk is volt, mint például a régi plébánosaink sírjainak gondozása, vagy a Családok Átmeneti Otthonának meglátogatása.

Aztán jött a koronavírus, de a felkészülés továbbra is folytatódott on-line. Otthonról minden vasárnap részt vettünk a templomunkból közvetített szentmisén. Bár az elején érdekes volt, a végén nagyon hiányzott a közösség, és örültem, hogy szeptemberben újra találkozhatunk.

Igaz, hogy elmaradt a szokásos nagy ünnepség a Bazilikában a Bátoros Úrral és a város többi bérmálkozó fiataljával, de személy szerint annyira nem bántam, mert nem nagyon

szeretem a tömeges rendezvényeket. Örültem, hogy rendkívüli módon, a saját templomunkban, László atya kezéből kaptuk meg a Szentlelket. Szerintem így sokkal családiasabb és bensőségebb lett.

Számomra nagy öröm volt, hogy keresztanyám most is mellettem állt bérmaszülőként.

Mit jelent számomra a bérmálkozás? Azt hogy nagykorú lettem az Egyházban. Tudom, hogy nem könnyű úton fogunk járni, de bátorít Jézus ígérete: „Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” Nagyon nagy feladatot bíz ránk az Egyház. Elvárja tőlünk, hogy példaképek legyünk a többi fiatal számára, főleg azoknak, akik nem ismerik Jézust, vagy nem hisznek Istenben.

Igaz, hogy sok fiatal a bérmálás után megszakítja a kapcsolatot a plébániával, vagy az Egyházzal. László atya kérte tőlünk, hogy mi legyünk a kivétel. Mi pedig arra fogunk törekedni, hogy aktív tagjai lehessünk a plébániai közösségnek.

Espasa Ramon Albert

Családosok...

Az idei év kicsit talán mindenki számára másképp alakult, kihívások és próbatételek elé állítva a világot. Istennek hála, közösségünket elkerülte, vagy csak érintette a vírus szele. Reméljük a jövőben sem lesz másként!

Mindig mondom, nem hiába Magyarország védőszentje Szűz Mária! Hiszem, hogy minket, magyarokat különösen oltalmaz, vigyáz ránk.

Ebben az évben talán csendesebbek voltunk, kevesebb programot szerveztünk és kevesebbet talákoztunk barátainkkal, szeretteinkkel. Családos közösségünk mégis úgy gondolta, hogy az előírásokat betartva, szabad levegőn, az utolsó jó időt kihasználva, megtartja szokásos nyárbúcsúztató összejövetelét.

Jó volt látni, hogy ez az alkalom mindenki számára fontos volt és igyekezett részt venni az eseményen. Az idő gyorsan telt, hiszen ahol jól érzi magát az ember és szeretet veszi körül, rohannak az órák, percek. A délután vidáman telt. Kis közösségünk benépesítette a plébánia udvarát. Ettünk, ittunk, megünnepeztük közösségünk 2. évfordulóját, beszélgettünk, nevtünk, terveket szőttünk.

Boldogan láttuk vendégül Andor atyát, aki szeretettel fogadta meghívásunkat. Ezúton is köszönjük, hogy megtisztelt jelenlétével, és reméljük, hogy még sok szép közös élménnyel gazdagodhatunk a jövőben. Ha még színesebben szeretném elmesélni családos délutánunkat, talán azt mondhatnám, olyanok voltunk együtt, mint egy igazi, nagy, hangos olasz család.

Az Atya kis családja ☺

Gálné Ancsa

Hálaadás a terményekért – „szüreti mise”

Október első napján hálát adni jöttünk össze a Rozália kápolnában. 2007-ben a kápolna kertjében az évtizedek alatt felgyülemlett szemét eltakarításával kezdődött meg az épület külső és belső tatarozása. A plébánia híveihez a város Szent Anna tisztelői is csatlakoztak a munkában. A városi összefogás szép példájaként felújított kápolnában 2008-ig évente egy alkalommal, Szent Rozália névnapján (szept. 4.) mutattak be szentmisét. A Rozália kápolna történetét olvasva megtudtuk:

...Az 1755. évi egyházlátogatási jegyzőkönyv szerint a Szent Rozália tiszteletére épült kápolna mellett szüret idején egy ferences atya misét szokott celebrálni...

2008-ban a Szent Anna Plébánia ezt a szép hagyományt éllesztette újjá. 2018-tól a szőlő mellett a föld minden termését megköszönjük Istenünknek. A terményekből jelképesen kosárba tett zöldségeket, gyümölcsöket áldotta meg plébános atyánk. Hálát adtunk közösen azokért a terményekért, amelyeket betakaríthattunk az idei évben.

Kedves hagyományként, a kápolna előtti agapén a sütemények mellett megkóstoltuk a régi bort és a még pezsgő újat, akik kocsival jöttek, mustot kaptak. Nagy öröm volt látni, hogy voltak, akik boldogan vittek haza a megáldott gyümölcsökből.

Az ember szoros kapcsolatban áll a természettel és ezen keresztül Istennel, ezt legszebben a Naphimnusz fejezi ki:

...Áldjon, Uram, Téged Földanya nénénk,

Ki minket hord és enni ad,

És mindennemű gyümölcsöt terem,

Füveket és színes virágokat!

Köszönetet mondunk azoknak, akik a kis kápolna minden miséjét széppé teszik: ők a karitásosok, a szomszédos Vadász bolt, a Holop virágüzlet és Vincze Ferenc.

Takács Erzsébet

Nyugdíjas klubunk

Október 10-én délután, az őszi szezonban már második alkalommal gyülekeztünk a plébánia hittantermében. Összejövetelünk elején énekkel köszöntöttük a névnapos Terikét, aki finom habos-túros süteménnyel kedveskedett nekünk. Ezután vezetőnk, Szendrőné Erzsike kiosztotta a szentképeket, amelyeket Lócskai Anikó Mária Kinga ferences szegénygondozó nővér örökfogadalma alkalmából, köszönete és hálája jeléül küldött csoportunknak. Kinga nővér a Szent Anna Plébánia közösségéből indult a megszentelt élet útján, s akit a nyugdíjasok – egy-két kivételtől eltekintve- kislány kora óta ismernek.

Szép szokás minden évben, hogy az Idősek Világnapjához (okt.1.) közeli időpontban a Mindszenty iskola diákjai nevében egy osztály tanulói köszöntik a nyugdíjasokat. Így volt ez tavaly is, amikor az akkori 3.b-sek tanítójuk vezetésével egy kis műsorral kedveskedtek, és egy szép könyvjelzőt ajándékoztak mindenkinek. Az idei évben a koronavírus járvány miatt ez a kedves ünnepség sajnos elmaradt. Helyette a mostani 3.b osztály nevében tanító nénijük, Korompainé Katika egy igazán szép képeslapot küldött minden klubtagnak, az iskola tanulói-nak jó kívánságait tolmácsolva.

A képeslapon az „Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged...” kezdetű idézet olvasható. Igazán megörültünk neki, köszönjük szépen!

Összejövetelünket megtisztelte jelenlétével káplánunk, Szabó Andor atya is. Bemutatkozott közösségünknek. Mesélt önmagáról, a családjáról, hivatása kezdetéről, eddigi papi életéről. Arra kért minket is, beszéljünk kicsit magunkról, családukról és arról, mivel foglalkoztunk nyugdíjas korunk előtt. Ebből jó kedvű beszélgetés kerekedett. Hamar elrepült az idő. Andor atya áldásával fejeződött be ez a közösségi alkalom, amely a járvány miatt ezután bizonytalan ideig szünetel. Reménykedünk, hogy Isten segítségével nem tart sokáig ez a kényszerzünet, és ismét találkozhatunk.

Szenczi Istvánné

Az októberi imaóra gondolataiból...

Aki pedig megbotránoztat egyet e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tenger mélyébe vetik. Jaj a világnak a botránozkodások miatt! Mert szükséges, hogy botránozkodások történjenek, de jaj annak az embernek, aki megbotránoztat.” mondja Jézus Máté lejegyzése szerint.

A liberális világ, a sátáni hatalmak legutóbbi akciója – annak a bizonyos mesekönyvnek a megjelentetése, nagy felháborodást váltott ki a jó érzésű emberekben. Természetesen benem is. Itt már a gyermekeink megrontásáról van szó.

Jézus iménti szavai egyértelműek. Most önkényesen kihagyok belőle egy szempontot, így idézem: „*Aki pedig megbotránoztat egyet e kicsinyek közül, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tenger mélyébe vetik. ...*”

Itt már emberségünk alapjait ássák alá, - függetlenül attól, hogy valaki hívó vagy hitetlen.

Hogy a fényes nyugaton, az északi államokban már ebben a szellemben rontják meg a következő generációkat, azt is szomorúan nézzük. De, hogy nálunk, Mária országában is próbálkoznak, azt nem tűrhetjük.

Október Mária hónapja. Ma a litániák egy gondolatával jöttünk hozzá: **Bűnösök menedéke, könyörögi érettünk!**

Hogy juthatott idáig a világ, benne mi, magyarok? Sok-sok bűn következtében. Hogyan is sorolta Sík Sándor a Keresztút első stációjában?

„...Az egyik ember bűne a beszéd, / A másiké a csend, a cimborás. / Kárhözatra vet a káromkodás, / De sok meg azzal lesz pokolra méltó, / Hogy meg nem zökken ajakán a szép szó. / A békesség is bűnné válhatik, / Ha Isten dörgeti villámain, / És elgáncsolhat avval is az ördög, / Hogy olykor bele nem vágta az öklöd / Egy-egy arcba, melyen a gyűlölet / Az Isten-kép megcsúfolója lett. / Vétkezhet azzal is a tunya szellem, / Hogy véltlen marad a vétkelő ellen. / Hát hol az ember, hogy bűnös ne lenne? / S hol esett bűn, hogy én nem voltam benne? / Ha minden ember a felebarátod, / Feles akkor az áldás meg az átok, / Közös az érdem, a bűn is közös: / Mindenkiért mindenki felelős...”

Igen, hosszú a bűnlistánk, és koránt sem teljes. És a mi bűneinkért a gyerekeink is bűnhődnek, már most is. Később még inkább, amikor épp a botránkoztatás, félrevelés miatt zavarodottak, elbizonytalanodottak lesznek, szellemileg kisemmizetté, érzelmi, lelki topronggyá válnak. Mert az ilyen gyermekekből nem lesz egészséges lelkületű felnőtt, ahogy a tudósok állítják, és mi is egyre gyakrabban megtapasztaljuk. Már egy zürös családi háttér is nagyon meglátszik a gyermekeken – pedagógusok sokat tudnának erről mesélni –, hát még az abnormalitásra érzékenyített gyermekek... Rossz belegondolni!

Mai együttgondolkodásunk vezérgondolata legyen a jövőfeltésünk, helyzetünk elemzése és Máriához fordulásunk.

A nevelésben a családon túl a gyermekeinkkel foglalkozó pedagógusok tehetnek a legtöbbet. Ezért is nagy öröm számomra, hogy a mai szövegeinket, idézeteinket az esztergomi iskolából meghívott pedagógusok tolmácsolják. Az ő működési területük, nemes hivatásuk az óvodás kortól a középiskolás korosztályig terjed. Úgy gondolom, mindenki egyetért mai gondolatainkkal, felvetéseinkkel...

...Zárógondolatként álljon itt Pio atya prófécija:

“Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak, és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!”

Az imaóra honlapunkon meghallgatható.

Temetőkultúra?

A kicsit hangzatosnak tűnő cím alatt egy nagyon egyszerű dologra gondolok: Apukám, nagyszüleim, kedves rokonaink, ismerőseink nyugvóhelyére, a Belvárosi temetőre.

Talán a rendszeresebb temetőlátogatók közé tartozom, így sokszor feltűnik, hogy az utak tisztasága, a lekaszálatlan fű, a sokszor bokorrá nőtt gyom, a letöredezett faágak, a kápolna körüli állapotok bizony kívánnivalót hagynak maguk után. De mindennek a rendbetétele nem a mi feladatunk. A temető gondnokságáé lenne, vagy másé? Nem tudom pontosan.

Feltűnik az is, hogy egyre több sírra kerül fel a „lejárt” tábla. Valószínű már nem élnek a hozzátartozók, vagy messze elkerültek innen, így ezeknek a nyughelyeknek a többségét sem gondozzák.

Változik a világ. A temetőlátogatást, temetőgondozást illetően is. Ami korábban természetes volt, hogy legalább hetente megöntöttük a virágokat szereteteink sírján, kicsit gazoltunk, söprögettünk, - no meg az egész temető sokkal gondozottabb volt! - eltűnni látszik, inkább csak Mindenszentek idejére szűkül. Lehet ezen szomorkodni, de lehet tenni is a jobbítás szándékával.

Hála Istennek, természetesen vannak szépen gondozott, rendezett sírok is, nem is kis számmal! Örömmel tölt el sokunkat a Városvédő táborosok több kis csapata is, akik nyaranta ügyesen megfrissítenek néhány sírkövet, átfestik a lekopott betűket. Teszik mindezt jó kedvvel, szívesen.

Tavaly plébániánk bérmelegítői rendbe tették két korábbi plébánosunk sírját. Jó volt látni, hogy a jó cél érdekében végzett munka eredményének mennyire örültek maguk a gyerekek is. Hagyományt akartunk teremteni, de ezt a koronavírus máris felülírta. Amint lehet, folytatjuk.

Anna unokámmal nyaranta többször kiciciklizünk a temetőbe. Megöntözzük Apukám sírján a virágokat, söprögettünk. Elsős körében úgy látta, ezzel a feladattal magam is elbírok, ezért ő kiválasztott egy szomszédos, ismeretlen, nagyon gazos sírt, több alkalommal rendbe tette, s Mindenszentekkor örömmel mutatta meg a szüleinek. Tulajdonképpen az én szememet is felnyitotta – nem is értem, miért volt eddig csukva ebben a tekintetben. Azóta én is odafigyelek egy másik szomszédos, ismeretlen, igen elárvult sírra is.

Mindenszentek közeledtével bizonyára megélnékül a „forgalom” a temetőben. De jó lenne, ha a friss virágok pompájából, a gyertyák fényéből, az elmondott fohászokból és a rendből maradna az év többi napjára is!

NY.M.

Ismételten felhívjuk híveink figyelmét
a járványügyi szabályok szigorú betartására!
Az ORROT és a SZÁJAT is eltakaró **maszk**
használata a TEMPLOMBAN is fontos!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Nagy Marcell Nyíró Zsuzsa
Sántha Boldizsár Tóth-Szalkai Noel

Házassultak: Szőke Dávid - Paxián Luca
Botás Richárd - Doma Adrienn

Elhunytak:

Menárik Gábor	56 éves
Révész Mihályné, Börcsök Ibolya	73 éves
Kiss Károlyné, Polgár Magdolna	69 éves
Szalva Tamás	73 éves
Meszies-Bábszki Ferencné, Pándi Erzsébet	80 éves
Kovacsics Pál	72 éves
Martin Istvánné, Péntek Erzsébet	83 éves
Varga Ottóné, Bánhalmi Mária	79 éves
Csapó Jánosné, Buzás Rozália	88 éves
Kiffer Kálmánné, Fedorkó Éva	83 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szenntanna.extra.hu
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Szencziné Ancika, Sz.S. Istvánné
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2020. november-december

XIII/11-12. szám

Szorongattatásban élünk, aggódom figyeljük a híradásokat, lesújtó adatokat hallunk, ismeretségi körünkben is „karanténos” információk terjednek. A vírus a lelkünkre, közösségi életünkre is rátelepszik...

Latolgatjuk esélyeinket, számba vesszük veszteségeinket, „túlélni” szeretnénk. Testileg és lelkileg is!

Miközben Jézus eljövetelére várunk, hitünk adja az igazi megoldást, a perspektívát, ami messze túlmutat a jelen földi nyomorúságon... Az a csillag már kigyúlt! Kövessük, és odatalálunk ama jászolhoz...

Ny. L.

Ünnepre készülünk...

Az idei karácsony kicsit más, mint az elmúlt években. Nem tudunk úgy ünnepelni, mint ahogy szoktunk. Ugyanakkor ez a járványos időszak sok mindenre rámutatott. Először is, hogy nagyon törekenyek vagyunk. Olyan most az életünk, mint annak idején a jászolban fekvő gyermek Jézusnak. Ki vagyunk szolgáltatva a világnak, de mégsem vagyunk egyedül. A kis Jézus sem volt. Ott örködött Mária és József felette. Mi felettünk is ott van az Isten. Bár sok mindent nem értünk, nem tudunk, keressük az utunkat, mégis biztató számunkra, hogy Isten velünk van. Ő az Emmánuel, ahogy Izajás próféta megjövendölte (Iz 7,14).

Az adventünk is csendesebb volt, mint máskor. Nem nyüzsgöttünk annyit, nem sétáltunk ki a Széchenyi térre egy jó kis forralt borra, nem mentünk annyit vásárolni sem, igyekeztünk a találkozásokat is a minimumra csökkenteni. Így azonban volt időnk (és energiánk) kicsit befelé fordulni, felismerni a csend értékét. Meg tudtuk tapasztalni, hogy milyen is az igazi várakozás. Fel tudtunk készülni az ünnep lelki tartalmára is. Hiszen karácsony nem egy feldíszített mázas (időnként már-már giccses) ünnep, hanem Krisztus születésnapja. Annak a Krisztusnak, aki értünk jött le erre a földre, aki azért jött, hogy megváltson bennünket a bűntől.

Karácsony a mi szabadságunknak a kezdete. Bár most köztetségek és szabályok között élünk, de azt a szabadságot, amit az Istentől kaptunk nem lehet elvenni tőlünk. Az ott van a lelkünkben. A belső szabadságunk segít nekünk abban, hogy újra és újra ráataláljunk a jászolban fekvő Gyermekre, aki vár bennünket. Élünk helyesen ezzel a szabadsággal! Ne keverjük össze a szabadossággal, mert a szabadosság azt jelenti, hogy azt teszek, amit akarok. A szabadság viszont azt jelenti, hogy szabadon tehetem a jót. Ahogy Krisztus velünk a legjobbat tette, úgy kell nekünk is tenni a jót mindenkivel.

A téli szünet utolsó hetében megkérdeztem a gyerekeket, hogy a piros szívecskére, amit advent elején kiosztottunk, mennyi jótettet sikerült már gyűjteni. Nagy lelkesedéssel válaszoltak, hogy már van 10 vagy éppen még több. Elgondolkodtam azon, hogy vajon én már mennyit gyűjtöttem az adventi idő alatt? Picit el is szégyelltem magam, mert bár nekik mindig mondom, hogy mennyire fontos ez, én mégis sokszor elfelejtkezem róla. Karácsonyig van még pár nap hátra. Használjuk fel ezt a kegyelmi időt! Igyekezzünk jól felhasználni a szabadságunkat! A jótettek és lemondások által újítsuk meg lelkünket! Törekedjünk arra, hogy bennünk is megszülessék a Megváltó!

László atya

Életünk mostanában...

Nehéz év van mögöttünk, és a vége sem hoz enyhülést, fellélegzést. Fizikai létünket fenyegeti a járvány, lelkileg is mindenkit megvisel, próbára tesz ez az eddigi életünkben nem tapasztalt fenyegetettség. Kényszerű bezártságunk idején van időnk elgondolkodni, hogy jutott ide az emberiség, és személyes életünk „túlélési stratégiáin” morfondírozunk. A kialakult helyzet hitünket is próbára teszi. Ha gyengék az alapok (homokra épült ház, vasárnapi kereszténység), akkor bizony legfontosabb kapaszkodónk is meginog. A „szolgáltató istenkép” bizony, most csődöt mond. Most elengedhetetlen a „szikla alap”, a ránk zúduló „élet-vihar” tombolása közepette. Elemezzük egy kicsit a helyzetünket...

Ahogy a szakemberek előre jelezték, javában tart a járvány második hulláma. Sok-sok szigorító intézkedés nehezíti hétköznapjainkat, sokak munkahelye is veszélybe került, vagy éppen megszűnt. A gyerekek is vegyesen vesznek részt az oktatásban, a kisebbek többnyire még járnak iskolába, a nagyobbak meg otthonról igyekeznek haladni a tananyagban – a távoktatás különféle módszereivel. Nagy kihívás ez a családok és a pedagógusok részére.

Egyházközségi életünk teljesen átalakult. Szerencsére a templomokat még nem kellett bezárni, így legalább szentmisére járhatunk – már akinek az egészségi és egyéb körülményei ezt lehetővé teszik. Köszönjük főpásztorunknak, hogy a kánonjog adta lehetőséggel élve meghirdette azt a könnyítést, ami a veszélyeztetetteket felmenti a szentmise-látogatási kötelezettség alól. Viszont szinte minden egyéb ellehetetlenült... Vegyük sorra a veszteségeinket (önző módon azokkal kezdem, amikben magam is érintett vagyok):

Még szeptemberben elköszöntünk Hunyadi Zoltán karnagy úrtól (ahogy erről korábban beszámoltunk), és az **énekkar** azóta is szünetel. Tavaly még sok őszi/téli ünnepünkön énekeltünk, most részünkről teljes a csend. Néha beszélünk egymással, mindenkinek hiányzik ez a közösség, a találkozásaink, próbáink, a szolgálatok. Hogy mikor jöhetünk össze újra, csak az Isten a tudója.

A tavaszi kihagyás után a nyár folyamán a plébánia udvarán tartottuk az **imaóráinkat**. Nagyon hangulatos volt az a néhány alkalom, csak a beköltözött fecskék nem értették, mit keres itt ez a sok ember. Rosszallásuknak hangos csiviteléssel, ijesztő „rárepüléssel” is hangot adtak. A helyzet durvulásával, az idő őszebe fordulásával még az októberit megtartottuk a templomban, azután ezen a vonalon is csend – legalább is közösségi formában. A Mária Rádióban korábbi, aktuális témájával szerepelünk a szokott időben (harmadik péntek este 23.20-kor). A **Kiáltás** imával ugyanez a helyzet.

Néhány alkalommal sikerült megszervezni elsöpéntekenként a vezetett **szentségimádási** órákat. Tudom, ez a műfaj nem mindenkinek „jön be”, de akik részt vettek rajta, általában pozitívan nyilatkoztak. Most ez is elmaradt, sőt, legutóbb az egész elsöpénteki szentségimádásunk... Ez nagy szomorúsággal tölt el, sajnálom, hogy ez a szép hagyományunk is megszűnni látszik! Nem hiszem el, hogy csak annak a pár idősebb testvérünknek fontos a szentségi Jézus jelenlétében eltölteni pár percet, egy félórát, órát. Én ezt nem a járványhelyzetre, meg az építkezésre kenném, (bár mindkettőnek van benne része), inkább gyengülő hitünkre! Pedig most van igazán szükségünk az égiek segítségére...

Senior imaklubunk még tavasszal leállt, lévén a tagságunkat a veszélyeztetett korosztály teszi ki. Ezt is nagyon sajnálom, a sok szép és tartalmas együttlétnket gyakran felemlegetjük, amikor találkozunk egy-egy társunkkal – személyesen, vagy telefonon. Így a **Szállást keres a Szent Család** összejöveteleink is elmaradnak az idén.

Személyes szolgálataim egyéb területen is „befuccsoltak”: A Mária Rádió esztergomi régióját húsvét óta nem tudom szerkeszteni, így helyi készítésű műsorok nem is hallhatók. A vírus és a kényszerű átszervezés miatt ez már teljesen bizonytalan. (Még tájékoztatást sem kaptam, mik a tervek...) A Szent Vince Otthonban és a Szent Erzsébet iskola szentmiséin sem lehetséges a közreműködésem a vírushelyzet miatt. Ennek felélédeése viszont várható, ha a vészhelyzet elmúlik.

Programok, történések híján **újságunk** is ritkábban jelenik meg.

A Nyugdíjas klub is leállt, és a Rózsafüzér társulat is nagyon „alapjáraton” működik.

A Belvárosi Plébánia is hozzánk tartozik, így a rorate szentmisék is „elosztásra” kerültek. Ezek tehát vannak, de a szokásos reggelik, agapék mindkét helyen elmaradnak.

Karitás irodánk rövid időre kinyitott az ősz folyamán, most újra kénytelenek voltunk bezárni. Bár tárgyi adománygyűjtést nem szervezünk, a készletekből, meg a pénzbeli adományokból az idén is tudtunk juttatni szerény csomagot a területünkön élő szegényebbeknek. A gyógyszer támogatást is biztosítani tudtunk néhány rászoruló testvérünknek.

A családon belüli kapcsolattartást is veszélyezteti ez a láthatatlan ellenség – hiszen a fiatalok általában szinte tünet nélkül átmennek a fertőzésen. Viszont az idősekre halálos veszedelmet jelenthet egy-egy – a fertőzést tünetmentesen hordozó – unoka ölelgetése! Idősebb testvéreinknek óriási lelki teher ez, hogy az unokákat csak messziről, vagy képernyőn láthatjuk...

A helyzet tehát nem túl fényes... Átszokunk egy másfajta életvitelre, virtuális, erősen visszafogott közösségi életre, én félek, hogy a megszokott értékek, „horizontális és vertikális” kapcsolataink sokak életéből „kikopnak”. Egy „közvetített” szentmise teljes mértékben sohasem pótolhatja a személyes jelenlétet az Úr asztala körül, megszokott közösségünkben! Hogy fogunk visszatérni a jól bevált és bejáratott hagyományos életvitelünkhöz? Hiszen most megélünk – mert kénytelenek vagyunk – ezek nélkül is...

„...van egy kifogásom ellened, az, hogy kezdeti szeretetedől eltértél.” (Jel 2,4)

Az idő kirostálja, mi (volt) fontos életünkben! Ha a bajban hűtlene vagyunk, mi várható, ha jóra fordul a helyzet? Van min elgondolkodni mind egyéni, mind közösségi életünkben. És akkor még nem is beszéltem a hitünket, kereszténységünket, emberségünket, identitásunkat érintő globális támadásról...

Az általános tendenciák, nehézségek közepette a saját helyzete mindenkinek más és más. A közös reakciók, válaszok, stratégiák figyelembe vételével mindannyiunknak egyénre szabottan kell „feltalálni magát”! Tegyük ezt úgy, hogy a „kezdeti szeretetünkhöz”, vagyis a jézusi útra visszatérünk! Minden más út járhatatlan, tévút, zsákutca. Fedezzük fel, itt és most mi az én feladatam, hogy magamnak és a rám bízottaknak jobb legyen! Az Úr majd „visszaigazolja” jó szándékainkat és tetteinket!

Egy újabb szerény próbálkozásomról teszek említést e hosszú morfondírozás végén:

Mivel a plébániai közösségi és hitélet eléggé leült, azt gondoltam, hogy imaóráink anyagát egy-egy füzetben összefoglalva – méghozzá a teljes elhangzott tartalommal – írott formában is megjelentetem. László atya támogatta ötletemet, Vincze Ferenc (Spori Print Nyomda) szintúgy, így már a **Plébániai füzetek** sorozat első három kiadványa meg is jelent.

Örömmre szolgál, hogy nagyon hamar el is fogyott, de honlapunkon is elérhető, letölthető. Természetesen – a sikeren felbuzdulva – folytatódik a sorozat, a több mint 200 megtartott imaóra anyagából a legjobban sikerülteket, ill. a legfontosabb kérdéseket boncolgatókat veszem majd sorra.

Nyitrai László

Karácsonyi készülődés, advent, roratek, ünnepre hangolódás – idén, mint minden, ez is másként...

Családos közösségünkkel és a karitás csoporttal igyekszünk tenni a dolgunkat, minden előkészületet, feladatot, szolgálatot megvalósítani csendesen. Nincs felhajtás, nincs nagy szervezkedés, mégis talán minden megvalósult, ami másoknak és számunkra is szebbé teszi az ünnepet. Árusítunk a templomban, hogy a rászorulóknak a nehezebb időszakokban is segítséget nyújthassunk. Idén valahogy szinte szervezés nélkül is mindig akad valaki, aki segít az árusításban vagy kézműves termékekkel hozzájárul a vásárhoz. A karitás iroda is működött a szigorítások előtt. Átérezzük a fontosságát, hogy óvjuk idősebb karitás tagjainkat, próbálunk levenni a vállukról néhány terhet. Ők azért továbbra is aktívan részt vesznek szinte mindenben, amit ezúton köszönünk nekik, hiszen mi, fiatalok csak munkaidőn kívül tudunk feladatot vállalni. Együttal kérjük is őket, hogy vigyázzanak magukra, még sokáig szükségünk van rájuk!

Felállítottuk a templom előtt az istállót, bár idén az élő betlehemi műsor is elmarad. Feldíszítettük a plébániát. Készülünk a templomi fenyőállításra. Idén valahogy minden halad a maga útján zökkenőmentesen, egyetértésben csendesen. Ebben az évben más lesz a karácsony is. Csendesebb, de talán meghittebb, békésebb is. Nem lesz nagy felhajtás, rohanás. Talán jobban lesz időnk kicsit befelé figyelni, megállni, hálát adni. Hálát adni mindazért, amit kaptunk ebben az évben, és azért amit nem veszítettünk el: hitünket, szeretetünket, barátainkat, családtagjainkat. És természetesen plébániánkat, közösségeinket. Talán jól esik egy kicsit megállni, megpihenni és átgondolni, mit is szeretnénk kérni a jövőre, és vajon merre vezet tovább az utunk.

Sok rossz mellett jó dolgokat is hozott ez a járványos év. Plébániánkon alakult egy ifjúsági közösség, amiért nagyon hálásak vagyunk Meszes Zsófinak és Várszegi Balázsnak! Felismerték a problémát, hogy kamasz gyermekeinknek nagy szükségük lenne egy feltöltődési lehetőségre, egy közösségre, ahol jól érezhetik magukat és értékes időt tölthetnek együtt. Gyermekeink izgalommal, de kíváncsian tettek eleget a meghívásnak. Véleményünk szerint nagy szükség volt erre a kezdeményezésre!

Az első alkalom után a gyerekek boldogan mesélték, hogy milyen jól érezték magukat, és szívesen hívnák meg a csapatba néhány barátjukat. A második, harmadik alkalomra ilyen módon lettek többen. A járvány miatti szigorítások sem szegték a gyerekek és vezetőik kedvét, sőt azzal is erősítették a kapcsolatot, hogy online is rendszeresen szerveznek összejöveteleket. Csofatos kis közösség épül szeretetben hála Zsófinak és Balázsnak, akik időt, fáradságot nem sajnálva hozták össze ezt a csapatot! Reméljük, sok szép dolgot fognak átélni együtt és hosszú távon is eredményesen terelgethetik kamaszaikat a Jóisten által nekik szánt úton! Mi, szülők pedig hálás szívvel nyújtunk nekik segítséget bármiben.

Ebben az évben Andor atyával is gazdagodott közösségünk, érte is hálásak lehetünk. Köszönjük, hogy itt van nekünk!

A családos közösség és a karitás csoport nevében is szeretnénk mindenkinek áldott, békés karácsonyt és szeretetben, békeességben, egészségben gazdag új esztendőt kívánni! Isten áldja, óvja egyházközösségünket, atyáinkat, kántorunkat, mindnyájunkat!

Ancsa & Kriszti

Mindszentys hétköznapiak

Köszönjük az Élő Sziget adta lehetőséget, hogy újra hírt adhatunk az iskolánkban folyó munkáról.

Amint azt szeptemberben örömmel újságoltuk, elkészült iskolánk új szárnya, melyet sajnos a járványhelyzet miatt még nem sok szülő, vendég, barát láthatott. Reméljük, a veszély elmúltával örömmel mutathatjuk meg mindenkinek.

Szeptember 2. hetében vehették birtokba a gyerekek a szép, színes, új játszóteret. Persze, mint minden új házban, nálunk is voltak apróbb javítanivalók: ajtók, ablakok, gyakran megszólaló tűzjelzők, rossz helyen megfűrt vízcsövek. Szerencsére a mesterek mindent hamar orvosoltak.

Az apróbb gondokat a vírus okozta korlátozások hamar fedtették. Előbb a maszkhasználat és az állandó fertőtlenítések, hőmérőzések, majd a pedagógusok tesztelése következett. Szeptembertől csak a szülők, októbertől már a délutáni foglalkozások, sportkörök külsős diákjai sem jöhettek be az iskolába. Az intézkedések nem voltak hiábavalók, hiszen november végéig nem volt korona vírusos megbetegedés. November 24-én az első tesztelés után egy kollégánk pozitív eredményt mutatott, így 2 osztályt kellett hatósági karanténba küldenünk 10 napra.

A pedagógusokkal már szeptemberben felkészültünk egy újabb online tanításra. Az iskola új internetes felületet hozott létre a tantermek és a video kapcsolat számára. Így a vírus miatt otthon maradó tünetmentes tanulók folyamatosan követhették az órákat a „meet” segítségével.

Nagy szomorúságunkra több családi rendezvényünkről kellett lemondanunk. Készültünk az őszi szüreti bálra, színjátékos előadásokra, ovis programokra, majd az adventi vásárra, kézműveskedésre és a karácsonyi osztályműsorokra. A felkészülések nem voltak hiábavalók, van, amit későbbi időpontban pótolhatunk, és van, amiről felvétel készül (szüreti bál, karácsonyi műsorok), így juttatjuk el a családokhoz.

Októberben a két leendő első tanító néni – Batori Bernadett és Szendróné Bajkai Mónika – Mesélő Mindszenty címmel nagycsoportos ovisoknak szóló mesés, rajzos foglalkoztató füzetet juttatott el az óvodákba. A meséhez kapcsolódó rajzokat lehetett visszaküldeni a meselo.mindszenty@gmail.com e-mail címre. Nagyon kedves rajzokat kaptunk. A folytatást az iskola honlapján tervezzük még karácsony előtt. Akik szeretik hallgatni, lerajzolni a meséket, keressék fel iskolánk honlapját! (mindszenty-iskola.hu - ovis programok).

Ahogy bezáródnak a külső ajtók, úgy nyílnak ki belső kis kapuk. A hétkezdek és iskolai műsorok a templom zsúfoltsága helyett előbb az udvarra, majd a rossz idő miatt a tantermekbe kényszerültek. Újra fölfedeztük az iskolarádió közösségteremtő erejét. A tanári- és szülői értekezletek, fogadóórák új teret találtak a meet felületen.

Az adventi roráté szentmiséken most is ott vannak diákjaink. A plébániai közös reggelik sajnos elmaradnak, de a tanító néni és osztályfőnökök gondoskodó szeretettel pótolják az iskola ebédlőjében a kihagyhatatlan zsiros és vajas kenyereket.

Hálások vagyunk a szülők segítségéért, figyelmességéért, ahogyan az új rendelkezéseinket követik, és gyermekeikkel is betartatják. Reméljük közösen sikerül átvészelnünk ezt a nehéz időszakot, és várjuk a karácsonyi Csodát!

**Minden kedves Olvasónak kívánunk
kegyelem-teli szép karácsonyt!**

Bégányiné Maya

A Szent Vince Otthonban többen voltak/vannak egyházközségünkben. Karítaszosaink rendszeresen látogatták is a járvány kitéréséig az ott élőket, magam is többször jártam körükben egy-egy ünnepükön kis műsorban közreműködőként. Újságunk rendszeres olvasói ők is, most az életükről olvashatunk beszámolókat. (Szerk.)

Járvány alatt

Mikor először hallottunk a járványról, még vicceket is gyártottam, például ilyet: Rossz nyavalya jár a nagyvilágban, idehalad, pedig nincs is lába...

Korábban is volt vírusfertőzés, a kórházakat lezárták, pl. pontosan 11 éve, 2009. november 29-én. Akkor a férjem is ott volt, meg is halt a harmadik szívinfarktuszában.

Emberi gyarlóság, de akkoriban (még az első hullám idején - szerk.) csak az foglalkoztatott minket, kihirdették, el kell mennünk 1 hónap múlva a másik Otthonba, mert itt nagy tatarozás lesz. Kezdjük neki a pakolásnak, leltárnak. Nagyon el voltunk keseredve. Nem mintha a másik Otthon nem volna szép, csak itt mindenkinek külön szobája van!

Aztán ment az idő, csend volt. Sokat imádkoztunk. Megtörtént a csoda, nem kell elmennünk! Közben a vírus terjedt, és már mi is beláttuk, hogy nagy baj van. Látogató, ha jött, 2 méter távolságra lehattunk együtt. Lefertőtlenítették őket is, a csomagot is, amit csak pár nap után kaptuk meg. Aztán páran összeálltunk és szájmazszkokat varrtunk. Most már máshonnan is kaptunk.

Az étkezés 2 turnusban van, így ketten ülünk egy asztalnál, megvan a kellő távolság. Mielőtt étkezni megyünk, már az ajtónál lefertőtlenítik a kezünket. A főnövér nem győzi mondani, hogy mit tegyünk! A mosdókban van saját fertőtlenítőnk, és plakátok a helyes kézmosásról, arról, hogyan védekezzünk. Ha valaki kórházba került, utána 2 hétig karanténban kell lennie.

Most még szigorúbbak az intézkedések. Csak heti három nap hozhatnak csomagot a hozzátartozók, kint kell maradniuk az utcán. Én is csak egy pillanatig láthatom a fiamat, még jó, hogy telefonon tudunk beszélni.

Most azt gondolom, hogy ez nagyobb, mint a mohácsi vész! Már megértem, hogy mennyi gond és felelősség van a vezetőség vállán. És a fáradhatatlan nővérekén, kik három ember munkáját is elvégzik mosolyogva, kedvesen. Mert szegények csak apránként tudják kivenni a szabadságukat is, de egymást kiségitik. Még a főnökök is segítenek az ebédnél, hogy minél zökkenő mentesebb legyen. Nem tudjuk soha meghálálni, amit értünk tesznek. Csak a Jóisten áldását kérjük rájuk, hogy ne kapják el a vírust és legyen erejük áldozatos munkájukhoz!

*Kapros Józsefné
a Palkovics utcai Szent Vince Otthon lakója*

Édes Jóistenem, hála Tenéked, Máriának és az összes szenteknek, hogy meghallgattad az idősek könyörgését, megsegítettél bennünket! Hogy itt maradhatunk megszokott második otthonunkban. Mert másképp olyan volna, mint egy fát, ha átültetnek. Lehet, hogy újra hajt, de másodsorra nem jönne rá újra lomb. Istenem! Ne hidd, hogy szemtelenségéből kérlek sok emberrel együtt: szabadítsd meg az embereket ettől a nagy járványtól! Neved legyen áldott, most és mindörökké! Ámen.

*Erikának szeretettel: Magdi néni
(Várszegi Tiborné – Erika – az intézmény vezetője. Szerk.)*

Hogyan élem meg a karantént?

„Az öreg fát átültetni nem szabad, mert nem éli azt túl” – mondja a közmondás. Ennek ellenére 90 évesen döntöttem úgy, hogy amíg nem vagyok gyerekeim, unokáim terhére, és még én tudok nekik segíteni közöttük maradok, de utána megoldást kell keresnem. Hosszú vajúadás és keresgélés után úgy döntöttem, hogy további életet abban az intézményben akarom leélni, ahol az államosításig hét évet középiskolában töltöttem. Ezért a választásom az esztergomi Szatmári Irgalmas Nővérek által fenntartott Szent Vince Szociális Otthonra esett.

Egy évet vártam arra, hogy ide bekerülhessek, részben az otthonban történő felújítások és a Covid-19 fertőzés első lecsengése miatt. Két negatív teszt után 2020 augusztusában jöttem el a tatai lakásomból, nem gondolva arra, hogy az első vírus után jöhet még következő hullám is.

Nagy szeretettel fogadtak és mindenki igyekezett segíteni, hogy az első időben zökkenőmentesen be tudjak illeszkedni teljesen, ami sikerült is. Sajnos a nem várt vírus újra felütötte fejét. A védelmünkre hozott intézkedések miatt megnehezedett a lakók élete.

Először a hozzátartozók látogatását és a mi kijárásunkat korlátozták, ami a legfájdalmasabb volt mindannyiunk részére. Majd jöttek a benti szigorítások: szájaszk állandó viselete, másfél méteres távolság megtartása, lázmérés, stb. Megértettük a szigorítás szükségességét, de nehezünkre esett azok betartása. Legfájdalmasabb és legjobban hiányzik gyerekeink, unokáink, dédunokáink simogató ölelése. De a biztonságunk számukra is fontos, és hála Istennek az otthont elkerülte a vírus.

Az intézmény minden dolgozója a vezetéstől kezdve a mentálosokon és egészségügyi nővéreken át a karbantartóig arra törekedtek, hogy megkönnyítsék napjainkat. Különböző programokat szerveznek, filmeket vetítenek, vetélkedőket, találós kérdéseket, agytornát szerveznek, tornaórát, felolvasásokat tartanak - mindezt azért, hogy figyelmünket eltereljék.

Karácsony szentestéjét családunk nélkül el sem tudom képzelni. Át kell ezt is gondolni, ezért gondolatban ölembe ültetem majd őket és mesélek Jézus születéséről, gyermekkori karácsonyestékről, az eddig együtt átélt szép élményekről.

Baranyi Béláné, Judit néni

2020. december elsején volt két éve, hogy beköltöztem az otthonba. Szinte hihetetlen, hogy azóta két év telt el. A régi életem lassan elhalványult, s átvette az új otthonom ritmusát. Amikor egyedül vagyok a kis szobámban, gyakran előjönnek a régi emlékek. Ilyenkor mosolyogva, néha könnyezve emlékszem vissza azokra a régi időkre.

Átélvén az otthon felújítását, kicsit kizökkentette, felforgatta életünket. Megújult erővel és sok reménnyel indultunk neki az új életünknek. Minden nagyon szép lett. Egy ideig élveztük, de aztán jött egy olyan fordulat, amire senki sem számított!

A COVID! Egy ismeretlen járványos betegség. Először nem is nagyon hittük el, hogy milyen veszélyes és könyörtelen, kegyetlen járvánnyal állunk szemben. A legrosszabb az volt, hogy lassan betiltottak minden látogatást, aztán minden kijárást. Nem jöhettek be a hozzátartozóink, kicsi unokáink, családtagjaink, szeretteink. Annyi maradt a látogatásból – mivel az ablakom a Vizivárosi templomra néz – hogy egyik fiam a reggeli szentmise után felhív telefonon és integetünk egymásnak, halljuk egymás szavát. A család többi tagjai is elsétálnak a nagykapuhoz, hozzák a kicsi unokákat, dédunokákat. A kapu egy kicsit megszűn, így néha csak egy kis rózsaszín „csomagot” látok, ahogy felemelik őket.

Mit tudunk tenni? Kérni tudjuk a jó Istent, hogy tekintsen le ránk! Adja meg azt a nagy kegyelmet, hogy még az életben egyszer átölelhessük őket, minden szeretetünkkel.

Addig is az itteni közösségünkben próbálunk szeretettel, mosolyogva élni, és egymást biztatni, hogy egyszer vége lesz mindennek, így vagy talán másképp. De addig is kérjük, vigyázzanak ránk az égiek és a földi angyalaink, a nővérek is! Mindent hálással köszönünk!

Pusztai Józsefné, Zsuzsa néni

(A 98 éves Zsuzsa néni egyházközségünk legidősebb tagja, míg tehette, aktívan részt vett közösségünk hitéletében. Lelkileg most is köztünk van! Szerk.)

Röviden...

- Bár a járvány erősen hátráltatta templomunkban a felújítást, mégiscsak elkészült, és már az állványokat is eltávolították. A gyönyörűen felújított kegyúri karzaton és közvetlen környékén láthatjuk, milyen szép is lehetett templomunk eredeti állapotában!

- Felhívásunkat meghallva bizonyára már mindenki rendezte egyházközségi hozzájárulását, ami – emlékeztetőül – éves nettó jövedelmünk 1%-a... Ha még nem, ezt a sekrestyében, vagy átutalással is megtehetjük, hiszen egyházközségünk támogatása erkölcsi kötelességünk.

- A belvárosi plébánián nagyjából kész a felújítás (villanyhálózat, kőműves munkák, festés-mázolás), már csak néhány apróság van hátra. Az ablakokat szeretnénk 2021-ben még cserélni, az most elmaradt. Andor atya valószínűleg januárban be tud költözni.

Anyakönyvi adatok

<u>Kereszteltek:</u>	Erős Marcell	Rabecz Dorina
Molnár Molli	Bajkai Kristóf	Milos Anna
Németh Gréta	Németh Dalma	

Elhunytak:

Gajdos László Jánosné, Molnár Mária	89 éves
Ágfalvi Csaba	46 éves
Tihanyi Frigyes	86 éves
Vodicska Ferenc György	72 éves
Győri Lászlóné, Jónás Emerencia	85 éves
Dr. Unger Lórinccé, Kummer Katalin	78 éves
Holop Józsefné, Krischneider Mária	77 éves
Vincze Arnold	44 éves
Boza Miklós	87 éves
Kicsi Béláné, Tóth Ilona	94 éves
Fehér Miklósné, Marton Mária	80 éves
Kálmán Károly Andrásné, Bedő Katalin	83 éves

~~~~~  
**Ünnepi menetrendünk** (az éjféli mise időpontjáról – központi intézkedés híján – még nincs döntés):

**25. Péntek:** Urunk születése: KARÁCSONY, mise 9 és 18 ó.

**26. Szombat:** Szt. István első vértanú ünnepe, mise 9 és 18 ó.

**27. Vasárnap:** SZENT CSALÁD VASÁRNAPJA Családok megáldása 9 órakor, és egyben Szent János apostol és evangelista ünnepe, bormegáldás este 6 órai szentmisében.

**31. Csütörtök:** Év végi hálaadás és lelkipásztori beszámoló 18 órakor

**Jan.1. Péntek:** Szűz Mária, Isten anyja, parancsolt ünnep szentmise 11 és 18 órakor

**6. Szerda:** Vízkereszt ünnepe, szentmise 18 órakor

~~~~~

Minden Testvérünknek

kegyelmekben gazdag, áldott karácsonyt és boldog, békés, hitben gyarapodó új évet kívánunk; László atya Képvisező-testület

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriva László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
<i>Tördelőszerkesztő:</i>	Németh Tünde
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szenntanna.extra.hu
<i>A kiadást támogatta:</i>	Somfainé Bernike, Sz.S. Istvánné
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2021. január

XIV/1. szám

Életünk a járvány nyomása alatt telik – ez alól az advent és a karácsony sem volt kivétel. Hogyan lehetett ezt elviselni, úgy megélni, hogy a lényegre is tudjunk figyelni?

Úgy gondolom, sokunknak sikerült! Ezzel az optimizmussal kezdjük az új évet! Ny. L.

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy esztendő alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással. A beszámolót három részre osztanám:

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számomra, ha szentséget szolgáltatok ki. Ugyanis a szentségeken keresztül különösen is megtapasztalhatjuk az Isten kegyelmét és szeretetét. Ebben az esztendőben 17 keresztelésünk volt, ami 27-tel kevesebb, mint tavaly (nyilván a vírus miatt), 36 elsőáldozónk és 13 bérmálkozó volt. Ünneppélyesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben 30 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a szentséget a kórházban és otthonában is. A házasság szentségében 4 pár részesült. Ez hárommal kevesebb, mint tavaly. A jubiláns házások szentmiséjén pedig 20 házaspár részesült áldásban.

Érdekességgként mondom, hogy kb. 20.000 áldozó volt a Kerektemplomban, ebben az évben. Itt említeném meg – bár nem szentség - a temetéseket is. Idén 57 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám hárommal kevesebb, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük tőle, hogy a szentségeken keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Ennek jegyében tartottuk a farsangot. Volt hit-tan napközi tábor, családok délután, jubiláns házások miséje. Sajnos a vírus sok programunkat törölte, de úgy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása ugyanolyan lett, mint az elmúlt évben. Plébániánknak 4 bevételi forrása van:

Egyházi adó: 2.686.500,- Perselybevétel: 2.540.925,-

Ez 700.000 forinttal kevesebb, mint tavaly.

Stólabevétel: 1.840.500,- Adomány: 23.000,-

Egyéb bevételeink: 41.088.940,- (ebben benne van a közfoglalkoztatásra kapott pénz, felújítási támogatás: 34.423.615 forint, ill. az átmenő pénzek is)

2020-ban az alábbi gyűjtések voltak:

Katolikus iskolák: 113.105,- Péterfillér: 78.360,-

Missziós gyűjtés: 102.820,- Karitás gyűjtés: 110.015,-

Szentföld javára: 101.610,-

Szent Antal persely 10%-a: 25.855,-

Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmegye felé. Ezen kívül egy tartós élelmiszergyűjtést is tartottunk. Köszönjük szépen híveink adakozó szeretetét.

Így az összes bevételünk 2020-ban: 46.339.365 forint volt.

2020-ban az alábbi kiadásaink voltak:

Fizetések: 5.082.149,- (plébános, takarító, karnagy, kántor-sek-

restyés). Iroda: 127.820,- (nyomtatvány, festékpátron, posta).

Közüzemi díjak: 1.074.703,- (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj). Templomfelújítás: 34.526.000,-

Gyűjtések továbbítása: 531.765,-

Egyéb kiadás: 5.515.240, (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés)

Papi Szolidaritási Alap: 377.250,-

Összes kiadás: 46.334.927 forint.

Így a mérleg a következőképpen alakult:

2019-es év maradványa: 3.399.954,- forint

2020-as év bevételei: 46.339.365,- forint

Összesen: **49.739.319,-forint**

Kiadás összesen: 46.334.927,- forint

2020-as év maradványa: 3.404.392,- forint

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Radnics Zoltán atyának, Szabó Andor atyának, Frankó Tamás atyának és Kovács Zoltán atyának a rendszeres kisegítésért. Köszönöm a Képviselő Testület egész éves munkáját, különösen is az elnöknek, Nyitrai Lászlónak és a templomgondnoknak, Erős Norbertnek. Köszönöm a plébániagondnoknak, Gál Gyulának és a tiszteletbeli templomatyának, Erdős Péternek a munkáját. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem, elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzsi néni, Misinek. Köszönöm a takarító csoport tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a Rózsafüzér társulat és a Nyugdíjas közösség imádságát! Köszönöm a karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak. Köszönöm a felnőtt énekkar énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatóknak a munkáját, a ministránsok egész éves segítségét. Köszönöm, akik az irodai munkákban segítenek nekem, különösen is Editnek, aki az anyakönyveket intézi. Köszönöm Tündének a könyvelésben nyújtott segítségét. Köszönöm a családközösségünknek a sok segítséget. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát Isten fizesse meg százszorosán!

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna pedig könyörögjön értünk! Ámen.

László atya

„Harmatozzatok égi magasok”

Mint sokunknak, nekem is az advent az örömteli várakozást és a hajnali roratét jelenti. Most hiányzott a templom sötétjében együtt mondott Úrangyala imádság, majd a lassan kivilágosodó épületben megjelenő kedves ismerőseim arca. Életem első éve, amikor nem lehettem ott.

Nagy ajándékot kaptam a Bonum televíziótól, mert minden reggel 6 órakor a pécsi Székesegyházból közvetítette a roratét. Hálával gondolok a közvetítésekre, mert segítségükkel megélhettem a várakozás örömét, igaz most másképp.

Pécs a kedvenc városom, a Székesegyház pedig kiemelkedő neoromán épület, amelyet 11. sz.-i alapokra emelve építettek. Engem mindig lenyűgöz emelt szentélyével, dúsan aranyozott freskóival. Képzletben nap, mint nap ott ültem ebben a méltóságot sugárzó templomban és reggel 6 órakor misére hívtott a felhangzó adventi ének: „Harmatozzatok égi magasok...”

Az első rorátén Dr. Kajtár Edvárd plébános elmondta, hogy a szentbeszéd mindig Pál apostol Rómaiakhoz írt levelének 12. részéből választott egy-egy gondolat értelmezése lesz. Nekem már ez is csoda. Kedvenc apostolom, kedvenc leveleiből fogok hallani. A miséző papok különböző egyénisége, köztük Udvardy György püspök úr is, minden napnak új színt adott. Pál apostol levelének elhangzott részleteiből az alábbiakat emelem ki: „mi az Isten akarata, mi a helyes, mi a kedves neki és mi a tökéletes.” „Senki se becslje magát a kelletténél többre.” „Szeressetek tettetés nélkül. Gyűlöljétek a rosszat, ragaszkodjatok a jóhoz.” „Amennyiben rajtatok múlik, lehetőleg éljétek minden emberrel békeességben.” „Ne győzzön rajtad a rossz, te győzd le jóval a rosszat.”

Minden nap nagy élmény volt a miséken felhangzó énekek tiszta, szép tolmácsolását hallani. Látni a sok fiatal és minden korosztályt. A Pécsi Egyházmegye eddigi püspöke, Udvardy György, a negyedik héten, az egyik rorátén jelentette be, hogy Veszprémbe történt kinevezése miatt az utolsó miséjét tarja ebben a Székesegyházban. (Azóta Pécssett már be is iktatták az új püspököt.)

Ezek a misék lehetővé tették, hogy lelkemben megszülessen a Kisjézus, és Szentestén tisztaszívvel énekeljem: „Az Ige megtestesült Názáretben / Kit Mária szűzen szült Betlehemben.”

Pazsiczky Mariann

A Szent Vince Otthon lakói rendszeres olvasói újságunknak, lelkileg közénk tartoznak. Példát mutatnak nekünk, hogyan lehet derűsen élni, hálatelt szívvel ünnepelni! (Szerk.)

Hogyan éltük-éljük meg a karantént?

Bezártság 2020. március 9-től...

Először talán nem is vettük olyan komolyan a karantént, hiszen minden évben szokott lenni bezárás különböző betegségek miatt. De miután egyre több lett a probléma, egyre nagyobb lett a szigorúság is, az egész helyzet megváltozott, súlyosabban nehezedett ránk. Szeretteinket, barátainkat nem fogadhattuk, nem ölelhetjük meg – ez volt a legnehezebb. Aggodalommal hallgattuk a híreket, hogy a vírus elsősorban a mi korosztályunkat veszélyezteti, ezért hangulatunkat nagyban befolyásolta, meghatározta a félelem.

Tavasszal, az első hullámban hálások voltunk a vezetőségnek és a dolgozóknak, hogy nagyon vigyáztak ránk.

Minden nap közösen imádkoztunk és imádkozunk most is – Szent Pio atya kilencedét mondjuk – a lakók és a dolgozók testi-lelki egészségéért, a betegek gyógyulásáért és azért, hogy a járvány kerülje el Otthonunkat. Bekapcsolódtunk a Mária Rádió és a 777 blog imaláncába is.

A nyári kis enyhülést igyekeztünk kihasználni, többet találkoztunk a családukkal, de akkor is betartottuk a szabályokat. Az iskolakezdéssel azonban sajnos újra felerősödött a vírus, ezért még szigorúbb rendelkezéseket hoztak. Tudomásul kell vennünk, el kell fogadnunk, hogy minden szigorítás a mi érdeklünkben történik.

Szerencsések vagyunk abból a szempontból, hogy gyönyörű kertünk van. Korábban is ott találkozhattunk a látogatókkal, oda menekülhettünk, amikor áprilisban a katonaság nagy fertőtlenítést végzett. Munkájukat vidám dalokkal és tapssal köszöntük meg.

Sokszor tartottunk a kertben közös éneklést, imádságot, ünnepi alkalmakat a mentális nővér vezetésével. Gyönyörködünk az általunk ültetett és gondozott virágokban, tavasszal a csodálatos nárciszokban, jácintokban, nyáron a rózsákban és a muskátlikban. Még szép, új kerti bútorokat is kaptunk!

Egy percre sem lehet megfeledkezni a főnövér, az ápolók és az összes dolgozó féltő gondoskodásáról, arról, amit 24 órában,

éjt nappallá téve, értünk tettek. Főnövérünk folyamatosan a maszk, a kézfertőtlenítő használatára buzdít minket, amit igyekszünk betartani. A legnagyobb köszönet az intézmény vezetőjének szól, aki vállalta a népszerűtlen és szigorú intézkedések bevezetését és betartatását. Reméljük, hogy a Jóisten és az Otthon dolgozóinak segítségével sikerül egészségesen túlélni a Covid-19 alattomos támadását.

Rövidesen itt a karácsony, amire lelkünk és második Otthonunk ünnepelőbe öltöztetésével - nagy izgalommal készülünk. Ezúton is kívánunk áldott, békés karácsonyt és boldog, egészségben gazdag 2021-es új esztendő!

A Palkovics utcai Szent Vince Otthon lakói

Karácsony járvány idején a Palkovics utcában

A Covid miatt sokkal nehezebb volt a mostani készülődés, mivel nagyon hiányzott a személyes kapcsolat szeretteinkkel. A bezártság, a család nélküli ünneplés gondolata szomorúságot töltött el bennünket.

A mentális nővér segített oldani ezt a szomorúságot: rendszeresen összejöttünk a társalgóban, karácsonyi zenéket hallgattunk, sokat énekelünk, beszélgettünk. Mindenki elmondhatta, hogy mit kér a Jézuskától, s a kívánságokat felírtuk egy nagy táblára.

Volt olyan is, aki új frizurát kért ajándékba, mivel a járvány miatt egyeseknek már „boszorkányos” volt a haja. Megbeszéljük, hogy ajándék lehet egy jó szó, egy kedves mosoly, hogy szeretettel és türelemmel vesszük körül társainkat. A táblára ezeket az „adventi jötetteket” is felírtuk, így az ünnep múlásával vissza tudjuk idézni az elhangzottakat.

Közösen dekoráltuk a társalgót, az Otthon dolgozóinak pedig saját kezűleg egy kis meglepetés-ajándékot készítettünk, ami számunkra nem is volt olyan kis munka.

Hála az intézmény vezetőinek, még az ünnepek előtt kialakítottak egy látogatói folyosót, ahol találkozhattunk családtagjainkkal. Pontosan be kellett jelentkezni, fél órát kaptunk, hogy láthassuk és beszélhessünk egymással. Nagy öröm volt hosszú idő után újra látni szeretteinket, még akkor is, ha nem ölelhetjük, nem puszilhatjuk meg gyermekeinket, unokáinkat, dédunokáinkat.

December 21-én megérkezett a hatalmas, gyönyörű nordmann-fenyőfa. Minden évben - lakók és dolgozók - közösen szoktuk feldíszíteni, finom, fehér, a lakók által horgolt, apró kézimunkákkal és arany díszekkel. Mindig a mi karácsonyfánk a legcsodálatosabb!

Másnap már mindenki ünnepi díszbe öltözve vett rész a szentmisén, amit Hetves Béla atya tartott. Boldogan énekeltek szép karácsonyi énekeinket.

Az ünnepségen a lakók és a dolgozók egyaránt szerepeltek, nagyon meghitt és családias délután volt. Még ajándékokat is kaptunk, amit az igazgatónő személyesen adott át. Az intézmény jóvoltából egy gyönyörű esztergomi naptárat, egy kézzel készített kis tartót, sok szaloncukrot, társasjátékot, a Jókenyér Kft-től pedig finom mézeskalácsot.

Nehéz év áll mögöttünk, de úgy érezzük, hogy az ünnepen mindenki hálatelt szívvel énekelte a Mennyből az angyalt. És talán úgy is volt, mert valóban békeesség szállt az Otthonra...

Hálások vagyunk, hogy vigyáznak ránk, hogy lehetőség szerint mindent megtesznek értünk!

Ezek után már csak annyit mondhatunk: BÚÉK, azaz Bízunk Újra Életünket Krisztusra!

A következő két beszámoló a Szent Vince Otthon Pázmány Péter utcai részlegéből érkezett.

Visszajöttem...

Nem jó visszamenni gyerekkorunk színhelyére. Csalódottan látjuk, hogy az utca rövid, a kert kisebb lett. Alacsonyabb a kerítés, fakőbbak a virágok, idegenek a szomszédok.

Velem ez nem így történt. A zárda éppen olyan kolostoros, a folyosók ugyanolyan hosszúak, hűvösek, a falak is olyan vastagok, mint azelőtt. Csend, nyugalom, béke! Itthon érzem magam!!! Mintha csak hosszabb szünet után tértem volna vissza. A huncut csitri suttogó titkait megőrizték az ablakmélyedések, ugráló lépteit a kopott lépcsők, ábrándos álmait a nagy hálótermek, melyek most korunk igénye szerint apróbbakká sokasodtak. Mintha tegnap lett volna, magoljuk a latin memoritert, puskázzuk a matek dolgozatot, szaladunk az óvóhelyre, énekelünk a szép májusi litánián. Úgy szállt el hat év-tized, mint egy röpke pillanat. Varázslat, hogy újra itt vagyok, és folytatódik minden tovább. Csak a kedvesnővérek ruhája változott. A mosoda az ebédlő helyére költözött, virágok pompáznak a sok mosdókagyló helyén. Garázsok nőttek a kertben, baglyok tanyáznak a fákon. Szociális otthonnal gazdagodott a zárda. Szívesen jöttem ide! Gyönyörű ez a hely!

Szeretem a várból áradó történelmi levegőt. A tárogató gyönyörű hangját, az öreg platánokat, a macskaköves utcát, a magasba lobogó magyar zászlót. Szeretem a meghitt kis templomot, a velem egykorú apácákat, a fiatal gondozó nővéreket, a közöttük lakó diáklányokat, és minden, itt otthonra lelt társamat. Vannak közöttünk, akik csupa szép emléket őriznek, és vannak, akik szomorú sorsokat temetnek, de mindannyian a múlt idő nyomait viseljük. Ha szerető gondozásra, megérő barátokra találunk, még idős korban is meg tudjuk szokni az újat. Imádkozunk, hogy így legyen.

„Édes jó Isten, áldd meg ezt a házat.

Kerülje el messze minden földi bánat.

Találjon mindenki megértő barátára.

Legyen ez az otthon boldogság tanyája.

Akik itt dolgoznak, adj azoknak erőt,

Sose sajnáljanak fáradságot, időt.

Békesség lakjon itt, s önzetlen szeretet,

Tartsad mindig rajta vigyázó szemedet.

Tiszta szívvel kérünk, hallgasd meg imánkat.

Édes jó Istenünk, őrizd meg e házat!”

Édes Lajosné Serédi Gabriella

Karácsonyi készülődés

A Sztármári Irgalmas Nővérek otthonában minden hagyományos és egyházi ünnepet megtartunk. Ezen felül minden hónapban születés- és névnapra köszöntést tartunk, ugyanúgy, ahogy a kis családoknál szokás.

A legnagyobb és a legszebb ünnepünk, amire a legjobban készülünk, az a karácsony. Ebben az évben a tervek, ötletek már november végén gyűltek, dolgozók és lakók részéről egyaránt. Tudtuk, hogy ez a karácsony más lesz, mint az előző években. A korábban unokáktól és dédunokáktól nyüzsgő folyosók most a Covid19 vírus miatt csendesebbek, üresebbek. Ezért igyekeztünk a karácsony hangulatát elhozni a lakóknak. A nénik nagyon aktívan részt vettek a néha hihetetlennek tűnő ötleteink megvalósításában, és számos új javaslattal hozzájárultak azokhoz.

Az adventi koszorúk közös elkészítése után hétről hétre készültek az újabb dekorációk, amelyek varázslatossá tették az otthont. Kilépve az ajtón minden nap szebbé vált a folyosó. A 99 éves Zsuzsa nénik meglepődve látta, hogy ajtaja mellett havas fenyőfák sorakoznak, kismadarak kukucsáknak az ágak között. Ha felnéztek, eléjük tárult a csillagos ég. A másik folyosón Baba néni rögtön birtokba vette az általunk készített

kandalló mellé elhelyezett hatalmas fotelt. A kandalló szinte sugározta a meleget, a szeretet melegét.

Mivel évek óta nincs fehér karácsonyunk, ezért szeretettük volna felidézni a régi szép teleket hóeséssel, hóemberrel. A hó-pelyhek alatt a lakók szívesen töltötték a délutánokat beszélgetéssel, felolvasással, emlékezéssel. A hagyományos csengők, girlandok, masnik, díszek mellett egy szarvas is helyet kapott, Judit néni öröme. Karácsony előtt pár nappal megérkeztek az élő fenyőfák, amelyek igazi fenyőillattal árasztották el a házat. A folyosók újra benépesedtek, mert a nénik szívesen jöttek ki sétálni a téli hangulatba. Lélekben is készültünk: szentmisével, az adventi gyertyát hetente imádság közepette meggyújtottuk, versekkel, énekekkel ünnepélyesebbé tettük.

Izgatottan készültünk a karácsonyi műsorra, és szorgalmasan a meglepetés-ajándékokkal. A végére minden összeállt: elkészült a betlehemes, díszben állt a karácsonyfa, alatta színes csomagok, és körülötte a mi nagy családunk. Meghitt volt az ünnepség, néha torokszorító a közös éneklés. Mindenki meghatódva tért vissza szobájába, - a régi karácsonyokra emlékezve.

Azonban a legnagyobb és legszebb karácsonyi ajándék, amit ezekben a nehéz időkben az otthon adhatott, lehetőséget teremtett arra, hogy mindenki találkozhasson – a megfelelő biztonsági intézkedéseket betartva – szereteteivel.

A varult helyzet kreativitást kívánt mindenkitől, hogy az ünnep varázsát a jelen helyzetben is meg tudjuk élni. Sok szép példáról hallottunk közösségeinkben egymással beszélgetve, ebből osztunk meg néhányat a továbbiakban:

- Mivel a szokásos pásztorjáték elmaradt szenteste napján, a Mindszenty iskolások 4.b osztálya egy kis karácsonyi történet eljátszásával ajándékozta meg közösségünket, amit 24-én déltől láthattunk a plébánia youtube csatornáján. Köszönjük a gyerekeknek és a szervezőknek, segítőknek ezt a szép élményt! Aki még nem látta, honlapunkon keresztül még elérheti.

- Szülőfalumból jött a hír, úgy gondolom, nagyszerű ötlet volt: Szenteste délutánjára betlehemes játékot hirdettek az érdeklődők számára. Előre megadott időpontokban, különböző helyszíneken – **az utcán** – előadták fiatalok a hagyományos betlehemes történetet. Ahogy értesültem, minden meghirdetett helyszínen a közelben lakók együtt lehettek, közösen emlékezve Urunk érkezésére, meg talán a régi idők házról-házra járó betlehemes játékaira...

- **Karácsonyra készülődve** sokat gondolkodtunk azon, hogyan is találkozunk az idei ünnepen gyerekeinkkel, unokáinkkal. Az biztos volt, hogy a korábban szokásos, a karácsonyfa körüli, közös étkezéssel is egybekötött kedves együttlét, most sajnos elmarad. De, hogy mi legyen, ami szép élményként, emlékként meg is marad? - sokáig nem tudtuk kitalálni. Aztán Lacinak eszébe jutott gyerekkora kedves pásztorjátéka: adja elő ezt a család közösen, az udvaron!

Lázás készülődés kezdődött nálunk, nagyszülőknél: előke-rült az eredeti, közel 60 évvel ezelőtt íródott szöveg, a taliándörögdi dédnagyapa ütött-kopott-agyonfoltozott bőrtarisznyája is (a benne rejtőzködő „kincsekkel”), készültek a láncos pásztorbotok, kiosztásra kerültek a szerepek, a szövegek. A nagypapa, a vejeink és fiú unokáink – furulyával, plüss báránnyal – voltak a vidám pásztorok és bojtárok, az angyalokorusban lányaink és Anna unokánk zengték a szép karácsonyi énekeket, Dédike és én képviseltük a betlehemi népet. Főpróba nem volt, rögtön élesben történt a „fellépés”, ami az igazi pásztorjátéktól indult, és jó kedvű menetben tartott a Kiszjézus jászolához. Mindenki örömmel, talán kicsit izgulva, olykor még meg is hatódva „élte” meg a betlehemi történetet, aminek mindannyian résztvevői lettünk - ezúttal maszkbán.

Falatoztunk is utána, ugyancsak az udvaron, körbeállva az ünnepi asztalt. A rendhagyó menü ötletét az öt éves Balázs adta.

Amikor kiderült számára, hogy igazi tűz is lesz, rögtön közölte: akkor azon kolbászt, szalonnát is kell ám sütni! Ha nem is a pástortűzön, de volt tepsiben sült kolbász, sült krumpli is, meg forró tea és forralt bor. Az étel is igazi meglepetés lett, mindnyájunk örömére.

A közel két óra alatt senkinek sem jutott eszébe az ajándékozás. Az ünnep újszerűsége, egyszerűsége, a betlehemi hangulat meghittsége volt a meghatározó. Sokkal jobban átértük a Kisjézus-várás igazi varázsát: a békét, a szeretetet, az egymásra figyelés fontosságát. Élmény volt ez a délután, amiből végül persze az ajándékozás sem maradt ki.

A pásztorok egyszerű, őszinte mondatait, az angyalok Istent dicsérő, szép énekét, a jászolban fekvő Kisjézus szeretetét, a családi együttlét örömét boldogan őrizzük, visszük tovább 2021. hétköznapjaira is. *NY. M.*

Jászol a terasz asztalán

Az idei ünnep más volt, mint a korábbi években: csendesebben telt az adventi készülődés és a karácsony. Mindnyájan próbáltunk alkalmazkodni a körülményekhez. Belenyugodtam, hogy idén a Szenteste is egészen más lesz. Majd azon kezdtem gondolkodni, hogyan lehetne ennek az „egészen más” karácsonynak megtartani a varázsát, hogy mégis ünnepélyes legyen, méltó a Kisjézus születéséhez.

Habár az idei Szenteste csöndesebb, mint az eddigiek, talán ebben a szegénységben vehetjük észre a karácsony igazi üzenetét, és tapasztalhatjuk meg a betlehemi egyszerűséget. Hiszen ez az ünnep nem a fényűzésről szól, a Kisdéd sem bársonyos ágyban jött a világra, hanem egy betlehemi barlang istállójában. Hallhatjuk ezt karácsonyi énekünkben is: „...Csak ez a szalma, koldusi hely. Rá meleget a marha lehel...”

A betlehemi jászolban fekvő Jézuska hozza nekünk a boldogságot adó szeretetet. Erre gondolva született meg a meglepetésnek szánt ötletem, hogyan is töltsük az idei karácsonyt.

Családom eddig is alkalmazkodott a megváltozott körülményekhez. Szeretettel óvtak, féltettek. A lakásba eddig sem jöttek be, csak az udvaron, maszkban találkoztunk.

A terasz előtt van egy tiszafa, melyre már az adventben rákerült a fénylő égősor. A teraszon lógó muskátli helyére karácsonyi lámpást akasztottam, az ablakpárkányra mécseseket tettem. Az asztalt leterítettem karácsonyi terítővel, közepre helyeztem egy apró jászolat benne a kis Jézussal, körülötte kicsike állatkák, bárányok, tehének, „lehelvén rá a meleget.” Egy díszes kis karácsonyfa is jutott az asztalra, és a betlehemet körben mécsesek világították meg. A másik asztalon voltak a becsomagolt ajándékok.

A család este érkezett, mikor már sötét volt. Csodálatos volt az udvar sötétjében ez a betlehemi világosság. Meghallgattuk a szentkarácsonyi énekeket. Kint, a gyertya- és csillagfényes hideg téli éjszakában „másképp” szólt a valóban „Csendes éj”...

Ezután következett az ajándékozás, majd a hosszú beszélgetés, kabátban, maszkban, kint az éj sötétjében, de a kis teraszt mégis beragyogta a karácsony fényessége. Most tudtunk igazán egymásra figyelni. Nem volt étel, ital, a szokásos kínálgatás, és az ezzel járó hangos sürgés-forgás. Mindenki egymást hallgatta, semmi nem zavarta az egymásnak szentelt figyelmet. Ez a Szenteste „egészen más” volt: idén az ünnepről szólt.

Tudtunk a Kisjézusnak ajtót nyitni szívünkbe. Hálát adni az eddigiekért, és kérni Őt, hogy maradjon velünk ezután is. Hiszen most különösen fontos a **remény**. Az idei adventben átérezhettük a rokonoktól messze lévő, Názáretből Betlehembe igyekvő Szent Család magányát, de a Megváltó születését váró Mária reménységét is.

Ezzel a reménnyel várjuk az újesztendőt, és kérjük Urunkat, hogy hozzon az embereknek egészséget, békességet és szeretet!

Héder Istvánné, Ági

A szeretet nem megy szabadságra. Karitászirodánk ugyan zárva, de nem a csoport tagjainak szívei! Egy súlyos krízisbe került családon sikerült gyors összefogással segíteniük!

„Aki nem hisz abban, hogy mennyi jó ember van, az kezdjen el valami jót tenni, és meglátja, milyen sokan odaállnak mellé.” Bőjte Csaba gondolatai jutnak eszembe és közben hálatelt szívvel gondolok egy láthatatlanul szorgoskodó csapat csodálatos munkájára.

Január közepén megérkezett a valódi tél. Sokan otthon, a melegben ülve, könyveket olvasva tervezzük az új évünket. Falatozunk a finom ételekből, a meleg szobából szemléljük a csodás tájat, társasjátékozunk, beszélgetünk, és, ha szűk családi körben is vagyunk, akkor is örülünk egymásnak. Azonban sajnos, ez nem mindenkinek adatik meg. Várjuk a változást az új esztendőben is. Sokszor örülünk a változásnak, főleg, ha az jót hoz számunkra. De tudjuk, hogy sok olyan embertársunk van, akik számára az életükben történő fordulat rosszat hoz, valami nagyon rosszat. Egy ilyen megváltozott életű családdal sodort össze az élet. Nagyon szomorú, de sajnálatos módon, napjainkban többször előforduló problémával fordultam a plébániai karitászi csoporthoz.

Már az első pillanattól nagy bizalommal voltam a feljűk, mert tudtam, hogy a diszkréciójukra számíthatok. Hatalmas összefogással, kiváló, éjszakába nyúló szervezéssel egy napon belül megoldották több, kétségbeesett, számukra teljesen ismeretlen embertársuk életét. Olyan segítséget nyújtottak, nagyon rövid időn belül, amire azt gondolom, szavak sincsenek. Könnyek között, meghatódva álltak a rászorultak is a sok segítséget látván és megtapasztalva. Idézem szavaikat: „Ők a közöttünk járó angyalok.”

Hálásan köszönöm a karitászi csoport minden tagjának ezt a mérhetetlen nagy segítséget! Kívánom, hogy a Jóisten százszorososan viszonozza jó tettüket és áldja meg mindegyikük munkáját!

Meszes Zsófia

Röviden...

- A járvány közösségünket is „kerülgeti”, László atya, az ünnepek alatt itt tartózkodó Zoltán atya, majd kántorunk, Misi is fertőzött lett, karanténba kerültek. Hál’Istennek, enyhébb tünetekkel átvészelték, lassan visszatérnek a szolgálatba. Szerencsére Andor atya megúsza (eddig!), így kisebb kihagyással azért folyt az élet a templomban.

- Ahogy egyik testvérünk mondta, legszebb közös karácsonyi ajándékunk az volt, hogy újból hallhatjuk orgonánkat. Szerencsére az építkezés előtt sikerült jól „becsomagolni”, így talán nagyobb károsodás nélkül szólhat újra!

- Az idei ökumenikus imahetet „kiütötte” a vírushelyzet, így városunkban nem lehetett megszervezni a szokásos közös imaalkalmakat. Az ökumené gondolatával így most egyénileg kell – de kell! – foglalkoznunk, elmélkednünk, imádkoznunk – e héten túl is.

- Az elsöpénteki ima mellett az idén az elsősombati Mária tiszteletet is szeretnénk bevezetni. A legközelebbi – immár második alkalom – február 6-án 17 órakor lesz templomunkban, egyelőre egyéni imádsággal.

Felelős kiadó:	Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Tördelő szerkesztő:	Németh Tünde
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A kiadást támogatta:	Somfainé Bernike, Sz.S. Istvánné
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2021. február

XIV/2. szám

Csendes farsangunk után készülünk a még csendesebb böjti időszakra. A lélek csendjéhez szeretnénk eljutni, miközben vissza és előre is tekintünk...

Ny. L.

László atya év végi, belvárosi beszámolóját – engedélyével – rövidítve közöljük. (Szerk.)

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számomra, ha szentséget szolgáltatok ki. Ugyanis a szentségeken keresztül különösen is megtapasztalhatjuk az Isten kegyelmét és szeretetét. Ebben az esztendőben 23 keresztelésünk volt, ami 19-tel kevesebb, mint tavaly (nyilván a vírus miatt). Idén 28 elsőáldozónk és 7 bérmálkozó volt. A házasság szentségében 1 pár részesült, ez 12-vel kevesebb, mint tavaly. Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 55 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám eggyel több, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük tőle, hogy ezeken keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben nem nagyon volt lehetőségünk közösségünket építeni. De bízunk benne, hogy jövőre újult erővel tehetünk meg mindent azért, hogy a közösségünk lelkileg megújuljon.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása ugyanolyan lett, mint az elmúlt évben. **BEVÉTELEK:**

Egyházi adó: 3.460.350,- Perselybevétel: 1.527.100,-
Stólabevétel: 1.358.000,- Adomány: 535.101,-
Sír helydíj: 1.336.000,- Egyéb bevételek: 12.613.328,-
(ebben benne van az ingatlan hasznosítás, 3 millió Ft-os felújítási támogatás a plébániára, a gyűjtések és átmenő pénzek is).

Gyűjtések: Katolikus iskolák: 38.720,-
Péterfillér: 25.660,- Missziós gyűjtés: 31.440,-
Karitás gyűjtés: 46.595,- Szentföld javára: 43.980,-

Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmegye felé. Ezen kívül egy tartós ételmeztartást is tartottunk. Köszönjük szépen híveink adakozó szeretetét! Így az **összes bevételünk 2020-ban: 20.348.289 forint** volt.

KIADÁSOK: Gyűjtések továbbítása: 227.069,- Fizetések: 6.249.584,- (káplán, sekrestyés, irodavezető, kántor) Iroda: 156.939,- (nyomatványok, festékpátronok, posta), Közüzem: 2.452.771,- (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj). Templom és plébánia felújításra: 3.694.497,- Egyéb kiadás: 1.235.230,- (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés). Papi Szolidaritási Alap: 270.750,-
Összes kiadás: 19.802.080 forint.

Így a mérleg a következőképpen alakult:

Bevétel:

2019-es év maradványa: 3.274.301 forint

2020-as év bevételei: 20.348.289 forint

Összesen: **23.622.590 forint**

Kiadás: 2020. évben: 19.802.080 forint

2020-as év maradványa: **3.820.510 forint**

Szeretnék köszönetet mondani Harmai Gábor volt plébános atyának és Szabó Andor atyának. Köszönöm Lacinak és Zolinak a diakónusi szolgálatot, amellyel segítik a plébános munkáját. Köszönöm a Képviselő Testület egész éves munkáját és azokét, akik a templomban és a plébánián segítenek nekem. Elsősorban: Annának, Gabikának, Karcsi bácsinak, Gyurác Lacinak. Köszönöm a takarító csoport tagjainak és a szentségimádóknak a segítségét.

Köszönöm az énekkar énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatóknak a munkáját és a ministránsok egész éves szolgálatát. Köszönöm azoknak is, akik az élelmiszerosztásban tevékenykedtek. Köszönöm a beteglátogatók segítségét is. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát Isten fizesse meg százszorososan.

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Péter és Szent Pál apostolok pedig könyörögjenek értünk! Amen.

László atya

A Szent Anna Plébánia

Szent Ferenc Karitás Csoportjának beszámolója a 2020. évről

A 2020-as évünk szép programmal kezdődött: Budapestre utaztunk, az Agnus Dei – Az Oltáriszentség tisztelete Magyarországon című kiállítást néztük meg a Pesti Vigadóban. Az elmúlt esztendőben létszámunk változatlan maradt, mindenki lehetőségeihez mérten, aktívan kivette a részét a munkából, még ha az tavaly, a járvány miatt lényegesen kevesebb lett, de épp emiatt, annál több szervezést igényelt.

Fogadóóránk továbbra is keddenként, fél 8 és fél 10 között volt, egészen a tavaszi karanténig. Mivel tagjainknak kb. a fele a vírus szempontjából veszélyeztetett korosztályhoz tartozik, így a tilalmak feloldása után, nyáron sem tartottunk ügyeletet. Október közepén nyitottunk ki, ekkor is elsősorban a fiatalabb korosztály képviselőivel. Sajnos a novemberi állami- és egyházi intézkedések miatt ez nem tartott sokáig. Természetesen az ügyeleti idő szünetelése nem jelentette azt, hogy egyáltalán nem dolgoztunk.

A karantén ideje alatt, előre egyeztetett időpontban igyekeztünk a rászorulóknak segíteni, elsősorban a fiatal tagok jelenlétével, mindig az udvaron, szabad levegőn, hogy lehetőleg minden előírást betartsunk, és egymást egészségét óvjuk. Ezenkívül fiatal tagjaink több olyan rászoruló családnak is segítettek az elmúlt év során, akik valamely váratlan szerencsétlenség (pl. a járvány miatti munkahely elvesztése) miatt kerültek hirtelen nehéz helyzetbe. Részleteket ugyan ezekről az egyszeri esetekről nem mondhatunk, a személyiségi jogok védelme érdekében, azonban minket, idősebb korosztályt nagy öröm és büszkeség tölt el érzékenységük és leleményességük ismeretében.

Ugyan a húsvéti csomagok osztása a váratlan helyzet miatt elmaradt, de decemberben már megpróbáltuk a rászoruló karácsonyát szebbé tenni. 40 db csomagot osztottunk ki, melyek értéke 2.000–4.000 Ft között volt, a családok méretétől függően. A betegek részére a csomagokat házhoz vittük.

Az elmúlt év során 65.090,- Ft összeggel támogattuk a családokat. Ezenkívül 148.200 Ft gyógyszer-támogatással segítettük a szükséget szenvedőket.

Csoportunk általában a plébánia életében is igyekszik aktívan részt venni. Sajnos az elmúlt évben ez csupán a farsangi bála terjedt ki, amelyre tombolatárgyakat gyűjtöttünk, vásároltunk és csomagoltunk. Májusban az Orbán-kápolnát (amelyet évközben Patkó Feri tart karban) a búcsúra kitakarítottuk. Októberben a szüreti misét és a követő agapékat csoportunk szervezte.

A Rozália-kápolna és hozzá tartozó kert gondozását is mi láttuk el egész évben, így például a májusi, online közvetített Szent Flórián misére is mi tettük rendbe a kápolnát. Év végén a templomban fiatal tagjaink, saját kezdeményezésükre, részben saját maguk által készített tárgyakból árusítást tartottak, amelynek bevétele biztosítja, hogy 2021. évben biztos alapról indulhasson csoportunk tevékenysége.

Az alábbiakban közöljük a Karitás 2020-as zárszámadását:

Bevétel:	Előző évi maradvány	154 170,- Ft
	Szent Antal persely	99 375,- Ft
	Egyéni adomány	111 500,- Ft
	Farsangi bál (tombola, koktél)	122 065,- Ft
	Karácsonyi árusítás	148 000,- Ft
	Összesen	635.110,- Ft
Kiadás:	Élelmiszer (Karácsonyi csomagok)	111 210,- Ft
	Élelmiszer (évközben)	65 090,- Ft
	Gyógyszertámogatás	148 200,- Ft
	Egyéb	33 965,- Ft
	Gyermek cipők	23 000,- Ft
	Összesen	381 465,- Ft
Maradvány 2020.12.31.-én:		253 645,- Ft

Mindezekon felül 2 fő kapott a Főegyházmegyétől fejenként havi 5.000 Ft gyógyszertámogatást.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani minden kedves Testvérünknek, akik imáikkal, munkájukkal, anyagi támogatással, ill. bármilyen módon is hozzájárultak a karitás munkájához. Isten fizesse meg bőségesen mindenki segítségét!

Szent Ferenc Karitás Csoport

A Rózsafüzér Társulat 2020. évi beszámolója

Társulatunk létszáma 31 fő. Tavaly egy társunk, Bányai Pálné elköltözött az örök hazába. Hiányát érezzük.

A titokcserék legtöbbször a templomban történnek, amelyeken általában nagy létszámmal vesznek részt a tagok. Sajnos a covid 19 vírus miatt nem tudtuk közösen megünnepelni a karácsonyt, már a tavalyi húsvétot sem. Szerény ajándékkal készültem, amit személyesen adtam át, vagy vittem el társaink otthonába.

Zarándokúton nem voltunk. A szegedi út megszervezése megtörtént, de az indulás előtt a vírus újbóli berobbanása miatt kénytelenek voltunk lemondani. Nagyon sajnáltuk, de nem mondtunk le róla.

Továbbra is keddenként közösen imádkozzuk a Szent Anna, csütörtökönként pedig a titokcseréken a világosság rózsauzérét a szentmisék előtt. A szentségimádásokon is rendszeresen részt veszünk. Kérjük a kedves Híveket, hogy kapcsolódjanak be közös imádságainkba! Szeretettel várunk Társulatunkba újabb tagokat is.

Társulatunk 2020. évi pénzügyi beszámolója:

Bevételeink:		
	2019. évi maradvány:	93.535,- Ft
	2020. évi önkéntes hozzájárulás:	138.770,- Ft
	összesen:	232.305,- Ft
Kiadásaink:		
	Működési kiadás:	950,- Ft
	Egyéb kiadás:	20.485,- Ft
	összesen:	21.435,- Ft
Maradvány 2020.12.31.-én:		210.870,- Ft

Ezt a maradványt közösségünk zarándokútjára és működésünkre szeretnénk fordítani, melyhez kérjük Isten áldását és segítségét!

Szendró Péterné

„Hirdesd az igét!”

Azt gondolom, ma könnyű dolgom lesz. Egy 13 éves szeretnék köszönteni. Mivel hozzám nagyon közel áll, ezért hiszem, hogy egyszerű a feladat, egy jó kis írást kerekítenem. No, de ki ez a 13 éves? Az Élő Sziget plébániánk havonta megjelenő „újságja”, habár ő csak szerényen plébániai értesítőnek nevezi magát. Ugye most mosolyogni tetszik? Persze, hogy könnyen fog menni a gratuláció, hiszen az én írásommal is elég gyakran találkozhatnak.

2008. februári szám a sorban az első. Ekkor még Nyitrai László egymaga tölti meg gondolataival. Az első sorok: „Kedves Testvérek! Nagy megtiszteltetés ért, és egyben nagy felelősséget helyezett rám egyházközségünk, hogy a képviselő testületbe, illetve annak világi elnökévé választott. Eddigi életemben kerültem a vezetői pozíciókat, most úgy érzem, nem térhettem ki.” Kicsit lejjebb ezt írja: „Mikor elvállaltam a világi elnöki tisztséget, jeleztem, hogy leginkább hitéletünk fejlesztésével, közösségépítéssel szeretném szolgálni a Szent Anna egyházközsége.”

Az első lépést meg is teszi: „Antal atyával megbeszéltem, hogy közösségünket időszakosan tájékoztatni fogjuk a fontosabb eseményekről, a testület munkájáról, terveiről. Amit most a kezében tart a kedves Olvasó, ezen plébániai értesítő első száma. Mindig meg fog jelenni, ha közösségünket érintő fontosabb esemény, fejlemény vagy megosztandó gondolatok ezt indokoltá teszik.” Hogy miért Michels atyával beszélt? Talán, ha tetszik rá emlékezni, akkoriban távozott plébániánk éléről Székely János atya és Antal atya kapta az ellátatlan feladatokat.

Az első lapban az értesítő névadásáról, az Országos Lelkipásztori Napokról, testületi, plébániai hírekről, tervekről, fizikai, lelki épülésünkről kapunk képet. Ma már ez történelem: folyik az új plébánia építése, az elektromos hálózat, a világítás felújítása, a fűtés korszerűsítése és megalakul a karitás csoport Takács Erzsébet vezetésével.

Azóta eltelt 13 év. Saját életünkben is hosszú idő. Örömök, bánatok, fájdalomok, betegségek, kisebb-nagyobb gondok, megváltozott életkörülmények. Egyházközségünk tagjai közül sokan váltak „alkalmi újságíróvá” ezalatt az idő alatt. Életkortól, nemtől függetlenül. A havonta megjelenő „értesítőben” beszámoltak napjaikról, élményeikről, a közösségünkben megéltékről: keresztlőről, elsőáldozásról, béralkozásról, napközis táborozásokról, közös zarándoklatokról, jubiláns házások miséjéről, együtt töltött vidám délutánokról, templomunkban tartott rendezvényekről és felsorolhatatlanul sok eseményről. Olvashattunk plébániánk gazdasági eredményeiről, a templomunk felújítási munkáiról.

A XIII. évfolyam 11-12. számát olvasnom, sokszínűsége miatt, nagy élmény volt. Plébánosunk elgondolkodtató sorai: Ünnepre készülünk. Aztán Laci gondolatai: Életünk mostanában, a családos közösség beszámolója, a mindszentys hétköznapokról szóló cikk, a Szent Vince Otthon lakóinak írásai mind arról tanúskodnak, hogy az első értesítőben megfogalmazott kérdés jó talajra hullott. „Buzdítom közösségünk minden tagját keresztény hitünk egységben történő megélésére: „A test ugyan egy, de sok tagja van, a testnek ez a sok tagja mégis egy test.” (1 Kor 12,12)

Kiemelek egy szerintem nagyon fontos gondolatot az első újságból: „Az én elgondolásom, tervem, vágyam, hogy egyházközségünk egy ilyen „élő sziget”, tartóra tett méces legyen” Ezt bizonyítandóan emeltem ki XIII/11-12. számot, mert plébániánk élő közösségei megjelennek az írásokban, az átalakult

életünknek megfelelően. Nyitrai László, aki ötletgazdából az első szám megjelenésétől kezdve, felelős szerkesztőként működik, beszámolót írt közösségeinkről. Kitért az énekkarra, imaórára, szentségimádásra, az újságra, a Senior imaklubra, Nyugdíjasok klubjára, Rózsafüzér társaságra, a karitászcsoportra. Ugye, hogy egyházközségünk milyen sokszínű?

Most nem szeretném esetelni, hogy mennyi fáradtságba és kitartó munkába kerül az, hogy a felelős szerkesztő irányításával rendszeresen megjelenjék az Élő Sziget. Inkább ünnepelek! Meleg szívvel köszöntök mindenkit, aki valamilyen módon hozzájárul újságunk megjelenéséhez.

A képzeletbeli tortánk mellett ott van egy idézet, amellyel közösségünk kitartását kérem: „Hirdesd az igét! Állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan! Ints, kérj, buzdíts nagy türelemmel és hozzáértéssel!” (Tim 4,2)

Eolvastam Ferenc pápa apostoli levelét, amelyet 2020. december 8-án adott ki. Azzal a céllal íródott, hogy megerősítse az egész Egyház védelmezőjébe, Szent Józsefba vetett bizalmat. Ferenc pápa úgy rendelkezett, hogy egészen 2021. december 8-ig legyen Szent József Év. Ezalatt minden hívő igyekezzék a hitét megerősíteni Szent József példája nyomán. Megírtam róla a cikkemet, felolvastam a fiamnak, aki közölte: „Hú, ez most nekem nagyon nehéz!”

Újra kezdtem...

Ferenc pápa íróasztala.

Rajta a jobb kezére forduló, mélyen alvó, szent Józsefet ábrázoló szobor. Vonásai lágyak, de „álmaiban is az egyház gondját viseli.” (Ferenc pápa)

Mivel hat rám ez a szent annyira? Mert nagyon emberi. Mert sokszor gondoltam arra, hogy Szent József mennyire elfogadóan, kötelességtudóan szolgálta családját. Igazi példaképe lehet az apáknak. Mert mi is figyelünk az „álmainkra”. Mert négy sorsfordító álmot látó és azoknak csendben engedelmeskedő szentet látok. Szent József hivatásának fő jellemzője, hogy a Názáreti Szent Család őre, a Boldogságos Szűz Mária jegyese, és Jézus nevelőatyja. A munkások és a Katolikus Egyház védőszentje.

Egypár fehér papír kilóg a szobor alól. Ferenc pápa oda-helyezett panaszai, amelyekben a szent közbenjárását kéri. Ferenc pápát különleges kapcsolat fűzi a szenthez. A Szent József Év meghirdetésével egy napon kiadta a Patris corde – Atyai szívvel, kezdetű apostoli levelét. Ebben ezt írja:

„...mivel százötven év telt el azóta, hogy Boldog IX. Piusz 1870. december 8-án a Katolikus Egyház védőszentjévé nyilvánította, azt szeretném – amint Jézus mondja –, hogy „a száj kifejezze azt, amivel csordultig van a szív” (vö. Mt 12,34), hogy megosszam veletek néhány személyes gondolatomat erről a rendkívüli személyiségről, aki oly közel áll mindnyájunk emberi állapotához.”

Ferenc Pápa Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának ünnepén adta ki az apostoli levelet. Ez fontos üzenet: a család mindenekelőtt. Hódolat a nagycsalád, Egyházunk védőszentje előtt, valamint megfogalmazása annak, hogy milyen szerepet és hogyan töltsenek be az apák. A pápa milyennek látja Szent Józsefet? Szerető, gyengéd, engedelmes, elfogadó, teremtő bátorságú, dolgozó, árnyékként követő apa. Ezeket a jelzőket részletesen elemzi hét pontban.

Becsés szentjét a mai ember elé állítja példaként. Meg is találja azokat, akik követik Józsefet, csendben, felelősséggel végzik munkájukat. Ahogy írja: „Kétségkívül ők írják történelmünk döntő fontosságú lapjait: az orvosok, az ápolók, a bevásárlóközpontok dolgozói, a takarítók, a gondozók, a szállítók, a rendfenntartók, az önkéntesek, a papok, a szerzetesek és még soknak mások, akik megértették, hogy senki sem menekülhet meg egyedül.”

Miért is íródott a levél? Erre a pápa soraival válaszolok: „Ennek az apostoli levélnek az a célja, hogy növelje a szeretetet e nagy szent iránt, hogy indítást adjon arra, hogy kérjük közbenjárását s utánozzuk erényeit és odaadását. A szentek sajátos küldetése ugyanis nemcsak az, hogy megadjanak csodákat és kegyelmeket, hanem hogy közbenjárjanak értünk Istennél, ahogy Ábrahám tette.”

Szent József tiszteletére mondjuk el mindnyájan az apostoli levélben szereplő imát: „Üdvöz légy, Megváltó őrzője, Szűz Mária férje! Isten rád bízta Fiát; Mária beléd vetette bizalmát; Krisztus veled lett emberré. Ó, boldog József, mutakozz apának felénk is, és vezess bennünket az élet útján! Nyerj nekünk kegyelmet, irgalmat és bátorságot, és védj meg minden bajtól! Amen.”

(„Az Apostoli Penitenciária dekrétuma a 2021-es, Szent József évre szóló különleges búcsúkról” címen található a különleges búcsú elnyerésének feltételei.) Papsiczky Mariann

Kápolna-sírató

Mariann felhívta a figyelmemet: a facebook-on valaki megjelentetett néhány képet a Kálvária kápolnáról – a belső állapotokról. Gyorsan utána néztem, esetleg nyitva lenne? Nos, szerencsére nem, a belső fotók az ajtó alatt bedugott mobillal készülhettek. A látvány azonban lehangoló...

Olvasóink bizonyára emlékeznek, tavaly nagybőjtben az első keresztutunk után írtam egy jegyzetet, amit itt az újságunkban és a Mária Rádió régiós műsorában is publikáltam. Eljuttattam a Polgármester Úrnak is, beszéltem is vele, ígéretet tett, hogy hamarosan hivatala is foglalkozik a kápolna ügyével. Azután berobbant a vírus, és mindent felülírt...

Az elmúlt évben tehát semmi nem történt a romlás megállítására. Az említett fotók látványa újra tettekre sarkallt. Magam is felmentem terepszemlélt tartani, néhány külső fotót is készítettem. A tavalyi jegyzetemet valamint a jelenlegi fotókat mellékelve újra levéllel kerestem a Polgármester Urat, segítségét kérve.

De nemcsak a Kálvária kápolnával van gond, a Jó Pásztor hasonlóan romlik tovább. Itt egy kicsit más a történet...

Mindkét kápolna egyházi tulajdon, területileg a belvárosi plébániához tartozik. Ezért még Harmai atya fennhatósága alatt elkezdődött a felújítás, ami a tetőzet majdnem teljes felújításáig eljutott. Azután a járvány elapasztotta a támogatási forrásokat – eléggé rossz fázisban! A jelen állapot szerint a gyönyörűen átépített tetőről – immár egy éve – a csapadékvíz a falakra érkezik, azon csurog le. El sem merem képzelni, mi lehet belül. Ez volna tehát a Jó Pásztor kápolna.

A Kálvária kápolna még siralmasabb állapotban van. A tornya már kb. 8-10 foknyira meg van dőlve, a palatető erősen hiányos, az eső itt is a falazatra, mennyezetre érkezik. Két képet is beilleszték, a torony északi oldaláról és a beltérről/mennyezetről. (Ez utóbbit a facebookról „kölcsonöztem”.)

Két műemlék kápolna – egymástól mintegy 300 méterre – várja a sorsát... Nagy szégyen lesz, ha tényleg összedőlnek! És még nem is szóltam a stációk gyalázatos állapotáról...

A jelen helyzetet ismeri a Főegyházmegye főépítésze, városunk Polgármesteri Hivatala, az érintett terület önkormányzati képviselője, bizonyára a Jó Pásztort felújítók (tervező, kivitelező, támogató, bonyolító,...) teljes csapata.

Jelen „siratómmal” a teljes nyilvánosságot szeretném megszólítani, hogy valamiféle összefogással próbáljuk megmenteni mindkét kápolnánkat!

Néhány szempontot hozzátennék – szigorúan a saját véleményem/meglátásom szerint. Igaz, nem vagyok sem építész, sem kivitelező, a hatályos „játékszabályokat” sem ismerem. Az is igaz, hogy a Testvérek, a városlakók „buzgó” hitélete sem indokolja a felújítást...

Az épített örökség megóvása minden kor társadalmának a kötelessége. Úgy gondolom, erre hazánkban éppen manapság meg is lehetne találni a lehetőségeket, hiszen nagyon sok egyházi ingatlant felújítottak a közelmúltban. Ha a teljes felújításra most nincs is lehetőség, az állagmegóvás nagyon fontos lenne. Ezért is érthetetlen számomra, hogy a Jó Pásztort pánikszerűen hagyták ott, úgy, hogy pár méter „vízköpő” cső beépítésére sem került sor - ami távolabbra csurgatná a vizet - míg ott volt az állványzat. Ez nagy felelőtlenség volt.

A teljes felújítás, ill. a befejezés kápolnánként 100 milliós tételeket jelent – ahogy a szakemberek becsülik a mai árakat. Ez valóban akkora összeg, amit nem lehet most elővárásolni. Az állagmegóvás valószínűleg jóval kisebb tétel lenne. (Jó Pásztornál a vízvezetés már megoldás lenne, a Kálvárián a torony lebontása, a tetőzet ideiglenes leszigetelése.)

A mentés érdekében mindenképpen szükség van az összes érintett összefogására (Főegyházmegeye, Város, Örökségvédelem, civilek, ...) és mindenképp egy ütőképessé levezenylő/szervező csapatra! Átalakulóban a Templomfelújító Alapítvány, ami Harmai atya távozásával egy kicsit leült. Pont ők lehetnének az ügy motorja...

Biztos vagyok benne, hogyha elkezdődik az érdemi munka, és a nyilvánosság tájékoztatása, sok jó szándékú lokálpatrióta ember, vállalkozó akad majd, akik ezt az ügyet támogatni is fogja! (Pl. egy-egy stációt szívesen „örökre fogadna”, vagyis felújítását vállalná egy-egy család, egy-egy közösség – ezt többen jelezték már.)

Addig? Marad a „kongatás” (Prokopp Mária szavával – akit szintén tájékoztatok folyamatosan), a siratás, meg a nagybőjt indulásával a keresztúti imáink. Mert a vázolt összefogáshoz az Égiek segítségére is nagy szükség lesz, hogy ne csődöljön be ügyünk a felmerülő akadályok miatt! Hogy a kármentésig még valahogy kibírják az omladozó építmények.

Amint újabb megosztható információkhoz jutok, természetesen közreadom. Nagy örömmel tenném ezt jó (jobb) hírek publikálásával!
Nyitrai László

Postaládánkba érkezett

Dr. Szarvas Tibortól kaptam az alábbi levelet. Egy kis adalék plébániánk történetéhez... (Szerk.)

...Rendben olvasom az Élő Szigetet, és ott többször megjelenik Zsuzsa néni, az Egyházközség legidősebb tagja. Nos, csak néhány kedves emléket szeretnék megosztani vele kapcsolatban.

Gyerekkoromban a Pfalz család szomszédságában laktunk. Mindenki által kedvelt emberek voltak a környékünkben. Emlékszem Zsuzsa nénire 20 éves korából, esküvőjére is. Nagyon csinos lány volt. Pusztai József is délceg fiatalember. Édesanyja lelkes tagja, és pártfogója volt az akkor fiatal szentanna egyházközségnek. Kaiser Ferenc volt a plébános, és Kereszthegyi Gyula a kápolnán.

Volt egy Szivgárda csapat, amelynek én is tagja voltam, és Kereszthegyi Gyula volt a parancsnok. Most is őrzöm a tagsági lapomat, 1941. május 11. keltezéssel. De a lényeg az, hogy Zsuzsa néni édesanyja gyakorta jött az összejövetelünkre, és akkor mindig nagy vetélkedő: lepényevés volt.

A lepény középebe egy 50 fillérest, vagy 1 pengőst sütött, és azé lett a pénz, aki hamarabb beleharapott abba a lepénydarabba, ahol a pénz volt. Ez nagy összeg volt akkor egy gyereknek, hiszen 1 fillér volt egy cukorka Haáz Kálmánnál, vagy 10 fillér a fagyalt, ill. 30 fillér a mozi. Persze nemcsak ezért volt kedves, aranyos nő. Sok hétköznapi emlékem van a Pfalz családról, de hát nem akarok szószátyárkodni.

A vírus majd csak elköltözik, és újra feléledhet a közösségek, és a korábbi élet visszazökken. De ne feledd, a vírussal nagyon megrostál bennünket az Úr!...

Anyakönyvi adatok

Elhunytak:

Molnár János	45 éves
Romhányi Szilárd	55 éves
Tichy László	47 éves
Szabó-Czibalmos Jánosné, Gönczi Anna	66 éves
Meggyes Miklós	79 éves
Meixner Józsefné, Szabó Mária	76 éves
Vincze Istvánné, Kovács Magdolna	78 éves
Baják Ernő	81 éves
Sydó Lászlóné, Koller Mária	69 éves
Láng Attila	71 éves
Kocsmáros Mátyásné, Stubna Edit	95 éves

Röviden...

- Nagybőjtben keresztúti imát/elmélkedést végzünk: templomunkban péntekenként 17.30-kor, a kálvárián pedig vasárnaponként 14.30-kor. Hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket ezen alkalmakra!

- Ugyancsak szeretettel ajánljuk híveink figyelmébe az elsöpénteki szentségimádást (16-18 ó.), és az elsőszombati Mária tiszteleti alkalmainkat (17-18 ó.). Szorult helyzetünkben sokat segít a közösségben, templomunkban végzett imaszolgálat – bizonyára mindenkinek van egyéni „motivációja” is közösségi céljainkon túl.

- Plébániai füzetek sorozatunk – sokak visszajelzése szerint – hasznos „mankó” hitünk elmélyítéséhez. Honlapunkon is megtalálják, akiknek nem jutott a nyomtatott verzióból. Az elsőszombati imádsághoz is készült egy összeállítás, a jelenlőknek szintén elérhető.

Felelős kiadó:	Pokriwa László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Tördelőszerkesztő:	Németh Tünde
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12025000-00395493-00100006
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu , hirkuldes@szenanna.extra.hu
A kiadást támogatta:	Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné, Tóth György és Kati, Szencziné Vilma
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2021. március-április

XIV/3-4. szám

Már a második nagyböjtünket, húsvétunkat éltük át egészségügyi vészhelyzetben, zárlatban. A korlátozások felforgatták hétköznapi életünket – közösségi- és hitéletünket is. Sokféle kihívásnak voltunk/vagyunk kitéve fizikálisan és mentálisan is. Közben aggódva számlálgatjuk, hány Testvérünket veszítettük el, és még hányan várják a „behívót”...

Szorult helyzetünkben azért a legfőbb kérdésünkre Jézus húsvét hajnalban megadta a választ! Ahogy békeidőben énekeltek a feltámadási körmenet elején: „Föltámadtam, és újra veletek vagyok! Békesség veletek, én vagyok, ne féljete!”

Újságunk jelen számában, a feltámadás hitében meg erősödve - és a zárlat enyhülésének a reményében – tekintünk vissza az elmúlt hetekre... Mert közben:

KRISZTUS FÖLTÁMADT! - VALÓBAN FÖLTÁMADT!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Ez a vírus-helyzet nagy próbák elé állította az egész társadalmat. Különösen azokat a szülőket, akik gyermekeikkel együtt tanultak az online oktatásnak köszönhetően. Veletek beszélgetve, bizony nem volt könnyű a helyzetetek. Mondtátok, hogy a gyermekeitek nagyon nehezen viselik a bezártságot. Sok a konfliktus otthon. Van, amelyik gyerek már sír, mert nagyon szeretne találkozni az iskolában a barátaival. Reméljük, április 19-től ez a helyzet meg fog egy kicsit változni. Igaz, a középiskolások majd csak májusban mehetnek iskolába, de az általános iskolások már elkezdhetik a tanulást április 19-től. A tanárok is fellélegezhetnek. Adjunk ezért hálát Istennek!

Néhány gondolatot írnék arról, hogyan élem meg én a vírus-helyzetet.

Először is hálát adok az Úrnak, mert csodálatos módon elkerült a vírus!

Örülök, hogy segíthettem László atyának a betegsége alatt. Jó, hogy ketten látjuk el a plébániát, hiszen ez sok stressztől megkímél minket. Tudom, hogy számíthatok a másik pap-társamra. Nem vagyok egyedül. Emlékszem, amikor plébános voltam Pilismaróton sokszor aggodalommal töltött el, mi lesz, ha beteg leszek. Ki fog helyettesíteni? Bizony volt párszor, hogy lázasan is miséztem, mert nem volt más megoldás. Remélem, ti is érzitek, hogy jó, hogy ketten vagyunk. A szentmiséket is úgy osztottuk be, ha valamelyikünk beteg lesz, a másik tudja helyettesíteni. És be is ütött a dolog, hiszen László atya vírusos lett, de nem volt baj, mert tudtam őt helyettesíteni.

Nagyon mély tapasztalat volt számomra a kórház lelkesi szolgálat. Több haldoklónál voltam már. Volt közöttük vírusfertőzött is. Próbáltam bennük a szenvedő Jézust szolgálni. Engem nem vert le a találkozás, hiszen nem csak egy beteggel találkoztam, hanem Jézussal - benne. Korábbi helyeimen is ezzel a felfogással látogattam a kórházban a testvéreket.

Hálát szeretnék adni azért is, hogy sokan hívtatok fel telefonon. Most már ismerek név szerint is pár embert. Ezzel kapcsolatban kérném a megértésüket és irtalmatokat. Ha valaki egyszer bemutatkozik, azt én biztos, hogy elfelejtem. Kérlek tehát benneteket, ha valakinek újból megkérdezem a nevét, ne sértődjön meg. Ez nem azért van, mert nem figyeltem rá, hanem azért, mert olyan vagyok, mint a kis elefánt: lassan tanulok és gyorsan felejték.

Nagyon szép volt még a vírus-helyzet alatt a sok online találkozás pap-társakkal. Papi közösségbe is járok. A szabadnapomat általában a papi közösséggel töltöm. Ezen idő alatt is megtaláltuk a módját, hogy találkozhassunk. Általában csütörtök délelőtt a számítógép előtt beszélgettünk, és lelkileg erősítettük egymást.

Még sok mindent írhatnék, de az újság lapjai is végesek. Mindenkinek sok kegyelmet kívánok ebben a nehéz időszakban. Imádkozunk egymásért!

Andor atya

Kedves Mindnyájatoknak!

A hirtelen megváltozott életünket beletörődéssel fogadtuk. Elviselni azt, ami reánk méretetnek, megtenni, amit elvárnak tőlünk, vigyázni magunkra, másokra keresztény módon. Néhány öntörvényű „hívó” lelket leszámítva a városban, a többség jól állta a sarat. Együttérzésem azoknak, akik elvesztették szeretteiket! Éppen ezért kell magunkat fegyelmezve élnünk, hogy ne lehessünk a betegség átvadói.

A hitéletünk? Szerintem csak külsőségeiben változott meg. Én inkább az igyekezetet érzem, nem tespedni, jobban odafigyelni! Mintha nagyobb lenne saját felelősségem.

Egyedül az Atyákat sajnálom! Mi a templomban is így látjuk őket, mint a számítógépen, ők viszont csak az üres padokat!

Akiknek van internet elérhetőségük most kedvezőbb helyzetük van. Hála azoknak, akik energiájukat nem sajnálva - mert áldozat nélkül nincsen semmi - lehetővé tették online részvételünket mindenhol.

Nem éreztem megfosztva magam semmitől! A lelkeim fontosabb, mint a testem, de ahhoz, hogy még itt maradjunk egy darabig hitet tenni a Földön, mégiscsak kell a testünk is. Ennek megóvása érdekében el kell fogadnunk átmenetileg a lelki áldozást is teljes értékűnek.

A nagycsütörtöki virrasztás mindig szívem közepén volt. Kifejezett öröm volt, hogy erről sem kellett lemondanom. Csodálatos érzés töltött el alatta. A képek és festmények biztosan segítettek a beleélésbe, de ezeket egy idő után már nem is láttam. Hallottam már ezt az imaórát is, a versek zömét többször is, de most, mintha minden szavát még jobban felfogtam volna, csodálatlalt hallgattam gyönyörűségüket. Csak Isten létezett, egymásra sem figyeltünk. Mindketten kegyelemként éltük meg, hálásak vagyunk érte.

Elgondolkodtam, hogy mi segített ebben. A tökéletes csend (a kijárási tilalom miatt az utcáról sem szűrődött be zaj) és a tökéletes egyedüllét (öregségünkre ketten vagyunk, ez most a ritka előnye), és így sikerült minden egyéb gondolatot kitörölni az agyunkból. Kétségtelen, hogy amikor a templomban együtt vagyunk, érzékszerveink révén több minden közölkenthet bennünket.

A fizikai együttlétnek viszont közösségmegtartó ereje van. És nagy szükségünk is van rá, hogy „erőt” demonstráljunk, most, amikor olyan Istentől-világtól elrugaszkodott téveszmékkel akarják fiataljainkat a saját vesztükbe kényszeríteni, és minket pedig hitünk feladására. Kell, hogy lássák, vagyunk még!

Vagyis, vissza a templomokba, amint lehet (egymásra nagyon figyelve) és keresni az alkalmat, amikor egyedül lehetek Istennel!

Dr. Kaszanitzky Ágnes

**„Ne félj, mert megváltottalak, Neveden szólítottalak,
Karjaimba zártalak, örökre enyém vagy.”**

Drága Jézusom! Köszönöm, hogy segíttél megélnem a nagybőjti napok után, ezt a különös húsvétot.

Hozzásegítettél ahhoz, hogy legalább lélekben eljuthassak Hozzád. Megadtad nekem, hogy Virágvasárnapon barátaimmal együtt újra szembesülhessünk azzal a mérhetetlen emberi fájdalommal, amelyet értünk elszenvedtél. (Ebben segített Mel Gibson filmalkotása, a Passió.)

Majd a Nagyhét minden napja egyre közelebb vitt győzedelmes feltámadásodhoz. Hálás vagyok, hogy fiammal, több alkalommal is beszélgettünk a hitünkről, erről a nagy ajándékról. Ezek a beszélgetések még közelebb vittek ahhoz, hogy keresztdozatod értelmét megtaláljuk.

Jézusom, köszönöm, hogy Nagycsütörtökön emlékezhettem utolsó vacsorádra. Köszönöm, hogy ugyancsak online, de részese lehettem tested és véred eucharisztikus áldozatában. Elhallgattak a harangok, megfósztották az oltárt minden szépségétől és virrasztásra szólították. Gyenge szolgád voltam, testi fájdalmaim nem engedtek virrasztani, de lehetőséget adott nekem, hogy plébániánk virrasztását legalább Nagypéntek délelőttjén megnézhessem, meghallgathassam. Mélyen megrendültem a verseken, a képeken. Köszönöm Jézusom!

Nagypénteken osztozhattam fájdalmadban, kereszthaláldban, hódolhattam a Szent Kereszt előtt, igaz online az esztergomi Bazilikából való közvetítés segítségével.

Nagyszombaton az idén szent sírodat nem látogattam, bocsájtod ezt meg nekem Jézusom! Örültem feltámadásodnak, együtt imádkoztam, énekeltem, de csak égő gyertyám mellett, a szobámban. Láttam a tűszentelést, a húsvéti gyertya megáldását, majd felzúgott a harmónium, megszólaltak a harangok: „De húsvét lett! Feltámadott a Mester!” Köszönöm, hogy keresztségi fogadalmamat megújíthattam, lelki áldozást végezhettem.

Húsvétvasárnap öröme eltöltött: „Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!” Különösen hálás vagyok azért, mert rokonaim, barátaim hasonló lelkülettel élték meg ezt a húsvétot, hiszen mindannyian vallják, hogy szavadra az utolsó ítéletkor mi is dicsőségesen feltámadunk.

„HÚSVÉT UTÁN... el a gyásszal, könnyekkel!

Húsvét után... futni a hírrel frissen!

Húsvét után... már nem kérdezeni mit sem!

Húsvét után... új cél és új sietség!

Jézus él! Nincs út, mely messze esné!

Húsvét után... erő, diadal, élet!” (Túrmezei Erzsébet)

Tudom, hogy feltámadásoddal arra biztatsz minket, hogy bízunk, reméljük, higgyünk irgalmasságodban, hűségedben, szeretetedben, védelmedben. Szeretném hálával teli szívvel együtt énekelni közösségünkkel:

**„Ne félj, mert megváltottalak, Neveden szólítottalak,
Karjaimba zártalak, örökre enyém vagy.”**

Pazsiczky Mariann

A családós közösség idej karanténos nagybőjti időszakáról

Az idej nagybőjt is csendesen, kicsit szomorúan, mégis meghittent. A tavalyi húsvéti időszak után már ismerős volt a képernyős szentmise, bár ezt hosszú távon megszokni semmiképpen nem szeretnénk.

Családós közösségünk idén is fontosnak érezte, hogy online kereszttutakat tartson, ezzel is szolgálatot téve az Úrnak és közösségünk tagjainak.

Fantasztikus lehetőség, amikor a családok együtt imádkoznak, mert ilyenkor újra érezzük, milyen jó, hogy vagyunk egymásnak és hogy ebben a nehéz időben/helyzetben is számíthatunk egymásra!

Valódi lelki feltöltődést nyújtanak a közös imádság alkalmi. A lelkünknek nagyon jót tett a készülődés, szervezkedés, együtt lehettünk, egy kicsit másképp, de nagy szeretetben! Három alkalommal végeztünk közös online kereszttut, melyből mindenki lelkileg megerősödve folytathatta tovább az útját Isten szeretetében. A bőjtben óriási segítséget jelentett mindannyiunk számára az Istennel való állandó kapcsolat megélése a mindennapi imádságaink által. Éreztük, ahogy mindig ott állt mellettünk és vigyázott ránk! Szeretete kísért minket és utat mutat.

Egyik vasárnap egy rögtönzött családós kirándulást is szerveztünk a Fénykereszthez. A túrán csak két család tudott részt venni, de az egész egyházközösségünket, László atyánkat is magunkkal vittük a szívünkben. A Fénykereszt a déli lejtő tetején található. Hatalmas volt a szél, és hózaporok követték egymást, de az időjárás dacára sikerült meggyújtanunk a gyertyákat és elültetni a virágot. Ott a hegyen, a keresztt előtt kéz a kézben együtt imádkoztunk és egy pillanatra átéreztek Krisztus szenvedését a Golgotán. Tovább sétálva a Pléh- Krisztusnál is imádkoztunk, elmékedtünk, hálát adtunk csodálatos családós közösségünkért. Hazafelé sok mindenről beszélgettünk, tervezgettünk.

A nagybőjtben hatalmas erőt adott és nagy örömet jelentett számunkra, hogy több rászoruló családon segíteni tudtunk: élelmiszerekkel, ruhákkal és anyagi támogatásokkal. Ebben az időben különösen fontos, hogy odaforduljunk a másikhöz, odafigyeljünk egymásra és ott segítsünk, ahol csak tudunk, akár csak néhány jó szóval, kedvességgel is!

Az egész családós közösség egyetért abban, hogy a szeretet mindennél többet ér, és hogy a szeretetnek valódi gyógyító ereje van! Nagy boldogság számunkra, hogy a közösségünkben érezhetjük, hogy szeretve vagyunk és mi is szerethetünk! Isten gondviselő áldása kísértjen mindenkit ebben a nehéz időszakban is!

Kopányiék

Karanténban...

Immár már második éve, hogy Krisztus Urunk szenvedésének és feltámadásának ünnepét, a templom csendjét zárt templomokkal éltük meg. A korlátozások beszűkítették, megszüntették a közösségi életünket, összejöveteleinket. Elmaradtak a személyes találkozások, az előadások, együtt imádkozások, kirándulások. Ezek a programjaink mindnyájunknak nagyon hiányoznak. Az interneten, online térben sokféle misét, prédikációt, beszélgetést nézhetünk, hallgathatunk meg, de ezek nem olyan személyesek, mint a valódi találkozások.

Nyitrai Laci átézve az imaórák meghittségének, Senior imaklubunk bensőséges összejöveteleinek, a felemelő előadásoknak a hiányát, úgy próbálta pótolni, hogy a régebbi imaórák anyagából havonta megjelentette a plébániai füzeteket, mint pl.: hogyan legyünk szentek, a házasság a család kapcsolata, a Szűzanyáról, a rózsafüzérről, az örömről, a földi életünkről, az itt töltött időnkéről stb. szöveket. A színvonalasan összeállított írások, gondolatok, imádságok, a sok szép Sík Sándor, Szent-Gály Kata, Dsida Jenő stb. versek úgy hiszem mindnyájunkat magával ragadott. Köszönjük!

Az interneten, plébániánk honlapján is megtalálhatóak a Plébániai füzetek, olvassátok, legyetek büszke apostolai az örömhírnek. Az Úr kegyelme legyen velünk!

Vodicskáné Marika és Dr. Kovács Judit

Plébániai ifjúsági közösség (KalandorOK)

Már évek óta úgy gondoljuk, hogy szükséges a plébánia életébe egy ifjúsági közösség. Éppen ezért, a tavalyi évben néhány fiataalt meghívtunk, hogy létrehozzunk egy csoportot. Megadott számunkra, hogy az első néhány alkalmat szemé-

lyesen tartjuk meg. Az egyéb iskolai elfoglaltságok miatt úgy döntöttünk, hogy két hetente tartjuk meg az összejöveteleket a plébánián, péntek esténként.

Jó hangulatú alkalmak voltak, ahol volt lehetőségünk megosztani egymással a velünk történeteket, de mellette komolyabb témákról is beszélgettünk. *Fiatalok az élet küszöbén* c. könyvet kezdtük közösen feldolgozni, melynek érdekes fejezetei segítettek bennünket egy-egy témában, közös gondolkodásban, elmélkedésben.

Alig pár alkalom után beköszöntött a súlyos pandémiás helyzet, a kijárási korlátozás, személyes találkozások csökkenése. Ezeket természetesen mi is betartottuk, így online keretek között, video hívásban „találkoztunk” két hetente. Január végén, a csoport egyik vezetőjével, Várszegi Balázssal egy remek túrán vettünk részt. Sajnos, újabb szigorítások következtek az életünkben. Az oktatási intézmények is bezártak. Nem túlzás azt mondanom, hogy szinte egész napunkat a különböző elektronikai eszközök előtt töltjük, teljesen az online világban élünk.

Az egyetem utolsó évében, gyakorlatom teljesítésében nagyon megnövekedtek a feladataim. Bármennyire a szigorú napirend, az eltervezett kötelező pihenők megtartása, kis kikapcsolódás beiktatása... úgy gondolom, ezt az online világban tartani lehetetlenség. Így sajnos, én teljesen elhanyagoltam a kis közösséget.

Bízom benne, hogy a tavasz beköszöntével, az iskolák megnyitásával újra felvirágozik a közösségünk és a személyes találkozások alkalmi feledtetni velünk az elmúlt időszak rosszabb élményeit.

Úgy gondolom, hogy a kialakult járványügyi helyzet minden korosztálynak más miatt nehéz időszak. De a sok nehézség mellett olyan ez a helyzet mindannyiunk számára, mint egy igazi tanár. Oktat, jó néhány dolgon keresztül tanít, nevel, embertársainkon, családtagjainkon keresztül vigasztal, biztat bennünket. Nehézség az is számunkra, hogy a templomok bezártak. Bezárultak a templomok, de ezzel együtt minden házban megnyíltak.

Hálásak vagyunk minden online közvetítésért, amely a lelki feltöltődésünket szolgálja.

Mint minden helyzetben, ebben is szerencsésnek érzem magam, hiszen, ahogyan Placid atya is mondja: „Akinek van hova kapaszkodnia, annak könnyebb elviselni a szenvedést.”

Én így gondolom! Hiszem, hogy a Jóisten segítségével, újra sikeres közösséget, személyes alkalmakat és egy szeretettel teli világot építhetünk fel magunk körül, ami jobb lesz, mint az eddigi, mert megtanuljuk értékelni a kisebb dolgokat is, de elsősorban egymást.

Meszes Zsófia

„FÖLTÁMADT KRISZTUS!”

Kedves plébániánkhöz, iskolánkhöz kötődő Barátaink!

A Mindszenty iskola közössége nevében húsvéti derűvel, bizakodással köszöntünk minden Olvasót.

Decemberi híradásunk óta a bezártság ellenére is megpróbáltuk színesebbé tenni a hétköznapokat diákjaink számára.

A téli szünet előtt jelentősen megnőtt iskolánkban is a koronavírusos betegek száma, melyet az államilag lehetővé tett pedagógus-tesztelések is segítettek beazonosítani. Egyre több szülő, diák, pedagógus és osztály került karanténba, így mondhatni, hogy a gyógyulás szempontjából a legjobbkor kezdődött a karácsonyi szünet.

Újult erővel, többnyire egészségesen kezdtük a januárt, s zártuk az 1. félévet.

A Magyar Kultúra Napjára (január 22.) készült el a néptánc órák gyümölcse, a Fából faragott Péter táncos mesénk kisfilmje, mellyel, reméljük sok szülőnek, hozzátartozónak szerezünk örömet.

Minden évben a Magyar Kultúra Napján rendezik iskolánk a városi és területi népdaléneklési versenyt, melyet idén szűk körben, csak a Mindszenty diákoknak, évfolyamszinten rendeztünk. A gyerekek a korábbi években megszokott lelkesedéssel készültek, bár hiányzott az igazi „vetélytársakkal” teli aula hangulata.

Február 12-én farsangoltunk is osztályszinten. Szép reneszánsz farsangi hagyományainkat (lovagi torna, keringő, hercegi pár) a nyolcadikosokkal idén is megrendezhettük, melyet sajnos a családok, érdeklődők csak felvételtől láthattak.

Fontos nekünk a jelenlegi körülmények között is a közösség építése, a tehetségek fejlesztése, a kapcsolat tartása a családokkal. A szülőknek is hiányzott, hogy nem jöhettek be az épületbe, így a rendezvényekről készült kisfilmekkel reméljük sikerült kézzelfoghatóbbá tenni gyermekeik iskolai élményeit.

A hétkezdő imádságokat, jeles napokat, hamvazószerdát, nagyböjti felkészülést az iskolarádió segítségével sikerült megoldani.

Március első hetére a megbetegedések száma újból nagyot ugrott mind a gyerekek, mind a pedagógusok körében, így március 1-től a teljes iskola átállt a tantermen kívüli digitális oktatásra. Reméltük, hogy csak egy hét lesz, de ezt követte az ország valamennyi iskolájának bezárása, mely azóta is tart.

Nagyon hálásak lehetünk igazgatónk és az informatikusok előrelátó gondoskodásáért, akik már szeptemberre új felületet teremtettek a digitális oktatáshoz minden osztály számára. Így a vírus miatt otthon maradó tünetmentes tanulók, illetve a karanténba kerülő osztályok is folyamatosan követhették az órákat a „meet” segítségével; most pedig minden osztály a google tantermekben dolgozik.

Tapasztalataim szerint a diákok alig várják, hogy a meeten láthassák egymást, találkozassanak, beszélgethessenek. A kisebbek már jóval az órák kezdése előtt ott vannak, új rajzaikat, plüss állataikat - vagy igazi húsvéti nyulaikat - mutogatva élményeiket mesélik. A felsősök nagyon gyakran fogalmazzák meg a barátok, osztálytársak hiányát, az élő találkozás vágyát.

A szülők is elfáradtak, nagyon sok feladat hárult rájuk is. Minden szülői, nagyszülői segítséget ezúton is hálással köszönünk!

Iskolánk, mint minden általános iskola, felkészülten várja az ígért április 19-ei nyitást. Húsvét előtt legtöbb pedagógusunk megkapta az első védőoltást, mely reméljük, elegendő védelmet nyújt majd a közösségben.

Bizakodva tekintünk egy nyugodtabb újakezdés elé.

Leendő első osztályos tanítóink - Betti néni és Móni néni - a technika segítségével készülnek a beiratkozásra. (Szándéknyilatkozatok, adatlapok kitöltése). Az elmúlt héten a szabályok betartásával személyes találkozóra is sor kerülhetett. A leendő kis elsősök az előre egyeztetett időpontban jöhettek szüleikkel megismerni az iskolát, beszélgetni a tanító nénikkel.

A körülményeknek megfelelően szeretnénk eredményes évet zárni, felkészíteni diákjainkat a továbbtanulásra, évfázásra, és ha a helyzet engedi, betartva az előírásokat, nyári cserkész, néptánc, kórustáborokat rendeznénk. Énekkarunkkal készülünk a szeptember 12-ei Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záró miséjére, melyen reményeink szerint Ferenc pápával is találkozhatunk.

Terveink vannak! Idén 30 éves az intézmény, valamilyen formában reméljük lesz lehetőségünk ezt is megünnepelni.

Kérjük ehhez a Jóisten kegyelmét, és a kedves olvasók imáját.

Az említett rendezvények felvételei megtekinthetők a youtube oldalon/videomegosztón.

Szeretettel a Mindszenty iskola közössége nevében:

2021. április 11. Tamás vasárnap

Bégányiné Maya

Csapongó gondolatok – járvány idején...

Egy parányi élő szervezet, egy parazita megmutatta az emberiségnek, mennyire védtelenek tudunk lenni nagy gögünkben, versengésünkkel és minden álságot, abnormalitást favorizáló, életellenes mentalitásunkkal. Tudósainkra ugyan bizalommal támaszkodhatunk, de ők sem mindenhatók. A józanabbak persze régóta hajtogatják, hogy túl kicsi ez a bolygó ahhoz, hogy ennyi pusztítást (önpusztítást) elviseljen. És most nem a zöld(agyú) politikai lobbira gondolok. És nem is a kultúr-marxistákra...

Egymásra vagyunk utalva. Milyen egyszerű lenne – és mennyivel szebb, békésebb – az élet, ha Jézus tanítását komolyan venné az emberiség! De Belzebub szétküldte inasait...

Tehát járvány, bezártság, betegség, ráadásnak tomboló butaság - és sok testvérünk elvesztése. Nekünk most ilyen körülmények között kell – mert kell! – tanúságot tenni Arról, Aki mindezt legyőzte, és minket az Ő követésére hív, a maga szelíd szavával.

Mi tagadás, régi életvitelünk fenekestül felfordult, és abban biztosak lehetünk, hogy ugyanott nem folytatható, ahol egy éve éppen tartottunk. Sem családjainkban, sem közösségeinkben, sem a világban. Kemény tanulási év áll mögöttünk, és még van „néhány lecke” a tananyagból...

A tanulási folyamatra most mindannyian rákényszerültünk. Természetesen ez javunkra is válhat, és vált is, mert tisztult a terep, sok dolog a helyére került, felértékelődött, amire talán nem figyeltünk, nem is gondoltuk, mennyire fontos, mennyire nem magától értetődő. (Emberek, tevékenységek, közélet, média-nyomás, saját belső életünk, hitünk, kapcsolataink ...) Volt időnk sok mindent végiggondolni. Testvéreink itt és most is több szempontot nevesítettek. Én is hozzáteszek néhányat, kezdem a családdal.

Papa, most már megölelhetlek? Milyen szívbemarkoló kérdés Kristóf unokámtól, aki nem is gondolta, hogy mennyire összefoglalta sokunk szorongását, fájalmát! Korosztályom tagjai – akik „megúszták” a vírust – a szeretet ezen megnyilvánulásait hiányolták/hiányolják a legjobban! Mert a „lélek mellé test is jár”, a távolságtartás – pláne, ha csak a képernyő az összekötő kapocs – nagyon nehéz a mi korunkban. És igazán megható az a szeretet, ahogy épp – az e téren fegyelmezett unokáink kifejezik ezt az érzésüket felénk. Máris tervezik, hogy végre már bejöhetnek a lakásunkba is, és most majd ők főznek nekünk – a sok udvari palacsintázás/lángosozás után!

Online plébánia

Közösségünkben nagyon sokan hangot is adnak azon örömeinknek, hogy a közösségi életünk nem ült le, hanem a tavalyi zárlatnál intenzívebben folyik/zajlott. Az Atyáinkon túl Misi-nek jár a legnagyobb köszönet, hiszen a technikai hátteret megszervezte, megoldotta – és nagyon színvonalasan kezelte. Sok munkája van benne, de megérte! Ezúton is kifejezem közösségünk tagjainak a háláját, köszönetét.

A szentmiséken/nagyheti szertartásokon túl más kezdeményezésünk is volt – ebben is sokat segített Misi. Konkrétan három dolgot kezdeményeztem, ami a hitéletünket erősítheti, egyik különösen sikeresnek mondható, ezzel kezdem:

- A nagycsütörtöki virrasztást nem tudtuk a templomban tartani, így az is a youtube csatornánkon volt követhető. Egy korábbi virrasztásunk hangfelvételét „gyúrtam át”, láttam el képekkel. Nagy öröm, hogy vagy 90-en követték élőben, jelenlegi nézettsége pedig 250 fölött van.
- A Mária Rádió régiós adása számára felvettünk 6 különböző kereszttutat, ez is elérhető volt honlapunkon keresztül. Erről nincs információnk, mennyien elmélkedtek ezeket velünk a nagybőjtben.

- Ami egy kis csalódást okozott: online szentségimádást tartottunk/tartunk keddenként, amire már kevés érdeklődő, csatlakozó volt. Igaz, – sajnos – maga a szentségimádás nincs elég mélyen „belegyökerezve” egyházközösségünkbe... Aki mégis megkeresné, a youtube-on megtalálható a sorozat, ami a hatodikkal fog befejeződni.

A kálvárián abba kellett hagynunk a kereszttutakat, de a családok folytatták a templom bezárása után is péntekenként – online-módon. Ehhez is Misi biztosította a technikai hátteret, zenei szolgálatot.

A jó hírrel zárom mondandómat: az enyhítések elérték a templomainkat is, újságunk megjelenésével egy időben – **április 17-én visszatérhetünk templomainkba!** Visszaáll tehát a szokásos menetrendünk. A közösségi alkalmainkkal azonban még óvatosak vagyunk, később indulunk.

Nyitrai László

Anyakönyvi adatok

Kereszteltük: Szabó Loretta Kiara

Elhunytak:

Hurai János	89 éves
Kun Kálmán Miklósné, Pál Gizella	73 éves
Piszon Istvánné, Kurcz Rozália	72 éves
Pruzsinszky Vilmos István	73 éves
Hajdú Gergelyné, Kovács Rozália	85 éves
Burány Béla	82 éves
Kolat Jenő	73 éves
Major István	86 éves
Etter Krisztina Judit	74 éves
Mónos Ferenc Márton	74 éves
Holop István	74 éves
Dobsik János	93 éves
Misznéder Jánosné, Kisszölgyémi Erzsébet	77 éves
Nagy Lászlóné, Zsitva Erzsébet	49 éves
Sárközi András	63 éves
Molnár László	84 éves

Röviden...

- Hálásan köszönjük **Vincze Ferencnek, a Spori Print Nyomdának** a segítségét, amivel támogatják hitéletünket, hiszen újságunkat és a Plébániai füzeteket támogatásként készítik el nekünk. Ez utóbbi 60-65 példányban elfogy templomunkban, valamint a belvárosban és a honlapunkon is elérhető.

- A Főegyházmegyei Hivatalban is zárlat és home-office munkarend lett a sorozatos megbetegedések miatt, így a Kálvária kápolna ügye sem haladt. A tornya már a végét járja...

- Az élő szentmise-közvetítések átmenetileg folytatódnak még egy darabig, de április 17-től visszaáll az előző miserend – mindkét templomunkban. Természetesen fontos továbbra is a járványügyi előírások pontos betartása, amire fokozottan kérjük a szentmiséink résztvevőit!

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
<i>Tördelő szerkesztő:</i>	Németh Tünde
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
<i>A kiadást támogatta:</i>	Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné, Dr. Bátori Dénesné
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia
Esztergom
2021. május-június
XIV/5-6. szám

Istennek hála, újra lélegzetvételhez jutottunk, enyhült a járvány szorítása! Sokan hallgattunk vezetőink, tudósaink felhívására, így valóban enyhült a szorítás. Ha lesz újabb hulláma hazánkban e kórnak, az leginkább az „okoskodókat, a bizonytalanokat, a féltőket és kételkedőket” fogja sújtani, de velük együtt egész társadalmunkat is.

Hitéletünk, közösségi életünk körülményeit is nagyban segítette a javuló helyzet – lassan éledeznek korábbi dolgaink.

A tíz leprás esetét felidézve, vajon hányan mondunk köszönetet, hogy megkönnyörült rajtunk az Úr? Ny. L.

Kedves Testvérek!

Néhány gondolatot szeretnék megosztani veletek a karizmáról.

A **karizma** Isten olyan kegyelmi adománya, amelynek eredete nem egyéni képességekre, nem is az intézményre, hanem közvetlenül Istenre vezethető vissza. Célja a közösség szolgálata, Krisztus misztikus testének „felépítése”. „A Lélek ajándékait ki-ki azért kapja, hogy szolgáljon vele” (1 Kor12,7). Az Újszövetség a karizma szóval jelöli általában Isten ki nem érdemelhető kegyelmét (Róm 6,23).

Már az Ószövetség is jól ismeri a karizmatikus személyeket, a választott népek isteni küldetéssel és természetfeletti adottságokkal rendelkező vezetőit (bírák, próféták stb.). Az Újszövetségben pedig a karizmák széles körű elterjedésével találkozunk.

Kiket nevezünk a krisztusi közösség karizmatikus személyeinek?

Karizmatikus egyéniségen olyan személyt értünk, aki egyrészt rendelkezik független pszichikai erővel, amely a struktúra megváltoztatására képesíti birtokosát, másrészt Isten kegyelmének küldötte, Isten népe javára. Megemlíthetjük a szerzetesrendek alapítóit. Mindegyiküknek sokat kellett szenvednie mire az intézmény elfogadta őket, lásd: Keresztes Szent János, Avilai Szent Teréz, Szent Ferenc. Azonban ők járultak hozzá, hogy a kor igényeinek megfelelőbb tevékenységet és lelkületet képviseljen az Egyház.

Emlékezzünk csak vissza a Napfivér Holdnővér filmre. Amikor Ferenc a pápánál járt, az egyik bíboros odasúgta a másíknak: Ez az ember fogja visszahozni a szegényeket az Egyházba.

A vatikáni zsinat után, de már előtte is sok világi karizmatikus megújulás kezdett kibontakozni. Tudni kell azonban, hogy a mérce ezek számára az, hogy egységben vannak-e a tanítóhivatallal. Ez a legfőbb mérce. Ha ez rendben van, akkor nem mondhatjuk rájuk, hogy eretnekek.

Természetesen ugyanúgy időre van szükségük, hogy az Egyházban megtalálják helyüket, küldetésüket, mint annak idején a szerzetesrendek. Azokat sem fogadta el minden katolikus és egyházi vezető azonnal.

Mindenképpen megállapíthatjuk azonban, hogy soha nem látott módon szaporodnak ezek a mozgalmak. A világi hívekben is működik a Szentlélek. Általuk is hoz létre új műveket, amik a mai kor emberének kérdéseire választ adnak.

Most feltámadhat bennünk a kérdés: Én nem érzem, hogy valami különleges feladatra választott volna ki engem a Lélek? Én nem kapok semmire képességet tőle...?

Ne feledjük, hogy a Lélek legnagyobb ajándéka minden hívő számára, hogy tud szeretni. Erre képesít mindenkit.

E-nélkül minden karizma, minden intézmény holt dolog. A szeretet nélkül minden kezdeményezés kudarcra van ítélve. Szeretet nélkül olyan minden vállalkozásunk, mint az autó benzin nélkül. Szép lehet, drága lehet, csak nem lehet vele sehová eljutni.

Kérjük, hogy lehessünk a szeretet benzinje a plébánián, mert, ha ez megvan, akkor a közösségeink is újra élednek!

Andor atya

Életem legszebb napja - elsőáldozás

Reggel mikor felkeltem, a mamám is fent volt. Hamarosan a húgom is felkelt. Otthon elkezdtem öltözködni, majd az iskolában felvettem az elsőáldozós ruhát. Elkezdődött a mise. Hatan verset mondtak az elején. Utána megkaptuk a gyertyát és fogadalmat tettünk. Amikor mentem ki az ostyáért, éreztem, hogy Jézus itt van, amikor bevettem, tudtam, hogy Jézus bennem van. A mise végén 5 tanuló mondott verset, köztük én is.

A mai ünnep körmenettel folytatódott, hiszen Őrnapja van. Ezután volt még a fotózás, majd mentünk haza. Otthon megkaptam az ajándékokat. Ebédnél ott voltak az unokatestvéreim és mindkét mamám. Trambulinoztunk, vízi pisztolyoztunk és harcoltunk. Amikor mindenki elment, kipróbáltam az újonnan kapott ajándékokat.

Este boldogan feküdtem le, ezzel a gondolattal: ilyen nem lesz többé, mert ez volt életem legszebb napja. És még egyet imádkoztam.

Bankó Bence 3/a.

_*_

Vasárnap elérkezett a nagy nap, az elsőáldozás. Sokat tanultam, hogy magamhoz vehessem a borba mártott Szentostyát. Volt egy körmenet is, kb. 1 óras. Elsőáldozás előtt egy picit izgultam, de a vége felé már nem annyira. Nagyon örülök, hogy Isten kegyelmében részesültem.

Tóth-Balog Bence 3/b.

Plébániánkon minden esztendőben van **bérmálási** előkészítő. Ebben a tanévben 25-en készültek ennek a szentségnek a felvételére. Októberben kezdtünk a hittanteremben, ahol a tanulás mellett játékokra is volt mindig idő. Azonban november elején erősödött a vírushelyzet, így a Püspöki Kar azt tanácsolta, hogy álljunk át az online oktatásra. Jómagam azonban azon az állásponton voltam, hogy inkább személyesen folytassuk tovább a felkészítőt, de akkor ne a hittanteremben, hanem a templomban. Ott nagyobb a légtér és jobban meg tudjuk tartani a másfél méter távolságot is. Ez viszont azt is jelentette, hogy ott már nem tudtunk játszani, sőt az órát is kicsit rövidítettük. De legalább hetente találkoztunk. Az órákon megismerkedtünk a Szentlélekkel, az Ő gyümölcseivel és ajándékaival.

Tanultunk az Egyházzal, és arról is, hogy mit jelent hűségnek lenni Istenhez és az Egyházzal. Márciusban, amikor a vírushelyzet miatt az általános iskolák is bezártak, mi is átálltunk az online oktatásra. Ez 1 hónapig tartott. Ebben az időszakban különféle feladatokat kaptak a gyerekek, amelyeket megoldva vissza kellett küldeniük. Aztán április közepén megint visszaálltunk a személyes találkozásra. Májusban a bérmálkozás előtt „vizsgáznunk” kellett a jelölteknek, ami természetesen mindenkinek sikerült. Aztán elérkezett Pünkösöd napja.

Úgy gondolom, hogy mindannyian nagyon vártuk ezt a napot. A szentmise nagy bevonulással kezdődött, majd a szokott módon folytatódott egészen a prédikációig.

Akkor kezdődött a bérmálás szentségének kiszolgáltatása. Először égő gyertyát kaptak a kezükbe, és ezzel a gyertyával vallották meg a hitüket. Utána egyesével kijöttek az oltárhoz, hogy részesüljenek a szentségben. Mivel főpásztori engedély alapján magam bérmáltam a fiatalokat, láttam mindegyikjük meghatottságát.

Nekem is nagy élmény volt a bérmálás, nemcsak azért, mert erre egy papnak ritkán adódik lehetősége, hanem azért is, mert a közös munkára én rakhattam fel a koronát. Úgyhogy nemcsak a fiatalok voltak meghatódva, hanem én is. A bérmálás után a szentmise folytatódott. A végén néhány jó tanáccsal láttam el őket, kérve tőlük, hogy őrizzék meg a hűségüket. Az egész szentmise alatt különösen is lehetett érezni a Szentlélek jelenlétét.

László atya

Elsőáldozás és bérmálkozás a Belvárosi Templomban

Az online oktatás az idén sem könnyítette meg a felkészülést, de a gyermekek és a szülei, valamint a fiatalok beleálltak ebbe a helyzetbe, és hol lelkesen, hol kicsit megfáradva, de töretlenül készültek a szentségek felvételére.

13 gyermek részesült az első gyónás szentségében, majd járult először az Oltáriszentséghez május 30-án, Szentháromság vasárnapján. Ők többnyire az Árpád-házi Szent Erzsébet Általános Iskola, valamint a Vitéz János Katolikus Nyelvoktató Német Nemzetiségi Általános Iskola diákjai, a felkészítő hitoktatók Rehovicsné Szénássy Dóra és Maczej Györgyi voltak.

Pünkösdvasárnap a Bazilikában Dr. Erdő Péter bíboros úr 47 fiatalnak szolgáltatta ki a bérmálás szentségét, közülük 5 fiatal a mi plébániánkon készült fel. Már megbérmált osztálytársaik köszöntötték őket, és pikniket is szerveztek számukra a Duna parton. Ősztől már az ifjúsági hittan csoport közösségében folytatják az Egyház szolgálatát.

Istennek és szüleinek hála értük! Az Úr áldása és a Szűzanya pártfogása kísérfje őket életük során!

Maczej Györgyi

Mise az Orbán kápolnánál

„Ne várd a májust, kedvesem” - énekli Zorán egyik slágerében. Hát, mi vártuk! Visszatérhettünk templomainkba végre! Május a Szűzanya hónapja is, 25-én pedig az Orbán kápolnához zarándokolhattunk, a hagyományos misére. Az időjárás azonban nem kedvezett nekünk, rendületlenül esett az eső. Így - László atya szerint - hosszú évek óta ez volt az első olyan ünnepi mise, amit bent a kápolnában lehetett csak megtartani. Eddig mindig sikerült kint a szabadtéren. Az idén Andor atya szentbeszédét hallgattuk.

Ki is volt Orbán, akinek a tiszteletére épült ez a kedves kis kápolna?

„A III. században élt Orbán pápát kegyes életéért szentként tisztelte a nép. A magyarság körében a földművelők és szőlőművesek védőszentje lett. Évszázados népi tapasztalat alapján ugyanis a fagyosszentek elmúlásával - Orbán nap táján - jöhet még fagyveszély, és elviheti a jónak ígérkező termést. A szőlősgazdák a XVIII. sz. közepétől kereszteteket, szobrokat állítanak, kápolnákat építenek a szőlőhegyen. Ha szép az idő, virágokkal, koszorúkkal köszöntik Orbánt. Egy-egy pohár jó borral is meglocsolják a szobrát, így hálálják meg a védelmet. Ha rossz az idő, akkor jelképesen megvesszőzik, kicsúfolják a szobrot.” (Idézet a Színes Kalendáriumból.)

Az esztergomi kápolnát Morzan János építtette 1755-89 között. 1827-ben már romos állapotú lett. 1902-ben Fehér Gyula belvárosi plébános kért engedélyt Vaszary Kolos érsektől az újjáépítésre. 1903-ban szentelték fel, és egy év múlva, már itt tartották az Orbán-napi búcsút. A hosszú ideig élő szépszokás az 1950-es években sajnos erőteljesen alábbhagyott, majd

Lékai László bíboros úr „újraélesztette”, és azóta minden évben megtartjuk. A kápolna előtti kőkeresztet 1909-ben állították adományokból.

Aprily Lajos írja egyik versében: „*Én Istenem legyenek vidám, hogy házamat vidítani tudjam, mosolyogjak, ha bánatnak, és senkire se haragudjak.*”

Igyekeztünk vidámnak lenni, mert immár az is hagyomány, hogy a mise után karitásvezetőnk pincéjénél ünnepeljük tovább Szent Orbánt, akinek kultusza napjainkban egyre terjed. Az országban sok helyen borversenyt, borvásárt rendeznek ezen a napon. Legfrissebb hír, hogy elkészült a Szent Orbán ereklyetartó, amit a szent ereklyéjével a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson is szeretnének bemutatni.

Recska Valéria

Kápolnáink

Újságunkban új rovatot indítok, amiben kifejezetten a kápolnáinkkal kapcsolatos információkat szeretném közreadni. Az apropót az adja, hogy immár hozzánk tartozik az életveszélyessé vált Kálvária kápolna is. Korábban is írtam már a siralmas állapotokról (Élő Sziget XIII_4. és XIV_2. számban), elhátároztam, hogy megpróbálok mindent, hogy a Kálvária kápolnát valahogy megmentsem az enyészettől. A jelen – hosszabb – írásban összefoglalom, mire jutottunk eddig.

Mivel a Főegyházmegye a „nem használt” egyházi épületekre nem szándékozik költeni, viszont az ő tulajdonuk, nélkülük a „kezelő” (plébánia) nem mozdulhat. Nos, több irányban is elindultunk:

- A **használatról** írtam egy összefoglalót, Prokopp Mária professzor asszony a művészettörténeti háttérrel szintén fog írni, két neves építész (Szende Árpád és Dr. Nemcsics Ákos) – helyszíni szemle után – összefoglalóinkat felhasználva építészeti háttéranyagot készít a leendő pályázathoz.

A **kálvária történéseiről** készült írásom részleteit az alábbiakban olvashatják. Bizonyosan nem teljes, mivel én „bevéndorló” vagyok...

A Jó Pásztor kápolnát és a Kálvária kápolnát az 1900-as évek legelején építették a serpentin elhelyezett stációkkal együtt. Nyilván az akkori hívekben megvolt erre az igény, buzgón „használták” is ezt a komplexumot. A két kápolna „lelki keretet” adott a keresztyúni imához.

Mostani állapotában a fizikai környezet – a Jó pásztor kápolna újjáépített, de be nem fejezett tetőzetétől eltekintve – erősen pusztuló, romos.

A hely történetét, helyi szokásokat 1976-tól ismerem közelebbről, amikor is a városba költöztem, itt telepedtem le.

Bár a Belvárosi Plébánia kezelésében volt mindkét kápolna (Főegyházmegyei tulajdon), az egész város hívő közössége gyakran járt ide keresztyútra. Személyes tapasztalat, és a Testvérek elbeszéléséből is tudom, hogy a 70-es, 80-as években még jóval aktívabb volt a hitélet. Nagybőjti időben vasárnap délutánonként benépesedett a kálvária. Családok, egyes emberek csendesen imádkoztak, a lefele jövők is tartották a csendet.

A kálvária kápolna ilyenkor nyitva volt, idősebb asszonyok, szerzetes nővérek felügyeletével. A gyönyörű Piéta szobor (jelen pillanatban még épségben) körül virágok, égő gyertyák, alkalmanként közös rózsafüzér-ima. Bizonyára közösségek is jártak szervezeten ide. Tehát ez volt a múlt, aminek még részese voltam/lehettem.

A 80-90-es években családdal, gyermekeinkkel szintén feljártunk, már kisebb „forgalommal” találkoztunk. Egy különös helyi hagyományról is tudok: húsvét vasárnap hajnalban még jó néhányan imádkoztak itt.

2007 decemberében lettem képviselő-testületi alelnök a Szent Anna Plébánián. Céлом a leült lelki élet élénkítése volt,

és ez ma is, folyamatosan. 2006-tól Székely János atya volt a plébánosunk – igaz, csak másfél évig. Onnantól kezdtünk egyházközségünkben közös keresztúti imákat szervezni – néhány-szor este, gyertyafénynél. Azután a nagybőjti vásárnapokon rendszeresen. Hirdetésünkre minden alkalommal 25-35-en jöttek, más plébániákról is. Mivel nem hozzánk tartozott, a Kálvária kápolnába nem tudtuk bemenni, csak szomorúan tapasztaltuk mind a stációk, mind a kápolnák pusztulását.

E közös imán kívül azért más „látogatói” is voltak/vannak e megszentelt helynek:

A térségi Karitás szervezésében nagyobb szabású keresztúti imát vezetnek nagybőjt egyik vasárnapján, ahol a környékbeli plébániák karitás csoportjai egy atya vezetésével imádkoznak. (Általában a DAX keresztutat éneklő a Vízvárosi templomi közösség, Zsembery Ákos vezetésével, közreműködésével.)

Nagypéntek délután szintén szervezett/meghirdetett ima van a helyszínen.

A Szent Erzsébet iskola, óvoda szintén egy-egy osztály/csoport részvételével szokott ide feljönni nagybőjtben. Ugyanígy a Mindszenty iskolások is. Családközösségekkel is találkoztam már itt.

Időnként karitásosok, valamint nyári diáktáborok közreműködésével próbáltak – egy-egy szezonra – rendet tenni az úton, a stációk körül, ahol is az összegyűjtött szemetet, zöldhulladékot a város segítette eltávolítani.

- Dr. Zsembery Ákos építész már több éves munkát fektetett mindkét kápolna felújításába. A tervei alapján készült el a jelenlegi állapotig a Jó Pásztor kápolna is, és a Kálvária kápolna felmérésén is sokat dolgozott. Felajánlotta díjmentesen a Kálvária kápolna felújítási tervezését is. Kapcsolatai, szakmai tapasztalata révén sokat tud segíteni a továbbiakban, - a pályázati anyag összeállításában is.

- Június 11-én előzetes felmérés alapján a Kálvária kápolnában lévő Pieta gipsz szoborcsoportot - ami csodás módon eddig sértetlen maradt -, Schlosser Attila Iván műemléki építész, igazságügyi szakértő vezetésével vállalkozása, a Fa-Míves Asztalosipari Kft. munkatársai bedobozolták és lefóliázták. Ezzel megelőzve a remélhetőleg nemsokára megkezdődő tatarozási munkák során esetleges vakolat hullások által okozandó károkat. Egyúttal felajánlotta, hogy a kápolna kapuját – hasonlóan térítés nélkül – restaurálják, megfelelő időben, a javítás idejére ideiglenes kapuzat biztosítása mellett. Itt az ellopott kovácsolt vasalat pótlása, ill. a kapuzat fa szerkezetének helyreállítása lesz indokolt. A kápolnában található két térdeplőt és 4 széket már elvitte a telephelyére, szakszerű restaurálás és megőrzés céljából. A Kft. felkészült az ilyen jellegű restaurátori munkákra, műhelyében most is több egyházi farestaurálási feladatot végeznek.

Pieta, jelen állapotában, bedobozolás előtt

- Jómagam pedig megpróbálom összefogni a szervezést és néhány apróbb/nagyobb konkrét feladatba is beszállok a **Kálvária kápolna** megmentése érdekében. Először is elkezdtem keresztutak szervezését és vezetését elsővasárnaponként 15 órakor. Erős Gábor alpolgármester úr segítségét megköszönjük, hogy az utat kitisztították, a kápolna környékét szépen lekaszálták, a keresztút legelejét pedig magam kaszáltam le.

Árajánlatot szereztem be a felújításhoz, ami a Főegyház-megyének - Pokriva atya által - írt levelünk mellékletét képezi, amelyben kérjük a Hivatal iránymutatását, segítségét, hogy kezelői feladatainknak eleget tehesünk a megóvás, felújítás érdekében, és pályázhassunk. Magában a kápolnában egy kis takarítást is végeztem a Pieta „becsomagolása” előtt. A stációkról elkezdtem lerángatni a ráfutott borostyánt, és a közvetlen környezetüket megtisztítani a bozótól.

Többen mondják, minek nyüzsgők ennyit, minek veszek a nyakamba újabb feladatokat, nos, erre magamnak is felelnem kell. Több motivációm is van...

- Elődeink hitéletét nosztalgiával nézem, és fájdalommal tölt el, amikor ezt az épület-együttest, e megszentelt, és a személyes megszentelődés helyszínét pusztulni látom. Ez számomra jelképezi jelen világunk pusztuló, fogyatkozó hitét.

- Épített örökségünk gyöngyszemei a gyökereinkhez tartoznak. Gyökerek nélkül pedig nincs élet...

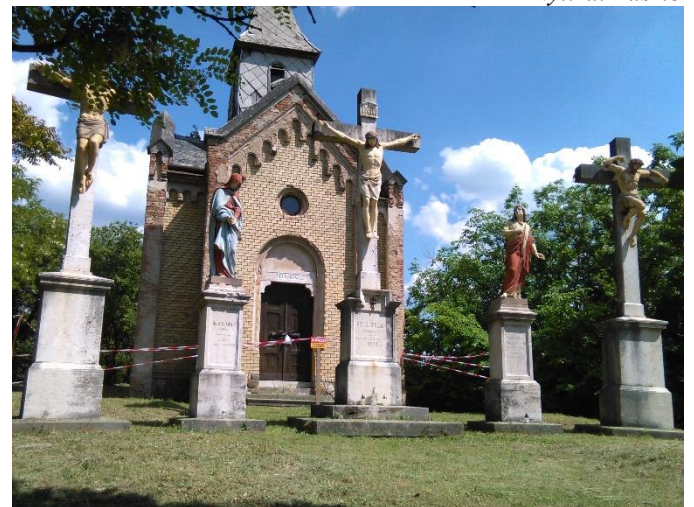
- Minden valamirevaló településen van kálvária, szépen rendbe hozva, - és látogatva! Pont a mi városunk hagyja pusztulni ezt a gyöngyszemet? Most, hogy a város segítségével egy kicsit sikerült rendet tenni, mindenkinek szeretettel ajánlom ezt a testi/lelki felüdülést jelentő sétát, a belváros szívében könnyen megközelíthető árnyas „sétány” felkeresését, ami így romos állapotában is impozáns!

- Bizom benne, hogy előbb-utóbb a város vezetése, turisztikai szakemberei is rádöbbennek e helyszín idegenforgalmi, kulturális jelentőségére! Az említett sétát nekik is ajánlom...

- Magam pedig a hitéletünk egyik fontos helyszínének gondolom a két kápolnát és az ezeket összekötő kálváriát. Hát ezért verbuválódik a segítőkész csapat, amihez – remélem – egyre többen csatlakoznak majd!

További terveinkről, haladásunkról folyamatosan beszámolok a következő számokban.

Nyitrai László

Ha az Úr szólít, menni kell...

Sok testvérünkötől el kellett búcsúzni az utóbbi időben, egyházközségünkben is. Idősebbek, fiatalabbak, egy-egy sor anyakönyvi rovatunkban, egy-egy fejfa a temetőben, és mély fájdalom családjaik szívében, vesztesége mindannyiunknak...

Pusztai Zsuzsa néni – plébániánk élő emlékezete is be-
szállt ebbe a csapatba. Az elmúlt években többször volt szó róla
újságunkban is, korábban maga is írt, és amíg tehetett, közös-
ségünk aktív tagja volt. Indulójára sorozatunk (2004) aktív
közreműködőjeként, kézzel írt vers-gyűjteményével sietett se-
gítségemre annak idején a szerkesztéshez. Kedves történet –
maga vallotta be –, hogy a rá osztott verset otthon fakanállal
gyakorolta, szoktatva magát a mikrofonhoz. Korábbi plébánia-
történeti kiadványunkban, valamint a Mária Rádió régiós mű-
sorában is elődeink életéről, az akkori hitéletéről számolt be.
Nem mondhatott el mindent, s most már nem tudjuk kérdez-
getni..., Nyugodjék békében! Ny. L.

Szeretném megköszönni mindazoknak a Testvéreknek,
akik Fiam felgyógyulásáért velem együtt sokat imádkoztak.
Tudjuk, hogy az Úr szándéka nem mindig egyezik a mienkkel,
és ezt is el kell fogadni, - ami sokszor fájdalommal jár.

Köszönöm László atyának és Misinek vigasztaló szavu-
kat. Köszönöm a Fiamért bemutatott gyászmisét, amit László
atyá és Zsolt atya együtt celebráltak.

Berényi Vilmosné

Templom-búcsú

Közeledik Péter-Pál, a Belvárosi Templom búcsúja. Öt-
estés programmal készülnek az ünnepre, amelyre természetesen
mindenkit szeretettel hívnak és várnak más plébániákról is. Az
egyes napok eseményei:

Június 25. péntek 19 óra: Szent Péter és Pál apostolok erek-
lyéinek ünnepélyes fogadása a szentmisében, majd litánia a
két szent tiszteletére.

26. szombat 17 óra: Filmklub – Péter, a kőszikla 1. rész

27. vasárnap 10.30 óra: Ünnepélyes búcsúi szentmise Szent
Péter és Pál apostolok tiszteletére, ereklyehódolat. Utána a
felújított plébánia megáldása.

28. hétfő 17 óra: Filmklub – Péter, a kőszikla 2. rész

29. kedd 19 óra: Szent Péter és Pál apostolok főünnepén ünne-
pélyes szentmise, elköszönés az ereklyéiktől.

Hittantábor

Az idén újra hittantábort szervezünk általános iskolás
gyermekeknek. Mottója: *Az igaz ember útja – Szent József
évében.* Leányfalon lesz augusztus 9-13-ig, amire még lehet
jelentkezni plébániánk honlapján keresztül, költsége: 28 000 Ft.

„Te csak kövess engem!”

Gondolatok a júniusi imaóráinkból...

Életünk folyamán sokféle hatás ér bennünket: jók-rosz-
szak. Ugyanez vonatkozik hitéletünkre is. A megélt Istenélmé-
nyek mellett bizony sok negatívummal is találkozunk. És gyak-
ran fel is háborodunk, botránkozunk, bosszankodunk. Be kell
vallanunk férfiasan, hogy még kereszténynek gondolt testvé-
reink miatt, mi több, Egyházunkban tapasztalt dolgok, esemé-
nyek, egyes személyek megnyilatkozásai miatt is előfordulhat
ez. És mi is feltesszük néha a péteri kérdést, hogy hát velem –
mármint a jelen esetben a botránkozásunk tárgyát képező sze-
mélyvel, eseménnyel, folyamatokkal kapcsolatban - mi lesz?

De Jézus nekünk is csak azt mondja, amit Péternek: „Te
csak kövess engem!”

Azt gondolom, ezen a ponton a hitünk mérlegre kerül. A
világ botránkoztató, időnként kétségbejuttató körülményei között
kell válaszolnunk Jézus kérésére, üdvözítő parancsára, - és kö-
vetnünk kell Őt, bármilyen körülmények között. Nem babra
megy a játék! Lelkünk üdvéről, örök életünkről szól a történet...

... ha más szemében keressük a szálkát, bizonyára mindig
találunk is. Nekünk a saját viszonyunkat kell elsődlegesen ren-
dezni az Úrral, hogy ha bennünk már lakást vett, akkor majd ezt
mások is észreveszik, jó esetben követnek is bennünket az Isten
felé vezető úton...

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Vörös Zorka Hanna
Szűcs Dominik
Taródi Viktória
Juhász Nimród Dániel

Házasultak: Kis Balázs Mihály - Molnár Mónika

Elhunytak:

Horváth László Ottóné, Reményi Erzsébet	66 éves
Balog Zoltán János	55 éves
Beták Jánosné, Anghelyi Mária Rozália	71 éves
Papp Sándor	73 éves
Miskolczi Árpád Lajosné, Steiner Mária	77 éves
Guttman Ferencné, Pusztai Mária	66 éves
Galonics Jánosné, Szabó Marianna	73 éves
Vincze Istvánné, Kubovics Anna	81 éves
Vincze István	87 éves
Merész Károly	81 éves
Darányi Sándorné, Páva Erzsébet	81 éves
Nagy Ferenc	76 éves
Pusztai Józsefné, Pfalcz Zsuzsanna Aranka	98 éves
Lampert Ferencné, Koller Erzsébet	92 éves
Szenczi István	91 éves

Röviden...

- Köszönjük a Zöld-Út Esztergom Kft. segítségét, hogy temp-
lomunk előkertjét, az Orbán kápolna környezetét gondozzák,
valamint a kálvárián végzett munkájukkal a városlakók, és e
helyeket látogatók számára szép környezetet sikerül fenntar-
tani. Külsőleg megújult templomunk ápolat környezetével igazi
gyöngyszeme lett városunknak.

- Továbbra is buzdítjuk a kedves Testvéreket, hogy hálánkat
kifejezve a járvány lecsengéséért kapcsolódjanak be közös imá-
inkba, amit a közelmúltban indítottunk. Elsőszoombatonként 17
órától a Kerektemplomban a Mária-tisztelet jegyében gyűlünk
össze, az Ő szeplőtelen szívébe ajánlva magunkat. Elsővasár-
nap 15 órakor pedig keresztutat imádkozunk a kálvárián, hogy
hálánkon túl kérjük oltalmát, segítségét, hogy omladozó kápol-
nája rá ne dőljön a „Fájdalmas Anyára”. (A hőségtől sem kell
félteni, hiszen az útvonaltúlnyomó része árnyas fák alatt vezet!)
Úgy gondolom, mindannyiunknak van bőven miért hálát adni,
és tán még több az egyéni kérésünk...

- Június 27-től átállunk a nyári miserendre, ez azt jelenti,
hogy a 11 órás szentmise – szeptemberig – elmarad. Plébáno-
saink szabadsága idején – valószínűleg – szintén maradnak
majd el hétköznapi szentmisék, ezt az aktuális hirdetésekben
közöljük.

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriva László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
<i>Tördelő szerkesztő:</i>	Németh Tünde
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12025000-00395493-00100006
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
<i>A kiadást támogatta:</i>	Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné, Meszes B. Jánosné
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2021. július

XIV/7. szám

Új fejezet kezdődik Esztergom város plébániáinak életében. Ez most különösen is érvényes a belvárosi, valamint a szentannás közösségre. Változnak a körülményeink, lanyhul a hitélet, alkalmazkodnunk kell mindehhez.

Lehet elégedetlenkedni (mint amikor primásunk annak idején a Budai Várba helyezte át a székhelyét), de inkább az előre tekintés a helyesebb álláspont. Hitünkben elkényelmesedve, elgyengülve bizony marad a negatív mentalitás. Jobban tesszük, ha a hitünk alakulására, elmélyítésére figyelünk, akkor meg fogjuk találni helyünket – és feladatainkat – a folyamatosan megújuló Egyházban és közösségeinkben. Mert: „Ecclesia semper reformanda est.” Legyünk ennek aktív résztvevői, munkatársai!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Dr. Erdő Péter bíboros atya határozatát olvasták fel július első vasárnapján templomainkban, ebből idézek:

„Az Egyházmegyei Papi Szenátus 2021. február 24-én tartott ülésén adott támogatása alapján és a lelkipásztori munka megkönnyítése érdekében folyó év augusztus 1-jével az alábbi intézkedéseket tettem:

ESZTERGOMI PLÉBÁNIÁK ÁTSZERVEZÉSE

- Az Esztergom-Belvárosi Szent Péter és Pál Plébániát (2500 Esztergom, IV. Béla u. 3.) és az Esztergomi Szent Anna Plébániát (2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.) megszüntetem.

*- A megszüntetett két plébánia közösségéből és területéből megalapítom az **Esztergom-Városi Plébániát**. Az új plébánia mindenben jogutódja lesz elődeinek. Az új plébánia védőszentje Szent Péter és Pál, valamint Szent Anna lesz.*

- Az új plébánia plébániatemploma a Szent Anna Plébánia-templom (2500 Esztergom, Kiss János u. 1.). A Szent Péter és Pál Templom a plébániatemplommal azonos jogokkal rendelkező templom lesz.

PLÉBÁNOSI FELMENTÉSEK ÉS KINEVEZÉSEK

Főtisztelendő POKRIVA LÁSZLÓ esperes, plébános urat, aki miután az Esztergom-Belvárosi Szent Péter és Pál Plébániát, valamint az Esztergomi Szent Anna Plébániát megszüntettem, elvesztette korábbi plébánosi megbízatásait, kineveztem az Esztergom-Városi Plébánia plébánosává.”

Szabó Andor káplán atya és Lesták Zoltán állandó diakónus marad az újonnan létrehozott plébánián.

Mit is jelent ez, milyen megoldandó feladatok következnek, hogyan is tervezzük, szervezzük a lelkipásztori feladatokat, közösségeink életét? Július 1-jén erről beszélgettünk: László atya, Andor atya, diakónusunk, valamint a két testületi alelnök, Hengánné Gogola Gabriella és jómagam.

Először is nagyon sok adminisztratív teendőt kell hivatalosan elintézni, csak felsorolászerűen:

- Az összes ingatlanunk vonatkozásában el kell járni a Földhivatal, a szolgáltatók felé, az új névre mindent átvezetni.
- Bankszámlaszámainkat, adószámokat meg kell szüntetni és újat létrehozni.
- A plébániai adminisztrációt átszervezni, új (egy) anyakönyvet indítani. Az iroda a továbbiakban csak nálunk működik, ehhez egy kis átalakítás is szükséges: a földszinti közösségi terem lesz az új irodánk.

• A két képviselőtestület is megszűnik. Előzetes terveink szerint a jelenlegi – és a további szolgálatot vállalókból, valamint új, elkötelezett hívekből jön majd létre az új (egy) testület.

• A szentmisék rendjéről is gondolkodnunk kell hosszabb távon. A két templom liturgikus ünnepein valószínűleg csak az adott templomban szervezünk programokat. Egyéb lelki programjainkat, közösségeink alkalmait is „össze kell fésülnünk” – ahogy ez már bevált az adventi és nagybójt triduumok esetén.

• Tervezzük az új bélyegzónket, mivel a jelenlegieket le kell cserélnünk...

Ahogy elindulunk, nyilván sorban jönnek a megoldandó feladatok, amikkel folyamatosan foglalkoznunk kell...

A változásokkal kapcsolatban

kérjük a kedves Testvérek megértését, türelmét, és segítő, jó szándékú hozzáállását!

Néhány gondolat, kifejezetten az én meglátásom szerint:

Az elmúlt időszak a hitéletünk lanyhulását hozta. Sokat rontott közösségi életünkön a Covid-járvány, de nem ezt gondolom fő problémának. Egyre fogynak papjaink, a járvány sokukat „kivonta a forgalomból”, kevés az új hivatás. És kevés az elkötelezett keresztény testvérünk, aki „odateszi” magát, és az Egyháztól nemcsak szolgáltatást vár. A plébániai füzetek legutóbbi számának bevezetőjében írtam:

...Ismeretségi körömben többször előfordult beszélgetés közben, hogy valamit vagy valakit kritizáltak. Én meg visszakerdeztem: és Te mit tettél, hogy a dolog (személy, ügy, közösség) jobbá váljon? Nem az a lényeg, honnan jöttünk, de döntő: hova tartunk... Egyénileg és közösségekben is!

Nos, ezt a mentalitást ajánlom minden „kritikusnak”, és főleg minden „drukkernek”, hogy ez az átszervezés a lelki megújulást is szolgálja, mert ezért döntöttek így vezetőink... Ha nem szeretnénk, hogy templomainkból múzeum, konditerem, ne adj’Isten mecset legyen, mire unokáink felnőnek, akkor ideje felébrednünk. Mindannyiunknak! Ez rajtunk múlik, így köszöntök mindenkit régi-új plébániánkon!

Nyitrai László

„Péter és Pál apostolnak nagy dicséretét, énekeljük vígan, ülvén ünnepét!”

A Belvárosi Templomban az idei Szent Péter és Pál búcsú kicsit más volt, mint eddig megszoktuk.

Az ünnepség sorozat már pénteken megkezdődött, amikor ünnepélyes szentmise keretében fogadta templomi közösségünk a Szent Péter és Pál ereklyéket. Ez már felhívta figyelmünket arra, hogy még nagyobb érdeklődéssel forduljunk templomunk védőszentjei felé. Tekintsünk áldozatos életpéldájukra, buzgóságukra, és Krisztus iránt tanúsított mérheterlen szeretetükre.

Másnap, szombat délután, filmklub keretében megtekintettük Péter a köszikla című film első részét. Akik megnéztük a filmet, komoly gondolatokkal térhettünk haza. Hogyan tudta életében megvalósítani a Krisztusnak való teljes önatadást? Miért nem félt a nehézségektől, üldöztetéstől? Miként lehet példa számunkra, ma, amikor teljesen más körülmények között, önző módon, elsősorban, a magunk érdekeit figyelembe véve, kényelemben élünk?

Az ünnep csúcspontja a vasárnapi ünnepélyes búcsúi szentmise volt.

A közös ünneplés után átsétáltunk a felújított plébániára, melyet László atya megáldott. A hívő közösség és a képviselőtestület nevében köszöntöttem László atyát névnapja alkalmából, és megköszöntem eddigi munkáját. Természetesen hálásak vagyunk Andor atyának és Lesták Zoltán diakónusnak is a szolgálataiért, hogy ezt a kis nyájat igyekeznek összefogni, és közösséggé formálni. Az udvaron finom házi sütemények, italok vártak minket.

Másnap, hétfőn a film második részét néztük meg, majd kedden az esti szentmisében elköszöntük az ereklyéktől, és ezzel zárult a búcsúi megemlékezés.

Tartalmas, változatos, és elgondolkodtató volt ez a néhány nap. Úgy gondolom, aki rászánta az idejét, méltóképpen és elmélyülten ünnepelhetett.

A későbbiekben, talán még változatosabb, nagyobb létszámú ünnepeket is tarthatunk, hiszen most már, egy plébániaként, közösen tervezhetjük a jövőnket.

XVI. Benedek pápa szavaival szeretném a kedves híveket buzdítani, hogy mindenki a maga tehetsége, és lehetősége szerint kapcsolódjon be a közös munkába:

„Az Egyház tevékenysége, csak abban a mértékben lesz hatékony és hiteles, amennyiben az Egyház tagjai hajlandóak személyesen is megfizetni a Krisztushoz való hűségük árát, minden helyzetben. Ahogy a kezdetek idején, úgy most is szüksége van az Egyháznak olyan tanúkra, akik készek önmagukat is feláldozni. Szükségük van olyan tanúkra, és mártírookra, mint Szent Péter és Pál.”
Hengánné Gogola Gabriella

A **búcsúi programjaink** egyik szép alkalmá volt, amikor megnéztük Péter a köszikla című filmet. Nekem nagyon tetszett. Néhány dolgot kiemelek, amit pozitívnak éreztem ebben az alkotásban.

Az első, hogy a rendező szabad tudott lenni a bibliai történetektől. Nem szolgálai módon csak szó szerint elismételtette a szereplőkkel azt, ami a Szentírásban van, hanem „elengedte” fantáziáját. Kreatívan nyúlt a történetekhez. Ezáltal lett izgalmas és érdekes, érzelmileg is magával ragadó a film. A párbeszédekben, a cselekményben igyekezett megmozgatni a fantáziánkat. Úgy érezhette az ember, hogy én is ott vagyok a történetben.

Az volt még a szép, hogy a szereplők igazi emberek voltak. Péter apostol alakja nagyon szépen ki volt dolgozva. Bemutatta a vívódásait, félelmeit, hitét. Tudott sírni, örülni, reményt adni. Bemutatta nekünk az alkotó, milyen is lehetett az első keresztények élete.

Jól kidolgozott rész a történetben annak bemutatása, hogy mennyi küzdelemmel járt Péter számára is, hogy nyisson a pogányok felé. A zsidóságból kereszténnyé lettek ugyanis ragaszkodtak ahhoz, hogy csak hozzájuk küldetett a Messiás.

Jól mutatja be a rendező, hogy milyen fontos szerepe volt ennek a helyzetnek a megváltoztatásában Pál apostolnak. Pál elment Rómába hirdetni az örömhírt. Kihangsúlyozta a film azt is, hogy Pétert kezdetektől fogva a közösség elfogadta vezetőjéül, mivel ez volt Jézus rendelése. Pál is meghívta, menjen Rómába, hogy láthassák a pogányból lett keresztények a fő apostolt.

Mindezeket figyelembe véve jó szívvel tudom ajánlani minden hívőnek ezt a filmet.
Andor atya

Hengán Kamilla a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészeti és Társadalomtudományi Karának ötödéves hallgatója, a belvárosi plébánia aktív tagja, tanulmányi feladatként írta dolgozatát, melynek címe: „Az 1938. évi Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus pedagógiai szerepe”.

Mivel egyre közelebb már az idej kongresszus, munkáját két részletben közreadjuk.

Szerk.

1. Eucharisztikus Kongresszus

Az Eucharisztia a görög *eu* és *kharisz* szóból ered, aminek jelentése hálaadás. Tág értelmezésben a szentmisét értjük alatta, szorosabban véve pedig az Oltáriszentséget. Így az Eucharisztikus kongresszus az Oltáriszentség megismerésére, tiszteltetére és szeretetére irányuló rendezvény. Az eucharisztikus lelkület elmélyítéséhez hozzá tartozik az összejövetel zárandok jellege, melyet szentségimádások, szentmisék és előadások kísérnek. A résztvevők alapján megkülönböztetünk nemzeti, regionális és nemzetközi kongresszust. A kongresszusok kezdeményezője 1874-ben egy francia asszony, Émilie Tamisier volt. Egy eucharisztikus zárandoklatot vezetett Avignonba, majd 1881-ben meg is szervezte az első kongresszust Lille-ben. Későbbiekben a témáját a pápa határozza meg, a szervező pedig a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Bizottsága. Az 1905-ös római kongresszusig szinte kivétel nélkül francia nyelvtérületen került megrendezésre. Kivétel a nyolcadik, 1893-as jeruzsálemi alkalom volt. 2021-ben pedig már az 52. kongresszus kerül megrendezésre, Budapesten. Jelen dolgozat témája az 1938-as, XXXIV. budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, azon belül is annak pedagógiai szerepe.

2. A kongresszus Budapesten

Az ötlet, hogy Magyarországon kerüljön megrendezésre a rendezvény, először 1912-ben, a huszonharmadik kongresszuson merült fel. Ekkor a Monarchia területén, Bécs adott otthont a rangos eseménynek. A századforduló után Magyarországon is egyre erősödött az Oltáriszentség-tisztelet, ennek köszönhetően, a bécsi helyszínen jelentős számú magyar zárandok lehetett jelen. A magyar katolicizmus vezetői a kongresszus után felbuzdulva, már elképzelhetőnek tartották, hogy Budapest is helyszíne lehet egy jövőbeni kongresszusnak. Azonban a megrendezésre valódi esély csak az első világháború utáni konzolidációs időszak végén volt. Az rendezés jogának elnyeréséhez szükséges első hivatalos lépést, Mikesi János szombathelyi püspök tette meg 1928-ban. Serédi Jusztinián esztergomi érsek az 1938-as évet preferálta, mert a Szent István-jubileumot kívánta összekötni az eucharisztikus ünnepléssel. Az Állandó Bizottság delegációja 1937 áprilisában tett látogatást Budapesten, melynek következtében május 26-ai körlevelében Serédi örömmel bejelentette, hogy a pápa Budapestet jelölte meg a soron következő kongresszus helyszínéül. Az előkészületek már hamarabb megkezdődtek, de a bejelentést követően a helyi bizottságok vették át a vezető szerepet. A szervezésre és irányítására az AC (= Actio Catholica) Országos Elnökségét kérték fel. Ennek igazgatója Mihalovics Zsigmond kanonok volt. A budapesti kongresszus fővédnöke pedig a kormányzó felelősége, Horthy Miklósné Purgly Magdolna lett. Kitérték az időpontot: május 25-29-ig. XI. Pius pápa az előkészületeket figyelemmel kísérte, mind a programokat, előadások témáit és meghívott előadóit. Ő maga nem volt jelen a kongresszuson, hanem pápai legátusként Eugenio Pacelli bíboros (későbbi XII. Pius pápa) képviselte a Szentatyát. A világ minden tájáról érkeztek látogatók, de osztrák és német területről nem. Ennek az az oka, hogy Hitler az Anschluss után megiltotta, mind a híveknek, mind papjainak a részvételét.

3. A kongresszus előkészítése

Az előkészületekben rendkívül nagy szerepe volt az AC-nek. Már 1933-ban megkezdtek népművelői tevékenységüket. Főleg hittani és kulturális témájú előadásokkal. Évente megrendezték az országos lelképásztori konferenciákat, melyek alkalmával tájékoztatták a papságot az elkövetkező év programjairól, alkalmazható munkamódszerekről. A Hitbuzgalmi Bizottság elrendelte, hogy a misék végén a kongresszusi imát

mondják el. Külön kérték a papságot, hogy szentbeszédekben érintsék a kongresszust, ezzel is előkészítve a hívek számára ezt a kiemelkedő eseményt. Fontos volt beszélni róla, hiszen könnyen ismeretlen lehetett e két szó sokak számára. Az Előkészítő Bizottság buzdította az egyházközségeket, hogy tartsanak eucharisztikus napokat, triduumokat, lelki gyakorlatokat.

Pedagógiai szempontból fontos megemlíteni a zenei képzületet. Az énektanítás kiemelt helyet kapott. Meg kellett tanítani a körmeneti énekeket, a kongresszusra válogatott népekeket és a kongresszusi himnuszt. A budapesti Hitoktatási Felügyelőség utasítására a fővárosi iskolák is hozzáférhettek az énekgyűjteményhez. A himnusz kórusfelvételét a rádió is játszani kezdte egyéb, a kongresszusról szóló műsorok mellett.

Katolikus iskolákban már egy évvel előtte megkezdtek a gyermekek felkészítését. Sokan segíthettek önkéntesként, így az idegen-nyelv tanulás is helyet kapott a Budapestre érkező külföldi résztvevők útbaigazítása érdekében. Töboroztak segítőt a nagy ifjúsági csoportokból, mint KALOT, cserkészet vagy a Regnum Marianum Közösség. Több tíz ezer fiatalot vontak így be a kongresszus cselekményébe.

A szentévet megnyitó ünnepek sorozata került megrendezésre az egész ország területén. Az esztergomi ünnepségre is felvonultak az iskolák, egyesületek, egyházközségek. Kiemelendő a dorogi szénoltár, mint helyi eucharisztikus ünnepség. Bár az ide szervezett ünnepség már a kongresszus után került megrendezésre, de az oltárt direkt erre az alkalomra építették, mely tízezres nagyságú hívő tömeget vonzott ide. 1938. május 1-jén Kiskunfélegyházán került megrendezésre egy Ifjúsági Eucharisztikus Nap, melynek keretein belül közös zárandoklaton, lelki napon, szentmisén is részt vehettek a fiatalok. *(Folytatjuk...)* *Hengán Kamilla*

Nem igaz, hogy gyermekeinket nem lehet szép és hasznos időtöltésre motiválni! Csak meg kell találni azokat a pontokat, célokat, vezetőket, amik/akik „kirobbantják” csemetéinket virtuális világukból! Plébániánk területéhez tartozó két iskolából álljon itt a jó példák sora! Szerk.

Kitüntettek és nyári programok az esztergomi Mindszenty iskolában

Iskolánk idén júniusban 30. tanévét zárta, így talán nem csoda, ha a fenntartó részéről is nagyobb figyelemmel értékelték az intézményben folyó munkát.

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye oktatási intézményeinek tanév végi hálaadó szentmiséjét június 17-én tartották Budapesten, a Szent István-bazilikában. Gyetván Gábor, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Katolikus Iskolai Főhatóság (EKIF) főigazgatójának meghívására Erdő Péter bíboros, prímás volt a Te Deum főcelebránsa.

Ezen az ünnepi eseményen adták át a pedagógusok elismerésére alapított Szent Gellért-díjat.

A díjat a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia alapította azzal a céllal, hogy lehetőséget teremtsen a katolikus közoktatásban végzett kiemelkedő munka elismerésére.

Az elismerést az illetékes fenntartó, az EKIF adományozza az elkötelezett hitvalló életért, következetes, kitartó, színvonalas nevelő-oktató munkáért, mellyel a díjazottak kivívták a tanulók, szülők, munkatársak egyöntetű elismerését.

A Szent Gellért-díj arany fokozatát (oklevelet és érmet) kaptak:

A pedagógusok közül Bátor Bernadett és Maier-Kránitzné Blaumann Ágnes, akik 27. tanévét, Ujpesti Gizella, aki 26. tanévét töltötte iskolánkban, mindig a gyermekek és családjaik segítségét tartva szem előtt. Liptákné Csörnök Judit, aki már 40. éve van a pályán, és 21. évét tölti iskolánkban, ami egyben az utolsó is, hiszen alig várja, hogy nagymama teendőit főállásban

láthassa el. Bagóné Toldi Györgyi, óvodánk vezetője, ő is 40. éve már, hogy nevelő testületével együtt felkészíti az óvodáskorú gyermekeket az iskolás életre, most ő is nyugdíjba vonul és Espasa-Sancho Ramon, intézményünk igazgatója, aki fáradhatatlan, lelkiismeretes munkájával iskolánk motorja.

Gratulálunk a díjazottaknak, a Jóisten adjon további munkájukhoz sok erőt, szeretetet, kitartást!

Június 29-én **pedagógusaink Máriaremetére zárandokoltak** megköszönve az elmúlt 30 évet, és a Jóisten segítségét kérték a folytatáshoz. Voltak, akik 8, voltak, akik 22 km-t tettek meg gyalogosan.

A tanévzáróval nem ért véget a munka. Június 21-25 között a színjátzók, június 28-július 2 között a városi néptánc tábor, majd július 5-től 6 héten át a városi napközis tábor veszi birtokba a szépen felújított iskolát.

A színjátzók június 28-án, pénteken, az iskola udvarán mutatták be újra Petőfi gyönyörű tündérmeséjét, a **János vitézt**. Köszönet érte színjátzóinknak, Csender néptánc együttesünknek, és koreográfus táncanárunknak, Urbán Mártonnak. Külön kiemelném Rigler Mártont, iskolánk volt diákját (jelenleg a Szent Erzsébet iskola 9.-es diákja volt), aki a főszereplőt alakította, táncolta, énekelt nagy lelkesedéssel, kiváló színészi teljesítménnyel. Sokan rácsodálkozhattunk, milyen gyönyörű az udvarunk, a templomunk, kiváló helyszín színházi előadásokhoz.

Nyáron a Babits Színház előadásait láthatják még az érdeklődők ebben a szép környezetben július 24-én (Hogyan legyünk boldogtalanok?), augusztus 15-én (Hruscov pincére voltam) és szeptember 12-én (Weöres Sándor: Psyché és Nárcisz).

Június 28-tól a város néptáncokat kedvelő diákjai vették birtokukban az iskolát. Ez már a **15. városi gyermek néptánc táborunk** volt. Idén a Vág-Garam közti táncokkal ismerkedtünk a legforróbb napokon. Vendégeink voltak felvidéki táncosok és kézművesek a kurta szoknyás Kémendről és Párkányból.

A sok tánctanulás mellett tartottunk hangszerbemutatót (Ágoston Béla), viselet- és táncbemutatót (kéméni és párkányi táncosokkal), népdalénekes bemutatót (Kiss László Szent Anna

Plébánia), mesemondó előadást (Kulcsár–Elek Csilla és Kéner Orsolya), népdaléneklési "versenyt", melyet a gyerekek tátott szájjal hallgattak. Délutánonként kézműves foglalkozásokon új mesterségeket tanulhattunk: agyagozás (Shugán Zsuzsa néni-vel), szövés-fonás, csuhézés, gravírozás, fafestés, varrás, hangszerkészítés. Pénteken délután az ünnepélyes táborzárásra mindenki viseletbe öltözött, és megmutathattuk az érdeklődő családoknak, mit is tanultunk egy hét alatt. Köszönet ezért a szép hétért a táncpedagógusok munkájának: Pintér Helga, Csabai Zsófi, Szendrőné Bajkai Mónika, Demeter Judit, Csabai Dóra, Kéner Orsolya, Gajó Vecsera Tünde, Urbán Márton és Bégányiné Juhász Marianna. Diák segítőink voltak: Demeter Kata, Rigler Dominika, Izsáki Dóra és Bégányi Gábor. Köszönjük a munkájukat!

Július 5-től iskolánk ad otthont a **városi napközis tábor-nak**, melyre több mint 60 gyermek jelentkezett. Táborvezetőnk, Ujpesti Gizella szervezi kollégáival a tartalmas időtöltést.

Július elején elkezdődött a **kiscserkészek tábora**, melyet augusztusban a nagyoké is követ. A kézműveskedni szeretőknek **Kemencén** tart táborot Török Anita kolléganőnk, és sokan vesznek részt a **plébánia hittan táborában** is.

Reméljük, mindenki talál kedvére való kikapcsolódást, hogy ősszel kipihenten, élményekben gazdagodva kezdhesünk egy új tanévet.

*Szép nyarat kívánunk mindenkinek
a Mindszenty iskola közösségének nevében:*

Bégányiné Maya néni

Esztergomi Ifjúsági Városvédő tábor 2021

Az Esztergom Barátainak Egyesülete (EBE) 2021-ben 36. alkalommal szervezte meg az Esztergomi Ifjúsági Városvédő táborot. A Babits Mihály Általános Iskola diákjai már évek óta lelkes résztvevői a tábornak.

Ebben az évben 14 tanulónk és egykori tanulónk segített a tervezett program megvalósításában. Ezen a nyáron a két dobós diákon kívül tanulóinkkal dolgozott két középiskolás az Árpád-házi Szent Erzsébet iskolából is.

Ahogy már néhány éve kialakult, idén is a Belvárosi temetőben tettünk rendbe sírokat. A tábor programja szerint a délelőtti munkákat egy közös ebéd, majd délután múzeumlátogatások, városismereti séták, helytörténeti beszélgetések követték.

A legnagyobb kihívást legtöbbször az időjárás jelenti: hol a rekkenő hőségben takarítjuk a sírokat, hol eső nehezíti a dolgunkat. Ennek ellenére minden évben felfrissítjük, rendbe rakjuk városunk egykori jelentős személyiségeinek sírjait.

Rendkívül jóleső érzéssel tapasztaltuk idén, hogy a munkavégzés közben szinte mindenki, aki látta a diákokat munka közben, megdicsérte őket, megköszönte a munkájukat. Nem véletlen, hogy visszatérő táborozóink vannak...

Miért választják a gyerekek a városvédő táborot? Megkérdeztük őket: *(Helyhiány miatt csak néhány válasz...)*

- Azért választottam ezt a táborot, mert sok barátom jött és, hogy ne üljek egész nap a gép előtt.
- Szeretem ezt a táborot, mert jó a társaság, és jól teszünk a környezetnek. Szeretek friss levegőn lenni.
- Én azért jöttem ebbe a táborba, mert szeretem, hogyha rend van körülöttem, és azért, mert kapok strandbelépőt.
- Azért szeretek a táborba jönni, mert jó érzés látni a munkánk eredményét, és elég jó az ebéd is. Pali bácsi lexikális tudása egyszerűen fantasztikus és élvezetes.
- A táborban megcsinálunk 25 közösségi szolgálati órát, ami az 50 fele - 5 nap alatt.

- Azért járok ebbe a táborba, hogy lássam a fejlődést, melyet a szervezők elérni kívánnak. Remélem, egyszer akár én is szervező lehetek.
- Én azért szeretek városvédő táborba jönni, mert szebbé tesszük a várost, és szép környezetben jobb élni. A napok vidáman telnek, mert jó a társaság és a szabadban vagyunk egész nap. Délután kirándulunk, szép helyekre megyünk, érdekes dolgokat hallunk.
- Nekem már 6 éve állandó programot jelent a városvédő tábor a nyári szünetekben. A feladat általában ugyanaz, mégis mindig változatos és érdekes. A társaság mindig változik, de a hangulat ettől függetlenül mindig jó. Egy-két ismerős arc mindig van, akikkel vissza lehet emlékezni az előző táborokra, és újabb élményeket szerezhetünk együtt.

A táborot szombaton egy városismereti sétával zárjuk.

Köszönjük a főszervező, Koditek Pál áldozatos munkáját!

*Frank Ágnes és Tőkésné Gertner Éva
pedagógusok*

Röviden...

- Kápolna ügyben nincs haladás, még nem kaptunk választ a Főegyházmegyétől... Plébániánk összevonása, a nyári szabadságok, és az Eucharisztikus Kongresszus közeledte sem segíti ügyünk alakulását.
- László atya az elmúlt 2 héten szabadságon, ill. lelkipályakorlaton volt, a hétköznapi szentmiséink elmaradtak. A jövő héttől Andor atya megy szabadságra, akkor pedig a belvárosi, hétköznapi szentmisék maradnak el. Az aktuális mise-rendünket a heti hirdeteinkben követhetik híveink.
- Az elsősombati 17 órai Mária-tiszteletünket, valamint az elsővasárnapi 15 órai keresztutunkat augusztusban is megtartjuk, amire mindenkit hívunk! Természetesen az imaóra sorozatunk is folytatódik. Örömmel tapasztaljuk, hogy a havonta megjelenő Plébániai füzetek sorozatunk is érdeklődésre tart számot!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Lőrincz Levente, Szalma Csongor László

Házasultak: Juhász Dániel - Kakuk Vivien

Elhunytak:

Hertlik Istvánné, Domokos Zsuzsanna	72 éves
Novák Albertné, Pál Teréz	85 éves
Czibik László Gyula	67 éves
Czibik László Gyulané, Varga Ibolya	64 éves
Petra Lászlóné, Rózsavölgyi Edit	71 éves
Kovácsné Németh Éva Adrienn	56 éves
Balogh Gusztáv	62 éves
Albert Lászlóné, Ráczky Irma	90 éves
Hullár Béláné, Nebehaj Paula	70 éves
Partali Gézőné, Mihalovits Magdolna	78 éves
Horváth Béla	80 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné, Ismeretlen Adakozó
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2021. augusztus

XIV/8. szám

Új korszak kezdődött közösségünk életében, immár egy plébániaként a belvárosiakkal – új név alatt. Jelen számunk utolsó az Eucharisztikus Kongresszus előtt. Sokféle teendő vár ránk, bizalommal és a megújulás reményével tekintünk előre...

Ny. L.

NEK 1938 - 2021

1938-at írtunk, tízéves voltam. Ekkor került megrendezésre Budapesten az **Eucharisztikus Világkongresszus**. Abban a nagy szerencsében volt részünk, hogy tisztelendő bácsink, Bayler István plébános úr iskolánkból, a Szent Anna Zárdából és egyházközségünk területéről gyerekeket, fiatalokat vitt erre az óriási eseményre.

Emlékszem szüleim örömeire, de aggódására is: elengedni két kisgyereket - a nővéremet és engem - a fővárosba, ahol nagy a tömeg, a forgatag. Jaj, nehogy bajuk essen! Nagybátyánk erős rábeszélése is kellett ahhoz, hogy végül elmehettünk. Lázasan készülődtünk: életünkben először mozdultunk ki Esztergomból, indultunk a nagyvárosba, és a tetejében vonattal. Ennyi újdonság egyszerre!

Az úton a Kedves Nővérek kísérték minket. Végig imádkoztunk, énekeltek.

A mai napig elevenen él bennem a Városliget lecsapolt halastavába berakott sok-sok pad, ahol ültünk, látom a hatalmas oltárt, az embertömeget. Nem felejttem azt a meglepetést, amikor életemben először és itt láttam nem fehér embert.

Hosszú szentmisén vettünk részt, rengeteg áldozó volt.

Hazajövet sokáig csak ezekről az élményekről beszélünk, otthon is, az iskolában is, mindenhol. A kongresszust követő napon azonban szomorú hír érkezett: Bayler tisztelendő úr, - aki nem jött velünk haza, hanem Budapesten maradt - meghalt. „Megrepedt a szíve örömeiben” - mondták nekünk, gyerekeknek.

Máig hálás vagyok minden élményért, melyekben ezen nagy egyházi esemény kapcsán részesülhettem.

Meszes B. Jánosné Tóth Anci

Hengán Kamilla a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészeti és Társadalomtudományi Karának ötödéves hallgatója, a belvárosi közösség aktív tagja, tanulmányi feladatként írta dolgozatát, melynek címe: „Az 1938. évi Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus pedagógiai szerepe”. A tanulmány első részét az előző számunkban olvashatták, a folytatását itt közöljük.

4. A kongresszus célja és témája

Az eucharisztikus kongresszus legalapvetőbb célja, hogy az egyház tanúságot tegyen a világnak az Oltáriszentségbe vetett hitéről. Ezen kívül az Eucharisztia hittani megismerése és megszerettetése, valamint tisztelete is feladata. Egy hitvédelmi dimenziója is van, mely a korszakban igen erős volt. A terjedő ateizmus és kommunizmus eszméi ellen kívánt egy erős és határozott választ adni a kongresszus az egész világnak. Funkciója volt, hogy az egyén és az egyházközségek Eucharisziához fűződő viszonyát megerősítse. Ezekon felül egy tudományos fórum is, a világ teológusainak számára. Pacelli pápai legátus hangsúlyozta, hogy a kongresszus célja a társadalom vallási öntudatra nevelése.

A gyerekekre és ifjúságra nézve ez a gyakori szentáldozás és annak gyümölcseire való rámutatást jelentette.

A XXXIV. kongresszus témája az Eucharisztia, mint kötelék Isten és ember, ember és ember, nemzet és nemzet között. Serédi Jusztinián hercegprímás így a kongresszus jel-szavának „vinculum caritatis” (szeretet köteléke)-t választotta.

5. A kongresszus pedagógiai eszközei

A fentebb említettek szerint, a kongresszus kiemelt szerepe volt a hittani megerősítés és nevelés. Igyekeztek minden korosztályt és társadalmi réteget bevonni és megszólítani. Az AC-nek különféle tematikus ajánlásai voltak az egyházközségek számára. Az állam is támogatta a rendezvénysorozatot, sőt Hóman Bálint vallás- és közoktatásügyi miniszter rendkívüli iskolai szünetet engedélyezett a kongresszuson résztvevő iskoláknak.

Öt nap leforgása alatt számos program került megvalósításra, ezek közül az általam vélt legnagyobb pedagógiai befolyással rendelkezőket emelem ki a következőkben.

Elsőként a kongresszus himnuszát említeném. Pályázatot írtak ki, és végül a nyertes pályamű a *Győzelemről énekeljen* című dal lett. Koudela Géza és Bangha Béla közös szerzeménye. Napjaink egyik legismertebb népéneke lett, a *Szent vagy, Uram!* katolikus énekeskönyv része. A dallama könnyen megjegyezhető és énekelhető. Szövegét tekintve végig hangsúlyozza a keresztények egységét és békés együttélését: „millió szív összecsengjen, magasztalja az Urat”, „forrassz egygé békeességben minden népet, s nemzetet”. Hitvallás is található benne az Oltáriszentségről: „Krisztus kenyér s bor színében”, „Áldozat az Isten-Barány, Krisztus teste a kenyér”. Megjelenik benne a magyar szentévre való utalás is: „István király árva népe”. Utolsó soraival pedig buzdít és igazából összefoglalja a hit lényegét: „Krisztus jele légyen jobb jövődnek záloga”. Közel száz évvel később ugyanúgy éneklük az emberek a körmenetekben az éneket, és nem veszített jelentőségéből. A közös ének és a szövegében megfogalmazott hitvallás tanítása tudatosan és tudattalanul is, az emberek lelkébe hatol. Ennek a közösség-építő ereje talán a legnagyobb, hiszen a mai napig hatása van.

Következő kiemelkedő eseménye az ifjúsági szentmise, ahol több mint százötvenezer gyermek volt elsőáldozó. A szentségi felkészítés alapvetően fontos a gyerekek életében, de erre az elsőáldozásra különleges készüllet volt a jellemző. Tudatosították a hitoktatók az esemény jelentőségét, és a lelkesedés nem maradt el. Előzetesen bejelentett adatok szerint csak 114 000 iskolás lett volna elsőáldozó, de a helyszínen a szervezők szembesültek a létszámgyarapodással. Az ünnepség maga is nagy hatást váltott ki, nem csak a résztvevőkben. A járókelők is megcsodálták az eseményeket, fejet hajtottak, többen letérdeltek.

A szentmisék és a körmenetek szintén pedagógiai jelentőséggel bírtak. A gyerekek ministránsként közreműködhettek a liturgiában. A körmenetek alkalmával pedig sorfalat állhattak, vagy éppen a körmenet résztvevői lehettek. Az éjszakai hajós körmenet csak látványában is magával ragadó volt. A záró körmenet emelkedett hangulata, és végül a vihar ellenére is kitartó tömeg jelenléte, megindító lehetett. Ezeknek a tömegrendezvényeknek nagy megtartó erejük volt. Az egység, az összetartozás érzése motiváló volt nem csak a gyerekek számára. A közösségben megélt hit élménye megerősítette az egyén meggyőződését.

Több kulturális program színesítette a kongresszust. Ezek a szemléltetés eszközével, a művészetten keresztül vitték közelebb a résztvevők számára az Eucharisztia üzenetét. Színházi előadásokat mutattak be egyházi témákban pl.: A nagy Világszínház. Az Operában bemutatták Liszt Ferenc Krisztus oratóriumát. Kimagasló esemény volt a szombathelyi Schola Cantorum hangversenye. A fiúkoros előadása hatalmas sikert aratott, és a kongresszusi fellépésük nemzetközi hírnevet szerzett nekik.

Külön figyelmet kapott a leány- és fiúnevelés. A kongresszusnak többek között célja volt az is, hogy a világi férfiak is aktív szerepet vállaljanak az egyház életében. Ennek előmozdítása érdekében megtartották a férfiak éjszakai szentségimádását. Ebben az esetben is a közösségi hit élményének kiemelkedő szerepét kell megemlíteni. A lánynevelés szempontjából a kiemelendő program a vidéki leányegyesületek köszöntője volt. Ennek alkalmával a Budai Várban, a kongresszus fővédnökénél tettek látogatást. Éneklő menetben vonult több ezer lány, különféle magyar népviseletben. Ezt az eseményt is szintén nagy érdeklődés övezte, a külföldi résztvevőktől is. Az ünnepség végén a leánysereghez intézett beszédben kiemelésre került, hogy a nemzet jövője nem a politikusok, hanem a magyar családanyák kezében van.

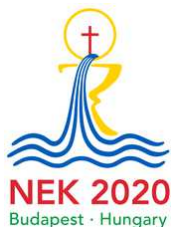
Összességében elmondható, hogy a monumentális és eddig talán példátlan világrendezvény elérte a kívánt hatást. Az elő- és felkészítésnek köszönhetően a kongresszuson résztvevők tudatosan lehettek jelen és épülhettek belőle, és lelkiükben gazdagodhattak. A nemzetköziségből adódó élmény megerősítette és lelkesítette a hívő közösséget. Érdemes rámutatni, hogy bár az egyéni hit nagyon fontos, de a közösségben megélt hit tartja fenn az egyházat, és adja a motivációt. Egy olyan erős impulzus érte a Magyar Katolikus Egyházat ezzel a kongresszussal, ami aztán ez nemzedékeken át hatott. Az Eucharisztia tiszteletének megerősödését hozta magával. Olyan élményeket kaptak az emberek, amihez az ezt követő kínkeserves évtizedekben vissza tudtak nyúlni, és segített megőrizni a hitüket.

6. A kongresszus újra Budapesten

Ferenc pápa 2016-ban bejelentette, hogy 2020-ban, 86 év után, ismét Magyarország adhat otthont a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak. A világiárvány miatt az 52. kongresszus végül csak 2021 szeptemberében kerül megrendezésre. Az előkészületeket szintén hasonló alapossággal és átgondoltsággal zajlanak. Helyi és országos szinten, sőt még országhatárokat átívelő eseményekkel is folyik a készüllet. A missziós kereszt járja a magyar lakta területeket, és minden állomásánál jelentős ünnepélyeknek lehet tanúja.

A hívek bevonása, már a XXI. századi módszerekkel is történik, de alapvetően ugyanazon elvek alapján, mint ahogy az előzőnél is. Küldetésnyilatkozatában kiemelt helyet kap a missziós lelkiület és az evangéliumi örömhír terjesztése, és Európa újraevangelizálása. A mottó most: „Minden forrásom belőled fakad”- utalva arra, hogy a keresztény élet és az Egyház küldetésének forrása: az Eucharisztia. Célja többek között a keresztények közötti párbeszéd elmélyítése, közös pontok keresésére. Érdekes megfigyelni, hogy évtizedekkel később egyik fő funkciójában mit sem változott: küzdelem az egységért és békéért.

Hengán Kamilla

Tempломunk búcsúünnepén a nagyszülőket is köszöntöttük:

**Kedves Nagymamák, Nagypapák, Dédik,
kedves Testvérek!**

Unokák helyett fogadják most a nagyszülőktársak köszöntését, mert az általam elérhető unokák épp az évi rendes szabadságukat töltik. Talán rájuk is fér egy kis valóságos kikapcsolódás, élményszerzés a virtuális iskolai világ után. Amúgy meg – bár mindig jólesik unokáink köszöntése, kedveskedése, hízelgetése – most a mi oldalunkról nézzük ezt a rejtélyes szeretetkapcsolatot.

Szent Annát és Szent Joachimot köszöntjük ma templomunk búcsúünnepén, akik a nagyszülők védőszentjei. Bár róluk keveset tudunk, azt is leginkább a szent hagyományból, mégis Szent Anna az egyik legnépszerűbb szentünk. Sok templomnak, közösségnek a védőszentje – például itt Esztergomban is kettőnek: a miénken kívül még a ferencesekének. Bár plébániánk neve most megváltozik, de templomunk titulusa, védőszentje marad, mi továbbra is Szent Anna oltalmában éljük hitéletünket, és szent Unokája, Jézusunk az igazodási pontunk.

Ferenc pápa január végén jelentette be, hogy bevezeti a nagyszülők és idősek világnapját, melyet Szent Joachim és Szent Anna liturgikus emléknapjához közel, amit július negyedik vasárnapján ünnepel az Egyház. Növelje ez a tény is generációnk önbecsülését.

Most tehát szent patrónusunkra tekintve azt nézzük, mi, nagyszülők mit is adhatunk cseperedő unokáinknak. Mert a nagyszülői lét – gondolom, ebben mindannyian egyetértünk – az adásról, a szolgáló szeretetről szól. Nézzük csak mit is jelent ez? Néhány dolgot említek csak, minden családban más a hangsúly – az aktuális igények szerint. Azt hiszem a legfontosabb az idő, amit unokáinkra szánunk, velük együtt töltünk. Kevés üdítő kivételtől eltekintve a szülők pont e legfontosabb dologra nem tudnak/nem akarnak elég figyelmet fordítani. Hát ez az első frontvonalunk, amiből azután az összes többi jön. Mert ha meghallgatjuk unokáinkat, megnyílnak, és máris látjuk, hol szorulnak segítségre, biztatásra. A jelenlétünk számukra a legfontosabb. Persze, a palacsinta, lángos, borsóleves, sóska – kinek mi a kedvence – szintén elementáris jelentőséggel bír... Nálunk legalább is...

Nem is részletezném tovább, egy ókori görög bölcséletet idéznék, ez mindent elmond, mit is jelenthetünk családtagjainknak, minden testvérünknek, és természetesen nyiladozó értelmű unkáinknak. Tehát mi ilyenek szeretnénk lenni:

A bölcs

észrevehetetlen: tudásával nem hivalkodik, csak érezzük jelenlétét;

mértéktartó: mélységeit nem herdálja kis dolgokra;

szérvény: e mélység számára, akár egy vízcsepp;

méltósága senkit nem bánt: nem örül, ha ünneplik, és nem fájni neki, ha gúnyolják;

természetes, akár a felkelő nap: tudása tiszta égbolt, melyet nem zavar a felhők átvonulása;

hallgatással többet ér el, mint száz beszéddel: nem szava, hanem lény a példaadó;

élő tükör: ha a szemébe nézel, megpillanthatsz a mindenséget;

ajtaja mindig nyitva áll: ha belépsz rajta, kitarul előtted a világ.

Hát ezt a kitaruló világot szeretnénk megmutatni/bemutatni, méghozzá életünk példájával, önértékeléssel és önbecsüléssel. Életünk nyitott könyv – remélem, olvasgatják unokáink! És a jól megélt hitünk is talán majd feltűnik nekik, és ők is elkezdik keresni a kapcsolatot a transzcendens világgal. Ha ezt megtapasztaljuk bennük, nem éltünk hiába!

Köszöntésképpen korosztályunk önértékelését, világlátását ajánljuk közösségünk nagyijai, dédikéi számára - két verssel és egy dallal.

(Várnai Zseni: *Vénasszonyok nyara, Túrmezei Erzsébet: Találkoztál velük? Robert Burns: John Anderson, szívem*)

Szent Anna és szent Joachim támogasson bennünket, mikor a jövőföltés vezető gondolatainkat és tetteinket! Szentséges unokájuk pedig adjon erőt, kegyelmet, hogy nagyszülői feladatainkat kellő bölcsességgel, szeretettel, és szelíd határozottsággal teljesíthessük!

Hengánné Gogola Gabriella, Nyitrai László

Az igaz ember útja

Plébániai hittantábor 2021.

Az idei évben hagyományos módon került megszervezésre az Esztergom-Városi Plébánia által szervezett hittantábor, augusztus 9-13. között. Helyszínek egy csodás, dunakanyari községet, Leányfalut választottunk. Egyházközségünkben Szalma Balázssal és Várszegi Balázssal szerveztük meg a tábort. Örömeinkre szolgált, hogy a város katolikus iskoláiból jelentkeztek gyermekek, sőt a környék településeiről is több táborozó érkezett.

A felgyorsult világban olykor nehéz az igaz, becsületes utat követni, azon járni. Szent József év kapcsán úgy gondoltuk, hogy a jó út megismerésére szüksége van mindannyiunknak. Éppen ezért táborunk témája: „Az igaz ember útjának megismerése” volt. A hét során számtalan közösségi játék, akadályverseny, tábori posta, angyalok, lelki feltöltődés, elcsendesítés színesítette a napjainkat. Emellett minden napunk izgalmas programok sokaságával telt el.

Hétfőn felfedeztük a falut, elfoglaltuk szállásunkat, és egy nagyon jó hangulatú tábortúzzal zártuk táborunk első napját. Lelki percekben Szent Józsefet, mint munkás szentet ismertük meg. Kedden felfedeztük a közeli erdőket. Túránk egészen a Vörös-kőig vezetett, ahol csodaszép kilátás fogadott bennünket. A kirándulás során egy különleges szabadtéri szentmisén vehettünk részt. Pihenésképpen számháborúval töltöttük az időt. Ezen a napon angyaloktunk a gyerekekkel. Öröm volt látni, ahogy a kihúzott személynek igyekeznek segíteni az út során, vagy éppen beszélgetéssel, kedves szavakkal járnak a kedvébe társaiknak, mint „angyalok”. Ekkor Józsefet, mint erős szentet ismertük meg. Fárasztó napunkat kertmozival zártuk.

Szerdát a szálláshelyen töltöttük. Hatalmas udvaron forgószínpadban különböző állomásokat vehettek részt a gyerekek. Kézműveskedéssel, vízes játékokkal, szabadjátékkal, akadályversennyel, társasjátékkal múltattuk az időt. A napi lelki percekben az elcsendesedés volt a főszerep. Mindenkinek lehetősége volt 5 percre elvonulni egy csendes, szabadtéri sarkba. Szívet melegítő érzés volt, hogy minden gyerek, akár a legnagyobb játék közepette is ment és elcsendesedett néhány perc erejéig. Ez a nap, a gyerekek által nagyon várt bátorságpróbával zárult. Mindannyian nagyon bátran, ügyesen vették a sötét erdőben felállított pálya akadályait. Csütörtökön a várva várt strandra vettük az irányt. Napindítóban Józsefet, mint éretny szentet ismertük meg. Ezen a napon a jelszavunk: „Egy mindenkiért, mindenki egyért!” volt. Maradéktalanul minden táborozó ezt betartotta, figyeltek egymásra kicsik-nagyok. Fáradtan, de teli élménnyel tértünk vissza a szállásra, ahol már készültünk is az esti tábortúzhöz. Örömmel vettek részt a gyerekek a fa vágásában, tűz megrakásában is. Vidám énekek, játékok mellett, pillecukor sütésével színesítettük a záró tábortűzet.

Táborunk utolsó napján, pénteken lelki útvalóul Józsefet apai oldaláról ismertük meg. Természetesen a táborozók számára a szent közbenjárását a gyermekiség éretnyének megtalálására, kamatoztatására kértük. Lelki feltöltődés, majd a pakolás után Visegrádra utaztunk. A palotában részt vettünk a Várségi komédia c. előadáson, utána tárlatvezető segítségével megismertük a palotát.

Sok érdekességet tudhattunk meg. Délután a játszóparkban játszottak a táborozók. Hazafele rengeteg élménnyel gazdagodva szálltunk fel a hajóra, amivel Esztergomba érkeztünk.

Hálásan köszönjük elsősorban Pokriva László atyának, hogy szívhez szóló gondolataival lelkieken erősített mindannyiunkat, és lehetővé tette ennek a tábornak a létrejöttét! Köszönjük Szabó Andor atyának, hogyha ideje engedte, meglátogatott bennünket, és velünk volt a programokon! Hálásak vagyunk minden szülőnek, akik ránk bízták gyermekeiket erre a néhány napra! Köszönjük a plébániai ifjúság segítő munkáját, ami a tábor során számunkra nélkülözhetetlen lett volna! Hálásak vagyunk a szállásadóink odaadó, áldozatos munkájáért! Köszönjük Izing Misinek, aki a háttér munkák mindegyikében segítségünkre volt, valamint minden segítőknek, akik szabadidejükben készek voltak a segítségünkre lenni!

Hálásak vagyunk azoknak is, akik imával, gondolatokkal velünk voltak! A legnagyobb hála, köszönet a Jóistennek szól, aki mindvégig óvó tekintetével őrzött, segített bennünket! Hálátelt szívvel köszönöm a szervezőtársaknak a közös „munkát”! Azt gondolom, öt nap alatt megtapasztaltuk, hogy milyen a „jó út”. Ehhez pedig a vidám, tisztaszívű gyermekesereg kellett. Igyekszünk a következő táborig ezen az úton maradni, és sokáig feltöltődve lenni a tábori élményinkkel!

Plébániai ifjúság, gyerekek! Jövőre is várunk Benneteket!

Meszes Zsófia

A táborozók gondolatai:

Nagyon jó volt a tábor, a kirándulás, az 5 perces csönd és a kaja is. Olyan volt, mint a menza, csak sokkal finomabb. A pillecukor nem is olyan megsütve, mint „nyersen”. ☺ *(Nyíri Kristóf)*

Először voltam hittantáborban és nagyon szuper volt! Sok új barátot szereztem. A sok program közül a bátorságpróba tetszett a legjobban, nagyon vicces volt, meg a tábortűz, mert sokat énekelünk. Remélem, jövőre is találkozunk! *(Szívós Máté)*

Az idei táborban is, mint az eddigiekben, rengeteg élménnyel gazdagodtam. Úgy érzem, egy nagyon összetartó, barátságos és jó hangulatú közösség alakult ki. A táborból megerősödött kapcsolatokkal tértem haza, és sokkal közelebb érzem magam Istenhez. Köszönöm ezt az egy hetet! Egy életre szóló élmény marad számomra! *(Kopányi Boglárka)*

Életem első tábora volt, nagyon vártam, már napokkal előtte készültem rá. Minden gyereknek ajánlom, mert nagyon jó élmény. Nagyon sok program volt, kirándultunk, strandoltunk, kertmoziztunk, és még sok minden más. Több barátom is lett, és remélem, hogy jövőre is együtt táborozhatunk. *(Balog Bertalan)*

Nagyon tetszett a tábor, legjobban a strandolás és a pillecukor-sütés. Várom a következőt. *(Roczó Borisz)*

Ministránsok...

Budapesten születünk, és ott is élünk. A Szent Anna templomban 3 éve csöppentünk a ministránsok közé Vilmos és Csaba öcsémekkel. Gyermilyen megörököltük nagyszüleim hétvégi házat, és mivel ott igen változó időpontokban van szentmise, eljöttünk Esztergomba, ahol hála Istennek sok templom van, és ennek következtében szentmisére is - aki akar - bárhol el tud jutni.

Egy szombat esti mise után László atyával beszélgettünk, és azt mondta nekünk, ilyen komoly, nagy fiúk ne a padban üljenek, hanem jöjjenek ministrálni. Mi pedig boldogan igent mondtunk erre az invitálásra.

Hogyan is kezdődött a mi ministráns életünk? Hogyan kerültünk közel az oltárszolgálathoz? Sok-sok évvel ezelőtt kicsi gyermekként hittan óra keretében láttunk egy filmet Szent Tarziciusz életéről, aki, mint tudjuk a ministránsok védőszentje. Nagy hatással volt rám a film, vajon képes lennék-e én is ilyen hősiiesen viselkedni? Gondolatot tett követte, mert nem sokkal ezután, Márianosztrán József atya szentáldozás alkalmával, amikor kis keresztet kaptam a homlokomra, azt mondta: Gyere ministrálni! Izgalommal, de nagy örömmel vállaltam a feladatot. Szüleim támogattak mindenben. Eleinte furcsának éreztem, hogy a szentmise alatt a hívők, szinte minden mozdulatomat látják, figyelik. Majd egyre nagyobb „gyakorlatra” tettem szert. Két év múlva Vilmos öcsém is követte példámat. Csabi, a legkisebb, korengedményt kapott, és már óvodásként csatlakozhatott hozzánk.

A ministránsok élete kivételes és egyben nagyon izgalmas is. Közvetlen közelből látjuk a szentmise legnagyobb titkát, az átváltoztatást. Teljesen más élmény, mint a padokban ülve. Az oltárszta díszítése más „arcát” mutatja egy vasárnapi és egy hétköznapi szentmisén. Ismerjük a szentély és a sekrestye minden zegé-zugát, „titkát”. Az étellel teli készülődés után a sekrestyében imádkozás, majd indulás a szentmisére. A csendesebb hétköznapi szentmisék alkalmával elsajátítottuk a ministrálás minden „csinját-bínját”, így a nagyobb ünnepélyesebb püspöki misék, húsvéti szertartások alkalmával már nagy örömmel és az egészséges izgalom mellett otthonosan mozogtunk a szentélyben. Hosszú évek óta olvassuk fel az olvasmányt és a szentleckét. Felnézve az olvasásból nagy örömmel tölt el mindkettőnk, hogy mi közvetíthetjük Isten szavát az emberekhez, és a hívők figyelmesen hallgatják. Csabi öcsénk is egyre bátrabb, és néha ő olvassa fel a hívek könyörgését. Ministránsként az atyák emberi oldalát is sokkal jobban látjuk. Ismerjük humorkukat, nagy tudásukat, bölcsességüket, kedvességüket.

Ministránsak lenni nagyon jó! Gyertek minél többen!!!

Varju Ádám, Vilmos, Csaba

(És vajon hol vannak a „hazai” ministránsaink? Remélem – velem együtt – egy kicsit szégyenkeznek... Szerk.)

Rövid hírek a Szent Anna Kórusról

A vírus miatt kórusunk már közel egy éve nem tart rendszeresen próbát, ami mindannyiunknak nagyon hiányzik. Ez a szorgalmas és kitaró kis csapat pedig azért találkozott minden szerda este a plébánián, hogy kicsit elfelejtve a napi gondokat, átadja magát az éneklés örömeinek.

2020 őszén megköszöntük Hunyadi Zolán karnagy úrnak addigi tevékenységét, szakmai segítségét, lelkesedését, majd Nyeső Ildikó tanárnő vette át az énekkar vezetését. Az első próba után azonban ismét jöttek a korlátozások, s rögtön vége is szakadt a közös munkának. Szerencsére nem csak az éneklés köti össze ezt a közösséget, hanem a barátságok és, hogy szeretjük egymás társaságát. Ezért, ha próbát nem is, de vidám nyáresti összejöveteleket már tartottunk, egy-egy kórustag meghívására.

Nagy reménység van bennünk, hogy ezen az őszön már elindulhat a rendszeres kórustevékenység.

Nagy szeretettel bátorítom a kedves híveket, hogy aki kedvet érez ahhoz, hogy egy összetartó közösség tagja legyen, és még énekelni is szeret, bátran csatlakozzon hozzánk!

Hengánné Gogola Gabriella

Kápolnáink...

Levélben kerestem meg a Bíboros atyát, kérve segítségét a Kálvária kápolna megmentése ügyében. Kérésemre reagált, személyes beszélgetésre kereshettem fel aug. 14-én. Érdeklődött plébániánk életéről, örömmel vette újságunk és a Plébániái

füzetek legutóbbi számát, augusztusi imaóránk plakátját, a Mária-tisztelethez készített összeállítást. Beszámoltam – a most éppen leginkább szünetelő – közösségeinkről, terveinkről. Érdeklődéssel követi a plébániáink összevonásával kapcsolatos működésünket, az új testület felállítását.

Természetesen – amiért megkerestem – a kápolnáink ügyét is megbeszéltük. Úgy tűnt számomra, a „közvetett” tájékoztatásunk nem jutott el érdemben hozzá, most volt alkalmam elmondani, mit is szeretnénk. Abban maradtunk, hogy az amúgy is szükséges „tabula rázát” el kell végeznünk, azaz a Földhivatal fele eljárva ki kell derítenünk, mi is van a két jogelőd plébánia tulajdonában, mi a Városé és mi a Főegyházmegyéé – különös tekintettel a kálvária környékére. Ezek ismeretében tudunk majd tovább lépni.

Az Eucharisztikus Kongresszus után – a beszerzett dokumentumok ismeretében újabb beszélgetésre fog várni.

Jó hír, hogy megígérte a segítségét a Kálvária kápolna megmentéséhez. Persze, rákérdezett, kik és hogyan „használják/használnák”. Elmondtam neki, amit az előző számunkban is leírtam, hogy rendszeresen járunk oda keresztútra, és lobbizni fogok, hogy egyre ismertebbé váljon kálváriánk más plébániák számára is, és mindenki számára!

Ezen a téren számítok a hívekre (keresztutainkon való részvétel), és egy kis hírverésre, segítségre – a Város részéről is!

László atya is hivatalos volt a Bíboros úrhoz, ezen egyeztetésről majd a következő számunkban olvashatnak...

Nyitrai László

Röviden...

- Az elsőszebati 17 órasi Mária tiszteletünket szeptember 4-én megtartjuk, de az **elsővasárnapi keresztutunk az Eucharisztikus Kongresszus nyitónapján (5-én) elmarad**. A Bíboros atya körlevelében ezen délutánra és 12-én délelőttre elrendelte a helyi szentmisék elhagyását.
- Plébániáink összevonásával kapcsolatosan nagyon sok adminisztratív és egyéb feladatunk volt/van. Már van új adószámunk, ami alapja az összes többi hivatalos ügyintézésnek. Folyamatban az új bankszámla nyitás is, az impresszumban már ez szerepel, egy héten belül már aktív lesz. Anyakönyvvél is csak a következő számban jelentkezünk.
- Plébániánk irodáját bővítettük, az alsó közösségi termünk (kávézó) bánta. Nálunk így csak az emeleten vannak nagyobb létszámú találkozásra alkalmas helyiségek. A Belváros jobban állt ez ügyben, szükség esetén oda is tudunk most már programokat tervezni/szervezni.
- Díszkaput avattak a Vaskapunál 100 éve állított Magyarok Nagyasszonya szobor kis terének a bejáratánál, augusztus 15-én. A Magyar Turista Egyesület helyi csoportjának szervezésében szép ünnepség keretében került sor az avatásra. Szeretettel ajánljuk a kedves Testvéreknek Szűzanyánk „meglátogatását” – immár a szőgyéni Smidt Róbert fafa-ragó által készített gyönyörű díszkapun áthaladva!

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László
<i>Tördelő szerkesztő:</i>	Németh Tünde
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 - 01779574 - 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@extra.hu , hirbekuldes@szentanna.extra.hu
<i>A kiadást támogatta:</i>	Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné, Dr. Bátori Dénesné
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2021. szeptember

XIV/9. szám

Szeptember második hete meghatározó volt a magyar kereszténység – talán nem túlzás állítani –, hogy az egész világ történései között. Ugyan személyesen nem vehettünk részt annyian a Kongresszus eseményein, mint 83 évvel ezelőtt, de a technikai lehetőségek mindenkinek biztosították a lelki jelenlétet. Ezzel – bizonyára – nagyságrenddel többen éltek, mint akik valóban ott lehettek. És nemcsak a magyarul területről, hanem az egész világból – hiszen ezért Nemzetközi!

Most még csak ocsúdunk a sok szép élményből, a magvetés, az új kezdés elindult. A Lélek, meg ott fű, ahol akar... Bízunk benne, hogy ez a szellő majd erős „légáramlást” generál elpuhult lelkünkben! Addig is idézzük fel szép élményeinket, amit erőforrásként őrizgetünk az elkövetkezendő időkre!
Ny. L.

Kedves Testvérek!

Néhány gondolatot megosztanék veletek a NEK-ről, és a szentségimádásról.

Előjáróban egy, számomra meghatározó élményt szeretnék feleleveníteni. Ez elég régen történt. Még Kaposztásmegyeren voltam káplán, amikor Varga László püspök atyát, aki akkor még kaposvári plébános volt, meghívtuk, hogy tartson nálunk lelkigyakorlatot. Számomra fantasztikus élmény volt. Igen mély lelki embert ismerhettünk meg Varga László püspök atyában. Nagyon őszintén beszélt nekünk az életéről. Többek közt elmondta, hogy amikor komoly válságban volt, elkezdte a napi egy órás szentségimádást. Ez végül is testi-lelki gyógyulását eredményezte.

Kaposváron, ahol plébánosként működött, egyszer meglátogattuk. Ott sikerült megvalósítania, hogy a plébánia közössége megszervezte az állandó szentségimádást. Tehát reggeltől-estig ki volt téve az Oltáriszentség, és mindig imádkozott valaki a közösségből az Eucharisztia előtt. Mostani előadásait hallgatva örömmel értesültem, hogy továbbra is folytatja a napi egy órás szentségimádást. Ezt nyilatkozta: „A szentségimádásban hagyom, hogy Jézus szeressen engem.”

A kongresszusról sok szép tapasztalatot olvashattunk, vagy hallhattunk tévében, rádióban. A nyitó szentmise után jó volt hallani papok, elsőáldozók részéről a sok pozitív tanúságtételt. Többen megjegyezték, hogy nem működött minden flottul. Egy pap társam mondta, hogy ő volt már nem egy tömegrendezvényen, de nem volt egyik sem olyan, hogy ne lett volna hiba benne. Még a németeknél is - akik pedig tőlünk sokkal fegyelmezettebb nép - voltak bőséggel hibák a szervezésben.

Én személy szerint csütörtökön jártam Pesten. Elmentem a Széll Kálmán térre, ahol is zenekarok léptek fel. Az előadók között voltak olyanok, akik felnőtt korban tértek meg. Nagyon szép tanúságtételek hangzottak el. A technikai dolgok is jól működtek.

A Szentatya záró miséje egészen rendkívüli élményt jelentett. Nagyon felemelő volt a különböző egyházak részvétele a liturgián. A szeretet különleges gesztusát láthattuk, amikor a Szentatya odalépett Bartolomeo pátriárkához.

Az ország vezetőivel is találkozott Ferenc pápa. Orbán Viktor megajándékozta IV. Béla király levelének egy másolatával, amit az akkori pápának írt. A miniszterelnök kérte a Szentatyát, hogy ne engedje elveszni a keresztény Magyarországot.

Ezzel hitet tett amellett, hogy ő a kereszténység mellett van, és mindent megtesz azért, hogy az ország keresztény gyökereit megőrizhesse.

Mire is hív minket a kongresszus? Keressük fel Jézust a templomainkban, hogy szerethessen minket. Higgyünk abban, hogy amikor ott vagyunk előtte, Ő képes meggyógyítani minket, hogy aztán mi is gyógyíthassuk általa a mi környezetünket.

Én a magam részéről elhatároztam, hogy ha csak tehetem minden nap átmegek a templomba, és negyed órát töltök az Oltáriszentség előtt.
Andor atya

Megkértem Tisztartó Márk urat, a Vitéz János Katolikus Nyelvoktató Német Nemzetiségi Általános Iskola igazgatóját, hogy a bazilikai „akcióról” szóljon, hiszen az ő kezdeményezésére valósult meg. A vele készült riportra hivatkozva röviden válaszolt, és elküldte egyik diákja élménybeszámolóját, amit alább olvashatnak. (Szerk.)

...Tanúságot szerettünk volna tenni az Eucharisziában jelen levő Jézus Krisztusról. A NEK Titkárság és az igazgató társak is örültek az ötletnek. Megszerveztük a technikai hátteret, és utána már minden ment magától. 2200 fiatal megvallotta: „Krisztus, kenyér s bor színében, Úr s király a föld felett”.

Tisztartó Márk

Esztergomi diákok köszöntő éneke - A flashmob

2021. szeptember 2-án volt a nagy nap, amire már nagyon készültünk. Egy flashmob szereplői leszünk! Sokat próbáltunk az eucharisztikus himnusz eléneklésére.

Induláskor kaptunk egy zöld baseball sapkát, ami az iskolánk ismertetőjele volt. Végigsétáltunk az Erzsébet-parkon, úgy közelítettük meg a bazilikát. Félórás út után megpihentünk, majd elpróbáltuk az éneket. Közben megérkezett Tóth Gabi énekesnő, aki az iskolánkkal vonult tovább. A bazilika elé érve már rengeteg iskolást láttunk. Megtudtuk, hogy Esztergom öt katolikus iskolájából összesen 2200-an gyűltünk össze a közös éneklésre. Minden iskola más színű sapkában volt.

Néhányszor elpróbáltuk az éneket, közben integettünk a drónoknak. A mi iskolánk a lépcsősor bal oldalán állt. Az iskolák képviselői az oszlopoknál tartották az iskolázászlókat. Ahogy körülnéztem, izgatott gyerekeket láttam. Végül a rendező azt mondta, hogy következik a hangfelvétel, amit már nagyon vártunk. Szépen, hangosan énekeljük a himnuszt.

Egyszer csak kinyílt a templom főkapuja és kilépett rajta Erdő Péter bíboros. Köszöntötte az éneklőket és megáldott minket. Ezután visszaindultunk az iskolánkba. Az úton az élményeinkről beszélgettünk: örültünk, hogy ilyen nagy eseményen vettünk részt és sok ismerőst láttunk a többi iskolából.

Amikor anyukámmal visszaneztük a flashmob-videót, meglepődve láttam, hogy a sok gyerek egy kereszt formát alkotott. Nagyon szép látvány volt felülnézetből a színes sapkás emberekből álló tömeg.

Nagy élményben volt részem, hiszen még sosem voltam ennyi iskolás között.
Vonka Nimród 4.c

„Együtt vagyunk, együtt ülünk az asztalnál”

Szeretetvendégség az Eucharisztikus Kongresszus előtt

„...nem vehetjük hallatlanba Aranyhajó Szent János mindig aktuális fölhívását és ítéletét:

„Tisztelni akarod Krisztus testét? Ne menj el mellette, ha ruhátlan: és ne itt, a templomban tiszteld meg selyemruhákkal, hogy odakinn, ahol fázik és mezítelen, elmenj mellette.” (Szent II. János Pál pápa)

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus ünnepélyes megnyitása előtti napon, szeptember 4-én, minden hazai egyházmegyében megvendégelték a szegénységben élőket, rászorulókat. Budapesten a II. János Pál pápa téren nehéz sorsú családokat, hajléktalan embereket és menekülteket látott vendégül az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye és segítő szervezetei - az Agrárminisztérium és a honvédség támogatásával.

Esztergomból és környékéről is jelentkeztek a meghívott rászorulók, akik szívesen szerettek volna részt venni a programon. A Máltai Szeretetszolgálathoz tartozókkal, a Határtalan Szív Alapítványból és a Leánynevelő intézetből érkezőkkel, a Közmunkások gyerekes családjaival, illetve a segítőkkal, kísérőkkel, a ferences szegénygondozó nővérekkel és a karitásztagjaival indult el a busz Esztergomból. Az utazás lebonyolításában és a helyszínen a csapat irányításában is a NEK küldötte, Erősné Csató Veronika segédkezett, aki számon tartott mindenkit, ellenőrizte a jelentkezők és megérkezők listáját, induláskor és a hazautazáskor is.

Erdő Péter bíboros, Esztergom-Budapesti Érsek is részt vett a rendezvényen, az Erkel Színház parkolójában, a sátrak alatt megterített asztalok egyikénél. A Magyar Katolikus Egyház feje oda ült le, ahol éppen volt hely, és jóízűen fogyasztotta el a babgulyást, valamint az utána járó desszertet, az „Egy falat mennyország”-ot, a NEK süteményét. Az étkezés előtt Berta Tibor tábori püspök mondott köszöntőt és asztali áldást. A kongresszus karitatív munkacsoportja a ferences szegénygondozó nővérek irányításával szervezte meg az agapét, elsősorban szerzeteseket vontak be a felszolgálásba, de sokan voltak a Katolikus Karitásztagjai és más szervezetek képviselői, többek közt a cserkészek is besegítettek a tálalásban, illetve ők még a vendégyerekekkel is külön foglalkoztak. A rászoruló vendégek mindegyike valamelyik segítő szervezettel érkezett: a ferences nővéreken kívül Teréz anya nővérei, a Szent Erzsébet Karitászt Központ, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, a Csak Egyet Szolgálat, a Sant'Egidio közösség és a Jezsuita Menekültszolgálat tagjai kísérték gondozottjaikat, barátaikat.

„Van, akinek csak jó szóra van szüksége”

Hajós Ágnes ferences szegénygondozó nővér az eseményen elmondta:

„Nekünk, ferenceseknek különösen fontos, hogy testvérek vagyunk, és nem föntről szeretnénk lehajolni a szegényekhez, hanem ott lenni közöttük. És ezt most maximálisan megélhettük, együtt vagyunk, együtt ülünk az asztalnál” – hangsúlyozta, és hozzátette, hogy több intézményükből is érkeztek vendégek az alkalomra és olyanok is, akik meg szokták keresni őket egyes-bajos dolgaikkal.

A ferences nővérek minden asztalhoz többször is odaléptek mosolyogva, kérdezték, ízlett-e az ebéd, hogy érzik magukat. Egyik-másik ebédre érkező komolyan elérzékenyült attól, hogy vendégként fogadják, emberszámba veszik, szóba állnak vele. Látható volt, hogy ezért az egyszerű gesztusért mennyire hálásak voltak, és kinyíltak. Az étkezés végén az egyik vendég felállt, és jó hangosan énekelte el a hálaadó imát az ebédért.

„Az volt a vágyunk, hogy azokkal az emberekkel is közösségben legyünk valamilyen formában, akik várhatóan nem vennének részt az Eucharisztikus Kongresszuson. Szeretnénk volna, ha ők is velünk ünnepelnek, ha számukra is öröm lehetne ez a hatalmas világesemény” – fogalmazta meg Hajós Mária Ágnes nővér, majd hozzátette: „Igazi vendégségre készültünk, ahol a meghívottak együtt ülnek le a fehér asztalnál

úgy, hogy mi kiszolgálhatjuk őket, és olyasfajta házigazdai törődést adunk, amelyben máskor talán soha nincs részük.”

Ambrusné Teréz (Szent Anna templom – Karitászt)

Öröm és lendület

Személyesen nem tudtam a kongresszus eseményein részt venni, de amennyire a körülményeim engedték követtem az egyes programokat. (Hála a mai kor technikai lehetőségeinek, ezek akár utólag is átélhetővé váltak minden érdeklődő számára!)

Újságunk hasábjain beszámolnak a Testvérek lelki élményeiről egy-egy program kapcsán. Én a sok szép, megható és igazán színvonalas, méltóságteljes esemény közül a nyitónapot idézem fel.

„Sírva vígad a magyar” - szólás gyakran igaz ránk, most azonban más arcunkat mutatták meg a közreműködők. Úgy gondolom, ez az igazi arcunk! Bár nemzetünk sok vészterhes időt átél (túlél!), a küzdelmek szüneteiben, és talán közben is, megőrizte a hitére alapozott reményét, bizakodását, örömét és lendületét. Számomra ezt mutatta meg a nyitó szentmise előtti táncos-énekes „kompozíció”.

Nagyon is összefér a spontán, profán öröm a szakrálissal: egy körmenet miliójából szinte észrevétlenül átkerültünk egy szilaj jókedvet demonstráló táncos, énekes „falusi ünnepbe” - művészi fokon megfogalmazva és előadva. Az ünnep résztvevői meg unokáktól nagyszülőkhöz, a Máriás-lányoktól, a rájuk szemet vető legényeken keresztül, a fiatal házások lendületes táncáig - csodát varázsoltak a színpadra, - hát nem tudtam a könnyeimet visszafojtani... Úgy gondolom, sokakban hasonló benyomások, élmények kavargtak még akkor is, ha valaki nem honfitársunkként, vagy nem keresztényként látta mindezt. Már az is elég, ha a szépségre nyitott a lelkünk! Mert a szépség összeforrásából merítve megláthatjuk az **Okot**.

Természetesen több szép lelki programban, szívmelegítő pillanatban részesültem a kongresszus hetében: pl.: köztársasági elnökünk tanúságtétele, a Papp László Arenában összegyűlt tömegek, köztük a sok fiatal arc, a hívők tanúságtételei, vallomásai, Böjte Csaba atya szavai... Ezekről azóta is örömmel beszélgetünk szűkebb környezetünkben, vagy a barátainkkal, közösségeink tagjaival is.

Ugyan sajnós kevesebb keresztény lelkületű ember él ma hazánkban, mint 1938-ban, de a mag megvan. A gyökerek még élnek! Nekem az egész kongresszus, különösen ez a bevezető „műsor” ezt sugározta. Így a csüggedést félretéve, **az öröm és a lendület** lelkületét akarom megélni, - erre buzdítva és meghívva minden kedves Testvéremet!

Nyitrai László

Az **Eucharisztikus Kongresszusra** készülve néhányan a plébániánkról megnéztük a Pesti Vigadóban az 1938-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról szóló emlékkiállítás. Szeptember 11-én pedig közösen vettünk részt a Kossuth téren a szentmisén és azt követő eucharisztikus, gyertyás körmeneten. A szentmise előtt kulturális műsort láttunk, és a kongresszus hírnökei közül például Ürge-Vorsatz Diána tudóst, aki beszélt arról is, hogy sok ember életében tragédiát is okozott a pandémia.

Egy világválság jó alkalom lehet az önvizsgálatra és az újrakezdésre. Ne térjünk vissza régi életünkre, válasszunk egy jobbat! Az Eucharisztikus Kongresszus lehetőség arra, hogy megmutassuk: Jézuson keresztül vezet a legjobb út. Erdő Péter bíboros úr prédikációja után elindult a körmenet. Az Oltáriszentséget hordozó virágdíszes autót követtük. A hangszórókon keresztül hallottuk az énekeket, imákat és közben Versey Beáta nővér körmeneti elmélkedéseit: az Eucharisztia az öröm, a jóság, a békesség, a türelem, a remény, a hit, a szeretet, az irgalom forrása. Több tízezerrel együtt énekelhettünk Budapest

utcaín. Amikor felszendült a kongresszus himnuszának refrénje, magasba emeltük mécseseinket. A Hősök terén Erdő Péter bíboros áldást adott a megjelentekre, - a monumentális tiroli kereszt előtt.

Ezt a nagyméretű feszületet 1930-ban, a Szent Imre-év tiszteletére hozták Magyarországra ajándékként a tiroli zarándokok. A domonkosok Thököly úti templomában helyezték el. Korabeli fotókon látható, hogy az 1938-as kongresszus körmenetében is hordozták. Felemelő érzés volt ezen a több órás ünneplésen részt venni.

Takács Erzsébet

Hazánkban járt Szent Péter utódja

82+1 évvel ezelőtt volt az előző Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Magyarországon. És ha lesz következő nálunk, azt nagy valószínűséggel, már odafentről fogom szemlélteni. Ezért is gondoltam úgy, hogy ez az 52. fontos esemény nemcsak a hazám, hanem magam, családom és barátaim számára is. Sajnálattal vettük tudomásul tavaly, hogy el kell halasztani a kongresszust - a járványra való tekintettel -, de mindenki bízott és imádkozott, hogy idén már biztonságban meg lehet tartani ezt a jeles eseményt. Úgy vélem, a kényszerből nyert plusz egy év megérlelte a felkészülést. Még alaposabban át lehet tekinteni minden apró részletet, hogy aztán olyan flottul és szépen teljenek a programok, ahogy tapasztaltam, láttam és hallottam ismerőseimtől.

A nyitó szentmisét itthon néztem, hallgattam és igyekeztem a többi programot is szemmel, füllel követni. Nagyon tetszett, hogy a NEK-től rendszeresen kaptam hírlevelet, így a záró misére való újra regisztrációról sem maradtam le. Családomat csoportként regisztráltam, hogy együtt tudjunk részt venni rajta, de végül csak édesanyám és én mentünk fel szeptember 12-én a pápai záró misére. Volt bennünk dilemma, hogy menjünk-e. Nem lesz-e túl nagy a tömeg, vagy nagy a meleg, mit fogunk belőle egyáltalán látni, hallani? De valamiért úgy éreztem, ha már házhoz jön a Szentatya, akkor Pestig csak elmegyek. Pénteken délelőtt megkaptam, hogy melyik szektorba kerülünk. Hű, ez nem is rossz! Sőt remek. Ha már ilyen jó helyet kaptunk, akkor tömeg és meleg ide vagy oda, megyünk!

Készültünk rá imával és tettekkel is bőven. Imádkoztunk, hogy jó idő legyen, jó helyünk legyen, és szép, kegyelmekben gazdag pár órát tudhassunk majd magunkénak.

Beszereztük az ülő alkalmatosságot, az enni- és innivalót. Eldöntöttük mit veszünk fel, hogy reggel ne fázunk, délután viszont ne kelljen egy halom ruhát cipelni. Kiválasztottuk a vonat indulásának időpontját is. Szerettünk volna időben ott lenni, hogy ne csak a testünk, a lelkünk is megérkezzen. Aki ismer, tudja, hogy milyen izgulós vagyok, és mennyire nem szeretek korán kelni és korán utazni. Hát sajnos hiába vártam örömteli izgalommal és viszonylag nyugodtan, az indulás reggelén már igencsak izgultam. Mire Ferenc pápa megérkezett a pulzusom már 100-nál járt. De ahogy elhaladt előttünk (kétszer is ☺) szerencsére magával is vitte... és a misére már megnyugodva kanyarodtam rá. Szerencsém volt, mert reggel még kaptam énekes könyvet, így énekelni is végig tudtam a közös részeket (no meg a kórus múltamnak köszönhetően azokat is, amik a könyvben nem szerepeltek).

Maga a mise szép volt, és felemelő volt érezni, hogy Isten mennyire figyel és segít minket! Konkrét példának tudom hozni, hogy sajnos alul számoltuk a vizünket és igencsak fogytán volt. Meg is voltam kicsit ijedve, hogy most mi lesz. De szinte végig sem gondoltam, már láttam, hogy önkéntesek kartonokkal hoznak vizet, és osztják annak, aki kér. Megható volt megtapasztalni, hogy még kérem sem kellett, és a gondom megoldódott. Az áldozás szertartásához érve azon gondolkodtam, hogy fogom megtalálni a pontot, ahol áldozni lehet majd, meg mikor, mert biztos jó sok időbe telik, mire odaér az atya. De ez

sem így volt. Ahogy ezt végig gondoltam és oldalra néztem, az atya egy zászlót tartó önkéntessel már ott állt tőlünk pár méterre, és már sorban álltak az emberek.

Az Istennek ez a mindenre kiterjedő odafigyelése és gondoskodása még másnap is tartogatott meglepetést. Megtudtam, hogy úgy oldott meg kívánságot, problémás helyzetet, dilemmát tökéletesen, ahogy mi, emberek ki sem tudtuk volna találni! Ez volt számomra a legnagyobb ajándéka annak a vasárnapnak.

Örülök, hogy minden nehézség és izgulás ellenére ott lehettem. Ma sem döntenék másként! Köszönöm, hogy ez a kongresszus megvalósulhatott, és remélem, hogy az a sok kegyelem, amit kaptunk sokáig elkísér mindannyiunkat.

Erdős Klára

Az Eucharisztikus Kongresszus egy szerzetes nővér szemével

Személyes életemben, Rendünk történetben és a magyar nép történelmében is meghatározó hetet élhattunk át. Számunkra ez a készüllet nem csupán imádságból állt, hanem komoly előkészületi munkával a Szociális Bizottságon belül. Ennek keretében a kongresszus nyitónapja előtt szeretetvendégségre hívtunk Budapestre, a II. János Pál pápa tere, közel 500 szegény, hajléktalan, rászoruló embert. Mindezt tette több egyházmegye is ugyanazon a napon. Megható volt látni Erdő Péter bíboros urat, a honvédelmi- és az agrárminiszter urakat egy asztalnál étkezni a rászoruló emberekkel, látni a mosolyt az arcukon, csillogást a szemükben.

Közösségekig igyekeztünk egész héten részt venni a programokon. Meghatározó élményeim egyike volt, ami aztán egész héten végigkísért, és többször megisméltető momentum volt, amikor nyolc nővér tetőtől talpig habitusban felszáll a villamosra, a nyitó misére sietve. A villamoskocsiban többen utaztak. Mindenkinek felkeltettük a figyelmét, néhányan mosolyogtak, néhányan összesúgtak, jó kedvünk volt. Majd egy bátor házaspár csendben odaszólt egyikünknek: „Nővérke, mi is oda megyünk”. Ezt hallva mások is csatlakoztak: „Mi is, mi is a nyitómisére megyünk”. Kis idő kellett, hogy kiderüljön, aki a vagonban ült, mind egy helyre ment... nevetés majd beszélgetés.

Sok mindent ki tudnék emelni a kongresszus hetéből, az előadásokból, a különböző programokból, mégis ezt emelném ki... ezt az egységet, ezt a békét, derűs találkozást, a Szentlélek jelenlétét, egymásra csodálkozást, amit első nap a szentmisére igyekezve megtapasztaltam, mert ez kézzelfogható volt aztán egész héten.

A mai kor embere, ha csodát akar látni, akkor ez a hét az volt... Ahogy lépni alig lehetett a Széll Kálmán téren, ahogy több százan járultak a gyónás szentségéhez egy délután alatt..., látni kell a rengetek kisebb és sokgyermekes családot, akik kijöttek a Margitszigetre a családi napon. Csoda, ahogy a Kossuth térről az a hatalmas tömeg énekelve egy menetben vonult az Oltárszentség mögött, csoda az a sok- sok fiatal, akik önkéntesként vagy résztvevőként jelen volt. Látszott hogy az Egyház él, fiatal, és a sok szív együtt dobban! Felemelő és megható volt, ahogy Ferenc pápa mosollyal az arcán jár körül és magyarul mondja: „Isten, áldd meg a magyart!” Történelmi pillanatok voltak ezek, éreztük, átéljük, végignéztük és a részesei lehetünk. Hála Neked Uram!

Egy ferences szegénygondozó nővér

„Tövis nélkül nyílt szép Rózsa!”

Így kezdődik palermói Szent Rozáliáról szóló vers, amely azt bizonyítja, hogy hazánkban is nagy kultusza van. Esztergomban kápolna őrzi emlékét. Névünnepe minden évben misére gyűlünk össze ennél a templomunkhoz tartozó, kedves kis kápolnánál, amit karitásunk lelkes tagjai tartanak rendben.

A kápolna kerítésfalának jobb oldali sarkán álló Szent Flórián szobrot is karitásvezetőnk kezdeményezésére újították fel.

A misét Andor atya celebrálta, esztergomi szolgálata alatt most először, így alaposan utána olvasott a szent életének, és megosztotta velünk ezt prédikációjában. Rozália Sziciliában született, fejedelmi udvarban nevelkedett kényelemben és pompában. Mindezt ott hagyva, egy elhagyott helyen barlangba vonult, magányban élt. A lába előtt terült el Palermo, a gazdag város, ő azonban az önmegtartóztatást és a szüntelen imát választotta. Halála is ima közben érte, jobbában feszületet szorongatott. Csaknem 500 év múlva, 1624-ben találták meg barlangjában, a palermói pestisjárvány idején. Járványos betegségek estében gyakran érezték hathatós közbenjárását. 1927-ben Palermo védőszentje lett, 2020-ban is hozzá folyamodtak a COVID pandémia idején.

Rozália a katolikus barokk, a népi vallásos élet jellegzetes alakja a magyar nyelvterületen is. Jellemzően a pestis idején fohászkodtak hozzá, ezért feltételezhetjük, hogy az esztergomi kápolna alapítása is az 1730-as évek elején bekövetkezett járvánnyal volt kapcsolatos. Építtetője három helybeli polgár: egy pék, egy fazekas és egy mézesbábos, akik a városi tanácsban is tisztséget töltöttek be. az 1779. évi egyházlátogatási jegyzőkönyv 1736-ra tette az építés idejét.

Dédelgetett vágyam, ha már van egy felújított, csodás kápolnánk, ismerjék meg minél többen! Sajnos sok esztergomi sem tudja, kiről is neveztek el. Alkalmuk lenne megismerni most októberben is, amikor újra mise lesz itt, melyben hálát adunk, köszönetet mondunk a termésért, a mezőgazdaságban dolgozókért. Jöjjenek minél többen, imádkozzunk együtt, gyönyörködünk a terményekkel megrakott kosarakban, kóstoljuk meg a mustot és az új bort!

Szent Rozália! „Köszönlők közt nagy Havasban, / Ember retentő barlangban, / Szolgáltál nagy buzgóságban, / Jegyesednek ez világban.” Segíts minket, mert ez az újkori járvány, a COVID még sajnos nem ért véget. *Recska Valéria*

Családos közösségünk idén is együtt töltött egy hosszú hétvégét a Velencei-tónál. Augusztus 20-án, pénteken indulunk és már aznap délután egy nagy családként ültük körül az asztalt és vettünk részt Andor atya jóvóltából egy meghitt hangulatú ünnepi szentmisén. Szent István ünnepén természetesen az új kenyér szentelése sem maradhatott el. Megható pillanatokot élhetünk át újra együtt.

Az estét szalonnasütés, társasjátékok és sok-sok jó hangulatú beszélgetés tette emlékezetessé.

Szombaton sem unatkoztunk, sok játékban, beszélgetésben és még több nevetésben volt részünk, miközben ropogott a tűz és bográcsban készült az ebéd. Míg az ebéd elkészült, néhány család a gyerekekkel elsétált a közelben rendezett dínókiállításra, ahol a gyerekek nagy öröme a dínótojástól a hatalmas őshüllőig mindenféle érdekességet láthattak. Visszatérve jólesett a finom bográcsos paprikás krumpli, aminek még jobb ízt adott az, hogy együtt fogyasztottuk.

Délután sárkányhajózás volt a program, ahová Andor atya is elkísért minket, ő maga is kivéve részét az evezésből. A tó közepén találkoztunk sirályokkal, hattyúval és egy kisrepülőtlől megriadt vadlúdcsapat is épp mellettünk szállt fel a nádasból. Este ismét szentmisén vettünk részt. Azt hiszem, ezeknek a meghitt, családi szentmiséknek a hangulatára sosem fogom megtalálni a megfelelő szavakat. Együtt az asztal körül csak mi és az Úr. Leírhatatlan. Az este csendes beszélgetésekkel, játékokkal és sok nevetéssel folytatódott.

Vasárnap még a csapat egy része megtoldotta a programot egy tó körüli biciklizéssel, Andor atya is velük tartott. A többiek hazaindultak ki autóval, ki vonattal.

Kicsit szomorúak voltunk, hogy ilyen gyorsan eltelt a hétvége, de hálával volt tele a szívünk, hogy végre újra együtt töltöttük ezt a néhány napot.

Hálás szívvel köszönjük újra László atyának, hogy annak idején életre hívta ezt a közösséget, Andor atyának, hogy elkísért minket és csodálatos szentmiséken vehettünk részt, és természetesen a Jóistennek köszönjük elsősorban egymást, hogy egészségben együtt lehetünk, hogy támogató közösségre leltünk. Kérjük további támogató szeretetét, áldását közösségünkre, plébániánkra, mindnyájunkra! *Ábel Krisztina*

Az imádság a jó cselekedettel összetartozik. Ezt bizonyítja az a nap is, amikor Laciék meghívták kis **takarító csapatunkat** szőlőskertjükbe. Ragyogó, napsütéses idő volt. Kedves vendégváró hangulatra érkeztünk. Szeretettel fogadtak, és láttak el minden finomsággal. Beszélgettünk, falatoztunk, még a kongresszus himnuszát is elénekeltük. Köszönjük ezt a szép délelőt! *A templom takarító csoportja*

Kápolnánk...

Ezúttal jó hírekről számolhatok be!

Erős Gábor alpolgármester úr segítségével megkaptuk a jelen állás szerinti tulajdoni lapokat a kálvária és a két kápolna vonatkozásában. Eszerint a Jó Pásztor a Belvárosé, a Kálvária kápolna a Főegyházmegyéé, maga az egész „szerpentin” pedig Esztergom Város Kálvária Alapítványáé. Ez utóbbi 1892-ben lett bejegyezve... Ezzel majd kezdeni kell valamit, egy – vélhetően jogutód nélkül megszűnt alapítvánnyal nehéz lesz tárgyalni... Ugyancsak az alpolgármester úr segítségével elkezdődött a kálvária útvonalának rendbetétele – tájékoztatott városunk főkeresztése, Boldizsár Lóránt úr. Mindkettőt köszönjük!

Építész „segítségemmel” előkészítettem a kálvária kápolna pántos összefogását (spanifer+drótkötél), amit a közeljövőben felhelyezünk. Ez egy kis stabilitást ad a nyíló falaknak, valamint biztonságot a torony bontásához.

Megkaptam Prokopp Mária professzor asszony rövid összefoglalását (történeti/művészettörténeti) a komplexumról. Mindezekkel újra megkeresem a Bíboros Urat, hogy a továbbiakról tájékoztassam és segítségét kérjem – mind a mentéshez, mind a felújításhoz.

Addig is marad az ima. A szeptemberi kihagyás után folytatjuk **elsővasárnapi keresztútjainkat**, találkozunk **október 3-án 15 órakor** az első stációnál! *Nyitrai László*

Röviden...

- A plébániák összevonásával az adminisztrációs ügyek, fizikai teendők miatt rengeteg intéznievaló adódott. Közben beindult az új tanév is a szokásos feladatokkal. Az anyakönyv rovat most is elmarad...

- A járvány negyedik hullámának az árnyékában próbáljuk közösségeinket életben tartani. Összejött Senior imaklubunk is egy megbeszélésre, de egyelőre prolongáljuk a tényleges/rendszerezés összejöveteleket. Énekkarunk is elkezd próbálni, amíg a korlátozások engedik. Megtartjuk az elsőszombati (Kerektemplom, 17 óra) és elsővasárnapi (kálvária, 15 óra) imádságainkat is, amire mindenkit hívunk és várunk!

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László
Tördelő szerkesztő:	Németh Tünde
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@extra.hu
A kiadást támogatta:	Somfainé Bernike
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom -Városi Plébánia

2021. október

XIV/10. szám

Kezd összeállni az új felállítás a plébániánkon. Az adminisztráció legalább is egységesen működik. Bárcsak a lelki egészség is így összeállna mihamarabb! – ha nem is fél év alatt...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Mint mindannyian tudjuk már, Bíboros főpásztorunk 2021. július 31-vel megszüntette az esztergomi Szent Anna és az Esztergom-Belvárosi Szent Péter és Pál plébániákat és ezzel egyidőben megalapította az Esztergom-Városi Plébániát.

Éppen ezért a két plébániának el kellett készítenie a zárszámadását, amit máskor december 31-re készítünk el. Ebben a zárszámadásban a 2021. január 1-től július 31-ig tartó időszak adatai szerepelnek.

Esztergomi Szent Anna Plébánia

BEVÉTELEK:

Egyházi adó: 1.068.500,- Persely: 1.394.540,-
Stólabevétel: 1.640.500,- Egyéb: 1.292.906,-
(ebben benne van 500.000,- forint önkormányzati támogatás, és az átmenő pénzek is)

2021-ben az alábbi **gyűjtések** voltak:

Katolikus iskolák: 114.635,- Péterfillér: 78.175,-
Szentföld javára: 106.895,- Szt. Antal persely: 13.070,-
Így az összes bevételünk: 5.709.221,- forint volt.

KIADÁSOK:

Fizetések: 3.190.963,- (plébános, sekrestyés, irodavezető, kántor); Irodai működés: 163.970,- (nyomtatvány, festékpátron, postaköltség); Közüzem: 1.163.736,- (fűtés, világítás, hulladék, víz, telefon, riasztó); Gyűjtések továbbítása: 312.775,- Ft. Papi Szolidaritási Alapba: 393.000,- Ft. Egyéb kiadás: 3.916.580,- (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés, továbbá ebben van a maradvány **2.591.127,-Ft.** is, amit **átadtunk** az Esztergom-Városi Plébániának.

Összes kiadás: 9.141.024 forint.

Így a **MÉRLEG** a következőképpen alakult:

Bevétel:	2020. évi maradvány:	3.431.803 forint
	2021. évi bevételei:	5.709.221 forint
	Összesen:	9.141.024 forint
Kiadás:	2021-es év kiadásai:	9.141.024 forint
	2021-es év maradványa:	0 forint
	Összesen:	9.141.024 forint

Esztergom-Belvárosi Szent Péter és Pál Plébánia:

BEVÉTELEK:

Egyházi adó: 1.083.500,- Perselybevitel: 552.110,-
Stólabevétel: 649.000,- Adomány: 375.151,-
Sírhelydíj: 345.000,- Egyéb: 7.409.781,-
(ebben benne van az ingatlan hasznosítás, közel 5 millió forintos felújítási támogatás a plébániára, 200.000,- forint önkormányzati támogatás és az átmenő pénzek is.)

2021-ben az alábbi **gyűjtések** voltak:

Katolikus iskolák: 23.690,- Péterfillér: 31.110,-
Szentföld javára: 36.165,- Szt. Antal persely: 800,-
Így az összes bevételünk 2021-ben: 10.506.307 forint volt.

KIADÁSOK:

2021-ben az alábbi kiadásaink voltak:

Fizetések: 2.767.703,- (káplán, sekrestyés, irodavezető, kántor)

Iroda: 24.460,- (nyomtatvány, festékpátron, postaköltség);
Közüzem: 1.898.540,- (fűtés, víz, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj); Templom és plébánia felújításra: 4.907.146,- Ft.

Gyűjtések továbbítása: 91.765,- Ft. Papi szolidaritás: 298.500,- Ft. Egyéb kiadás: 4.338.703,- (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés, és amit **átadtunk** az Esztergom-Városi Plébániának: **2.520.458,- Ft.**)

Összes kiadás: 14.326.817 forint.

Így a **MÉRLEG** a következőképpen alakult:

Bevétel:	2020-as év maradványa:	3.820.510 forint
	2021-es év bevételei:	10.506.307 forint
	Összesen:	14.326.817 forint
Kiadás:	2021-es év kiadásai:	14.326.817 forint
	2021-es év maradványa:	0 forint
	Összesen:	14.326.817 forint

Köszönjük a kedves testvérek áldozatos segítségét!

Az Esztergom-Városi Plébánia tehát 5.111.585,- forinttal kezdte meg a működését.

Isten áldja meg új plébániánkat!

László atya

Szentmisében köszöntöttük Andor atyát születésnapján...

Kedves Andor Atya!

Hálaadásra jöttünk össze itt ma este, méghozzá Teérted! Naptáradban, éveid számában egy tekintélyes kerek számhoz érkezél, Veled együtt ezért most a hálaadás. Életünket, körülményeinket, hitünket minden nap megköszönjük az Úrnak, hisz általa létezhettünk, ma ehhez hozzáteszük a külön köszönetünket – Érted.

Megköszönjük az Úrnak, hogy meghívott Téged erre a szép szolgálatra, hogy munkatársra légy az igehirdetésben és minden papi szolgálatban. Hogy Mesterünket jelenítsd meg köztünk, hogy pástora légy az Ő népének. Hálát adunk azért is, hogy éppen közénk rendelt, pont erre a kettőből egygyé váló plébániára. Megköszönjük lelkes szolgálatodat, hogy mindig meghallod a hívek kéréseit, és ahogy/ahol csak lehet, segítesz, közreműködsz. Barátsággal, nyitottsággal jöttél közénk, ezzel is előmozdítva a közösségépítő törekvéseinket.

Egy-egy személyes beszélgetésből lassan kibontakozik előttünk előéleted, adja az Úr, hogy Te is mindjobban megismerd közösségünk tagjait, hogy egyre hatékonyabban tudjuk építeni Isten országának e kicsinyke szögletét. Mert egymást kicsit közelebről megismerve, egymásban megbízva ezt hatékonyabban tudjuk szolgálni.

Mikor most szeretettel köszöntünk születésnapodon, minden jót kívánunk, halmozzon el az Úr mindazzal, amire szükséged van! Mi pedig imáinkban hordozunk, ahogy tehetségünkől, erőnkől futja, segítjük szép szolgálatodat, hogy az új plébániánk egyre inkább Élő Szigetté válhasson elsivatagosodó világunkban!

Isten éltesen és tartson meg sokáig erőben, egészségben, hitben, bölcsességben!

A szentmise után majd a fehér asztal mellett még személyesen is felköszöntünk, mindnyájan, akik itt vagyunk. Kérjük a Testvéreket, hogy ezt az ünnepi alkalmat senki se hagyja ki, mindenkit szeretettel várunk a közösségi teremben!

Hengánné Gogola Gabriella – Nyitrai László

Októberi sorok

A magvetés, az új kezdet elindult! Általam megélt csodának tartom, hogy az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus eseményeit Magyarországon tartották. Nagy lehetőség volt számomra, hogy ezt figyelemmel kísérhettem. Lelki megújulásom fontos állomása lett. Gondolom mások is ezt élhették meg, mert plébániai közösségeink élete szerintem felfrissült, megerősödött.

Mire is gondolok? Vasárnapi esti mise a Szent Anna templomban. Az ismerős arcokon kívül sok fiatal családot látok. Tele a templom. Lelkemben zeng a dal: „*Köszönöm ezt a napot. Annyi szépet, s jót hozott!*” A mise után ismerősök köszöntik egymást, nem sietnek haza, nagy csoportokban beszélgetnek. Jó ezt látni. Az új helyzet, az Esztergom-Városi Plébánia megalakulásával új közösségek formálódnak.

SMS-t kapok: „Imádkozunk együtt, várunk, gyertek!” A Senior imaklub tagjait hívja az elsőszebati Szűzanya-tiszteletre. Templomunkba, a hívó kérésre, most is többen összegyűltünk. Nyitrai László vezetésével közösen imádkozunk és énekelünk: „*Mária, jó Anyánk kérünk, hogy nézz le ránk! Hittel sok gyermeked Tőled vár szép jelet.*” Mély átéléssel és hálával imádkozom. Szívem még nagyon nehéz az átélt események miatt. Fiam súlyos betegséggel kórházba került. Tudom, hogy Szűz Mária közbenjáró segítségétől és közösségünk imájától gyógyult.

Mekkora öröm, hogy a koronavírus miatti csend után énekkarunkat vasárnap (október 10-én) hallhattam először. Nem szoktam a 11 órakor kezdődő misére menni, de most ez történt. Micsoda meglepetés! Énekkarunk tiszta, szép, átélt közreműködése segített abban, hogy ez a vasárnap igazán „ünnepe” vált. Több kedves ismerősöm tagja az énekkarnak, de most új arcokat is, új karvezetőt láttam. A befejezésül elhangzó Wolf Péter Áve Máriaja könnyeket csalt a szemembe: „*En mindig bízom benned vándorlásomon...*” Mise után többen oda mentünk a kórustagokhoz és hálással megköszöntük szolgálatukat. Nagyon bízom abban, hogy lesz folytatás, és sokszor gyönyörködhetünk énekükben.

Minden hónap első vasárnapján a belvárosi temetőben keresztúti ájtatosságon vehetünk részt, Nyitrai László vállalásának köszönhetően. Október 3-án imádkozva, énekelve haladunk. A meleg őszi napsütésben egy-egy szellőkésre hullanak a színes, elszáradt levelek.

Emlékeim felidéződnek, amelyekről az Élő Sziget hasábjain már több alkalommal is írtam. Például 2018-ban így fogalmaztam: „*A mi plébániánk szervezetten, a nagybőjti időszak minden vasárnapján fél 3-kor keresztúti ájtatosságot tart a belvárosi temető fölé emelkedő Kálvária dombon. Szerencsésnek mondhatom magamat, mert gyermekkoromban élő szokás volt, hogy a vasárnapi ebéd után, a bőjti időszakban imádságos lélekkel megtettük ezt az utat. Jó volt látni az ismerős arcokat, családokat, akiket egy-egy állomásnál utolértünk, vagy szemben jöttek velünk. Lehetett jó idő, vagy rossz, mi mindig mentünk nagymamámmal, édesanyámmal... majd egyedül.*”

Legszébb élményeim közé tartozik, hogy édesanyámmal minden húsvét hajnalán a Kálváriára indultunk. A tavaszi csendes éjszakán, a temetőben pislákoló fenyvek már jelezték, nem mi vagyunk az elsők, akik a szent asszonyok nyomában járva, Jézus sírját látogatjuk. Távolabbról, a Kálvária kápolnája felől, szépséges éneklés foslányai jutottak el hozzánk. Az előttünk járó Ferences közösség minden stációhoz gyertyát helyezett, és csodálatos éneklésükkel versenyeztek az ébredő madarakkal. Minden Jézus feltámadását köszöntötte! A Kápolna elé érve már hallottuk a közös imádságokat, énekeket. Belépve tavaszi virágok illata, gyertyafény fogadott. Leülve, majd térdelve a Pieta előtt, fohászkodtunk.

Hosszú évek óta nem nyílik a kápolna ajtaja, tornya pedig már ferdén áll. Én úgy látom, hogy hamarosan teljesen tönkremegy... De most kinyílik az ajtó! Laci elhozta a Kápolna kulcsát. Megható és elkésérítő, amit érzek. Belépve egy nagy fából készült doboz fogad. Ebben van a Pieta, hogy védve legyen az omladozó falaktól, esőtől. Néhol még gyönyörködhetek a freskók színeiben.

Ott látom azt a sok-sok évvel ezelőtti kislányt, aki meghatódtan ül a Kápolna padjában és imádkozik. Közben körültekintget, csodálja a színes üvegablakokon (most is épek!) beáradó fényt, a falak kék színét, figyeli a kedves arcú nényt, aki órák óta a hívőkre vár, majd sötétedés előtt bezárja a kápolnát.

Még meg lehetne menteni! Most azért fohászkodom, hogy ne a pusztulás legyen a sorsa, hiszen ez az egyetlen teljes kálváriája a „Magyar Sionnak”. Meg kell becsülnünk elődeink hagyatékát!

Az augusztusi és szeptemberi Élő Szigetben olvashattunk arról, hogy milyen fejlemények vannak a Kálvária és a Kápolna ügyében. Most rendezettebb az út, a stációk környezete is. Reméljük a munkálatoknak lesz folytatása!

Az október 12-i imaórát a honlapunkról hallgattam meg. Ebben a béke került a középpontba.

„*Uram, láss meg Te is engemet,/Mindennek vége, vége. Békíts ki Magaddal s magammal,/Hiszen Te vagy a Béke.*” - idézem Ady Endre felhangzó verséből.

A költők felsorolása már izelítőt ad arról az igényes szerkesztői munkáról: Ady Endre, Mécs László, Reményik Sándor, Juhász Gyula, Aranyosi Ervin, Babits Mihály, Tóth Árpád. Nem győzöm hangsúlyozni, hogy a versmondók milyen hivatottan, átéléssel tolmácsolják a műveket, hogy Laci összekötő szövege, a kiválasztott és elénekelt dalai szerves egységet alkotnak. Mindig van olyan költemény, amelyik mélyen megindít. Így most Ady Endre: Imádság háború után, Mécs László: Vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld!, és a gyerekekkel elmondott Babits Mihály: Zsoltár gyermekhangokra című verse.

A szerkesztő gondolatmenete azt erősíti bennünk, hogy belső békénk megteremtése, valamint a szeretet tüze, az ima, Jézus békéjének a megvalósításában segíthet. Ez vezethet ahhoz a békéhez, amelyről minden ember álmodik. Nyitrai László gitárral kísérvé énekelte el ezeket a sorokat: „*Békét adj, Uram kérlek a háborgó szíveknek, békét és reménységet minden ártatlan gyermeknek!*” Mindenkinek a figyelmébe ajánlom a Plébániai füzetek új számát, amelyben elolvashatjuk az elhangzottakat. (November elején. szerk.) Pázsiczky Mariann

Kedves levelet kaptunk szeptember elején László atyától - szeretettel várnak a **jubiláló házaspárok** szentmiséjére.

Mi szeptember 11-én ünnepeltük házasságkötésünk 50. évfordulóját (fél évszázad! - kimondani is sok!). Visszatekintve az elmúlt 50 év nehéz és szép napjaira, nagyon rövidnek tűnik. Ez valóban jóval rövidebb, mint a Klotz házaspár együtt leélt 70 éve. Szívvel gratulálunk Nekik, Isten áldása kísérvé Őket továbbra is e szép, hosszú életükben!

Megilletődve, gyerekeink kísérvében érkezünk a szentmisére. László atya köszöntötte a párokat: beszélt a házasságról, ami nem csak szentség, hanem tanúságtétel a világ felé, hogy lehet egy életen át egy másik emberrel együtt élni Krisztus szeretetében. Ezt követően megismételtük házassági fogadalmunkat, majd egyenként megáldott minket. Nagyon felemelő érzés volt ennyi év után ismét együtt állni az Úr színe előtt.

A mise után a karitász dolgozói kedves agapéval vártak minket. Köszönjük László atyának ezt a szép napot, és a szervezőknek is a kedves közreműködést!

Dr. Kovács Judit

Erdei iskola, lelki feltöltődés a vitézes diákoknak

Az esztergomi Vitéz János Katolikus Általános Iskola diákjainak a tanév során lehetőségük van rá, hogy osztályszinten két napot eltölthessenek Pilismaróton. Szálláshely a jól felszerelt helyi plébánián van.

E remek alkalom során az osztályok - a pedagógusok vezetésével - jobbnál jobb programokat találnak ki, amik az osztályközösség összekovácsolódását szolgálják. Ugyan nem az iskolapadban, de rengeteget tanulnak a diákok és a pedagógusok is: egymásról, a szeretetről, elfogadásról, közösségről. Túrázás, séták, csapatépítő játékok, közös sütögetés, focizás, bátorságpróba, meseolvasás, filmvetítés mellett, kiemelkedő fontosságú a két nap lelki része.

A vallásos szellemiség áthatja az egész kétnapos kirándulást, de emellett egy délelőttöt töltenek el a gyermekek lelki programok keretében. Ezeket az iskola hitoktatói vagy Csepregi Robi atya, pilismaróti plébános tartja. Öröm látni a tanulókon, hogy iskolán kívül is milyen lelkesek, kíváncsiak, vidámak.

A tanmesék, imák, őszinte beszélgetések során más-más oldalukat lehet megismerni ilyenkor, de természetesen a diákok is másképpen látják feljebbvalóikat, és azt gondolom, hogy a felgyorsult világunkban erre nagy szükség van. Hét közben a témérdek teendő mellett el sem tudjuk képzelni sokszor, hogyan is férhet bele még egy pilismaróti kirándulás a gyerekekkel?

Fáradtan hazaérkezve, mégis rájövünk mindannyian, hogy mennyi pluszt kapunk ettől a lehetőségtől. Itt van alkalomunk elcsendesedni, megcsodálni a természet szépségeit, útközben sokat beszélgetni a gyerekekkel és egymással.

Hálás vagyok, hogy én már három osztállyal vehettem részt egy-egy lelki programon. Külön öröm számomra, hogy mindegyik más korosztályú diákokból állt. Hálás vagyok a lehetőségekért, hogy ilyen módon is tanúságot tehettem a hitemről, és talán lelkiekben kaphattak tőlem egy kis pluszt a diákok. A legnagyobb hála, köszönet a Jóistennek szól, aki mindvégig óvó tekintetével őrzött, segített bennünket!

Meszes Zsófia

Nyugdíjas klub – Rózsafüzér társulat

Már nagyon vártuk, hogy több hónapos kihagyás után ismét találkozunk, hiszen a Covid sajnos nem tette lehetővé az összejöveteleket. Ezt az együttlétet megkoronázta az Idősek napi ünnepség. A Mindszenty iskola 3. osztályosai Aranka néni vezetésével kedves kis műsort adtak elő. László atya bevezetőjében elmondta, hogy az idősekre nagy szükség van, imádságos háttérrel biztosítanak a mindennapi életben. A gyerekek versekkel, történettel, furulyaszóval kedveskedtek.

A véletlen úgy hozta, hogy 12 felnőtt és 12 gyerek volt együtt, így mindenki választhatott egy embert, akit megajándékozott. Kis színes, lyukmintás dobozt, díszes papírvirágot és egy emléklapot kaptunk. Mi a gyerekeknek is és Aranka néni-nek is csokoládét ajándékoztunk, és köszöntük meg műsorukat. Ezután elfogyasztottuk a szendvicseket, házi süteményeket, édességeket és a finom teát. Majd a gyerekek elbúcsúztak, mi, idősek pedig családias környezetben folytattuk a délutánt élményekkel, beszámolókkal és imádsággal. Andor atyának is köszönjük, hogy velünk ünnepelt. Reméljük, hogy Isten segítségével a továbbiakban is találkozhatunk.

Szendrő Péterné

Október 16-án Szendrőné Erzsike szervezésében egy nagyon kellemes, lelkiileg feltöltődő napot éltünk meg. A reggelt hálaadó imával kezdtük. Majd felköszöntöttük Andor atyát 60. születésnapja alkalmából. Megemlékeztünk a többi szülinapos és névnapos társulati tagjainkról is.

Első állomásunk a Svábhegy oldalában található Kút völgyi Boldogasszony kápolna volt, ami a Mária kút köré épült. Beatrix nővértől megtudtuk a kápolna történetét. Egy gyermek csodálatos megmeneküléseért hálából építtette egy jómódú család 1753-ban.

Regőczy István atya - „Isten vándora” - áldozatos munkájának eredménye a kibővített, felújított, művészi alkotásokkal díszített kápolna. Mindszenty bíboros emlékére - carrarai márványból készült. Keresztutat szenteltek fel itt 1991-ben, belga zarándokok adományából. A kápolna mellett van Regőczy atya sírja, mindig friss virágokkal és gyertyákkal. Mi is gyertyát gyújtottunk és imádkoztunk.

Ezután Andor atya szentmisét celebrált Beatrix nővér orgonakiséretével. Még sok időt el tudtunk volna tölteni, de várt ránk utunk második állomása, a Szent László templom, az előtte felépített keresztút és Pio atya szobra. A keresztutat a templom felé vezető úton alakították ki, ami szépen harmonizál a templom kecses formájával és stílusával. Október 23-hoz közelve nagyon aktuális „A magyar keresztút szent elődeink példájával” c. ima elimádkozása. Magyarok Nagyasszonya, kérünk, hogy oltalmazó kezed védje meg magyarságunkat és kereszténységünket!

Erzsike finom ebédre is gondoskodott egy kellemes vendéglátóhelyen.

Majd néhány kilométerre utunk utolsó állomása, a Reme-tkertvárosi Szentlélek templom volt, amely a modern egyház-építészeti diadala. A templom, amelyben Jézus és a Szűzanya fontos üzenetet adott át az emberiségnek. Dr. Papp Tamás plébános atya, aki a budapesti francia közösséget is szolgálja, bemutatta a templomot. A templom 712 m² alapterületével őskeresztény bazilikára emlékeztet. Három kápolnája van. Altemplomában 500 sírhelyen neves személyek, művészek, nyugszanak a szeretetláng látnoka, Szántó Erzsébet és Schlachta Margit is.

A keresztút domborműveit, a templom pilléreit díszítő, szenteket ábrázoló 12 szobrot Vida Zoltán szobrászművész alkotta. Rajta kívül híres alkotások: Feszty Masa, R. Szörédy Iлона, Árkayné Szehtlő Lili, Antal Károly, Ohmann Béla, Molnár C. Pál alkotásai csodálhatók meg a templomban. A főoltárkép, Pogány Géza munkája, a Szentlélek eljöveteletét ábrázolja. A templom bemutatását követően elimádkoztuk az örvendetes rózsafüzér egy tizedét. Elbúcsúztunk a plébános úrtól, megköszönve az értékes bemutatást. Nagyon örülök, hogy ezt a templomot választottuk zarándokutunk utolsó állomásának.

Hazafelé az irgalmas rózsafüzért imádkoztuk, és ezzel a zarándoklatunk végére értünk. Ezen a napon szép élményeket és egy nagyon tartalmas lelki feltöltődést kaptunk.

Huber Józsefné, Szendrő Péterné

„Ősz, ősz, kedves ősz”!

Heltai Jenő Ősz című versében a következőt kívánja: „Szürke ég, őszi.../ Ősz, ősz ne siess! Ne kergesd el a nyarat, a meleg fényt, sugarat.”

Szeptember 30-án, amikor a szüreti misére készülődtünk, bizony esős reggelre ébredtünk. De délutánra már kisütött a nap, így ezt a szép ünnepet, **hálaadást a termésekért**, már jó időben tartottuk a Rozália kápolnában. A misét Andor atya celebrálta, aki igen megszívlelendő gondolatokkal gazdagított minket. *Visszaemlékezett gyerekkorára, amikor nagymamájával a mezőre mentek kapálni, hangsúlyozta a földművesek munkájának fontosságát, megbecsülését. Szólt arról, vajon tudatosul-e bennünk, hogy nélkülük nem kerülhetne kenyér, friss zöldség, gyümölcs az asztalunkra? Megbecsüljük-e mindezt? Mérhetetlen pazarlás jellemzi modern világunkat, ami ellen mindenkinek a saját helyén, lehetőségei szerint tennie kell!*

Nézzünk egy kis történeti áttekintést a szüretéről! A szüret a különböző történeti korokban mindig többet jelentett egyszerű munkánál. Ünnepek számított és számít ma is, hiszen egy egész évi fáradozás gyümölcseivel szembesül ilyenkor a szőlőművelő. A szüret a XVI és XVII. században igazi sátoros ünnep volt, melyre még a hadviselő vitézek is hazasiettek. Városaink statútumai (szabályzatai) szerint szüret idején még a törvénykezés is szünetelt. (Ennek sokan örülnének ma is!)

Az 1700-as évektől az 1900-as évek közepéig mindig október végén történt a szőlőtermés betakarítása Tokaj-hegyalján. Október 28-a, Simon-Juda, a szőlők védőszentjének napja volt a nyitány. Előtte szüret hivatalosan nem kezdődhetett. Szüretkor megélelünk a szőlőhegy. A munkavégzés alatt is jellemző volt – közösségi munka lévén – a tréfálgatás, az éneklés, a hangoskodás. Utána családi ünnepé alakult a nap. A szüretelők a hegyről levonulva szüreti koszorút vittek a vállukon, – ezzel is jelezve, befejeződött a munka. Manapság is sok településen – nálunk Szentgyörgymezőn – szüreti felvonulással, bállal őrzik a hagyományt.

Szeptember 8-án, Kisasszony napján kezdődött a többi termés betakarítása. E napon verték a diót. Az olajos magvak: a dió, mogyoró, mandula, a tökmag, a napraforgómag értékes fehérjékben bővelkedő táplálék. Ilyentájt gyűjtjük be télire a bogycsokot is, köztük a legtöbb C vitamint tartalmazó csipkebogyót. Hála a természetgyógyászatnak, a mai háztartásokban egyre gyakoribbak ezek a termények, melyek az egészséges táplálkozást szolgálják.

A szentmise végén Andor Atya megáldotta a terményekből összeállított kosarakat, majd következett a kóstoló. Must és újbor nem maradt az üvegekben. Reméljük, jövőre többen jövőnk el ilyenkor hálát adni, megköszönni az Isten idejű segítségét, és kérni jövőre is, hiszen ahogy a költő írja, az ős, az édes ős jövőre is megérkezik.

Recska Valéria

Kápolnáink...

Sajnos, nincs előre haladás, ill. most nem tudom, mi is a helyzet...

Ahogy az előző számban említettem, levélben újra megkerestem a Bíboros Urat. A beszámolóhoz csatoltam a vonatkozó tulajdoni lapokat, térképmásolatot, valamint Dr. Prokopp Mária írását a kálvária történetéről. Bíboros Úr rövid válaszával megköszönte az információkat, amit átadott a főépítésnek. Szeretném hinni, hogy ezen „átadás” valami tevékenységet is generál, mielőtt további helyrehozhatatlan károk keletkeznek!

Minderről a Polgármester Urat is tájékoztattam, ezen levelem egy gondolatát idézem: **Egy biztos: mind a Főegyház-megyének, mind a Városnak nagy szűgyen lesz, ha egy műemlék kápolnát hagynak összedőlni! Plébániánknak is kudarc...**

Nyitrai László

Anyakönyvi adatok

Szent Anna Plébánia – július

Kereszteltek: Vass Csenge Luca Vass Benedek
Pathó Ákos Flórián

Házassultak: Ambruzs Ádám – Luky Zsanett
Mauterer Márton – Trexler Cintia

Elhunytak:

Epling Tibor	81 éves
Bádi Béláné, Engelbrecht Teréz	88 éves
Fekete Mihály	85 éves
Pollák Józsefné, Misányi Gizella	87 éves
Papp Edit	62 éves
Csúri Péter Pál	74 éves

Szabó-Rácz Istvánné Borsos Anna Éva	75 éves
Hauszknacht Jánosné, Dinnyés Emília	78 éves
Deutsch Lajos	89 éves
Bajkó József	50 éves
Sárközi Nikolas Raymond	6 hónapos
Spóner József	72 éves
Dr. Kerekes Károlyné, Jónás Terézia	93 éves

Esztergom-Városi Plébánia augusztus-szeptember

Kereszteltek: Knapp Dávid Gábor Sárközi Lorenzó
Raczko Lana Georgina Lak Bendegúz
Uresch Dominik Marcell Pálkó Zoé Bernadett
Sárközi Vanessza Ramóna Németh Boglárka
Németh Flóra Erzsébet Lukács Zoé Hanna
Lukács Martin Tamás Pásztor Léna
Sárközi Laurent Húlió Szalkai-Tóth Árpád
Zoltai Zille Júlia Zoltai Zselyke Panna
Szenci Ákos István Nagy Ilona
Ivanov Balázs Ivanov Zsombor Mihály
Lakatos Valentina Szkarlett Cseke Katalin Erzsébet

Házassultak:

Boros Róbert Bálint – Bozsó Bernarda
Üveges Balázs György – Kovács-Simon Cecília
Kőbányai Richárd – Babocsai Zsanett
Koller Tamás – Húsvéti Kata Katalin

Elhunytak:

Böhm Zoltán György	48 éves
özv. Cserép Lajosné, Horváth Julianna	89 éves
Sipos József István	85 éves
Viczéna Gyuláné, Kuti Ilona	94 éves
Papp Ferencné, Wágner Erzsébet	86 éves
Major Istvánné, Huj Anna	83 éves
Juhász Péter Pálné, Berkes Mária	98 éves
Fábián Lajosné, Jaczkó Anna	82 éves
Palkó Gáborné, Szabó Adél Klára	77 éves
Nagy Zsolt	48 éves
Harcza Gyuláné, Szlukovényi Anna	69 éves
Sárosy Károly	80 éves
Horváth-Szedes Zoltán	54 éves
Téglás Józsefné, Csizmadia Mária	90 éves

Röviden...

- Missziós vasárnap a 11 órai szentmisén bemutatkoztak bérmálkozásra készülő fiataljaink, tizen. Másnap az előkészület „tananyagaképpen” Cserpes Jenő és Bayler István atyák sírjait tették rendbe Mindenszentek ünnepére. Imáinkkal kísérjük őket, hogy Isten útján megmaradjanak, keresztény és magyar jövőnk aktív alakítóivá váljanak!
- Novemberben is megtartjuk az elsőszombati (Kerektemplom, 17 óra) és elsővasárnapi (kálvária, 15 óra) imádságainkat, amire mindenkit hívunk és várunk!
- Karitás csoportunk átköltözik a Belvárosba, ott sokkal rendezettebb, tágasabb fizikai körülményeket lehet kialakítani. Ez még folyamatban van, de hamarosan megnyitják az irodát, a fogadóórakat.

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László
<i>Tördelő szerkesztő:</i>	Németh Tünde
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu
<i>A kiadást támogatta:</i>	Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2021. november-december

XIV/11-12. szám

Újra felerősödött a járvány, erősen korlátozza közösségi életünket. Félelmünk jogos, óvatosságunk szükséges, hiszen sok testvérünket elvesztettük e szörnyű ragály miatt.

Ennek ellenére bizakodva, reménykedve léptünk az új egyházi évbe, és készülünk Megváltónk érkezésére. Tavaly ilyenkor még befele mentünk az „erdőbe”, most talán már ki-fele tartunk. Bár hitéletünk is követné ezt a pozitív fordulatot...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Mindenkit szeretettel köszöntök az ideai advent és karácsony alkalmából.

Nehéz időszakot él ma az emberiség. Itt, Magyarországon is arat a vírus. Mindnyájunkban ott lapul a félelem. Mi az, ami segíthet nekünk?

A hívő ember tudja azt, hogy mindnyájan Isten kezében vagyunk. Természetesen ez kevés ahhoz, hogy megtaláljuk a biztonságunkat. Nagyon szükséges, hogy erősítsük kapcsolatunkat Istennel. Tudom javasolni mindnyájatoknak a zsoltárok olvasását és azon való elmélkedést. Sok zsoltárban engem az fog meg, ahogyan őszintén és kendőzetlenül elmondja az írója, hogy mit érez, gondol Istenről és magáról. Nagyon sok zsoltárban úgy kezdődik, hogy a szerző panaszkodik Istennek. Elmondja, hogy most nem érzi magát jól. Kicsit szemrehányást is tesz Istennek, hogy miért élnek a gonoszok olyan jó létben, és az igazaknak, miért kell annyit szenvedniük. Nézzünk egy példát a 118. zsoltárból.

Így kezdi a zsoltáros: „Dermedt lelkeimmel a porba roskadok”, és így fejezi be „Lábam megmarad az egyenes úton, s a gyülekezetben áldom az Urat!” A zsoltárossal együtt tehát erőt és oltalmat találhatunk Istennél.

A másik nagy lehetőség, hogy erősödjünk, és félelmeink ellenére is megmaradjunk hitünkben az lehet, amit Ferenc pápa mondott, amikor fogadta a Svéd Akadémia delegációját:

„A világiárvány által előidézett hosszú válság komoly próbatétel elé állította azon képességünket, hogy meg tudjuk-e hallgatni egymást. – Ez egyrészt a korlátozások időszakához köthető, másrészt vitathatatlan, hogy az egész helyzet erőteljesen hatott az emberekre, gyakran észrevétlenül. Kicsit eltávolodtunk egymástól, zárkózottabbak lettünk, talán gyanakvóbbak is, vagy egyszerűen kevésbé akarunk találkozni, egymás mellett dolgozni, együtt létrehozni valamit annak minden örömeivel és fáradságával. Mi a teendő? – tette föl a kérdést a Szentatya. Először is tudatosítanunk kell a ránk leselkedő veszélyt, hogy meggyengül a kapcsolatteremtő képességünk, ami szegényebbé teszi a társadalmat és a világot. Ez a tendencia önkéntelenül is a közöny kultúrájának malmára hajtja a vizet.”

Az imádság és a közösség keresése másokkal, ami elűzheti félelmeinket, megerősítheti bizalmunkat Istenben és egymásban. Ezekkel a gondolatokkal kívánok egyházközségünk minden tagjának áldott, boldog ünnepeket!

Andor atya

Ecclesia semper reformanda est

Ferenc pápa **püspöki szinódust** hirdetett meg 2023-ra. Ezt 2 éves előkészítő folyamat előzi meg, amibe a hívők leg-szélesebb körét kívánatos bevonni.

Két programon is részt vehettem az elmúlt hetekben: november 20-án egy konferencián a Szent Adalbert Központban, illetve december 1-jén esperes-kerületünk Papi Korona gyűlésén. Mindkét alkalommal természetesen a szinódusi folyamat volt a fő téma.

A Szent Adalbert Központban a Főegyházmegye papjai, illetve a képviselőtestületek világi vezetői voltak jelen. Az első részben **Gyvetván Gábor atya** előadását hallgattuk meg. Jelen beszámolóim alapján érdemes elgondolkodni, **hogyan is van a mi plébániánkon**, mik az erőnyeink, hol vannak a gyengeségeink, és hogy én, ennek az egyházközségnek a tagja, hol is vagyok mindebben.

Keresztény életünkben a vasárnap a csúc és a forrás, ahogy a II. Vatikáni Zsinat tanítja. Középpontban az Eucharisztia van, a vasárnap megünneplése erről szól. Az előadó hosszasan értekezett a pap kiemelt szerepéről, feladatairól ezen ünnep megülnésével kapcsolatban, a közösség életében, vezetésében betöltött szerepéről. Ha akarja, ha nem, a pap a plébánia (sokak szemében az egész Egyház) arca. Megjelenése, modora, megszólíthatósága (elérhetősége), empátiája sok mindent elárul és meghatároz. Nem neki kell mindent csinálnia, amibe csak lehet, be kell vonni a híveket.

A vasárnap ünnep. Ne felejtjük el, fogjuk fel, mit is jelent az ünneplés! **Az „ünneplő ruha” felöltése vonatkozik mind a külsőre, mind a belsőre!** A környezet nevel – tudjuk már gyerekkorunk óta. Templomaink és azok szűkebb-tágabb környezete, hangulata, tisztasága, technikai felszereltsége, stb. legyen olyan, ahová jó menni. Látszódjon, hogy van gazdája, akár az egyes területeknek külön-külön. A hirdetések könnyű elérhetősége (hirdetőtábla, honlap, facebook folyamatos aktualizálása), a sekrestyés, az iroda, a „fogadó emberek” – mind segíthetik a misére érkező mieinket, vagy az ide „tévedteket” az otthonosság, a közösség megtapasztalásában.

Ugyancsak fontos szerep jut a zenének, – ami a liturgia része. Minősége, igényessége, érthetősége követelmény, figyelve arra, hogy a hívek is be tudjanak kapcsolódni. Sokféle stílus létezhet akár egy templomon, egy közösségen belül is, de nem szerencsés, ha egy szentmise során a nagyon eltérő stílusok keverednek. Fontos a csend is: ahogy a zenében, úgy a liturgiában is megvan a jelentősége!

Fontos a gyerekek bevezetése, beszoktatása a szentmisébe a helyi tapasztalatok, az ott bevált módszer szerint: pl.: gyermekmise, felnőtt misén gyermekmegőrzés alkalmas emberrel, gyerekek „begyűjtése” szülők nélkül az első padokba, „belemozgatás” a liturgiába, pl. a Miatyánkhhoz kört alkotva kézfogás, csendes kiosztott pici csengőkkel, kiskereszt, stb.

Nagyon meghatározó és nagy körültekintést igényel az alkalmas felolvasók kiválasztása!

A liturgia szövege kötött, de annak külsőségei (koreográfiája), méltósággal végezve, ugyancsak emelik ünnepi jellegét. – Ministránsok felkészítése...

A prédikáció az adott napi evangélium kifejtése. Tartalma mindenkire vonatkozzon, mindenkire legyen érvényes – a papra is –, és érthető legyen. És tudja a pap, kinek beszél, ne önmagát, hanem Jézust hirdesse.

Nem hasznos teológiai fejtegetésekbe bocsátkozni. Egy kiszólás szerint a prédikáció első 10 perce az Istené, a második 10 perc a papé, a harmadik az ördögé...

A gyóntatás szintén meghatározó lehet mind a pap, mind az egyes hívő számára. Jó, ha rendszeresen van erre lehetőség, és a stílus nem ítélező, lealázó, hanem megértő, elfogadó. A gyóntatószékben a pap Jézust képviseli! Egy rossz mondattal, gesztussal hosszú időre el lehet „zavarni” még a templom környékéről is az embereket, – és ez nem csak a gyónásra vonatkozik, hanem minden találkozási szituációra!

Az összejövetel második részében fórumot tartott a Bíboros atya, ahol sok gyakorlati kérdés, meglátás szóba került. Tapasztalat: ahol agilisabb közösség és lelkipásztor van, ott jobban halad az evangelizáció, a misszió, közösségen belül is és a peremen is. Mert **a misszió mindannyiunk feladata – kereszténységünkől, megkereszteltségünkől adódóan!**

Az esperes-kerületi **Papi Korona** témája kifejezetten a szinódus, illetve az arra való felkészülés volt. **Dr. Török Csaba atya** történelmi ismereteinket bővítette a szinódus intézményével kapcsolatban, majd a végén a konkrét teendőket próbáltuk közösen is megfogalmazni.

A **szinódus** (görög: synodos) **jelentése**: összejövetel, illetve közös úton levés. Mózes idejében a nép vezetését a 70 bíra segítette, Jézust pedig az apostolok (12), illetve a 72 tanítvány az első időkben az evangélium terjesztésében. Azután az is állandó gyakorlattá vált, hogy a közös ügyet, az egyházépítés aktuális kérdéseit együtt, az aktuális vezetővel közösségben igyekeztek megoldani. Ebből alakult ki a zsinat.

Eleinte minden évben tartottak úgynevezett böjti zsinatot, vegyes/aktuális tematikával. A keresztényüldözés megszűntével lehetett már egyetemeset is tartani. Kisebb kérdéseket érintő tartományi zsinatok azután is folyamatosan voltak.

A II. Vatikáni Zsinat hozza létre a Püspökar (püspöki konferencia) intézményét, amiből aztán VI. Pál pápa megalkotja a Püspöki Szinódus (latin: synodus episcoporum) intézményét. Ennek mind a mai napig jellemző felállása, munkamódszere van.

Működik egy állandó Szinódusi Titkárság. 3-4 évente tartanak szinódust - jelenleg a 16. rendes, az egész világegyházat érintő. Voltak/vannak részleges, földrészeket, kisebb területeket érintőek is.

A Titkárság tesz javaslatot az időpontra, a tematikára. A munkamódszer pedig: a választott tematikához irányelveket bocsátanak közre, majd munkadokumentumok születnek széles körben, ebből készül a záródokumentum, majd maga a püspöki szinódus, mindebből a pápa egy apostoli buzdítást, szinódusi levelet, tanítást publikál az Egyház számára. Ez a többlépcsős folyamat a jelen esetben is megvalósul majd.

A pápák változó intenzitással folytak/folynak bele ebbe a folyamatba. Átmeneti lanyhulás után XVI. Benedek pápa élesztette újra a szinódus intézményét. Ferenc pápa ráerősített: 2014-ben volt a Család-szinódus, ami egy állapotfelmérés volt, zárása pedig a Humanae vitae enciklika.

Már 2020-ban elkezdődött a legújabb szinódusi folyamat. Témája ezúttal a szinodalitás, a szinodális Egyházért való közös gondolkodás -, hogy a szó jelentése alapján, valóban egy együtt haladás valósuljon meg. Ugyan „püspöki kategória” volna alapjában véve, de most kicsit más a hangsúly. Szélesebb kör bevonásával folyik az előkészítés, hogy ezen a közös úton minél többen képviseltesék magukat, hogy a világiak és a pásztorok közös úton levése a vezetésben is meglegyen, érvényesüljön.

A **jelen szinódus** is többlépcsős folyamat, ami 2021. október elején indult egyházmegyei szinten. 2022. februárig kell az esperes-kerületek plébániáin egy anyagot összeállítani a

kiadott linea menta (irányelvek) szerint. Áprilisban a püspökök ezekből egy összefoglalót készítenek/továbbítanak, majd októberre készül el a pápai intézményes összegzés. 2023 márciusában összeáll a záródokumentum, majd októberben kerül sor a tényleges szinódusra, aminek eredménye lesz a pápa által kiadott szintézis, tanítás, enciklika.

Az egész folyamatot ún. förelátor vezeti. (Emlékeztetőül: a Család-szinódus förelátora Dr. Erdő Péter bíboros úr volt.) A szinódus teológiai alap gondolata a *sensus fidei* (hitérzékenység) kérdése, vagyis: Hogyan lehet Isten népét kompetenssé tenni egyházi ügyekben? A kereszteleléssel már Isten népének tagjaivá válunk, a kapott hit pedig kegyelem. A bérmálással leszünk a közösség teljes jogú tagjai.

A keresztény hit és erkölcs megélhető, és ami mindenkit érint, arról mindenkinek tudnia kell! Van bizonyos ellentét is az Egyház, mint Isten népe, hitgyakorlata és a hierarchia között. Az összhang megeremtése, a helyi egyházak sajátosságainak figyelembe vétele stb. - sok kérdés tisztázódhat a szinódusi folyamat kapcsán, ami három lépcsős: **lássuk, mérleget, cselekvés**. (lásd: MÉCS család-közösség módszere: **M**egfigyelés-**É**rtékelés-**C**selekvés).

Hogyan és mit kellene csinálnunk itt a „végeken”, hogy eredményes legyen ez a folyamat?

Kiadtak egy tematikát, kérdéssort, amit a plébániákon – minél szélesebb kört bevonva – meg kell beszélni. Ez tulajdonképpen egy helyzetfelmérés, amit mi már a plébániai zsinaton is elvégeztünk. Most rövidebb idő áll a rendelkezésünkre (február közepéig). A helyi egyházak jövője a tagjaitól, hitük-től, elkötelezettségüktől függ. Nyilvános, nagyobb fórumok megtartására a járvány miatt csak később,- akkor is aggódva mernénk sort keríteni, ezért **felhívással fordulunk híveinkhez:**

Kérjük, hogy észrevételeiket, értékelésüket, építő kritikájukat, megvalósítható ötleteiket írják le és juttassák el plébániánkra (kézirat, e-mail). Ezek összegzése segít az atyáknak, a képviselőtestületnek a leadandó dokumentum összeállításában.

A teljes kérdéssor elérhető a neten, ebből néhány témakört most felsorolok gondolat-ébresztőül:

- Liturgikus élet: miserend, gyóntatás összehangolása városunkban, szentségimádás és egyéb közösségi imaalkalmak, felolvasók, ministránsok, zenei szolgálat, célirányos képzésekre „beiskolázás”, ...
- Missziós tevékenység: egyházközségen belül és kifele, kapcsolatok a várossal, iskolákkal
- Jelenlét a médiában: internetes fórumok, tv/rádió, újság, kapcsolataink e téren
- Fizikális környezetünk: hangosítás, fűtés, közösségi tereink, templom és plébánia állapota és környezete, kápolnáink
- Ökumenikus kapcsolatrendszerünk
- Kisközösségeink: működése, nyitottsága, vezető személyek és képzésük, „önjáró” csoportok
- Tanácsadó testületek, világi segítők, ezek szerepe, „használata”

Plébániánk élete olyan lesz, amilyené formáljuk, amennyire hajlandók vagyunk részt venni benne, tenni érte.

Nyitrai László

Erzsébet, aki szeretetre született

November 19-én ünnepi misén emlékeztünk meg egyik legnagyobb szentünkről, Árpád-házi Szent Erzsébetről. Életpéldájához kapcsolódva Zoltán atya a prédikációjában három fontos dolgot emelt ki: vegyük észre a rászorulókat, álljunk melléjük, és ténylegesen segítsünk nekik.

A szentmise végén az atya megáldotta a kenyereket, amit karitásunk osztott ki a híveknek.

Csodák fűződnek Szent Erzsébet nevéhez is, mint pl. Szent Lászlóhoz, Imre herceghez vagy Szent Margithoz. Biztosan mindenki ismeri Erzsébet és a rózsák történetét, amit érdemes most is feleleveníteni. II. András király lánya a pékek, az ártatlanul üldözöttek, a koldusok és csipkeverők védőszenkje, aki a maga korában meglepő módon szerelmi házasságot köthetett. Történt ugyanis, hogy négyéves korában eljegyezték egy türingiai örgróf legidősebb fiával, ám amikor sokat betegeskedő vőlegénye meghalt, akkor annak öccsével – egyik legjobb barátjával – házásították össze. Első gyermeke születése után Erzsébet árva gyerekeknek alapított menedéket, második gyermeke világra jöttkor pedig hálából kórházat hozott létre.

Amikor férje hadba vonult, ő kormányozta a tartományt, és amikor éhség söpört végig, szétosztotta a várban található összes ételt. Egyik leghíresebb legendája szerint, amikor ételt vitt a szegényeknek, és a sógora kérdőre vonta, hogy mi van a kötényében, azt válaszolta: rózsák. És csodák csodája, tényleg rózsák hullottak a ruhájából.

Erzsébetnek küzdelmes élete volt. Miután férje meghalt a háborúban, nem akart lemondani gyerekei jogairól, ezért sógora üldözni kezdte. Az asszony fonásból tartotta el magát, gyerekeit pedig eladott ékszereiből taníttatta. Mindössze huszonnégy éves volt, amikor súlyosan megbetegedett. Utolsó óráiban minden értékét elosztotta, és három nappal a halála előtt megmondta a pontos dátumot, amikor elhagyja a földi világot.

Marburgi sírjánál számos csodálatos esemény történt azóta is. 1235-ben avatták szentté, mindössze három és fél évvel halála után! Erzsébet nemcsak Magyarország, de Türingia dicsősége is. A zeneszerzők közül Liszt Ferencet is megihlette alakja, Szent Erzsébet legenda címmel komponált zenét, ezzel is bizonyítván magyarságát.

Emlékezzünk mi is szeretettel Erzsébetre, ahogy ő imádkozott Máriához: „Emlékezzél Mária arra a segítségre, amelyet lelkünkért és testünkért az örök reménytelenség ellen Isten tebened adott nekünk.”

Recska Valéria

A Mindszenty iskolások is megemlékeztek a 9 órai szentmisében az irgalmas szeretet kiemelkedő szentjéről. A negyedik osztályosok versekkel, énekekkel és egy rövid jelenettel idézték fel életét.

A Szent Vince Idősothon dolgozói szintén szentmisében emlékeztek meg példaadójukról, ahol a zenei szolgálatra épp engem kértek fel – régi jó kapcsolatunkra, és egyházközségünkben náluk lévő gondozottakra való tekintettel... (Szerk.)

Az Ég tartja a Földet – Erzsébet, a szerelem szentje címmel készül musical Árpád-házi Szent Erzsébetről. Zsuffa Tünde, Lezsák Sándor és Szikora Róbert darabját a tervek szerint február 26-án mutatják be Budapesten. A produkció a premiért követően tavasszal turnéra indul a Kárpát-medencében.

Zsuffa Tünde író, a musical alapjául szolgáló Az Ég tartja a Földet című regény szerzője, a produkció sajtótájékoztatóján felidézte, hogy Ferenc pápa a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záró miséjén két magyar szentet emelt ki: az államalapító Szent Istvánt és Szent Erzsébetet. Az író szerint a készülő darab a hazaszeretetre fog tanítani. www.szinhaz.org

Elsővasárnap keresztúti ima

Advent második vasárnapján, délutánra kaptam egy kedves invitálást. Keresztútra hívtak. Karácsonyra készülve? –

csodálkoztam. Eddig csak húsvétkor voltam...

Hideg és borongós időben indultunk a belvárosi temető feletti Kálváriára. Különleges keresztút volt. Máriát kísértük végig azon az úton, ahol szeretett Fiát gúnyolták, megalázták, bántották és végül keresztre feszítették. Milyen gyötrelmes volt látnia Fiát ezen az úton. Milyen nehéz lehetett elfogadnia, hogy ennek így kell lennie.

A stációknál felolvasott gondolatok nagyon megérintettek és elgondolkodtattak mindannyiunkat, akik részt vettünk ezen a keresztúton. Vajon mi is el tudjuk fogadni, ha keresztet kapunk az élettől? Tudjuk-e hordozni, vagy háborgunk miatta? Mária ereje segíthet ebben minket.

Számomra az is nagy élmény volt, hogy bár esztergomi vagyok, még soha nem voltam ezen a Kálvárián, csak fénykép-ről láttam. Ami szomorúsággal töltött el, az az állapota volt. Ezért nagyon is fontos, hogy havonta egyszer, ilyen módon is kérjük az égiek segítségét, hogy elkezdődjön az épület renoválása!

Köszönöm Lacinak ezt a vasárnapot, és mindenkit biztatok, feltétlenül vegyen részt ezeken a keresztutakon! (*Minden elsővasárnap 15 órakor – télen is – várjuk a kedves Testvéreket! Szerk.*)

Dr. Moharos Judit

Kápolnánk...

Kálváriám... folytatódik. Érdemi előrehaladás nincs. A múlt héten találkoztam a Bíboros úrral. Beszélgetésünk folyamán természetesen szóba került a kálvária kápolna ügye is. Sajnos, nem kaptam biztató választ. A Gazdasági Tanács ülésén figyelemmel kísérik a folyó beruházásokat, felújításokat és a Főegyházmegye pénzügyi lehetőségeit. Kálvária-kápolnánk a sorban igencsak hátul van.

A Bíboros úr felhatalmazott, hogy próbáljak a főépítéssel egyeztetni. Többszöri próbálkozás után végre sikerült – meg erősítette, hogy jelenleg erre nincs keret...

Felvettem egy **b/** verziót is, - az **a/** ugye az lenne, hogy mivel a kápolna a Főegyházmegye tulajdona, kérjük, foglalkozzanak vele, segítsék a kápolna megmentését. Tehát a **b/** az, hogy a kármentés, időnyerés miatt célgyűjtést szerveznénk a plébániánkon, illetve városunkban. A torony szakszerű lebontása, illetve az ideiglenes fedés kb. 3 millió forintba kerülne – szakemberek becslése, mostani árajánlata szerint.

A jelenlegi tervünk tehát az, hogy engedélyt kérünk a Főegyházmegyétől a célgyűjtésre. Amint ez megvan, meg is hirdetjük. Számítok híveink és minden lokálpatrióta támogatására! Városunk polgármesterét is folyamatosan tájékoztatom, most személyes találkozást, megbeszélést kértem tőle ügyünkben.

Kérem híveink imahátterét is, hogy ez a nemes cél, a kálvária kápolna és az egész komplexum megújulhasson, valamint kérem Fájdalmas Szüzanyánkat, tartsa még egy kicsit azt a ferde tornyot a feje felett!

A lelki hátteret szolgálják elsővasárnap keresztútjaink is, amiket időjárástól függetlenül mindig megtartunk, és várjuk híveinket!

A legutóbbin ugyan csak tízen voltunk, de egyik résztvevőt, buzdításképpen, példaképpen is meg kell említenem: Prokopp Mária professzor asszony – ügyünk lelkes fő segítője –, hogy részt vegyen a keresztúton, Budapestről vonattal utazott, a vasúttól elgyalogolt a temetőig, majd a sikos, meredek temetői úton följött az első stációig.

Végigimádkozta, énekelte velünk a keresztutat, aztán visszautazott Budapestre... Nyolcvan év fölött bámulatos kitartás, helytállás, ügybuzgóság! Így is lehet! Csak így érdemes!

Ny. L.

Ünnepre készülünk...

...mottóval tartottuk decemberi imaóráinkat, ahol a mindszentys gyerekek voltak a közreműködők. Az elhangzó dalokat jóval előbb eljuttattam, közben a szövegeket is összeállítottam, átadtam. A két utolsó próbájukon is részt vettem. Ezeken eléggé elevenek voltak a gyerekek...

Az imaóra – úgy gondolom – nagyon szépen sikerült! Köszönöm a gyerekek hozzáállását, fegyelmezettségét, szép énekét és szövegmondását – persze a segítő, szervező tanítók, tanárok segítségét is! Különösen is Maya néni érdeme ez a bensőséges alkalom.

Hogy a gyerekeknek is adott valamit ez az este, azt láttam az arcukon, viselkedésükön, lelkesedésükön. És egy ajándékot is kaptam! Az egyik kislány a kezdés előtt kiosztott gyógycukorka papírjából kis csónakot hajtogatott, és a végén nekem adta...

Ahogy az imaórán elhangzott, azon este a gyerekek tanították a felnőtteket! Ez a kislány a szeretetének, hálájának apró jelével ajándékozott meg engem! Igen, észre kell vennünk, hogy az adakozó szeretet nem a gazdagságon múlik, hanem az odafigyelésen, szándékunkon! Ne spóroljunk a szeretetünk kifejezésével! És vegyük észre ezen apró szeretet-cselekedeteket, és ahogy lehet, viszonzozzuk, reagáljunk rá! *Ny. L.*

Röviden...

- Ünnepi misarendünk a másik hasámban olvasható. Imádkozzunk László atya gyors felgyógyulásáért, hogy mielőbb visszatérhessen közénk!

- A Kerektemplom hangosításának a felújítása elkezdődött. Igaz, a Szent Adalbert Központból kaptuk hozzá az erősítőt, hangfalakat, ami ott lecserélésre került. Két újabb pontra is hangfalat tettünk (Szt. Teréz, ill. Szt. József oltár mellé), a hangszint is lehet szabályozni, így jobban hallható/érthető a beszéd. Persze, csak azé, aki megfelelő hangerővel és a mikrofonba beszél...

- Felhívásunkat meghallva bizonyára már mindenki rendezte egyházközségi hozzájárulását, ami – emlékeztetőül – éves nettó jövedelmünk 1%-a... Ha még nem, ezt a sekrestyében, irodánkban, vagy átutalással is megtehetjük, hiszen egyházközségünk támogatása erkölcsi kötelességünk.

- Próbáljuk a közösségi életet, közösségeinket „újraéleszteni”. Karitás csoportunk új tagokat keres/vár. A belvárosban is szeretnénk Rózsafüzér társulatot létrehozni, hogy az imahátér ott is folyamatosan működjön. Énekkaraink is lassan éledeznek, de mindegyik emberhiánnyal küzd (kerektemplomi ifjúsági és felnőtt, valamint a belvárosi is). Ne csak (el)várjunk, adjunk is a közösségnek! Amink van, akik vagyunk, hisz ezáltal mi is gazdagodunk...

- Jövőre is folytatjuk az elsőszombati (Kerektemplom, 17 óra) és elsővasárnapi (kálvária, 15 óra) imádságainkat, amire mindenkit hívunk és várunk!

- Bár felnőtt énekkarunk keveset mert próbálni az ősszel, a karácsonyi szentmise előtt (25-én 8.40-tól) ráhangoló csokrot énekelnek karácsonyi dalaikból, segítvén a „megérkezést” az ünnepre. Szeretettel ajánljuk híveink figyelmébe ezt a rövid koncertet.

Anyakönyvi adatok (október – november)**Kereszteltek:**

Szalkai-Tóth Árpád	Viszolai Zalán Mihály
Lovas Fruzsina Katalin	Lovas Ákos István
Kiss Vilma	Besenyei Benjamin Zoltán
Nobilis Júlia Katalin	Bíró Lilien Anna
Teplánszky Luca	Hertlik Hanna

Gyurika Borbála Anna	Szöllősi Zsombor
Csákvári Eszter	Kontics Zóra
Sátek Zsófia	Tanka Jázmin Anna
Baranyai Hanna	Czéh Szilvia Lujza

Elhunytak:

Bokros Istvánné, Trexler Ilona	76 éves
Kacsó Márton	47 éves
Jóba Csongor	76 éves
Weigl Hajnalka	53 éves
Magyarovics Károly	95 éves
Dr. Balázs László	84 éves
Pathó Sándorné, Kovács Ildikó Éva	67 éves
Csente István	80 éves
Nyéki László	67 éves
Fiola Lászlóné, Hurai Gyöngyi Ágota	67 éves
Petrovics Mihályné, Barmos Magdolna	93 éves
Adorján Ferencné, Urbán Ilona	96 éves
Mikk András Miklós	49 éves
Szurviák Istvánné, Fehér Piroska	91 éves
Dobó István	67 éves
Csipke Lajos István	67 éves
Hanzlik Antal	68 éves

Ünnepi misarendünk

Szent Anna templom	Szent Péter és Pál templom
December 24. (Péntek)	
24:00 Éjféli mise	24:00 Éjféli mise
December 25. (Szombat) – Karácsony (PARANCSOLT ÜNNEP)	
09:00 Szentmise	10:30 Szentmise
18:00 Szentmise	
December 26. (Vasárnap) A Szent Család ünnepe	
07, 09, 18 óra Szentmise	10:30 Szentmise
Családok megáldása a 9 órai misében	Családok megáldása a misében
December 27-30. (hétfő-csütörtök)	
NINCS MISE	köznapi miserend (17 óra)
December 31. (péntek)	
18:00 Év végi hálaadó szentmise és lelkipásztori beszámoló	17:00 Év végi hálaadó szentmise és lelkipásztori beszámoló
Január 01. (szombat) Szűz Mária, Isten anyja (PARANCSOLT ÜNNEP)	
11:00 Szentmise	10:30 Szentmise
18:00 Szentmise	

*Minden Testvérünknek,
kegyelmekben gazdag, áldott karácsonyt
és boldog, békés, hitben gyarapodó új évet kívánunk!*

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László
Tördelő szerkesztő:	Németh Tünde
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@szentanna.extra.hu
A kiadást támogatta:	Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. január

XV/1. szám

Az új egyházi év kezdete után elkezdődött a polgári év is. Mit rejteget számunkra, nem tudjuk. Egészségügyi szempontból nem túl biztató az indulás, újra és újra támad a vírus.

Az ünnepek méltóságteljesen zajlottak, igaz, László atyát hiányoltuk! Mielőbbi teljes felépülést kívánunk neki, - kérve az Égiek segítségét számára! Két templomunkban – a vasárnapokon túl – a hétköznapi szentmiséket is Andor atya tartotta – köszönjük kitartó szolgálatát!

Bízunk benne, hogy a vész elmúltával majd a közösségeink is éledeznek... Ny. L.

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét monduk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy esztendő alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással.

Az idei év különleges volt egyházközségünk számára, hiszen július 31-ig még két plébánia voltunk, azonban augusztus 1-jével már csak egy plébánia vagyunk. A szentségi beszámolónál az egész esztendőt vettük figyelembe, azonban a gazdasági beszámolónál csak augusztus 1-jétől, hiszen az Élő Sziget újságban a két plébánia megszűnésekor már megvolt a beszámoló.

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számunkra, ha szentséget szolgáltunk ki. Rajtuk keresztül különösen is megtapasztalhatjuk az Isten kegyelmét és szeretetét.

Ebben az esztendőben 62 keresztelelésünk volt, ami 22-vel több, mint tavaly.

Idén 58 elsőáldozó és 28 bérmálkozó volt.

Ünnepélyesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben, 57 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a szentséget a kórházban és otthonában is.

A házasság szentségében 16 pár részesült. Ez 12-vel több, mint tavaly. A jubiléus házasságok szentmiséjén pedig 13 házaspár részesült áldásban.

Érdekességként mondom, hogy kb. 20.000 áldozó volt ebben az évben a Kerektemplomban.

Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 119 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám 62-vel több, mint az elmúlt esztendőben.

Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük tőle, hogy általuk még inkább egyesüljünk Vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Volt hittantábor, családos délután, jubiléus házasságok miséje. Megünnepeltük mindkét templom búcsúnapját.

Sajnos a vírus sok programunkat törölte, de úgy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása ugyanolyan lett, mint az elmúlt évben.

Plébániánknak 4 **bevételi** forrása van:

Egyházi adó: 2.229.260,- Perselybevétel: 1.996.990,-

Stólabevétel: 1.336.500,- Adomány: 250.000,-

Egyéb bevételeink: 8.914.503,- (ebben benne van a felújítási támogatás 1.371.600 forint illetve az átmenő pénzek is.)

2021 augusztusától az alábbi gyűjtések voltak:

Missziós gyűjtés: 136.685,- Karitás gyűjtés: 164.595,-

Szent Antal persely 10%-a: 11.225,- Természetes minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmegye felé.

Így az összes bevételünk 2021-ben: **15.039.758** forint volt.

2021-ben az alábbi **kiadásaink** voltak:

Fizetések: 4.115.198,- (plébános, takarító, karnagy, kántor, sekrestyés). Irodafenntartás: 193.925,- (nyomtatványok, festékpatronok, postaköltségek).

Közüzemi díjak: 1.181.131,- (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj). Egyéb kiadás: 3.313.333,- (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés).

Templomfelújítás: 1.935.800,- Gyűjtések továbbítása: 312.505,- Összes kiadás: 10.751.892 forint.

Így a mérleg a következőképpen alakult:

Bevételek: 15.039.758,- forint

Kiadások: 10.751.892,- forint

Maradvány: 4.287.866,- forint

Összesen: 15.039.758,- forint

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Radnics Zoltán atyának, Szabó Andor atyának, Frankó Tamás atyának és Kovács Zoltán atyának a rendszeres kisegítésért. Köszönöm Lesták Zoltánnak a diakónusi szolgálatot, amellyel segíti a plébános munkáját. Köszönöm a két Képviselőtestület egész éves munkáját, különösen is az elnököknek, Nyitrai Lászlónak és Hengáné Gogola Gabriellának és a Kerektemplom gondnokának, Erős Norbertnek. Köszönöm a plébánia-gondnoknak, Gál Gyulának és a tiszteletbeli templomatyának, Erdős Péternek a munkáját.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzsébet néni, Izing Misi, Gyurácz Laci, Mátrai Gabi, Annának és Vjatrák Annának. Köszönöm a takarító csoportok tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a Rózsafüzér Társulat és a Nyugdíjas közösség imádságát. Köszönöm a Karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak.

Köszönöm a felnőtt énekkarok és az ifjúsági kórus énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatók munkáját, a ministránsok egész éves segítségét.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodában segítenek nekem, különösen is Editnek, aki az anyakönyveket intézi. Köszönöm Tündének a könyvelésben nyújtott segítségét. Köszönöm a családközösségünknek a sok segítséget. Köszönöm azoknak is, akik az élelmiszerosztásban segítettek. Köszönöm a beteglátogatók segítségét is.

Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát Isten fizesse meg százezerszeresen!

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna, Szent Péter és Szent Pál pedig könyörögjön értünk! Ámen.

László atya

Fények és árnyak

A karácsonykor pompázatos fenyőfám már díszeitől megfosztva az udvaromon. Ragyogása megszűnt, de gondolataimban és érzéseimben a karácsonyi fények még tündökölnek.

Hogy is lehet ez? Úgy, hogy eszembe jutnak az imádságos adventi reggelek, a várakozás Jézus megszületésére. Milyen öröm volt egy-egy nem várt kedves telefonbeszélgetés, egy-egy e-mail, egy szál fehér rózsza pompája, amelyet ajándékkul kaptam. A találkozások, amikor 11-en álltuk a karácsonyfát körbe és együtt énekeltük a Mennyből az angyalt.

A fa alá készített Luca-búzám és a piros alma a hagyományt elevenítette fel. Az almát 11 egyenlő részre vágtam, és azzal a kívánsággal fogyasztottuk el, hogy 1 év múlva újra együtt ünnepeljük Jézus születését. A csillagszóró fényében hálát adtam mindazért, ami megtörtént velünk. Nem biztos, hogy a kívánságom szerint, de mindig éreztem, hogy imáim meghallgatásra találtak.

Ezek az érzések beragyogják az akár szürke, téli napjaimat is. Úgy, ahogy mindannyiunkét. Jézus születésének misztériuma reménnyel tölt el:

*„Istennek fia, aki született
jászolban, jászolban,
Ő leszen néktek üdvözítő
valóban, valóban.”*

Az új esztendő első vasárnapjának estéjén együtt vacsorázom a fiammal. Megkérdezi: „Milyen volt a Kálvárián?” Belőlem ömlenek a szavak: „Tudod, most Tűz Tamás Keresztútját imádkoztuk. Számomra ez az írás teljesen ismeretlen csoda volt. Persze, a nekem oly kedves 4. állomást olvashattam fel, amit – véletlenül – osztott rám Nyitrai László, aki ezeket a rendszeres alkalmakat szervezi.” *Mária találkozása Jézussal* – és már telefonomról olvasom.

*A titokba csak ő van beavatva,
finom metszésű száján ott remeg,
s míg átkozódnak bakók, fogdmegek,
zsoltárt rebeg halványra ájult ajka.
Az Asszony ő, a Szűz, az Isten Anyja.*

Közös, hosszú csend. „Anyukám, ez gyönyörű!” Ekkor, kipirult arccal felolvasom a 14. állomást, amely így kezdődik:

*Befektetik a kőbe vágott sírba.
Anyja le nem veszi róla szemét.
Fejealját is még megigazítja,
lesimítja a szikla peremét.
Azt hiszi, hogy csak elnyomta az álom,
s ha jót pihent, talpra szökken megint.
Ha meghalt is, erőt vesz a halálon,
s gyermekszemével újra rátekin.*

Különösen mélyen érintenek a sorok. Nem oly rég imára kulcsolt kézzel, tehetetlenül, némán, szemlélttem fiam szenvedését. Bízom abban, hogy állapota jóra fordul. Amíg erre gondolok, addigra Csaba a telefonján az egész Keresztutat elkezd olvasni. Meghatódik, ledöbben. „Anyá hallgasd csak Veronikáról a kezdő sorokat.”

*Aztán egy másik láb indul feléje.
Virágszál testet hordoz, illatát
elszállt nyaraknak, és ki tudja, mért, de
könny futja el szemének csillagát.
Kendő zizeg a csendes rémületben.*

Úgy szeretném, ha „hangos-írást” készíthetnék, és akkor, te, kedves Olvasóm, most részese lehetnél ennek a fájdalmasan szép Keresztútnak. (Tűz Tamás 1916-ban Győrben született, költő, író, katolikus pap. A második világháborúban katonai lelkész, majd 1956-ban külföldre távozott. 1966-ban létrehozta az Amerikai Magyar Írók csoportját. 1992-ben a kanadai Hamiltonban hunyt el.)

Majd folytatom fiamnak a beszámolómat: „Sajnos a Kápolna állapota csak rosszabbodik. A Jó Pásztor kápolna is az enyészeté, habár a felújított tető legalább valamit megóv. Egy kedves ismerősöm megjegyezte: „Mi, utódok, még megóvni sem tudjuk elődeink alkotásait!” Megmutatom fiamnak az Esztergom és Vidéke újság híreit 1900 októberéből, 1901 januárjából és áprilisából. Ezek a cikkek a Kápolna építéséről, felszenteléséről szólnak. Az első hírt megosztom:

„A Kálváriai kápolna alapozási munkálatai, miután az építési tervekét úgy az egyházmegyei főhatóság, mint a városi tanács jóváhagyták, már megkezdődtek s csak kissé kedvező idő esetén, az épület tél előtt tető alá kerül.

Építője Sinka Ferenc. Az építési költségek 7200 koronát tesznek ki, ebből 4600 koronát az alap, a többi biztosított adományok fedezik.” (1900-10-14 /80. szám)

1901 áprilisában már a Kápolna felszenteléséről tudósítanak: „A Kálvária-hegyet megkoronázó szép új kápolna keresztjének ünnepies feltétele vasárnap délután 5 órakor történt meg, nagyszámú közönség jelenlétében.” (1901-04-18/31. szám)

Nagyon bízom abban, hogy mi, utódok, minden akadályt leküzdve, meg tudjuk védeni városunk kálváriájának gyönyörű fekvésű Kápolnáját!

Pazsiczky Mariann

Kápolnáink...

December közepén hivatalos levélben tájékoztatta László atyát a főegyházmegyei vagyongazdálkodó, hogy a Kálvária kápolna felújítását a Gazdasági Tanács döntése értelmében nem tudja támogatni a Főegyházmegye.

Ahogy az előző számban írtam, kápolnáink ügye igencsak a sor végén van – ez bizonyos szempontból érthető is. Csak hát mi meg itt élünk, és nem szeretnénk, ha egy 120 éves kultikus hely megsemmisülne... Tehát tesszük, ami rajtunk áll! Ennek értelmében:

Előrelépés történt a Kálvária kápolna mentése érdekében! Sikerült megoldani az épület összefogását, összehúzását spaniferrel, illetve drótkötéllal.

Segítő építésszek tanácsai alapján előkészítettem az élvédőket, mind a nyolc sarokhoz. Megvettem a szükséges hosszúságú és teherbírású spanifereket. Schlosser Attila kölcsönzi a drótkötelet a hozzá való csavaros feszítővel. A szükséges egyéb „apróságokkal” előre felszállítottam mindent a kápolnához.

Január 5-én Attila hozta embereit (Fa-Míves Kft.), meg egy hosszú létrát az enyém mellé. Az ő felügyeletével, szakmai irányításával felraktuk az élvédő sarkokat, majd a spanifert, végül a drótkötelet. Egy biztos, az épület további szétnyílását ezzel megakadályoztuk. **De a torony továbbra is kérdéses...**

Mivel a közeljövőben nem látszik esély a lebontására, így újabb „akciót” tervezünk a segítőimmal: a torony kikötését, lehorgonyozását a felrakott pánthoz. Mivel a torony megközelítése életveszélyes, valószínűleg csak az emelőkosaras megközelítés jöhet szóba, – még precízebben átgondolt előkészítés után.

Természetesen ez már nem megy önkéntes munkával, ennek komolyabb költségei lesznek. Újságunkat rendszeresen támogatják néhányan, amiből az eddigi kiadást, kb. 50.000 Ft, fedezni tudtuk. Köszönet az adakozóknak! Néhányan tettek szóbeli felajánlást, amikor aktuálisá válik, segítik mentési akciónkat. (Ez még nem az a 2-3 millió forintos célgyűjtés, amihez majd a Főegyházmegye engedélye lesz szükséges.) Ha sikerül ezt is megoldanunk, a bontásig és a bontás munkálatai alatt is nagy biztonságot jelent ez a kikötés, lehorgonyozás.

Köszönöm mindenki támogatását, pozitív hozzáállását, segítségét! Egy régi mondás szerint: Lehetetlen nincs, csak tehetetlen... Ha valamit nagyon akarunk, és teszünk is érte, akkor előbbre jutunk. Ehhez kérem híveink és minden jó szándékú lokálpatrióta támogatását, imáját!

Legközelebbi keresztutunk – szokás szerint – elsővasárnap, február 6-án 15 órakor lesz. Nagybőjti vasárnapokon ugyanígy. Imádkozzunk, hogy sikerüljön megtartani ezt a kápolnát, és visszahozni a keresztút-járás szép hagyományát. Ez utóbbi csak rajtunk múlik...

Nyitrai László

Ünnepre készültünk...

2021 decemberében az adventi imaórán a Mindszenty iskola színjátszói mondhatták az adventi verseket, énekkarosai vállalták a zenei szolgálatot. Mivel a diákok számára szervezett versenyek, szereplési lehetőségek a vírushelyzet miatt sokszor elmaradtak, ezért is örültünk a lehetőségnek, mely célt adott az énekkaros és színjátszós gyerekek számára.

A gyerekek, a családok közül kevesen járnak imaórára, így előtte elmeséltem nekik mi is az az imaóra, miért jön össze hónapról hónapra egy kis közösség, hogy a bölcs írók, költők gondolataival és a zeneszerzők dalainak segítségével rácsodálkozunk az Isten kegyelmére, szeretetére.

Nagyon fegyelmezetten és lelkiismeretesen készültek a gyerekek. Néhányan érzéseiket is megosztották velünk:

Sanyi: Örültem, hogy a színjátszók szerepelhettek ezen az imaórán. Én verset mondtam.

Luca: Én is verset mondtam. Sokat kellett gyakorolni, de megérte. Sok szülő és tanár is hallotta. Nagyon megdicsértek minket.

Flóra: Mi a kicsi Grétivel mondtunk egy párbeszédű verset, ahol egy felnőtt és egy gyermek gondolatait kellett megszólaltatni. Jó volt együtt mondani. Grétinek nagyon aranyos hangja volt.

Gréta: Most először vettem részt imaórán. Egy iskolás társammal mondtunk párbeszédűt, amiben egy gyermek az édesapjának tárja fel, hogy mi minden szépség van egy-egy apróságban. Nagyon tetszett a sok ének is, meg az, hogy közösen énekelhettünk, készülhettünk karácsonyra az idősekkel. Az én nagymám is ott volt köztük!

Énekkarosok: A kedvenc dalunk a Gyere el a jászolhoz... Nagyon szívhez szóló és jó a hangulata, a dallama. Ezt lehetett a legjobban fűjni.

Hunor: Az imaórán Alföldi Géza: Ha nálunk született volna című versét mondtuk párbeszédű formában. Nagyon örülök, hogy itt lehettünk. Ez az imaóra is adott egy kis lendületet a karácsonyi várakozáshoz, könnyebb volt felkészülni Jézus születésére.

A gyerekek nevében is köszönjük a sok dicséretet, mely reméljük, motiválni fogja őket mások is részt venni ilyen alkalmon. Az oktatási célt elértük, és bízunk benne, hogy keresztény nevelési célunk magja is jó talajba hullott.

Bégányiné Maya

A **karitás** irodánk már hosszú ideje nem működik, részben a járvány miatt. Hivatalosan már átköltöttünk a Deák Ferenc utca 12. sz. alá, de a nekünk kijelölt helyiséget még nem tudjuk használni, a laminált padló cseréjére várunk.

A körülményekhez képest próbáltunk segíteni a rászoruló családoknak és idős, beteg egyedülállóknak. A járványra való tekintettel élelmiszer-gyűjtést nem szerveztünk, ennek ellenére kaptunk néhány csomagot és pénzbeli adományt is. A fiatalok karácsonyi árusításából származó 60 ezer forintot is felhasználtuk a csomagok készítéséhez.

Az előírások betartásával – tekintettel egymásra is –, osztottunk 40 db csomagot (150 ezer forint összegben) karácsony előtt.

Karitás csoport

Terveink – a családoso hírei

Örömmel vettem Kopányiné Mónika levelét, amiben – publikálásra szánva – értesített Családoso közösségük „mozgólódásáról”. Eszerint:

- Január 28-án 15,30-tól 18 óráig **felolvasások délutánját** tartunk a Kerektemplomban. Előre kinyomtatott szentírási szakaszokkal várunk minden kedves érdeklődőt. A felolvasó által kiválasztott szöveggel előtte meg lehet ismerkedni. A felolvasás az ambónán történik, felkészülési, érkezési sorrendben. A program alatt gyónási lehetőség is lesz, melyet Andor atya biztosít.

A felolvasások délutánját azzal a céllal találtuk ki, hogy **kedvet csináljunk akár a fiatalok körében is a felolvasáshoz**. Természetesen mindenki annyi időt tölt a templomban, amennyit az ideje enged. Sütizést is tervezünk.

- Kezdjük szervezni a **kupola (kilátó) nyári nyitva tartását**, ill. őrzését, amibe középiskolás gyermekeinket szeretnénk bevonni. Ez beszámítható a kötelező 50 órás közösségi-közérdeklő munkavégzésbe, amiről László atya igazolást ad.

• Húsvét előtti 90 napban **körbe zárandokolnánk Esztergom keresztjeinek** egy részét. A zárandoklatokat mindig hétvégére tennénk és 2 – 3,5 órás túrák lennének. Ez 12 hétvégi alkalmat jelentene, természetesen, ha mindegyiket meg tudjuk valósítani. Az első időpont **január 22. (szombat) 13 óra**. A dobogókői Aldi parkolójából indulunk gyalog.

Az útvonal: Diósvölgyi út – Diósvölgyi forrás – Hegymeg – Szilvia lovasfarm – Curgókút – Orbán kápolna – Galagonyás út – Aldi parkoló. Ez kb. 6 km-es szakasz, az érkezést 15,30-ra tervezzük. Útközben megállunk a keresztelnél egy közös rövid imádságra.

Csak ajánlani tudom mindenkinek ezen programokat – személyes részvételre, ill. továbbajánlásra családjainkban, ismeretségi körünkben! Igaz, az első zárandoklat már meg is történik újságunk megjelenésekor... (Szerk.)

Tanítók – tanúk...

Gondolatok a januári imaóráinkból

„Korunkban sokkal nagyobb szükség van tanúkra, mint tanítókra” – írta VI. Pál pápa egyik dokumentumában. Ebben a körben nem kérdés, hogy kiről, miről is kellene tanítani, tanúságot tenni, hiszen Jézust mindnyájan megismertük, – valamilyen szinten legalább is. Meg vagyunk keresztelve, tehát Jézus testvérei, az Atya gyermekei vagyunk. Csak az a kérdés, hogy milyen fiúk és milyen testvérek?

A tékozló fiú, aki lázadásából vissza tudott térni a rá mindig váró, szerető, irgalmas atyjához? Vagy egy másik példabeszéd testvérpárjából melyikre hasonlítunk jobban, arra, aki atyja kérésére azonnal megígérte a segítséget, hogy a szőlőjében dolgozik, és nem csinált semmit, vagy a másikra, aki kerekperccel megtagadta ugyan a segítséget, aztán jobb belátásra térve mégiscsak kiment és dolgozott? Maradjunk ez utóbbi példabeszédnél: Jézus nekünk mondja nap-mint nap, hogy menjünk a szőlőjébe munkálkodni... Én mit válaszolok, és mit teszek?

...Tanítani és tanúságot tenni csak arról tudunk, ami a miénk, amit megtanultunk, gyakorlunk, élünk. Amikor felismertük Istent a dolgok mögött, amikor beismerjük teremtményi voltunkat, irgalomra szoruló sebzettségünket! Ha valami más a motivációnk – pl. érdek, magamutogatás, féltvágy, gőg, mások elismerésének a keresése –, akkor mindez csak képmutatás lesz.

A külső körülmények változása, vagy nehéz időszakok, szenvedés – hamar letérítenek erről az útról. Látjuk ezt sok – úgymond – csalódott, lázadó testvérünk esetében, olykor magunkon is...

Richard Thalman: Az Úr a mi pásztorunk

Milyen vigasztaló,
 hogy te vagy pásztorunk, Urunk!
 És mi, a te nyájad, milyenek vagyunk?
 Hallgatunk rád, valóban?
 Amikor hívsz az istentiszteletre,
 örömmel indulunk el,
 vagy vonakodva, immel-ámmal?
 Hogyha hívsz az emberek szolgálatára,
 közösségileg gondolkodunk,
 vagy elzárkózunk?
 Amikor más karámok nyájaihoz látogatsz,
 felismerjük ebből
 az ökumené feladatait?
 Vagy féltjük saját pozícióinkat,
 és vonakodunk,
 hogy téged másokkal megosszunk?
 És otthon, a munkahelyen,
 az emberek közösségében

mi vagyok én: pásztor vagy béres?

Te életedet adtad értünk

mit adok én,

mit akarok tenni értük?

Drága Jézus! Segíts, hogy fényed hordozói lehessünk, bármerre visz utunk.

Töltsd el szívünket életadó Lelkeddel, itass át és végy birtokba minket oly teljességgel, hogy életünk már csak a Te kisugárzásod legyen.

Ragyogj át rajtunk, és úgy élj bennünk, hogy mindenki, akivel találkozunk, a Te jelenlétedet érezze meg általunk.

Többé már ne minket lássanak, hanem egyedül Téged, Jézus.

Maradj velünk, s akkor úgy ragyoghatunk, ahogyan Te ragyogsz, s világossággá válhatunk mások számára is. Ámen.

Imaóráink honlapunkon visszahallgathatók, illetve teljes tartalommal olvashatók a Plébániai füzetekben. (Szerk.)

Röviden...

• Az ökumenikus imahét újságunk megjelenésekor éppen a végéhez ér. Csak bízni tudunk benne, hogy az elszabaduló járvány mutálódó vírusa nem éppen az imaestek résztvevőit veszi célba...

• Január 25-én lesz templomunk évi szentségimádási napja, a „törzsgárda” javaslatára 10-12 óráig lehet majd Jézust meglátogatni a Kerektemplomban.

• Újságunk, ill. a Plébániai füzetek megjelennek az Országos Széchényi Könyvtár adatbázisában (köteles példány küldése), az Arcanum digitális adatbázisban, valamint városi könyvtárunkban. Újságunk jelen száma a 15. évfolyamot kezdi éppen, ez kezdetektől elérhető városunk plébániáin is...

• Folytatjuk az elsőszombati (Kerektemplom, 17 óra) és elsővasárnapi (kálvária, 15 óra) imádságainkat, amire mindenkit hívunk és várunk!

• A járvány miatt megint elmaradt az előszilveszteri összejövetelünk, a farsang is csendes lesz az idén újra... Legalább a templomba eljárhatunk!

Anyakönyvi adatok

Házassultak: Tornai István Gyula - Karalyos Erzsébet Ibolya

Kereszteltek: Kecskés Zoltán Tibor és Kecskés Kitti

Elhunytak:

Ruzsa Miklósné, Tóth Katalin	87 éves
Gábor Ferencné, Bottyán Julianna	85 éves
Horváth Ádám	32 éves
Szabó Ferenc	80 éves
Várent József Sándorné, Bodonics Mária Erzsébet	66 éves
Meszes-Bábszki Jánosné, Tóth Anna	93 éves
Juhász Zoltán Ferenc	62 éves
Jeszenszki Pálné, Seres Irén	87 éves
Garai János László	76 éves
Háromszegi Ferencné, Varsányi Anna Erzsébet	85 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné
Sokszorosítás: Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. február

XV/2. szám

Napjaink még mindig a járvány árnyékában telnek, bár a tudósítások szerint enyhül a szorítás, talán a tavasz folyamán „kivetkőzhetünk” maszkjainkból, szorongásunkból!

Hál'Istennek, László atya is lassan újra visszatérhet közénk! Sokunknak hiányzott, nélküle nem úgy mennek a dolgok, mint mikor aktív. Igaz, a pihenés ráfért – bár nem ilyen áron...

Lassan bontakozik a közösségi életünk, azért a „bátrabaknak” van lehetősége bekapcsolódni a közös imába. Az imára pedig szükségünk lesz, mert az lelkünknek biztosságot, megnyugvást, belső békét ad a viharfelhőket produkáló környezetünkben, amik gyülekeznek határainkon belül és azon túl is.

„Boldogok a békességesek...” a februári imaóránk mottója.

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Február 11-én ünnepeltük a Betegek Világnapját. Ezt a napot Szent II. János Pál pápa rendelte el 1993-ban. Miért pont ekkorra? 1858. február 11-én Lourdes-ban a Szűzanya megjelent egy kislánynak, Bernadettnek, és arra kérte őt, hogy imádkozzon a bűn betegségében szenvedő emberekért. Azóta is emberek milliói mennek erre a zarándokhelyre, hogy testi-lelki gyógyulást találjanak.

Volt egy idős plébános, aki azt mondta, hogy 3 féle ember létezik a földön: aki volt beteg, aki most beteg, és aki lesz beteg. Mennyire igaza volt. Mindezt magam is megtapasztaltam az elmúlt időszakban. Hiszen az ember éli a hétköznapjait, teszi a dolgát, majd egyszer csak azt mondják neki, hogy meg kell őt műteni. De hogyan is kezdődött ez nálam? Októberben kaptam egy levelet a Népegészségügytől, hogy van lehetőség most vastagbélműtőre. És már itt megtapasztalhattam az isteni Gondviselést. Hiszen bárki mást kérdeztem, senki nem kapott ilyen levelet a környezetemben. Sajnos a szűrés eredménye pozitív lett, így azt javasolták, hogy végezzesek el egy vastagbélműtőt is.

Megint az isteni Gondviselésnek köszönhetően ezt a vizsgálatot Dr. Pák Gábor főorvos úr végezte, akiben teljesen megbíztam. Ő vette észre, hogy a vastagbélen van egy ismeretlen eredetű daganat, amit mindenképpen műtéti úton el kell távolítani. December 14-én mentem be a kórházba és másnap végezték el a műtétet. Az az egy hét, amit bent töltöttem, olyan volt, mint egy lelkigyakorlat, egy kis testi szenvedéssel egybekötve. Sokat tudtam imádkozni, olvasni, gondolkodni. Ráadásul az ablakomból ráláttam a Kerektemplomra, a folyosóról pedig a Belvárosi templomra. Így, amikor misére harangoztak, lélekben ott voltam én is. A nővérek és az orvosok nagyon kedvesek voltak, sokat segítettek. Ráadásul úgy alakult, hogy édesanyám ugyanezen a héten szintén bekerült a kórházba, egy emelettel lejjebb. Sokat segített ez nekem, hogy tudtam, ott van a közelemben.

December 20-án jöttem haza, és a feladat nem volt más, mint minden nap a gyógyulásra koncentrálni. Ez a két hónap megint egy kicsit olyan volt, mint egy lelkigyakorlat. Sokat tanultam ezen időszak alatt. Ráadásul megtapasztalhattam, hogy milyen sokan szeretnének segíteni a gyógyulásban. Azt is tudtam, hogy mennyien imádkoznak érttem.

Az ima erejét különösen is éreztem. Az pedig nagy kegyelem, hogy a daganat jó indulatú volt, így a gyógyulás után már nincs több tennivaló.

Szeretném megköszönni Andor atyának, hogy hűségesen helyt állt ez alatt az időszak alatt. Nem volt neki könnyű. Misi-nak is szeretném megköszönni, hogy nagyon sok mindenben segítségemre volt. Végül pedig szeretném megköszönni mindenkinek az imádságot és a sok segítséget, amelyet kaptam. Jó volt megtapasztalni, hogy a pásztor számíthat a nyájára, ha bajba kerül. Büszke vagyok egyházunkra, és boldogsággal tölt el, hogy itt lehetek pásztor. Bízom benne, hogy tovább haladunk az Istenhez vezető úton.

Imádkozzunk ebben a hónapban a betegekért, hogy az Isten adjon nekik testi-lelki gyógyulást! Szűz Mária betegek gyógyítója, könyörögi érettünk! Amen.

László atya

Február 11-e a Szűzanya Lourdes-i jelenésének emléknapja, egyben 1992-óta Szent II. János Pál pápa rendelkezése szerint a **Betegek Világnapja** is. A világnap célja a pápai meghatározás szerint, hogy „Isten népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, illetve segítse elő a szenvedés megértését.”

Csoportunk a vírus miatti zárás előtt minden kedden kérte a betegek gyógyulását - Ambrusné Terike vezetésével. A covid alatt otthonainkban egyénileg mondtuk el imáinkat. A járványügyi szabályok enyhülésével ismét lehetőség nyílt a találkozásra, így február 11-én a Belvárosi templomban a 17 órai szentmise után Terikénk által összeállított imákat közösen mondtuk el a Kórház Beteglátogatási Csoportjával.

Imádság Szent Rafaelhoz, a betegek angyalához: *Rafael arkangyal, egészségünk gondozó orvosa, szállj le a mennyből meggyógyítani a betegeket, és megoldani életük nehéz problémáit. Maradj velünk, ó Arkangyal, akit Isten gyógyszerének hívnak. Szüntesd meg testünk betegségeit, és adj nekünk egészséges lelkiületet. Amen.*

Karitás csoport

„Láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” – volt a mottója az idei **Ökumenikus Imahétnek**. A Kerektemplomban csütörtökön volt az imaest, amelyen nagytiszteletű **Ágoston Csaba** református lelkész fejtette ki gondolatait az aznapi evangéliumi részlet alapján. Köszönettel vittük tanítását, amit megosztunk Olvasóinkkal:

Máté 2,7-10

A napkeleti bölcsek bibliai története köré számos legenda fonódott az idők folyamán. Az V. századtól tudni vélték, hogy hárman voltak. Valószínűleg abból következtettek erre, hogy három ajándékot nevez meg a Biblia. Később a nevüket is tudni vélték: Gáspár, Menyhért, Boldizsár. Aztán elterjedt róluk a későbbi századokban, hogy ezek királyok voltak, mert mesés kincsekkel érkeztek. Aztán további legendák fűződtek a bölcsek egy-egy személyéhez, egy-egy alakjához, hogy melyik hol volt király, hogy milyen emberi nyomorúságokban voltak éppen akkor, és a kis Jézus, hogyan segített ezeken a nyomorúságaikon.

Elkerülhetetlen dolog, ember voltunkkal valahogy együtt jár, hogy a tényeket azonnal megszürijük, illetve körül vesszük a saját gondolatainkkal. Elkerülhetetlen, hogy a tényeket a magunk módján értelmezzük, raktározzuk emlékezetünkben és meséljük

tovább. És amivel az ember szívesen foglalkozik, ahhoz különösen szívesen költ hozzá a maga fantáziája szerint sok kedves dolgot. A keleti bölcsek története köré fonódott legendák azt mutatják, hogy ez a történet nagyon kedves volt a keresztyénség történetében. Ezt a történetet sokszor mesélték, és a magukénak érezték az emberek. Valahogy benne magukat is megtalálták, és ezért a maguk módján, a maguk elképzelései szerint színezték.

Szép dolog ez, és természetes dolog, de Isten üzenetét mindig csak a Bibliából fogjuk megérteni. Amit köré emberek raktak, az arra jó, hogy fölhívja a figyelmünket a bibliai történetekre, hogy itt nem akármiről lehet szó, ha az egész világ 2000 éve foglalkozik vele. De, ha azt akarjuk megtudni, hogy mit mond nekünk az Isten, akkor térjünk vissza a Bibliához.

Itt arról van szó, hogy bölcsek érkeztek napkeletről. Hogy hányan? Azt nem tudjuk. Hogy ez a napkelet mit jelent? Azt sejtjük. A bölcseket ugyanis a Biblia eredeti szövege mágusoknak hívja. A mágusok csillagászok, illetve csillagjósok voltak. Természettudósok a maguk korában, akik azonban nem a mai értelemben vett egzakt természettudományt művelték csupán, hanem az általuk megfigyelt jelenségekből olyan következtetéseket is levontak, amelyek mai értelemben nem szigorúan tudományosak.

A mágusoknak, az eget vizsgáló és a csillagokból olvasni kívánó és jóslógató tudósoknak a hazája Babilónia volt. A babilóniaiak istenei az ő hitük szerint a csillagokban jelennek meg. Egy-egy csillag egy-egy istenségnek a megjelenése, megtestesülése. Vagy egy-egy földi uralkodó, vezető személyiség, egy-egy isteni küldött jele az égen. Esetleg földi események mennyei előképe. Ami az égen lejátszódik, az majd a földön is le fog játszódni.

Ebben a tudományukban nem kell, hogy kövessük őket. A mai tudomány az ő tudományukat természetesen meghaladta, ahogy a mai tudományt is meghaladja majd a holnapi.

Isten, (amint látjuk) mindenkinek a maga módján, a maga nyelvén szól, hiszen másképp nem tudja megszólítani. Ezeket az ókori keleti bölcseket, mágusokat, szintén a maguk nyelvén szólította meg, az égen láttak valami jelt, amiből ők arra következtettek, hogy megszületett Izraelben a megígért nagy király.

Talán sokan hallották már (a héten is elhangzott), hogy ókori csillagászati naptárakból, még arra is tudunk következtetni, hogy körülbelül mit láttak a tudósok. A Jupiter és Szaturnusz bolygók találkozását, fedésbe kerülését a Földről nézve, a hal csillagképe előtt. Mivel a Jupiter a legnagyobb bolygó, az uralkodó csillagának tekintették. A Szaturnusz Izrael csillaga volt. A hal csillagkép pedig az állatöv utolsó eleme, tehát a végidők zónája. Ezért, hogy az uralkodó csillaga, Izrael csillagával a végidők zónájában találkozott, ebből arra következtethettek a tudósok, a babiloni csillagászok, hogy az utolsó idők nagy királya megszületett Izraelben.

Erről a nagy királyról, ők egyebet is hallhattak már. Krisztus születése előtt félezer évvel, a zsidókat fogságba vitték Babilonba. És a fogságba vitt zsidók egy része nem tért vissza hazájába, amikor ezt megtehetette volna, hanem ott maradt Babilonban. Évszázadokkal Jézus születése után még mindig jelentős zsidó kolónia élt Babilóniában. Ott írták tulajdonképpen a zsidó hagyományok foglatának a leghíresebb művét, a Talmudot.

Nos, hallhattak ezek a bölcsek arról, hogy a közójuk hurcolt zsidók várják az Isten különleges követét, a Messiást. És erről a Messiásról sok-sok prófécia szól. Bálám prófécijától elkezdve, Ézsaiáson és szinte valamennyi próféta egy-egy mondatán keresztül a legutolsóig, a fogságban élt próféták bizonyágtételéig.

Na, erről, a próféták által megjövendölt, minden korábbi isteni követtől, prófétától - minőségileg megkülönböztethető, különleges isteni követről - adott nekik jelt a csillag. Elindultak, tehát messze Babilóniából, és mintegy 1000 kilométert tehettek meg, míg Jeruzsálembe érkeztek a zsidók fővárosába, hogy

ahogy olvassuk: leborulva imádják ezt az isteni követet, a Messiást. Nyilván arra készültek, hogy Jeruzsálem virágban várja - nem őket -, hanem a Messiást. Hogy mindenki erről beszél, és ők már az országba érkezve egy csomó dolgot megtudhatnak róla. Némi csalódással vehették tudomásul, hogy Izrael földjére érkezve senki nem beszélt arról, hogy megszületett volna a Messiás.

Megérkeznek Jeruzsálembe, és ott senki nem tud róla semmit. Mennek a királyi palotába, és a királyi palotában zavartan kérdezik, hogy: kit kerestek tulajdonképpen? És miért is gondoltátok, hogy megszületett most a Messiás? Semmit nem tudunk róla.

Heródesről nem olvassuk, hogy szállással, ennivalóval kínálta volna őket, vagy mint messziről jött előkelő vendégeket, különös tisztességben részesítette volna, hanem sejtjük, hogy félreállította őket és várakoztatta. Várakoztatta őket, addig, amíg Heródes a saját írástudóitól információkat szerzett, hogy hol is kell ennek a Messiásnak megszületnie? Heródes, a zsidók királya nem tudta, hogy hol kell a Messiásnak megszületnie. Nem ismerte a próféciaikat!

Mi tudjuk már, hogy Heródes nem zsidó származású volt, hanem edomita, és egész életében rengeteget küszködött azért, hogy elfogadtassa magát a zsidókkal. Bizony ő nem nagyon ismerte a próféciaikat. De ismerték a papjai. Kikeresték Mikeás próféta tekerését, és ott megtalálták, hogy „*te Júdeának Betleheme, semmiképpen nem vagy a legjelentéktelenebb Júda fejedelmi városai közül, mert belőled származik a fejedelem, aki legelteni fogja népemet*”.

Kimondták, hogy Betlehemben kell megszületnie.

Heródes ezután titkon hívatta a bölcseket. Nem a nagyteremben hirdette ki ezt a boldogító hírt, hogy: Betlehemben született Messiás, és nézzük meg, keressük meg. Nem, hanem valahol ott a kapu alatt, titokban, hogy senki más ne tudjon róla. És kérte őket, hogy megtalálják, akkor adjanak neki hírt, hogy ő is tisztességet tegyen neki.

Álnok volt a király, aki hatalom féltésében megölette a sógorát, a nagybátyját, a tulajdon feleségét, két gyermekét és rengeteg embert, annyira féltette a trónját. Egyáltalán nem lehet rajta csodálkozni, hogy amikor a bölcsek később nem tértek vissza hozzá, akkor Betlehemben és a környékén minden két éven aluli gyermeket megöletett. A bölcsek pedig elindultak Betlehembe (ez kb. 8 kilométerre van Jeruzsálemtől).

Azt hiszem, senki nem csodálkozna rajta, ha ezek a bölcsek nem Betlehembe indultak volna, hanem haza. Hogy mennyei jel adja hírül, hogy megszületett a zsidók nagy királya, és erről az országban senki nem tud. Jeruzsálem idegenül fogadja őket, a király egészen méltatlanul bánik velük. És még csak egy kísérőt sem ad, hogy az éjszakában mellettük legyen, és elvezesse őket Betlehemig. Ők maguk újra fölmálházzák a tevéiket, és indulnak Betlehembe az éjszakában. Leforrázva, megalázva, egy kicsit talán elbizonytalanodva, nyugtalan szívvel és fáradtan. És akkor azt olvassuk, hogy fölnéznek az égre, és az ég vigasztalást nyújt nekik.

Valamikor Ábrahám nézett, így föl az égre, akinek Isten azt ígérte, hogy gyermeke fog születni és nagy néppé teszi őt, és benne megáldatnak a föld minden nemzetségei. És Ábrahám közeledett a 100. évéhez, és még mindig nem volt gyermeke. Fölnézett az égre és bámulta a csillagokat. És akkor Isten azt mondta neki, hogy: meg tudod-e számlálni őket? Nem. Hát ennyi utódod lesz. Ábrahám nézi a csillagokat, és a bibliai történet ezzel a mondatnál zárul, hogy: „hitt pedig Ábrahám az Urnak, és ez tulajdonítatik neki igazságul”.

Hallottam valakitől, hogy amikor kétségei voltak Isten léte felől, a hit értelme felől, az édesapja kivezette a csillagos ég alá. Nézz föl fiam az égre! Ezt ember meg tudta volna alkotni? Nem! Hát, akkor mégiscsak van fölöttünk valaki, aki nagyobb nálunk. És a csillagos ég megtanította ezt a gyermeket hinni.

S most a keleti bölcsek, ahogy indulnak Betlehem felé az éjszakában, fölnéznek az égre, és *imé a csillag, amelyet láttak napkeleten, ott van fölöttük*. Újra megjelenik biztatólag, és Isten azt üzeni a csillagokon keresztül, hogy megszületett az utolsó idők nagy királya Izraelben. Ne féljete, menjete! És ők mennek Betlehembe, és amikor odaérnek ahhoz a helyhez, ahol a kis Jézus volt, pontosan fölöttük volt ez az égi jelenség. Ők pedig, ahogy olvassuk: igen nagy örömmel örvendeztek. Ezt az isteni biztatást szívükbe fogadták, és eljutottak valóban a kisgyermekhez. *Bementek a házba, megtalálták a gyermeket, anyjával, Máriával és leborulva imádták őt.*

Miért jutottak el ezek a bölcsek a betlehemi jászolbölcsőig? Mert csillaglító emberek voltak.

Ugye milyen sokan szerepelnek Krisztus születésének a történetében? Augustus császárról, Heródesről, pásztorokról, katonákról, napkeleti bölcsekről olvashatunk a Szentírásban. De mindezek, és még sok más ember közül Jézus csillagát nem látta meg senki az égen, csak a keleti bölcsek. Pedig a csillag tündökölt mindenki számára láthatóan, és mégsem látták. Vajon miért?

Mert nem voltak csillaglító emberek, mert mással voltak elfoglalva, csak a maguk dolgára figyeltek. Elfelejtettek Isten jeladására tekinteni. Csillaglító ember ma is kevés van. Az Augustusok, Heródesek, pásztorok és katonák országában ma is nagyon ritkán néznek látó szemmel Isten jeladásai felé az emberek. Nagyon leköt bennünket a magunk birodalma, hatalma, harca, a magunk nyája, és elfelejtünk felfelé nézni.

Ezen az imahéten Isten összegyűjt bennünket, hogy estéről estére mi is felfelé nézzünk, az Ő szíve felé. Azt akarja, hogy az Ő jeladásait észreévő, csillaglító emberek legyünk. Ezért szólította meg a pásztorokat az angyalok énekével. Ezért bolygatta meg Heródes nyugalma a bölcsekkel. Ezért kerestette ki a jövődőlést az írástudókkal. Az ég felé akarta fordítani az emberek szemét.

A keleti bölcsek tekintetét sikerült. Messziről jöttek, de boldogan és biztosan vándoroltak, Isten jele, Jézus csillaga vezette őket, mint egykor népét az Örökkévaló a pusztában. Az elbizonytalanodott, csak földi dolgokra figyelő világban ők csillaglító emberek voltak. Vajon miképp lettek azzá? Mert jó lenne tudnunk nekünk is, úton járó embereknek, hogy vajon merre vezet a jövő, életünk útja? Vajon célba érünk-e? Jó lenne, ha nekünk is jelt adna, ha minket is biztos úton vezetne az Isten! Ha mi is csillaglító emberek lehetnénk!

A keleti bölcsek azért láthatták meg Jézus csillagát, mert tudták, hogy jönni fog, várták és figyelték. Isten vezetését, jeladásait, Jézus szeretett csillagát ma is csak azok veszik észre, akik figyelik, és akik várnak rá. Ma is léteznek ilyen emberek, akik nem csak a bosszúállásra, a pénzhajszolásra, a földi örömekre figyelnek, hanem mindezek felett Istenre. Akik úgy rendezik életüket, hogy legyen idejük Istenre, azokat Isten vezeti.

Valaki egyszer ezt így fogalmazta meg: Ha bajból, betegségből menekültél meg és úgy érezted, hogy Isten segített rajtad, akkor csillaglító ember voltál. Belekondult-e már úgy a szívedbe a harang hívogató hangja, hogy elfutotta szemedet a könny? Olvastál-e otthon Isten szavára vigyázva Bibliát? Volt-e olyan mise vagy prédikáció, amikor azt érezted, hogy neked üzen az Isten? Ha igen, akkor csillaglító ember voltál.

Igaz, sokszor eltévesztjük szemünk elől a csillagot, néha utat is tévesztünk, és Heródes udvarába érkezünk. De a Jézusra vágyók, Jézust keresők újra megtalálják a csillagot, és nagy örömmel örvendeznek. A bölcsek szeme elől Heródesnél eltűnt a csillag, akkor ragyogott fel ismét, amikor eltávoztak onnan. Mikor nem látjuk a csillagot, akkor rossz helyen vagyunk.

De az övéinek megadja Isten az újra és újra felragyogó csillag meglátásának a boldogságát. Jó most ezen a héten újra látni a csillagot, újra érezni Isten szeretetét és vezetését. Jó most újra Jézust várni, hívni, és vele találkozni így együtt, katolikusok,

evangélikusok, görög katolikusok és reformátusok. Jó most eljönni hozzá, mint a bölcsek, és letenni ajándékainkat.

És jó hallani az Ő figyelmeztető szavát, hogy ne Heródes udvarába, a gyilkos indulat, önzés, hatalomvágy udvarába térjünk vissza, hanem menjünk haza más úton, a szeretet útján. Jó megérezni, látni, hogy Isten vezet bennünket az Ő csillagán, az Igén, Krisztuson keresztül ma is. Ámen.

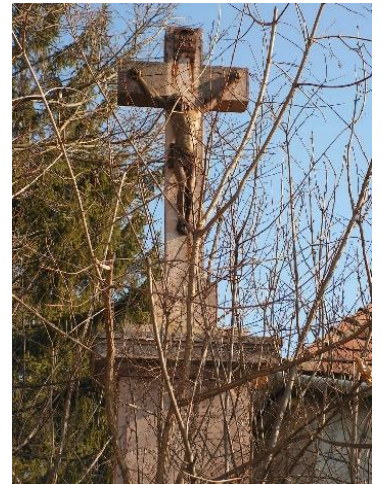
Keresztek és kereszt-túrák

Nagyon jónak tartom a családosok, illetve Kopányiné Mónika kezdeményezését, hogy a köztéri, mezei keresztek egy kis túrával, imával összekötve igyekeznek végiglátogatni. Jó hangulatú kirándulások ezek, aminek zárandók jellege is van. A családokat elkíséri Andor atya is.

Mivel minden hétvégén igyekeznek szervezni egy-egy ilyen programot, újságunkban ezeket aktuálisan nem tudjuk meghirdetni. De a családosokat kérdezve, biztosan értesülhetünk az időpontokról, útvonalakról.

Kicsit elgondolkodtam ezen köztéri „szent helyekről”. Misitől el is kértem azt a felmérést, amit jó pár évvel ezelőtt készítettek a plébánia területén található keresztekéről. A felméréskor 17-ig jutottak, erős a gyanúm, hogy még nem teljes a leltár, pl. a telkünk felső végén, a mélyúti egyik ház előtt is található egy... (Fotó)

Elődeink nagy tisztelettel és hálával állították ezen keresztek, bizonyára mindegyiknek megvan a maga története is. Jártukban-keltükben – előttük elhaladva – kalapemeléssel, keresztvettéssel, dicsértessékek köszöntötték azt, aki ilyen módon váltott meg bennünket. És mi? Észrevesszük egyáltalán nagy nyüzsgésünkben?

Mostanában a szőlőhegyi tanyánkon tartózkodunk leginkább, egy kicsit visszaéljük „bokros éveinket” (Sík Sándor), azaz a gyermekkori viszonyaink szerint, természet-közelben. És most döböntem rá a feszületek kapcsán, hogy telkünk 500 m-es körzetében legalább 5-6 kereszt található! Felettünk az imént említett, egyelőre még fel nem leltározott, alattunk a lakók (egyházközségünkben Patkó Feri) kezdeményezése által felújított Galagonyás úti kőkereszt. Nem sorolom, tessék erre (is) sétálni, rácsodálkozni!

Arra gondoltam, hogy követem a diósvölgyi egyik kereszt gondozójának, Kati néninek hagyományát, ill. egy másik Katicáét, aki a Szegényházi kápolna előttit tartja rendben, vagy Erzsikéét és Ancikáét, akik a templomunk előttiről gondoskodnak, ugyanezt teszik karitászosaink is a Rozália kápolnánál lévő kereszt esetében. Én is „örökbe fogadok” egy közeli keresztet, gondozom a környékét, alkalmasint virággal, gyertyával, imával „tiszteletemet teszem” előtte...

Milyen nagyszerű lenne, ha ez a gondolat néhány testvérünk szívében visszhangra találna, és egy-egy közeli keresztnek lenne „gazdája”, gondnoka!

Elpogányosodó világunkban csendes tüntetés lenne hitünk, értékrendünk, mindenekelőtt Krisztus mellett!

Annny pénzt, időt, energiát pocskolunk felesleges dolgokra. Szánjunk mindebből egy kicsit a leglényegesebbekre is!

Ny. L.

Kápolnáink

Nagy örömmel számolok be a fejleményekről! Városunk idei költségvetésében 15 millió forintot elkülönítettek a Kálvária kápolna helyreállítására! Nem állítom, hogy az én nyüzsgésem eredményeképpen – ez azért nagyképcség lenne – de talán valamit generált a folyamatos figyelemfelhívásom, segítségkérésem.

Az eddigiekről folyamatosan beszámoltam itt, lapunk hasábjain, konkrét munkákat is végeztünk segítőimmel. Még egy fontos feladat előttünk áll: a torony kikötése, lehorgonyozása a felhelyezett pántoláshoz. Mert az még nem látszik, hogy a konkrét kivitelezés mikor indulhat. Addig is fennáll az a veszély, hogy a torony eldőlhöz. Nos, az előkészítő munkákat nagyjából elvégeztem, csak alkalmas – a kápolnát megközelíteni tudó – emelőkosaras gépet keresünk még. Amint ez megvan, megoldjuk a kikötést.

A pántoláshoz Pónya Lajos készített nekünk megfelelő élvédőket, a legutóbbi bozótirtásban pedig Antalics Imre segített nekem. És még egy nagyszerű dolog: a torony-kikötés várható költségéhez adományt kaptam néhány testvérünktől, amiből az emelőkosaras kocsis díja ki fog jönni. A maradványt is természetesen a cél érdekében fogom „bevetni”!

Mostanában elég gyakran felmegyek, és mindig találkozok emberekkel, akik sajnálkozva nézegetik a pusztulást. Hát, most már biztató szavakat is tudok majd mondani nekik. Meg a facebook-sajnálkozóknak, fanyalgóknak is vigasztaló szavakat tudok üzeni...

Az ima meg az összefogás, ha párosul a jó szándékú cselekedni akarással, akkor előbbre jutunk!

Az eddigiekben kulcsszerepet játszó Schlosser Attilát az Esztergom újság főszerkesztője megkérte, hogy az eddigi fejleményekről számoljon be. Ha minden jól megy, a lap következő számában meg is jelenik majd az írás.

Így már nem csak az Élő Sziget olvasói, hanem az egész város tudomást szerezhet az egész mentési folyamatról. Biztos vagyok benne, hogy minden esztergomi lokálpatrióta szurkol, mi több, segít nekünk e hajdan gyönyörű kápolnánk megmentésében!

A Polgármester úrra és munkatársaira azért még vár egy kis egyeztetés a Főegyházmegyével. Hál' Istennek, ez már nem az én feladatomban! Azért amiben segíthetek, megteszem...

Mindehhez kérjük híveink lelki támogatását. És majd ha szükséges lesz, az anyagit is...

Nyitrai László

Februári imaóráink gondolataiból

Boldogok a békességesek, más fordításban a békesség-szerzők, illetve békességre igyekvők, mert ők Isten fiainak mondatnak.

Néhány hónappal ezelőtt szintén a béke volt a témánk, de ez egy olyan fontos dolog, szelete, talán inkább kerete emberi életünknek, hogy érdemes gyakran elgondolkodnunk rajta. Nagyon aktuális ez a téma, mert a világ, ami körülvesz bennünket, minden, csak nem békesség. Akárhova nézünk, békétlenséget tapasztalunk.

Világhatalmi törekvések feszülnek egymásnak. Gonosz erők – a sátán szolgái – hatalmi gögjükben magukat Istennek képzelők, egyenesen a kaosz-teremtésben érdekeltek, még ebből is hasznot teremtve. Az irányításuk alá került fősodratú média ontja a legvadabb, a hagyományos értékrendet támadó, szerintük az emberi szabadságot védelmező, fals állításait.

A fényes nyugaton már a jobb érzésű emberek sem mernek megszólalni, kiállni a valódi értékek mellett, mert akkor egzisztenciálisan lenullázzák, rosszabb esetben egyenesen üldözik, bebörtönzik őket.

És itthon is van – sajnos! – az ilyen mentalitásnak támogatói rétege. Elég a híreket, híradásokat figyelni.

És itt volnánk mi, akik a keresztény értékrend szerint képzeljük el életünket, a közállapotokat. Egyre többet hallani a verbális és minden más módon megvalósuló keresztényüldözésről. Finnországban épp most készülnek börtönbüntetésre ítélni egy volt minisztert, mert egyik megnyilatkozásában Szent Pál leveléből idézett. Hova tart a világ, benne Európa?

Fekete István Füveskönyvéből jutott eszembe a következő idézet: „Persze, nem veheti magára az ember az egész világ gyöttrődését és fájalmát, de van közösségi érzés – illetve: kellett volna lenni -, van Biblia, van Becsület – mint ahogy van -, s hitvány közömbösségünkben s elvakult egoizmusunkban nem vettük észre, hogy a körülöttünk égő paloták tüzében egyszer csak a mi kis putrink is lángot vet...”

Így gondoljunk a közelgő választásokra...

Röviden...

- Erdő Péter bíboros atya jóváhagyta a két egyesített plébánia régi-új képviselő testületét. Eszerint akik vállalták, hogy tovább segítik ilyen formában az egyházközségünk munkáját, azok most – a következő választásig – maradnak testületi tagok az Esztergom-Városi Plébánián. Hamarosan össze is ül a megújult testület – hosszú szünet után, és a közeljövőben ünnepélyes fogadalomtételre is sor kerül. Imáinkkal is támogassuk őket!

- A Főegyházmegye támogatja a Belvárosi templomunk két fontos, szükséges munkáját. Az egyik a villanyhálózat felújítása, mivel ez már egyre labilisabb, megbízhatatlan, alkalmasint baleset- és tűzveszélyes. A másik szintén időszerű: a templom elkezdett szétnyílni, statikailag ezt meg kell akadályozni. Saját forrásból ezt megoldani nem tudnánk...

- Folytatjuk az elsőszebati (Kerektemplom, 17 óra) és elsővasárnap (kálvária, 15 óra) imádságainkat, amire mindenkit hívunk és várunk! Legközelebb március 6-án találkozunk a kálvárián, ami egyben nagyböjt első vasárnapja is. Hagyományunkhoz híven nagyböjt minden vasárnapján megyünk majd.

- A csendes farsangunk után hamarosan kezdődik a nagyböjt. Bízunk benne, hogy a pénteki keresztútjainkat már nem befolyásolja a járvány! Ennek menetrendjét majd az aktuális hirdetésekben ismerhetjük meg. Előre is hívunk mindenkit ezekre a közös imaalkalmakra.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Sárközi Sarolta Zara

Elhunytak:

Hock Ferencné Szádóczky Magdolna	93 éves
Kardos Brunoné, Matyasovszky Ilona	78 éves
Kárpáti Margit	94 éves
Sárközi András	56 éves
Nagy István	70 éves
Nagy Istvánné, Sári Mária	67 éves

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László
<i>Tördelő szerkesztő:</i>	Németh Tünde
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu
<i>A kiadást támogatta:</i>	Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda

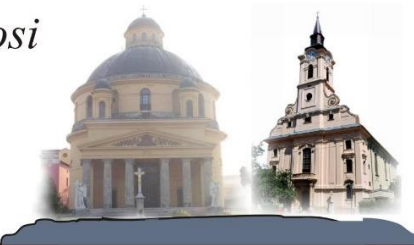
ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

*Esztergom -Városi
Plébánia*

2022. március

XV/3. szám

Még ki sem kászálódtunk a járványból, újabb nagy veszély tört ránk! Úgy tűnik, keresztes utunk újabb stációjához értünk. Ugyan „tisztul a kép”, a szögek bujkálnak ki a zsákból, de ez önmagában nem segít rajtunk...

Van mit végiggondolni jelen helyzetünkben, zűrzavaros viszonyaink között. De a böjti idő pont erre adatott. Alaposan meg kell fontolnunk, merre is akarunk menni, milyen világot hagyunk utódainkra, eladjuk-e lelkünket egy túl maszlaggal kevert politikai lencséért – kicsiben és nagyban is. Személyes döntéseink a saját és közös – keresztény és magyar jövőnkéről szólnak!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Ez a nagyböjti időszak hálaadó és kérő imára hív meg bennünket. Hálát kell adnunk Istennek, hogy a járványhelyzet sokat enyhült. Kérünk kell viszont az Urat, hogy segítse azokat a politikusokat, akik az ukrajnai békéért munkálkodnak. Hálát adhatunk azért is, hogy Esztergom megmozdult és igen sok adományt gyűjtött már össze a menekültek javára. A Ceferino (*a volt Szegényház szerk.*) – kvázi plébánia is – sok Ukrajnából jött embert elszállásolt. Jézus tálcán kínálja a lehetőséget, hogy a nagyböjti időben sok jót tehesünk. Ezért is köszönetet kell mondanunk Krisztusnak.

Azt gondolom, hogy nekünk, keresztényeknek ezekben a válságos időkben mindenképpen a Mindenható szeretetébe és gondviselésébe vetett hitet kell továbbadnunk embertársainknak. Hinnünk kell abban, hogy a világ sorsa nem a hatalmasok kezében van, hanem a Teremtőjében.

Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy a békéért úgy is munkálkodhatunk, ha családjainkban, munkahelyünkön, vagy bárhol, ahol megfordulunk, mindig igyekszünk a feszültségeket elsimítani.

Végezetül elmélkedésnek küldeném Teréz anya imáját:

Urunk! Segíts minket, hogy megtanuljunk elviselni a mindennapi élet terheit és kínjait! Hadd nyerjünk kereszthalálad és feltámadásod által új erőt, hogy az élet egyre nagyobb és alkotóbb teljességére jussunk! Te ugyanolyan türelmesen és alázatosan szálltál alá az emberi élet mélységébe, mint ahogy szenvedésed és keresztre feszítésed kínjait elfogadtad. Segíts minket, hogy a naponta újból adódó veszélyeket és nehézségeket jókor jött alkalomnak tekintsük arra, hogy növekedjünk emberségünkben, és hozzád hasonlóbba váljunk. Tégy minket képessé arra, hogy az ilyen helyzetek próbatételét türelmesen és bátran kiálljuk, és erősítsd meg bennünk a segítségedbe vetett bizalmat! Ha meghalunk veled, veled együtt fel is támadunk. Amen.

Andor atya

Kápolnáink

Megint jó hírekről számolhatok be kápolnáinkkal kapcsolatban! Sikertől megoldani a Kálvária-kápolna tornyának kikötését a korábban felhelyezett összetartó pántoláshoz.

Több vállalkozóval egyeztetve, a feladatot vázolván, végül is Siroki András vállalta, hogy emelőkosaras gépével feljön a kápolnához. Természetesen előtte terepszemlét tartottunk, hogy felbecsülje ennek lehetőségét, esetleges nehézségeit.

A munka kivitelezéséhez megint előkészítettem a szükséges „apróságokat”, részben Schlosser Attila kölcsön-anyagaiból, részben vásárlásból és saját anyagokból. Az

egyeztetett időpontban – kicsit szeles, de verőfényes napon, február 24-én, felvonultunk a kápolnához. Szerencsésen megérkezett az utánfutóra épített emelőkosaras gép is. Az elgondolásnak megfelelően elkezdtük a munkát. A vállalkozó és Attila a kosárból különösebb nehézség nélkül meg tudta oldani a feladatot. Ez azért nem volt veszélytelen, hiszen a torony 4 függőleges gerendájából az egyik már teljesen elkorhadt a talpánál.

Most tehát a torony 3, még viszonylag ép függőleges tartó gerendája 4 irányból ki van kötve, ami biztonságot jelent – átmeneti időre. És biztonságot jelent a majdani bontáskor is. Örülök, hogy sikerült mindezt megszervezni! Azt is „demonstráltuk”, hogy megfelelő emelőkosaras géppel megközelíthető a Kálvária-kápolna. Talán segítséget jelent ez a további munkálatok tervezéséhez, szervezéséhez is.

De itt még nem fejeződött be a nap. Lefele menet megálltunk a Jó Pásztor kápolnánál is. Ott pedig – szintén e gép segítségével, valamint Siroki András és Schlosser Attila tevékenységével felraktuk a „vízköpő” PVC csöveket, kilenc helyen. Természetesen ehhez is megvásároltam és előkészítettem a szükséges anyagokat, így ez is flottul ment. Így most a tetőről érkező víz – csendes eső alkalmával – a falazattól távolabb esik a földre. Szeles időben azért így is kap, de ez sokkal kisebb mennyiség, hiszen eddig az összes víz a falakon folyt le.

A „segédmunkát” Attila mesterembere, Józsi bácsi és jómagam biztosítottuk. A déli harangszóra mindkét kápolna munkálataival végeztünk.

Hálás köszönetem Siroki Andrásnak a precíz, szolgálatkész munkavégzéséért, valamint a „baráti” árért, amivel – mint mondta – ő is támogatja kápolnáink megmentésének, felújításának ügyét.

Újfént megköszönöm Schlosser Attila segítőkészségét, szakértelemmel végzett munkáját, segítő embereit! Nem utolsósorban a kölcsönzött drótköteleket, csavaros feszítőket.

A felmerülő költségeket a kapott adományokból tudtam fedezni, a maradványt is természetesen a továbbiakban felmerülő feladatokra fogom költeni. Hálásan köszönöm mindenkinek a támogatását, adományait!

Sajnos, a továbbiakról nincs információ, nem kapok tájékoztatást sehonnan, hogy áll a felújítás ütemezése. Csak nehogy megint elvigye ügyünket – mint két éve a covid – a jelen háborús és menekült helyzet!

Az **Esztergom újságban** megjelent cikkel kapcsolatban többen megkerestek csodálkozásukat, sajnálatukat, hiányérzetüket kifejezve, hogy Sári Andrea írásában egyáltalán nem kap kellő hangsúlyt „nyüzsgésem”, vagyis az, hogy az egész mostani **kápolnaügyet én indítottam el**, hogy hozzám kötődik a sok utánajárás, „kilincselgetés”, az állandó szervezés, egyeztetések. És hogy minden elért eredményről vagy gondról 2020 óta rendszeresen, az aktuális állapotnak megfelelően tájékoztatok, beszámolok (8 db cikk és nem egy!) az Élő Szigetben, illetve az általam rendszeresen vezetett kálváriai keresztutakon.

Én úgy gondolom, az eredmények a fontosak, azok pedig vannak, ha lassan alakultak is. A lényeg, hogy most már nemcsak az Élő Sziget újságunk olvasói tudnak a Kálvária-kápolnáról, hanem az egész város tudhat! Az Esztergom újság cikkével kapcsolatban a talán jogosan „morgolódnak” és minden érdeklődőnek újra **egy kis kronológia a működéséről, a valós helyzetről:**

2020. február-március: Újságunkban írtam a Kálvária-kápolna siralmas állapotáról, azt beolvastam az akkor még működő (általam működtetett) régiós Mária Rádióban, valamint elküldtem – írásban is – a Polgármester úrnak. Ő beszélgetésre hívott, jártam nála, megígérte a segítségét – ami a covid miatt akkor sajnos leült.

2021. február: Újra nekilendültem. Zsembery Ákostól, az általa ismert/végzett előzményekből kezdtem feltérképezni, mit/hogyan lehetne tenni, mivel a kápolna egyre csak romlott. A Város felé is jeleztük ezt László atyával, így Erős Gábor alpolgármester úr intézkedése nyomán körbekerítették a kápolnát az omlásveszélyre, életveszélyre figyelmeztetve.

2021. március: Schlosser Attilával, aki megkeresett és felajánlotta segítségét, szakértelmét, kapcsolatait – többszöri helyszíni bejárás és egyeztetés után, örömmel véve és elfogadva segítő közreműködését, a „tettek mezejére” léptünk. Első gondolatunk az volt, hogy a torony szakszerű bontásával, ideiglenes fedéssel próbáljuk megmenteni a még jó állapotú falazatot. Két árajánlatot is kértünk. Ennek birtokában László atya a Főegyházmegye főépítéséhez, és a Gazdasági Tanácsához fordult, kérve a segítséget. Mivel nem mozdult semmi, **júliusban** személyes levélben kerestem a Bíboros urat, tájékoztatva a helyzetről, terveinkről. Közben a Pieta szobrot Attilával „bedobozoltuk”, hogy megvédjük az omladozó törmeléktől.

2021. nyár: a Város – kérésre – ágazást és fűnyírást, takarítást végzett a kálvária szerpentinjén, az emelőkosaras megközelíthetőség érdekében. Prokopp Mária „hozott” két budapesti építész (Nemcsics Ákos, Szende Árpád), akikkel szintén megbeszéltem a teendőket, lehetőségeket.

2021. augusztus: kérésre – a Polgármesteri Hivatal által – megkaptuk a tulajdoni lapokat, térképmásolatot a Jó Pásztor kápolna, a Kálvária-kápolna, valamint a kálvária szerpentinje vonatkozásában. Ezeket továbbítottam a Főegyházmegye felé.

2021. augusztus 14-én felkereshettem személyesen a Bíboros atyát – ez ügyben is beszélgettünk. Ígérte, hogy az Eucharisztikus Kongresszus után visszatérünk a kálvária ügyére.

2021. szeptember: mivel nem haladtak a dolgok, felmerült az épület összepántolásának az ötlete. Hosszabb előkészítés után végül is **okt. 5-én** sikerült megvalósítani.

2021. december: újra beszélhettem a Bíboros úrral, javaslatára levélben kértem Salacz Ákos egyházmegyei főépítés segítségét, majd megkaptuk a Gazdasági Tanács levelét, hogy a kápolna felújítását nem tudják támogatni...

2022. január: felhívott a Polgármester úr, hogy a Város költségvetésébe elkülönítenek 15 millió forintot a Kálvária-kápolna felújítására. Ezt később meg is szavazta a képviselő testület. A felújítással kapcsolatban Zsembery Ákos az „összekötő” mind a Város, mind a Főegyházmegye felé. A felújítási terveket – tudomásom szerint – ő készíti.

2022. február: megtörtént a torony kikötése, eddig a történet... Mindezekről részletesebben beszámoltam újságunkban, bárki utána olvashat, ha alaposabban érdeklí (honlapunkon: <http://www.szentanna.extra.hu/wp/elosziget/>, és a Városi Könyvtárban).

Tehát továbbra is kérem és várom – most már az egész város segítő hozzáállását e nemes ügyünkhöz!

Nyitrai László

„A húsvéti hajnal már dereng...”

6 éves vagyok, dübörgő tankoktól megrémülve, szüleim kezét szorítva érkezünk haza. Már elfelejteném, de 1956 emlékei követelőznek, az ukrajnai események képei előhózzák félelmeimet is. Végre a járványtól kicsit fellélegezhetnénk, és ekkor újabb szorongások jönnek. A Jó Pásztor kápolna felé tartunk barátainkkal, ezekkel a gondolatokkal, érzésekkel. Az utóbbi időben soha nem láttam ennyi ismeretlen és ismerős arcot. Jó tudni, hogy Nyitrai László hívó szavára ilyen sokan indulunk a nagybőjti időszak első vasárnapjának délutánján, a hagyományokat követve, a Kálváriára, ahol a stációk emlékeztetnek Jézus keresztútjára.

Laci a mai imádságainkat a békéért ajánlja fel, az általa választott „Keresztút” bevezetőjét olvasva Mária segítségét kéri, hogy elfogadjuk és megtegyük, amit Jézus mond. Most az állomásoknál a felolvasók saját keresztjeinkre emlékeztetnek. Első kereszt: Az ítélet elfogadása. Második: A mindennapok elfogadása. Harmadik: Bátorság az eleséshez. Negyedik kereszt: Szeretteid elszomorítása. Ötödik: Mások segítségének megengedése. Hatodik: Viszonzás nélküli elfogadás. Hetedik kereszt: Újraesésed elismerése. Nyolcadik: A téged vigasztalók megvigasztalása. Kilencedik: Mindenek elvesztése. Tizedik: Lemeztelenítésed megengedése. Tizenegyedik kereszt: A saját keresztredre való felfeszülés. Tizenkettedik kereszt: Kereszthalál. Tizenharmadik: Lemondás munkád gyümölcsének élvezéséről. Tizennegyedik kereszt: Lemondás az utolsó emberi vágyról. Ebből a felsorolásból látható, hogy ez egy különleges nagybőjti elmélkedés. Az újság terjedelme nem engedi meg azt, hogy az egészet lemásoljam. Bocsánatot kérek, hogy nagyon személyesen azokat a gondolatokat emelem ki, amelyek engem mélyen érintettek.

Az első kereszt: amikor valóban hamisan ítélték felettem, teljesen elvesztettem az addigi életemet. Olyan jó, hogy ezt hallom: „Ne védekezz, amikor ítélnék fölötted! Az ítélet nem semmisíthet meg. Nem hagy egyedül, hanem hozzám és a dicsőségbe vezet. Ez a te és az én első kereszt. Ne félj! Számodra az ítélet hozzám vezető ajtó. E hamis ítéletben találkozni fogsz velem. Akkor többé már senki sem bíraskodhat fölötted.”

Imádkozva, énekelve érkezünk a második stációhoz, a mi második keresztünkhöz: „Az emberek rendkívüli keresztet keresnek, holott a kereszt a **mindennapok elfogadása**. Az elfogadott kereszt által nagy kegyelmekben részesülsz, és hited patakja folyamává duzzad.” Meg kell tanulnom a mindennapi terheit hordozni.

Földi elesésünk keresztje után, a negyedik állomás az emberi gyarlóságainkra figyelmeztet. „Lehetetlen nem elszomorítani azokat, akiket szeretsz.”

A kényszerűségből keresztet hordozó Cirenei Simonról az jut eszembe, hogy tettének áldott gyümölcse lett. Fiai: Alexander és Rufus (Mk 15,21) valamint felesége is keresztényé váltak.

Veronika nyújtotta kendő azt üzeni nekem, hogy tanuljam meg elfogadni az emberek felém irányuló jóságát akkor is, ha én nem tudom viszonzni. **„Viszonzás helyett önmagadat add!”**

A második elesés után a síró asszonyok arra figyelmeztetnek, hogy vészeldem át és emelkedem felül a saját szenvedéseimen, mert egyetlen fájdalom sem tragikus. Csak „a szív vaksága és keménysége az igazi tragédia.” „Az a tragédia, ha önmagadon sajnálkozol, és ha nem tudatosítod, hogy minden halált feltámadás követ, minden betegséget gyógyulás, minden eltávozást visszatérés. A győzelem ott kezdődik, amikor másokat kezdesz vigasztalni, miközben te is vigaszra szorulsz. Ilyenkor minden vigaszod Istentől ered. Légy bátor! Ne támaszkodj emberi vigaszra! Keresd Isten erejét, mert csak az győzi le a világot! **Ne engedd, hogy az önsajnálkozás kerítsen hatalmába!** Ha a fájdalomtól összetörve lesz erőd mások megvigasztalására, megtalálsz engem.”

Újabb elesésünk arra figyelmeztet, hogy ne hallgassunk a kételkedőkre: belőled már úgy sem lesz senki! Álljunk fel, ahogy Jézus tette és célba érünk.

A lemeztelenítés testi-lelki pőresége után a keresztre szegezés fájdalma következik. „Vannak keresztek, amelyeket mindvégig vinni kell. Hiába próbálsz levetni magadról. Tőled függ, földadod-e ezt a szélmalomharcot, és hozzám jössz-e. **Akkor majd meghalsz, és új életet kezdesz. Ne félj!** Csupán azt akarom, ne élj hiábavaló várakozásban. A keresztek mindvégig megmaradnak, és minél előbb meghalsz, annál hamarabb föltámadsz. Minél előbb fölhagysz az ellenállással, annál hamarabb találkozol velem.”

Súlyos mondanivalója van a tizennegyedik keresztünknek: „A halált akkor győződ le, amikor elfogadod.”

„A tizenkettedik kereszt olyan, mint az ünnep, mint a csúcs, mint mindennek a beteljesedése. De valójában az élet kezdete.”

Sokszor éreztem úgy életem során, hogy az általam végzett munka gyümölcset nem én élvezhetem. Most egy hozzám közel álló ismerősöm is így érezheti. Találjunk vigaszt ezekben a gondolatokban! „Téged én arra rendelvelek, hogy az új világ számára vess. Ez a te kereszted. Hitet adok neked, mert életed folyamán alig fogsz valamit is meglátni a sikerből. Majd csak haláloed után fognak éltetni. Majd csak akkor vesznek le a keresztről. Az örökkévalóságban kereszt nélkül fogsz élni, mert volt bátorságod rajta függeni életed folyamán. Ez a tizenharmadik kereszt: **vetni azért, hogy mások arassanak.** De itt vagyok én, aki elibéd megyek. Ez a feltámadás.”

A tizennegyedik keresztünk: „Engedd át a halálnak azt, ami úgyis az övé! Ne úgy nézz többé a sírra, mint reménytelenségre és végre, hanem mint születésre és kezdetre! Haljon meg a te hiúságod! **A húsvéti hajnal már dereng.**”

Tudom, hogy az írásom hosszú lett, de még így is sok-sok gondolat és érzélem kavargó bennem...

„Szent Anna, Szent Anna, / Krisztus Jézus nagyanyja, légy híveid oltalma!”

2022.március 8-án a Senior imaklubosokkal, új tagokat köszöntve, a Szent Anna templom előtt gyülekeztünk. Közel 2 éve nem találkozhattunk maszk nélkül. Olyan jó volt látni a mosolyokat! Templomunk körbeimádkozására készültünk. Az idén fogjuk ünnepelni, hogy építésének befejezése 185 éve (1837-ben), felszentelése 120 éve (1902.április utolsó vasárnapján) és önálló plébániává válása 85 éve történt.(1937-ben) Az Előhegyről nézve Babits Mihály így látta templomunkat:

„balról a kerek templommal, melyet, mondják, ama nagy Dóm legelső álmodója épített, kicsiny próba gyanánt, hogy élve lássa még csodás álmát: a fő Magyar Templomot!” (Szent király városa)

Az őrangyalokhoz imádkoztunk először, hiszen a templomra felvezető lépcsők két oldalán egy-egy hatalmas szobruk áll. Belépve a bal oldalról kezdtük a körbeimádkozást. Közös énekkel és könyörgéssel fordultunk Fájdalmas Szűzanyánkhoz. Majd Szent Antal szobránál a közbenjárásáért esdekeltünk, azután XII. Pius pápa szavaival fordultunk a lourdes-i Szűzanyához, a jelenésének emléket állító szobornál. Nem feledkeztünk meg Bernadetről sem. Fohászokodtunk és énekeltünk: „Űrangyalát végzi a kis Bernadett, melyre eget nyitnak angyali kezek.” Majd Lisieux-i Kis Szent Teréz imáját mondtuk közösen.

„A keresztfához megyek, mert máshol nem lelhetek, nyugodalmat lelkenek” – hódoltunk a Szent Kereszt előtt. A keresztiségi fogadalmunkat megújítottuk a Keresztkút előtt. Irgalmas Jézus képénél „Az irgalmasság rózsafüzérért” mondtuk el. Oltárképünk előtt tisztelegve először Szent Anna himnuszát énekeltünk. Majd Szent Joachimhoz és Szent Annához, a nagyszülőkért fohászokodtunk.

Átérve a templomunk másik oldalára Jézus Szent Szívének szobrához, így énekeltünk: „Jézus Szíve, legtisztább szív, kegyelemnek oltára...” Majd Szent József és Szent Erzsébet közbenjárását kértük énekkel és imával. Guanella Szent Lajos és Szent II. János Pál pápához is könyörögtünk. Elénekeltek a Pápai himnuszt, és ezután, a most nagyon égető problémáért, a békéért szállt énekünk. „Béke fedjelme, szentséges Istenünk, Úr Jézus szent szíve, békéért esdeklünk!/ Békét adj szívünknek, békét családunknak, békét nemzetünknek, békét a világnak!” A körbeimádkozásunkat így fejeztük be.

Kicsi kitérő. - A Templomunkban lévő tárgyak közül nagyon fontos az a szentségtartó, amely ezüstből készült, a templomunk makettje, és Szent Anna ereklyéjét őrzi. Kedves ismerősöm nagypapája készítette. A korabeli Esztergom és Vidéke így számol be arról, hogy miként került hozzánk:

„Ezüst szentségház a kerektemplomban. Bogisich Mihály v. püspök aranymiséje emlékére nemcsak gazdag alapítványokat tett le, hanem egy ritka műkinccsel is gyarapította városunkat. Az esztergomi Szent Anna templom Mária oltárára ugyanis ezüstből egy díszes szentségházat csináltatott, melynek súlya 8 kg. és kicsiben magát a kerektemplomot ábrázolja. A szentségházra a következő felirat van bevésve: „Felajánlja Bogisich Mihály v püspök, esztergomi kanonok, aranymiséje emlékére. 1913 július 27.” (1913.július 31-i szám)

A templom körbeimádkozása után örömmel hallgattuk a hirdetésben, hogy milyen tartalmas, szép programok várnak még ránk ebben a félévben. Nagyon bízom abban, hogy mindegyiket meg tudjuk valósítani, és szeretnék majd a történekről, látottakról beszámolni. Ugye nem tetszenek még unni engem?

Pazsiczky Mariann

Csendes szolgálat

Modern világunkban a háztartási gépek sokunk munkáját megkönnyítik. De vannak olyan feladatok, amiket a ma egyre divatosabb, sokszor tényleg hasznos okos szerkentyűk sem tudnak helyettesíteni. Akiknek van szárítógépük, mondják, hogy a ruhákat azok kevésbé gyúrik, mint a hagyományos automaták. Az igazság azonban az, ha pl.: szépen rendben tartott blúzokat, ingeket akarunk viselni, ha azt szeretnénk, hogy abroszainkon öröm legyen a terítés, az étkezés, akkor bizony vasalni is kell. Valljuk be azt is, hogy ez utóbbi nem tartozik minden háziasszony legkedvesebb teendői közé.

Pillantsunk rá most a templomunkban használatos ruhaneműkre: albákra, oltárterítőkre, kendőcskékre. Azok mindig patyolat-tiszták, ropogósra vasaltak, szemet gyönyörködtetően frissnek. Mindez Kissné Ilonka kezemunkáját dicséri, aki idén éppen 20. éve gondoskodik ezek mosásáról, vasalásáról. Csendes szolgálatát 80. életéve felett is, sajnos egyre nehezebb járással, de nagy szeretettel teszi a Jóisten dicsőségére, mindannyiunk és saját örömeire.

Köszönetünk mellett jó egészséget kívánunk, és az Úr bőséges áldását kérjük életére!

NY.M.

Ünnepek előtt...

Csak előzetes információ a húsvéti ünnepkör eseményeiről, liturgiájáról, hiszen most egy plébánia és két templomunk programjait kell összehangolnunk. Az aktuális heti hirdetésekben, facebook oldalunkon természetesen folyamatosan tájékoztatjuk a kedves Testvéreket. Ami most biztosnak látszik:

Nagycsütörtökön a Kerektemplomban lesz az utolsó vacsora emlékeztére a szentmise – 18 órakor, utána a szokásos virrasztás 21 órakor. Nagypénteken a belvárosban lesz a szertartás, szintén 18 órakor, majd utána az elmélkedő imaóra. Ezek mindkét közösség együttes ünnepét jelentik.

Nagyszombaton viszont mindkét templomunkban lesz feltámadási vigília. Ugyancsak mindkét templomban tervezzük körmenettel kezdődő húsvéti, ünnepi szentmisét 9 ill. 10.30 órakor.

Templomainkban folytatódnak a pénteki keresztúti imádságok. A kálvárián kicsit módosul a menetrend: március 27-én csatlakozunk az Esztergom-Bajóti Karitás Régio által szervezett keresztúthoz, amit Csepregi Róbert pilismaróti plébános vezet majd 15 órakor. Virágvasárnap viszont nem tartunk keresztutat, hanem mindenkinek javasoljuk a jelenleg szervezés alatt álló **Esztergomi passiót**, amit a Várhegyre terveznek.

Tehát kérjük híveinket, hogy figyeljék hirdetéseinket, és kapcsolódjanak be a közös ünnepeinkbe, imádságainkba!

Égi haza – földi haza...

Gondolatok a márciusi imaóráinkból

Emberi életünk alakulását meghatározza az a fizikai, lelki, szellemi környezet, ahova helyezett bennünket az Úr. Ennek a környezetnek nemcsak úgymond elszenvetői vagy éppen élvezői, de aktív alakítói is vagyunk. Ez volna a földi haza, amibe nagyon sok minden beletartozik. Néhány szempontot felelevenítettünk ez alkalommal. Ebben a földi hazában készülünk

fel arra, a másik hazára, amit Jézus által megígért nekünk mennyei Atyánk.

Isten, család, haza! Ebben a sorrendben! Egyetértve Eperjes Károllyal én is azt gondolom, hogy keresztény értékrendünk szerint így helyes. Isten gyermekei vagyunk, ezt elsősorban családjunkban tudatosíthatjuk, és élhetjük meg. Ez a kötődés-rendszer, ez az érdek- és érték-közösség teszi fontossá a haza fogalmát. „Ha nincsen gyökered, elvisz a szél” – hangzik egyik dalszövegben...

A földi haza jelentőségét nagyon jól és nagyon szomorúan mutatja be az a válság, ami Ukrajnát érte: édesanyák apró gyerekekkel, egy-két bőrönddel, pusztá életükért menekülnek onnan, ahol az otthonuk volt. Férjek, apák, fiútestvérek nélkül kénytelenek hátrahagyni otthonukat, amit esetleg már bombatalálat is ért. Földi hazájuk tehát odalett. Így működik és ilyen hatása van az Isten nélküli, önzésre, hatalomvágyra, pénzsóvárgásra építő világunk...

Röviden...

- Az Esztergom-Városi Plébánia Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány „felélesztésére” tett lépéseket László atya. Harmai Gábor atya áthelyezésével az alapítvány „leült”, a covid mellett ez is eredményezte a Jó Pásztor kápolna jelenlegi helyzetét. Oldallagosan többször volt erről már szó lapunk hasábjain. Nem halogatható a dolog, neki kell fogni a félbehagyott folyamatnak, mivel ez a kápolna ráadásul a plébániánk tulajdona. Természetesen erről is tájékoztatjuk híveinket, amint „tisztába jöttünk” a tényekkel, feladatokkal és lehetőségeinkkel.
- Március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén 16 órakor zarándoklással, rózsafüzér imával megyünk a bazilikai Bakócz kápolnába a Rudnay téri plébániánk elől indulva. A 17 órakor kezdődő szentmisében lelki örökbefogadásra is lehetőség lesz.
- A következő hét folyamán (márc. 20-27) mindkét templomunkban lesz tartós élelmiszer gyűjtés a kárpátaljai és a hazánkba menekült testvéreink számára. Kérjük híveink együttérzését, szeretetét a bajba került emberek iránt!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Sárközi Valentina Jázmin
Kuti Richárd Áron

Elhunytak:

Fodor István László	64 éves
Balogh Ferenc	80 éves
Páldi Csaba	66 éves
Gál Károlyné, Baráth Gizella	77 éves
Arany István	62 éves
Nagy Zoltán Roland	40 éves
Kisbalázs Andrásné, Bangó Mária	97 éves
Pusztai László	80 éves
Horváth József	49 éves
Kapcsos Tiborné	93 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. április

XV/4. szám

Van feltámadás, Isten nem halott!

A sátán ugyan ordító oroszlánként körbejár, és el is nyeli mindazokat, akik az indító gondolatunkat tagadják, vagy közömbösek.

Sokan imádkoztunk a józanság győzelméért, és sokan – nem éppen buzgó istenhívők is – felmérték, hogy hazugságra, átverésre, gyűlöletkeltésre (homokra) nem érdemes házat, hazát építeni. Az Úr kegyelme, Nagyasszonyunk oltalma újra lehetőséget adott, hogy végre komolyan vegyük hitünket, és tegyünk is nemzetünk megmaradásáért, mi több, felemelkedéséért, megújulásáért.

Egy viharfelhő ugyan elment, jött nyomába a másik...

Sokan imádkozunk a békéért, jól tennék az „érdekeltek és ellenérdekeltek” is, ha követnének minket. A fegyverekkel kikényszerített béke után/közben sok új temetőt kell nyitni, a spekulánsoknak meg hízik a bankszámlájuk...

Krisztust kortársai, saját népe is megvetette, de a szeretet hatalma győzött a bűn fölött. Ez a mi megingathatatlan reményünk is!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Nagypéntek nélkül nincs húsvét.

Jézus elveszítette életét érettünk. Ez a nagypéntek. Ebből következett a húsvét, a feltámadás. Nekünk is ez a képlet. Ha elveszítjük életünket Istenért, megtaláljuk azt. Ez elsődlegesen az örök boldogság elérésére vonatkozik, de itt földi életünkben is sokszor megtapasztaljuk. Az élet egyszerű történéseiben is, de a korszakokat meghatározó történésekben is.

Most volt a választás. A magyar kormány az Istenért és az emberek javáért felvállalta az EU fergeteges támadásainak özönét. Ez egy igazi és hosszú nagypéntek volt. Erre jött a húsvét, a feltámadás. Az egész világ csodálatát kiváltó, elsőprő választási győzelem.

A másik nagyon fontos esemény volt a Páivi Räsäne finn kereszténydemokrata politikus pere. A CitizenGO aktivistái évek óta harcoltak Páivi Räsänen-ért, aki ellen azért indult büntető eljárás, mert nyilvánosan kiállt a keresztény tanítás mellett. Először a nagypénteket kellett átélniük az aktivistáknak és velük együtt mindazoknak, akik tudtak az ügyről, hiszen kilátástalannak tűnt ez a küzdelem. Most már a húsvétjukról, a világ sorsát befolyásoló eredményükről olvassuk beszámolójuk néhány részletét.

„Csapatunk három alkalommal utazott Helsinkibe Páivi Räsänen ügyében. A CitizenGO közösség 200.000 tagja petíció keresztül támogatta a képviselő asszonyt. Munkatársaink személyesen részt vettek a bírósági tárgyalásokon Helsinkiben. Magyarországon Kulifai Sára, szimpátiatüntetést szervezett a budapesti Finn Nagykövetség előtt, amin több mint 3000-en vettek részt.”

Március 30-án a Helsink Kerületi Bíróság felmentette Páivit és a szintén perbe fogott Pohjola püspököt az összes vád alól, így véget ért a három éve tartó eljárás. Az ügyészséget több mint 60.000 euró perköltség megfizetésére kötelezték.

Annak ellenére, hogy az LMBTQ-lobbi óriási kampányt indított Páivi lejáratására, a bíróság döntése egyhangú volt.

A finn média nem értette, hogy Budapesten ilyen fontos ez az ügy. Viszont most minden újságnak el kellett mondani, olyan hatalmas ügy lett belőle.”

Kedves Testvérek! Talán a mai húsvét üzenete lehet mindannyiunk számára, hogy kiálljunk hitünkért. Ez lehet, hogy üldözést fog eredményezni először, de utána jön a feltámadás. Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindannyi-ótoknak áldott, boldog húsvéti ünnepeket!

Andor atya

Alapítványunk

Újabb állandó rovattal bővül újságunk, amiben folyamatosan szándékozunk beszámolni egyházközségünk életének egy szeletéről. Ez pedig az idei év februárjában újjáalakult **Esztergom-Városi Plébánia Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány**. Ez is egy örökségünk, amivel valamit kezdenünk kell, majd kialakul, mit tudunk, mit lehet kihozni belőle.

Februárban hívott fel László atya, hogy lenne egy újabb feladat, az alapítványt szükséges átvennünk, felélesztenünk, és ebben nekem is fontos szerepet szán. Mivel Harmai Gábor atya lemondott **kuratóriumi elnökségéről**, így László atya nekem szánta ezt a megtisztelő feladatot...

Nos, február közepén felállt az új kuratórium, amelyben László atya és Hengánné Gogola Gabriella a tagok, így hárman „küzdünk” a számunkra ezidáig ismeretlen, talán egy kicsit idegen feladattal.

Az alapítványnak elég hosszú „előtörténete” van, most a jelen számban erről szeretnék beszámolni, a Gábor atyától kapott dokumentum-halmaz alapján. Úgy gondolom, talán a Belvárosban sem sokan tudtak/tudnak az alapítvány működéséről, tevékenységéről. Én első körben ezen szeretnék változtatni, javítani. Igaz, eddig leginkább a lelki építkezéssel foglalkoztam – ahogy ezen szándékomat az újságunk legelső, 2008. februári számában is leírtam –, de azért többször kijutott a fizikai építkezésből is. Most újra más terület adatott, ahol tevékenykednem kell...

Az alapítvány létezéséről én magam is csak mintegy két éve tudok, amióta elkezdtem a Kálvária-kápolna ügyével foglalkozni. A célja is ismeretlen volt számomra. Az új alapító okiratot László atya és Gábor atya beszélte meg, amit az alapítvány jogi képviselője, Dr. Ilosvai Gábor öntött hivatalos formába, és intézte a hivatalos átvezetését. Eszerint röviden az alapítvány újrafogalmazott célja:

Az Esztergomi Szent Anna Templom és az Esztergomi Szent Péter és Pál Templom helyreállításának támogatása, valamint az Esztergomi Szent Péter és Pál Templom altemplomában lévő koporsós- és urnatemető bővítés, valamint a templomkertben tervezett urnatemető építés és fenntartás segítése, a plébánia területén egyházi, szociális, oktatási-nevelési tevékenység támogatása.

Hogy ebbe mi fér bele, és mit tudunk, mit/hogyan érdemes támogatni, megvalósítani, az a jövő zenéje. És akkor az alapítvány előtörténete, a fontosabb „csomópontok” megemlékezésével:

1992 márciusában Nagy László plébános hozta létre **Esztergom Belvárosi Plébánia Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány** néven. Az akkori szándék szerint a kuratóriumi elnök a mindenkor belvárosi plébános, az akkori kuratóriumi tagok pedig Sági József és Kardos Tamás.

2001-ben kiemelkedően közhasznú jogállású lett, amikor Michels Antal plébános, valamint Sági József és Gyöngyös Antal alkották a kuratóriumot. Ez a jogállás (kiemelkedően közhasznú) 2014-ben került törlésre.

2009 januárjában veszi át a stafétát Harmai Gábor atya, segítői továbbra is Sági József és Gyöngyös Antal. Gábor atya újrafogalmazza az alapító okiratot a korábbi módosítások és az akkori célok szerint, ami nagyjából azonos a mostanival. Közben Józsi bácsi – romló egészségügyi állapotára hivatkozva – 2011-ben hivatalosan is visszavonul.

2012-től az alapítvány eléggé leül, a Belvárosi Plébánia viszi tovább az alapító okiratban megfogalmazott célokat. Mivel Gábor atya gyakorlatilag egyedül képviseli és intézi mindkét „jogi személy” ügyeit, 2016 végére odáig fejlődnek a dolgok, hogy Gábor atya az alapítvány megszüntetését kezdeményezi.

Ekkor történik egy nagy fordulat, „befut” Hernádi Zsolt és az általa „hozott” Szerencsejáték Zrt. támogatása, amit a Jó Pásztor kápolna felújítására kell fordítani. Ennek pénzügyi lebonyolítása a meglévő (halódó) alapítványon keresztül lehetséges, tehát a megszüntetést Gábor atya visszavonta. A covid azután kettétörte a kápolna felújítási folyamatát...

2020 augusztusában Gábor atyát Budapestre helyezik, 2021 augusztusában a Szent Anna és a Szent Péter és Pál plébánia egyesül. Az Esztergomtól való távolság és a plébánia egyesítés miatti helyzet következményeképpen Gábor atya lemond az alapítvány kuratóriumi elnökségéről (2021. december), vele együtt a kuratórium tagjai is (Sági József és Gyöngyös Antal). Két lehetőség volt: vagy megszüntetni az alapítványt, vagy új kuratóriummal, célok újrafogalmazásával valahogy megpróbálni folytatni. László atya e mellett döntött...

Úgy gondolom – hosszú évek tapasztalata alapján állítom –, ha jó célokat, határozott elképzeléseket fogalmazunk meg, és azért kitartóan „harcolunk”, akkor voltak, lesznek támogatóink! Ugyan, most úgy érzem, idegen pályára tévedtem, de a Kálvária kápolna ügye nagy megerősítés számomra. Hiszen konkrétan nem kértem anyagi támogatást, mégis több Testvérünktől kaptam! Nem is beszélve a konkrét segítségről, a folyamatos érdeklődésről, biztatásról, és az elindult felújítási szándékról.

Bízom benne, hogy az alapítványt is sikerül „feltámasztani”, és a jó célok érdekében lesznek majd **támogatóink** is! **Ezt máris kérem, mindannyiunk közös céljai érdekében!** Hogy mik lesznek ezek az újabb célkitűzések? Erről folyamatosan konzultálunk, és „haladásunkról” rendszeresen be is számolok itt az újságunkban.

Kápolnánk

A választások körüli „hangzavar” és bizonytalanság megakasztotta a Kálvária kápolna felújításának ügyét. Az orosz-ukrán háború, a menekültek támogatásának a kötelessége szintén hátráltatja ezt a nemes helyi célkitűzésünket. Tájékoztatást továbbra sem kapok sehonnán a dolgok állásáról. Bízom benne, hogy nem ül le a dolog...

Nyitrai László

Nagybőjti utunk jelentős állomásai a keresztúti imádságaink: templomainkban, kültéri kálváriáinkon. Két év kihagyás után az idén újra megtartották a térségi karitászok is, erről be is számolnak:

Esztergomi kincsek

Elkötelezett, hívó ember volt, aki megálmodta és megvalósította Esztergom kimagasló pontján a Jó Pásztor és a Kálvária kápolnát, és a kettőt összekötő kálváriát. Szembesülve a látvánnyal felmerül a kérdés: hogy lehetséges, hogy a hosszú évtizedek során ennyi vihart megélve ott áll, mint egy őrszem a város felett, megtépett (düledező szerk.) toronnyal, omladozó vakolattal, dacolva az elhagyatottsággal? - ez maga a csoda.

Ezt a csodát segítette felfedezni nekünk 1998-ban Beer Miklós püspök atya és Ferenczy Rudolfné Éva, a Karitás régió vezetője, amikor is közös elhatározással elindítottak az Esztergom és környékén élő hívekkel egy régió karitászos keresztutat a nagybőjtben. Rendkívüli és alapos szervezéssel indult az első találkozás. Mitől volt különleges? Talán attól, hogy bekapcsolódott a Vizivárosi templom gitáros kórusa Ferenczy Rudolf Dax dalszerző vezetésével. Sik Sándor megzenésített keresztút verseivel valós, érzelmileg átélt gondolatokat idéztek fel Jézus szenvedéstörténetéről.

Minden stációt más falu képviselte, melyre lelkiileg felkészülve, a hitüket megvallva tettek tanúságot. Évről évre éljük át ezt a csodát. Mindenki mély együttérzéssel veszi magára a keresztet, fizikailag is átérezve az egyre emelkedőbb dombbra való haladásunkban. Sokszor szembesülünk Cirenei Simonokkal, mikor egymást segítve, támogatva megyünk a kereszthez, Veronikákkal mikor inni adunk egymásnak, de könnyeket is törölgetünk fájdalommal küszködő társainknak.

Semmilyen elfogultság nem vezérel, mikor leírom személyes tapasztalataimat. A nagybőjt mindennapját járja át az itt megélt érzés, a mennyei dalban foglalt imádság. Ebben rejlik a csoda, amikor térdre kényszerít gyarlóságunk, gyengeségünk, azok a felismerések, hogy mennyire vagyok élő kapcsolatban Jézussal. Oly sok fogadalom, hála és imádság hagyja el ajkunkat. A keresztút a kápolna előtt ér véget, hol tekintetünkkel, hálaadó énekünkkel, imádságunkkal biztatjuk az árván álló kápolnát, hogy még sokáig látogathassuk.

Hálásan köszönjük mindazoknak az atyáknak, akik évről évre vezetik a keresztutat. Köszönet Szentgyörgyemező karitás csoportjának, hogy a Kálváriát előkészítik, virággal és méccsel díszítik. Úgy érezzük, nem csak a Jó Pásztor és a Kálvária kápolna állja a pusztító viharokat, hanem egyházközségeink is egyre jobban erősödnek hitben és hűségben.

A résztvevő közösségek nevében is köszönöm Ferenczy Évának áldozatos szervező munkáját, aki hiteles gondnoka a Karitás régiónak.

Szóda Józsefné Tokod

Április 3-án, a választás vasárnapján a fiatalok keresztútját imádkoztuk a kálvárián, természetesen a választások sikeréért fohászkodva. A bevezető és a záró gondolatokból:

Nemzetünk életében meghatározó a mai nap. Istentelen, sötét hatalmak épp Isten útjáról szeretnék – immár sokadszor – letéríteni nemzetünket, méghozzá véglegesen. A sátán magvetése szárba szökken, látjuk, hol tart morálisan nemzetünk jelentős része. Amikor fiatalságunkért, fiatalságunkkal együtt imádkozunk, egyben a keresztény és magyar jövőnkért tesszük ezt.

Egyéni életünkben is megvannak azok a pontok, ahol bűneink, vagy éppen mulasztásaink hagyták elmenni a dolgokat rossz irányba. Saját fiatalságunkra is visszagondolva elmélkedjünk a buktatókról, saját bukásainkról. És kérjük Isten irgalmát, Nagyasszonyunk oltalmát különösen is a mai napon, hogy jövőnk szempontjából optimálisan alakuljon a mai sorsdöntő választás eredménye! ...

Jézus Krisztus ugyanaz tegnap és ma: mindörökké. Mióta Ő Istenre nyíló kapuvá tette a halált, azóta minden emberi szenvedés a megváltás eszköze lehet. Azóta minden könnyes arcon foldereng a húsvéti öröm ígérete is.

Ez a bizonyosság vezessen bennünket, hogy Jézus előttünk járt ezen a keresztes úton, és megérkezett oda, ahova minket is vár! Lehetséges, hogy egyéni életünkben, vagy akár nemzetünk életében is még néhány stáció előttünk áll, de Petőfi apostolával mi is valljuk:

*Az Isten tudja, mit cselekszik,
Magas tervébe nem lát a vak ember,
S kérdőre vonnunk őtet nem szabad.*

Sorsunk tehát az Ő kezében van, tehát a lehető legjobb helyen!

NY.L.

Ceferino-ház - Ukrajnai menekültek

2019 augusztusában adták át az épületet, és mint Boldog Ceferino Roma Misszió Személyi Kvázi-Plébánia működik; Michels Antal atya misszió vezető, plébániai kormányzó és Tóth László állandó diakónus, cigányügyi referens gondozásában és vezetésével.

Esztergomi és a környéken élő cigányok itt részesülhetnek keresztségben, köthetnek házasságot, kérhetik szeretteik temetését. Hetente van (cigány) szentmise. Imádságos alkalmuk még a szentségimádási óra és rózsafüzér imádság. Ezek az alkalmak, együttlétek minden érdeklődő hívő számára nyitottak. Az időpontok a templom ajtóra kifüggesztett táblán olvashatók.

Az országos Ceferino Intézettel (Püspöki Kar intézménye) karöltve, a plébánia épületében munkaügyi programokat és továbbképzéseket szerveznek. Plébánia előkészítőket tartanak roma identitású gyermekeknek - elsődözők és bérmlákozók számára.

Cursillós programokra, lelkigyakorlatok helyszíneként is szívesen használják az épület lelkigyakorlatos részét. Igényekre válaszolva tánc- és zeneoktatás is van külső segítők közreműködésével. Az épületegyüttes lelkigyakorlatos részében 50 fő elszállásolására van lehetőség. Ezt kiegészíti a lelkivezetői /tréning szoba.

Bérlőként van jelen az épület első részében a Magyar Püspöki Konferencia Boldog Ceferino Intézetnek foglalkoztatási irodája.

A szomszédos telken kapott helyet a **Főegyházmegye Szent Erzsébet Karitásának az Esztergom-Bajóti régió központja**. A karitás épületegységünkben vannak kisebb raktárak, 40 fős képzési terem, ahol a régióhoz tartozó település önkénteseinek szervezünk mentálhigiénés, családi és kórházi beteglátogatói továbbképzéseket.

Van varróműhely, családterápiás szoba és iroda, ahol a települések karitásvezetőivel találkozunk időről időre. A régióhoz 30 kisebb település és 4 város tartozik. A **Karitás régió központ a Ceferino plébániával** szorosan együttműködve segíti a hozzánk fordulókat.

Hogyan jutott el hozzánk a menekültekkel kapcsolatos konkrét kérés?

Katolikus Karitás felhívását és kérését a Főegyházmegye Karitás igazgatója, Csorba Gábor minden Karitás régió vezetőnek továbbította. Elsősorban befogadó családokat kerestek, akik hosszú távra tudnak segíteni, és biztosítanak szállást, illetve adományok kérése szerepelt a felhívásban.

Ezzel egy időben elkezdtük a tartós ételkészítési, gyógyászati, tisztálkodási és tisztítószerek, ágyneműk, iskolaszerek, játékok, édesség, ruha, cipő gyűjtésének meghirdetését.

Ahogy elkezdődött a gyűjtés, Csorba Gábor igazgató megkereste Tóth Lászlót, a Ceferino-ház vezetőjét, hogy tudna-e a ház egy nagyobb közösséget befogadni. Így jutottak el hozzánk Kárpátaljáról, Szernyéről és vonzáskörzetéből a családok, úgy 40 fő.

Kiknek segítünk?

A Ceferino plébánia olyan roma családokat fogadott be, akiket rokoni szálak fűznek össze. Édesanyák gyermekeikkel találtak otthont egy kis időre. A férfi társak, férjek már korábban Magyarországon találtak munkalehetőséget, így hétvégeken együtt lehetnek a családok.

Miben és milyen forrásból tudunk segíteni?

Kardinális kérdés volt, hogy a bejövő adományokat hol tudnák ügyesen elhelyezni. Mivel a mi épületünk nem alkalmas arra, hogy családokat befogadjon, így adománygyűjtő központtá alakultunk át. A karitás házban több kisebb helységünk van, így a különböző adományok elkülönítését is meg tudjuk szervezni. Külön van az ételkészítési, a tisztálkodási és tisztítószerek, a pelenkák stb.- és külön vannak a ruhák, cipők és így tovább. Ezzel a felajánlással mentesíteni tudjuk Tóth Lászlót és a plébánia munkatársait, hogy nagyobb odafigyeléssel tudják koordinálni a vendégekkel való feladatokat, törődést.

Már az első gyűjtési felhívásra nagy volt lelkesedés, és a szív bőségéből sok adományt kaptunk. Hála Istennek és minden kedves, jó szándékú adakozónak azért a sok adományért, amivel nap mint nap becsengettek régiós karitás központunkba. Köszönjük a plébániáknak, önkormányzatoknak, magánszemélyeknek a gyűjtéssel kapcsolatos munkát és a nagylelkű adakozást.

Kik a segítők?

A második szervezési feladat a segítők megszólítása és koordinálása. Nyúl Évával, a helyettesemmel készítettünk egy jelenléti ívet az önkéntes munkát vállalóknak. Aki többször is tud jönni segíteni, azoknak a telefonszámot is elkértük egyeztetés miatt, hogy minden nap legyen segítségünk. Így minden foglalkozási területet le tudunk fedni. Van, aki a kicsikkel játszik, van, aki tanul a nagyobbakkal, vannak, akik a raktárokat rendezik, van, aki a konyhán segít és így tovább.

Az elmúlt hétvégeken a Mindszenty és a Szent Erzsébet iskolából jöttek diákok tanáraikkal, aki lefoglalták a gyerekeket, játszottak vagy tanultak velük. Más alkalommal cserkészcsapatok szerveztek programot a közel 25 gyermeknek.

Az Árpád-házi Szent Erzsébet iskola által felajánlott lehetőség hamar beindult. Ahogy mesélik a gyerekek, örömmel és szívesen járnak az osztályokba. Óvodába is járnak gyerekek. Sajnos az iratok elkészítése nagyon lassan megy, így még egy-két anyuka nem tudott munkát vállalni. Akik nem dolgoznak, azokra a háztartási munka vár: reggeli és vacsora készítés, mosnak, segítenek a takarításban, udvar rendbetételében, illetve a kisebb gyermekekkel vannak *csak úgy, mint otthon*. Az ebéd a Szent Adalbert Központról érkezik számukra.

Nagyon hálásak mindenért, de az aggodalmukat, hogy mi lesz az otthon-maradottakkal, vagy az üresen hagyott házzal, nem tudjuk enyhíteni. A békés otthonra vágyakozásukat sem tudjuk megoldani. Ezt mindennap felajánljuk Isten irgalmas szívének. Én hiszek Isten irgalmas szeretetében, aki annyi sok embert megmozgatott a befogadásra, elfogadásra, türelemre és az önzetlen adakozásra, segítségre. Meghallgatja imáinkat és a BÉKE útjára tereli a békétlen népeket. Mi az Istentől kapott szív szeretetét tudjuk feléjük vigasztalásként adni, egy mosolyal, egy öleléssel. Mert minden szorongáson, félelmen, bizonytalanságon, otthontalanságon túlmutat és felülkerekedik a SZERETET.

Mi mindenben igyekszünk a segítségükre lenni mindazokkal, akiknek most ezúton szeretném megköszönni: minden karitászmunkatársnak, esztergomi vagy vidéki önkéntesnek a fáradtságos munkát, a vendégekre való odafigyelést.

Hamvazó szerda volt, amikor Esztergomban érkeztek a menekült családok. Most Jézus Krisztus feltámadásának ünnepe, húsvétra készülünk. Elmondhatatlan hála és szeretet van a szívemben Isten iránt. Mindazok iránt, akik ebben a nagyöjtben úgy szerették embertársaikat, mint önmagukat. Ezt kívánom továbbra is mindannyiunknak!

Szent Ágoston így írja: „SZERESS és tégy amit akarsz.” A feltámadt Krisztus békéjével, örömeivel kívánok minden kedves Olvasónak áldott húsvétot!

Ferenczy Éva Karitás régióvezető

Hiánypótló ez az összefoglaló, mivel keveset tudunk a Ceferinoházról, a benne folyó tevékenységről. Olvasóink nevében is köszönjük ezt a beszámolót, még inkább a szolgálatot, amit roma testvéreink és a menekültek érdekében végeznek, mind a Ház/Intézet munkatársai, mind a térségi karitás munkatársai! Nagyböjti, templomi gyűjtésünkből ide is jutott, ha szerény mértékben is, de valamit segíthettünk. Sajnos, ez irányú nagylelkűségre, anyagi, lelki támogatásra még sokáig szükség lesz: „ne fáradjunk bele tenni a jót, mert ha kitarunk, annak idején aratni is fogunk...” Szerk.

Senior imaklubunk lelki délutánon vett részt a Ferences Szegénygondozó Nővéreknél. Veronika és Ágnes nővér fogadtak minket, és vezették a nagyszerűen összeállított elmélkedést. Lelki élményekkel teli, elgondolkodtató délutánt töltöttünk el náluk, amit játékoság, kézműveskedés is gazdagított.

Az első részben arra kerestük a választ, hogy mit jelent nekem az Isten? Mindenki elmondta egy általa választott kép segítségével, hogy milyenek látja Istent. Aztán beszélgettünk arról, hogy mit gondolunk, milyen lehet a mennyország? Mik azok a dolgok, tulajdonságok, amik akadályoznak és melyek azok, amik segítenek bennünket abban, hogy halálunk után oda el is jussunk, találkozassunk Istennel.

A következő feladat játékos kreatívkodás volt: mindenki egy színes papír-kosárkát készített, jó kedvvel, egymás munkáját dicsérgetve. Ezután Veronika nővér egy történetet mesélt el Szent Ferencről, aki egy igen tetszetős kosarat font vesszőből, de annyira „elvarázsolta” ez a munka, hogy háttérbe szorította az Istennel való kapcsolatát. Rádöbbenve erre, elégette a kosarat. És itt jött a mi feladatunk. Felírtuk papírra azokat a dolgokat, tulajdonságainkat, amikhez nagyon ragaszkodunk, amik elválasztanak az Istentől, és beletettük vétkeinket szép kis kosarainkba, majd a közösségi terem kályhájában kosarastól elégettük azokat.

A leggyakorlat egy keresztút elimádkozásával zárult. Lelkiekben feltöltődve, a kapott útravalóval megerősödvé készülünk a húsvétra. Köszönet érte a Nővéreknek!

Dr. Moharos Judit

A Rózsafüzér Társulat 2021. évi beszámolója

Társulatunk létszáma 29 fő, sajnos az év folyamán két imádkozó testvérünk elhalálozott: Bokros Istvánné és Meszes B. Jánosné. Isten nyugosztalja őket! Több tagunk idős, beteg és a covid miatt nem tud eljutni a templomba titokcserére, de otthonukban aktív imádkozók. A titkokat elviszem vagy elküldöm nekik.

Továbbra is keddenként közösen mondjuk a Szent Anna rózsafüzért a szentmise előtt. A titokcserék előtt az adott napra rendelt rózsafüzért imádkozzuk. A szentolvasó-imádságnak óriási ereje van az életünkre.

Október 16-án zárandokúton voltunk, amely nagy lelki feltöltődést hozott. Már igen vártunk ezt az utazást, mert a covid miatt régóta halasztódott. Úti célunk Budapesten a Svábhegy oldalában lévő Kútvölgyi Boldogasszony-kápolna volt, majd Regőczy István atya, „Isten vándora” sírjánál imádkoztunk és gyertyákat gyújtottunk. Ezután a Szent László templom előtt felépített keresztúton imádkoztunk, és Pio atya szobrát látogattuk meg.

Ezután a remetekertvárosi Szentlélek templomban jártunk, ahol az atya részletesen bemutatta a templomot, aminek a szépségére és értékeire mindannyian csodálattal tekintettünk. Ezután rózsafüzért imádkoztunk. A zárandokútról szóló beszámolót az Élő Sziget októberi számában olvashattuk. Utólag is szívesen emlékezünk erre a gazdag programmal teli napra, a ritka élményt adó lelki feltöltődésre.

Társulatunk 2021. évi pénzügyi beszámolója:

Bevételeink:

2020. évi maradvány:	210.870,- Ft
2021. évi önkéntes hozzájárulás:	167.120,- Ft
Összesen:	377.990,- Ft

Kiadásaink:

Működési kiadás:	1.742,- Ft
Egyéb kiadás:	112.874,- Ft
Összesen:	114.616,- Ft

Maradvány:

263.375,- Ft

Ezt a maradványt közösségünk zárandokújtára és működésére szeretnénk fordítani, melyhez kérjük a Jó Isten segítségét.

Szendrő Péterné

Röviden...

- Karitás csoportunk átköltözött a belvárosba, ott nagyobb helyiségekkel rendelkezünk. Miután a kijelölt termet felújították, már ott működik a csoport, részben megújult összetételben. A következő számunkban bizonyára beszámolnak majd az újraindulásról, nagyböjti gyűjtésről és támogatásokról.

- Köszönjük lelkes önkéntes segítőknek, keresztútjaink egyik aktív résztvevőjének, hogy a térségi karitásosok keresztútja előtt komoly takarítást végzett a kálvárián! Ugyan az összekupacolt avart még nem szállították el – talán később jutott eszünkbe a segítségkérés a Vároستól...

- Nagyszerű kezdeményezésnek bizonyult az **Esztergomi Passió** megszervezése. Sok embert – mint szereplőt, közreműködőt is megmozgatott, még több érdeklődőt, hívót. A több száz résztvevő beleélhette magát Jézus és kortársainak életébe, és a keresztútba torkolló eseményekbe. Mindannyiunk nevében **köszönjük Arcson Rafael** kitartását a szervezésben és megvalósításban! Természetesen minden segítőjének is a szolgálatát a szép lelki élményért!

- A mindszentysék az idén újra megvalósították az élőképes keresztutat virágvasárnap. Sajnos, felnőtt énekkarunk sorozatos megbetegedések miatt nem vállalhatta a passió éneklését az idei nagyhéten. Örömteli, hogy a belvárosban viszont volt énekelni passió.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Kurcz Ábel, Kovács Patrícia, Porubszky Tamara Anna

Elhunytak:

Rauch János József	68 éves
Kövecsi Zoltán	65 éves
Zsiga Klára	67 éves
Patkó Jánosné, Kis Szölgvényi Anna	96 éves
Hegyaljai Ottóné, Koller Rozália	90 éves
Farkas Ferencné, Vitéz Magdolna	78 éves
Víg Lajosné, Wagensommer Mária	75 éves

*Krisztus föltámadt! Valóban föltámadt!
Áldott ünnepet minden kedves Testvérünknek!*

Felelős kiadó:	Pokryva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László testületi alelnök
Tördelő szerkesztő:	Németh Tünde
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@szentanna.extra.hu
A kiadást támogatta:	Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. május

XV/5. szám

Húsvéti időben, húsvéti hittel, új lendülettel feszülünk neki a ránk váró feladatainknak. Mert feladatok mindig vannak, mind egyéni életünkben, mind a közösségeink építésében.

Persze (sajnos), nem mindenki „veszi az adást”... Ha magunk körül pörgünk, ha magamat helyezem a középpontba, talán észre sem veszem, mennyi jó dolog is történik – a tagadhatatlan sok negatívum mellett. A hibákat könnyen észre vesszük. Nyissuk rá a szemünket a szépségre, jóságra is, ne csak a „hasznosságra”. Álljunk bátran a minket „megtaláló” feladatok elé!

Magam ebben próbálok újra nekilendülni...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Húsvétvasárnap Mária Magdolna még a hajnali sötétség idején ment ki Jézus sírjához. Miután üresnek találta futott az apostolokhoz, akik közül Péter és János megbizonyosodott arról, hogy a hír igaz. Jézus sírja valóban üres. Az első húsvéti „esemény” tehát egy látható jel volt: az üres sír. Olyan élmény ez, ami először zavart okoz a tanítványok lelkében, de ugyanakkor keresésre és kutatásra is ösztönzi őket. Az üres sír olyan jel, ami hitet követel. Fantasztikus ez az isteni pedagógia: a tanítványoknak is meg kell tapasztalniuk ezt a hitet, hiszen utána nekik kell majd megerősíteni a testvéreket.

Nekünk, mai keresztényeknek még inkább fontosak a jelek, hiszen az apostolok az üres sír mellett találkozhattak is a feltámadt Krisztussal. Jelek nélkül nem élhetünk a mindennapok világában sem, hiszen a jelek azért vannak, hogy közöljenek velünk valamit (gondoljunk csak az utcai jelzésekre). A keresztény élet is tele van hitre ébresztő jelekkel. A szentségek jele (különösen a kenyér és a bor), az egyház jele, a szeretet cselekedeteinek jelei.

A jelek megértéséhez azonban érzék is kell. Észre kell vennünk, hol és hogyan akar szólni hozzánk az Isten. Különösen is oda kell figyelni életünk nehéz pillanataiban, szenvedéseiben. A jelek mögött ugyanis Jézus Krisztus van, aki él. Keresztény életünk egészében véve húsvéti jel a világ számára. Krisztust jelzi, aki nem halt meg örökre, hanem feltámadt, és mi általa élünk. Az Ő nyomdokaiba lépve járunk a megváltás és a szeretet útján. Ámen.

László atya

Képviselő testületünk első összejövetele

A plébániaegyesítés még tavaly augusztusban megtörtént a Bíboros atya döntése alapján. Az adminisztrációs ügyek nagyjából megoldódtak, de az új testület „felállása” csak most valósult meg. Szintén a Bíboros atya javaslata alapján a két testületből, (kiegészítve néhány új taggal) új választások mellőzésével a korábbi tagok folytatják a szolgálatot. Így a felterjesztett 23 tagot újabb 5 évre kinevezte főpásztorunk. Ebből közben ketten lemondtak, így az április 27-i templomszentelési évforduló szentmiséjén 21-en tettünk fogadalmat.

A szentmise után rövid testületi ülést tartottunk, ahol a legfontosabb teendőket el kellett végezni: megválasztani a tisztségviselőket és megbeszélni a közeljövő feladatait.

Nyílt szavazással a következő személyeket választottuk meg – a két korábbi közösség/templom/plébánia működését is figyelembe véve:

Jegyző: Németh Tünde

Templom/plébánia gondnokok:

Lesták Zoltán diakónus (Szent Péter és Pál)

Gál Gyula (Szent Anna)

Jegyzőkönyv hitelesítők (a plébános, az alelnök(ök), és a jegyző mellett még két hitelesítőre is szükség van):

Penyigei-Manczúr László (Szent Péter és Pál)

Ízing Mihály (Szent Anna)

Alelnökök: titkos szavazással választottuk őket. László atya úgy látta jónak, hogy a két közösség „egybeolvadása” hosszabb időt vesz majd igénybe, ezért a két korábbi alelnök személyét javasolta. (Ekkor a plébános, a káplán, és a diakónus nem szavazhatott.) A választás eredménye:

Hengáné Gogola Gabriella (Szent Péter és Pál)

Nyitrai László (Szent Anna)

A különböző munkacsoportok megválasztása/kijelölése a következő ülésünk feladata lesz.

Mint közeli feladat, szoba került az úrnapi közös körmenetünk megszervezése. Hívek javaslata alapján a tervünk: 9 órakor ünnepi szentmise a Szent Annában, utána indul a körmenet, de csak részben a korábbi útvonalon. Az Árok utcából a belvárosi templomot céloznánk meg, a negyedik „sátor” már a belvárosi templomkertben lenne, a zárás pedig a templomban.

Ott pedig 10.30-kor kezdődne az úrnapi, ünnepi szentmise. Előre kérjük a belvárosi testvéreket, hogy jöjjenek 9.45-re a Kerektemplom elé, onnan indul majd a körmenet.

Mindkét templomban szándékozunk virágzőnyveget is készíteni. És nagyszerű lenne, ha mindkét templom elsőáldozói együtt haladnának a menetben az oltáriszentség előtt!

A megválasztott tisztségviselők elfogadták a szolgálatot, László atya megköszönte az eddigieket is, gratulált mindenkinek. Az ülés végén – a közös vacsora előtt – még buzdított és kért bennünket: hogy bármilyen kritikát, észrevételt, javaslatot hallunk a hívek köréből, azt mindig továbbítsuk neki, képviseljük a híveket a plébános felé és fordítva is.

Mindenki segítsége, támogatása számít a plébánia életében. Zárásként hangsúlyozza, hogy felelősek vagyunk egyházközségünkért, a fogadalomtételkor megígértük, hogy segítjük, imádkozunk érte. Kéri, hogy érezzük magunkénak az egyházközséget, és tegyünk meg érte mindent, ami rajtunk múlik.

Magam részéről mindenkinek megköszöntem/megköszönöm a bizalmat, és az eddigi segítséget. Kértem/kérem, hogy bátran legyünk kezdeményezők, vállaljuk fel az ügyeket és támogassuk a munkát, egyházközségünk szolgálatát, keresztény közösségünk építését.

Nyitrai László

Esztergomi Passió

Ma – hogy írom beszámolómat – május 8-a, vasárnap van.

A reggeli miséről kijövet azzal állított meg egy hölgy, hogy eddig nem találkoztunk, de el kell, hogy mondja, hogy mennyire tetszett neki a Virágvasárnapon bemutatott Esztergomi Passió. Igaz, kissé szokatlan volt a számára, mert így még nem látott ilyet, de nagyon felemelő volt végigkísérni Jézust az úton. Még jó, hogy tudok megfelelően reagálni mindenre, hivatásomból kifolyóan, s így meg tudtam köszönni a dicsérő szavakat.

Mert mikor is mutattuk be a Mi Passiónkát? Virágvasárnapon, azaz április 10-én. Egy hónapja! S az emberekben meg mindig elevenen él!

Jó, hogy sok helyre eljut a híre, ez a mai „elektronikus” világban természetesnek számít. Elég, ha csak a Pofakönyvet

említem, mint közösségi média-alapot. Mindez azonban hiába lenne, ha mi, esztergomiak, nem csináljuk meg.

Hogy honnan az ötlet? Pécsről ered, legalábbis az első lökés. Érdekes módon, abban az évben, amikor Esztergomba költöttünk át, felkért Udvardy püspök úr arra, hogy rendezem meg a már hagyományos Ifjúsági Passiót. Így Esztergomban dolgoztam, jártam a teológiára és „szaladgáltam” Pécsre, hogy rendezek...

Aztán majdnem feledésbe merült az egész, hiszen ez is „csak egy munka” volt. Majdnem...

Am az Úr másként dolgozik. A cselekmények (melyek előre mutatnak) mintegy bűvópatakként sorjáznak, hol felvilágnak, hol eltűnnek. Ezzel is így volt.

Színész vagyok, s mit tud egy színész csinálni? Továbbadja tudását és hivatását „gyümölcsseit”, különben neki magának sem lenne sok értelme. Így alapítottam meg a Kaméleon színi Stúdiót, majd a Kaméleon Színházat. Haladtunk, tettük a dolgunkat.

Közben fel-felillant a szabadtéri passiójáték ötlete. Hiszen Pécs mellett már Szegeden, majd több kisebb településen is megvalósították. És pont Esztergomban, a volt (és örök) királyvárosban, amely az ország lelkiségének ezer éves központja, pont itt – **nincs?**

Addig-addig, (már nem is tudom, hogyan, mikor és kinek a társaságában) végre kiböktem, hogy ezt pótolni kell(ene). Csináljuk meg az Esztergomi Passiót!

2020 Virágvasárnapjára képzeltük el, de eleinte nem akaródzott menni a dolog. Majd megjelent (és azóta is velünk van) egy új „játzópajtásunk”, mely emberpróbáló játékot hozott mindnyájunk számára – a vírus. Most, utólag átgondolva, azt hiszem, hogy Isten korainak tartotta a cselekedetet. Előtte még szükségünk volt (minden embernek – nekem is) egy komoly leckére összetartásból, emberségből. Hát, ezt a leckét megkaptuk, s talán mindenki megfelelően okult belőle.

Aztán túljutottunk ezen is, a megszorításokat feloldották, s ismét lehetett az Esztergomi Passióval foglalkozni. Eleinte nagyon féltem. Mi lesz, hogyan reagálnak majd a felhívásomra? Pont most, egy pandémia vége felé, amikor azt tanultuk mindannyian, hogy zárkózzunk el? S hogyan vélekednek majd azok, akiket annak idején hívtam, és a vírus jöttével nem értesítettem őket az elmaradásról? És egyáltalán! Ki vagyok én, hogy csak úgy jöjjenek, azért, mert én hívom őket?

Pedig mekkorát fédeztem! Hiszen nem én hívtam az embereket, én csupán a szócsó voltam. Aki hívta a résztvevőket, az maga volt az Atya. Ó, én kishitű! Hisz' az én szavam, a tempomi hirdetések, plakátok, szórólapok, újsághirdetés, a világháló használat – mindez csak eszköz az Úr kezében, s az ő szava eljut mindenkihez, akit meg szándékozik hívni, „ha kell, a kövek kiáltanak” majd.

A közel nyolcvan (de lehet, hogy több) résztvevő között az egyedüli hivatásos színész én voltam. Mindenki más „civil” esztergomi, vagy Esztergom környéki településről való (Dorog, Tokodaltáró, Kesztlőc, Tát). S mind ugyanúgy érezte az elkötelezettséget a megvalósítás iránt. (Emlékszem, a résztvevők neveit nézegetve egy-két meghívott megjegyezte, hogy „Jé, ő is játszik? Őt biztosan nehéz lehetett beszervezni!”) Milyen téves elképzelés! Akihez az Isten szava elér, az nem tévovázik. Mindenki „önként és dalolva” jött, s égett a vágytól, hogy létrehozzuk ezt, az Úrnak kedves eseményt.

Hiszem, hogy az elsődleges lépés, a megvalósítás után könnyen kerül majd sor a többire is. Mégpedig arra, hogy az Esztergomi Passió hagyománnyá váljon. Egyrészt, ezért kell ezt minden évben nekünk megvalósítanunk. Másrészt, már az első alkalom is felillantotta ennek a képét, lehetőségét, hiszen egy-két tíz-tizenkét éves gyerek is maga akart jönni, és csinálta a maga kis szerepét, úgy, ahogy kell.

S mennyei Atyánk is hozzájárult. A szombati főpróba hideg, nyirkos, szeles, ronda időben folyt. De másnap! Kisütött a nap, langymeleg volt a délutáni előadáson, mindenki teljesen élvezhette a Passiót.

Hálás szívvel köszönöm minden résztvevőnek, minden támogatónak a részvételt, segítséget. Szép, értékes dolgot hoztunk létre, nélkülöttek nem tudtuk volna megtenni az Esztergomi Passió létében az első lépést.

S hogy válaszoljak szereplőtársaim kérdésére: Mikor játszunk legközelebb? Jövőre. Aztán a következő évben, aztán megint, és újra... a világ végezetéig, míg csak Isten rajtunk tartja áldást hozó kezét.

Arcson Rafael

Az **állóképes keresztút** minden évben megtartott esemény, de az utóbbi pár évben, sajnos nem volt lehetséges a járványhelyzet miatt. Így mi voltunk azok, akik újra folytathatták ezt a szép hagyományt. Az Egyházunk számára az egyik legfontosabb megemlékezést jelenítettük meg, így nem kevés előkészülete igényelt. Igaz, hogy néhány próba hosszúra sikerült, de a végeredményt átélve, - megérte!

Az elején egy kicsit izgultunk, mert tudtuk, hogy sokan fogják nézni, és ez egy fontos esemény. A régi kornak megfelelően voltunk felöltözve, amitől még inkább bele tudunk helyezkedni a szerepünkbe, és nagyobb átéléssel adtuk elő a keresztút képeit. Néhány szerepet volt diákok játszottak. Ebből is látni lehetett, hogy mennyire összetartó közösség vagyunk.

Veronika: Megtisztelőnek tartottam, hogy enyém lehetett a szerep. Az elején én is nagyon izgultam, mert féltem, hogy el fogom rontani, de szerencsére minden úgy sikerült, ahogyan elterveztem.

Asszony: Igaz, hogy kis szerepet játszottam, de szerintem azért is volt olyan fontos, mert a síró asszonyok a még ma is élő Jézus hű követőit jelképezték.

Mária: Örülök, hogy én lehettem Mária, szerintem ez egy fontos szerep. El sem tudom képzelni, hogy mekkora fájdalmat élhetett át az az Anya, aki látta, ahogyan Fia sok szenvedés közt hal meg. Így nehéz volt azonosulni a szereppel, de mindent megtettem, amit tudtam. Reméljük, hogy akik majd jövőre szerepelnek, azok is ennyire komolyan fogják venni, és ezáltal részesei lehetnek egy szép és mély élménynek.

Hanna, Mira, Lara

Kedves meghívásnak tettünk eleget e hónap második szombatján, Anyák napja alkalmából. Az első osztályos gyerekek Batori Bernadett tanítónő felkészítésével kedves kis műsort adtak. Felköszöntötték az édesanyákat, nagymamákat és **nyugdíjas közösségünket**. A műsorban versek, énekek, imák, köszöntések hangzottak el. Különösen aranyos volt a csengettyűszóval eljátszott ének. Mindezekkel Égi Édesanyánkat is felköszöntötték.

A gyerekeknek csokival és süteményekkel kedveskedtünk. Ők is megajándékoztak minket piros szívvel és szentképpel. A tanítónőnek virággal köszöntük meg ezt a meghatározó és kedves ünnepséget. A végén Nyugdíjas közösségünk átment a plébániára egy közös beszélgetésre. Hálásan köszönjük ezt a szép délutánt! *Nyugdíjas Közösség*

Mi Házunk

A marista testvérek fenntartásában lévő Mi Házunk fennállásának 20. évfordulója alkalmából április 19-én, kedden 9 órákor ünnepi szentmisén vettünk részt templomunkban, melyet Székely János püspök atya mutatott be.

Sokan ismerik az intézményt, de lehet, hogy néhány olvasónk felkapta a fejét arra, kik azok a maristák, és mit csinálnak húsz éve a Töltés utcában lévő házukban? Megérdemlik, hogy pár gondolattal bemutassam őket.

A Mi Házunk közösségi ház, amely a Töltés utcai volt cigánytelep mellett működik. Szerencsére a cigánytelepet több

évtized után sikerült felszámolni! A ház maradt, mely a spanyol szerzetesrend tulajdonát képezi, és 2002 óta működik. Szerzetesek és laikusok dolgoznak együtt a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek és rászoruló családok érdekében. Az intézményt a Határtalan Szív Alapítvány működteti.

A Mi Házunk munkáját **a többet és jobbat akarás jellemzi**. Segítség nélkül, a kezüket megfogó szakemberek nélkül ezek a családok képtelenek lennének boldogulni.

Karítászunk 2010 óta aktívan részt vett a Mi Házunk életében, 2012-ben már velük ünnepeltük fennállásuk 10. évfordulóját. Pau testvér kérésére csoportunkból 5 fő vállalta, hogy tanítási időszakban rendszeresen uzsonnát készít a gyerekeknek, amit nyolc évig tettünk. Részt vettünk Székely János atya itt tartott bibliaóráin is, melyek végén süteménnyel vendégtük meg a résztvevőket.

A közösségi ház diákjaival és katalán önkéntesekkel kétszer takarítottunk a temető feletti kálvárián. A Keresztény Múzeum tárlatlátogatással segítette a cigány családok ünnepre hangolódását: karácsony előtt megnézték a csodás képeket. Munkálkodásunkkal, segítségünkkel közelebb kerülünk ehhez a közösséghez, magunkénak érezzük mi is a házat.

A 20 éves évfordulóhoz szeretettel gratulálunk! Köszönet mindenért, amit a cigány gyerekek érdekében tesznek! Kívánjuk, hogy az elért szép eredmények kísérik tovább a ház „felnőtté” válását, a gyerekek szemének mosolygása adjon erőt és hitet a továbbiakhoz!

Recska Valéria

Seniorok... Az Ördöglovas kastélya

A Gerece keleti lábánál fekvő Bajna lakói méltán büszkék gróf Sándor Móric hagyatékára. A hosszú ideig Csipkerózsika álmát alvó kastély, mára kívül- belül megújulva, interaktív kiállítással várja vendégeit. Senior imaklubunk csoportosan, idegenvezetéssel látogatta meg a Sándor-Metternich-kastélyt, március 24-én 10 órától. A járványhelyzet óta ez volt az első közös „kirándulásunk”.

Míg várakoztunk az indulásra, 3-4 fős csoportokban beszélgettünk, természetesen az eltelt pandémiás időszak is szóba került. Majd beültünk a klubtársaink autóiba és 10 óra előtt megérkeztünk a napsütésben ragyogó fehér kastélyhoz.

A pénztárnál találkoztunk tárlatvezetőnkkel, aki 50 perc alatt igyekezett bemutatni a főépületet. Megismertük a kastély történetét és leghíresebb, egyben utolsó férfi örökösének viharos életét. Ő nem más, mint a híres „Ördöglovas”, Sándor Móric, aki soha nem ivott, és rendkívül művelt, nyelveket beszélő, zeneszerető nemesember, sportember és kiváló gazda hírében állt. Egy angliai esemény után kapta az ördöglovas nevet.

A Wikipédia szerint: „Fogadott az angolokkal, hogy képes betörni egy addig teljesen kezelhetetlen lovat. A fogadást megnyerte, és ráadásnak egy lóversenyt is, a már betört lóval. Ezt látván a ló gazdája csak ennyit mondott: „Ez nem egy ember, ez egy ördög”. 1835-ben feleségül vette Metternich kancellár lányát, Leontine Adelheid hercegnőt, a menyasszony tiszteletére átépíttette a bajnai kastélyt Hild József tervei szerint. Mindezeket a földszinti kápolnában tudtuk meg.

Az emeletre felvezető lépcsősor ütött-kopottsága emlékeztetett arra bennünket, hogy Sándor Móric itt is szívesen „járt” lóval. Ahogy felemeltük tekintetünket a lépcsőház falára, az Ördöglovast láttuk, prűszkölő, ágaskodó lovát megülve. A kép súlyosan megsérült a háborúban: 21 golyó ütötte nyom szaggatta szét Sándor Móric arcát. 50 év után a restaurátorok munkájának eredményeként kerülhetett vissza eredeti helyére és formájában. A felső termék szépsége lenyűgözött bennünket. Ízelítőt kaptunk arról, hogy milyen pompában élhetett a grófi család. Tárlatvezetőnk több anekdotát is elmondott az Ördöglovasról. Az elhelyezett relikviák korhűek voltak, lehetővé tették, hogy megérezzük a kastély különleges értékét.

Tárlatvezetőnk megköszönte figyelmünket, mi pedig egy közösen elmondott ír áldással búcsúztunk tőle. Együtt mentünk ki a díszudvarra, ahonnan a délkeleti mellékszárny, narancsház, pálmaház és az egykori cselédudvart láttuk. Itt közös programunk véget ért, mert közülünk többen külön szeretnék volna folytatni a kastélylátogatást. Voltak, akik az egykori díszes keretet szemlélték meg, voltak, akik a Paulina kávézóban pihentek meg. Erzsike férje vezette azt az autót, amelyben Ági és én ültünk. Mi hazafelé megálltunk Péliföldszentkeresztben. Megtekintettük híres kápolnáját, a Szent Kereszt tiszteletének búcsújáró helyét.

Pazsiczyk Mariann

Tavaszi kirándulásunk

Ragyogó napsütésben indultunk a festői szépségű Zebegegybe **Senior imaklubunk** tagjaival. Először a Szőnyi István emlékmúzeumot kerestük fel. A XX. századi magyar festészet kiemelkedő alakjának egykori lakóházában és műtermében életművét és életútját bemutató kiállítást egy kedves idegenvezető hölgy segítségével csodáltuk meg. Szőnyi 1924-től élt és alkotott Zebegegyben. Nagyon megszerette a falut, képeinek témái az itt élő emberekről, állatokról, a varázsos szépségű tájról, s nem utolsósorban családjának tagjairól szólnak. A mester minden alkotói korszakából látható egy-egy jelentős festmény, olyan remekművek, mint a Kerti pad, a Reggel, az Este Zebegegyben.

2013-ban bővült a múzeum a Szőnyi Zsuzsa emlékszóballal. Ebben a festő lányának, Zsuzsának és férjének, Triznya Mátyásnak állítanak emléket, akik életük nagy részét hazájuktól távol, Olaszországban élték le. A házaspár életútját festmények, fényképek és személyes tárgyak idézik fel. Megtudtuk azt is, hogy olaszországi otthonuk, a híres Triznya kocsmá, a magyar művészek kedvelt találkozóhelye volt.

Ezután a múzeum teraszán, ami Szőnyi család és barátaik kedvenc pihenőhelye volt, mi is megpihentünk. Asztalra szervíroztuk a diós és mákos óriás kifliket, a kávé, ami nagyon jól esett.

Felfrissülve mentünk a Havas Boldogasszony templomba, ahol már várt ránk az egyházközség egyik tagja, aki bemutatta a gyönyörű, szecessziós templomot. Kós Károlynak ez az első és egyetlen katolikus temploma, melyet ő tervezett, a berendezés, az oltár, a keresztlőkút is az ő munkái. Körbesétáltuk a templomot, megnéztük a festményeket, szobrokat, majd imádkoztunk, énekeltünk, befejezőként a Boldogasszony anyánkat.

Sétánk következő helyszíne a Trianon-emlékmű volt a Kálváriahegyen. Ide kissé lassan bandukoltunk a magasság miatt, de a kövel kirakott út, s a kapaszkodó segített minket fölfelé. 1930-as években Zebegegy közössége Maróti Géza építészt bízta meg a munkálatokkal: emlékeztetni az I. világháború utáni trianoni békediktátumra, emléket állítani, az I. világháborúban elhunyt zebegegyi hősi halottaknak és az Országzászlónak.

Kissé fáradtan, de annál nagyobb lelkesedéssel és örömmel sétáltunk le a kocsikhoz. Élmény volt a jóra és szépre sikerült kirándulás, köszönjük! A Jó Isten áldja meg a szervezők munkáját a továbbiakban is.

Vodicska Ferenčné

Senior imaklubunk májusi összejövetelére László atyát hívtuk meg. „Házi feladatot” is adtunk számára, mégpedig egy csokor kérdést állítottunk össze hitéletünkkel, teológiai/vallási ismereteink hiányaival kapcsolatban. Úgy gondolom, ez az este nagyon hasznos volt a csapatunk számára! Több téma kifejtése is „aha” élményt adott. Krisztus útján nincs megállás a fejlődésben, esetleg megrekedés – langyosság, érdektelenség esetén. Csoportunk szeretne a nem „vasárnapi keresztények” kategóriájába tartozni, erre biztatunk minden kedves Testvérünket!

Seniorok

Kápolnánk – alapítványunk

A háború miatti bizonytalanság, az áremelkedések megakasztották a Kálvária kápolna felújításának ügyét...

Főegyházmegyében sok futó projekt van, aminek a betervezett költsége messze nem elég a felújítások befejezésére. Így van ez a Szent István kápolnával is városunkban, több tízmillió hiányzik a befejezéshez.

Ebből a szempontból érthető is, hogy újabb ügyek nem kapnak sem elvi, sem anyagi támogatást a Főegyházmegyétől. Jelen helyzetben végképp esélytelen a Jó Pásztor kápolna felújításának a folytatása... Hogy mit tehetünk, egyelőre nem tudom.

Biztató jel, hogy lapzártakor jött a kérés, hogy építés/statikus bejárás lesz a Kálvária kápolnánál, talán ott elindulhat valami! Bizakodom, hogy a következő számban jó hírekről is beszámolhatok majd.

Lassan haladok az alapítványunk dokumentumainak átnézésével, néhány gondolatot és eddigi ismereteimet megosztom kedves Olvasóinkkal. Ahogy ásom bele magam a dokumentumok átnézésébe, csak erősödik bennem, hogy Gábor atya csak nagyon keves embert vont be az alapítvány dolgaiba, leginkább csak azokat, akiknek valami konkrét feladata is volt.

A hívek nagyon keveset tudhattak a folyó ügyekről. A két érintett kápolnát és stációk szerpentinjét egy egységként szeretne volna kezelni, fokozatosan felújítani. Ennek érdekében tette lépéseit. Néhány újabb „csomópont” Gábor atya küzdelmeiről:

- 2017 májusában kérte Bíboros atyát, hogy a Kálvária kápolnát adományozza a Belvárosi Plébániának. Erre nemleges választ kapott. *(Ahogy többször említettem, - a dologról nem tudván, én is kiderítettem, hogy az érintett ingatlanok különböző tulajdonban vannak.)*

- Kísérletet tett a zavaros ingatlanügy rendezésére, a Városlal lebonyolítandó telekcsereére (2018. április). A Jó Pásztor kápolna és a szerpentin területének egy részét közútként használják az ott lakók. A telekcserehez a Főegyházmegye elvi engedélyét meg is kapta, csak valahol ez a dolog is elakadt. *Mindenképpen meg kell majd oldanunk, hogy tiszta jogi helyzetet teremtsünk, megszüntessük az „elbirtoklás” tényét.*

- 2019 októberében a Főegyházmegyei Vagyonkezelőnek újból vázolta elképzeléseit, kéréseit a felújítással, telekcsereével, stációk felújítását is beleértve, valamint újabb próbát tett a Kálvária kápolna elkérésére. Közben már folyt a Jó Pásztor kápolna tetőzetének a felújítása, amit azután a járvány megakasztott, mert a támogatások megszűntek.

- A járvány kitörésével megszűnt a Jó Pásztor kápolna felújítási folyamata, a tető átépítésének a befejezéséhez már nem volt elegendő forrás, így Gábor atya tagi kölcsön jogcímén 2020 áprilisában mintegy 3 millió forinttal „beszállt”, hogy az utolsó számlát ki tudja fizetni.

Megjegyzés: elég rossz fázisban történt a munka abbahagyása, az új tetőről a falakra érkezett a csapadékvíz, amin a februári „akciómmal”, a vízköpi csövek felrakásával valamit javítottunk. Tudtommal ezt a kölcsönt Hernádi Zsolt úr megtérítette Harmai Gábor atyának, tehát ennek a visszafizetése nem alapítványunkat terheli.

- Az alapítvány pénzügyeit a Duna Takarékszövetkezet fiókja kezeli. *Május 17-én jutottunk odáig, hogy a felállt új kuratórium átvette itt is az előző helyét. Jelen állás szerint 822.056,- forint az alapítvány tőkéje.*

Folytatom a dokumentum tár tanulmányozását, a szükséges folyamatok megérését, és valami koncepció kialakítását az alapítvány jövőjével, lehetőségeivel kapcsolatban. Próbálom felderíteni a lehetőségeinket a Város fele.

Közben a felmerült adminisztrációs kötelezettségeknek is eleget kell tenni, amiben fő segítségünk Horváth Katalin, a

Mindszenty iskola gazdasági vezetője. Neki a szükséges végzettsége és alapítványi ügyekben kellő tapasztalata is megvan. Ez a terület teljesen ismeretlen számomra...

Talán már a következő számunkban alapítványunk támogatási lehetőségeiről is írhatok majd... *Nyitrai László*

Röviden...

- Szent Flórián ünnepe kapcsán – idén még a járványhelyzet miatti kellő előre tervezés híján – újra meghívtuk és köszöntöttük a tűzoltókat, mentősokeket, rendőröket, katasztrófavédelmiseket. szentmisében és a mindszentys gyerekek kis műsorával, majd agapéval köszöntük meg a szolgálatukat. Rozália kápolnánk mellett van e népszerű szentünk szobra, névnapján pedig ott tartottunk hálaadó szentmisét.
- Május 15-én volt az elsőáldozás a Kerektemplomban, 45-en találkozhattak ilyen formában is Jézussal. A belvárosban május 22-én lesz, itt 31-en lesznek elsőáldozók. Sajnos, a béralkalmazásra készülő fiatalok száma mindössze 11 fiatal... Sokat elárul ez családjaink hitéletéről. Imádkozunk fiataljainkért, keresztény és magyar jövőnkért!
- Közelgő ünnepeinkre készülődve kérjük a Testvéreket, hogy aktuális hirdetéseinket figyeljék, sok dolog összejött, szervezzük/tervezzük ezeket: Pünkösöd és Szent Orbán búcsú, Úrnapja, Jézus szíve ünnepe, Szent Péter és Pál búcsú.
- Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszombati (jún. 4. 17 óra Szent Anna) Mária tiszteleti imádságunkra, és az elsővasárnapi keresztutunkra, a kálváriára (jún. 5. 15 óra).

*Néked ajánljuk, Szűzanyánk,
A legszebb hónap alkonyát.
Ezer nép híven zengi ma:
Ó, üdvözlégy Mária!*

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Lakatos Melissza Melani	Hegedűs Áron
Hegedűs Ábel István	Hegedűs Ádám
Hegedűs Fanni Anna	Agárdi István
Szűcs Tibor	Brinkusz Jázmin Rozália
Tóth Simon Brúnó	Erős Botond Marcell

Elhunytak:

Várent István	71 éves
Szövértfy Ferenc Józsefné, Herczog Mária	91 éves
Makhándi Jánosné, Kovács Ilona	80 éves
Farkas László	60 éves
Dr. Jung Károly	77 éves
Nagy János	85 éves
Kiss Istvánné, Kimpán Julianna	98 éves
Nagy Gáspárné, Bertók Katalin	84 éves
Diczei Ferencné, Janoschek Katalin	90 éves

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László testületi alelnök
<i>Tördelő szerkesztő:</i>	Németh Tünde
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu
<i>A kiadást támogatta:</i>	Somfainé Bernike, Dr. Bátori Dénesné
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. június

XV/6. szám

A húsvéti idő után kevésbé mozgalmas idők következnek, legalább is a liturgia szempontjából. Azért még előttünk van néhány ünnepünk: Úrnapija, Jézus Szíve ünnepe, templombúcsúink. Talán egy kis pihenés is jut majd mindenkinek a nyáron. De az Úr nem megy szabadságra! Jézus mondta: *Atyám mindmáig munkálkodik, azért én is munkálkodom.*

Isten felé haladtunkban nincs megállás, nyári szünet! Szomorú tapasztalat, hogy a gyerekek nagy része „eltűnik” a templomból... A családok és fiataljaink gyengülő hitét jelzi az elsőáldozóink és a bér málközőink létszáma (45 – 11).

Ne hallgassunk hát el az Úr dicsőítésében, imáadásban, mert ha mi elhallgatunk, a kövek fognak megszólalni – ahogy Jézus figyelmeztetett a virágvasárnap bevonulásakor...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Az Úr Szent Teste ünnepének evangéliuma a kenyérszaporítás csodáját állítja elénk. A keresztény hagyomány ebben a csodában mindig is az Eukarisztia alapításának elővételezését és előre meghirdetését látta, mely az Egyház egész életének forrása és csúcsa.

Ha figyelmesen megvizsgáljuk Jézus szavait és tetteit, melyeket véghez vitt ebben a csodában, megláthatjuk, hogy ez a csoda utal az Eukarisztia alapítására, amely az Utolsó Vacsora Termében történt, és segítségünkre van, hogy jobban megértsük annak jelentőségét.

A kenyér megszorításával és annak szétosztásával az emberek között, Jézus az embereket egyesíti önmagával és egymás között is. Hasonlóan ahhoz, ahogyan később az Utolsó Vacsora Termében. Ő a megtört kenyér színe alatt, amelyet az apostoloknak adott, teljesen odaajándékozta Önmagát, teljes személyiségét, melyet teljesen áthatott az a szeretet, amellyel Ő szembesült a szenvedéssel, ugyanakkor egyesítette Önmagával az apostolokat, és őket egymással is, oly módon, hogy egy szív és egy lélek lettek Vele.

Ennek a csodának elbeszélésében, Jézus nem elégszik meg az ige hirdetésével, a betegek gyógyításával, hanem az anyagi szükségletekkel is törődik, hiszen kezdeményezi az Őt követő tömeg éhségének megszüntetését. Itt Jézusban olyan szeretetet látunk, mely nem csak a lelki szükségletekkel törődik, hanem az ember anyagi szükségleteivel is.

Jézus azért is viszi végbe ezeket a csodákat, a gyógyításokat, a kenyér megszorítását, hogy eltávozása után megismételjék majd ezeket a történeteket a tanítványai. Nyilvánvalóan nem a szó anyagi értelmében, hanem hogy az Ő szeretete emlékének eszközeivé váljanak, vagyis hogy Ő az embert egész teljességében akarja üdvözíteni. És ezt el is éri tanítványai által, akik úgy munkálkodnak, hogy átadják Neki értelmüket, akarataikat, talentumaikat és anyagi lehetőségeiket.

És most nézzük konkrétan, hogy mit akar mondani nekünk ma az Eukarisztia ünneplése? Azt, hogy az Eukarisztia asztalához új lelkelettel lépünk oda, mely érzékenyebb, nyitottabb a testvérek minden szükséglete felé, nagyobb összetartozás tudattal és magyellkűséggel viseltetik a felebarátok iránt, jobban figyelembe veszi igényeiket. Azt akarja mondani, hogy Jézus, az Eukarisztiaiban azt kéri tőlünk, hogy az Ő eszközei legyünk.

Andor atya

Kápolnáink – alapítványunk

Előző számunkban említettem, hogy újabb bejárást végeztünk a **Kálvária kápolnánál**. Ennek több folyamánya is van, amit érdemes megosztani.

Varga Ernő úrral (Stabil Mérnökiroda Kft.) mint statikussal, és Zsembery Ákos úrral, mint tervezővel megint körbejártuk a Kálvária kápolnát, kívül-belül. Amennyit megtudtam „elbeszélésükből”, folyamatban van a tervezés a felújításhoz. A meglévő pénz talán elég lesz a kápolna statikai megerősítéséhez, a tető és a torony bontásához és újratervezéséhez. A belseje egyelőre kérdéses...

Fejlemény az is, hogy a **Jó Pásztor kápolnával** kapcsolatban tudtam beszélni Varga Ernő úrral, ahol cége (Stabil Mérnökiroda Kft.) beruházási lebonyolítóként vett részt a kápolna tetőzetének a cseréjében. (Nem győzöm elégszer publikálni, hogy szerencsétlen fázisban maradt abba a felújítás: az új tetőről a csapadékvíz a falakra érkezett, tovább rongálva az épület statikai állapotát).

Beszélgésünk eredménye, hogy az elmaradt garanciális bejárást megtörtént, legalább is az ácsok részéről: az azóta keletkezett pala lecsúszásokat kijavították. A bádigos munkákkal kapcsolatban is el kell még végezni ezt a felülvizsgálatot. Köszönet Varga Ernő úr nyitottságának!

Közben – Szent Orbán ünnepére készülve – Patkó Feri, az **Orbán kápolna** önkéntes gondnoka jelezte, hogy meg kellene néznünk ezen kápolna tetejét is, mert beázások tapasztalhatók. Ez megtörtént, jómagam és egy ács is meggyőződött arról, hogy az Orbán kápolna teteje is gyalázatos állapotban van. Patkó Feri és Kósa Laci segítségével (Laci finanszírozásában) legalább az eltömődött ereszcatornát kitisztítottuk, Feri javított a talajszintű vízelvezetésen.

Mindezen tapasztalataim, és a többi eddigi ismereteim alapján levélben kerestem polgármesterünket, vázolván a helyzetet, küzdelmeinket, teendőket. A levelet Erős Gábor országgyűlési képviselő úrnak is elküldtem, ebből néhány gondolat:

Megköszönöm az eddigi segítséget, amivel plébániánkat támogattatok, továbbra is kérve/várva a pozitív hozzáállást, hisz céljaink közösek, vagy legalább átfedésben vannak.

Alkalmassint személyesen is beszélhetnénk ezekről, addig is röviden vázolom a témákat, amibe eddig is belefolytam, vagy „megörökölttem”:

1. Zöldmunkák kápolnáink körül

A **Kálvária**, a **Jó Pásztor kápolna** és a stációk és útvonal körüli ágazás/kaszálás, hulladék elszállítása. Újra esedékes a kaszálás. Az **Orbán kápolna** (városi tulajdon) körüli bozótirtás, kaszálás. Pünkösöd hétfőn szoktunk ott szentmisét tartani, közeledik...

2. Jó Pásztor kápolna

Felújításának folytatási esélyei, legalább a vízelvezetés megoldása.

3. Stációk felújítása

Ehhez civil összefogás kialakítása, egyes stációk „örökbe fogadásának” lehetősége, megszervezése.

4. Orbán kápolna

Tetőzete beázik – ideiglenes javítására tett lépéseink. Az épület belső fele süllyed, repedések a falakon, a belső padlózat felpúposodott. Megmentése...

5. Telekcsere

A Jó Pásztor kápolna, valamint a kálvária szerpentin területének egy részét közütként használják az ott lakók. Harmai atya kezdeményezte telekcsere ügyet fel kellene „melegíteni”, hogy jogilag tiszta helyzetet teremthessünk. Ehhez kapcsolódik a nyomtalanul megszűnt „Esztergom Város Kálvária Alapítvány” ügyének rendezése is.

Személyes találkozást is javasoltam/kértem az említett ügyekben. Annyi fejlemény máris van, hogy László atyával egyeztetett a polgármester úr. Ennek lett folyománya, hogy az Orbán kápolna környezetét pünkösöd hétfőre rendbe tették. Biztató kezdet, bízunk a folytatásban!

Most itt áll plébániánk négy – többé-kevésbé omladozó kápolnával. Be kell látnunk, hitéletünk, buzgóságunk ennyi szakrális építmény felújítását, karbantartását valóban nem bírja el – ezzel egyet kell értenünk Bíboros atya véleményével. Mi lehet a megoldás?

Segítene a dolgon, ha tiszta tulajdonviszonyokat sikerülne teremteni. Azután az épített örökség ügyében szélesebb összefogást kellene felmutatnunk (város, közösségek, civilek, - állami és EU-s pályázatok). Nem nélkülözhető egyéni hitéletünk, hozzáállásunk erősítése sem – pont ezért kezdeményeztem a nagybőjti és az elsővasárnapi keresztutakat, ahova továbbra is várok mindenkit. (Legközelebb július 3-án, 15 órakor.) De egy fecske nem csinál nyarat...

Hogy a saját jövőképeimről is írjak (remélem, ebben is lesznek majd támogatóim), az alapítványunk felélesztésével szeretnék legalább addig eljutni, hogy a Jó Pásztor vízvezetését „felmelegítsük”, valamint a stációk felújításának ügyét beindítsam. Bízom benne, hogy a Kálvária kápolna ügye hamarosan beindul, azzal kevesebb dolgom adódik. (A júniusi keresztutunk előtt a kápolna környékét, a szerpentin gyomossabb részét lekaszáltam, Antalics Imre pedig a behajló ágakat vagdosztta le.)

Ezután az újságunkban folyamatosan megjelenítjük alapítványunk hivatalos adatait, és várjuk a nagylelkű felajánlásokat. Az adományok felhasználásáról pedig sokakkal beszélve, szakértőkkel, illetékesekkel is egyeztetve, kuratóriumunk dönt majd – a „tűzoltás” szükségszerűsége alapján.

Nyitrai László

Elsőáldozás – mindkét templomunkban

A mindszentyek vallomásaiból:

Mindenki az ebédlőben gyülekezett. Szép fehér ruhánk volt. Az énekesek még bementek egyszer próbálni. Aztán elkezdődött. Mindenki ügyesen mondta a versét. Bekövetkezett a nagy pillanat, megkaptuk az ostyát. Mindenki minket fotózott. Szerintem a többség fintorgott a bor ízén. Aztán még tartott a mise. Végül kivonultunk. Az atya azt mondta: Te a következő vasárnap, már második áldozó leszel. (F.G.)

Pénteken elmentünk az elsőgyónásra. Mindenki nagyon izgult. Egyesével mentünk be a gyóntatószékbe. Szombaton sokat próbáltunk a templomban. Vasárnap az atya tartott egy szentmisét. A mise alatt elmondtuk a verseket. Az evangélium után átvettük a gyertyákat. Közben szépen énekeltünk. Áldozáskor a pap belemártotta az ostyát a borba. A boros ostyának nagyon furcsa íze volt. Otthon nagyon sok szép ajándékot kaptam. Nagyon jó volt az elsőáldozás. (R.F.)

Mikor reggel felkeltem, már akkor izgatott voltam az elsőáldozásom miatt. Nagyon sok kérdésem volt: Milyen íze van az ostyának? Finom? Vagy esetleg nincs íze? Nemsokára megtudod - mondta ilyenkor apa. Anya elővette az ünneplőmet. De öltözködés előtt még meg kellett reggeliznem.

Miután ez megtörtént, felöltöztem. Anya azon törte a fejét, hogy milyen színű magas sarkú illik a ruhájához. Apa meg azon, hogy melyik öltöny a megfelelő. Végül elindultunk. Egy kicsit késve értünk be, de nem volt baj. A szülők áldást mondtak ránk. Ezt követően bementünk a templomba és elkezdődött a mise. Mikor már megkaptam a nyelvemre az ostyát, rájöttem, hogy ez csak egy apró ostyadarab, olyan, amiből a mama süteményt szokott csinálni, de mégis benne volt Jézus, és ettől volt olyan különleges ez az ostyadarab. Már rájöttem, hogy miért kellett ennyit várnom. Azért, hogy kitisztítsam a szívem a bűnöktől és ezáltal beleköltözhessen Jézus. (Sz. V.)

Az elsőáldozás egy hitoktató szemével

A Vitéz János Katolikus Nyelvtanító Német Nemzetiségi Általános Iskolában az idei tanévben harminc kis elsőáldozó készült a csodálatos ünnepre, amikor először találkoznak az Eucharisztia szentségében jelen levő Jézussal. Andor atyával közösen segítettük a gyermekeket a hittanulásban, és kísértük az úton, amely elvezette őket, hogy találkozhassanak Jézussal, és szívükbe fogadhassák.

Hitoktatóként a legnagyobb ajándék látni, hogy napról napra egyre szorosabb kapcsolata van a gyermeknek Jézussal, és szépen növekednek a hitben.

A szentgyónásra készülve sok fontos kérdést beszélünk át, ami a mindennapi életükben foglalkoztatta őket. A felnőttek nem is hinnék, milyen komoly témákat hoztak, és milyen szépen megválaszolták a hit fényében társuk kérdését. Őszinte szívből remélem, hogy szüleik segítségével otthon is lesznek még alkalmak ilyen őszinte beszélgetésekre a hitünkről.

A mondat, amit talán tényleg megmarad, amelyből sugárzik a szeretet, ami a legtöbbször elhangzott az órákon: „Jézus szeretetből életét adta a kereszten értünk!” Legyőzte a bűnt, és megváltott minket. Feltámadt, és az Atyaisten fogadott gyermekeivé tett bennünket. Jézus él, és jelen van köztünk, ma és mindörökké. Találkozhatunk vele az Eukarisztiában.

Számomra a legszebb pillanatok egyike a szülői áldás, mikor a hófehér kis ruhákban ott állnak a gyermekek szüleik előtt, áldásukat kérve, csillogó kis szemükkel szüleikre nézve, és akkor tényleg beragyogta a napocska azt a pillanatot, és a Szentlélek kegyelmével eltöltötte a szülőket és a kis elsőáldozókat is.

A másik gyönyörű kép, ami megmaradt bennem, mikor megkapták a lángot, és büszkén, bár óvatosan a helyükre sétáltak. Kívánom, hogy vigyék a lángot és világítsanak ők lelkük tisztaságával a világban, kitarthatóak legyenek az imádságban, és a szüleik segítségével újra és újra találkozhassanak a szentmiséken Jézussal.

Gál Krisztina

Senior imaklubunk június elsején meglátogatta az esztergomi Vármúzeumot. Helyi lakosként természetesen már valamennyien jártunk itt, talán nem is csak egyszer.

A vár mostani szépségében újra elvarázsolt mindnyájunkat. Temperamentumos, kedves tárlatvezetőnk külön megörült nekünk, hiszen nem jellemző, hogy esztergomi felnőtt csoportok túl gyakran jönnének.

Igazán jó volt felidézni, feleleveníteni – olykor már elfelejtett- történelmi ismereteinket, illetve kibővíteni idegenvezetőnk által elmondottakkal. Élmény volt az ódon falak közt a séta. Többnyire megfogalmazódott, milyen szerencsések is vagyunk, hogy ebben, a történelmi emlékekben gazdag városban lakunk.

Senior imaklubunkkal igyekszünk is minél több helyre eljutni. Együtt voltunk már a Keresztény Múzeumban, a Duna Múzeumban, a Babits házban, a Bibliotékában.

A mostani múzeumlátogatással együtt valamennyi igazi élményt jelentett. Szívesen biztatunk minden kedves Olvasót, fedezze fel akár sokadjára is Esztergom kincseit!

Június 4-én Senior imaklubunk vendége volt Szerencsés Zsolt atya, dorogi plébános. Összejövetelünk elején a szokásos módon imádkoztunk a gyerekekért, a családokért, különös is a szomszédban dúló háború menekültjeiért. Zsolt atya ide kapcsolódva nyomatékkal hívta fel a figyelmet arra, mennyire fontos feladata van az idősebb generációnak: mesélnünk kell az unokáknak, el kell mondanunk nekik, hogy a háború egészen más, mint a különféle számítógépes játékokon való lövöldözés!

Esztergomiként szívesen mesélt az atya családjáról, kiterjedt rokonságáról, iskoláiról. Megtudtuk szolgálati helyeit, az ottani plébániákon folyó munkát, örömeiket, gondokat. Korai ministráns élményei, meghatározó egyházi események, atyák, amik és akik hivatása kialakulását segítették, mind előkerültek. Részletesebben fejtette ki Sámuel történetéhez kapcsolódó gondolatait. (1Sám 3,1-21) Néhány megfontolandó mozzanat:

Úgy tűnik, Isten néha hallgat. Éli főpap nem is reménykedett, hogy az Úr megszólal – talán csak megszokásból, kötelességteljesítés miatt szolgált. A kis Sámuel is ezt tapasztalta. De érdemes az Úr közelében maradni, tartózkodni – és figyelni.

Az Úr kellő időben megszólal! Nem biztos, hogy az hallja meg, aki – emberi elgondolásunk, elvárásunk szerint erre „érdemes”. Majd Ő kiválasztja, aki által üzenni akar. Ahogy Sámuel sem értette meg, így lehetünk mi is: Miért pont általam/nekem szán feladatokat?

Sámuel minden szólításra azonnal ugrott – ugyan Élihez, mert nem is gondolta volna, hogy ő most kiválasztott. Élinek is csak a harmadikra „esett le”, hogy itt valami fontos dolog történik. Érdemes tehát nyitottan, szolgálatkészen, ugrásra készen figyelni, és elindulni, amerre az Úr indítani akar.

Az egész előadás rendkívül közvetlen stílusú, gördülékeny volt, sok, a mindennapi életünkből vett példával szemléltetve. Utána még hosszasan beszélgettünk, megkóstoltuk a friss, ropogós cseresznyét, a finom süteket. Meghívtuk a következő félévben is egy előadásra az atyát, amit szívesen el is fogadott.

Ny. M.

Hetven felé (Nyitrai László születésnapjára)

Így kezdődik Sík Sándor verse, folytatása pedig:

„Mint felhőn át az esti napkorong,
Mindenfelé egy fényességes árny borong:
Az Istené”

Laci nemcsak a hetven felé ballagott, hanem be is töltötte. Ezért május 16-án hálaadó szentmisére jöttünk össze, megköszönni Lacinak azt a rengeteg munkát, amit az egyházközségért végez.

A mise végén László atya köszöntötte és méltatta, majd Margó szavalta el *Sík Sándor: Az acélember* című versét, amit Fülöp Ákos atya szavaival ajánlott Lacinak: „Ez a vers képet ad az emberről, aki jelen van a világban, aki sok mindent megtapasztal, jót és rosszat egyaránt. A jó olyan természetes, hogy szinte észre sem vesszük, alig szólunk róla. Sík Sándor pillanatképe a maga kora problémáit, az akkori emberre nehezedő helyzeteket említi.

De akkor is, ma is megfontolandó a vers befejezése. A másik ember pillantása, biztatása megerősít engem, az én biztatató pillantásom megerősíti a másik embert. Közös feladatunk az üzenet továbbadása. Az üzenet, amit tovább kell adnunk, ISTEN szeretetének üzenete. Ő az, aki biztat, erőt ad, hogy álljunk a vártán, adjuk tovább az üzenetet.”

Amit te remekül teszel, Laci! (Kár, hogy nem tudjuk idézni az egész költeményt, aki teheti, nézzen utána.) Csak a végét hallgassuk meg:

„Az ismeretlen Igét hordja vállunk.
Bennünket ideállítottak. Állunk.”

Felsorolni is nehéz lenne azt a sok munkát, amit Laci végez, de egyet – a legutóbbiak közül – ki kell emelnem: azt a heroikus küzdelmet, amit a kápolnák megmentéséért folytat. Csak reménykedni lehet, hogy még a 80. születésnapja előtt lesz valami a felújításokból!

Május 21-én *író-olvasó* találkozóra szólt a meghívás Laciék kertjébe. (Volt már több ilyen összejövetel, de a pandémia aztán mindent keresztülhúzott.) Boldogan találkoztunk újra, a belépő mindenkinek a kedvenc verse, prózája, idézete volt. Örömmel hallgattuk egymást, ki klasszikus, ki kortárs költő versét mondta.

Kedves Laci! Ez a cikk rólad kell, hogy szóljon, ezért én is egy klasszikust hívok segítségül a köszöntésedre, Reményik Sándort.

„Mint Lót, eredj kőkemény paranccsal,
Mögötted lobogjanak a csodák,
Mint akinek csak ökle, foga van,
Úgy menj a pusztuló világon át!”

Remélem, hogy az író-olvasó találkozóon résztvevő társaim nem haragszanak meg rám, hogy befejezésül az én kedvenc versemből idézek és kívánok a hívek nevében jó egészséget a hátralévő sok-sok munkához, ami még Rád vár! Az én egyik legkedvesebb versem *Mécs László: A pisztrángok példája* (néhány sor a versből)

„A pisztrángoktól ezt tanultam: sosem úsznak ők az árral,
de mindig szembe, mindig hősként, örült erővel szembeszállva.
Pisztránglelkű Pajtás, előre, a Forrás-álmú hegytetőre!”

Recska Valéria

Engedve a „szelid erőszaknak” Vali írása is bekerült az újságunkba... Megköszönöm azt a szeretetet és bizalmat, ami árad felém a Testvérekből! Bizony, ez is erőt ad a szolgálatomhoz! Sokan „veszik is az adást”, mert ahogy már sokszor itt is leírtam, a szeker úgy megy, ha vannak, akik húzzák – lehetőleg egy irányban. Köszönöm én is Mindenki segítségét, aki közösségünkért tesz és imádkozik. Adja az Úr, hogy egyházközségünk erősödjön minden téren, és valóban tartóra tett mécses, élő sziget legyen! (Szerk.)

Áraszd ránk Lelkedet, Urunk!

Gondolatok a júniusi imaórából

Pünkösdkor ünnepeltük a Lélek kiadását, az Egyház születését. Rá egy hétre volt Szentháromság Vasárnapja. Aktuális hát, hogy Isten jelenlétéről elmélkedjünk életünkben.

Amikor Istenről gondolkodunk, kapcsolatot keresünk vele-hozzá, leginkább a Teremtő Atyára asszociálunk, vagy az emberek közt megjelent fiára, Jézusra. Pedig ismerjük a Szentháromság fogalmát, tudjuk, hogy van egy harmadik isteni személy, akit Szentlélek néven emlegetünk.

A teremtés és megváltás művét emberi világunkban és személyes életünkben is a Lélek teljesíti be. Segítségével – a tőle kapott ajándékok által értjük meg Istent, az Ő szeretetét irányunkban. Nagyon fontos szerepet tölt be tehát hitünk alakulása, alakítása szempontjából, földi és örök életünk folyamán.

A Szentlélek ajándékait ismerjük, mindjárt soroljuk/kérjük is a közös imánkban. Ha élünk ezekkel az ajándékokkal – melyeket minden embernek felkínál – már itt a földön részesedhetünk az isteni életben, ami teljessé majd odaát válik. Kérjük hát bizalommal a Szentlélek ajándékait, közös imánkkal:

Bölcsesség Lelke, segíts minket abban, hogy jobban sze-
ressük a mennyei dolgokat a földieknél, a lelkieket a testieknél!
Értelem Lelke, értesd meg velünk hitünk titkait! **Jótanács
Lelke**, segíts döntéseinkben! **Erősség Lelke**, segíts legyőzni fé-
lelmeinket és gyengeségeinket, és segíts az erények gyakorlá-
sában! **Tudomány Lelke**, taníts minket az igazságra! **Jámbor-
ság Lelke**, add, hogy gyermeki szívvel, bizalommal közeled-
jünk Atyánkhoz! **Az Úr félelmének Lelke**, add, hogy elutasít-
suk mindazt, ami kárhözatra juttatna minket, és segíts, hogy
állandóan törekedjünk az üdvösségre! Ámen.

Egy internetről vett homília részlet így elmélkedik a Szent-
lélekről:

„Megadja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik
kéri tőle.” (Lk 11,13). Krisztus egyszer és mindenkorra történt
megváltását a Szentlélek valósítja meg az egyes emberek
lelkében. Az Ő műve, hogy kiossza a Krisztus által megszerzett
kegyelmet, megsemmisítse a lélekben a bűnt, felélesítse azt a
megszentelő kegyelemmel, megadja neki az új Istengyermeki
életet, a maga templomává avasson minket. Hiába volna a
Krisztus tanítása, ha nem értenénk azt, vagy helytelenül értel-
meznénk. Hiába volna Krisztus példája, ha nem ébredne ben-
nünk készség és erő, hogy kövessük az Ő példáját. Hiába volna
az örök élet ígérete, ha a Lélek nem irányítaná feléje akara-
tunkat és törekvéseinket. Ahogy egyik hittudós szemléletesen
kifejezte, a Szentlélek nélkül a feltámadás csak egy ígélet
lenne, amely sohasem teljesedik be...

... A lélek ajándékait nem önmagunkért, önmagunk
számára kapjuk, azzal gazdálkodni, szolgálni kell. Jézus utolsó
földi szavai, parancsa a küldetésünket fogalmazza meg: **men-
jetek el az egész világra**... Ez az „egész világ” számunkra leg-
inkább a szűkebb-tágabb környezetünk. A mi küldetésünknek
itt van a területe. Itt és most! Hogy alkalmatlanak gondoljuk
magunkat, az bizony gyakran megesik. Hogy nem hallgatnak
ránk, nem figyelnek ránk, az is. Még szerencse, hogy nem a
saját erőnkre, tehetségünkre kell hagyatkoznunk csupán. A
Lélek besegít, általunk is tud működni – gyarlóságunk, alkal-
matlanságunk ellenére is...

Ismeretlen szerző: Pünkösöd

A pünkösöd jó - de meg nem érti titkát
A szív, amelyben még az Úr nem él;
Itt a tavasz, - bimbófejük kinyitják
A kis virágok, zöldül a levél;
Mit ér, ha a természet újra éled,
A föld örül, madárka énekel,
De a szívünkben még az égi Lélek
Élet tavaszát nem költötte fel?

Ha szívünket a Lélek át nem hatja,
Hervadt virág csak minden ünnepünk,
Hiába volt a szent karácsony napja,
A húsvét fénye föllángolt - s letűnt.
Az Úr csak egyszer járt itt lenn a földön,
Értünk csak egyszer halt kereszthalált,
De kell, hogy pünkösöd újra s újra jöjjön,
Mert életet csak Isten Lelke ad.

**ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható,
itt olvashatók az adataink:**

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-2-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

- Pünkösöd hétfőn megtartottuk a hagyományos búcsúi szent-
misénket a Szent Orbán kápolnánál. A résztvevők nevében
is köszönjük a Városnak, hogy ez alkalomra kicsit rendbe
hozta a kápolna környezetét!
- A belvárosi templom körüli „ásatások” és a templomban
folyó munkák miatt mégsem tudjuk a közös úrnapi körme-
netet az idén megvalósítani, most még az eddigi hagyomá-
nyaink szerint szervezzük. Tehát 19-én a Szentannában a 9
órai szentmise után lesz a körmenet az eddigi útvonalon.
Természetesen mindenkit hívunk és várunk, ugyanígy a
június 26-i, belvárosi Jézus Szíve körmenetre is. Tegyük
tanúságot hitünkről a templomaink falain kívül is!
- Kissé megakadtak a munkálatok a belvárosi templomban. A
statikai probléma megoldásával bonyodalmak merültek fel,
így még nem tudjuk, a búcsúi ünnep hogy fog zajlani...
- Az idén is megtartjuk a jubiláló házaspárok szentmiséjét.
Június 26-án a 11 órai szentmisében a Kerektemplomban az
5-10-15-20-... éve házasságot kötött testvéreinkért adunk
hálát, és kérjük az áldást további életükre.
- Hittantáborra még lehet jelentkezni plébániánk honlapján
keresztül, ahol a szükséges információk is olvashatók. Du-
naszentmiklóson augusztus 8-12-ig tartalmas, hasznos idő-
öltés várja táborozni szándékozó gyermekeinket.
- Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati (júl.
2. 17 óra Szent Anna) Mária tiszteleti imádságunkra, és az
elsővasárnapra keresztutunkra, a kálváriára (jún. 3. 15 óra).

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Sikos Bátor József	Sikos Regő Károly
Bencze-Farkas Laura	Nemes Laura Lilla
Táborita Viktória Adél	Kajter Koppány János
Farkas Mici Milica	Eretnek Emília Dalma
Hóka László Géza	Apagyi Frida Rita
Krizbai Botond Péter	

Házassultak:

Agárdi István – Villás Barbara
Sabransky Balázs – Maczák Orsolya Rita
Kovács Attila – Kovács Klarissza Krisztina

Elhunytak:

Mészáros László	85 éves
Uramovszky Kálmánné Nemes Mária	91 éves
Sárközi József	35 éves
Dr. Kisdéry Józsefné Dombi Magdolna	89 éves
Dobos István	65 éves
Páva Jácint	28 éves
Meggyes Miklósné Sigmund Ildikó	79 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szenntanna.extra.hu
varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Héder Istvánné
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. július-augusztus

XV/7-8. szám

A nyár sokunknak jelentheti a testi-lelki pihenést, töltekezést. Nagyon hasznos és fontos, hogy Isten-kapcsolatunkat is ápoljuk, amikor kicsit több szabadidőnk adatik. Ezt érdemes tudatosítani magunkban, mieinkben, és cselekedni ezen cél érdekében.

Templomunkban szerveződött egy nyári lelkigyakorlat, hittantábort is tartottunk gyermekeinknek, augusztusi imaóránkon pedig a pihenésről gondolkodtunk. Közösségi lehetőségeken túl egyénileg is, bizonyára többen, hasznosan és lélekben is aktívan készültek fel az előttünk álló nehezebb időszakra...

Érdemes komolyan venni Mesterünk hívását: „*Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, és terhek alatt görnyedtek, én felüdítlek titeket!*” Ny. L.

Beszámoló a Szent Anna Plébániatemplomban (Kerektemplom) tartott Mijo Barada lelkigyakorlatról

A Kerektemplomban, Esztergomban, a háromnapos, péntektől vasárnapig tartott (július 8-10.) Mijo Barada lelkigyakorlaton közel 170-en vettek részt. Nemcsak Esztergomból és a környékbeli településekről érkeztek hívek, hanem az ország minden részéből, sőt a határokon túlról is: Miskolcra, Vácról, Szegedről, Budapestről, Sopronból, Szlovákiából, Bécsből...

Mijo Barada - horvátországi katolikus családapa és agrármérnök - az Ágoston-rend harmadrendi tagjaként 1983 óta vezet imacsoportokat és szemináriumokat a világban, a lelki megújulás témájában, számos pappal együttműködve.

Esztergomban az „Ima az életszakaszokért” témában tartotta a lelkigyakorlatot, ahova Laczkó István atyával és Maja Milodano tolmáccsal érkezett.

A lelkigyakorlat napirendje feszített volt. A három nap alatt a dicsőítés a kesztölci Héjja György csapatának vezetésével folyt. Délelőtt Mijo előadásait hallgattuk, ebédszünetet követően pedig szentségimádáson vettünk részt rózsafüzér elmélkedésekkel, miközben szentgyónáshoz járulhattak a hívek. Péntek és szombat este a misét követően a papok és Mijo imádkoztak a résztvevőkért a kihelyezett Oltáriszentség jelenlétében.

Mijo kendőzetlen őszinteséggel, nyíltan beszélt a gonosz jelenlétéről a világban. Ma a gonosz legnagyobb eredménye, hogy elhitheti magáról, hogy nem létezik, közben meg folyamatosan harcol a lelkek kárhazatáért. Így kerül az ember a bűn és a bűn következményeinek hatása alá. Az ima erejét saját élettapasztalatain keresztül mutatta be úgy, mint a gonosszal való közelharcot.

Az életünkben jelentkező problémák gyökerei családfánkban, saját életszakaszainkban vagy a területeinken keresendő, ahol élünk. A jelentkező problémák a bűnök következményei, melyeket saját magunk vagy elődeink követtek vagy szenvedtek el, vagy a területeinkhez köthetnek.

Ez a lelkigyakorlat az ember életszakaszaiban elkövetett, elszenvedett bűnök, vagy azok következményeként szerzett sebek gyógyításáról szól.

Mijo elsőnek **tökéletes bűnbánatra** hívott. A péntekre és szombatra tervezett gyóntatás még vasárnap is folytatódott. Volt olyan nap, hogy a templomban négy pap, a templom előtt és a téren pedig hárman gyóntattak egyszerre.

A gyónásra várakozók száma pedig csak növekedett. Voltak, akik a lelkigyakorlat kapcsán háromszor is meggyóntak.

Hálásan köszönjük a gyóntató atyák szolgálatát ezekben a napokban: Laczkó István atyának, Szabó Andor atyának, Hetves Béla atyának, Szöcs László atyának, De Rossi Raja SDB atyának, Csepregi Róbert atyának, Máté János atyának, Maczák Béla atyának és Balázs Jeromos OFM atyának. Nélkülük nem áradhattak volna ki a kapott kegyelmek.

Másodsorban praktikus tanácsokat adott életvezetésre, erős imaéletre buzdított, és meghívott a sebek gyógyulását kérő, gyermekeiért közbenjáró Égi Édesanyánkhöz szóló Rózsafüzér imádságra, melyet a Szentségi Jézus előtt imádkoztunk el, letéve elé gyengeségeinket és fájalmunkat. Fedezzük fel az ima erejét!

Rámutatott, hogy a bűnök és azok következményeinek leküzdésére a római katolikus egyháznak különös fegyvertára van a szentségekben. Kötelesek vagyunk átadni a tudást, élettapasztalatot a gyermekeinknek, nemcsak az anyagi, de a szellemi létről is. Ha Isten Igéje szerint élünk, biztosak lehetünk abban, hogy áldás lesz családunkon és utódainkon. Az életszakaszaink gyógyítása leghatékonyabban a szentségekhez járulva eszközölhető.

Mijo felhívta figyelmünket a szentáldozás erejére, a papi imák erejére és a legerősebb imára, a szentmisére, mint elégtételre. Ha megértenénk, felfognánk a szentmise értékét és erejét, nemcsak vasárnap, de a hétköznapokban is zsúfolásig lennének templomaink a szentmisék alatt.

A szentségekkel élve az utolsó nap rengeteg kegyelemben részesültünk: megújítottuk keresztségi fogadalmunkat, házaspárok a házassági fogadalmukat, szentáldozáshoz járultunk, teljes búcsúban részesülhettünk és felvehettük a betegek kenetét. A résztvevők szentelt vízzel, exorcizált sóval, olajjal és rózsafüzérrel térhettek haza.

Végezzünk minél tökéletesebb szentgyónást, és tegyük meg a hit három lépését!

1. Fogadjuk el a helyzetet.
2. Köszönjük meg Istennek az adott helyzetet.
3. Kérjük Istent, hogy a konkrét helyzetben dicsőüljön meg az Ő irgalma, igazságossága és mindenhatósága.

Szeressétek Jézust, mert Ő minden tragédiátokat jóra fogja fordítani! Mindenható mindannyiunk életében.

Köszönjük szépen Pokriva László plébános úrnak, Espasa Sancho Ramon igazgató úrnak, Izing Mihálynak, hogy a lelkigyakorlatnak helyet adtak, létrejöttét biztosították.

Lángolt a szívünk!

Néhány résztvevő gondolata, megosztása az esztergomi lelkigyakorlat után

„A Mijo Barada lelkigyakorlat óta könnyűnek érzem a lelkeket, és szinte repkedek. Megerősített az úton, és új lendületet adott. Azóta értem, mit jelent szüntelenül imádkozni és a napi munkámat felajánlani az Úrnak.”

„Első lelkigyakorlatom Leányfalun volt 1987-ben. Azóta minden lelkigyakorlat után lelki nyugalmat éreztem és örömet. Most 78 évesen fáradtan indultam, és nem készültem fel különösebben imával erre a három napra.

Az első nap a délelőtti előadás után úgy éreztem, hogy Mijo inkább a fiatalokhoz szól. A rossz akusztika és a monoton beszéd miatt elbizonytalanodtam. Azonban a további előadások, a rózsafüzér imák, az esti mise és az áldások igazi lelki élmények voltak. Egyre jobban nyitottam a lelkeket.

Mijo történetei és tapasztalatai megerősítettek abban, hogy fontos a jó imaélet. Szívből és kitartóan kell imádkozni. A fiatalokat szeretettel lehet – kell figyelmeztetni, ha rossz irányba mennek. Fontos a jó példa. Úgy indultam el az első nap, hogy én jó kapcsolatban vagyok az égiekkel, most nincs szükségem gyónásra. Végül jelzett a lelkiismeret, és a harmadik nap délután szentgyónást végeztem. Hála mindenért, amit ez a három nap adott nekem. Hála legyen, hála legyen hála, áldott az Úr!”

„Először voltam lelkigyakorlaton, de nem utoljára. A három nap alatt lelki élményekben volt részem, Istenhez közelebb kerültem. A tanítások mélyen megérintettek, a feladatoknak szívesen eleget tettem, a dicsőítő zene örömet hozott a szívemben és megerősítette az összetartozást az embertársaimmal. Megkaptam mindent, amire szükségem volt, hogy lelki békére találjak. Az elmélkedés, a csend alatt töltekeztem és megpihentem az Úr lábainál. Hála és köszönet érte!”

„Sokat gondolkoztam, hogy milyen szavakkal tudom leginkább kifejezni, hogy mit jelentett nekem ez a lelkigyakorlat. Megerősítés volt, hogy az egyetlen út Jézus. Legrövidebben azt mondanám, hogy az Isten nélküli élet, elpazarolt élet, egyszerűen nincs értelme. Hála van a szívemben, mert láthatom, megtapasztalhatom gondviselő szeretetét.”

„Minden élő dicsérje az Urat! Alleluja!

A dicsőítéssel kezdődő 3 napos lelkigyakorlat programjai segítettek abban, hogy gyorsan el tudjam engedni a hétköznapi rohanó világát és elérkezzen a nyugalom szigetére. A gondolatokat és feladatokat más szemmel nézve tisztázni tudtam.

A 100. Zsoltár szavait idézem:

Tudjátok meg, Isten az Úr

Ő alkotott minket, az övéi vagyunk

Az Ő népe vagyunk, és nyáj a legelőjén.

Igyekszem komolyan venni és megélni.”

Dobondi Éva

Előző számunkból kimaradt...

Kedves Jézus! Orsi vagyok. Szlovákiából származom. Nemrég voltam **elsőáldozó**. Nagyon izgultam. Olyan fura érzés volt, amikor megkaptam az utolsó kis keresztet. Nem is gondoltam, hogy ez a szép nap ilyen hamar el fog jönni. De az még jobb volt, amikor először magamhoz vehettem a Szentostyát. Köszönöm, hogy átélhettem azt, amikor először vettem magamhoz a Te Testedet. Nagyon szép mise volt. Amikor vége volt a misének, gyönyörűen zajlott le a kivonulás is. Ez lett volna az én elsőáldozási misém. (Z.O.)

Bérmálkozás

„A bérmálás szentsége jegyet hagy hátra, és a keresztyén beavatás útján előrehaladó megkereszteltek a Szentlélek adományával gazdagítja, és tökéletesebben kapcsolja az egyházhoz, megerősíti és szorosabban kötelezi őket, hogy szóban és tettben Krisztus tanúi legyenek, s a hitet terjesszék és védelmezzék.” (Egyházi Törvénykönyv 879. kánon.)

A bérmálás szentségének felvételére alapos felkészítést kaptunk László atyától. Ezen hittanórák keretében eljutottunk a Családok Átmeneti Otthonába, ahol megismertük az ottani családokat, elbeszélgettünk velük. Jó volt hallani, hogy sokuknak nagy terveik vannak a jövőre, és ezen célok elérésében az intézmény is segíti őket.

Kimentünk a temetőbe is, ahol rendbe raktunk több papi sírt is. A többi órán sokat beszélgettünk a vallási kérdésekről, László atya igyekezett mindet megválaszolni. Plébániánkról tizenegyen vettük fel a bérmálás szentséget. A bérmálásra az esztergomi Bazilikában került sor, Erdő Péter bíboros atya szolgáltatta ki a szentséget.

Mindenki örömmel és a Szentlélek megerősítő erejével a szívében távozott a templomból. Köszönjük a felkészítést László atyának, és a szentség kiszolgáltatását Erdő Péter bíboros atyának.

Rácz Benedek, Veszter Ákos

Jubiláns házások

Tizenöt éve történt – mintha ma lett volna... Izzadt tenyérrel fogtuk egymás kezét. Egymás szemébe néztünk, de nem láttuk egymást. Sűrűn könnyeztünk. Tekintetünkkel szerelmet, szívünkkel, nyelvünkkel örök hűséget fogadtunk egymásnak... Tizenöt éve történt – és most újra.

Plébániánk szép hagyománya, hogy évről évre, június utolsó vasárnapján, plébános atyánk összehívja a kerek jubileumokat ünneplő házaspárokat, hogy közösen ünnepeljék, újra átéljék házasságkötésük évfordulóját.

Idén, június 26-án, vasárnap, a 11 órai szentmise keretében emlékeztek meg a hívek rólunk. Nagyon szép és felemelő élmény ötvenként ebben a körben is ünnepelni életre szóló szövetségünket. Plébániánk közösségének is megerősítő, a lelki megújulást folyamatosan segítő alkalom ez, amikor az örök érvényű értékek – hűség, férfi és nő szerelme, a család – melletti elköteleződést ünnepeljük.

Már a szent olvasmányok hallgatása-felolvasása is felemelő volt, de amikor az evangélium után egymás kezét fogva, egymás szemébe nézve, könnyezve, elcsukló hangon megerősítettük házassági fogadalmunkat, éreztük, hogy jó itt nekünk. Helyünkön vagyunk.

Ugyanezt éreztük, amikor László atya külön-külön minden jubiléus házaspárt és házasságukat megáldotta. Megható volt látni a sokévtizedes szerelmespárokat és a fiatalokat, amint valamiben teljesen egyek. A szeretetben, a Házasság Szentségébe vetett hitükben, az egymásba vetett feltétlen bizalomban. És, ha volt olyan pár, akiknél ezek az érzések elenyésztek volna, hát itt picit bizonyosan felizzott a parázs.

A mise után a szívünk szét akart feszülni, a túlsorduló szeretet feszítette... Ebben a pillanatban nagyon megható volt az a szeretet, amit a plébánia közösségei, családok, seniorok, nyugdíjasok az ünnep méltó ünnepléséhez készített agapé formájában felénk árasztottak. Nagyon szép élmény volt minden. Maradandó, felemelő, megerősítő. Mint tizenöt éve...

Bencze házaspár

Templombúcsúink

A belvárosi templomunkban az építkezés szervezési bizonytalanságai miatt nem tervezhettünk komolyabb ünneplést, a korábban hagyományos agapé is elmaradt. A Kerektemplomban Szent Anna ünnepén megtartottuk a hagyományt, az ünnepi szentmisében köszöntöttük a nagyszülőket (a két testületi alelnök: Hengánné Gogola Gabriella és Nyitrai László tolmácsolásában):

Kedves Nagymamák, Nagypapák, Dédik!

Ma hálaadásra, ünnepre jöttünk össze itt a templomunkban. Az első, igazi Szent Család vár itt bennünket – és nemcsak ma. Kik is ők? Kezdjük a mi korosztályunknál, Szent Anna és Szent Joachim – Jézusunk nagyszülei. Ma ebben a minőségükben köszöntjük őket, hálát adunk, és kérjük további, égi pártfogásukat. Ők megértik a nagyszülőket, így bátran fordulhatunk hozzájuk.

Azután itt van velünk most Mária és József is, és az oltáron az imént megjelent személyesen Jézus is. Talán most mi is így vagyunk itt: nagyszülők, gyermekeink, unokáink. És most mi volnánk, a mi korosztályunk az ünnepelek...

Hálát adunk az Úrnak, hogy még itt lehetünk, hisz az elmúlt két év nagyon megrostált bennünket.

És a jövő sem túl biztató – újra támad a járvány, a szomszédunkban háború dúl, sokakat éhhalál fenyeget. A sátán elszabadult, és tombol. Sok szolgálója van világszerte, de most ne elemezzünk a helyzetet, hiszen ma mi ünneplünk. Mert az ünnepre, a megállásra szükségünk van. Ennek jegyében pár gondolatot említsünk meg a nagyszülői létből...

Elhangzott Zágón István: Az anya meg a szülő c. írása, valamint Zorán: Szép holnap c. dala.

Kedves kortársaink!

Jó közérzetünkhöz, jól-létünkhöz – a dallal ellentétben nem a hólnaptól kell várnunk, hogy szép legyen! Annyi szép dolog történt életünkben, és nap-mint-nap körülölel bennünket annyi jó dolog, nyissuk rá a szemünket! Például unokáink szeretete, ragaszkodása semmivel nem pótolható. És érezzük, mennyire fontosak vagyunk nekik, és egész családjuknak, közösségeinknek! Mert adni az utolsó óránkig tudunk: szeretetünket, időnket, imánkat.

Amikor szeretünk és szeretve vagyunk elfelejtjük a sok bajt, meg hogy nyúz a csúz, - meg ahogy Sík Sándor írta örege-désünkkel kapcsolatban:

„A gondolat nemcsak hogy nem dalol, / Lassanként már a szót is elejti, / Maholnap önnévét is elfelejti, / Hovatovább / Cszozogva jár a fej is, mint a láb...”

Tehát ma öröme fel – mindezeket tudomásul véve! A szentmise után majd erre koccintunk is kis agapénkon itt a templom előtt. De még áldást kapunk Szent Anna ereklyéjével, ma Ő velünk van itt az oltáron. Megköszönjük oltalmát, és kérjük továbbra is saját magunkra, mieinkre, egész egyházközségünkre!

Szent Anna és Szent Joachim, segítsétek nekünk egyre jobb nagyszülővé válni, és járjatok közbe értünk Szent Unoká-toknál!

Az oszlopcsarnokban jó hangulatú agapén folytatódott a közösségépítés.

Nyitrai László

„Ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is.”

Plébániai hittantábor 2022.

Az idei évben is megtartottuk az Esztergom-Városi Plébánia által szervezett, immár hagyományossá vált hittantábort, augusztus 8-12. között. Helyszínnek egy Tata melletti falut, Dunaszentmiklóst választottuk. Nagy örömünkre szolgált, hogy a tábor szervezői, segítői között, plébániai közösségünk egykori aktív tagjai is részt vettek. Tatára elköltözött család biztos pont volt számunkra, mindenben számíthattunk rájuk. Nagyon szép példa ez az összetartozás erejére. A város katolikus iskoláiból jelentkeztek gyermekek, sőt a környék településeiről is több táborozó érkezett.

A körülöttünk zajló, nem mindennapi eseményeket figyelve, a felgyorsult világban nagyon nehéz az igazi kincseket megtalálni, amelyek valódi értékeket rejtenek magukban. Úgy gondoltuk, hogy ennek megismerésére mindannyiunknak szüksége van. Éppen ezért táborunk témája: „Gyűjtsünk kincseket!”, a jelmondatunk pedig: „Ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is.” gondolat volt.

A hét során számtalan közösségi játék, talentum gyűjtése, csapatok összefogása, agyagozás, tábori posta, angyalok, lelki feltöltődés, elcsendesedés színesítette a napjainkat. Minden nap egy-egy példabeszéd megismerésével kerültünk közelebb a tábor lelki részéhez. Megismertük a gonosz szolga, az adópénz, az elveszett drachma és az özvegyasszony két fillére c. történetet is. Emellett minden napunk izgalmas programok sokaságával telt el.

Hétfőn borús ég fogadott bennünket Dunaszentmiklóson. A frissítő esőzés után elfoglaltuk szállásunkat, felfedeztük a

falut, felsétáltunk a kilátóba, és egy nagyon jó hangulatú tábor-tűzzel zártuk táborunk első napját. Kedden Tatára utaztunk, ahol megismertük a csodaszép város néhány nevezetességét. Kisvonatoztunk, sétáltunk a tó partján, a felújított Eszterházy-kastélyt is megcsodáltuk, ahol interaktív feladatok kitöltésével is versenyeztek egymással a csapatok. Visszatérve szállásunkra Gál Anca és Gyula régi, családi pénzgyűjteményeket hozott ki nekünk. Este kertmozivá alakult a plébánia udvara, ahol későig közösen filmeztünk.

Szerdán bebarangoltuk a közeli erdőt. A kirándulásunk során a neszélyi arborétumba látogattunk el. Pihenésképpen számháborúval töltöttük az időt. Ezen a napon angyalok a gyerekekkel. Öröm volt látni, ahogy a kihúzott személynek igyekeznek segíteni az út során, vagy éppen beszélgetéssel, kedves szavakkal járnak a kedvébe társaiknak, mint „angyalok”. Szállásunkra visszaérkezve, rövid csendespihenő után, agyagos foglalkozáson vehettünk részt, ahol szebbnél szebb alkotások születtek. Az est megkoronázása a sötétedésben kezdődő batorságpróba volt. Mindannyian nagyon bátran, ügyesen vették a sötét erdőben felállított pálya akadályait.

Csütörtöki napon a Tatai Fényes Tanösvényt látogattunk meg, ahol megcsodáltuk teremtett világunk szépségeit. Délután pedig a közeli strandra vettük az irányt. Fáradtan, de teli él-ménnyel tértünk vissza a szállásra, ahol már készültünk is az esti tábor-tűzhöz. Örömmel vettek részt a gyerekek a fa vágásában, a tűz megrakásában is. Minden csoport vidám jelenet-ének előadásával színesítette a záró tábor-tűzet. Az este folya-mán véget ért az angyalok is.

Táborunk utolsó napján, pénteken, szabadjátékok, barátságkarkötő készítése volt a napi programunk. A tábor során minden csoport egyedi perselyt, címet készített magának, csapatnevet is kitalált. Egymással versenyezhetek a táborozók, mert segítségnyújtásért, kedves cselekedetért talentumokat gyűjthettek a saját csapatuknak. Ennek a versenyzésnek is kiértékelése a pénteki napunkon történt.

Hálásan köszönjük elsősorban Pokriva László atyának, hogy szívhez szóló gondolataival lelkieken erősített mind-annyiunkat és lehetővé tette ennek a tábornak a létrejöttét! Köszönetünket fejezzük ki Radnics Zoltán atyának is, aki végig velünk volt a tábor során, és mindenben számíthattunk rá! Köszönjük Szabó Andor atyának, hogyha ideje engedte meg-látogatott bennünket, és velünk volt a programokon!

Hálásak vagyunk minden szülőnek, akik ránk bízták gyermekeiket erre a néhány napra! Köszönjük Izing Misinek, aki a háttér munkák mindegyikében segítségünkre volt, vala-mint minden segítőnek, akik szabadidejükben készek voltak a segítségünkre lenni. Hálásak vagyunk azoknak is, akik imával, gondolatokkal velünk voltak! A legnagyobb hála, köszönet a Jóistennek szól, aki mindvégig óvó tekintetével őrzött, segített bennünket!

Hálatelt szívvel köszönöm a segítő társaknak a közös mun-kát, akik nélkül ez a tábor nem valósulhatott volna meg: Erdős Klári, Tóth Lili, Kecskeméti Zoli és Árpai! Azt gondolom, öt nap alatt megtapasztaltuk, hogy mik is az igazi kincsek. Ezt legin-kább a tisztaszívű, becsületes és vidám gyermektáborban lehet megtapasztalni! Igyekezzünk a következő táborig megtalálni minden napban a kincseket, és sokáig feltöltődve lenni a most szerzett élményinkkel! Plébániai ifjúság, gyerekek! Jövőre is várunk Benneteket!

Meszes Zsófia

Gyerekek gondolatai a táborról

Idén 2. alkalommal vettem részt Zsófi néniék által szerve-zett hittantáborban. Nagyon izgatottan vártam ezt a hetet, a tavalyi tapasztalatok alapján. Sok ismerős arccal találkoztam az első nap reggelén. Gyülekező után busszal utaztunk Dunaszent-miklóra.

A táborunknak a plébánia adott helyet. A mindennapjainkat itt töltöttük. Több kiránduláson is részt vettünk: kedden Tatán kisvonatoztunk és várost néztünk, szerdán a neszmélyi arborétumban sétáltunk és számháborúztunk, csütörtökön a Fényes Tanösvényen gyönyörködtünk, majd a strandon lubickoltunk. Volt tábortűz, dalolás, agyagozás, de szerintem a bátorságpróba volt mindenki számára a legizgalmasabb.

Mindeközben a csapatok talentumokat gyűjtöttek, ami még érdekesebbé tette a tábori életet. A felnőttek nagyon jó fejek voltak. Senki nem kiabált velünk, mégis jól viselkedtünk. Nagyon hamar péntek lett, amikor újra buszra szálltunk, csak akkor már sajnos hazafelé jöttünk. Remélem jövőre újra lesz ilyen tábor, mert biztos, hogy én is megyek. *(Nyíri Kristóf)*

Kikapcsolódás, pihenés, barátok. Ezzel a három szóval tudom a legjobban leírni az idej hittantábort. Eleinte kicsit sajnáltam, hogy nem tudtam magammal vinni okoseszközömet, de annyira sok jó program volt. Nem is volt rájuk szükségem, - így visszagondolva. Amikor a táborban voltam azt hittem, ez a csoda örökké tartani fog, de most a tábor után is, olyan jó visszagondolni a sok nevetésre, remek programokra. Összegezve: nagyon jól éreztem magam. *(Roczó Borisz)*

Másodjára nyaraltam a hittantáborban. Megint sok szuper program volt. A legjobban a kirándulás a tatai Fényes Tanösvényen és a strand tetszett, meg a bátorságpróba és a tábortűz. Annyit énekeltem a tábortűznél, hogy berekedtem, de nem baj, mert nagyon jó volt. Várom a jövő nyarat, hogy megint mehessek Zsófi néniékkel és a barátaimmal táborozni! *(Szívós Máté)*

Kápolnánk

A nyár sok helyen „uborkaszézon”, nem sok érdemi dolog történik. Egyelőre nem indult el a kálvária kápolna felújítása, vagy legalább is nem kapunk róla érdemi tájékoztatást, sem László atya, sem én. Igaz, nem a mi tulajdonunk... Bár egy keveset tettünk érte, hogy a torony ne dőljön le. Csak reménykedni tudok, hogy a kikötésünk kitart a felújítás megkezdéséig...

A Jó Pásztor kápolna ugyan a miénk, ott történt is valami, - az meg inkább elszomorító...

Egyik kedd reggeli szentmise után hívott Misi, hogy a városi rendészek jelezték a plébánia felé, hogy a kápolna ajtaja nyitva, betörés történt. Misi Csolnokon, László atya sem volt itthon, én mentem a helyszínre.

Az ajtót, a zárat feszítővassal szétbarmolták, alul a kriptá ajtajának alsó betétjét is berúgták. Elvinni valót nem találván, néhány – frissebnek látszó – obszcén felirattal, sarokba piszkítással el is távoztak a „hívatlan vendégek”.

Mivel én még nem jártam ebben a kápolnában, ez a „találkozás” eléggé lesújtott... Alapítványi dokumentumokban találtam fotókat a korábbi állapotokról, ahhoz képest igazán lehangoló a mostani belső. Romok, törmelék, szemét, korábbi beázások nyomai, külső falakról leszedett, erősen erodálódott díszítő kövek darabjai...

A rendőri, bűnügyi helyszínelés után (a rendészek tanácsára hívtam a 112-t) egy napom ráment, mire újra zárhatóvá tettem a két megrongált ajtót. Az „elkövetőkért” pedig Jézus szavaival fohászoktam: *Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!* A kápolna körül eldobált italos palackok, dobozok, és valószínűleg egy kis drog is „motiválhatta” a magukkal, erejükkel nem bíró randalírozókat.

Ma kibocsátol minden ördögöt, / Kedvére rontson, / Holnap felgyűjtöd oltármécsedet / A meggyalázott roncon.

Sík Sándor sorai (Mindazonáltal) járnak a fejemben, úgy tűnik a világban „ördögjárás” ideje van, ami még a jobb sorsra érdemes kápolnánkat is elérte. Hittel várom, hogy majd az az oltármécs is felgyulladjon – ezen a meggyalázott szent helyen is.

Úgy látszik, keveset tehetek ezért, de amit lehet, azt igyekszem megtenni. Segítsen az Úr ebben, minden jószándékú támogatómmal együtt!

Nyitrai László

**ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható,
itt olvashatók az adataink:**

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-2-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

- Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati (szept. 3. 17 óra, Kerektemplom) Mária tiszteleti imádságunkra, és az elsővasárnapi keresztutunkra, a kálváriára (szept. 4. 15 óra).

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Kovács Dávid	Knapp Benedek Botond
Farkas Dániel	Bederna Nóra Anna
Juhász Nóra Fruzsina	Németh Botond Richárd
Ferencki Ana Catalina	Rádi Ariana Sofia
Szeregyi László	Szabó-Elek Lili Erzsébet
Vágó Anksza Milla	Kovács Márton Ágoston
Magyar Dominik	Reményi Jolán Ilona Mária Erzsébet

Házassultak: Baris József - Benke Nikolett

Elhunytak:

Tóth Gyuláné Gyomlay Mária	89 éves
Bábszki Ferencné Kósa Erzsébet	94 éves
Hock Sándorné Pereszélyi Borbála	85 éves
Kohl Sándor	68 éves
Szenczi Gyula	93 éves
Rácz Dezső	76 éves
Jánosa Istvánné Szalai Magdolna	82 éves
Pánczél Antal	89 éves
Kohl Gyula	90 éves
Antalics József	75 éves
Ambrus Győző	75 éves
Kissik Alajos	86 éves
Kicsák János	72 éves
Sántha Kamillné Fogarasi Teréz	72 éves
Jóba Csaba Imre	81 éves
Kristóf (sz. Bernáth) Gizella Hajnalka	79 éves
Jillich Kornélné Erős Julianna	91 éves
Lakner Jánosné Gál Julianna	88 éves
Nyári Sándor József	68 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. szeptember

XV/9. szám

Új tanév, új kezdet, új kihívások, új nehézségek...

A gazdasági környezet folyamatosan romlik, a covid talán már nem lesz olyan brutális, mint az elején. Mindenesetre nehéz időszak előtt állunk, de a keresztény embernek mindig van kapaszkodója. Az Úr velünk, ki ellenünk! Már, ha ezt komolyan is gondoljuk, komolyan vesszük...

Ny. L.

Hitünkben előre haladni...

Minden esztendőben a nyár közepén lelkigyakorlaton vesznek részt, ahol újabb és újabb témák kerülnek elő. Az idei évben a lelkek megkülönböztetése volt a vezérfonal. Először nem is gondoltam volna, hogy erről 5 napig lehet beszélni, de aztán az előadások során beláttam, hogy milyen nagy is ez a téma, és mennyi kincset rejt. Néhány gondolatot szeretnék most az újságon keresztül mindenkivel megosztani ebből a nagy kincsestárból.

Először is azt nézzük meg, hogy mit jelent a megkülönböztetés a különböző tudományoknál? A filozófiában azt jelenti, hogy valamit definiálunk, egyúttal megkülönböztetjük a dolgokat. Az erkölcsanban sokkal inkább arról van szó, hogy a jó és rossz között tudunk különbséget tenni. A lelki élet pedig nem mást jelent, mint különbséget tenni a saját akarataink és az Isten akarata között.

Már az Ószövetségben fontos volt, hogy a papok különbséget tudjanak tenni a szent és a profán között (Lev 10,10-11). Később a királyság bevezetése után Salamon király is így imádkozott: „Adj hát szolgáltnak éber szívet, hogy meg tudjam különböztetni a jót és a rosszat!” (1Kir 3,9). Az Újszövetségben Szent Pál apostol beszél erről: „Az egyik ugyanis a bölcsesség ajándékát kapja a Lélektől, a másik a tudás adományát ugyanattól a Lélektől, a harmadik a hitet kapja ugyanabban a Lélekben, vagy pedig a gyógyítás adományát szintén ugyanabban a Lélekben.

Van, aki csodatevő hatalmat kap, van, akinek a prófétálságnak vagy a szellemek elbírálásának képessége jut osztályrészsül. Más különféle nyelveket vagy pedig a nyelvek értelmezését nyeri el ajándékkul. Mindezt azonban egy és ugyanaz a Lélek műveli, tetszése szerint osztva kinek-kinek” (1Kor 12,8-11). Szent János apostol pedig a levelében azt írja: „Szeretteim! Ne higgyetek minden léleknek...” (1Jn 4,1). Mindez egyértelművé teszi, hogy igenis szükséges a lelkeket megkülönböztetni. Mi, keresztények az Isten akaratait szeretnénk mindig felismerni az életünkben és azt követni. De hogyan tudjuk felismerni az Isten akaratait?

Bizony ez nem olyan könnyű, de azért van néhány dolog, ami segít ebben. Először is ott van a lelkiismeretünk szava, amely magának az Istennek a szava. Ha hallgatunk a lelkiismeretünkre, akkor biztos, hogy nem járunk rossz úton. Az is sokat számít, ha megtartjuk Jézus tanítását, mindazt, amit tőle hallottunk a Szentírás szavain keresztül. És persze nem szabad elfeledkeznünk a jó cselekedetekről sem, hiszen maga Jézus mondta: „Amit a legkisebbel is tesztek, velem teszitek.”

Ugyanakkor látnunk kell, hogy a szenvedésben is ott lehet az Isten akarata. Ha Jézusnak megengedte az Isten a szenvedést, akkor mi sem lehetünk ez alól kivételek. Júlia Anya, aki a „Krisztus Ügye Lelki Család” alapítója úgy fogalmazta ezt meg, hogy az tud csak jól szeretni, aki tud jól szenvedni is.

Ha tudom e világ lelkét és az Isten Lelkét megkülönböztetni, akkor lesz egy belső szabadságom és megláthatom a bennem felvillanó fényt, a hit fényét. Ezt azonban egész életünkben tanulni kell. Életünk minden pontján nem érhetünk el rögtön eredményeket, szép lassan kell ezt az utat megtenni. Arról nem is beszélve, hogy a kísértő mindig ott van mellettünk és a maga féligazságaival el akar csábítani. De mi a hit fényében láthatjuk a teljes igazságot is.

Kedves Testvérek!

Az Isten Lelkét felismerni a mindennapokban tehát nem lehetetlen. Ő sokkal közelebb van hozzánk, mint mi azt gondolnánk. Miért? Mert végtelenül szeret bennünket. Ezzel a szeretettel váltott meg minket, és ezzel a szeretettel akar üdvözíteni minden embert. Válaszoljunk tehát erre a szeretetre azzal, hogy megkülönböztetjük a lelkeket, és felismerve az Ő Lelkét, mindig hűségesek leszünk hozzá.

László atya

Családos közösségünk idén a 4. születésnapját ünnepelte. Alakulásunk óta már hagyománnyá vált, hogy Szent István ünnepét a Gárdonyiban lévő Pákász tanyán együtt töltjük. Családos táborunk idén sajnos nagyon rövidre, de annál élménytelibbre sikerült. Nagy örömeinkre László atya és Zoltán atya is velünk tartottak.

Augusztus 19-én, pénteken érkezünk az ifjúsági szállóba, ami közvetlenül a tó partján fekszik. Szállásunk egy nagy kőházban volt, közös nappalival, konyhával, terasszal. Az időjárás az első napon kegyes volt hozzánk, így meg tudtunk mártóználni a tó vizében. Csapatunk fiatalabb tagjai a jó hangulat hevében ruhástól csobbantak a vízbe. Estére beborult az ég, eleredt az eső, ezért a szalonnasütést egy grill lapon valósítottuk meg. A rossz idő nem szegte kedvünket, mert örültünk, hogy végre újra együtt lehetünk, így minden percet kihasználva, éjszakába nyúlóan beszélgettünk, játszottunk, énekeltünk Edgár gitárkísérete mellett.

Másnap, bár az eső ismét eleredt, bográcsban paprikás krumplit főztünk (köszönet érte Attilának és a kuktáinak, akik ha kellett, esernyőt tartottak a tűz fölé ☺). Délután nagyobbik fiunkat köszöntöttük meglepetés tortával és közös énekkel. Atyáinknak hála, este tábori misén vehettünk részt, ahol László atya az új kenyeret is megszentelte.

Az esti program - Lajos hangtechikájának köszönhetően - egy fergeteges táncmulatsággá alakult. Kicsiktől a nagyokig mindenki táncra perdült és énekelt. Jó volt látni, ahogy a gyermekeink és barátaink önfeledten, a fáradt gözt leeresztve adták át magukat a zene varázsának.

Vasárnap reggel csendesen, talán kissé szomorúan, de nagy egyetértésben pakoltunk, takarítottunk. Indulás előtt tisztáztuk a környezettel és lélekkel vettünk részt az utolsó tábori szentmisén.

Sajnos gyorsan eltelt a 2 nap, de mindannyian feledhetetlen élményekkel gazdagodtunk.

A tábor utáni következő programunk szeptember 10-én volt. Családos közösségünk születésnapját ünnepeltük a plébánián, ahol töltött káposztát főztünk. Szeretünk együtt lenni, beszélgetni, így a hangulat itt is szuper volt.

Nagy ajándék nekünk a Jóistentől ez a néhány család, valamint az egész plébániai közösség, akik évről-évre, napról-napra közelebb kerülnek a szívünkhöz, szeretnek, biztatnak

minket, akikkel támogatjuk egymást és számíthatunk egymásra.

Azon elmélkedem, hogy Isten néha meglepetésszerűen érinti meg az embert. Közösségünk tagjai nem egymás miatt, és nem is egy életmód miatt csatlakoztak a családos közösséghez, egyszerűen csak mindannyian tudtuk, hogy ott a helyünk, mert Isten valami csodálatos dologra hívott meg bennünket, Ő terelt minket egymás útjába, és adta meg nekünk egymás szeretetét. Ő van a közösség szívében! Ámen.

Gálné Ancsa

Seniorok

„Aki hisz abban, hogy mennyi jó ember van, az kezdjen el valami jót tenni, és meglátja, milyen sokan odaállnak mellé.”

Böjte Csaba ofm

Sokunk által megtapasztalt igazságot foglalta össze szép gondolattá a ferences szerzetes. Mindünkben ott van az igény arra, hogy tegyük a jót, az előremutatót. Ne feledjük azt sem, hogy többeknek azonban jól jöhet a kezdő lépéshez mások biztatása, buzdítása is.

Kortársaimban, a hetvenesekben, elevenen él még az **első-péntekek** szentségimádásának fontossága. Szüleink, nagyszüleink hitéletének természetes, szerves része volt ez, számon tartott nap. Kialakult a hívek között, kik, melyik órában „örzik” az Oltáriszentséget, imádkoznak, kérnek, adnak hálát, vagy egyszerűen a jelenlétében „léteznek”.

(Történt egyszer, hogy Curé d'Ars, az ars-i plébános, azaz Vianney Szent János megfigyelte, hogy a templomban, ahol gyóntatni szokott, rendszeresen ül egy ember. Nem morzsolta rózsafüzért, nem mormolt imát az orra alatt, hanem csak ült a templomban. Egy idő után felkeltette az ars-i plébános figyelmét a dolog. Egy este kíváncsiságtól vezérelve odament az ars-i parasztemberhez, és megkérdezte, hogy mit csinál a templomban minden áldott nap. A földműves a következőt válaszolta: „Ó, plébános úr, nem csinállok én semmit. Csak nézem Őt és Ő néz engem!” Szerk.)

Úgy emlékszem, hajdanában egész naposak voltak ezek az alkalmak. Aztán az életkor előrehaladtával egyre kevesebben lettek a hívek. Minden tisztelet azoknak a hűséges Testvéreinknek, akik hosszú évek óta töretlenül hódolatukat teszik az Oltáriszentség előtt! A gyorsuló élettempóval jócskán megrövidült az ostyában jelen lévő Krisztus előtti imádkozás ideje is. Vagyis, mára sajnos megváltozott a helyzet.

Mindezt látva, és bízva a megszólítás erejében, - hiszen ezt már oly sokszor megtapasztaltuk! - a helyzet javításán gondolkodtunk. Harmincnyen első szóra, örömmel úgy döntöttünk, hogy félórás váltásban, felmenőink hűségére is gondolva, 14-től 18 óráig tisztelgünk az Oltáriszentség előtt. Örömmel írom, hogy ennél jóval többen voltunk az iskola kedves kápolnájában, hiszen másoknak is, „feliratkozás nélkül” is fontos volt ez, - és szinte mindenki nem csak félórát maradt.

Szívesen jöttünk, imádkoztunk, és ez a kicsi alkalom nem csak Jézushoz, hanem – talán – egymáshoz is közelebb hozott bennünket. Bárcsak - legalább a következő elsőpéntekeken ugyan így folytatnánk! Adja az Isten!

Újra szeptember. **Senior imaklubunkban** is becsengettek. Nagy örömmel gyűltünk össze a Kerektemplomban, ahol körbeimádkoztunk, énekeltük az Isten házáat. Ezután csoportunkért felajánlott szentmisében kértünk erőt, egészséget, békét és derűt, hogy kis közösségünk a kitűzött célját (ima gyermekeinkért, unokáinkért, fejlődés a hitünkben, gyarapodás kulturális ismereteinkben) jó kedvű együttléteketben meg tudja valósítani.

Szeptember 9-én a délelőttöt a Bazilikában és a Kincstárban töltöttük. Esztergomiként – természetesen – mindnyájan többször jártunk már itt, főleg szentmiséken, idegenvezetéssel

jellemzően diákként, de a vendégeinket is szívesen hozzuk el ide.

Most csoportunknak akkora élményben volt itt része, amit előre nem is gondoltunk. A templom, az építkezés, a szobrok, a festmények, a műkincsek a történetét, „titkait” tárlatvezetőnk, Némethné Pathó Márta olyan szaktudással és kiváló előadói stílusban ismertette, hogy figyelmünk egy pillanatra sem lankadt, hallgattuk őt, és gyönyörködtünk a látnivalókban, amikre a mai nap után egészen más szemmel tekintünk.

Mennyire természetesnek vesszük, hogy ebben a városban lakunk, itt vannak a műemlékeink, amik mellett nap-mint nap elmegyünk. A mai előadás újra rányitotta a szemünket a velünk élő kincsekre, és arra, legyünk büszkék rájuk, ismertessük meg szereteteinkkel, ismerőseinkkel.

Imával köszöntük meg az idegenvezetést, és kívántuk, hogy sokak megtapasztalhassák azt az élményt és örömet, amiben mi a tárlatvezetés során részesültünk.

Köszönjük szépen, Márti!

Ny. M.

Felújítások

A **belvárosi templom** vonóvasas átkötését már jó régen elkezdték. Sajnos, elakadtak a dolgok (meg a fűró)...

A terveknek, engedélyeknek megfelelően el is kezdtek a munkálatokat. Azután a megfelelő méretű/átmérőjű vonóvas sem állt rendelkezésre, de a nagyobb baj, hogy maga a falfűrés akadt el a betervezett technológiával. A megfelelő magasságban és helyen elkezdett fűrés 4 méter mélységig jutott. Az ok: laza szerkezetű és kötőanyagú a boltívek „vállában” a falazat, így fűréskor kisebb-nagyobb lepotyogó darabok eltömítik a lyukat. Szakértők, építészek vizsgálták/vizsgálják egyéb megoldások lehetőségét. Hogy jelenleg hol tart az ügy, nincs róla tudomásom, a fentieket még az áprilisi állapotról írták.

Valószínűleg nincs érdemi haladás, hiszen az állványzat ott „várakozik” a templomban, munkások meg nem dolgoznak rajta...

***

Jó hír viszont, hogy a **Kálvária kápolna** tervezése elkészült, a szükséges engedélyek is megvannak, jelenleg a kivitelező kiválasztása történik a Főegyházmege részéről. A terv részleteiről nincs információ, amint lesz közelebbi, természetesen megosztom.

Most már csak az a kérdés, hogy az eldurvuló gazdasági környezetben valóban megvalósulhat-e a kápolna felújítása. Az elszálló árak miatt napról-napra nagyobb költséget jelentenek mind a belvárosi templom, mind a Kálvária kápolna konkrét munkálatai. Ez utóbbi esetén az is nagy hátrány, hogy nincs a közelben elektromos hálózat, valamint az eddig is nehezen járható szempontint eléggé elhordták a nyári záporok...

Morgolódás(féle)

Félig üres, vagy félig tele...

Mint tudjuk, ez nézőpont kérdése.

Már régóta próbálom szolgálni egyházközségünket, leginkább a lelki építkezést tartom fontosnak, aminek azután szerves része lett – közelmúltban különösen is – a fizikai. Mert a hitünk megélését nagyban segíti a megfelelő infrastruktúra is.

De ahogy szülőfalum papja búcsúi homilijában mondta (Taliándörög, Szűz Mária neve a templomunk titulusa): **el-szürkülünk**. Nem biztos, hogy hiteltelenség van mögötte, és a hit meg a vallás nem azonos fogalmak. Hitünk valóban magánügy, ez az én saját kapcsolatomat jelenti Istennel, a vallás, hitünk megvallása viszont, nem magánügy, épp e megvallás (aprópénzre váltás) a feladatunk, és ez nagyon is közügy.

Hogyan képviselem ezt a belső kötődésemet, hogyan élem meg az emberek között. Hogyan teszek tanúságot Jézusról, hiszen Ő ezt kéri tőlem.

Ebben látok én is deficitet – mind a világban, mind itt, a plébániánkon.

Nagyszerű dolog volt, hogy **megszólításunkra**, legutóbb viszonylag sokan (az előzőkhez képest legalább is) voltunk a szentségimádáson. És ha nem szólunk? ...

Legkisebb unokám is immár elsős lett a Mindszentyben. Hívására eljöttünk az évnyitóra is, hiszen a neki kiosztott verset a nagyival tanulta, hát meg kellett hallgatnunk, és meg is dicsértük! Jött az áldozás, László atya előtte mondta, azokat várja, akik a nyár folyamán a bűnbánat szentségében is részesültek. Hát, alig volt egy-két gyerek a teljes iskolából...

Sorolhatnék még néhány dolgot, ami a közösségi és hitéletünkben lehetőség, és alig néhány embert érdekel.

Elszürkülünk...

Szeretném, ha egymást is merné mindenki **megszólítani**, hívni, biztatni! Ehhez azonban magunknak is meg kell mozdulni! Ismeretes, hogy a hirdetés – legyen az bármilyen – fontos, de nem elég hatásos. De ha személyesen szólunk/hívunk, akkor nagyobb az esély, hogy valamely közösség, vagy csak valamely program résztvevői, aktív tagjai leszünk. „A magam módján hiszek/keresztény vagyok” szlogenben én nem hiszek! Minden szépet és jót, de minden bajt, tragédiát is igazán csak közösségben lehet megélni. Régi mondás: „A tölgyfát/egy szál nádat ledönti a vihar, de a nádassal nem bír”.

Legyünk hát igazi nádas itt az Élő Szigetünk partjain!

Veni Sancte Spiritus!

Ezzel a mottóval tartottuk a szeptemberi imaóránkat, ahova hívtam – vezetőik által – a plébániánkkal kapcsolatban lévő intézmények pedagógusait. A létszám „nem ugrott meg”, de majdnem minden megszólított iskolából érkeztek. Az estére szánt szövegeket is pedagógusok tolmácsolták – az eddigiekhez hasonlóan, hitelesen, igényesen.

Voltak, akik nem találkoztak még ezen „műfajjal”, megköszönték az élményt. Bárcsak komolyabb igényük is lenne erre, ezen egyszeri alkalmon túl!

Az októberi Plébániai füzetek (26. szám) tartalmazza majd a teljes elhangzott anyagot, ebből juttatok az iskolákba is – legalább a résztvevőknek.

Miről is volt szó, – néhány gondolat az összekötő szövegből:

A keresztény gyökereit elhagyó, vagy inkább elvágó ember sodródik az egyéni és kollektív válság felé. Elveszítette identitását, nem találja a helyét, mi több, önmagát sem zűrzavaros korunkban. Persze erre az útra csábítja, tereli, időnként kényszeríti a korszellem, a sátán. A gondolkodás igényéről lemondó, önérdék és a média vezérelte fogyasztói véglény azután birkaként terelhető a világ hatalmasainak úri kedve – illetve haszonelvű, számitgató gonoszsága szerint.

Amúgy meg mindenféle válságban vergődünk – mármint az egész emberiség – nem sorolom, mindenki hallgat híreket... Mit lehet tenni, és hol kéne kezdeni? Mindenhol és minden korosztályban valamiféle járható útra kell lépni.

Mintha csak most lenne igazán fontos Jézus mondása:

én vagyok az út, az igazság, és az élet. Mert amit a világ élénk tár, többnyire zsákutca, igazság helyett a hazugság, az átverés tombol, az élet helyett pedig a halál kultúráját akarják ránk erőltetni.

Ma gondolkodjunk el egy kicsit a gyermekeink és unokáink jövőjét féltve, hogyan is lehetséges az emberi méltóságot, a tartást, az értékrendet eléjük tární. Ebben meghatározó szerep, feladat, szolgálat hárul – a családon túl – az oktatási intézményeinkre, különösen is a katolikus iskolákra, óvodákra.

...

A gyerekek éltető közege a szeretet, ami körülveszi őket. Az Isten szeretetét is rajtunk keresztül tapasztalják meg, értik meg. Igaz az a mondás, hogy a kisebb vagy éppen nagyobb csibészeket jóvá pofózni nem lehet, csak jóvá szeretni. A szeretet, a szerető légkör hiánya már kiskorban súlyos problémákat okoz, ami aztán jellemtorzuláshoz, mentális és fizikai betegségekhez vezethet felnőtt korra. A gyerekek ösztönösen küzdenek is a szeretetért – sokszor nagy találékonysággal.

...

Látjuk, merre halad az Isten nélküli világ, a hit nélküli, önérdék vezérelte ember. Hazánkban – legalább is politikai szinten beismerik, hogy a keresztény értékrend mennyire fontos. Hogy azután egyéni életében ki-ki mennyit valósít meg ebből? – látjuk a kiürülő templomainkat. Mindenesetre a nevelésben alapvetően fontos, hogy a gyerekek találkozzanak a hittel, Istennel. Imádkozzunk együtt a pedagógusainkkal:

Urunk, Jézus Krisztus! A te örömhíred nem csupán helyes emberi magatartást sugalló bölcsesség, hanem az üdvösségre vezető igazság. Ezt az igazságot szeretnénk mind jobban megismerni, s erre akarjuk nevelni a következő generációkat. Elfogadjuk örömhíredet, amelyet az Egyház közvetít számunkra, és ahhoz igazítjuk életünket. Segíts, hogy hűségesek legyünk hozzád és örömhíredhez! Adj bizalmat a gyermekeink szívébe, amikor igazságodat jó szándékkal hirdetjük nekik! Segíts, hogy hitelesen tegyünk Rólad tanúságot a világban és szeretetedet sugározzuk mindenki felé! Te légy bennünk a fény, hogy világosság legyünk az emberek számára! Amen.

Jó Pásztor kápolna

Az előző számban beszámoltam a betörésről, már le is zárta a rendőrség az ügyet „tettes ismeretlen” megállapítással/jegyzőkönyvvel. Kár ezért a hajdan gyönyörű kápolnáért, még inkább a korábban itt folyó hitéletért.

A jelen állapotról a betöréskor készült fotó... Az ezredforduló táján még jártak ide a ferencesek és diákok a városból...

Nyitrai László

**ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható,
itt olvashatók az adataink:**

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-2-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Felhívás

Szeretettel hirdetjük a kedves Testvéreknek, hogy a Belvárosi templom kriptájának újabb urnafalaiban van lehetőség szimpla vagy dupla **urnafülkét váltani**.

Jó lehetőség ez arra, hogy akár saját, akár szeretettünk végső nyughelyéről idejében gondoskodjunk, és megszentelt helyen, egy templom kriptájában leljenek békére. Üdvös az oltár közelében nyugodni, ahol a holtak csendjét nem csak a gyászolókat saját imája, hanem a szentmise közös ünneplése is megszenteli!

A szimpla sírhely ára: 125.000 forint, a dupla urnahely pedig 250.000 forint. Egy-egy hely megvásárlásával plébániánkat és templomainkat is támogathatjuk. Azt is kérjük mindenkitől, hogy családjuk, barátai és ismerőseik között is hirdessék ezt a lehetőséget.

A legutóbbi imaórán hangzott el ez a vers – nemcsak diákoknak érdemes megfontolni, bár tartalma, szelleme ma nem trendi:

Endrődi Sándor: Az igaz szó

Förtelmes dolog a hazugság,
 az igazmondás szép nagyon.
 Ami szíveden van fiacskám,
 az legyen mindig ajkadon.

Nézz nyíltan, bártan a szemembe,
 s ha szólsz, mondd mindig a valót;
 beszélj el, amit cselekedtél,
 mindegy: ha rossz vagy ha jó.

Az igaz szónál nincs a földön
 emberhez méltóbb, szebb beszéd,
 ez mint tükör híven mutatja
 az erős férfi jellemét.

Ne csúrd-csavard, mit néhány szóval
 elmondhatsz könnyen, igazán;
 a hazudozás örvény, melyben
 forogsz s el is merülsz talán.

Ha jót tettél, csak valld be büszkén,
 büszkén, szerényen s boldogan,
 hogy ahhoz, amit cselekedtél,
 tapsolhassunk mindannyian.

S ha rosszat: azt is valld be bátran,
 bár arcod szégyenpírban ég,
 nincs semmi baj, ha szívből bánod,
 és érzed, hogy – rosszul tevéd.

Míg bűnbánatod pírja lángol
 s szemedből sűrű könnyű pereg:
 arcod angyalkák simogatják
 és Isten megbocsát neked!

**Nagyböjti
keresztutunk**

2022. március

*Az ima
a lélek lélegzete*

Röviden...

- Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati Mária tiszteleti imádságunkra (okt. 1. 17 óra, Kerektemplom), és az elsővasárnapi keresztutunkra, a kálváriára (okt. 2. 15 óra).
- Rozália búcsúunk után az idén még egyszer találkozunk ebben a kápolnában, amikor a terményekért adunk hálát szentmisénkben. Ez október második péntekjén, 14-én lesz 17 órakor a Rozália kápolnában. Hívunk és várunk mindenkit!
- A tanév elejével elindulnak a szentség-előkészítő foglalkozások az elsőáldozóknak, bérmelekedőknak, és a felnőtteknek is, a meghirdetett időpontokban. Ovis hittan is lesz az idén is. Krisztussal mindenkinek találkozni kell!
- Aggódva várjuk a templom és a plébánia energia számláit... Bízunk benne, hogy az alapítványunk csekélyke pénzét nem erre kell majd fordítanunk!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Szabó Dorka	Szirom Annabella
Szirom Johanna	Gúgyela Kung János
Perjési Dóra	

Házassultak:

Roszevák Zsolt - Balogh Edina
 Lénárt Attila - Kulcsár Noémi
 Mohácsi István - Andrusko Marcella

Elhunytak:

Lakatos József Csaba	56 éves
Szabó Lajos	72 éves
Pálmai Sándorné, Cserép Anna	84 éves
Móricz Istvánné, Botos Ildikó Antónia	82 éves
Kolompár Szelina Barbara	8 napos
Vajgel János	81 éves
Bende Lajos Árpád	91 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. október

XV/10. szám

Lassan belerázódunk megváltozott körülményeinkbe, de nem adjuk fel, közösségeink élni akarnak! Összejárunk, szervezkedünk, programokat csinálunk magunknak.

Segíts magadon, az Isten is megsegít! Azt is tudjuk a zsolnárossal: „...ha az Úr nem építi a házat, hasztalan fárad az építő” Viszont „...pihentében is megáldja az Úr, akit szeret”

Meggyőződésem: az Őt keresőket szereti és megáldja az Úr!
Ny. L.

Kedves Testvérek!

Ebben a hónapban van Rózsafüzér királynője emléknapja. Ekkor azt ünnepeljük, hogy a lepantói ütközetnél a keresztény sereg döntő győzelmet aratott a kereszténységet legyőzni akaró muzulmán sereg ellen. Ezt a győzelmet a rózsafüzér imádkozásának, a Szűzanya győzelmének tudta be az Egyház.

A Rózsafüzér királynője után következő napon van Magyarok Nagyasszonya ünnepe. Magyarország a Szűzanya országa. Jelenleg Európában a keresztény értékrendet sokan megkérdőjelezzik, és korlátozni akarják a keresztény emberek véleménynyilvánítását. Mondhatjuk, hogy Magyarországon sokan kiállnak ezen értékek mellett – országos szinten.

Ma a Szűzanya seregének két fő harci csapata van. Az egyik a magyar nép közül kerül ki.

Van egy másik csapat is, amely nemzetközi, de amelyben szintén jelentős a magyar részvétel. Ezt CitizenGO-nak hívják. Ezt gyors reagálású hadtestnek nevezném. Amikor a világ bármely pontjáról a keresztények elleni támadás híre érkezik, akkor – akár napokon belül – olyan tiltakozó aláírásgyűjtési akciókat indítanak a világ sok országában, mely több százezer aláírással, néha ennél is jóval többel a világ közvéleményét felébresztik. Sok más akciót is szerveznek. Pl. tiltakozó tüntetéseket.

Anyagi támogatásuk nincs, csupán az egyéni adakozók felajánlásaiból végzik a keresztény világot és általában az emberek igazi javát szolgáló áldásos tevékenységüket.

A CitizenGO az ENSZ döntéseit, az EU döntéseit és sok ország vezetésének vagy bíróságának a döntését befolyásolta már az eddigiek során is. Megmentette a parlamenti képviselőt a börtöntől, melyet az Evangélium idézéséért kapott volna Finnországban. Megmentett pakisztáni keresztényt, akit keresztény hite miatt ítélték halálra. És sorolhatnám.

A CitizenGO önkéntesek világszerveződése, sok magyar résztvevővel.

Úgy gondolom, a Rózsafüzér Királynőjének ünnepe és Magyarok Nagyasszonya ünnepe üzen nekünk, hogy személy szerint mi imádkozzuk a rózsafüzért, és másokat is erre buzdítunk. Két céllal, szándékkal: Az egyik: Imádkozzuk a világ kereszténységét védő magyar emberekért. A másik: Imádkozzuk a rózsafüzért azért, hogy a CitizenGO gyors reagálású aláírási és egyéb akcióit minél többen támogassuk imával, propagálással és anyagi támogatással.

A rózsafüzér imádkozása által igazán bekapcsolódunk a Szűzanyának, a Sátántipró Asszonynak a diadalába.

Andor atya

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket és ne tiltátok el őket; mert ilyeneké az Isten országa.” (Mk 10,14)

Katolikus iskolában dolgozóként különösen fontosnak tartjuk, hogy a ránk bízott diákokat ne csupán „csak” tanítsuk, hanem neveljük is.

Plébániánkhoz szorosan közel álló Mindszenty iskolában, Don Bosco módszerét követve és szem előtt tartva, igyekszünk terelgetni a gyermekeket a jó úton, hogy minél inkább megtapasztalják a Jóisten segítő elfogadását, törődését. A hitbéli fejlődés egyik fontos állomása, ha a kisgyermek eljut a vasárnapi szentmisére, és óriási öröm, ha ezt a családdal teszi. Az iskolai időszakban nagyon motiválóak plébánosunk, Pokriva László atya játékos, mesékkel átszőtt prédikációi, melyek színesítik a vasárnapi 9 órai diákmiséket.

Minden hónap első vasárnapján, a diákmisék alkalmával, gitáros szentmise van, amely még közelebb áll a mai nemzedékhez, és a dallamos énekeket sokan nagy hanggal éneklék. Hisszük azt, hogyha a gyermeket jó élmény, benyomás, jókedvű játék, beszélgetés éri a szentmise élményével párhuzamosan, akkor még inkább várja, és legközelebb is részt vesz rajta.

Ezen indítatásból született meg az az ötlet, hogy minden hónap első vasárnapján, a gitáros diákmisék után, 11:00-ig, játszóházat tartunk a Mindszenty iskolában. Közösségi és társasjátékok sokasága, kézműveskedés várja a kicsiket, nagyokat és szüleiket.

Októberben megtartottuk az első ilyen alkalmat. Boldogsággal töltött el bennünket, hogy szép számmal jöttek a tisztaszívű, boldog óvodások, diákok, hogy egy órányi **minőségi időt** töltsünk el egymással.

A tanulók közül többen teljesen más oldalukról ismerhetünk meg így, az iskolán kívüli alkalmak során. Öröm nézni, hogy milyen gondoskodó, segítő testvérek, őszinte nyitottságú gyermekek. Igazán sokat lehet tőlük tanulni!

Nagy szeretettel hívjuk és várjuk a gyermekeket ezekre az alkalmakra!
Meszes Zsófia

Idősek napja

Kedves meghívást kaptunk a Mindszenty iskolából. Andrea tanítónő igényes műsorral felkészítette osztályát - 26 gyereket -, hogy megünnepeljük velünk az Idősek napját. Mindegyik külön szép verset mondott, ami néhányunknak könnyet csalt a szemébe. A közös éneklés és ima még ünnepélyesebbé tette a délutánt.

Ezután egy kis színjátszó kör megszemélyesítette a nagyamamát. Az elhangzott kedves szavakból mindannyian magunkra ismertünk.

A műsor befejezéseként még a tanító néni is köszöntötte az időseket. Végezetül a gyerektől ajándékot kaptunk, melyet virággal és édességgel viszonzottunk. **Köszönjük ezt a kedves ünneplést!**
Nyugdíjas közösség

A Rózsafüzér társulat szegedi zarándoklatáról

Amikor az ember érzelmei túlsordulnak, akkor nagyon nehéz azt leírni. Mi okozta, hogy az a nap, szeptember 24-e az én életemben mindig aranybetűs ünnep lesz?

Mi az, ami összeköti Esztergomot, Bakonybél és Szegedet?

Először is Szent Gellért, aki Imre herceget nevelte Esztergomban, majd bakonybéli remete életéből István király által alapított Csanád egyházmegye püspöke lett. Másodszor az esztergomi Szent Anna templom egyik közössége, a most 10 éves Rózsafüzér társulat. Ugyanis mi már Bakonybélben is jártunk és most Szegedre tartunk a Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Gellért tiszteletére tartandó ünnepi szentmiséjére.

Kora reggeli gyülekezésünkör örömmel köszöntöttük egymást és Andor atyát. Indulásunk után Szendrőné Erzsike vezetésével elmondtuk a reggeli imát, majd meghallgattuk, hogy milyen programok várnak ránk. Az út közben imádságos lélekkel mondtuk közösen a rózsafüzért. Már többször is tervezte a Rózsafüzér társulat a szegedi utat, de most különös aktualitása is volt. Szent Gellért ünneplése és a KATTÁRS.

„Csúcsnapjához érkezett a Katolikus Társadalmi Napok (KATTÁRS) sokszínű rendezvénye. Egész napos forgatag helyszíne a Dóm tér, melynek része a Szeged-Csanádi Egyházmegye ifjúsági találkozója Szent Gellért ünnepén. Szeptember 24-én a dómban bemutatott szentmisével kezdődött az ifjúsági és családi nap.”- írta a Magyar Kurír. Mi ide érkeztünk, ahol megkülönböztetett figyelmet, külön nekünk fenntartott helyet kaptunk az ünnepi díszben pompázó Magyarok Nagyasszonya székesegyházban.

A lenyűgöző méretű, csodálatos belsőterű, 1930-ban felszentelt épületben felzendült a kezdő ének. Ünneplés, méltóságteljes oltárhoz történő bevonulás után, Kiss-Rigó László, a Szeged-Csanádi Egyházmegye főpásztora köszöntötte a jelenlévőket, kiemelte a padovaikat és az esztergomi híveket (minket), püspöktársakat és paptestvéreket, akik hittanosaikat kísérték el, a Szent Gellért-találkozó fiatalágát és a világ különböző részeiből érkezett vendégeket.

A misében zenei szolgálatot teljesítők magas színvonalon, éteri tisztasággal szólaltak meg. Nekem egy csoda volt... Ugyancsak hitet erősítő, mély gondolatiság hatotta át a szentbeszédet tartó Felföldi László pécsi megyéspüspök szavait. A vértanú pap, Gellért, életének három vonatkozását emelte ki, melyek alkalmassá tették arra, hogy tanító legyen: a Biblia ismeretét, a nevelés fontosságát és Isten akaratának elfogadását. „Isten ott tud nekünk segíteni, ahova küld minket.” – Püspök atyának ez a mondata nagyon megragadott. A mise végén a dómban lévő hívőkkel, köztük nagyon sok fiatalal, átéléssel, ünnepi lelkülettel énekeltük a pápai és a magyar Himnuszt. Fel-emelő, lelket gyönyörködtető, ünnepi szentmisén vettünk részt.

Ez után a Látogatóközpont éttermében meglepetés várt bennünket. Kiss-Rigó László, hajdani plébánosunk, most pedig Szeged-Csanádi Egyházmegye főpásztora, ebéddel vendéglát meg bennünket. Éppen az étkezés előtti imát kezdtük mondani, amikor belépett, együtt imádkoztunk vele. Pár kedves szóval köszöntött bennünket, nagyon jóleső érzés volt. Hálánkat csak egyszerű módon tudtuk kifejezni, de biztos vagyok abban, hogy szeretetünket érezte. Olyan sokat tudnék még írni erről a napról, például a Dóm téri forgatagról. Több mint ötven mozgalom, szerzetesközösség, szervezet és egyesület állított ki a Dóm teret körbe vevő faházakban, akik színes programmal készültek kicsiknek és nagyoknak egyaránt. Köztük a Marista Iskolatársulat közössége is. A színpadon folyamatosan egyházi iskolák tanulói, színjátszói léptek fel.

Ebből a naptól ki nem hagyható az a nagy találkozás, amely Patkó Ferencnek köszönhető. Az Alsóvárosi Ferences plébánia Havas Boldogasszony templomában páter Zatykó László ferences atya vezetett bennünket, aki Esztergomban is tanított. Feri ma is tartja vele a kapcsolatot. Az 500 éves szegedi ferences templom és kolostor, a pannonhalmi apátság épületei után Magyarország második legrégebbi ilyen jellegű épület-együttese. Egyhajós csarnoktemplomba lépve először a gótikus boltozat tűnik fel, a hajóban hálóboltozat, míg a szentélyben

csillagboltozat látható. A kétszintes főoltár a kora barokk jegyeit hordozza csavart oszlopaival. Az oltárkép közepén a Napba öltözött Asszony, Szűz Mária látható. Itt elimádkoztuk az Isteni irgalmasság rózsafüzéréért és közösen énekeltünk, a békéért is.

A templom főbejáratánál rögtön az első jobboldali oltár kegyképe a híres Fekete Madonna, a lengyelországi Czestochowa Mária-képének másolata. Nagy hatást tett rám, mert Juhász Gyula márványba vésett, gyönyörű verse olvasható a kép mellett. (A fekete Mária)

„Hű zarándok messze, messze tájról,
A lábain országút pora,
Vigaszt várva hozzájött s a távol
Múltakból gyászt s jó reményt világol
Magyarok Asszonya.”

Hazafelé, a megélték után, szebbnél szebb gondolatok és képek kavargtak bennem. Nagyon jó volt ezzel a közösséggel együtt lennem. Hallani őket, hogy nekik is hittel és imádsággal teli élményeket adott ez a nap.

Amikor az ember érzelmei túlsordulnak, akkor nagyon nehéz azt leírni. Mi okozta, hogy az a nap, szeptember 24-e az én életemben mindig aranybetűs ünnep lesz? Talán a fent olvasottak választ adnak feltett kérdésemre.

Ferinek a kitartó, aktív előkészítő munkáját és Erzsikének a fáradhatatlan szervezését ezzel a gondolattal köszönöm: „Az Úr legyen körülötted,/ hogy megvédjen téged/ ha ellenség ront rád!/ Az Úr legyen fölötted,/ hogy áldás szálljon rád!”

Kívánom, hogy a 10 évét ünneplő Rózsafüzér társulat még sok közös hitbeli élménnyel gazdagodjon.

Rózsafüzér társulat

„Ősz, ősz, ne siess!”

Szerencsére az idei ősz megfogadta Heltai Jenő kérését, nem sietett, nem kergette el a nyarat, a meleg fényt, sugarat. Simogatta arcunkat, melengette szívünket. *(Kedves Kertbarátok! Így volt?)*

Ilyen kellemes időben került sor a Rozália kápolnában tartott mindkét misére: szeptemberben Rozália búcsú, októberben pedig a terményekért adtunk hálát a Jóistennek. (Nagyon aktuális volt ez, hiszen az aszályos nyár után kérdéses volt, lesz-e gabonánk, gyümölcsünk.)

Lassan mániámmá vált kedves kápolnánk népszerűsítése, hisz Esztergom értékei közé tartozik. Szeretném, ha minél többen megismernék, ezért érdemes a történetét feleleveníteni.

Három esztergomi polgár összefogásából épült, derül ki Kövecsesné Varga Etelka muzeológus tanulmányából. A török kor lezárulásával, majd a Rákócziak viszontagságai után fokozatosan megerősödött Magyarországon a katolikus hitélet. Ennek egyik megnyilvánulása volt a különböző kápolnák építése. Szent Rozália a pestis megfékezésében segítő védőszent, így feltételezhetjük, hogy a kápolna alapítása az 1730-as évek elején bekövetkezett járvánnyal volt kapcsolatban.

Szent Rozália szicíliai grófi család sarja volt, de életét a világtól elvonulva, imádkozással töltötte. Az 1624. évi pestis-járvány idején egy barlangban találták meg holttestét, és a városba vitték. A járvány azonnal megszűnt.

A Dobogókői úton lévő Rozália kápolna az idők során rossz állapotba került. Évekkel ezelőtt a Szent Anna plébánia híveinek és a hozzájuk csatlakozó Szent Rozália tisztelőknek összefogásából felújításra került. A szakipari és restaurálási munkákat magánszemélyek és kivitelezők maguk végezték szabadidejükben, sokak anyagi támogatásával, köztük volt akkori plébánosunk, Székely János püspök atya is. Méltán nevezhetjük a kápolnát az összefogás kápolnájának.

(Kedves Laci! Ígérjük, hogy a te szívügyednek tekintett Kálvária kápolna /és a többi/ felújításának támogatásához nem három polgárt, hanem legalább 300-at fogunk találni. Nem

hagyhatjuk, hogy előbb a pandémia, most meg a háború nehezítse a kápolnák megmentését. Nem adhatod fel!

Október 14-én került sor a terményekért hálát adó szentmisére. Találgattuk, ki tartja: László atya vagy Andor atya?

Mindketten jelen voltak, a homíliát pedig Lesták Zoltán diakónus mondta. Szép példája ez a két plébánia egyesülésének. A prédikációban kiemelte a hálát, hiszen mindig megtapasztaljuk, hogy a Jóisten segítségével nem boldogulunk. (Ezt az idén még azok is elismerték, akik nem hívők!)

A mise végén László atya megáldotta a terményekből összeállított kosarat, majd köszönetet mondott a kápolna rendbentartóinak. Már hagyomány, hogy a hálaadás utáni agapén megköszöljük a régi és új bort, és finom sütemények mellett beszélgetünk.

Hogy kortárs költőinket is foglalkoztatja az ősz, a termény-betakarítás, mi sem bizonyítja jobban, mint GreCsó Krisztián, aki jól ismeri a természetet, így ír: „Az ősz szívderítő megújulást jelent, feléleszti a szerelmeket.” (*Kedves Krisztián! Az én koromban a szerelmet nem lehetne szeretetté változtatni?*)

Az Esztergom-Városi Plébánia közössége szeretettel várja a híveket jövőre is a Rozália kápolnához!

Recska Valéria

EKIF Pedagógus konferencia

A pedagógusi hivatás az a szolgálat, amely során az ember nagyon sokat igyekszik adni. Jó szavakat, dicséretet, biztatást, mosolyt. Fontos, hogy időközönként mi is megálljunk, újra és újra feltöltsünk lelkünkben, hogy a ránk bízott kincseknek, szüleinknek, egymásnak továbbra is biztos pontjai legyünk.

Nagy ajándék számunkra, hogy az idei évben megrendezésre kerülhetett a hagyományossá vált pedagógus konferencia, mely az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Katolikus Iskolai Főhatósága (EKIF) szervezésében valósul meg évről évre. Az eseményt, amely több, mint ezer főt megmozgatott, szeptember 30-án és október 3-án rendezték meg számunkra Esztergomban, a Szent Adalbert Központban.

Azt gondolom, igazán ünnepnek nevezhető ez az alkalom! Felemelő érzés látni, érezni, hogy mindannyian egy közösség vagyunk, és több láthatatlan kapocs köt bennünket össze.

Ennek fényét emelte Oláh Gábor tanügyigazgató úr köszöntője majd Gyetván Gábor főigazgató atya megosztott gondolatai. Jó érzés volt hallani, hogy „hősöknek” nevezett bennünket, pedagógusokat. Számomra ez a szó, amely magába foglal sok mindent, felelősséget ruház rám, arra buzdít, kötelez, hogy nagy lelkesedéssel folytassam a küldetésemet, szolgálatot.

A plenáris előadás során, Uzsalyné dr. Pécsi Ritát hallhattuk, aki *Rejtett tartalékaink - Honnan lesz erőnk? Honnan az (új) élet?* címmel tartott előadást az egybegyűlteknél. Nagyon értékes gondolatokat osztott meg velünk, döbbenetes adatokkal, amik mélyen elgondolkoztattak mindannyiunkat.

Előadását Bruno Ferrerótól idézett sorokkal zárta, melyet magunkkal vittünk tarsolyunkban: ... „*az Úr mit suttozhatott az ember fülébe, hogy ember legyen? Azon a réges-régi napon azt suttozta az ember fülébe: 'Szerettek'. Az embert szeretetre teremtette Isten!*”

Az ünnepi alkalmat színesítette a Szent Lőrinc Katolikus Általános Iskola néptáncosainak műsora, majd ezt követte városunk Zsolt Nándor Katolikus Zeneiskolája tanárainak és növendékeinek előadása. A Konferenciaterem előtti folyosón megcsodálhattuk azokat az alkotásokat, melyeket diákok készítettek. Öröm volt látni közösségeink sokszínűségét, és megfigyelni azokat a talentumokat, amikkel a Jóisten ajándékozott meg külön-külön minden embert. Hála legyen érte!

A szekció-előadásokat több meghívott, neves előadó tartotta: Uzsalyné dr. Pécsi Rita, Barcsák Marianna, valamint Dr. Papp Miklós.

Ezt követően közös szentmisén vettünk részt mindannyian a Bazilikában. Napunkat közös ebéddel zártuk, ahol szintén minőségi időt együtt eltöltve, lelkünkben feltöltődve tudunk beszélgetni, egymásra figyelni.

Hálás köszönet az EKIF vezetőségének, minden dolgozójának, hogy áldozatos, odaadó munkájukkal, türelmes odafigyelésükkel létrehozták számunkra ezt a programot! A legnagyobb hála a Jóistennek szól, aki óvó tekintetével őriz, segít bennünket!

Meszes Zsófia

Felújítások

A **belvárosi templom** átkötése elkészült, az állványzatot elbontották, már csak kisebb takarítási/helyreállítási munkálatok vannak hátra. A „vizes fűrés” nyomait kell még eltüntetni.

A villanszerelés belső munkálatai november 7-én kezdődnek, előre láthatólag 3 hétig tartanak. **Ez idő alatt sem a templom, sem a kriptá nem látogatható.** A szentmiséket a tanácsteremben tartjuk, hétköznap az óraátállítás miatt, tehát november 7-étől 17 órákor. (A Kerektemplomban marad a 18 órai kezdés.)

A **Kálvária kápolna** felújítási munkálatai hamarosan indulnak – amint kérdésemre a Főegyházmegyei Főépítési Hivatal tájékoztattott. Eszerint átveszi a munkaterületet a kivitelező (Belvárosi Építő Kft.), és az ősz folyamán a lebontandó tetőzet helyére ideiglenes fedés kerül, tavaszig az átnevesedett falazat szárítása történik, és tavasszal indul az építkezés.

Nagy öröm számunkra, ha megújul ez a gyöngyszem. Nyüzsgésünk, keresztúti imáink nem voltak hatástalanok... Köszönjük az Úrnak, a Fájdalmas Anyának, és mindenkinek, aki aktívan részt vett a munkában, hogy idáig eljuthattunk!

Ha van egymillió imádkozó magyar, nem félek a holnaptól!

Mindszenty bíboros szállóigévé vált mondása

Azt hiszem, itt a mi bajunk...

Október első hétfőjén Szerencsés Zsolt atya volt **Senior imaklubunk** vendége. Kértük, hogy Mindszenty bíboros atya boldoggá avatásával kapcsolatban tájékoztasson bennünket. Ő különösen is szívén viseli, és jól ismeri ezt a folyamatot, ami – úgy tűnik, nem egészen zökkenőmentes. Regőczy atya kezdeményezése nyomán most ő tartja a bazilika altemplomában – minden hónap 6-án (vagy ünnep esetén a közeli napon) a megemlékező szentmisét.

Mindszenty bíboros „kemény ember” volt. Nem engedett, nem is engedhetett a krisztusi tanításból. Volt közvetlen tapasztalata a kommunista egyházüldöző praktikákból, az elvű, kirtartó keresztények meghurcolásáról, ellehetetlenítéséről. Nekünk, az idősebb korosztálynak – legalább szüleinken/nagyszüleinken keresztül szintén volt „szerencsénk” efféle élményeket szerezni. De Isten törvényeiről semmilyen parlament, semmilyen politikai érdek nem dönthet/határozhat. Jól tudta ezt Mindszenty bíboros, de ellenfelei is.

Hűségéért sok szenvedés és száműzetés lett a „jutalma”. Mikor a regnáló politikai hatalomnak is terhessé vált a magyarországi jelenléte, eltávoztatható az amerikai követségről. Járt a világon szétszóródott magyar közösségeket, tartotta bennük a lelket – haláláig.

Vajon a mostani generációknak mit jelent Ő? Példakép a hithez való hűsége? Egyáltalán ismerjük az életét, helytállását? Érdekel bennünket (esztergomi híveket) a boldoggá avatása?

Úgy tűnik, e téren is elszürkültünk... Zsolt atya buzdított bennünket, hogy forduljunk hozzá úgy, mintha már a boldogok sorában lenne! Magam is hiszem, hogy a „földi hivataloktól” függetlenül Ő már valóban a célba ért, csak még túl közel van az életútja a mai zűrzavaros viszonyainkhoz...

Szeretettel ajánlom a kedves Testvéreknek az altemplomi szentmiséket biborosaink sírjánál (ahogy az őskeresztények is a katakombákban, testvéreik/elöljáróik sírjai közelében), minden hónap **6-án, 8.30-kor**, amit rendszeresen Zsolt atya celebrál – jelenleg néhány budapesti és esztergomi testvérünk részvételével. Imádkozzunk Mindszenty József bíborosért és a pártfogásáért, hogy mielőbb a boldogok sorában tisztelhesük!

*Megmondom a titkát, édesem a dalnak:
Önmagát hallgatja, aki dalra hallgat.
Mindenik embernek a lelkében dal van,
és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét is szépenek. (Babits M.)*

Nagy közönségsikerrel zajlott a **harmonikaest**, amit nemzeti ünnepünkön a Mindszenty iskola aulájában tartottunk. Köszönet a szép élményért Szladik Tibornak, a Nyergesújfalui Szabolcsi Bence Zeneiskola harsona tanárának, és köszönet a helyszín biztosításáért és berendezéséért Ramonnak, az iskola igazgatójának. Arra az órára elfelejtettük minden nyűgünket, felemelkedő lelkünkben szépen szólt az ének, a sok szép, virtuóz módon előadott dallam! A teltházas koncertünkön mintegy százan élvezhettük a reneszánszát élő, újra felfedezett hangszer gyönyörű hangzását!
Nyitrai László

FELHÍVÁS

Tisztelt Sírhegygondozók!

A Belvárosi templom kriptájában lévő sírhelyek újraparcellázásra kerültek, ezért adategyeztetésre **2022. október 31-én 09-13 óráig**, valamint **november 1-jén 09-13 óráig** kihelyezett irodában - a kriptá mellett a kápolnában - lesz lehetőség, valamint előzetes időpont egyeztetés után egyénileg.

Időpont kérésére a **06-20/476-7910** telefonszámon **hétfőtől-péntekig, 14:30-15:30 óráig** van mód.

Kérünk minden hozzátartozót, hogy a sírhelyekkel kapcsolatos szerződéseket, nyugtákat legyenek kedvesek az egyeztetés időpontjára elhozni.

A sírhelyek érvényességi ideje érvényes szerződés hiányában:

urnasírhely esetén megváltástól számított 25 év
koporsós sírhely esetén megváltástól számított 60 év

Hosszabbítás esetén, fenntartási hozzájárulási díj:

urnasírhely 25 évre: 1000,- Ft/év
koporsós sírhely 60 évre: 1000,- Ft/év

Új sírhely vásárlása esetén:

koporsós sírhely díja: **1.000.000,- Ft**/rendelkezési jog
szimpla urnasírhely díja: **125.000,- Ft**/rendelkezési jog
dupla urnasírhely díja: **250.000,- Ft**/rendelkezési jog

Ő már megérkezett. Virrasztani / Nincsen miért őt. (Sik S.)

Vincze Ferencet hirtelen ragadta el a halál. Temetési szentmiséjén sokan imádkoztunk érte a Kerektemplomban. Egyházközségünknek egyik legfőbb támogatója volt, hiszen hosszú évek óta önzetlenül segíti egyházközségünk hitéletét a Spori Print Vincze Nyomda által. Újságunkat, a Plébániai füzeteket rendszeresen ők készítik el, valamint egyéb eseti dolgoinkban is mindig a segítségünkre siettek. A Rozália kápolnánk szentmiséin rendszeresen ők hangosítottak.

Ahogy László atya is említette homíliájában, Feri közvetlen, barátságos, szolgálatkész, derűs ember volt. Ezt mindannyian állíthatjuk, akik valamennyire kapcsolatba kerültünk vele. Fia halála után valami megtört benne – bizonyára ez is közrejátszhatott a hirtelen távozásában.

Szerény életvitele példa mindannyiunk számára: adatott lehetősége, hogy a rendelkezésére álló „erőforrásokból” a közjót, a jó ügyeket is támogassa, ezt meg is tette.

Köszönjük Feri, az Úr adja meg Neked a „kicsiben is hű” szolgáló jutalmát!

Esztergom-Városi Plébánia közössége

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

<p>Esztergom-Városi Plébánia Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9. Adószám: 18600227-2-11 Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.) 5860 0575-1200 9817-0000 0000</p>

Röviden...

- Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati Mária tiszteleti imádságunkra (nov. 5. 17 óra, Kerektemplom), és az elsővasárnapi keresztutunkra, a kálváriára (nov. 6. 15 óra).
- **Ünnepi menetrendünk:**

Október 31-én, hétfőn, és november 3-4-én (csütörtök, péntek) a Kerektemplomban a szentmisék elmaradnak, illetve novemberben elsőpénteki szentségimádás sem lesz.

November 1-jén, Mindenszentek napján a délelőtt 10.30-kor a Belvárosi templomban, este 6 órakor a Kerektemplomban lesz ünnepélyes szentmise. **Mindenszentek parancsolt ünnep.**

Szintén november 1-jén 17 órakor imádság lesz a halottakért a Belvárosi temetőben.

November 2-án Halottak napján a Kerektemplomban 18 órakor, a Belvárosi templomban 19 órakor lesz szentmise.

November 7-től a Belvárosban 17 órakor lesznek a misék, a villanyhálózat felújítása miatt a tanácsteremben.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Varga Renáta	Nagy Adél Margit
Juhász-Burány Aisa Ilona	Milos Luca
Juhász-Burány Nadin Katalin	Hámory Zoárd János

Házassultak: Szamosy Koppány – Varga-Dudás Zita

Elhunytak:

Éberhardt Rudolfné, Holop Anna Julianna	86 éves
Szalma Mártonné, Dobosi Zsófia	89 éves
Nagy Béláné, Farkas Katalin	75 éves
Martin János	68 éves
Ujhelyi Károly	84 éves
Benke László Imre	77 éves

Felelős kiadó:	Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László testületi alelnök
Tördelő szerkesztő:	Németh Tünde Márta
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta:	Somfainé Bernike, Dr. Bátoriné Emike
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. november

XV/11. szám

Este a Senior imaklubban

„Amerre jársz, védlek, nyomodba lépek.”

November 7-én este 6 órakor plébániánk emeleti termében a Senior klubosok gyülekeztek. Pokriva László plébános úr érkezése után közös énekkel és imával indítottuk együttlétünket. A kezdőénekünk: „Ne félj, mert megváltottalak / Neveden szólítottalak / Karjaimba zártalak / Örökre enyém vagy.”

Ebből idéztem a címet. Együtt mondtuk a szülők imáját Szent Annához, majd könyörögtünk a családokért Szent II. János Pál pápa imájával. Felhangzott „Jó az Úrban bizakodni, jó az Úr...”

László atya Lukács evangélistáról és az evangéliumról osztotta meg velünk gondolatait. Logikus, jól felépített, néhol humorral átszótt előadásának megértését segítették a kivetített képek és gondolatok. Először felvázolta az evangéliumok hátterét, hogy keletkeztek, mért olyanok, amilyenek, kiknek íródtak. Lukács evangéliuma a legelterjedtebb és a legérthetőbb. Érdekes, olvasmányos, könnyen felfogható. Karácsony története igazán részletesen ebben található.

Ki is volt Szent Lukács? A szíriai Antiochia városában született. Életéről keveset tudunk: csak Pál apostol kolosszei-ekhez írt levele alapján feltételezik, hogy eredeti foglalkozása szerint orvos volt. A legrészletesebben ő írja le a csodák előtti betegségeket, azok jellegét, néha anatómiai módon. Ecsettel és tollal ábrázolják, attribútuma a szárnyas oroszlán.

A hagyomány azt tartja, hogy kedvelte a festészetet, képfaragást, szónoklatot. Szigorú böjttel és más vezekléssel sanyargatta magát. 84 éves korában vértanúhalált szenvedett. Rómában a Santa Maria Maggiore-bazilikában és Loretóban, Lukács festett. Rómában Ferenc pápa gyakran imádkozik ezelőtt a kép előtt, amelynek modellje állítólag Szűz Mária volt. Mivel Lukács az előszóban ezt írja: „miután mindennek elejétől fogva gondosan a végére jártam” valószínűsíthető, hogy találkozott Máriával is.

Lukács evangéliuma 3 részből áll: Előszó, Jézus gyermek-kora, Jézus működése Júdeában és Jeruzsálemben. Saját történeteket is megfogalmaz, amelyek más evangéliumokban nem szerepelnek. Például a tékozló fiú története, Márta és Mária, az emmauzsi tanítványok, irgalmas samaritánus, a dúsgazdag és Lázár, a farizeus és a vámos.

A lukácsi evangéliumot nevezik a Szentlélek evangéliumának, az isteni irgalmasság evangéliumának, szociális evangéliumnak is. Az imádság evangéliumának azért nevezik, mert Lukács fogalmazta meg a Benedictust, a Magnifikatot és Simeon imáját. Evangéliumát átjárja az öröm és hálaadás. Akkoriban az asszonyok társadalmi megítélése másodlagos volt, viszont Lukácsnál Jézus körül voltak asszonyok, szerepet is kaptak.

Plébános úr kérdéseket vetített ki azzal a szándékkal, hogy közösen beszéljünk meg.

1. Mit jelent számomra az evangélium?

2. Engedem-e, hogy a szentlélek vezessen? (Hagyjunk teret az Istennek, ezt különösen Máriánál láthatjuk. Teljes bizalommal volt az Isten iránt, a Szentlélekre hagyatkozott.)

3. Olvasom-e rendszeresen a Szentírást? (1. hívd segítségül a Szentlelket, 2. olvasd a Szentírást, 3. elmélkedj arról, amit olvastál, 4. imádkozd át az olvasottakat.) A szentmisén is megérinthet Isten üzenete. Tudjunk töltekezni a Szentírással.

Plébános úr szavai után a hozzászólásokban felmerült, hogy a számítógépen/interneten elérhető napi evangélium és az

Az egyházi év vége felé közeledünk, jön az adventi készület. Ilyentájt amúgy is mérleget készítünk, mi is történt velünk/körülöttünk, és a világban. Hát a világ tendenciáival súlyos gondjaink vannak. És nemcsak a hívőknek!

Egyházközségi életünk dolgairól is érdemes elgondolkodnunk. Én mennyire vagyok „élő” tagja ennek a nagyobb, esetleg még egy-két kisebb „családnak”? Nélkülem, vagy épp velem/általam is történnek dolgok? Figyelek-e arra, amit az Úr pont nekem szánt feladatul? Lehet, sőt valószínű, hogy csak üzen – egy-egy esemény, homília, egy jó könyv, vagy testvéreink szavai/tettei által...

Adventben érdemes minderre jobban odafigyelni, hogy lakást vehessen majd nálunk.

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Évközi 32. vasárnapon egy nagyon furcsa szentírási szakaszt ajándékozott nekünk az Egyház. Hét fiútestvér, akikből a legidősebb elvett egy asszonyt, de meghalt, mielőtt gyermekük született volna. Mózesi törvény szerint ilyenkor a testvérnek kellett elvenni az asszonyt, és utódot támasztani testvéreinek. A történet szerint a hét testvér mindegyike sorban elvette az asszonyt, de nem született utód.

A szaduceusok, akik nem hittek a feltámadásban, megkérdezték, hogy ha van feltámadás, kié lesz az örökéletben az asszony. Akár a történet hihető is lehet, de magyarázat szempontjából teljesen mindegy, hogy valós történetről van szó vagy példabeszédről. A lényeg az, hogy a mai világunkban mit mond ez a történet.

Egy olyan témát világít meg, ami minden kor emberét foglalkoztatja, és még a legbuzgóbb vallási életet élők sem tudnak sokszor mit kezdeni vele. És ez nem más, mint a papi nőtlenség, a cölibátus. Van két magyarázat, ami leginkább az emberek között forog.

1. Azért van szükség a papi nőtlenségre, hogy a pap osztatlan szívvel szolgálja a rábízottakat, figyelmét csak rájuk fordítsa. Szép elmélet, de ez még önmagában kevés lenne, hiszen a pap nem kizárólag a hívekért van.

2. Másik elmélet szerint: az egyházi vagyoni miatt volt szükséges a cölibátus, hogy a pap halála után ne jelenjenek meg az örökösök és ne herdlják el az Egyház vagyonát. Ez az elmélet is sántít, hiszen itt megint nem a pap lényegéről van szó.

Isten megtapasztalásának két megélése van. Az egyik a szentségi házasság. Itt az egymás iránti hűséget megélt házaspárra nézve Isten hűségét tapasztaljuk meg. Aki akkor is hűséges hozzánk, ha mi hűtlenné válunk. Tulajdonképpen minden szentségi házaspáron keresztül mi a hűséges Istennel találkozunk.

A másik tapasztalatunk inkább egy jövőbe mutató jel. A feltámadásban már nem házasodnak az emberek. Éppen ezért a pap nőtlenség életformája a feltámadás állapotának előképe. Ezért, amikor a papra nézünk, látjuk a jövőt, a földi életünk utáni állapotot, ami egy bizonyíték is arra, hogy van örök élet, van feltámadás!

Jelen világunkban, amikor megkérdőjeleződik a házastársi hűség fontossága, illetve a papi cölibátus, ez a szentírási rész adjon mindannyiunknak bátorítást, hogy a magunk életállapotában megjelenítsük az élő Krisztust!

Balogh Attila atya
a Szeminárium rektora

azt követő elmélkedés és ima olvasása is egy lehetőség arra, hogy a Szentírásban elmélyedjünk. Elhangzott, hogy ne ragaszkodjunk görcsösen a dolgokhoz, váratlanul jöhetnek megoldások. Példát hallottunk arról, hogy Isten miként szólít meg bennünket a Szentíráson keresztül. Egy 15 évvel ezelőtti történetben Pál Timóteushoz írt sorai plébánosunkat sorsfordító döntésre sarkalta: „Vállald a szenvedéseket értem...”

Fontos gondolatként hangzott el, hogy a Szentírás is oda-kerülhet az „éjjeliszekrény könyveim” közé. Van, aki imában fordul a Jó Istenhez, hogy Rá merjen és tudjon hagyatkozni. Szóba kerültek a jelek és a véletlenek. (Az egri érsek szerint a véletlen az Isten művészneve.) Nemcsak kapunk jeleket, de adunk is. Mi is mondhatunk olyan dolgot a másiknak, ami Isten üzenete. Szócsövekké válhatunk Isten kezében. Nemcsak szavakon keresztül, hanem viselkedésünkkel és hozzáállásunkkal is, - egyikünk véleménye szerint: „Én erre megyek, úgy gondolom, hogy ez jó út, aki gondolja, jöjjön velem!”

A hozzászólások után plébános úrnak egy áldással köszöntük meg az előadását, majd együtt énekeltük: „Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg tégedet! / Világosítsa meg az Úr, az Ő orcáját terajtd, és könyörüljön terajtd!”

Szívesen maradtunk még kötetlen beszélgetésre, ahol előkerültek a finom sütemények és még birsalmasajtot is kóstolhattunk.

Pazsiczky Mariann

Bérmálkozóink

Amikor belépek a terembe mosolygós arcok fogadnak, ölelés, pacsí, szia, hogy vagy? Mi van veled? És nevetés. Mindenki várja ezeket az alkalmakat, hiszen itt László atya beavat minket a bérmálkozás rejtelmeibe. Hogy mi is ez pontosan? Ez nem „csak” egy szentség, hiszen az Egyház felnőtt korú tagjai leszünk. Megkapjuk a Szentlélek ajándékait, hogy mindig meg tudjuk vallani hitünket, hogy megerősödjünk, hiszen Jézus is ezért küldte el a Szentlelket. Na jó, de erre föl is kell ám készülni, hisz senki nem érti meg egyik napról a másikra, hogy az Isten milyen kegyelmeket ad nekünk! Erre jók a hétfő délutánok, amik jó hangulatban telnek, a kezdő ima után beszélgetünk, megtudunk fontos dolgokat, mire jó a bérmászent? Ki legyen a bérmászlóm? Hogyan kell imádkozni? Milyen a kapcsolat az Istennel? És ezekhez hasonlóak.

Miután minden alkalommal okosabbak lettünk, játszunk. Például bérmítivizünk, ami magyarul bérmálkozásos activity, de vad ping-pong csaták és csocsó-mérkőzésekre is kerül sor. Ilyenkor fölszabadulunk egy kicsit, ha még eddig nem tettük. De volt már példa, hogy egy sokak által ismert sorozatból tanultuk (Simpson család), hogyan kell imádkozni, hogy ne úgy tekints az Istenre, mint valami távoli hatalmas valakire. Viszont nem minden órát töltünk ám a teremben!

A múlt alkalommal például két atyának is rendbe raktuk a sírját. Akkor megtapasztaltuk, milyen a csapatmunka, hogyan kell a másikra figyelni, és segíteni, mivel az elején kicsit nehezen boldogultunk. Az nem gaz, add ide a seprűt, nekem kell a kapa, mit csinálsz, miért nem adod már oda? De aztán hamar megtaláltuk a közös hangot, de akadtak még ehhez hasonló felszólalások. Viszont kezdünk összekovácsolódni, kezd egy nagyon jó közösség kialakulni, és én örülök, hogy így együtt tudunk készülni erre a nagyszerű szentségre.

Egy hete, vasárnap volt a bérmálkozók bemutatása a Szent Anna templomban. Előtte mindenki gyónt, hogy tiszta legyen a szívünk, majd a Szentmisén felolvasták a nevünket, megerősítettük akaratomat, hogy vállalunk mindent, ami ezzel jár. Az atya megáldott minket, majd két szín alatt áldoztunk. Nagyon örülök, hogy ebben az évben én is bérmálkozó lehetek, és hogy László atya ilyen sokszínűen készít fel minket.

Lesták Eszter

Csillagszemű mindszentyek

Minden évben már az őszi folyamán megkezdődik az iskolaválasztást segítő programsorozatunk, melyet mi, a leendő első osztályos tanító nének vezetünk. Ennek keretében a legelső program a nagycsoportos óvodások részére meghirdetett rajzpályázatunk. Az idén az óvodások kedvenc meséjükről készíthettek rajzot különböző technikával. Több mint 80 pályamű érkezett szebbnél-szebb, ötletesebbnél-ötletesebb alkotásokkal.

Ekkor született meg az elgondolás, hogy a gyerekeket lepjük meg a rajzpályázat eredményhirdetésén egy mesével. A választás A csillagszemű juhász című mesére esett. A negyedik osztályosainkat készítettük fel erre, akik már a kezdetektől, és végig a próbafolyamatok alatt is, nagyon lelkesek voltak.

Segítségünkre volt iskolánk néptánc tanára, Orsi néni és dráma tanára, Maya néni. A főpróbát iskolánk alsós diákjai számára tartottuk meg a szüreti multságunk alkalmával, ami nagy sikert aratott. Ezt követően a mesét a rajzpályázaton adtuk elő a nagycsoportos óvodásoknak. Mindkét alkalommal sok-sok elismerő szót, dicséretet kaptak a gyerekek. Ekkor úgy gondoltuk, hogy mutassuk meg a mesét másoknak, mert nagyon ügyesek a gyerekek.

Meghirdettük plébániánk közösségének is, és az egyik vasárnapi játszóházban - a diákmise után - időseknek, fiataloknak, kicsiknek adtuk elő a mesét. Nagy meglepetés volt, amikor felkérést kaptunk az Esztergom-kertvárosi óvoda részéről, hogy az óvoda 80. születésnapja alkalmából lepjük meg a gyerekeket ezzel a mesével, mivel hallották, hogy mennyire ügyesek diákjaink. Így négyszer is alkalmunk volt megmutatni magunkat, megörvendeztetni másokat mesejátékunkkal. Nagyon büszkék vagyunk 4. osztályosainkra.

Köszönjük minden pedagógusnak, minden szülőnek a támogató segítségnyújtást. Isten áldását kérjük mindannyiukra.

Riglerné Styevola Aranka

Városi gyertyás Rózsafüzér és imalánc

Október 30-án vasárnap csendes, de magabiztos gyertyák imbolyogtak a Széchenyi tér felé.

Délután 5 órára gyűltünk össze a város különböző részeiről, hogy a Szűzanya hívására imádkozzunk a békéért, Magyarország oltalmáért és egy-egy saját szándékért. Gyerekek, felnőttek, idősek és fiatalok együtt mondtuk a Rózsafüzért. Már homályba borult a tér, hiszen aznap óraátállítás is volt, de gyertyánk fénye és az imánk átvilágította a sötétséget. Hiszünk benne, hogy a Szűzanya kiterjeszti fölénk oltalmazó palástját, békét ad és meghallgatja imáinkat.

A járóelők közül sokan figyeltek minket, néhányan pedig megálltak és velünk imádkoztak. Talán egyfajta csendes miszió is ez. Velünk volt a Szentlélek.

Ádventben újra találkozunk majd. Kedves testvérek, gyertek el minél többen, ne hagyjuk abba az imát! Részleteket a hirdetésekben és az Esztergom-Hitélet (Mindenkinek) facebook oldalán lehet találni.

A gyertyás ima napján útnak indítottunk egy városi imaláncot is egy vándor Rózsafüzérrel. Egy-egy testvér vagy család befogadhatja egy hétre, ha vállalja, hogy egy héten át minden nap elmondja az Irgalmasság Rózsafüzérét a fenti szándékokért, majd továbbadja valakinek. A következő gyertyás városi imánál útnak fogunk indítani ebből még egyet a nagy érdeklődés miatt, hogy a város minél nagyobb része bekapcsolódhasson. Jó, ha nem szűnik meg egyetlen napra sem az imádságunk.

Ha valaki szeretne bekapcsolódni, tud jelentkezni az említett facebook oldalán is, vagy majd személyesen a téren. Bárán lehet jelentkezni tapasztalat nélkül is, mert a körbenjáró dobozkában a rózsafüzér mellett segítség és imaszöveg is található. Biztos, hogy kegyelmet hoz ránk ezekben a nehéz időkben.

Szeder Bernadett OFS

Postaládánkba érkezett:

Harmonikaest

Október 23-án, nemzeti ünnepünkön, harmonikaestre gyülekeztünk a Mindszenty iskola aulájában. Egy szimpatikus zenetanár – Szladik Tibor – Nyergesújfaluról kapta a felkérést, hogy egy óra időtartamra hangszerével szórakoztassa az egybegyűlteket.

Sokan jöttünk össze, megtelt az aula. Szébbnél szebb dalok hangoztak el, igazi klasszikusok! Szladik Tibor csodálatos virtuozitással szólaltatta meg hangszerét. Minden művet kotta nélkül játszott, ami önmagában is egy különös, Isten áldotta képesség, tehetség.

Ahogy ott ültem és hallgattam az előadó csodálatos játékát, megrohantak a régi, gyerekkori emlékek... Édesapám több hangszeren is játszott, de kedvence a harmonika volt. Minden vasárnap délután kiült az udvarra, elővette, megszólaltatta, gyakran énekelt is hozzá. Mi köréje telepedtünk, úgy hallgattuk, vagy vele énekeltünk.

Tibor előadása olyan szívhez szóló, szívet melengető volt, hogy bizony nem egy dallam hatására elzékenyültem. Kissé szégyenlősen egy-két könnyecpet töröltem le a szemüvegem alatt. S ahogy felnéztem, észrevettem nincs miért szégyenkezzenem... Hiszen az előttem ülők, a másik oldalon ülők között is szép számmal akadtak olyanok, akik szintén így tettek. Biztosra veszem az egész hallgatóság körében ugyanez volt a helyzet... Az előadásban opera és operett részletek, Édith Piaf szonok és magyar dallamok hangoztak el. Igazán változatos összeállítás volt! Az egy óra olyan gyorsan elszaladt, szinte észre sem vettük!

Köszönet az előadónak és Nyitrai Laciéknak ezért a csodálatos zenei élményért! Mindannyiunk nevében mondhatom, minden gondunkat, bajunkat elfelejtettük!

Szükség van ilyen alkalmakra, hogy a szürke hétköznapi megzúszott, és szívünk-lelkünk megteljen a zene gyönyörűségével. Ígéretet kaptunk, ez a harmonikaest az első volt, de nem az utolsó... Reméljük és várjuk a folytatást!

Szenci Istvánné

Papi korona

November 16-án tartotta esperes-kerületünk a Papi koronát a pilismaróti plébánián. Bizony, már két éve, hogy ilyen alkalomból utoljára találkoztunk. A zsolozsma ima után Török Csaba atya számolt be a bazilika felújításáról.

Maga a folyamat több évre szóló munkát jelent, sok-sok szakember/hivatal/szakhatóság is foglalkozik ezzel. Csaba atya sok részletet megosztott velünk, ebből néhány dolgot én is megosztok olvasóinkkal.

Ez a hatalmas épület (~5600 m², 108 m teljes magasság) utoljára nagyon régen volt teljes felújításnak alávetve, a két világháború is sok maradandó hibát, nem átfogó javítást eredményezett. Sőt, már az építés közbeni szünetek (több évnyi félkész falazat), és az akkori beázások, az áttervezések sok statikai problémát okoztak, ami most került feltárára.

A felújítás ütemezése tehát több lépcsős. A lépcsőzet, a timpanon és főhomlokzat már elkészült. Jól halad a nagykupola teljes rekonstrukciója, kívül/belül. A rézborítás tartó szerkezete kovácsoltvas, ami háborús sérüléseket is örzött. Ennek javítása, korrózióvédelme – hogy a műemlékvédelem követelményeinek is megfeleljen – sok fejtörést és munkát adott a szakembereknek.

A kupola alatti belső tér állványozása is mérnöki bravúr: függesztett állványzat készült, méghozzá két szinten. A kupola ablakpárkányain nyugszik az egyik 40-70 méteres résznek biztosító munkaterületet, a másik a kupola csúcsából befüggesztett állványzat. Ezekről végezték/végzik az ablakok, a kupola stukkók, meg minden kapcsolatos feladatokat. Érdekesség: mintegy 40 tonna rézlemez használnak fel a nagykupola teljes fedéséhez...

A déli kiskupolát le kellett emelni, mivel az 5 tonnás harang tartó gerendázatát is újra kell építeni. Ehhez azt le kellett emelni, de csak a komplett fedés leemelése után volt lehetséges.

Az északi torony helyzete is siralmas, a beázások miatt a fal víztartalma 75%, plusz a galambok „hagyatéka” – oldott állapotban – szintén beszivárgott. Mindkét torony belső rekonstrukciója is tervben van, a nyert belső terekben részint dolgozó kiszolgáló helyiségek, adminisztráció, kiállító/látogatható terek, egyéb praktikus funkciójú helyiségek nyernek majd kialakítást.

Nagyon rossz állapotú a szentély fölötti – jelenleg még cserép fedésű – tetőzet. Teljes csere szükséges.

Az orgona teljes felújítása is hatalmas feladat. Mivel „fecskefészek” mintájára épült az elmúlt évtizedekben, maga az elbontása is izgalmas feladat volt, hogy közben a „maradék” össze ne omoljon. Egy pécsi cég végzi a felújítást, 2025 végére talán elkészül (miután a helyét is rendbe hozták), plusz egy-másfél év a helyszíni inonálás (behangelés). Terv szerint 117 regiszteres lesz majd (a Baróti úr által megálmodott 170 helyett).

A szentély részen is sok feladat vár még, új kőoltárt terveznek a jelenlegi – utólag épített – szentély hosszabbítás helyett, a régi állapotra így jobban hasonlít majd. A kő aljzat is felújításra szorul, a szentélyben teljesen új lesz, az innen felszedettből pedig kijavítják a főhajó padlózatát. A főoltárkép restaurálása is esedékes, hiszen sokkal élénkebb színű volt eredetileg. A kanonoki padosor is karcsúbb lesz 1-1-sorral. A szentély kisebb orgonája tönkrement, nincs forrás a felújítására, elbontották.

Ami már látszik: nem lesz felújítva a belső tér, az altemplom, és a három külső falfelület. Ennek több oka is van, nyilván a forráshiány: alultervezés, a menet közben megugrott infláció, a menet közben felbukkanó rejtett hibák javítási költsége. Becslés szerint az eredetileg betervezett/megkapott összeg mintegy 65%-ig juttatja el a teljes felújítást...

Hosszasan beszélgettünk azután a folyamatosan alakuló/nehezülő energia válságról. Templomaink finanszírozása egyre nagyobb gondot jelent. Pl. a bazilika éves villany fogyasztása jelenleg ~ 220 000 kWh, ami a felújítás után a funkció bővülésekkel még növekedni fog. Ráadásul piaci áron kapják a villanyt – ahogy minden templomunk. (Összehasonlításképpen a lakossági/támogatott évi fogyasztás ~2700 kWh.)

Már „beszélgetnek” arról, hogy a mi bazilikánk is „belépőjegyes” lesz – a Szent István-bazilikához és a Mátyás templomhoz hasonlóan.

Természetesen a liturgikus célból érkezők továbbra is díjmentesen használják majd. A Szent István kápolna lesz az Oltáriszentség őrzési helye, valamint a napi vallásgyakorlat színtere a bazilikában.

Szó került még az új misekönyv használatba vételéről, azonban még nem kapta meg minden plébánia kellő számban.

A jövőt féltő beszélgetésünk folytatódott az ebéd alatt is, ahol még sok egyéb pasztorális tapasztalat is szóba került.

Nyitrai László

A Spori Print Vincze Nyomda támogatása

Hálásan megköszönjük Vincze Ferencnek a sok éves támogatását, amit újságunk és a Plébániai füzetek díjmentes sokszorosítását, valamint eseti kéréseink kivitelezését is jelentette. Most ezt a köszönetünket csak megerősítjük, immár leányának, Víznerne Vincze Ingridnek, aki a tragikus haláleset után rögtön jelezte, hogy minden ugyanúgy megy tovább. Kiadványaink sok emberhez eljutnak városszerte, az ő hálójukat is tolmácsoljuk.

Plébániánk közössége

FELHÍVÁS Tisztelt Sírhelygondozók!

A Belvárosi templom kriptájában lévő sírhelyek újraparcellázásra kerültek, ezért adategyeztetésre van szükség. Időpont kérésére a **06-20/476-7910** telefonszámon **hétfőtől-péntekig, 14:30 - 15:30 óráig** van mód. Kérünk minden hozzátartozót, hogy a sírhelyekkel kapcsolatos szerződéseket, nyugtákat legyenek kedvesek az egyeztetés időpontjára elhozni.

A sírhelyek érvényességi ideje érvényes szerződés hiányában:

urnasírhely esetén megváltástól számított 25 év
koporsós sírhely esetén megváltástól számított 60 év

Hosszabbítás esetén, fenntartási hozzájárulási díj:

urnasírhely 25 évre 1000,- Ft/év
koporsós sírhely 60 évre 1000,- Ft/év

Új sírhely vásárlása esetén:

koporsós sírhely díja: 1.000.000,- Ft/rendelkezési jog
szimpla urnasírhely díja: 125.000,- Ft/rendelkezési jog
dupla urnasírhely díja: 250.000,- Ft/rendelkezési jog

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-2-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

• Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszombati Mária tiszteleti imádságunkra (dec. 3. 17 óra, Kerektemplom), és az elsővasárnapi keresztutunkra, a kálváriára (dec. 4. 15 óra).

• Adventi menetrendünk:

Roráté szentmisék:

Szent Anna templom: hétfő-kedd-szerda, reggel 6 óra.

Szent Péter és Pál templom: csütörtök-péntek-szombat 6 óra.

Adventi vásár lesz Plébániánk javára a Kerektemplomnál lévő plébánia udvarán Advent 1-2. hétvégéjén, szombaton és vasárnap is 9-13 óráig.

• Felhívásunkat meghallva bizonyára már mindenki rendezte egyházközségi hozzájárulását, ami – emlékeztetőül – az éves nettó jövedelmünk 1%-a. Ha még nem, ezt a sekrestyében, irodánkban, vagy átutalással is megtehetjük, hiszen egyházközségünk támogatása erkölcsi kötelességünk.

• A Kálvária kápolna felújításáról nincs újabb hírem, legutóbbi keresztutunkon nem láttunk semmi nyomot a beígért kezdésből. Viszont a kálvária stációinak a fedéséről beszélgetünk helyi segítőimmal. Ez ügyben a Polgármester Úrnak is jeleztem elképzeléseinket.

Elmegyek és helyet készítek nektek!

Gondolatok a legutóbbi imaórából

„Nincs maradandó lakásunk a földön.” Az evangélium ezen gondolata sokszor eszünkbe jut, különösen is halottak napja táján, vagy hozzátartozóink, barátaink eltávozásakor. Az ember – életkorában előre haladva óhatatlanul foglalkozik ezzel a gondolattal. De tapasztaljuk azt is, hogy sokan úgy rendezik be életüket, hogy ezzel nem akarnak foglalkozni, nem akarnak tudomást venni róla...

„Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél szálanomra méltóbbak vagyunk.” – olvassuk a korintusi levélben Pál apostol fejtegetését a feltámadásról. Ez a gondolat egyben összegzi számunkra Jézus tanítását a halálról, az életről, az örök életről.

Tudjuk tehát, hogy az életünk - Krisztusban elrejtve - nem csupán ez a pár földi év, pár évtized, hanem ennél sokkal több, más. Nekünk konkrét ismereteink, tudásunk persze csak az itteni részéről van, odaíti folytatásáról Szent Pál szavaival csak tükör által homályosan vannak ismereteink, aminek alapja Jézusba, az Ő tanításába vetett hitünk. Mit is mondott Mesterünk:

Ne legyen nyugtalan a szívetek! Higgyetek az Istenben és bennem is higgyetek! Atyám házában sok hely van, ha nem így volna, megmondtam volna nektek. Azért megyek el, hogy helyet készítek nektek. Ha aztán elmegyek, és helyet készítek nektek, újra eljövök, és magammal viszlek benneteket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok. Jn 14,1-3

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Sárközi Gusztáv Emiliánó	Erős Barbara
Partali Péter	Németh Rita
Szél Lili Zsuzsanna	Szél Kata
Horváth Máté Zoltán	Czifra Bianka

Elhunytak:

Schilli István	79 éves
Markó Jenőné Halász Etelka	79 éves
Bende Lajos Árpádné Rapai Mária	94 éves
Lázár Mária	40 éves
Urbán Gyuláné Kürtösi Mária	89 éves
Rottár Józsefné Francz Mária	80 éves
Harsányi Péter	43 éves
Bádi Józsefné Kiss Edit,	86 éves
Vincze Ferenc	78 éves
Horváth Sándorné Borsos Mária Magdolna	90 éves
Homor Imréné Kovács Mónika Mária	92 éves

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László testületi alelnök
<i>Tördelő szerkesztő:</i>	Németh Tünde Márta
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
<i>A kiadást támogatta:</i>	Somfainé Bernike, Szencziné Ancika, Dr. Bátoriné Emike
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. december

XV/12. szám

„Az Úr közel!”

Egyházközségünk apraja-nagyja igyekszik komolyan venni Keresztelő János megtérésre intő figyelmeztetését, a roráték és egyéb adventi megmozdulásaink által is. De a „külsőségek” csak segíthetnek abban, ami bennünk történik. Mert a fontos dolgok itt belül történnek.

Jézus közeledik, és vár ránk, hogy létrejöhessen a találkozás - Vele

Te engem vársz. A szívemet.

Enélkül még a minden is kevés.

Emészt a vágy: találkoznom Veled...

(Gerzsenyi Sándor)

Ny. L.

Adventi gondolatok

„A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát, akik a halál országában laknak, azokra világosság ragyog... gyermekek születnek nekünk, fiú adatik nekünk.” (Iz 9,1, 5)

Advent, várakozás, készülődés. Ismerős már, tudni véljük, hogy mire készülődünk, gyakorlottak vagyunk a karácsony előtti teendőkhöz. A családapák talán már keresik a fenyőtalpat és a fejszét, az édesanyák és nagymamák felméri, hogy milyen alapanyagokat kell még beszerezni az ünnepi finomságokhoz, a gyerekek pedig hosszú - és drága - listákat készítenek, hogy „mi legyen a fa alatt”... A világ már október közepe óta karácsonyi énekekkel, dekorációval, vásárokkal, akciókkal támad, és nekünk, hívőknek egyre komolyabb feladat, hogy ebben a forgatagban tudjunk az igazán fontosra figyelni.

Isten a készületi időket kegyelmi időnek adja: az adventi gyertyagyújtás, a roráté misék, az olvasmányok és prédikációk egyre közelebb vezetnek ahhoz a pillanathoz, amikor Isten ígéretének beteljesedését ünnepelhetjük. **A készület azonban még nem az ünnep**, az advent nem egy karácsony, csak kicsiben... Várakozás, ami során a legfontosabbak a szívünkben történnek.

A várakozásban, vágyakozásban ott a hiány, a szükség. Nézzünk szívünkbe, kérjük a Szentlélek segítségét!

- Mivel van tele a szívem, életem? Mi tölti be a napjaim, gondolataim?
- Hiányzik-e Isten? Megelégedem a megszokottal, vagy vágyakozom-e egyre többre az Ő jelenlétéből?
- Hordozok-e terheket, fájdalmat, kilátástalanságot? Van-e bennem „sötétség”, ahol Isten világosságára van szükségem?
Ha mindenünk megvan, már nem várunk semmit... Ha felismerjük hiányainkat, szükségünket, felébred bennünk a vágy a beteljesülésre.

„Minden ember szívében van egy Isten alakú vákuum, melyet sohasem lehet betölteni semmilyen teremtett dologgal. Csak Isten töltheti be azt, Jézus Krisztus által kinyilatkoztatva.” (Blaise Pascal) Szívünk legfontosabb szüksége Isten jelenléte, melyet semmi mással nem pótolhatunk. Az advent során „készítsük el az Úr útját” a szívünkben, készítsünk számára még nagyobb helyet, és így vágyakozunk arra a beteljesedésre, melyet csak Ő adhat - így igazán megélhetjük karácsony csodáját, hogy Isten önmagát ajándékozza nekünk.

Lesták Zoltán állandó diakónusunk adventi gondolatai után egy kis bemutatkozással is jelentkezik, hiszen még mindig vannak, akik megkérdik egy-egy homíliája után, ki volt ez?

Köszönjük a szolgálatát, az Úr kísérje és segítse munkálkodását, hogy általa is erősödjön hitében egyházközségünk! (Szerk.)

Lesták Zoltán vagyok, az Esztergom Városi Plébánia állandó diakónusa. Feleséggel négy gyermeket nevelünk. Főpásztorunk 2017-ben szentelt, azóta a Belvárosi Plébánián, majd az Esztergom-Városi Plébánián szolgálok a közösséget. Igehirdetés, igeliturgia, keresztelek, jegyesoktatás, esketés és egyéb feladatok mellett már régóta részt veszek karitászmunkában is - mely a civil munkámhoz is kapcsolódik - így László atya kinevezett a megújult karitászcsoport vezetőjévé.

Plébániánk karitászcsoportjának tagjai november 20-án, szentmise keretében tettek fogadalmat, és együtt kértük Isten segítségét a munkánkhoz. 28-án tartottuk első találkozásunkat.

A megújult karitászcsoport jó helyzetben van, hiszen nem a semmiből próbálunk felépíteni egy szolgálatot, hanem a két régi plébánia, jól működő és komoly karitatív tevékenységet végző csoportja egyesül. Az első találkozásunkkor a közös imádság után a lelki alapokról beszéltünk, áttekintettük az eddig végzett munkánkat, a közös út első lépéseit terveztük, majd röviden áttekintettük a ránk váró teendőket.

Advent és karácsony kapcsán kiemelten sok feladat áll előttünk: a megszokott tevékenységek mellett a roráté szentmisék utáni agapé szervezése, tartós- és élelmiszerbankos osztás és az év végi adminisztráció is.

A válság a karitászmunkát is érinti: egyre több rászoruló mellett kevesebb adománnyal számolhatunk, keressük az új lehetőségeket, és természetesen továbbra is számíthatunk minden jóakarató testvérünk adományára is. Jó, hogy a tagok önkéntes segítsége mellett számíthatunk plébániai közösségünk más tagjainak a segítségére is, akik bár nem tettek fogadalmat, és nem tartoznak szorosan a csoporthoz, de felismerték, hogy a rászorulóknak segítése minden hívő feladata.

*Az előttünk álló munkához kérjük
Isten áldását és a hívek imáját!*

Sok kicsi láng a hajnali sötétségben...

Adventben igyekszünk elcsendesedni, ám a világ zaja miatt ez sokszor csak felületes módon sikerül. Hitünk mélyebb megélésében viszont segíthetnek a **roráték, hajnali misék**, ahol Jézus első eljövételére, és második, megígért jövételére fókuszálnak a szentírási részek. Persze, miután részt vettünk reggel egy szentmisén, újra belevetjük magunkat a mindennapok teendőibe, de az ember lelkében, emlékeiben benne marad a roráté békéje, nyugalma, így ebben a lelkületben tudja élni a napot.

Advent első vasárnapja óta a Szent Anna (és természetesen a Szent Péter és Pál) templomban is megtartjuk ezeket a hajnali miséket, melyeken a Kerekben - ez évben először - csak gyertyák, mécsesek világítanak. Persze, ez csak külsőség, de mégis, gyertyafényben valahogy könnyebben elmélyül az ember imádkozás közben.

Ki tudja miért, talán azért, mert nem lát annyi mindent maga körül, így nehezebben vonódik el a figyelme. De igazából nem is az ok a fontos, hanem az, hogy templomunkba belépve, reggel sok-sok apró lángocskát láthatnak a hívek, ami különleges atmoszférát ad a szentmisének, talán még ünnepélyesebbé téve azt.

A gyertyás roráté ötlete közel egy éve fogalmazódott meg bennem, amikor volt szerencsém részt venni egy hasonló szentmisén. Így november közepén az ötletet elmondtuk a Nyitrai házaspárnak, akik lelkesen fogadták, majd továbbították azt László atyának, aki hasonlóan fogadta, így megkezdődhetek az előkészületek.

Laci bácsi – a biztonság érdekében – állványokat és tálcákat készített, amikre a mécsesek kerültek. Aztán egy csütörtök este megtartottuk a „főpróbát”, ahol megnéztük, hogy a mécsesek és a gyertyák mennyire világítják be a templomot, majd advent első hétfőjén a templomba lépő híveket már sok-sok pici láng fogadta.

A padban ülve akaratlanul is eszünkbe juthat, hogy valahogy így nézhetett ki az is, amikor évszázadokkal ezelőtt a katókombákban gyűltek össze a keresztények – hasonló fényviszonyok közepette. Erre a hangulatra templomunk kerek alakja még jobban ráerősít. Azok az emberek az életüket kockáztatták azért, hogy ott lehessenek. Nekünk, csupán erőt kell venni magunkon, és fel kell kelniünk, hogy elmehessünk a hajnali misére.

Farkas Lilla

A megvalósításban segített: Horváth György, Gál Gyula, Erős Norbert. A reggeli „gyűjtogatást” a Farkas család végzi, néhány korábban érkező közreműködésével. (Szerk.)

Az az Isten akarat, hogy szentek legyetek! (1 Tessz 4,2)

Mindenszentek vagy Halloween?

A mai fogyasztói társadalomban nagyon fontos, hogy milyen értéket adunk gyermekinknek. Minden keresztény ünnep előtt tisztáznunk kell, mit is ünneplünk valójában: Mikulást várjuk a Télapó helyett; karácsonykor nem a fenyőfát, hanem Krisztus születését ünnepeljük, illetve húsvétkor a nyuszira való várakozás helyett, a keresztények legnagyobb ünnepére, Krisztus feltámadására emlékezünk.

Felvetődik a kérdés, hogy Mindenszentek előestéjén mi keresztények, tényleg halloweent ünneplünk-e?

November 1-je, Mindenszentek napja, IV. Gergely pápa nevéhez kötődik. Ekkor a megdicsőült Egyházra, azokra a szentekre emlékezünk, akik már megtisztultak a tisztító tűzben, s a mennyországban vannak. Az utóbbi időben az emberek próbálják más tartalommal megtölteni ezt az ünnepet, így egyre inkább elhalványulni látszik a Mindenszentek egyházi jelentése.

A kelta hagyományból származó pogány halloween a nyugati kultúrában éledt újjá, most reneszánszát éli nálunk, nincs köze a Mindenszentek ünnepéhez, és a keresztények nem ünneplik. Mi még gyermekként megéltünk temetéseket, beszélgettek velünk a halálról, nem is hallottunk halloweenről.

A mai gyerekekhez sokkal könnyebben jutnak el interneten, a nyugati filmekben vagy az áruházakban megjelenő divatos trendek, amelyek magukkal sodorják őket, és felülírják a Mindenszentek ünnepének valódi tartalmát, jelentését. Éppen ezért hatalmas felelősségünk van nekünk, hitoktatóknak, pedagógusoknak, szülőknak; hogyan neveljük tudatosan a gyermekeket, megfelelő választ tudjunk adni kérdéseikre.

Ennek fényében indítottuk el László atyával azt a kezdeményezést, hogy Mindenszentek havában, Krisztus király vasárnapján, a diákmisén a Mindszenty iskola 1. b osztályosai

beöltözhetnek szenteknek, bemutatkozhattak, megismerkedhettek azok életével, jelképeikkel. Öröm volt látni, amilyen átéléssel, csillogó szemekkel, élvezettel vonultak fel a gyermekek. A szentmisét követően halloween-party helyett, agapéra, játszóháza, társasjátékozásra és kézműves foglalkozásra invitáltuk a családokat a Mindszenty iskolába.

Imádkozzunk azért, hogy a szentek, akik előttünk jártak, adjanak nekünk a hitben útmutatást, őket kövessük! Harcoljunk együtt a jóért! Emlékezzünk meg halottainkról, imádkozzunk, gyűjtsünk gyertyát értük!

„...Hadd legyünk mink is tiszták, hősök, szentek...”

Ujpesti Gizella

„Angyal vagy te is!”

2022. december 3-a estéjén került megrendezésre városunkban az I. Esztergomi Angyaljáték. Kaj Ádám, a Babits Mihály Színház rendezője kereste meg intézményünket azzal a kéréssel, hogy a Mindszenty iskola diákjai részesei lehetnének ennek a különleges produkciónak, melynek hagyománya 1977 óta egy bajorországi városhoz, nevezetesen Augsburghoz köthető. Ott ugyanis az a szokás, hogy az adventi időszak kezdetén a reneszánsz városháza ablakaiban és erkélyén 23 zenélő angyal jelenik meg.

Ezt tovább gondolva fordult hozzánk Ádám: 15 felső tagozatos jelentkezőt kért, köztük 3 énekelni tudót, akik a próbákkal és előadással járó feltételeket teljesíteni tudják. Az iskola vezetése nagyon örült a megkeresésnek, és végül az 5., 6. és 7. évfolyam lány tanulóiból választottunk szereplőket. A gyerekek is nagyon lelkesek voltak már a kezdetektől, szívesen vállalták a részvételt. Erre az alkalomra angyalruhát készítettek nekik, melyhez angyalszárnyak és paróka is járt.

Juhász Marianna igazgató-helyettessel közösen készítettük fel a gyerekeket, és kísértük el őket a próbákra és a fellépésre. Az esemény megrendezése előtt 2 héttel kezdtük el a felkészülést az előadandó dal megtanításával, az utolsó héten pedig már a helyszínen próbáltunk, ahol a fények, a jelmezek, a zene és a mozgás is véglegesítésre került.

Az előadásnak a barokk stílusban épült esztergomi városháza adott otthont a Széchenyi téren. A fellépők az épület előtt adták elő műsorszámukat, miközben diákjaink az első emeleti ablakokban és a központi erkélyen jelentek meg angyaljelmezben, egymás után. A záró számban a három énekes tanuló is megjelent, és gyermeki tisztasággal adták elő a zeneszám refrénét, melynek zeneszerzője Ágoston Máté, szövegírója Ágoston Petra volt.

*„Hó fedi a téli tájat, szél lebbenti anygyalszárnyad,
Suhanj, repülj, libbenj, vágtsass! Rád vár most az embertársad.
Angyal vagy te is, ölelő, a gyengéket felsegítő.
Válladon hozod a krisztusi fényt, Hitet, Szeretetet és a Reményt!”*

A produkció végén minden szereplő együtt énekelte el a Mennyből az angyal kezdetű dalt. Az előadás nagy sikert aratott a főtéren - a hideg időjárás ellenére is - nagy számban összegyűlt közönség körében.

Köszönjük a felkérést Kaj Ádámnak, a Babits Mihály Színház rendezőjének és az Esztergomi Turisztikai Nonprofit Kft-nek. Gratulálunk minden fellépőnek és külön köszönetet érdemelnek fellépő diákjaink.

Reméljük, hogy az első esztergomi angyaljáték hagyományt teremt, és iskolánk a jövőben is részese lehet majd ennek az egyedülálló eseménynek.

Az előadás közreműködői a következők voltak a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola diákjain kívül: Cseke Brigitta, Maronka Csilla, Öller Roland, Szántó-Szalkári Réka, Szondi Péter, Tóth János Gergely színművészek, a Babits Brass Band, a Balassa Bálint Vegyeskar és a Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium énekkara. *Gálné Antal Éva*

„Engedjétek hozzám a gyermekeket!”

A szentségimádások csodálatosak és hasznosak, hiszen Jézussal együtt tölthetünk időt. Csak a gyerekeknek unalmas, nem tudnak csendben lenni egy óráig, odafigyelni. Viszont nekik is fontos Jézus jelenléte! Ez a kérdés felmerült korábban is, így Harmai Gábor atya idejében elkezdődtek a **gyerekeknek a szentségimádások**.

Minden hónap második szombatján, délután négy órától tartottuk a belvárosi templomban. Itt minden korosztály előfordult, általában 4-12 éves korig. Először Dóri néni vezetésével, pár éve Gabi nénivel, de voltak alkalmak, amikor mások, például egy ferences nővér jött hozzánk. Először gyertyát gyújtottunk, a kisebbeknek segítettek a nagyobbak. Utána énekelünk, beszélgettünk. Egy csomó érdekes témát megbeszélünk, majd képeket nézegettünk, bibliai történeteket hallgattunk, de volt, amikor bibliai tematikájú kirakat is hoztak, vagy adtak nekünk pontösszekötőt, színezőt.

Voltak olyan kérdések, amikor mindenki mesélhetett egy kicsit magáról, de voltak csendes részek is. Igazából mindegy volt, hogy mit csináltunk, hiszen az volt a lényeg, hogy Jézus mellett lehettünk. Kisebb koromban én is, amikor csak tudtam, mentem ezekre az alkalmakra, és nagyon szerettem őket. Versenyeztünk, hogy ki tud egy évben a legtöbbre elmenni, volt is egy kis naplónk, amiben gyűjtöttük a szentségimádásos pecsétet. Az alkalmak végén körbeálltuk az oltárt, és együtt énekeltek a *Kicsi vagyok én* kezdetű dalt, majd kézen fogva elmondtuk a Miatyánkot.

Nagyon szerettem ezeket, és bár igaz, hogy már kinőttem, de a testvéreim most is mennek. Sajnos a covid alatt nem volt szentségimádás. Most, hogy templomunkat újítják, most sincsenek, viszont, ha készen lesz a templom, újra elkezdődnek.

Lesták Eszter

Projekt nap a Mindszentyben

A gyerekek tananyagán kívüli fontos ismereteket is szerezhetnek tanulmányaik során. Erre szolgálnak a projekt napok, amikor iskolán belül vagy éppen kívül, szervezett keretek közt ismerkedhetnek a világgal. A legutóbbi alkalommal a fiúk egy csoportja a szemináriumba, a lányok pedig a ferences nővérekhez látogattak el. (Szerk.)

Látogatás a szemináriumban

A projekthét első napján látogatást tettünk a kispapoknál. Reggel elindultunk az Esztergomi Papnevelő Intézetbe az évfolyamomba járó fiúkkal. Amikor megérkeztünk, a kispapok örömmel fogadtak. Ketten közülük körbe vezettek minket. Megnéztük a hangulatos kertjüket, amely egyik részében Szűz Mária szobra állt. Betekintést nyertünk egy próba prédikáció órára. A kispapok ekkor olvashatták fel egy megadott témáról szóló prédikációjukat az evangélium alapján. Nekem nagyon tetszett, örülök, hogy ott lehettünk! *Rétki Máté*

A Ferences Szegénygondozó Nővéreknél

A projekt hét keretében voltunk náluk, hogy megismerjük az ő életüket, munkásságukat, mert a pályaválasztás volt a témánk. A nővérek nagyon kedvesek voltak velünk.

Sok mindent megtudtunk arról, hogy mit is csinálnak, hogyan élnek. Itt az esztergomi házban öten laknak. Sajnos az egyik nővérrel nem tudtunk találkozni, de négyen ott voltak velünk. Például azt is megtudtuk, hogy három helyen van ilyen házuk, sőt még öregothonuk is van. Az esztergomi ház az anyaház, azért mert itt lakik a főnővér.

Krisztina nővér, aki a legfiatalabb, 20 éves, vagyis még csak jelölt nővér, elmesélte, hogy ő hogyan lett tagja a rendnek, ami azért volt érdekes, mert egy teljesen átlagos kislány volt, aki még focizott is. 14 éves korában megismerte Assisi Szent Ferenc életét, és ez nagyon megérintette őt. Ekkor döntötte el, hogy nővér lesz. Ez után jött az igazi kamaszkor, amikor egy kicsit eltávolodott Istentől, de az a jó, hogy visszatért hozzá.

Azt is megtudtuk egy játék keretén belül, hogy a legidősebb nővér 102 éves (ha jól emlékszem). Elmesélték nekünk, hogy vannak ferences családok, akik szintén segítenek a rászorulóknak. *Szabó-Melisek Flóra*

Jézus összetört szíve, irgalmazz minékünk!

Rövid ismertetővel került kihelyezésre templomunkban a Kálvária kápolnában összetört Jézus Szíve szobor töredéke:

A Kálvária kápolnába, eredeti nevén a **Fájdalmas Szűz kápolna** – többször betörték. Kevés mozdíthatót találva „megelégedtek” egy kis rongálással... Szerencsére a Pieta oltár – Mária és Jézus – szobrai jelenleg jó állapotban, védburkolat alatt várják a kápolna felújítását. A **Jézus-**

szíve szobrot pedig összetörték. Az itteni töredék emlékeztessen bennünket Mesterünk összetört szívére!

Krisztusunk, mentsd meg a mi szíveinket a legújabb kori hitetlenség és közömbösség vandáljaitól!

A kivitelezésben és kihelyezésben Erdős Péter segített. Bizakodunk, hogy ezen mementót lesz módunk majdán visszavinni a felújított Kálvária kápolnába... (Szerk.)

FELHÍVÁS

Tisztelt Sírhelygondozók!

A Belvárosi templom kriptájában lévő sírhelyek újrarendezésre kerültek, ezért adategyeztetésre van szükség.

Időpont kérésére a **06-20/476-7910** telefonszámon **hétfőtől-péntekig, 14:30 - 15:30 óráig** van mód. Kérünk minden hozzátartozót, hogy a sírhelyekkel kapcsolatos szerződéseket, nyugtákat legyenek kedvesek az egyeztetés időpontjára elhozni.

A sírhelyek érvényességi ideje érvényes szerződés hiányában:

urnasírhely esetén megváltástól számított 25 év
koporsós sírhely esetén megváltástól számított 60 év

Hosszabbítás esetén, fenntartási hozzájárulási díj:

urnasírhely 25 évre 1000,- Ft/év
koporsós sírhely 60 évre 1000,- Ft/év

Új sírhely vásárlása esetén:

koporsós sírhely díja: 1.000.000,- Ft/rendelkezési jog
szimpla urnasírhely díja: 125.000,- Ft/rendelkezési jog
dupla urnasírhely díja: 250.000,- Ft/rendelkezési jog

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-2-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

- Felhívásunkat meghallva bizonyára már mindenki rendezte egyházközségi hozzájárulását, ami – emlékeztetőül – az éves nettó jövedelmünk 1%-a. Ha még nem, ezt a sekrestyében, irodánkban, vagy átutalással is megtehetjük, hiszen egyházközségünk támogatása erkölcsi kötelességünk.
- Nagy sikere volt az adventi vásárunknak az első két adventi hétvégén. Sok adomány érkezett, és sok érdeklődő, vásárló is akadt. Jelentős bevételt könyvelhetünk el, hiszen vásárlásainkkal a plébániánkat segítettük. Köszönet minden támogatóknak, különösen is a vásár szervezőinek, lebonyolítóinak, minden közreműködőnek!
- Hosszú idő után újra testületi ülést tarthattunk, ahol megbeszéltük aktuális dolgainkat. Újra van éves programtervünk, amit eddig a járványhelyzet miatt nem volt célszerű terveznünk. Most nagyobb bátorsággal és reménnyel tekintünk a következő évre, és testületünk is sűrűbben fog találkozni.
- Plébániái alapítványunkkal is szeretnénk komolyabban foglalkozni, László atya tájékozódott a lehetőségeinkről, bizakodunk, hogy az alvó állapotból feléledünk, és hasznos segítség lesz majd ez az alapítvány közösségünk életében.
- **Menetrendünk a következő időszakra:**
  - » 18-19-20-án **adventi triduumot** tartunk a Szent Anna templomban. A 18 órakor kezdődő szentmise homíliáit Szabó Gábor diakónus mondja.
  - » 18-án az esti szentmise után **élő betlehem** előadás lesz a Kerektemplom előtt.
  - » 19-20-21-én a **roráték** a Szent Annában, 22-23-án a Szent Péter és Pálban lesznek, reggel 6 órakor. 24-én már nem lesz roráté!
  - » 24-én, szombaton délután 3 órakor **pásztorjáték** lesz a Kerektemplomban, majd éjfélkor mindkét templomunkban **éjféli szentmisét** tartunk.
  - » 25-én, vasárnap a Kerektemplomban 9, 11 és 18 órakor, a Belvárosi templomban 10.30-kor lesznek ünnepélyes **karácsonyi szentmisék**.
  - » 26-án, hétfőn a Belvárosi templomban 10.30-kor, a Kerektemplomban 18 órakor lesz szentmise.
  - » 27-30-ig, keddtől szombatig a Kerektemplomban nem lesz szentmise.
  - » A Belvárosi templomban 27-én a szentmise és 29-én az Ige-liturgia elmarad.
  - » 31-én, szombaton a Belvárosi templomban 17 órakor, a Kerektemplomban 18 órakor lesz a lelkipásztori beszámolóval egybekötött **év végi hálaadás**.
  - » Január 1-jén, vasárnap a Belvárosi templomban 10.30-kor, a Kerektemplomban 11 és 18 órakor lesz ünnepélyes szentmise. Ezen a napon, a délelőtti szentmiséken megáldjuk a családokat is.
  - » Január 6-án vízkereszt ünnepe, a Belvárosi templomban 17 órakor, a Kerektemplomban 18 órakor lesz ünnepi szentmise.
- Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszombati Mária tiszteleti imádságunkra (jan. 7. 17 óra, Kerektemplom), és az elsővasárnapi keresztutunkra, a kálváriára (jan. 1. 15 óra).

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Horváth Léna Horváth Liána
 Márton Benedek Szabó György Koppány
 Szabó Liza Takács Odett

Elhunytak:

Villás Jánosné, Kormos Erzsébet	55 éves
Kápolnai Dezsőné, Pózna Zsuzsanna	79 éves
Bende Lajos Árpádné, Rapai Mária	94 éves
Hegedüs Jánosné, Schrems Anna Julianna	78 éves
Beták Lajos István	68 éves
Hadráné Kurucz Gizella	96 éves
Gyuricza Lászlóné, Hambach Teréz	75 éves

Kálvária kápolna

Bár egyelőre nem látszik, de van haladás a bontással kapcsolatban! A kivitelező valóban átvette a munkaterületet, csak még nem találták meg a feljutás módozatát, bár kétszer is próbálkoztak.

Mindez információt újabb kérdésemre/jelzésemre kaptam. Közben alpolgármesterünkkel, Steindl Balázs úrral is bejártuk a helyszínt, megmutattam a kápolnákat (Jó Pásztort is) kívül-belül, és elmeséltem az eddigi történéseket. Kértem a segítségét a közben valóban veszélyessé vált torony körül a figyelmeztetések/kerítés felújítására, vagy felújíttatására a kivitelezővel – a bontásig. Kértem intézkedését, hogy a kálvária szerpentin ne parkolhassanak autók, mert ez még inkább nehezíti a munkagépek feljutását. És kértem a kálvária-szerpentin tulajdonjogának rendezését.

Visszajelzése alapján mindhárom dologban történnek lépések, és talán a torony is tartja magát még egy kicsit. A torony kikötését biztosító köteleink kezdenek feszülni, tehát a torony tovább dől...

Keresztút-imádkozó csapatunk „az imaháttér”, mindjárt újév napján kezdjük is! Várunk mindenkit, imádkozzunk együtt a békéért, meg ezért a kápolnáért – elődeink hitével!

Nyitrai László

Siklós József: Ajánlás

*Ünnepelj, de ne vesztegelj
 ott a jászol mellett.
 Azt ismerd meg, kiben minden
 ígéret betellett!
 Hited reményt, békességet,
 üdvösséget úgy hoz,
 ha eljutsz a kisdedtől
 a győzelmes Krisztushoz.*

**Minden Testvérünknek
 Kegyelmeiben gazdag, áldott karácsonyt
 és boldog, békés, hitben gyarapodó új évet kívánunk!**

Felelős kiadó: Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Héderné Ágika,
 Dr. Bátoriné Emike
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. január

XVI/1. szám

Új polgári évet kezdtünk, új reményekkel vágunk neki az idei feladatainknak. A külső körülmények ugyan nem túl biztatóak, de nekünk biztos kapaszkodónk van, mert életünk Isten tenyerén, az Ő védelmében, kegyelmében nyugszik.

Vajon megköszönjük-e illendően? Életünk folyása ki-fejezi hálánkat? Szentmiséink látogatottsága, egyes hitéleti megmozdulásaink résztvevőinek a száma nem ezt tükrözi...

Ne legyünk az új évben a szőlőtőről lemetszett, elszáradó és tűzre vetendő venyigék! Keressük a minél szorosabb kapcsolatot az Élető Forrással, Jézussal! Tehát:

Bízzuk

Újra

Életünket

Krisztusra!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy év alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással.

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számunkra, ha szentséget szolgálta-tunk ki. Ugyanis rajtuk keresztül különösen is megtapasztal-hatjuk Isten kegyelmét és szeretetét.

Ebben az esztendőben 70 keresztelésünk volt, ami 8-cal több, mint tavaly. 82 elsőáldozónk és 13 bér mátkozónk volt.

Ünnepélyesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben, 59 beteg és idősebb testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a kórházban és otthonában is.

Szentségi házasságot 9 pár kötött. Ez 7-tel kevesebb, mint tavaly. A jubiléum házasságok szentmiséjén pedig 16 házaspár részesült áldásban.

Érdekességként mondom, hogy kb. 22.500 áldozó volt a két templomban ebben az évben.

Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 94 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám 25-tel kevesebb, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szent-ségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük, hogy rajtuk keresztül még inkább egye-süljünk Vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a kö-zösségünket. Volt hittantábor, családos délután, jubiléum háza-sok miséje. Megünnepeltük mindkét templom búcsúnapját. Sajnos a vírus sok programunkat törölte, de úgy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása ugyanolyan lett, mint az elmúlt évben.

Plébániánknak négy bevételi forrása van:

Egyházi adó: 5.029.816,- Perselybevétel: 4.537.800,-
Stólabevétel: 3.259.000,- Egyéb bevételek: 60.367.871,-
(ebben benne van az 54.260.449 forint felújítási támogatás, illetve az átmenő pénzek is).

2022-ben az alábbi gyűjtések voltak:

Katolikus iskolák: 145.975,- Szentföldi gyűjtés: 111.610,-
Péterfillér gyűjtés: 113.595,- Missziós gyűjtés: 140.935,-
Karitász gyűjtés: 160.575,-

és a Szent Antal persely 20%-a: 20.575,- Ft.

Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmezgye felé.

Így az összes bevételünk 2022-ben: 73.887.752 forint volt.

2022-ban az alábbi kiadásaink voltak:

Fizetések: (plébános, takarító, karnagy, kántor-sekrestyés) 9.868.764,- Ft. Irodafenntartás: (nyomatványok, festékpatro-nok, postaköltségek) 108.325,- Ft. Közüzemi díjak: (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj) 2.362.956,- Ft.

Templomfelújításra: 54.677.265,- Ft. Gyűjtések továbbítása: 693.265,- Ft. Egyéb kiadások: (liturgikus anyagok, kisebb fel-újítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés) 5.992.399,- Ft.

Összes kiadás: 73.702.974,- forint.

Így a mérleg a következőképpen alakult:

Bevétel:

Előző évi maradvány:	3.923.963,- Ft.
2022-es év bevételei:	73.887.752,- Ft.
Összesen:	77.811.715,- Ft.

Kiadás:

2022-es év kiadásai:	73.702.974,- Ft.
2022. évvégi maradvány:	4.108.741,- Ft.
Összesen:	77.811.715,- Ft.

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Radnics Zol-tán atyának, Szabó Andor atyának, Frankó Tamás atyának a rendszeres kíséretéért. Köszönöm Lesták Zoltánnak a diakó-nusi szolgálatot, amellyel segíti a plébános munkáját.

Köszönöm a Képviselő Testület egész éves munkáját, különösen is az elnököknek, Nyitrai Lászlónak és Hengáné Gogola Gabriellának. Köszönöm a plébániagondnoknak, Gál Gyulának és a tiszteletbeli templomatyának, Erdős Péternek a munkáját.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban se-gítenek nekem. Elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzs néni, Izing Misine, Gyurácz Lacinak, Mátrai Gabi-kának és Vjatrák Annának.

Köszönöm a takarító csoportok tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a Rózsafüzér társulat és a nyugdíjas közösség imádságát. Köszönöm a karitász munka-társainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászoru-lóknak.

Köszönöm a felnőtt énekkarok és az ifjúsági kórus énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitokta-tók és a ministránsok egész éves segítségét.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodai felada-tokban segítenek nekem, különösen is Editnek, aki az anya-könyveket intézi. Köszönöm Tündének a könyvelésben nyújtott segítségét. Köszönöm a családközösségünknek, az étel-miszer-osztóknak, a beteglátogatóknak is a segítségét.

Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorosán.

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna, Szent Péter és Szent Pál pedig könyörögjön értünk. Ámen.

László atya

Adventi este a Senior imaklubban

Az előző írásomból talán már kiderült, hogy imaklubunk havi összejöveteleinek van egy állandó forgatókönyve. Közös imával, énekkel kezdjük. A végén pedig újra együtt mondunk egy áldást, köszönetképpen az előadónak. Majd énekelünk és jön a kötetlen beszélgetés, finom falatokkal.

Most a Mikulás is meglátogatott bennünket, hiszen december 5-én találkoztunk. No, nem az igazi, de a székünkre rejtett csoki mikulás kedves meglepetés volt. Hogy mi volt közte? Veronika és Ágnes nővérek adventre hangolója.

„Elhervadunk mindnyájan, mint a falevél, bűneink elsodornak bennünket, mint a szél.” - idézte Izaiás próféta szavait Veronika nővér és egy száraz falevelet kaptunk a kezünkbe, amely bűneinket szimbolizálta. Bűneink elsodornak Istentől.

Olyanná válunk, mint az élettelen levél, nem szeretnénk élettelennek lenni, nem szeretnénk együtt élni a bűneinkkel. Földre helyeztünk fekete kendőre tettük az elszáradt faleveleket, bűneinket, mert szakítani akarunk azokkal.

Veronika nővér lekapcsolta a villanyt. A nagy sötétség rosszul érint bennünket, ilyen a bűnnek az éjszakája. A választott nép várakozása is ilyen lehetett. A sötétséget a fény tudja eltüntetni. Veronika nővér meggyújtott egy gyertyát, a fekete kendőtől távol lévő aranyszínű selyemre helyezte és folytatta: a mi életünkben Jézus a fény, Ő a világosság, aki karácsonykor megszületik, hogy a bűneink nagy sötétségét eloszlassa. Ekkor a bölcsőben lévő kis Jézus is rákerül az anyagra. Teljes világosság lett a teremben.

Majd János evangéliumából idézett: „Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit. Mi az az út, ami eljuttathatja Jézust a szívünkbe?”

Az **első a bűnbánat**, őszinte kapcsolat Istennel – volt a válasz. Lila kendő került az arany kendő mellé, közelítve a feketéhez. Rembrandt: Tékozló fiú festményének másolata került rá és története szolgált például. Merjük kimondani azt, ami Isten és közénk állhat. Ezek a bűneink, amelyek nagyon megmérgezik kapcsolatunkat Istennel: irigység, kishitűség, féltékenység, bizalmatlanság, megszólás, harag elégedetlenség.

Csendben gondolkodtunk azon, hogy a kendőre letett bűnök közül mi az, amit legjobban szégyellünk, amely mint egy fal, nem enged Istennel közel. Kosárban lévő kövekből egyet ennek a bűnnek a jelképeként a kendőre helyeztünk. Nekünk ott van a szentgyónás, amelyben Isten megbocsájt. Minél tisztább a szívünk, annál közelebb kerülünk Istennel.

Piros selyemkendő került a földre a gyertyával együtt. A kimondott szó hatalmát, amely lehet építő és romboló is, két mai történettel bizonyította Ágnes nővér. Elhelyezte a Szentírást a piros kendőn. Isten szava teremtő, csak épít, a **Szentíráson** keresztül szól hozzánk.

Isten szeretetének üzenete a Szentírásból nekünk szóló üzenet. Ágnes nővér felolvasta az összegyűjtött szentírási idézeteket, amelyet kézbe kaptunk. Ebből kiválasztottuk és felolvastuk azt, ami minket megérintett. Nem titok, én ezt az üzenetet tartottam közelállónak: „Atyád vagyok, aki minden nyomorúságodban megvigasztal.” (2Kor 1,3-4)

A piros kendő folytatásaként sárga selyemkendő került a padlóra. Egyre közelebb kerülünk Istennel, egyre jobban megismerjük.

Istennek hatalmas vágya, hogy találkozzon velünk. Fejtegette ki Veronika nővér, majd 3 mécses gyújtott. Istennel meg akarom-e osztani a vágyaimat. Főbb vágyaink: ne féljete, bízzak, tudjak megbocsájtani, tudjak szeretni, szeressenek, elfogadjanak, megértsenek, elengedjem, feliratú lapok kerültek a sárga selyemkendőre. Rövid csend után azt a feladatot kaptuk, hogy osszuk meg Istennel a vágyainkat. „Köszönöm Istenem, hogy velünk vagy és Te fény vagy az életemben.” - zárta Veronika nővér.

Ezután a földre a kendők folytatásaként barna színű, rajta egy csurig tele szakajtó került. Istennel való kapcsolatunknak vannak nehézségei. A szakajtóban vannak a nekünk fontos dolgok, amivel a szívünk tele van, így nincs helye Istennek. Veronika nővér egyenként kiürítette **fontosságaink szakajtóját**: telefon, rádió, szerszám, csekkek, főzőkanál, egészségünk, olvasgatás, félek valamitől, tisztaságmánia, ragaszkodom, építkezem, fontos a pénz, nassolás, itóka, játszom, én vagyok a kulcsember.

Nem tudjuk az Isten szeretetét befogadni, ha sosincs időnk. Ágnes nővér színes fonalakkal kapcsolatos történetet mondott el. Ez azt bizonyította, ha el tudunk engedni dolgokat, akkor van esély arra, hogy megoldódjanak. Páronként megbeszéltük, hogy mi van a szívünkben, amely talán nem engedi Isten szeretetét befogadni. Amikor kiürült a szívünk készek vagyunk arra, hogy észre vegyünk a másikat.

Ágnes nővér Máté evangéliumát idézve felhívta a figyelmünket arra, hogy vegyünk észre ki az, aki éhes, ki az, aki hontalan, ki az, akivel nekünk dolgunk van. Ki az, aki rám szorul, észreveszem-e, akár egy mosoly is segíthet.

Ha **bármit szeretettel teszünk a másikért**, kilépünk a magunk önző világából, Jézust fogadjuk magunkba. Ha valakit segítünk, Jézust követjük. Jézus nem azért jött a világra, hogy magán segítsen. Kék kendő kerül a földre Jézus képével. Ágnes nővér megosztotta velünk Szent Ferenc történetét, aki a leprás képében Jézussal találkozott.

Van-e nekünk is leprásunk, aki felé nem szívesen közeledünk?

Hajlandóak vagyunk lépni felé egyet?

Adventi feladat: tegyünk érte valamit, imádkozzunk érte, ezért a valakiért mondjunk a csendben egy áldást.

A fekete kendőt a falevelekkel, fehér kendővel letakarta Veronika nővér és így fogalmazott: a gyertya fénye, Jézus, eléri a mi sötétségünket, szárazságunkat, erőt tud adni az Ő szeretete. Ez a kendő befedi a mi bűneinket.

Készítsük neki az utat adventben, **Ő is jön, mi is mehetünk feléje: a bűnbánatban, a Szentíráásban, az imádságban, ha a szívünket ki tudjuk üríteni és egymás felé tudunk fordulni, egyre jobban megnyílik a szívünk az ő világossága felé.**

Feladatot is kaptunk. Egy papírból kivágott lányomot, amelynek egyik felére egy-egy kis rövid szót írjunk fel, amivel közeledünk Jézus felé. Akkor kerüljön fel, amikor meg is tesszük közeledésünket. A másik felén pedig fogalmazzuk meg az Úr közeledését felénk. Az advent legyen ütéptetés, az Úr karácsonykor legyen egészen a szívünkben.

Veronika nővér egy énekkel fejezte be az estet:

*A fényem Jézus Te vagy, ó jöjj és ragyogd be az éjemet!
Ó, jöjj, ó, jöjj, és ragyogd be az éjemet!
Ó, jöjj, ó, jöjj és ragyogd be az éjemet!*

Pazsiczy Mariann

Szállást keres a Szent Család

Senior imaklubunk idén is igyekezett szállást adni a Szent Családnak. Lelkesedésünk az elején nagyobb volt, mint ahányan végül is be tudtunk kapcsolódni. A váratlanul, hirtelen jövő betegségek erősebbnek bizonyultak, mint a szándék.

Mi négyen Editékhez mentünk. Eddig még nem voltunk náluk. A címet elfelejtettük, így valódi kereséssé lett az út, hol is találunk a szállásadókra? Aztán a modern technika, meg a házigazda biztos helyre vezetett. Apró, szolid, kedves karácsony-váró fények kísérték be a házba.

A szeretetteljes fogadás, a találkozás öröme megalapozta a hangulatot, meghitté tette. Lelkesen imádkoztunk, énekelünk a Szent Család asztalra tett, gyertyákkal körbevett képe előtt, szinte már az ajtó előtt lépegett a karácsony.

Hosszasan beszélgettünk, kóstolgattuk a finom süteményeket, italokat, és most is megállapítottuk - mint már oly sokszor - hogy mennyire szükségünk van az ilyen összejövetelekre, megállásokra, ahol az ünnepre készülés (sokszor túlzott) pörgéséből kilépünk, s rájövünk, hogy ezalatt az órácska alatt igazán az ünnepre készültünk. Szállást talált a Szent Család.

2023. január 2-án örömmel vártuk vendégünket, Radnics Zoltán atyát, akit a templomból már jól ismerünk, de **Senior imaklubunkban** csak most járt először.

Amíg gyülekeztünk, vártuk a kezdést, jó hangulatban köszöntöttük egymást, áldást, békét, egészséget kívántunk az új évre, meg azt, hogy közösségünk még sokáig találkozhasson, imádkozhasson együtt. Jó kedvünket még az is fokozta, mikor egyik társunk megjegyezte: „Nagyon szeretem Zoltán atya prédikációit, tartalmasak és rövidek, de nehogy most is öt perc alatt befejezze előadását!”

Ezúttal ennél sokkal hosszabban ismertette az egyházi iskolák helyzetét, rendjéről, a piaristákról is részletesen beszélt. Szívesen szólt az iskolákban, a tanításban megélt sok-sok tapasztalatáról, hangsúlyozva a humor, az őszinteség óriási erejét.

Szeretettel említette rendtársait, állomáshelyeit, tanítványait. Természetesen előkerültek a nehézségek is, amelyek az egyházi iskolákban is jelen vannak. A szerzetesek számának fogyása, az atyák kiöregedése, a gyerekanyag megváltozása és csökkenése, vagy a nagyon jól induló gödi piarista szakiskola bezárása... mind meglevő gondok.

A több mint egy órás előadás tartalmas, érdekes volt, amiből a meglevő nehézségek ellenére is végig az optimizmus, a derű sugárzott, gyakran megcsillantva a humort, a bölcsék esernyőjét is.

NY. M.

A Jóisten szolgálja a legszebb dolog

Közel 6 éve ministrálok a Szent Anna templomban. Azért döntöttem úgy, hogy belekukkantok a mise közbeni szolgálatba, mert érdekesnek tűnt, és addig sem kellett a padban ülni, és apukám is buzdított, hogy kezdjek el ministrálni.

Nemrég hoztam létre a ministráns próbákat (minden hónap második vasárnapján a 9 órai szentmise után) azért, hogy aki először szeretne ministrálni, az ne élesben kezdjen, hanem egy próba keretében, illetve azért is, hogy a rutintalanabbak is gyakorolhassanak.

Mi, ministránsok nem tudjuk, hogy miért nem jönnek többen segíteni. Talán azért, nehogy elrontsanak valamit, és az kellemetlen lenne. Ettől nem kell félni, mert az elején úgy is megkérdezzük, hogy ministráltál-e már, vagy, szeretnél-e feladatot, vagy csak nézed ahogy a többiek csinálják.

Ajánlom mindazoknak, akik először szeretnének ministrálni, vegyenek részt a próbákon, vagy ha mégsem, akkor olyankor jöjjenek erre a szép szolgálatra, amikor nem csak ők vannak egyedül az oltárnál.

Emlékszem, amikor egy társammal és László atyával beszélgettünk, László atya azt mondta, hogy „A Jóistent szolgálja a legszebb dolog”. Buzdítok minden fiatait, hogy bátran jöjjen, nem lesz egyedül, és garantálni tudom, hogy egy jó kis csapatban lesz része.

Szalma Örs

Postaládánkba érkezett...

Családos közösségünk szerintem nagyon jó évet zárt. Minden hónapban találkoztunk (általában), együtt nyaraltunk, és az évünket egy közös ünnepléssel zártuk. Ami engem illet, nagyon élvezem az ilyen összejöveteleket. Sokat beszélünk, viccelődünk, és ha kell, komoly tanácsokkal látjuk el egymást.

Tehát már szinte egy nagy család vagyunk. Mindenki nagyon jól ismeri a másikat, mindenki ismeri a többi család életének egy-egy részét. Ezen alapszik az önzetlen segítség, hiszen ha nem ismerünk valakit, hogy bízunk benne, hogy kérjünk tanácsot, vagy hogyan adjunk neki válaszokat a kérdéseire?

Remélem a most következő évünk is hasonlóan remek lesz, és most is kérhetjük egymás segítségét, vagy segíthetünk.

Roczó Borisz 5. oszt.

Örvendetes, hogy a családosok valóban együtt, a gyermekeikkel együtt alkotják ezt a kis közösséget, és hogy a gyerekek így látják egymást: szüleiket, önmagukat! (Szerk.)

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Kálvária kápolna

Bizonyára minden érdeklődő észrevette, hogy elindult a Kálvária kápolna felújítása. Nagy karácsonyi ajándékot kaptam, segítőimmel, minden támogatómmal együtt: nem dőlt le a torony, az utolsó pillanatban sikerült lebontani!

Ahogy az előzetes tájékoztatásból megtudtam, ideiglenesen tető készül – immár nagyjából meg is van – hogy ez alatt elkezdődhessenek a további munkálatok.

Először is ki kell szarítani az átázott falazatot, felül véglegesen/stabilan összefogni az épületet a továbbnyílás megakadályozására. Ahogy a torony ledőlését a kikötésünk megakadályozta, a pánolásunk fenn marad a végleges stabilizálás kialakításáig...

Az érdemi építkezés a tavasz folyamán indul majd. A sáros úton elég nehéz a közlekedés, a megközelítés, az anyagok helyszínre szállítása. A száradás/szárítás is hosszabb időt vesz igénybe.

Ami kitűzött célom volt, azt elértem a segítségemre sietőkkel közösen: sikerült ezt az épületet az enyészettől megmenteni.

Különösen is megköszönöm városunk polgármesterének, hogy a költségvetésből 15 millió forinttal támogatta a kápolna megmentését! E nélkül nem tartanánk itt!

Úgy értesültem, hogy a jelen költségvetés és terv csak az épület stabilizálására, külső felújítására, vízvezetésre terjed ki. De újabb „mozgalom” bontakozik a kápolna belső felújítására is. Ez művészettörténeti, restaurátori, építészeti feladatkör, amihez én nem tudok érdemben hozzászólni.

Nagyon szép lenne, ha ezt is sikerülne megvalósítani, ehhez megint sok embert, kapcsolatot kell majd megmozgatni, beindítani.

A nyilvánosság, a „köztudatba emelés” nagy segítség lehet ehhez. E téren Prokopp Mária professzor asszony, Galántai Zsófia restaurátor, és Zsembery Ákos építész (a felújítás tervezője) máris bevetették magukat.

Magam részéről „átteszem a működési területemet a kálváriára”, hiszen a stációk is gyalázatos állapotban vannak. Első lépés a tulajdonviszonyok rendezése, hisz egy 1895-ben bejegyzett – nem létező alapítvány a jelenlegi tulajdonos. Van itt teendő bőven – és nemcsak nekem...

Nekünk, híveknek pedig marad a hálaadás és az ima folytatása, amit elsővasárnapokon továbbra is végzünk.

„Kérjétek és kaptok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek...” Ezzel a bizalommal követjük a felújítás fejleményeit, és imádkozunk az új évben is! Tegyük ezt minél többen...

Legközelebb február 5-én 15 órakor találkozunk e célból a kálvárián.

Nyitrai László

Imádkozom, legyek vidám!

- a januári imaóránk gondolataiból

„Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljétek. A ti jószágotok legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel! Semmiért se aggódjatok, hanem az imádság és könyörgés alkalmával mindenkor hálaadással vigyékéteket az Isten elé; és az Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban!” (Fil 4,4-7)

Sokszor hallottuk, olvastuk Szent Pál filippieknek írt buzdítását. Az evangélium szó maga is örömhírt jelent. Mikor erre az imaórára készültem, rákerestem az öröm szóra a Biblia elektronikus változatában – 477 találatot adott ki. Miért is ilyen fontos ez a fogalom a Bibliában, az életünkben?

Bizony, mindnyájan tapasztaljuk, mindennapi életünk tele van olyan történésekkel, fordulatokkal, helyzetekkel, találkozásokkal, melyek első megközelítésben, emberi szempontjainkból nézve inkább elszomorítóak, mintsem hogy örömet okoznának.

A Szentírás – mind az Ószövetség, különösen is az Újszövetség – mégis, még az említett, földi értelemben vett elszomorító dolgokat felemlítve is az örömről beszél. Gondoljunk csak a hegyi beszéd nyolc boldogságára.

És itt meg is található a megfejtés: az örömmek, a boldogságnak, a belső békének valami mélyebb értelmezéséről van szó, ami túlmutat a felületi érzéseken, hangulatokon...

Uram, Te öltözteted lelkünket a Te kimondhatatlan világlágosságodba. A hitnek, a reménységnek, a szeretetnek, az

örömmek, a békének, a jó szándéknak, a jóságnak, a világosság és az élet minden áldásának és kifejezhetetlen biztonságának köntösébe. Mert amint Te magad vagy a szeretet, az öröm, a béke, a jóság, legyen ilyenné a Te akaratodból az új ember is a Te kegyelmed által! Amen.

A következő, 30. plébániai füzetben lesz olvasható az imaóra teljes szövege, ill. meghallgatható plébániánk honlapján is. (Szerk.)

Röviden...

- December 27-én újra megtarthattuk a plébániai előszilveszterünket. Igaz, a szervezésben most nem jeleskedtünk, sok aktív, segítő testvérünk nem értesült időben, így nem is voltunk olyan sokan, mint a covid előtti időkben... Rövid színpoltként énekarunk dalárdaként mutatkozott be néhány nótából álló csokorral, amit Nagyvári Lajos – énekarunk tagja – harmonikával kísért.

- Farsangi időben vagyunk, elkezdődött a házszenelések ideje. Jó alkalom ez családjaink számára, hogy egy kicsit közelebről megismerjék lelkipásztorainkat, esetleg „kényesebb” kérdéseinkre is választ kaphatunk egy kötetlen beszélgetésben. Élünk a lehetőséggel, otthonainknak, benne magunknak is hasznos az áldás...

- Újra készítettünk éves tervet, talán az idén már nem ront bele semmilyen külső nehézség, és meg tudjuk tartani minden programunkat! Ezúton is szeretettel ajánljuk híveink figyelmébe, hívjuk és várjuk a Testvéreket ezekre. Az aktuális hirdetésekben tájékoztatást adunk a közeliokról, ill. a pontosított verzió felkerül a honlapunkra is.

- Az idén már a testületi üléseinket is rendszeresen megtartjuk, hiszen sok közös ügy van, amit meg kell beszélnünk, egyeztetnünk, terveznünk, szerveznünk. Többek közt alapítványunkkal is elkezdtünk érdemben foglalkozni, a következő számban már aktuális fejleményekről is beszámolhatunk majd.

- Az éves két szentségimádási nap egyike január 25-e, 16-18 óráig lehetünk a kerektemplomban a Szentségi Jézus jelenlétében. Mostanában sajnálatosan lecsökkent a „szentségimádási igény” testvéreink körében...

- Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati Mária tiszteleti imádságunkra (febr. 4. 17 óra, Kerektemplom), és az elsővasárnapi keresztutunkra, a kálváriára (febr. 5. 15 óra).

Anyakönyvi adatok

Keresztelték: Sárközi László

Elhunytak: Pusztai József	77 éves
Balázi Miklósné, Szorgalmas Enikő Ilona	63 éves
Wágensommer János	89 éves
Schippert Ferencné, Tóth Zsuzsanna	90 éves
Ecsedi Ernőné, Havas Ágnes	82 éves
Csekő Lajosné, Kelemen Piroska	82 éves

Felelős kiadó:	Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László testületi alelnök
Tördelő szerkesztő:	Németh Tünde Márta
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta:	Somfainé Bernike, Dr. Bátori Dénesné
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. február

XVI/2. szám

Száguld az idő, alig kezdődött el az új év, máris itt a farsang vége, és elkezdődik a nagybőjti időszak. Mozgalmas az életünk, zaklatott világban telnek napjaink. Háború, földrengés – a politikában is. Békétlenség kívül, gyakran bennünk is... Sokakban teljes értékszavar.

Ha nem figyelünk, minket is elsodorhat a „korszellem”. Még jó, hogy nekünk van kapaszkodónk, Aki rögös utjainkon előttünk már végigment. Most is hív bennünket, hogy kövessük!

Ne tévesszük hát szem elől...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

A nyolc boldogságról szeretnék megosztani veletek néhány gondolatot. Nem a teológia oldaláról közelíteném meg a szentírási részt. Megpróbálom abból a szempontból vizsgálni a kérdést: Mit jelent a mindennapi életben megélni ezeket a boldogságokat? Ezzel igazából csak segíteni szeretnék nektek, hogy ti a saját életetekre alkalmazhassátok az Isten országának a törvényeit.

A *lelki szegénység* jelentheti azt, hogy mint hívő, rábízom magam Isten ítéletére. Nem keresem feltétlenül az emberek megbecsülését. Boldog Mórra gondolhatunk, amikor István király a többi szerzetes előtt megvádolta, hogy szerzeteshez méltatlan dolgokat tesz, ő Isten ítéletére bízva magát, nem tiltakozott és nem háborodott fel.

Boldog, aki tud sírni, mint Jézus. Férfi-társadalmunkban a sírás a gyengeség jele. Pedig, ha tudnánk sírni, sokkal tovább élnénk. Lásd a sok infarktust, gyomor- és bél problémákat középkorú férfiaknál.

Jézus *szelíd* volt. A pislákoló mécsbelet nem oltotta ki. Mindig ezzel a szelídséggel fordult a bűnösök felé. Nem letolta őket, hanem közel engedte magához, szeretetével vonzotta. Nem azt mondja Zakeusnak „Na, te gazember, ideje lenne már megtérned, vagy elkárhozol! Zakeus, ma a te házában kell megszállnom.” Zakeus megérzi Jézus szeretetét, és anélkül, hogy mondaná neki az Úr, megtér.

Boldog, aki szembe mer nézni az igazsággal akkor is, ha ez megmutatja az ő gyengeségét, hibáit. Egy helyen ezt olvastam: Az ember legtöbbit nem másoknak, hanem magának hazudik.

Boldogok az irgalmasok. Nehéz felülmúlnunk a bosszúvágyat. Lásd az amerikai akció filmeket. Az igazság helyreállítását a vétkes megölésével valósítja meg. Mi nem teszünk ilyet, de azért sokszor veszünk elégtételt. Ősi kínai mondás: „Aki bosszút áll, az két sírt kell, hogy ásson.”

Boldogok a tiszta szívűek. Ez jelentheti azt számomra, hogy meglátom a másikban a jót. Egyik helyemen egy munkatársunk, ha valakinek a hibájáról beszéltem neki, mindig hozzátette, hogy ő milyen jót lát abban a testvérben.

Boldogok a békességszerzők. Egy családterapeuta mesélte, hogy a terápia után azt mondta neki az egyik fél. „Először mérges voltam, mert nem álltál mellém.” Ugyanezt elmondhatta volna a másik fél is. Én hányszor csinálom azt, hogy az egyik fél mellé állok. Így nem segítem a két fél kibékülését.

Boldogok, akiket üldöznek az igazságért. „Kárpátaljai vértanúk” címmel készült egy dokumentumfilm a kárpátaljai görög katolikus egyház kálváriájáról.

Sztálin elhatározta, hogy megszünteti a görög katolikus egyházat, és beolvasztja az ortodox egyházba. Tervét végre is hajtotta. A görög atyák nagy része inkább vállalta a halált, mint a hittagadást. Sorsuk Szibéria, vagy halál.

Az egyik görög atya miután őt halálosan megsebesítette a táborban az orosz katona, ezt üzenté haza: „Szeretem Micikét és a gyerekeket, de Krisztust még jobban.” A görög egyház ma él és virul, a Szovjetunió pedig szétesett.

Ma a társadalomban sok esetben a darwini logika működik. A nagy, az erősebb, uralma alá hajtja a gyengét. Jézus a nyolc boldogságban egy egészen más országot ígért. Itt a kicsik, a gyengék, az elesettek állnak az első helyen.

Kérdés: Te ezért az országért dolgozol, hiszel benne?

Kérjük Jézust, hogy szembe tudjunk menni a társadalomban jelenlevő darwinizmussal, amely megfertőzi a fejlett államokat. Tudjunk szakítani az erősebb törvényével.

Andor atya

„A gyermek legnagyobb boldogsága az, hogy szeretik”

(Don Bosco)

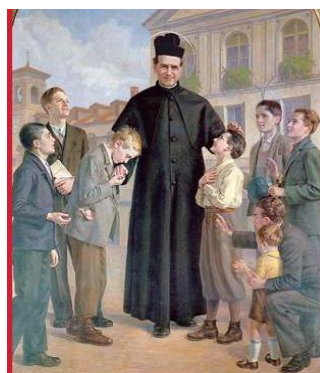
Miért pont Don Bosco?

Iskolánk védőszentjére, Bosco Szent Jánosra január 27-én, szentmise keretében emlékeztünk, ahol lehetőségünk volt együtt imádkozni iskolánkért, pedagógusainkért és diákjainkért.

Don Bosco szeretetteljes módszerét alkalmazva, családi hangulatban folyik nálunk a tanítás, tanulás. Ez egy megelőző módszer a jóra nevelésre, a rossz megelőzésére. Szerető gondoskodással arra törekszünk, hogy a ránk bízott gyerekek lelkiükben, szellemükben, testükben egészséges felnőttek váljanak.

Célunk, hogy a tanulókkal olyan emberi értékeket közöljünk, amely egész életüket meghatározza. A nevelés legfőbb eszköze a nevelő személyiségéből áradó sugárzó szeretet, s ezzel elnyerni a gyermek bizalmát. A családi szellem szeretetet közvetít, mely bizalmat eredményez, hogy tanítványaink beszéljenek, megnyiljanak felénk.

(Manapság otthonainkban ezt egyre nehezebb megvalósítani, mert a párbeszéd helyett, csendben kell maradni: a TV-vel „beszélgetünk”.)

Don Bosco, mint az imádság embere, megmutatja nekünk, hogyan kell az üdvösség útját járni. A kegyelmi élet növekedése szempontjából nagyon fontos, hogy a családi- és iskolai nevelés összhangban legyen. Nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy – elmélyült hittel – nevelői hivatásunkat szolgálatként teljesítsük.

Törekszünk arra, hogy a Szentlélek kegyelmével és erejével, Bosco Szent János példáját követve – a szelídség és a szigorúság kellő mértékét alkalmazva – mindig az igazságot tanítsuk. Az Úr kegyelmi fényéből merítünk és kérünk kellő erőt és egészséget, hogy mindennapi áldása kísérje munkánkat. Ebben segít nekünk plébánosunk, László atya is, aki lelkünket gondozza, fáradságot nem ismerve támogatja iskolánkat.

Hálát adok a Teremtőmnek, hogy pedagógusként a Mindszenty iskolában szolgálhatok, Jézus példáján keresztül gyakorolhatom nevelői hivatásomat.

*„Legyetek a gyermekekkel,
előzzétek meg a bűnt ésszel,
hittel és szeretettel legyetek
szentek és szentek nevelői.
Vegyétek észre a gyermekeink,
hogyan szeretjük őket” (Don Bosco)*

Ujpesti Gizella

Február 6-án **Senior imaklubunk** a párkányi templomban tartotta összejövetelét. Dr. Fóthy Zoltán plébános úr szeretettel fogadta csoportunkat, röviden bemutatta a késő barokk épületet, majd egy kis írott összeállítást kaptunk, amiből bővebben is megismerhettük a Szent Imre herceg tiszteletére épített templomot.

Az esperes úr rövid imádságra, majd litániára hívott valamennyiünket. (Örömünkre néhány párkányi testvérünk is eljött, mert a vasárnapi misén kihirdették, hogy Esztergomból vendégek érkeznek.)

Az atya előadásának középpontjába a csendet állította: a csönd erejét, fontosságát, a csönd megtapasztalásának óriási jelentőségét igyekezett körbejárni számos, olykor napnál világosabb, kézzelfogható, máskor elgondolkodtató példák sorával.

Modern világunk egyre csillogóbb-villogóbb, nyüzsgőbb, hangosabb, és ha ez a zaj csak egy kis időre is megszűnik, és csend lesz, a mai, Isten nélküli ember nem találja a helyét, rosszul, nyomasztóan érzi magát, egyszerűen nyomasztja a csend. Pedig elcsöndesedés nélkül az ember nem tudja megérteni önmagát, nem tud megváltozni, nem tudja meghallgatni, szeretni a környezetét.

Csönd nélkül nincs nyugalom, belső béke, harmónia. Ahogy Sarah bíboros mondja – akinek gondolataira többször utalt Zoltán atya – „... az élet csöndes kapcsolat az ember bensője és Isten között. A csönd feltétlenül szükséges ahhoz, hogy meghalljuk az Istent... Isten a csöndben cselekszik.”

Az apró csöndek óriási jelentőségét hangsúlyozó előadásban Zoltán atya egyszer csak mosolyogva ránk nézett, és szelíd nyomatékot adott annak, hogy ne felejtsük, az öregedő ember éjszakai nem alvásának ideje nem csak a bosszantó, nyugtalan forgolódás lehet, hanem az Istenhez fordulás csendje is.

Az atya szólt helyi kezdeményezéséről is, hogy a szentmisében az Úrfelmutatás alatt, Urunk jelenlétévé válásakor a párkányi templomban nincs csengetés. Jézus meghitt csendben lép közeink.

Az előadást, és azt, hogy itt lehettünk egy hosszabb áldás elmondásával köszöntük meg. Álljon itt belőle az első versszak: *„Áldott legyen a szív, mely hordozott, / és áldott legyen a kéz, mely felnevelt. Legyen áldott eddigi utad, / és áldott legyen egész életed.”*

Párikányi látogatásunk második része a szentmise volt. Eredetileg csendes, hétköznapiak terveztük, de haláleset miatt gyászmise lett. Megtelt a templom, ragyogtak a lámpák, Imi ministrált és felolvasott, mindenki egy szívvel, hangosan imádkozott, asszonyok, férfiak zengték az énekeket. A Béke fejedelmével zártuk az imádságos együttlétet.

NY. M.

**„Mert ha még nótán nem könnyeztél,
Szívedből sohasem szerettél.”**

Ezzel a mottóval tartottuk nóta-délutánunkat a Magyar Kultúra Napján a Mindszenty iskola aulájában. Szladik Tibor zenetanár nagyszerű novemberi koncertje után felmerült az ötlet, mi lenne, ha harmonikaszóra énekelne is a közönségünk...

Tibor vállalta ezt, hiszen sokoldalúan és sok helyen zenélt már, ez is beleillett profiljába. A technikai háttér egyeztetése után jött a nehezebb feladat, a rengeteg közismert nótából, népdalból mi is kerüljön be a szűk 2 órányi műsorba?

Listákat váltottunk egymással, szövegeket egyeztetünk, végül is mintegy 50 ének mellett döntöttünk.

Mivel a Magyar Kultúra Napján került sor az „énekóra”, szóvá is tettem beköszöntőmben, hogy a magyar nóta kicsit lenézett/lesajnált műfaj sokak szemében. Természetesen nem is tetszhet mindenkinek minden műfaj.

A jelen lévő mintegy 80 ember más véleményen volt, hiszen minden műfajban lehet szépet, szívet-lelket felemelő műveket alkotni. Sok nóta szövege is különösen szép, tömör, gyönyörű megfogalmazás. Szinte mindenki énekelt a kiváló, művészi harmonika kíséret mellett. A szöveggel sem volt baj, hiszen a megbeszéltek szerint mindet ki is vetítettem. Ekkora felnőtt dalárda még nem énekelt a Mindszenty iskolában!

El is mondtam, hogy énekkarunk állandó létszám-gondokkal küzd, itt meg mennyi jó énekhangot hallani! (Sajnos, a szentmiséken sincs ilyen szép éneklés, mint aznap ott volt.)

Mivel Petőfi jubileumi év is van, három megzenésített versével kezdtünk, a legvégén pedig – fájdalommal gondolva a szomszédos háború elszenvedőire – a Béke fejedelme című énekelt imával zártunk.

Néhány szám erejéig Nagyvári Lajos, énekkarunk harmonikása is bemutatkozott. A „hivatalos” rész után még többen maradtak, kíváncságműsor keretében még sok szép dal előkerült, és mintegy órányi ráadás után lett vége e hangulatos délutánnak.

Már a helyszínen többen kérdezték, mikor szervezzük a következő, hasonló alkalmat? Lehet, hogy húsvét után újra megpróbáljuk...

Alapítványunk

Kuratóriumunk (László atya, Hengánné Gogola Gabriella és jómagam) már többször találkozott, egyeztetett alapítványunk felélesztéséről, működéséről. Mivel plébániai alapítványról van szó, természetes, hogy leginkább plébánosunk látja át a gazdasági és egyéb vonatkozásait, különös tekintettel az alapító okiratban megfogalmazott célkitűzéseinkre.

Pénzügyi vonalon van két (örökölt) szerződésünk, ami a belvárosi templom tornyában elhelyezett eszközök bérleti díjából támogatja alapítványunkat. Terveink szerint a sírhelyek rendezésével (adategyeztetési felhívásunk) párhuzamosan, ezek díjait is az alapítványunk javára könyvelnénk el – ez már jelentősebb összeg. Számítunk híveink adományaira is – máris érkezett egy tétel.

A Munkaügyi Hivatal (Foglalkoztatási Hivatal) támogatásával – 3 havi bér utalásával – alkalmazottat vett fel alapítványunk Gál Gyula személyében. Feladata: általános karbantartási, ügyintézési munkakör, hiszen két templomról, két plébániáról, vegyes tulajdonú kápolnáinkról kell gondoskodnunk, van mire figyelni.

Harmai atyától át kellett vennünk egy csomó adminisztratív teendőt is, most éppen a toronybérleti szerződések és az alkalmazott szerződésével kapcsolatban rengeteg feladat adódott, amit könyvelőnk, Horváth Katalin, családosi közösségünk tagja intéz.

Az idén tehát éledezik az alapítványunk is, a működésünkről folyamatosan tájékoztatjuk híveinket, hogy látható legyen, miért is számítunk híveink támogatására, és azt mire fogjuk fordítani.

Egy másik, eltűnt alapítvánnyal (Esztergom Város Kálvária Alapítványa) kapcsolatban is hasznos volt a „nyüzsgésem”. Mint többször írtam már róla, ezen alapítvány a bejegyzett tulajdonosa a kálvária-szerpentin területének.

A tulajdonviszonyok rendezése nélkül nem lehet mit kezdeni vele. Dr. Alberti Péter alpolgármester úr vette kézbe az ügy kibogozását, bizakodunk, hogy végre sikerül is megoldani.

Nyitrai László

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

A Rózsafüzér Társulatunk 2022. évi beszámolója

Társulatunk jelenlegi létszáma 27 fő. Az előző évhez képest két imádkozó testvérünk az örök hazába költözött. Hiányukat érezzük. Két idős testvérünk már nem tud részt venni a közös imádságokon, de tartom velük a kapcsolatot. Nagy örömeinkre szolgál új tagunk imádságos részvétele.

A titokcserék legtöbbször a templomban történnek. Ilyenkor közösen elmondjuk a rózsafüzért az aznapi titkokkal, imádkozunk és énekelünk. Aki nem tud részt venni ezeken az alkalmon, annak személyesen viszem el a titkot.

Az év során kétszer, a húsvéti és karácsonyi titokcserék alkalmából szerény ajándékokkal teszem szebbé az ünnepvárast. Isten segítségével a tavalyi évben zárandokúton vettünk részt Szegeden, 16 fővel.

A helyszínen a püspök atya személyesen fogadott minket. A felemelő ünnepi szentmise, a különböző programok megtekintése mind-mind maradandó élményt és feltöltődést hoztak.

Itthon maradt testvéreinknek szerény ajándékot hoztunk, kifejezve, hogy gondolatainkban velünk voltak. Erről a zárandokútról az Élő Szigetben már korábban, részletesen beszámoltunk.

Továbbra is közösen imádkozunk a titokcserék alkalmával, a szentmisék előtt és a szentségimádásokon. Szeretettel várunk társulatunkba új tagokat is!

Társulatunk pénzügyi beszámolója:

BEVÉTELEINK

2021. évi maradvány:	263.375,- Ft.
2022 évi önkéntes hozzájárulás:	128.800,- Ft.
Összes bevétel:	392.175,- Ft.

KIADÁSAINK

Működési kiadás :	8.670,- Ft.
Egyéb kiadás:	167.615,- Ft.
Támogatás:	5.000,- Ft.
Összes kiadás:	181.285,- Ft.

MARADVÁNY (2022.12.31.): 210.890,- Ft.

Ezt a maradványt közösségünk zárandokújtára és működésünkre szeretnénk fordítani, melyhez kérjük Isten áldását és segítségét!

Szendró Péterné

A Szent Anna Plébánia **Szent Ferenc Karitászcsoportjának** **beszámolója a 2022. évről**

Karitás irodánk már hosszú ideje zárva tart, mivel a plébániai összevonás és a karitász terem felújítása megnehezítette ezt, azonban, a körülményekhez képest próbáltunk segíteni a rászoruló családoknak és idős, beteg egyedülállóknak.

Az év elején, a Betegek Világnapján imádkoztunk beteg testvéreinkért az esztergomi kórház beteglátogató csoportjával a Belvárosi templomban. Részt vettünk a Marista testvérek esztergomi házában 20. évfordulójára szervezett közös ünnepségen és konferencián.

Szent Erzsébet napján kiosztottuk a megáldott Szent Erzsébet kenyereket, majd november 20-án megújult a csoportunk, amikor is régi és új tagok tettek fogadalmat, elköteleződve szolgálatunk mellett.

A bajóti régió esztergomi központjában segítettünk a kárpátaljai menekültekkel kapcsolatos feladatok ellátásában, illetve anyagilag és tárgyi adományokkal is támogattuk őket.

Az év során, húsvétkor élelmiszersomagokkal segítettünk 45 családnak, összesen 150.000,- forint értékben, összesen 300 db kukoricakonzervet osztottunk ki a rászorulóknak.

Karácsonykor pedig ismét élelmiszersomagokkal, illetve vásárlási utalványokkal próbáltunk segíteni 190.000,- Ft értékben összesen 43 családnak.

Csoportunk a plébánia életében is igyekszik aktívan részt venni, a májusi Szent Flórián misét, Rozália kápolna búcsúját, októberben pedig a szüreti misét és az ezek után következő agapékat csoportunk szervezte.

A kápolna és a hozzátartozó kert gondozását is mi láttuk el. Az adventi, roráté szentmisék utáni reggeli készítését vállaltuk.

Az alábbiakban közöljük a Karitászcsoportunk 2022-es zárszámadását.

BEVÉTELEINK

Maradvány 2021-ről	315.875,- Ft.
Szent Antal persely	86.040,- Ft.
Egyéni adomány	271.770,- Ft.
Összesen	673.685,- Ft.

KIADÁSAINK

Élelmiszer	396.720,- Ft.
Gyógyszertámogatás	95.900,- Ft.
Egyéb	25.200,- Ft.
Összesen	517.820,- Ft.

MARADVÁNY 2022.12.31-én: 155.865,- Ft.

Mindezek felül 2 fő kapott a Főegyházmegyétől fejenként, havi 5.000 Ft gyógyszertámogatást.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani minden kedves Testvérünknek, akik imáikkal, munkájukkal, anyagi támogatásukkal, illetve bármilyen módon is hozzájárultak karitászcsoportunk munkájához. Isten fizesse meg bőségesen mindenki segítségét!

Szent Ferenc Karitászcsoport

Generációk imakapcsolata

Egyházközségünk életében a hitélet, az egymásra figyelés erősítéséért **ima-akciót** kezdeményeztünk.

1. Ennek lényege, hogy a jelentkezők – anonim módon – egy másik személyért, családért, közösségért imádkoznak két hónapig. **Jelentkezés két hétfőig: febr. 11-12. és febr. 18-19. (újságunk megjelenésekor még lehetséges!)** a templomban hátra kihelyezett kisasztalnál, az ott leírt, a plakátokon megadott módon.

2. A bejelentkezett, imát vállaló idősebbek (70+) és a fiatalabbak (50-) **nagybőjt első vasárnapján (február 25-26.)** az egyik szentmisén (bármelyiken lehetséges!) kihúznak egy cédulát a másik korosztályból, és az azon található emberért/családért **OTTHON** imádkoznak.

Az általunk ajánlott (kért) ima: **egy tized rózsafüzér he-
tente**, amit természetesen szabad túlteljesíteni. Tehát: **a követ-
kező hétvégén már indul az imaszolgálat a nevek kihúzá-
sával, az oltárra kitett dobozokból.**

3. Húsvét után, egyik vasárnap délutánra tervezzük az anonimitás felfedését, aminek formájáról majd időben tájékoztatjuk híveinket.

**Imaszolgálatunkkal is erősítsük közösségünk lelki hát-
terét, és az se baj, ha a generációk kicsit közelednek egy-
máshoz!**

NY.L.

Adj békét, Uram!

Gondolatok februári imaóráinkból

... **BÉKE!** Napjainkban jámbor óhajnak tűnik. A józa-
nabbak szava túl gyenge a kardcsörtető, a világhatalmak által
befolyásolt intézmények, a megvásárolt politikusok tevékeny-
sége ellen.

A zsebhítűek – én magamban így nevezem, a megalkuvó,
pénz- és hataloméhes embereket –, akik épp a saját érdekük,
vagy megbízóik érdekeit követve irányítják a világot, nem
törődnek azzal, hogy a szakadékba menetelünk – mármint az
egész emberiség! Ezt nem hajlandók észrevenni, felfogni.

Szívesen mondanám, hogy hagyjuk a politikát – legalább
ebben a körben –, de a bőrünkre megy mindez, az életünkről
van szó! A keresztény embernek pedig kötelessége szóvá tenni
a dolgokat, különösen is, ha mindezzel keresztény értékrendün-
ket is folyamatosan támadják.

A kereszténység a legüldözöttebb vallás napjainkban,
nem tűrhetjük szó nélkül...

...Ha a nagyhatalmi logika szerint haladunk, egyre jobban
belekeveredünk a háborúba. Istent száműzte önző világunk, így
igazi békére nincs esély. Jézus nem is a világi értelemben ígérte
a békességet követőinek.

Azt mondta: „*Békességet hagyok rátok. Az én békémet
adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne
nyugtalanokdjék a szívetek, s ne csüggedjen.*”

De valóban, azt is mondta: „*Azt gondoljátok, azért jöttem,
hogy békességet hozzak a földre? Nem – mondom nektek –,
hanem inkább meghasonlást.*”

Ezen meghasonlás oka pedig éppen Jézus elfogadása,
vagy elutasítása, tagadása. Az Őt elutasítók valóban csak meg-
hasonlást és ellentéteket szítanak, generálnak.

Mindezt látva, megértve, mi csak ragaszkodjunk Krisz-
tushoz, keresztény értékrendünkhöz!

Papírosbéke

A papírokon már rég béke van.
Rajtuk az írás már meg is fakult.
De mindez nem ér semmit, míg a múlt
Háború okai még egyre visszajárnak,
Mint éjféli, rémes, kísértő árnyak,
Féltékenység, irigység, gyűlölet,
S száz más rossz, mi ezek nyomán jöhet.
Nincsenek már győzők és legyőzöttek,
Mert ezen rémek mindenkit legyőztek.
S bármerre tekints:
Köztük egynek is nyugodt perce nincs.
Egyet veszettek el mindannyian: Krisztust,
S mit Ő hozott, a szeretet parancsát;

És igaz béke nem is lesz a földön,
Míg ezt meg nem tanulják, s meg nem tartják.
A világnak nincs is más menedéke,
Mint a krisztusi szeretet és béke.

(Dobos Ferenc)

**Őrizd nyelvedet a gonoszástól, s ajkadat az álnok be-
szédtől! Hagyd el a rosszat és válaszd a jót, keresd a
békét és járj a nyomában! (Zsolt 34,14)**

Röviden...

- Február 6-án 8.30-kor – ahogy minden hónap 6. napján – Mindszenty József bíboros atya sírjánál tartotta a szentmisét Szerencsés Zsolt atya. Öröme szolgált – ebben a jelenlévők is osztoztak –, hogy ezúttal mindszentys diákok is jelen voltak a bazilika altemplomában, a felső tágzatból. Szeretettel ajánljuk híveink figyelmébe ezen szentmisét, ahol mártír sorsú bíborosunkra emlékezünk, boldoggá avatásáért és pártfogásáért imádkozunk.
- Plébániai farsanggal közösségben köszönünk el február 17-én eme harsányabb időszakról, hogy a húsvétra készülődés jegyében, nagybőjti elcsendesüléssel hangoljuk lelkünket egyházi évünk legnagyobb ünnepére. Február 22-én, hamvazószerdán mindkét templomunkban az esti szentmisékben hamvazkodással is kifejezzük Krisztushoz tartozásunkat.
- **Nagybőjtben** minden pénteken keresztutat imádkozunk templomainkban: a Belvárosban 16.30-kor, a Kerektemplomban pedig 17.30-kor, itt a közösségeink vezetésével. A kálvárián pedig vasárnaponként 15 órakor végezzük a keresztutat, ahova a környékbeli plébániák híveit is meghívjuk – plébánosaik által.
- Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati Mária tiszteleti imádságunkra, ami legközelebb március 4-én 17 órakor lesz a Kerektemplomban.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Horváth Melissza
Lóki András
Szivek Ferenc

Elhunytak:

Járfás Istvánné, Schiebl Györgyi	84 éves
Baumann Ferenc,	85 éves
Patkó Anna	96 éves
Kürtös Istvánné, Csonka Ilona	64 éves
Kincses Sándorné, Tamás Mária	82 éves
Mihály Teréz	96 éves

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László testületi alelnök
<i>Tördelő szerkesztő:</i>	Németh Tünde Márta
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
<i>A kiadást támogatta:</i>	Somfainé Bernike, Dr. Bátori Dénesné
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vince Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom -Városi
Plébánia

2023. március

XVI/3. szám

Nagybőjtben járunk!

Keresztúti imáinkban különböző szemszögből, élethelyzetből gondolkodunk el erről a felfoghatatlan szeretetről: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért.”

Templomainkban közösségeink vezetik az imát, a kálvárián pedig szélesebb körben, más közösségek tagjaival együtt imádkozunk. Különleges volt, amikor a Szegénygondozó Nővérek lelkigyakorlatosaival együtt elmélkedtünk. Legutóbb pedig nagyon sokan kísértük Jézust a szenvedés útján régiónk karitászcsoportjainak a részvételével.

Ezen imaalkalmak segítenek értelmezni és elfogadni a saját keresztjeinket is. Vegyük hát fel azt, amit Mesterünk nekünk szánt...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Nagyböjti utunk felénél tartva érdemes időt szakítanunk arra, megálljunk egy kis időre: visszatekintsünk, hol tartunk elhatározásainkkal, hogyan alakult imaéletünk, de legfőképpen Istennel való kapcsolatuk ebben a szent időszakban.

„A szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat.” (Joel 2,13) A nagyböjti időben is akkor tudunk igazán lelki életünkben előre haladni, ha a külső cselekedeteinkkel nem helyettesítjük, hanem elősegítjük szívünk formálódását. Ehhez időnként fel kell hagynunk a megszokottal, el kell indulni olyan úton, amit nem mi választunk, hanem az Isten tervezi számunkra.

Jézus böjtölésének és megkísértésének színhelye a puszta volt. A puszta, amely kietlen, terméketlen, elhagyott, veszélyes vidék... - szívünk mélyén nem oda vágyakozunk.

A mindennapok forgatagában, a hétköznapi teendők során a napi rutint követjük: családjunkban, vallásos életünkben a megszokások biztonságot adnak, tudjuk, mikor hová kell menni, mit teszünk, mi fog történni, szinte percre pontosan igyekszünk berendezni, kontrollálni életünket, észrevétlenül mi leszünk életünk, saját életünk ura...

De ahogy „a Lélek a pusztába vitte Jézust” (Mt 4,1), ha hagyjuk, minket is elvisz, hiszen a megújuláshoz nekünk is szükségünk van az ott töltött időre.

Az ideai nagyböjtben engedtem, hogy elragadjon az ÚR a „pusztába”? Oda, ahol megtapasztalom kiszolgáltatottságom, szegénységem, gyengeségem és szembesülök bűneimmel; ahol nem tudja a saját világom túlharsogni Isten hangját, ahol előtörnek a szívem mélyén rejtőző fájdalmak, és ahol ezeket kihasználva a kísértő félelmetes erővel igyekszik rávenni a széles útra... Ezekben a helyzetekben nem marad más támaszunk, mint az élő Isten. Jézus Isten szavával győzte le a kísértőt – nekünk is ezt az utat kínálja.

A pusztában, ahol semmit nem érnek emberi megoldásaink, végre helyet tudunk adni a Mindenhatónak, és a puszta, ahogy az Ószövetségben, úgy életünkben is az Istennel való találkozás, a csodák és a szövetségkötés helyévé válhat! Jézus példájából tudjuk, hogy a feltámadáshoz a szenvedésen át vezet az út: bízzunk az Úrban, hogy a pusztai lét megtapasztalása elhozza számunkra is a „feltámadást”, szívünk megújulását!

Lesták Zoltán
állandó diakónus

„Küldelek én, s megáldlak én, csak menj és hirdesd szavam”

Születésnapot ünneplünk. Született: 2008 februárjában. Apja neve: Nyitrai László, mégis Élő Szigetnek hívják. Betöltötte a 15. évét, és már a 16. év második számát tartom a kezembem. Kicsit elkéstem az ünnepléssel, tortát, virágot sem vettem, pedig lenne kit köszönteni, hiszen az „apa” gondoskodása nélkül nem ünnepelhetnék. Így indult a plébániai értesítőnk:

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. február
1. szám

Közösségünk havonta szerkesztett plébániai értesítőt jelent meg, ami rólunk szól. A címválasztás nem véletlen, szeretnénk szekularizálódott világunkban a hit, a szeretet, az összetartozás, az egymásra odafigyelés élő szigetévé válni!

Újságunkban beszámolunk eseményekről, kiscsoportjaink tevékenységéről, közösségünk éledezéséről, megvalósult és tervezett programjainkról, építkezéséről...

Milyen nagyszerű dolog, hogy a vállalt feladatait most is megvalósítja, ennyi év eltelté után. Természetesen változások is történtek. Ma már nem egy plébánia életére fókuszál, hanem Esztergom-Városi Plébánia néven a Szent Péter és Szent Pál-templom közösségének életét is követi.

Az első számból idézek Nyitrai Lászlótól: „Mikor elváltam a világi elnöki tisztséget, jeleztem, hogy leginkább hit-életünk fejlesztésével, közösségépítéssel szeretném szolgálni a Szent Anna egyházközséget. Antal atyával megbeszéltem, hogy közösségünket időszakosan tájékoztatni fogjuk a fontosabb eseményekről, a testület munkájáról, terveiről. Amit most a kezében tart a kedves Olvasó, ezen plébániai értesítő első száma. Mindig meg fog jelenni, ha közösségünket érintő fontosabb esemény, fejlemény vagy megosztandó gondolatok ezt indokoltá teszik.”

A 13. születésnapra ezt írtam: „Azóta eltelt 13 év. Saját életünkben is hosszú idő. Örömök, bánatok, fájdalmak, betegségek, kisebb-nagyobb gondok, megváltozott életkörülmények. Egyházközségünk tagjai közül sokan váltak „alkalmi újságíróvá” ezalatt az idő alatt. Életkortól, nemtől függetlenül.

A havonta megjelenő „értesítőben” beszámoltak napjaikról, élményeikről, a közösségünkben megéltékről: keresztlőről, elsőáldozásról, bérmálkozásról, napközis táborozásokról, közös zárandoklatokról, jubiláns házások miséjéről, együtt töltött vidám délutánokról, templomunkban tartott rendezvényekről és felsorolhatatlanul sok eseményről. Olvashattunk plébániánk gazdasági eredményeiről, a templomunk felújítási munkáiról”

A havonta megjelenő „értesítőre” ezek a gondolatok most is helytállóak. Megfogalmaztam azt is, hogy miért fontos nekem az Élő Sziget: „Az Élő Szigetben bizony nagyon színvonalas írásokat olvastam és olvasok most is. Ennyi idő alatt sok „szerző” segítette, hogy naprakészen, izgalmasan jussanak el hozzám a plébániai közösségek hírei. Leginkább az fog meg, amikor idősebb társaink az emlékeikről is írnak. Régi roatókról, karácsonyokról, a búcsúkról, amikor nem szétaprózódott

közösségek működtek, hanem egy nagy közösség: a plébánia hívei.”

Ugyan a kezemben tartott XVI/2. számra nem került rá, hogy ünnepi szám, de mi ünnepeljünk! Szeretettel köszöntök mindenkit, aki lehetővé teszi az Élő Sziget megjelenését. Talán megbocsájtják nekem, hogy nem nevesítem őket. Mindenkire kérem a Jóisten áldását:

**„Találjon Rád Isten áldása minden új napon!
Angyalok őrizzenek utadon, bármerre jársz!
A menny világossága ragyogjon Rád,
és töltsse meg dallal szívedet!
Találjon Rád Isten áldása minden új napon!”**

Senior imaklubunk estje

„Szentségeken keresztül Isten kegyelme működik”

Készültem a Senior imaklub március 6-i rendezvényére, mert tudtam, hogy Balogh Attila atya, az Esztergomi Szeminárium augusztusban kinevezett rektora lesz a vendégünk. Megnéztem a fényképét, elolvastam az életrajzát. Íme:

Született Budapesten,
1970. augusztus 29.
Szentelték Esztergomban,
1996. június 15.
Káplán Bp.-Zuglóban:
1996–2009.
Plébániai kormányzó:
Budapest-Kőbánya
Szent László plébánián,
2009–2015.
Plébános ugyanott 2015–2022-ig.

Ellátja a Budapest-Kőbánya Pongrác-úti Föltámadott Krisztus templom igazgatását is 2016–2022-ig.

Helyettes esperes: Pesti-Középső Espereskerület, 2016–2022.

Az Esztergomi Szeminárium rektora 2022-től.

Protonotárius, kanonok 2018-tól”.

A hivatalos életrajz abban a pillanatban életre kelt, ahogy Rector úr belépett hozzánk. Humoros, nyitott, őszinte, közvetlen egyénisége, lebilincselő előadása nagy élménnyé vált számunkra.

Ahogy ő fogalmazott, **személyes szösszenetekkel kezdte mondandóját**. Budai család egy szem gyermekeként, református apa, anyai részről mélyen hívő nagymama (104 évig élt!) mellett ő is még átélte a 90-es évek előtti egyházüldözést.

Krisztinavárosban rendszeresen ministrált, nagyon sokat tanult az akkor káplánként működő Blanckenstein Miklóstól. Közgazdasági Szakközépiskola elvégzése után a Vízkutató és Fűró Vállalat pénzügyi előadója lett.

Időnként foglalkoztatta, hogy pap lesz. A villámcsapásként érkező gondolat 1990-ben az esztergomi papszentelésen érte, ahol barátaival vett részt. „Az Isten engem erre hív, nem az a kérdés, hogy mit akarok.” Elvégezve a teológiát, 13 évig Krisztinavárosban, majd 13 évig Kőbányán végezte papi szolgálatát.

Lelkipásztori adottságú, gyakorlati embernek tartja magát, amely kökemény pasztorációt, lelki életet és erre inspirálást, emberi kapcsolatok kialakítását jelenti.

Meglepte a Bíboros úr döntése, hogy a Szeminárium rektorának kinevezte azzal a megbízatással, hogy a lelkipásztorkodást át kell adni a növendékeknek. 2022. augusztusától lett az Esztergomi Szeminárium rektora.

Hogy áll ma a papnevelés ügye? - tette fel a kérdést. Amikor ő seminarista lett, 60 fő volt a kispapok létszáma. Mindannyiuk mögött volt egy élő plébániai közösség. Most 21-en vannak, bizonytalan háttér országból, nehéz családi közegből, hatalmas nagy ellenszél közepette.

Csoda, hogy ilyen közegben a Jóisten meg tudta szólítani a fiatalokat, amikor jó nevű papok otthagyták a papságot, lelki- és egyéb terhekre, kiegészre hivatkozva. Mindezek a problémák nagy gondot jelentenek. Önmagában nem elég a szemináriumi nevelés.

Rector úr nagybőjtben a környékbeli plébániákra, Tokodra és Tátra viszi hallgatóit, hogy a plébániai élet közelébe kerüljenek. A médiában való szereplés nagy károkat is okozhat, ezért rektor úr a tanrendbe iktatott egy olyan órát, ahol a jó megoldásokról hallhatnak, tanulhatnak.

Miért nincsen elég hivatás? Ószövetségi idézettel próbált rá magyarázatot adni. Mit is várunk el a paptól, és azt meg tudja-e tenni, vagy amit elvárunk, esetleg nem is papi feladat? Több példát említett: kiemelem a cserkész táborban tőle kért, fakultatív, reggel 5 órai misét, és egy keresztutat – amit egyébként bárki vezethet.

A kispapokat afelé kell erőteljesen vinnie, hogy a szentségeknek legyenek az emberei. Lássák meg, hogy a plébánián mit lehet tenni. Ő a Bosnyák téren 3 dolgot emelt ki:

1. a ministránsokkal való foglalkozást,
  2. táborok alatt végig gyóntatta a táborozókat, lelki gondozást végzett
  3. gyóntatószéki névjegykártyát vezetett be, amely a lelki beszélgetések, lelki gondozás eszközévé vált.
- A hetét éles keretek közé szorította.

Covid alatt az online közvetítések sokkal több résztvevőt vonzottak (a bőséges választék elkényelmesítette az embereket), de az ifjúság ragaszkodott a személyes találkozáshoz.

Visszaálláskor lecsökkent a hívők száma. Merre tovább, hogyan kellene egyházunkat alakítani, formálni? **A kispapoknak növelni kell a teherbírását, szemléletüket úgy kell formálni, hogy a szentségi pasztoráció kerüljön a középpontba.**

Amikor a Bíboros úr Attila atyát kőbányára kinevezte, ezt a feladatot adta: „Egyszerűen csak legyél pap. Misézz, gyóntass, keresztelej, jegyesoktatást végezz, bérnyújtásra készíts fel, látogasd a beteget.” Ebből a szűk papi szentség-kiszolgáltatásból nőttek ki a közösségek.

Mi az egyház tanítása, és mi is a pap feladata? Mi, hívek az Istennel szeretnénk találkozni. Szentségeken keresztül az Isten kegyelmét közvetítik papjaink – nekünk ez a lényeg.

Majd a nyugati egyház elprotestantizálódásáról beszélt. Nagy ajándék, hogy Magyarországon az emberek szentségekhez akarnak járulni. Három éve Bíboros úr kinevezte a fiatal papok mentorának. A havi találkozások, valamint a fiatal atyák bizalma nagy örömet jelentenek neki.

Ezután közösen beszélgettünk a papi szolozsmáról, az imakoszorúról a Szentatya nagybőjti üzenetéről. Áldással köszöntük meg a hangulatos, tartalmas estét:

„Az Úr legyen melletted, / hogy karjaiba zárjon / és oltalmazzon téged!”

No, persze a vidám beszélgetés és a finom süтик kóstolása sem maradt el.

Pazsiczky Mariann

Farsangoltunk...

Hagyományainkhoz híven idén is együtt mulathatott plébániánk apraja nagyja. Az eddigi évektől eltérően a Mindszenty iskola ebédlőjében került megrendezésre közösségünk farsangi összejövetele. Kis, családias rendezvényünkhöz néhány jó barátunk is csatlakozott.

Nagyon jól érezték magukat, mert azt tapasztalták, hogy közösségünk tagjai, kortól függetlenül, barátságosak. Nagyon tetszett nekik a sok színes műsor, amikkel készültünk. Öröm volt hallani véleményüket plébániai nagy családukról! Kedves, összetartó társaságnak láttak minket, és szívesen csatlakoznának a jövőben is programjainkhoz.

Tapasztalatom szerint az elmúlt évek járványhelyzete miatt elmaradt bálók hiánya nem tépázta meg közösségünket. Úgy láttam, hogy minden résztvevő várta már ezt az alkalmat.

Olyan szomorú, hogy készülünk egy eseményre, aztán olyan gyorsan eltelik, hogy mire észbe kapunk, már csak mi maradunk, és a buli nyomai. Sajnos ilyenkor döbbenek rá, hogy a feladatok végzése közben, szinte nem is maradt idő, hogy minden résztvevővel beszélgessek.

A jó hangulaton, családi légkörön kívül fontosnak tartom megemlíteni vendégeink nagylelkű adakozását, hiszen szép számban keltek el a tombolák, aminek bevételéből karitász csoportunk a rászorulókat támogatja.

Szeretnénk köszönetet mondani minden támogatónak, aki bármilyen formában hozzájárult a bál megvalósulásához. Reméljük, jövőre ugyanitt (is) mindenkiel találkozunk!

Gálné Ancsa

Úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt...

Ez a hely nem Rió, nem Velence, nem Mohács. Ez Esztergom, kórusunk próbaterme! Február 10-én itt gyűltünk össze, hogy farsangoljunk.

Csodálatosan feldíszített helyiség fogadott bennünket. Zsóka volt a „tettes”, ő mindig alkot valami szépet, lehet tőle ötletet meríteni.

A svédasztal kínálata étvágygerjesztő látványt nyújtott. Jócskán fogyott az étel. Felsorakoztak itt az általunk jól ismert „pincészetek”. Díjakat ugyan nem adtunk át, de a dicséretekkel nem takarékoskodtunk.

Ugye kitalálják a folytatást? Dalolás, dalolás, harmonizáló... És még egy meglepetés: Egyik társunk, Marika jelmezben jött. Laci titkárnőjeként debütált, még egy régi írógépet is cipelt, kellett a szerephez. *Bocsánat, főnök úr!* – hangzott a régi sláger. Az előadás, a szemüveg, na meg az a cipő felejthetetlen! Megalapozta a jó hangulatot, kedvünk kerekedett tancolni.

Csoóri Sándor Farsang napi kutyabál című versében így ír:

**”De érdekes volna, / ha kutyabál volna,
s farsangnak napján / minden kutya / bálba gyalogolna.
nagy kutya is, / kis kutya is, / kit csíp még a bolha.
Komondor kényelmes, / lassú táncot ropna,
Puli Pali csárdást, / ahogy meg van írva:
sötét szőre, bozontja / a szemébe lógna.
Csau csacsacsázna, / a foxi bokázna,
a többi vén kutya meg / leülne a hóba.”**

Kutyabál nem volt, de hangulatos este igen! Köszönetet érdemel Laci, aki igazán mindent megtesz, hogy a mi kis közösségünk együtt maradjon. Így történhetett, hogy szerepelhettünk a plébániai farsangi műsorban.

Ezeket a dalokat énekeltük:

Úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt
Nyisd ki, babám, az ajtót!
Tizenhárom fodor van a szoknyámon
Esteledik a faluban, haza kéne menni
Hol jártál az éjjel, cinegemadár?
Nem megyünk mi innen el

Lajos kísért bennünket harmonikán. Igen terjedelmes a repertoárja, és szívvel-lélekkel muzsikál.

Hálások vagyunk érte!

Nagyon örültünk a tapsnak, amivel jutalmazott bennünket a kedves közönség. Köszönjük szépen!

Nagy László gyönyörű soráival fejezem be „szösszene-temet”:

Adjon az Isten szerencsét, szerelmet, forró kemencét. üres vékamba, gabonát, árva kezembe parolát, lámpámba lángot, ne kelljen korán az ágyra hevernem,	kérdésre választ ő küldjön, hogy hitem széjjel ne düljön, adjon az Isten fényeket, temetők helyett életet, nekem a kérés nagy szegényen, adjon ügyis, ha nem kérem.”
--	---

Szentgáli Ferencné Eszter

In memoriam – Hunyadi Zoltán

2007 szeptemberében elárvult, vezető nélkül maradt templomi énekkarunk. Akkor találtuk meg Zoltán személyében új vezetőnket, akinek az irányításával 2021 szeptemberéig együtt szolgálhattuk egyházközösségünket. Karnagyunk immár az angyali karokat „képzí és vezeti”, hiszen hamvazószerdán átlépett abba a másik világba.

Énekkarunk – aktuális tagsága és karnagya függvényében – időnként nagyon szép „produkciókra” is képes volt. Zoltán belépése nagy fellendülést hozott kórusunk életébe, hiszen hatalmas szakmai tapasztalatával a mi gyenge anyagunkból is sok szép „produkciót” varázsolt elő. Alig volt néhány alkalom, hogy kimaradt próbánk.

Hetente összejött ez a régi, baráti társaság. Zoltán türelemmel (nagy szükség is volt rá!), szakértelemmel, kemény munkával inspirált bennünket, hogy mi is tegyük oda a legjobb önmagunkat egy-egy kórusmű kidolgozásához, megszólaltatásához. Sok szép darabot tanultunk keze alatt, és sok szép élményt tudtunk adni templomunkban a liturgiához.

Kezdetben még a Piliscsabai Kórustalálkozókra is elmentünk, más templomokban is énekeltünk. Persze, nemcsak a liturgikus énekeket gyakoroltuk, időnként profánabb műsorral is kiálltunk (Kerektemplom éjszakája, családi nap, farsangi bál, ...).

Kórusunk életének fontos része volt mindig is a saját összejöveteleink szervezése, ahol természetesen nóták, népdalok kerültek terítékre. Zoltán ebben is mindig benne volt, nagy örömmel tartott velünk ezen alkalmakkal.

Minden kórustagunknak – de talán sok testvérünknek is – felejthetetlen élményeket nyújtott ez a 14 év, amíg velünk lehetett.

Az egész közösségünk nevében megköszönjük az Úrnak, hogy Zoltán velünk lehetett, itt szolgált! Adjon az Úr neki békét, alkalmazza Őt az angyalok kórusánál, hogy odaát is dicsérhesse Istent – a miénknél egy kicsit jobb kórus élén!

**Requiem aeternam dona ei, Domine,
et lux perpetua luceat ei!**

**Gyászmiséje a Kerektemplomban
március 25-én, szombaton 16 órakor lesz,
amit a család régi barátja,
Beer Miklós püspök atya celebrál.**

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Imádkozó egyházközség!?**Generációk imakapcsolata**

Kellemes meglepetést okozott, hogy viszonylag sokan bekapcsolódtak ötletünk megvalósításába, az egymásért végzett imaakcióba. 25-25 fiatalabb, ill. idősebb ember, család, csoport végzi ezt a közösségépítő imaszolgálatot.

Az ötletet „kölcson vettük”, de jónak, hasznosnak gondoltuk, ezért is László atyával egyeztetve belevágtunk. A meghirdetés nem a legjobban sikerült, de a végére mindenki értette a „feladatot”. A korhatárok megállapítása sem volt a legszerencsésebb, mert a középgeneráció most kimaradt...

No, de sebj, legközelebb már – a tanulságok összegzésével – körültekintőbben szervezzük a következőt. Mert bízunk az „akció” sikerében, és biztosak vagyunk a lelki hasznában.

Még pünkösöd előtt – egy kis összefoglaló keretében – az is ki fog majd derülni, hogy értünk ki imádkozott. Azt már tudom, hogy én kiért teszem ezt – azóta másképp is nézek a „védencemre”...

Azt gondolom, valamennyi bekapcsolódó fontos lépést tesz közösségünk erősödése érdekében!

NY.M.

Kálvária – fejlemények

Az elmúlt hónapban több dolog is elindult, amiről értesültem, megosztom olvasóinkkal.

A Kálvária kápolna felújítása halad a maga útján, jelenleg a falak kiszárítása történik az ideiglenes tető alatt. Az esetleges (reményeink szerinti) belső felújítás érdekében Galántai Zsófia restaurátor alapos dokumentációt készített a még meglévő eredeti felületekről. Ő, Zsembery Ákos építész és Prokopp Mária művészettörténész egy tanulmányt készítettek, amit szakmai lapokban fognak megjelentetni, hogy a szélesebb közvélemény és a szakma érdeklődését felkeltsék. Természetesen a Város vezetőinek is eljuttatták a tanulmányt. Ez kiindulási alap lehet a felújításért tenni tudó és akaró emberek/szervezetek megnyeréséhez.

A korábbi felajánlás szerint hamarosan lecsereljük a kápolna kapuzatát ideiglenesre. A felújítást a Fa-míves Kft. fogja végezni. A kovácsoltvas csillár felújítását Horváth György díszműkovács vállalta. Természetesen ezek a kivitelezővel egyeztetve történnek.

A kálvária szerpentinjének a tulajdonjoga rendezését elkezdte intézni a Polgármesteri Hivatal, elképzelések szerint az eltűnt alapítvány helyett a Város lesz az új tulajdonos. Ha a jogi procedúra megtörtént, lehet tovább lépni, pl. az út kialakításához.

A szerpentin ügyét kezébe vette Zsembery Ákos, a terület kitérését intézte a Földhivatal munkatársaival, valamint a város főkertészével egyeztetet a bozótirtásról, a kivágandó és maradó fák kijelöléséről. Ez alapján árajánlat érkezik a fakivágási és eltakarítási munkákról, aminek a költségébe a hozzám érkezett adományokból közösségünk is beszáll. A Kálvária kápolna területén (munkaterületén) a bozótirtást, fakivágást a felújítást végző kivitelező ígérte.

Ákos elkezdte a stációk egyenkénti felmérését, a szükséges javítási munkákat, ami kell majd ahhoz, hogy az „örökbefogadást” is elkezdhesük szervezni.

Megköszönjük mindenki segítségét, és kérjük továbbra is, hogy városunk eme gyöngyszeme régi pompájában használható és „használt” része legyen hitéletünknek, mi több a vallási turizmusnak...

Nyitrai László

Röviden...

• **Nagybőjtben** minden pénteken keresztutat imádkozunk templomainkban 17.30-kor, közösségeink vezetésével. A kálvárián pedig vasárnaponként 15 órakor végezzük a keresztutat, ahova a környékbeli plébániák híveit is meghívtuk – plébánosai által. Virágvasárnap a tervezett Esztergomi Passió lesz a keresztutatunk a Várdombon, tehát nem a Kálvárián! Húsvét után visszatérünk az elsővasárnapi menetrendre.

• Március 24-én, pénteken tartjuk a hagyományos zárandoklatunkat Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe kapcsán. A Kerektemplom előtt 16 órakor indulunk rózsafüzért imádkozva a bazilikába, ahol a 17 órai szentmisében lelki adoptálásra is sor kerül.

• A húsvéti ünnepkör programjait **aktuálisan hirdetni fogjuk**. Ami már előre tudható, **triduumot** tartunk április 3-4-5-én. Az esti szentmisében 18 órakor a Kerektemplomban Balogh Attila atya, a Szeminárium rektora mondja a homíliákat. A **feltámasztási körmenetünket** húsvét vasárnap a 9 órai szentmise előtt tartjuk a kerektemplomi útvonalunkon.

• Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszombati Mária tiszteleti imádságunkra, ami legközelebb április 1-jén 17 órakor lesz a Kerektemplomban.

• Testületi ülésünkön László atya tájékoztatót, hogy plébániánk a Várostól 5 millió Ft-ot kapott, amit nagyrészt ingatlanjaink (templomaink, plébánia épületeink) fenntartására fordítunk. Jelentősen megemelkedtek a rezsidíjak – gáz, villany biztosítás, ... A belvárosi templom orgonáján is sürgős javításokat kellett végezni a beragadt és elnémult sípok miatt.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Bánzi Rubina Zara Pápa Nadin

Elhunytak:

Tóth Tibor	72 éves
Szénási Gábor	71 éves
Hock Ferenc	88 éves
Dr. Petőfi Sándorné, Dr. Németh Irén	85 éves
Kis Lászlóné, Nyitrai Julianna	71 éves
Vas Tibor Józsefné, Magos Éva	78 éves
Klotz József	99 éves
Pálmai László	92 éves
Takács László Ignácné, Arnóczki Ildikó	54 éves
Bátkai Gyula	85 éves
Daragics Katalin Erzsébet	80 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Dr. Bátorfi Dénesné
Sokszorosítás: Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. április

XVI/4. szám

Ilyen is régen volt! Az utolsó megjelenésünk óta annyi lelki élményben részesültünk – nemhiába, a húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepe –, hogy lapunk terjedelme nem is tette lehetővé, hogy mindenről beszámoljunk! Élő Szigetünk életjeleket mutatott... Bárcsak a hétköznapokra is maradna ebből a lelkesedésből!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Szentatyánk, II. János Pál pápa 2000 áprilisában hivatalosan is megerősítette, hogy húsvét második vasárnapját, mint az Isteni Irgalmasság Vasárnapját kell megünnepelni az egész világon. Ez az ünnep 1938-ra megy vissza, amikor is Jézus egy látomásban azt mondta a most már szentté avatott Fausztina nővérnek: „Rajzolj egy képet rólam, úgy, ahogy most látsz engem, a következő felirattal: Bízom benned, Jézus! Azt akarom, hogy az egész világon lássák ezt a képet az emberek. A szívemből kiáradó sugarak azt a vért és vizet jelképezik, amelyek keresztre feszítésem napján ömlöttek. A világos sugár jelenti a vizet, mely megtisztítja a lelkeket. A vörös sugár a vér, mely életet ad nekik. Ígérem, hogy aki látja ezt a képet, nem veszik el. Már itt a földön győzelmet ígérek neki az ellenség felett, különösen a halála órájában. Én magam védem meg őt, mint dicsőségemet.” Azóta ez a kép bejárta már a világot, és egyre több templomban található meg.

Húsvét II. vasárnapján az evangélium szavaiból is ez az irgalmasság mutatkozik meg. Jézus húsvétvasárnap este megjelenik az apostoloknak, küldetést ad nekik, még pedig a bűnbocsánat szentségét. A bűnbocsánatban tapasztalhatjuk meg leginkább az Isten irgalmasságát. Ő végtelenül szeret bennünket, hiszen még a keresztdózatot is vállalta. Ez mutatkozik meg az Isteni Irgalmasság képen is.

Tamás apostol ekkor nincs velük, és talán el tudjuk fogadni a kételkedését, hiszen mi is gyakran csak annak hiszünk, amit látunk. De Jézus végtelen szeretetét mutatja az is, hogy eljön Tamáshoz, és megengedi neki a fizikai tapasztalást. Mert Jézusnak gondja van mindenkire. Ez is az Ő irgalmasságát mutatja. Mert nem akar senkit kétségek között hagyni. Neki fontos Tamás apostol és fontos az ő hite is. Erre a szeretetre Tamás nem tud másképp válaszolni, minthogy megvallja Jézust Urának és Istenének: Én Uram, én Istenem!

Jézus ezt válaszolja Tamás apostolnak: Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek. Jézus itt ránk gondol, és bennünket nevez boldognak, mert a hit sokkal fontosabb, mint a testi látás. Ez is az Ő irgalmassága. Nemcsak az apostolai részesülhetnek a látás örömeiben, hanem mi, késői keresztények is. Boldognak nevez bennünket Jézus, és azt akarja, hogy valóban azok is legyünk. Részesíteni akar az Ő irgalmas szeretetében és jóságában, hogy mindig vele együtt lehessünk.

Köszönjük meg Jézusnak ezt a nagy szeretetet, és kérjük az Ő húsvéti kegyelmét, hogy egyre inkább merítsünk irgalmasságából, és így Tamás apostollal együtt őszintén, tiszta szívvel tudjuk mi is mindig kimondani: Én Uram, én Istenem!

László atya

„Földhöz tartozom, de az ég felé magasodom”

a Senior imaklub lelkinapja

A kapu pontosan 14 órakor kinyílt. A virágos, szép udvar végében lévő szoba meleggel és mosolygó nővérekkel várt bennünket, a Senior imaklub tagjait.

Március 23-án lelkigyakorlatra érkezünk a Ferences Szegénygondozó Nővérek esztergomi rendházába. Miután leültünk, megfigyeltem, hogy az ajtóval szemben lévő falon egy San Damiano-i feszület van, alatta pedig az oltáron lila lepel, égő mécsesek és gyertya, apró kavicsok és egy töviskoszorú.

Közösen énekelve kezdetét vette az együttlétünk, amely bemutatkozással folytatódott. Mindannyian elmondtuk, hogy miként kerültünk az imaklubba, vallottunk életünk állomásairól. A nővérek, Veronika, Teréz és Kinga megosztották velünk, hogy ők hogyan és mióta kerültek az esztergomi rendházba.

Ezután Kinga nővér képeket helyezett a szoba közepén lévő asztalra. Arra kért bennünket, hogy a nagybőjtőre gondolva válasszunk belőlük egyet. Majd fogalmazzuk meg, hogy nekünk mit jelent a választott kép. Nagyon sok szép, tartalmas gondolatot hallottunk.

Teréz nővér szavai elrepitettek bennünket abba az időbe, amikor életünk egy-egy pontján Jézussal találkoztunk. Vajon észrevettük? Fordulópont lett a találkozás? Egy történetet hallottunk a mély hitről, amelynek főszereplője megélhette Isten csodálatos segítségét.

Veronika nővér a megbocsátás fontosságáról beszélt, szintén egy történeten keresztül, valamint a félelmeinket is megnevezte.

Kinga nővér a mindennapi keresztsjeinkről szólt. Megosztotta velünk, hogy neki a San Damiano-i feszület milyen sokat jelent.

/A keresztt az örökké élő, még a kereszten is diadalmaskodó Krisztus ikonja, rengeteg szimbólumot rejt: növényi mintákat, amelyekből a keresztt életfává lesz; kagylókat, amelyek a szív és szeretet jelképei, a bennük érlelődő igazgyöngy maga Jézus. A töviskorona már nem felismerhető: az Úr feje körüli dicsfényre változott. A legfelső körben már a mennybemenetelt láthatjuk: Jézus kezét nyújtja a rá várakozó angyaloknak, leges legfelül pedig egy félkörben Isten áldó keze van mindannyiunk felett.

A XII. századból való feszület egy szír szerzetes alkotása. Nevét onnan kapta, hogy Assisiben, a Szent Kozma és Damján tiszteletére emelt templomban függött. A kis kápolna már romokban állt, amikor Assisi Szent Ferenc 1206-ban, egyik magányos sétája alkalmával betért ide. Sorsdöntő volt ez a nap: az oltár feletti ikonkeresztt előtt imádkozva életre kelni látta Krisztus arcát és hangot hallott:

„Menj és állítsd helyre házamat, mert mint látod, romokban hever” – a kérés értelmezhető a kis templomra, de magára az egyházra is. Ferenc ezután elfordult a világi értékektől, a krisztusi szegénységet választva elkezdte újjáépíteni a kápolnát, amely később a hozzá csatlakozott Assisi Szent Klára és társnői hajléka lett./

Bocsánatot kérek a nővérektől, hogy csak ilyen keveset írok arról, amit mondtak. Ennek az az oka, hogy szavaik nagyon mély lelki utazást tettem. Emiatt csak töredékesen vallottam erről.

Egy kis szünet után folytattuk a lelkigyakorlatot, Kinga nővér vezette Szent Ignác-i szemlélődő imával. Kinga nővér a bevezetőjében elmondta: „Isten nagyon meg tud érinteni bennünket saját érzékszerveinken keresztül.”

Az „Áldott légy Uram”-ra Veronika nővér behozta az Oltáriszentséget. Majd Kinga nővér Máté evangéliumából Jézus vízen járását olvasta fel. Kérte, hogy első hallásra a megértésére figyeljünk. A második felolvasást próbáljuk meg szívünkkel fogadni. A két felolvasás után, így fogalmazott: „Megpróbálom Isten jelenlétébe helyezni magamat. Annak az Istennek a jelenlétébe, aki teremtett, formált, aki akarta, hogy éljek. Aki nap, mint nap találkozik velem, aki elfogad úgy, ahogy vagyok most itt. Istennek most mindent a kezébe adok, ami foglalkoztat. Földhöz tartozom, de az ég felé magasodom.”

Kérte, hogy idézzük fel az evangéliumot, próbáljunk megfogalmazni egy kegyelmet Istentől, amit kérünk önmagunk számára. Ezután az evangélium jeleneteit felidézve csendes gondolkodásra készítő kérdéseket hallottunk tőle. Ezek arra vonatkoztak, hogy mi miként láttuk a történetet. Milyenek láttuk a helyszíneket, Jézust, a tanítványokat? Mit jelentenek Péter és Jézus szavai? Mi az, amit láttam, ami megérintett a történetben?

Engedjük, hogy Jézus is szóljon hozzánk. Az imáidót a „Dicsőség” elmondásával fejeztük be. Az „Áldott légy Uram” felhangzásakor Veronika nővér kivitte az Oltáriszentséget, majd 10 perces elmélkedés következett, csendben. Ekkor átgondoltuk, hogy mi hatott ránk, hol találkoztunk Jézussal, milyen volt ez a találkozás. Milyen kegyelmet kértünk és kaptunk.

Lelki napunk végéhez érkezve megosztottuk egymással, hogy mi az, ami megérintett bennünket, mi az, amit magunkkal viszünk. Jólesett nekünk, hogy a nővérek örültek a találkozásunknak. Szerintük otthonosságot teremtettünk és mély erőt közvetítettünk.

Egy csokorba szedtem Senior klubos társaim véleményét: Tartalmas délután volt, ahol lelkileg is felkészültünk húsvét misztériumára. Biztatást kaptunk, hogy merjünk hinni, ne féljünk, Jézusnál semmi sem lehetetlen. Miként kell a mindennapi megtérésünket érteni. Elvonulással, elcsendesedéssel Istenhez tudunk fordulni. Jézus kinyújtja a kezét, nyugalmat, békességet ad a szívünkbe. A hit és a bizalom jelen van életünk minden napján, a Jóisten vigyáz ránk.

Ezen a délutánon a nővérek mosolyukkal, tanításaikkal, felénk fordulásukkal elérték azt, hogy én, Kinga nővért idézve, ezt érezzem: „Földhöz tartozom, de az ég felé magasodom.”

Imafüzetünkben szereplő Ókeresztény áldással köszöntük meg a lelki napot, amely segítette a nagybőjti napok mélyebb lelki megélését, a húsvét misztériumának befogadását.

Pazsiczky Mariann

Zarándoklat a Pléhkrisztushoz

a ferences nővérek vezetésével

Nagyszerdán a Rozália kápolnától indult közös keresztutunk az esztergomiak által nagyon ismert Pléhkrisztushoz. Szeretettel vártuk a kedves híveket, hogy ezekben az áldott nagyheti napokban együtt készüljünk hitünk legnagyobb ünnepére. Isten kegyelméből sokan csatlakoztak hozzánk, nővérekhez, és nagy örömeinkre – Isten örömeire is – fiatalok és régebb óta fiatalok egyaránt velünk imádkoztak Jézus utolsó útjára emlékezve.

A mi rendünknek különlegesen kedves a keresztútjárás. Ferences Alapítóatyánk minden nővérnek meghagyta, hogy igyekezzék mindennap követni a Megfeszítettet a keresztút imádkozásával, hogy követhesse majd a Feltámadottat is, odaát a mennyben. Így nagy örömmel készültünk mi is erre a szép napra.

Egy kedves ferences szentünk, Szent Pió atya elmélkedéseit választottuk a keresztúthoz. Számomra tényleg valóságos kálváriajárás lett belőle, bár nem számítottam rá. A napokban pont ekkor fáztam meg, és a sok készülődés, meg nagy várokozás - úgy éreztem-, felőrli minden erőmet.

A Pléhkrisztushoz vezető út pedig tényleg dombos, és bár gyönyörű, hisz Esztergom egyik legszebb természeti környezetében vezet végig, mégis egyre nehezebbnek éreztem lépteimet. Jézus viszont sosem hagyja el a benne bízókat, főleg nem hagyja egyedül őket a Hozzá vezető úton, így nagyon szép Istenélményben lehetett részem. Pont a negyedik stáció felé gyalogoltunk, és nagyon mélyen bennem volt, hogy bizony néha – főleg talán most – nekem is szükségem volna Máriára, talán egy erős Simonra, vagy egy együtt érző Veronikára... Ekkor az egyik kedves nővértársam oldalba bökött, és csendesen fülembé súgta, hogy lépjek oda egy nénihez, és segítsek neki.

Gondolataim megszakadtak, és kicsit nehézkesnek is vettem a felhívást, hiszen én magam is nagyon tántorogni éreztem lépteim. Mégis furcsa nagy öröm és lelkesedés fogott el, és egy pillanat alatt az említett néni mellett termettem. Átkarolva őt együtt folytattuk az utat, amit ő kedves mosollyal és karom édes szorításával viszonzott. Nagy béke szállt rám, mégis a legnagyobb ajándékot akkor tapasztaltam, mikor rádöbentem, hogy járásom megerősödött, sokkal könnyebbnek és lelkesebbnek éreztem magam. Az egyik stációnál aggódva akarta elvenni kezét karomról, mert azt hitte nehezíti lépteim, ám én ekkor örömmel szorítottam magamhoz, hiszen tudtam, hogy nem is ő támaszkodott rám, hanem olyan volt, mint ha én magam támaszkodtam volna rá. És ez így is volt, támaszkodtam az Ő szeretetére és hitére, kedves mosolyára, a benne élő Krisztusra, aki felemelt és megerősített engem.

Nagyon hálás vagyok, hogy ezen a szép nagyheti napon együtt járhattunk Jézussal Jézushoz azon az úton, melyen Ő minket olyan nagyon szeretett. Jézus ott volt köztünk és bennünk, amiről oly sokszor megfeledkezünk. Vagy talán néha el se hisszük?!
Krisztina nővér

„Mester, taníts minket imádkozni!”

Kurzust indítottunk, havonta egy szerda este találkozunk rendházunk vendégrészében, melynek első alkalma április 12-én volt. Családi hangulatban 15-en voltunk jelen.

A vágyunk elsősorban az, hogy találkozzunk Istennel, erősítsük a Vele való élő kapcsolatunkat a hétköznapiakban.

Ehhez segítségünkre vannak különböző imamódok és módszerek, melyekről nem csupán hallunk, hanem gyakoroljuk is, hogy ez által még közelebb kerüljünk a minket végtelenül szerető Istenhez.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Kinga nővér

Első gyónásra készülve

Négy gyermek édesanyjaként fontos számomra gyermekeim egészséges testi/lelki fejlődése. Ezért hálával és szeretettel gondolok László atyára, hiszen ő az, aki a lelki fejlődésüket olyan értékekkel gyarapítja, amelyek meghatározzák a jövőjüket.

Ennek egyik fontos lépcsőfoka az elsőáldozásra való felkészítés. Hiszem, hogy a készülődés legalább olyan fontos, mint maga az ünnep.

„*Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeketek...*” mondja Jézus, és ez az idézet a Szent Anna templomra/plébániára is igaz, ahol a felkészítés, az együtt eltöltött értékes idő, lassan egyre közelebb viszi a gyerekeket a kiskeresztől az első szentgyónásig, miközben játszva tanulnak Isten szeretetéről, irgalmáról, jóságáról, és észrevétlenül erős közösséggé kovácsolódnak.

Mi, szülők pedig csendben reménykedünk, hogy továbbadják ezt az örömteli reményt és erős hitet a következő generációnak.
Kecskeméti Melinda

Első gyónásra készültünk

Szerdán délelőtt elővettem a lelkítüköröt és kiírtam a bűneimet. Csütörtökön újult erővel mentem gyónni. Nagyon izgatott voltam. Másnap próbát tartottunk, készülve az ünnepi szentmisére. Mindenki szépen figyelt. Vasárnap fél 9-kor gyülekeztünk az iskolában, ahol megkaptuk a szép fehér ruhánkat. Felvettük, és elindultunk a templomba. Elkezdődött a mise. Nagyon jó volt abban a ruhában lenni. Kimentünk a keresztért, utána a gyertyáért, majd a kis keresztért. A mise után volt az agapé. Összefoglalva: nem volt rémisztő. *(B. Lilien)*

Amikor csütörtökön kiírtam a bűneimet, és már otthon megbántam azokat, éreztem, hogy az Isten már ott megbocsátott. Ahhoz képest, hogy azt hittem, a bűneim egy egész A4-es lapra fognak csak kiférni, csak negyed oldalt foglaltak el. Pénteken, miután meggyóntam a bűneimet, azt éreztem, mintha egy terhet vettek volna le a vállamról. Olyan felszabadultnak éreztem magam. Az Isten tényleg megbocsátott. A misén is szintén felszabadult voltam. Jó élmény volt a hívek elé kiállni és verset mondani, bűnmentesen. *(I. Bertalan)*

Zarándokoltunk

Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepéhez közeledve, péntek délután a 3. osztályos diákok, akik májusban lesznek elsőáldozók, s először veszik magukhoz az Oltáriszentséget, a plébánia udvarán gyülekeztek. Csicseregve, vidáman, izgatottan várták, hogy a zarándoklat elinduljon a Bazilika felé.

László atya és a tanító nénik kérésére sorba rendeződtek a gyerekek, a szülők, s elindultunk a Duna-part felé. Mi, idősebbek alig győztük azt a gyors tempót, melyet a gyerekek diktáltak nekünk. Kérve a Kis-Duna partra, László atya kijelölte az 5 előimádkozót. Szépen, hangosan mondták a rózsafüzért, melyhez mi is csatlakoztunk.

Beérve a Bazilikába, mindenki elfoglalta a helyét. László atya röviden elmondta a gyerekeknek, hogy Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén a Megváltó születésének hírüladását ünnepeljük. A szentmise keretén belül a lelki adoptálás fogalmát is letezik azok, akik vállalják 9 hónapon keresztül, hogy imádkoznak egy olyan megfogant magzatért, akinek életét abortusz fenyegeti. Kéri a Szűzanya közbenjárását a magzat megszületéséért, akit csak Isten ismer.

A lelki örökbefogadás a hit és a szeretet összekovácsolása.

A mise végén az atya megdicsérte a gyerekeket az odaadó figyelemért, részvételért. Kérjük közösségeinket, imádkozzanak az elsőáldozóinkért, kérjük Szűz Mária közbenjárását hitükért!
Vodicska Ferencné

Állóképes keresztút

„Éljük át Jézussal együtt, földi életének utolsó óráit...”

Virágvasárnapon az idei évben is bemutatásra került az állóképes keresztút a Szent Anna templomban. Már hagyománnyá vált, hogy zömében a Mindszenty iskola 8. osztályosainak közreműködésével kerül megrendezésre a keresztút, néhány esztergomi iskola diákjával kiegészülve.

A plébániával szoros kapcsolatban álló iskola lelki értékét, a közösség összetartó erejét bizonyítja az is, hogy a jelenlegi diákok mellett, volt mindszentys tanulók is szerepet vállaltak ebben a lélekemelő előadásban.

Megszokottá vált mindannyiunk számára, hogy elolvassuk a stációkhoz tartozó gondolatokat, elmélkedünk rajta. A diákok által bemutatott keresztút azonban azért is más, mint a többi, hiszen itt nem csak a szöveget hallhatjuk, hanem az egész szenvedéstörténet megelevenedik előttünk. Sokkal jobban át tudjuk érezni az események súlyát. Egy olyan tanítás ez évről évre, amely mindannyiunknak szól. Az állóképek, megható dalok segítenek minket abban, hogy átérezzük:

Jézus **értünk** szenvedett, **értünk** halt meg és **értünk** támadt fel.

Jó érzéssel és meghatottsággal tölthet el mindegyikünket, hogy a sokszor pimasz, visszafelelő kamaszok, milyen átéléssel, komolysággal mutatják be azokat az eseményeket, melyek megváltoztatták számunkra a világot.

Hiszem azt, hogy akik részesei voltak ennek az eseménynek, sokkal inkább tanúságtevői tudnak majd lenni a Feltámadottnak, hiszen ez egy különleges lelki plusz.

Köszönjük László atyának, aki nélkül ebben az évben sem valósulhatott volna meg az állóképes keresztút! A következő évig pedig: a nagycsütörtök szeretetét, a nagypéntek erejét, a nagyszombat csendjét és a húsvétvasárnapi feltámadás örömet adja meg az Isten mindnyájunknak!
Meszes Zsófia

Beszámoló a Karitászcsoport munkájáról

Lehetőségeinkhez mérten tartalmasan telt az elmúlt negyedév a karitászcsoport életében. A két plébánia egyesülését követően ténylegesen most indult el a közös karitászcsoport munka, így szükség volt az eddig végzett különböző feladatok összehangolására. A januári találkozónkat szentmisével kezdtük, majd közös imádság után vázoltam a megújult csoportunk felépítésére, szolgáltatásra vonatkozó terveket. Szintén január folyamán felvettem a kapcsolatot a szentgyörgymezői karitászcsoport, az Esztergom-Bajóti karitászcsoport régió, valamint az egyházmegye karitászcsoportjának vezetőjével és munkatársával. Jó lehetőség volt tapasztalatcserére és együttműködési lehetőségek áttekintésére.

Részt vettünk március 3-án a belvárosi templomban a keresztúton, és néhányan képviseltük a csoportot a régiós karitászcsoport keresztúton is.

Az Élelmiszerbankkal együttműködve - már sok éve - jelenleg heti négyszer, alkalmanként 15-25 családnak osztunk ételmezt a Belvárosi Plébánia-épületben. Február folyamán személyesen találkoztunk egy rövid beszélgetésre az egyedülálló és családos rászorulókkal (mintegy 70 családdal - ez családtagokkal 180 főt jelent!). Áttekintettük helyzetüket, többüknek állami, önkormányzati támogatást is tudunk javasolni, és vannak, akik nagyobb mértékben rászorulnak a karitászcsoport segítségére. A feltételeket is átbeszéltük, így most rendezettebb, szabályosabb keretek között zajlik az osztás. Néhány idősebb rászorulóknak otthonába visszük az adományt. Új önkéntesekkel is gazdagodtunk, az osztásban segítőkkel március elején tartottunk egy megbeszélést.

Az elmúlt negyedévben két ételmezt gyűjtést tartottunk, a nagybójtai gyűjtésbe a Vitéz János és a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola is bekapcsolódott. A gyűjtések során csaknem 700 kg ételmezt adományt és 76 ezer Ft pénzdíjazást kaptunk, melyből további tartós ételmezt vásároltunk. Összesen 54 csomagot adtunk át egyedülálló és családos testvéreinknek, és sikerült tartalékot is képezni, melyből egy ideig rendszeres segítséget nyújthatunk a leginkább rászorulóknak. Hálás köszönet az adományokért a híveknek és az iskoláknak!

Mivel nincs tároló helyünk, ruhaneműt nem fogadunk, de célgyűjtéssel két családnak segítettünk ruhaadománnyal, valamint gyógyszer-támogatással is beteg testvéreinknek. A ferenccs nővérekkel meglátogattunk néhány családot, akik nagy szeretettel és nagy szükségben fogadtak minket. Hosszabb beszélgetés során jobban megismertük őket, szükségüket, és sor került közös imádságra is.

Az önkéntes munkába diákok is bekapcsolódtak. Jelenleg három középiskolával van szerződésünk, az elmúlt két hónapban 5 fiatal összesen 28 óra önkéntes munkát végzett a karitászcsoportban.

Szeretettel hívunk és várunk továbbra is segítő testvéreket az ételmeztosztásba, valamint keresünk jó szándékú embereket is, akik adományokkal, adott esetben szakmukkal tudnák

nak segíteni. Csatlakozási, adakozási szándékot kérem, jelez-
zék a plébánián!

**És a legfontosabb: kérjük minden testvérünk imáját és
közbenjárását a karitás csoportért és munkájáért.**

Lesták Zoltán állandó diakónus

Imaórák...

Kedves köszöntés az elején, az invitáló plakáton egy, a témát jelző idézet, kedves gondolat, imarészlet az est tartal-
mából, költőktől, hitvallóktól... Nagyszerű közösség. Isten kö-
zelében lenni, imák, énekek, és mindezt megélni... és még sok
nagyszerű gondolattal tudnánk jellemezni a Szent Anna plébá-
niai közösség imaóráit. Nevezhetnénk úgy is „imádságos szép-
irodalmi est”.

Sokak számára nem ismeretlenek a bevezetőben olvasot-
tak, hisz mindezt magába foglalja az az imaóra, amit minden
hónapban megtart a Szent Anna plébánia közössége a Mind-
szenty iskola aulájában, vagy jó időben, a plébánia udvarán.

Amikor legelőször meghallottam a hirdetésben az ima-
órát, kíváncsivá tett, hogy mit is takar? Abban nem volt két-
ségem, hogy Isten, Jézus Krisztus és a Szentek közelében lehe-
tek, de gondolatban többször feltettem magamnak, mi is törté-
nik ott, hogyan is néz ki?

Az egyik alkalmat megragadva, részt vettem rajta. Már az
ajtóban kedves szóval fogadtak. Kétoldalas nyomtatott lapot
kaptam, majd helytel kínáltak. Miután elhelyezkedtem, a ke-
zembe vettem és olvasni kezdtem. Közösségi imák és vallásos
énekek voltak rányomtatva. Az alkalmon nagyon sok kedves
ismerős ember volt, többek között az esztergomi templomok-
ból, iskolákból általam is ismert személyek.

Az imaórát a lelkipásztor nyitja meg az Oltáriszentség je-
lenlétében. Ezt követően a főszervező, aki az imaórát össze-
állítja és vezeti, köszönti a helyszínen jelenlévőket és a Mária
Rádió hallgatói közösségét. Nagyon sok vallásos tartalmú,
szépirodalmi vers, szöveg hangzik el, nagyszerűen felkészült
előadók tolmácsolásában, akik egyházközségünk hívei. Mindig
az aktuális tematikának megfelelő versek és részletek, a kor-
szak legnagyobb alkotóitól. Minden verset összekötő szöveg,
egy-egy szép idézet vagy ének vezet fel. Az est folyamán külö-
nösen nagy figyelmet fordítanak a helyszínen megjelent közös-
ség bevonására, ami közös énekkel és imával gazdagítja ezt az
eseményt.

Teljes lelki feltöltődést is nyerhetünk az imaórán való
részvétellel, melyet magunkkal vihetünk és felhasználhatjuk a
következő napok során. Az alkalomnak van egy közösségépítő
„küldetése” is, a szervezők erre is különösképpen figyelnek,
sok időt fordítanak rá, mely számomra már az első alkalom
során is teljes mértékben érződött. Ószintén szólva már az első
alkalom után olyan érzésem volt, mintha több éve tagja lennék
az imaóráknak. Azóta jó néhányszor részese is voltam. Min-
denkinek ajánlom figyelmébe, aki részt szeretne venni ezen a
lelki megújuláson, Isten közvetlen közelében, szellemi felfris-
sülésben!

Végezetül szeretném megköszönni az imaórákon résztvevő
hívek jelenlétét, a verseket előadók felkészültségét, a lelkipász-
torok támogatását, valamint az imaóra főszervezőjének a példa-
értékű munkásságát! Nélküle, és segítői nélkül ez a csodálatos
alkalom nem valósulhatna meg.

Befejezésül egy szép idézetet szeretnék megosztani, amit
már az imaórán is hallhattunk:

Sík Sándor: Üdvözlégy!

*„Magasztalja én lelkem az Urat,
És Azt, akiben teljes az Ő kedve,
Akiben minden titkot megmutat,
Egyetlen szép mosollyá édesedve...”*

Szabó Bálint

Háttér munka – fejlemények, gondolatok...

- A Kálvária kápolna felújításának a kivitelezése még nem
kezdődött el az ideiglenes tetőzet alatt, viszont az épület kiszá-
rítása megtörtént. Az ajtó ideiglenesre cseréltük a javítás/fel-
újítás idejére (Fa-Míves Kft. – Schlosser Attila), a kovácsolt
csillárt pedig elvittem Horváth György díszműkovács műhelyé-
be. Árajánlatot is kaptunk a kálvária területének teljes takarítá-
sára (bozótirtás, fakivágás), de ezt nem tudjuk felvállalni. Elin-
dult a tulajdonviszonyok rendezése is, miszerint a terület a
Város tulajdonába fog kerülni. Első körben a stációk közvetlen
környezetével kell inkább foglalkoznunk, hogy ott is előbbre
léphessünk.

- „Generációk imakapcsolata” programunk befejező aktu-
sára kerítünk sort 23-án, vasárnap 16 órakor a Mindszenty
aulában. A mozgalmunkba bekapcsolódóknak ott derül majd ki,
hogy ki is imádkozott értünk. Meg is hívtunk mindenkit, akik
ezt az imaszolgálatot vállalták közösségünk hitéletének erősíté-
séért!

- Egyházközségünk egyik legrégebb összetartó közössége
az énekarunk. Ugyan új tagok nem akaródnak jönni közénk,
karnagyunk/vezető szakemberünk sincs, mégis „megbátorod-
tunk” egy kis megtorpanás után! Gyertyaszentelő, hamvazó-
szerda, két gyászmise, húsvét vasárnap: ennyi a tavaszi mérle-
günk, ahol is – többek visszajelzése alapján is – nagyon szépen
sikerült az éneklés. Botcsinálta vezetőként megköszönöm ének-
karosaink kitartását, igyekezetét, a csapat lelkesedése példa ér-
téktű egész közösségünk számára. Természetesen továbbra is
várjuk az új tagokat, még inkább új karnagyot is!

- Májusban lesz templomainkban az elsőáldozás, örömteli,
hogy a covidos idők után újra imaórát szervezhetünk a Szent
Anna környéki gyermekeinknek. Köszönöm László atya és a
mindszenty pedagógusok segítségét a betanításban és az ima-
óra lebonyolításban!
Nyitrai László

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány

2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.

Adószám: 18600227-1-11

Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)

5860 0575-1200 9817-0000 0000

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Jakubik Leila Jakubik Janka
Fellner Sára Misák Dániel

Elhunytak: Bagyi Márta Jolán 87 éves
Bánkuti József 81 éves
Kraszlán Gáborné, Tóth Ilona 84 éves
Galgóczi Jánosné, Nemesszeghy Irén 86 éves
Pozsonyi Árpád 80 éves
Szabó Attila 63 éves
Bánkuti Józsefné, Lovász Julianna 77 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Dr. Bátorfi Dénesné
Sokszorosítás: **Snori Print Vincze Nvmda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. május

XVI/5. szám

Pápalátogatás, generációk imakapcsolata, elsőáldozás, béralkozóink készülete – megint mozgalmas időket éltünk meg. Bár egy apuka az elsőáldozási szentmise után megjegyzte: „nekem ez a templomosdi nem a stílusom...” Talán a többségünknek még jelent valamit a Krisztushoz tartozásunk!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Jézus, a világtörténelem legkiválóbb tanítómestere, három éven át éppen arra tanította a tanítványait, hogy bajok, üldözések érik majd őket, de higgyenek. Az emmauszi tanítványok mégis teljes reménytelenséggel bandukoltak. Mi, mai hívek, többnyire arra törekszünk és azért imádkozunk, hogy ne legyen bajunk. Pedig Jézus nekünk sem ígér mást, mint a tanítványoknak. Miről is van szó?

Gyerekkorunkban szerettünk lengőhintázní. Minél jobban hátra lendült velünk a hinta, utána annál jobban lendült előre. Felnőttként Jézus arra hív bennünket, hogy higgyünk abban, hogy - Isten ajándékaként - minél jobban hátra lendül velünk az élet hintája, annál jobban fog előre lendülni.

Mindszenty bíboros atya beszédeire az ország sok-sok pontján óriási tömegek gyűltek össze. Makón például 1948. május 22-én 45.000 ember éljenezte. A hinta csodálatosan előre lendült. Aztán Mindszentyt bebörtönözték, folyamatosan kínozták, megalázták és a végsőkig próbálták lejártní. A hinta a teljes reménytelenségig hátralendült.

Aztán jött az '56. Ekkor diadalmenetben vitték ki a börtönből, és az egész ország itta szavait. De nem csak az ország, hanem szinte az egész világ. A hinta még jobban előrelendült, mint korábban. Aztán jöttek az orosz tankok, és a bíboros éveken át az amerikai nagykövetség bezártságában és bizonytalan jövő tudatában élt. A hinta hátralendült.

Aztán VI. Pál pápa a világbéke érdekében kompromisszumra kényszerült, hogy a bíboros el tudja hagyni Magyarországot. Mindszenty bíborosnak le kellett mondanía a Magyar Egyház vezetéséről. A hinta így lendült előre és hátra.

A bíboros sok-sok jelentős városban éppen azért tudott a világon szerte élő magyarokkal élő kapcsolatba kerülni, mert kizárták a lehetőségéből, hogy újra vezesse a Magyar Egyházat. Azonban nem csak a magyarokkal került kapcsolatba. Kiadta az Emlékirataim című könyvét. Eddig az ideig sok vallásos országban is meghatározóan nagy tömegek lelkesedtek a kommunista eszmék vélt nagyszerűségének.

Mindszenty kijózanító tanúsága lerántotta a leplet a kommunista törekvések valódi arcáról, annak borzalmairól. Mindszenty folyamatos tanúsága megroppantotta a kommunizmus addigi ellenállhatatlannak tűnő diadalmas térhódítását. A Szovjetunió és a világkommunizmus hanyatlása feltartóztatlanul beindult. Mindszenty hintája folyamatosan hátra lendült, de utána folyamatosan egyre erőteljesebben előre is lendült. Ekkorra már nem egy kis ország, hanem az egész világ megmentésére lendült.

Isten bennünket, egyszerű híveket is arra hív, hogy higgyünk Istenben. Higgyünk a halálosan komoly és szent hintajátékban. Higgyünk abban, hogy nem a bajoktól való szabadulás a mi hivatásunk, hanem az, hogy higgyük, Isten minden nehézséget ajándékba ad, hogy általuk számtalan ember igazi és örök élete és örök boldogsága legyen a mi eredményünk és jutalmunk.

Higgyünk abban az Istenben, aki minden hátralendülést a még egyszerűbb előrelendülés elérése céljából ajándékoz nekünk, hozzátartozóinknak és általunk mindenki másnak.

Szeretettel: Andor atya

Küldj munkásokat aratásodba!

Tavaszi **Papi Koronát** tartott együttesen három esperes kerület: a miénk, a dorogi és a bajóti. Ezúttal a szemináriumban (Érseki Papnevelő Intézet) gyűltünk össze, Balogh Attila rektor atya vendégeiként.

A Korona témája a **papnevelés** volt, nem annyira előadás formájában, hanem a közös gondolkodás, a látószög tágitása volt a kitűzött cél. Ismeretes, hogy kevés a hivatás, fontos tehát a körülmények, a miértek őszinte vizsgálata.

A kiosztott feladatlapokat a csendes feldolgozása után aktív hozzászólásokkal, tapasztalat-megosztásokkal beszélünk meg. (Én, mint a Pasztorális Tanács civil tagja – természetesen – csak a sejtéseimet, tapasztalataimat, véleményemet megerősítendő „megfigyelőként” vettem részt az őszinte véleményformálásban.) A feladatlapon négy téma szerepelt. Ezeket és a reakciókat most röviden összegzem. Természetesen ezek az atyák szemináriumi tapasztalataival, akkori életükkel, illetve további papi szolgálatukkal kapcsolatosak.

1-2. A szemináriumi évek tanulmányai, közösségi élete hogyan/miben segített a papi szolgálathoz, illetve mi az, ami nem volt érthető, miért is volt egyáltalán?

Sok emlék/tapasztalat előjött – ezekből néhány:

Pozitívum: az ima, a lelkeség, a liturgia megtanulása, megélése, a fegyelmezett életre nevelés, néhány atyával szorosabb, bensőséges kapcsolat, barátságokból papi közösségek kialakulása, kapcsolat a kispapok és a működő papság között...

Hiányosságok, nehézségek: az oktatás túlhangsúlyozása a gyakorlat rovására, zártság, olykor nem eléggé felnőttként kezelés, a gregorián erőltetése, előforduló következetlenségek...

Attila atya a **jelen helyzet**ből említett pár szempontot: A jelentkezők többsége plébániai háttér nélküli, gyakran problémás családokból jön. A ministrálás fontos előzmény lenne, de ez is hiányzik. Fontos a mentális/fizikai erőnlét, a rendszeres sport, állóképesség, a kommunikációs képességek tudatos fejlesztése, képzés/továbbképzés, a mentorálás, a káplánok továbbképzése, a kispapok családjának meghívása, megismérsése...

3-4. A következő kérdéskör az újmisé idősokról, valamint a **jelenkori élet papi kihívásairól** szólt. A diszpozíció, az első hely, meghatározó az egész papi életre: milyen atyához, hova kerül: segítőkész, főnöktípus plébános, aktív/passzív plébánia, nagyváros/sokfalus környezet, anyagi helyzet, kiszolgáltatottság, konfliktushelyzet a „helyi hagyományokkal”...

A jelen papi helyzetet nagyon megnehezíti a nem papi feladatok menedzselése, a rengeteg ügyintézés, a rezsivel kapcsolatos aktuális nehézségek, a főegyházmegye elvárásai, felújítások, építkezések gondjai, kapcsolat a „külvilággal”...

Úgy gondolom, nagyon hasznos volt papjainknak ez a tapasztalatcsere, aminek tanulságait bizonyára hasznosítani lehet (és kell is megítélésem szerint) a papképzésben, a szemináriumi életben.

Közben a bíboros atya meghívását is megkaptam a Pasztorális Tanács következő összejövetelére, május végére, amiről majd a következő számban szintén beszámolok.

Nyitrai László

Pápalátogatás

Mielőtt a világ meglelt / Ő már téged eltervezett.
 Testedet Ő alkotta, / Lelkedet Ő formálta,
 Azért vagy, mert Ő akarta.
 Áldjon meg téged az Úr / És őrizzen meg téged az Úr,
 Világítsa meg rajtad arcának fényét / S könyörüljön terajtd,
 Fordítsa tereád az Úr az Ő orcáját. / Adjon tenéked békességet,
 És hozza el az Ő országát!

(A szendrőládi cigányok áldása a Szentatyának)

Ferenc pápa, jó, hogy együtt vagyunk!

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat esztergomi meghívottjainak kis csoportjával együtt találkozhattunk Ferenc pápával a budapesti Rózsák terén álló Szent Erzsébet templomban.

Az eseményre rászoruló szegényeket, menekülteket, betegeket és hozzánk hasonló, tevékeny segítőt看 vártak. Korán reggel megérkezve őszinte szeretettel imádkozva, szinte családként vártunk a Szentatya érkezésére, miközben hallgattuk Melis Mihály szép orgonajátékát, majd Békéfi Viktória előadásában az Uram c. művet, az Ég tartja a Földet című musical egy részletét.

Spányi Antal püspök, a Katolikus Karitás elnökének köszöntője után tanúságot tettek:

Kanalas Brigitta máriapócsi családanya: sokat nélkülözött, 17 évesen férjhez ment, a harmadik gyermek születése után eladósodtak, férje inni kezdett, így ő egyedül tartotta el a családot. A helyi görög katolikusok segítségével kijutott a nehéz helyzetből. Sokat imádkozik, mindig a Szűzanya segítségét kéri.

Jakovlev Oleg és felesége öt gyermekükkel Ukrajnából menekültek. Miután beszámoltak szomorú és örömteli tapasztalataikról, a nagyobb gyermekek zenei kísérettel egy ukrán dalt adtak elő, majd ezt követte egy argentin zeneszerző Libertango című műve.

Kunszabó Panni és férje, Zoltán a Csak Egyet Szolgálat vezetői. Budapesten a hajléktalanokkal foglalkoznak, akik számára a köznapi élet segítése mellett szentmiséket, gyónási alkalmakat, szentségimádásokat is szerveznek. Megérintett az odaadásuk és az, hogy vendégnek nevezik a hajléktalanokat, akik közül már sokakat sikerült visszavezetni a társadalmilag elfogadott életformára.

Közről láthattuk, a pápa nagyon figyelmesen hallgatta a megszólalókat, és válaszában az egybegyűlt közösségnek és a tanúságtevőknek egyaránt személyes válaszokat és útmutatást adott. Megerősítette, hogy a szegények és a rászorulóknak állnak az evangélium középpontjában, Jézus azért jött, hogy örömhírt vigyen a szegényeknek.

Az igazi hit képessé tesz arra, hogy kilépjünk a kényelmetlen világba is, a saját életünkkel a szeretet nyelvét beszéljük. A szeretet nyelvét beszélte Szent Erzsébet is, aki Istenhez kötötte magát, megnyílt a szegények iránti szeretetre. Aki nem szereti testvérét, akit lát, az nem szereti Istent sem, akit nem lát.

Köszönetet mondott a magyar egyháznak a tevékeny szeretet iránti elkötelezettségéért. Megható jelenettel zárult Ferenc pápa látogatása a szendrőládi cigányok dicsőítő zenélése, éneklése után. A kerekesszékekben ülő Szentatya jelezte a kísérőinek, hogy még maradna kicsit. Válaszul a zenészek az „Áldjon meg Téged az Úr” című dalt kezdték játszani, kezeiket a pápa felé nyújtva. Mi mindannyian lelkesen bekapcsolódtunk az áldás kérésébe, s mélyen átértéztük annak a lelki jelentőségét, hogy amint előtte a pápa bőségesen megáldott minket, most mi áldottuk meg Ferenc pápát, kérve életére az isteni segítséget.

A Szentatya lassan távozott a templomból, miközben a lehető legtöbb emberre kedvesen rámosolygott, megérintette őket, apró ajándékokat fogadott el. Krisztus földi helytartójának közelsége annyira eltöltött minket örömmel, hogy csak nagy sokára indultunk haza a templomból és a hívekkel megtelt Rózsák teréről.

Hitünkben rendkívül erős megerősítést kaptunk, s egyúttal sok éves munkánkért is hálát adhattunk Istennek, melyet a plébániai karitás csoportban végezhattunk a szegények javára. Ebbéli tevékenységünk szép lezárása és elismerése lett, hogy a Máltai Szeretetszolgálat jóvoltából együtt imádkozhattunk Ferenc pápával, s viselhettük a cikk címében megadott felirattal ellátott alkalmi pólókat. *Szöllösi Ilona és Takács Erzsébet*

A Szentatya második látogatása nem kevesebb izgatottsággal telt, mint másfél éve, az Eucharisztikus Világkongresszus alkalmával.

Valamikor tavasz elején ért a hír, hogy Ferenc pápa újra Magyarországra jön, ezúttal kimondottan csak hozzánk. A három napos látogatás programjai nem sokkal az első hír után már olvashatóak voltak. Több esemény és találkozó volt zártkörű, csak egy bizonyos közösség számára elérhető, de voltak olyanok is, amin mindenki részt vehetett. Ilyen volt többek között a vasárnapi szentmise a Kossuth téren, amit előzetes regisztráció nélkül látogathattunk.

Rögtön eldöntöttük édesanyámmal, hogy nekünk ott a helyünk. Misekezdés fél tíz. Elkezdtünk visszaszámolni, hogy mikor is kellene indulnunk, hogy időben odaérjünk, és ne a legutolsó sorban álljunk. Végül az ötórás vonatot választottuk. Aki ismer, tudja, hogy a korán kelés és az utazás kombinációja meg én, nem vagyunk egy nevezőn. De emiatt nem akartam kihagyni ezt a jeles alkalmat. Ezért minden nehézségemet és persze az örömeimet is, amik ahhoz a vasárnapi utazáshoz és miséhez kapcsolódtak, Ferenc pápáért ajánlottam fel. Így szenvedni és örülni is könnyebb. És neki is, mint minden embernek, szüksége van a mi imáinkra, felajánlásainkra.

Fájdalmasan korán volt az indulás, de nagyon időben kiértünk az állomásra. Tudtuk, hogy nem egyedül fogunk utazni, de hogy ilyen sokan, azért azt sem gondoltuk. Már Esztergomban a legtöbb ülőhely foglalt lett. Ismerősökkel is találkoztunk. A legnagyobb meglepetés Gyöngyös barátnőm megjelenése volt ugyanazon a vonaton, ugyanott, ahol mi ültünk. Egy negyedik kedves ismerőssel kiegészülve jutottunk fel végül Pestre, és a Kossuth térre.

Közben megpirkadt, és a nap is próbálkozott előbújni. Ahol végül sikerült helyet találnunk - a kordontól nem messze - egy tüt nem lehetett leejteni, annyian voltunk. Viszont rálátunk az oltárra, és a közelünkben volt egy hatalmas kivetítő is. Nyomon lehetett követni, hogy hol jár a Szentatya, mikor érkezik meg a térre, mikor száll át a pápamobilba, mikor indul el a téren körbe.

Felemelő érzés volt újra látni és találkozni vele, másfél éven belül másodjára Budapesten! Sokkal lassabban ment körbe, mint annak idején a Hősök terén. Valóban mosolygó, jelen lévőnek láthattuk őt.

A mise és az előtte lévő ráhangolódás is jól szervezett, szép dalokkal, zeneművekkel átszőtt ima és szertartás volt. Hihetetlen, hogy ekkora tömeget is meg lehet áldoztatni tülekedés és mindenféle nehézség nélkül!

Az időjárás is igazán kegyes volt hozzánk, mert nemhogy az eső nem esett, hanem még a nap is kisütött. A visszaút is rendezett, nyugodt elvonulás volt a térről. Majd rövid várakozás a vonatra, és kiadós beszélgetés az utazás alatt.

Igazán hálás vagyok, hogy eljuthattam másodjára is egy pápai szentmisére. Élmény volt és feltöltődés.

Példa minden ember számára, hogy idősen, betegen, fáj-dalmakkal is lehet az ember derűs, és adhat másoknak aján-dékokat: **az aktív jelenlét és szeretet ajándékát.**

Köszönjük Ferenc pápa!

Erdős Klára

Valaki értem imádkozott...

Örömmel tapasztalhattuk, milyen szívet melengető érzést jelentett plébániai kezdeményezésünk, a generációk imakapcsolata. A záró találkozásra sokan eljöttek, izgalommal várták, hogy fény derüljön a titokra, ki is az a „valaki”. Helyhiány miatt az összes élményt nem tudjuk megosztani, de egy csokrot összeállítottunk a résztvevők beszámolóiból. A szervezési hibákat kiküszöbölve szeptemberben újra elindítjuk az egymásért való imádkozást. (Szerk.)

Fantasztikus kezdeményezés volt Nyitrai Laciék részéről, hogy az idősebb és a fiatalabb generáció tagjai imádkozzanak egymásért. Az elképzelés lényege az volt, hogy aki részt szeretne venni ebben, bedobja a nevét a korosztályának kikészített dobozba, majd néhány hét múlva a másik korosztályból húz egy nevet. Ezért az emberért fog imádkozni hetente egy tized rózsafüzért, 2 hónapon keresztül.

Tetszett a kezdeményezés, ezért jelentkeztem. Kihúztam a nevet és elgondolkodtam.

Az ember, akit kihúztunk, ismerős lehet, de lehet, hogy csak látjuk az utcán, és nem ismerjük igazán. Az imáink által azonban közelebb érezhetjük magunkhoz, és az érzés, hogy valaki másért imádkozunk, különös kapcsolatot teremthet közöttünk.

Az esemény lezárásakor összegyűltünk idősebbek, fiatalabbak, jó hangulatban. Nyitrai Laci néhány mondatos bevezetője, két szép vers, közös éneklés és ima után fény derült a titkokra: sorban elmondtuk, ki kiért imádkozott. Ölelkezés, könnyek, csordultig telő szívek.

Voltak apróságok, amik nem sikerültek tökéletesen: sajnos nem mindenki tudott eljönni, és volt, aki kicsit félreértette a feladatot, de mindezzel együtt csodálatos volt, hogy mindenki valaki másért volt ott.

Nyitrai Marika beszámolt róla, hogy mindkét dobozba 25-25 név került. A beszámolóhoz fűzött egy idézetet is, ami azóta is a fülemben cseng: „A véletlen a Gondviselés fedőneve”.

Egy ilyen kis csoda után tanúi lehettünk egy másinak is, ami számomra a nap legmeghatóbb pillanatait hozta. Családos közösségünk egyik ifjú tagja, Szalma Örs a kisöccse nevét dobta a dobozba, azzal a céllal, hogy valaki imádkozzon érte.

Mindezt teljesen titokban tette, csak a nagymamáját avatta be, őt is csak utólag. Mivel 2 éves öccse még kicsi ahhoz, hogy másért imádkozzon, nagymamája kisegítette, és vállalta az imát valakiért. Örs nyilvánvalóan kicsit félreértette a feladatot, de ezzel a tétével – a testvéri szeretetről – szerintem mégis igazi példa lehet a korosztálya számára! És nem csak a korosztálya számára!

Igen, sokszor a hétköznapi élethez észre sem vesszük, mekkora kincsek élnek körülöttünk!

Meszes Zsófi jóvoltából a Mindszenty Iskola néhány felsős osztálya is csatlakozott, így volt, akiért egy egész osztály imádkozott!

A „hivatalos” rész után egy kis agapé keretein belül volt lehetőség kötetlenül beszélgetni, akár ismerkedni is egymással, hiszen többen voltak, akik nem is ismerték, akiért imádkoztak. Én mindenki arcán örömet és meghatottságot láttam. Igazán felemelő élmény volt!

Biztos vagyok benne, hogy ha lesz még ilyen lehetőség, újra csatlakozni fogok, és erre szeretnék bízni mindenki mást is!

Szeretettel: Ábel Kriszti

Aki nem volt ott...

Hetekkel ezelőtt, figyelmesen hallgattam plébánosunk hirdetésait. Különösen egy keltette fel az érdeklődésemet: „**valaki imádkozott értem**”. Ez a lehetőség, hogy a közösségünk fiatalabb és idősebb tagjai az ima segítségével közelebb kerüljenek egymáshoz, örömmel töltött el. Izgatottan tettem nevetem az öregek dobozába.

Következő alkalommal pedig még izgatottabb voltam. Vajon a fiatalabbak dobozából kit húzok? Meglepetésemet nem tudtam leplezni. Ugyan titok volt, de az egyik szervezőt megszólítottam: „Képzeld, ha lányom született volna, a Boglárka nevet kapja. És most kihúztam egy Boglárkát.” Marika háritott: „de ez titok!”. Én pedig közöltem: „nem is mondom meg a családnévét!” Hálát adva a Jóistennek rózsafüzér-tizedeimet örömmel imádkoztam Boglárkáért.

Mert Gyökössy Endrét idézve: „Az öregember visszanéz, és már nem a csodákat látja, hanem a csodák mögött a csodatevő Istent, Aki a tenyerén hordja.” /Ja, ez az idézet a Senior imaklubban kapott – persze Laciék által gyűjtött – Gyökössy Endre: Az öregkor örömei és áldásai c. könyvéből való./

Aztán eljött a nap, április 23-a, amikor a titkok fellebben-tek. Napok óta komoly fájdalommal küzdöttem, nem tudtam elmenni a találkozóra. Ezért Marikát megkértem, hogy mondja el a történetemet. Én pedig itthon képzeletben átöleltem az én Boglárkámat! Újra Gyökössy Endrét idézve ezt üzenem neked, kedves Boglárka, bízva abban, hogy hamarosan át is ölelhetlek: Egy jó szóval, egy meleg kézfogással, egy megírt levéllel, egy csokor mezei virággal, csak azzal, hogy „De jó, hogy látlak” – Isten templomát építem.

Pazsiczky Mariann

A Jézussal való találkozás már gyerekkorom óta fontos szerepet kap az életemben. Mindig is vonzott a templom csendje, a megnyugvás, a lelki táplálék, amit egy szentmise ad. Amikor az egyik szentmise végén meghirdették a „Generációk imakapcsolata” programot, nem volt kérdés, hogy ebben én is szeretnék részt venni. Nagy örömmel töltött el, hogy ebben a rohanó világban valakiért én is tehetek valamit, még akkor is, hogyha számomra abban a pillanatban egy általam nem ismert emberről volt szó.

Az elmondott rózsafüzér sokat segített a húsvéti lelki készülődsben is, és végig azt éreztem, hogy az imában kapcsolódok valakihez, benne van a gondolataimban, s kértem, hogy kapja meg mindazokat a kegyelmeket, amik fontosak számára.

Aztán április 23-án, vasárnap fény derült arra is egy szívet melengető, rövid program keretében, hogy ki is az, akiért imádkoztam. Ott, a Mindszenty iskola aulájában azt éreztem, hogy megérkeztem. Az ima által része lettem egy közösségnek, és jó ide tartozni! Remélem, hogy lesz folytatása ennek a kezdeményezésnek!

„Imádkoztatók a rózsafüzért mindig, amennyit csak tudjátok! Csodálatos ima! Csodálatosan egyszerű és mély!” Ha a Szűzanya mindig ezt ajánlotta, akárhol jelent is meg, nem gondoljátok, hogy jó oka volt rá?! *Solymosi-Kiss Anikó*

Pár héttel ezelőtt Keresztanyukám felhívott, hogy bekapcsolódnék-e ebbe a kezdeményezésbe. Őszintén bevallom, nem vágtam rá rögtön, hogy igen. De miután megtudtam, hogy a barátnőm, Szilvi is vállalkozik rá, nekem is megjött a kedvem.

És csodák csodája, Keresztanyu nevét húztam ki, aminek nagyon örültem. Az örvendetes rózsafüzért imádkoztam érte, hogy minél több örömben legyen része.

Eljött a várva várt nap, amikor megtudtam, hogy értem Meszes Magdi néni imádkozott, aki a volt tanárom Anyukája, és a nagyszüleim is jóban voltak velük. Megható érzés volt, köszönöm szépen!

Amikor Keresztanyunak elárultam, hogy érte én imádkoztam, mindketten elérzékenyültünk, és hálásak vagyunk a Jó Istennek, hogy így alakult.

Köszönöm keresztzüleimnek – ők voltak az ötletgazdák – és mindenkinek a szép élmény! Várom a szeptemberi folytatást!

Szeretettel: Kovácsné Holop Orsolya

Barátnőmhöz csatlakozva én is nagyon jó érzéssel tudok ezekről a hetekről beszámolni. Természetesnek vettem, hogy édesanyámmal együtt bekapcsolódunk. Mi, akik több generációs családban élünk, fontosnak tartjuk, hogy nem csak a családon belül, de környezetünkben is a különböző korosztályok megtalálják az egymáshoz vezető utat, a megfelelő kommunikációt.

Anyukám L. Máté nevét húzta. Minden héten közösen imádkoztunk érte és Andor atyáért. *(Amikor az atya megtudta, hogy Szilvi a laborban dolgozik, kedve támadt egy vérvételre. Szerk.)* Sajnos Mátéval vasárnap nem tudtunk találkozni, pedig anyukám nagyon szerette volna megismerni, hogy kiért imádkozott minden nap egy teljes rózsafüzért.

Nagyon hálásak vagyunk azoknak, akik miértünk imádkoztak: értem Judit főorvosnő, akivel együtt nem dolgoztam, de nagyon nagy tisztelettel és szeretettel gondolok rá. A fiatal generációnak igazi követendő példa lehet munkássága és a családban betöltött szerepe. Anyukáért egy egész család imádkozott. Nagyon jó érzés volt látni őket, a hittel teli szeretetüket, ahogy üdvözölték anyut.

Hálával és imával gondolunk Lacira és Marikára, hogy ilyen közösségformáló ötleteik vannak! Mindenkinek javasolni tudom, hogy imádkozzunk a különböző korosztályok jobb egymás mellett élése érdekében! Isten áldását kérem minden generációra!

Üdvözlettel: Kovácsné Szilvi

– Korábban szinte szomszédok voltunk, de névről nem ismertük egymást. Amikor kiderült, hogy értük imádkoztam, nagy öröm töltött el bennünket! Elmondták, imáim a legjobbkor jöttek. Találkozásunk megmutatta ennek a kezdeményezésnek a célját, azt, hogy a lelki tartalom közösségépítő erő is: olyan kedves emberekkel beszélgettem, akikről korábban alig tudtam valamit. *(S.Z.I.)*

– Igazi meglepetés ért, olyan, amire nem is gondoltam! Értem egy egész osztály, a 7. b imádkozott, hittantanárunk, Mezes Zsófia vezetésével. Meghatódtam. Még egy emléklappal is megajándékoztak, amit nagy örömmel mutattam meg a családomnak, és kedves emlékeim között fogok őrizni. Köszönetképpen mostantól én hordozom imáimban őket, és hálás szeretettel gondolok rájuk. *(K.J.)*

– Nagy izgalommal vártam, hogy kiderüljön, kik is voltunk az imatársak, hiszen „titokban” és önként vállalkoztunk. Én nagy örömmel és komolyan tettem. Csalódás ért. Nem jött el az, akiért én imádkoztam, de az sem, aki értem. Rosszulesett, szíven ütött! Úgy vélem, aki bekapcsolódik a közös imába, felelősséggel is tartozik a társa felé. Félvállról venni ezt, megbántódáshoz vezethet! *(E.K.)*

– Köszönjük ezt a nagyszerű kezdeményezést! Nekünk annyira tetszett, hogy családi körben is megvalósítottuk. Mindenki az általa kihúzott családtagért imádkozott. Szeretettel várjuk a folytatást. *(K.M.)*

Jézus szeret engem!

Imaóra elsőáldozóinkkal

2023. április 18-án a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola **elsőáldozásra készülő diákjaival** – köztük az én gyermekeimmel –, szülőkkel, az iskola pedagógusaival és a plébánia híveivel gyűltünk össze az iskola aulájában **imaórára**.

Felemelő érzés volt közösen, együtt imádkozni Jézushoz a gyermekeinkkel, a gyermekeinkért. Nagyon szép gondolatok hangoztak el a harmadikos lányok, fiúk, szülőtársaim és Nyitrai László tolmácsolásában. Megható volt, ahogy a diákok felkészülten, lelkesen mondták a verseket, és az, ahogy csengő énekükkel betöltötték a termet. Biztos vagyok benne, hogy elsőáldozásukra való készülétek között ez az alkalom is fontos volt, ezáltal is megéreztek valamit, közelebb kerültek a május 14-i ünnepükhöz. Közel ötven gyerek imádkozott és énekelt együtt, fegyelmezetten és figyelmesen.

Kívánom, hogy az elsőáldozók szívükbe tudják fogadni az Úr Jézust az elsőáldozás pillanatában. Legyen ez igazi élmény számukra!

Legényné Balog Ramóna

Senior imaklubunk vendége májusban Dr. Osvai László főorvos úr volt. Előadásában a **hit és az orvoslás** összefüggésének témakörét boncolgatta. A képekkel is illusztrált fejtegetés első részében rövid történeti áttekintést adott a gyógyítás fejlődésének lépéseiről - a kezdetektől napjainkig. *(Most csak egyetlen érdekességet emelnék ki a középkorból: a gyógyító Szent Kozma és Damján vértanúk alakja felkerült a Szent Koronára is, amit diaképen meg is mutatott a doktor úr.)*

Részletesebben szöveg, igazán hiteles, szaktudásukkal, keresztény életükkel példát adó orvosról: a 2003-ban boldoggá avatott Batthyány-Strattmann Lászlóról és három esztergomi, illetve Esztergomhoz szorosan kötődőről: Dr. Schleifer Mátyásról, Prof. Dr. Naszlady Attiláról és Dr. Rajner Jánosról.

Az előadás kiemelte ezen orvosok hittel megélt hivatását, előkerültek életük olyan kisebb-nagyobb történései is, amik emberségüket, a betegek szeretetteljes szolgálatát mutatták meg.

Ezúton is megköszönjük Osvai főorvos úr széleskörű tudásával, tájékozottságával, ismereteivel összeállított, igen érdekes, értékes előadását! Köszönjük az ajándékba hozott, általa szerkesztett Kolos Füzeteket is, amik nagy érdeklődésre találtak körünkben!

NY.M.

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Anyakönyvi adatok

Keresztelték: Szabó Nándor Ganyecz Zsombor
 Jakab Kristóf Lórinicz Lili

Házassultak: Guna Máté - Szabó Dorisz
 Torda Márton - Kocsis Anita

Elhunytak: Páva Lajos 73 éves
 Hullár Lajosné, Kozák Lívia Erzsébet 66 éves
 Trexler Ferencné, Szabó Ilona 91 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Dr. Bátori Dénesné
 Kányai Lajosné
Sokszorosítás: Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. június

XVI/6. szám

Az Egyház naptárjában újra évközi időszakot látunk, ezt éljük. Pünkösd után visszatekintünk az elmúlt időszak történéseire. „Kitör” a nyári szünet, és valóban ránk fér egy kis pihenés, kikapcsolódás. Gyermekeinkkel együtt nagyon várjuk a nyári vakációt!

Jézus azonban nem megy szabadságra, nyáron is várja közeledésünket, érdeklődésünket! Szomorú tapasztalat, hogy ilyentájt kiürülnek a templomaink, még a „vasárnapi keresztények” is elmaradoznak. De jó lenne, ha az idén nem így lenne egyházközségünkben! Hiszen Nélküle mi maradunk szegényebbek...
Ny. L.

Kedves Testvérek!

Az egyházi év eseménydús időszakán vagyunk túl. A nagyböjti időszak várakozása, a szent három nap csodálatos ünnepe, majd a húsvéti idő Lélekváró öröme után pünkösd ünnepe elhozta a beteljesedést. Nem csak szemléltői, hanem Isten kegyelméből részesei lehettük a kétezer évvel ezelőtti eseményeknek: szívünk mélyét érintette Jézus szenvedése, átjárt minket a feltámadás öröme, és a Lélek újra élettel tölt el minket.

Az évközi idővel egy csendesebb, „hétköznapiabb” időszak veszi kezdetét. A polgári évben véget ér a tanév, tervezzük a nyári programokat, készülünk a megérdemelt pihenésre. Sajnos sokszor lelki értelemben is „nyári szünetet” tartunk...

Könnyebben elengedünk egy imaalkalmat, előfordul, hogy el-el maradozunk a megszokott szertartásokról. Mintha a kapott kegyelmeket „bepájzalnánk”, pedig arra kaptuk, hogy éljünk, és másokat is éltesünk általa. De vajon mit tettek az első keresztények pünkösd után?

„Állhatatosan kitarítottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban. Félelem fogott el mindenkit, mert az apostolok révén sok csoda és jel történt Jeruzsálemben. A hívek mind ugyanazon a helyen tartózkodtak, és közös volt mindenük. Birtokaikat és javaikat eladták, s az árát szétszították azok közt, akik szükségét szenvedtek. Egy szívvel-lélekkel mindennap összegyűltek a templomban. A kenyeret házaknál törték meg, s örömmel és egyszerű szívvel vették magukhoz az ételt. Dicsőítették az Istent, és az egész nép szerette őket. Az Úr pedig naponként növelte az üdvözültek számát ugyanott.” Csel, 2,42-47

A fenti sorokban feltűnő a hűség és a buzgóság. De ha a saját koruk szokásait ismerve szemléljük keresztény testvéreinket, akkor láthatjuk igazán, hogy a húsvéti és a pünkösd események egész életüket átalakították: az Isten kegyelmének kiáradása megváltoztatta szívüket, és a belső változások gyökeresen átírták a hétköznapi életüket is.

A kegyelmek megtapasztalása újabb, és mélyebb szomjúságot ébresztett bennük az élő Isten után, és engedték, hogy a Lélek elkezdje őket kereszténnyé, krisztusivá átalakítani. És amikor a Szentlélek lángja fellobban az egyes emberek és a közösség életében, azt a tüzet nem lehet véka alá rejteni! Bár már az első perctől kezdve üldözték őket hitükért, bátran tettek tanúságot a feltámadt Krisztusról, hiszen ahogy Péter is mondta: „Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk.” Csel. 4.20

Példaképpen állnak előttünk, de nem csak arra, hogy nekünk mit kell / kellene tennünk, hanem arra is, hogy mit tesz velünk a Szentlélek, ha engedjük, hogy átjárja szívünk, életünk, minden napunk.

Az elmúlt idő kegyelmei elvetett magként vannak szívünkbe rejtve. Hisszük, hogy „jó földbe vetett magként” fog termést hozni. Kérjük a Lélek kegyelmét, segítsen minket keresztény életünk termőre fordulásában, hogy a kapott ajándékok ne elégszenek meg minket, hanem még nagyobb vágyakozással keressük az Urat a hétköznapi napokban is!

Lesták Zoltán
állandó diakónus

Pünkösd szombatjára összehívta a Bíboros úr a **Pasztorális Tanácsot** – a jelenlegi felállásban utoljára, hiszen a tagok mandátuma lejárt. Sok napirendi pont volt. Mozgalmas időszakot jelentett az elmúlt két év, különösen is a legutóbbi hónapok. A covid miatt most találkoztunk újra. Vázlatosan beszámolok az elhangzottakról, hiszen Egyházunk jelene és jövője mindannyiunk számára fontos.

Először a **Bíboros úr** beszámolt a pápalátogatás lelkipásztori vonatkozásairól – személyes élményeit is hozzátéve. A látogatás történéseit mindenki ismerheti, néhány dolgot a Főpásztor kiemelt: Ferenc pápa mennyire „bárány szagú pásztorként” volt jelen, ahogy mindenhol közel akart kerülni a „nyájhoz”. Külön is az elesettebbeket tüntette ki figyelmével.

Nagyon jónak és folytatandónak tartja a Forráspont rendezvényeket, látván az ifjúsággal való találkozás elő- és utórendezvényeinek hangulatát, lelkiségét.

Megható volt Ferenc pápa imája az esztergomi Bazilika Bakócz kápolnájából erre az alkalomra ide hozott Szűz Mária kép (Vári Boldogasszony) előtt, ahol újra felajánlotta Magyarországot a Szűzanyának.

Zuffa Tünde már az Eucharisztikus Kongresszus kapcsán is komoly egyházi szolgálatot végzett. Most is a kommunikáció vonalán tevékenykedik. A covid időszak kényszere, a közösségi média használatának kikényszerítése az Egyház kommunikációjának fellendülését is magával hozta. Fontos az emberek elérése, az evangelizáció megjelenése, erősítése a virtuális térben is. Tünde feladata a módszerek, feladatok tervezése, szervezése (honlap, újság megújítása, facebook, Instagram használata, főegyházmezei sajtóközpont, youtube csatorna stb.)

Mohos Gábor püspök atya két témáról is beszámolt. A püspöki szinódus előkészítése jól halad, már a munkadokumentum is elkészült, de még nem publikus. A gyökerekhez visszatérés igénye, a közösség Krisztus testeként való megélése, az emberek minél intenzívebb bevonása az Egyház életébe – fontos, hangsúlyos. Ezt jelzi az is, hogy bár püspöki szinódusról beszélünk, 70 civil, szavazati joggal felruházott tagja is lesz.

Cserháti püspök úr után Mohos Gábor a külföldi magyarok püspöke is lett. Tájékoztatót kaptunk a terület helyzetéről. Sok helyen már nincs magyar nyelvű állandó papi szolgálat (Hamburg, Berlin...), mivel tartós szolgálatra nincs ember. Az anyagi erőforrások is szűkösek, a hívő létszám is fogyatkozik. Hazulról próbálkozunk támogatni ezeket a közösségeket, hiszen ezek az identitás őrzői. A civilek, civil önszerveződések támogatása fontos, mert az anyanyelven történő pasztorizáció jobban utat talál a lelkekhez is, - az identitás őrzésén túl.

Martos Balázs, márciusban szentelt új segédpüspök atya, fő feladata – amiről be is számolt – az egyháziak, lelkipásztorok útjának, helyzetének követése, kísérése, támogatása.

Felkeresi a papi köröket, mentorálja a káplánokat, a fiatal papokat, látogatja a papi korona összejöveteleket. Az állandó diakónusok jelenléte új helyzetet teremt a plébániák életében.

A fiatalokkal való kapcsolattartás, találkozók szervezése is őhozzá tartozik. A papság sokrétű feladatát lát el, velük való kapcsolata tájékozódási pont oda-vissza: a hívek és az Egyház vezetése között. Erre az együttműködésre természetesen igény van a papok és a diakónusok részéről is.

Farkas Balázs, a Főegyházmege jogásza (gazdasági tanácsadó) először gazdasági ügyekről tartott tájékoztatót. Az energiaválság jól megnehezítette a gazdasági helyzetet. A jogszabályok szinte állandóan változnak, ráadásul a különböző objektumokra (templom, lakott/lakatlan plébánia, közösségi terek, fenntartott egyházi intézmények...) nem egyformán.

Főegyházmegei támogatás, tanácsadás nélkül ez a plébánosoknak megoldhatatlan feladat. („Nem ezért lettem pap!”) Nehéz a hosszabb távú tervezés. Fontos szempont lett az energiahatékonyság: energia-közösségek alapítása, napelem-parkok telepítése, egységes árajánlat kiharcolása a változó szabályozók, szolgáltatók között.

A jogász úr beszámolt röviden az építkezésekről is. Források híján újabbakba nem lehet belevágni, de például az esztergomi Bazilika felújítása ütemterv szerint halad, amire a források is rendelkezésre állnak. A Szent Anna réti Engesztelő kápolna építése is elkezdődhet, ami civil kezdeményezésre indult. A Bíboros úr vázolta ezen „akció” történelmi, lelki hátterét. Az engesztelés gondolata mindenképp támogatandó. Mostanra tisztázódtak az egyéb körülmények, feltételek is: megvan a jóváhagyott terv, a szükséges forrás, a munkaterület átadása is megtörtént.

Az **EKIF munkatársa** új oktatási intézmények átvételéről számolt be. Egy jogszabály szerint, azon épületeket át kell adni tulajdonba is, amelyekben egyházi intézmény működik. Fele részben ez meg is történt, de Budapest ellenzéki vezetési kerületeiben ez „nem akaródzik”. Ennek megoldása/feloldása a Püspöki Konferencia feladata lesz.

A ferences szegénygondozó **Ágnes nővér** a mostanában Budapesten átvett Szent Erzsébet Otthon helyzetéről számolt be. Rá bízta átmenetileg az intézmény vezetését, ahol idős atyák elhelyezésére is adódott lehetőség. Ez valamennyi bentlakónak jó, nagy lelki haszna van az atyák jelenlétének, szolgálatának.

Az **egyéb** témák kapcsán szóba került a megüresedett plébániák oldallagos ellátása. Ahol lehet, kívánatos tartani legalább egy vasárnapi misét és heti egy-kettőt. Ahol ez sem biztosítható, ott a korábbi helyi szokások szerinti időpontban közös imát (imaóra, igeliturgia, litánia, ...) célszerű tartani. Ez segíti a közösség fennmaradását. Állandó diakónusok, akolitusok, világi közösségek vezetői ebben nagyon fontos szolgálatot végezhetnek. Képzésükről gondoskodni kell.

Szó került még a cigánypasztorációról. Tapasztalat, hogy az integráció nehéz dolog. „Hídemberek” kellenének, akik a kétféle kultúrát ismerik és össze tudnák hangolni. Az igények felmérése, lehetőségek szerinti figyelembe vétele, tisztázása hasznos út a probléma kezeléséhez.

Közös ebédnél még folytattuk a beszélgetést, én két esztergomi ferences öregdiák közé kerültem (Süllei László és Martos Balázs).
Nyitrai László

Elsőáldozók...

Reggel, amikor felkeltem, nagyon izgultam. Megreggeliztem, felöltöztem, és már suhantunk is az iskolába. Akkorra már kevésbé izgultam. A hófehér ruha, amit felvettünk, annyira szép volt, hogy legszívesebben hazavitem volna. A szentmise előtt a szülők áldást adtak nekünk, mi pedig áldást kértünk

tőlük. Amikor elkezdődött a szentmise, féltem, nehogy elrontsam a verset, amit kaptam. Végül elmondtam a verset.

Utána azon gondolkodtam, hogy milyen ízű lehet a bor és az ostya. Eljött a pillanat, és kimentünk áldozni. Visszamentem a helyemre és imádkoztam. A szentmise végén volt agapé. Ott rengeteg finomságot lehetett enni. A végén levettük a ruhát, és haza mentünk. Nagyon jó volt! Egy szép nyakláncot kaptam emlékebe. (N. Dalma)

Vasárnap reggel izgatottan ébredtem. Megreggeliztem és felöltöztem. Azután elindultam az iskolába. Mikor beértem, felvettem a hófehér ruhámat, a keresztet és a koszorút. Amikor mindenki megérkezett, felsorakoztunk. Mi, gyerekek áldást kértünk, szüleink pedig megáldottak. Bevonultunk. A szüleim kezét fogtuk László atyával. Megkezdődött a szentmise.

Amikor eljött az áldozás, szépen kimentem az oltárhoz. Megkaptam Krisztus testét és véréit. Utána köszöntöttem Jézust, mint barátomat. Vége lett a misének és kivonultunk. Kimentünk a templom elé fotózkodni. Kaptunk egy imafüzetet és egy emléklapot. Agapéval is ünnepeltünk. A mamáméknál finom ebéd fogadott. (H. Anna)

Bérmálkozók...

Anya-lánya-unokája ültek az **imaórán**, együtt a bérmálkozásra készülő fiatalokkal. Volt egy üres szék a sorban. Ott ült – láthatatlanul – a Dédnagymama is. Ott, a töretlen, gyönyörű Istenhitével, azzal az őszinte, ítélkezés és alkudozás nélküli szeretetével, elfogadásával, amit a hite adott neki.

Az a megkérdőjelezhetetlen, szilárd hit, melyet rendszeren, fenyegettetéseken, tiltásokon át képes volt átadni, átörökíteni, ennek a nagylánynak is, aki most megerősíti, amit a keresztségben korábban felmenői vállaltak helyette, a többi kedves, szelíd tekintetű fiatalal együtt, akik majd ezeket a tartalmakat a maguk életével viszik tovább.

Kedves Bérmálkozásra Készülők! Szeretettel nézünk Titeket, valahaiak és jelen lévők, veletek vagyunk!

Mlinkó Renáta

A bérmálkozás egy olyan szentség, amit az életben csak egyszer kapunk meg. Nagykorúvá váltunk az Egyházban, megkaptuk a Szentlélek ajándékát. Erre föl kellett készülnünk.

Szeptembertől kezdve jártunk ezért felkészítő külön hittanra, amik alatt László atyától sokat tanultunk, játszottunk is és beszélgettünk. Külön programjaink is voltak, mint például amikor imaóránk volt. Arra mi készültünk versekkel és szövegekkel, és le is adták a Mária Rádióban.

Abban pedig mind egyetértettünk, hogy az egész felkészülés megkoronázása a bérmálkozás előtti napokban zajlott kétnapos lelkinap volt, aminek során imádkoztunk, játszottunk, beszélgettünk, együtt mentünk misére, csomó érdekes feladatot kapunk, és gyóntunk is. Megvitattuk azt is, hogy ki hogyan tekint majd erre az időszakra, és hogy mit gondolnak a bérmálásról. Idéznék pár gondolatot néhány társamtól.

Sokan gondolták úgy, hogy ezzel közelebb kerülünk Istenhez. „Jók voltak a felkészítők, egy igazán jó közösség gyűlt össze”. Ebben a tanévben együtt töltöttük a hétfő délutánokat. „Nagyon szerettem a felkészülést, és azokat is, akikkel felkészültem” Év elején szinte nem ismertük egymást, de nagyon hamar összebarátkoztunk, és hetek múlva egy nagyon jó közösség jött létre, ahol tudtunk felszabadultan nevetni.

Még a felkészülésről gondolkodott így valaki: „Hosszú, nagyon hosszú” És visszagondolva tényleg hosszú út áll mögöttünk, míg eljutottunk ideig. „Gyönyörű út volt számomra a bérmálkozás, remélem, ez az út folytatódik, és sose áll meg”.

Valaki megjegyezte: „A dtam” ami röviden annyi, hogy nagyon jól érezte magát itt. © A bérmálás egy felejthetetlen élmény volt mindenki számára. „Amikor idősebbek leszünk, boldogan, szeretettel fogunk visszagondolni erre”.

És ott álltunk mindannyian a Bíboros úr előtt, megkapva a szentséget, és a mise után a Bazilika elé mindenki eltörölhetetlen mosollyal, felszabadulva, tiszta szívvel és örömteli lélekkel lépett ki.

Lesták Eszter

A mi bérmálkozásunk

8. év vége fele bérmálkoztunk a Bazilikában, pünkösöd vasárnapján.

A bérmálkozásra a tanév eleje óta készültünk. Minden hétfőn elmentünk a plébániára, és ott tanultunk a vizsgára. Ez a vizsga döntötte el ugyanis, hogy bérmálkozhatunk-e? Gyakran játszottunk és tanultunk együtt. A vizsgán nem mindenkinek sikerült elsőre átmennie, de szerencsére a pótvizsga mindenkinek sokkal jobban sikerült.

Pünkösöd vasárnapján mindannyian elmentünk a Bazilikába. Ott beültünk a szentmisére, és az evangélium után bemutattak minket, bérmálkozókat, majd következett a prédikáció, ezek után megvallottuk a hitünket. Ezt követően lehívták a Szentlelket, és megkentek olajjal, majd következett az egyetemes könyörgés. Én bérmálapátnak a keresztpámat kértem fel. Ezt ő késséggel elfogadta, bár nem volt választása. A bérmálás után eljöttünk a miséről, hazamentünk, a családdal és a rokonokkal együtt sütogettünk és élveztük a vasárnapot.

Bánhidya Albert

Először is pénteken az esti szentmisén vettünk részt, és azután mentünk a plébániára. Megérkezésünkkel imádkoztunk, és az atya mindent elmondott a programokkal és a hétvégével kapcsolatosan. Újra imádkoztunk, megvacsoráztunk. Utána kaptunk egy léleképítő feladatot. Megoldottuk, aztán egy picit „szabadjára” engedtek a szobáinkban, ahol mi, a fiúkkal kicsit bolondoztunk és társasoztunk.

Nem sokkal később újra összeültünk zsolozsmát imádkozva, és jött a takarodó. Másnap, mivel hamarabb felkeltünk mint az atya, le is ültünk társasozni, de hamar mennünk kellett. Egy ima, zsoltár és reggeli után kezdődhetett a program, ami önmagunk megismerésére volt alkalmas. Ebből kettő feladat is volt. Elvégzésük után gyónás következett, közben a bérmálkozási címerünket terveztük meg. Szép és tartalmas lelkinap volt.

Kovács Dani

Katekumének

Hétköznapi szentmise. Tanévben az iskola kápolnájában, általában a „törzstagokkal”, 6-8 hívő. Az atya szólt, hogy a pénteki ezúttal a templomban lesz. Különleges alkalom, fiatal felnőttek fognak szentségekhez járulni.

Várakozással teli készülődés a templom előtt. Szép számú rokonság, barátok, ismerősök, ünneplőbe öltözve. Sokan lettek a templomban. Meghitt pillanatok. A keresztséghez járuló négy fiatal felnőtt (3 nő és 1 férfi) a bejáratnál kifejezi komoly elhatározását, és az atyával bevonulnak az oltár elé, majd a helyükre.

A szertartás során megtörténik a keresztség szentségének felvétele. Elsőáldozáshoz már összesen heten járulnak (5 nő és 2 férfi), bérmálkozásra is mindannyian felkészültek, de egyikük nem most itt, hanem pünkösdkor a Bazilikában válik Egyházunk felnőtt tagjává.

Engem nagy bizakodással töltött el a mai szentmise. Olyan jó volt látni, hogy ezeknek a fiatal felnőtteknek eljött életükben az a felismerés, hogy mindenkiben, így bennük is van egy úr, amit csak az Isten tud betölteni.

És ők léptek, cselekedtek. A misén sugárzott róluk a meghatódottsággal teli öröm. Imádkozzunk értük, és azért, hogy jó példájuk környezetükben másokat is segítsen rátalálni a Jóistenhez vezető útra!

Napok óta hűvös van. Az ég szinte állandóan felhős, a nap csak ritkán bújik elő. Szomorkás idő, pedig mi, **Senior imaklubosok** vidám évzáró összejövetelre készülünk. Szeretnénk a szabadban együtt eltölteni 2-3 órát, jó lenne, a cseresznyefa alatt. Igaz, idén csak az üres ágakat nézhetjük, termés nincs, kora tavasszal elfagytak.

Elérkezett a találkozás napja. Dél előtt folytatódott a nyári-asnak egyáltalán nem mondható időjárás, ám délutánra megtörtént a csoda, kiderült az ég, a nap kiragyogott, kellemes meleg lett. („Ne várj nagy dolgot életedbe / kis hópehelyek az örömek, / szitáló, halk szíromcsodák. / Rajtuk át Isten szól: jövök.” Reményik Sándor)

Tizenkilencen örültünk egymásnak, hatan „igazoltan” voltak távol. Ahogy szoktuk, énekel, imával kezdünk. Külön fohászokodtunk azokért, akik csoportunkból, ismeretségi körünkben betegek, így erre most nekik nagy szükségük van.

Időközben rotyogott a bográcsban a gulyásleves. Illata csalogató volt, de a vacsorát ezúttal „ki kellett érdemelni” egy vidám játékkal. A feladatot csoportokban oldottuk meg sok mosoly, jó ízű nevetés közepette.

Ezután telepedtünk a cseresznyefa alá. Mivel a senior-társak mind kiváló szakácsok, sütő-főző nagyk, most is kitétek magukért, hozták a finomságokat. Az asztal szinte roskadozott.

Kanalasztuk a levest, kóstoltuk a süteket, „elnyaltuk” a mostanra már elmaradhatatlan fagyit és beszélgettünk, csivitelünk. Kedves lezárás volt ez az eltelt félévnek. Szeptemberben újra találkozunk!

2014-ben alakult csoportunk, tizedik évünket ünnepeljük idén. Ezalatt rendszeresen imádkoztunk gyerekeinkért, unokáinkért, így kezdtünk lelkieken gazdagodni, hitbeli és kulturális ismereteinkben gyarapodni. Az eltelt időben sok meghívott vendégünk: 19 pap, szerzetes, lelkész – néhányan többször is; 11 előadó – néhányan többször is; és számos lelki és kulturális program, záróbeszéd, múzeumlátogatások segítettek ebben.

NY.M.

„Mi van ma, mi van ma, Piros pünkösöd napja...”

Pünkösdi gondolatok jártak a fejemben, amikor baktattunk barátommal az Orbán kápolnánál tartott ünnepi szentmisére.

Vasárnap Szentendrén voltunk a Skanzenben, ahol pünkösdi programokon vettünk részt. A házak jobbnál jobb eseményekkel várták a turistákat. Még teljesen áthatottak az itteni élmények, így joggal gondoltam, hogy az ünnep hétfőjén szentmisére megyünk a hegyre. Szép számmal gyűltünk össze fiatalabbak-idősebbek a kellemes, kora nyári időben. Pokriva atya prédikációjából kiderült, hogy ezen a napon Orbán pápára emlékezünk, aki a III. században élt, és a nép kegyes életéért tisztelt.

De itt a szőlőhegy tetején lévő kápolnánál Orbán püspök (4. sz. - 5. sz. eleje) tiszteletére is gondoltunk, aki életrajz írója szerint életében csodákat művelt – parancsolt a természet erőinek, esőt hívott a szőlőkre –, ezért a szőlőhegyek és a szőlősgazdák védőszentje. Évszázados népi tapasztalat alapján ugyanis a fagyosság elmúlásával, május utolsó hetében, ilyentájt jöhet még fagyveszély, és elviheti a termést. Éppen ezért a szőlősgazdák a XVIII. század közepétől keresztek, szobrokat állítottak, kápolnákat építettek Szent Orbán tiszteletére, hozzá fohászolva, segítségét kérve.

Így tettünk most mi is. (Azokban az években, amikor az időjárás kedvező, korai cseresznyéből font koszorú is díszíti a virágok mellett az itteni oltárt, de sajnos az idej fagyok elvitték a gyümölcsök nagy részét. Szerk.) A szentmise elején a mindszentys gyerekek versei, rövid kis műsora tette még emlékeztetesebbé a napot.

Hazafelé jövet nagyon kedvesen invitáltak a kinyíló pincék egy pohár borra, rövid beszélgetésre. Köszönjük azoknak, akik életben akarják tartani ezt a szép hagyományt. Jövőre is elmegyünk!

Kedves Olvasók! Szeretném megosztani a pünkösdről szerzett „tudományomat”, nem hiába töltöttem egy egész napot a Skanzenben. Ez ugyanolyan mozgó ünnep, mint a húsvét. Neve a görög *pentekosztész* – ötvenedik nap jelentéséből származik, mivel húsvét szombatját követő ötvenedik napon ünnepeljük. Ősi zsidó hagyomány szerint ezen a napon adtak hálát az ókori Izraelben a sikeresen befejezett aratásért.

Mi, keresztények a Szentlélek eljövételét és az Egyház alapítását ünnepeljük pünkösdkor. Ekkor van a bérmlás is. Idén plébániákról nyolcadikos diákok és fiatal felnőttek részesültek ebben a szentségben, a Bazilikában.

A Skanzenben megcsodáltuk az ünnepre feldíszített mendei templomot. A zöld ágakkal – a tavasz jelképével – pünkösdi hajnalán nem csak a házakat, a kapukat, hanem a templomokat is díszítették.

A templomi májfa állításban a mendei hívek, nemek és korcsoportok szerinti munkamegosztásban vesznek részt. A férfiak a fák kivágását, szállítását végzik, míg az asszonyok és gyerekek dolga a fákra kerülő textilek elkészítése, és a fák kerdőkkel való díszítése. Nyolc feldíszített nyárfá áll a templom két padsora között, alattuk ülve vesznek részt a hívek az istentiszteleten. Mi is elmondtunk itt egy imát. Több népi hagyomány is kapcsolódik ehhez az ünnephez, köztük a pünkösdi király és királynő választás is. *Recska Valéria*

Kálvária

Ha nem is túl gyorsan, de haladnak a dolgok a kálváriával kapcsolatban. A kisajátítás jogi procedúrája folyamatban van, talán a nyár során sikerül is lebonyolítani, hogy legyen végre jogos/élő tulajdonosa a területnek. Ez után tudunk majd tovább lépni a stációk felújítása ügyében.

A kálvária kápolna telkét megtisztították a bozóttól. A nyár folyamán az új tető/torony el fog készülni. Bízom benne, hogy a többi munka is az épület külsején és környezetében (vízelvezetés, stabilizálások). Közben folyik az ajtó, valamint a kovácsolt csillár restaurálása is – bár visszahelyezésük még távolinak tűnik...

Alapítványunk

A hivatalos beszámolót május 31-ig kellett elkészíteni, ezt könyvelőnk, Horváth Kata meg is tette. A tavalyi évben nem sok minden történt. Próbáltunk megismerkedni a megörökölt alapítvánnyal, ügymenetével, előzményekkel. Bizonyára jóval aktívabban kellene a dologgal foglalkoznunk, de az egyéb körülmények kihívásainak is nehéz megfelelni plébániai szinten.

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

• Úrnapjaink ünnepeinkön – hagyományainkhoz híven – elkészült a már hagyományos, szép **virágszőnyeg**, Kopányi Norbert tervezése, vezetése alapján, családja és segítők összefogásával. Köszönjük, ismét remekművet alkottak!

Körmenetünkön az első-áldozók szolgáltak szép fehér ruhájukban. Az énekkar az idén sajnos nem volt „bevethető”, hiányzott is.

Külön szomorúság, hogy sokan nem érzik át a körmenet lelkeségét, jelentőségét, számukra ez talán csak egy kényszerű jelenlét: traccspartira, beszélgetésre használják, zavarva a testben-lélekben is jelenlévőket, imádkozni akarókat ...

• Templomaink búcsúünnepéről gondolkodunk, ezek szervezése folyamatban van.

• „Szerkesztőségünk” nyári szünetet tart, így júliusban nem lesz imaóra és újság sem. Viszont első szombati Szűzanya-imánkat és az első vasárnapi keresztutunkat megtartjuk. Szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket!

• **Mester, taníts minket imádkozni** mottóval szervezik a Ferences Szegénygondozó Nővérek a következő előadást és imaalkalmat, ahol a különböző imamódokkal ismerkedhetnek a résztvevők június 28-án 18 órától, rendházukban: Esztergom, Kossuth L. u. 50. Mindenkit hívnak és várnak!

• **Mijo Barada** lelkigyakorlat sorozatának esztergomi alkalma július 14-16-ig lesz a Kerektemplomban. Témája: Házaság és család.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Bánhidya Simon Gyula Elemér Rúfus

Sárközi Evelin Melissza	Szarvas Vencel
Finta Zalán András	Benke Zsolt
Halász Éva Viktória	Mátyás Vivien
Kottesz Melitta Rita	

Házassultak:

Angyal Norbert	&	Mogyorosi Betti
Dr. Mészáros Tamás	&	Dr. Marton Melitta
Goóts Gábor	&	Busa Krisztina
Dinnyés Dániel	&	Vachaja Boglárka

Elhunytak:

Vörös Ferencné, Sisa Erzsébet	87 éves
Ágotai László Attila	80 éves
Lovas Róbertné, Ferlich Ilona	94 éves
Révész Mihály	83 éves
Sáfár Ferencné, Walch Edit	85 éves
Erős Árpád	85 éves
Marton György János	74 éves
Fodor József	83 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Dr. Bátori Dénesné
Sokszorosítás: Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. július-augusztus

XVI/7-8. szám

Lelki téren nem volt „uborkaszeton”, adódott lehetőségünk egy kis lelki építkezésre is a nyáron... Ny. L.

Kedves Testvérek!

1950. november 1-jén XII. Piusz pápa hirdette ki azt a dogmát, melynek lényege: Szűz Mária testestől és lelkestől felvétetett a mennyi dicsőségbe. Ez a hit azonban már sokkal régibb, hiszen a II. század óta a szentatyák is vallották, és a VIII. században élő Damaszkuszi Szent János pedig kifejezetten hirdette Mária mennybevétele. Van egy jámbor hagyomány is, amely visszanyúlik az apostoli korra. Ez elbeszéli, hogy az Isten tudtul adta az apostoloknak, térjenek vissza Jeruzsálembé, mert Szűz Mária lassan befejezi földi életét. Az apostolok össze is gyűltek Tamás kivételével, és imádságuk mellett szenderült el végleg Mária.

Halálakor valami édes illat terjedt el a levegőben. Eltemették egy sírboltban, úgy, ahogy akkor szokásban volt. Néhány nappal később megérkezett Tamás apostol is. A többiek elbeszéltek neki Mária halálát, és azt az édes illatot is, melyet utána éreztek. Tamás meghatódott lélekkel hallgatta mindezt, és azt kérte a többi apostoltól, vezessék őt a sírhoz, mert szeretne ő is elbúcsúzni. Amikor odaértek a sír bejáratához, újra érezték azt az édes illatot, majd mikor beléptek, döbbenet látták a holttest nincs sehhol sem. Nyilván ez csak legenda, de mégis mutatja, hogy már szinte kezdetektől vallotta az Egyház: Mária testestől-lelkestől került a mennyi hazába.

De miért jelentős mindez számunkra? Miért kell ezt ünnepelni? Elsősorban azért, mert ebben is az Isten szeretete mutatkozik meg. Jézus a mennyben sem feledkezett meg édesanyjáról, ott is együtt szeretett volna lenni vele. A Szentírás is elbeszéli, hogy Mária és Jézus milyen szoros kapcsolatban álltak egymással. Ez a kapcsolat nem szűnt meg Jézus feltámadása után sem. Magához fogadta édesanyját, és a mennyország királynőjévé koronázta.

Másodsorban azért fontos számunkra, mert nem szabad elfelejtenünk: Mária ember volt, olyan, mint mi. Ez pedig azt jelenti, hogy a mennyország nyitva áll mindenki előtt. Ez az ünnep az ember megdicsőülését tárja elénk. Az ember feltámadását és az örök életét, melyet újra és újra elimádkozunk a Hiszekegyben.

Harmadszor pedig ez az ünnep azért is fontos számunkra, mert feltárja, hogy kik azok, akik részesedhetnek mindebben. Jól tudjuk, hogy nem vagyunk olyan tökéletesek, mint Mária volt. Hiszen róla azt valljuk, egész életében nem követett el semmi bűnt, még bocsánatos bűnt sem. Ráadásul az Isten megóvta őt az áteredő büntől is. Mégis keresztény feladatunk, hogy egyre inkább tökéletesedjünk. Ez pedig azt jelenti, lelkileg fejlődünk kell. Szorosabbá kell válni a Krisztussal való kapcsolatnak. Másképpen nem megy. De az Istennek olyan nagy a szeretete irántunk, hogy Máriát példaként állítja elénk. Ő valóban példa, mert teljesen ember volt, és ha ő tudott tökéletessé válni, akkor mi is tudunk. Ráadásul, Mária a mi égi Édesanyánk is. Ő segít, hogy mi is oda jussunk, ahol ő van.

László atya

Három napos lelki feltöltődés

Mijo Barada – horvát karizmatikus – másodsor jött el hozzánk, Esztergomba, a Szent Anna Kerektemplomba szemináriumot, vagy más néven, lelkigyakorlatot tartani.

Tavaly júliusban, mikor először látogatott el hozzánk, gondoltam, itt a lehetőség helyben, ráadásul a mi templomunkban. Elmegyek, megnézem, mi is ez. Hozzá kell tennem, hogy bár voltam már lelki napon, lelkigyakorlaton, de nem szerettem ilyesmire elmenni. Eddig egyen sem éreztem magam jól, egyik sem vitt előrébb, se lejjebb, se feljebb. Úgyhogy elkönyveltem, ezt nem nekem találták ki. De ha már semmilyen erőfeszítést nem kell tennem és kvázi házhoz jön a lelkigyakorlat, akkor teszek még egy próbát. Ha nem tetszik, gondoltam magamban, akkor eljövök.

Nos, az idei júliusi szeminárium volt a harmadik, amire elmentem. Édesanyámnak és a nővéremnek a második.

Mijo személyében olyan embert ismertem meg, akinek a stílusa, mondanivalója nagyon közvetlen, barátságos, határozott, kompromisszumot nem ismerő, mégis kedves, szeretetteljes. Nincsenek felesleges sallangok. Kis csoportban beszéljük meg, írjuk le, osszuk meg! – részei a lelkigyakorlatainak. Nagyon gyakorlatias, emberközel, használható útravalót kapunk a szemináriumain.

Három nap. Három nap kiszakadás a világból, rohanásból. Három nap Jézussal. Ez mindenkit feltöltene, akkor is, ha csak úgy ott van, pláne akkor, ha részt vesz rajta lélekben is.

Sok zene, éneklés, két nap rózsafüzér a kitett Oltáriszentség előtt, mise minden nap és ima, ima, ima.

Az idei téma a házasság és a család volt. Első nap tele lett a templom. Fontos téma. Aki házasságban él annak azért, aki meg készül rá, annak azért. Pont a téma fontossága miatt talán kicsit nehéz is lehet egyeseknek. Ez is jelzi, hogy dolga van a témával. Az idei lelkigyakorlatra is szép számmal érkeztek papok, akik a gyónásban segítettek nekünk. Mijo minden alkalommal nyomatékosan hangsúlyozza, mennyire fontos az alapos gyónás. Ez mindennek az alapja. És ehhez minden lehetőséget meg is kaptunk a három nap alatt.

Örömmel tapasztaltam, hogy nem csak idősebbek, hanem fiatalok is szép számmal voltak jelen, párban és egyedül is. Nem csak nők, hanem férfiak is jöttek egyedül.

Tavaly novemberben tartott budapesti szemináriumon észrevettem, ahogy egy férfi egymagában letérdelt az Oltáriszentség elé. Ez a látvány annyira megragadott, hogy azt gondoltam, nincs is annál szebb és alázatosabb dolog, mint amikor egy férfi térdel imára kulcsolt kézzel Isten előtt. Ha az idei szeminárium témáját, a családot vesszük alapul, akkor a családot, a nőt a férfinak, a férjnek kell vezetni, védenie. De csak akkor, ha a férfit, férjet Isten vezeti és védi. És az a kép, amit akkor láttam, nekem ezt jelentette, hogy tudja, nem ő (a férfi) az úr a családban, a világban, hanem az Isten. Ezért is térdel az oltár elé. Sok ilyen férfire van szükségünk, mert nem uralkodni, hanem vezetni kell egy nőt, egy családot, közösséget, várost, nemzetet!

Ebben az igen felfokozott és abszurdításoktól mentes világban, amikor a család, mint egység, fogalom nagyfokú támadás alatt áll, nagyon nagy szükség van ilyen, a családdal, házassággal kapcsolatos tanításra, lelki megerősítésre. Arra, hogy megtanuljunk tudatosan imádkozni a családukért, felmenőinkért. Ehhez útmutatást és biztatást kaptunk.

De egyetlen ima és útmutató sem ér semmit, ha betesszük a fiókba. Egy recept sem főzi meg magát. Ehhez ránk is szükség van. Imádkozzunk a családukért, házastársunkért! Ha van, akkor azért, ha nincs, akkor meg azért, hogy az Isten megadja ezt nekünk. Erdős Péterné, Erdős Klára, Erdős Lujza

Házasság, család

Mijo Barada lelkigyakorlata

Esztergom-Városi Plébánia, Szent Anna templom, 2023

Édesanyámat itthon gondozom negyedik éve. Egyre jobban vágyakoztam elcsendesülésre, elmélyülésre. Isten adta meglepetés és lehetőség volt, hogy 2022 nyarán Mijo Barada lelkigyakorlatot vezetett a saját plébániám közeli templomában, Esztergomban.

Mélyen megragadott mindaz, ami történt. Igyekeztem megélni, továbbadni, amit láttam, hallottam. Bátorabb és tudatosabb lettem Egyházunk kincseinek felfedezésében és megosztásában. Reménykedtem, hogy Mijo Barada és segítői a következő évben is eljönnek Esztergomba. Hiszen a megtérés alapvetően *folymat*. A gyógyulás is többnyire *fokozatos*. Az Istenre szánt idő pedig feltölt, felfrissít. Éltet.

Lényegében nem hallottam *gyökeresen újat*. Mijo Barada katolikus hitünk roppant mélységű és magasságú gazdagságát tárta elénk. Azt, ami - szüleimnek, Egyházamnak hála! - mindig is rendelkezésemre állt. Egy részről „semmi különös nem történt a lelkigyakorlaton: közös imádságos éneklés, elmélkedés, szentségimádás, rózsafüzér, Úrangyala, gyónás és a legnagyobb ima: szentmise követték egymást. Szentmise után pedig, aki kérte, közbenjáró imát mondtak érte, áldást kapott. Megvalósult kicsiben az Egyház teljes „életműködése”:

¹³*Szenved valaki közületek? Imádkozzék! Jókedve van? Énekeljen zsoltárt! ¹⁴Beteg valamelyiktek? Hívassa el az Egyház elöljáróit, és azok imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében. ¹⁵A hitből fakadó ima megszabadítja a beteget, és az Úr talpra állítja. Ha pedig bűnöket követett el, bocsánatot nyer. ¹⁶Valljátok meg tehát egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Igen hathatós az igaz ember buzgó könyörgése.” (Jak 5,13-16)*

Gyönyörű, ismerős: hagyomány. Másrészt mindezt áthattotta az Élő Isten közelsége, sőt atyai, testvéri, baráti jelenléte, az Egyház szerető közege - számtalan gyengéd, lendületes gesztuson keresztül. Mijo Baradát hallgatva eszembe jutott: **„Az Úr pedig beszélt Mózesrel, szemtől-szembe, úgy, ahogy az ember a barátjával szokott beszélni.” (Kiv 33,11).**

2023 júliusában megint részt lehetett venni hasonló lelkigyakorlaton. Benépesült a kupolás, városszéli Szent Anna templom - még sokkal többen jelentkeztünk, mint előző évben (kb. 120 fő). Voltak ismerős arcok, és nagyon sok új, elszánt érdeklődő. Míg korábban életszakaszainkért imádkoztunk, most a szervezők javaslatára a házasság és a család lett a téma.

Férjemmel együtt boldogok voltunk, hogy közösen elmélkedhettünk házasságunkról, családunkról, közösen imádkozhattunk mindannyiunkért. Lehet, hogy számos dolgot másképp értékeltünk, de ez inkább élenkítette köztünk a beszélgetést a három rendkívül tartalmas nap élményeiről. Ebben az írásban néhány emlékezetes gondolatot és eseményt válogattam össze.

Mijo Barada megosztotta velünk, hogy mélyen hívő, horvát, katolikus családba született: földművesek, papok, orvosok a rokonságban, a felmenők között. Azt gondolta, maga is földműves lesz, otthon marad és gazdálkodik. Dadogott és szorongott - ha valami idegennek tűnt, az a tanítás: emberek elé kiállni és hitéről beszélni. *Isten azonban a hit taníójává tette.* Földje Isten földjévé vált.

Miközben aranyló mandarint nemesít és termeszt a napfényes adriai országban – időről időre útra kel és szerte a világban sok ezer embernek tart lelkigyakorlatot. Tanúságot tett saját házasságának gyötrelmes születéséről, feleségével, Erikával közös növekedésükről a szentségi házasságban, négy gyermekükkel kapcsolatban „Isten pedagógiájáról”. Csendes, érzelmekben gazdag, határozott hangon beszélt – a kitűnő tolmácsolás lehetőséget adott pici tűnődésre és jęgyzetelésre is.

Felhívta figyelmünket: mindenki családban született - a szent is meg a pokolra való szörnyeteg is. Valójában az volna a természetes, hogy Isten gyermekéből – belőlem, belőled szent válik. „Csak” azt kell megélni a családunkban, hogy *elsőként* szeretünk, megbocsátunk. Mindez elsősorban *szellemi harc*, amihez közös ima, csend, böjt és virrasztás adja a muníciót.

Apámnak tekintem-e az Istent, aki él és éltet? Még tovább: meg kell találnunk *Istent a szívünkben*, hogy üdvösségre jussunk. Ha viszont a lelkiismeretünk nyugtalan – menjünk gyónni. A gyónás lelki fürdőzés, sőt frissítő zuhany Mijo Barada szerint. Az Eucharisztia pedig: az Élő Isten bennünk. „A bűnösök kenyere, nem a szentek jutalma!” (Ld. Ferenc pápa)

Mijo újra meg újra aláhúzta: gondjainkban legelőbb *magunkkal* kell foglalkozni – ez nem önzés, hanem felelős alázat. Sok esetben éppen a saját hitemet kell erősítenem, azaz a hit ajándékát kérem – mert mit ér a kérésem, ha nem hiszek abban, hogy Isten jelen van, gyógyít és segít...???

A házasság, mint szentség legmélyebb vágyunk realitása egyben misztériuma: egy test, egy lélek vagyok a párommal. Egyesülésünkkor *mindent* átadunk egymásnak: *áldást* vagy *átkot* hozhatunk házastársunknak, majd leszármazottainknak, így egész családunkba. Tisztaságot vagy tisztátalanságot. Családunkban érződik, hogy milyen állapotban vagyunk. Egyetlen hívő, alázatos ember a család mélyén lassan Isten felé fordíthatja az elbizonytalanodott, bűnös úton, vagy nem elég jó úton járókat. **Édesanyánk méhe az első otthonunk.** Sejtisztint emlékezet alapján gyermekünk megörökli mindazt, ami korábban édesanyja méhében történt... Rettenetes szorongás, halálfélelem, extrém érzékenység jelenhet meg az ártatlan gyermekben. Szabadító, gyógyító imával orvosolható.

Mijo Barada tanított, hogy legyünk konkrétak az imában, a nevelésben. „Amit testi közelséggel nem tudsz megtenni - meg tudod tenni imával!” Óvva intett: az ördög mindent elkövet, hogy megsebesítse a családot. Evangelizációjának szíve Jézus példája nyomán **a hit három lépése**: 1. Elfogadni az adott helyzetet – akármilyen keserves. 2. Megköszönni Istennek az adott helyzetet. 3. Kérni, hogy Isten a konkrét helyzetben dicsőüljön meg, nyilvánítsa ki mindenhatóságát és igazságosságát.

A lelkigyakorlat vége felé részesülhettünk betegek kenetében. Megszentelt és exorcizált vizet, sőt és olajat kaphattunk, hogy otthon, mindennapjainkban használhassuk, az Egyház iránymutatása szerint. Megújíthattuk házassági fogadalmunkat. Közösen hódolhattunk az Eucharisztia előtt. **Mi, mint házaspárok a hit egységét fedeztük fel újra, Isten gyermekeinek szabadságában.**

Remélem, reméljük: „*Jó földbe hullott a tanítás magja és termést érlelt.*” (Mt 13,23)

Kiss Lászlóné Kamrada Bernadett

Jubiláns házaspárok szentmiséje

Egyházközségünk idén is megemlékezett a házasságkötésük kerek évfordulójához érkezett házaspárokról. Öröm volt látni, ahogy megilletődve, olykor meghatódva újra megerősítettek a komolyan gondolt, az Isten színe előtt évekkal ezelőtt kimondott hűségesküjüket. Igazi ünnep részese lehetett mindenki, aki ezen a szentmisén jelen volt. Példamutatást kaptunk a jubilánstól arra, hogy a Jóistenbe kapaszkodva, szeretettel, őszinte egymásra-figyeléssel szépen lehet együtt élni, megmaradni a házasságban.

Az ünneplő Nadasdi-Malinka házaspár így gondolt vissza közös életükre:

„...Attól kezdve mindig együtt voltunk. Jenny meg én úgy voltunk, mint a borsó meg a héja....”

Mi pont ilyenek vagyunk, mint a borsó meg a héja: kiegészítjük egymást, de egyik sem lehetne a másik nélkül. 23 évvel ezelőtt a közös érdeklődés, a tánc révén ismerkedtünk meg.

Hamarabb voltunk barátok, mint szerelmespár. 15 évvel ezelőtt, közel 30 éves korunkban házasodtunk össze. Az elmúlt évek alatt sajnos több barátunk, ismerősünk elvált, számos stabilnak hitt kapcsolat megszakadt... Vajon mi jól csináljuk? Velünk nem fog ilyen történni? Többször elgondolkodtam, vajon mi tényleg mások lennénk? Nem tudom. De azt igen, hogy mi mindketten tudatosan törekszünk arra, hogy jól csináljuk.

Hétköznapijaink része a gyöngédség és a szeretet-kifejezések, mint a simogatás, az ölelés, rendszeresen dicsérik, támogatásunkról biztosítjuk egymást. Mindig ott vagyunk egymásnak. Ő az első, akinek elmesélem, akár öröm, akár bánat ér. Számomra a Férjem nem csak házastárs, gyermekeink édesapja, hanem a legjobb barátom is. Azt gondolom ez a fajta sokrétű szeretet az, ami átlendít a borúsabb időszakokon is. Megosztjuk egymással álmaikat, félelmeiket, reményeiket, sokat beszélgetünk ezekről, vagy arról, ami épp velünk történik a hétköznapokban.

Azt gondolom, fontos, hogy mindezen szülői és házastársi szerepek mellett megadjuk egymásnak azt a szabadságot is, hogy kiteljesedjünk saját hobbynkban, szakmánkban.

Szüleim 45 éve házasok, Férjem szülei azonban elváltak, vannak tehát jó és rossz példák is előttünk. Azonban azt gondolom, mi, ott az oltárnál 2008. szeptember 6-án döntöttünk: egymást és a közös életet választottuk. Jóban és rosszban. Ennek szellemében élünk, és bízom benne, azzal, ahogy egymást szeretjük, jó és követendő példát mutatunk fiainknak, akik tovább viszik családukat és házasságunk értékeit saját életükbe, hogy miénkhez hasonló, boldog életet élhessenek.

Nádasi Malinka Kriszta

Krisztus Jézus nagyanyjának, / Dicsőséges Szent Annának / Zengjen buzgó éneket / Szívünkől a szeretet...

– énekeltük július 26-án templomunk védőszentjének névünnepe. Sokan gyűltünk össze. Imádságos lélekkel vártuk a mai estét. A szentmisét Beer Miklós püspök atya celebrálta, a nagyszülőket a ministránsok és a Mindszenty iskola 1.b-s kisdíákjai köszöntötték. Csilingelő hangjuk, ragyogó szemeik, kedves verseik olykor könnyeket csaltak a szemünkbe.

Örülünk, hogy egyházközségünk őrzi a szép hagyományt, a nagyszülőkről való megemlékezést. Ezen a napon különösen is aktuálisak Sík Sándor sorai: „...Hova lenne a sok gyönyörű család / Ha ráncos kézzel fel nem tartanák / Továbbszolgáló nagyapák s anyák!” NY.M.

Plébániai hittantábor 2023

„A nyári pihenés legszebb formája a táborozás.”

Az idei évben is hagyományos módon került megszervezésre az Esztergom-Városi Plébánia által szervezett hittantábor, augusztus 7. és 11. között. Helyszínnek egy nagyon szép dunakanyari várost, Szobot választottunk. A város katolikus iskoláiból jelentkeztek gyermekek, sőt a környék településeiről is több táborozó érkezett.

Felgyorsult világunkban gyakran megfélemedezünk az elcsendesedésről, a teremtett világ kincseinek értékeléséről és megcsodálásáról. Az online világ, munkák sokasága, irigység és gyűlölködés vesz bennünket körül, és olykor megesik, hogy elszakít bennünket Istentől. Mivel ezek szinte mindennapi események körülöttünk, úgy gondoltuk, hogy szükséges ezeket közösen ábeszélni, átgondolni. Így az idei hittantáborunk témájának a Noé bárkája történet feldolgozását választottuk.

A hét során számtalan közösségi játék, összefogás, kézműveskedés, tábori posta, angyalok, lelki feltöltődés, bátorságpróbák sokasága, elcsendesedés színesítette a táborozást. Minden nap egy-egy részletet ismertünk meg a kerettörténetből, amire felépítettük az aznapi programokat. Hétfőn borús, szeles időben érkeztek meg táborozóink a plébánia udvarára.

Tábornyitásunkat a „Bogaras bácsi” tette izgalmassá, aki élő állatos, interaktív foglalkozást tartott, és képzeletben végig tudtuk utazni vele a Földet. Ezután közösségi játékok és játszótérezés következett. Amikor a vonaton utaztunk már ragyogóan sütött a nap. Szobon elfoglaltuk szállásunkat, megismerkedtünk egymással. Egy tábornyitó szentmise keretében hálát adtunk, és kértük a Fentiek segítségét az előttünk álló néhány naphoz. Első esténket közös mozizással zártuk, ahol **Evan, a mindenbó** című filmet néztük meg.

Kedden Budapestre utaztunk, ahol egy szép napot töltöttünk a Fővárosi Allat-és Növénykertben. Számomra külön öröm volt, hogy a nagyobb táborozóink segítettek, terelgették a kisebbeket, és készségesen engedelmessé mindent megtettek, hogy a gyerekek eljussanak ahhoz az állathoz, amit szeretnének látni. Nap végére jól elfáradtunk, esténket hálaadással zártuk.

Szerdán Márianosztrára utaztunk, ahol László atya bemutatta nekünk a Magyarok Nagyasszonya Bazilikát, imádkoztunk otthonmaradt családtagjainkért, majd bebarangoltuk a közeli erdőt. A kirándulásunk során is öröm volt látni, ahogy segítő kezet nyújtanak egymásnak táborozóink. Pihenésképpen számháborúval töltöttük az időt. Ezen a napon angyaloktunk a gyerekekkel. A kihúzott személyek igyekeztek segíteni egymásnak az út során, vagy éppen beszélgetéssel, kedves szavakkal jártak a kedvükbe társaiknak, mint „angyalok”. Az est megkoronázása a sötétedésben kezdődő táboréj volt, amely jó hangulatban, énekléssel, játékokkal telt.

Csütörtöki napon a gödi Dunakaland Kalandpark pályáin mutathatták be táborozóink, hogy milyen ügyesek és bátrak. Itt is sok-sok segítségnyújtás, biztató szó hangzott el a vidám, olykor félős gyerekek szájából. Többször megállapítottuk, hogy ezekért a pillanatokért (is) érdemes! Hazafelé fagyiztunk, majd mindenki izgatottan készült az újabb próbára, ami az esti bátorságpróba volt.

Táborunk utolsó napján, pénteken, a kézműveskedés során, forgószínpadban érdekes, fejtető feladatokat oldhattak meg a gyerekek, amik Noé bárkája c. történethez kapcsolódtak. A végén ezekből a feladatokból mindenki elkészítette a saját bárkáját egy lapbook formájában. Délután, az ebéd után birtokba vettük a nagy és tágas szobi játszótér, majd késő délután kisértünk a hajóállomásra és fáradtan, de rengeteg élménnyel gazdagodva tértünk haza Esztergomba.

Azt gondolom, hogy a következő gondolatokat, amelyekre a napjaink épültek fel, mindannyian megszívlelhetjük:

1. Ne szalaszd el a hajót!
2. Emlékezz, hogy mind egy hajóban evezünk!
3. Tervezz előre! Még nem esett az eső, amikor Noé elkezdte építeni a bárkát.
4. Maradj fitt! Előfordulhat, hogy valaki, igazán nagy feladatot bíz Rád, amihez kell az erő! Ép testben, ép lélek lakozik!
5. Ne hagyd, hogy a kritizálók befolyásoljanak, csak tedd, amit tenned kell!
6. A biztonság kedvéért legyen egy párod az úton!
7. A gyorsaság nem mindig előny. A csiga és a gepárd ugyanazon a fedélzeten utazott.
8. Amikor ideges vagy valami miatt, tudjál lebegni és segítséget kérni a Fentiektől!
9. Ne feledd, a bárkát amatőrök építették, a Titanicot pedig profik.
10. A jövődet építsd magasra!
11. Nem számít mekkora a vihar, ha Istennel vagy, mindig szívárvány vár Rád!

Hálásan köszönjük elsősorban Pokriva László atyának, hogy szívhez szóló gondolataival lelkieken erősített mindannyiunkat, és lehetővé tette ennek a tábornak a létrejöttét! Köszönetünket fejezzük ki Radnics Zoltán atyának is, aki végig velünk volt a tábor során és mindenben számíthattunk rá! Köszönjük Szabó Andor atyának, hogyha ideje engedte, meglátogatott bennünket, és velünk volt a programokon!

Hálásak vagyunk minden szülőnek, akik ránk bízták gyermekeiket erre a néhány napra!

Köszönjük Izing Misinek és Gál Gyulának, akik a háttér-munkák mindegyikében segítségünkre voltak, valamint minden segítőnek, akik szabadidejükben készek voltak a segítségünkre lenni. Hálásak vagyunk azoknak is, akik imával, gondolatokkal velünk voltak!

A legnagyobb hála, köszönet a Jóistennek szól, aki mindig óvó tekintetével őrzött, segített bennünket.

Erre a táborra is nagyon sokat készültünk, mindig hatalmas öröm számomra, ha hittantáborba jelentkeznek diákok, ez mindig nagyon jó visszaigazolás! Hálátelt szívvel köszönöm a segítőtársaknak a közös „munkát”, akik nélkül ez a tábor nem valósulhatott volna meg: Erdős Klári, Tóth Lili, Kecskeméti Zoli és Árpai, Gál Peti.

Azt gondolom, öt nap alatt megtapasztaltuk, hogy mik is azok a dolgok, amik igazán fontosak, és hozzájárulnak az Isten és ember közötti jó kapcsolat megtartásához. **Ezt leginkább a tisztaság, becsületes és vidám gyermektáborban lehet megtapasztalni!**

Igyekezzünk a következő táborig megtalálni minden napban a kincseket, és sokáig feltöltődve lenni a tábori élményeinkkel! Plébániai ifjúság, gyerekek! Jövőre is várunk Benneteket!
Meszes Zsófia

Mindegyik hittantábor szuper volt, de a mostani a legjobb. A legjobban az állatkert látogatása és a hajózás tetszett, a kirándulást is végigcsináltam, pedig nem volt könnyű, főleg a lefele út. A régi barátaimmal jó volt újra együtt lenni. Megint sok új barátot szereztem, nem csak gyerekeket. Sajnos ismét várnom kell egy évet, hogy újra Zsófi nénivel, László atyával, Andor atyával és a többiekkel táborozhassak. *Szivós Máté*

Generációk imakapcsolata II.

**Kedves Testvérek! Imádkozunk egymásért!
Most a fiatalabbak (55 éves korig)
az idősebbekért (55 éves kortól) – és fordítva!**

Akik (egyének vagy családok) önként és szívesen bekapcsolódnának a jó cselekedetek ezen formájába, mikor is a **fiatalabbak és az idősebbek egymásért imádkoznak**, azoknak két hónapig a következő „feladatuk” van:

Hetente 1 alkalommal – **OTTHON** – egy tized rózsafüzért elmondunk azért, akinek a nevét kihúztuk. Feltétlenül maradjon **TITOK**, kiért is tesszük ezt! Amikor letelik a két hónap, kis összejövetel keretében közösen „kiderítjük”, kit is hordoztunk imáinkban.

A jelentkezéshez a templomban a szentmiséken kirakunk **két dobozt: szeptember 2-3-án ill. szeptember 9-10-én.**

1. FIATALOK (55 éves korig)

A kitett cédulára felírod a teljes neved (olvashatóan), gemkapoccsal lezáród, és **bedobod** a dobozba.

2. IDŐSEBBEK (55 éves kortól)

A kitett cédulára felírjuk a teljes nevünket (olvashatóan), gemkapoccsal lezárjuk, és **bedobjuk** a dobozba.

ENNYI AZ ELSŐ FELADAT, majd:

Szeptember 16-17-én a másik generációból bejelentkezettek közül **kihúzzunk egy nevet**, akiért két hónapig imádkozunk.

Tehát két szombat-vasárnap gyűjtjük „titkosan” a neveket. Bízunk abban, hogy a Testvérek tetszését elnyeri – immár másodszor – ez a kis, játékosan induló, ám nagyon fontos adventi időt előkészítő jó cselekedet, és sokan vesznek részt benne!

A bejelentkezőktől kérjük, vegyük komolyan, és csináljuk végig ezen imafelajánlásunkat, hogy ne csalódjon senki majd a **TITOK felfedésekor**, hogy ő teljesítette a vállalását, érte

viszont nem imádkoztak! – A záró összejövetelre **november 12-én, vasárnap** kerül majd sor.

Örömteli, imádságos találkozást kívánunk!

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

- Bár kívülről nem sok látszik, halad a Kálvária kápolna felújítása. A telken a bozótirtás megtörtént, az elszállítás folyamatban. A belső falvarrások megvannak, hamarosan kezdődik a födém megerősítő/stabilizáló átkötése, majd a tető megépítése, a huszártorony beemelése. A szerpentin tulajdonjogi rendezése is halad, ennek megtörténte után kezdhethetünk a stációk felújításával is foglalkozni.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Garami Luca	Fürge Hannaróza	Knapp Ábel János
Kelenföldi Gréta	Balázs Leila Anna	Fiedler Márton
Németh Ájlin Anna	Horváth István	Jankovits Mirella
Székely Zalán László	Szenczi Zsolt Ferenc	
Kotlacsik Helena Nóra	Szógyéni Bernát Marcell	
Sárközi Denisz	Ströbl-Orbán Balázs	

Házasultak: Várszegi Balázs - Kuzma Kata

Szepesi Tamás - Katkó Margit

Stadler Tamás - Szalai Zita

Márkus Gábor - Dr. Lóczi Brigitta

Szikszai László - Takács Rebeka

Elhunytak:

Riba Lászlóné, Lendek Katalin	89 éves
Tóth Gáborné, Cziráki Judit Teréz	79 éves
Demus Gábor	47 éves
Szabolcs Sándor	62 éves
Reiser Istvánné, Rappold Angéla Angyalka	98 éves
Návrádi Kálmánné, Grineusz Magdolna	98 éves
Szabó Jánosné, Maga Ibolya	67 éves
Kiffer Mihályné, Berczel Ilona	93 éves
Müller Csaba	77 éves
Szoboszlai Imre József	76 éves
Németh Istvánné, Kálazi Márta Marianna	71 éves
Kacsó Boldizsár	46 éves
Sárhegyi Ferenc	71 éves
Darázsdi László	79 éves
Lebedy Istvánné, Zsigmond Margit	93 éves
Széher Péter	44 éves
Nemecz Zoltán	69 éves
Forgács István	87 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. szeptember-október

XVI/9-10. szám

A Világ egyik felén rombolnak, pusztítanak minden evilági dolgot: fizikai, épített környezetet, természetet, embereket. De a lelkekben is folyik ez a folyamat, keresztény értékrendünk minden eleme támadás alatt áll.

A mi dolgunk meg az építkezés! Fizikálisan és szellemileg, lelkileg is. Lehetőségeink, erőnk, adottságaink szerint! Jézus erre hív ma is mindenkit – mert „nem babra megy a játék”!

Álljunk be az építőmunkások közé – mindannyian!
A véletlen hozta, hogy az orosz invázió kitörése napján (2022. febr. 24.) végeztük a Kálvária kápolna tornyának a kikötését, amivel annak ledőlését meg tudtuk akadályozni...
Ny. L.

Kedves Testvérek!

Október hónap Szűz Mária hónapja. Jó lenne elmélyülni az imádságban, de sokszor tapasztalja az ember, hogy gondolatlati elkalandoznak.

Dr. Tomka Ferenc atya könyvében - az imáról szóló fejezetben - találtam egy részt, ami remélem segíteni fog nektek is, hogy javuljon az Istenre figyelésük. Popper Pétert idézi Feri atya. Küldöm nektek az *Esti visszapillantást*, a nap befejezésének ápolását. Ezt a kifejezést használja Popper Péter. Szerintem nagy segítség lehet mindannyiútoknak az esti imához. Sosem tudjuk, honnan jön a segítség. Kívánom, hogy ezen gondolatok által is előbbre tudjatok lépni ebben a hónapban az esti elmélkedésekben!

Esti visszapillantás. A nap befejezésének ápolása. Ez a legfontosabb gyakorlat! Egyben a legnehezebb is végigcsinálni. De ha rászokunk, elsődrendű igényünké válik, és szinte önmagában biztosítja pszichés egyensúlyunkat. Az esti visszapillantás az önmegismerés és a helyzetek mély megértésének alapgyakorlata. Este, elalvás előtt képszerűen végiggondoljuk eltelt napunkat, a reggeli felkeléstől a jelen pillanatig.

A visszapillantás képszerű legyen, úgy pergessük le a napot, mint egy filmet. Váljunk szemlélőivé a nap eseményeinek, és benne önmagunknak. Lássuk magunkat, ahogy megyünk az utcán, dolgozunk, vitatkozunk valakivel stb. A gyakorlat lényege, az én-től való távolítás: úgy szemléljük magunkat a dolgok és emberek között, mint egy idegent. Meg kell engedni, hogy ennek az embernek - aki én vagyok - a viselkedése szabadon hasson rám. És ugyanígy azoké is, akik a nap folyamán kapcsolatba kerültek velem.

Döbbenetes mennyiségű rejtett információhoz, megismeréshez juthatunk ezen a módon, amikor néhány percre eltávolodunk önmagunktól, kívülről szemléljük a velünk történt dolgokat. A gyakorlat olyan tapasztalat-többletet eredményez, amely rövid idő alatt növeli önismeretünket, embermegismerésünket, a helyzetek reális értékelését, viselkedésünk kontrolláltságát, a változás lehetőségeit.

Az esti visszapillantást végző két nehézséggel fogja magát szembetalálni: **Elkalandoznak** a gondolatai, felbomlik a nap időrendje, átadja magát indulatainak, érzelmeinek és emlékeinek. Mire fölocsúdik, már messzire kanyarodott a felidézett nap eseményeitől. „**Belealszik**” az esti visszapillantásba. A napnak még a negyedéig sem jut el, s már arra ébred, hogy reggel van. A belealvás ellen hat, ha elkerüljük a túlzott részletességet. A visszapillantás valóban filmszerű legyen, tehát jó ritmusban, a lényeges eseményekre koncentrált „vágásokban” történjen.

Egy-egy fontosabb helyzetnél, jelenetnél azután kicsit elidőzhetünk, részletesebben végignézhetjük, ha igényünk van rá.

Ismételjük meg: Az esti visszapillantás önmagában is megálló gyakorlat, pszichés önkarbantartásunk egyik legfontosabb módszere, amely egyesíti magában számos kisebb gyakorlat kedvező hatását.

Andor atya

A Béke Királynőjénél jártunk

Szerencsés Zsolt atya szervezésében autóbusszal indultunk el Medjugorje felé. Mindnyájan vittük magunkkal imáinkat, kérésünket, fohászunkat, hálánkat. Utunk során áthaladtunk Szarajevón, ahol a mecsetek, templomok mind a mai napig őrzik azt a helyet, amely az 1914-es tragikus merényletről emlékezik meg.

Az utazás hosszú volt, viszont gyönyörű. A Neretva folyó völgyében haladtunk. A sziklás, völgyes táj, a sziklahegyek csodálatosak, a tetejükön meghúzódnak házakkal. A sziklák között kinőtt gránátalma bokrok, s a rajtuk függő gyümölcsök fantasztikus látványt nyújtanak.

Az esti órákban érkezünk meg Medjugorjéba, ahol 1981-ben 6 helyi fiatalnak jelent meg a Szűzanya. A gyerekek elmesélték a látottakat, és ettől kezdve hatalmas hívő tömeg érkezik a városba. Az elmúlt évtizedekben a hercegovinai kisváros az egyik legjelentősebb Mária-zarándokhelyé vált. A Szűzanya üzenetei a békére, imára, bőjtire, megtérésre irányulnak.

Szállásunkat egy család által üzemeltetett 2-3 szobás panzióban foglaltuk el. Rendkívül kedves emberek, 3 fogásos vacsorával vártak. Másnap a Jelenés Hegyére zarándokoltunk. Köves, nehéz terepen ment fel kis csapatunk, rózsafüzért imádkozva. Délután Tihalinába látogattunk el, ahol a Szent Elias templomban atyáink: Zsolt, László, Andor, Zoltán atyák celebrálták a szentmisét. Itt található a gyönyörű Mária szobor, amit mindenki Medjugorjei Máriaként ismer.

Harmadnap készültünk a nehéz, fárasztó, még inkább köves és magasabb Krizevac-ra, a Nagy Kereszt hegyére. Ide már csak a csoport fele vállalkozott, keresztutat olvastunk a stációknál. Nagy örömünkre sokan felértünk, Andor atyával az élen. Legidősebb zarándoktársunk, Erzsike is, 84 évesen, nagy lelkesedéssel, példát mutatva, hogy a nehézségeket le tudjuk küzdeni a jó Isten és a Szűzanya segítségével. Gratulálunk neki, és további jó egészséget kívánunk!

Délután még Mostarba látogattunk el, felkerestük a szép ferences templomot, majd a smaragd színű Neretva folyó fölött átívelő, a város jelképévé vált Öreg hídon keresztül tehetünk egy sétát az óvárosban, amely a keleti jellegével hívja fel magára a figyelmet. Atyáink a szálláshelyünkön este, a szabadban celebráltak misét, mely mindnyájunk számára hangulatos és feledhetetlen.

László atya felhívta a figyelmünket 5 fontos fegyverünkre, melyet a Szűzanya üzent: IMA – rózsafüzér –, EUCHARISZTIA, SZENTIRÁS olvasása, BŐJT, GYÓNÁS havonta. Zsolt atya vezetésével az utazásunk lelki tartalommal telt meg azért, hogy a közös imádságok mellett olyan humoros történetekkel ajándékozott meg, amelyek felüdítettek bennünket.

Nagyon kedves emberekkel ismerkedtünk meg a csoporton belül. Köszönet az atyáknak a szervezésért, lelki vezetésért. Imáinkban kérjük rájuk és valamennyi zarándok-társunkra Isten kegyelmét.

Vodicska Ferencné

A XVII. *Ars Sacra Fesztivál* szeptember 16-i, a Mindszenty iskola aulájában tartott, Szent Erzsébethez kapcsolódó programjának három előadására kb. ötvenen voltak kíváncsiak, zömmel a régiós karitás tagjai.

Dr. Beer Miklós püspök atya arról gondolkodott, vajon milyen is volna, mi mindent csinálna Erzsébet, ha ma köztünk élne? A jóságtól vezérelve, Assisi Szent Ferenc hatását követve valószínű környezetvédő lenne, és ugyanúgy, mint a saját korában, most is virágos kertet, veteményes kertet gondozna, időseket, betegeket látogatna, hátrányos helyzetűeket segítene, vagyis *életszerű* lenne.

Két nagyon tehetséges fiatalember: Andorka Péter zeneszerző és Dr. Hajnal Géza író, a Műegyetem tanára mesélt a Rózsalány c. zenedarabjuk létrejöttéről, alakulásáról, helyzetéről, aminek megírásához a kezdő lökést, a nagy biztatást Prokopp Mária professzor asszonytól kapták. Részleteket is hallottunk, láttunk a darabból. Vastaps jutalmazta a nagyszerű előadást.

Dr. Prokopp Mária vetített képekkel láttatta Szent Erzsébet alakját a művészettörténetben. Az előadó óriási tudása, mély hite, hazaszeretete, a jó ügyek melletti kiállása valamennyiünket magával ragadott. Legyünk büszkék magyarságunkra, szentjeinkre, történelmi nagyságainkra – hangsúlyozta –, és adjuk tovább ezt az ismeretet a következő generációnak! Ne hagyjuk veszni értékeinket! Kedves Professzor Asszony, köszönjük a buzdítást!
NY.M.

„*Jön már az ismerős, / szellábú deres ősz*” – írja Kányádi Sándor egyik versében. A szellábú deres ősz a diákoknak elhozza a tanévkezdést, nekünk, híveknek a Rozália misét.

Szeptember 4-én, Rozália napján szép számmal gyülekeztünk a kedves kis kápolnánknál. Minden évben nekem jut a cikkírás erről a miséről. Szívesen teszem, mert kedvelem ezt a helyet, és szeretném, ha minél többen megismernék.

Ismétlés a tudás anyja, ezért nem árt feleleveníteni a kápolna történetét. Névadója Sziciliában született, grófi családból, de a fejedelmi udvar helyett az önmegtagadást, a remetétséget választotta. Halála ima közben érte 1166-ban, jobbában keresztet szorongatva.

Csaknem 500 év múlva, 1624-ban találtak rá a holttestére a palermói pestisjárvány idején – egy csodálatos útmutatás nyomán. A város védőszentjének választotta. Rozália a járványos betegségek idején is segítségül hívható szent. Így tette ezt Palermo a covid idején is.

Kultuszát Európában – így Magyarországon is – a jezsuiták terjesztették el. Az esztergomi kápolna építése feltehetően a pestis járvánnyal kapcsolatos, az 1730-as évek elején.

Építtetője három esztergomi polgár: egy pék, egy fazekas és egy mézesbábos, akik a városi tanácsban is tisztséget töltöttek be.

Az idei ünnepi misét Andor atya celebrálta, aki Popper Péter pszichológus gondolataiból idézett.

Aki még nem ismeri kápolnánkat, de szeretné, annak módja lesz rá október 27-én, amikor újra kinyitjuk ezt a csodát, hogy hálát adjunk a terményekért Istenünknek. Jöjjenek el minél többen!

Kányádi Sándorral kezdtem, vele is szeretném befejezni: „*Jön az ősz... Lombot ráz, diót ver, krumplit ás, szüretel. Sőhajtóz nagyokat, s harapja, kurtítja a hosszú napokat.*” A hosszú napokból vegyünk el pár órát az októberi szentmisére!
Recska Valéria

Karitás – nyári beszámoló

A Karitás csoportunkkal mozgalmas nyári időszakon vagyunk túl. Mivel állandó segítőink száma nem növekedett, és

a csoport tagjai is igyekeztek némi időt pihenésre, nyaralásra fordítani, az itthon maradottakra még több feladat hárult.

A nyári időszakban is folyamatosan osztottuk az Élelmi-szerbankon keresztül kapott adományokat, heti négy alkalommal. Új helyzetet teremtett, hogy a Tesco átszervezte a helyben sült termékek gyártását, kevesebb felesleg keletkezik, így sokkal kevesebb pékárut tudunk osztani rászorulóinknak.

Az osztásban segítőket nagyon nagy köszönet és hála illeti, hogy ebben a helyzetben is türelemmel és szeretettel végzik szolgálatukat, melyre rendszeresen számíthatunk.

Június hónapban három alkalommal Karitás csoportunk a Kiskosár Bevásárló Közösség vendége volt, mely során gyűjtést is tartottunk a rászorulóknak számára.

A szervezőktől, termelőktől, vásárlóktól sok jó szót, bátorítást kaptunk munkánkhoz.

A gyűjtés során 87 kg tartós élelmiszert, 50 db konzervet, befőttet, 27 000 Ft adományt kaptunk, valamint könyvtárúrsításból 42 000 Ft-ot gyűjtöttünk, mely összegeket gyógyszer-támogatásra és tartós élelmiszer vásárlására fordítunk.

Július-augusztus folyamán az Országos Karitás adományából több mint 1300 db kukoricakonzervet osztottunk ki 100 rászoruló személynek, családnak.

Az Egyházmegyei Karitás támogatását saját forrásból kiegészítve összesen 10 családnak tudunk segíteni az iskolakezdésben, Tesco-s vásárlási utalványok formájában. Ezen családokat egyszeri, tartós élelmiszeradománnyal is támogattuk.

Továbbra is nyújtottunk támogatást gyógyszerköltségeikhez tartósan beteg, rászoruló testvéreinknek. Az elmúlt három hónapban összesen 59.000 Ft összeget fordítottunk erre a célra. Nagy segítség, hogy egy testvérünk állandó, havi adománnyal járul hozzá ehhez a szolgálathoz.

Jelenleg több, mint száz rászorulóval, nehéz anyagi helyzetben lévő családdal állunk kapcsolatban. Segítőink nagy része munka és család mellett végzi az önkéntes tevékenységet.

A szükség nagy és kifogyhatatlan, erőnk, időnk és az adományok sajnos végesek. Kérjük minden jó szándékú testvérünk imáját, lehetőség szerint fizikai és anyagi támogatását.

Lesták Zoltán
állandó diakónus

Zarándokoltunk

Szeptember 10-én, Szent Kereszt Felmagasztalása ünnepén Kesztölc-Klastrompusztára zarándokoltunk.

Napfényes időben indultunk. A kesztölci Szent Kelemen templomba mentünk. 10 óra Dr. Magyar Pál plébános úr várt bennünket, a *Rózsafüzér Társulat* tagjait. Bemutatta a templomot, elmondta történetét.

A helységet nagyrészt szlovákok és bányászok lakták. A templom a temető dombján áll. 1800-ban szentelték fel, Szent Kelemen tiszteletére. Megnéztük a templomot, majd elimádkoztunk egy tized rózsafüzért.

Ezután a község határában lévő Klastrompusztára, a Boldog Özséb által 1250-ben alapított Szent Kereszt pálos kolostor romjaihoz mentünk. Itt temették el a rendalapító Boldog Özsébet. A feltárt romtemplomot 1989-ben Dr. Várszegi Asztrik esztergomi segédpüspök áldotta meg.

A festői környezetben, ragyogó napsütésben szabadtéri szentmisén vettünk részt. A szentbeszédet páter Puskás Antal, pálos tartományfőnök mondta.

Gondolatait a bibliában említett rézkígyó köré fonta. A rézkígyó előképe Krisztus megváltó keresztjének. A győzelem szimbóluma, gyógyulást hoz annak, aki hisz a gyógyító Krisztusban. Aki hisz benne, az nem veszik el, az örökké él.

A szentmise végén megemlézték a résztvevők között az esztergomi Rózsafüzér Társulat zarándokcsoportot. Az áldás után lelkiekben feltöltődve indultunk haza.

A hely szépsége, szelleme, a helyiek kedvessége tette ünnepélyesebbé ezt a zarándokutat. *Szendrő Péterné*

✠ In memoriam Baják Béla (egy kis kórustörténet)

1988 egyik őszi vasárnapján Bozóki István ferences atya tartotta jubiláló szentmiséjét a Kerektemplomban. A templom kórusa énekelt – Téglás Józsi bácsi vezetésével.

Ahogy lejöttek a kórusról – köztük megpillantva a tanítóképzős tanárt, Jónás Feri bácsit (munkatársak voltunk), – hozzájuk lépve megdicsértem a szép éneklésüket. Téglás Józsi bácsi rögtön le is csapott rám, hívott az énekkarba. Persze, Feri bácsi és Béla is erősen invitáltak. Így indult énekkaros utam.

Sok szép kórusművet ismerhettem meg e lelkes kis csapat tagjává válva. Sok szép fellépés és baráti összefogás jellemezte ezt az indulást. Közben Józsi bácsi már nem tudta tovább vinni a kórust gyengülő egészségi állapota miatt. Amíg nem találtunk újabb karnagyot, Béla vállalta el a vezetését.

Ezen átmeneti időszakok többször megismétlődtek az énekkar életében, hiszen néhány karnagyot „elfogyasztottunk” az elmúlt 35 évben, és **Béla mindig átmentette ezt a kis közösséget.**

Béla – és persze Marika is – amíg csak tudtak, jöttek, hiszen ők már gyermekkoruk óta énekeltek templomunk különböző felállású kórusaiban. **Nemcsak énekkarunk, hanem egész egyházközségünk hálásan emlékezik Bélára,** aki az éneklés mellett kántorként is mindig rendelkezésre állt. Nemcsak nálunk, másik templomokban is kiegészített, amikor szükség volt rá.

Az angyalok kórusában már – emberi gyarlóságunkat levetve/elfelejtve – tökéletes összhangzásban dicsérheti az Urat. Talán régi csapataért is kéri az égiek pártfogását, hogy az ének ne némuljon el templomunkban...

Kedves Béla, nyugodjál békében!

Ny. L.

Postaládánkba érkezett

Köszönöm László atyának a lelki vigasztalást adó szentmisét és gyász-szertartást, Misi készséges szolgálatát szeretett férjem hamvai felett.

Hálával tartozom a kórusnak, hogy egykori hűséges tagját énekünkkel búcsúztatták el. Köszönöm mindazoknak, akik részvételüket fejezték ki fájdalomban.

Baják Béláné és családja

Prímási Iskolaközpont Esztergomban

Bizonyára már értesültek arról, hogy az Esztergom-Buda-pesti Főegyházmegye Katolikus Iskolai Főhatóságának (EKIF) döntése alapján 2023. szeptember 1-jétől a Mindszenty József és a Vitéz János iskola PRÍMÁSI ISKOLAKÖZPONT néven egyesült. A fenntartó a Mindszenty Iskola igazgatójára, Espasa-Sancho Ramonra bízta az új intézmény vezetését.

Idén még a nevelés-oktatás a Mindszenty József és Vitéz János telephelyeken az előző tanévekhez hasonlóan folyik tovább. A diákok, szülők, pedagógusok és dolgozók nem nagyon érznek majd változást. A tanév folyamán, a Jóisten segítségével közösen próbáljuk kitalálni, hogy milyen legyen az új intézmény jövője, úgy, hogy megfeleljen az aktuális oktatási kihívásoknak, a szülők és diákok elvárásainak, és egyben szolgálja az Egyház missziós feladatát.

Az összevonással a Fenntartó szándéka, hogy az új intézmény a legjobb tulajdonságokból épüljön fel, mint amikor egy gyermek mindkét szülőnek a legjobb vonásait örökli.

Június közepén az új iskola vezetői csoportja (igazgató, igazgató-helyettesek és munkaközösség-vezetők) megtartotta első értekezletét.

Megszerveztük az iskolai dokumentumok átdolgozásának módját, megbeszéltük az augusztusi teendőket, és egyeztetjük az egyeztetés és reményteli tenni akarás, amit akkor tapasztaltunk az értekezleten, példamutató lehet a többi kollégának, diákjainknak és a szülőknek egyaránt.

A nyári szünet után a Mindszentyekből és Vitézesekből álló tantestületünk egy csapatépítő lelki nappal kezdte meg a közös munkát. Vendégünk volt Erős Gyöngyi, aki ismerkedős, csapatépítő játékaival igazán vidám hangulatot varázsolt köztünk. Játék és nevetés közben igazi csapattá alakult a majd 80 fős tantestület.

A nap egy kis kirándulással folytatódott Pilisszentlélekre, a pálos romokhoz. A nagy melegből igazán jóleső volt megérkezni a ferencesek hűs zarándokházába, ahol hideg frissítővel és gyümölcscsel várt bennünket Tamás Gábor testvér.

Alkalmunk volt kiscsoportos beszélgetéseken jobban megismerkedni, egymásra reflektálni, megnyílni. Délután megismerhettük a pilisszentléleki templom történetét, majd a tanári zenekar gyönyörű hangszeres és énekes szolgálata kíséerte a szentmisét.

A pilisi hegyek lábánál, a naplementében elfogyasztott vacsora még emlékezetesebbé tette ezt a napot. Néhány igen bevállalós kolléga még az éjszakát is a zarándokházban töltötte.

Szeptember 1-jén a két tagintézmény közös tanévnyitóját a Suzuki Arénában, Esztergom szép, új sportcsarnokában tartotta.

A terem berendezését a két iskola felsősei vállalták, lehetőséget teremtve egy kis ismerkedésre. A zenei szolgálatot a Mindszentyek énekkara és a Vitézesek zenekara közösen szolgáltatta. A misén részt vett Oláh Gábor tanügyi igazgatónk is az EKIF részéről.

S most, október 13-án, pénteken újabb közös programunk volt, az őszi termények megáldása és a szüreti forogtatás után, a közösségi vacsora, mely mintegy 450 fő részvételével zajlott. A két iskola diákjai, családjai, tanárai a finom bográcsgulyás után, melyet a szülői közösség készített, vidám beszélgetéssel, sváb és magyar tánccházal búcsúztatta a napot.

Bízunk abban, hogy a Jó Isten tenyerén vagyunk, Ő vezet idén is bennünket! Áldását kérjük iskolánk kibővült nagy családjának minden tagjára! Úgy tekintjük ezt a változást, mint egy lehetőséget a megújulásra, az új utak felfedezésére és az értékekben való gazdagodásra.

*Bégányiné Juhász Marianna
igazgató-helyettes*

Szolgalat - Énekkarunk

Azt mondják, az énekes, zenei együttes nem demokratikus intézmény. Ha több ember együtt akar – szépen – megszólaltatni egy-egy művet, akkor azt valakinek vezetni kell, már a próba folyamatában is. Nálunk egy kicsit más a helyzet...

Ahogy Baják Bélával kapcsolatban is megemlítettem, egy énekkarnak mindenképp valamiféle vezetésre, vezetőre van szüksége, még hozzá hozzáértő szakemberre, aki „ismeri övét”, vagyis az adott csapatnak mit szabad felvállalni, mit tud elfogadhatóan megszólaltatni.

Ez a mi kis baráti társaságunk, egyházközségünk egyik legrégebben működő közössége – most *szakképzett vezető híján – demokratikus intézmény lett...*

A „törzsgárda” hosszú évek óta énekel ebben az összetételben. Ismerjük, sokat gyakoroltuk az énekelt anyagunk legnagyobb részét - az eddigi karnagyok vezetésével.

A próbákon mostanában mindenki mondja az észrevételeit, javaslatait, mit/hogyan kellene, lehetne szebben, jobban megoldani. Főleg a zeneileg képzetebbekre érdemes odafigyelni, és újra nekifutni egy-egy műnek.

Bár életkorunk előrehaladtával képességeink fogyatkoznak, szorgalmunk és kitartásunk töretlen. Így vesszük a bátorságot, hogy továbbra is időnként kiállunk, és szolgáljuk a liturgia ünnepélyességét.

Legutóbb Ave Maria mottóval elsőszebati imádságot vezettünk, ami csupa Mária-énekből összeállított műsor volt. Többen megdicsérték ezt az áhitatot, lelki élményt emlegettek.

Felvettem, közösen meghallgattuk, megbeszéltük a tanulságok miatt, mi volt jó, mit rontottunk el. Megállapítottuk, hogy érdemes folytatnunk, mert képességeinkhez mértén vállalható a „produktum”, és ezt a csapatot nagy kár lenne feloszlatni!

A „demokrácia jegyében” most nekem jutott Béla szerepe, hogy átmentsem kis közösségünket. Ahogy Sík Sándor írta: „Hátha utóbb hozzám melenget / A bujdosó Igazak közül még kilencet!”

Vagyis **hívunk és várunk továbbra is énekelni szerető (valamelyest tudó) Testvéreket énekkarunkba! Különösen is egy szakmai vezetőt!** (Szerdánként 18 órakor próbálunk a Rudnay téri plébánián.)

Az említett áhitat végén valaki kérdezte, hogy még mit vállalok fel? Azt gondolom, amit az Úr elém rak, és per pillanat nincs más, aki felvállalná, és helyembe lépne...

Kálvária

Felgyorsult a Kálvária kápolna felújítási folyamata. A vasbeton szerkezettel megerősített fődémre ráhelyezték az új tetőzet és torony gerendázatát, a fedések is folyamatban vannak. A négy tűzfalat a fődémhez betonozták, így a további szétnyílás kizárva. A sarkokat, ablak-mélyedéseket vakolják, az egyéb falsérüléseket javítják. Már egy kis tereprendezés is volt, hogy a csapadékvíz az épülettől elfolyjon.

Az üveg ablakokat kiszedték, jelenleg Horváth György díszműkovács műhelyében várják a felújítást, ami az ő szakmai irányításával fog menni. Ehhez – egy kis kaláka munkára – hívtam embereket, hamarosan elkezdjük a régi üvegek kiszedését, a keretek felújítását. A felújítás/felületkezelés után kerülnek vissza a keretek az eredeti helyükre, és a helyszínen kell majd beüvegezni. Ezen „ablakos” folyamatban újra jelentős szervezési feladataim adódtak.

Értesülesem szerint megtörtént a kálvária szerpentinjének a Város általi tulajdonba vétele. A stációk állapotfelmérése a következő lépés, hogy a felújítások költségeit becsülni lehessen.

Nyitrai László

60 éve halt meg Sík Sándor, októberi imaórákon rá emlékeztünk. Versei ma is időszerűek.

...Bélpoklos hazugság üvöltésén által
A pöre szív az, mit az Isten áthall:
„Ments meg, ó ments meg magunktól minket,
S átkozott magunktól szegény mieinket!”

Ó hallom, hallom az ember hangját,
Élők és hullák sirják, sikongják:
„Kit ember-okosság beteg ördöggé tett,
Mentsd meg önmagától az emberiséget!”...

Újévi reménykedés

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

- **Idősek Napja** kapcsán nyugdíjas közösségünket a Mindszentys diákok köszöntötték. A Betegek Világnapjához kapcsolódva pedig idén is sokan felvették a betegek szentségét.
- **Generációk imakapcsolata** záró programja november 12-én 16 órakor lesz az aulában. Kérünk minden érintettet, hogy jöjjön is el erre az alkalomra!
- **Hálaadó szentmisével** köszönjük meg a Rozália kápolnában október 27-én, pénteken 17 órakor az évben nekünk adatott terményeket, az Úr bőséges áldását.
- Szentmise keretében mutatkoztak be a **bérmálkozásra készülő fiataljaink**. Kísérjük imáinkkal ezt a maroknyi csapatot, hogy legalább ők megmaradjanak Isten útján, az élet útján! Szomorú tény, hogy létszámuk az elsődözőkénak negyede, ötöde...

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Kőműves Anna Róza	Verebes Zétény Vince
Miereisz Roland	Tállai Lia
Kurovsky Bálint	Kurovsky László
Gyurgyák Laura Anna	Gyurgyák Balázs
Pathó Nataniel	Pathó Emma
Szűcs Medox Patrik	Uhlár Vilmos
Divéki Benedek	Divéki Boglárka Ilona
Sárközi László	Ungár Gellért
Gyüre Zente	Makkai Henrietta Viktória
Solymosi Sarolta Ágnes	Agárdi Brigitta
Lénárt Levente Gellért	

Házasultak:

Takács Lajos	-	Tarnai Tímea Anna
Kovács István	-	Herman Ildikó
Petrik László	-	Bartl Mária
Van Bochove Viktor	-	Nagy Emese
Várhegyi Balázs Bence	-	Pál Nikolett
Dr. Ámon Tamás	-	Divényi Anna
Katona Jozef	-	Bencze Andrea

Elhunytak:

Blaschkené Péter Jolán Ibolya	71 éves
Horváth Béláné, Speulta Erzsébet	73 éves
Tóth László Istvánné, Etter Erzsébet	84 éves
Czahesz Imre	64 éves
Mészáros László Imre	93 éves
Lhotka Istvánné, Kovácsik Erzsébet	77 éves
Baják Béla	87 éves
Juhász Attila István	78 éves
Varga Mónika	39 éves
Bánzi János Gézáné, Lakatos Hermina	77 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9.
Telefon: +36-33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatja: Somfainé Bernike, Héder Istvánné, Bátori Dénesné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. november - különszám

XVI/11. szám

A Fájdalmas Szűzanya kápolnája (Kálvária kápolna) végromlás közelébe került az elmúlt évekre. Bár voltak próbálkozások, kezdeményezések a felújítására, ezek a közelmúltig nem jártak eredménnyel. Újságunk jelen különszámában röviden összefoglalom az elmúlt évek történéseit a hozzám eljutott, velem megosztott információk alapján – az én szemszögemből és tevékenységem alapján.

Nem titkolt célom, hogy felhívjam a figyelmet, hogy épített és szellemi örökségünk védelme érdekében van feladatunk, felelősségünk! Nem elég a sajnálkozás, a rosszindulatú vagy pesszimista véleménynyilvánítás. Tennünk is kell – kinek-kinek a saját helyén, lehetőségei szerint!

Itt köszönöm meg mindenkinek, aki mellém állt és segített – és még segíteni fog –, hogy ez a kápolna megmenekült az enyészettől! Hálás vagyok az Úrnak, hogy ebben az ügyben „katalizátor” szerepet osztott rám!

Bár újságunkban mindig beszámoltam az aktuális fejleményekről, hasznosnak gondolom összefoglalni az eddigieket, a „háttér munkát”.

Ny. L.

Akkor lássuk a történetet...

Előélet, lelki háttér

Hosszú évek óta nagybőjti vasárnapokon keresztúti imát vezetek a kálvárián. Változó létszámmal (15-40 ember) elmélkedjük végig Jézus keresztútját, sokféle megközelítésben, más-más szerzők és szempontok alapján. 2021 júniusától a keresztutakat – a nagybőjti időn túl – minden elsővasárnap is végezzük.

Természetesen többen egyénileg, vagy éppen szervezett formában is látogatják a kálváriát (térsgyi karitás csoportok, katolikus iskolák, óvodák, nagypénteki plébániai csoportok, esztergomi katolikus közösségek, turistacsoportok ...)

Ha a jóval korábbi évek intenzitását nem is éri el a látogatottság, de hitéleti funkciója nem elhanyagolható.

Az én két célkitűzésem (imaszándékomban): a hitélet erősítése városunkban és a kálvária komplexum megújulása. Mellé „bejött” egy harmadik is: a közben kitört háborús konfliktus oldódása, a békéért való közös ima. Ez utóbbi fokozatosan erősödött. És most látjuk egy második háború fenyegetését is...

Hogyan indult?

Az évek során a keresztutak alkalmával tapasztaltuk a folyamatos pusztulást, de mivel nem a plébániánk területén volt, így csak sajnálkozni tudtunk. Újságunkban 2020-ban kezdtem foglalkozni a témával „Egy keresztút margójára” című írással (2020. március).

Ezt beolvastam az akkor még működő régiós Mária Rádióban is. Elküldtem a Polgármester Úrnak is, aki hívott, és beszélgettünk a dologról. Ígérte a segítséget, de a covid mindent borított. Újabb egy évig tovább romlott a kápolna állapota, a torony pedig egyre ferdebb lett.

Az igazi indulás 2021 februárjában történt. Papsiczky Mariann felhívta figyelmemet egy facebook posztra, fotókra. Az ajtó alatt bedugott mobiltelefonnal készített fotó, meg a külső állapot látványa tettekre sarkallt. A helyszínt is megvizsgálva – első látásra betörésre gondoltam –, írtam egy újabb jegyzetet „Kápolna sirató” címmel.

Mivel 2020 augusztusától a Belváros oldallagos ellátása is plébániánkhoz került, majd 2021 augusztusában a plébánia-egyesítés is megtörtént, így már a kálvária ügye is ránk tartozott. Elhatároztam, hogy megpróbálom mindent a Kálvária kápolna megmentése ügyében, mivel ez volt a legrosszabb állapotban – a négy, területünkön lévő kápolna közül.

Az első lépés: az életveszélyesen megdőlt torony miatt a Város segítségét kellett kérni. László atya Erős Gábor akkori alpolgármesterrel megtekintette a helyszínt, majd figyelmeztető táblákkal ellátott, szalagos kerítést helyeztek a kápolna köré, életveszély, omlásveszély feliratokkal. (2021. febr.)

Próbáltam felderíteni az előzményeket. Arról hallottam, hogy a Belváros már foglalkozott ezzel a kápolnával is.

Zsembery Ákos 2017-ben már felmérte ezt a kápolnát is, rövid tanulmányt is készített róla.

Ezt megkaptam, innen tudtam elindulni.

Közben folyt a Jó Pásztor kápolna tetejének felújítása is.

A történetben mellék szál, hogy Harmai atyának szándékában állt eme kápolna belvárosi tulajdonba vétele, de a Főegyházmegye erre nem mutatott hajlandóságot, így az említett tanulmány is „fiókba került”.

Ezzel a felújítási szándék akkor jámbor óhaj maradt.

A tettek mezején...

Schlosser Attilával többször felmentünk, beszélgettünk a mentési folyamat lépéseiről. Első gondolatunk az volt, hogy a megdőlt tornyot valahogy le kellene bontani, mielőtt ledől, majd ideiglenes fedéssel ellátni, amíg sikerül a felújítást valahogy beindítani. Vállalkozókat is hívtunk a helyszínre, árajánlatokat kértünk a torony bontására, ideiglenes fedésre.

Legelső lépésként Attila segítségével „bedobozoltuk” a jó állapotban lévő pieta szobrokat, védendő a beázástól, falomlástól. A sérült bútorokat (térdeplő, székek) műhelyébe szállítottuk felújításra. Vállalta a tölgyfa ajtó felújítását is – de ezt jóval később vittük el.

Ákos tanulmányával és az árajánlatokkal felkerestem a Bíboros Urat is személyesen, segítségét kérve. Az Eucharisztikus Kongresszus miatt se idő, sem pénz nem volt e célra. A Főegyházmegyei főépítészhez irányított (Salacz Ákos). László atyán keresztül őt is megkerestem, pozitív hozzáállását remélve...

Közben Polgármesterünket is folyamatosan „bombáztam”, és beszállt a segítő csapatba Prokopp Mária professzor asszony is. Segített a „múlt” feltárásában, hiszen felmenői révén érintette is az 1900-as évek építési folyamatának. Hatalmas tudásával, rálátásával, biztatásával segített a művészettörténeti jelentőség felvázolásában. „Hozott” még egy építész (Nemesics Ákos), aki szintén hasznos tanácsokkal segített a mentési folyamatban.

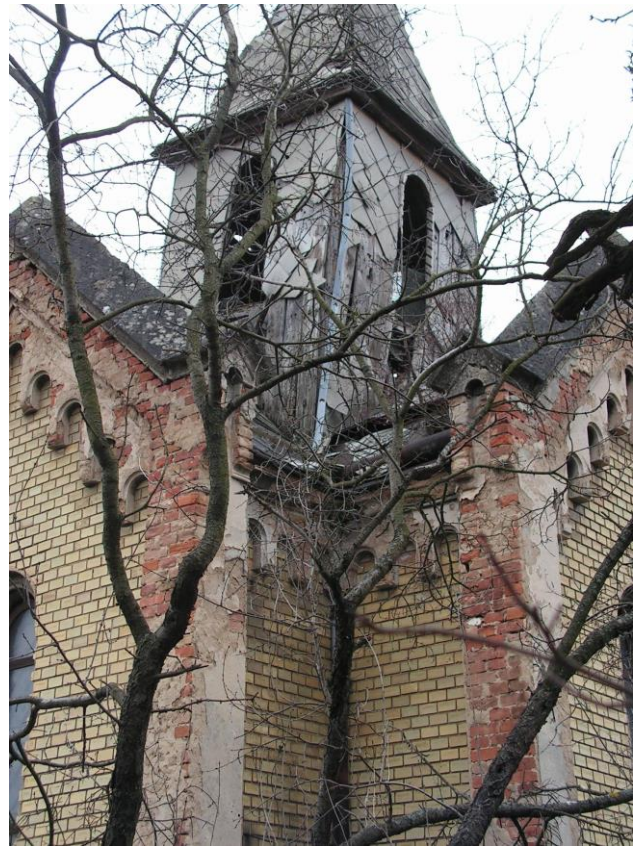
A konkrét munkálatok

A tervezett bontáshoz először a szerpentinre behajló vastagabb ágakat kellett eltávolítani, hogy nagyobb munkagéppel fel lehessen jutni a kápolnáig. Ezt – kérésemre – Erős Gábor segítségével a Város elvégezte, kiegészítve egy kis takarítással, kaszállással, bozótirtással. Igaz, ez utóbbiakból nekem is maradt/jutott az elmúlt években...

Mivel nem haladt a dolog, Nemesics Ákos ötlete alapján előkészítettem az épület pántolását. 5 tonna teherbírású spaniferrel, valamint egy körbefutó drótkötéllal, csavaros szorítóval összefogtuk eresz magasságában a kápolnát. Ezzel szándékoztuk megakadályozni az épület további nyílását, valamint a torony dőlése esetén a falazat leomlását.

Ez 2021 októberében történt, Schlosser Attila hozott hozzá embereket. Ezt még kitolható létrákról meg tudtuk oldani, hiszen gondosan előkészítettem minden szükséges dolgot. A felmerült költségeket a kápolnára szánt, hozzám – kérés nélkül – eljutott adományokból tudtam fedezni. Az élvédőket Pónya Lajos készítette, amit kiegészítettem a szükséges elemekkel.

Így futottunk neki a télnek. Közben tovább „kongattuk a harangot”, mind a Városházán, mind a Főegyházmegyéjénél.

Közben utána jártam – a Polgármesteri Hivatal segítségével – a pontos tulajdonviszonyoknak is (2021. augusztus).

Eszerint a kálvária szerpentinje a stációkkal együtt az 1892-ben bejegyzett Esztergom Város Kálvária Alapítvány tulajdona, a Jó Pásztor kápolna a Belvárosi Plébániáié, a Kálvária kápolna pedig a Főegyházmegye tulajdona.

Mivel továbbra sem látszott a kibontakozás, a tél folyamán pedig tovább dőlt a torony, elhatároztuk, hogy a felhelyezett pántoláshoz kikötjük a tornyot.

Ehhez a kápolna melletti fákat el kellett távolítani, hogy az emelőkosaras gép oda tudjon állni. Antalics Imre segített nekem: a kivágott fákat, bozótot összedaraboltuk, majd elszállítottuk.

A torony kikötése meg is történt 2022. február 24-én – az orosz-ukrán háború kitörésének napján.

Az emelőkosaras járműről Attila végezte a munkát a gépet hozó és kezelő Siroki Andrással.

Aznap nemcsak a kikötést végeztük az általam előkészített drótkötél, lánc és szorítók segítségével, hanem a Jó Pásztor kápolnára is felhelyeztük a szintén általam előkészített „vízköpő” csöveket, hogy a tetőről lefolyó csapadék ne a falakon csurogjon le. A költségeket szintén adományokból fedeztem.

Közben felcsillant a reménysugár (2022. január):

Polgármesterünk felhívott, és jelezte, hogy a Kálvária kápolna felújításához 15 millió Ft-ot beletesz a Város költségvetésébe.

Ez már elég nyomós oknak bizonyult, hogy a Főegyházmege is hozzájáruljon – anyagilag is – a kápolna felújításához.

Megköszönöm Hernádi Adám elszállítását, ez beindította a tényleges felújítást!

Természetesen nem csak én „nyüzsögtem”...

Prokopp Mária összeállított egy tanulmány-kötetet Városunk építéstörténetéről, neves szakemberek tanulmányait egy kötetbe rendezve. Természetesen a kálvária együttes is belekerült. Minden általa elérhető fórumon és helyen próbálta a köztudatba emelni a kápolna és az egész kálvária komplexum művészettörténeti jelentőségét. Zsembery Ákos is a saját körében képviselte ezt az ügyet.

Innentől már kevesebb információ van a folyamatról. A dolgok jó irányba fordultak. Azt gondoltam, innen az én szerepem már nem érdekes, de azért figyelemmel kísértem továbbra is a folyamatot.

Steindl Balázst, új alpolgármesterünket is megkerestem, tájékoztattam, segítségét kérve ügyünkhöz, aki készségesen segített a felmerült feladatokban.

A felújítás terveit Zsembery Ákos készítette el, majd kivitelezőt kellett pályáztatni. Ezt a bazilikát is felújító Belvárosi Építő Kft. nyerte el.

Sajnos, ez a folyamat is sok időt vett igénybe (tervezés, statikai vizsgálatok, pályázatok elbírálása). A torony – így kikötve sem bírt volna ki még egy telet – de 2022 őszén végre elkezdődhetett a konkrét munka.

Amikor a kulcsot átadtam a kivitelezőnek, az eddig leírtak alapján tájékoztattam az előzményekről, az elvégzett mentési munkálatainkról.

Hangsúlyoztam, hogy a pántolás és a torony kikötése nélkül már egy rom mellett állnánk...

Ezt a véleményemet – látva az épület állapotát – nem cáfolták...

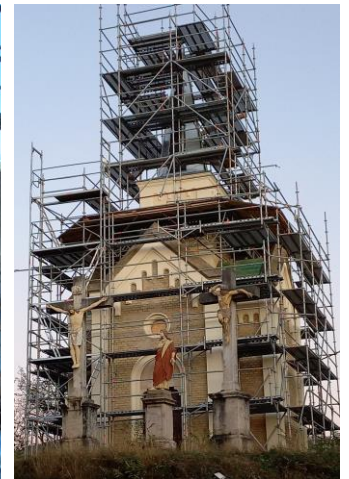
A kápolnát beállványozták, lebontották a tornyot/tetőt, majd ideiglenes fedést készítettek, hogy a további beázást megakadályozzák.

A tél/koratavaszi folyamán kocszos kályhával kiszárították az épületet. Itt léptek be a restaurátorok: Galántai Zsófia, Horváth Ferdinánd és Mogyorósi Fanni.

A kivitelező pozitív hozzáállása, segítsége révén jelentős értékmentést és dokumentálást tudtak végezni, ami alapján **a teljes belső rekonstrukció megvalósítható – lenne...**

Az idén tavasszal a szárítás után/közben és az értékmentés után a belső falvarrások következtek, majd a földem megerősítése. Ez a „beton lépény” felhajlik a négy tűzfalra is, így nincs esély a további szétnyílásra. **Az általunk felhelyezett pántolást csak a beton megszilárdulása után vették le!**

Megtörtént a falak javítása, vakolások, tégl- és kőpótlások, a torony is elkészült, a tető burkolása folyamatban van – amikor ezeket a sorokat írom. Még feladat a vízvezetés, a tereprendezés, hogy alulról se kapjon vizet a kápolna. Tehát hamarosan átadják, a külső felújítás befejeződik. Azért még egy csavar megint jutott nekem is...

A kápolna színes ablakainak a felújítása nem volt benne a szerződésben. (Sem a felújítási tervek, sem semmilyen hivatalos dokumentum nem jutott el hozzám – igaz, nincs is közöm/jogcímem hozzá.) A külső vakolások alkalmával keresett Ákos, hogy az ablakok felújítását valahogy szervezzük meg.

Felvittem Horváth György díszműkovács szakembert, aki a hozzá korábban elvitt csillárt már felújította. Megszemlélve az ablakokat, arra jutottunk, hogy a helyszínen nem lehet megoldani, így a kivitelező kiszedte, majd Gyuri bácsi telephelyére szállította.

Már szerveztem a segítő csapatot az üvegek/gitt/rozsdá eltávolításához, amikor közbelépett Galántai Zsófia és egy üveges szakember, Simon Kata. Javaslatukra megpróbálunk az épen maradt üvegekből egy ablakot az eredeti üvegekkel felújítani, a többit pedig új üvegezéssel. Most itt tartunk. Az ablakokat Simon Kata tati műhelyébe vittük Attilával, teherautójával.

Ideiglenesen OSB táblákkal takarták el az ablaknyílásokat. Amint elkészül a színes üvegezésű ablakok felújítása – tavasz folyamán –, visszakérülnek a helyükre.

Az ablakok felújítását csak „közadakozásból” tudjuk megoldani. A hozzám érkezett adományokból az üvegek megvásárlásához jelentős összeget tudok biztosítani, de a munkadíjra biztosan nem futja. Sokan ajánlották már a segítségüket, most már van egy konkrét cél, amire fel tudom majd használni az adományokat... **Köszönettel veszem minden esztergomi támogatását! Ha netán „többlet” keletkezne, lesz helye a stációk felújításánál.**

A felújítás befejezése előtt visszacsereztük a bejárati ajtót a felújított eredetire, amit Schlosser Attila vállalt és szakembereivel el is végzett. (Novemberi keresztutunk alkalmával meg is csodáltuk – az összes eddigi munka eredményével együtt!)

A szerény bútorzat felújítása is megtörtént, ezt azonban – valószínűleg – csak később visszük vissza, ahogy a Horváth Gyuri bácsi által felújított csillárt, és az általa készített, az idők folyamán ellopott, falikar gyertyatartók helyett készített újakat is. A csillárt tartó láncot még az állványozás lebontása előtt visszarakjuk, mert a padlástér csak a tetőn keresztül lesz elérhető.

Mint említettem, sikerült dokumentálni minden részletet a kápolna belsejében, ill. a meglévő maradványokat konzerválni – a reménybeli belső felújításhoz.

Az esztergomi kálváriáról, művészettörténeti, építészettörténeti, helytörténeti jelentőségéről készült tanulmány is egy építészeti szakfolyóirat számára, amit ajánlok minden lokálpatrióta figyelmébe. Ez plébániánk honlapján is elérhető/olvasható, a szerzők: Prokopp Mária, Galántai Zsófia és Zsembery Ákos. <http://www.szentanna.extra.hu/fajlok/tanulmany.pdf>

A továbbiak...

A történet nem fejeződött be, mert az egész kálvária komplexum megújítása a cél. Hál' Istennek, nemcsak az enyém, hiszen egy ilyen műemlék-együttes megújítása nem pár ember „hobbija”, városi – mi több – országos érdek. És ezért történtek és történnek lépések.

A kálvária-szerpentin az időközben nyomtalanul eltűnt alapítvány tulajdonából Esztergom városának tulajdonába került. Így már tudunk majd a stációk felújításával is foglalkozni.

Már néhány felajánlásról tudunk, ami szerint egy-egy stáció felújítását vállalnák családok, közösségek. Elkezdődik a stációk egyenkénti felmérése a szükséges javítások szempontjából, így majd a költségek is láthatóvá válnak. Természetesen egységes kinézetéről készül a tervezés, és műkö fedlapokkal, amit nem érdemes „begyűjteni” a fémhulladékkal üzletelőknél.

A városi kertészet már jelentős bozótirtást végzett a területen, de a java még hátra van. Talán a lombhullás után lesz erre is kapacitás, hiszen a kápolnák/kálvária láthatósága önmagában is turisztikai vonzerő. És most már a szerpentin a Város tulajdona...

Azután itt van a Jó Pásztor kápolna területén áthaladó „elbirtokolt” közút ügye, amit szintén meg kell oldani. Szó van a villany felvezetéséről is a Kálvária kápolnához, valamint a biztonsági, térfigyelő kamerák kihelyezéséről is.

A Jó Pásztor kápolna felújítása abbamaradt, egyelőre nem is látszik esély a folytatására. Pedig gyönyörű volt, a tér kialakítása, a kifestése szintén művészettörténeti jelentőséggel bír – lásd: a fent említett tanulmányt.

Ide kapcsolódik megint a személyes érintettségem...

Harmai atya áthelyezése után az általa elnökölt Templom-felújító Alapítványt is megörököltük. László atya kérésére én lettem ebben Gábor atya utódja. A Jó Pásztor kápolna felújításának lebonyolítása az alapítvány könyvelésén keresztül zajlott.

A támogató források elapadásával megakadt a felújítás. Ha netán lesz lehetőség erre, bizonyára ezen alapítványon keresztül megy majd az ügyintézés.

Hogyan tovább?

Bízom benne, hogy egyre többen érdeklődnek majd kálváriánk iránt, és ugyanúgy magukénak érzik, mint ezen személyes történetemben említett és meg nem nevezett segítők, vagy éppen érdeklődők, „szurkolók”! Bízom benne, hogy olyan emberek is felfigyelnek majd, akik a jó szándék mellett – pozícióik, lehetőségeik révén is – hathatós segítséget tudnak „becsatornázni” ebbe a nemes ügybe! Magam is ezen leszek, és kérek is mindenkit, keressen ilyen esztergomi, vagy „elszármazott” lokálpatriótákat!

Az ablakok ügyintézése után is igyekszem segíteni kálváriánk ügyét, ahol lehetőségem adódik. De legfőbb feladatomban – ahonnan elindultam – a lelki háttér ébren tartása, erősítése, amíg fizikai/szellemi állapotom lehetővé teszi. Tehát

hívom és várom a Testvéreket továbbra is elsősoránaponként 15 órakor a keresztúti imára!

„Kérjétek és kaptok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek!”

Így történt...

Novemberi elsősavasnap

Az ablakokról...

A háború utáni felújításkor az ablakokat is kijavították, vegyes üvegezéssel – ami éppen volt. Ez mostanra, és a jelen felújítás kapcsán tovább töredezett. A három ablak egységes felújítása a cél. Egy későbbi tatarozáskor fakeretes, dróthálós üvegezést is készítettek, épp a színes ablakok hiányai miatt, ezt most nem szándékoznak visszaépíteni, csak a felújított eredetit.

Még nem kaptam költségbecslést, de azt lehet tudni, hogy a színes üveg négyzetmétere 100.000 Ft. körül van. Egy-egy ablak kb. 2 m² ... Természetesen hagyományos üveget is tartalmaz egy-egy szárny.

Nyitrai László

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő:	Németh Tünde Márta
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9.
Telefon:	+36-33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. december

XVI/12. szám

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az Ő dicsőségét...” A karácsonyi ünnepkör lényegét János evangéliumában olvashatjuk, a születés története, körülményei a másik három evangéliumból ismeretesek.

A vendég érkezésére méltóképpen fel szoktunk készülni, de Jézus érkezése minden földi vendégséget felülmúl. Ezért a készületünknek is különlegesnek kell lenni.

A külső körülményeknél sokkal fontosabb a „belső takarítás” és ajándék készítés: a Jézustól elvárt szeretet és irgalom gyakorlása, amit Ő meg is mutatott nekünk.

Az adventi idő az elcsendesedés, a magunkba nézés, a megtérés ideje. A tevékeny szeretet gyakorlásával készíthetünk igazi ajándékot mieinknek, és az Érkezőnek is. A világ erőltetett csillogása nem segít ezen igyekezetünkben...

Ny. L.

Adventi gondolatok

„A pusztába kiáltónak a szava: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit! A völgyeket töltsétek fel, a hegyeket, halmokat hordjátok el, ami görbe, legyen egyenessé, a göröngyös változzék sima úttá, és minden test meglátja az Isten üdvösségét.” (Lk 3,4-6)

A karácsonyra való várakozás, készülődés közepette érdeemes egy rövid időre megállni, elcsendesedni, magunkba tekinteni: mire, kire várok ebben az adventben?

Várjuk a téli szünetet, a hősést, egy kis pihenést, gazdagon terített ünnepi asztalt, a fenyőfa friss illatát; meghitt pillanatokát szeretteink körében, néhány csendes percet, amikor nem kell végre rohannunk – természetes emberi vágyaink, melyek meghatározzák a tetteinket is készület idején.

Készülődünk, takarítunk, díszítünk, bevásárolunk, szervezzük az ünnepi rokonlátogatásokat... lényeges, fontos dolgok, de egyik sem a legfontosabb.

Adventus Domini – az Úr eljövetele, amiről a készület ideje szól. Vajon készülünk az Ő végső visszajövetelére, és nap mint nap készülünk-e arra, hogy az életünk egyre nagyobb része hasonlítson Óhozzá, amíg egyszer majd Szent Pállal együtt mondhatjuk: „Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbenem.” (Gal. 2,20)? A karácsony **teljes** örömét csak akkor tudjuk megélni, ha készületünk is az ünnep lényege felé vezet minket, amely az Istennel való még teljesebb találkozás.

Ha igaz vágyakkal a szívünkben éljük meg adventünket, szembesülhetünk azzal, hogy nem is olyan egyszerű a várakozás, a készület, még ezt is tanulni kell.

Szent elhatározásaink sokszor tévednek görbe utakra, a lényeges helyét átveszi a mellékes, újabb és újabb göröngyöket fedezünk fel életünk útján, sokszor hegynyi akadályok állják utunkat, amikor - az adventi napokon talán még inkább – igyekszünk Jézus tanítását követve az Urat és felebarátunkat szeretni.

Megtorpanásainkat, botlásainkat minden esetben az előzi meg, hogy akár csak egy pillanatra is, de elveszítjük szem elől az igazi célt, az „Isten üdvösségét”...

Isten szeretete az, amely segít minket a készület idején is. Az Ő szava, mely a próféta által ma is szól hozzánk, ráébreszt minket, hogy a várakozás nem egy tétlen időtöltés, hanem sok dolgunk van.

Készítsük az Úr útját, de elsősorban saját szívünkben: egyengessük életünk göröngyeit, buktatóit bőjt, imádság és legfőképpen a Szentségek által.

Kérjük a Szentlélek segítségét, hogy a készület ideje és a szeretet ünnepe ne külsőleg legyen látványos, díszes, csillogó, hanem a szívünk mélyén és általunk embertársaink szívében is az igazi Szeretet ragyogjon fel, aki maga az Isten!

Menedék – a hétköznapiakban is

2022-ben fogalmazódott meg a gondolat, hogy a városunkban megrendezett MCC Feszt programsorozat idején – melyen idén is több tízezer fordultak meg – a résztvevőknek lehetőséget biztosítsunk arra, hogy a sokszínű programok mellett a legfontosabb találkozásnak is legyen színtere.

Három estére kinyitottuk a belvárosi templomot, és az Oltáriszentség jelenlétében dicsőítettük Istent. Mivel az ötlet hirtelen jött, nagyon szűk körben tudtuk hirdetni, de így is többen betévedtek a fesztiválózóik közül is – voltak, akik egy órát töltöttek az Úr jelenlétében.

Az idei évben alaposabb előkészületet követően, felépített programmal, egy „nyár közepi triduummal” készültünk, „Menedék” mottóval. Az MCC Feszt szervezői örömmel vették felajánlásunkat, kiemelt helyen hirdették a fesztiválózóknak a „lelki töltődés” lehetőségét. Mindhárom este csendes szentségimádás, szentmise, dicsőítés követték egymást, a homiliák a tékozló fiú történetére épültek. Esztergomi és környékbeli testvéreink közül többen részt vettek a közös imádságokon, de az Esztergomba látogatók közül is sokan örömmel éltek a lehetőségekkel. Pénteken, a bűnbánati liturgiát követően több órán keresztül tartott a gyónatás...

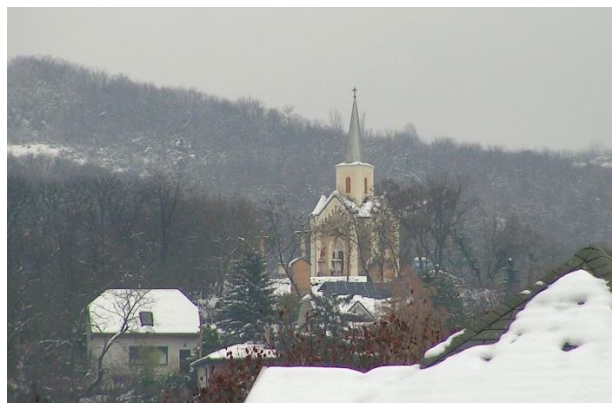
A közös dicsőítések öröme fellelkesülve szeptembertől kéthetente csütörtökön, az esti igeliturgia után egy órás szentségimádást, dicsőítést tartunk a belvárosi templomban, nagy szeretettel várunk mindenkit! Legközelebbi alkalom: december 21. csütörtök, kivételesen 19.00-21.00, gyónási lehetőséggel!

Lesták Zoltán, diakónus

Szolgálataimból...

Kálvária kápolna

A novemberi különszámban részletesen összefoglaltam a Kálvária kápolna felújításának a folyamatát. Értesüléseim szerint megtörtént a műszaki átadás is. A város sok pontjáról látszik ez a gyönyörű kápolna. Minden lokálpatrióta nevében megköszönöm a kivitelező Belvárosi Építő Kft. szakszerű, igényes munkáját, a Város és a Főegyházmegye támogatását az anyagiak előállításában, valamint a nekem segítő lelkes csapatnak is a támogatást, konkrét segítséget!

Jeleztem az újságban, hirdettük is, hogy a színes üvegablakok felújítása „közadakozásból” történik. Sokan meghalották, és adakoztak/adakoznak is, hálásan megköszönöm, mind az adományokat, mind a bizalmat. Az adományozók listáját a plébániánk Historia Domusába megörökítjük, publikálásra nem kerül. A szükséges üvegeket már meg is rendelte a felújítást végző szakember: Simon Kata. Ennek költsége: 800 000 Ft, ezt a közeljövőben ki is fizetem.

Mivel a dróthálós üvegezés nem kerül visszaépítésre, így egy külső védőrács készítése szükséges, jelenleg ennek a megvalósításáról egyeztetünk a tervezés, kivitelezés szakembereivel.

A stációk felmérése is folyamatban van, lapzártáig nem kaptam „beárazott” listát a stációkról. A vállalásokat az árak ismeretében lehet majd szervezni, ezt Zsembery Ákos veszi kézbe. A tudomásomra jutott „örökbefogadók” elérhetőségeit neki továbbítottam további egyeztetés céljából.

Az ablakok elkészülte után, ha marad az adományokból, a kápolna előtti Golgota szoborcsoport felújítását szeretném majd elindítani. Ehhez – természetesen – megint csak megfelelő szakemberek segítségét, tapasztalatát fogom keresni.

Talán még megérem, hogy a kápolna belső felújítása is elindul... Addig is járjuk az elsővasárnapi és a nagyböjti keresztutakat, és az ablakok visszakerülése után – terveim szerint – a kitakarított kápolnába is mindig bemegyünk majd egy tized rózsafüzérrel köszönteni Fájdalmas Szűzanyánkat.

Papi Korona

Októberben megkaptam a Bíboros úr levelét, melyben – László atya ajánlása alapján – újabb 5 évre kinevezett espereskerületünk civil tagjaként a Pasztorális Tanácsba. Ebből adódóan a Papi Koronákra is meghívást kapok. Így november 15-én részt vettem a saját és a dorogi esperes-kerület összevont gyűlésén. Ahogy eddig, most is tájékoztatom röviden a kedves Testvéreket az ott elhangzottokról.

A Szemináriumban gyűltünk össze. Balogh Attila rektor atya fogadta a megjelenteket, majd a közös zsolozsma után a meghívott előadó, Sándor János András – biztonságpolitikai szakértő, a Szeged Alsóvárosi Polgári Kör Közhasznú Egyesület vezetője – tájékoztatott bennünket a térségükben végzett szolgálatokról, tapasztalataikról.

A végvári vitézek fogalom ismerős történelmünkől – ma ők a végvári vitézek. Mai fogalmakkal „dzsungelharcot” folytatnak a migráns áradat feltartóztatásában, segítve ezzel a hivatásosok folyamatos küzdelmét. Helyismeretük révén a felderítésben van óriási szerepük. A híradásokból – bár egyre durvább tényeket is megismerhetünk –, a terepen dolgozók tapasztalata sokszor még ennél is súlyosabb.

A helyzet fokozódása miatt a polgárőrök is többlet joggal rendelkeznek, szolgálatuk, felderítéseik nagyban hozzájárulnak a védekezéshez, a mélységi felderítéshez. Munkájukat önzetlenül, hazaszeretetből adódó elkötelezettségből teszik, nem az elismerésért. Hála Istennek, hogy vannak ilyen bátor, magyarságukat komolyan vevő férfiak és nők is!

Vendégünk helyszíni felvételekkel illusztrálta, szemléltette „kalandjaikat”, pl. amikor pár határozott polgárőr feltartóztatott egy embercsempész által elindított, majd magára hagyott nagyobb migráns csoportot.

Hogy miért lett mindez a Papi Korona mai témája? Sajnos nem lehet megjósolni, Magyarország meddig tud hatásosan ellenállni a megtapasztalt nyomásnak, a „nagypolitika” magyarellenességének. Az iszlám fanatizmus agresszivitását látjuk, tapasztaljuk – szerencsére még nem a saját bőrünkön.

A terrorizmus fokozódása tovább nehezíti a helyzetet.

Hála a Jóistennek, még nem tartunk ott, mint a nyugat, de papjainknak, közösségeinknek is kellő éberséggel, körültekintéssel kell figyelni a potenciális veszélyt jelentő eseményekre, veszélyekre, esetlegesen megjelenő radikalizálódott személyekre!

Különös hangsúlyt kap így adventben, meg a társadalmi folyamatok ismeretében Jézus figyelmeztetése: „*legyetek éberek*”, meg: „*legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és egyszerűek, mint a galambok! Az emberekkel szemben legyetek óvatosak!*”!

Lehet, hogy Mesterünk nem pont a mai helyzetre gondolt, de a keresztényüldözés minden korban jelen volt – és van, manapság is. A terrorizmus támogatása egyes globális érdekcsoportok, izmusok részéről is tapasztalható, pláne, ha ez felhasználható a keresztényüldözésre is...

November 28-án **képviselő-testületi ülést** tartottunk a plébánián, ahol aktuális dolgokat, feladatokat beszélünk meg.

➤ Tartós élelmiszer-gyűjtést hirdettünk mindkét templomunkban és iskoláinkban. A tavalyi tapasztalat alapján a diákok által a szülőket is lehet inspirálni. Sajnos sok család rászorul a rendszeres támogatásra, amihez az Élelmiszerbank szervezésében kapott lejárt szavatosságú, de még nyugodtan fogyasztható termékek is besegítenek. Mindennek szervezése nagy feladatot jelent a karitászcsoportnak, különösen is vezetőjének, Lesták Zoltánnak.

➤ Van még remény arra, hogy jövőre a belvárosi plébánia épületének felújítását támogatni fogja a Főegyházmegye. Ehhez a Gazdasági Tanács döntése kell.

➤ Folyznak a belvárosi templom kriptájában lévő sírhelyekkel kapcsolatos egyeztetések, azok könyvelése, regisztrálása. Szabad urnahelyek még bőven vannak, koporsós temetésre már kevesebb a lehetőség. A közös őrzési hely tarifájának emeléséről döntött a testület: ez urnánként 2.000 Ft/év, amit 25 évre előre kell kifizetni.

➤ Megbeszéltük a következő év programjait, munkatervét is, ami – a szükséges korrekciók után – honlapunkon is olvasható lesz.

➤ Egyeztetettük az ünnepi menetrendet. Örömteli, hogy a szállást kereső Szent Család idén néhány iskolai osztályban is helyet talál.

Énekkarunk

Mint korábban is írtam, énekkarunk „elárvult”, szakképzett vezető nélkül maradt. Ráadásul tagságunk is előregegett, képességeink gyengülnek, létszámunk is fogyatkozik. Minden szólamban (szoprán, alt, tenor, basszus) kellene egy-két ember, hogy nagyobb biztonsággal merjünk kiállni szentmiséinken, egyéb közösségi alkalmainkon.

A közösségbe tartozás, az éneklés szeretete egyben tart bennünket, de továbbra is várjuk az új tagokat, hogy ez a színfoltja templomunknak ne szűnjön meg! Szerda esténként 18 órakor tartjuk próbáinkat a Rudnay téri plébánián.

Nyitrai László

Ima - egymásért

Az Esztergom-Városi Plébánia közössége idén immáron másodszor hirdette meg a **Generációk Imakapcsolata** programot, mely azt jelentette, hogy két hónapon keresztül heti egy tized rózsafüzért mondtunk otthon azért a társunkért, akinek a nevét kihúztuk.

Ezen a második alkalmon majdnem kétszer annyian vettünk részt, mint a húsvét előtt meghirdetett programon. Ebben a rohanó világban szerintem az embereknek nagy szükségük van arra, hogy érezzék, valahova tartoznak, valakihez kapcsolódhatnak, valaki értük is tesz valamit, valaki értük imádkozik.

A rózsafüzérhez engem igazán különleges kapcsolat fűz, mert anyukám egyik nagynénje, aki egyébként irgalmas nővéreként dolgozott az akkori szombathelyi gyerekkórházban, mindig magánál tartott egy rózsafüzért, akár otthon volt, akár bennünket látogatott meg, és amikor kisgyerekként betegen otthon voltam, akkor is mindig rózsafüzért imádkozott velem.

Ez a második alkalom számomra sokkal lélekmelengetőbb volt, mivel október elején pár napot eltölthettem Medjugorjében is, ami az imádság és kiengesztelődés helye. A Medjugorjéba érkező zarándokok legfontosabb állomása a Jelenések hegye (Podbrodo). A köves és bozótos magaslaton zarándokok milliói által kitaposott ösvény vezet az első jelenések helyszínére, ahol a Béke Királynőjének szobra áll.

Az úton Rózsautat alakítottak ki, mely 15 bronz dombormű segítségével ad lehetőséget a zarándokoknak, hogy elmélyüljenek a rózsafüzér titkaiban. A Jelenések hegyével való találkozás a zarándokok számára a Szűzanyával való találkozás is egyben a rózsafüzér imán keresztül. Leírhatatlan élmény, lelki táplálék volt az a pár nap, és az ott elmondott imák az általam húzott személyért is szóltak.

A programot most is ugyanúgy, mint az előző alkalommal a Primási Iskolaközpont aulájában tartott kis ünnepség zárta. Közösen imádkoztunk és énekeltünk, és fény derült arra is, hogy ki volt az, akiért én imádkoztam és ki imádkozott értem.

Kalkuttai Szent Teréz anya mondta egyszer: „Van egy anyánk a mennyben: Szűz Mária. Ő a mi vezetőnk, a mi nagy örömünk oka. Imádkozzunk hozzá, imádkozzuk a rózsafüzért, hogy a Szűz mindig velünk legyen, óvjon és segítsen bennünket!” Én hiszek az ima erejében!

Solymosi-Kiss Anikó

Plébániai „akciónkról” tudósítottuk a Keresztény Élet katolikus hetilapot. Szerkesztőségük nagy örömmel fogadta az írást, meg is jelentették a második adventi hétvégén.... (Szerk.)

Senior Imaklub

Októberi összejövetelünk vendége Fejes Csaba, dorogi plébános volt. A fiatal atya lendületesen, érdekesen szólt hozzánk. Örömmel hallgattuk.

Megismertük azt az utat, ami elvezetett a papságához. „Hiteles és nem hibátlan, hatgyerekes, hívő családból jövök”-indította a bemutatkozást. Mesélt sikeres sportolásáról, a lehetséges sportkarrieréről, a közbejött, komoly térsérüléséről, no meg arról, hogy ebben a nehéz helyzetben hogyan segítette a rózsafüzér imádság.

Békesség szállta meg, Isten egyre nagyobb teret foglalt az életében, olyannyira, hogy érettségi előtt döntött: a foci helyett a papságot választotta. Elmondta azt is, hogy számára a papságban az a legfontosabb, hogy belülről szabadnak kell lenni, Isten emberének kell lenni, a talentumokat nem megőrizni, hanem gyarapítani kell.

Állomáshelyeiről szólva röviden bemutatta az esztergomi Szeminárium felépítését, vezetőinek feladatát is, ahol négy évig prefektus volt.

További szolgálatára a Jóisten bőséges áldását kérve köszöntük meg az atyának, hogy eljött közénk, majd szerény agapéval zártuk ezt a kedves találkozást.

Senior imaklubunkkal tíz év alatt sok szép kulturális programunk is volt. Ezek sorát folytattuk októberben, a Keresztény Múzeumban. Az állandó kiállítást néztük meg közösen, másodjára. Nem lehet ide elégszer eljönni, hiszen minden alkalommal valami mást fedezünk fel, valamit új szemszögből látunk, illetve láttatnak velünk a tárlatvezetők.

Ezúttal az elismert tanárnő, egyházközségünk régi tagja, imaóráink hűséges felolvasója, Béres Zsuzsa varázsolt el bennünket óriási szaktudásával, kiváló előadásmódjával, stílusával a közel kétórás séta során. A képek, a kiállított tárgyak önmagukban is szemet gyönyörködtetők, de azzal a sok érdekes és értékes információval, amit hallottunk, szinte belesimultunk az adott korba, történetbe.

Én olykor csukott szemmel hallgattam Zsuzsa lelkes magyarázatát, egy-egy festmény finom leírását, s így is megjelent a kép előttem (az arcvonások, a színek, a ruha redői, a táj, a hangulat...). Az elmondottak szívből, szeretetből, az adott feladat örömeiből szóló üzenetek voltak felénk.

Hálásán köszöntük meg tárlatvezetőnknek ezt a nagyszerű délelőttöt. Kívánjuk, hogy még sokáig vezesd be az idelátogatókat ebbe a csodaszép világba, amibe minket is elvittél. Adjon a Jóisten ehhez erőt, egészséget!

A Szentlélek ajándékait kérő imával indította **novemberi összejövetelünket** Dr. Fóthy Zoltán, párkányi plébános atya.

Előadása a lelki újjászületés fontosságát boncolgatta: a lelki élet törvénye az előrehaladás törvénye. A lélekben nincs stagnálás, a lélek - életkorunktól függetlenül - mindig fiatal, benne van a megújulás lehetősége. A megújulás pedig átalakít és megőriz Isten szeretetében.

Ehhez fontos az önismeret, a helyes önértékelés: ki is vagyok én, aki az Isten előtt állok? Az Úr előtt felelősek vagyunk önmagunkért és a világot. Főldolozom-e önmagamat a másik számára, persze úgy, hogy önmagamat is ápolom? Ott vagyok-e jelen a másikkal? - hangzottak a fontos kérdések, melyeket evangéliumi példákkal, szentek gondolataival világított meg az atya.

A záró gondolatok között elhangzott az is: merjünk „belehálni” abba, hogy szeretünk, persze a határainkra figyelni kell!

Köszönettel vettük Zoltán atya értékes gondolatait, melyeket segítségül hívhatunk helyes önértékelésünkhöz, lelki megújulásunkhoz.

NY.M.

Decemberben kedves vendégünk Kinga nővér volt. Közvetlen hangú, lendületes előadása nagy segítség lett adventi lelki előkészületünkhöz, ünnepre-hangolódásunkhoz. Az elhangzott fontos gondolatok, a feltett sok-sok kérdés mélyen megérintett valamennyiünket.

➤ Az adventi várakozás kapcsán hitünk mélységeiről beszélt a nővér. Szembesültem gyenge pontjaimmal, ahol erősödni kell hitemnek. Fontos, hogy a megélt kegyelmeket nem tartogathatjuk meg magunknak, meg kell osztanunk, tovább kell adnunk. Nem feltétlenül csak a megtanult imák fontosak, hanem a napi feladataink végzése is lehet ima, ha azt áthatja Isten-szeretetünk.

➤ Az este keretét Szent Ferenc élete, Istennel való kapcsolata, a greccioi jászol felállítása, Ferenc Isten-szeretete adta, aki minden érzékszervével érezte Isten jelenlétét. Vajon én keresem-e az Istent az életemben, érzem-e a jelenlétét? Keresem-e a vele való kapcsolatot? Ezek a kérdések lettek adventi útravalóim. Köszönöm.

➤ Milyen is a mi Istenképünk? Milyen kapcsolatban vagyok vele? A múlt nem érdemes rágódni, már nem lehet változtatni rajta, de van vele feladatunk: a megbocsájtás és a tanulságok levonása. Ne aggódjunk a jövőn sem, annak tudója csak a Jóisten. A mai napot kell teljes szeretetünkkel, odaadásunkkal megélni, s legyen az is imánk, amivel éppen foglalkozunk, akár pl. asztalos vagy, akár nagyfi, aki örömmel főz a családjának. (Szerk.: *Lenyeled anyád szeretetét abban a süteményben, amit csak ő tudott sütni. Barsi Balázs atya*)

➤ Engem magával ragadott az előadás módja, a feltett sok kérdés, amire a választ magamnak kell megadnom, szembenézni önmagammal, önmagamot jobban megismerni, elfogadni Isten közelségét, a Vele való együttlétet.

➤ Kedves gesztus volt az adventi útravaló: kis cédulára felkerült egy-egy állatka vagy tárgy neve a jászol mellől. Ezekből kihúztunk egyet, s ha hozzátartozó kis útmutató szerint igyekszünk adventben cselekedni, mi is hozzájárulhatunk a jászol melegehez.

Összejövételünket a nővér egy szép imával zárta. Mi pedig a tartalmas, lelkünk mélységeit is nyitogató előadást áldással köszöntük meg.

V. Rozi, M. Judit, V. Marika, E. Klári

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

• Emlékeztetőül, az egyházi hozzájárulás az éves nettó jövedelmünk egy százaléka. Bizonyára már sokan eleget tettek ezen elvárásnak, de még lehetőségünk van ezt teljesíteni. Szentmiséinkhez kapcsolódóan a sekrestyében, ügyeleti időben az irodánkban (Rudnay tér), ill. banki átutalással is.

• Menetrendünk a következő időszakra:

- » 18-19-20-án a **roráték** a Szent Annában, 21-22-23-án a Szent Péter és Pálban lesznek, reggel 6 órakor.
- » 23-án, szombaton a Kerektemplomban előesti szentmisét tartunk
- » 24-én, vasárnap a Szent Annában 7 és 9 órakor lesz szentmise, délután 3 órakor pedig **pásztorjáték**. A Belvárosban 10.30-kor lesz szentmise, majd éjfélkor mindkét templomunkban **éjféle szentmisét** tartunk.
- » 25-én, hétfőn a Kerektemplomban 9 és 18 órakor, a Belvárosi templomban 10.30-kor lesznek ünnepélyes **karácsonyi szentmisék**.
- » 26-án, kedden a Belvárosi templomban 10.30-kor, a Kerektemplomban 18 órakor lesz szentmise.
- » 27-29-ig, szerdától péntekig templomainkban nem lesz szentmise.

» 31-én, vasárnap 10.30-kor lesz szentmise, benne a családok megáldása és év végi beszámoló a Belvárosi templomban. A Kerektemplomban teljes vasárnapi miserend lesz, a 9 és 11 órai szentmisében megáldjuk a családokat. 18 órakor lesz a lelkipásztori beszámolóval egybekötött **év végi hálaadás**.

» Január 1-jén, hétfőn a Belvárosi templomban 10.30-kor, a Kerektemplomban 11 és 18 órakor lesz ünnepélyes szentmise.

» Január 6-án, **vízkereszt** ünnepén a Kerektemplomban 18, a Belvárosban 19 órakor lesz szentmise.

• Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati Mária tiszteleti imádságunkra (jan. 6. 17 óra, Kerektemplom), és az elsővasárnapi keresztutunkra, a kálváriára (jan. 7. 15 óra).

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Tuschinger Alíz Rozália (júliusban)
 Kreisz Félix Kiszél Zsolna Cecília
 Szabó Zsombor Antal Lengyel Simon Ferenc
 Sátek Zita Teplánszky Bozsó József
 Balla Zsófia Balla Marcell
 Kovács Olívia Gizella Kovács Dénes
 Simon Marcell

Házasságok: Behon Csaba - Varga Gabriella

Elhunytak:

Balogh István	72 éves
Studt Jánosné, Mák Mária	91 éves
Antalics Katalin, szül.: Sármány Katalin	67 éves
Illés Katalin, szül.: Jádi Katalin	84 éves
Czibula Imréné, Botló Zsuzsanna Irén	78 éves
Dr. Martonné Sárközi Ibolya	67 éves
Ráczky Gábor	62 éves
Halmainé Schubert Hedvig	60 éves
Dudás Györgyné, Radó Klára Beáta	79 éves
Hégli Ferencné, Horváth Ilona	82 éves
Fazekas Mária, szül.: Plasznik Mária	68 éves
Bartl Mátyás	72 éves
Mitterné Kovács Etelka	68 éves
Hauszler Károly	71 éves
Dobay Péter Andrásné, Grób Mária Terézia	81 éves
Faragó Józsefné, Molnár Julianna Margit	84 éves
Paulovits Géza Károlyné, Ablaka Adrienne	78 éves
Kohl Gyuláné, Waller Klára	92 éves
Janzóné Gál Julianna	65 éves
Klotz Ivette Katalin	57 éves
Pifkó Dániel	46 éves
Mátay Tiborné, Németh Irén	81 éves

Minden Testvérünknek
kegyelmekben gazdag, áldott karácsonyt
és boldog, békés, hitben gyarapodó új évet kívánunk!

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9.
Telefon: +36-33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**